

अवाङ्मुखीकृतैर्द्रनीलमहाकदाहाकारभासुरम् ॥ यावदप्यन्तावदलमातपनिरोधादिसमर्थम् ॥ क्षेतुमशक्यमक्षतमविच्छिन्नं च ॥ १ ॥ व्योममलस्यकालिञ्जोवर्णःस्निग्धता ॥ राहोःशिरदतिवद्धा ॥ व्योमतलस्येतिपाठेस्पष्टम् ॥ अर्थनिष्ठभोगलक्षणार्थक्रियाकारि ॥ १० ॥ असत्यं स्वतः ॥ अवास्तवं फलतोपि ॥ सारोमक रंद्परगादिः ॥ १२ ॥ पिङ्गहोमूर्ततातच्छून्यम् ॥ १३ ॥ परस्यपरमात्मन आर्शेनेपद्विचारेणापि परस्यान्यस्यवाध्वानजनदेराशेनेपद्विभातेनापि च ॥ कदलीस्तंभःकदलीतरुः ॥ १४ ॥ स्फुरितेक्षणेनाक्षिरोगविशेषेण ॥ अभवद्रूपमसंभवद्रूपम् ॥ १५ ॥ आभोगिकल्पिताकारम् ॥ रसआपातरमणीयतातदाल्पकमप्यरसं परिणामकमुद्रकम् ॥

भूताकाशमिवाकारभासुरं शून्यमात्रकम् ॥ शरदं प्रमिवाग्रस्य मलमक्षयमक्षतम् ॥ ९ ॥ वर्णव्योममलस्येव दृश्यमानमवस्तुकम् ॥ स्वप्नां
गनारताकारमर्थनिष्ठमनर्थकम् ॥ १० ॥ चित्रोद्यानमिवोत्फुल्लमरसं सरसाकृति ॥ प्रकाशमपि निस्तेजश्चित्राकारं नलवस्त्यतम् ॥ ११ ॥
अनुभूतं मनोराज्यमिवासासत्यमवास्तवम् ॥ चित्रपद्माकरद्वसारसौ गंधवर्जितम् ॥ १२ ॥ शून्ये प्रकचितं नानावर्णं माकारितात्मकम् ॥
अपि दं ग्रहमाशून्यं मिद्रचापमिवोत्थितम् ॥ १३ ॥ परामर्शेन शुष्यद्भिर्भूतपेलवपल्लवैः ॥ कृतं जडमसारालमकदलीस्तं भभासुरम् ॥ १४ ॥
स्फुरितेक्षणदृष्टांधकारचक्रकवर्तनम् ॥ अत्यंतमभवद्रूपमपि प्रत्यक्षवस्त्यतम् ॥ १५ ॥ वारुदुदमिवाभोगिशून्यमंतःस्फुरद्गुः ॥ रसा
त्मकंचाप्यरसमविच्छिन्नक्षयोदयम् ॥ १६ ॥ नीहारद्वविस्तारिगृहीतं सन्निकंचन ॥ जडशून्यास्पदं शून्ये कपांचित्परमाणुवत् ॥ १७ ॥
किंचिद्भूतमयोस्मीति स्थितं शून्यमभूतकम् ॥ गृह्यमाणोप्यसद्रूपो निशाचर इवास्त्यतम् ॥ १८ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ महाकल्पक्षये
दृश्यमास्ते बीजद्वान्कुरः ॥ परे भूय उदेत्येतत्त एवेति किंचिद ॥ १९ ॥ एवं बोधाः किमज्ञाः स्युरुतज्ञा इति च स्फुटम् ॥ यथा वद्गगनब्रूहि सर्व
संशयशान्तये ॥ २० ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ इदं बीजं कुरद्वदृश्यमास्ते महाशये ॥ ब्रूय एवमज्ञत्वमेतत्तस्यास्ति शेशवम् ॥ २१ ॥

[illegible]

[illegible]

三、四、五、六、七、八、九、十、十一、十二、十三、十四、十五、十六、十七、十八、十九、二十、二十一、二十二、二十三、二十四、二十五、二十六、二十七、二十八、二十九、三十、三十一、三十二、三十三、三十四、三十五、三十六、三十七、三十八、三十九、四十、四十一、四十二、四十三、四十四、四十五、四十六、四十七、四十八、四十九、五十、五十一、五十二、五十三、五十四、五十五、五十六、五十七、五十八、五十九、六十、六十一、六十二、六十三、六十四、六十五、六十六、六十七、六十八、六十九、七十、七十一、七十二、七十三、七十四、七十五、七十六、七十七、七十八、七十九、八十、八十一、八十二、八十三、八十四、八十五、八十六、八十七、八十八、八十九、九十、九十一、九十二、九十三、九十四、九十五、九十六、九十七、九十八、九十九、一百。

३ शक्यमित्यपि पाठः

एवंतत्त्वज्ञदृशावीजत्वासभवमुक्ताअज्ञदृश॥पतस्थतद्वसगनभाह॥ ३० ॥

चिदकरसत्तायाजडानंकरसत्ताप्रतिपक्षत्वादपितत्रनजगत्सत्ताभावितीत्याह ॥ प्रतिपक्षेदति ॥ ३१ ॥ ननुमास्तुभेदेनसत्तदैक्येनतुस्यात्तत्राप्याह ॥ तदतद्वूपयोरिति ॥ चिदचिद्वूपयोरित्यर्थः ॥ ३२ ॥ नाकारेअनाकारे ॥ नायंनञ्किनुनशब्देन्यःप्रतिपेधार्थःसमस्यते ॥ ३३ ॥ किंचायंसांख्यादिभिःकस्मितःकारणेजगत्सद्भावःसर्किलौकिकप्रमाणवलादुतसदेवसोम्येदमपआसीदित्यादिश्रुतिबलात् नायदित्याह ॥ देशान्तेरेदति ॥ यदुद्ध्यादिसर्वेद्विशक्तिदृश्यंघटपटादितदधिकरणदेशादेशान्तेतदधिकरणकालात्कालान्तेरेचसाक्षात्स्वयंद्रष्टारिनान्तेरेवाद्रष्टरिसत्यसत्तत्तद्विधप्रत्यक्षानुमानादिवुद्धिद्विचलिक्षणेबोधेनास्तेवनभात्येवतद्वृथादर्शनादियोग्यानुपलब्धिवशान्नकिंचिदसदेवेतिसर्वप्रामाणिकुरुच्यते ॥ अतःसर्वलौकिकानुपलब्धिरुद्धंप्रलयजगत्सद्भावकल्पनमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ नद्वितीयोपीत्याह ॥ कार्यस्येति ॥ सदेवसोम्येदमपआसीदित्यकार्यकारणयोर्द्वैतमन्तपीयेत ॥ एकमेवाद्वितीयमितिवाक्यशेषविरोधात् ॥ तत्रैतद्विच्छेदनायं किंकार्यमेवसत्तत्कार्यसत्यमेवकारणतांप्रयातंकारणेआरोपितंश्रुति

कथंकिंचिदास्तेच्छायातपेयया ॥ कथमास्तेतमोभानौकथमास्तेहिमोऽनले ॥ ३३ ॥ मेरुरास्तेकथमणौकुतःकिंचिदनाकृतौ ॥
 नारैक्यंछ्छायातपयोरिव ॥ ३२ ॥ साकारवदधानादावंकुराःसंतियुक्तिमत् ॥ नाकारेतन्महाकारंजगदस्तीत्ययुक्तिमत् ॥ ३३ ॥
 यच्चनरान्तरेचबुद्ध्यादिसर्वेद्विशक्तिदृश्यम् ॥ नास्त्येवतत्तद्विधबुद्धिबोधेनकिंचिदित्येवतदुच्यतेच ॥ ३४ ॥ कार्यस्यतत्कारणतांप्रवक्तृनियस्तस्यविमूढबोधः ॥ कैर्नामितत्कार्यमुदेतितस्मात्स्वैःकारणाद्यैःसहकारिरूपैः ॥ ३५ ॥ दुर्बुद्धिभिःकारणकार्यभावंसंकल्परेव्युदस्य ॥ तदेवतत्सत्यमनादिमध्यंजगत्तदेतत्स्थितमित्यवेहि ॥ ३६ ॥ ॥ इत्यापेवासिष्ठमहारामायणेवाल्मीकीयेद्वंदुतोक्तेक्षोपायेपुस्त्यतिप्रकरणेजन्यजनिराकरणंनामप्रथमःसर्गः ॥ १ ॥ ॥ ६३ ॥

वक्तृतिवाकारणमेवसत्तत्त्वमेवकार्येआरोपितमितिश्रुतिर्वक्तीतिवा ॥ अथवासदेवसत्तत्तत्तैवकार्यकारणयोरारोपितेति ॥ तत्रतस्यसांख्यस्यबोधःसआद्यपक्षानुसारीचेत्तसचेमूढबोधोभ्रमएव ॥ वाचारंभणंविकारोनामधेयमित्यादिकार्याद्युक्तत्वपरश्रुत्यननुगुणत्वात्कारणानुत्तत्वापादकत्वेनस्यसिद्धांतबाधकत्वाच्चेत्याशयेनाह ॥ कैर्नामेति ॥ कारणानांगुणानामेवाद्युतत्वेतन्महदादिकार्यैकैःकारणैरुदेत्युच्यतेनाम ॥ कारणेअसतिकार्यस्योत्पत्तुमेवाशक्तेरित्यर्थः ॥ अतएवनद्वितीयोपि ॥ कार्येअसतितत्तत्कारणतायाअनेतद्वदितायामिरूपयितुमशक्तेरितिपरिशेषात्तृतीयकल्पएवश्रुत्यभिप्रेतयुक्तश्चपरिपासदित्याह ॥ तस्मादित्याद्युत्तरश्लोकेन ॥ ३५ ॥ तस्मात्कार्यकारणभेदसत्यतायाःश्रुत्यसंतत्वाद्बुद्धिभिःसांख्यादिभिःसंकल्पितंकारणकार्यभावमुपादानोपादेयभावंस्वैःस्वीयैःसहकारिरूपैःकारणाद्यानिमित्तप्रयोजमादिरभेदेःसह ॥ ३६ ॥ इतिनिर्णयः॥ ३६ ॥

तर्कः स्वरूपभेदेन निरस्य जगतः स्थितिम् ॥ पूर्णानंदात्मसन्मात्रस्थितिः शिष्टात्रवप्यत ॥ ७ ॥ एतस्य जगतः प्रलये पृथक्सत्वाभ्युपगमवच्चिदभाषाणां नातराप ॥ ननु च कूटस्थमुत्पत्त्यादिभि
र्नाहिसर्गएवनसिद्धोत् उत्पत्तिक्रियाहिकर्तृसाध्या नक्षसक्तिकर्त्तरिसिद्धयति नचोत्पद्यमानादन्यत्कर्त्तृस्ति ब्रह्मेव सत्वात्तत्कर्तृचेत्तेवोत्पद्येत नजगत् नचकूटस्थमुत्पत्त्यादिभि
र्विकारैर्युज्यते तस्मादुत्पत्तिसिद्धये प्रलये जगतोऽपि सत्ताभ्युपेयेत्याशङ्कामनूय निरस्यति ॥ समस्तेत्यादिना ॥ १ ॥ भवेत्कर्तृसत्ताकल्पनं यद्विकर्तृभावादुत्पत्तिक्रियासिद्धोत्
साहिकर्त्तारमिव स्वसिद्धये करणोपकरणाधिकरणानीकारांताराण्यपि सहकारीण्यपेक्षेत तद्भावात्सत्त्वेन कल्पितमपि जगन्नोत्पत्तुं शक्नोतीत्याशयेनाह ॥ जगदादीनि ॥ आ
दिपदैवैचित्र्यप्रपञ्चार्थम् ॥ इवकारस्त्वत्यन्तां भावितवद्योतनार्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ तस्माद्रज्जुसर्पादिवत्सहकारिकारणानामत्रावेऽपि अवोदितमाविर्भूतं यद्यभ्युपगच्छसित हि मूलका
रणमेव भाति कुत जगत्स्वभावस्थिति गतं वस्तुतो जगत्सर्गोऽस्तीति व्यर्थतिस्य प्रलये सत्त्वकल्पनेत्यर्थः ॥ ४ ॥ तदेव स्पष्टमाह ॥ सर्गादिविति ॥ ५ ॥ ननु प्रलये सर्वजगत्सत्त्वल्पी
श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अथैतद्भ्युपगमेव च्छिमवेद्यविदां वर ॥ समस्तकलनातीते महाचिद्ब्रह्मो धिनिर्मले ॥ १ ॥ जगदाद्यंकुरस्तत्र यद्यस्ति तद्
सौतदा ॥ कैरिवोदेति कथय कारणैः सहकारिभिः ॥ २ ॥ सहकारिकारणानामभावे त्वंकुरोद्भूतिः ॥ वंध्याकन्येव दृष्टेहन कदाचन केनचित् ॥ ३ ॥
सहकारिकारणानामभावे यद्यवोदितम् ॥ मूलकारणमेवांगतस्वभावस्थिति गतम् ॥ ४ ॥ सर्गादौ सर्गरूपेण ब्रह्मैवात्मनि तिष्ठति ॥
यथास्थितमनाकारं क्वजन्य जनकक्रमः ॥ ५ ॥ अथ पृथग्यादयो न्येवाकेचिदत्रोपकुर्वते ॥ सहकारिकारणत्वं तत्पूर्वंचात्र दूषणम् ॥ ६ ॥
तस्मात्पदे जगच्छांतमास्ते तत्सहकारिभिः ॥ चित्ताख्यसरीत्युक्तिर्वालस्य न विपश्चितः ॥ ७ ॥ तस्माद्राजगन्नासीन्नचास्ति न भविष्य
ति ॥ चेत्तनाकशमे वा शुक् च तीत्यमिवात्मनि ॥ ८ ॥ अत्यन्ताभाव एवास्य जगतो विद्यते यदा ॥ तदा ब्रह्मेदमखिलमिति तद्ब्रामान्यथा
ति ॥ पूर्वप्रध्वंसनान्योन्यान्याभा वैर्यदुपशम्यति ॥ नशाम्यत्येव तच्चित्तेशाम्यत्येव तु दृश्यते ॥ ९ ॥

कारान्न सहकारिर्दौर्लभ्यं तदंतर्गतैः पृथग्यादिभिः परस्परमुपकर्तुं शक्यत्वादित्याशङ्क्य परिहरति ॥ अथेति ॥ तत्पूर्वपृथग्याद्युत्पत्तिपूर्वकं वाच्यम् ॥ नहि स्वयमेवानुत्पन्नस्य
स्योत्पत्तौ सहकारिभाविर्तुं शक्नोति ॥ तथा चोत्पत्तिसिद्धौ सहकारित्वसिद्धिस्तासिद्धावुत्पत्तिसिद्धिरित्यन्योन्याश्रयो वदूषणमित्यर्थः ॥ ६ ॥ इत्थंच साख्यादिकल्पना बालिशक
ल्पनैवेत्युपसंहरति ॥ तस्मादिति ॥ पदे सप्रकृतौ शांतं प्रलयेति रोहितम् ॥ ७ ॥ परमते निरस्ते परिशिष्टं स्वसिद्धांतं दर्शयति ॥ तस्मादिति ॥ ८ ॥ ब्रह्मे वेदममृतं पुरस्तादित्यादिश्रुतीनामपि
बाधायां सामानाधिकरण्यादवैवा तात्पर्यमित्याशयेनाह ॥ अत्यन्ताभाव इति ॥ तत्प्रसिद्धं श्रुतितात्पर्यम् ॥ ९ ॥ एवं च श्रौत बाधात्पूर्वं जातं घटपटादिमुद्गरप्रहारदिना प्रध्वंसैव
स्वं तरालसान्योन्यान्याभा वैश्च यदुपशम्यति इदमिदानीनास्ति इदं न भवतीति गुणमाणमभाव रूप उपशमं भजेते इति यत्तन्नशास्यत्वे वनासावुपशमः किंतु तिरोधानेन तस्य च क्षुरादिद
श्यताया एवोपरमः ॥ यतश्चित्तेवासनात्मनानशाम्यत्येवेत्यर्थः ॥ अयं न्यायः प्रागभावात्यन्ताभावयोरपियोज्यः ॥ त्वत्सत्तया ब्रह्मसत्तया वासतो घटादेर्वाधिभंसे रणक्राप्यसत्त्वा
योगान्मुत्पिंडं भूतलादावदर्शनस्य तिरोधानेनाप्यापपत्तेरिति ॥ १० ॥

योगान्मुनिं भूतलाद्वावदशनस्यतिरोधानाप्युपपत्तेरिति ॥ १० ॥

चिदेकरससत्ताया जडानेकरससत्ताप्रतिपक्षत्वादपितत्रनजगत्सत्तासभावितेत्याह ॥ प्रतिपक्षेदिति ॥ ३१ ॥ ननुमास्तुभेदेनसत्तदैवेनतुस्यात्तत्राप्याह ॥ तदतद्रूपयोरिति ॥ चिदचिद्रूपयोरित्यर्थ ॥ ३२ ॥ नाकारेअनाकारे ॥ नायनञ्किनुनशब्देन्य प्रतिपेधार्थ समस्यते ॥ ३३ ॥ किंचायसाख्यादिभिर्कल्पित कारणेजगत्सद्भाव सत्कलौकिकप्रमाणरत्नादुतसदेवसोम्येदमपआसीदित्यादिश्रुतिबलात् नाद्येत्याह ॥ देशातरेदिति ॥ यदुद्ध्यादिसर्वेद्रियशक्तिदृश्यघटपटादितदधिकरणदेशादेशातरेतदधिकरणकालात्कालान्तरेचसाक्षात्स्वधद्रटनिरातरेवाद्रटसित्यसनिचतत्तद्धिप्रत्यक्षानुमानादिवुद्धिदत्तिलक्षणेबोधेनास्सेवनभात्येवतद्दृश्यादर्शनादियोग्यानुपलब्धिवशान्नकिंचिदसदेवेतिसर्वेर्लौकिकरूपामाणिकेकृत्यते ॥ अत सर्वलौकिकानुपलब्धिविरुद्धमलयेजगत्सद्भावकल्पनमित्यर्थ ॥ ३४ ॥ नद्वितीयोपीत्याह ॥ कार्यस्येति ॥ सदेवसोम्येदमपआसीदित्यादिश्रुतिपुनकार्यकारणयोर्द्वैतमेतप्रतीयते ॥ एकमेवाद्वितीयमितिवाक्यशेषविरोधात् ॥ तत्रैतद्विश्रयताम् किंकार्यमेवसत्तत्कार्यसत्वमेवकारणताप्रयातकारणेआरोपितश्रुति

प्रतिपक्षेकथंकिंचिदास्तेच्छायातपेयथा ॥ कथमास्तेतमोभानौकथमास्तेहिमोऽनले ॥ ३३ ॥ मेरुरास्तेकथमणौकुतःकिंचिदनारुतौ ॥ तदतद्रूपयोरैक्यंछायातपयोरिव ॥ ३२ ॥ साकारवदधानादावंकुराःसंतियुक्तिमत् ॥ नाकारेतन्महाकारंजगदस्तीत्युक्तिकम् ॥ ३३ ॥ देशान्तरेयच्चनरान्तरेचबुद्ध्यादिसर्वेद्रियशक्तिदृश्यम् ॥ नास्येवतत्तद्विधुद्धिवोधेनकिंचिदित्येवतदुच्यतेच ॥ ३४ ॥ कार्यस्यतत्कारणतांप्रयातंवक्तीनियस्तस्यविमूढबोधः ॥ कैर्नामतत्कार्यमुदेतितस्मात्सर्वेकारणाद्यैःसहकारिरूपैः ॥ ३५ ॥ दुर्बुद्धिभिःकारणकार्यभावंसंकल्पितंदूरतरेव्युदस्य ॥ तदेवतत्सत्यमनादिमध्यंजगत्तदेतत्स्थितमित्येवेहि ॥ ३६ ॥ इत्यार्येवासिष्ठमहारामायणेवाल्मीकीयेदवदतोक्तेमाक्षोपायेपुस्थितिप्रकरणेजन्यजनिराकरणंनामप्रथमःसर्गः ॥ १ ॥ ॥ ६३ ॥

धक्तीतिवाकारणमेवसत्तत्त्वमेवकार्येआरोपितमितिश्रुतिर्वक्तीतिवा ॥ अथवासदेवसत्तत्त्वमेवकार्यकारणयोरारोपितेति ॥ तत्रतस्यसाख्यस्यबोध सआद्यपक्षानुसारीचेतस्विमूढबोधोभयमएव ॥ वाचारभणविकारोनामधेयमित्यादिकार्योक्तत्वपरश्रुत्यनुगुणत्वात्कारणानृतत्वापादकत्वेनस्वसिद्धातबाधकत्वाच्चेत्याशयेनाह ॥ कैर्नमेति ॥ कारणानागुणानामेवानृतत्वेतन्महदादिकार्यके कारणेरुदेत्युस्येतेनाम ॥ कारणेअसत्कार्यस्योत्पत्तुमेवाशक्तेरित्यर्थ ॥ कार्येअसत्तत्तत्कारणतायाअपितद्वदितानाथानिरूपयितुमशक्तेरितिपरिशेषानृतीयकल्पएवश्रुत्यभिप्रेतोयुक्तश्चपरिभास्येत्याह ॥ तस्मादित्याद्युत्तरश्लोकेन ॥ ३५ ॥ तस्मात्कार्यकारणभेदसत्यताया श्रुत्यसमतत्वा बुद्धिभि साख्यादिभि सकल्पितकारणकार्यभावमपादानोपादेयभावस्वे स्वीये सहकारिरूपे कारणानिर्दिष्टपश्यतेचकारिभेदे मत्तत्त्व रत्नादुतसदेवसोम्येदमपआसीदित्यादिश्रुतिबलात् नाद्येत्याह ॥

तर्कः स्वरूपभेदेन निरस्य जगतः स्थितिम् ॥ पूर्णानंदसत्त्वात्स्थितेः शिष्टात्रवर्ण्यते ॥ १ ॥ एतस्य जगतः प्रलयपृथक्त्वमिति न च कूटस्थमुत्पत्त्यादिभि
नार्हिसर्गएव न सिद्धोत् उत्पत्तिक्रियाहिकर्तृसाध्या नष्टसत्तिकर्तृसिद्धिर्न चोत्पत्त्यमानादन्यत्कत्रस्ति ब्रह्मैव सत्त्वात्तत्कर्तृचेत्तदेवोत्पद्येत न जगत् न च कूटस्थमुत्पत्त्यादिभि
नार्हिसर्गएव न सिद्धोत् उत्पत्तिक्रियाहिकर्तृसाध्या नष्टसत्तिकर्तृसिद्धिर्न चोत्पत्त्यमानादन्यत्कत्रस्ति ब्रह्मैव सत्त्वात्तत्कर्तृचेत्तदेवोत्पद्येत न जगत् न च कूटस्थमुत्पत्त्यादिभि
नार्हिसर्गएव न सिद्धोत् उत्पत्तिक्रियाहिकर्तृसाध्या नष्टसत्तिकर्तृसिद्धिर्न चोत्पत्त्यमानादन्यत्कत्रस्ति ब्रह्मैव सत्त्वात्तत्कर्तृचेत्तदेवोत्पद्येत न जगत् न च कूटस्थमुत्पत्त्यादिभि
नार्हिसर्गएव न सिद्धोत् उत्पत्तिक्रियाहिकर्तृसाध्या नष्टसत्तिकर्तृसिद्धिर्न चोत्पत्त्यमानादन्यत्कत्रस्ति ब्रह्मैव सत्त्वात्तत्कर्तृचेत्तदेवोत्पद्येत न जगत् न च कूटस्थमुत्पत्त्यादिभि
नार्हिसर्गएव न सिद्धोत् उत्पत्तिक्रियाहिकर्तृसाध्या नष्टसत्तिकर्तृसिद्धिर्न चोत्पत्त्यमानादन्यत्कत्रस्ति ब्रह्मैव सत्त्वात्तत्कर्तृचेत्तदेवोत्पद्येत न जगत् न च कूटस्थमुत्पत्त्यादिभि

यम्यदिदृश्यं भवेः कामकर्मवासनादिविजैः सह उपशम्यतितदाऽस्य दृश्यस्यात्यन्ताभावआत्यन्तिकोच्छेद एव भवेत् ॥ चित्तनुसक्तिकामादिभावानां दुर्वारत्वात् न शाम्यत्येव ॥ अतो दृश्यताविना ज्ञानं कशाम्यति ॥ तदुपशमो दुर्लभ एवेत्यर्थः ॥ ११ ॥ अत एव समूलमनोनाशनं श्रौतवाधातिरिक्तः सर्वदृशानर्थसंक्षयरूपमोक्षे उपयोनोऽस्तीत्याह ॥ अन्येति ॥ अत्यन्ताभावो धिघानदशनवाध एवात्र युक्तिः ॥ इमां युक्तिं वर्जयित्वा ॥ १२ ॥ यत्तदजगत्तत्त्वसाक्षात्कारवशाच्चिदाकाशस्य बोधः ॥ राहोः शिरदतिवत्पृष्ठी ॥ बोधैकरसश्चिदाकाशा एव नानुमात्रमप्यचिद्रूपमस्तीति स्थितं परिनिष्ठं ज्ञानं भवति तदा अयं देवदत्तादिनामा देहः स विशिष्टमातापितृजन्यः प्रत्यभिज्ञायमान एवाहं इदं परकीयदेहकुल्यादिनाहं मिलितो केन प्रसिद्धः पारमव्यवहारश्चिद्रूपकथायथा तथा भाति ॥ भिन्नलिखितचित्रस्य सर्वस्य परमार्थतो भिन्नचित्रत्वेऽपि चित्रप्रसादवितीदयं भिन्निरिति भवति चित्रमनुप्य

अत्यन्ताभाव एवास्य भावैर्यदुपशम्यति ॥ न शाम्यत्येव सच्चित्ते कशाम्यत्येव दृश्यता ॥ ११ ॥ अत्यन्ताभाव एवातो जगद्दृश्यस्य सर्वथा ॥ वर्जयित्वेतरा युक्तिर्नास्त्येवानर्थसंक्षये ॥ १२ ॥ चिदाकाशस्य बोधो यं जगद्भातीत्यस्थितम् ॥ अयं सोऽहमिदं नाहं लोके चित्रकथायथा ॥ १३ ॥ इदमन्यादिपृथ्व्यादितथेदं वत्सरादिव ॥ अयं कल्पः क्षणश्चायमिमे मरणजन्मनी ॥ १४ ॥ अयं कल्यांतं संरंभो महाकल्यांत एव पसः ॥ अयं स सर्गप्रारंभो भाव्यभावक्रमस्त्वमौ ॥ १५ ॥ लक्ष्मणीमानिकल्पानामिमां ब्रह्मांडकोटयः ॥ एते चेमेपरिगता इमे भूय उपागताः ॥ १६ ॥ इमानि धिग्यजालानि देशकालकला इमाः ॥ महाचित्परमाकाशमनावृतमनंतकम् ॥ १७ ॥ यथा पूर्वं स्थितं शांतमित्येवं कचति स्वयम् ॥ परमाणुसहस्रांशुभास एता महाचित्ते ॥ १८ ॥ स्वयं मंतश्च मत्कारो यः समुद्रो यं ते चिता ॥ तत्सर्गभानं भातीदं मरूपं न तु भिस्तिमत् ॥ १९ ॥ नोद्यंति न च न स्थंति नायांति न चयांति च ॥ महाशिलासुखेखानां सन्निवेशा इवाचलाः ॥ २० ॥

गजादीनेयं भिन्निरिति तद्वदित्यर्थः ॥ १३ ॥ चित्रकथान्यायमेव पृथ्व्यादिव पित्रपंचयति ॥ इदमित्यादिना ॥ १४ ॥ एष दृश्यमानः स श्रुतिपुराणप्रसिद्धो भाव्यानां ह्यज्यानामाकाशादीनां भावक्रमः स्रष्टिक्रमः ॥ १५ ॥ लक्ष्मणिलक्षणानि ॥ परिगता अतीताः सर्गाः ॥ १६ ॥ धिग्यजालानि चतुर्दशधा भिन्ना देवमनुष्यादिस्थानभेदाः ॥ देशानां समद्वीपानां कालानां कृतचैताद्वापरादीनां कलाः कल्पनाः ॥ १७ ॥ इत्येवं वर्णितेन चित्रकथान्यायेन महाचित्परमाकाशमेव स्वयं स्वात्मनिकचित्स्फुरति नाप्यदित्यर्थः ॥ तर्हि किमहं चित्रकाश एतावानेवेत्याह ॥ परमाण्विति ॥ यथा गवाक्षच्छिद्रांतर्गतं परमाणुसहस्रांशो भासः प्राः परिच्छिन्नास्तथामनोनिर्गतब्रह्मांडकोटिपुपरिच्छिन्ना एताश्च ब्रह्मासः ॥ यथा च न भो विस्वतेन मयं प्रकरो न परमाणुभेदं प्रमाणं दिदृश्यते तथा महाचित्परमाकाशो पीति भावः ॥ १८ ॥ तथा च मनः परिच्छेदपीडिता चिरस्वांतर्गतं जगद्दृश्यं भीवेत्युल्लेखमाण आह ॥

कल्पात्मकजगत्स्मृत्यात्मैवमिदंततः ॥ भातसकल्पनगरे स्थितपूजनात्मकस्यैव
वात्कथंकुत्रनभसीवमहाद्भुमः ॥ ४ ॥
तस्मिंश्च संस्कारात्मना स देवजगत्स्थित्या लैव जायते चेत्कोविरो धे इति गूढाभि संधिरेव गुरुभ्युपगमेन समाधत्ते ॥ १ ॥ अस्तेवं तथापि जगतो न प्रलये सत्त्व सिद्धिः स्वममनो
रथं स्थित्या दिविषयस्वकालेपि सत्त्वाप्रसिद्धे सत्त्वलेन प्रलये सत्त्वकल्पना सिद्धेरिति गूढाभि संधिरेव गुरुभ्युपगमेन समाधत्ते ॥ २ ॥ महाप्रलयेति ॥ २ ॥ प्रजापतेः पूर्वाप्रथमिकं संक
ल्पनगरे भवैव जगदिति स्थितमित्यर्थः ॥ ३ ॥ तर्हि बाह्यविकारमनोतिरिक्तविषयात्मना जगन्माभूत्सत्यं मनोविकारात्मना तु सत्यमेव यथाचित्रनुरगो मांसविकारात्मना शसत्योऽपि रंग
द्रव्यविकारात्मना सत्यस्तद्वदितिरामशंकार्णालीरुपलक्ष्याह ॥ स्थितिरिति ॥ अयं भावः ॥ सति हि स्मर्त्तुरिस्मृत्यादयो मनःपरिणामाः स्युः ॥ तत्र न तावत्परपरिकल्पितं प्रधानं स्मृतिसंज्ञ
मर्थम् ॥ सदादिव दैवतनत्वात् ॥ नापि पुरुषाः ॥ परस्परव्यावर्त्तकधर्मानभ्युपगमेन भेदासिद्ध्या परमात्मामेतेदमुतरां स्मृतिन संज्ञ
॥ ४ ॥

१ मनार्थांमत्यपिपाठः

ननु यथा प्राप्य हि कीदृशेषु निस्तथा प्रलयोऽपि तत्र चलीनस्य मनसो जागरादा विवर्तसर्गादावप्या विभवात्तद्वच्छिन्नप्रजापतेरन्यस्य वास्मृतृत्वे को विरोध इत्याशये न रामः शङ्कते ॥ न संभवतीति ॥ प्राक्स्मृतिः पूर्वकल्पीय संस्कारः ॥ ५ ॥ अत्रिंशोऽध्यायः ॥ ये महाप्रलये इत्यादिना ॥ अयं भावः ॥ इदं तव शंका किं हिरण्यगर्भजीव एक एव स्वमनसाना जीवशरीरादिभेदान्परिकल्प्य संसर्गतिमतेन नानाजीवाः स्वस्वोपयोगयोग्यप्रपञ्चभागं कल्पयन्तो हिरण्यगर्भमपि स्वस्वबुद्ध्यनुसारेण सर्वस्रष्टारं कल्पयन्तीति मते न वा ॥ तत्र द्वितीये महाकल्यांतसर्गादौ प्रथमोऽसौ प्रजापतिरित्यादित्वदीयशंकोपक्रमविरोधात्तद्विच्छ्रित्यननुगुणत्वात्प्रथमकल्पः परिशिष्यते ॥ तत्र च प्राक्तनकल्पीय जीवजगतां महाप्रलयकाले हिरण्यगर्भमुच्येव मुक्तत्वाज्जीवांतरापरिशेषात्सत्तानं कश्चिदस्तीति नैतत्सर्गसिद्धिरिति ॥ अक्षरार्थः स्पष्टः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ एवं पूर्वपूर्वकल्पीयसर्गा अपि स्मृति

श्रीराम उवाच ॥ न संभवति किं ब्रह्मन्सर्गादौ प्राक्तनी स्मृतिः ॥ महाप्रलयसंभौ ह नैव सति प्राक् स्मृतिः कथम् ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ये महाप्रलये प्राज्ञाः सर्वे ब्रह्मादयः पुरा ॥ किल निर्वर्णमाया तास्ते वश्यं ब्रह्मतां गताः ॥ ६ ॥ प्राक्तनः कः स्मृतेः कर्त्ता तस्मात्कथय सुव्रत ॥ स्मृतिर्निर्मूलतां याता स्मर्त्तुं मुक्ततया यतः ॥ ७ ॥ अतः स्मर्त्तुं भावेन स्मृतिर्वेदितं किं कथम् ॥ अवश्यं हि महाकल्पे सर्वे मोक्षैकभागिनः ॥ ८ ॥ नानुभूते न भूते च स्वतश्चिद्ब्रह्मो धिया स्मृतिः ॥ सा जगद्भूरिविप्रौढा ह स्यासास्येव चित्प्रभा ॥ ९ ॥ भातिसंविद्यमैवेयमनाद्यं तावभासिनी ॥ यत्तदेतज्जगदिति स्वयं भूरिति च स्थितम् ॥ १० ॥ अनादिकालसंसिद्धं यद्भ्रान्तं ब्रह्मणो निजम् ॥ स आतिवाहिको देहो विराजो जगदाकृतिः ॥ ११ ॥ परमाणा विदं भाति त्रिजगत्सवनाश्रयम् ॥ देशकलक्रियाद्रव्यदिनरात्रिक्रमान्वितम् ॥ १२ ॥ परमाणुः प्रविततस्तस्यास्ते तादृगेव च ॥ भाति भासुरताकारितादृगिरिकुलं पुनः ॥ १३ ॥ तत्रापि तादृगाकारमेव प्रत्यनुसंतम् ॥ इक्ष्माभाति भारूपमेतदंगनवास्तवम् ॥ १४ ॥

रूपानसिद्ध्यतीति या स्मृतिरित्येव शांकिना जगद्भ्रजं स्थितिः सा औब्रह्माचिन्मयैव सास्तेव सदेतिसत्कार्यवादिनीनां श्रुतीनामाशय इत्यर्थः ॥ १॥ उक्तार्थमेव स्पष्टमाह ॥ भातीति ॥ १० ॥ विराजो ब्रह्मांश इति तस्योपादानभूत आतिवाहिकः सूक्ष्मो देहः स परमात्मैवेत्यर्थः ॥ तथा च ब्रह्मैव सूक्ष्मस्थूलभावोपक्रमेण जगदात्मना भातीति भावः ॥ ११ ॥ अव्यवस्थितस्य भावत्वादिपि जगते न जगद्भ्रूषेण सत्ता किंतु ब्रह्मरूपेणैवेत्याशयेनाप्यवस्थितस्वभावमुपपादयति ॥ परमाणावित्यादिना ॥ १२ ॥ तस्य पूर्वपरमाणोरंतरन्यः प्रविततः परमाणुरास्ते स च तादृकपूर्वपरमाणु सदृश एव ॥ पुनस्तत्रापि तादृकसवनाश्रयं गिरिकुलं भातीत्येव प्रत्यनुसंतं भिति परेणान्वयः ॥ १३ ॥ उपपादितेन चारकलितं तदाह ॥ एतद्विति ॥ १४ ॥

एवं च सन्मात्रदृष्टिस्तच्चज्ञप्रतिस्वतो यथा अन्ता एवमसदृहतजगद्दृष्टिरप्यज्ञप्रतिसंख्यया अनैवेत्याह ॥ इतात ॥ अभ्युदितं परमाभ्युदयं प्राप्ताम् ॥ बुद्धं तत्स्वज्ञातामजा बुद्धं ॥ २० ॥
 सनाबुद्धोऽज्ञस्तप्रतिवा ॥ १५ ॥ तदेव स्पष्टीकृत्य दर्शयति ॥ बुद्धं प्रतीत्यादिना ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ शक्यते यदीति शेषः ॥ पूर्वश्लोकांतेति वानुपजनीयम् ॥ २० ॥
 बहंति प्रवर्हति भ्रमंतीति यावत् ॥ २१ ॥ ननु निष्प्रपंचस्य कूटस्थस्य कथं सविकारसर्गालनाभानमिति चेद्यथानीरूपस्याभ्युदयस्य चाकाशस्य तद्विरुद्धरूपवच्छून्यतया ज्ञानं तद्वदि
 त्याह ॥ शून्येति ॥ शून्यमावरणाभावः असन्नैल्यंच तदनुभवमात्रात्मतयाऽनुभूयमानं न तु वास्तवपूर्णरूपपानुभवात्मेत्यर्थः ॥ २२ ॥ नयत्यध इति ॥ उदरमंतरं कुरुते अथ तस्य
 इत्यस्यं तोन सदृष्टेरसदृष्टेश्च वाक्चिन् ॥ अस्यास्त्वभ्युदितं बुद्धं नानुबुद्धं प्रतिवानय ॥ १५ ॥ बुद्धं प्रतीदं ब्रह्मैव केवलं शांतमव्ययम् ॥ अबुद्धं प्र
 तिबुद्धौ तद्भासुरं भुवनान्वितम् ॥ १६ ॥ यथेदं भासुरं भाति जगदंडकजं भित्तम् ॥ यथा कोटि सहस्राणि भांत्यन्यप्यव्यावर्णौ ॥ १७ ॥ यथा
 संभेपुत्रिकांतस्तस्याः स्वांगेपुत्रिका ॥ तस्याश्च पुत्रिकास्यंगे तथा त्रैलोक्यपुत्रिका ॥ १८ ॥ नाभिन्नानापि संख्येया यथा द्रौपदौ परमाणुकाः ॥
 तथा ब्रह्मबृहन्मेरौ त्रैलोक्यपरमाणवः ॥ १९ ॥ सूर्याद्यंशुपुसंख्यातुं शक्यं ते लघवोणवः ॥ उत्पद्यंते चिदादित्ये त्रैलोक्यपरमाणवः ॥ २० ॥
 यथाणवो बह्वहं त्यर्कदोषिष्वप्सुरजः सुच ॥ तथा बहंति चिच्छांश्च त्रैलोक्यपरमाणवः ॥ २१ ॥ शून्यानुभवमात्रात्मभूता काशमिदं यथा ॥ स
 र्गानुभवमात्रात्मचिदाकाशमिदं तथा ॥ २२ ॥ सर्गस्तु सर्गशब्दार्थतया बुद्धो न यत्यधः ॥ सत्रहशब्दार्थतया बुद्धः श्रेयोभवत्यलम् ॥ २३ ॥
 विज्ञानात्मा शासिता विश्वबीजं ब्रह्मैवालं संचिदाकाशमात्रम् ॥ यस्माज्जातं यत्तदेवेति विद्यादेयं स्वांतर्बोधसंबोधमात्रम् ॥ २४ ॥ ॥ इदं द्विचयानामसंभ्रा
 वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु स्थि० जगदानंत्यवर्णनं नाम तृतीयः सर्गः ॥ ३॥ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ इदं द्विचयानामसंभ्रा
 मसेतुना भवसागरः ॥ तीर्थतेनेतरेणेह केन चिन्नामकर्मणा ॥ १ ॥ शास्त्रसत्संगमाभ्यासात्स विवेकोजितेन्द्रियः ॥ अत्यंताभावमेतस्य ह
 स्यस्याप्यवगच्छति ॥ २ ॥
 अयं भवतीत्यादिश्रुतेः ॥ श्रेयो भवतीति ॥ तरति शोकमालावित्यादिश्रुतेरिति भावः ॥ २३ ॥ क्विंतदस्थतयापि ज्ञातं ब्रह्म श्रेयो भवति नेत्याह ॥ विज्ञानोलेति ॥ यो विज्ञानात्मा
 जीवाख्यः प्रत्यगात्मा यश्च विश्वस्य बीजं कारणं शासिता चेत्स्वस्तौ परमार्थदशापरिशोधने अलं पूर्णं प्रत्यगेकरसंचिदाकाशमात्रं ब्रह्मैव ॥ यतो हि वास्तुमाभ्यंतरं च भेदकोपाधिद्व
 यं ब्रह्मणः सकाशादेव जातं श्रूयते ॥ यद्यस्माज्जातं तत्तदेवेति च तदनन्यत्वमारंभणशब्दादिभ्य इत्यादिना वगतं तस्मात्सर्वेषां स्वांतर्बोधसंबोधमात्रं शुद्धं चिन्मात्रमित्यर्थः ॥ २४ ॥ ॥
 इति श्रीवासिष्ठम० तार्पयप्रकाशे स्थिति० तृतीयः सर्गः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ इह विश्वस्थिते मूलं सेंद्रियं मन इयते ॥ तस्योच्छेदे जगच्छून्यं दृश्यासंभवदर्शनात् ॥ १ ॥ इदं द्वि
 यग्रामाणां संभ्रामो जयस्तल्लक्षणेन सेतुना ॥ १ ॥ इन्द्रियजये च विवेक उपायस्तत्र सज्जनसच्छास्त्रिक निष्ठतोपाय इत्याशयेनाह ॥ शास्त्रेति ॥ २ ॥

विहितस्यैन्द्रियजयम्यप्रकृतसंबंधं कुंवागुक्तं स्मारयति ॥ एतदिति ॥ रूपाणि सौंदर्यवतां वरश्रेष्ठ ॥ प्रयति अपगच्छति ॥ नयानि ति पाठ्यमेवार्थः ॥ ३ ॥ भोक्तुं नैवाय भोगा
कारपरिणतानि विहितनिपिद्वकर्मण्यवतनुः शरीरं यस्य तथा विधेज्जगच्छास्वीं सारदृशश्चिन्तो भवेत् ॥ ४ ॥ जगज्जाललक्षण आमयो रोगः ॥ ५ ॥ ननु मनसि चिकित्सिते पि दे
हाधीन सुखदुःखे स्यातां तत्राह ॥ तदेतदिति ॥ मनसो देहाकारमनमेव स्वप्नमदव आकुलक्रिया समर्थं देहो जायते ॥ ६ ॥ तर्हि मनश्चिकित्सायां किमौपधंतदाह ॥ दृश्य
स्य अत्यंता भावो बाधस्तस्माद्वेत्ते ॥ नृनीयाच्छंसी ॥ ७ ॥ ननु मनोरोग आभ्यंतरो दृश्यं तु बाह्यंतं तु कथं बाह्या र्थात्यंतां संवादांतरमनश्चिकित्सा संभवस्तत्राह ॥ एतदिति ॥ एत

एतत्तेकथितं सर्वस्वरूपं रूपिणांवर ॥ संसारसागरश्रेण्यायथायातिप्रयांतिच ॥ ३ ॥ बहूनात्र किमुक्तेन मनःकर्मद्रुमांकुरः ॥ तस्मिंश्चिद्
 न्नेजगच्छाखीछिन्नः कर्मतनुर्भवेत् ॥ ४ ॥ मनःसर्वमिदं रामतस्मिन्नंतश्चिकित्सिते ॥ चिकित्सितो वै सकलोजगज्जालामयो भवेत् ॥ ५ ॥
 तदेतज्जायते लोके मनो मननमाकुलम् ॥ मनसो व्यतिरेकेण देहः किल दृश्यते ॥ ६ ॥ दृश्यात्यंतासंभवेन ऋतेनान्येन हेतुना ॥ मनः पिशा
 चः प्रशमंयाति कल्पशतैरपि ॥ ७ ॥ एतच्च संभवत्येव मनो व्याधिविचिकित्सिते ॥ दृश्यात्यंतासंभवात् परमौषधमुत्तमम् ॥ ८ ॥ मनो मोहमु
 पादत्ते विद्यते जायते मनः ॥ तत्स्वर्चिता प्रसादनवद्भावे मुच्यते पुनः ॥ ९ ॥ स्फुरतीदं जगत्सर्वचित्ते मननमूर्च्छिते ॥ शून्यमेवांबरे स्फुरिगं
 धवर्षाणां पुरं यथा ॥ १० ॥ मनसीदं जगत्कलं स्फुरं स्फुरति चास्ति च ॥ पुष्पगुच्छ इवामोदस्तत्स्थं तस्मादिवेतरत् ॥ ११ ॥ यथा तिलकणैतै
 लंगुणो गुणिनिवा यथा ॥ यथार्धमिणिवा धर्मस्तथेदं चित्तके जगत् ॥ १२ ॥ रश्मिजालं यथा सूर्ये यथा लोकास्तु ते जसि ॥ यथौष्ण्यं चित्र
 भानौ च मनसीदं तथा जगत् ॥ १३ ॥ शैत्यं यथैव तु हिने यथानभसि शून्यता ॥ यथा चंचलता वा यौमनसीदं तथा जगत् ॥ १४ ॥

दृष्टान्त्यातासंभवात्मकंपरमौपधंमनोव्याधिविचिकित्सितेसंभवत्येवोपायदशिशेषः ॥ चिकित्सितेदन्तिभावेक्तः ॥ ८ ॥ कथंसंभवतितदाह ॥ मनइति ॥ नहिमनसआंतरताअर्था
नांवाहताचवास्तवीकिंतुमनएवतथाद्विव्यादिकल्पनयामोहंयानिमुपादत्ते ॥ जन्ममृत्युबंधमोक्षादिचकल्पयतीत्यर्थः ॥ ९ ॥ कथमिदंज्ञातमितिचेदन्वयव्यतिरेकाभ्यामि
त्याह ॥ स्फुरतीति ॥ मनेनेनमूर्छितेसमुच्छिते ॥ १० ॥ तथाचविमर्शजगन्मनोधर्मएवेतिनधर्मिनिरुतीस्थानुमर्हतीत्याशयेनदृष्टान्ताह ॥ मनसीत्यादिना ॥ धर्मेषुधर्मिभेदो
नवास्तवइतिचोतनायास्यद्वकारः ॥ ११ ॥ १२ ॥ चित्रभानौअग्नौ ॥ १३ ॥ १४ ॥

मनोजगतोर्धर्मभवेनाभेदिर्धर्ममनोनाशादेवजगन्नाशोननुवैपरीत्येनतथैवलोकैदर्शनादित्याशयनापसहेत ॥ भगवद् ॥ १ ॥ २ ॥ उक्तान्ये
नटंभवति ॥ १५ ॥ इति श्रीवासिष्ठम ० तात्पर्यप्रकाशे स्थिति ० चतुर्थः सर्गः ॥ ४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भृगावत्रसमाधिस्यथुक्रस्यकीडतो गिरौ ॥ अप्सरोदर्शनेमाहात्तन्मया मोन २
यते ॥ १ ॥ कथंकीदृशदृष्टांतप्रकारेणैववहिःस्फुरन्त्यंस्फारःसंसारोमनसियथास्फुरतिप्रत्यक्षंप्रभातितादृष्टांतदृष्टांतप्रदर्शनकथयेत्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥ उक्तान्ये
वाचैदवादिजगन्तिदृष्टांतद्व्याह ॥ यथेति ॥ ३ ॥ आकुलाकृतव्यकुलचित्तस्य ॥ ४ ॥ भार्गवोपाख्यानमप्यत्रदृष्टांतत्वेनावतारयति ॥ भार्गवस्येति ॥ भार्गवविनाथत्वमप्सरो
मनोजगज्जगदखिलंतथामनःपरस्परंस्वविरहितेसदैवहि ॥ तयोर्द्वयोर्मनसिनिर्तरंक्षितेक्षितंजगन्नुजगतिक्षिते मनः ॥ १५ ॥ ॥ इ ०
॥ ७ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञपूर्वापरविदां
वा ० वा ० दे ० मो ० स्थि ० स्थित्यंक्रकलनंनामचतुर्थः सर्गः ॥ ४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ दृष्टांतदृष्ट्यास्फुटयातथाकथयन्मेनघ
वर ॥ अयंमनसिसंसारःस्फारःकथमिवस्थितः ॥ १ ॥ यथायंमनसिस्फारःसंसारःस्फुरतिस्फुरन् ॥ दृष्टांतदृष्ट्यास्फुटयातथास्थितम् ॥ ३ ॥ लव
॥ २ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ यथैदवानांविप्राणांजगन्त्यवपुषामपि ॥ स्थितानिजातदाढ्यानिमनसीदंतथास्थितम् ॥ ३ ॥ लव
णस्ययथाराज्ञथैद्रजालाकुलाकृतेः ॥ चंडालत्वमनुप्राप्तंयथेदंमनसिस्थितम् ॥ ४ ॥ भार्गवस्यचिरं कालंस्वर्गभोगबुभुक्षया ॥ यथाभो
गाधिनाथत्वंसारित्वंभवच ॥ ५ ॥ भोगेश्वरत्वंचतथातथेदंमनसिस्थितम् ॥ ५ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ भगवन्भृगुपुत्रस्यस्वर्गभोग
बुभुक्षया ॥ ६ ॥ कथंभोगाधिनाथत्वंसारित्वंभवच ॥ ५ ॥ भोगेश्वरत्वंचतथातथेदंमनसिस्थितम् ॥ ५ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ भृगुरामपुरावृत्तंयथादंभृगुकालयोः ॥ ७ ॥ सानौ
मंदरशैलस्यतमालविटपाकुले ॥ पुराभंदरशैलस्यसानौकुसुमसंकुले ॥ ८ ॥ अतप्यततपाघोरं कस्मिंश्चिद्भगवान्भृगुः ॥ तमुपास्तेस्मते
जस्वीबालःपुत्रोमहामतिः ॥ ९ ॥ शुक्रःसकलचंद्राभःप्रकाशइवभासुरः ॥ भृगुर्वनवरेतस्मिन्समाधापेवसंस्थितः ॥ १० ॥ सर्वकालं स
मुल्कीर्णोवनोपलतलादिव ॥ शुक्रःकुसुमशय्यासुकलधौताजिरेपुच ॥ ११ ॥ मंदारोद्दामदोलालुबालोरमणलीलया ॥ विद्याविद्याह
शर्मध्येशुक्रोप्राप्तमहापदः ॥ १२ ॥ त्रिशंकुरिवरादोतरवर्तततदाकुलः ॥ निर्विकल्पसमाधिस्येशुक्रदाचिपितयथ ॥ १३ ॥
भोगलिप्सुत्वम् ॥ संसारत्वंतदर्थंस्वर्गादिगंतृत्वंजन्मांतरवत्वच ॥ नाथतिरत्रोपयाज्जायाम् ॥ ५ ॥ भोगेश्वरत्वंस्वर्गअप्सरोभोक्तृत्वम् ॥ प्रश्नःस्पष्टः ॥ ६ ॥ ७ ॥ सानौप्रस्थेजा
तंभृगुकालयोःसंबांधश्चप्वितिपूर्वोणान्ययः ॥ उक्तस्योपोद्घातमाह ॥ पुरेत्यादिना ॥ ८ ॥ १ ॥ सकलःपूर्णः ॥ भास्करइतिपाठेप्रकाशतदितिप्रकाशःस्फुरन्भास्करइव ॥ १० ॥
सर्वकालंसंस्थितइतिपूर्वोणान्ययः ॥ वनोपलतलात्पाकृतेःसमुल्कीर्णपटंकच्छेदिनिष्पादितइवेतिनिश्चलत्वेनोपेक्षा ॥ कलधौताजिरेपुचहेमवेदिकासु ॥ ११ ॥ विद्यादृक्पारमा
र्थिकात्मतत्त्वदर्शनंअविद्यादृक्पारमादिप्रसिद्धजगत्सत्यतादर्शनंतयोर्मध्ये ॥ १२ ॥ रोदस्योर्ध्वानामूयोरंतर्मध्येविश्वामित्रनिर्मितस्वर्गेत्रिशंकुराजार्धिरिवअवर्तत ॥ अतएव
रागादिनाआकुलः ॥ १३ ॥

अव्ययोविषयांतरे अव्याक्षिप्तचित्तः ॥ १४ ॥ क्षीरोदस्य मध्याल्लुलितां मधेनोत्पादिताम् ॥ लक्ष्म्याद्वाप्ससा मपि क्षीरोदादुत्पत्तिप्रसिद्धे भयविशेषणम् ॥ १५ ॥ सुगंधितौ न
 भोनिलीयया ॥ न भोपहणमपगते व्यनिलेतद्व्यदेशस्य चिरसुगंधित्वयोतनार्थम् ॥ १६ ॥ देहलक्षणाद्विरुद्धयोयासांताभिर्दीप्तिभिः किरणैः ॥ १७ ॥ अंबुनिधेर्वसुसंस्थानमिव
 उल्लसत्तरलंच ॥ १८ ॥ सचउशनतदनु अप्सरोदर्शनानंतरं मनसि जस्येयुभिः पराहृतमारेते विषयेषु पुमुक्षतीत्याशयं मनोयथाशक्तिविवेकैः परिवोध्यवहिः शरीरकान्तानुसरणा
 दिव्यापारान्निरुद्धीकापतामापायापि अंतर्विगलिततरवचित्तयाव्येकापचित्वात्तदालनावधूययएववभूव ॥ यच्चित्तस्मयोभवतीत्यादिश्रुतिस्थित्यनुभवप्रसिद्धियोतनाय
 हृदनिनिपातः ॥ १९ ॥ इति श्रीवा० ता० स्थितिप्रकरणे पंचमः सर्गः ॥ ५ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ दहशुक्रस्य मनसा स्वार्गे गमनमुच्यते ॥ तत्र शक्रेण सन्मानात्संनिधावुपवेशनम् ॥ १८ ॥

अव्यग्रो भवेदकंतिजितारिवभूमिपः ॥ ददर्शाप्सरसंतत्र गच्छन्तीं न भसः पथा ॥ १४ ॥ क्षीरोदमध्यलुलितां लक्ष्मीं भिवजनादृनः ॥ मं
 दारमालावलितं मंदानिलचलालकाम् ॥ १५ ॥ हारश्चांकारिगमनां सुगंधितनभोनिलाम् ॥ लावण्यपादपलतां मदधूर्णितलाचनाम्
 ॥ १६ ॥ अमृतीकृततद्देशं देहदूयदीप्तिभिः ॥ कांतामालोक्य तस्याभूदुल्लसत्तरलं मनः ॥ १७ ॥ दृष्टनिर्मलपूर्णदुवपुरंबुनिधेरिव ॥ साप्या
 लोक्यशुक्रमुखंतथा परवशात्त्वभूत् ॥ १८ ॥ मनसि जेपुपराहतमाशयं सपरिचोध्य मनस्तदनुशना ॥ विगलिततरवचित्तयात्मना सचव
 धूमयएववभूवह ॥ १९ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० स्थि० भार्गवोपाख्याने भार्गवस्वलनं नाम पंचमः सर्गः ॥ ५ ॥ ॥ १४ ॥

॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अयं तां मनसा ध्यायंस्तत्रैवामीलितेक्षणः ॥ आरब्धवान्मनो राज्यामिदमेकः किलोशना ॥ १ ॥ एपाहिललना
 व्योम्निसहस्रनयनालये ॥ संप्राप्तो यमहं स्वर्गमालोलसुरसुंदरम् ॥ २ ॥ इमे ते मृदुमंदारकुसुमोत्तंससुंदराः ॥ द्रवत्कनकनिथ्यंदविला
 सिवपुपःसुराः ॥ ३ ॥ इमाम् स्तालोचनो ह्यासदृशनीलाब्जहृदयः ॥ मुग्धहासविलासिन्यः कांताहारिणहृदयः ॥ ४ ॥ इमे ते कौसुमोद्योता अ
 न्योन्यप्रतिविचिताः ॥ विश्वरूपोपमाकारा मरुतो भक्तकाशिनः ॥ ५ ॥

दंदं वक्ष्यमाणप्रकारं मनोराज्यम् ॥ एवकारः प्रकारान्तरवारणाद्देहविवृत्तिर्यतः प्रयत्नाद्योतनार्थः ॥ १ ॥ एपापुरोवर्तिनी मयानुगम्यमाना सहस्रनयनस्यैव स्यालये स्वर्गे गच्छन्तीति शेषो
 पः ॥ अयं नाम नुगच्छन्नहम् ॥ २ ॥ कनकनिष्यंदोद्भुतसुवर्णम् ॥ नद्विद्वि अत्यंतं कतिमत्यसिद्धम् ॥ तदिव विलासिशोभमानं वपुर्येषाम् ॥ ३ ॥ लोचनो ह्यासेन प्रत्यक्षेण दृष्टानिनी
 लाजानां वदृष्टयोयासांतादमाः कांता अपसरः ॥ ४ ॥ कौसुमैः पारिजातादिकुसुमरश्चित्पर्यायैरुच्योते प्रकाशं तदति कौसुमोद्योताः ॥ कौस्तुभोद्योतादिति पाठे कौस्तुभबहु
 योतमानाः ॥ अन्योन्यप्रतिविचित्वदेव विश्वरूपः सर्वाकारो हरिस्तदुपमाकाराः ॥ भक्तादृष्टाः काशंति दीप्योते तच्छीलाः ॥ भक्तो देवाः ॥ पाग्वर्णिता नाम विदेवानां प्रकारांतरे

ऐरावणस्यैरावतस्यकटौगंडौ ॥ ताभ्यामदजलंलक्ष्यते ॥ तदामोदेऽपि विरक्तैरनासैर्मधुपैः श्रुता आकर्णताः काकल्यामधुरास्फुटव्यामनाः ॥ ८ ॥ रणवृत्तानिपुयुद्धप्रसंगेषु हे
 जेषु चलंतो भ्रमंतो वैरिच विरिचिंसवंधि नो हंसाः सारसाश्च यस्याम् ॥ ७ ॥ तनुद्योतैः शरीरकांतिभिः कीर्णाः परितः प्रसारिता दीप्ता नलाचिषोयैः ॥ ८ ॥ रणवृत्तानिपुयुद्धप्रसंगेषु हे
 ति भिराधुधैः कंडूयितमिव आनन्यस्य ॥ ९ ॥ चरंतः प्रसंतश्चारुचामीकरमया इव आतपदेह विमानादिकांतयोयेषाम् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ चंद्रांशुनिकरा इव सुखस्पर्शा आ

ऐरावणकटामोदविरक्तमधुपश्रुताः ॥ इमास्ताः काकलीगीतागीर्वाणगणगीतयः ॥ ६ ॥ इयं सा कनकां भोजचलद्वरिचसारसा ॥ मंदा
 किनीतदोद्यानविश्रांतसुरनायका ॥ ७ ॥ एते ते यमचंद्रेन्द्रसूर्या नलजलानिलाः ॥ लोकपालास्तनूद्योतकीर्णदीप्ता नलाचिषः ॥ ८ ॥ अ
 यं सरणवृत्तानिपुयुद्धप्रसंगेषु हे जेषु चलंतो भ्रमंतो वैरिच विरिचिंसवंधि नो हंसाः सारसाश्च यस्याम् ॥ ७ ॥ तनुद्योतैः शरीरकांतिभिः कीर्णाः परितः प्रसारिता दीप्ता नलाचिषोयैः ॥ ८ ॥ रणवृत्तानिपुयुद्धप्रसंगेषु हे
 रुचामीकरमया तपाः ॥ १० ॥ मेरुपलतलास्फालसीकरा कीर्णदेवताः ॥ एतास्ताः कीर्णमंदारा गंगासलिलवीचयः ॥ ११ ॥ एताः प्रसृत
 मंदारमंजरीपुंजपिजराः ॥ दोलालोलाप्सरः श्रेण्यः शक्रोपवनवीथयः ॥ १२ ॥ इमे ते कुंदमंदारमकरंदसुगंधयः ॥ चंद्रांशुनिकराकाराः
 पारिजातसमीरणाः ॥ १३ ॥ पुष्पकेसरनीहारपटवासरणोत्सुकैः ॥ लतांगनागणैर्व्यासमिदंतन्नंदनं वनम् ॥ १४ ॥ कांतगीतरवानंदप्रन
 तितसुरांगनौ ॥ इमौ तौ वल्लकीश्विगंधस्वरौ नारदतुंगरू ॥ १५ ॥ इमे ते पुण्यकर्त्तारौ भूरिभूषणभूषिताः ॥ व्योमन्युड्डीयमाने पुविमानेषु च सं
 स्थिताः ॥ १६ ॥ मदमन्मथमत्तांग्यइमास्ताः सुरयोपिताः ॥ देवेश्वरं निपेवंते वनं वनलता इव ॥ १७ ॥ इंद्रादमजालकुसुमाश्चितामणिगुलु
 च्छकाः ॥ कल्पवृक्षा इमे पक्कफलस्तचकंदतुराः ॥ १८ ॥ इह तावदिमं शक्रमहमासनसंस्थितम् ॥ द्वितीयमिव त्रैलोक्यसप्तशरमभिवादये
 ॥ १९ ॥ इति संचित्य शुक्रेण मनसैव शचीपतिः ॥ तेनाभिवादितस्तत्र द्वितीय इव खेभृगुः ॥ २० ॥ अथ सादरमुत्थाय शुकः शक्रेण पूजितः ॥
 गृहीतहस्त आनीय समीपमुपवेशितः ॥ २१ ॥

कारः शैत्यमाद्यादियुक्तः सन्निवेशोयेषाम् ॥ १३ ॥ पुष्यः केसरनीहारैर्हिममकरंदकणैः पटान्वासायंति सुगंधयंतीति पटवासाः परागास्तैश्च यः पवनांदोलनक्रीडार्थं च परस्परताडनल
 क्षणोरणस्तत्र उत्सुकैरासकैर्लतागैरंगनागणैश्चलतालक्ष्णैरंगनागणैर्वालिता सदृशैरंगनागणैर्व्याप्तम् ॥ १४ ॥ नारदतुंगरूगंधर्वविशेषौ च कषीवा ॥ १५ ॥ देवेश्वरविद्रुम
 ॥ १७ ॥ इंद्रादमजालानीद्रनीलसमूह रूपानि ॥ चंद्रादमेति पठे चंद्रकांतसमूह सदृशानि कुसुमानि येषाम् ॥ चिंतामणय एव गुलु च्छकाः कलिका गुच्छानि येषाम् ॥ पक्कैः फलस्त
 वकैर्दंतुरा उन्नतं दंता इव शोभमानाः ॥ १८ ॥ त्रैलोक्यसप्तशरभ्रह्माणम् ॥ १९ ॥ २० ॥ समीपमानीय उपवेशितः ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ सकलस्यपूर्णस्य ॥ अमलस्यरजःकलंकरहितस्य ॥ २३ ॥ नरपतिसत्तमस्यराजोत्तमस्येद्रस्यलालंलालनीयःपुत्रादिविप्रियतमदत्तियावत् ॥ २४ ॥ इति श्रीवासिष्ठो म० ता० पठःसर्गः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ दहभूयःस्वकांतायाःस्वर्गेशुक्रेणदर्शनम् ॥ परस्परानुरोगेणसंगमश्चोपवर्णयते ॥ १ ॥ दत्तिउक्तमनोराज्यप्रकारेणविबुधा नांनिवासेधैबुधुपुरस्वर्गम् ॥ स्वेनत्वर्कायेनतेजसापुण्यसामर्थ्येन ॥ स्वर्गेणसुखानिशयेनाभितःपरिमोदितोहर्षितः ॥ स्वर्गमिपरिमोदितदिपाठस्व

धन्यस्त्वदागमेनाथस्वर्गोयंशुक्रशोभते ॥ उप्यतांचिरमेवहेशक्रइत्यमुवाचतम् ॥ २२ ॥ अथतत्रोपविश्यासौभार्गवःशोभिताननः ॥
 त्रियंजह्वारशशिनःसकलस्यामलस्यच ॥ २३ ॥ सकलसुरगणाभिवंदितोसौश्रुगतनयःशतमन्युपार्थसंस्यः ॥ चिरतरमतुलामवापतु
 धिनरपतिसत्तमलालनंबभूव ॥ २४ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेपुस्थि० भार्गवोपाख्यानेभार्गवमनोराज्यनामपठःसर्गः ॥ ६ ॥
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इतिशुक्रःपुरंप्राप्यवैधुंध्रंस्वेनतेजसा ॥ विसस्मारनिजंभावंप्राक्तनंव्यसनंविना ॥ १ ॥ मुहुर्तमिवविश्रन्यतस्यपा
 र्थेशचीपतेः ॥ स्वर्गविहर्तुमुत्तमस्यैस्वर्गमिपरिमोदितः ॥ २ ॥ स्वःश्रियंसमालोक्यलोलोचनवांछितम् ॥ स्निग्धंद्रुंजगामासौनलि
 नीमिवसारसः ॥ ३ ॥ तत्रतांशुगशावाक्षीकांतामध्यगतामसौ ॥ ददर्शविपिनांतस्यांश्रुश्रुतलतामिव ॥ ४ ॥ सापितंभार्गवंरामदृष्ट्वा
 परवशाभवत् ॥ तामालोक्यलसलोलविलासवलितारुतिम् ॥ ५ ॥ आसीद्विलीयमानांगोज्यात्स्नामिंदुमणिर्यथा ॥ विलीयमानसर्वा
 गस्तामवैक्षतकामिनीम् ॥ ६ ॥ चंद्रकांतइवज्योत्स्नांशीतलांखेविलासिनीम् ॥ तेनावलोकितसापितत्परायणतांगता ॥ ७ ॥ निशान्ति
 चक्रवाक्रेनकांतवपरिकूजिता ॥ रसाद्विकसिताननमन्योन्यमनुरक्तयोः ॥ ८ ॥ प्रातरर्कनलिन्योर्यांशोभासैवतयोरभूत् ॥ संकल्पितार्थ
 दायित्वादेशस्याभूच्चैतेनसा ॥ ९ ॥ सर्वांगविवशीरुत्यकामायवसमर्पिता ॥ पेतुःस्मरशरास्तस्याश्चदुष्खंगेषुभूरिशः ॥ १० ॥ पलाशो
 ध्विवपद्मिन्याधाराइवपयोमुचः ॥ सावभूवस्मरोद्भूतालोलालिवलयकुला ॥ ११ ॥

गंसंचरणशीलेद्वैरुत्साहितद्वत्यर्थाः ॥ २ ॥ स्वश्रयंस्वर्गशोभांस्वसौंदर्यचलोलोचनस्यस्त्रीजनस्यवांछितामभीष्टतमामितिसमालोक्यविचार्य ॥ स्निग्धोत्तममूहम् ॥ ३ ॥ तां
 पूर्वदृष्टामप्सरसम् ॥ शृगुभर्गिवः ॥ ४ ॥ तामालोक्यभार्गवोपिपरवशोभावदित्यनुपंगःपरेणवान्वयः ॥ ५ ॥ स्वेदाख्यंसंचारिभावंदर्शयति ॥ विलीयमानानगदति ॥ ६ ॥ ७ ॥
 निशिवियोगात्परितःकूजितंरुदितंययासांकांताचक्रवाकिनीनिशान्तिमातश्चक्रवाक्रेनचलोकितेव ॥ रसावेमानिशयाद्विकसिताआविष्कृताशोभा ॥ नूनमित्यभेदोलेक्षाद्योत
 विना ॥ ११ ॥ स्मरेणोद्भूता विना ॥ १२ ॥

सहशब्दः सादृश्ये ॥ सदृशार्थमिणीत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ संहारे प्रलयकाले ॥ भूतभुक् रुद्रः ॥ त्रिविष्टपस्य स्वर्गस्थायैव यासां गङ्गा ॥ १५ ॥ भूतेषु तस्याः सखीजनयुतस्मा
तीक्ष्णां शौर्यवन्निवारकेति मिरमंडले तस्मिन् धनुन्यस्त्रीपुंसद्वन्द्वस्येव प्रतिष्ठां स्थैर्यं आगते प्राप्ते सतीति परेण सहाचर्यः ॥ १५ ॥ नांगकोऽनंगकः अवलामामनुव
स्वेदेशाद् भिमतां दिशंगतेषु सत्सु ॥ १६ ॥ १७ ॥ धवलागारं स्फाटिकगृहं तन्मध्यस्थे ॥ १८ ॥ १९ ॥ सुरभस्थे रात्रौ तस्य ॥ २० ॥ २१ ॥ नांगकोऽनंगकः अवलामामनुव
मंदवाताभिनुन्नायामंजद्व्याः सहधर्मिणी ॥ नीलनीरजनेत्रां तां हंससारसगामिनीम् ॥ २२ ॥ मदनः क्षोभयामास गजः कमलिनीमिव ॥
अथ तां तादृशीं दृष्ट्वा शुक्रः संकल्पितार्थभाक् ॥ २३ ॥ तमः संकल्पयामास संहार इव भूतभुक् ॥ त्रिविष्टपस्य देशे सौवभूवति मिराकुलः
॥ २४ ॥ भूलोकस्यां धतमसालोका लोका इति विद्महे गविव ॥ सादीर्घचंचला प्रांगी प्रवृद्धमदनव्य
वमंडले ॥ तेषु सर्वेषु भूतेषु गतेषु भिमतां दिशम् ॥ २५ ॥ तस्मात्प्रदेशाद्भूलोका केदिनां ते विद्महे गविव ॥ सादीर्घचंचला प्रांगी प्रवृद्धमदनव्य
था ॥ २६ ॥ आजगाम भृगोः पुत्रं मयूरीवारिंदयथा ॥ धवलागारमध्यस्थे पर्येकपरिकल्पिते ॥ २७ ॥ विवेश भार्गवस्तत्र क्षीरोदइव माध
वः ॥ साकराव वलंब्यास्य विवेशावनतानना ॥ २८ ॥ राजचसुरेभस्य तद्विलम्बेव पद्मिनी ॥ उवाच चेदं सधुरं रसस्रोहाक्तया गिरा ॥ २९ ॥
वचोमधुरमानंदविलासवलिताक्षरम् ॥ पश्चामलेंदुवनमंडलीकृतकामुकः ॥ ३० ॥ अचलामनुवधातिमामेप किल नांगकः ॥ पाहि
मामबलां नाथदीनां त्वच्छरणामिह ॥ ३१ ॥ कृपणाभ्यासं साधो विद्विषस्त्वरितव्रतम् ॥ स्नेहदृष्टिं मजानिन्द्रिमुंदरेव महामते ॥ ३२ ॥ प्रण
या अवगण्य ते नरस्रजैः कदाचन ॥ अशंकितोपसंपन्नः प्रणयोन्योन्यरक्तयोः ॥ ३३ ॥ अधः करोति निष्यंदं चंद्रमाह्लादनं प्रिय ॥ नतथा
सुखयत्येपाचेतस्त्रिभुवने शिता ॥ ३४ ॥ यथा परस्परानंदः स्नेहः प्रथमरक्तयोः ॥ त्वयादस्य दर्शनेनेयं समाश्रयस्मिमानद ॥ ३५ ॥ चंद्रया
दपरान्दशयथानि शिकुमुदती ॥ संस्पर्शान्दपानेन तव जीवामिगुंदर ॥ ३६ ॥ चंद्रांशुरसपानेन च कोरीचपलायथा ॥ मामिमां चरणा
लीनां भ्रमरीं करपल्लवैः ॥ ३७ ॥ आलिङ्ग्यान्तसंपूर्णस्वपद्मद्वये कुरु ॥ इत्युक्त्वा पुष्पमृदंगं सा तस्य पतितोरसि ॥ व्याघ्रिणितालिनयना
भुतरोरिव मंजरी ॥ ३८ ॥

मुतरोरिव मंजरी ॥ २९ ॥

अशंकितं अन्यगोचरता सोपाधिकत्वविच्छेदापराधगणनादिशंकारहितं ॥
भ्रान्तिनिर्वधयति ॥ अतएव पाहि ॥ २२ ॥ २३ ॥ प्रणयाः प्रीत्यतिशयाः ॥ अवगण्य तेन बहुमन्यते ॥ अशंकितं अन्यगोचरता सोपाधिकत्वविच्छेदापराधगणनादिशंकारहितं ॥
यथास्यात्तथा उपसंपन्नः संजातः ॥ २४ ॥ निष्यंदं देवसंजीवनामृतस्याधिगमम् ॥ अधः करोति संजीवकादाह्लादकाच्च चंद्रसहसादपि प्रियतमप्रणयएवातिशेते इति यावत् ॥
भुवने शितां वैलोक्यैश्वर्यम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ अमृतसंपूर्णस्नेहद्वयान्तरातिरेकत्वान्तस्थेद्वये चित्ते ॥ सुतरोः कल्पवृक्षस्य ॥ २९ ॥

विवेशतुःनिर्वाधिशतुः ॥ गुणच्छादसः ॥ किञ्जल्कः केसरैस्त्वदीयपरंगैरिणपतिमानिलेनघूर्णितसुकृपितासु ॥ वनस्थलीपत्रिन्योःसाधारणविशेषणम् ॥ ३० ॥ ॥ इति श्री
वासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशस्थितिः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ विविधस्वर्गभोगतिपतितस्यान्नभूरिशः ॥ जम्बानिवासनायोगात्तापसत्वंचकीर्त्यते ॥ १ ॥ उल्ले
क्षितैःकल्पितैः ॥ १ ॥ मंदारमालाःआकलयनिसर्वतोधारयतीतिप्रत्योक्तया ॥ मंदारमालाकलयेतिपाठःस्पष्टः ॥ विबुधासवमृतदेवभोग्यमासवांतरवा ॥ २ ॥ अमरवाहिण्या
मंदोक्तिन्याः ॥ ३ ॥ दंडुलानांचंद्रकलानांस्थैर्निप्यंद्स्वैश्चंद्रकलारव्यशरैरितिभावत् ॥ लताजालनिलयेपुंकुजेषु ॥ ४ ॥ लताकल्पितयालीलाथंयासुदोलयाविलसितं

तोदंपतीतत्रविलासकांतीविवेशतुस्तासुवनस्थलीषु ॥ किञ्जल्कगौरानिलघूर्णितासुरकौहिरैफाविवपद्मिनीषु ॥ ३० ॥ ॥ इ०वा०
वा०दे०मोक्षोपायेषुस्थि०भार्गवोपाख्यानेनवसंगमोनामसप्तमःसर्गः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इतिचित्तविला
सेनचिरमुत्सेक्षितैःप्रियैः ॥ प्रणयैर्भार्गवस्यासीत्तुष्टयेसुसमागमः ॥ १ ॥ मंदारमालाकलयाविबुधासवमत्तया ॥ तदातनतयासाद्विद्धि
तीयेनामलेंदुना ॥ २ ॥ विल्लतंमत्तहंसासुहेमपंकजिनीषु ॥ तटोष्वमरवाहिण्याःसहचारणकैर्नरैः ॥ ३ ॥ पीतीमंदुलस्यदैर्देवैःसहर
सायनम् ॥ पारिजातलताजालनिलयेषुविलासिना ॥ ४ ॥ चारुचैत्रयाद्यानलतालीलासुदोलया ॥ विरविलसितव्यग्रैःसहविद्याधरी
गणैः ॥ ५ ॥ नंदनोपवनाभोगोमंदरेणेववारिधिः ॥ भृशमालोढ्यतांतीतःप्रमथैःसहशोभवैः ॥ ६ ॥ बालहेमलताजालजटालासुनदीषु
च ॥ भ्रांतमुन्मत्तनागेनैरवीष्वज्जिनीष्विव ॥ ७ ॥ कैलासवनकुंजेषुतयासहविलासिना ॥ हरेदुधवलाराशयःक्षिपितागणगीतिभिः
॥ ८ ॥ गंधमादनशैलस्यविश्रन्योपरिसानुषु ॥ सातेनकनकांभोजरपादमभिमंडिता ॥ ९ ॥ लोकालोकतटांतेषुविविचित्राश्रयंहारिषु ॥
क्रीडितंरुतहंसेनरामेतेनतयासह ॥ १० ॥ मंदरांतरकच्छेषुसाद्विहरिणशावकैः ॥ अवसत्समाःपट्टिकल्पितामरमंदिरैः ॥ ११ ॥ क्षीरा
र्णवतटोष्वस्यवनितासहचारिणः ॥ क्षीणंरुतयुगाद्वैश्वेतदीपजनैःसह ॥ १२ ॥ गंधर्वनगरोद्यानलीलाविरचनैरसौ ॥ सप्रानंतजग
त्स्पष्टैःकालस्यानुकृतिगतः ॥ १३ ॥ अथावसदसौशुक्रःपुरंदरपुरेपुनः ॥ सुखंचतुर्गुणान्यदौहरिणक्षण्यासह ॥ १४ ॥ पुण्यक्षयानुसं
धानात्तत्रावनिमंडले ॥ तथैवसहमानिन्यापपातोपहताकृतिः ॥ १५ ॥

क्रीडितम् ॥ ५ ॥ शोभैवःशिवानुचरैःप्रमथैःसहआलोढ्यतांपरिभ्रा
तताम् ॥ ६ ॥ उन्मत्तनागेनमत्तजनेन ॥ भैरवीषुमेरुसंबंधिनीषुभूमिषु ॥ ७ ॥ हरस्येदुनाचूडामणिनाकृष्णपक्षेपिधवलाः ॥ क्षिपिताःक्षिमाअतिवाहितादतियावत् ॥ इच्छादसः
॥ ८ ॥ सावधुः ॥ ९ ॥ लोकालोकोभुमंतपर्वतःप्रसिद्धः ॥ १० ॥ कच्छेषुजलप्रायशिखरेषु ॥ हरिणशार्दकच्यगपतिः ॥ वटिसभाःसंवत्सरान् ॥ ११ ॥ १२ ॥ मनो
॥ १५ ॥

[illegible]

पवनतपाभ्यांजर्जरः शिथिलीकृतः ॥ २ ॥ तासुतासुत्वकल्पितस्वर्गमनादिदशासु ॥ एणकोहरिणः ॥ ३ ॥ भोगकल्पनाभिर्भोग्यम् ॥ जन्ममरणपरंपराकल्पनयोद्भूतम् ॥
 विशाश्रमाविश्रांतिप्राप ॥ ४ ॥ मनःकल्पनाभात्रत्वात्पेलवाम् ॥ सत्यताभात्याभाक्तनदेहविस्मरणासुदृढाम् ॥ विदेहः शुक्रदेहनिरपेक्षः ॥ ५ ॥ चर्मशेषावहिः ॥ अंतस्तत्स्थिशेषो
 पा ॥ ६ ॥ सातनुरभिमानदुःखक्षयप्रयुक्तानंदोद्धेतोः शरीरंध्रेषुवेणुरंध्रेष्विवप्रवहत्तः संचरतोवातस्ययेवेणुष्वनिवस्तीत्कारास्तद्रूपयाकाकल्यासुक्ष्माव्यक्तमधुरप्यनिनोदेहस्य
 नंदशरीगतिरिति च्छेष्टाः प्रगायतीवेत्युल्लेखा ॥ ७ ॥ तामेवदेहदशामुखोक्षार्तिरपि वर्णयति ॥ मनोवराकमित्यादिना ॥ सातनुर्भवभूमिपुभोगशालक्षणे अवटेशुक्पल्वलेदतिप्रा
 ष्वर्णितमकारेणलुङ्गितं मनोवराकं शुभाभसितयादंतमालयाहसतीव ॥ ८ ॥ सातनुर्मुखमंडलरूपे अरण्यजरक्पसमूह रूपयानासातनयनवक्रादिगत्तानां शोभाया अकचिमंत्वा
 अथकालेन महतापवनातपजर्जरः ॥ कायस्तस्य पपातोव्याच्छिन्नमूलइवद्रुमः ॥ २ ॥ मनस्तु चंचलाभोगतासुतासुदशासुच ॥ बभ्रा
 मातिविचित्रासुवनराजिष्विवैणकः ॥ ३ ॥ आंतमुद्गांतमभितश्चकार्पितमिवाकुलम् ॥ मनस्तस्य विशाश्रमसमंगसरितस्तटे ॥ ४ ॥
 अनंतवत्तांतघनांपेलवांसुदृढामपि ॥ तांसंस्तुतिदशांशुक्रोविदेहोनुभवन्स्थितः ॥ ५ ॥ मंदराचलसानुस्यासातनुस्तस्यधीमतः ॥ ताप
 प्रसरसंशुष्काचर्मशेषावभूवह ॥ ६ ॥ शरीरंध्रप्रवहद्वातसीलाररूपया ॥ चेष्टादुःखक्षयानंदालकाकल्येवप्रगायति ॥ ७ ॥ मनोवराक
 प्रसरसंशुष्काचर्मशेषावभूवह ॥ ६ ॥ शरीरंध्रप्रवहद्वातसीलाररूपया ॥ चेष्टादुःखक्षयानंदालकाकल्येवप्रगायति ॥ ७ ॥ मनोवराक
 मवटेलुङ्गितंभवभूमिपु ॥ हसतीवेतिशुभाभसितयादंतमालया ॥ ८ ॥ दर्शयंतीजगच्छून्यं वपुरक्ष्णोररुचिमम् ॥ मुखारण्यजरल्कूपरू
 पयागत्तंशोभया ॥ ९ ॥ तापोपतनासंसितकावर्पाजलभरेणसा ॥ प्रागनुस्मरणो ह्यासमिवाप्यंविमुंचति ॥ १० ॥ चंद्रानिलविलासेन
 ललितानवनभूमिपु ॥ धारानिकरपानेनविनुन्नाजलदगमे ॥ ११ ॥ प्राटद्विंद्वरूपेणपुतागिरिनीदीतदं ॥ पांशुनापवनोत्थेनदुष्कृतेनवरू
 पिता ॥ १२ ॥ शुष्ककाष्ठवदालोलावतेपुरुतत्वारुतिः ॥ तारमारुतसीलारेवनेतपइवास्थिता ॥ १३ ॥ वक्राशुक्रांचतंत्रीचभूतभांका
 रकारिणी ॥ अरण्यलक्ष्मीर्वाल्पेवशून्याचर्ममयोदरी ॥ १४ ॥ रागद्वेपविहीनत्वात्तस्यपुण्याश्रमस्यतु ॥ महातपस्त्वाच्चभृगोर्नभुक्तान्द
 गपक्षिभिः ॥ १५ ॥

भाविकंजगतः शून्यमसद्रूपताविवेकिनावपुरक्ष्णोऽत्यक्षंदर्शयंतीवस्थितेत्यर्थः ॥ वपुरं हंतदाश्रितप्रमाणांतरोपलक्षणार्थम् ॥ ९ ॥ प्राक्तापोपतनापश्चात्तंसित्का ॥ प्रागनुस्म
 रणं स्वर्वधुभूतपूर्वदेहपरंपरानुस्मरणंतत्पुक्तादुःखादानंदद्वाउल्लसतीति प्रागनुस्मरणो ह्यासंवाप्यम् ॥ अशुधूमाभासयोः श्लेषादभेदोपपन्नः ॥ १० ॥ ११ ॥ प्राटद्वनिर्द्वरस्य
 रूपेण धातुरागेणपुनरंजिता ॥ १२ ॥ स्वारुतिर्विलोढनोत्थस्वइशब्दकरणम् ॥ अव्यक्तानुकरणादुच्चिबद्धलपहणान्नद्वित्वम् ॥ १३ ॥ भूतानां भांकारोभयंकरप्यनिलस्तत्करण
 शीलान् अरण्यलक्ष्मीः अलक्ष्मीः ॥ बान्ध्यावलिर्कर्मणा आहारेणेति यावत् ॥ ब्राह्मणादेराकृतिगणत्वात्कर्मणिप्यज्जड्यीप् ॥ चर्ममयोदरी चर्ममात्रशेषोदरी ॥ १४ ॥ तर्हि सातनु

यमनियमाभ्यां कुर्यात्कृताङ्गयतिः स्वकल्पितशरारातरथः ॥ क्लीबेपिविजस्यलुक्छादसः ॥ भृगूद्वहस्यशुक्रस्यचतुश्चतुर्धनं चाल्मवधया ॥ १ ॥ कंकालमेव
 ॥ इति श्रीवात्सिष्ठम् ० तात्पर्यप्रकाशे स्थितिप्रकरणेनवमः सर्गः ॥ ९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ दृष्टवृत्तनोः कोपोभृगोत्रोपवर्ण्यते ॥ कालं प्रत्यथ कालेन वोधनं चाल्मवधया ॥ १ ॥ कंकालमेव
 रमं परमात्मानं संवोधयति स्फुटं दर्शयतीति परमसंवोधः समाधिस्ततः ॥ १ ॥ गुणसेनाया गुणसमूहस्य समेतमधिष्ठातारम् ॥ २ ॥ कायलक्षणं कंकालं शवम् ॥ ३ ॥ संशुक्लां त्राया उदरगु
 वर्णयति ॥ तापेत्यादिना तापेनातपेन शुष्कवपुः ॥ राहुः सर्पशिरा इति वदुर्बुद्धिः ॥ कृत्तिरध्रेषु चर्मच्छिद्रेषु कर्तनी इत्यत्र स्फुरितस्ति तिरयः पक्षि जेदायत्र ॥ संशुक्लां त्राया उदरगु
 हायाश्छायायां विश्रांतादुर्वा भेकायस्य ॥ ४ ॥ नेत्रगतं केसं सक्तप्रसृता अपत्यपरं पराभिर्द्वेद्वानवकीटकायस्य ॥ पशुकानि पाश्वस्थानि तल्लक्षणे पंजरे प्रोताः कोशकारकमयः पू
 यमनियमकुर्यात्कृताङ्गयतिः स्वकल्पितशरारातरथः ॥ क्लीबेपिविजस्यलुक्छादसः ॥ भृगूद्वहस्यशुक्रस्यचतुश्चतुर्धनं चाल्मवधया ॥ १ ॥ कंकालमेव
 वा ० दे ० मो ० स्थितिप्र ० भाग ० भार्गवकलेवरवर्णनं नाम नवमः सर्गः ॥ ९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ अथ वर्षसहस्रेण
 दिव्येन परमेश्वरः ॥ भृगुः परमसंवोधो धादिररामसमाधितः ॥ १ ॥ नापश्यदग्रेतनयं विनयावनताननम् ॥ सामंतं गुणसेनायाः पुण्यं मूर्त्त
 मिव स्थितम् ॥ २ ॥ अपश्यत्केवलं कायकं कालं पुरतो महत् ॥ देहयुक्तमिवाभाग्यं दारिद्र्यमिव मूर्त्तिमत् ॥ ३ ॥ तापशुष्कवपुः कृत्तिरंध्रमु
 रिततिचिरि ॥ संशुक्लां त्रादरगुहाद्या विश्रांतदुर्गम् ॥ ४ ॥ नेत्रगतं केसं सक्तप्रसृता इदं शशुष्कास्थिमालया ॥ ५ ॥ शिरोघटेन शुभ्रेण मसृणेनेदु
 जम् ॥ ५ ॥ प्राक्तनीमुपभोगेहामिष्टानि शुफलप्रदाम् ॥ धाराधौ तां त्रयातद्वद्वं शशुष्कास्थिमालया ॥ ६ ॥ शिरोघटेन शुभ्रेण मसृणेनेदु
 वर्चसा ॥ विडंबयच्चकूरपूरपुतलिंगशिरः श्रियम् ॥ ७ ॥ ऋज्यासंशुष्कशिरया स्वास्थिमात्रावशेषया ॥ ग्रीवयात्मानुसूतया दीर्घाकुव
 दिवारुतिम् ॥ ८ ॥ मृणालिकापांडुरया धारावभृतां सया ॥ नासाग्रास्थिकया वक्त्रे कृतसामाकृतिं दधत् ॥ ९ ॥ दीर्घकंधरयाननमुव
 तीकृतवक्रया ॥ प्रेक्षमाणमिव प्राणानुक्क्रांतानं वरोदरे ॥ १० ॥ जंघोरुजानुदोर्द्वैर्द्विगुणां दीर्घतांगतैः ॥ प्रतिष्ठानमिवाशांतं दीर्घाध्व
 श्रमभीतिः ॥ ११ ॥ उदरेणातिरिक्तं चर्मशेषेण शोषिणा ॥ प्रदर्शयति दिवाज्ञस्य हृदयस्यातिशून्यताम् ॥ १२ ॥
 वंदेशप्रसिद्धा लूतावा ॥ ५ ॥ उपभोगेहं भोगवासनां शुष्कास्थिमालया विडंबयदित्युत्तरेणाव्ययः ॥ नानवैचित्र्यसंधिवैदेहं भक्तत्वेन चास्थां वासनानां च साम्यात् ॥ ६ ॥
 लवचोविशीर्णत्वेनास्थिमात्रशेषोर्षादिदुर्वर्चसा पूजाविशेषे कूरपूरैराहुतस्याभिषिक्तस्य शिवलिंगशिरसः श्रयं शोभा विडंबयत् अनुकुर्वत् ॥ ७ ॥ वासनाप्रसृतमात्मानमनुसूतयेव
 ॥ ८ ॥ वर्षधाराभिरवभृतां सयाशीर्णमांसयानासास्थिकया वक्त्रे मुखमंडले कृतः सीमामध्यावधारणं शुकुर्यस्य तदा कृतिं दधत् ॥ नासास्थयस्य मुखमंडलमध्यत्वादित्य
 र्थः ॥ नासाप्रस्थितयेति पाठे अस्थिकयेति विशेष्यमध्याहार्यम् ॥ ९ ॥ दीर्घयाकंधरयायीवया ॥ १० ॥ दंडशब्दस्य प्राण्यंगवचनत्वाभावाच्च द्वैकवद्भावः ॥ जंघादिभिरट
 भिः आशांतं अटदिगंतं प्रतिप्रतिष्ठमानं प्रतिष्ठमानं प्रस्थानं कुर्वाणमिव विश्लिष्य पलायनकाममिवेति यावत् ॥ मुग्धभावश्छांदसः ॥ दीर्घाध्वश्रमभीतिरिति तत्र हेतुल्लेखा ॥ नहि दीर्घे
 परलोकाच्च निकायवहनश्रमः सोऽंशक्यत इति भयादिवेत्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥

आलान्वं धनस्तंभम् ॥ १३ ॥ आलोकनमालोकस्तत्समकालप्रतिभान्वक्ष्यमाणवितर्कः अभूदिति शेषः ॥ तनयं मृतं दृष्ट्वेति शेषः ॥ १५ ॥ अकलितरूपः अरूपोपीति यावत् ॥ आकलितं कल्पितं रूपं येनेति वा ॥ १७ ॥ प्रतिपार्थपङ्क्तुजोद्वादाभासभुजदस्यर्थः ॥ पङ्क्तुमुखः ॥ १८ ॥ १९ ॥ आशादिशः ॥ कान्तैः कनकमयैः ॥ २० ॥ परेण प्रबलेन श्वमेनैवामवायुना अपास्तशिखराः ॥ २१ ॥ कल्पे प्रलयकाले इवस्य जगतो धूमेन पयःकुलं मुखमिव विकृतम् ॥ २२ ॥

प्रेक्ष्यतच्छुक्कं कालमालानंदुःखदंतिनः ॥ पूर्वापरपरामर्शमकुर्वन् भृगुरुत्थितः ॥ १३ ॥ आलोकसमकाले हि प्रतिभानंततो भृगोः ॥ चिरमुत्क्रांतजावः किं मत्पुत्रो यमिति क्षणात् ॥ १४ ॥ अचिंतयत एवास्य भविष्यं तनयंततः ॥ कालं प्रति वभूवाशुकोपः परमदारुणः ॥ १५ ॥ अकाल एव मत्पुत्रो नीतः किमिति कोपितः ॥ कालाय शापमुत्सृज्य भगवानुपचक्रमे ॥ १६ ॥ अथाकलितरूपो सौकालः कवलितप्रजः ॥ आधिभौतिकमास्यायवपुर्मुनिमुपाययौ ॥ १७ ॥ खड्गपाशधरः श्रीमानकुंडलीकवचान्वितः ॥ पङ्क्तुजः पण्मुखो वद्व्यावृतः किं करसेनया ॥ १८ ॥ यच्छरीरसमुत्प्रेन ज्वाला जालं नवलगाता ॥ फुल्लकिंशुकवक्षस्य वभारद्विः श्रियं नभः ॥ १९ ॥ चत्करस्य त्रिशूलाग्रनिःसृतैरग्निमंडलैः ॥ विरेजुरुदितराशाः कान्तैरिव कुंडलैः ॥ २० ॥ यत्परश्वसनापास्ता शिखराभेदिनीभृतः ॥ दोलाभिवसमारूढाश्चेलुः पेतुश्च घूर्णिताः ॥ २१ ॥ यत्खड्गमंडलोद्योतैः श्यामधिर्विवस्वतः ॥ कल्पदग्धजगद्धूमपर्याकुलमिवावर्भौ ॥ २२ ॥ स उपेत्य महाबाहो कुपितं तं महामुनिम् ॥ कल्पक्षुब्ध्याब्धिगंभीरं सात्वपूर्वमुवाच ह ॥ २३ ॥ विज्ञातलोकस्थितयो मुने हृष्टपरावराः ॥ हेतुनापिन मुत्थांति किं नु हेतुं विनोत्तमाः ॥ २४ ॥ त्वमनंतपाविप्रो वयं नित्यतिपालकाः ॥ तेन संप्लूयसे पूज्यः साधो नेतरयेच्छया ॥ २५ ॥ मातपः क्षपया बुद्धे कल्पकालमहानलैः ॥ योनदग्धोस्मि मे तस्य किं त्वं शापेन धक्ष्यसि ॥ २६ ॥ संसारावलयोग्रस्ता निगीर्णारुद्रकोटयः ॥ भुक्तानि विष्णुचंदानि कनशक्तावयं मुने ॥ २७ ॥

महाबाहो इति रामस्य राज्ञो वा संवोधनम् ॥ २३ ॥ हेतुना परापराधादिनिमित्तेन सतापि ॥ २४ ॥ इतरथा शापप्रयादिनिमित्तया ॥ २५ ॥ शापदाने प्रत्युत तवैवा निटस्यान्ममेत्याशयेनाह ॥ मातपदंति ॥ अवुद्धे व्यर्थं बुद्धेदतिक्षेपच्छलेन ज्ञानवाधितत्वादिविद्यमानबुद्धेदतिप्रशंसा ॥ सभानवाक्ये बुद्ध्युदस्मदादेशावक्तव्यादिति कात्यायनवचनविरोधाद्विन्वाक्यस्थपदात्परस्य मे इत्यादेशाश्लोदमः ॥ २६ ॥ अयमप्युक्त्या मुक्तास्वत्याख्याहृतशक्तितामाह ॥ संसारेति ॥ संसारावलयोग्रस्ता इव ब्रह्मांडपंकथः ॥ ककस्मिन् विपयेन शक्तास्तमुदाहरेत्यर्थः ॥ कनुशमादिति पाठेन ककस्मिन् विपयेन शक्तास्तमुदाहरेत्यर्थः ॥ २७ ॥

स्वयंयिगतिः स्वाभाविक्कीमर्यादा ॥ इहिनमिच्छाद्वेषादिनिमित्तांतरकृतमित्यर्थः ॥ २८ ॥ सृज्यतइतिस्थितिस्तान्जन्मभावामेत्यर्थः ॥ अतकाविभासकत्वात् ॥
 नत्तदनुमधिगतेतिश्रुतिरितिभावः ॥ २९ ॥ कुतस्तवसर्वभोक्तृतांकिवास्वरूपंतत्राह ॥ इदमिति ॥ इहमूर्त्ताभूतंजगत्परमात्मनोभयमद्वयंभोज्यस्वभावतयैवस्वस्मिन्कल्पितंरूपम् ॥
 नतःपरमात्मास्वानिस्वयमेवजगदात्मनाविजृम्भते ॥ अतःस्वयमेवोपसंहरीत्यर्थः ॥ ३० ॥ इदमप्यौपनिषद्व्यवहारदृशोक्तंपरमार्थदशात्वाह ॥ नेहेति ॥ कर्मठदृष्ट्यात्वाह ॥
 नवहवइति ॥ अनटकलंकयेतिच्छेदः ॥ ३१ ॥ सम्यग्दर्शनंतत्त्वसाक्षात्कारोयस्यतस्यतेकर्तृताकर्तृतेनस्तः ॥ ३२ ॥ नकर्तृत्वंनकर्माणिलोकस्यसृजतिप्रभुरित्यादिभगवद्दर्श
 नपक्षमाश्रित्याह ॥ पुण्याणीति ॥ हेतुनाभिःकर्त्रादिशब्दैः ॥ हेतुनाविधिरितिपाठेविधीयतइतिविधिःप्राणिकर्मवस्याक्षिप्तेनहेतुनानिमित्तवैचित्र्येणविचित्रकार्येपिकल्पतेस
 भोक्तारोहिवयंब्रह्मन्भोजनंयुष्मदादयः ॥ स्वयंनियतिरेषाहिनावयोरेतदीहितम् ॥ २८ ॥ स्वयमूर्ध्वप्रयात्यग्निःस्वयंयांतिपयांस्यधः ॥
 भोक्तारंभोजनंयातिस्थष्टिंचाप्यंतकःस्वयम् ॥ २९ ॥ इदमित्यंमनुरूपंममेहपरमात्मनः ॥ स्वात्मनिस्वयमेवात्मास्वतएवविजृम्भते ॥ ३० ॥
 भोक्तारंभोजनंयातिस्थष्टिंचाप्यंतकःस्वयम् ॥ ३१ ॥ कर्तृताकर्तृतेब्रह्मन्केवलंपरिकल्पिते ॥ असम्य
 नेहकर्तानिभोक्तास्तिदृष्ट्यानष्टकलंकया ॥ बहवश्चेहकर्त्तारोदृष्ट्याऽनष्टकलंकया ॥ ३१ ॥ कर्तृताकर्तृतेब्रह्मन्केवलंपरिकल्पिते ॥ ३२ ॥ अंबिंबि
 गदर्शनैवैनसम्यग्दर्शनस्यते ॥ ३२ ॥ पुण्याणितरुखंडेषुभूतानिभुवनेषुच ॥ स्वयमायांतियांतीहकल्पतेहेतुनामभिः ॥ ३३ ॥ अंबिंबि
 तस्यचंद्रस्यचलनेकर्त्रकर्तृते ॥ नसत्येनानृतेयदृत्तद्वकालस्यस्थष्टिषु ॥ ३४ ॥ मनोमिथ्याभ्रमाभोगेकर्तृताकर्तृतामयीम् ॥ कर्तृतिकल
 नांरज्ज्वांभ्रान्तेक्षणइवाहिताम् ॥ ३५ ॥ तेनमागामुनेकोपमापदामीदृशःक्रमः ॥ यद्यथातत्तथैवाशुसत्यमालोकयाकुलः ॥ ३६ ॥ नव
 यंप्रतिभार्थहानाभिमानवशीकृताः ॥ स्वतोहितातवशगाःकेवलंनियतौस्थिताः ॥ ३७ ॥ प्रकृतव्यवहारैरहानियतीनियतेर्वशान् ॥ प्राज्ञाः
 समभिवर्त्ततेनाभिमानमहातमः ॥ ३८ ॥ कर्त्तव्यमेवनियतंकेवलंकार्यकोविदैः ॥ सुषुप्तिवृत्तिमाश्रित्यकदाचित्त्वननाशय ॥ ३९ ॥ क
 साज्ञानमयीदृष्टिःक्रमहरवंक्धीरता ॥ मार्गैःसर्वप्रसिद्धेपिकिमंधवमुत्थसि ॥ ४० ॥
 मर्थोभवतीत्यर्थः ॥ ३३ ॥ परमार्थदृशाअभावान्नसत्येव्यवहारसंवादान्नाहते ॥ कालस्यकालरूपस्यपरमात्मनः ॥ ३४ ॥ भान्तेक्षणोदृष्टदृष्टिः ॥ ३५ ॥ तेनवर्णितरीत्या
 अपराधासंभवेन ॥ आकुलःसत्कोपमागाः ॥ ३६ ॥ रागाभिमानादिवशाच्चसुत्रवधेअपराधितास्यान्वचमौस्तइत्याह ॥ नवयमिति ॥ प्रतिभार्थेभान्तिकल्पितत्वात्निपूजा
 यर्थेईहारागोपेषाम् ॥ अस्मदोद्वेगोश्चेतिबहुवचनम् ॥ त्वत्समीपागमनमपिनत्वत्कोधभयात्किंतुतपस्विनोभान्यादितिनियतिवशादित्याशयेनाह ॥ स्वतइति ॥ ३७ ॥ सर्वप्राज्ञा
 नुसारित्वान्नियतिवशतामभोचितातवतुकोधाभिमानतमोनृत्तिरनुचितेत्याशयेनाह ॥ प्रकृतेति ॥ जगन्मर्यादापालकेभ्यरेच्छालक्षणमहानियतेर्वशादांतरप्रकृतव्यवहारे
 च्छान्नियतीःसमनुवर्त्ततइत्यर्थः ॥ ३८ ॥ कार्यकोविदैर्व्यवहारचतुरैःकर्त्तव्यमेवअवश्यकंत्तव्यंनियतंस्वत्वोचितमर्यादापालनंत्वंसुषुप्तवृत्तितमोद्वन्तिभाश्रित्यननाशय ॥ क
 दाचिदप्रिनाशयाइतिपाठेस्पष्टम् ॥ ३९ ॥ सर्वप्राज्ञप्रसिद्धे ॥ ४० ॥

9 एतत्पाठपक्षेयोजनानुदहविषयेकर्त्रादिशब्दैःकालएवकल्पतेइतिकालपदाध्याहारेणबोध्या ॥

मुधाव्यर्थम् ॥ ४१ ॥ द्रव्यशृंगोर्मोहं विनयप्रसृजानं प्रबोधयितुमुपक्रमते ॥ देहिनामित्यादिना ॥ तत्र सिद्धं स्थूलम् ॥ ४२ ॥ आविनाशः इदं निमित्तेनापि विनाशः ॥ नियतं
आमोक्षस्यायि ॥ तुच्छं प्रातिभासिकम् ॥ कदर्थी क्रियते को धादिना पीड्यते ॥ ४३ ॥ स्नेहादभिमानात्किंचन ईदृशमिति विशिष्य वक्तुमशक्यमंतव्यापारं कुर्वता ॥ ४४ ॥ असं
देहान्तरविषयः संकल्पः क्रियते ॥ सत्पूर्वसिद्धं विनाशयते ॥ पंकपुरुषादईदृशमुत्रिकाकोडार्या ॥ ४५ ॥ असत्संकल्पमेव कलनात्तद्द्रव्यादेर्बोद्धम् ॥ ४६ ॥ तस्य देहकलनाप्र

स्वकर्मफलपाकोऽयामविचार्यदशां मुने ॥ किं भूखंडवसर्वज्ञमुधामांशुमिच्छसि ॥ ४७ ॥ देहिनाभिहसर्वेषां शरीरं द्विविधं मुने ॥ किंन
जानासि तदेहमेकमन्यन्मनोभिधम् ॥ ४८ ॥ तत्र देहो जडोऽत्यर्थमाविनाशपरायणः ॥ मनस्तुच्छं च नियतं कदर्थी क्रियते तव ॥ ४९ ॥ चतुरे
णयथासाधोरथः सारथिनोऽव्यते ॥ कुर्वता किंचन स्नेहादेहोऽयं मनसा तथा ॥ ४९ ॥ असत्संकल्पः क्रियते स्तुच्छरीरं विनाशयते ॥ क्षणेन मन
सापंकपुरुषः शिशुना तथा ॥ ४५ ॥ चित्तमेवेह पुरुषस्तत्कृतं कृतमुच्यते ॥ तद्वदं कलनाहेतोः कलनास्तं विमुच्यते ॥ ४६ ॥ अयं देह इवात्र
स्य मिदं गमिदं शिरः ॥ इदं स्फारं विकारं तन्मन एवाभिधीयते ॥ ४७ ॥ मनो हि जीवाजीवाख्यं निश्चयैकतयानुधीः ॥ अहंकारोऽभिभूद
त्वान्नानातास्वयमेव हि ॥ ४८ ॥ देहवासनयाचेतस्त्वन्यानि स्वानि चेच्छया ॥ पार्थिवानि शरीराणि त्वसंति परिपश्यति ॥ ४९ ॥ आलोक
यति चेत्सत्यं तदा सत्यमर्थी मनः ॥ शरीरभावनानां त्यक्त्वा परामायातिनिवृत्तिम् ॥ ५० ॥ तन्मनस्तव पुत्रस्य समाधौ त्वयि संस्थितो ॥ स्वमनोरथ
मार्गेण दूरादूरतरंगतम् ॥ ५१ ॥ इममौशनसं त्यक्त्वा देहं मंदरकंदरे ॥ प्रयातो वै बुधंधं सघनीडोऽनीतः खगोऽयथा ॥ ५२ ॥ तत्र मंदरकुंजेषु पा
रिजाततलेषु च ॥ नंदनोद्यानखंडेषु लोकपालपुरेषु च ॥ ५३ ॥ मुने च तुर्यगान्यथैव विश्वार्चिदेवसुंदरीम् ॥ असेवतमहातेजाः पट्टपदः पद्मि
नीमिव ॥ ५४ ॥ तीव्रसंवेगसंपन्नस्वसंकल्पोपकल्पिते ॥ अथ पुण्यक्षये जाते नीहार इव शोर्वरे ॥ ५५ ॥

कारमभिनयन्नाह ॥ अयमिति ॥ ४७ ॥ एकमेव मनो यथा पूर्वपूर्वजीवाजीवांतराख्यं भवति ॥ तथा जीवतोपाख्याने वक्ष्यते ॥ मनः संकल्पिते र्थे निश्चयैकतयामन एव तदनुधी
र्भवति ॥ अभिमंतृत्वा इहं कारद्विति मनः स्वयमेव नानातानानात्वं भवतीत्यर्थः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ इदं च मनसो देहादिकल्पकत्वमात्मसाक्षात्कारार्थं तमेव नोत्तरत्रेत्याह ॥ आलोक
यतीति ॥ ५० ॥ एवं शृंगं प्रबोध्य मनो विलासाच्चकृतांतं पुत्रकथां प्रस्तौति ॥ तदिति ॥ ५१ ॥ दमं त्वया दृश्यमानम् ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ देवसुंदरीमप्सरसम् ॥ ५४ ॥ स्वर्गदेवपुण्य
क्षयात्तत्प्राप्तोपि मनः कल्पनैवैवत्याशयेनाह ॥ तीव्रेति ॥ ५५ ॥

उत्तंसकुसुममलान्यादिकं स्वर्गपुण्यक्षयचिह्नम् ॥ ५६ ॥ अजायतजन्मलेभे ॥ ५७ ॥ तस्य तत्तद्वासनाकमानुसाराणपूवमुकान्यनुकानिचवहूनिजन्मान्या ॥ आसा ॥ ५८ ॥ नैतावं दिना ॥ ५८ ॥ पौंड्रपुंड्रदेशाधिपतिः ॥ देशिको मंत्रसिद्धः अन्येषामुपदेष्टा ॥ अतएव मंत्रोपास्तिप्रभावात्कल्यं विद्याधरः ॥ अथ अनंतरं मुनेः सुतो जातः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ नैतावं लेवास्यजन्मानि किं त्वन्यान्यासन्वित्याह ॥ अन्यास्वपीति ॥ ६१ ॥ सामंतो मंडले श्वरः ॥ तत्र कनैः पपैस्तिर्यक्स्थावरादिजन्मान्यपि दर्शयति ॥ त्रिगर्त्तं त्रिविद्यादिना ॥ ६२ ॥ भू प्रस्थानकुसुमोत्तंसः खिन्नांगावयवो ह्यसः ॥ सपपाततया सार्द्धं कालपक्षं फलं यथा ॥ ५६ ॥ वैबुधं तत्परित्यज्य न भस्येव शरीरकम् ॥ भू ताकाशमथासाद्य वसुधायां व्यजायत ॥ ५७ ॥ आसीद्विप्रो दशांशेषु कोसलेषु महीपतिः ॥ धीवरोथ महाटव्यां हंसस्त्रिपथगाते ॥ ५८ ॥ सूर्यवंशे चतुर्षोऽसुरैः शाल्वेषु देशिकः ॥ कल्यं विद्याधरः श्रीमान्धीमानथ मुनेः सुतः ॥ ५९ ॥ मद्रेष्वथ महीपालस्ततस्तापसबालकः ॥ वासुदेव इति ख्यातः स मंगया स्ते स्थितः ॥ ६० ॥ अन्यास्वपि विचित्रा सुवासना वशतः स्त्रयम् ॥ विपमास्त्रेव पुत्रस्ते च चारं तर्था निषु ॥ ६१ ॥ अभूद्विध्यनगे भूयः किरातः ककटे पुत्रः ॥ सौवीरेष्वथ सामंतस्त्रिगर्त्तेषु च गर्दभः ॥ ६२ ॥ वंशगुल्मः किरातेषु हरिणश्चीनजंगले ॥ स ॥ ६३ ॥ अभूद्विध्यनगे भूयः किरातः ककटे पुत्रः ॥ प्रजजापपुरा विद्याधरपुरप्रदाम् ॥ ६४ ॥ तेना रीसृपस्तालवक्षेतमालेवनकुक्कुटः ॥ ६३ ॥ अयं स पुत्रो भवतो भूवामं न विदां वरः ॥ वंशगुल्मः किरातेषु हरिणश्चीनजंगले ॥ स ॥ ६४ ॥ तेना सावभवद्वस्त्रं व्योधि विद्याधरो महान् ॥ हारकुंडलकयूरलीलानि च यलालकः ॥ ६५ ॥ नायिकानलिनीभानुः पुष्पचापद्वयापरः ॥ विद्या धरीणां दयितो गंधर्वपुरभूषणः ॥ ६६ ॥ सकल्या विधिमसाद्य दशादित्यधामनि ॥ जगाम भस्मशेषं त्वंशलभः पावकयथा ॥ ६७ ॥ जगन्निर्माणरहिते स्फारे न भसि साततः ॥ वासना तस्य बध्नामनिर्नीडा विहगीयथा ॥ ६८ ॥ अथ कालेन संजाते विचित्रा रंभकारिणि ॥ संसारचरचारं भेदाक्षरो रात्रि विपर्यये ॥ ६९ ॥ सामुनेवा सना तस्य वातव्याचलितासती ॥ कृते ब्राह्मणतामेत्यजातो घवसुधातले ॥ ७० ॥ वासुदेवाभिधानो सौमुने विप्रकुमारकः ॥ जातो मतिमतां मध्ये समधीता खिलश्रुतिः ॥ ७१ ॥ कल्यं विद्याधरो भूवानद्यास्त्वथ महामुने ॥ तपश्चरति पुत्रः स मंगया स्ते स्थितः ॥ ७२ ॥ विविधविषयवासनानुवृत्त्या खदिरकरंजकरालकोटरासु ॥ जगति जठरयोनिषु प्रयातो गहनतरासु च काननस्थलीषु ॥ ७३ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० स्थि० भार्गवोपाख्याने कालवचननाम दशमः सर्गः ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ अतएव ॥ ६३ ॥ कल्यं विद्याधरो भवदिति युक्तं प्राकृतं तस्मिन् प्रपंचयति ॥ अयं स इत्यादिना ॥ ६४ ॥ हारकयूरादिभिर्लीलानि चैश्वलालको विलासयितास्तीणाम् ॥ ६५ ॥ अतएव वसतासां प्रियतम इत्याशयेनाह ॥ नायिकेति ॥ ६६ ॥ द्वादशादित्यधामनिकल्पानि युगपदुदितद्वादशादित्याचिषिभस्मताम् ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ कृते आद्ययुगे ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ उपसंहरति ॥ विविधेति ॥ खदिरकरंजकरालगिरिकोटरककरालगिरिकोटरकल्यामुजठरयोनिषु गर्भवासभेदेषु प्रयातो धांतः ॥ ७३ ॥ इति श्रीवा० तात्पर्यप्रकाशे स्थि० दशमः सर्गः ॥ ७० ॥

श्रुगोयीगदशासम्यक्पुत्रवृत्तान्तदर्शनात् ॥ वण्यतेकालसंवादान्मनःक्रीडाजगस्थितिः ॥ १ ॥ तरंगीघानांभांकारैर्भद्रध्वनिभिः शणिताध्वनंतोऽनिलायत्र ॥ तरंगिण्याःसंगया
तपस्तपतिकरोति ॥ १ ॥ २ ॥ तंपुत्रचरित्रात्मकपुत्रमनोभ्रमम् ॥ विज्ञायतेअनेनेतिविज्ञानयोगस्तन्नेत्रसम्यगुन्मील्यदृष्ट्वा ॥ ३ ॥ तनयेहितंपुत्रचरित्रम् ॥ ४ ॥ पुत्रस्योदंतं
वृत्तान्तम् ॥ योगजधर्मविशुद्धबुद्धिदर्पणैर्विविक्तमिवप्रत्यक्षम् ॥ ५ ॥ अत्रश्रुगुःस्वदेहान्निर्गत्यतेपुत्रेपुत्रदेशेषुसमंगतटतिपुत्रवृत्तान्तंक्रमेणदृष्ट्वापुनरागत्यस्वदेहंविवेशेतिनभमि
तव्यम् ॥ योगबलेनत्यस्यानएवसर्वदर्शनसंभवात् ॥ निर्गत्यभरणेप्यतीतानागतदर्शनायोगात् ॥ तस्मात्समंगयास्तटादेत्यस्वतनुंविवेशेत्युक्तेस्तात्यागस्वशरीरप्रतिबंधान्

कालउवाच ॥ अद्योद्दामतरंगौघभांकाररणितानिले ॥ तीरएवतरंगिण्यास्तपस्तपतितेसुतः ॥ १ ॥ जटावानक्षवलयीजितसर्वेन्द्रिय
भ्रमः ॥ तत्रवर्षशतान्यष्टौसंस्थितस्तपसिस्थिरे ॥ २ ॥ यदीच्छसिमुनेद्रष्टुंस्वप्नाभ्रमनोभ्रमम् ॥ तत्समुन्मील्यविज्ञानेनत्रमाशुविलोक
य ॥ ३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इत्युक्तेजगदीशेनकालेनसमदृष्टिना ॥ मुनिःसंचितयामासज्ञानादृणातनयेहितम् ॥ ४ ॥ ददर्शचमु
हूर्त्तेनप्रतिभानवशदसौ ॥ पुत्रोदंतमशेषेणबुद्धिदर्पणविंशितम् ॥ ५ ॥ पुनर्मंदरसानुस्थांस्वस्यांकालाग्रसंस्थिताम् ॥ समंगयास्तटा
दत्यविवेशस्वतनुंभृगुः ॥ ६ ॥ विस्मयस्मेरयादृष्ट्याकालमालोक्यकांतया ॥ वीतरागमुवाचंदवीतरागोमुनिर्वचः ॥ ७ ॥ भगवन्भूतभ
व्येशत्रालावयमनुज्वलाः ॥ त्वादृशमेवधौर्देवत्रिकालामलदर्शनी ॥ ८ ॥ नानाकारविकारादृष्ट्यासत्येवासत्यरूपिणी ॥ विभ्रमंजनय
त्येपाधीरस्यापिजगस्थितिः ॥ ९ ॥ त्वमेवदेवजानासित्वदभ्यंतरवर्तियत् ॥ रूपमस्यामनोवृत्तेरिद्रजालविधायकम् ॥ १० ॥ मत्पुत्र
स्यास्यभगवन्मृत्युःकिलनविद्यते ॥ तेनेमंमृतमालोक्यजातःसंभ्रमवानहम् ॥ ११ ॥ अक्षीणाजीवितंपुत्रंकालोमेनीतवानिति ॥ निय
तेर्वशतोदेवतुंच्छापीच्छाममोदिता ॥ १२ ॥ ननुविज्ञातसंसारगतयोवयमापदाम् ॥ संपदांचैवगच्छामोहपामपर्वशंविभो ॥ १३ ॥
अयुक्तकारिणिकोधःप्रसादोयुक्तकारिणि ॥ कर्तव्यइतिरूढयंसंसारेभगवन्स्थितिः ॥ १४ ॥

मात्रेतात्पर्यबोध्यम् ॥ ६ ॥ वीतरागःअपगतपुत्ररंभः ॥ ७ ॥ बालाःअज्ञायतोऽनुज्वलारागादिमलिनचिन्ताः ॥ ८ ॥ असत्यरूपिणीजगस्थितिःसत्येवपरमार्थरूपेवज्ञासमा
नासतिपरमार्थवस्तुन्येवविभ्रमंजनयतीतिवा ॥ धीरस्यविदुषोपि ॥ ९ ॥ विषयजगस्थितिरिवकरणीभूतंमनोरूपमपिमादृशादुर्ज्ञेयमित्याह ॥ त्वमेवेति ॥ इंद्रजालसदृशमा

॥ २ ॥ स्वरूपं भावयन् नित्यादिः सर्वस्त्वा किं को हंकारो रोगपदः ॥ यदि भावयति तदा वक्ष्यमाणभावनां करोतीत्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ तलातलं पातालं भावयन्पतनभयाद्भूतलं तीरभूमिमुद्विश्ययाति ॥ ३२ ॥ पलादप्यकालादूर्ध्वमंतरउत्थितो भोगयोग्यं जन्म प्राप्तो स्मृतिभाविताऽभिगम्यमानो देवाद्विरिषप्रवरश्चिन्मि जालसहितः सन् शोभते भूपितो स्मृतिरूप्यतीत्यर्थः ॥ ३३ ॥ तस्यान्यान्यपि हर्षभयस्थानानि वीक्षयति ॥ तुषारकोट्यादिना ॥ तुषारकरस्य चंद्रस्य विबर्णं बिंबस्तत्र उपाधिवेन स्थितः सन् शीतलो स्मृतिविवृत्यभिगम्यते ॥ तदस्याचलदावाग्रयति विवेन सहितस्तुज्वलद्वपुरस्मीति विभेति कं पते चेति परेणाव्ययः ॥ ३४ ॥ यतिर्विचिताः वेलाद्रितयोः पक्षप्रायावनदुमायस्मिंस्तथाभूतः सन् महताराज्यप्राप्ताविकलारं प्रादंबरेण संयुक्तः कृतार्थो स्मृतिराजते इति परेणाव्ययः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ आतक्रंद आरब्धरोदन इव आरबीध्वनिमान् ॥ दृष्टंति आरोपमुक्ता अपवादे दर्शयति ॥ वार्यात्मनि स मे स्वच्छे शुद्धे स्वादु निशीतले ॥ अविनाशि निविस्तीर्णे महामहिमनिस्फुटे ॥ २९ ॥ इक्ष्वस्तं रंगः स्वरूपं भावयन् स्वस्वभावतः ॥ दीर्घो स्मृतिविकल्पेन करोति स्वेन भावना इक्ष्वो स्मृतिविकल्पेन करोति स्वेन भावनम् ॥ ३० ॥ दीर्घस्तं रंगः स्वरूपं भावयन् स्वस्वभावतः ॥ दीर्घो स्मृतिविकल्पेन करोति स्वेन भावनम् ॥ ३१ ॥ इक्ष्वश्चैव परिभ्रष्टरूपो स्मृतिरालातलम् ॥ भावयन् भूतलं याति तादृग्भावनायास्वया ॥ ३२ ॥ उत्पन्नश्च पलादूर्ध्वमुत्थितो स्मृतिभाविताः ॥ सरश्चिरजालसु शोभते दीप्तया श्रिया ॥ ३३ ॥ तुषारकरं विवस्यः शीतलो स्मृतिविंबति ॥ सतटाचलदावाभिप्रतिविंबोज्वलद्वपुः ॥ ३४ ॥ विभेति वतदग्धो स्मृत्यात्तमौ नश्च कं पते ॥ प्रतिविंबित वेलाद्रितदृष्टपक्षवनद्रुमः ॥ ३५ ॥ महदारं भ्रं सरं भ्रंसं युक्तो स्मृतिराजते ॥ विशो लानिलायं तद्व्यस्तलो शरीरकः ॥ ३६ ॥ खंडशः परियातो स्मृत्यात्तक्रंद इव रवी ॥ न चोर्मयस्ते जलधेव्यतिरिक्ताः पयोभरात् ॥ ३७ ॥ न चैकं रूपमेतेषां किंचित्सन्नाप्यसम्भयम् ॥ न चैते इक्ष्वैर्ध्यागुणास्ते पुनते पुते ॥ ३८ ॥ नोर्मयः संस्थिता द्यव्यौ न तत्तत्र न संस्थिताः ॥ केवलं स्वस्वभावस्य संकल्पविकलीकृताः ॥ ३९ ॥ नृपानघाः पुनर्जाता जाताः पुनः पुनः ॥ परस्परपरामर्शान्नान्यतामुपयांत्यलम् ॥ ४० ॥ एकरूपां वुसामान्यमया एव निरामयाः ॥ तथैवास्मिन्नावितते सितेशुद्धे निरामये ॥ ४१ ॥ ब्रह्ममात्रैकवपुषि ब्रह्मणि स्फाररूपिणि ॥ सर्वशक्तवानाद्यं ते पृथग्वदपृथक्कृताः ॥ ४२ ॥ संस्थिताः शक्तयश्चित्राविचित्राचारचंचलाः ॥ नानाशक्तिर्हि नानात्वमेति स्वेवपुषि स्थितिम् ॥ ४३ ॥

न चेत्यादिना ॥ पयोभराद्वारिसमूहं रूपं जालधेः ॥ ३७ ॥ तेषु भिपुगुणानां संतिषु गुणेषु ऊर्मयश्च नेति दृष्टांतार्थः ॥ ३८ ॥ तत्राव्यौ न संस्थिता इति यत्नः ॥ अधिष्ठानात्सनासत्त्वाद्विचितात्मना तु प्रतियोग्यसिद्धावभावात्सिद्धेरिति भावः ॥ केतहितेन उर्मयस्तत्राह ॥ केतहितेन उर्मयस्तत्राह ॥ ३९ ॥ परस्परपराभार्थान्तराभावात् ॥ ४० ॥ एकरूपं वुसामान्यमया एव निरामयाः ॥ तथैवास्मिन्नावितते सितेशुद्धे निरामये ॥ ४१ ॥ ब्रह्ममात्रैकवपुषि ब्रह्मणि स्फाररूपिणि ॥ सर्वशक्तवानाद्यं ते पृथग्वदपृथक्कृताः ॥ ४२ ॥ संस्थिताः शक्तयश्चित्राविचित्राचारचंचलाः ॥ नानाशक्तिर्हि नानात्वमेति स्वेवपुषि स्थितिम् ॥ ४३ ॥

५१ न॥

चवर्णिगतटांतदार्ष्टान्तिकसाम्यमव्याहतमित्याह ॥ ब्रह्मैवेत्यादिना ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ एकास्मिन्प्राज्ञे ॥ ५२ ॥ ननु
चवर्णितट्टांतदार्ष्टान्तिकसाम्यमव्याहतमित्याह ॥ अजडादिति ॥ सुषुप्ततास्वामरथादः ॥ ५३ ॥ ननु
चवर्णितट्टांतदार्ष्टान्तिकसाम्यमव्याहतमित्याह ॥ अजडादिति ॥ सुषुप्ततास्वामरथादः ॥ ५४ ॥ ननु
चवर्णितट्टांतदार्ष्टान्तिकसाम्यमव्याहतमित्याह ॥ अजडादिति ॥ सुषुप्ततास्वामरथादः ॥ ५५ ॥ ननु
चवर्णितट्टांतदार्ष्टान्तिकसाम्यमव्याहतमित्याह ॥ अजडादिति ॥ सुषुप्ततास्वामरथादः ॥ ५६ ॥ ननु
चवर्णितट्टांतदार्ष्टान्तिकसाम्यमव्याहतमित्याह ॥ अजडादिति ॥ सुषुप्ततास्वामरथादः ॥ ५७ ॥ ननु
चवर्णितट्टांतदार्ष्टान्तिकसाम्यमव्याहतमित्याह ॥ अजडादिति ॥ सुषुप्ततास्वामरथादः ॥ ५८ ॥ ननु
चवर्णितट्टांतदार्ष्टान्तिकसाम्यमव्याहतमित्याह ॥ अजडादिति ॥ सुषुप्ततास्वामरथादः ॥ ५९ ॥ ननु
चवर्णितट्टांतदार्ष्टान्तिकसाम्यमव्याहतमित्याह ॥ अजडादिति ॥ सुषुप्ततास्वामरथादः ॥ ६० ॥ ननु

॥ ५९ ॥ भाविताचिरभावनयादृढीकृताशक्तिर्वसिनाआत्मतांत्वानुरूपताम् ॥ अनंतमाकाशम् ॥ प्रावृण्मिहिकामसिद्धा ॥ ६० ॥ उक्तमेवस्फुटयति ॥ याशक्तिरिति ॥ ६१ ॥
 दयंबंधमोक्षकल्पनाअज्ञदृशातत्त्वदृशातत्सभावैवेनानीत्याह ॥ नेति ॥ ६२ ॥ तन्मयोबंधमोक्षविकारवानिवलक्ष्यतेआत्मा ॥ कुतः ॥ यतोस्त्यनित्यंपूर्णमितरूपमनित्येन
 आवियकेनवासनाध्यस्तभोक्तृभोग्यादिभावेनपल्लिरोहितम् ॥ तदेवमायामयंजगदित्यर्थः ॥ ६३ ॥ तत्रमुख्यबंधदर्शयति ॥यदैवेति॥ ६४ ॥ अन्येबंधास्तुतत्कृताएवेत्याह ॥ अ

यथैवभावयत्यात्मासतंतंभवतिस्वयम् ॥ तथैवापूर्यतेशक्त्याशीघ्रमेवमहानपि ॥ ५९ ॥ भाविताशक्तिरात्मानमात्मतांनयतिक्षणान् ॥
 अनंतमखिलंप्रावृड्मिहिकामहतीयया ॥ ६० ॥ याशक्तिरुदिताशीघ्रयातितन्मयतामजः ॥ यएवर्तुःस्थितिंयातस्तन्मयोभवतिद्रुमः
 ॥ ६१ ॥ नमोक्षोमोक्षइशस्यनबंधबंधआत्मनः ॥ बंधमोक्षदृशौलोकेनजानेप्रोत्थितेकुतः ॥ ६२ ॥ नास्तिबंधोनमोक्षोस्ति तन्मयस्त्व
 वलक्ष्यते ॥ प्रलानित्यमनित्येनमायामयमहोजगत् ॥ ६३ ॥ यदैवचित्तंकलितंकिलानेनाकलात्मना ॥ कोशकारवदात्मायमनेनावलि
 तस्तदा ॥ ६४ ॥ अन्योन्यरूपास्त्वयंतंविकल्पितशरीरकाः ॥ मनःशक्त्यएतस्मादिमानिर्यातिकोटयः ॥ ६५ ॥ तज्जास्तस्याःपृथग्रूपाः
 समुद्रादिववीचयः ॥ तज्जास्तस्याःपृथक्स्थाश्चंद्रादिवमरीचयः ॥ ६६ ॥ अस्मिन्स्पंदमयेस्कारेपरमात्ममहांधुधौ ॥ चिज्जलेवित
 ताभोगेचिन्मात्ररसमालिनि ॥ ६७ ॥ काश्चित्स्थिराव्रक्षविण्काश्चद्रुद्रत्वमागताः ॥ काश्चिद्विपुरुषतांप्राप्ताःकाश्चिद्वलमागताः ॥ ६८ ॥
 (लहयःप्रस्फुरंत्येताःस्वभावोद्भावितात्मकाः ॥ काश्चिद्यममहेंद्राकंवद्विवैश्रवणादिकाः ॥ १ ॥ ग्रंथिकुर्वतितिष्ठतिलहयंश्रवलेपणाः ॥ का
 श्चिक्लिनरगंधर्वविद्याधरसुरादिकाः ॥ २ ॥ उत्पतंतितंत्युग्राहयःपरिवल्गिताः ॥ काश्चिक्लित्स्थिराकारायथाकमलजादिकाः
 ॥ ३ ॥ काश्चिदुत्पन्नविध्वस्तायथासुरनरादिकाः ॥) कर्मिणीपतंगहिगोमशजगरादिकाः ॥ काश्चित्स्मिन्महांभोधौस्फुरंत्येतंबु
 विंदुवत् ॥ ६९ ॥ काश्चिच्चलानरनृगधृजंजुलकादिकाः ॥ स्फुरंतिगिरिकुंजेपुवेलावनतरेष्विव ॥ ७० ॥

न्योन्येति ॥ ६५ ॥ पृथगिवभूताः ॥ कर्मज्ञानेन्द्रियभेदात्तामससात्विकभेदाद्वाविभागविवक्षयाक्रमदृष्टान्तद्वयोपन्यासः ॥ ६६ ॥ मुख्यामुख्यबंधोपाधिकजीवाख्यसंविज्ञेदा
 नेवनामरूपक्रियादिवैचित्र्यैर्विस्तरणदर्शयितुमशक्यते ॥ अस्मिन्नित्यादिना ॥ ६७ ॥ पुरुषतांमनुष्यताम् ॥ ६८ ॥ मशामशकाः ॥ महामोधीयादोक्षेणेतिशेषः ॥ दृष्टान्तशेषो
 वा ॥ ६९ ॥ जंजुलकाजंजुकाः ॥ चंचुलकादृतिपाठेष्विभेदाः ॥ वेलावनतरेष्विवचलाअस्थिराः ॥ तेषुहिवायुप्राबल्यात्सदैवतरुलमलतादीनांचलताप्रसिद्धा ॥ ७० ॥

अनुच्छामहीकलनदेहसंस्थानकल्पनायासांताः ॥ ७१ ॥ स्थैर्येणचिरस्थायित्वन ॥ सुविकल्पैर्दृढविकल्पैर्हतामोहिताः ॥ शक्यं सञ्जाययात ॥ ७२ ॥
 अर्णवतां सुभित्प्रलययोरिवानाविर्भूतवासानां मोहार्णवताम् ॥ ७३ ॥ इंदुरिव ज्ञानान्मृतपूर्णत्वाच्छुद्धाः सत्यः परमं पदं पूर्णं स्वर्गं
 धादर्थयति ॥ कश इति ॥ ७४ ॥ पुरुषतां सदेहताम् ॥ अर्णवतां सुभित्प्रलययोरिवानाविर्भूतवासानां मोहार्णवताम् ॥ ७५ ॥ इति श्रीवासीष्ठम ० तात्पर्यं ०
 पावस्थितिलक्षणमोक्षं व्रजंति ॥ लहर्यद्विविलोकाश्चितः संविदौ पाधिकं संवेदनभेदाः मननं मनस्तत्तादात्म्याध्यासात्तन्नामधेयाः ॥ ७६ ॥ तत्रादौ सर्वजीवानां ब्रह्मै
 स्थिति ० एकादशः सर्गः ॥ ११ ॥ ॥ ७७ ॥
 सुदीर्घजीविताः काश्चिदल्पजीविताः ॥ अनुच्छकलनाः काश्चिद्वैद्यदोषवशीकृताः ॥ कृशोऽतिदुःखी भूदोह
 ण भाविताः ॥ सुविकल्पहताः काश्चिच्छुं कंते सुस्थिरं जगत् ॥ ७२ ॥ अल्पाल्पभावनाः काश्चिद्वैद्यदोषवशीकृताः ॥ ७४ ॥ काश्चि
 मितिदुःखैर्वशीकृताः ॥ ७३ ॥ काश्चित्स्थायवर्तायाताः काश्चिद्वैद्यदोषवशीकृताः ॥ ७४ ॥ अल्पाल्पभावनाः काश्चिद्वैद्यदोषवशीकृताः ॥ ७५ ॥ काश्चि
 त्स्थिता जगति कल्पशतान्यनल्पाः काश्चिद्वैद्यदोषवशीकृताः ॥ ७६ ॥ अल्पाल्पभावनाः काश्चिद्वैद्यदोषवशीकृताः ॥ ७७ ॥ काश्चि
 वत्यः ॥ ७८ ॥ इ ० वा ० वा ० दे ० मो ० स्थि ० भागवोपाख्याने संसारप्रवृत्तिदर्शननामैकादशः सर्गः ॥ ११ ॥ ॥ ७९ ॥
 वाच ॥ ॥ सुरासुरनराकारा इमायाः संविदो मुने ॥ ब्रह्माणवोपाख्याने संसारप्रवृत्तिदर्शननामैकादशः सर्गः ॥ ११ ॥ ॥ ८० ॥
 लंकिताः ॥ न ब्रह्मवयमित्यंतर्निश्चयेन ह्यधोगताः ॥ २ ॥ ब्रह्मणो व्यतिरिक्तत्वं ब्रह्माणवगता अपि ॥ भावयंत्यो विमुह्यंति भीमा सुभवभूमि
 षु ॥ ३ ॥ या एताः संविदो ब्राह्म्यो मनैः कलंकिताः ॥ एतत्तत्कर्मणां बीजमप्यकर्मैव विद्धिताः ॥ ४ ॥ संकल्परूपचैवातमुने कलनयत
 या ॥ कर्मजालकरं जानां बीजमुष्ट्या करालया ॥ ५ ॥ इमा जगति विस्तीर्णाः शरीरोपलपंक्तयः ॥ तिष्ठति परिवर्तमानं तिरुदंति च हसंति च
 ॥ ६ ॥ आब्रह्मसंबर्पयंतं स्पंदनैः पवनो यथा ॥ उच्छसंति निलीयंते म्लायंति विहसंति च ॥ ७ ॥ ता एताः काश्चिदत्यच्छाया हरिहरादयः ॥
 काश्चिदल्पविमोहस्थाययो रगनरामराः ॥ ८ ॥
 क्यं भेदकप्रपंचमिथ्यात्वं चोपपादयितुं प्रतिजानीते ॥ सुरासुरेति ॥ १ ॥ यद्यभिन्नास्तर्हि कुलस्थानानुभवंति तत्राह ॥ मिथ्येति ॥ मिथ्याभावना अनालम्ब्या लतायां तिसृयाह
 तुनेत्यर्थः ॥ अधोगताः निकृष्टांशप्राप्ताः ॥ २ ॥ व्यतिरिक्तत्वं परिच्छिन्नतां भावयंत्यः कल्पयंत्यः ॥ ३ ॥ मनने देहात्मभावस्य पुनः पुनरनुसंधानं तदेवैतत्कर्मणां पुण्यपापप्रद
 चीनाम् ॥ एवं भूता अपिताः संविदः अकर्मनिष्क्रियं ब्रह्मैवेति विद्धि ॥ ४ ॥ प्राणस्तेजसा युक्तः सहात्मना यथा संकल्पितं लोकं न यतीति श्रुतेः कर्मबीजप्ररोहवैचित्र्यव्यवस्थायामपि सं
 कल्पो हेतुरित्याह ॥ संकल्परूपयेति ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ इदानीं तं रंस्थानीयांश्चित्संविच्छब्दितां जीवानुपाधिवैशद्यतारतम्येन ज्ञानभूमिकाभेदेन कर्मगतैर्वैचित्र्यप्रयुक्तसंस्मरण
 प्रकारभेदेन च विभज्योदाहरति ॥ ता एता इत्यादिना ॥ ज्ञानैश्वर्योत्कर्षविधित्वादित्यच्छाः ॥ ज्ञानाधिकारयोग्यताप्राप्तेरल्पविमोहस्थाः ॥ ८ ॥

नृपानिदयोः प्रवृत्तिनिवृत्तिक्षमत्वात्कृमिकीटादेः स्थावरवन्नात्यंतमोहस्थतेति भावः ॥ ९ ॥ ब्रह्ममहोदधे मुक्ते दूरे उतते प्रवासते ॥ शास्त्रप्रतिकूलप्रवृत्तिभिरित्यर्थः ॥ १० ॥ एवं संसरणकमेव नरादिभावमुपागताः संतस्सत्त्वं संसरणश्रमविश्रांतिहेतुभूतयोगभूमिकासद्भावस्तन्मात्रम् ॥ तदभात्रभिनिपोठे व्ययमेवार्थः ॥ समालोक्य शास्त्रतः श्रुत्वा तदुन्मुखाः जाता जाता अपि कृतान्तो विप्रकारिदुरदृष्टं तं हृष्येण न जरठा खुना निखन्यते भूमिका दूषणेन पीड्यत इति यावत् ॥ ११ ॥ अंतरं देपदे कं विमुद्धन्ना नोपाधिम् ॥ कायेः समंतत्तां ब्रह्ममहोदधे बुधिता जीवन्मुक्तिमिति यावत् ॥ १२ ॥ न दृष्टा पारभूमिर्यस्य तथा विधौ घूर्णता यस्य तं स माधिभिरवलंब्य ॥ १३ ॥ अधिकारिदिह प्राप्ता प्रकाशेऽपि रागांधत्यात्तामस्यः ॥ १४ ॥ ऊर्ध्वात् उलूकदृजन्मनः ॥ अधः निरुदृष्टदृजन्मनः ॥ १५ ॥ एवमर्थसहस्रनिदानं जीवभावप्रपञ्चतन्मूलं स्मारयंस्तन्निवृत्त्युपायमाह ॥ वद्विति ॥ बहवः सुख

काश्चिदत्यंतमोहस्यायथारुहणादयः ॥ काश्चित्पुणवदुल्लंघिते दूरे ब्रह्ममहोदधेः ॥ अप्राप्तभूमिका एता ययोरगनगादयः ॥ १० ॥ सत्वमात्रं समालोक्य काश्चिदेवमुपागताः ॥ जाता जाता निखन्यते कृतान्तं जरठा खुना ॥ ११ ॥ काश्चिदंतरमासाद्य ब्रह्मतत्त्वमहोदधेः ॥ गतास्तत्तां समं कार्यैर्हरिब्रह्महरादिकाः ॥ १२ ॥ अल्पमोहात्मिकाः काश्चित्तमेव ब्रह्मवारिधिम् ॥ अदृष्टपारभूम्यौ घमवलंब्य व्यवस्थिताः ॥ १३ ॥ काश्चिद्रोक्तव्यजन्मौघमुक्तजन्मौघकोटयः ॥ वंध्याः प्रकाशतामस्यः संस्थिता भूतजा तयः ॥ १४ ॥ काश्चिदूर्ध्वादिधोयां तियथाहस्तान्महरफलम् ॥ ऊर्ध्वादूर्ध्वतरं काश्चिदधस्तात्काश्चिदव्यधः ॥ १५ ॥ बहुसुखदुःखकराकरा क्षयेयं परमपदास्मरणात्समागतेह ॥ परमपदावगमाखयातिनाशं विहगपतिस्मरणाद्विपव्ययेव ॥ १६ ॥ इत्यापेवावां दे० मो० स्थि० भार्गवोपाख्याने संसारेऽप्यस्ति विस्तारवर्णनं नाम द्वादशः सर्गः ॥ १२ ॥ ॥ ॥ काल उवाच ॥ एतासां भूतजातीनामूर्मीणां भिवसागरात् ॥ विविधानां विचित्राणां लतानां भिवसाधवे ॥ १ ॥ भव्याजितमनोमोहादृष्टलोकपरावराः ॥ जीवन्मुक्ता अभ्रमंती हयसगंधर्वकिनराः ॥ २ ॥ अन्येतुकाष्ठकुब्जा भामूढाः स्यावरजंगमाः ॥ अपरेक्षीणमोहास्ते किं तेषां प्रविचार्यते ॥ ३ ॥

दुःखकराणां जन्मनो आकराः खनीभूतारागादयो यस्यांतया विधादयं जीवता परमपदस्य स्वात्मतत्त्वस्यास्मरणादपयं लोचनदोषास्तमागता ॥ १६ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम् ० तात्पर्यप्रकाशे स्थिति ० द्वादशः सर्गः ॥ १२ ॥ ॥ ॥ उपवर्णय मनः शक्तीरथात्र भृगुकालयोः ॥ शुक्तस्य संनिधौ गंतुं मत्थानं प्रतिपाद्यते ॥ १ ॥ उक्ता सुजीव जातिपुजीवमुक्तानां भिवकृतार्थतानान्येषां भिवसाह ॥ एतासां भिवत्यादिना ॥ सागरात् आविर्भूतानां भिवतिशेयः ॥ एतासां मध्ये ये जितमनोमोहास्ते भवंतीति भव्याः कृतार्था इति परेणान्वयः ॥ भव्ये गेयप्रवचनीयेत्यादिना कर्त्तुरित्यत ॥ यथादिक्षितयोगेषां वाचनमदाहरणार्थं न परिगणनाय ॥ मनुष्यादिव्यपि संभवात् ॥ १ ॥ २ ॥ साधनवदुपयसंपन्ना अपरेणाव्ययः ॥

किमर्थतर्हितेषां देहाणामिति चेत्तत्तत्प्रकल्पनेनाज्ञोद्धारार्थमेवेत्याशयेनाह ॥ लोकेदति ॥ ४ ॥ ज्ञानमुसद्यतेपुंसः क्षयात्पापस्यकर्मणोऽपि न दृष्टं ॥ ५ ॥ देहानां तदात्मतापन्नजीवानाम्
फलं नान्येष्वित्याशयेनाह ॥ संप्रबुद्धेति ॥ ५ ॥ शर्वार्थां भवशावर्षम् ॥ ६ ॥ नीहारइवेत्यावरणे त्रेतालइवेति विधेः पृष्टांती ॥ वलगतिरुच्यति ॥ ७ ॥ देहानां तदात्मतापन्नजीवानाम्
॥ ८ ॥ १ ॥ १० ॥ ११ ॥ मनोवासनया अनुसंधानमात्रेणापि क्षणाय क्लियते तदस्माभिर्महतापियत्नेन चिरात्पि कर्तुं न शक्यत इति नास्मात्त्वपराधसंभावनापीत्याशयेनाह ॥ यामइत्यस्मादोद्वेगोऽपि नानुचरसाहि
॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ शब्दसंग्रहः श्रवणतत्कारिणानल्यर्थप्रदर्शकेनेत्यर्थः ॥ यामइत्यस्मादोद्वेगोऽपि नानुचरसाहि

स्वानुसंहितमिति ॥ १२ ॥ समननात्मको निष्पदं षष्ठ्यलनयपिदुःखदः ॥ १३ ॥ शब्दसंग्रहः श्रवणतत्कारिणानल्यर्थप्रदर्शकेनेत्यर्थः ॥ यामइत्यस्मादोद्वेगोऽपि नानुचरसाहि
लोके प्रबुध्यमानानां भूतानामात्मसिद्धये ॥ विहरंतीह शास्त्राणि कल्पितान्युदितात्मभिः ॥ ४ ॥ संप्रबुद्धाशया ये तु दुष्कृतानां परिक्षये ॥ ५ ॥
तेषां शास्त्रविचारेषु निमलाधीः प्रवर्तते ॥ ५ ॥ विलीयते मनो मोहः सच्छास्त्रप्रविचारणात् ॥ न भो विहरणाद्भानोः शर्वार्थभाजनम् ॥ शरीरं
अक्षीयमाणं हि मनो मोहायैव न सिद्धये ॥ नीहारइव संछाद्य वेतालइव वल्गति ॥ ७ ॥ सर्वपापमेव देहानां सुखदुःखार्थभाजनम् ॥ शरीरं
मन एव न तु मांसमयं मुने ॥ ८ ॥ योयं मांसास्थि संघातो हृष्यते पांचभौतिकः ॥ मनो विकल्पनं विद्धि न देहः परमार्थतः ॥ ९ ॥ मनः शरीरं
णतव पुत्रो यं कृतवान्मुने ॥ तदेव प्रातवानशु वयं नान्नापराधिनः ॥ १० ॥ स्वयावासनया लोको यद्यत्कर्म करोति यः ॥ स तथैव तदाप्नोति
नेतरस्येह कर्तृता ॥ ११ ॥ स्वानुसंहितमंतर्गम्य मनोवासनया स्वया ॥ कोनामभुवने शोस्तितत्कृतं यस्य शक्तता ॥ १२ ॥ ये सर्गान्नरकाभो
गायाजन्ममरणैः पणः ॥ स्वमनोमनेनैतदं स निष्पदोऽपि दुःखदः ॥ १३ ॥ बहुनात्राकिमुक्तेन शब्दसंग्रहकारिणा ॥ उत्तिष्ठ भगवन् या मोय
त्रतेतनयः स्थितः ॥ १४ ॥ सर्वचित्तशरीरेण भुक्ता शुक्रः क्षणादिव ॥ अथेदुरश्मि संघट्टात्समं गातापसः स्थितः ॥ १५ ॥ तत्त्वाणपवनश्च
त्तान्मुक्तइंश्चुवफलम् ॥ अवस्थायतया भूत्वा र्वीयते नांतरा स्थितः ॥ १६ ॥ इत्युक्त्वा भगवान्कालो हसन्निवजगद्वतिम् ॥ हस्ताद्भस्तेन
जग्राह भृगुमिदुमिवांशुमान् ॥ १७ ॥ अहो नु चित्रानि यते व्यवस्थेति वदच्छनैः ॥ भगवान्भृगुरुत्तस्थावुदयाद्रैथारविः ॥ १८ ॥

जग्राह भृगुमिदुमिवांशुमान् ॥ १७ ॥ अहो नु चित्रानि यते व्यवस्थेति वदच्छनैः ॥ भगवान्भृगुरुत्तस्थावुदयाद्रैथारविः ॥ १८ ॥
त्याद्वा बहुवचनम् ॥ १४ ॥ सर्वस्वगन्तो गंचितकल्पितशरीरेण भुक्ता अथ आकाशादिकमेण भूमाववतीर्णं दुरश्मि संपर्कादोपधीः प्रविश्यान्नादिभावक्रमेण जन्मपरंपराप्यसं
प्रति संगायां तापसो भूत्वा स्थित इत्यर्थः ॥ १५ ॥ इंदुरश्मि संघट्टादित्यदुर्लभं तद्विशदयति ॥ तत्त्वाणेति ॥ तस्य शुक्रस्य प्राणपवनश्चिन्ताच्चेतनशक्तेर्मुक्तः संमूर्छितः सन् अवस्थायत
यानीहारभावेन इंदुशुसपर्कात्तद्वृत्तास्य द्वारातरफलं ब्रीह्यादिभूत्वा पुरुषं प्रविश्य वीर्ये तो भूत्वा अंतरास्त्री गर्भे स्थित इत्यर्थः ॥ १६ ॥ हस्तादिति ल्यब्लोपेपंचमी ॥ हस्तं प्रसाधे
त्यर्थः ॥ दृष्टांतपक्षे लक्षितलक्षणया हस्तशब्देन करशब्दवाच्यकरणपरिमहः ॥ १७ ॥ नियते देवस्य कर्मणो वा ॥ १८ ॥

हृदयकिलेत्थेनिपातः ॥ अंगेति संबोधने ॥ सतयालजाले मंदरे स मंगुगपस्तमुत्थिते जो निधीतो मृगकाली सजलदे अंबतले तुल्योदयौ सकल पूर्ण इंदुश्च सूर्यश्च ताविव ज्ञातः
 प्रकाशत इत्यर्थः ॥ ११ ॥ २० ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे स्थि च योदशः सर्गः ॥ १३ ॥ ॥ ७३ ॥ गत्वा ताभ्यां समाधिस्थं शुक्रं स्यात्प्रवोधनम् ॥ स्मरणं पूर्ववत्
 तस्यागमनेच्छा च कीर्त्यते ॥ १ ॥ अवबौ अवतीर्थेति शेषः ॥ १ ॥ नञ् अथ रात्रे वृषणा न्यक्षिणश्च ॥ २ ॥ हरिणीनामिव मुग्धमुग्धैः अक्षिप्रेक्षितैः कटाक्षैः स्मारिता न्युत्सलानि यैः ॥
 सदृश दर्शनस्य रूढिर्हेतुत्वात्सादृश्यं गम्यते ॥ ३ ॥ अघ्यासिताभ्यां श्रान्तान्युत्तुंग शिलाशकलान्येव विटराणि आसना निधेयः ॥ धृताकारान् स्त्रीकृतशरीरान् लसाहानि वस्थिताम् ॥
 ते जो निधीह समंगसमुत्थितौ तौ भातस्तदां वरतले सतमालजाले ॥ तुल्योदयाविव नभस्य मले विह्वलं भुत्वि तौ सजलदौ सकले दुसू-
 र्यौ ॥ ११ ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ इत्युक्तवत्ययमुनौ दिवसो जगाम सायंतनाय विधेस्तमिनो जगाम ॥ स्नातुं सभाकृतनमस्क-
 रणाजगाम श्यामाक्षयेरविकरैश्च सह जगाम ॥ २० ॥ ॥ इत्यापेवावा० दे० मो० स्थितिप्र० भागवोपाख्याने भृगुसमाध्यासनं नाम
 त्रयोदशः सर्गः ॥ १३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ दिवस ॥ ८ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अथ कालभृगुदेवो मंदराचलकंदरान् ॥ गंतुं प्रवृत्ताव-
 नौ समंगस रितस्तटम् ॥ १ ॥ तौ शैलादवरोहं तौ हृदयं तौ महाद्युती ॥ नवहैमलताजालकुंजसुप्तममथ रान् ॥ २ ॥ वल्लीवल यदोलाभिः
 क्रीडतां गगनांगणे ॥ हरिणीमुग्धमुग्धाक्षिप्रेक्षितस्मारितोत्पलान् ॥ ३ ॥ सिद्धानध्यासितोत्तुंग शिलाशकलविष्टरान् ॥ धृताकारानि
 वोत्साहान् हेलादृजगन्नयान् ॥ ४ ॥ कृताजस्रपतत्पुष्पधारासारनिमज्जनान् ॥ तालोत्तालकृताद्बलहस्तान् हस्तिघटापतीन् ॥ ५ ॥ मदा-
 वलेपनिद्रालून्मदान्मूर्त्तानि वस्थितान् ॥ पुष्पकेसरकरांगपवनारुणवालधीन् ॥ ६ ॥ वंचलांश्च मरुंश्चारून् भूभृन्मंडलचामरान् ॥ क-
 ताजस्रपतत्पुष्पधारासारनिमज्जनान् ॥ ७ ॥ किन्नरान् भूमखर्जूरान् शाखासरलतांगतान् ॥ परस्परफलाघातक्ष्वेडावजितकीचकान्
 ॥ ८ ॥ धातुपाटलदुर्वक्रान्मर्कटान्नटनोत्कटान् ॥ लतावितानसंछन्नसानूपवनमंदिरान् ॥ ९ ॥

हेलयालीयादृष्टं जगद्वर्धयः ॥ ४ ॥ तालदृक्षादवोत्तालाः स्थूलदीर्घाः कराः शुंडादंघ्रायेपांता नृहस्तिघटापतीन् गजयूथपातलौ दृष्टवंतौ इति सर्वत्र संवध्यते ॥ ५ ॥ तानेव विशि-
 नष्टि ॥ भवेति ॥ पुष्पकेसरैः रक्तगिरिजिते मपवनेन परगैः पूर्णादरुणवालधीनि तिदेहलीदीपन्यायेन पूर्वोत्तराभ्यां गवशि शेषान् ॥ भूभृन्मंडलस्य पर्व-
 तराजसमूहस्य चामरानि वस्थितान् ॥ ७ ॥ किन्नरान् दृष्टवंतां विनिपूर्वत्र संवंधः ॥ भूमखर्जूरान् खर्जूरौ तन्मज्जानि भेदात् शाखापर्थीते सरलतामृजुतांगतान् ॥ परस्परस्य खर्जूर-
 क्लेशाघातास्ताडनानि तल्लक्षणाभिः कीडाभिरावजिताः सफलीकृता अधः प्रहृष्टाः कीचकावैणवोपैस्तान्मर्कटान् ॥ ८ ॥ धातुगैरिकमिव पाटलानि दुर्वक्राणि विकृतमुखानि ये पांता

सिद्धान्वेद्यो निविशेषान् ॥ अमरनारीभरस्फुरोभिः रत्निकालङ्गापनायमंदारकुसुमैराहतात् ॥ अतएवधातुपाटलैर्निर्द्धारैः पयोदपटैः स्रवतान् ॥ १० ॥ तदा एव धातुपाटलैः
अजनसंसर्गान्जनसंचारानर्हन् ॥ बौद्धप्रव्रजितदृष्टांतोद्यथापतनयोग्यताविवक्षया ॥ सागरेकते उलकतया सोक्ततया हेतुनेव आत्ता निगृहीतानिमधुमासश्चैत्रस्तत्संबंधीनिप्र
साधनानिपुष्पपल्लवाखलंकारायाभिस्ताः ॥ उलकतताचांतमधुमांसप्रसाधनाइतिपाठेनुसागरस्योक्ततायैउपभोगमदायआचारैरुपयुक्तैर्मधुमांसैः प्रसाधनंयासांताः ॥ ११ ॥

सिद्धानमरनारीभिर्मंदारकुसुमाहतान् ॥ धातुपाटलनिर्द्धारपयोदपटसंवतान् ॥ १० ॥ तटानजनसंसर्गान्बौद्धान्प्रव्रजितानिव ॥ सरितः
कुदमंदारपिनदलहरीघटाः ॥ सागरोलकतयेवात्तमधुमासप्रसाधनाः ॥ ११ ॥ पुष्पभारपिनद्वांगान्दृष्टान्पवनकंपितान् ॥ क्षीयानिव
मधुप्राप्तौघूर्णान्मधुकरेक्षणान् ॥ १२ ॥ शैलराजश्रियंस्फीतापस्थं तौतावितस्ततः ॥ प्राप्तवंतौवसुमतीपुरपत्तनमंडिताम् ॥ १३ ॥ क्षणा
दवापतुस्तत्रपुष्पलोलतरंगिणीम् ॥ समंगां सरितंसाधूसर्वपुष्पमयीमिव ॥ १४ ॥ ददर्शयतेतस्मिन्कस्मिंश्चित्तनयंभृगुः ॥ देहांतरप
रावत्तंभावमन्यमुपागतम् ॥ १५ ॥ शांतेद्विचं समाधिस्थमचंचलमनोमृगम् ॥ सुचिरादिवविश्रांतं सुचिरश्रमशान्तये ॥ १६ ॥ चित्तयं
तमिवानंताश्चिरभुक्ताचिरोज्झिताः ॥ संसारसागरगतीर्हर्षशोकनिरंतराः ॥ १७ ॥ नूनंनिश्चलतांयातमतिश्रमिताचक्रवत् ॥ अनंतजग
दावर्त्तविवर्त्तातिशयादिव ॥ १८ ॥ एकांतसंस्थितंकांतंकांत्यैकाकिनमाश्रितम् ॥ उपशान्तिहसंभ्रमचित्तसंभ्रमसंगमम् ॥ १९ ॥ निर्वि
कल्पसमाधिस्थं विरतं दंष्ट्रवर्त्तितः ॥ हंसंतमखिलालोकगतिंशीतलयाधिया ॥ २० ॥ विगताखिलवृत्तांतंविगताशेषभोक्तृम् ॥ निरस्त
कल्पनाजालमालंबितमहापदम् ॥ २१ ॥ अनंतविश्रांतितेपदेविश्रांतमालमनि ॥ प्रतिविंबमगृह्णंतं सितंमणिमिवास्थितम् ॥ २२ ॥ हे
योपादेयसंकल्पविकल्पाभ्यांसमुज्झितम् ॥ संप्रबुद्धमतिंधीरंदर्शनयंभृगुः ॥ २३ ॥ तमालोक्यभृगोः पुत्रं कालोभृगुमुवाचह ॥ वाक्य
मब्धिव्यनिर्भंतवपुत्रस्त्वसाविति ॥ २४ ॥ विबुध्यतामितिगिरासमाधेर्विरामसः ॥ भार्गवोभोदघोषेणशनैरिवशिखंडभृत् ॥ २५ ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ पुष्पलोलतरंगाभितिवद्बुध्रीहिणैवमत्वर्थलभेअतिशयनित्ययोगद्योतनार्थइतिप्रत्ययः ॥ तदेवस्पष्टीकर्तुमाह ॥ सर्वपुष्पमयीयिवेति ॥ १४ ॥ अम्यंभावंअशु
क्रताम् ॥ १५ ॥ सुचिरश्रमःअनादिंसंसारश्रमस्तस्यशांतये ॥ १६ ॥ चिरंभुक्ताअचिरात्उज्झितास्तत्काः ॥ १७ ॥ अतिश्रमिताचक्रवदितिदृष्टांतोरागोपरलक्षणेणचित्तंस्वयमेववि
श्राम्यतीतिद्योतनाय ॥ १८ ॥ चक्रदृष्टांताभिप्रायमेवस्पष्टमाह ॥ उपशान्तिहेति ॥ १९ ॥ दंष्ट्रवर्त्तितःशीतोष्णसुखदुःखादेः ॥ २० ॥ वृत्तांतानिप्रवृत्तयः ॥ भोक्तृतास्तत्कला
नि ॥ महापदंअपरिच्छिन्नान्मसुखम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ शिखंडभृत्मयूरः ॥ २५ ॥

अनेतिके ॥ समोदयोसंखोदितोनत्वसमोदितौ ॥ २६ ॥ विप्रोविप्रवैषो ॥ २७ ॥ मिथःअन्योन्यंकृताःसमाचारास्तत्कालोचितगौरवाभिर्नदनायाचाराद्यैः ॥ २८ ॥ शां
तजपःसमापितसमाधिः ॥ जपमानसेचेतिधात्वर्थदर्शनात् ॥ इदमर्द्धपाठकप्रदायार्थक्रमवलीयस्तात्कंदंबलतिकापीठादित्यतःप्राग्योग्यम् ॥ २९ ॥ निर्दतिमुखम् ॥ ३० ॥ ज्ञाने
नउपासनेन ॥ विद्ययाब्रह्मविद्यया ॥ अतिशयोक्तिरियंशंसार्था ॥ वायुवयोः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ध्यानेनउन्मीलितंउद्धाटितंदिव्यलोचनंयस्यसः ॥ ३५ ॥ विस्म

उन्मील्यनेत्रेसोपश्यदंतेकालभृगूग्रभू ॥ समोदयाविवायातौदिवौशशिदिवाकरौ ॥ २६ ॥ कंदंबलतिकापीठादयोत्थायननमतौ ॥ समौ
समागतौकांतौविप्रौहरिहराविव ॥ २७ ॥ मिथःकृतसमाचाराःशिलायांसमुपाविशन् ॥ मेरुपृष्ठेजगत्पूज्याब्रह्मविष्णुहराइव ॥ २८ ॥
अथशांतजपोरामसमसंगातेद्विजः ॥ तावुवाचवचःशांतममृतस्यंदसुंदरम् ॥ २९ ॥ भवतोदर्शनेनाहमद्यनिर्दतिमागतः ॥ सममाग
तयोर्लोकेशीतलोष्णरुचोरिव ॥ ३० ॥ योनशालेणतपसानज्ञानेनापिविद्यया ॥ विनयोमेमनोमोहःक्षीणोसौदर्शनेनवाम् ॥ ३१ ॥ न
तथासुखयंत्यंनिर्मलान्मृतवृष्टयः ॥ यथाग्रहर्पयंत्येतामहतामेववृष्टयः ॥ ३२ ॥ चरणाभ्यामिमंदेशंभवंतौभूरितेजसौ ॥ कौपवित्रितवं
तौनःशशांकार्काविवांबरम् ॥ ३३ ॥ इत्युक्तवर्तंतप्रोवाचभृगुर्जन्मान्तरात्मजम् ॥ स्मराल्मानंप्रबुद्धोसिनाज्ञोसीतिरघूह ॥ ३४ ॥ प्रवो
धितोसौभृगुणाजन्मान्तरदशानिजाम् ॥ मुहूर्तमात्रंसस्मारध्यानोन्मीलितलोचनः ॥ ३५ ॥ अथासौविस्मयात्स्मेरमुखामुदितमानसः ॥
वितर्कमंथरांवाचमुवाचवदतांवरः ॥ ३६ ॥ जयत्यविदितारंभानियतिःपरमात्मनः ॥ यद्वशादिदमाभोगिजगच्चक्रंप्रवर्तते ॥ ३७ ॥ म
मानंतान्यतीतानिजन्मान्यविदितान्यपि ॥ दशाफलान्यनंतानिकल्पांतकलितादिव ॥ ३८ ॥ दृष्टाःकठिनसंरंभाविभवोप्यर्जनभ्रमाः ॥
वितृप्तंतीव्रशोकासुचिरंमेरुस्यलीपुच ॥ ३९ ॥ पीतमामोदिमंदरकेसरारुणितंपयः ॥ मंदाकिन्याःसकट्टारंतटोष्वमरभूभृतः ॥ ४० ॥
भ्रातंमंदरकुंजेषुफुल्लहेमलताल्लिपु ॥ मेरोःकल्पतरुच्छायापुष्पसुंदरसानु ॥ ४१ ॥ नतदस्तिनयद्रुकंनतदस्तिनयद्रुकंनतदस्तिनय
दृष्टमिष्टानिष्टासुवृत्तिपु ॥ ४२ ॥ ज्ञातंज्ञातव्यमधुनादृष्टद्रष्टव्यमक्षतम् ॥ विभ्रांतोयचिरंभ्रांतोगतोमेसकलोभ्रमः ॥ ४३ ॥

यादाध्यर्षदर्शनात् ॥ ३६ ॥ नियतिःकर्मफलव्यवस्थानुर्मायाशक्तिः ॥ ३७ ॥ दशाफलानिपरणमूर्च्छादिदुर्दशाफलाभिदुःखमोहादीनि ॥ कल्पांतःप्रलयस्तेनकलितात्संपन्ना
दृष्टव्यतदाहृदेरिव ॥ ३८ ॥ कठिनःसंरंभःकोपधउद्योगाध्ययपुनेतिभवोराजानोद्रव्यार्जनधमाअपि ॥ ३९ ॥ पयोवारि ॥ ४० ॥ ४१ ॥ नतदस्तीति ॥ सर्वकृतंभुक्तंदृष्टंवेत्य

॥ ४४ ॥ किंतेतयातन्वासमीहितं तत्राह ॥ नेति ॥ ५ ॥ ननुनियतेरचुनाद्रुं विहरतस्तवतयाभिनिवेशापुनः पूर्ववदस्यरोमनारथानुगमनादसतत् ॥
ज्ञानवाधितानुदन्तिमात्रत्वान्पूर्ववदभिनिवेशप्रसक्तिरित्याह ॥ यदिति ॥ यद्यस्मात्कारणादहेमेकभावबुद्ध्याएकएवात्माभावः परमार्थसत्यो नान्यदिति दृढनिश्चयेन यच्चरित्र
मतिमुभगमत्यंतशुभावहमार्थैरन्यैश्च जीवन्मुक्तैः सेवितं तदेव स्थिरं यथास्यात्तथा अनुयाम्यनुसरामिन पूर्ववन्मूढतंतत्तस्मात्तत्रमवच अभिमता पूर्वदेहजीवनादिरूपामतिरलं स

गम्यस्तुनामनकाचित्तयाक्षतिः ॥ तयाप्रकृतं प्रारब्धशेषभोजकव्यवहारमाचरामिनमूढवदभिनिवेश्यामीत्यर्थः ॥ ६ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे स्थितिप्रकरणे च

उत्तिष्ठतातगच्छामः पश्यामोमंदरस्थिताम् ॥ तांतनुं तावदाशुष्कां शुष्कां वनलतामिव ॥ ४४ ॥ नसमीहितमस्तीहनासमीहितमस्ति मे ॥
नियतेरचनान्द्रुं केवलं विहराम्यहम् ॥ ४५ ॥ यदतिसुभगमार्थसेवितं तत्स्थिरमनुयामि येदेकभावबुद्ध्या ॥ तदलमभिमतामतिर्भमास्तु
प्रकृतमिमं व्यवहारमाचरामि ॥ ४६ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० स्थि० भा० ० भागवजन्मांतरस्मरणवर्णनं नाम चतुर्दशः सर्गः ॥ १४ ॥
श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ विचारयंतस्तत्त्वज्ञादिति जागतीर्गतीः ॥ समंगायास्तदात्तस्मात्त्रचेलुश्रं चलासवः ॥ १ ॥ क्रमादाकाशमाक्रम्य
निर्गत्या बुदकोटरैः संप्रापुः सिद्धमार्गेण क्षणान्मंदरकंदरम् ॥ २ ॥ अधित्यकायांतस्याद्वेराद्रपणविगुठिताम् ॥ ददर्श भार्गवः शुष्कां पूर्वाज
मोद्गवांतनुम् ॥ ३ ॥ उवाचेंदं चेहताततर्वातनु रियं हि सा ॥ यात्वया सुखसंभोगैः पुरासमाभिलालिता ॥ ४ ॥ इयं सामत्तनु र्यस्याः कपूरगु
रुचंदनैः ॥ अंगमंगीकृतस्नेहाधात्री चिरमलेपयत् ॥ ५ ॥ इयं सामत्तनु र्यस्यामंदारकुसुमोत्करैः ॥ रचिताशीतलाशय्या मेरूपवनभूमिपु
॥ ६ ॥ इयं सामत्तनु र्मेतदेव स्त्री गणलालिता ॥ सरीस्त्वपु मुखपुष्पापश्य शेषेते धरातल ॥ ७ ॥ चंदनोद्यानखंडेषु मम तन्वाययानया ॥ चिरं
विलसितं संयं शुष्ककंकालतांगता ॥ ८ ॥ सुरांगनां गंसं सर्गादुत्तुंगानंगभंगया ॥ चेतोवत्त्यारहितया तन्वाद्यममशुष्यते ॥ ९ ॥

विलसितं संयं शुष्ककंकालतांगता ॥ ८ ॥ सुरांगनां गंसं सर्गादुत्तुंगानंगभंगया ॥ चेतोवत्त्यारहितया तन्वाद्यममशुष्यते ॥ ९ ॥
तुर्दशः सर्गः ॥ १४ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ अत्र तांतनुमालोक्य शुक्रस्य परिदेवनम् ॥ तन्निमित्तविशेषोक्त्या स्वभावश्चोपदिश्यते ॥ १ ॥ इति प्रागुक्तप्रकाराः जागतीः सांसा
रिकीर्गतीर्विचारयंतः संतः समंगता द्रुवाश्रमं प्रति प्रचेतुः प्रचलिताः ॥ चंचलासव इत्यनेन प्राणक्रिययैव ते बांचलनोपचारेन तन्वात्मनिक्रियास्तीति द्योतनाय ॥ १ ॥ अंबुदकोट
रेर्भेषच्छिद्रैः ॥ २ ॥ अधित्यकायां ऊर्ध्वभागभूमौ ॥ ३ ॥ इदं दक्ष्यमाणप्रकारं वाक्यम् ॥ तन्वीक्षशा ॥ ४ ॥ सुखसंभोगैरित्यदुक्तं तत्पंचयति ॥ कपूरत्यादिना ॥ ५ ॥ ६ ॥
सरीस्त्वपु मुखैः सर्पवत्थिक्कप्रभृतिर्कटैः क्षुण्णासंचूर्णिता छिद्रा इति यावत् ॥ ७ ॥ चंदनानां हरिचंदनानामुद्यानखंडेषु विलसितं कीडाभिः शोभितम् ॥ नंदनेति पाठे स्पष्टम् ॥ ८ ॥ उ
त्तुंगानंगभंगः कामतरंगा यस्यांतथाविधया चेतोवत्त्यारहितया तन्वाद्यममशुष्यते ॥ भावे लट् ॥ ९ ॥

ददानीं देहमेव संवोष्यानुचति ॥ तेषु ते खित्यादिना ॥ तेषु ते पुत्रविचित्रेषु अवकाशेषु देवोद्यानादिप्रदेशेषु तासु त्रिचित्रासु बाल्ययौवनादिदशासु ॥ तथा प्रागनुभूतप्रकारास्त
 तत्सौंदर्यालंकारगीतहास्यरतिविलासादिभावनासंबंधाय स्यसतथाविधो भूत्वा संभनिकथं स्वस्थोसि कुतलानुशोचसीत्यर्थः ॥ १० ॥ कंकालतां अस्थिमात्रावशेषताम् ॥
 ॥ ११ ॥ १२ ॥ हारो मुक्तावली ॥ १३ ॥ द्रवत्कांचनं हनुत सुवर्णमिव कांतिन भ्रासुरेण ॥ लोभं कामभोगसुहायम् ॥ उन्मत्तं धार्यते ॥ पश्येति पुनः पितरं प्रत्युक्तिः ॥ १४ ॥ कुवक्रेण
 विकृतेन मुखेन ॥ १५ ॥ अंतःप्रविष्टत्वाद्यकारो न प्रकाशमानेनार्कांशुजालेन शोभते ॥ पश्यामीत्यस्य पश्यन्मृगो धावतीत्यधेव वाक्यार्थः कर्म ॥ १६ ॥ आत्मनः स्वस्यास्तुच्छं

तेषु ते पुत्रविलासेषु तासु दशासु च ॥ तथा तद्भावनाचंधः कथं स्वस्थोसि देहक ॥ १० ॥ हातनो शवनाभासितापसंशोपमागता ॥ कंका
 लतां प्रयातासि मांसीपयसि दुर्भगे ॥ ११ ॥ देहेनो हं विलासेषु नैव मुदितो भवम् ॥ कंकालतामुपगता तस्मादेव विभेम्यहम् ॥ १२ ॥ ता
 राजालसमाकारो यत्र हरो भवत्पुरा ॥ ममोरसि निलीयं ते तत्र पश्य पिपीलिकाः ॥ १३ ॥ द्रवत्कांचनकंतेन लोभं नीतावरंगनाः ॥ येन म
 द्युपातेन पश्य कंकालतोत्थते ॥ १४ ॥ पश्य मे विततास्मेन तापसं शुष्ककृत्तिना ॥ मत्कंकालकुवक्रेण वित्रास्यंते वने मृगाः ॥ १५ ॥ पश्या
 मिसंशुष्कतया शवोदरदरीमम ॥ प्रकाशार्कांशुजालेन विवकेन वशोभते ॥ १६ ॥ मत्तनुः परिशुक्लं स्थितोत्तानाचलोपले ॥ वैराग्यं न
 यतीवात्मतुच्छत्वेनंतरं सताम् ॥ १७ ॥ शब्दरूपरसस्पर्शगंधलोभादिमुक्तया ॥ निर्विकल्पसमाध्ये वत इतच्छुष्यते गिरौ ॥ १८ ॥ मुक्ता
 चित्तपिशोचननूनं सुखमिवास्थिता ॥ तनुं देवतभंगेभ्यो न विभेति मनागपि ॥ १९ ॥ संशंते चित्तवेताले यामानंदकलांतनुः ॥ याति ता
 मपिराज्येन जागतेन न गच्छति ॥ २० ॥ पश्य विश्रांतं संहं विगताशेषकौतुकम् ॥ निरस्तकलनाजालं मुखं शेत कथं वने ॥ २१ ॥ चित्तम
 कंटरं संभ्रंसं सुब्धः कायपादपः ॥ तथा वेगेन चलति यथामूलाच्छिंरुतति ॥ २२ ॥

त्वेन फलत्वेन कुस्तिरूपताप्रदर्शनेनेति यावत् ॥ नयस्युपदिशतीव ॥ १७ ॥ गंधानानालोभादिभिलाषाद्विमुक्तयामत्तत्त्वात् देहावल्कलं मत्तपरोक्षमेतदिदानीमल्पस्य क्षंच निर्धि
 कल्पसमाधिर्यस्यास्तधेव शुष्यते तप्यते ॥ १८ ॥ सुखं स्वस्थम् ॥ देवतोपपादितेभ्यो भंगेभ्यो विपश्चः ॥ १९ ॥ आनंदस्य कलांचमलत्तिम् ॥ जागतेन वै लोभ्यसंबंधिनाराज्ये
 नापीत्यन्वयः ॥ २० ॥ २१ ॥ संशंतेण कामादिचापलेन संशुब्धेन केवलं विवेकसद्भासनादिशाखापहृष्ट्यादीन्धेव स्वस्य यथाविशतयति तथा चलति किंतु आमूलाय धानिकंति
 नापीत्यन्वयः ॥ २२ ॥

भीतनुःसंपन्नेतिरेणान्वयः ॥ केनक्रमेणेतमाह ॥ इदंयथमत्वेनेत्यादिना ॥ परात्पदाब्जलयकालपरिशिष्टान्मायाशबलेश्वरात्तदं प्रथमत्वेनएतत्वाख्याय
प्रेत्यसिक्तोच्छूनवीजांतंकुरशक्तिवदीपदाविर्भूयक्रमादाकाशादिपदंतत्तद्गतस्याग्रमाणवानेनवष्टिद्वाराअनादिभावेनव्यावलितताअंतर्भावितासती ॥ ३० ॥
विहितविधिवदनुष्ठिताब्राह्मणजन्योचितागर्भाधानपुंसवनजातकर्मान्नप्राशनचौलोपनयनादयःसंस्का
नाअन्यासिनाअपानप्रवाहेण ॥ ३१ ॥ विहिताविधिवदनुष्ठिताब्राह्मणजन्योचितागर्भाधानपुंसवनजातकर्मान्नप्राशनचौलोपनयनादयःसंस्का
हासंस्कृततयापहाधिकारोभोक्तुंशक्यमतदतिभावः ॥ ३२ ॥ ब्रह्मणःसकाशाहुक्तरित्यादंदंप्रथमंथास्यात्थायदायस्माद्धेतोरायाताअतः ॥ अकालेपंचम्या
प्राप्तयः ॥ ३३ ॥ ज्ञानिनोपिप्रभरव्यमितवर्जतदस्याशयेनाह ॥ वीतेति ॥ ३४ ॥ यावदेहंयावज्जीवनंसदासंवकालेक्रमोमर्यादानियमः ॥ नकदाचिद्व्यभिचर

प्रत्ययः ॥ ३३ ॥ ज्ञानिनोऽपि न प्रारब्धमतिवर्जितदत्त्याशयनाह ॥ वार्तात ॥ ३४ ॥ प्राणपानप्रवाहेण प्रविश्य तदयं भृगोः ॥ क्रमे
प्रयमत्वेन समुपेत्य परात्पदान् ॥ भूताकाशपदं प्राप्य वातव्यावलतासती ॥ ३० ॥ प्राणपानप्रवाहेण प्रविश्य तदयं भृगोः ॥ क्रमे
णवी तामेत्यसंपन्नौशनसीतनुः ॥ ३१ ॥ विहितब्राह्मसंस्कारातत्र सापितुरग्रगा ॥ कालेन महता प्राप्ता शुक्कं कालरूपताम् ॥ ३२ ॥ इदं
प्रयममायातायदासौ ब्रह्मणस्तनुः ॥ अतस्तां प्रतिशुक्केण तदा तत्परिदिवितम् ॥ ३३ ॥ वीतरागोऽप्यनिच्छोपि समंगा विप्ररूपवान् ॥ सशु
शोचतनुं शुक्रः स्वभावोऽल्पदेहजः ॥ ३४ ॥ ज्ञस्याज्ञस्य च देहस्य यावद्देहमयं क्रमः ॥ लोकवद्भवहारोऽयं सत्त्यासत्त्यायवासदा ॥ ३५ ॥
येपरिज्ञातगतयो ये चाज्ञाः पशुर्धर्मिणः ॥ लोकसंव्यवहारोऽप्येतस्मिन्तालोका लवत् ॥ ३६ ॥ व्यवहारे यैवाज्ञस्तयैवाखिलपंडितः ॥
वासनामात्रभेदोऽत्र कारणबंधमोक्षदम् ॥ ३७ ॥ यावच्छरीरं तावद्विदुः खं दुःखं सुखं सुखम् ॥ असंसक्तधियो धीरादर्शयंत्यप्रबुद्धवत्
॥ ३८ ॥ सुखेऽपु सुखितानि त्यदुःखितादुःखवत्तिपु ॥ महात्मानो हि दृश्यं ते दृश्यं एवाप्रबुद्धवत् ॥ ३९ ॥ सूर्यस्य प्रतिविंबानि क्षुभ्यंति न पुनः
स्थिरम् ॥ चलाचलतया तज्ज्ञोलोकवत्तिपु तिष्ठति ॥ ४० ॥ अवस्थित इव स्वस्थः प्रतिविंबेषु भास्करः ॥ संत्यक्तलोककर्मापि बुद्ध एवा
प्रबुद्धधीः ॥ ४१ ॥

प्रबुद्धधाः ॥ ४५ ॥

तीत्यर्थः ॥ ज्ञस्य सत्तया अज्ञस्य त्वसत्तयेति विविशेषद्वयार्थः ॥ ३५ ॥ अत एवेतरव्यवहारेष्वपि तयोस्तुल्यतैवेत्याह ॥ येदति ॥ ३६ ॥ तर्हि द्वयोः साम्ये एकस्य बंधोऽपरस्य मोक्षद
तिविशेषः कुतस्तत्राह ॥ यासनेति ॥ ३७ ॥ दुःखेदुःखनिमित्तप्राप्ती ॥ दर्शयंति विबंवयंति ॥ ३८ ॥ दुःखवृत्तिपुदुःखनिमित्तेषु दुःखनिमित्तेषु दुःखितादुःखितादव ॥ दृश्यव्यवहारविषये
एवाप्रबुद्धवत्तैस्वात्मतत्त्वेतुमुत्थिरानाज्ञवद्वर्त्तनद्वयार्थः ॥ ३९ ॥ एकस्यैकदेवस्थिरादृत्तिविरोधवारणाय दृष्टानमाह ॥ सूर्यस्येति ॥ यथा सूर्यस्य जलस्था निमग्नतिविव
वंप्रत्येव दृग्भ्योऽतिंसंचलं निमग्नभास्यं स्थिरं विबवपुस्तद्वदित्यर्थः ॥ त्वर्थे पुनः शब्दः ॥ ४० ॥ यथाप्रतिबिम्बवस्थितो भास्करः स्वस्य एवास्वस्थो भिन्नश्च लदवभावतितद्वदुद्धव

साहिसेवेदानीमौशनसीतनुःसंपन्नेतिरेणान्वयः ॥ केनक्रमेणतमाह ॥ इदंप्रथमत्वेनेत्यादिना ॥ परात्पदात्पलकालपरिशिष्टान्मायाशबलेश्वरात्तद्वदंप्रथमत्वेनएतत्कल्योय
 प्रथमशरीरभावेनसमुपेत्यसिक्तोच्छूनवीजांतरं कुरशक्तिवदीपदाविर्भूयकमादाकाशादिपदंतत्तद्भूतसाम्यं प्राणवातेनदृष्टिद्वाराअन्नादिभावेनव्यावलितानंतर्भावितासती ॥ ३० ॥
 प्राणक्रियाविशेषोपालनाअन्ययासिनाअपानप्रवाहेण ॥ ३१ ॥ विहिताविधिवदनुष्ठिताब्राह्मणजन्योचितागर्भाधानपुंसवनजातकर्मान्प्रशानचौलोपनयनादयःसंस्का
 रायस्याम् ॥ नसंस्कृततयापहाधिकारोभोक्तुंशक्यतदितिभावः ॥ ३२ ॥ ब्रह्मणःसकाशादुत्पत्तिरित्यादंप्रथमंयथास्यात्तथायदायस्माद्धेतोरायाताअतः ॥ अकालेपंचम्या
 अपिच्छांसोदाप्रत्ययः ॥ ३३ ॥ ज्ञानिनोपिनप्रारब्धमतिवर्ततइत्याशयेनाह ॥ ३४ ॥ यावेदंयथावज्जीवनंसदासर्वकालेक्रमोमर्यादानियमः ॥ नकदाचिद्वाभिचर

साहीदंप्रथमत्वेनसमुपेत्यपरात्पदान् ॥ भूताकाशपदंप्राप्यवातव्यावलितसती ॥ ३० ॥ प्राणापानप्रवाहेणप्रविश्यत्तदयंभृगोः ॥ क्रमे
 णवीर्यतामेत्यसंपन्नौशनसीतनुः ॥ ३१ ॥ विहितब्राह्मसंस्कारातत्रसापितुरग्रा ॥ कालेनमहताप्राप्ताशुक्कंककालरूपताम् ॥ ३२ ॥ इदं
 प्रथममायातायदासौब्रह्मणस्तनुः ॥ अतस्मांप्रतिशुक्केणतदातत्परिदेवितम् ॥ ३३ ॥ वीतरागोप्यनिच्छोपिसमंगाविप्ररूपवान् ॥ सशु
 शोचतनुंशुकःस्वभावोत्थपदेहजः ॥ ३४ ॥ ज्ञस्याज्ञस्यचदेहस्ययावेदहमयंक्रमः ॥ लोकवद्व्यवहारोयंसत्तयासत्तयाथवासदा ॥ ३५ ॥
 येपरिज्ञातगतयोयेचाज्ञाःपशुधर्मिणः ॥ लोकसंव्यवहारैरुपेतोस्त्यतालोकजालवत् ॥ ३६ ॥ व्यवहारेयथैवाज्ञस्तयैवाखिलपंडितः ॥
 वासनानान्नभेदोन्नकरणंबंधमोक्षदम् ॥ ३७ ॥ यावच्छरीरंतावद्धिदुःखदुःखंमुखेसुखम् ॥ असंसक्तधियोधीरादर्शयंत्यप्रबुद्धवत्
 ॥ ३८ ॥ सुखेषुसुखितानित्यंदुःखितादुःखवत्तिपु ॥ महात्मानोहिहसंतैहस्यएवाप्रबुद्धवत् ॥ ३९ ॥ सूर्यस्यप्रतिबिंबानिदुःभयंतिनपुनः
 स्थिरम् ॥ चलाचलतयातज्ज्ञालोकवत्तिपुतिष्ठति ॥ ४० ॥ अवस्थितइवस्वस्थःप्रतिबिंबेषुभास्करः ॥ संत्यकलोककर्मापिबुद्धएवा

प्रबुद्धधीः ॥ ४१ ॥

नीत्यर्थः ॥ इत्यसत्क्याअज्ञस्यत्वसन्त्येतिविशेषोपइत्यर्थः ॥ ३५ ॥ अतएवेतव्यवहारेव्यपितयोस्तुल्यतैवेत्याह ॥ ३६ ॥ तर्हिद्वयोःसाम्येएकस्यबंधोऽपरस्यमोक्षद
 न्तिविशेषोऽक्तस्तत्राह ॥ वासनेति ॥ ३७ ॥ दुःखेदुःखनिमित्तप्रामौ ॥ दर्शयंतिविद्वयंति ॥ ३८ ॥ दुःखवत्तिपुदुःखनिमित्तेपुदुःखितादुःखितादव ॥ दृश्येव्यवहारविषये
 एवाप्रबुद्धवत्तैस्त्वात्मतत्त्वेतुस्तुस्थिरानाज्ञवद्वर्ततइत्यर्थः ॥ ३९ ॥ एकस्यैकैवस्थिसास्थिरवत्तिविरोधवारणायदृष्टान्ताह ॥ सूर्यस्येति ॥ यथासूर्यस्यजलस्थानिप्रतिबिंब
 नपप्येवमस्यंतिंसंचकंतिनतनभस्यंस्थिरंविबवपस्तद्वदित्यर्थः ॥ त्वर्थेपनःशब्दः ॥ ४० ॥ यथाप्रतिबिम्बवस्थितोभास्करःस्वस्थएवास्वस्थोभिन्नश्चलइवभवतितद्बुद्धएव

तर्ह्यज्ञवद्विहितनिषिद्धकर्मभिस्तस्यबंधोपि स्यादित्याशंक्यबुद्धीं द्रियासंगपूर्वकर्मणामेव बंधकतानान्येषामित्याशयेनाह ॥ मुक्ता ॥ १६५ ॥
 य आस्ते मनसा स्मरन् ॥ इन्द्रियाथान्विमूढात्मा मिथ्याचारः स उच्यते इत्यादिना ॥ ४२ ॥ सुखदुःखदृशः सुखदुःखदृशः स्वभोगस्य ॥ ४३ ॥ ननु तर्हि मया कथं स्थेयं तत्राह ॥ बहिरिति ॥
 आचारवर्जितः कूटस्थः सद्बुद्धिः ॥ अतएव स मोक्षमयः ॥ ४४ ॥ एषणा कर्म फलासंगस्तद्विमुक्तेन आत्मनि ब्रह्मणि तिष्ठता प्रतिष्ठितेनात्मना मनसा कर्माणि कुरु ॥ नून
 मिति हेतौ ॥ यतो देहस्य कार्याणि कर्माणि संस्थितिः स्वभाव इत्यर्थः ॥ न हि देहभृता शक्यं च्यक्तुं कर्मण्यशेषत इति भगवताप्युक्तम् ॥ ४५ ॥ आधयोमानसदुःखानि व्याधयः
 शरीरदुःखानि महान्तं आबन्ताभरणजन्मभ्यां परिवर्तनानि तान्येव गन्ताः श्वभाणि यस्मिंस्तथा विधे संसारवर्त्मनि मम नो ग्राधकूपे मापत ॥ ४६ ॥ तदपतने उपायमाह ॥ न त्वभि

मुक्तबुद्धीं द्रियो मुक्तो बद्धकर्मैर्द्रियोऽपि हि ॥ ४२ ॥ सुखदुःखदृशो लोके बंधमोक्षदृशस्तथा ॥ हे
 तुर्बुद्धीं द्रियाण्येव ते जांसीव प्रकाशने ॥ ४३ ॥ बहिरलोको चित्ताचारस्वतंत्राचारवर्जितः ॥ समो ह्यतीव तिसृष्वंशं तस्य कलैपणः ॥ ४४ ॥
 सर्वपणा विमुक्तेन स्वात्मनात्मनि तिष्ठता ॥ कुरु कर्माणि कार्याणि न देहस्य संस्थितिः ॥ ४५ ॥ आधि व्याधि महावर्तं गतं संसारवर्त्मनि ॥
 मम तो ग्राधकूपे स्मिन् मापतातापदायिनि ॥ ४६ ॥ न त्वं भावेषु नो भावास्त्वयि तामरसे क्षण ॥ शुद्धबुद्धस्वभावस्वमात्मा तः सुस्थिरो
 भव ॥ ४७ ॥ अलं ब्रह्म ह्यमलं शुद्धं त्वं सर्वात्मा च सर्वकृत् ॥ सर्वं शांतमजं विश्वं भावयन् वै सुखी भव ॥ ४८ ॥ व्यपगतममतामहां धकारः पदमम
 लं विगतैपणं समेत्य ॥ प्रभवसि यद्विचेतसो महात्मं सदा तद्विधेयं महतेन मस्ते ॥ ४९ ॥ इत्यार्षे वा ० वा ० दे ० मो ० स्थि ० भार्ग ० भार्ग
 वपरिदेवनप्रसंगे नोपदेशकरणं नाम पंचदशः सर्गः ॥ १५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ अथाक्षिप्य वचस्तस्य तनयस्य त
 थाभृगोः ॥ उवाच भगवान्क्वालो वचो गंभीर निःस्वनः ॥ १ ॥

त्यादिना ॥ भावेषु दृश्यवस्तुषु देहादिपुतिष्ठसीत्यर्थः ॥ त्वयि संतीति शेषः ॥ ४७ ॥ भावयन् विचारेणानुभवन् सन् ॥ ४८ ॥ हे महात्मन् विगतैपणं सकलैषणा निवर्तकं पूर्णानंदममल
 मविद्यादिशून्यं पदं समेत्य सम्यगनुभावेन प्राप्य व्यपगतममतामहां धकारः संश्वेतसंश्रितस्य यद्विधेयं प्रभवसि समर्थः स्यात्सर्हि अतिविधेये अपरिमितबुद्धेयं महते पूर्णाय सते परमार्थस
 त्यब्रह्मभूता ये तेनमः ॥ अस्मदादीनामपि सदा बंधो भाविष्यसीत्याशयः ॥ ४९ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम ० तात्पर्य ० स्थिति ० पंचदशः सर्गः ॥ १५ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥
 कालवाक्याद्देवकाले प्रवेशः स्वतनौ पुनः ॥ शुक्रस्यैतद्यगुरुता जीवंन्मुक्तिश्च वर्ण्यते ॥ १ ॥ तथा प्राग्वर्णितप्रकारं भृगोस्तनयस्य शुक्रस्य वचः परिदेवनवाक्यमाक्षिप्य अयुक्तत्वं
 वर्णनेन निरस्य ॥ १ ॥

॥ २ ॥ काले अधिकारिकभारभ्योद्बोधकाले ॥ पूर्वजयाददं प्रथमया ॥ ३ ॥ वदता हि सात्याज्यातदाह ॥ महाकल्यातिदिति ॥ महानः सहस्रयुगपरिमितस्य कल्पस्य ब्रह्म दिनस्या
ते ॥ अपुनर्पह्णा यधुनः शरीरांतरापह्णाय ॥ उपभुक्तम्लानपुष्पवत् ॥ ४ ॥ भक्तनिरूपया पूर्वकल्याजितकर्मावध्या ॥ ५ ॥ कल्याणं शुभं वां युवाभ्यामस्तु ॥ वयमि
त्यस्मद्वयोश्चेत्येकस्मिन्बहुवचनमनुचरसाहित्यविवक्षया वा ॥ अभिमतमिति द्विविशेषणमनभिमतव्यावृत्त्येनोपात्तं पूर्णालमनो न अभिमतस्यैवाप्रसिद्धेः ॥ यस्य तु चित्तस्येदम
भिमतमिदं नाभिमतमिति विकल्पो भवेत्तद्यदभिमतं विहाया अभिमतमुपसर्पच्चिन्त्यलोच्यमानं नाकचिद्वस्तु रूपमस्ति तस्मादभिमतं दिशमित्यस्य परमप्रेमास्पदमालभावावस्था

कालउवाच ॥ ॥ समं गतापसीमेतां तनुं संत्यज्य भागव ॥ प्रविशेमां तनुं साधो न गरीमिव पार्थिवः ॥ २ ॥ काले पूर्वजयातन्वातपः कृत्वा
तया पुनः ॥ गुरुत्वमसुरेंद्राणां कर्त्तव्यं भवतानघ ॥ ३ ॥ महाकल्यात आयाते भवता भागवतीतनुः ॥ अपुनर्ग्रहणायै पात्याज्या ब्रह्मानपुष्प
वत् ॥ ४ ॥ जीवन्मुक्तपदं प्राप्तस्त्वन्वा प्राक्तनरूपया ॥ महासुरेंद्रगुरुतां कुर्वन्स्तिष्ठ महामते ॥ ५ ॥ कल्याणमस्तु वां यामो वयं त्वभिमतां दिश
म् ॥ न किंचिदपि यच्चित्तं यस्य नास्ति मतं भवेत् ॥ ६ ॥ इत्युक्त्वा मुंचतो वां प्यंतयो रसो रधीयत ॥ तन्नां ग्योरिव रदस्योः सममं शुभिरंशुमान्
॥ ७ ॥ गते तस्मिन् भगवति कृतानि भवितव्यताम् ॥ विचार्य भागवो भेद्यां नियते नियतां गतिम् ॥ ८ ॥ कालकारण संशुक्कां भाविपुष्पशुभो
दयाम् ॥ विवेशतां तनुं बालां सुलतामिव माधवः ॥ ९ ॥ सात्राक्षणीतनुर्भूमौ विवर्णवदनांगिका ॥ पपात कं पिता तूर्णं छिन्नमूलालताय
या ॥ १० ॥ तस्यां प्रविष्टजीवायां पुत्रतन्वां महामुनिः ॥ चकाराप्यायनं मंत्रैः सकमंडलुवारिभिः ॥ ११ ॥ सर्वानाज्यस्ततस्तन्वास्तस्याः
पूर्णां विरेजिरे ॥ सरितः प्रादपीवां ध्रुवरूपरितकोटराः ॥ १२ ॥ नलिनी प्रादपीवासौ मधाविव न वालता ॥ यदा पूर्णानि दातस्याः प्रांताः पल्ल
वितावभुः ॥ १३ ॥

नंयामदतिस्वाशयसूचनायां विशेषणमुपात्तमिति दर्शयन्नाह ॥ नार्कचिदिति ॥ ६ ॥ तथोर्ध्वगुणकयोः स्नेहाद्व्याप्यं मुंचतोः ॥ पृथ्वीचानादरेदतिभावलक्षणे पृथ्वीसमीवा ॥ ७ ॥
कृततिकाले ॥ भवितव्यतामवश्यमाविकर्मगतिम् ॥ नियतेरीश्वरेच्छाया नियतामनिवार्यगतिं च विचार्येत्यर्थः ॥ ८ ॥ कालात्थिरकालो हेमंत शिशिरकालश्चेतनकारणेन निमि
त्तेन संशुभ्यताम् ॥ माधवो वसंतः ॥ ९ ॥ सावामुदेवाभिधानासंभगतापसतनुः ॥ १० ॥ तस्यां युक्ताख्यायां पुत्रतन्वां प्रविष्टो जीवोयस्यांतथा विधायां सत्याम् ॥ ११ ॥ नतः
आप्यायनानं रत्नम् ॥ १२ ॥ मांता अंगुलिनखेकरादयः पल्लविताः पल्लववन्निर्गताः संतो वभुः ॥ १३ ॥

रसस्यजलस्यमारुतस्यपुरोवातस्यचसंयोगात् ॥ १४ ॥ स्तनिनेत्रेतिट्टांतबलान्नामगोत्रकीर्तनपूर्वकताअभिवादेनगम्यते ॥ १५ ॥ तन्वा-१५ ॥ तत्त्वदृशाअनौचित्यचितनाद्धसन्मपि ॥ रसस्यजलस्यमारुतस्यपुरोवातस्यचसंयोगात् ॥ १५ ॥ तत्त्वदृशाअनौचित्यचितनाद्धसन्मपि ॥ रसस्यजलस्यमारुतस्यपुरोवातस्यचसंयोगात् ॥ १५ ॥ तत्त्वदृशाअनौचित्यचितनाद्धसन्मपि ॥
 क्षयाप्राक्तनीपूर्ववद्यौवनसौंदर्यादिशालिनीमितियावत् ॥ आकर्तिकाकारम् ॥ १६ ॥ बालत्वान्तुःसक्षमसैवतानवीतान्तनुचदेहम् ॥ तत्त्वदृशाअनौचित्यचितनाद्धसन्मपि ॥ य
 चकारेतिशेषः ॥ १७ ॥ यावदाकर्तियावज्जीवंभाविनी ॥ आवश्यकेणिनिः ॥ प्रारब्धप्राबल्यादवश्यभाविनीत्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ चक्राद्धदंपतीचक्रवाकजायापती ॥ य
 नशब्देनतत्कालोक्ष्यते ॥ वभूवतुरित्यनुषंगः ॥ २० ॥ चिरकालवियोगाद्दृढीकृतसमागमोक्तौ ॥ तयाजगत्सिद्धयावर्णितरूपयाचतुल्यानंदभरयोग्यतयामुहूर्तस्थित्वाज

अथशुक्रःसमुत्तस्थौवहस्याणसमीरणः ॥ रसमारुतसंयोगादापूर्णइववारिदः ॥ १४ ॥ पुरोभिवादयामासपितरंपावनाकृतिम् ॥ प्रथ
 मोच्छासितोमेघःस्तनिनेत्रेवपर्वतम् ॥ १५ ॥ पिताथप्राक्तनीतन्वाआलिलिङ्गाकृतिततः ॥ स्नेहाद्रव्यत्तिर्जलदश्चिरादद्वितटीमिव ॥ १६ ॥
 भृगुदर्दशसंस्नेहप्राक्तनीतानवीतनुम् ॥ मत्तोजातेयमित्यास्थांहसन्नपिमहामतिः ॥ १७ ॥ मत्पुत्रोयमितिसंस्नेहोभृगुमप्यहरत्तदा ॥ पर
 मात्मीयतादेह्यावदाकृतिभाविनी ॥ १८ ॥ वभूवतुःपितापुत्रौतावथान्योन्यशोभितौ ॥ निशावसानमुदितावर्कपद्माकराविव ॥ १९ ॥
 चिरसंगमसंबद्धाविवचक्राद्धदंपती ॥ घनागमनसंस्नेहोभयूरजलदाविव ॥ २० ॥ चिरकालदृढोक्तौतुल्ययोग्यतयातया ॥ स्थित्वातत्र
 मुहूर्ततावथोत्थायमहामती ॥ २१ ॥ समंगाद्विजदेहतंभस्मसात्तत्रचक्रतुः ॥ कोहिनामजगज्जातमाचारंनानुतिष्ठति ॥ २२ ॥ एवंतौ
 काननेतस्मिन्यावनेभृगुभार्गवौ ॥ संस्थितौतापसौदौमौदिवीवशशिभास्करौ ॥ २३ ॥ चेतुर्ज्ञातविज्ञेयौजीवन्मुक्तौजगद्गुरु ॥ देशका
 लदशौघेषुसमौसुस्थिरौततः ॥ २४ ॥ अथासुरगुरुत्वंसशुक्रःकालेनलब्धवान् ॥ भृगुर्गप्यात्मनोयोग्यपदेतिष्ठदनामये ॥ २५ ॥ शुक्रो
 सौप्रथममितिक्रमेणजातस्तस्मात्सत्परमपदादुदारकीर्तिः ॥ स्वेनाशुस्मृतिपदविभ्रमेणपश्चादव्येषुप्रविलुलितोदशांतरेषु ॥ २६ ॥
 ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

॥ इ० वा० वा० दे० मो० स्थि० भा० शुक्रस्यपुनर्जीवनं नाम षोडशः सर्गः ॥ १६ ॥
 ॥ २१ ॥ आचारंसदाचारम् ॥ तथाचाचारपरिपालनमेवदाहादिकलंनफलांतरमत्रेत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ देशकालानां शुभाशुभादिदेशौघेषुसमौहर्षनिषादवैषम्यरहि
 ङीभूय ॥ २४ ॥ असासुरगुरुत्वग्रहणं यहाधिकारस्याप्युपलक्षणम् ॥ पदेप्राजापत्याधिकारे ॥ २५ ॥ उक्तांशुक्रगतिं संक्षिप्योपसंहरति ॥ शुक्रहति ॥
 तौ ॥ यतः स्वरूपेषु स्थिरावित्यर्थः ॥ २६ ॥ असासुरगुरुत्वग्रहणं यहाधिकारस्याप्युपलक्षणम् ॥ पदेप्राजापत्याधिकारे ॥ २७ ॥ उक्तांशुक्रगतिं संक्षिप्योपसंहरति ॥ शुक्रहति ॥
 स्वेनस्त्रीयेन स्मृतिपदं पुनः स्मरणाद्दाहसंस्मृत्युक्तेन मनोराज्यविभ्रमेण ॥ २८ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमतात्पर्यप्रकाशे स्थिति षोडशः सर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ३३ ॥

शुद्धानामिहचिन्तानां सत्यसंकल्पतोच्यते ॥ वासनाददृष्टुल्यत्वे गेलने च परस्परम् ॥ १ ॥ ननु शुक्रस्याप्सरः स्वर्गादि मनोराज्यस्य चिरं भोगेन सा फलपान्वयेषामपि तस्य तथात्व
किं न स्यादिति रामः शङ्कते ॥ भगवन्मिति ॥ यामानेरथिकी प्रतिभासैषायथास्वर्गाय नुभूतितः सफला जाता तथा अन्येषामपि किं न भवेदित्यन्वयः ॥ ३ ॥ प्रतिभानां फलोपभोग
संवादेन सफलत्वे द्वौ हेतुस्तस्य संकल्पत्वयो ग्या चिच्छुद्धिस्तर्कात्तिका लोदुद्धपरिपक्वा विभोगप्रदकर्मोद्भावितत्वं च ॥ तत्राद्यं शुक्रस्य दर्शयन्समाधत्ते ॥ इयं प्रथममित्यादिना ॥
शुक्रस्य प्राक्कल्प्यपसर्वदोषाणां तच्चरमजन्मानुष्ठितकर्मोपासनैः क्षयादस्मिन्कल्पे सेयं तनुः प्रथममुत्पन्नेत्येतत्कल्पीयदोषाप्रसक्तेर्ब्रह्मणः पददेवाधिकारभोगार्थं धातुः संकल्पाज्जात
त्वेन तत्सां कल्पिकदोषस्याप्रसक्तेरुभयकुलशुद्धाब्रह्मण जातिरिति बीजगर्भजात्यादिदोषस्याप्यप्रसक्तेर्नासित्यसंकल्पताया मितित्यन्वयेभ्योऽस्य विशेषद्वयर्थः ॥ २ ॥ अन्येषां ब्रह्म

श्रीराम उवाच ॥ भगवन् भृगु पुत्रस्य प्रतिभासानुभूतितः ॥ यथैषा सफला जाता तथान्यस्य न किं भवेत् ॥ १ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥
इयं प्रथममुत्पन्ना सा तनुर्ब्रह्मणः पदान् ॥ शुद्धा जातिर्भागवस्य नान्यजन्म कलङ्कितम् ॥ २ ॥ सर्वपणानां संशतौ शुद्धचित्तस्य या स्थितिः ॥ त
त्सत्यमुच्यते सैषा विमला चिदुदाहृता ॥ ३ ॥ मनो निर्मलसत्त्वात्मयद्भावयति यादृशम् ॥ ततथा शुभवत्येव यथावत्तो भवेत्पयः ॥ ४ ॥ यथा
भृगुसुतस्यैष विभ्रमः प्रोत्थितः स्वयम् ॥ प्रत्येकमप्येवमेव दृष्टोऽत्र भृगोः सुतः ॥ ५ ॥ श्रीजस्यां कुरपत्रादिस्त्वं च मत्कुरुते यथा ॥ सर्वेषां भूत
संघानां भ्रमखंडास्तथैव हि ॥ ६ ॥ यदिदं दृश्यते विश्वमेव मेवाखिलं जगत् ॥ प्रत्येकमुदितं मिथ्यामिथ्यैवास्तमुपैति च ॥ ७ ॥ नास्तमेति
न चोदेति जगत्किंच न कस्यचित् ॥ आंतिमात्रमिदं मायामुधेव परिजृम्भते ॥ ८ ॥ यथा संप्रतिभासस्यः स्वयं संसारखंडकः ॥ तथैतेषां सह
स्वाणि मिथ्यादृष्टानि संति हि ॥ ९ ॥ स्वप्नसंकल्पनगरव्यवहाराः परस्परम् ॥ पृथग्यथानदृश्यं ते तथैतं संस्तुतिभ्रमाः ॥ १० ॥

विदामपि सत्यसंकल्पत्वे रागादिदोषपक्षप्रयुक्तशुद्धाचित्तस्य सत्त्वात्मभावापत्तिरेवे हेतुरित्याशयेनाह ॥ १ ॥ ४ ॥ अन्येषां चित्तशुद्धाभावात्सत्यसंकल्पत्वा
सिद्ध्या आद्यकल्पासंभवेऽपि द्वितीयकल्पानुसारत्वात्तन्मरणोदुद्धकर्मवासनाय नुगुणसुखदुःखभोगानुकूलजगद्व्यतिभासेऽनुकूलसाध्यमस्येवेत्याशयेनाह ॥ यथेति ॥ ५ ॥ भ्रम
खंडाभांतिरुतं द्वैतविभागाः ॥ ६ ॥ दृश्यते अस्माभिरिति शेषः ॥ प्रत्येकं प्रतिजीवम् ॥ ७ ॥ परमार्थदृशात्वाह ॥ नास्तमिति ॥ मुग्धा उन्मत्तेव ॥ ८ ॥ एकैकस्यापि जीवस्याने
कं जगदनुभवसिद्धमित्याह ॥ यथेति ॥ संप्रति जागरे भासोऽपरोक्षवभासस्तत्र तिष्ठतीति भासस्य अस्माकमिति शेषः ॥ तेषां संसारखंडानाम् ॥ संति स्वमभमादावित्यर्थः ॥ अ
थ वा यदि न तिजीवं संसाराः प्रत्येकमुदितान्स्मद्विकुनो न भासंतं दत्ति चेद्भासंत एवेत्याह ॥ यथेति ॥ सम्यक्प्रतिभासः स्फुटानुभवस्तारस्थः अस्माकमिति शेषः ॥ तेषां जीवोत्तराणां सह

॥ ११ ॥ १२ ॥ एवमेवशुक्रवेदेव ॥ १३ ॥ व्यष्टेः परेऽहिरण्यगर्भापि एवमंधपरंपरैव संस्थिता ॥ १४ ॥ सर्वजीवजगदाकारणब्रह्मवा ॥ इति पश्यान्वन
संकल्प एव जगदाकारप्रथामभ्यागतदतिकथं ज्ञायते तत्राह ॥ प्रथम इति ॥ तत्त्वदर्शनेन ज्ञायत इत्यर्थः ॥ १५ ॥ स्वस्य स्वभावः अनाद्य ज्ञानं तदुदरस्थितं चित्तमेव जगदिति पश्यान्वन
श्रुतिस्वयमित्यर्थः ॥ १७ ॥ तथा च प्रतिभासकालिक्येव जगत्तानवास्तवाधिष्ठानदर्शने स्थातुमर्हतीत्याह ॥ प्रतिभासेति ॥ १८ ॥ तर्हि जगत्किंप्राक्प्रतिभाता सत्ता अत्यन्तास
तोनेत्याह ॥ चित्तसत्तैवेति ॥ चित्तसत्तैवेति ॥ तत्फलमाह ॥ एकाभावादिति ॥ १९ ॥ चित्तसत्तया

एवं नगरं दानिर्न भस्संकल्परूपिणि ॥ संतिता निनदृश्यं ते मिथ्या ज्ञानदृशं विना ॥ ११ ॥ पिशाचयक्षरक्षांसि संत्येवं रूपकाणि ह ॥ संकल्प
मात्रदेहानि सुखदुःखमयानि च ॥ १२ ॥ एवमेव वयं चेमे संपन्ना रघुनंदन ॥ स्वसंकल्पात्मका मिथ्यासत्यत्वभाविनः ॥ १३ ॥ एवं
रूपैवाहिरेरे विधत्ते सर्गसंततिः ॥ नवास्तवीव स्तुता तु सांस्थितैव मवस्तुनि ॥ १४ ॥ प्रत्येकमुदितं विश्वमेव मेव मुधैव हि ॥ वनगुल्मकरूपेण
वर्त्मैकरसोचया ॥ १५ ॥ प्रथमोयं स्वसंकल्पः प्रथमभ्यागतोचया ॥ तथातिपरमार्थेन दृष्टेनेत्यं विभाव्यते ॥ १६ ॥ प्रत्येकमुदितं चित्तं
स्वस्वभावोदरस्थितम् ॥ इदमित्थं स मारं भंजगत्पश्यन् विनश्यति ॥ १७ ॥ प्रतिभासवशादस्ति नास्ति वस्त्ववलोकनात् ॥ दीर्घस्वप्नोजग
ज्जालमालानं चित्तदंतिनः ॥ १८ ॥ चित्सत्तैव जगत्सत्ता जगत्सत्तैव चित्तकम् ॥ एकाभावाद्योनोऽशः स च सत्यविचारणात् ॥ १९ ॥ शुद्ध
स्य प्रतिभासो हि सत्यो भवति चेतसः ॥ प्रमार्जनादिव मणेर्मलिनस्येह युक्तिः ॥ २० ॥ चिरमेकदृढाभ्यासाच्छुद्धिर्भवति चेतसः ॥ अना
क्रान्तस्य संकल्पैः प्रतिभोदेति चेतसः ॥ २१ ॥ सुवर्णनस्थितियातिमलवत्यंशुकयथा ॥ एकादृष्टिः स्थितियातिनम्लाने चित्तकेतया ॥ २२ ॥

श्रीराम उवाच ॥ प्रतिभासालमनिजगत्येते कालक्रिया क्रमाः ॥ सोदयास्तमया जाताः कथंशुकस्य चेतसः ॥ २३ ॥ युक्ति उपायतः
जगत्सत्ता कदृष्टेति चेच्छुद्धचित्तानां सत्यसंकल्पोऽथैव स्तुतिदृष्टेत्याशयेनाह ॥ शुद्धस्येति ॥ मणोः प्रमार्जनात्मनि कार्यस्य प्रकाशाविषयनिर्हरणादेरित्यर्थः ॥ युक्ति उपायतः
॥ २० ॥ एकदृढाभ्यासे एकाग्र्यदाढ्याभ्यासः ॥ प्रतिभास्त्वच्छताप्रयुक्तभास्वता ॥ २१ ॥ सुवर्णशोभनवर्णं रंजद्रव्यं द्रुतस्वर्णं वा ॥ मलवत्यंशुकमेकमलिनवस्त्रे ॥ एकादृष्टिद्वैतात्मज्ञा
नम् ॥ २२ ॥ वासनानुसारी जगद्भ्रम इत्युक्तं तत्राननुभूते स्वर्गोऽसौ जगत्परंपराद्वैविच्यक्रमेवासनारूपवीजा संभवाच्छुक्तस्य कथं तदोपक्रमः संपन्न इत्याशयेन रामः पृच्छति ॥
प्रतिभासालमनीति ॥ शुकस्य चेतसं चित्तस्य प्रतिभासालमिति प्रतिभासिककल्पनात्मके जगति ॥ कथं केन हेतुना जाताः ॥ सोदयास्तमया इत्यनेन प्रतिभासोदयास्तमया योऽप्रति
भासकाले महणायोगादप्रतिभासकाले चतयोरप्यनुभवासिद्धेः सुतरांतद्वोचरवासनाऽसिद्धिस्तदसिद्धौ क्रमस्याप्यसिद्धिरित्याशयः सूचितः ॥ २३ ॥

पितृतःपितृजन्यचक्षुरादिवशात्पितृवाक्य्याच्च शास्त्रतःश्रुतिस्मृत्यादिभ्यश्चयादृक्कयादृशोत्पत्तिनाशादिविशिष्टमस्तीत्यवगतमैहिकंपारलौकिकंचतस्यचित्तेनादृगेवसंस्काररूप
णस्थितम् ॥ तथाचपितृशान्नादिप्रमाणतदात्रासैरेववासनोदयस्तस्याप्यासीदेवेत्यर्थः ॥ उत्पत्तिनाशकमगोचरसंस्कारःसाक्षिणैवसेरस्यतीतिभावः ॥ २४ ॥ स्वभावकोशश्चि
दधिष्ठितासजीवाअविद्या ॥ एतेनपितृशान्नास्त्रनिमित्तेन ॥ २५ ॥ स्वरूपंस्वमेत्यकल्पितंशरीरम् ॥ ननुनायंस्वप्नोनेत्याह ॥ दीर्घेति ॥ २६ ॥ यथागैन्यस्थानरादिवासैवन्यवासना
वासिताराचौस्वमेप्रत्येकसैन्यस्ववासनाकल्पितंनानासैन्यंपश्यंतोपिऐक्यमन्यंततद्वदित्यर्थः ॥ २७ ॥ नन्वेवंसतिनरस्तदीयसंसारश्चपरैर्नद्रुंशक्यदतिगुरुणांशिष्योद्धारायप्रद
तिःशास्त्रप्रणयनंचस्वमरुतपरोपकारदवनशिष्यंग्रामुत्तथाचोपदेशालाभाच्छिव्यस्यानिर्गोक्षमामौतुल्ययुक्त्यागुरोरपिस्वगुरोरुपदेशालाभादिनिर्गोक्षदोषानिर्गोक्षदतिमूल
जितःशास्त्रप्रणयनंचस्वमरुतपरोपकारदवनशिष्यंग्रामुत्तथाचोपदेशालाभाच्छिव्यस्यानिर्गोक्षमामौतुल्ययुक्त्यागुरोरपिस्वगुरोरुपदेशालाभादिनिर्गोक्षदोषानिर्गोक्षदतिमूल

श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ यादृजगदिदृष्टं शुक्रेण पितृशास्त्रतः ॥ तादृकस्य स्थितं चित्ते मयूरं डिमयूरवत् ॥ २४ ॥ स्वभावकोशस्थमिदं तदेतं न क्रमोदितम् ॥ बीजेनांकुरपत्रादिलतापुष्पफलं यथा ॥ २५ ॥ जीवो यद्वासनायद्भस्तेवांतः प्रपश्यति ॥ स्वरूपं चात्र दृष्टं तो दीर्घस्वप्नस्त्विदं जगत् ॥ २६ ॥ प्रत्येकमुदितो राम नूनं संसृतिखंडकः ॥ रात्रौ सैन्यनरस्वप्नजालवत्स्वात्मनि स्फुटः ॥ २७ ॥ श्रीराम उवाच ॥ एतं संसृतिखंडोऽयमिथस्स मिलति स्वयम् ॥ नो वा मिलति तन्मे त्वं यथा वद कुमहं सि ॥ २८ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ मलिनं हि मनो वीर्यं न भिद्यः श्लेषमहंति ॥ अयोऽयसि च संतपे शुद्धेत तं तु लीयते ॥ २९ ॥ चित्ततत्त्वानि शुद्धानि संमिलंति परस्परम् ॥ एकरूपाणि तोयानि यां त्यैक्यं नाविलानि हि ॥ ३० ॥ शुद्धिर्हि चित्तस्य विवासनत्वमभूतं संवेदनमेकरूपम् ॥ तस्याशुशुब्धा भवति प्रबुद्धस्तन्मात्रयुक्त्या परं संगमेति ॥ ३१ ॥ इदं वा ० वा ० दे० मो० स्थि० मनोराज्यसंमेलनं नाम सप्तदशः सर्गः ॥ १७ ॥ ॥ २३ ॥

यः ॥ २८ ॥ दोषद्वयास्पर्शव्यवस्थयोत्तरमाह ॥ मलिनमिति ॥ अयंभावः ॥ मलिनं हि मनः शुद्धे मनसि मिथः परस्परं संश्लेषं मेलनं नार्हति ॥ कुतः ॥ यतः अवीर्यं शुद्धमेलनयो
ग्यसौक्ष्म्यसामर्थ्यहानम् ॥ तप्तं कपायपाचनशुद्धं तु संतमे अयसि संतप्तमयद्वलीयते ऐक्यंगच्छति ॥ यतस्तत्समाधिज्ञानाभ्यस्तसौक्ष्म्येण सवीर्यमित्याशयः ॥ तथा च सवीर्यत्वा
देवदेवानां परकीयस्य मप्रवेशो न वरदानानुग्रहद्वशिष्यमनः कल्पितजगदंतः प्रवेशेन बोधनसमर्थमेवेति नाद्योदोषः ॥ साधारणत्वान्म्युपगमान् द्वितीयदोषोपीति भावः ॥ २९ ॥
॥ ३० ॥ चित्तशुद्धेः पराकाष्ठां दर्शयंस्तत्सामैव तत्त्वज्ञानादृष्टापरमप्राप्तिश्च प्रतिष्ठिता भवति नान्यथेत्युपसंहरति ॥ शुद्धिर्हीति ॥ विधासनत्वमात्मानं किं कवासनाक्षय एव चित्तस्य पर
माशुद्धिरित्यर्थः ॥ तस्य चित्तस्य तन्मात्रस्य तादृशचिन्मात्रपरिशेषलक्षणशुद्धिमात्रस्य युक्त्या लोभेन परेण परमैकैकव्यात्मना संगमोक्षमेतीति यावत् ॥ ३१ ॥ इति श्रीव
॥ ३१ ॥

[illegible]

श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ सर्वसंस्तुतिखंडेषु भूतबीजकलात्मनः ॥ तन्मात्रप्रतिभासस्य प्रतिभासेन भिन्नता ॥ १ ॥ प्रवृत्तिर्वानिवृत्तिर्वात
न्मात्रावृत्तिपूर्वकम् ॥ सर्वस्य जीवजातस्य सुषुप्तत्वादनंतरम् ॥ २ ॥ प्रवृत्तिर्भाजो ये जीवास्ते तन्मात्रप्रदर्शिनः ॥ तन्मात्रैकतया सर्गान्मि
थः पश्यंतिकल्पितान् ॥ ३ ॥ तन्मात्रैक्यप्रणालेन चित्रास्सर्गजलाशयाः ॥ परस्परं संमिलंति घनतां यांति चाभितः ॥ ४ ॥ केचित्पृथक्स्थि
तिगताः पृथगेवल्यंगताः ॥ केचिन्मिथः संमिलिता जगदुजास्थिता क्षताः ॥ ५ ॥ जगदुजासहस्राणि यत्रासंख्यान्यणावर्णौ ॥ अपरस्परत्वं
ग्रानिकाननं ब्रह्म नाम तत् ॥ ६ ॥ मिथस्संमिलनेनैता घनतां समुपागताः ॥ यद्यद्यत्र यथाहूतं तत्पश्यति नेतरत् ॥ ७ ॥

यायाभिमुखीप्रदन्तिस्ततोनिवृत्तिः पराटन्निर्वासासर्वापितन्मात्रस्यचिदेकरसस्ययाआसमंतादृन्निर्व्याप्तिस्तस्यूर्वक्रमेवप्रसिद्धाअतोहेतोरित्यर्थः ॥ २ ॥ प्रदर्शनंनजतेव्यवहरन्ति
येयेजीवास्तेसर्वेऽपितन्मात्रेणचिन्मात्रेणैवप्रदर्शनःअर्थप्रकाशवंतो नान्येनज्योतिषा ॥ अस्त्वेवंतथापिकथमन्यस्यान्यमनोराज्यप्रपंचदर्शनसिद्धिस्तत्राह ॥ तन्मात्रेति ॥ त
न्मात्रस्यस्वसाक्षिचिन्मात्रस्योपाधिमेलेनेनब्रह्मैक्यदाढ्येनवाएकतयाएकत्वप्राप्त्यामिथःपरस्परसर्गान्पश्यतिनान्यथेत्यर्थः ॥ ३ ॥ उक्तलक्षणेनचिन्मात्रैकगणालेनएक
मार्गेणेतियावत् ॥ धनतांपरकीयव्यवहारसंवादादिनासत्यताभ्रांतिदाढ्यांनिविज्ञाम् ॥ ४ ॥ पृथक्सर्गान्तरमेलेनविनैवकेचिन्मित्यर्थःसंवलितः ॥ एवंरीत्याजगत्ब्रह्मांडंतद्वृक्ष
माणंणेतियावत् ॥ ५ ॥ अणावणौप्रतिपरमाणु ॥ ब्रह्मभायाशबलम् ॥ काननंवनम् ॥ ६ ॥ एताजगदुजाः ॥ धनतांनिविडीभावात्साधारणव्यवहारयोग्यताम् ॥ किंसर्वभा
वाःसर्वेषांदर्शनयोग्यानेत्याह ॥ यद्यदिति ॥ यावतांप्राणिनांयादृशकर्मभोगानुकूलंयत्रयथाकूळनत्रतावदेवपश्यतिनेतरम् ॥ देशान्तरियंलोकांन्तरियमित्यर्थः ॥ ७ ॥

अतएवचित्तभेदसदुपाधिजीवत्रैदशसिद्धातीत्याशयेनाह ॥ वर्त्तमानमिति ॥ एकस्यमनसोभनोत्तरेवर्त्तमानंनोराज्यंयतिनेष्कल्यंतदृशोपभोगाद्यसमर्थतालक्षणांनिष्कलतांसमुपागतायास्थितिःसैवकृत्तिर्विच्छित्तिर्मनोभेदहेतुर्ज्ञेयेत्यर्थः ॥ तस्याएवसकाशाज्जीवपरंपराजीवभेदाअपिज्ञेयादत्यनुपज्जते ॥ ८ ॥ एवंविभिन्नमनोराज्यरूपाणांसर्गानुज्यकंभवासनादीनायुगपरफलोन्मुख्येनमेलनेनव्यटिसप्तटिस्थूलेदहसत्तापिनिष्ठदोषेयातद्विस्थितौतुदेहाभावएवस्वाभाविकदत्त्यर्थः ॥ ९ ॥ स्थूलदेहभावेनिष्ठस्वाभाविकाल्मस्थितिर्विस्थताकात्यनिकीर्त्तासारिकस्थितिःस्वीकृताचेत्याह ॥ देहत्वेति ॥ चिदेवहेमचिद्धेभतेनविस्थतात्मनाशुद्धाकेवलकाकटकतामिताकटकत्वसदृशीसंसारलक्षणाअवियामिथ्येवानुभूतेत्यर्थः ॥ १० ॥ एवमशुद्धानामपिपरस्परंरुचिन्मेलनमुपपाद्यशुद्धानांपरमनोराज्यवेदेदृष्टांतमाह ॥ यथेति ॥ यथाहठयोगाभ्यासेनशुद्धःप्राणमरुत्परकायमवेशेनपरप्राणानांआदिपदान्तीयदेहेन्द्रियाणांचस्वरयतावेदनासैर्व्यंशशब्दादिवेचित्तथाशुद्धंमनोपिसर्गतिराश्रयंमनोराज्यवेत्तीत्यर्थः ॥ ११ ॥ ननुयद्विषयनोरा

वर्त्तमानंनोराज्यंनेष्कल्यंसमुपागता ॥ सारुत्तिर्मनसोज्ञेयातस्यजीवपरंपरा ॥ ८ ॥ परस्परंसंमिलतांसर्गानारूढभाविनाम् ॥ देहसत्ताभ्यंरूढादेहाभावस्तुविस्मृतिः ॥ ९ ॥ देहत्वपरिरूढत्वाच्चिद्रेक्षाविस्मृतात्मना ॥ मिथ्यानुभूताऽविद्यातुशुद्धाकटकतामिता ॥ १० ॥ यथाशुद्धाःप्राणमरुत्परप्राणादिवेदनात् ॥ वेत्तिवेद्यंमनोराज्यंतथासर्गांतराश्रयम् ॥ ११ ॥ सर्वपांजीवराशीनामामावस्यान्नयंश्रितः ॥ जात्रस्वप्नसुषुप्त्याख्यमन्नदेहोत्तरेनकारणम् ॥ १२ ॥ एवमाल्मनिजीवत्वेसत्यवस्यान्नयात्मनि ॥ नचांभसीववीचित्वमस्मिन्कचतिदेहता ॥ १३ ॥ चित्कलापदमासाद्यसुषुप्तांतपदस्थितम् ॥ बुद्धोनिवर्त्ततेजीवोमूढःसर्गप्रवर्त्तते ॥ १४ ॥

ज्यानांपरस्परसंमिलनादेवस्थूलेदेहसत्तारूढातसंसंमिलनेदेहाभावान्नेत्रस्थंजापतंविद्यात्केतुत्वमंसमाविशेत् सुषुप्तमद्वयस्थंतुरीयंमूर्द्धंस्थितमितिश्रुतिवोधितेदेहप्रदेशभेदाधीनाजापदाद्यवस्थाअपिनस्युरित्यारांख्याह ॥ सर्वेषामिति ॥ जीवत्वस्वभावादेवावस्यान्नयकल्पनानदेहमपेक्ष्य ॥ जापत्कल्पनांविनादेहासिद्धावन्योन्याश्रयापत्तेः ॥ श्रुतिसुपरदृष्टिसिद्धेदेहानुवादेनतदेकदेशदृश्यत्वान्नजापदादिप्रपंचविस्तारस्सत्यदत्येवंपरानदेहस्थतद्धेतुत्वपरेतिभावः ॥ १२ ॥ अंभएववीच्याध्यात्मकंमथ्येदेतितच्चदरीनिसितिःततःपृथग्वीच्यादिवस्त्विवजीवएवावस्थाअयात्मेतिपर्यालोचनेपिनजीवादन्यादेहतावस्तुभूतापरिशिष्यतद्व्याह ॥ एवमिति ॥ १३ ॥ एवमेवशुद्धस्तच्चवितसुषुप्तमस्यांतभवसानुभूतंपर्चपदंस्वरूपंतत्रस्थितंचित्कलापदंचैतन्यैकरसस्वभावमासाद्यज्ञानेनप्राप्यजीवभावांनिवर्त्तते ॥ यस्तुमूढःअतच्चवितसएवस्वकल्पनयापनर्देहाकारकल्पनाकारे

[illegible]

१ इत्यस्य परश्लोकस्येन ब्रह्मेत्यनेनान्वयइत्यर्थः

बोधयित्वा जागरूकं कृत्वा चेत्तसास्य चित्तो रो न चित्तेन चेत्तेन स्यांश्चिदाभासलक्षणैर्गतत्वं ज्ञात्वा जीवेन च योजयामास ॥ अतएव भिक्षो जागरणनामस्मादित्युपपन्नस्य बोधयित्वा
 दादिरुद्रात्तशरीराणां तत्त्वपचनानां च निरनुदत्तिबाधप्रसंगो निरस्तः ॥ सर्वचरद्राशजीवप्रवेशकल्पनेन तदीयसत्त्वसकल्पत्वेन विचित्रभोजकादृशेषवलेन च बाधितानामपि सर्वेषां
 माकल्पानामनुदत्तिसंभावनादिति ॥ ३९ ॥ बोधात्तत्त्वदर्शनात् ॥ अल्पकाले चिरकालानेकजन्मानुभावलक्षणास्य स्यामरुद्रशरीरायानुदत्तिलक्षणस्य चाश्वर्यस्य दर्शनाद्विस्मयं
 यौ ॥ ४० ॥ जीवदत्तसारब्रह्माह तत्त्वम् ॥ ४१ ॥ तत्र कालोपाख्यानवर्णितरीत्याप्रविश्य भुवनभूत्येकालात्तत्रापि तज्जीवदत्तस्य दृष्टौ पम विषयमडलात्तर्गतदेशम् तच्च गृहम्
 बोधयित्वा यतं भिक्षुं चेत्तसाचेत्तेन च ॥ योजयामास सस्मारभिक्षुरप्यात्मनो अभ्यमम् ॥ ३९ ॥ रुद्रमात्मानमालोक्य जीवदादिमयं त
 था ॥ बोधादविस्मयाहोपिसा भिक्षुर्विस्मयं ययौ ॥ ४० ॥ अथ रुद्रस्तथा भिक्षुर्दावे बोधाय जन्मतुः ॥ क्वापि जीवदत्तसंसारं चिदाकाश
 ककोणम् ॥ ४१ ॥ तत्र तद्भुवनं गत्वा तद्दीपं तच्च मंडलम् ॥ विषयं तत्पुरं तच्च तंच पाणा वासिग्रहम् ॥ ४२ ॥ सुसंदृशतुर्नृणंसंज्ञं जीवदत्तकं श
 वम् ॥ स्यापयित्वा वपुर्भावं प्रभातं भवभूमिषु ॥ ४३ ॥ तं प्रबोध्य नि योज्याशुचेत्तसाचेत्तेन च ॥ एकरूपास्त्रिरूपास्त रुद्रजीवदत्तभिक्षुकाः
 ॥ ४४ ॥ बोधवंतोऽप्यबुद्धा भाविस्मिता अप्यविस्मिताः ॥ बभूवुस्तूष्णीं स्थिताश्चिन्तका कारा इव क्षणम् ॥ ४५ ॥ अथ जन्मुश्च ते सर्वे क
 चिद्भोम निसंस्थितम् ॥ विप्रसंसारमारब्धं परिभूतसंघुं मुमम् ॥ ४६ ॥ ते तत्र भुवनं गत्वा तद्दीपं तच्च मंडलम् ॥ विषयं तच्च तं प्राप्तां पुस्तं
 द्राक्षणा लयम् ॥ ४७ ॥ विप्रते ददृशुः सुसंकलत्रवलितं गृहम् ॥ कंठे गृहीतं ब्राह्मण्यवाहिर्जीर्वा मि वस्थितम् ॥ ४८ ॥ तं प्रबोध्य नि योज्याशुचे
 तसाचेत्तेन च ॥ तत्स्थास्ते बहवोऽप्यन्ये विस्मयविविस्मयाः ॥ ४९ ॥ अथ जन्मुश्चिदाकाशकचित्ते च तित्ति चित्ते ॥ सामंतं नृपसंसारं भ
 मणा भोगसुंदरम् ॥ ५० ॥ ततस्ते भुवनं प्राप्तास्तद्दीपं तच्च मंडलम् ॥ सामंतं ददृशुर्मातं सुतं पथैकपुंकजं ॥ ५१ ॥ हेमावदाते हेमांण्यानि हि
 तं कुचकोटरे ॥ अभ्यर्च्यैवान्वितं पद्मकोशसु संभुवतम् ॥ ५२ ॥ कान्ताभिरभ्यावलितं मंजरीभिरिव हुमम् ॥ दीपजालकमध्यस्थं रत्नौघद
 वकांचनम् ॥ ५३ ॥ तं प्रबोध्य नि योज्याशुचेत्तसाचेत्तेन च ॥ तत्स्थास्ते बहवोऽप्येके स विस्मयविविस्मयाः ॥ ५४ ॥

तत्र गृहे पाणौ असेर्महणं गृहोपस्थतथा विधत्त जीवदत्तचददृशतुः ॥ ४२ ॥ शर्वाभि वसुमम् ॥ तत्रत्यजनानां स्वदर्शनायोग्यत्वाद्बुद्धिभिक्षुवपुषी भावो जीवदत्तर्वाधनाभिप्रायस्त रुद्र
 स्य याकोटिद्वयाभाप्रभातदत्तच सर्वस्वप्रभावस्थापयित्वा अतर्धानशक्त्या गोपयित्वा ॥ भवभूमिषु जीवदत्तसत्त्वप्रदेशेषु ॥ ४३ ॥ चेत्तसेत्यादि पूर्ववत् ॥ अतरे करुपाः ॥ बहि
 ःक्षिहपाः ॥ ४४ ॥ चित्रकटाकाराश्चित्रलिखिता इव ॥ ४५ ॥ व्योमनिचिदाकाशस्थितमध्यस्तम् ॥ आरब्धजीवदत्तचित्तरिणामरुपम् ॥ परितो भूतैः प्राणिभिः सघुषु मसरा
 द्यम् ॥ ४६ ॥ ते तत्रेत्यादि पूर्ववत् ॥ ४७ ॥ कलत्रोपप्यवर्गस्तद्वलितम् ॥ बहिर्गतजीवमिव प्रियतमम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ चित्तेश्चिन्तका रिव दत्तायाश्चेति तत्परिणतिरूपम् ॥ ५० ॥
 पर्येकलक्षणेपकजे ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ तत्स्थास्तत्र स्थिताः सतः ॥ ५४ ॥

अतएवशास्त्रीयसाधनाभ्यासोऽप्यापार्योविच्छेदनेकअभ्यासिर्भवेद्वितोऽपिपुनरुक्तपुरुषार्थसाधयत्नेवेत्याह ॥ द्वाभ्यासादिति ॥ स अत्यतमरसेनकामसहस्रेणभ्यवहितोपी
 तिरोय ॥ २८ ॥ तस्यशुभोपिभावनाभ्यासस्तत्कृत्युत्तमयाशुभाभ्यासभ्यवहितोऽपिपुनरुक्तमेतयाह ॥ काकतालीयेति ॥ २९ ॥ तस्यशुभभासानावच्छेदभासानाभ्यासोऽपिस्वयमे
 वसाकनसंस्कारादुद्भवितिरित्यद्वैतद्वैतेश्वरायपुरुषः अशुभाभासाहारास्त्यभिधेतिपुरुषपयजविधानभ्यार्थमित्याराक्याह ॥ सगतीति ॥ हातुदुःखसासनाजालजिह्वासत-भूतपुत्रपान्न
 सहासनाभ्यासकालान्तरेस्वोरपयतिससुखपयजनीक्षतेपतीक्षतेनतद्विनोदप्रतीत्यर्थ ॥ ३० ॥ सवयनोऽनेकअभ्याभ्यस्तपुषसहासनावाह्येनदुःखसासनासुप्तमर्थोऽभवतिनसह
 सेवेत्याशयेनाह ॥ यद्येति ॥ अतएवपीत्यनेनभिभ्यामर्थविषयदेवतोपास्याविषयमीषियमआयत्सप्रकालसत्यतानुभवयोग्यदेवताभावाहिकलसमर्थोऽभवतिप्रार्थिकाबाभ्यपरमार्थ
 द्वाभ्यासोऽप्याभ्यास्यर्थावस्थोदेत्यविप्रत ॥ सोत्यतमरसेनापितमेवाश्वनुधावति ॥ २८ ॥ काकतालीययोगेनकटाचिसाधुसगमान् ॥
 अशुभोभावनाभ्यासोऽर्जावस्थविनिवर्तते ॥ २९ ॥ सगत्यधिगतत्वेपकेवलस्वोदयप्रति ॥ प्राकनोवासानाभ्यासोहातुरुत्तममीक्षते
 ॥ ३० ॥ यद्येहाभ्यस्यतेजस्तयद्वैतरेषिष ॥ जाग्रत्स्वप्नेष्वसदपितस्तदित्यनुभूयते ॥ ३१ ॥ तत्तदयक्रियाकारिदुःखायचसुखायव ॥
 उदेतिभावनतस्माद्भावनाभावनाजय ॥ ३२ ॥ भावनेवस्वभात्मानदेहोयमितिपश्यति ॥ असत्तामात्रवित्सारगुल्मकवमिवाकुर
 ॥ ३३ ॥ भावनाभेद्व्यमार्णोपानाकिंचिद्विद्विद्विष्यते ॥ नचविद्यतएवेतितद्वुभेणालमस्तुन ॥ ३४ ॥ भ्रमस्यजागतस्यास्यजातस्याकाशव
 णवत् ॥ असवेदनमात्रैकमार्जनायालमस्तुन ॥ ३५ ॥ असन्मयीस्वरूपेपापरंसत्तैवलालनी ॥ वर्ततेचेद्दिनोढायकिंचित्सानकरिप्यति
 ॥ ३६ ॥ तत्तात्सर्वान्स्वससारानुत्पायालोकयाम्यहम् ॥ सभ्यालोकदानेनतेभ्यर्फीकरोम्यहम् ॥ ३७ ॥ इतिसर्वित्यरुद्रोसौतसर्गप्र
 जगामह ॥ यत्रमित्युर्विहारस्य सुमन्त्रावहवस्थित ॥ ३८ ॥

बलुगोषरभ्यव्यापिपयजन्मभग्नभ्यपरमार्थसत्यसाधकाभायभावतीतिस्थिते ॥ ३१ ॥ अतएवनास्त्यविषय शास्त्रीयोऽपिभाषनाभ्यासोऽहमिभ्रितसुखायैवेति सर्वं भाव
 नोच्छेदपुषस्त्यतिकानयजयोनातरालिकद्वयसादिपामिरत्याशयनाह ॥ तत्तदिति ॥ ततोदेवतभारीतरोगाद्यार्थक्रियाकरोतिनच्छीलभावनामनात्सर्वतन्म ॥ ३२ ॥
 किञ्चानात्मभाषनाकतपुषायमनर्थासकयतर्थात्सासेभ्यद्वैतारायेनाह ॥ भावनेवेति ॥ ३३ ॥ सातत्त्वरान्मार्थेणसुखेदेवेत्याह ॥ भावनेति ॥ नवातदुच्छेद साभ्योस्तिनिस्पो
 च्छिन्नात्तदसदस्याह ॥ नचेति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ अथाध्यामास्तसद्वदनसद्वद्वान्भाषितस्यसवेदेतिभाषिताहैरिवअयजनभासायभ्युनानयत्याभाषाद्यस्तुतलीलाहेतुत्वान्वेत्या
 ह ॥ अयम्यदीति ॥ भाषितव्यारसम्प्राप्योक्तविधाभससासलार्थपरवाकगदाकारभाषनालोकनीकौगुणकहेतुपदार्थविधानिभाषिकसत्तायावर्ततेचेत्तद्विद्विनोदार्थक्रियाचिद्विषयमात्र
 प्यनर्थासानकीप्यदीत्यर्थ ॥ ३६ ॥ सत्यस्याकौगुणकव्यारोहोऽप्यापनभ्यासभ्यासकालस्ययतोऽत्यन्तदुःखेतिविच्छेदोक्त्याभ्यासोऽनेककरोति ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

बोधयित्वा जाग्रहकं क्त्वचेतसास्वचित्तारो न चित्तेन चेतनेन स्वार्थविदाभासलक्षणेन तत्त्वज्ञजीवेन च योजयामास ॥ अतएव भिक्षाजागरणवर्त्तमानः । दत्तं प्रपन्नं च स्वयं जाग-
 दादिरुद्रा तशरीराणां तत्त्वपचानां च निरनुदत्तिबाधप्रसङ्गो निरस्तः ॥ सर्वरुद्राशजीवप्रवेशकल्पनेन तदीयसत्त्वकल्पनेन विचित्रजो जकाटुदशेषवलेन च वाधितानामपि सर्वपा-
 माकल्पतमनुदत्तिसंभवादिति ॥ ३९ ॥ बोधात्तत्त्वदर्शनात् ॥ अल्पकाले चिरकालो नैकजन्मानुभवलक्षणस्य स्यात्परुद्रशरीराद्यनुदत्तिलक्षणस्य चाश्वर्यस्य दर्शनाद्विस्मयं य-
 यौ ॥ ४० ॥ जीवदत्तसारब्रह्माहातरम् ॥ ४१ ॥ तत्र लोपाख्यानवर्णिता रीत्या प्रविश्य भुवनभूलेका गत्वा तत्रापि तज्जीवटास्पदद्वीपम् विषयमंडलतर्गतदेशम् तच्च ग्रहम्
 बोधयित्वा यतं भिक्षुं चेतसा चेतनेन च ॥ योजयामास सस्मार भिक्षुरप्यात्मनो भ्रमम् ॥ ३९ ॥ रुद्रमात्मानमा लोका यजीवटादिमयं त-
 था ॥ बोधादविस्मया ह्यपि स भिक्षुर्विस्मयं ययौ ॥ ४० ॥ अथ रुद्रस्तथा भिक्षुर्द्वैवोत्थाय जग्मतुः ॥ क्वापि जीवदत्तसंसारं चिदाकाश-
 ककोणगम् ॥ ४१ ॥ तत्र तद्भुवनं गत्वा तद्द्वीपं तच्च मंडलम् ॥ विषयं तत्पुरं तच्च तंच पाणावसिग्रहम् ॥ ४२ ॥ सुसंददशतुर्नष्टसंज्ञं जीवदत्तकं श-
 वम् ॥ स्थापयित्वा वपुर्भावं प्रभातं भवभूमिषु ॥ ४३ ॥ तत्र बोध्यनि योज्याशु चेतसा चेतनेन च ॥ एकरूपास्त्रिरूपास्तरुद्रजीवदत्तभिक्षुकाः
 ॥ ४४ ॥ बोधवंतोऽप्यबुद्धा भाविस्मिता अप्यविस्मिताः ॥ बभूवुस्त्वर्णिस्थिताश्चिन्नकृताकारा इव क्षणम् ॥ ४५ ॥ अथ जग्मुश्च ते सर्वे क-
 चिद्बोमनि संस्थितम् ॥ विप्रसंसारमारब्धं परिभूतसंघुं पुनम् ॥ ४६ ॥ ते तत्र भुवनं गत्वा तद्द्वीपं तच्च मंडलम् ॥ विषयं तच्च तं ग्रामं प्रापुस्तं
 द्राक्षणा लयम् ॥ ४७ ॥ विप्रतेदददशुः सुसंकलत्रवलितं ग्रहम् ॥ कंठे गृहीतं बाह्वप्यावहिर्जीवमिव स्थितम् ॥ ४८ ॥ तत्र बोध्यनि योज्याशु चे-
 तसा चेतनेन च ॥ तस्यास्ते बहवोऽप्यन्ये स विस्मयविविस्मयाः ॥ ४९ ॥ अथ जग्मुश्चिदाकाशकचित्तं च तित्तं चित्तेः ॥ सामंतं नृपसंसारं भ्र-
 मणा भोगसुंदरम् ॥ ५० ॥ ततस्ते भुवनं प्राप्तास्तद्द्वीपं तच्च मंडलम् ॥ सामंतं दददशुर्मत्तं सुतं पर्यकपंकजम् ॥ ५१ ॥ हेमावदातं हेमांश्यानि हि
 तं कुचकोटरे ॥ भ्रमर्यैवान्वितं पद्मकाशसुसंभुवतम् ॥ ५२ ॥ कान्ताभिरभ्यावलितं मंजरीभिरिव द्रुमम् ॥ दीपजालकमध्यस्थं रत्नौघद्व-
 वकंचनम् ॥ ५३ ॥ तत्र बोध्यनि योज्याशु चेतसा चेतनेन च ॥ तस्यास्ते बहवोऽप्येके स विस्मयविविस्मयाः ॥ ५४ ॥

तत्र ग्रहे पाणौ असेर्ग्रहणग्रहेयस्य तथा विधतर्जावटवददशतुः ॥ ४२ ॥ शर्वमिव सुप्तम् ॥ तत्र तज्जनानां स्वदर्शनयोऽप्यत्वाद्बुद्धिभिक्षुवपुर्भावा जीवदत्तबोधनाभिप्रायस्त रुद्र-
 स्य याकोटिद्वयभाजभातदत्तच सर्वस्वप्रभावस्थापयित्वा अतर्धानशक्त्या गोपयित्वा ॥ भवभूमिपुर्जावटसद्विप्रदेशेषु ॥ ४३ ॥ चेतसेत्यादि पूर्ववत् ॥ अतरेकरूपा ॥ वहि-
 स्त्रिहृता ॥ ४४ ॥ चित्रकृताकाराश्चित्रलिखिता इव ॥ ४५ ॥ व्योमनि चिदाकाशे संस्थितमव्यक्तम् ॥ आरब्धजीवदत्तचित्तरिणामरूपम् ॥ परितो भूतैर्नाणिभि सघुघुमसश-
 ब्दम् ॥ ४६ ॥ ते तत्रेत्यादि पूर्ववत् ॥ ४७ ॥ कलत्रपौष्यवर्गस्तद्वलितम् ॥ वहिर्गतजीवमिव प्रियतमम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ चित्तेश्चिन्ताकारविद्यत्तायाश्चेति तत्परिणतिरूपम् ॥ ५० ॥
 पर्यकलक्षणे पकजे ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ तस्यास्तत्र स्थिताः सत ॥ ५४ ॥

धराभातिबाह्विकशरीरेण ॥ अर्धांतरालेष्टुमानां सबाधनभाषयानां गुसकीधनवापिबोध्यम् ॥ ५० ॥ ब्रह्महंसरूपार्द्रहोत्रिसपरिष्कृतिम् ॥ रुद्रचित्तघेतनार्शरधचित्तघेतनव
 स्वाङ्गानैश्वर्यसंपन्नत्वाद्यातयम् ॥ ते सर्वे देहा रुद्राणां रातम् ॥ ५१ ॥ नरदाह ॥ एकोति ॥ ५२ ॥ धातिभासिकसर्वसंसारस्य सर्वधिआधारभूतम् ॥ सर्वजगदन्धस्य यमंतर्पामि
 नपास्थितम् ॥ ५८ ॥ इंदुर्येष ब्रह्मणि स ब्रह्मसाय रुद्रा अधिभूयामित्यादिभूतिप्रसिद्धानां रुद्राणां स्थिति रित्याशयेनाह ॥ शरोति ॥ त्रिष्टु रुद्रकर्मिभनशानजगतां भूयान् रचार्माचप
 निभूयभूमानपासस्थित अगत् एकादशधामरुद्रसंसारविद्धि ॥ ५९ ॥ ननु त्रिष्टुत्समसंसार सर्वधिसर्वं कुतो नानुभूयत नपाह ॥ योयमदति ॥ स उन्नत् क्षणो जीवस्य पाय स
 सार अर्धित समुदेति ॥ नमोयुससरेय ॥ ६० ॥ मनसा बुद्धस्तत्त्वविद्वर्तुर्जीर्वाहं ब्रह्मिलगति सत्त्वपरमार्थात्पाराय ॥ ६१ ॥ बेलनेषहेन स्थीन्यायामदत्तारायनाह ॥ यदे
 अयते राजससारजन्मुलत्रविबोध्यतम् ॥ श्वेतसेवमयान्यासुभूम् ससारभूमिषु ॥ ५५ ॥ प्राप्यतां ब्रह्मसंसारं रुद्रतां सर्वपूर्वते ॥ समा
 जन्मुर्विरजुश्च रुद्राणां भुक्तमशतम् ॥ ५६ ॥ एकरूपविद्धि तत्त्वतनुचिधचेष्टितवेषितम् ॥ एकरूपमनेकाभरूपतत्त्वामनेश्वरम् ॥ ५७ ॥ रुद्रा
 णांतच्छतमयनिरावरणचित्तमयम् ॥ सर्वमसारसंबधिस्थितमर्वाजगरस्थितम् ॥ ५८ ॥ शंत रुद्रशतानां हसतिराममहंतिहि ॥ एतं देका
 दशविद्धिसंसारप्रतिमस्थितम् ॥ ५९ ॥ योयोमिति सजीवस्य संसार समुदतिहि ॥ तत्राप्रबुद्धाजीर्वायापस्यतिनपरस्परम् ॥ ६० ॥
 मिलति हि मनोबुद्धाक्षरं गाहवचारिणी ॥ अप्रबुद्धाकुतन्मात्रनिष्ठा लोष्टवदास्थिता ॥ ६१ ॥ यथा ब्रह्मत्वाद्दीप्यभुल्वन्यान्मसमिलत्सल
 म् ॥ तथा प्रबुद्धाजीर्वायामियथित्वा न्मिलंतत्सलम् ॥ ६२ ॥ प्रत्येकमुदिते वेते सभारेजीवराशय ॥ चिद्धातोऽसर्वगत्वेन त्वसत्या सत्त्वव
 त्स्थिता ॥ ६३ ॥ यथादास्त्वन्यते मुने लततामययानम् ॥ सर्वगायाश्चित्तयंपदुल्यते तत्तयैव चित् ॥ ६४ ॥ सर्वप्रपचभूतानि ययानुभ
 वसाहहि ॥ तयहसवभूतान्मचित्तत्सर्वत्रविद्यते ॥ ६५ ॥ यच्छालभजिकाव्यसे शालं च भ्रमगतं तत्कम् ॥ प्रद्व्यते तद्वदेकात्मतायाचित्तिजग
 त्स्थितम् ॥ ६६ ॥ अवदेनेपरे शुद्धे वदेन यज्जगत्स्थितम् ॥ अकारणमर्वातन्मशून्यत्वेन ययानम् ॥ ६७ ॥

ति ॥ ६१ ॥ सर्वजीवतरेष भूतप्रक्षेप्यलागपुषसर्वं लक्ष्मीयकचित्कपालकर्माधिर्भलनमित्यारायेनाह ॥ प्रत्येकमिति ॥ चिद्धातोऽस्त्रिसंसारस्य प्रक्षणा ॥ ६१ ॥ उन्नतअपोसते
 तस्वरयनिमसत्त्वत्वाद्यनीयते तत्तयानोब्रह्मचित्तराशिप्यते ॥ ६२ ॥ मभसश्चक्षित सर्वप्रसलपनुभाषयति ॥ सर्वेति ॥ सर्वधर्मवाधिशेषधिभागास्तयुक्तानि पचभूतानि यथा
 सर्वभानुगणसितपासर्वभूतास्तपुलससाक्षपचित्त्वपि सर्वधमिद्यते ननु भवेत्यर्थ ॥ ६५ ॥ तत्स्यसङ्गतत्वेन प्रचसवकल्पने दृष्टतापाह ॥ यदिति ॥ यथायाहक्षेकाष्टे शीछे शिलास्त
 तेषाटकच्छेदेनोत्पिभाससादाकारप्रतिभानुकूलं च वेदने भगवत्कणुपहृष्टिस्तिगुणायाकारपरिच्छदगने सति तद्वयुपधाविचिप्ररूपाशाट्मजिकोपे द्यते तद्वदेकात्मसहस्रं सवा
 कारवेदयते चिदुपास्त्रिस्य बागस्तथा स्थितमेवेत्यत इत्यर्थ ॥ ६६ ॥ यथाहीटं कम्पयन्त परित्येव दहन्ती कहेत सतपाह ॥ अवेदनेदति ॥ अवेदने अधिपयेपरे शुद्धे यदेव न विषयता
 पदानमप्यथा ज्ञानतदेव जगदिनिपरीच्छेदनिमित्तस्थितिमत्यर्थ ॥ चिदेकरसे ब्रह्मणि यज्जगत्वाकारमर्वातन्म आत्मनरकारणनिर्निमित्तमेवेति न भवद्वयून्यत्वेन स्थितम् ॥ ६७ ॥

तथा च तद्दृशवेदनमेवास्पृश्यवस्तुनिवृत्तिरेवमोक्ष इति फलितमित्याह ॥ विद्यत इति ॥ ६८ ॥ बोधनात्तदुभयसाक्षिण ॥ ६९ ॥ असंविन्नेरदर्शनमात्रायाः स्तितस्य अन
 र्थस्य नाशो काकदर्शन आयासः ॥ यच्च सुखतूर्णभावेन प्राप्यतदाशुभासमेव ॥ न चाप्यायासापेक्षानास्तीत्यर्थः ॥ ७० ॥ यज्जगद्पवेदनमात्रात्मतत्त्वे वेदनमदर्शनमेव क्षयो
 यस्य तथा विधमः ॥ तत्तस्याजगद्वेदनायापद्वेदनसाक्षिचैतन्यत्वात्समवेत्यनुपज्जते ॥ यदिष्टमिति पूर्ववत् ॥ ७१ ॥ दृष्टान्तादार्थान्तिकेयद्वैलक्षण्यतदर्थयति ॥ एतावन्मात्र इति ॥
 भेदे वैलक्षण्यम् ॥ ७२ ॥ तदेवाह ॥ देशेति ॥ जगत्तदादी विवर्तोपादाने ब्रह्मणि देशायाः पूर्वमसंतः पश्चादास्यमाणः कार्यभूतजगत्कोटावेवेक्षितः ॥ ७३ ॥ नास्ति स्वप्नकारं
 यत्समास रूपवेदनचैतन्यतदेवाविद्यावरणादाभास्वर्माप्रतप्रकाशमेव स पञ्चविजगदित्यति क्रम्यस्वरूपमन्यथा भाति ॥ चिन्तेत्थिदूषस्यतस्य परमार्थिकस्वरूपं विदन् ज्ञानमेव
 विद्यते वेदनं दृश्यबंधो मोक्षस्ववेदनम् ॥ यदेवरुचिरं ते स्यात्तदेवाशुहृदीकुरु ॥ ६८ ॥ सर्गासर्गौ बंधमोक्षौ वेदनावेदनात्मकौ ॥ अभिन्नौ
 बोधनाच्चोभौ यथेच्छसितथाकुरु ॥ ६९ ॥ असंविन्नेस्तु यन्नास्ति तन्नाशकाकदर्शना ॥ तूर्णभावेन यत्प्राप्तमंवाशुविद्वितत् ॥ ७० ॥
 यद्वैवेदनमात्रात्मतदंगावेदनक्षयम् ॥ तद्वेदनं वेदनायायद्विष्टतस्माच्चरेत् ॥ ७१ ॥ वीचि यथां भस्मः स्पंदो जगच्चैव तथा चितौ ॥ एतावन्मा
 त्र एवात्र भेदो यद्रूपुनंदन ॥ ७२ ॥ देशकालस्वरूपेषु सत्पुनर्वीच्यादितं भासि ॥ जगदादौ तु देशाया असंतो जगतीक्षिताः ॥ ७३ ॥ आभा
 स्वरं विजगदित्यति भाति मास्वत्वं वेदनं विदन्मेवाचितेः स्वरूपम् ॥ वाचि स्थितं भवति चैतदुपोहभेदोऽहं भेदोऽहं प्रशांतवचनस्तु शिवः परात्मा
 ॥ ७४ ॥ संवेदनं सर्वद्वितीह शब्दादथाभिन्नौ न कदाचिदेतौ ॥ वीच्यं भस्मोद्वहति नोचितोक्तिर्यस्याज्ञातायां त्विदमेव युक्तम् ॥ ७५ ॥ इ
 वां वा० दे० मो० नि० पू० जीवदो० स्वप्नशतकद्रोचकथनं नाम त्रिषष्टितमः सर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ ७४ ॥ श्रीराम उवाच ॥ जीवदवाक्षणादी
 नां हंसादीनां मुनीश्वर ॥ भिक्षुस्वप्नशरीराणां संपन्नं किमतः परम् ॥ ७५ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ रुद्रेण सहसंभूय प्रबुद्धाः सर्व एव ते ॥ मिथ
 श्वदृष्टसंसाररुद्रांशाः सुखिनः स्थिताः ॥ ७६ ॥ तेन रुद्रेण तां मायामवलोक्य यथोदिताम् ॥ स्वांशास्तामिव संसारस्थितिं ते प्रेषिताः पुनः ॥ ७७ ॥
 न जडम् ॥ एतद्वेदं छिष्टं विजगत् ॥ अन्नेन सोम्य शुभेनापोमूलमन्त्रिच्छेत्पादिश्रुतिदर्शितं पायं रूपोऽह उग्रसह ॥ तयोपसंहृतं तु तद्वाचारं भणविकारो नाम धेयमिति श्रुतिदर्शितं दिश
 वाचिवाच्यां च स्थितं गवति ॥ प्रशांतवचनवाच्यां च मपि यजतया विधस्तु पर शिवः परमात्मेत्यर्थः ॥ ७४ ॥ एवमवेदनमात्मचैतन्यसर्वाजगदिति च शब्दादथाच्चोभिन्नौ सपन्नौ न क
 दाचिदेतौ द्वौ स्तः ॥ यस्योक्तरूपस्यात्मन अज्ञातायामिदमेव युक्तं न तु ज्ञातायामित्यर्थः ॥ ७५ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे० नि० पू० त्रिषष्टितम सर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ तैस्तैर्दे
 है पुनस्तेषां शेषभोगो ब्रवण्यते ॥ ततो रुद्रगणत्वाभि संकल्पस्थिरताक्रमः ॥ ७८ ॥ अिक्ष्वादि रुद्रा तदेहैव्यतारालिकादनवतिदेहेषु भोजकप्रारब्धशेषाः सति न वेति सदेहात्तदुत्तातरा
 म पृच्छति ॥ जीवदेति ॥ किंस पन्नस्यामशरीरवद्बाध उतापेव्यवहारोपि स पन्न इत्यर्थः ॥ ७९ ॥ ते रुद्राशामिथ श्वदृष्टपूवोत्तरसंसारः संतः कृतकस्य त्वात्सुखिनः स्थिताः ॥ ८० ॥
 तेन कैतु कदर्शनाय प्रथमपदत्तेन रुद्रेण ॥ ता जीवदादिसंसारस्थितिमेव ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ महाप्रलयनादिपरार्धवसानतः प्रारम्भक्षये भोजकाधिपालेन सह ॥ जगद्यनिभाससायतो वा ॥ ५ ॥ तेषां सर्वेषां कृष्णानां दानीमत्य कद्रससारस्य यत्संस्थानदर्शनयत्ना
 क्रियेत तत्प्रभुत्वात्प्रभुत्वात्तारालिकबीषाद्विषसारप्रत्येकमाययौत्समाक्षीषजगदभित्यय ॥ ६ ॥ ७ ॥ त्रिविध्यनीत्युत्कर्षसिद्धिरानसवाक्कालेन स्वस्वसासारेण स्थितादिति
 स्यते ॥ ८ ॥ माध्वपुराणार्थस्य विरोधकिं सासपायस्य स्य ॥ ९ ॥ अरो अधिधानविषयस्य अप्यलरीनुसकस्य स्वस्वत्यागी विवेकेन त्यक्त ॥ तस्य सद्रसवर्धितत्वात्
 त्रिकार्थपक्षनिर्दिष्टरूपपूर्वोत्तरकालयोर्गोचितीते देवानां तत्त्वमधिधानतु यतः सवासनातोऽस्ते नित्यसत्तथैव भोजकादोदोधिनां कांक्षिकार्थस्यापि क्रियासामर्थ्यमित्यर्थः

॥ श्रीरुद्र उवाच ॥ ॥ गच्छतां शुनिजस्थानं तत्र भुक्ता कलत्रके ॥ कचिकालं सभोगान्मत्सकाशमुपैष्य ॥ ४ ॥ त्रिविध्यमदशाये
 गणान्मधुरभूषणा ॥ ततो महाप्रलयतोयास्यामलत्वरपदम् ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इत्युक्त्वा भगवान् रुद्रस्तेषां सौतरधीयत ॥
 अत्यससारसंस्थानं रुद्राणां मध्यमाययी ॥ ६ ॥ प्रययुः सास्यदत्ते पिजीवदद्याक्षणादय ॥ स्वकलत्रे समर्द्धे हृत्पथित्वाय कालत ॥ ७ ॥
 रुद्रलोकं समामाप्य भविष्यति गणोत्तमा ॥ कदाचिद्बोधितस्य तत्तत्कारकारकरिण ॥ ८ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ भिक्षुसंकल्प्यरूपास्ते
 जीवदद्याक्षणादय ॥ कथसत्यत्वमायता सकल्पार्थकसत्यता ॥ ९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ सकल्पसत्यता त्वद्विशेषकल्पस्य
 ताम् ॥ तत्र यन्नास्ति तन्नास्ति यतः सर्वास्तत्त्वदम् ॥ १० ॥ यत्समर्द्धे सत्यस्य संकल्पैरवलोक्यते ॥ तत्तथा विद्यते तत्र त्र्यसर्वका उत दात्मक
 म् ॥ ११ ॥ तद्देशकालात्मनः तत्रागत्वा देशांतरं यथा ॥ देशादेशांतरपद्वज्जगत्यात्मादिकविना ॥ १२ ॥ नलभ्यते तथा स्वप्नो विना तन्नलभ्य
 ते ॥ सर्वमस्ति चित् करोय पयालोकयत्यसौ ॥ १३ ॥ चित्तया तद्वाप्नोति सर्वान्मत्वादिविस्तृतम् ॥ सकल्पस्वप्नकल्पगयथा च दर्शया
 व्यते ॥ १४ ॥ परमभ्यासयोगाभ्यां विना त्वेनलभ्यते ॥ येषां तु योगविज्ञानदृष्टय फलिता स्थिता ॥ १५ ॥

॥ १ ॥ सप्तकालयत्सर्धिविधानतः शालकगुल्मानां देशकालात्मनः तत्रागत्वा विद्यते ॥ ११ ॥ गत्वा देशांतरपथे तेन द्विषणोति ॥ देशादिति ॥ यथा मधुराद्विशो देशांतरपाटलिपु
 षादित्वा विधानमपि निर्गमनात्मा स्वस्थमनः आदिष्वच्छुद्रादिपाटलमहारादिकालाद्विवेकोपवेदायुरुपदत्त्यादिककारणकलापविनानलभ्यते तथा स्वप्नो विना तन्नलभ्य
 म् ॥ स्वप्नो देशानलभ्यत इति परेणान्वयः ॥ १२ ॥ चित्कोशकोरासद्विशेषवशात्तानां कोरासत्तये यथा यथा आलोकयति भोजकादोदोधिनां वासनाभिपर्यालोचयन्ति तेषां
 धावितादिभिरक्षतसमपानद्विषयद्रष्टृस्य तथा आभोति ॥ १३ ॥ सप्तस्य स्वप्नसंस्कल्पार्थे युगपद्विनिर्दिष्टकालपायसमाह ॥ सकल्पयति ॥ आत्मानं तत्रागत्वा चित्कविरोधः ॥ १४ ॥
 परमिति ॥ अभ्यासयोगाभ्यां विना त्वेनलभ्यते ॥ तेषां च योगविज्ञानदृष्टय फलिता स्थिता ॥ १५ ॥

अभ्यासयोगो सकलितार्थलाभे तदैकाग्र्यसंपादकत्वेनैव योगः ऐकाग्र्याभावे तु चित्तमनेकार्थव्यासक्तमेकमपि स्वसांकल्पिकमर्थानलभत इत्यस्य संकल्पनास्य सपन्नेत्याशयेनाह ॥ इदमित्यादिना ॥ मया ऐकाग्र्यशून्येन न आप्यामुराक्ययतश्चित्तसकलिततदस्योभयाश्रयादुभयभशाप्रभोति नैकत्रस्थिरीभावतीत्युत्तरेणान्वयः ॥ १६ ॥ यत इत्यत्र यलोपस्थानसिद्धत्वात्सधिरार्थः ॥ उक्तमेवार्थसामान्योक्तिभिः समर्थयति ॥ सर्वमित्यादिना ॥ १७ ॥ ककुभादिशम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ प्रकते योजयति ॥ तस्मादिति ॥ २० ॥ तथा पसिद्धरुद्रदेवसर्वरूपेन सर्वलब्धम् ॥ अस्यापि तथा स्थिते ॥ ते आंतरालिकाजीवटादयोऽनवतिभिस्तु सकल्यजीवाः प्रत्येकयत स्थितास्तज्जगच्च पृथक् पृथक् ततो न्योन्यनपश्यति ॥ २१ ॥ तर्हि ते रुद्रसन्निधौ कथमन्योन्यदृष्टवन्त इति ॥ अभ्युद्भा इति ॥ जीवानामनाससारभेदात्तद्वोधि नस्तस्य रुद्रस्येच्छया प्रजायते ॥ २२ ॥ तथा तद्रूपा बहुरूपाश्च सर्वसर्वत्रपश्याति ते यतः शंकरादयः ॥ इदमग्रगतं वस्तु तथा संकलितं मया ॥ १६ ॥ नाप्ययतो भयभ्रंशं सप्राप्तोऽत्युभयाश्रयात् ॥ सर्वव्यापिमतं कार्यमेकनिष्ठस्य सिद्ध्यति ॥ १७ ॥ दक्षिणांककुभंगच्छन्कः प्राप्नोत्युत्तरां दिशम् ॥ संकल्पार्थपरैरेव संकल्पार्थावगम्यते ॥ १८ ॥ अत्र स्थाय्यपरैरेव संस्थितो र्थावगम्यते ॥ अत्र स्थे बुद्धिः संस्थेयः संकल्पप्राप्तुमिच्छति ॥ १९ ॥ तदा सावेकनिष्ठत्वाभावात्तन्नाशयेद्वयम् ॥ तस्मादेकार्थनिष्ठत्वाद्भिक्षुजीवेन रुद्रताम् ॥ २० ॥ प्राप्य सर्वात्मना लब्धं तथा सर्वतथा स्थिते ॥ भिक्षुसंकल्पजीवास्ते प्रत्येकं तज्जगत् पृथक् ॥ २१ ॥ पश्याति चैतनान्योन्यरुद्रज्ञानादिततः ॥ अभ्युद्भा प्रजायते जावाजीवांतवो धिनः ॥ २२ ॥ तदिच्छया शुतद्रूपा बहुरूपाश्च ते इह ॥ इह विद्याधरो हस्यामहंस्यामि ह पंडितः ॥ २३ ॥ इत्येकध्यानसाफल्यदृष्टांतो स्यां क्रियास्थितौ ॥ एकत्वं च बहुत्वं च मूर्ख्यपण्डित्यमेव वा ॥ २४ ॥ देवत्वं मानुषत्वं च देशकालक्रियाक्रमैः ॥ तुल्यकालमलंकर्तुं धारणाध्यानयत्नतः ॥ २५ ॥ सर्वशंस्यः स्वरूपत्वाज्जीवस्यास्य कशक्ता ॥ अनंतश्चांतपुंक्तश्च स्वभावोऽस्य स्वभावतः ॥ २६ ॥ सविकासः ससंकोचोऽहिंस्स्तेन चिदात्मनः ॥ यदिच्छति तदस्यांगजंतुः संपद्यते स्वयम् ॥ २७ ॥

ते तदिच्छयैव जायत इत्यर्थः ॥ प्रातिस्विकससारदर्शनेन तेषां भवेच्छाहेतुरित्याह ॥ इहेति ॥ २३ ॥ अन्येषामपि जीवानामस्याप्रसिद्धायां क्रियास्थितौ तत्तद्वत्तद्गृह्यवस्थायां मया भिक्षुसकल्यसर्ग एव दृष्टात ॥ अयं जीवो धारणाध्यानयत्नानुसारेण यद्यदि तत्तत्सर्वकमेण युगपच्च यथेच्छकर्तुं समर्थ इत्याह ॥ एकत्वमित्यादिना ॥ २४ ॥ देशकालक्रियाक्रमैस्तुल्यकालवाकर्तुं मूलसमर्थः ॥ २५ ॥ तत्र हेतुमाह ॥ सर्वेति ॥ यतो यजीवः परमार्थतोऽनंतः अतोऽस्य सर्वशक्तयः सति यतश्चायमैकेकेदेहाभिमानलक्षणो न तेन परिच्छेदेन पुंक्तः अतोऽस्यैककार्यत्रयशक्तितासि ॥ शक्तित्वभावा नुसारतश्च तत्कार्यस्वभावोऽस्य व्यवस्थित इत्यर्थः ॥ २६ ॥ अत एव प्राणिकमार्गानुसारेण स्वर्गनरकाद्यनर्थसहस्रसर्गात्मना मविकारस सर्वप्राणसहारेण प्रलयान्नाचससकोचो जगदीश्वरः अहिंसो हि सा प्रयुक्तवैषम्यनैर्घृण्यद्योपशून्यो यतोऽयं जंतुर्जीवसयः स्वयं यदिच्छति तदेव स्वेच्छानुसारादस्य चिदात्मन ईश्वरस्य सकल्पात्स पद्यते न तेन किंचित्कस्य चिदिति टाकियत इत्यर्थः ॥ तथा च भागवतो वादरायणस्य सूत्रम् ॥ वैषम्यनैर्घृण्येन सापेक्षत्वादिति ॥ २७ ॥

१ वद्भादिच्छा ईप्सा शक्तियदयोरीकगतिस्तत्र स्थभाप्यस्थैक्यटोक्तेः २ पुस्तकांतरे मूलटीकयोर्पुनर्कइति पाठः

॥ ४ ॥ मङ्गादुत्पद्यतेऽद्विपराधावसानतः प्रारब्धक्षये भोजका विधाते रोगसह ॥ जगद्यति भासस्यतोषा ॥ ५ ॥ तेषां सर्वेषां कदा भातं शनीमत्यरुद्रससारस्य यस्य स्वस्थानं दर्शनं यस्ता
 सिद्धेन यमभूतमभ्यमागतं लिकजीवदादिसंसारयत्ने कमाययौ लभसाशीषजगदभित्यथ ॥ ६ ॥ ७ ॥ अविध्यनीत्युत्कर्षे सिद्धिरामसमाह्वकाले ते स्वस्वससारोपबन्धिनिग
 म्यत ॥ ८ ॥ प्राग्भूतापृष्टा यस्यैव विशेषजिज्ञासा यथा प्रभृत् ॥ ९ ॥ अशेषाधिष्ठानधिराराधय अभ्यस्तौ शतुसकष्यस्य सत्यनिधेकेन त्यज ॥ तमसदसत्सवहितसक
 भिरकार्यपत्सरति रत्नरूपपूर्वतरे कालयोर्नास्ति तरे वनास्ति तत्परमधिष्ठानं युत सर्वस्मिन्तोस्तेष्वेति त्वत्तदीय भोजका दृष्टो धिमासक भिरकार्यस्यापि क्रिया सामर्थ्यमित्यर्थ

॥ श्रीरुद्र उवाच ॥ ॥ गच्छतां शुनिजस्थानतत्र भुक्का कलत्रकै ॥ कथित्कालं समभोगान् भूतसकाशमुपैष्यथ ॥ ४ ॥ अविष्यथ मर्दशाचे
 गणान्मत्तुरमुपणा ॥ ततो महाप्रलयतोया स्यामस्तत्परपदम् ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा भगवान् रुद्रस्तेषां सौतरेधीयत ॥
 अत्यससारसंस्थान रुद्राणां मध्यमाययौ ॥ ६ ॥ प्रपयु स्वास्पदं ते पिजीवदबाष्मणादय ॥ स्वकलत्रं समर्दहक्षपयित्वाथ कालत ॥ ७ ॥
 रुद्रलोकसमाप्ता प्रसविप्यति गणोत्तमा ॥ एकदा चिद्ब्रह्मिदं स्थिते तारकाकारकारिण ॥ ८ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ भिक्षुसकलरूपास्ते
 जीवदबाष्मणादय ॥ कथसत्यत्वमायाता सकल्यार्थैकसत्यता ॥ ९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ संकल्पसत्यता त्वशेत्यजसकल्पसत्य
 ताम् ॥ तत्र यथा क्तिता क्ति यत सर्वात्मतपदम् ॥ १० ॥ यत्स्वप्नेदं स्थितं यच्च सकल्पैरवलोक्यते ॥ तत्तथा विपतं तत्र सर्वकालं तदात्मक
 म् ॥ ११ ॥ तद्देशकालात्मतया गत्वा देशांतरं यथा ॥ देशादेशांतरं यद्वजगत्यात्मना दिकविना ॥ १२ ॥ नलभ्यते तथा स्वप्नो विना तत्र नलभ्य
 ते ॥ सवमस्ति चित् कोशे यथा लोकयत्सौ ॥ १३ ॥ चित्तया तदवाप्नोति सर्वात्मत्वादविस्तृतम् ॥ सकल्य स्वप्नकल्पगमया च दशधा
 प्यते ॥ १४ ॥ परमभ्यासयोगाभ्या विना त्वेतन्न लभ्यते ॥ येषां तु योगविज्ञानदृश्य कल्लिता स्थिता ॥ १५ ॥

॥ १० ॥ स्वकालयत्सवधिधानतदात्मकभूतानां देशकालात्मतया तत्र प्रसवराधिपते ॥ ११ ॥ गत्यादेशांतरं यथेत्येतद्विवक्षणेति ॥ देशादिति ॥ यथा मयुरादि देशांतरपादलिपु
 धादि रथदिपयमानमपि गतिगमनमात्मा स्वस्थमभ्य आदिपदाश्च द्युतादिपादबभूवरादिकालस्तद्विवेकोपेष्टा युरूपइत्यादिककारणफलप्रापि नानलभ्यते तथा स्वप्नोपहितमभाप्यसुषु
 प्ता स्वप्नोत्पन्नदृश्यदन्ति येषां मध्य ॥ १२ ॥ चित्कोशकोशसदृशसंघासनकोशश्चानेयया यथा आलोकयति भोजका दृष्टो धिनिगमननाभिः पर्यालोचयन्ति तथात
 या चिद्विज्ञानसमयद्विपयकषट्पदयतया आभोति ॥ १३ ॥ सवस्यत्वमसकस्यादेर्गुणपद्वरनिर्दिष्टकटया यसमाह ॥ सकल्पइति ॥ आप्यतेनादराभ्युच्चिन्ति शेष ॥ १४ ॥
 परमिति ॥ अभ्यासयोगपरिष्कारशेषस्येव ॥ तेषां भूराणां विनाप्यभ्यासस्तत्पदयोगसिद्धिफलमस्तीति विशेषमाह ॥ येषां त्विति ॥ १५ ॥

॥ २ ॥ एवमेव सर्वेषामपि जीवानां मरणकालोद्भूतस्य कर्मैव स्वप्न इव जगदात्मना आभोक्ष्यमातीति बोध्यमित्याह ॥ सर्व एवेति ॥ ३ ॥ एवं भिक्षालेव तन्मपरिच्छिन्नं स्वरूपं प्रत्यक्षा
विधोषि देही देहपरिच्छिन्न इव आभोक्षमाकुलस्तिष्ठतीत्यर्थः ॥ अनया भिक्षुकथया ॥ ४ ॥ परापूर्णस्वरूपात्प्रत्यक्षितामासर्वोपजीवइति एवमकार एव न केवलं भिक्षुरित्यर्थः ॥
अहरहः प्रतिदिन स्वप्नेनः अनुभवसिद्धमेवेत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ इदजन्मादिदुःखकचित्केन चिन्मिति न परिपश्यतीति परेणान्वयः ॥ ७ ॥ ८ ॥ इदानीं बध्मोक्षतत्त्वसंक्षिप्याह ॥
देहेति ॥ देहनाम्नोहमित्यभिमान एवातो बध्मत्वात्मा एव मोक्ष इति निष्कर्ष इत्यर्थः ॥ किंचिदुक्तं कामोराभोवर्णिता र्थप्रबोधमाश्रयार्थिभिर्नयेन व्यक्तं किं ॥ अहो इत्यादिना

सर्वस्याभासजीवस्य मृतिजन्ममयी स्थितिः ॥ भवत्येव चिदाकाशरूपिण्येवाकृतिगता ॥ २ ॥ पृथक्कृत्यैक्यमभ्येति स्वात्मा संसारखंडक
म् ॥ सर्व एव मृतो जंतुः पृथक् स्वप्न निभात्मकम् ॥ ३ ॥ एवं तत्स्वरूपोपि देही चामोक्षमाकुलः ॥ जीवयूथं जयातुभ्यं कथितं कथयानया ॥ ४ ॥
परात्प्रत्यक्षितामिति भिक्षुरात्मकेवलम् ॥ मोहान्मोहांतरं याति जीवो हरहरवनः ॥ ५ ॥ पर्वताग्रपरिभ्रष्टो ह्यधो धउपलोक्यथा ॥ परमा
त्मपरिभ्रष्टो जीवः स्वप्नमिमं दृढं ॥ ६ ॥ पश्यत्यस्मादपि स्वप्नाद्याति स्वप्नांतरं पुनः ॥ स्वप्नात्स्वप्नो विनिपतन् नृपैव दृढकिल ॥ ७ ॥ परिपश्य
ति जीवो तर्मायया जर्जरीकृतः ॥ कचित्केन चिदेवेह कदाचिदपि वा स्वयं ॥ ८ ॥ देहनाम्नोहमित्यंतो मुच्यते स्वप्नप्रपद्यते ॥ श्रीराम उवाच ॥
अहो नु विषमो मोहो जीवस्यारयोपजायते ॥ ९ ॥ यथा सुप्तस्य सो केन नानाकारविकारया ॥ मिथ्याज्ञानोऽयं मिथ्यामाययानिपत
त्यलम् ॥ १० ॥ अहो नु खलु वैषम्यं भो मं निजवदुच्यते ॥ भगवन् सर्वदा सर्वसर्वदैव जगत्स्थितौ ॥ ११ ॥ त्वया संभवतीत्युक्तं यथा तच्चानु
भूयते ॥ एवं गुणविशिष्टात्मा तन्मोहात्मा सा भिक्षुकः ॥ १२ ॥ क्वचिदस्ति न वा स्यंतरालोऽप्यकथयामि शुभे ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अ
द्य राज्ञोऽसमाधिस्थस्य स्थितो कीमठिकाभिमां ॥ १३ ॥

१ ॥ स्तोकेनात्मेनापि मदश्च भादिनिमित्तेन सुप्तस्य मनः स्वाप्नामायया यथा अलमत्यंतं भीमैव नृप्यदुःखसकदनिपतितच्च निजवत्सत्यवस्थीयवद्वा उच्यते तद्देहो आश्रयमिति
परेणान्वयः ॥ १० ॥ सर्वसर्वं सर्वदा स भवतीति च त्वया पदुक्तं तदप्यनुभवात् षष्ठमभाभूदित्याह ॥ भगवन्मिति ॥ ११ ॥ एवमुपदिष्टा र्थाभिर्न दनेन गुरुप्रतोष्यत्वया यं भिक्षुर्म
द्वोधा यकल्पयित्वा क्त उक्तं चिदस्तीति स देहेन कौतुकात्पृच्छति ॥ एवं गुणविशिष्ट इति ॥ तन्मोहात्मा तादृशजीवटादिमोहात्मा ॥ १२ ॥ अतर्प्येन आलोक्यत्वद्द्वोधा य
यथापि कल्पयित्वा मया भिक्षुरक्तस्तथापि तद्वाक्यस्यादृतत्वायोगात् कचित्संभावित एव सः तस्य च योगेनाधुना दर्शने उक्त्यानेविलंबः स्यादित्याशयेन वसिष्ठस्तत्कालोचितं भवा च
अवेति ॥ १३ ॥

दशानि धारणाभ्यानयनफलदर्शच्छिक्त्रोन्मेषधार्मिकपाथस्थितिमुदाहरणेन प्रपञ्चयति ॥ स्वयं संपादितं रित्यादिना ॥ तत्तद्वशात्काष्ठानुसारिणामप्यनुग्रहं न पदं काष्ठानां धकारादिक्रियाकर्म ॥ इह स्वगृहे अन्धप्रयत्नेच्छंते तत्र मन्थनानादेर्हार्दिकमनसा निष्ठितिः ॥ २८ ॥ इह लोके अनुग्रहसंगीद्विषयायोगिनो युगपत्पारम्भयोगेन तिष्ठतीति पूर्ववर्णाभ्य ॥ एतदेव विधायिनि शिष्य ॥ सर्वेषां चोदासीनात एतद्व्यतिथिनेन भायद् शाला आभवात् ॥ मद्यभगवतो ज्ञानाभ्येत्यपसाराष्ट्रभ्ययोगसामर्थ्यात् स्वभावात् कर्मैव युराणादीनां सिद्धिम् ॥ २९ ॥ ज्ञापयन्त्यादिनाप्युदाहरति ॥ स्वर्लोके योगिनी गणमप्यतिष्ठत्स्वभूतो नेपथ्ये यापुपहारपहणार्थयति ॥ ३० ॥ अस्मिन् भाषाभाषाकारकानां जनस्थाने चतुर्दशसहस्रराक्षसवधायसहस्रस्य पन्थुरेको भवति ॥ ३१ ॥ तेषां भक्तानां तिनमस्कारादिनाप्यर्थी ॥ भक्तानां कृपाशानां निअनुग्रहीतुं पुनर्मुकुले भानुष्यं पतितं शक्नुते सभायां दुर्योधनादिभ्यामो ह मर्दकं सहस्रमयति ॥ ३२ ॥ कान्तानां सहस्राणि पोदासहस्रजन्यकालमप्युत्कृष्टशिरः ॥ मम हृदयेति मेव वदति ॥ यथा निभिराकांक्षिभिर्हृता मापन्न सर्वभाषिणानां चेषु वस स्वयसपाटितैरेभिर्दशकालक्रियाम् ॥ योगिभ्यो योगिनश्चेति ह्यस्य न्ययञ्च ॥ ३८ ॥ इह वा मुग्धभोगेन हृष्टमेतदनेकश ॥ कान्तं वीर्यादृहेति पुनर्मवर्णमयदो भवत् ॥ ३९ ॥ विष्णुक्षीरोदधौ तिष्ठन् ज्ञायते पुरुषो भुवि ॥ पृथ्वर्यायति तिष्ठत्यो योगिन्यो योगिनी गणे ॥ ३० ॥ शक स्वगासनं तिष्ठन् ॥ त्रियक्षाप्यमुर्विका ॥ सहस्रमेकं भवति तया चास्मिन्ननादं ॥ ३१ ॥ तृणां शतानि भक्तानां भानुष्यं याति तन्वतै ॥ एकं सहस्रं भवति तया चैव जना इन ॥ ३२ ॥ अशावतारलोलाभि कुरुते जगती स्थितिः ॥ एकं कान्तं सहस्राणि तुल्यकालं निमं पवत् ॥ ३३ ॥ एवमेभिस्तु स कल्याणजीवदवाक्षणादय ॥ रुद्रविज्ञानवशात् स्वसंकल्पयुरीगता ॥ ३४ ॥ तत्र भुक्ता चिरं भोगान् ॥ ३५ ॥ गणनाभावसंततस्यास्य तिसपरिच्छेदा ॥ ३५ ॥ नित्यं प्रकृष्टनवकल्पलतालये पुरुद्वेण साकमुत्तरजगुलुच्छ्रंकेषु ॥ नानाजगत्सु च तदा शिवपत्नं पुवि प्राधरीष्वमरमौलिधराध्वरेजु ॥ ३६ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपाये पुनिर्वाण० पू० गणत्वमसि निर्मां भवतु पथितममर्ग ॥ ६४ ॥ स्वमशत रुद्रायं स मासम् ॥ ॥ अविस्मि उवाच ॥ ॥ इषट्ठो ययातेन भिक्षुणा चेतसि अभ्य ॥ भूतप्रयत्नमेवैव पृथक् कृत्वा सुप्रभ्यति ॥ १ ॥ अथ मर्त्यमपवर्णानि कर्तव्यानि ह ॥ २ ॥ वर्णितं रीत्यामकरो विनोप्यमिथा ह ॥ एवमिति ॥ रुद्रस्य विज्ञानमभ्यनुज्ञातवशात् ॥ तत्त्वकल्पानुसारिणो येष रुद्रस्याभ्यनुज्ञातवशात् सप ॥ ३३ ॥ ३५ ॥ तेषां मथितवात्सल्यद्वैतसंभूतनेपथ्यवद्भुक् कल्पनेनेच्छिककविहारे युगपदस्वरात् ॥ नित्यमिति ॥ तेषां गच्छरुद्रजगुलुच्छ्रंकेषु ब्रह्मसत्त्वकेषु प्रमुञ्चनमकल्पतानां पुत्रेण साकमनयानां विधेषु जगत्सु भूतेषु तया विधेषु कैलासवैकुण्ठप्रसक्तलोकादिपत्तये पुनरप्युपविहृतो गीतवादि वनादवाहिकुरालाह्वयि प्राधरीष्वमप्येकवर्षी स्थितिः ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ भिक्षुभ्यां प्राधर्यैव नृनोरेषु समजज्ज्यते ॥ रात्राभ्येत्यगामिभ्यो समोत्थानमवधायते ॥ १ ॥ यथा वर्णितप्रकारेन भिक्षुणा स्वचेतसि यो भगवत्पदं पदं पदं आगतं स्थितिः एवमिह स्वसंभूतभाक्कनमुभापुमकपलसुणययमनेव कलावस्यायापृथक् सत्त्वानोप्यतिरिक्ता विषयकलासुषुप्तपदप्रयतिना गुणभाषमप्यन्यदस्तीत्यर्थः ॥ १ ॥

दृक्शब्दागुरिमेनहलंतादापिदीर्घदेश्यस्येतिव्युत्पाद्यम् ॥ ९ ॥ तस्यगृहंकुर्दाप्यानभंगभीताःप्रियाअपिभृत्यानोविशति किल ॥ १० ॥ तस्यभिक्षोः ॥ संवेतुर्वैहर्कव
 ल्यायचरमसाक्षात्कारमाप्तम् ॥ तत्कुत ॥ यतो नियोतेस्तदायुर्नियतुर्विधातु ॥ ११ ॥ तथाप्राग्गर्णितप्रकरेण ॥ १२ ॥ एवंप्रविध ॥ अथास्मिन्कले ॥ अयद्वितीय ॥
 तृतीयोपोपलभ्यतेतदानीमयेत्यर्थ ॥ १३ ॥ जगत्सद्वेअलिनाअलिङ्गमतामयाअस्मिन्सर्गोत्तरीयोपोपलभ्यतेइतिपूर्वपरेणवाअन्वयः ॥ १४ ॥ अयमयालीलयाअस्मा

तस्मिन्विहारेस्वकुटीकोशेकपिलमूर्धजः ॥ भिक्षुर्दीर्घदेशोनामस्थितएवसमाधये ॥ १५ ॥ एकविंशतिरात्रंचतस्यैवंस्थितिशालिनः ॥ दृढा
 गर्तगृह्ध्यानभंगभीताविशंतिना ॥ १० ॥ श्रुत्याःप्रियाःकिलतथासंतिष्ठतिसाभिक्षुकः ॥ अद्यैवतस्यसंवेतुंनियतेरीदृशीस्थितिः ॥ ११ ॥
 राजयोध्याननिष्ठस्यगतस्तस्यैकविशंतिः ॥ सतुवर्षहस्याणितयाचितेनभूतवान् ॥ १२ ॥ कस्मिंश्चिदाकतेकल्पेभिक्षुरेवंपुराभवत् ॥
 अद्यत्विहद्वितीयोस्मिंस्तृतीयोपोपलभ्यते ॥ १३ ॥ मयातुपुनरन्विष्यचेनसाचतुरात्मना ॥ तादृग्भिक्षुस्तृतीयोव्योजगत्यद्वादशालि
 ना ॥ १४ ॥ अस्मात्सर्गात्ततोऽलक्षस्तृतीयस्तादृशाशयः ॥ अथान्यलीलयासर्गमयासंप्रोक्षितास्ततः ॥ १५ ॥ यावत्तस्मिंश्चिदाकाश
 कोशशाधिनिर्गर्गे ॥ तृतीयो विद्यतेभिक्षुर्ब्राह्मश्चसदृशक्रमः ॥ १६ ॥ एवतेनैवतेनैवसन्निवेशेनभूरिशः ॥ भविष्यत्यभवत्सर्वपदार्थाः
 सर्गसंततौ ॥ १७ ॥ अस्यांसभायामपिचेमुनयाब्राह्मणास्तथा ॥ भाव्यमेवंसमाचारैस्तैरन्यैरप्यनेकशः ॥ १८ ॥ नारदेनामुनाभाव्यं
 पुनरन्येनचामुना ॥ एवंकलनकर्मभ्यामुक्तनान्येनभूरिशः ॥ १९ ॥ एवजन्मादिनाभाव्यंवासेनापिशुकेनच ॥ शौनकेनपुनर्भाव्यंक्रतु
 नापुलहेनच ॥ २० ॥ अगस्त्येनपुलस्त्येनभृगुणागिरसापिच ॥ एतएवतथान्येचएवंरूपक्रियास्पदम् ॥ २१ ॥ चिराच्चिराद्भविष्यंतिमा
 येयंविततायतः ॥ सदृशाचारजन्मानस्तएवाप्येचभूरिशः ॥ २२ ॥ भूयोभूयोविवर्ततसर्गेष्वस्मिन्विवर्तयः ॥ अत्यंतसदृशाःकंचिकेचि
 दर्थसमक्रमाः ॥ २३ ॥ केचिदीपस्तभाःकेचिन्मकटाचित्पुनस्तथा ॥ एवमेपानिविततामहतामपिमोहिनी ॥ २४ ॥

सर्गादन्येसर्गासंप्रोक्षितास्तत्रतृतीयस्तादृगाशयोऽलब्धइत्यन्वयः ॥ १५ ॥ तदेवाह ॥ यावदिति ॥ ब्राह्मस्तत्रत्यब्रह्मणानिर्भरएतत्सदृशएवभुवनकमोविद्यते ॥ १६ ॥ एवब्रह्मा
 हभेदेनसदृशपदार्थकमेतदृशभिक्षवाप्यनताःसंभवतीत्याशयेनाह ॥ एवमिति ॥ १७ ॥ अस्मिन्मार्गमुमुक्षुव्यवहारोक्तमेवार्थुनःप्रपचयन्नाह ॥ अस्यामित्यादिना ॥ तैरप्येव
 भिक्षुसदृशसमाचारैस्वसदृशसमाचारैश्चभाष्य ॥ अन्यैरपिएतन्मुनिसमाचारैर्भिक्षुसमाचारैश्चभाष्यमित्यर्थः ॥ १८ ॥ कलत्रंज्ञानकर्मचरित्रताभ्यामुक्तेन ॥ १९ ॥ २० ॥
 एवंविधस्यरूपस्यस्थानस्यक्रियाणांचास्पदमपिप्यतीत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

उपानपाययथाद्रव्यकोटिहोमोवाप्योहस्तन्निमित्तिपावद् ॥ १४ ॥ घनगजितमंभमासलपुट ॥ तस्यबासवस्य ॥ १५ ॥ भाननपुत ॥ का०१॥१८०५२५ ॥ १६ ॥
सत्तेननेर्पुर्भवेत् ॥ १७ ॥ अहम्यापारमाङ्गिकनिषधर्मसपादयामासु ॥ १८ ॥ मुनिप्रोक्तसालशाखावितयत.अभ्यस्त ॥ उपविष्टार्थानुसधानमुत्वेनक्षणाभिषयुनाराम
पुष्टायप्रवणैर्लोक्यननिद्राभावात्कल्पमिव ॥ १९ ॥ स्वधरभूषणभूतसरोरशिष्यमतिबासपातकीनेषधरत्नस्यकापपरयोच्चातेसतिरशरयसभाभामस्तनपापूर्वपुर्वद्वयपुन
आप्यानलोकस्वनेनप्याप्यानश्रवणोचितसभासन्निधराकमरचनेनस्यो ॥ २० ॥ दृष्टिशीबासिष्ठम मात्यर्यमकारोनिषाण पू०५५५८१८०५२५ ॥ २१ ॥

त्रिहुरेरेक्षितनास्तीतिनेक्ष्यप्रातर्वदन्त्यहम् ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ मुनीर्चैवकययतिबहिर्मंभ्याङ्गिर्हिम ॥ १९ ॥ उद्भूतलप
क्षुब्धपनगजितमंसल ॥ तत्पुन्यपायोकस्यपुण्याजलिपरंपरा ॥ १५ ॥ तृपापीराविटपिनपुर्व्यवातधुताहव ॥ पूजयित्वा मुनिश्रेष्ठा
नुदतिपुन्यविपरत् ॥ १६ ॥ सभातदनुसोत्तस्योत्तप्रणामपरंपरा ॥ क्रमेणत्यस्तनेनैवजन्मु स्वधरभूषण ॥ १७ ॥ स्वास्पदपुत्रपाशा
रामहम्यापारमाहता ॥ सर्वसपादयामासुर्निजधर्मक्रमोचितम् ॥ १८ ॥ चितवर्तानुनिप्रोक्तमहीचरनभश्चरा ॥ ज्ञानक्षयांक्षयामिव
निन्मु दस्यमिवापिच ॥ १९ ॥ प्रात पुन प्रत्यतकायपरंपरेस्मिन्जातेजनस्वधरभूषणभूतसप ॥ आस्त्यानलोकस्वनेनतयवतस्याव
न्याम्यभंवदनपूजिनपुन्यलोक ॥ २० ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० वि० योत्तरविस्मयवर्णननामपचपटितम सरं ॥ २१ ॥ ॥ ६५ ॥
श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ वसिष्ठमुनिसमुक्ताविश्रामिवातिसयुता ॥ स्थिता स्वेचरसिद्धीपाविश्रान्तावृपनायका ॥ १ ॥ सरामलक्ष्म
णासंवतर्पवायसमायसो ॥ सौम्यासमसमाभोगारांतवातेवपस्थिनी ॥ २ ॥ अनवेक्ष्यवचप्रश्नमुवाचायमुनीश्वर ॥ बांधवयतिबलादे
वसानुकुपाहिसाधव ॥ ३ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ राजनरघुकुलाकाराशांकरपुनंदन ॥ त्यामयाज्ञाननेत्रेणसमिधुभोक्षितश्चि
रम् ॥ ४ ॥ ध्यानेनाहचिरभ्यातक्ताहनिस्तुटिदक्षया ॥ दीपानिसप्तविपुलांकुलशैलसपवताम् ॥ ५ ॥ यावत्कुनश्चिदप्येवमिदुलभ्यो
तादृश ॥ यथकिलमनोरान्यंयदिरप्युपलभ्यते ॥ ६ ॥ ततश्चिभागशेषायांराभ्यापुनरहंधिया ॥ उत्तराशांतरंयातावेलावातद्वार्णव
म् ॥ ७ ॥ जिननामैपतत्राक्षिर्श्रीमान्जनपदोमहान् ॥ वल्मीकोपरितत्रास्तिविहाराजनसश्रय ॥ ८ ॥

अप्यहस्यापयलनमिश्रोदशनमुष्ण ॥ तादृशानंतपाभ्येधर्मनानाभूतमाचिन्ति ॥ १ ॥ स्थिताउपविष्टा ॥ मतोवृषास्तोनायका सामनादयश्चविश्रान्ताउपविष्टा ॥ १ ॥
पथनपथवतीसरा ॥ २ ॥ यथायनेक्ष्यकपतीक्ष्यपथउवाच ॥ प्रातर्वदन्त्यहमिदस्ययमतिज्ञातत्वावितिभाव ॥ ३ ॥ चिरमक्षितोन्मिष्ट चिरमक्षिप्यमेक्षितदतिबा ॥ ४ ॥
॥ ५ ॥ यावन्तलभ्यताधरेश्विरयोमदतिपूर्वेणान्यय ॥ ६ ॥ उत्तरस्याक्षाशायविश्रान्तांतरेशयातोमनसापयल्लोचिद्विधानितिपावद् ॥ ७ ॥ वल्मीकाख्याज्ञानपवाहुपरि
परोत्तिजननामापयमसिद्धाजनपदोस्तिप्रजनपदेविहाराख्योजनसमयोयद्भुजानाश्रयोद्विशोक्ति ॥ ८ ॥

दकृशब्दाग्निरमेतेनहलताहापिदीर्घदेश्यस्येतिव्युत्पाद्यम् ॥ ९ ॥ तस्यग्रहंकूर्द्धाध्यानभंगमीताःप्रियाअपिभुत्यानोविशतिक्लि ॥ १० ॥ तस्याभिक्षाः ॥ सवन्तुवदहकव
ल्यायचरमसाक्षात्कारप्रामुम् ॥ तत्कृत ॥ यतोनियतेस्तदायुर्नियतुर्विधातुः ॥ ११ ॥ तथाप्राप्तंनितप्रकरणे ॥ १२ ॥ एवएवविधः ॥ अथास्मिन्कल्पे ॥ अयद्वितीय ॥
तृतीयोनोपलभ्यतेतदानीमयेत्यर्थ ॥ १३ ॥ जगत्सर्वेअलिताअलिचङ्क्रमतामयाअस्मिन्सर्वोत्तरीयोनोपलभ्यतेइतिपूर्वोपप्रेषणवाअन्वयः ॥ १४ ॥ अयमयालीलयाअस्मा

तस्मिन्निहारेस्वकुटीकोशेकपिलमूर्धजः ॥ भिक्षुर्दीर्घदृशोनानमस्थितएवसमाधये ॥ ९ ॥ एकविंशतिरात्रंचतस्यैवंस्थितिशालिनः ॥ दृढा
गलंग्रहंध्यानभंगभीताविशंतिनां ॥ १० ॥ भूत्याःप्रियाःकिलतथासंतिप्रतिसाभिक्षुकः ॥ अद्यैवतस्यसंवेतुंनियतेरीदृशीस्थितिः ॥ ११ ॥
रात्रयोध्याननिष्ठस्यगतास्तस्यैकविशंतिः ॥ सतुवर्षसहस्राणितथाचित्तैनभूतवान् ॥ १२ ॥ कस्मिंश्चिद्व्याक्तनेकल्पेभिक्षुरवंपुराभवत् ॥
अद्यविहद्वितीयोस्मिंस्तृतीयोनोपलभ्यते ॥ १३ ॥ मयातुपुनरन्विष्यचेतसाचतुरात्मना ॥ तादृग्भिक्षुरतृतीयोन्योजगत्पद्मादरालि
ना ॥ १४ ॥ अस्मात्सगात्ततोऽलङ्घ्यस्तृतीयस्तादृशाशयः ॥ अथान्यलीलयासर्गमयासंप्रेक्षितास्ततः ॥ १५ ॥ यावत्तस्मिंश्चिदाकाश
कोशशायिनिसर्गके ॥ तृतीयोवैद्यतेभिक्षुर्बाह्यश्चसदृशक्रमः ॥ १६ ॥ एवंतेनैवतेनैवसन्निवेशेनभूरिशः ॥ भविष्यत्यभवन्सर्वपदार्थाः
सर्गसंततौ ॥ १७ ॥ अस्यांसभायामपिचेमुनयोद्वाहणास्तथा ॥ भाव्यमेवंसमाचारैस्तरन्यैरप्यनकशः ॥ १८ ॥ नारदनामुनाभावं
पुनरन्येनचामुना ॥ एवंकलनकर्मभ्यायुक्तेनान्येनभूरिशः ॥ १९ ॥ एवंजन्मादिनाभाव्यव्यासेनापिशुकेनच ॥ शौनकेनपुनर्भावंक्रतु
नापुलहेनच ॥ २० ॥ अगस्त्येनपुलस्त्येनभृगुणागिरसापिच ॥ एनएवतथान्येचएवंरूपक्रियास्पदम् ॥ २१ ॥ चिराच्चिराद्भविष्यंतिमा
येयंविततायतः ॥ सदृशाचारजन्मानस्तएवान्येचभूरिशः ॥ २२ ॥ भूयोभूयोविवर्ततसर्गेष्वस्त्ववर्वाचयः ॥ अत्यंतसदृशःकचिकेचि
दर्धसमक्रमः ॥ २३ ॥ केचिदोपलभ्याःकेचिन्नकदाचित्पुनस्तथा ॥ एवमेपानिविततामहतामपिमोहिनी ॥ २४ ॥

सर्गादप्येसर्गासंप्रेक्षितास्तवतृतीयस्तादृगाशयोऽलङ्घ्यद्वत्यन्वयः ॥ १५ ॥ तदेवाह ॥ यावदिति ॥ ब्राह्मस्तत्रत्यब्रह्मणानिर्भिनृतस्तदृशाएवभुवनकर्मोविद्यते ॥ १६ ॥ एवमस्मा
दभेदेनसदृशेपदार्थकमेतादृशभिष्वोष्यनतासभवातीत्याशयेनाह ॥ एवमिति ॥ १७ ॥ अस्मिन्धर्ममुमुक्षुव्यवहारोक्तमेवार्थपुनःप्रपच्यन्नाह ॥ अस्यामित्यादिना ॥ तैरप्येव
भिष्टुसदृशसमाचारैस्त्वसदृशसमाचारैश्चभाव्य ॥ अन्यैरपिपुनन्मुनिसमाचारैर्भिष्टुसमाचारैश्चाप्यपित्यर्थः ॥ १८ ॥ कलनज्ञानकर्मचरित्रताभ्यायुक्तेन ॥ १९ ॥ २० ॥
एवविधस्यरूपस्यसत्त्वानस्यक्रियाणांचास्पदभाविव्यतीत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

शणनिरमयकालासनिदङ्गमातसषट्पितास्ति वक्षद्विषेष्टालक्षणकमषपूरतिरस्तत्सर्वेधनास्ति किंनरैरपिपतिप्रीतिरक्षकेवलजुभाते ॥ तदेवैवमिष्टुषरिषेस्पटमित्याह ॥
 वरति ॥ अतज्जीषटारिषणिकृतपलासामलसम्यगुलभश्चक ॥ २५ ॥ २६ ॥ पातरुजमिषविकसितम् ॥ तस्यैवमरादीनानाफलकलङ्गालाभपरयेतिषोष्यम् ॥
 अर्थानि सङ्घटनभान सार्धमहानरिर्वर्द्धिकणाद्विषशुद्धात्सर्वेधनावेदमशुद्धिमज्जकाज्जातम् ॥ २७ ॥ एषमिष्टुमनशीबसर्वजीवभन स्वपिप्रत्येकजगदुपपत्तिमासत्त्ववदितस्त
 स्मरस्यानर्थाद्यलङ्घितस्यविषविषम सगलवदितित्त्यनस्यैवमायादरोत्सर्प ॥ तेषामिमिकलढा स्वपरोपिषतनगतजगतस्वहामिष स्वस्वभ्यषट्कारदशानमिष्यासत्याप
 व ॥ किंस्तदतत्त्याह ॥ सयात्सनीति ॥ सयात्सप्यसिभिर्लार्तकसेपरमास्यनिनाशस्येनस्फुरतिर्गति ॥ मेनस्तत्त्वधोयेनतद्वाधत्यागुनकिंविस्वस्यमिस्य ॥ २८ ॥ ॥ इति

क्षणनहास्तिनोपरमनतिपतिर्हिजुभाते ॥ ऐक्यविशस्यहारात्राअनताकृतयेनप ॥ २५ ॥ षट्तासामुपलभोलभहोर्माभामनोगति ॥ प्रति
 भामानमवदमित्यविकसितस्वितम् ॥ २६ ॥ नानाकलङ्कलङ्गालजलेप्रानरिर्वाजुजम् ॥ जातसवदनादवशुद्धादिदमशुद्धिमत् ॥ सन्मा
 रजालमविलसार्धवर्द्धिकणादिव ॥ २७ ॥ प्रत्येकमवमुदित प्रतिभासुस्वह स्वहान्तरव्यपिचतस्यविविचनत्वंह ॥ सर्वस्वयननुचर्तपिमि
 यनमिष्यासवात्मनिस्फुरतिकारणकारणेस्मिन् ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मा० ॥ निवाणप्रकरणपू० जीषटो० मिष्टुसस्यतिकयनना
 मपद्रुपठितम सर्ग ॥ २६ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ दशरथउवाच ॥ ॥ मुनिनायकतमिक्षुगत्वास्वधोषयत्वमी ॥ नरामवहितार्थाप्रवानयनुकुट्टी
 गतम् ॥ १ ॥ ॥ श्रीवत्सिष्ठउवाच ॥ ॥ राजस्तस्यमहाभिक्षो सदह प्राणवर्जित ॥ क्लेशोवैवण्यमायातोनासौजीवितमाजनम् ॥ २ ॥
 तस्मभिक्षांस्तुर्जावांसोभूत्वापमजसारस ॥ जीवन्मुक्त स्थितोभूयेनासौसंस्थितिमाजनम् ॥ ३ ॥ तद्वहेमासपर्वतबलान्मिष्यासितार्ग
 ला ॥ अतरालनुतिपुतिश्रुत्यामिक्षुदिदक्षव ॥ ४ ॥

श्रीवत्सिष्ठः ० तात्पर्यमकारोनिर्वाणप्रकरणेपू० षट्पटितम संग ॥ ६६ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ मिष्टोस्वयाधौमुक्तस्यहृन्नाशोषवण्यते ॥ मिष्टुप्रीतिवदत्येवावधानोक्ष
 भवोपत ॥ १ ॥ सद्योपयुक्तमाधोभुंभ्यापयुन अभीमलहितामयाधेधितानरामिष्यणोभवदशयाआनयन्तु ॥ १ ॥ अर्थवत्तस्यसवतुंनियतेरपतिश्रयदतिमदुक्तविस्यस्तत्येवपुष्ट
 मितिस्यपप्यसिष्ठउवाच ॥ राजन्नि ॥ क्लेशप्रणापटमकान्नरसभाग शोषेणैवैवण्यमयायात ॥ २ ॥ सार्धैल्लवीयसत्यसकथेनमजीवन्तुनभाह ॥ तस्येति ॥ सत्येवतद्वैभोमय
 पारभ्यरोपमसकस्यभ्यस्ततेनाप्यधेतिभाष ॥ ३ ॥ मासपयतपुष्टार्गलननिकासनीयवितमिष्टुणाआश्रयैरतल्लभासमिस्तद्वैर्गमत्वावित्त्वन्ममिमिस्तप्योपनकनुमय
 क्यमित्याह ॥ तद्वदति ॥ मासस्यपयतिषामनियेवतान्मिष्यासितार्गलासौमिष्टुहृदिदक्षधोभूत्वावहितारतलेतिष्ठति ॥ बलाभिक्षाशालावतिषा ॥ ४ ॥

ततो मासतिकाय भिक्षुशरीरं निष्काल्य निःसार्य जले त्यक्ष्यति प्रज्जिष्यति ॥ तस्यांकुट्या मन्यंत लकाया कारशिला प्रतिमा रूपं भिक्षुगुजा भक्त्या दिव्यवहारप्रवर्त्तनाय करिष्यति ॥ दृढत्वाद्दक्षुष्णमानस भक्तमनः कल्पितदेवता रूपम् ॥ कर्मधारयः ॥ ५ ॥ एवमुत्तरीत्या मुक्तः ॥ विहारे प्राणचेष्टा दिव्यापारविषये नष्टमृतम् ॥ ६ ॥ प्रश्नप्रासंगिकमुक्त्वा प्रस्तुतमेवावलंबते ॥ एषेत्यादिना ॥ दुर्बोधेन भाति पराहेतुविक्षेपशक्त्या ॥ अतिवासेन निरस्यते ॥ अस्तीति अविद्यमानैव कृतजगदारभा ॥ हे भूः कटकतयेव प्रतिभासस्य यो विपर्यासीत्यथा भावस्तस्माच्चकारणकोविश्रमोदयो यस्याः ॥ ८ ॥ वाचारभणविकारो नाम धेयमृत्तिकेत्येव सत्यमित्यादि दृष्टान्तश्रुतिवाचादादौ तिकमायापि इत्थमनृतस्य भवितुमर्थायते ॥ ९ ॥ ज्ञापरमात्मा एवं अविवेकाज्जीवत्वमायाति ॥ सच्चत्यविवेकात्सर्वमात्मेति प्रथतीत्यात्सदृक्चिन्मात्रः परिशिष्यत इत्यर्थः ॥ १० ॥ सः स्वबोधत आत्मैव ॥ अवबोधतस्तु स

ततो नष्टांगसंधानं कथं निष्काल्य तेजते ॥ त्यक्ष्यंत्यन्यं करिष्यंति भिक्षुमक्षुष्णमानसम् ॥ ५ ॥ अनेनैवं सदेहेन भिक्षुर्मुक्तो व्यवस्थितः ॥ कथं प्रबोध्यते नष्टं हि हारशरीरकम् ॥ ६ ॥ एषां गुणमयीमाया दुर्बोधेन दुरत्यया ॥ नित्यं सत्यावबोधेन सुखेनैवातिवास्यते ॥ ७ ॥ असत्ये वक्रतारं भाहे भूः कटकता यथा ॥ प्रतिभासविपर्यासमात्रकारणकोदया ॥ ८ ॥ परमात्मनि वाचे यमित्यंमायानुमीयते ॥ तरंगातीव प्रयसि प्रेक्षामात्रा विनाशिनी ॥ ९ ॥ ज्ञोहि हि ह्यमया दीर्घस्वप्नात्स्वप्नांतरं व्रजेत् ॥ एवं जीवत्वमायाति विवेकात्सर्वमात्महृक् ॥ १० ॥ यो यस्य प्रतिभासः स्यादात्मैव स स्वबोधतः ॥ स एवोदेति संसारः करं जवनं गुल्महृक् ॥ ११ ॥ प्रत्येकं भूतमुदितं कृतं संसारमंडलम् ॥ भिक्षोः स्वप्नांतरं द्रवपरां भंगिभिर्वां भूतः ॥ १२ ॥ प्रस्तुतः पद्मजादेव जगत्स्वप्नो यथोदितः ॥ तथैवास्वच्छचित्तो रथोरुदः सर्वजनं प्राति ॥ १३ ॥ पितामहवदाभाति सर्गः स्वप्नविलासवत् ॥ प्रत्येकमुदितस्तेन ब्रह्मांडानीव कोटिशः ॥ १४ ॥ स्फुरत्यथा तथा वास्मिन् जीवः पश्यति विभ्रमम् ॥ रूढयेयं समर्थं च स्वप्नवदीर्घमांतरम् ॥ १५ ॥ चित्सत्तामात्रमासाद्य प्रतीतिव्युत्तमात्रतः ॥ जरामरणदुःखानां कंचिद्भाजनतां गतः ॥ १६ ॥

एवमसारात्मना उदेति ॥ ११ ॥ भूतंप्राणिनिकायं प्रतिप्रत्येकमसारमंडलं यांत्या उदितं कृतम् ॥ यथा भिक्षोः स्वमातरे अभसो भंगि आवर्ततरंगादिविभागमिव विच्छीत्यर्थः ॥ १२ ॥ समष्टेर्हिरण्यगर्भस्य मनोमात्रनिर्माणत्वादयसर्गः स्वप्न एव चेष्टादृष्टपितृव्यभावितुमर्हति अस्वच्छचित्तादुत्थित इति परस्परद्वभासत इत्याह ॥ प्रस्तुत इति ॥ १३ ॥ चित्तशुद्धौ तु पितामहस्येव पितामहवत् स्वमविलासवत्सत्य आभाति तेन तादृशभागेन ज्ञायते प्रत्येकमय ब्रह्मांडानीव कोटिश उदित इति निश्चीयत इत्यर्थः ॥ १४ ॥ अयं जीवो व्यष्टिप्रपञ्चरूपेण स मष्टिप्रपञ्चरूपेण वा साधारण प्रपञ्चरूपेण प्रत्येकमसाधारण प्रपञ्चरूपेण वा यथा तथा वा स्फुरन् प्रस्तुतथापि रूढयेयमिति भागसमर्थं दीर्घं विभ्रमं प्रथतीति सत्यमत्र त्रिभिर्ध्येवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ दीर्घव्यमदशने निमित्तमाह ॥ चित्सत्तामात्रमिति ॥ तच्च तः प्रतीतिव्युत्तमादततावन्मात्रतश्चित्सत्तामात्रमासाद्य आश्रित्य कंचिच्छिद्भवे च न रतिर्यगादिदेहे ॥ १६ ॥

क्षयनिरवयवकालात्सनिर्देशमानसचेष्टापिनास्ति रेहाविषेष्टाऽऽक्षेणकमधुनिरालम्बाद्ब्रह्मास्ति किन्नाह्मितिपतिर्थातिरेकेष्वल्लुप्तमे ॥ तदेवेहोअस्तुचरिमेस्पष्टमित्याह ॥
 कति ॥ अतताजीषदाहिसर्गाकृतयस्तासांमल्लसम्पुण्यलभश्चक ॥ २५ ॥ २६ ॥ धातरुअभिषविकसितम् ॥ तत्संशेषभरदीनानानाकल्लकाळकल्लाभापयेतिपुज्यम् ॥
 अर्धार्धं ब्रह्मवतमानं सार्धमहानविर्विक्रिणाविषशुद्धात्सदेवतरेवेसशुद्धिमज्जाज्जातम् ॥ २७ ॥ एषाअस्तुभनसीवसर्वजीवपनं स्वपिपत्तेकजगदूपमतिभासस्ववदितक
 स्यतस्यार्थीवल्लवतिरप्यविचित्रं सगत्सवदितउत्स्यनस्यैषमापादरोत्थय ॥ तेषामिकत्सवत्स्ययतेपिचतवत्तागतअगत्स्ववत्तामिष स्वत्सव्यवहारदराममिभ्यासत्पाए
 ष ॥ किंस्तानेत्याह ॥ सधात्सनीति ॥ सवात्सप्यस्मिन्निश्चितंकरसेपरमात्मानावात्स्येनस्फुरतिर्गति ॥ तेनत्वनस्वधाधेमजद्वावत्पापगुनैर्काचित्सत्यमित्यय ॥ २८ ॥ इति

क्षणेनहोस्तिनोकमप्रतिपत्तिर्हिजुभते ॥ केवविशत्सहोरात्राअनताकृतयानप ॥ २५ ॥ कतासांमुपलभालमहोमीमान्नोगति ॥ प्रति
 सामात्रमवेदमित्यविकसितस्वितम् ॥ २६ ॥ नानाकल्लहकल्लालजलेप्रानरिवांमुजम् ॥ जातसवदनादवशुद्धादिदमशुद्धिमत् ॥ सन्मा
 रजालमन्विलसार्धवद्विक्रिणादिव ॥ २७ ॥ प्रत्येकमवमुदितं प्रतिभासुत्सवत्सवदं तरेवपिचतस्यविचित्रत्वं ॥ सर्वस्वयननुत्तवतिपिमि
 यानमिष्यासवात्मनिरुत्तरतिकारणकारणेस्मिन् ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० निवाणप्रकरणपू० जीवतो० भिक्षुसंस्तितिकयनना
 मपदपुष्टितमं सर्गं ॥ २६ ॥ ॥ ७ ॥ दशरथउवाच ॥ ॥ मुनिनायकतमिस्तुगत्वासंनोधयत्वमी ॥ नरामव्यहिताशीघ्रचानयतुकुटी
 गतम् ॥ १ ॥ ॥ श्रवन्मिषुउवाच ॥ ॥ राजत्सममहाभिक्षोसुदेहप्राणवर्जित ॥ ह्येदोवैवण्यमायातोनासौजीवितमाजनम् ॥ २ ॥
 तस्यभिक्षोस्तुजीवोसोभूत्वापद्मजसारस ॥ जीवन्मुक्तस्थितोभूयानासौसंस्तुतिमाजनम् ॥ ३ ॥ तद्वहेमासपर्वतयलान्निष्कासितार्ग
 ला ॥ अंतरालतुतिपुतिव्यत्याभिक्षुद्विदसव ॥ ४ ॥

श्रीवासिष्ठम् भास्वयंकारोनिर्वाणमकरणेषु पदपटितमं संग ॥ ६६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भिक्षोस्तस्यमाधौमुक्तस्यद्वेनराशमवयते ॥ भिक्षुर्भातिवदप्येवांशधामोक्ष
 भवोभत ॥ १ ॥ सवोभयपुंसमाधेर्भूत्वापयानु अमीमव्यहितामयाधोपितानराभषिणोमवत्सवाआनयतु ॥ १ ॥ अर्धवतस्यसवत्तुनियतरेयनिभ्ययद्विभक्तुकिंस्वत्सव्येदपुष्ट
 भित्तिसूत्रपद्मसिद्धउवाच ॥ राजन्निहि ॥ हेहप्राणोपटमकान्तरसभागं शोषेणैवण्यमयायात ॥ २ ॥ सतर्हिस्त्वदीयसत्सवत्सकस्येनपकीर्तनमाह ॥ तस्येति ॥ सत्यवतदेहभोग्य
 पारम्यरोपमसकस्यप्रवृत्तिनाप्ययेतिमाध ॥ ३ ॥ भासपयतयद्द्वानलननिष्कासनीयमितिभिक्षुणाआहोतरालभासिभित्तमृधैर्गुप्तत्वाद्येत्त्वम्भविमिस्तद्यवोपनकमुमरा
 स्यवित्याह ॥ तद्गृह्णति ॥ भासस्यपुनित्तरमदिनेवलांनिष्कासितार्गलासुतोभिक्षुदेहद्विदसवापुत्यावह्निर्वाभिरालेतिवति ॥ बलांमिदस्याज्ञाबलादितिवा ॥ ४ ॥

ततो मासतिकाया भिक्षुशरीरे निष्काल्य निःसार्य जले त्यक्ष्यति मज्जिष्यति ॥ तस्यां कुट्या मन्वन्तत्काया कारशिला प्रति मरुपं भिक्षुं पुजा भक्त्या दिव्य वहारप्रवर्त्तनाय करिष्यंति ॥ दृढत्वा दक्षुष्णमानस भक्तमनः कल्पितदेवता रूपम् ॥ कर्मधारयः ॥ ५ ॥ एवमुत्तरीत्या मुक्तः ॥ विहारे प्राणचेष्टा दिव्या पारविषये नष्टम् ॥ ६ ॥ प्रश्नप्राप्तिकमुक्त्वा पस्तुमेवावलबते ॥ एषेत्यादिना ॥ दुर्बोधेन धातिपरपराहेतुविक्षेपशक्त्या ॥ अतिवाहने निरस्यते ॥ ७ ॥ असती अविद्यमानैव कृतजगदारभा ॥ हेमः कटकतयेव प्रतिभासस्य यो विपर्यसो न्यधा भावस्तम्भात्रकारणको विभ्रमो दयो यस्याः ॥ ८ ॥ वाचारभणविकारो नाम धेयं मृत्तिकेत्येव सत्यमित्यादि दृष्टान्तश्रुतिवाचादाटितिकमायापि दृश्यमनृतस्य भवैवानुमीयते ॥ ९ ॥ ज्ञः परमात्मा एव अविवेकाज्जीवित्वमायाति ॥ सच्चस्वविवेकात् सर्वमासौति परधृतीत्यात्मा दृक्चिन्मात्रः परिशिष्यत इत्यर्थः ॥ १० ॥ सः स्वबोधत आत्मैव ॥ अवबोधतस्तु स

ततो न शङ्गसंधानं कार्यं निष्काल्य तेजले ॥ त्यक्ष्यन्त्यन्तं करिष्यंति भिक्षुमक्षुष्णमानसम् ॥ ५ ॥ अनेनैवं सदेहेन भिक्षुर्मुक्तो व्यवस्थितः ॥ कथं प्रबोध्यते नष्टं हि हारे शरीरकम् ॥ ६ ॥ एषां गुणमयी माया दुर्बोधेन दुरत्यया ॥ नित्यं सत्यावबोधेन सुखेनैवातिवाह्यते ॥ ७ ॥ असत्ये वदुतारं भाहेक्षः कटकता यथा ॥ प्रतिभासविपर्यसमात्रकारणको दया ॥ ८ ॥ परमात्मनि वाचे यमिदं मायानुमीयते ॥ तरंगातीव पृथक्सिद्धेक्षामात्रविनाशिनी ॥ ९ ॥ ज्ञो हि हिदृश्यमया दीर्घस्वप्नात्स्वप्नांतरं व्रजेत् ॥ एवं जीवत्वमायाति विवेकात् सर्वमात्मदृक् ॥ १० ॥ यो यस्य प्रतिभासः स्यादत्मैव स स्वबोधतः ॥ स एवोदितिसंसारः करं जवनगुल्मदृक् ॥ ११ ॥ प्रत्येकं भूतमुदितं कृतं संसारमंडलम् ॥ भिक्षोः स्वप्नांतरं द्रवपरां भंगिनिवांभसः ॥ १२ ॥ प्रस्तुतः पृथज्जादेव जगत्स्वप्नो यथादितः ॥ तथैवास्वच्छचित्तो रथोरुदः सर्वजनं प्राति ॥ १३ ॥ पितामहवदाभाति सर्गः स्वप्नविलासवत् ॥ प्रत्येकमुदितस्तेन ब्रह्मांडानीव कोटिशः ॥ १४ ॥ स्फुरत्यथा तथा वास्मिन् जीवः पश्यति विभ्रमम् ॥ रूढयेयं समर्थं च स्वप्नवदीर्घमांतरम् ॥ १५ ॥ चित्सत्तामात्रमासाद्य प्रतीतिच्युतमात्रतः ॥ जरामरणदुःखानां क्वचिद्भाजनतां गतः ॥ १६ ॥

एवमसारात्मना उदेति ॥ ११ ॥ भूतप्राणिनिकायं प्रति प्रत्येकससारमंडलं धात्वा उदितकृतम् ॥ यथा भिक्षोः स्वप्नांतरे अभसो भंगि आवर्ततरंगादिविभागमिव विद्धीत्यर्थः ॥ १२ ॥ समद्वैर्हिरण्यगर्भस्य मनोमात्रनिर्माणत्वाद्यं सर्गः स्वप्न एव चेद्वधेरपि तथैव भवितुमर्हति अस्वच्छचित्तादुत्थित इति परस्थिर इव भासत इत्याह ॥ प्रस्तुत इति ॥ १३ ॥ चित्तशुद्धौ तु पितामहस्येव पितामहवत् स्वप्नविलासवत् सत्य आभाति तेन तादृशभागेन ज्ञायते प्रत्येकमय ब्रह्मांडानीव कोटिश उदित इति निश्चीयत इत्यर्थः ॥ १४ ॥ अयं जीवो व्यष्टिप्रपञ्चरूपेण साधारणप्रपञ्चरूपेण प्रत्येकमसाधारणप्रपञ्चरूपेण वा यथा तथा वा स्फुरन् प्रस्तुतया पिष्टदये प्रतिभासमर्थं दीर्घं विभ्रमं पश्यतीति सत्यमत्र निमित्थे वेत्यर्थः ॥ १५ ॥ दीर्घं स्वप्नमदृशेन निमित्तमाह ॥ चित्सत्तामात्रमिति ॥ तच्च त्रयतीति श्रुतमाह तता वन्मात्रतश्चित्सत्तामात्रमासाद्य आश्रित्य क्वचित्कास्मिंश्चिद्देवनरतिर्यगादिदेहे ॥ १६ ॥

[illegible]

चन्द्रमा भूषणो नमनदतिताभ्यतस्म कर्मनान्नाभ्योवेति ॥ १ ॥ एकमेकपदार्थनिकण्डुस्थाभ्यभङ्गरद्वयैव परब्रह्मब्रह्मयोषसंस्थिताः केषुन परमार्थदृष्ट्यासमुल्लोपाधिबाधेन द्वाभ्यामिति भावः ॥ २० ॥ किञ्चर्पणादीमुत्तरतस्तत्रिभ्यमुत्तरस्य स्थितावभ्यधाभ्यामिति भावानावस्थान् अयन्तीषलोकानुत्तावभासस्तथायस्यब्रह्मणपृथग्भूतार्त्तस्यकेषुजगद्भूतैरुति वर्तिनतस्तथावनापितयापि अभ्यतया आत्मभ्यतिरिक्तवप्यभ्यभयहेतुरस्तीति बोधादिभेतीत्याभ्यर्थयिमास्य ॥ २१ ॥ अभ्यताधाधेषुमुक्तिस्त्वोहेतुरिति बुद्धिस्त्वदेसमाभ्यभ्यवेन अस्यदीकृतभद्रबुद्धिस्तथासंज्ञास्तत्पशुर्बुद्धिर्बिलीयतस्तानुद्धिरप्यल्लूणाभ्राकारेण चरन्मसाक्षात्कारलक्षणपरिणामेनाधीकृतपूतानि दत्तविक्षेपब्रह्मणि बिलीयत इत्यर्थः ॥ २२ ॥ बाधमाधत्तकर्मकृत्कालकाटिदुर्भेषजगद्बिलीयतयनिषेधालाघादित्यस्य द्वाभ्यन्तावित्याह ॥ चित्सर्वरूपेति ॥ २३ ॥ कञ्चित्पतिकथयतामिति चेन्न तदरातद्वर्तनावित्याह ॥ नति ॥ २४ ॥ सर्वशब्दस्तदर्थस्य च सर्वेषु कालेषु भावेकातोसति चिन्मात्रमेव परमार्थस्य ॥ नास्तीति आगावभूतोप्यपमर्षो न विद्यते दुरेकाद इत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥

यथोक्तैवस्तु स्थितिर्न केनचिदप्यथाकर्तुं शक्येति वसिष्ठः प्रतिजानीत ॥ नानातति ॥ एवकारः ॥ अन्यकभा ॥ हेराभलजभा नभन गतिरस्यः ॥ २७ ॥ ततस्तादृशानिःशकता
 वेषणास्तु बोधपूर्णचिद्रूपएवाप्तिरस्मिन्नर्थयकंचपृच्छ ॥ एवमेवास्ति परमार्थः ॥ तस्मादेव तवममअन्यस्य च परानिःशकताप्रतिष्ठितेत्यर्थः ॥ २७ ॥ ततस्तादृशानिःशकता
 बलादेव जाग्रदादिसर्वावस्थाद्वैतापलापः प्रवृत्त इत्याह ॥ तत इति ॥ २८ ॥ अबोधवशादेव द्रष्टृदृश्यादित्रिपुटीजगत् ॥ यदात्वबोधः ॥ असत्य एव तदा शुद्धात्मरूपा तच्छास्तिरेव
 काजगन्नाम्नी ॥ यतः साशान्तिरेव गच्छति सर्वतो व्याप्नोतीति व्युत्पत्त्या एव जगन्नामयोग्यतया व्यवस्थिता ॥ द्रष्टृदृश्यदर्शनात्मिका त्रिपुटी तु अत्यन्ताप्रसिद्धेति नासौ तदा जगन्नाम्नी
 त्वर्थः ॥ २९ ॥ ननु चित्प्राणादिस्पृश्यबोधमात्रेण कथं नित्यं तत्तिरिच्येत्तद्धेतुसंकल्पक्षयादेवेत्याह ॥ स्पृह इति ॥ ३० ॥ चितः अभावनाददर्शनं द्वैतैक्यादिरूपसंकल्प उदितः
 नानातैवास्त्वबोधेन सर्वो धस्त्वनेवेक्षणात् ॥ पृच्छकं चैव मस्येव तस्मान्निःशंकता परा ॥ ३० ॥ ततः स्वप्नो न जागर्त्तिर्न सुषुप्तिर्न तु र्यता ॥
 नवं धांस्ति न मोक्षोस्ति नान्यथा कल्पनात्मकम् ॥ ३८ ॥ शांतिरेका जगन्नाम्नी शांतिरेव भवस्थिता ॥ अबोधोऽसत्य एवातः क्रद्रष्टृदृश्यदर्श
 नम् ॥ २९ ॥ स्पंदोऽप्यस्पंद एव स्यान्निःसंकल्प नयाचते ॥ न स्पंदो स्पंदयोर्भिन्नासंकल्परहितैव चित् ॥ ३० ॥ द्वैतैक्यविकलरूपसंकल्प
 श्रिदभावनात् ॥ सच भावनमात्रेण गतो ब्रह्मैव शिष्यते ॥ ३१ ॥ चिच्छंदविबेसंकल्पकलंकः स्फुरतीव यः ॥ नासौ कलंकस्तद्विद्विचिद्विद्वनस्य घनं
 वपुः ॥ ३२ ॥ चिद्वनस्य न सन्नासन्मयी यतां यत्ततेपदे ॥ इत्यदोषमहाबोधसारसंग्रहणं कृतम् ॥ ३३ ॥ चिच्छंदविवासांकल्पकलंका मृतवि
 ग्रहः ॥ त्वया भव्येन संस्पृशे भावाभावक्षयात्मना ॥ ३४ ॥ भावाभावादिकलनां नीत्वा चिन्मयतां चितः ॥ समो ह्यस्रविलासांतः समा
 ध्वसयथा सुखम् ॥ ३५ ॥ स्पंदोऽस्पंदौ कल्पना कल्पनावाचित्ताभायो विद्विनामा धिनाभा ॥ सर्वाकारानिर्दृतिः शांतिसत्ता पूर्णा पूर्णत्वे
 कमेवास्थितेति ॥ ३६ ॥ ॥ इत्यादिर्वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु नि० पू० ब्रह्मैक्यप्रतिपादनं नाम सप्तषष्ठितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ६४ ॥

सच भावनमात्रेण दर्शनमात्रेण गत इति द्वैतैक्यरहिता चिद्वह्नैव शिष्यत इत्यन्वयः ॥ ३१ ॥ तददर्शनप्रकारमाह ॥ चिच्छंदविबेद इति ॥ ३२ ॥ नासौ कलंक इत्यर्थं युक्तिमाह ॥ चिद्व
 नस्येति ॥ त्वया चिद्वनस्य ततेपदे स्पर्शयताम् ॥ यद्यस्मात्पूर्णभावस्थानात्मकत्वादित्स्वदैकरस्य मापन्न पृथङ्न सत्त्वदात्मना च सत्त्वमेव ति इति अनयैव युक्त्या सर्ववस्तूनामात्मैक
 रस्य सापादक निर्दोषबोधसारस्य सग्रहणसम्यगवलंबनकुरु ॥ ३३ ॥ हेचिच्छंदविब हे असंकल्पकलक ॥ भावाभावक्षयात्मना भव्येन त्वया संस्पृष्टः सर्वोऽपि पदार्थः अमृतविग्रहः
 संपद्यते अहो ते माहात्म्यमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ चितः समो ह्यस्रविलासस्यांत सम्यगाध्वसविश्रान्तिभाज ॥ ३५ ॥ हे राम त्वअधिनाभा आनंदसमुद्राख्येन स्वरूपेण स्थितः स न स्पंदोऽस्य
 दौ कल्पनासंकल्प असंकल्पना विकल्पो वेति यावाश्चिन्ताप्राप्यश्चिन्तयति भेदः स नवोऽपि सर्वाकारानिर्दृतिः सुरैककरसाशातिसत्तैव तथातथा आस्थिता इमे च पूर्णा पूर्णदेशेऽपि कमेव मे
 स्वरूपमिति विद्वि ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे निर्वो० पू० सप्तषष्ठितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥

१ विकसद्द्रुप इति पुस्तकान्तरपाठः ॥ उभयविधपाठमभ्येटीकानुग्रहमूलपाठेऽस्तीति भाति २ अबटीकानुरोधात्कुर्विति पाठोपेक्षित इति भाति

तस्य प्रसन्नमिविषयमुक्तशालिलिनीजीविसिद्धचित्ताशयस्य दयाप्रेणाप्यपनालकाकर्मप्रसन्नलोकमाकलत्वाकलत्वाभुजानासास्थितेत्यर्थः ॥ १७ ॥ परमात्मविषयमपणकम्पनयातद
 धीनस्वरूपिणीभूत्वातद्वारणजीवनामकद्रव्यगतासती आत्मनिदेशाकारसंभ्रमहारिणीऽन्यथपद्विभ्रगत्वाविषयाकारसंभ्रमहारिणीभूत्वाविलुठति ॥ १८ ॥ अस्तवमस्यन्वा
 त्याजीवार्तिनामद्रव्यभेदस्तथापि परमार्थभेदेय अख्यासहस्रेत्यधिष्ठानस्यान्यत्वायोगादिति परमपुरुषार्थफलकीधमस्यैकपदकीकरोति ॥ चित्तमिति ॥ प्रत्यगन्ताविसिन्धुपा
 व्याकार्थानिमायापराधात्किपरमात्माप्रसन्नपराधामर्दाकिआत्माप्रत्यगात्मानकिमस्यप्रपन्नोमुखस्यप्रपणेनार्तिविवनानिदीयाधिकजीवनाकोरेवैवस्यप्रसन्नार्द्रहृन्नामभादि
 पराद्यापनाक्शुशुतादिनामभाहर्तान किनुभाभेरेप्युपाधिपररातत्वंप्रभवसेधः ॥ मथाक्षयुति ॥ सपरमहृमधिविदभानलायेभ्य प्राणन्येवप्राणोनामभवतिवदन्वाक्पुपरयक्षुभ्य
 पातालप्रसन्नलोकवाचित्तुमुक्तशालिलिनी ॥ चित्ताशयस्य दमात्रेण कृत्वाकृत्वेवसंस्थिता ॥ १७ ॥ चित्समंदरूपिणीजीवनानमरूपगतात्मनि ॥
 अम्यनचविलुठतिगत्वात्मभ्रमहारिणी ॥ १८ ॥ चित्तेतिपरमात्मानपरमात्मानवानकिम् ॥ जीवदेहादिनामोत्सप्रतिर्विधादिवाहर्ता
 ॥ १९ ॥ प्रसन्नपदपरमप्रसन्नगहृष्ट्येवसंस्थितम् ॥ शुद्धाकाशमिवाकारोजलेजलमिवामलम् ॥ २० ॥ लोकोप्रसन्नएवायजगद्भूयुतिष्ठ
 ति ॥ विभक्त्यन्यतयावाधानप्रतिर्विधादिवाप्रसन्न ॥ २१ ॥ स्मृदस्मदीकृतेवेहस्वतःसंज्ञाविलीयते ॥ साप्यलपरिणामेनलीयतेप्रौघृतयथा
 ॥ २२ ॥ चित्समदएवचित्समदसवात्मनिविजृम्भित ॥ स्पदास्पदौजृम्भणादिकल्पितनामवास्तवम् ॥ २३ ॥ नस्पदोक्तीहनास्पदौनैकता
 वापिनहिता ॥ शुद्धचिन्मात्रसर्वस्वपर्यवकाशितयास्थितम् ॥ २४ ॥ सारेणतुविचारेणसर्वशब्दार्थयो समे ॥ चिन्मात्रमेवज्ञातेऽयना
 क्तान्त्यपिनविधत्ते ॥ २५ ॥ भेदवेदनयोदेतिभेदप्रकृतिलालुनम् ॥ अभेदयोधादखिलेगालितेशिष्यतेपरम् ॥ २६ ॥

एवमप्यभ्यन्तानोपनततिताम्योतस्य कर्मनानान्योवेति ॥ १७ ॥ एवमैक्यदर्शनेकागृह्याप्यवहारदृष्ट्येवपरब्रह्मब्रह्मव्यवसंस्थिताकिपुनपरमार्थदृष्ट्यासमूलोपाधिभाधेतद्राभ्यन्त
 तिभावः ॥ १ ॥ किंचदर्पणादीमुत्पादयन्तिभ्यन्मुखस्यस्थितावभ्यध्यान्निशभावनानिस्त्यात् आयकीषलोकेलुस्वाम्युतस्याभयस्यब्रह्मणएवमनामूर्तान्तकेयुजगद्भूयुति
 धर्तप्रिततस्यभावनानिपतयापिअभ्यतयाआत्मभ्यनिरिकमयभ्यमभयहेतुरतीतिविधोधाद्विभेतीत्याभ्यर्थमित्यथ ॥ २१ ॥ अप्यनामाधेयवृद्धिस्वदेहेतुरितिवृद्धिस्वसमाप्य
 भ्यासेनअस्तीकृतभद्रवृद्धिलक्षणासंज्ञास्वतएववृद्धाविलीयतसामुद्धिरप्यलपूणाप्रभाकारेणभ्रमसाक्षात्कारलक्षणपरिणामेनामौजृम्भयुतमिद्वतदिद्वेब्रह्मणिबिलीयनदत्यर्थ
 ॥ २२ ॥ बाधमापारक्यकुहालकादिदुर्भेद्यजगद्विलीयनमृतिवैधवाभ्यधित्स्यदमाभलावित्याह ॥ चित्स्यदएवेति ॥ २३ ॥ कल्पितमिद्वतकयज्ञानमिति वेषस्त्वदशातददर्शनादि
 त्याह ॥ नति ॥ २४ ॥ सर्वशब्दस्वतदर्थस्यवषमेएकसेलभाधेहातेसतिचिन्मात्रमेवपरमार्थसत्यं ॥ नाक्तीतिअभावयुतोप्ययमप्यनविधत्तेतुरेभाहृत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥

पञ्चरात्रं मूलाद्युपसाराद्वसभं प्रतिनाभ्युदयितं नवपरिमणितमित्यर्थः ॥ स्वर्गेषां ॥ भावेऽकालतत्त्वानुपपत्तेः ॥ ९ ॥ विषयऽऽधिपकृतः ॥ नृपाद्यनुर्थः ॥ भुक्तेषु नीचभुक्तेषु धी
यतश्चिन्तयन्तः ॥ १० ॥ यद्यपि विपुर्ननेषु नीचत्वसिद्धतायापि नानिमित्तमनोदृष्टिनिश्चयकावयवेति जीवित्यस्य धायेवेत्याह ॥ धानिनि ॥ ११ ॥ तर्हि तद्वाक्काठानापस
नाभोक्त्यादिप्रतिपत्तिराह ॥ अस्मदिति ॥ बलाभ्यनोति पदवर्णानां तत्त्वराह भावस्य सत्त्वरूपमनुसंधानमस्तु नान्तराहिरपि तद्वयस्य प्रपञ्चबाल्यदानमपवर्त्तनाद्वदमात्मान
मपराधमेव दत्तुमाविषयनित्यत्वाद्बन्धिलोपाभावात्सम्यक्त्वस्यापि न सति ज्ञानाभावे ज्ञानोपपादयत्यतिप्रतीत्यर्थः ॥ १२ ॥ भूतस्थानकालेत्वेतन्भीजमप्यपदस्तुरक्षिप्तबलनमेव तदप्राक्त
नाद्यप्योर्ध्वनिनोपपत्तिरतज्ज्ञानसिद्धिस्तथाभावात्तत्त्वनिरोधभूतस्थानाद्विलीढयातप्यभावीत्यर्थः ॥ १३ ॥

अथवातस्थलीलधेयस्यपूर्णस्थितिलीलया तज्ज्ञास्तुच्छप्राक्तनमौनत्रयेयंधरूपमेवदनिरस्यमितितुकुप्यंतु चिदानंदविलासएवेतिबुद्ध्यानवाकुप्यंतुतथापितेषामत्रोपादेयताज्ञानमेवनास्तीत्यर्थतास्यमिष्याह ॥ नात्रेति ॥ १४ ॥ जीवन्मुक्तानामितिरनुभावस्तत्रस्थितम् ॥ जतोर्भावतीतिशेषः ॥ अतस्त्वमपिपृष्टु ॥ १५ ॥ तत्त्वदर्शनेसिद्धेअयत्नेनैवतस्तिथ्यतीतिनपूर्वमौनछेदसापेक्षेत्याह ॥ नात्रेति ॥ ऊर्ध्वार्धोमध्यसचारभेदेनत्रिविधः ॥ विषयलाभहर्षणनोह्युत्पत्तेनिरोधछेदननभलायते ॥ १६ ॥ तस्यज्ञानबाधितचित्तकथमवतिष्ठतेत्याह ॥ चेदइति ॥ १७ ॥ विभाजकविकल्पक्षयात्तारतम्यविभागाभावाच्चाविभागम् ॥ अतएवानभ्यासमभ्यासिनिरपेक्षम् ॥ अपरिच्छिन्नात्स्वरूपत्वाद

नात्रोपादेयताज्ञानमेतन्मौनत्रयेकिल ॥ लीलयाकथितंतेनतज्ज्ञाःकुप्यंतुवानवा ॥ १४ ॥ इदंमुपमौनंतुजीवन्मुक्तमितिस्थितम् ॥ अपुनर्जन्मनोजंतोःशृणुश्रवणभूषणम् ॥ १५ ॥ नात्रसंयम्यतेप्राणस्त्रिविधोनापियोज्यते ॥ नाह्युत्पत्तेनभलायतेसमस्तेंद्रियसंविदः ॥ १६ ॥ नानाताकलनेयंचनवल्गतिनशाभ्यति ॥ चेतोनचेतानाचेतोनसन्नासन्नचेतरत् ॥ १७ ॥ अविभागमनभ्यासंस्यदनाद्यंतमास्थितम् ॥ ध्यायतोऽध्यायतश्चैतत्सौषुप्तमौनमुच्यते ॥ १८ ॥ यथाभूतमिदंबुद्ध्याजगन्नाल्वविभ्रमम् ॥ यथास्थितमसंदेहंसौषुप्तमौनमेवतत् ॥ १९ ॥ अनेकसंविद्रूपात्मशिवेनैवेदमाततम् ॥ इत्यास्थितमनंतंयत्सौषुप्तमौनमुच्यते ॥ २० ॥ आकाशंनैवचाक्राशंसर्वमस्तिचनस्तिच ॥ इतिचित्तंसमंशतंप्रतन्मौनंलुप्तमवत् ॥ २१ ॥ सर्वशून्यंनिरालंबंशांतिविज्ञप्तिमात्रकम् ॥ नसन्नासदितिचस्यामासितमौनमुत्तमम् ॥ २२ ॥ भावाभावदशादेशविशेषैर्वर्ततोस्थितैः ॥ संविदोयदनाभास्सन्मौनंपरमंविदुः ॥ २३ ॥ अत्यंतसमत्वांतश्चेतसाऽद्यतिरूपिणा ॥ यदनावर्तनंसंविद्वत्तेसन्मौनमक्षयम् ॥ २४ ॥ नाहमस्मिन्वान्योस्तिनमनोचमानसम् ॥ इतिसंविदसंविदिरविच्छिन्नातिमौनित ॥ २५ ॥ अहमस्मिजगत्सस्मिन्स्वस्तिशब्दार्थमात्रकम् ॥ सत्तासामान्यमेवेतिसौषुप्तमौनमुच्यते ॥ २६ ॥ यस्मात्संविदमेवस्यात्सान्यादिकलनाकृतः ॥ अनंतमेवसौषुप्तंसर्वमौनमतस्ततम् ॥ २७ ॥

नाथतम् ॥ १८ ॥ जगदितिनानात्वविभ्रमोयस्मिस्तत्तद्दृष्टात्तत्तद्व्यथास्थितंबुद्ध्या ॥ १९ ॥ अनेकधासंविद्रूपाणामात्मायःशिवस्तेनैवातंतपूर्णआस्थितमवस्थानंयत्तद्वित्यर्थः ॥ २० ॥ शून्यरूपत्वाभावान्नैवचाक्राशे ॥ २१ ॥ यस्याजीवन्मुक्तदशायामासितमवस्थानम् ॥ २२ ॥ भावाभावादिविशेषैःसंविदोऽनाभासःअविवर्तः ॥ २३ ॥ बाधितत्वादित्यतमसत्तैव ॥ २४ ॥ मानसविकल्पनम् इतिबाधितस्यसंविदाअसवित्तिरप्रतिभासः ॥ २५ ॥ स्वस्तिअनामयंशब्दार्थमात्रकसर्वसत्तासामान्यमेव ॥ २६ ॥ यस्माद्धेतोःअभासर्वाधकत्वाकारचरमदत्तिप्रमाशून्यतामपिपसतीवस्यात्तस्मात्स्यस्यअन्यस्यआदिपदाद्भेदस्यच ॥ २७ ॥

मीनधर्तृधनप्रलक्षणीयवप्यते ॥ सुपुममीनतथाधितुर्पातीतपतिष्ठतम् ॥ १ ॥ चित्तविलासिताचित्तस्यस्ताभारिकप्रदस्यनुसंहिताम् ॥ १ ॥ बाभादीनीर्मीनसयम काष्ठ
मिवमीनकाष्ठमीनम् ॥ सर्वेषुमीनेषुद्वितीयसमर्थोऽभवतीतिमीनेर ॥ २ ॥ द्विविधादिति ॥ त्वद्विद्विद्वानाप्रयाणाकाष्ठनपत्तिनातारतप्यभेदानामनालक्षतपाएककोटिर्देवेतिआ
व ॥ १ ॥ तमेवप्रकटयति ॥ अभावितायामिति ॥ भाषितभाषातत्त्वपर्यालोचनतच्छ्रूयार्थाशुक्कायतद्वनभारसस्यप्यायीकच्छ्रुत्वाद्रापाणार्हिकियायाम् ॥ ४ ॥ प्यबहारे
द्वरातपत्तिलोकोपयोग्यतिरतिरायानशास्त्रारम्भ ॥ ५ ॥ परत्यर्थेऽपुलायपत्त्यायार्थेऽपुलाययति ॥ एतयोरिति ॥ ६ ॥ तथाऽप्येवाचिअप्यश्नुअकारमीनमुनयआहुरि
त्यर्थः ॥ ७ ॥ मेयाप्रत्येकलक्षणाप्याह ॥ बाढीनामित्यादिना ॥ इदियनिग्रहेऽस्मीनम् ॥ ८ ॥ पूर्वविभागपर्यालोचनेपनोमीनपरिपश्यमययपिसभावनितथापितसकाष्ठना
श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ सुपुममीनवान्भूत्वात्यक्काचित्तविलासिताम् ॥ कलनामलनिर्मुक्तस्तिष्ठावपृथ्वतत्पद ॥ १ ॥ ॥ श्रीरामउवा
च ॥ ॥ बाढीनमस्यमानचकाष्ठमीनचवेदयहम् ॥ सुपुममीनमीनेशवक्षन्बुद्धिकिमुच्यते ॥ २ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ द्विविधयो
यतेराममुनिर्मुनिवैरैरिह ॥ एक काष्ठतपस्वीत्याज्जीवन्मुक्तस्तयेतर ॥ ३ ॥ अभावितायांशुक्कायांक्रियायांयद्वनिश्चय ॥ इदोज्जितेद्वि
ययामोमुनि स्यात्काष्ठतापस ॥ ४ ॥ यथाभूतमिदंशुभ्वाभावितात्मात्मनिस्थित ॥ लोकोपमोपिदमोतयं समुक्तमुनि स्मृत ॥ ५ ॥ एत
योर्पाप्मवद्भावश्चातयोमुनिनाययो ॥ चित्तनिश्चयकरपालामोनीशब्देनसस्मृत ॥ ६ ॥ चतुष्प्रकारमाहुस्तमीनंमीनविदोजना ॥ बाढी
नमस्यमानवकाष्ठस्योपुममेवच ॥ ७ ॥ बाढीनंवचसारोधोषलादिद्वियनिग्रह ॥ अलमीनपरित्यागश्चेष्टानांकाष्ठसंज्ञकम् ॥ ८ ॥ म
नोमीनंपश्यमचतन्वृतीकाष्ठतापसे ॥ भावेऽसुपुममीनाख्यंजीवन्मुक्तोनुजीवति ॥ ९ ॥ त्रिपुमीनविशेषेषुविषय काष्ठतापस ॥ सुपुममी
नावस्थायांसाधुयासेवमुक्तधी ॥ १० ॥ बाढीनंमीनमित्येतस्मिद्धतश्चमनकिल ॥ मलिनजीववर्धयायतनस्य काष्ठतापस ॥ ११ ॥
अस्मत्सस्मरणवापिपृहश्चवाक्कायमस्तृशन् ॥ अपश्यन्नेवपश्यद्विकाष्ठमीनीतुतिष्ठति ॥ १२ ॥ प्रसुरचित्तकलनमेतन्मीनत्रयंस्मृतम् ॥
श्रवतिमीनितस्तननतज्जास्तस्यलीलया ॥ १३ ॥

पसस्तमाम्बुच्छाद्युपसारिवत्सम्भविनाभ्युदितसैन्यपरिगणितमन्त्र्य ॥ त्वयैव ॥ भाग्येकात्मनस्त्वानुभवे ॥ ९ ॥ विषयः अधिकृत ॥ तुपाद्यनुर्ध्वं ॥ भुकेषुजीवभुकेषुभी
 यतइतिमुक्तभी ॥ १० ॥ यद्यपि विपुसैन्येषुभीनस्तसिद्धिवाधाधितानिमित्तमनोदृढनिश्चयरूपपाण्येनेतिजीवस्यवधायैवेत्याह ॥ वागिति ॥ ११ ॥ तर्हि तद्वाक्काष्ठनायस
 भायैकयतिष्ठतितादा ॥ अस्त्विति ॥ बलाभ्यनोतिपटुणातस्त्वोद्भवस्तस्यसंस्मरणमनुसंधानमसुरादृष्टद्विदस्यरूपप्रपञ्चब्रह्मयन्तममयव्यक्तसुरान्महानाहतमालान
 मपरमेष्ठेषुमादिब्रह्मनित्यात्मदुम्बिलोपाभावात्तस्यच्छब्दाग्निब्रह्माग्निमात्रमप्योतिपापस्यस्तिष्ठतीत्यर्थ ॥ १२ ॥ भूमास्थानकाटोत्तेजस्वीनम्रप्रयमरुतश्चिसचलनमेव तत्रपात
 नाद्यधोर्ध्वनिभोग्रहतिभ्रान्तिविषयाधाम्नतस्यनिरोधभूमास्थानाद्विलीलयतात्प्रभवतीत्यर्थ ॥ १३ ॥

अथवातरस्थलीलेयेत्यस्यपूर्णस्थितितीलया तज्ज्ञास्तुच्छाकनमौनत्रयेबंधरूपमेवेदनिरस्यमितिकुप्यंतु चिदानंदविलासपेवेतिबुद्धानवाकुप्यंतुतथापितेषामत्रोपादेयताज्ञानमेवनास्तीत्यर्थेनात्स्यार्थमित्याह ॥ नात्रेति ॥ १४ ॥ जीवन्मुक्तानामितिरनुभावस्तत्रस्थितम् ॥ जतोर्भवमीतिशेषः ॥ अतस्त्वमपिशृणु ॥ १५ ॥ तत्त्वदर्शनेसिद्धेअयमेवेतस्तिथ्यर्तातिनपूर्वमौनेच्छरासापेक्षेत्याह ॥ नात्रेति ॥ ऊर्ध्वाधोमध्यसचारभेदेनत्रिविधः ॥ विषयलाभहर्षेणोच्छ्रित्येतनिरोधेच्छेननयलायते ॥ १६ ॥ तस्यज्ञानबाधितचित्तकथमवतिष्ठेतदाह ॥ चेतरिति ॥ १७ ॥ विभाजकविकल्पक्षयात्तारतम्यविभागाभावाच्चाविभागम् ॥ अतएवानभ्यासमभ्यासिनिरपेक्षम् ॥ अपरिच्छिन्नात्स्वरूपत्वाद

नात्रोपादेयताज्ञानमेतन्मौनत्रयेकिल ॥ तीलयाकथितंतेनतज्ज्ञाःकुप्यंतुवानवा ॥ १४ ॥ इदंशुषुप्तमौनंतुजीवन्मुक्तमितिस्थितम् ॥ अपुनर्जन्मनोजतोःशृणुश्रवणभूषणम् ॥ १५ ॥ नात्रसंयम्यतेप्राणस्त्रिविधोनापियोज्यते ॥ नाह्यस्यतेनभलायतेसमस्तंद्रियसंविदः ॥ १६ ॥ नानाताकलनेयंचनवल्गतिनशास्यति ॥ चेतोनचेतानाचेतोनसन्नासन्नचेतरत् ॥ १७ ॥ अविभागमनभ्यासंसंयदनाद्यंतमास्थितम् ॥ ध्यायतोऽध्यायतश्चैतसौषुप्तमौनमुच्यते ॥ १८ ॥ यथाभूतमिदंबुद्धानाजगन्नात्वाविभ्रमम् ॥ यथास्थितमसंदेहंसौषुप्तमौनमेवतत् ॥ १९ ॥ अनेकसंविद्प्राणशिवेनैवेदमाततम् ॥ इत्यास्थितमनंतंयत्सौषुप्तमौनमुच्यते ॥ २० ॥ आकाशंनैवचाकाशंसर्वमस्तिचनस्तिच ॥ इतिचित्तंसमंशांतंयत्तन्मौनंशुषुप्तवत् ॥ २१ ॥ सर्वशून्यंनिरालंबंशांतिविज्ञप्तिमात्रकम् ॥ नसन्नासदितिपस्यामासितंमौनमुत्तमम् ॥ २२ ॥ भावाभावदशादेशविशेषैर्विवर्तितोरथितैः ॥ संविदोयदनाभासस्तन्मौनंपरमंविदुः ॥ २३ ॥ अत्यंतसमत्वांतश्चेतसाऽवृत्तिरूपिणा ॥ यदनावर्तनंसंविदुत्तेस्तन्मौनमक्षयम् ॥ २४ ॥ नाहमस्मिन्वान्योक्तिनमनोनचमानसम् ॥ इतिसंविदसंविन्तिरविच्छिन्नातिमौनित्ता ॥ २५ ॥ अहमस्मिजगत्यस्मिन्स्वस्तिशब्दार्थमात्रकम् ॥ सत्तासामान्यमेवेतिसौषुप्तमौनमुच्यते ॥ २६ ॥ यस्मान्संविदमेवस्यास्वान्यादिकलनाकुतः ॥ अतंतमेवसौषुप्तसर्वमौनमतस्ततम् ॥ २७ ॥

नायतम् ॥ १८ ॥ जगदितिनानात्वविश्वेयोयस्मिस्तत्तद्वदआत्मतत्त्वयथास्थितंबुद्धाना ॥ १९ ॥ अनेकधासंविद्प्राणमात्मायःशिवस्तेनैवाततंपूर्णआस्थितमवस्थानंयत्तदित्यर्थः ॥ २० ॥ शून्यरूपत्वाभावाच्चैवचाकाशे ॥ २१ ॥ यस्यांजीवन्मुक्तदशायामासितमवस्थानम् ॥ २२ ॥ भावाभावादिविशेषैःसंविदोऽनाभासःअविवर्तः ॥ २३ ॥ बाधितत्वादयतमसत्तैव ॥ २४ ॥ मानसविकल्पनम् इतिबाधितस्यसंविदाअसंविदित्तरप्रतिभासः ॥ २५ ॥ स्वस्तिअनामयंशब्दार्थमात्रकसर्वसत्तासामान्यमेव ॥ २६ ॥ यस्माद्धेतोःअभासवर्वाधकत्वाकारचरमदत्तिप्रमाशून्यतामपिप्रसीवस्यात्तस्मात्स्वस्यअन्यस्यआदिपदाद्वेदस्यच ॥ २७ ॥

अधिपाधाधानुर्धनदाध्वरत्नीनामपिपाधानुयातीतम् ॥ २८ ॥ प्रागुक्तसमिधधानानुमिकानामध्यपथम्यादयपरातीत्यानुमका समीधमद्वेषाजाधानाध्वराभ्या
स्त्वमस्मेतिनस्वविदिययापणप्रवतीत्याह ॥ सौधुर्मकति ॥ समाधान समाधिकश्वसमाधि एतेसमाधयोकापत्यपिप्रवति ॥ २९ ॥ हेमकाग्रमक्षभूतहेसाधोजापतिसमतान्नि
पुणम्यवहरत्सर्वोपिउतवास्यकम्यवहार समाधिस्योपिबीधभुक्त सकलामलशानिद्विर्निमित्यनुयर्थपृथक्वाविदेहपृथ ॥ इयच्छिति स्थूलसूक्ष्माकारद्वयभाधान्यभाभव
तीतिनाभाभप्रयस्तस्यैवास्तिनाम्यस्यस्यर्थ ॥ अयधानभद्रत्यपिप्रधोपनमेव ॥ इयस्थिति कथाभावतएवास्तिनाम्यस्येस्यर्थ ॥ अयथाभावतस्तवैवास्तीतिराममतिस्निद्धय
कारास्ति ॥ ३० ॥ इरामत्व अस्तिमादूक्येनपिपुक्तरीत्याधरावादिपादभाषापिछापनेनोक्तभावयासनमेकनयरूपप्राप्त ॥ सर्वच्चिद्यमद्वीहृकिलयप्यसिद्धतराभिनरो

लुपुसमीनमेवदमनतत्वाद्यधोयवत् ॥ तुर्यमेवामलविदितुयातीतमयापिच ॥ २८ ॥ सौधुर्मकसमाधानस्तयातुर्यसमाधिक ॥ तुर्याती
तसमाधिवाजाप्रत्यपिभवतिवै ॥ २९ ॥ तुर्यस्यावसकलामलशानिद्विर्जाप्रत्यपिपृथक्वहरन्निपुणसमतात् ॥ नित्यसदेहउतवापिवि
देहएवमक्षतभोगभवतएवकिलास्तिसाधो ॥ ३० ॥ अमित्युक्तमभववासनमेकमास्वनत्यन्यहमपिनान्यदिह ॥ लिस्त्यम् ॥ सर्वच्चवि
यतइतीहकिलांतराभजस्तिपृथिद्वगनकोशकलैकनिष्ठ ॥ ३१ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मोक्षोपायपुनिर्वाणप्रकरणपू० महामौनय
ब्रौपदेशोनामाष्टपणितम संग ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ कुतश्चातत्वमायातकद्राणामु
निनायक ॥ येगणाल्लेनुपेकद्राडतनेतिवदाशुमे ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ स्वप्नानामिक्षुणादृष्टशतशतशरीरकम् ॥ सर्वमुद्देशानां
ज्ञातततउक्तनतन्मया ॥ २ ॥

नास्तरनुभूयमानस्वमलदाभुरभ्याशोकीवभुक्तल्लिद्वगनकोशकलैकनिष्ठल्लिदेस्यर्थ ॥ ३१ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० भास्वयप्रकारोनि० पू० अष्टपणितम संग ॥ ६८ ॥
गणानामपिद्वल्लभुकानामिच्छिकीस्तिमि ॥ योगाद्याणस्यविलयोयतेस्तद्विरिभ्यते ॥ १ ॥ माप्यताम्रकाहसहोदरासर्वपुत्रे ॥ समाजयमूर्ध्विजुभ्यरुद्राणामुत्तमशतमिति
शतानामप्युत्तमकद्रापागुक्ततदुत्तरसर्पेवकद्रास्ययानेनोपेदेहपुनरावधरोपयगुक्तवतियाध् सभभुक्काचिरभोगान्माप्यरुद्रपुत्रत ॥ गणनाभाभसतस्तेस्यास्म्यतिसर्परिच्छदाह
स्युक्तमरुदेच्छयाशतकद्रमूर्तीनागणत्वमेकैककद्रमूर्तिरितिद्विदेशेनोराभ पूच्छति ॥ कुतइति ॥ कद्राणांशतल्लकुलआगतम् किमपीसहपरिगणानाहुततद्वानिरिककद्राणामेवपरिग
णनात् ॥ एवार्थेनुराभ ॥ यगणाल्लयोक्तएवपेकद्राडकालोउभन ॥ अन्येएवकद्रादत्यथ ॥ १ ॥ तपययमकद्रमेवकद्राडम्यसिद्धउत्तरमाह ॥ स्वप्नानामिति ॥ उद्देश
वभागावर्चितवत्तत्त्वम्यादियलागतस्तयाक्षानमेवतत्तन्मयाकद्रातसत्त्वानेनामरोपिशिष्यनोक्तम् ॥ १ ॥

भिक्षुस्वमेयेजीवटायाकारास्तदाकारमेवोत्सर्गगणशतमितिस्मृतम् ॥ तदेतद्वृद्धशतकमपिभोगेश्वर्यसाम्यादुर्गतात्वाच्चभवत् ॥ ननुगणादितरुदस्यसवकाः५॥पदाऽप्यन
 कथमुत्पन्नरुद्रायु स्वाभिमृत्प्रभावयोर्विरुद्धयोरेकत्रासभवत् ॥ किंचशततमस्यमुख्यरुद्रत्वाद्वगत्वाभावाद्गणशतमित्युक्तिश्चानुपपन्नेवेतिचेत्तत्राह ॥ रुद्राअपीति ॥ तेश
 तस्यरुद्राअपिपूर्वसिद्धस्येश्वरकोटिभूतरुद्रस्यपरिचर्यादिविधौगणाएवभवति तेषाकर्मफलभोगेश्वर्यप्रप्तमेस्तदर्धानत्वादित्यर्थ ॥ ३ ॥ वोदयित्वानुतभिक्षुचेतसाचेतनेनचै
 त्यादिनाभिक्षुस्वमकृतेनशततमेनरुद्रेणस्यचित्तचैतन्यदानेनभिक्षवादीनावोधनयत्नागुक्ततदन्यत्रादर्शनादसंभावयत्तसामपृच्छति ॥ एकस्मादिति ॥ ४ ॥ अनीश्वरेष्वज्ञेयुत
 ददर्शनेपिर्दश्वरेषुमुक्तेषुनतदसंभावनायुक्तेतिपरिहरति ॥ निरावरणेति ॥ ज्ञानैश्वर्येणनिरावरणायोगेश्वर्येणसद्भावाःसत्यसकल्पाः ॥ रसोवैसरसंसेवायलब्ध्वानदीभवतीतिश्रु

यआकाराश्वतेस्वप्नेतत्तद्गणशतंरुद्रतम् ॥ तदेतद्वृद्धशतकंरुद्राअपिगणाविधौ॥ ३ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ एकस्माद्गवांश्चित्ताक
 यंचित्तशतंरुद्रतम् ॥ तत्स्वप्नकृतरुद्रेणर्दीपाह्नीपशतंयथा ॥ ४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ निरावरणसद्भावाययथाकल्पयंतिहि ॥ तत्त
 थानुभवंत्येवरसावरणसंविदः ॥ ५ ॥ ॥ सर्वोत्पन्नःसर्वगत्वाद्ययथायत्रभाष्यते ॥ तथानुभूयतेतत्रतथाज्ञतयाधिया ॥ ६ ॥ ॥ श्रीराम
 उवाच ॥ ॥ कपालमालाभरणोभस्मशालीदिगंबरः ॥ रमशाननिलयोव्रह्मन्कामुकश्चकिर्माश्वरः ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ म
 हेश्वराणांसिद्धानांजीवन्मुक्तशरीरिणाम् ॥ नक्रियानियमोर्साहसह्यज्ञस्यैवकल्पितः ॥ ८ ॥ ॥ अज्ञसुदितचित्तत्वाक्रियानियमनंविन ॥
 गच्छन्त्यायेनमास्तेनपरंदुःखंप्रयातिहि ॥ ९ ॥ ॥ सुज्ञास्त्विष्टेष्वापिपुननिमज्जतिवस्तुषु ॥ यतैद्रिद्यत्वाद्ब्रह्मत्वानिर्वासनतयातथा ॥ १० ॥

ने रसोभूमानदस्तआसमतात्साकल्पिकार्थसत्तालाभापदणोतिस्वीकरोतितथाविधायामायाप्रतिव्यवसवेतसर्वज्ञसर्वशक्तत्वाख्यातद्वलादित्यर्थ ॥ ५ ॥ सार्वाभ्यवकादपि
 तेषासर्वभावितार्थसिद्धिरित्याह ॥ सर्वाल्लनइति ॥ ६ ॥ एवमैश्वर्यसंतिहरिहरादयःकिमर्थमानुषयोन्याद्यवताररमशानवासादिकदर्दनात्यस्यकल्पयतिशुभमेवकुनोत्कल्प
 यतीत्याशयेनरामपृच्छति ॥ कपालेति ॥ भस्मनाशालतेशोभतेनच्छील ॥ ईश्वरःसर्वशक्तिसंपन्नोपिसर्गकिकिमर्थमेवमार्त्तइत्यर्थ ॥ ७ ॥ क्रियाःशास्त्रायाएवमगलरूपा
 एवसुखभोगफलाएवकार्याइतिनियमस्तेषावधिकिकरत्वाभावात् ॥ अज्ञदक्षप्रसिद्धमगलानामपिपूर्वपातत्त्वदृशाअमगलतमत्वाविशेषात् ॥ अशुभकर्मभावेनदुःखसा
 मभ्यापितेपादुखभोगानुदयात्सर्वस्यसुखरूपत्वाविशेषाच्चेतिभावः ॥ ८ ॥ दितचित्तत्वातरागद्वेषलोभादिदोषसहस्रखंडितचित्तत्वान्मास्तेनमस्येषुप्रसिद्धेनदुर्बलस्वरजा
 तिप्रसन्नन्यायेनगच्छत्क्रियानियमनंविनापरजन्मपरपरानरकादिदुःखंप्रयाति ॥ हिंइतिशास्त्रप्रसिद्धौ ॥ ९ ॥ १० ॥

अधिवाधाधानुर्धनद्वापञ्चनीनामलिवाधानुयातीतम् ॥ १८ ॥ प्रागुक्तसमविधसूत्रानुमिकानामध्यवस्थायपुतास्तिकोभूयिका समाधिभेदकृपा जायतकापराध्वा
 त्समस्थितरनविद्वेषपापणभवीत्याह ॥ सौर्धुमेकति ॥ समाधान-समाधिकभक्तमाधि एतेसमापयोजापत्यपिभवति ॥ १९ ॥ हेमल्लनद्रसभूतहसाधोकापतिसमतानि
 पणव्यवहारेत्तरेषोपनयात्यक्तव्यद्वार समाधिरस्योपिजीवन्मुक्त सकलामलरतिरिहिसिर्नयतुयस्यएवतथाविद्दृष्टम् ॥ नृपचस्थिति स्पूलवृक्षकारद्वयधाधान्यमाभय
 मतिनभाभयस्यमल्लेकालिनान्यस्यत्यम् ॥ अयवानभदस्यपिषवोपनयेय ॥ नृपस्थितिलिवाभावतएनालिनान्यस्येत्यर्थ ॥ अथवाभावतलवैवात्तीतिराममतिविद्वत्
 षायाति ॥ २० ॥ इयामल अतिमिमीक्षुपापनिपुक्तरिष्याधिराहिरिवाधमाभापविष्ठापनेनेवलभाववासनेकनुयद्वयमास ॥ सर्वविद्यतदनीहिकलमप्यसिद्धतत्तत्तरो

सुषुप्तमौनमेवंदमनतत्वाद्यधोभवत् ॥ तुर्यमेवामलविद्वितुर्यातीतमयापिच ॥ २८ ॥ सौर्धुमेकसमाधानलयातुर्यसमाधिक ॥ तुर्याती
 तसमाधिवाजाप्रत्यपिभवतिवे ॥ २९ ॥ तुयस्यएवसकलामलशांतिवृत्तिर्जाप्रत्यपिव्यवहरन्निपुणसमतात् ॥ नित्यसदेहउतवापिचि
 दहरेवमक्षन्मोभवतएवकिलालिसाधा ॥ ३० ॥ अभितुदकभववासनमेकमास्वनलनवाहमपिनाम्यदिहालिसत्यम् ॥ सर्ववि
 द्यतद्विद्विजालंतराभज्ञास्तिष्ठिद्वगनकोशकलेकनिष्ठ ॥ ३१ ॥ इत्यापेवा० वा० दे० मोक्षोपायपुनिर्वाणप्रकरणपू० महामौनय
 ज्ञापदशानामाष्टपद्वितम सग ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ कुत-शतत्वमायातरुद्राणामु
 नितायक ॥ योगणास्तेनुपेकद्राउतनेतिवदाहुमे ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ स्वमानाभिक्षुणादृष्टशतशतशरीरकम् ॥ सर्वमुद्देशता
 ज्ञातततउत्तनतन्मया ॥ २ ॥

नाल्यरनुभूयमान स्वमलशमभुग्याधोजीवन्मुक्तस्तिष्ठिद्वगनकोशकलेकनिष्ठस्तिष्ठेत्यर्थ ॥ २१ ॥ ॥ इतिश्रीवाग्विषय-तात्पर्यप्रकाशेति० पू० अष्टपद्वितम-शग ॥ ६८ ॥
 गणानामपिद्वत्समुक्तानामिच्छिर्वास्त्यति ॥ योगाध्यात्मस्यवित्तपोयत्नेस्तद्वृत्तिरुच्यते ॥ १ ॥ प्राप्यतप्राप्तदृष्टादृष्टासर्वपश्यते ॥ समाज्यभुविरेजुश्चरुद्राणांमुक्तमरानमिति
 शतानामप्युक्तमरुद्राणांमुक्तदुत्तरासर्वेषुद्राक्षयातपुनेपुद्गपुभारद्वयोपभुक्तवतिपाम् तपभुक्ताश्चिरभोगाभ्याप्यकद्रपूरित ॥ गणतामाधसतस्तेस्यास्त्यतिषपरिच्छेदान्
 स्युक्तनप्रष्टुच्छयाराकद्रमूर्तीनांगणत्वमेकैवकद्रमूर्तिरितिषविरानोरा म पूच्छति ॥ कुतइति ॥ कद्रवांशतत्त्वकुनआगतम् किण्वो-सर्वपरिमणनाहुततद्व्यतिरिक्तद्राणांमेवपरिग
 णनात् ॥ एषार्थेनुराष्ट ॥ यमपास्त्यपोकालएवकेकद्राउकालोउतत ॥ अप्येएवकद्रादृत्यय ॥ १ ॥ तपमयमकद्रमेवावच्छेद्यसिद्धउत्तरमाह ॥ स्वमानाभिनि ॥ उद्देश
 तप्याग्नीवतवज्रम्यादिरिवावतस्तयाक्षतमेवततलमप्याकद्रातसंख्यानेनापरोक्षशिष्यनोक्तम् ॥ १ ॥

एकफलत्वेऽथोदनसिद्धौ वाङ्मज्जलयोगो विवसां ल्ययोगयोः समुच्चयौ युक्तो न विकल्प इति चेन्न तत्राह वासनामिति ॥ सद्यतेर्वाक्षांतःकरणप्राणादिचेष्टायास्तद्वासनापुंजात्मकं मन एव कारणतश्च साध्येन योगेन वा एकेनैव विलीयत त्वज्ञानात्मना परिणतमुभयोः कारणप्राणयोरेषिकर्मसुब्ध्यापारेषु अकारणतामेतौत्येके केन जाय फलसिद्धेर्न समुच्चय इत्यर्थः ॥ २३ ॥ देहाहतादर्शनपूर्विके वसवर्षासत्यतस्तत्समूलमनस्तच्छातौ सर्वसत्यतिशान्तिरुपपन्नेत्याह ॥ मन इति ॥ २४ ॥ आत्मदर्शनेन तर्हि कथं मनसो नाश इति चेत्तददर्शनजन्यत्वादित्याह ॥ मन इति ॥ २५ ॥ ज्ञानेन मनोवाधेत त्कार्याहममतादिवंधमोक्षानां सर्वाः कल्पनावाध्यत इत्याह ॥ मनोभव इति ॥ ककुत इत्यनयोः प्रतिपदमन्वयः ॥ २६ ॥ इदानीमुत्तमाधममध्यमाधिकारिकमेणोक्षसाधनत्रयसर्वशास्त्रार्थात्पर्यस्य हेण दर्शयति ॥ एकेति ॥ २७ ॥ तेषु मध्यमरासमाक्षिपति ॥ यदीति ॥ मरणे सर्वप्राणविलयप्रसिद्धेरिति भावः ॥ २८ ॥ त्रयोप्यपायामनोनाशद्वारैव मोक्षहेतवो मरणे च न मनोनाशः प्राणनाशो वा किंतु मूर्च्छाकाले विलीनसैधववद्विधायानां वासनात्मनावस्थानमुक्त्वमणकाले पुनराविर्भावः ॥ २९ ॥

वासनांचित्तमेवाहुः कारणतद्विसंस्तुतेः ॥ तदकारणतामेति विलीयो भव्यकर्मसु ॥ २३ ॥ मनः पश्यति वैदेहं बालो वेतालकं यथा ॥ स्वात्मानं विलयं नीत्वा न भूयस्तं प्रपश्यति ॥ २४ ॥ मनोमुधैवाभ्युदितमसदेवानवेक्षणत् ॥ स्वप्ने स्वमरणाकारं प्रेक्ष्यमाणं न विद्यते ॥ २५ ॥ मनो भवस्तु संसारः कममाहं कसंततिः ॥ उपदेशोपदेशादिवंधमोक्षौ च तत्कुतः ॥ २६ ॥ एकनत्वयनाभ्यासः प्राणानां विलयस्तथा ॥ मनो विनिग्रहश्चेति मोक्षशब्दार्थसंग्रहः ॥ २७ ॥ श्रीराम उवाच ॥ यदि हि प्राणविलयो मुने मोक्षस्य कारणम् ॥ मृता एव विमुच्यंते तन्मन्ये सर्वजंतवः ॥ २८ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ त्रिविधे तेषु प्रयोगेषु मनः प्रशमनं वरम् ॥ साध्यं विद्धि तदेवाशु यथा भवति तच्छिवम् ॥ २९ ॥ यदानिर्वाणनं प्राणास्त्यजंतीं दर्शयिष्ये ॥ तदानुभूयतन्मात्रैर्यातिव्योमनि संगमम् ॥ ३० ॥

वः स विज्ञानो भवति स विज्ञानमेवान्वयकामतीति श्रुते स्तृणजलायुकादृष्टांतप्रसिद्धौ वैलीनाना प्राणानां च क्षुरादिद्वारेणोक्त्वमणसंभावः ॥ न च स्थूलदेहरूपधाराजावाद्भिर्निर्गतानां विलयः वासाकाशोऽहोकाताभिर्भूतमात्राभिस्तात्कालिकव्यवहारयोग्यदेहकल्पनसंभावित्याशयेन वसिष्ठः समाधत्ते ॥ त्रिविधेति ध्वत्यादिना ॥ मनः प्रशमने भववरं श्रेष्ठसाध्यमिति ॥ २९ ॥ यदा प्राणानि निर्वाणनम् ॥ वणशब्दे ॥ उपशान्तपुरुषरावमिदं दर्शयिष्ये ॥ तदा वासनाकामकर्मापस्थापितमाविदेहाकारमनुभूय बाह्यव्योमनितादृशदेहारं भानुकुलैस्तन्मात्रैर्भूतमात्राभिः संगमयति ॥ तथा च श्रुतिः ॥ स विज्ञानो भवति स विज्ञानमेवान्वयकामतीति ॥ तद्यथा पेशस्कारी पेशसो मात्रामुपादायान्यन्वतरकल्याणतरु रूपतनुने एवमेवायमात्मेदं दर्शयिष्ये ॥ तदा वासनाकल्याणतरुपंकुलते पितृपुत्राणां धैवद्वैववाप्राजापत्यं ब्राह्मणान्येषां भूतानामिति च ॥ श्रुतौ पेशस्कारी स्वर्णकारपेशसः स्वर्णस्य मात्राशकलाभ्युपादायेत्यर्थः ॥ ३० ॥

ठरा अत्र स्यादावुर्नाम ॥ ५६ ॥ आस्य ॥ ११ ॥ एवकभाभानुप्यादिसम्भवा ॥ १२ ॥ नरेपताकस्य विधिरेश ॥ आसीयत्वषणाश्रमोचितम् ॥ परतवच्यम् ॥ सा
 निजालान्विषणानिपन्नानि विविपयस्तथा विधनकश्चित्तय ॥ १३ ॥ गर्हिकयद्दरस्यमसिद्धहरश्चरिभवेन कियानियमो हरेर्वातस्त्रिष्वेयादिनियमो भाववादीनामप्राप्तोत्त
 मवधानियमः काकतालीपस्थापतदपटनादित्याराक्याह ॥ अथार्थानामिति ॥ आगत्यस्तत्तज्जात्युचितकर्मानियमः ॥ मुख्यश्चेच्छाखाना विनियमतिरेवतद्व्यवस्थाधिकेस्य
 ॥ १४ ॥ अस्माननुषयात्प्रादिकियान्वियता सगर्हाश्रमिका कर्तुं सर्वे हरेभ्याप्योत्ततत्तद्वर्णा विभागसंकेतशत पृथक्परेहिकपारत्तीकिकसुखं स्वानुभूतिफलम्

कायतालीयवद्ग्राहिया पूर्वतितेसदा ॥ ननुर्वस्यवैकिषि नैपाकश्चिदपिग्रह ॥ ११ ॥ काकतालीयतोविष्णुरेवकर्मादित पुरा ॥ एव
 कर्माजिनयनएवकर्माधुजाइव ॥ १२ ॥ नर्निप्रमस्मिन्नानिधनोपादेयनहेयता ॥ नचाभियनचपरकमज्ञाविपयकश्चित् ॥ १३ ॥ अथ्या
 दर्ताययौप्यादिसगादाहृदिभागतम् ॥ हरदर्तातयाकर्मादितानाचजातय ॥ १४ ॥ सर्वेप्रहरेभ्यायातेसकेतवशत पृथक् ॥ अनुभू
 तिफलाश्रया कस्यता कस्यता स्वयम् ॥ १५ ॥ विदेहमुक्त विपयतुयमीनमतोमया ॥ नोक्तवपरमीनसेदेहस्यरयूह ॥ १६ ॥ रवाट
 व्यतिरामच्छमागमाकाशचिदात्मकम् ॥ तत्ताप्राप्तिपरश्रेय साकयप्राप्यतश्च ॥ १७ ॥ सम्भगज्ञानावधोधेननित्यमकसमाधिना ॥
 सस्ययेवावुद्भायेतरयता सात्मयोगिन ॥ १८ ॥ प्राणायनिलसशतीयुक्तयायेपदभागता ॥ अनामयमनाद्यततेभ्यतायोगयोगि
 न ॥ १९ ॥ उपादयतुसर्वपागातपदमश्रमिन्म ॥ तर्केचित्सस्ययाप्राप्ता कचियोगेनदेहत ॥ २० ॥ एकसांस्थस्ययोगाचय पश्यतिस
 यस्तति ॥ यत्सांस्थं प्राप्यतेस्यानपरंयोगिकटेवहि ॥ २१ ॥ यन्प्राणमनोदत्तिरत्यतनोपलभ्यते ॥ वासनावागुरोक्तातातद्विद्विपरम
 पदम् ॥ २२ ॥

शार्वापास्तभाविष्यभरागादिवशात्सयम् भिन्नादन्निधैष्यमित्यर्थः ॥ १५ ॥ एवमभसभाभापयस्तोत्रेपुर्गेनेयुषकभ्यशेषर्ययति ॥ विदेहेति ॥ सेदेहस्यमसिद्धाच्नुर्व
 धर्मानास्तरन्नोक्तच्युतिवतिपरेणाश्रय ॥ १६ ॥ तत्तायास्तद्वावस्ययाति परमयोगोक्ष ॥ १७ ॥ तथार्थीसांस्थयोगावुपापदतिवर्णयिष्यसांस्थयोगिनोत्प्लक्षयति ॥
 सस्यमिति ॥ सस्ययाद्विद्वकविषयपुनराकाशपातन ॥ १८ ॥ कर्मयोगिनोत्प्लक्षयति प्राणेति युक्त्यापान्मर्षितइत्युपयोगेन ॥ १९ ॥ उपादेयफलीभूतस्यसाक्षात्कारेणप्राप्त
 म्यम् ॥ सर्वेवद्विषयानामविधोभिनाम् ॥ वेदेनःअनैषेदेन ॥ २० ॥ फलान्पुनरेवस्फुटयति ॥ यदिति ॥ २१ ॥ ननुविनिश्चयपयास्तयो कुतएकफलतद्वाह ॥ यमेति ॥ प्रा
 णमनाहरयाहमपारव्यात्यतिकर्तव्योपलक्षितरत्नस्यरमयपलतदित्यर्थः ॥ २२ ॥

एकफलत्वेओदनसिद्धौवह्निजलयोरिवसाध्ययोगयोःसमुच्चयकोनविकल्पइतिचेत्तत्राह वासनामिति ॥ संस्तेर्वासांतःकरणप्राणादिचेष्टायास्तद्वासनापुंजालकंमनएव
कारणतत्त्वसाध्येनयोगेनवाएकेनैवविलीयतत्त्वज्ञानात्मनापरिणतभुभयोःकरणप्राणयोरपिकर्मसुब्ध्यापारेषुअकारणतामतीत्यैकेनाभयफलसिद्धेर्नसमुच्चयइत्यर्थः ॥ २३ ॥
देहाहतादर्शनपूर्विकैवसर्वासस्तिस्तन्मूलमनस्तच्छातौसर्वसस्तिशान्तिरुपपन्नेत्याह ॥ मनइति ॥ २४ ॥ आत्मदर्शनेनतर्हिकथंमनसोनाशइतिचेत्तददर्शनजन्यत्वादित्याह ॥
मनइति ॥ २५ ॥ ज्ञानेनमनोबाधेतत्कार्यार्हममतादिवंधमोक्षांताःसर्वाकल्पनाबाध्यतइत्याह ॥ मनोभवइति ॥ ककुतइत्यनयोःप्रतिपदमन्वयः ॥ २६ ॥ इदानीमुत्तमाधम
मध्यमाधिकारिक्रमेणमोक्षसाधनत्रयसर्वशार्त्तार्थतत्सर्वसमहेणदर्शयति ॥ एकेति ॥ २७ ॥ तेषुमध्यमंरामआक्षिपति ॥ यदीति ॥ मरणसर्वेषाप्राणविलयप्रसिद्धेरितिभा
वः ॥ २८ ॥ अयद्युप्यायामनोनाशद्वारैवमोक्षहेतवोमरणेचनमनोनाशःप्राणनाशोवाकिनुमूर्च्छाकालेविलीनसैधववद्विधायावासनात्मनावस्थानमुक्कमणकालेपुनराविर्भा
वासनांचित्तमेवादुःकारणंतद्विसंस्तुते ॥ तदकारणतामेतिविलीयोभयकर्मसु ॥ २३ ॥ मनःपश्चातिवैदेहंवालोवेतालकंयथा ॥ स्वात्मा
नंविलयनीत्वानभूयस्तंप्रपश्यति ॥ २४ ॥ मनोमुधैवाभ्युदितमसदेवानवेक्षणात् ॥ स्वप्नेस्वमरणाकारंप्रेक्ष्यमाणंनविद्यते ॥ २५ ॥ मनो
भवस्तुसंसारःकममाहंइसंतति ॥ उपदेशोपदेशादिवंधमोक्षौचितलुक्तः ॥ २६ ॥ एकनत्वघनाभ्यासःप्राणानांविलयस्तथा ॥ मनोवि
निग्रहश्चेतिमोक्षशब्दार्थसंग्रहः ॥ २७ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ यदिहिप्राणविलयोमुनेमोक्षस्यकारणम् ॥ नृताएवविमुच्यंततन्मन्ये
सर्वजंतवः ॥ २८ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ चिष्वेतेषुप्रयोगेषुमनःप्रशमनंवरम् ॥ साध्यंविद्धितदेवाशुचयथाभवतितच्छिवम् ॥ २९ ॥
यदानिर्वाणनंप्राणास्यजंतोदंशरिरकम् ॥ तदानुभूयतन्मात्रैर्यातिव्योमनिसंगमम् ॥ ३० ॥

वः सविज्ञानोभवतिसविज्ञानमेवान्ववकामतीतिश्रुतेरतृणजलायुकादृष्टांतप्रसिद्धेर्विलीनानांप्राणानांचक्षुरादिहारेणोक्कमणासंभवाच्च नचस्थूलदेहरूपाधाराभावाद्दहिर्निर्ग
तानाविलयः बासाकाशेहोक्कानाभिर्भूतमात्राभिस्तात्कालिकव्यवहारयोभ्यदेहकल्पनसंभवादित्याशयेनवसिष्ठःसमाधत्ते ॥ चिष्वेतेष्वित्यादिना ॥ मनःप्रशमनमेववरंश्रेष्ठ
साध्यविद्धि ॥ २९ ॥ यदप्राणानिर्वाणनम् ॥ वणशब्दे ॥ उपशान्तपुर्पुरारावमिदंशरीरकल्पजंतितद्वासनाकामकर्मोपस्थापितभाविदेहाकारमनुभूयबासव्योमनितदृशदे
हारंभानुकूलैस्तन्मात्रैर्भूतमात्राभिःसंगमयाति ॥ तथाचश्रुतिः ॥ सविज्ञानोभवतिसविज्ञानमेवान्ववकामतीति ॥ तद्यथापेशरस्कारीपेशसोमाप्राणमुदायान्यन्वतरेकल्याणत
ररूपतनुतेएवमेवायमात्मेदंशरीरनिहत्याविद्यागमयित्वाऽप्यन्वतरेकल्याणतरंरूपकुरुतेपिऽप्यंवागांधर्वैवदैववाप्राजापत्यंवाब्राह्मवाऽन्येपावाभूतानामितिच ॥ श्रुतौपेशस्कारी
स्वर्णकारपेशसःस्वर्णस्यमात्राशकलाप्यपादायेत्यर्थः ॥ ३० ॥

कदाञ्चकस्याधार्तुताम् ॥ पद आसग ॥ ११ ॥ एवकयामानुष्यादिजन्मकया ॥ १२ ॥ नहेयताकस्यश्चिद्विरोध ॥ आत्मीयस्त्ववणाश्रमोचितम् ॥ परतवन्मत् ॥ आ
 सिद्धात्ताय्यविषोतिपद्मानीतिविषयस्तथाश्चिधनकचिद्विषय ॥ १३ ॥ तर्हि कथंहरस्यमसिद्धहरश्चरिषधेयकियानियमोहेर्वातेश्वरिषवेपादिनियमोभयदादीनांचभास्मणोत्त
 मययानियम काकनालीयस्यायेतदपदनादित्पाराकया ॥ अथ्यादीनामिति ॥ जातयस्तत्तज्जात्युचितकर्मनियम ॥ मुख्यश्चरेच्छाकृतानादितिनियतिरेवतद्रावस्थापिकेत्यथ
 ॥ १४ ॥ आक्रान्तनुषयानाम्पादिकिधार्मनियता सगाधार्मन्यका किन्तुसर्वोद्धतिमापायेततिसत्तद्वर्णादिभिन्नागसेकेनयशत पृथक्प्रेहिकपारलौकिककष्टस्यद्वेवानुभूतिफल्ग

काकतालीयवद्भ्रांमियां कुर्वतितेसदा ॥ नकुर्वत्यपिर्वैकिचिन्नेपाकचिदपिग्रह ॥ ११ ॥ काकतालीयतोविष्णुरेवकर्मादित पुरा ॥ एव
 कमाश्चिनयनएवंकर्मयुजोद्व ॥ १२ ॥ नर्तिप्रमस्तिनानिधनोपादेयनहेयता ॥ नवात्मीयनचपरकर्मज्ञविषयकचित् ॥ १३ ॥ अथ्या
 दीनांययौष्यादिसर्गादौकहिमागतम् ॥ हरदीनांतयाकर्महिजानीनाचजातय ॥ १४ ॥ सर्वप्ररुहिमायातसकेतवगत पृथक् ॥ अनुभू
 तिफलाश्रया कस्मिता कस्मिता स्वयम् ॥ १५ ॥ विदेहमुकविषयतुर्धनमौनमतोभया ॥ नोकतवपरमौनसोदेहस्यरपूद्वह ॥ १६ ॥ खाद
 व्यतितरामन्दमात्माकाशचिदात्मकम् ॥ तत्ताप्राप्ति परश्चैव माकयप्राप्यतश्चणु ॥ १७ ॥ सम्यग्ज्ञानावधाधननित्यमकसमाधिना ॥
 सख्यैवावुद्धयेतस्वता सात्म्ययोगिन ॥ १८ ॥ प्राणायतिलसशतीचुत्पयायेपदमागता ॥ अनामयमनाधंततेभ्यतायोगयोगि
 न ॥ १९ ॥ उपदेयतुसर्वेषांशतपदमन्त्रविमम् ॥ तर्केषित्सख्ययाप्राप्ता कचिद्योगेनदेहत ॥ २० ॥ एकसास्थिचयगेगचय पश्यतिस
 पश्यति ॥ यत्सांस्थे प्राप्यतस्यानंपरयोगकोदेवहि ॥ २१ ॥ यच्चप्राणमनोव्यतिरस्यतनोपलभ्यते ॥ वासनावागुरोक्क्रांतातद्विद्धिपरम
 पदम् ॥ २२ ॥

शार्त्वायात्वाभाविष्यभरामादिषशास्तयकस्मिनाहनिधैयभ्यमित्यर्थ ॥ १५ ॥ एवमभ्यसमाधायपक्षुनेपुर्मनेपुष्पकभ्यशेषदर्शयति ॥ विरहेति ॥ सेदेहस्यपसिद्धाच्चतुर्ध
 र्धमीनास्तेषनोकनभ्युच्चित्तियरेणाभ्य ॥ १६ ॥ तत्तायास्तद्रावस्थयापि परमयोभोष ॥ १७ ॥ तथार्त्मीसात्पयोगागुपायद्विधर्वपिप्यभसात्पयोगिनोत्तक्षयति ॥
 सम्यगिति ॥ सख्ययाधिकेकविषयमयुनतत्तकयोगेन ॥ १८ ॥ कर्मयोगिनोत्तक्षयति मणोति युक्तमापाम्भार्थितद्वेदयोगेन ॥ १९ ॥ उपदेयकटीभूततस्वसाक्षात्कारेणप्राप्त
 म्यम् ॥ सर्वेषांदिभिधानामपिद्योगिनाम् ॥ देहमःकर्मनैषदेहेन ॥ २० ॥ फलतपुतेदेहस्फुटयति ॥ यद्विति ॥ २१ ॥ ननुविभिन्नरूपयास्तयोः कुतएकफलतभाह ॥ यधेति ॥ प्रा
 णमनोदेहयोःकमयोःप्यात्मनिकविलयोपलक्षितत्वाद्भयप्यासनाभागुरोक्क्रांतास्थितिरस्यतस्वरमपदतदित्यर्थ ॥ २२ ॥

एकफलत्वेऽथोदनसिद्धौ वक्रिजलयोरिव सांख्ययोगयोः समुच्चयोर्युक्तो न विकल्प इति चेत्तत्राह वासनामिति ॥ संख्येर्वासातः करणप्राणादिचेष्टायास्तद्वासनापुंजात्मकं मन एव कारणतश्चासख्येन योगेन वा एकेनैव विलीयत त्वज्ञानात्मना परिणतमुभयोः करणप्राणयोरपि कर्मसुव्यापारेषु अकारणतामेतीत्येकैकेनाभयफलसिद्धेर्न समुच्चय इत्यर्थः ॥ २३ ॥ देहाहतादर्शनपूर्विके वसर्वासिस्त तिलमूलमनस्तच्छातौ सर्वसंस्तिशान्तिरुपपन्नेत्याह ॥ मन इति ॥ २४ ॥ आत्मदर्शनेन तर्हि कथमनसो नाश इति चेत्तददर्शनजन्यत्वादित्याह ॥ मन इति ॥ २५ ॥ ज्ञानेन मनोवाधेत त्कार्यार्हममतादिवंधमोक्षाताः सर्वाः कल्पनावाध्यात इत्याह ॥ मनो भवति ॥ ककुत इत्यनयोः प्रतिपदमन्वयः ॥ २६ ॥ इदानीमुत्तमाधममध्यमाधिकारिकभेगमोक्षसाधनत्रयसर्वशास्त्रार्थात्पर्यसंप्रहेण दर्शयति ॥ एकेति ॥ २७ ॥ तेषु मध्यमराम आक्षिपति ॥ यदीति ॥ मरणे सर्वेषां प्राणविलयप्रसिद्धेरिति भावः ॥ २८ ॥ त्रयोप्युपायामनोनाशद्वैरेव मोक्षहेतवो मरणे च न मनोनाशः प्राणनाशो वा किनु मूर्च्छाकाले विलीनसौ धववद्विद्याया वासनात्मनावस्थानमुक्कमणकाले पुनराविर्भावासनां चित्तमेवाहुः कारणं तद्विस्तृतः ॥ तदकारणतामेति विलीयो भयकर्मसु ॥ २३ ॥ मनः पश्यति वैदेहं बालो वेतालकं यथा ॥ स्वात्मानं विलयं नीत्वा न भूयस्तं प्रपश्यति ॥ २४ ॥ मनो मुधैवाभ्युदितमसदेवानवेक्षणान् ॥ स्वप्ने स्वमरणाकारं प्रेक्ष्यमाणं न विद्यते ॥ २५ ॥ मनो भवस्तु संसारः कममाहं कसंतति ॥ उपदेशोपदेशादिवंधमोक्षौ च तत्कृतः ॥ २६ ॥ एकनत्वधनाभ्यासः प्राणानां विलयस्तथा ॥ मनो विनिग्रहश्चेति मोक्षशब्दार्थसंग्रहः ॥ २७ ॥ श्रीराम उवाच ॥ यदि हि प्राणविलयो मुने मोक्षस्य कारणम् ॥ मृता एव विमुच्यंते तन्मन्ये सर्वजंतवः ॥ २८ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ त्रिष्वेतेषु प्रयोगेषु मनः प्रशमनं वरम् ॥ साध्यं विद्वितदेवा श्रुयथा भवति तच्छिवम् ॥ २९ ॥ यदानिर्वाणतं प्राणास्त्यजंतीं दर्शयिष्ये ॥ तदानुभूयतन्मात्रैर्यातिव्योमनि संगमम् ॥ ३० ॥

वः स विज्ञानो भवति स विज्ञानमेवान्ववका मतीति श्रुते स्तृणजलायुकादृष्टांतप्रसिद्धेर्विलीनानां प्राणानां च क्षुरादिद्वारेणोष्कमणासंभवाच्च न च स्थूलदेहरूपाधाराभावाद्दहिर्निर्गतानां विलयः वासाकारोऽसहोक्ताताभिर्भूतमात्राभिस्तात्कालिकव्यवहारयोग्यदेहकल्पनसंभवादित्याशयेन वसिष्ठः समाधत्ते ॥ त्रिष्वेतेष्वित्यादिना ॥ मनः प्रशमनमेव वरश्चेष्टसाध्यविद्धि ॥ २९ ॥ यदा प्राणा निर्वर्णनम् ॥ वणशब्दे ॥ उपशान्त्युर्ध्वरावमिदं शरीरकल्पजं तदा वासनाका मर्कपस्थितिं भाविदेहाकारमनुभूय बाह्यव्योमनितादृशदेहारं भानुकुलैस्तन्मात्रैर्भूतमात्राभिः संगमयति ॥ तथा च श्रुतिः ॥ स विज्ञानो भवति स विज्ञानमेवान्ववका मतीति ॥ तद्यथा पेशस्कारी पेशसो भावामुपादायान्यन्ववतरकल्याणत ररूपतनुते एव मेवायमात्मेदर्शयति हि त्यागमयित्वाऽन्यन्ववतरकल्याणत ररूपं कुरुते पिड्यं वागां धर्वैव देववा प्राजापत्यं वा ब्राह्मणं वा भूतानां भित्ति च ॥ श्रुतौ पेशस्कारी स्वर्णकार पेशसः स्वर्णस्य मात्राशकलान्युपादायेत्यर्थः ॥ ३० ॥

तर्हि शत्रुभाषावर्तिना तस्याधिः सहा विजुनो न भिद्यति तत्राह ॥ वासनेति ॥ तत्तज्जीवसासनाभाषात्मकानिमात्रादशवासनाभ्यन्तर्वाशिराश्याधीरेव स भिद्यति तेनैरिति
 व्यवस्थितमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ प्राणोद्धारो देहवासनासंहिता एवोत्पद्यते यत्र पुनरेह प्राणिदेहवासनासंहिता एव नृपुंसति ॥ देहान्तरे च दीयद्वा देव्यो कातगत बायुभिश्च स
 भ्युपयाति ॥ यथा कुसुममधस्ति लेपुपति विरात इतरे लेन स भ्युपयातीति यस्मिन्पिबनादिह स्वायम्भवाति तद्वत् ॥ ३२ ॥ अतएव मरणमाश्रयणमनोनाशद्वितिनप्राणनारोपीत्या
 ह ॥ ननु इति ॥ यथा वायुर्द्वन्द्वः अगोर्धीमधो वा स कर्तारभ्यमानो धिनराभ्यतिननस्यति ॥ यन्प्राणयोः श्रमनियतस्य व्यतिरेकमुखेनाभ्ययमुखेन चरार्थति ॥ नामनस्काद्वितिसा
 धासनासात्मकान्येव विद्धितन्मात्रकाणि वै ॥ तदात्मकैर्मनोवद्भिः प्राणैः भिद्यति तेनैरे ॥ ३१ ॥ सवासनास्तूपयते प्राणानुचंति देहक
 म् ॥ तद्वाभवायुसंभ्ये पर्यांति दुःस्वायगंधवत् ॥ ३२ ॥ मन सांयुरिवांगोर्धीनशाम्यतिसवासनम् ॥ नामनस्का सप्तवतिप्राणा सूर्य
 इव त्विष ॥ ३३ ॥ नजहाति मनः प्राणा विनाज्ञानेन कर्हिचित् ॥ दृष्टान्तरेणैव विना दृष्टान्तमिव तितिति ॥ ३४ ॥ ज्ञानादवासनीभा वस्व
 नाशप्रानुधान्नन ॥ प्राणास्त्वदं चनादं ततश्चातिर्हि शिष्यते ॥ ३५ ॥ ज्ञानात्सर्वपदार्थानामसत्त्वसमुदेत्यलम् ॥ तर्तोगवासनानाशा
 द्विधागप्राणचेतसो ॥ ३६ ॥ ततो न पश्यति मनः प्रशातं देहापुन ॥ स्वनाशेन पदं प्राप्तं वासने व मनो विदुः ॥ ३७ ॥ चेतो हि वासनामात्र
 तदभावे परपदम् ॥ तत्त्वसंप्रपतज्ञानं ज्ञानमाहुर्विचारणम् ॥ ३८ ॥ इत्यस्या संस्मरणमपर्यंतः सप्तवत्तते ॥ स्वयविवेकमात्रेण रज्जुसर्प
 भ्रमाकृते ॥ ३९ ॥ एकार्थभ्यसनप्राणरोधश्च तपरिक्षया ॥ एकस्मिन्नेव ससिद्धे ससिद्धातिपरस्परम् ॥ ४० ॥ तालवतस्य संस्पंदे शान्ति
 शान्ति यथानिल ॥ प्राणानिलपरिस्पंदे शान्ति शान्तयामन ॥ ४१ ॥ प्राण शरीरविलये प्रयाति ध्योमवायुताम् ॥ यथा वासित न वेद स
 र्वपश्यति तत्रवा ॥ ४२ ॥ यथा विदेहा पश्यति प्राणा ध्योमनिदेहकम् ॥ समनस्कास्तथाचारसर्ववानुसर्वतिते ॥ ४३ ॥ शान्तिवानपरिस्प
 दं यथा गंध प्रशाम्यति ॥ तथा शान्तिमनः स्पंदे शाम्यति प्राणावायव ॥ ४४ ॥

र्थेन ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अतएव ज्ञानादवासनाक्षयेऽप्यप्यनाश इत्याह ॥ ज्ञानादिति ॥ ३५ ॥ कथाज्ञानेन वासनानाशद्वितितेन चेतोद्देहतायादित्याह ॥ ज्ञानादिति ॥ ३६ ॥ ३७ ॥
 तद्विज्ञानसंवासरं सर्वं वा भिन्ना आसन्नं च भेदसंप्रयतेन च तस्य विचारणालयोरभेदाद्दिगंतबालममच्छान्नमेव शिष्यत इत्यनुभवमिवाह ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ प्रस्तुतमुपादत्ते ॥
 एकेति ॥ एकोर्धोऽद्वयतभ्यतरभ्यसनमवस्थायावर्तनम् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ सति शरीरे प्राणकमणे अस्त्यक्तमोयप्रशरीरस्थीवरापच्छेदादिना रास्तमक क्रमस्तयाह ॥ प्राणद
 ति ॥ व्योमवायुर्नासाकारस्य वायुपि कनाश इत्याह ॥ तदभासाकारो ॥ ४२ ॥ यथा यादृशकर्तृज्ञादित वासनानमयपुनरप्यन्तरे देहक परयति शान्तं नृपुंसदेव आचार
 व्यवहारमनुभवति ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

तिलतैलेसकान्तकुसुमामोदवन्मिश्रे ॥ ४५ ॥ रथसारथीइव अन्योन्यस्यदन्विहरतः सपादयतः ॥ ४६ ॥ आधाराधेयवत् अर्प्योऽप्यवत् ॥ ४७ ॥ शांतबाधितद्वैतवासनम् ॥ प्राणस्यभावस्यतस्मिन्मनसिलीनत्वादेकीभूतत्वात् ॥ ४८ ॥ तस्मिन्मातृत्वे लयेन तदात्मत्वमेव स्थिरमवति ॥ ४९ ॥ अनुपलभोऽज्ञान उपलभस्तद्वाधिकाब्रह्माकारादचित्तस्योदयो रप्यस्तोर्निवृत्तयोर्धः शिष्यतइति शेषस्तच्चिन्मात्रेण धारणायावास्थिरोभवेत्यर्थः ॥ ५० ॥ कियत्कालमेकतत्त्वभावनाधार्यातिग्राह ॥ एकस्मिन्निति ॥ भावतदाकारवृत्तिधाराम् ॥ यावद्भावसावृत्तिधारापि चरमसाक्षात्कारपुष्टासती अभावत्वमायातितावदित्यर्थः ॥ ५१ ॥ भोऽप्यक्षयादाहारक्षयात्स्य यदेहद्वैतविलोप्यते ॥ ५२ ॥ धारणातिपचिरेर्मनसोवासाकारक्षये सति धारणादिभिस्त्रिभिर्ब्रह्मेकानता सपत्यानिर्विकल्पसमाधिपरिपाकेन ब्रह्मभावः सिद्ध्यतीत्याह ॥ यदेकतानमिति ॥ ५३ ॥ अश्रुते अभते च ध्यानं

अविनाभावनीतित्यंजंतूनांप्राणचेतसी ॥ कुसुमामोदवन्मिश्रे तल्लतैलद्वैतस्थिते ॥ ४५ ॥ मनसःस्पंदनंप्राणः प्राणस्यस्पंदनं मनः ॥ एतौ विहरतौ नित्यमन्योन्यं रथसारथी ॥ ४६ ॥ आधाराधेयवच्चैतावेकाभावे विनश्यतः ॥ कुरुतश्च स्वनाशेन कार्यमोक्षस्य मुत्तमम् ॥ ४७ ॥ एकतत्त्वपनाभ्यासाच्छांतं शास्यत्वं मनः ॥ तद्ध्यानत्वात् स्वभावस्य तेन प्राणोपि शास्यति ॥ ४८ ॥ विचार्य यदन्तात्मतत्त्वं नम्यतां न य ॥ मनस्तत्तत्सह्यं न तदेव भवति स्थिरम् ॥ ४९ ॥ यदेवातिराश्रेयो नुपलभोपलभयोः ॥ हयोरप्यस्तोस्तत्र शेषे वापि स्थिरो भव ॥ ५० ॥ एकस्मिन्मुदृतत्वे तावद्भावं विभावयत् ॥ भावाभावत्वमायाति स्वभ्यासाद्यावदाततम् ॥ ५१ ॥ प्रत्याहारवतांचतः स्वयं भोग्यक्षयादिव ॥ विलीयते सहस्राणः परमेवावशिष्यतः ॥ ५२ ॥ यदेकतानं भवति चेत्तत्तद्भवति क्षणान् ॥ शांतशेषविशेषौघंचिराभ्यास स्वभावतः ॥ ५३ ॥ अविवेच्यंतुनास्तीति बुद्ध्यायुक्तिर्युतं धिया ॥ ज्ञानादेव परावासिस्तदभ्यासस्ततः परम् ॥ ५४ ॥ चित्ते शांतं शास्यतीत्यं संसारमृगलक्षिका ॥ जरामुपगतमेधोमिहिकान्मर्यायथा ॥ ५५ ॥ चित्तमात्रमविद्येति कुरुते नैव तत्क्षयम् ॥ तद्वै परमचित्तात्माना भावो हि परंपदम् ॥ ५६ ॥ मुहुर्तमेव निर्वाणं यद्विचिंत्यतः परेपदे ॥ तत्तत्परिणतं विद्धितत्रैवास्वादमागतम् ॥ ५७ ॥

धारणाद्यभ्यासायोगच्छ्रवणमननाभ्याद्वैतजातमविद्यैव सा च नास्तेव तत्त्वज्ञानादेव परावाप्तिरिति प्रमाणप्रमेयास भावनादोषनिरासपर्यंतं वृत्त्याततः परं ध्यानधारणादिना ज्ञानाभ्यासः कार्यइत्यर्थः ॥ ५४ ॥ मेधे जरामपक्षयशरदिउपगते सति तोहेनोरागतान्मर्या ॥ तत आगतइत्यर्थे हेतुमनुष्येभ्योऽन्यतरस्यामित्यनुवर्त्तमाने मयदूचेति मयदू ॥ ५५ ॥ ब्रह्माकारपरिणतेन चित्तैव तस्य चित्तस्य क्षयश्च कुरुतस्य चित्तक्षयस्य रूपमुचिता विद्यानमालैव न रूपा हि यस्मान्नदभावः परपदपरमपुरुषार्थान् भवतीत्यर्थः ॥ ५६ ॥ अप्यर्थेऽवकारः ॥ निर्वाणविश्रांतम् ॥ तत्तर्हि तद्ब्रह्मैव परिणतं विद्धितत्त्वव्यस्तस्याधिष्ठानव्यतिरिक्तं त्वरूपमस्तीति तत्रैव निरतिशयस्य प्रकाशानदास्यादमागतं सन्नव्युत्थानमिच्छतीत्यर्थः ॥ तथा चोक्तिरिव धर्मोन्तरे ॥ ज्ञानाद्यतरसोऽयेन सकदास्वादिनो भवेत् ॥ विहाय सर्वकार्याणि मनस्तत्रैव धावतीति ॥ ५७ ॥

रमेवपलुनयो धांस्वयोगोरककलविंसाह ॥ यदिति ॥ ५८ ॥ सत्वराध्यायं स्वयमेवाह ॥ येन इति ॥ अंतरमत्तमाह विच्छेदम् ॥ ५९ ॥ तद्वर्तनोन्मुखानाविरलापयेत्याह ॥
 विप्रविति ॥ अक्षरराश्रयभावनारूप्योपम इदमनुरूपमिति ॥ ६० ॥ उक्तमेवार्थमनुरूपमनुपसहरति ॥ विगलितेति ॥ हेतुभागत्युक्तविधौ पाद्याभ्यासैर्विगलितभाष्य-
 यनो आपत्तमस्तु ॥ लक्षणातिशयितेन दर्शनपदानियमस्यापि यत्सपञ्चाविधासपञ्चाविगलद्वाधितवत्पटवत्पतिभासभाष्यदिष्टमनइति अभिप्रेत्यप्यस्यायासत्वमिति
 ध्यते ॥ तच्च भासनाधीश्वरानि कदाहृत्यनुरागाद्वेपथिभावनारिकलाभिर्बलिनससारयदति ॥ यथास्पर्शमणिगणस्कनकनामुपागतामधुन कलककलनामलिनतामपदेने-
 तद्विलस्य ॥ ६१ ॥ ॥ इति श्रीशिवसिद्धमन्त्रस्य प्रकाशेति ० ५ एकोनसप्ततितम सर्ग ॥ ६१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ मायाभालनवस्थाने विद्याभ्यरिशुद्धये ॥ वे-
 दिसां स्थाने विश्रान्तं वेतो योगेन वापते ॥ क्षणतस्त्वतां यार्तनं भूय इह जायते ॥ ५८ ॥ ॥ वेतो विगलिता विपंसत्वशब्देन कथ्यते ॥ तन्म-
 ससारधीजतत्तददात्यतरपुन ॥ ५९ ॥ कश्चिद्विगलिता विद्य सत्वस्य भातवासन ॥ परशून्योपमसपोष्योति पश्यति शान्मति ॥ ६० ॥
 विगलितात्मपदं विगलन्मन भुभगमत्वमितीह इह कथ्यते ॥ नपुनरेति कलामलिनपदकनकतामिव तावमुपागतम् ॥ ६१ ॥ ॥ इ० वा०
 वा० तं० मो० ति० पू० प्राणमन संयोगविचारणानभेकोनसप्ततितम सर्ग ॥ ६१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवासिष्ठ उवाच ॥ ॥ जीवो-
 जीवो भवत्यश्रुयाति विषमचित्तात् ॥ विचारदित्यविधातो मोक्ष इत्यभिधीयते ॥ १ ॥ शृण्वन्नाजलमिव मनो हतादिह भवते ॥ अस-
 देवमनागेव तद्विचाराखलीयते ॥ २ ॥ संस्तुतिस्त्रयविधो जीवतालो वाद्यतानिमान् ॥ प्रश्नानाकर्णयं शृण्वान् प्रसंगात्स्मृतिमागतान् ॥ ३ ॥
 अस्ति विध्यमहादय्य वेतालो विपुलाकति ॥ सर्किर्भिन्मंडलगर्वादाजगाम जिघांसाया ॥ ४ ॥ संवेतालो वसत्वपूर्वकस्मिंश्चैस्त्वज्जनास्य-
 दे ॥ यदुबलसुपहारेण नित्यवतया सुखी ॥ ५ ॥ निर्निमित्तनिरागस्कपुरोप्यभ्यागतनस ॥ क्षुधितोऽपिनरहति सतीहिन्यायदर्शका ॥ ६ ॥
 सकालेनानर्वागोऽजगाम नगरांतरम् ॥ न्याययुक्त्या जनमोक्तुस्तु धासमभिचोदित ॥ ७ ॥ तत्र प्रापसंभूषालरात्रिचर्या विनिर्गतम् ॥ त-
 माह्वनपारेण शब्देनोपनिशाचर ॥ ८ ॥

अत्रासत्तद्विचाराद्विप्रेत्येव ॥ १ ॥ चित्तेशिशाम्यतीत्यसत्तद्विचाराद्विप्रेत्येव ॥ अत्रासत्तद्विचाराद्विप्रेत्येव ॥ अत्रासत्तद्विचाराद्विप्रेत्येव ॥ अत्रासत्तद्विचाराद्विप्रेत्येव ॥
 यन्मोपक्रांतं कारणाविद्ययोर्तोनाराः स्वभासादस्यभिधीयत ॥ १ ॥ उक्तायांसि भावनारहेर्नृपपदेदाद्वयमवधारयति ॥ मृगयुष्मेति ॥ २ ॥ असेवमनागेवेत्युक्तायस्य-
 यनायास्यापि कामवतारयति ॥ सत्यतीति ॥ ३ ॥ गवाधयोप्यप्यज्ञानेष्वांतराह ॥ ४ ॥ सक्षिप्तो कविस्तरयिगुप्यराहित आरभ्याह ॥ सहरति ॥ सज्जनस्य राश आस-
 रयैकिकानरास्यकन्दोऽत्राकलेन बहुवच्यमानवन्मुपहारेऽप्यनित्यमनया निर्विशेषसमाधि सुखी ॥ ५ ॥ ६ ॥ कालेन तत्र मध्यमकालात्तकालेन ॥ अटवीगोहृयस्य ॥ ७ ॥
 नापि चर्या निरनगरेषु टमनपरिज्ञानाय चोराह्वयपापसत्तद्विचाराद्विनिर्गतम् ॥ ८ ॥

॥ १ ॥ निर्व्याप्यव्याघातेतकमेणासिचेत् ॥ १० ॥ सकला आशास्यतइत्याशाअभिधिनाथी ॥ किलेतिवर्मशास्त्रप्रसिद्धौ ॥ ११ ॥ अत्रश्वेदपराधसहस्रसुलमंसुब्रश्वे
नापराध्यत्वेव सचसत्यप्यपराधसहस्रेपालनीयइतिपरीक्षणाग्रप्रपरिपूर्णमेवप्रार्थयते ॥ ममैतामिति ॥ सप्तवार्थामवाधितार्थाम् ॥ अनेनासमावितार्थप्रश्रच्छलेनपरवधप्र
वृत्तिः स्वस्यनासीतिदर्शितम् ॥ १२ ॥ सर्वेषाप्रश्नानामापातार्थः स्पष्टः ॥ तात्पर्यतस्तत्तरसर्गोस्फुटीकरिष्यते ॥ १३ ॥ उत्तरोत्तरस्वमेपूर्वपूर्वसत्यतांत्यजन्निपितत्प्रकाशक
स्वच्छसत्यात्मस्वरूपनत्यजति ॥ १४ ॥ यथारभायाः कदल्याः स्तम्भः अतस्तस्यातदतश्चप्रभवाच्चलकलमात्रम् ॥ दृष्टान्तस्तदशवलकलान्तरदाष्टीतिकेसएवेतिविशेषइतिभा
वः ॥ १५ ॥ भूतौघपदेनतदाधारभुवनानिलक्ष्यत ॥ अतिमहत्वेनप्रसिद्धायेब्रह्मांडाकाशादयोपियस्याणोरेषक्षयापरमाअणव अत्यतक्षुद्राः ॥ १६ ॥ परमाणोः सूक्ष्मस्थैवस
वेतालउवाच ॥ राजन्लब्धोसिभीमेनवेतालेनमयाधुना ॥ इगच्छसिविनिष्टोसिभवभोजनमद्यमे ॥ १७ ॥ राजोवाच ॥ हेरात्रिच
रतिन्याय्यमांचेदस्तिबलादिह ॥ तत्तेसहस्रधामूर्धास्फुटिष्यतिनसंशयः ॥ १८ ॥ वेतालउवाच ॥ नत्वामद्वयहमन्याध्यन्यायोयंहि
मयोच्यते ॥ राजासिसकलाशाश्वपूर्णायास्त्वयार्थिनाम् ॥ १९ ॥ ममैतामर्थिताराजन्मंभवार्थीप्रपूरय ॥ प्रशानिमान्मयोक्तांस्त्वंस
म्यगाख्यातुमर्हसि ॥ २० ॥ कस्यसूयस्यरश्मीनांब्रह्मांडान्यणवः कशाः ॥ कस्मिन्स्फुरंतिपवनेमहागगनरेणवः ॥ २१ ॥ स्वप्नास्वप्नांतरं
गच्छच्छतशोयसहस्रशः ॥ त्यजन्नत्यजतिस्वच्छकः स्वरूपप्रभास्वरम् ॥ २२ ॥ रंभास्तंभोयथापञ्चमात्रमेवंपुनः पुनः ॥ अंतरंतस्तथां
तश्चतथाकोणुः सएवहि ॥ २३ ॥ ब्रह्मांडाकाशभूतौघसूर्यमंडलमेरवः ॥ अपरित्यजतोणुत्वंकस्याणोः परमाणवः ॥ २४ ॥ कस्यानव
यवस्यैवपरमाणुमहागिरेः ॥ शिलांतर्निविडैकांतरूपमज्जाजगच्चयी ॥ २५ ॥ इतिकथयसिचेन्नमेदुरात्मंस्तदिहनिगीर्धर्भवंतमात्मघा
तिन् ॥ फलमिवतवमंडलप्रसेहंप्रसभमुपेत्यजगद्यथाकृतांतः ॥ २६ ॥ इत्यार्षेवांवा० दे० मोक्षोपायेषुनिर्वाणप्रकरणेषू० वेताल
प्रश्नानामसतितमः सर्गः ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इत्युक्तवतिवेतालेवकुंप्रशान्विहस्यसः ॥ उवाचवचनंराजा
दंतशुचवलंबरः ॥ २९ ॥

तोमहतोगिरेः ॥ निविडघनतरयत्सत्तैकातरूपतदेवमज्जासारोयस्या ॥ २७ ॥ इतिषट्प्रश्नान्मेकथयसिचेद्दृष्टोदेहादिरेवआत्मायस्यतथाविध अतएवापरिच्छिन्नमात्मान
परिच्छेदेनघातितवानसीत्यात्मघातिन् तत्तस्मादकथनापराधादेवभवतफलमिवनिगीर्धप्रसप्तबलात्मवमडलमडलस्थजनात्प्रसेयम् ॥ प्रसेहमितिपाठेविकरणपदव्यत्ययश्रुता
दसः ॥ २८ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनि० पू० समतितमः सर्गः ॥ २७ ॥ ॥ आद्यप्रश्नसमाधानविस्तरेणात्रवर्णयते ॥ अनतकोटिब्रह्मांडफलदक्षादिकल्पनैः
॥ १ ॥ प्रसिद्धब्रह्मांडानां प्रसरेणत्वमित्यल्पदृष्ट्यात्वयोक्तव्यभागकल्पनयाकोटिकोटिगर्भब्रह्मांडानामपितत्रप्रसरेणत्वसंप्रवाद्यांराशयेनविहस्यदत्तानामशुभिः प्रभाभिर्ध
वलान्यवराणिबलाण्याकाराचयस्यतथाविधः सन् ॥ १ ॥

तपार्थकस्य सुपरशर्वां ब्रह्माष्टाष्टोत्तमप्रतिपद्यमपभस्योसधकुमभिस्तमस्यभिमानेनालस्यनिरस्तुर्भक्त्यिक्तस्यनाथपत्नारराजदशायति ॥ आत्मेदस्यादिना ॥ इद
 तपायमाचार्यप्रतीकमसदस्याअजरोत्तरोत्तरदशगुणाभिभूतत्वभिभूजलायावरणी-परिधितम् ॥ १ ॥ इदमस्माद १ ईदृशमस्मादसहस्रगोविपवीष्टनमद्भुतानि
 १ नद्वभानपतन्मापा १ उत्तरोत्तरतद्वर्गाप्यरसार्तिभाषाणि ७ तद्वर्गैरेवयगर्भमन ८ अतीतानागतान्ततद्वर्गाभूतभाषाराय १ तद्वर्गा कथकाला १० तद्वर्गाव
 पातात्तस्यदिनभूतप्रतविष्णुद्वेषाभापु कालालात्मानलपृष ११ अनन्तोदीनतिपासतात्पूर्णव्यवहारपर्वकमपाशालभ १२ इत्येतोभ्यगुर्दशवार्थानिहकमा

राजोवाच ॥ आत्मेकटाचिच्चैतद्विषयां दमजरफलम् ॥ उत्तरोत्तरदशगुणभूतत्वम्परिवेष्टितम् ॥ २ ॥ तादृशानांसहस्राणिफलानिच
 जसतिहि ॥ अत्युच्चैकादशांशावविपुलाचलपट्टवा ॥ ३ ॥ तादृशानांसहस्राणिशाखानांयजसत्य ॥ तादृशोक्तिमहावक्षोदुर्लभ्योवि
 पुलाकति ॥ ४ ॥ तादृशानांसहस्राणियजसतिमहीकहम् ॥ तादृशवनमस्तुच्चैरनततकुल्मकम् ॥ ५ ॥ तादृशानांसहस्राणिवनानांयज
 संत्य ॥ तादृगकिष्टृद्वृगमस्तुच्चैर्मरिताकति ॥ ६ ॥ तादृशानांसहस्राणिशृङ्गाणांयजसत्य ॥ तादृशोस्त्यतिविल्लीर्णोदेशोविपुलको
 नर ॥ ७ ॥ तादृशानांसहस्राणिदेशानांयजसत्य ॥ तादृगकिष्टृद्वृगंमहाऋदनदीयुतम् ॥ ८ ॥ तादृशानांसहस्राणिदीपानांयजसत्य ॥
 तादृगकिमहीपार्थविचित्ररचनान्वितम् ॥ ९ ॥ तादृशानांसहस्राणिपृथ्वीनांयजसत्य ॥ तादृगकिमहास्फारंमहाभुवनदंघरम् ॥ १० ॥
 तादृशानांसहस्राणिजगतांयजसत्य ॥ तादृगकिमहर्षाद्वचदंभरपीठवत् ॥ ११ ॥ तादृशानांसहस्राणिपञ्चाढानिफरदंका ॥ तादृशो
 क्तिगतस्यदोविपुलाभ्यश्वसागर ॥ १२ ॥ तादृक्सगरलक्ष्माणितरगोयजपेलव ॥ तादृश स्वविलासालानिमलोक्तिमहापाव ॥ १३ ॥
 तादृगभ्यसहस्राणियस्योदरजलान्य ॥ तादृशोक्तिपुमान्कश्चिदत्युच्चैर्मरिताकति ॥ १४ ॥ तादृशानांष्टणालक्षैर्यस्यमालोरसिस्थिता ॥
 प्रधानसवसतानांतादृशोक्तिपरपुमान् ॥ १५ ॥ तादृशानांसहस्राणिपुरुषाणांमहात्मनाम् ॥ स्फुरतिमद्वलेयस्यस्वनूकहजालवत् ॥ १६ ॥

एकशालास्त्रिषुनुराकस्यनाभिर्निरायति ॥ मादशानांमिस्यादिना ॥ धलानिपञ्चनानीषभुवनानियस्याम् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥
 एतमस्यास्वतर्भातादिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

प्रत्यदृष्टेरथासुपरारदृष्टिभूयाएतास्त्रादिब्रह्मांडांताः शतमसख्या कलनाः प्रतिभासास्ताएताः सर्वप्राणिप्रत्यक्षास्तस्यादित्यस्यदीप्तयोरद्भ्ययः ॥ १७ ॥ मयाचिदात्मादिति एव
 प्रभाव सूर्यइतित्वस्यश्रोत्रत्वेनोक्तएतत्सर्वजगदसौतपत्रिकाशयति ॥ १८ ॥ भुवनाभोगाब्रह्माढाः ॥ १९ ॥ भातिस्फूर्तिलभते ॥ भवतिसत्ताचलभते ॥ २० ॥ रेवेताल
 वर्णितशबलब्रह्मलक्षणस्यत्रैलोक्यमंडपमणेः सूर्यस्यपारमार्थिकतत्त्वभूतेमुख्याधिकारिणुविज्ञानशास्त्रजन्यारवढाकारसाक्षात्कारस्तन्मात्रेणकचित्तात्मनिस्वात्मतयाप्रथमाने
 अनधिकारिजनुमात्रेनुअविकासभाजिअस्फुटदृढप्रत्यगात्मनिअग्निविस्फुलिगवच्चिज्जन्मनेर्जीवजगतोर्भवनस्यपृथक्सत्तायाः कर्तृत्वभोक्तृत्वाद्यनंतसश्रमतानाचावलेखाः
 उल्लेखाः सति ॥ परमार्थदृशातुमनागोपनसति अतस्तश्चातप्रश्नाद्वरमास्तेत्यर्थः ॥ २१ ॥ ॥ इतिश्रीवागसिद्धमन्तात्पर्यप्रकाशेनि० पू० एकसप्ततितमः सर्गः ॥ ७१ ॥ ॥ ५ ॥
 दृढावसिष्टप्रश्नानपचानामुत्तरकमात् ॥ वेतालायाप्रमत्तायराज्ञापम्यगदीर्यते ॥ १ ॥ एवप्रथमप्रश्नमायायकस्मिन्स्फुरंतिपवनेमहागगनरेणवदितिद्वितीयप्रश्नराजासमाध
 तादृशोक्तिमहादित्यः शतमन्यासुदृष्टिषु ॥ याएताः कलनाः सर्वास्ताएतास्तस्यदीप्तयः ॥ १७ ॥ अस्यादित्यस्यदीप्तीनां ब्रह्मांडास्त्रसरेणवः ॥
 मयाचिरसूर्यइत्युक्तः सर्वमेतत्तपत्यसौ ॥ १८ ॥ विज्ञानात्मैवपरमोभास्करोभाविताशयः ॥ इमेवभुवनभोगास्तस्यैवत्रसरेणवः ॥ १९ ॥
 विज्ञानपरमार्कस्यभासाभांतिभवंतिच ॥ इमाजगदहर्लक्ष्म्यः कचिह्रक्ष्म्योरवेरिव ॥ २० ॥ विज्ञानमात्रकचित्तात्मनिजंतुजातेत्रैलो
 क्यमंडपमणेरविकासभाजि ॥ चिज्जन्मनोर्भवनसंभ्रमतावलेखाः संतीहरेनहिमनागपिशान्तामास्व ॥ २१ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे०
 मोक्षोपायेषुनिर्वाणप्रकरणेपू० वेतालप्रथमप्रश्नोत्तरवर्णनं नामैकसप्ततितमः सर्गः ॥ ७१ ॥ ॥ ५ ॥ राजावाच ॥ ॥ कालस
 तानभः सत्तास्पंदसत्ताचचिन्मयी ॥ शुद्धचेतनसत्ताचसर्वमित्यादिपावनम् ॥ १ ॥ परमात्ममहावायोरजःस्फुरतिचंचलम् ॥ कुसुमां
 गइवामोदस्तदद्रूपकंस्वतः ॥ २ ॥

ते ॥ कालसत्तेत्यादिना ॥ तत्रगगनपदेनप्रसिद्धगगनस्थैवग्रहणविवक्षितमुतमहत्सद्विशेषितत्वाद्गोण्यामहाकालरूपश्चित्सर्वलितमायाकाशउतस्पंदशक्तिप्रधानः सूत्रात्मा
 काशः उतततोनिष्कटः शुद्धचिदाभासलक्षणोर्जीवाकाशः अन्योवास्तुसर्वेष्वपिकल्पेपुनस्तत्सत्ताएवसूक्ष्मतमत्वात्तेपारेणवस्त्वयोक्तादित्याह ॥ कालसत्तेति ॥ स्पंदः क्रियाश
 क्तिप्रधानः सूत्रात्मातत्सत्ता ॥ शुद्धचेतनसत्तातोनिष्कटश्चिदाभासलसत्ताचेत्यादिसर्वसूक्ष्मत्वात्पावननिर्दोषरजः परमात्ममहावायौकल्पितानेकविकारचंचलस्फुरतीतिपरेणा
 न्वयः ॥ १ ॥ ननुपरमात्मनएवसर्वानुगतसत्तारूपत्वात्तत्रकालादिसत्तास्फुरतीत्याधाराधेयभावेनव्यपदेशः कथनमाह ॥ कुसुमंगदिति ॥ यथाकुसुममेवस्वगोआमोदाख्यंभे
 दस्तएवपरिकल्प्यकुसुमंआमोदरूपकमिवतदाधेयतयास्थिततद्वत्परमार्थसत्तैवकालादिसत्ताभेदात्मातानिपरिकल्प्यस्थितेत्यर्थः ॥ २ ॥

उपदिश्यान्नवेतालप्रश्रुतिर्णयमं स्थितिम् ॥ भगीरथस्य हत्तांतलत्रान्योप्यववर्ण्यते ॥ १ ॥ तत्र तस्मिन् राजनिविचारोचितपाधिया अनुमितया भावितास्तया तत्र द्वातयानि मि
त्तेन ॥ वेतालप्रक्षेवासर्वयो ज्यम् ॥ १ ॥ अविचलध्यानीसमाधिस्य इति यावत् ॥ २ ॥ एव क्रमेण राजवर्णित क्रमेण ॥ ३ ॥ बालभातिकल्पित वेतालकस्य काय इव विलीय
ते ॥ ४ ॥ चित्तसर्वत उपसह्यस्वोभाषः परमात्मा तदापतित तत्पतिष्ठित कुर्वन् ॥ ५ ॥ हे मुने मनशील राम एकस्मिन् वस्तुनि शमः सर्वदृष्टि लयस्तेन शांतात्मो परत चित्तः अत एव
सर्वत्र समं प्रलपयतीति समदर्शनः ॥ ६ ॥ असमृद्धांत पूर्वान्वयि ॥ नन्वेव स्थितस्य मेकथे दृष्टयात्रा सिद्धिस्तत्राह ॥ यथेति ॥ दुःसाध्यमन्येपाकटसाध्यमपि कार्यस्य नायासे

श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इति राजमुख्याच्छ्रुत्वा वेतालः शांतिमाययौ ॥ भावितास्तया तत्र विचारोचितयाधिया ॥ १ ॥ उपशांतमना भू
त्वा मत्वैकांतमनिंदितम् ॥ बभूव विचलध्यानी विस्मृत्य विषमां दुधाम् ॥ २ ॥ एतद्राममयोक्तं वेतालप्रभजालकम् ॥ एवं क्रमेण चि
दणीतेनेदं संस्थितं जगत् ॥ ३ ॥ चिदणोः कोशगविश्वं विचारेण विलीयते ॥ काया वेतालकस्येव शिष्यते यत्पदं तु तत् ॥ ४ ॥ संहृत्य सर्वत
श्चित्तांस्तिमितेनांतरात्मना ॥ स्वभावापतितं कुर्वन्निरिच्छंति पृशांतधीः ॥ ५ ॥ आकाशविशदं कृत्वा मनसैव मनोमुने ॥ तिष्ठैकशमशां
तात्मा सर्वत्र समदर्शनः ॥ ६ ॥ स्थिरबुद्धिरसंमूढो यथा ज्ञामानुवर्तिनः ॥ राज्ञो भगीरथस्येव दुःसाध्यमपि सिद्धयति ॥ ७ ॥ संपूर्णशांतम
नसः परितः सत्तेर्नित्यं समे सुखमयात्मनि तिष्ठते ॥ सिद्धांतिदुर्लभतरा अपि वांछितायां गंगावतार इव सागरस्वातवस्तु ॥ ८ ॥ इ
वांवा० दे० मो० नि० पू० वेतालाख्यानं नाम त्रिसप्ततितमः सर्गः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ यथा चित्तचमत्क
त्याराज्ञो गंगावतारणम् ॥ भगीरथस्य संपन्नं तन्मे कथय भो प्रभो ॥ १ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ आसीद्भगीरथो नाम राजा परमधार्मि
कः ॥ भुवः समुद्रयुक्तायामंडलौ तिलकोपमः ॥ २ ॥ संकल्पानंतरं प्राप्ताय याभिमतमर्थिनः ॥ चंद्रप्रसन्नवदना दस्माच्चिंतामणोरिव ॥ ३ ॥

नैव सिध्यति ॥ ७ ॥ यथा सागराशुमद्विलीपादिदुर्लभतरोपि सागराणां सागरपुत्राणां तत्त्वतात्समुद्रस्य च वस्तुसंजीवनमणिप्रायोगंगवतारः शांतिवृत्तिसमदर्शित्वादिगुणसंपन्नस्य भ
गीरथस्यानायासेन सिद्धस्तद्वदित्यर्थः ॥ ८ ॥ इति श्रीवासिष्ठमं तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० त्रिसप्ततितमः सर्गः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ भगीरथस्यावगुणाश्चित्ताचाथ विचा
रजा ॥ चित्तलेन च सवादो जिह्वातोत्रवर्ण्यते ॥ १ ॥ चित्तस्य पूर्णतादिलक्षणया चमत्कल्या ॥ १ ॥ समुद्रयुक्ताया भुवो राजा स्वीयकोसलमदल्यास्तु तिलकोपमः ॥ २ ॥
तस्य दानशीलता वर्णयति ॥ संकल्पानंतरमिति ॥ अर्थिनोयाचका अस्माद्भगीरथायाज्ञासंकल्पानंतरमेव सर्वापगमनवाक्यप्रयोगादिश्रमविनैव यथाभिलषितमर्थं प्राप्ताः प्राप्ताव
तः ॥ गत्यर्थी कर्मकेति कर्त्तारिक्तः ॥ चंद्रप्रसन्नवदनादित्यनेन दानोत्साहान्मुखे प्रसादातिशय एव तत्त्वस्य धनव्ययदुःखान्भला निरिति योत्यते ॥ ३ ॥

अथाप्रपुनान्वारयति ॥ साधूनामिति ॥ एषम्ययशीलस्यकथयनमासितायाह ॥ सृणुमाधमिति ॥ कश्चिद्विश्वायस्थानेस्त्वधर्मतं प्राप्तसृणुमाधममुपादत्ते ॥ पौनरुक्त्याधुनो
 पादानाधमिद्वर्त्तमानमणिपेनकासधनुर्लक्ष्यत ॥ ४ ॥ यथावज्जोधनमणि अधःअधोभागेअयसाधन्योनेषध्यतेइत्ययोपमद्वज्जसाहट्टनरवज्जान्तरपरिभ्रमत्यास्वकीत्या
 उक्तवलीमकारामानाधमचकनेमियस्मिष्कर्माणितयथाभाषितमिच्छास्तप्रोक्तगुणयोभ्यकरोतितायायोभागीरथोद्वलस्रसरमपिसर्धुर्जनतस्त्रटितवनेशेरास्करनेनत्वमता
 पनोअमलतिरयेत्यक्तानिषधमदलानियस्मिष्कर्माणितयथाभाषितमिच्छास्तप्रोक्तमियसअधःपादेवरेनिगदययोभिर्धम्यतेइत्ययोपमकत्वात्आभिनतमिन्नेषगुणपूर्णषका
 रेत्यर्थः ॥ वज्जमारयतीतिपाठोपिउपकेष्यायमेवतात्पर्याय ॥ ५ ॥ दिशनिशप्रजापालनयसर्वतपरिभ्रमणतत्त्वधर्मागोपितगुणधर्ममवतिहेतुतमोगेर्वाधकारहेत्यवतिरिच्यम
 साधूनांयोषधस्यस्यार्थधनान्मविरतददौ ॥ वृणुमाधमुपादत्तेकश्चिद्वितामणिपर्यया ॥ ४ ॥ वज्जसारमिवप्रोतमुज्ज्वलन्नेमियाभिनत् ॥
 अधामणिरयोयजंसर्वदुःखनचोदितम् ॥ ५ ॥ अधुमवद्विदेहश्री आतोपिदेन्यमप्यलम् ॥ तमोहरवृणानैशद्युमणिर्वैश्वनामिव ॥ ६ ॥
 किरन्नामिकणासारमभित स्वप्रतापजम् ॥ मय्याहस्युर्कातामिरिवज्वलतिरिपुरि ॥ ७ ॥ खडुशीतलसस्रशोयस्समाह्लादयन्मन ॥
 सुज्ञानांद्रवतिस्त्रिधस्येदोरिदुमणियथा ॥ ८ ॥ जगद्यज्ञोपवीतस्यस्वर्गपातालवाहित ॥ गगावाहस्यचेनास्यावतीयपूरितोगुण
 ॥ ९ ॥ अगस्त्यशोपितोभोधिर्गोनापूरेणपूरित ॥ येनदुभूरभूतोपिमहासायार्थोयानामिव ॥ १० ॥ गंगासांपानपद्धत्यायेनपातालवासि
 न ॥ योजितामस्रणोलोकेर्वाधवालो कयधुना ॥ ११ ॥ बक्ष्माणशकरजङ्गुतपमाराधयश्चय ॥ भूयोभूयोययौस्वेदमशून्याध्यवसायि
 न ॥ १२ ॥ यौवनेवसमानस्यतस्यभूमिपतेरपि ॥ प्रविचारयतो लोकयन्त्रांपचाकुलाभिमानम् ॥ १३ ॥ सुविरागवचमत्कारविचारकणि
 क्कादभूत् ॥ वयस्यपिचताकण्डयेदैवाहल्लीमराविव ॥ १४ ॥

पयहरत् ॥ यथाधुमणिर्वैश्वनामिनामोभ्यवहारैर्यन्त्रचक्ररतिमिव ॥ विशेषयेउभयमयोज्ये ॥ ६ ॥ स्वस्यमताप पराक्रम अतिममताय तस्याजानामप्रिकणानाभासारथा
 रतिक्रमस्योदिरिपुमभ्याहृकालेउद्धृत्ययकान्तिलालाम्रिधज्वलति ॥ अग्रियक्षेत्रराःअपावययासतीतिअरिणस्तण्णादयस्तेषु ॥ ७ ॥ सुज्ञाप्रसन्नत्वविहस्तेर्वासन्निधौ ॥
 यदुमणिभ्यद्वकोत् ॥ ८ ॥ येनगगावाहस्यगणमबहलक्षणस्यकणयज्ञोपवीतस्ययुगीयोगुणस्तनुःअस्यायुधिष्यागणमनारणेनपूरित ॥ ९ ॥ सर्वविमतवर्तिनामर्धनामहाप्र
 सार्धःसपोयनेनेव ॥ १० ॥ भूयोभूत्याह्लादयन्निर्दयस्यसाधपातालवासिनःअभोगर्तयानाधधराःसगरपुष्पायेनगगालक्षणयासोपानपद्धत्याम्रक्षणोलोकेयोजिताआरोपि
 ता ॥ ११ ॥ अयूष्याप्यवसायिन अभिस्त्रिन्दरुनिभ्यपालत्त्वयवस्रःसकारात् ॥ १२ ॥ अधिराभ्यासोवेदतिपभ्यते ॥ १३ ॥ यौवनेविचारहेराप्येदयोऽतिदुर्लभदर्शितोत
 नायमराधिवेति ॥ १४ ॥

इति वक्ष्यमाणप्रकरणेऽर्मांजगयात्राचित्रयामस ॥ चित्राप्रकारमेवाह ॥ निचप्रित्यादिना ॥ १५ ॥ न्यामारवित्रे ॥ बहुभोभुक्तिविरसं च फलवस्यतत्तया विधमेव सर्वेषां
 कुर्वता कर्मलक्ष्येनेन तत्पूर्वपरमपुरुषार्थफलचेत्यर्थः ॥ १६ ॥ तत्तया प्रिसाधनलूनकर्मविपुचिकेचाशुद्धिदुःखफलमेवेत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ अथ उक्तचित्राननरससूत्रः सका
 शादेकानमस्यतमीत सन् ॥ १९ ॥ भ्रमताज्जीवानरागद्वेषादिससारवृत्तिपुनरफलभूनास्वेनामुस्यगनरकमानुष्याधारण्यानीपुच ॥ २० ॥ २१ ॥ साधनचतुष्टयप्रवणमन
 नायुपायैश्चिराभ्यस्तयसाभ्यविक्षेपैवैषमस्यस्य समाधिसदात्मना अनादिसिद्धन्नलाकारणच उत्येनाविभूनेन ज्ञेयस्य प्रत्यक्तत्त्वस्यावयोनेन सर्वदुःखानि शीघ्रतेनैव तैरेणा न्वय
 ॥ २२ ॥ २३ ॥ उदयच्येति ॥ २४ ॥ एवमुपदिष्टो भगारयो विवेकेन स्वयमेवात्मनस्त्वमतः पर्यालोप्यापानता निश्चित्यतत्र विषेपवाहुल्याच्चित्तस्थप्रतिष्ठा मलभाभानः स्वावगता
 एकांतचित्तयामासमर्होपतिरसाविति ॥ जगयात्रा मिमांनित्यमसमंजसमाकुलम् ॥ १५ ॥ पुनर्दिनं पुनः श्यामादानादानशतं पुनः ॥
 तदेव भुक्तविरसं लक्ष्यते कर्म कुर्वताम् ॥ १६ ॥ येन प्राप्तं न लोकोस्मिन्नद्राप्यमवशिष्यते ॥ तत्कृतं बुद्धतमन्यशेषं कर्माविपुचिका ॥ १७ ॥
 पुनः पुनः पयुषितं कर्म कुर्वन्नलज्जते ॥ मूढबुद्धिरबुद्धिस्तु कः कुर्यात्किल बालवत् ॥ १८ ॥ अर्थकदादिप्रमनाः कदाचिच्चित्तलंगुरुम् ॥ एकां
 तं संस्तुतमीतिः समसृच्छुद्भगारियः ॥ १९ ॥ भगारिय उवाच ॥ अंतःशून्यानुनुचिरं भ्रमत्संसारवृत्तिषु ॥ अरण्यानीपुचतानुभृशं
 खिन्नावयं विभो ॥ २० ॥ जरामरणमाहादिरूपाणां भवकारिणाम् ॥ भगवन्सर्वदुःखानां कथमंतःप्रजायत ॥ २१ ॥ ॥ चित्तल उवाच ॥
 चिरसाभ्यात्मनोरथेन निर्विभागाविलासिना ॥ राजन ज्ञेयावबोधेन पूर्णेन भरितात्मना ॥ २२ ॥ त्वोचं न सर्वदुःखानि नुदधति प्रययोभि
 तः ॥ संशयाः समतायां तिसर्वकर्मणि चानय ॥ २३ ॥ ज्ञेयं विदुरथात्मानं संशुद्धं जनिरुषिणम् ॥ सच्चमवंगतं नित्यं नास्तमेति न चाद
 यम् ॥ २४ ॥ ॥ भगारिय उवाच ॥ चिन्मात्रं निर्गुणं शांतमस्ति न मलमच्युतम् ॥ दृढादिनेन रत्किंचिदिति वं विमुनोभ्यः ॥ २५ ॥ किं
 तत्र प्रतिपत्तिर्भस्फुटतामेति नेतरा ॥ एतावन्मात्रसंविस्तिः स्यामहं भगवन्कथम् ॥ २६ ॥ ॥ चित्तल उवाच ॥ ज्ञानं ज्ञेयानि प्रुत्वमेति
 चेतोददं वरे ॥ ततः सर्ववपुर्भूत्वा भूयो जीवो न जायते ॥ २७ ॥

शतुरवे निवेदय स्तरुर्दुर्भावे विक्षेपापशमे चोपायपृच्छति ॥ चिन्मात्रमिति ॥ अस्तीत्यनेन असत्त्वेऽपवादकोऽज्ञानशोभेन दृढमसंचितम् ॥ देहेन्द्रियप्राणमनोबुद्ध्या विधातं मत
 रत्किंचिदात्मानेनैव पितृद्वचनविश्वसास्त्रोपपत्त्या चोदय ॥ २५ ॥ तत्राभातापादकोऽज्ञानशब्दरवभासहेतुर्विक्षेपानां स्वस्वस्थननदृष्टिदर्शयति ॥ किमिति ॥ अत्र अनयोः
 सदसद्विवेकबोधोर्म्येदतरा आयासदात्मबोधरूपादतिपत्तिरुफुटनकरतलामलकवत्सदृशं नैतन्नैवैककारणम् ॥ अहं सर्वविषेयात्त्या एतावन्मात्रसंविस्तिश्चकधकेनोपा
 येन स्यामितिर्थः ॥ २६ ॥ तत्र भगारियस्य राज्याद्यभिमानदेवतत्तद्विषये पुंचित्तधावनोद्विक्षेपस्तत्त्वावल्यादेवनरुफुटात्मप्रतिपत्तिरिति निश्चित्य चित्तलस्तस्य रित्या जनापयश्च
 भगीतोक्तमानित्वादिसाधनान्युपदिशति ॥ ज्ञानेनेति ॥ ज्ञाप्यते अनेनेति ज्ञानमभ्यासित्वादिनेन ज्ञेयं यत्तलवद्व्यामीत्यादिभगवद्दर्शिते संयेनिष्ठत्वस्यैषम् ॥ सर्ववपुः पूर्णस्वभावः ॥
 न ज्ञाप्यते पूर्णस्वभावान्प्रप्यवतद्व्यर्थः ॥ २७ ॥

अमानित्वादिपुका निषिद्धपुस्तानुवादाभ्याभ्यां प्रपद्यति ॥ असक्तित्यादिना ॥ १८ ॥ यद्यिवात्मन्यपयोगेन भक्तिरभ्यासिणी सत्सत्तास्यार्थदर्शयति ॥ आत्मनः
 ति ॥ निष्कटात्प्राप्तनमवाप्रभगवद्वक्तिरनुगृह्यारिषमवधणकीर्तनादिर्भगवदभिधेयस्य ॥ १९ ॥ ३० ॥ आभ्यासज्ञाननित्यत्वं प्रवृत्तमननतिदिभ्यासनाभ्यास तत्त्वज्ञाने
 नापस्य परमात्मनस्य स्वराररुटाभिभ्यक्तियात्पापुटासावर्धसाधनकलीभूता सर्वथाभेवसाधनानामनहकारलक्षणसाधनमूल अहकारेति अमानित्वोर्ध्व संपादत्वादि
 स्याधयेनाह ॥ अहमाधेति ॥ ३१ ॥ तर्हि तस्य तियागोपायममपदेति पृच्छति ॥ शरीरमिति ॥ ३२ ॥ विकसितामकाशोपहृतत्वेन स्फुटीभूता सत्तापुद्गलाकाशानां गत्यास्थि
 तस्येति शेष ॥ ३३ ॥ त्यक्तराज्यमजनाननबहुमप्यते शमयधोपहृतिर्यथांति सधामिलपितपूराणसमर्थैकधमिश्रामटिप्यामि कर्मकंदनपानादिना जीविष्यामर्थात्प्राद्विष
 असक्तिरनभिष्वगा पुत्रादरयद्वादिपु ॥ नित्यं च समचित्तत्वमिष्टानिष्टोपपत्तिपु ॥ ३८ ॥ आत्मनो नम्ययोगेन तद्रावनमनारतम् ॥ विवि
 कदेशांसेवित्वमरतिजनसंसर्गति ॥ ३९ ॥ आभ्यासज्ञाननित्यत्वतत्त्वज्ञानार्थदर्शनम् ॥ एतज्ज्ञानमिति श्रोत मज्ञानतदतो न्यथा ॥ ३० ॥
 रागाद्वपस्यकारसमारब्धाधिभेदजम् ॥ अहमावोपगतीं गुराजन्ज्ञानमवाप्यत ॥ ३१ ॥ मगिरय उवाच ॥ ॥ शरीरेस्मिंश्चिरा
 रुदोगिरौ नरिवस्वके ॥ अहमावोमहाभागवदभेत्यन्यते कथम् ॥ ३२ ॥ ॥ चित्तल उवाच ॥ ॥ पौठेण प्रपन्नत्वेन त्यक्काशो गौषभा व
 नाम् ॥ गत्वा विकसितामत्तामहकारो विर्लभ्यते ॥ ३३ ॥ यत्र नापजं रयावद्भ्रमलज्जादिना विलम् ॥ अकिंचनत्वशेषेण स्फुटातावदहं क
 ति ॥ ३४ ॥ सवमेतद्विद्यात्त्वकायदिति धृतिरनिश्चल ॥ तदहंकारविलये त्वमेव परमपदम् ॥ ३५ ॥ शान्तोपविशेषेण शोविनाम चतु सप्ततितम सर्ग ॥ ७४ ॥
 कसवपणोगत्वा नूनमर्कचनत्वमरिपुत्यक्कासमप्राप्तिरयम् ॥ शान्ताहं कतिरक्तद्वहं कलनस्तेष्वेवमिक्षामदन्मामप्युज्जिनवानलवदि
 भवस्युच्चैस्त्वमुच्चरन्मि ॥ ३६ ॥ ॥ इ० वा० वा० द० मोक्षोपायेषु निर्वाणप्रकरणेषु० मगिरयोपदेशो नाम चतु सप्ततितम सर्ग ॥ ७४ ॥
 ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ अपतत्सगुरोरेव कटितया कण्ठमगिरय ॥ मनस्यार्हितकर्तव्यं न्वभ्यापारपरो भवतु ॥ १ ॥

तापयुक्तसंज्ञाभिमानादिना कृतपदेषु ब्रह्मे नियमप्राप्तलक्षणपञ्चराधर्कचनत्वशेषेण सर्वथा योगेन नम्रता ब्रह्मेकति स्फुटात्सत्यतर्विकसिता सत्यर्थास्य ॥ ३७ ॥ मस्यर्हि
 ॥ ३८ ॥ सवत्यागमेवावश्यकतत्त्वतया प्रपद्यति ॥ शान्ति ॥ शान्ताभ्यनना निष्कृष्टधामरादी निराकविशेषणानियस्यतया विधिसन्तूनस्यतमर्कचन सप्तसमर्पाभ्ययमरिपु
 त्यक्काशस्तेर्द्वाभिमानलेप्यरिष्वेवमिश्रामदन्मगृधमपि कलपूण सप्रपटभ्यादर्पाय परिशेषाभावाद्भुजिस्तथा न्यगुष्टुप्रयोगेन यावदायुष्यपोषाधोवादीनां गुरीश्वरदत्त्यादिशा
 खायाभावाप्यदसगादीदृशालक्षणसपन्नोपरिभवसिर्ताहं सर्वभुमुष्टुगुणैकैर्भूतत्वं नृषु सर्वोत्कटप्रतिषाधिते ससारसमाधानाधीत्यर्थ ॥ ३९ ॥ ॥ इति श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ तास्य
 पकाशेति० पु० चतु सप्ततितम सर्ग ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ गत्वभ्यासेन सप्तस्य त्यागो राप्नो प्रवप्यति ॥ शैश्वर्याकां चिच्छेत्तेष्वितलेन समस्थिति ॥ १ ॥ मनसि आ
 दिरनिश्चितवद्वयभाजकर्मव्ययेन तया विधिसू ॥ १ ॥

अग्निष्टोमप्रहणविश्वजित्यर्तानासोमसंस्थानामुपलक्षणम् ॥ २ ॥ अगुणिश्रुताध्ययनाद्विकलमपिअविचारयत् तद्विचारोविलंबापत्तेः ॥ ३ ॥ असवःप्राणास्तन्मात्रावशो
 षः ॥ ४ ॥ सीमातिनेसीमातेसन्निहिताय ॥ ५ ॥ अधोवासःकौपीनाच्छादनतदवशेषः ॥ ६ ॥ यत्रत्ययदृष्टोपिजनैर्भीरिथनाभ्जानज्ञायते यत्रचजनमुखारस्वनामापिनज्ञायते
 नश्रूयतेतत्रतादृशेषु ॥ ७ ॥ इतिअनयारीत्याचर्तमानः ॥ ८ ॥ द्वीपानिनयंतरितानिमंडलानि ॥ अवशःसन्दर्शनाधीनचित्तः ॥ ९ ॥ प्रवाहपतितावृक्रमप्राप्तानानागरा
 न् ॥ छादसपुस्तम् ॥ प्राप्यतिशेषः ॥ १० ॥ विविदुपरिचिक्युः ॥ ११ ॥ अनादृतमशेषराज्ययेन ॥ १२ ॥ शोचितःशोकविषयीकृतः ॥ १३ ॥ १४ ॥ स्वमेवगुरुमितिपूर्वाभ्यधि ॥
 ततःकतिपयेष्वेववासरेषुगतेषुसः ॥ अग्निष्टोममखंचकेसर्वत्यागैकसिद्धये ॥ २ ॥ गोभूम्यथहिरण्यदिददौधनमशेषतः ॥ द्विजेभ्योनि
 जवंधुभ्योगणयणयविचारयन् ॥ ३ ॥ दिवसत्रयमात्रेणसर्वमेवपरित्यजन् ॥ असुमानावशेषोसावासीद्राजाभगीरथः ॥ ४ ॥ अथ
 सर्वार्थरिक्तंरत्नप्रकृतिपौरकम् ॥ सीमातिनेदृणमिवराज्यंस्वमरयेददौ ॥ ५ ॥ आक्रांतिद्विषताराज्येमुनिःसद्मनिमंडले ॥ अधोवासा
 वशेषोसीनिर्जंगामस्वमंडलात् ॥ ६ ॥ यत्रनज्ञायतेनाथायत्रनज्ञायतेमुखत् ॥ तत्रग्रामेष्वरण्येषुदूरेषुवासधैर्यवान् ॥ ७ ॥ इत्यल्पेनैव
 कालेनप्रशांतसकलैषणः ॥ परमेणशमेनासावापविश्रांतिमात्मनि ॥ ८ ॥ अमनदीपानिभूपीठेकदाचिकलालयोगतः ॥ अवशःशत्रु
 णाक्रांतंस्वमेवप्रापतत्पुरम् ॥ ९ ॥ नानागारांश्चतत्रासौप्रवाहपतितांश्चतान् ॥ पौरांश्चमंत्रिणश्चैवशमीभिक्षामयाचत ॥ १० ॥ विवि
 दुस्तेनृपपौरामंत्रिणश्चभगीरथम् ॥ पूजयामासुरथतंसविपादाःसपर्यया ॥ ११ ॥ प्रभोरराज्यंगृहाणेतिप्रार्थितोप्यरिणामुनिः ॥ नादत्ते
 नादताशेषरत्नमप्यशनादते ॥ १२ ॥ कतिचिद्विवसांस्तत्रनीत्वान्यत्रजगामसः ॥ भगीरथोच्यंहाकष्टमितिलोकेनशोचितः ॥ १३ ॥ अ
 थान्यत्रोपशांतात्मापरिविश्रांतधीःसुखी ॥ आत्मरामंकदाचित्सुप्रपापत्रितलंगुरुम् ॥ १४ ॥ स्वमेवस्वगतंरुक्वातेनसार्धभगीरथः ॥ कं
 चिकलमुवासाद्रौवनेग्रामेपुरेजने ॥ १५ ॥ समतामुपयातांतौगुरुशिष्यौसमौस्थितौ ॥ कलयामासतुःस्वस्थौविनोददहधारणम् ॥ १६
 किमयंधार्पयत्तदहःकिंवानेनोञ्जितेननः ॥ यथाक्रमंयथाचारंतिष्ठत्वेषयथास्थितम् ॥ १७ ॥ इतिनिश्चित्यतिष्ठतौतौवनाद्वनगामिनौ ॥ अ
 नानंदंपरानंदनासुखंनचमध्यमम् ॥ १८ ॥ धनानिवाजिविभवाद्यैश्वर्यंचाष्टधोदितम् ॥ सिद्धैरप्यर्पितंतुष्टैर्मनातेजर्जरत्नम् ॥ १९ ॥
 स्वागतप्रहणवंदनाद्युपलक्षणम् ॥ १ ॥ १५ ॥ विनोदकृतहलभूतदेहधारणम् ॥ १६ ॥ यथाक्रमयथाशास्त्रोक्तक्रमम् यथाचारंदृढाचारमनुसृत्यचतिष्ठतु ॥ १७ ॥ नविद्यतेविषयानं
 दायत्रतथाविषयपरातदप्रापतुरितिशेषः ॥ तदेवविरिणष्टि ॥ नासुखमिति ॥ असुखदुःखतद्रहितम् मध्यमंसुखदुःखोभयशून्यांतरालावस्थातद्विन्म ॥ १८ ॥ तयोर्मानुषभोगे
 ष्विवदिव्यभोगेष्वपिधैर्ययदाढ्यदर्शयति ॥ धनानीति ॥ तच्चरितसंतुष्टैःसिद्धैर्ब्रह्मादिभिरर्पितदत्तमणिमादिभेदेनाष्टधाउदितमसिद्धमैश्वर्यंचजर्जरजीर्णतमवृणमिवमेनते ॥ १९

नतस्तच्छृण्वणिमात्यभृति ॥ १३ ॥ गंगावतरणकार्यार्थयत्तपआदिकार्यतदर्थार्हहाचेष्टायस्य ॥ १४ ॥ अयोजयत्अवतार्यसंयोजितवान् ॥ १५ ॥ जगत्ते शशि विभृतः
 शिवस्यागसिनीशिरसिसगता सोपक्षत्वादसमर्थत्वेपिसमासश्लाघात् ॥ जगत्ते ब्रह्मणो वानियोगादितिशेषः ॥ नभस्तलाद्वाभूमिनिपतति ॥ महात्मनांस्वर्गिणावद्दीपुण्यसत
 तिरिवेत्युपेक्षा ॥ १६ ॥ भगीरथेनहीपतौसजातस्यश्रावतस्ययशसआसमुद्रप्रचाराधीथिकादतिरूपकोपेक्षा ॥ १७ ॥ ॥ इति श्र्यावासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनि० पू० पट्स
 मतितमसर्ग ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ चूडालाख्यानमुकार्थद्रष्टृश्रेयावतायते ॥ शिविष्वजस्यमाहात्म्यविवाहकीडनकमाः ॥ १ ॥ भगीरथेनपश्चाद्राज्यकालेधि
 भगीरथेनचमहीमवतारयितुं दिवः ॥ गंगां गृहीतो नियमस्ततः प्रभृतिभूभृता ॥ १३ ॥ ततो राज्यं परित्यज्य मंत्रिणां भूपतिः शमी ॥ तपस्सैकाय
 कार्ये होजगाम विजनं वनम् ॥ १४ ॥ तत्र वर्षसहस्रं यशसमारोप्य पुनः पुनः ॥ ब्रह्माणंशं करं जह्नुं भुवि गंगामयो जयत् ॥ १५ ॥ ततः प्रभृत्य म
 लतरंगभंगिनी जगत्पतेः शशि विभृदंगसंगिनी ॥ नभस्तलान्निपतति गान्त्रिमागंगामहात्मनामिव बहुपुण्यसंततिः ॥ १६ ॥ स्फुरत्तरंगभं
 गिनी स्वफ्रेन पुंजहासिनी प्रसन्नपुण्यमंजरीयुते वधर्मसंततिः ॥ भगीरथेन हीपतौ यशः प्रचारवीथिका तदा हि सान्निमानगंगामहीतले वभू
 वह ॥ १७ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० निर्वाणप्रकरणे पू० गंगावतरणं नाम पट्समतितमः सर्गः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ श्रीवसिष्ठ उ
 वाच ॥ एतामवष्टभ्यदशं भगीरथधिया धृतान् ॥ समः स्वस्थो यथा प्रातंकार्यमाहरशांतधीः ॥ १ ॥ इदं पूर्वं परित्यज्य कोटीकृत्य मनः ख
 गम् ॥ शांतमात्मनितिष्ठत्वं शिविष्वज इवाचलः ॥ २ ॥ श्रीराम उवाच ॥ कोसो शिविष्वजो नाम कथं बालव्यवान्पदम् ॥ एतन्मे
 कथय ब्रह्मन् भूयो बोध विदध्वे ॥ ३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ हापरे भवतां पूर्वमिदानीं च भविष्यतः ॥ तेनैव सन्निवेशेन दंपती स्त्रियन्तां
 गतौ ॥ ४ ॥ श्रीराम उवाच ॥ यत्पूर्वमासीद्गणवंस्तदिदानीं तथैव हि ॥ भविष्यति किमर्थं वै वद मे वदतां वर ॥ ५ ॥ श्रीवसिष्ठ उवा
 च ॥ जगन्निर्माणं निचयते रस्या ब्रह्मादिसंविदः ॥ इदं श्रवस्थितिर्नित्यमनिवार्यस्वभावजा ॥ ६ ॥ यदन्यद्बहुशो भूत्वा पुनर्भवति भूरि
 शः ॥ अभूवैव भवत्यन्यः पुनश्च न भवत्यलम् ॥ ७ ॥ अन्यस्यावसंनिवेशाद्व्यसादृश्येन विवल्गति ॥ सदृशा विषमाश्चैव यथा सरसि र्वाच
 यः ॥ ८ ॥ ता एवान्याश्च दृश्यंते व्यवस्थाः संस्तौतथा ॥ तस्माद्राजो वभूयो पिवक्ष्यमाण कथं भवरः ॥ ९ ॥

याधृताम् ॥ १ ॥ इदं विभवजान् परित्यज्य ॥ मनःस्वगकोर्हो कृत्य हृदि निरुद्धा ॥ २ ॥ ३ ॥ इदंती जायापती पूर्वकल्पे द्वापरे अभूताम् ॥ इदानीमट्या विरोचतुं युगेधि मद्वापरे तेनैव स
 न्निवेशेन भविष्यतः ॥ ४ ॥ भूत भविष्यतो सादृश्यको हेतुरतिरामप्रशार्थः ॥ ५ ॥ जगन्निर्माणं निचयति ब्रह्मप्राया ब्रह्मादीनां सत्यसकल्यसंविदः ॥ अनिवार्यस्वभाव एव तद्वेतुरित्यर्थः
 ॥ ६ ॥ इदं दर्शयितुं कप्रपचयति ॥ यदिति ॥ यथा एकस्मिन्नाभ्यतरौ अन्यदन्यत्फलवद्बहुशो भूत्वा पुनः पुनस्तदादृशमेव भूरिशो भवति ॥ एकवदस्तु अभूवैव भवति स च च्छिन्नः पुन
 स्तस्मिन् भवति ॥ ७ ॥ ८ ॥ सदृशौ शिविष्वजादिसंसारपितयेत्यर्थः ॥ राजा अतीत शिविष्वज इव वक्ष्यमाण कथायावर्ण्यत्वेन ईश्वरोनायकः ॥ ९ ॥

नदीरसुकप्रकारप्रचयति ॥ उद्यानेत्यादिना ॥ २५ ॥ २६ ॥ निवेक्ष्यामिपरिणेष्यामिममेवतस्याअपिस्वाभिलाषप्रयुक्तसतापःकदास्याधेनशीघ्रघटनास्यादित्याशयेनाह ॥
मृणालेति ॥ दृक्प्रवृत्त्यपुष्पिनलतागृहात्मनाददीभूनावल्लभ्यस्तदभिलाषिणी ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ वनानामुपवनानाचगुणानुवर्णनेआवलितसुकथासुचारमतेतिसप्तमीनांस
वद ॥ ३० ॥ ३१ ॥ कुमारी त्वदिपूजयामासवद्वृमेनेसाकल्पिकभूषणैरलचकेवा ॥ मन्येइत्यवितर्के॥वितर्कवचनंवसिष्ठस्यवाक्यालंकारार्थम् ॥ ३२ ॥ मन्त्रिणापदलक्षणम् ॥

उद्यानवनदोलासुलीलाकमलिनीषुच ॥ कदाप्रणयिनीमुग्धाहेमाब्जमुकुलसतीम् ॥ २५ ॥ करिष्येकामिनीमंकेपर्यैकेकुंकुमांकित
म् ॥ कदाकमलवह्नीनांदोलास्वलिरिवालितनीम् ॥ २६ ॥ आलोलांतांनिवेक्ष्यामिबालांभुजलतानुगाम् ॥ मृणालहारकुंदंदुदंदवह्नय
भिलाषिणी ॥ २७ ॥ मल्लतेमदनातमाकदास्यार्दंदुसुंदरी ॥ इतिचिंतापरोभूत्वाकुसुमावचयोन्मुखः ॥ २८ ॥ विजहारवनांतोषुकुसु
मोपवनेषुच ॥ वनोपवनलेखासुलीलाकमलिनीषुच ॥ २९ ॥ वल्लीवलयगेहपुविविधोद्यानभूमिषु ॥ वनोपवनविन्यासवर्णनावलि
तासुच ॥ ३० ॥ शृंगाररसगभासुकथास्वरमतोन्मनाः ॥ त्वहिहारलसत्कायाविलोलालकवह्नीः ॥ ३१ ॥ कुमारःपूजयामाससुवर्ण
कलशस्तनीः ॥ एतन्मन्येविदुर्भवंमन्त्रिणोत्पनिश्चयम् ॥ ३२ ॥ इंगिताकारवेदित्वमेवमन्त्रिपदंपरम् ॥ अथतस्यविवाहायमन्त्रिव
र्गोविचारयन् ॥ ३३ ॥ सुराष्ट्राधिपतेःकन्यांययाचेयौवतान्विताम् ॥ नवयौवनसंपन्नाभार्याल्विविधिनोत्तमाम् ॥ ३४ ॥ उपयेमेसता
मात्मसदृशीप्रतिमामिव ॥ चूडालेतिभुविरथानाभात्पतिसुंदरी ॥ ३५ ॥ सातंभर्तारिमासाधरेजेफुल्लेवपद्मिनी ॥ नीलनीरजनेत्रां
तांचूडालांशशिविध्वजः ॥ ३६ ॥ स्नेहादिकासयामाससूयोदेवोयथाज्जिनीम् ॥ अवर्धततयोःप्रीतिरन्योन्यार्पितचेतसोः ॥ ३७ ॥ हाव
भावविलासाद्वरैर्गेर्नवलतेवसा ॥ सुमंध्यर्पितसर्वार्थःससुखीसुस्थितप्रजाः ॥ ३८ ॥ राजहंसइवाजिन्यरेमेदयितयातया ॥ अंतः
पुरेषुदोलासुलीलाकमलिनीषुच ॥ ३९ ॥ उद्यानेषुविहारेषुलतापुष्पगृहेषुच ॥ कदंबवनलेखासुचंदनागुरुवीथिषु ॥ ४० ॥ मंदारदामलो
लासुकदलिकदलीषुच ॥ पुरांतोषुवनांतोषुदिगंतोषुसरस्सुच ॥ ४१ ॥

३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥
नदीरसुकप्रकारप्रचयति ॥ उद्यानेत्यादिना ॥ २५ ॥ २६ ॥ निवेक्ष्यामिपरिणेष्यामिममेवतस्याअपिस्वाभिलाषप्रयुक्तसतापःकदास्याधेनशीघ्रघटनास्यादित्याशयेनाह ॥
मृणालेति ॥ दृक्प्रवृत्त्यपुष्पिनलतागृहात्मनाददीभूनावल्लभ्यस्तदभिलाषिणी ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ वनानामुपवनानाचगुणानुवर्णनेआवलितसुकथासुचारमतेतिसप्तमीनांस
वद ॥ ३० ॥ ३१ ॥ कुमारी त्वदिपूजयामासवद्वृमेनेसाकल्पिकभूषणैरलचकेवा ॥ मन्येइत्यवितर्के॥वितर्कवचनंवसिष्ठस्यवाक्यालंकारार्थम् ॥ ३२ ॥ मन्त्रिणापदलक्षणम् ॥
उद्यानवनदोलासुलीलाकमलिनीषुच ॥ कदाप्रणयिनीमुग्धाहेमाब्जमुकुलसतीम् ॥ २५ ॥ करिष्येकामिनीमंकेपर्यैकेकुंकुमांकित
म् ॥ कदाकमलवह्नीनांदोलास्वलिरिवालितनीम् ॥ २६ ॥ आलोलांतांनिवेक्ष्यामिबालांभुजलतानुगाम् ॥ मृणालहारकुंदंदुदंदवह्नय
भिलाषिणी ॥ २७ ॥ मल्लतेमदनातमाकदास्यार्दंदुसुंदरी ॥ इतिचिंतापरोभूत्वाकुसुमावचयोन्मुखः ॥ २८ ॥ विजहारवनांतोषुकुसु
मोपवनेषुच ॥ वनोपवनलेखासुलीलाकमलिनीषुच ॥ २९ ॥ वल्लीवलयगेहपुविविधोद्यानभूमिषु ॥ वनोपवनविन्यासवर्णनावलि
तासुच ॥ ३० ॥ शृंगाररसगभासुकथास्वरमतोन्मनाः ॥ त्वहिहारलसत्कायाविलोलालकवह्नीः ॥ ३१ ॥ कुमारःपूजयामाससुवर्ण
कलशस्तनीः ॥ एतन्मन्येविदुर्भवंमन्त्रिणोत्पनिश्चयम् ॥ ३२ ॥ इंगिताकारवेदित्वमेवमन्त्रिपदंपरम् ॥ अथतस्यविवाहायमन्त्रिव
र्गोविचारयन् ॥ ३३ ॥ सुराष्ट्राधिपतेःकन्यांययाचेयौवतान्विताम् ॥ नवयौवनसंपन्नाभार्याल्विविधिनोत्तमाम् ॥ ३४ ॥ उपयेमेसता
मात्मसदृशीप्रतिमामिव ॥ चूडालेतिभुविरथानाभात्पतिसुंदरी ॥ ३५ ॥ सातंभर्तारिमासाधरेजेफुल्लेवपद्मिनी ॥ नीलनीरजनेत्रां
तांचूडालांशशिविध्वजः ॥ ३६ ॥ स्नेहादिकासयामाससूयोदेवोयथाज्जिनीम् ॥ अवर्धततयोःप्रीतिरन्योन्यार्पितचेतसोः ॥ ३७ ॥ हाव
भावविलासाद्वरैर्गेर्नवलतेवसा ॥ सुमंध्यर्पितसर्वार्थःससुखीसुस्थितप्रजाः ॥ ३८ ॥ राजहंसइवाजिन्यरेमेदयितयातया ॥ अंतः
पुरेषुदोलासुलीलाकमलिनीषुच ॥ ३९ ॥ उद्यानेषुविहारेषुलतापुष्पगृहेषुच ॥ कदंबवनलेखासुचंदनागुरुवीथिषु ॥ ४० ॥ मंदारदामलो
लासुकदलिकदलीषुच ॥ पुरांतोषुवनांतोषुदिगंतोषुसरस्सुच ॥ ४१ ॥

॥ ४९ ॥ पुरंदरीवर्तवर्दे छंदे पुस्तके पुस्तक रमणीयार्थवद्विष्टयो लयाविधयो र्मेघसत्यसप्तकांतयो पुष्प्योरिव ॥ ४९ ॥ मिथ अन्योऽन्यस्माच्छिक्षणादन्योन्यसाभ्यार्थित्वा
 ध्वकोविदीपाकृतटीअतरुसर्वगुणसाभ्यामनुगोष्णताद्व्यपराभाश्चार्थिकमामिषसप्तमित्याह ॥ स्वरूपमिति ॥ ४९ ॥ अन्योन्यवृद्धयस्थत्वाद्देहपुसकांतमेकमेवर्जितस्वरू
 पम् ॥ विप्रारिथिभ्यैरव्यभिक्तचित्स्थिभ्युक्तालानामुत्त्वावाप्यसंभ्यस्य ॥ ४९ ॥ यथाभासोद्बुद्धाद्वारवर्धकप्रसवार्थविशिष्टाभिनयनकालाद्देहविधायकान्तरितवत् ॥ सा
 दृष्टा ॥ असीरासिष्यक ॥ ४९ ॥ अभावास्यापान्यतिरोप ॥ इहकाविषमिथोद्धयस्यस्थीसंतीरेक्यमुपागती ॥ ४९ ॥ मिश्रितक्षीरोदकवदेकरसी ॥ ४८ ॥ भ्रूल
 जगत्पुजनांतोपुर्जपुजधीरजातिपु ॥ बभूवाह्लादकसर्वतपोरन्योन्यचोष्टितम् ॥ ४८ ॥ सदृपयोर्धुरवरैर्दुष्पुष्पोरिवकांतयो ॥ नित्यमे
 वाविपुक्तत्वादिपत्वाच्चोष्टितस्यच ॥ ४८ ॥ मिथ कलाकलापस्यकोविदीतीबभूवतु ॥ स्वरूपमेकमेवतीदधतुर्मिन्नतां गती ॥ ४८ ॥ अ
 न्योन्यवृद्धयस्थत्वादिबसंकांतमक्षतम् ॥ भवंशालायवेदभ्यांवित्रापिमुखावभा ॥ ४८ ॥ बाल कालादिवापुत्यसासीत्सर्वार्थप
 ढिता ॥ दृढत्वापादयावच्चूडालावदनादसौ ॥ ४८ ॥ अशिक्षतयभूवायकलानामतिकोविद ॥ अभावास्यानिर्वेदकांवन्योन्यवि
 लमत्कलौ ॥ ४८ ॥ मिथोद्धयसस्यतीहावप्येक्यमुपागती ॥ तीसस्थितावेकरसावन्योन्यदयितावुभौ ॥ ४८ ॥ पुष्पाभांदाविवाभि
 न्नोभूतलस्योशिवाविव ॥ वैदभ्यस्तुदरमतीसर्वशालायपदितौ ॥ ४८ ॥ कायार्थेषमुवंशार्मोकमलाकमलाधवौ ॥ स्नेहाव्यसन्नमधु
 रीसमविज्ञातवादिनौ ॥ ४८ ॥ अनुवृत्तिपरवाकांलोकवृत्तांतद्विदौ ॥ कलाकलापसंपन्नौलसइसरसायनौ ॥ शीतलस्निग्धमुग्धा
 गोशशांकाद्वाविवादितौ ॥ ४८ ॥ रजलसच्चरतिभोगविलासकांतमंत पुरेपुमिथुनंतदनुत्तमश्चि ॥ दक्षाद्वहदकुहरेष्विवराजइस्युग्म
 विकसिमदमन्मयमदवारि ॥ ४८ ॥ इ०वा०वा०दे०मा०नि०पू०चूडालोपाख्यानशिखिव्यजविलासकयनंनामसमसमतिनम
 सर्ग ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एवमद्विनिवपाणिमिथुननिर्भरस्यहम् ॥ रमेयौवनलीलाभिरमदाभिर्दिनेदिने
 ॥ ५ ॥ अययतेपुषट्पुवर्षव्वावृत्तिशालिपु ॥ शनैगलिततारुण्यभिन्नकुंभादिवांशसि ॥ २ ॥

स्योभूपाववतीर्णोभित्तौगीतरांकराविष ॥ ४९ ॥ सदृपत्येकभापुष्टसदेहपलोकराजराइस्यसमृन्मकालुन्यविषयविज्ञातधनुरीलपयोस्ती ॥ ४९ ॥ परस्परगुहद्विजा
 मिज्ञासीनांनवति मिथोद्विनिवपायाचारलस्यरी ॥ लोकवृत्तांतस्यतस्यराहकगम्यधमरइस्यस्यार्थवर्दा ॥ लसतिगगारादिनवरसलभणामिरसायनानिययोस्ती ॥ ४९ ॥
 प्रभादस्यस्यप्रभावापमस्यस्यल्लोकस्यपुष्टेपुणर्गोसरस्तुराकइस्योपुष्टमिथुनमिव ॥ ४९ ॥ ॥ इतिश्रीवसिष्ठम०शात्यर्य०नि०पू०समसमनम सर्ग ॥ ४९ ॥ ॥ ४९ ॥
 तयो०कवेणवैराग्यसंख्याभ्यासमिधनाचूडालोपाविषेकोऽभज्ञानललापमभवययते ॥ ५ ॥ निर्भरस्यहृदयेन ॥ मिथुनतारवपुसद्वहम् ॥ १ ॥ अपरनैलारुण्येगलतिघनितपुष्प
 इतिनिर्णयश्चाभ्यासघनराहाविचारयथासतिद्वारेणैकरोजसर्वम् ॥ १ ॥

निर्णयहेतुप्रथमतस्तन्विचारप्रपचयति ॥ मरगेत्यादिना ॥ तरगनिकराकारेण भगुरेण देहेन व्यवहरणशीले देहिनि ॥ मरणदेहवियोगः ॥ ३ ॥ कुतोऽहं निव रणं तच्चाह ॥ हिमाशानिरिति ॥ ४ ॥ तृष्णाभोगतस्मादधनतृष्णाप्राद्विषकदुर्बीलतं वदीर्घतगतावयंते इति यावत् ॥ रयोत्रवार्धकपूरः ॥ ५ ॥ जीव्यते अस्मिन्मिति जीवने देहादि ॥ ६ ॥ दुःखान्ध्यात्मिकादीनि तृष्णाचचेतःपतति निपत्यतुर्दतीति यावत् ॥ ७ ॥ अप्रियासपत्नीकामयते यस्य सत्स्यकाताप्रियतमेव ॥ ८ ॥ अरतिरिष्टविषयालाभनिमित्तदौर्मनस्यम् ॥ वैरस्यसरोषः ॥ इहास्मिन्सारे ॥ ९ ॥ दशासु जन्ममरणादिदुर्दशासु ॥ तद्युगमिमयुर्नंदति विषयार्थत्रयव्यात्मशास्त्रमेव समारब्ध्याविभेदजनिर्णीयते देवविचारयामासेत्यन्वयः तरगनिकराकारभंगुरव्यवहारिणि ॥ पातः पक्वफलस्येव मरणदुर्निवारणम् ॥ ३ ॥ हिमाशानिरिवांभोजे जरा निपतनोन्मूर्त्वा ॥ आयुर्गलत्यविरतं जलं करतलादिव ॥ ४ ॥ प्रादधीवलतातुं वीर्यकदादीर्घतांगता ॥ शैलनधारयइव संप्रयात्येव यौवनम् ॥ ५ ॥ इंद्रजालमिवासास्यं जीवने जीर्णसंस्थिति ॥ गुरवानिप्रपलायंते शराइव धनुश्च्युताः ॥ ६ ॥ पतंति चे तो दुःखानि तृष्णापृथ्वीवामिषम् ॥ बुद्धदः प्रादृषीवाभ्युशरंक्षणाभंगुरम् ॥ ७ ॥ रंभागभंडवासारोव्यवहारो विचारणः ॥ सत्त्वरंयुवतायातिकंते वा प्रियकामिनः ॥ ८ ॥ बलादरतिरायातावैरस्यमिव पादपम् ॥ तदिहस्याच्छुभाकारं स्थिरं किमतिशोभनम् ॥ ९ ॥ यदासाधयुतश्चेतो दशासु न विदूयते ॥ इति निर्णयिच्युभं तत्संसारव्याधिभेषजम् ॥ १० ॥ चिरं विचारयामास शास्त्रमध्यात्मसंमतम् ॥ आत्मज्ञानैकमन्त्रेण संस्तुत्याख्याविषयिका ॥ ११ ॥ संशास्यतीति निश्चित्य तावास्तां तत्परायणौ ॥ तच्चित्तौ तद्गतप्राणौ तन्निष्ठौ तद्दिदृश्र्यौ ॥ १२ ॥ तदा तदचर्चनपरौ तदीहौ तौ विरेजतुः ॥ तत्रैवातिथनाभ्यासौ बोधयंतौ परस्परम् ॥ १३ ॥ तस्यीतौ तत्समारंभावान्योन्यंतौ बभूवतुः ॥ अथ साविरतरं मरमणीयपदक्रमान् ॥ १४ ॥ श्रुत्वा ध्यात्मविदां वक्त्रास्त्रार्थस्तिरणक्षमान् ॥ इत्थं विचारयामास स्वमात्मानमहर्निशम् ॥ १५ ॥ अव्याप्य ताव्याप्यतावाधियाधवलयेदया ॥ प्रक्षेतावस्वमात्मानं किमहं स्यामिति स्वयम् ॥ १६ ॥ कस्यायमगतामोहः कथमभ्युत्थितः क्वा ॥ देहस्तावज्जडो मूढो नाहमित्येव निश्चयः ॥ १७ ॥ आबालमेतत्संसिद्धं मर्तौ चैवानुभूयते ॥ कर्मोद्दिग्गणश्चास्मादभिन्नावयववात्मकः ॥ १८ ॥

१० ॥ ११ ॥ तद्दिदा अध्यात्मशास्त्रविद एवाश्रयः शरणययौ स्तौ ॥ १२ ॥ १३ ॥ तस्मिन् ध्यात्मशास्त्रे एव सम्यक्चित्तनतच्छ्रवणमन्योन्यतस्वबोधनमित्यादि समारभोययौ स्तौ ॥ सा चूहाला ॥ १४ ॥ इत्थं वक्ष्यमाणप्रकरणे ॥ १५ ॥ अव्याप्य ताव्यात्मकशरीरव्यापारा ॥ प्रक्षेपिविषयपरयेयम् ॥ अस्मिन्कार्यकारणसंघाते अहं चेतनधातुः किं स्याम ॥ १६ ॥ अयं संसारलक्षणो मोहो भ्रमः कस्यागतः यस्य हि ध्यातिरागतासतन्निवारणे स्वस्थस्यास एव कदल्यर्थः ॥ कैयवेति निर्मितजिज्ञासा केतितन्मूलजिज्ञासा ॥ मूले हि परित्वाते तदुच्छेदेनोच्छेत्तुं सशक्यम् ॥ १७ ॥ मर्तौ स्थूलो ह गौरो ह मिथ्या दिवु द्वित्तौ सत्यमेवानुभूयते न स्वतइति तस्य जडत्वमित्यर्थः ॥ अस्मादेहादभिन्नहस्तपादाद्यवयवात्मकः ॥ १८ ॥

१ एव व्याख्याने पुनर्वाचानुपपत्तिः ॥ अप्रियासपत्नीसमूहणकामयतइति व्याख्याने तु न काप्यनुपपत्तिः २ कथं कैर्निमित्तैरित्यपि पाठः

बुद्धिद्विपगणो विरचयतीरावयमात्मक एव ॥ यद्यप्यजयश्चेति सूत्रेन्द्रियप्राणादय सुक्ष्मा र्त्तगोह्वावयमा एव न स्पृष्टवेह्वावयमा इति भारवाप्यनेन सिद्धातिरतथापिनेपदिह्वावयम
 त्वेति भाषादितयामरमनुजभाष्यपञ्चवेह्वावयमात्मकत्वाद्वातवयमजयश्चेत्येवमाशय ॥ १९ ॥ मन आरेरपि जहरेह्वाविपेरकत्वात्तत्त्वयोगयाग्यद्रव्यमयाप्यस्यादिप्रज्ज्वरासिद्धमि
 त्याह ॥ वेयतद्वत्प्रादिना ॥ २० ॥ अहासता आत्मत्वमर्थेति निश्चय ॥ क्षेपणैरज्जुयर्थे ॥ २१ ॥ स्वतन्त्रमप्युपायानात्तिकनिक्षेपेन ॥ साबुद्धिर्मास्तेनेयेति ॥ २२ ॥ अ
 येन प्राणावच्छिन्नश्चिदाभावे अज्यप्यने ॥ तथा यद्यक्षरेह्वावयमात्मकत्वात्वेह्वावयमवच्छिन्नमित्यर्थ ॥ वातात्म्याप्राणापाधि ॥ २३ ॥ अर्नरप्येन स्वातया मिषिष्वैतन्यनप
 रिपूर्णांर्जावति ॥ अस्यासुख साक्षिभावेन विषयप्रकारेनेन कलकिकिनादूर्ध्वतयायेण ॥ २४ ॥ अर्णोर्नश्चितनेन ॥ २५ ॥ चेत्योहेत्वकलकिकिनेति प्रपञ्चसिमाह ॥ असत्येति ॥
 अवयवावयविनेन भेदो जह्वावयव ॥ बुद्धिद्विपगणोप्यवजह्वावेति ह्युच्यते ॥ १९ ॥ प्रयते मनसायस्माप्यष्ट्येव भुवितोष्टक ॥ मनश्चै
 व जह्मन्नेसकत्मात्मकशक्तिर्यत् ॥ २० ॥ क्षेपणीरिव प्रापण येयते बुद्धिनिश्चये ॥ बुद्धिर्निश्चयकरीव जह्मा मतेव निश्चय ॥ २१ ॥ स्वाते
 नवसरिन्नुनाहपरेण वास्यते ॥ अहंकारोपि निसारो जह्वावशवात्मक ॥ २२ ॥ जीवेन जन्यते यक्षो बालेनेव भ्रमात्मक ॥ जीवश्च
 घतनाकाशावातात्मकद्वयोस्थित ॥ २३ ॥ सुकुमारैरतरन्येन केनापि परिजीवति ॥ अहेनुज्ञातमेतन्नेत्योहेत्वकलकिकिना ॥ २४ ॥ जी
 वोर्जावति जीर्णोर्नश्चिद्रूपेणात्मरूपिणा ॥ चेत्यभ्रमवता जीवश्चिद्रूपेणैव जीवति ॥ २५ ॥ आभोद पवनं नैव वातं नैव सरिद्रय ॥ असत्य
 जह्वावयवांश्च यनाच्चिद्रूपजह्म ॥ २६ ॥ महाजलगतोत्थमिरिव रूपस्वमुज्झति ॥ सहासहायदाभाति चित्समाधौ सति स्वत ॥ २७ ॥ अस्व
 रूपमलभुतज्ज्वतदवसावति क्षणान् ॥ पूर्वचिद्रूपमप्येतच्चेत्योन्मुखतया स्वयम् ॥ २८ ॥ जह्मन्त्यमसत्कस्मैव तन्येन प्रयोध्यते ॥ इति स
 चित्सबूद्धात्ताकनेपाश्चिच्चतनी ॥ २९ ॥ इति सचितयामासश्चिरायेत्यव्युच्छात ॥ अहेनुश्चिरकालेन ज्ञातं हिंयमनामयम् ॥ ३० ॥
 ययनासादात्म्यसमाध्यासाच्चिद्रूपश्चित्समाभिमपि तज्जह्ममिषवपन्यमित्यर्थ ॥ ३१ ॥ महाजलतमजलसामुद्रगत इतो मिरिवस्वमास्वरूपमुज्झति मुचति ॥ अतएव सत्ताशे
 चिद्रूपस्यपि मिषवत्त्वमापद सन्ध्यात्सन्धिसिंहासनापदपटायाश्चिदाकारसमाभिसामुभूयते ॥ घटायाकारस्य च्चरादीत्येव घटागालिपदानास्तीति सत्ताकारप्युज्झती अभाषताम
 व्यापयान इति भाव ॥ चित्समाधीयेति काप्यसद्रूपमसद्रूपमायदेव भासनोपनीतं स्वत आभातिरेव क्षणद्वयपूर्वस्वरूपमस्य अभाषणास्वयभाषनीति प्रेरणाभ्यय ॥ २७ ॥ एव
 मुकरीत्यापरायायानिभिरूपमपि अविद्यावशादभ्यासपरंपरया अहंरूपमसत्कस्मैव सपन्य अभाषणपुबुद्धावनाह तत्त्वभावेनैव नन्येनैव तत्ताकार इति भाष्यामूलाविद्यावरणभाग
 हाराय चोप्यत इति प्रेरणाभ्यय ॥ २८ ॥ गार्हो मूलाविद्यावरणभागेनेयाद्व्याचिक्तेनोपायेन दूरयसम विद्यायमप्योपवतीत्यादितीर्चनितवर्तित्याह ॥ इतीति ॥ २९ ॥ दूरयवपयं
 मानप्रकारेण व्युप्यत आत्मतत्त्वमित्यर्थ ॥ ३० ॥

कश्चिदपि पुरुषो न हीयते परमपुरुषार्थात्पुनो न भवतीत्यर्थः ॥ अथवा कश्चिदपि काप्यर्थो न हीयते न हानि प्राप्यते ॥ तत्वाप्तैव सर्वकामावाप्तेरित्यर्थः ॥ अथवा किंचिद्वस्तु दुःखसाधनमिति बुद्धान हीयते न तलज्यते ॥ सर्वस्याप्यानंदैकरसत्वसपत्तेरित्यर्थः ॥ हानासंभवा किरुपादानस्याप्युपलक्षणम् ॥ चिद्विलासस्य अतापरिच्छेदहेतवः ॥ ३१ ॥ द्वितीयस्य नैमिरिकदृष्टिपरिकल्पितस्य दोग्धे स्थाने स्थिताया तिकल्पिता इति यावत् ॥ ३२ ॥ शुद्धसंवेदनमेव आकारस्वरूपं यस्याः ॥ शिवभूमानंदरूपत्वात्परमगलनादशस्वभावात्काव्याप्यच्युतमित्यच्युतम् ॥ ३३ ॥ सकृन्मूला विद्यावरणभगेन विभातानपुनः केनाप्या विद्यत इति सकृद्विभाता अतएव नित्योदयवती परिणीयते वेदांताद्यध्यात्मशास्त्रे पुलक्षणया ॥ ३४ ॥ चेत्यादि विषुदीजालमस्यासकाराद्विन्नवस्तुन यतएवाधिषुदीतया साक्षिभूतया चेत्यनेन तु मानासिद्धासौषासाक्षिचिद्विषुदीप्रवृत्तेः प्रागेव स्वतः सिद्धत्वादाया ॥ ३५ ॥ विजृम्भते विवर्तते ॥ ३६ ॥ मनोबुद्धादिविवर्तैश्चिदात्मनि मातरि प्रभासुभावापन्ने सति तत्र तरगादिकलनाप्रायाजगद्गुणभूतभौतिकपदार्थानां सत्ता अस्ति यद्वै विज्ञेयतां कृत्वान कश्चिद्वर्द्धयते पुनः ॥ एते हि चिद्विलासांता मनोबुद्धीं द्रियादयः ॥ ३७ ॥ असंतः सर्वेषु बाहो द्वितीयेषु पदस्थिताः ॥ महाचिदकैवास्ति महस्य सत्तेति योच्यते ॥ ३८ ॥ निष्कलं कासमाशुद्धानिरहंकाररूपिणी ॥ शुद्धसंवेदनाकाराशिवं सन्मात्रमच्युतम् ॥ ३९ ॥ सकृद्विभाता विमलानित्योदयवती सदा ॥ सा ब्रह्मपरमात्मा दिनामग्निः परिणीयते ॥ ४० ॥ चेत्यचेतनचित्तादिना स्याभिन्नमानतः ॥ तथैपाचेत्यते चिच्छीः सैषाद्याचिदिति स्मृता ॥ ४१ ॥ अचेत्ययदं चित्त्वं तत्तस्या रूपमक्षतम् ॥ मनोबुद्धीं द्रियाद्यर्थरूपैः सैव विजृम्भते ॥ ४२ ॥ तरंगकणकहोलकलनेयं चिदात्मनि ॥ जगद्गुणपदार्थानां सत्ता स्फुरति मातरि ॥ ४३ ॥ यदिदं तत्परं रूपं तस्याः खलु महचित्तेः ॥ शुद्धचित्मणि वत्सा हि संयं समसमोदिता ॥ ४४ ॥ अनन्ययैव याशस्तया जगज्जुंभिकया स्थिता ॥ सत्तामायातिरेकेण नान्यासं भवतीह हि ॥ ४५ ॥ विचित्रतेव भांडानां ननु हेमतया च या ॥ सा तथोदेति तद्गुणमात्मानं च तति स्वयम् ॥ ४६ ॥ स्वचित्तेन द्रवत्वेन तरंगादित्यमंबुषु ॥ महाचित्तौ जगच्चित्तादुदेतीवानुदेत्यपि ॥ ४७ ॥

तारस्फुरति ॥ ४८ ॥ यदिदं जगत्सत्ता रूपं प्रसिद्धतत्तस्या अधिष्ठानभूतायामहाचित्तेरेव पररूपं कृपातराम ॥ खलु शब्दोद्देवावब्रह्मणो रूपमूर्तवैवामूर्तवैवत्यादि श्रौतप्रसिद्धिद्योतनार्थः ॥ यतसा हि चित्स्फटिकमणिवज्जगत्सत्तिविबमसंगैव धत्ते सेयजगत्सत्ता च व्यावहारिकेषु प्रातिभासिकेषु च समसमाख्यसाधिष्ठानानुसारिणी उदिता ॥ ४९ ॥ अतएव जगत्सत्ताया अधिष्ठानसत्तान्यत्व निरूपणायोगान्मायाभावत्वमित्याह ॥ अनन्ययैवेति ॥ ५० ॥ अतएव नामरूपविशेषप्रत्येजगत्सत्तामायाशब्दब्रह्मसत्तात्मनैव परिरिष्यते ॥ मायाबाधेन आनंदैकरससन्मात्ररूपमात्मान स्वयमनुभवतीत्याह ॥ विचित्रतेवेति ॥ भांडानामलकारजालानां विचित्रता यथा प्रविलये हेमतया हेमसत्तात्मनैवोदेति तथेत्यर्थः ॥ ५० ॥ सत्तायादौ तन्मायेनैव जगद्द्वैचिद्रूपस्फुरणरूपचिद्वेदानामपि विषयाकारभेदे मिथ्यात्वपर्यालोचने अपरिच्छिन्नपरब्रह्मचित्त्वावतपर्यवस्यतीत्याशयेनाह ॥ स्वचित्तेनेति द्वाभ्याम् ॥ यथा स्वभेदजालादौ द्रवत्वेन परिणतेन स्वचित्तेन सिद्धेषु समुद्राद्यबुधुतरगादि अनुद्यद्पुद्गेतीव तथामहाचित्तौ ब्रह्मण्यपि समष्टिचित्ताज्जगदनुद्यद्पुद्गेतीत्यर्थः ॥ अनुदेतीति न जसिद्धं तेन सहेतियोगविभागात्समासश्रृंखलां सोवा ॥ ५१ ॥

तस्यास्तन्प्रतिष्ठालक्षणान्याह ॥ नीरागेत्यादिना ॥ २ ॥ परिपूर्णोद्दिष्टादितरात्मनसोप्यन्तरप्रत्यगामायस्या ॥ ३ ॥ सुचिरं प्राक् संप्रसारयातातदातिरतिशयानंदपनेज्ञानलब्धे
 पदांतरेपरमपदेविश्रान्ता ॥ ४ ॥ ५ ॥ कथमस्य कालिकेन बोधेनानादमर्हंतमस्य च भ्रमस्य निवर्तितस्तत्राह ॥ पथेति ॥ कश्चिदनिर्वचनीयस्वरूपः स्पष्टविभ्रमः अविद्विष अकस्मादेवा
 गतस्तथा तच्च ज्ञानवतिसर्वानि शेषमकस्मादेव विलीयत इत्यर्थः ॥ दीर्घपाठेयथा विलीयते तथा तच्च ज्ञानवर्तव्यभूतेति कथा चिद्व्याख्येयम् ॥ ६ ॥ नट्टमकलहैर्नयन्नया विभेपदे
 ॥ ७ ॥ यथा जरद्वी वृद्धा गौरुं रारोहनमसंतुणोदकसमालोकनुल्यातपचन्द्रिकोपभोगरौलापदेवाद्याप्यअनाकुलसंस्थिता भवति तद्वत्सापि स मा लोकापदादिसर्वावस्थान्त्वे क
 रूषमकाशप्रत्यगात्मानजामदाय सवधात्मना त्स्वभावेन प्राप्य तस्मिन्नेवात्मन्यनाकुला संस्थितेत्यर्थः ॥ ८ ॥ आत्मनस्तत्त्वदर्शनप्रयुक्तेनोदयेन पूर्णनिदस्वरूपा विभवेण ॥ ९ ॥ स्म
 नीरागानिरुपासंगानिर्द्वानिःसमीहितानजहातिनचादत्ते प्रकृताचारचारिणी ॥ २ ॥ परितोर्णर्भां भाधिः शांतसंदहजालिका ॥ परमा
 त्ममहालाभपरिपूर्णांतरात्मना ॥ ३ ॥ विश्रान्तानुचिरं श्रान्ता घनलब्धपदांतरं ॥ सर्वोपमार्तानतया जगामाव्यपदेभ्यताम् ॥ ४ ॥ इति साभा
 मिर्नीतस्य चूडालावरवर्णिनी ॥ स्वल्पेनैव हिकालनययौ विदितवद्यताम् ॥ ५ ॥ यथा यमगातः कश्चिज्जागतः स्पंदविभ्रमः ॥ तथा विलीयते
 सर्वतत्त्वज्ञानवतिस्वयम् ॥ ६ ॥ अहंप्रसकलं शांते पदे विश्रान्तिमेत्यसा ॥ रराजशरदच्छाभ्रमालेव गतसंभ्रमः ॥ ७ ॥ अनाकुला समा लोका
 मसंबंधात्मनात्मनि ॥ जरद्वी वशैलाग्रं सतृणं प्राप्य संस्थिता ॥ ८ ॥ स्वविवेकघनाभ्यासवशादात्मोदयनसा ॥ शुशुभेशो भ्रमनापुष्पलतेवा
 भिनवोद्गता ॥ ९ ॥ अथतामनवद्यांगीकदाचित्साशिरिव्वजः ॥ अपूर्वशो भामालो क्यस्मयमान उवाच ह ॥ १० ॥ भूयो यौवनयुक्तेवमं
 दितवपुनः पुनः ॥ अधिकं राजसेतविजगद्राजवर्तीयथा ॥ ११ ॥ प्रपताम्य तसारेवलब्ध्या लब्धपदेव च ॥ आनंदपूरपूर्णवराजसंनितरां
 प्रिये ॥ १२ ॥ उपशांतं च कांतं च धानासुंदरं पुनः ॥ अभिभूयेंदुमायासि श्रियं कामपि कामिनि ॥ १३ ॥ अभोगरूपं शांतमूर्जितं सम
 तांगतम् ॥ गंभीरं च प्रशांतं च चेतः प्रस्थापितं प्रिये ॥ १४ ॥ तृणीकृत्य त्रिभुवनं पताखिलजगद्रसम् ॥ अतंतोडामरं सौम्यं मनः प्रस्थापितं प्रि
 ये ॥ १५ ॥ न केन चिन्महाभागे विभवानंदवल्लुना ॥ चेतस्तव तुलामतिमस्तुतिराभ्यसुंदरम् ॥ १६ ॥ तैरववा लकदलं मृणालां कुरकमलैः ॥
 अंगैः स्थितिमनुप्राप्तैर्विद्ध्यातेवलक्ष्यसे ॥ १७ ॥ तथा तेनैव तनवसन्निवेशेन संस्थिता ॥ अन्यतामुपयातासि लतेव क्रतुपयये ॥ १८ ॥
 यमानो विस्मयस्मेरास्य ॥ १० ॥ जगत्जगती ॥ वर्तमाने पुण्यमहद्देहजगच्छेदवच्चैति शतवृद्धातिदेशादुपगता श्रेतिस्त्रिधा र्द्धपूलादसत्त्वान्नकृतः ॥ राजवतीराजन्वर्तपूर्णचंद्रव
 तीवायधाराजतेतद्भद्राजसे ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ ऊर्जितविवेकोर्जितम् ॥ शांतशमादिगुणवत् ॥ प्रशांतमुपरतचापलम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ मकरविनिर्जलजह्वनयाक्षीराब्धि
 रिवपूर्णतया च सुंदरम् ॥ १६ ॥ स्थितिमवापल्यमुपयाति सैर्भाक्तनैरागरवयवैस्तेजोतिशयेन र्द्यद्वयातेव ॥ १७ ॥ क्रतुपययैरिशिरास्यये ॥ १८ ॥

पयानोत्सापनादिपयाग आयोगोपधाविस्तिर्गुणयोराक्योगद्वयोपोपायास्तप्यदन्तिम ॥ १९ ॥ २० ॥ एषराक्षामुटावृहालास्त्रशोभातिशयनिमित्तपरिच्छिन्नद्वहा
 सतास्यामृणाद्वीपप्रलान्तलाभश्चेतिगूढोक्तप्रायममुत्तरमाह ॥ नार्कचिदिति ॥ अहमिदसर्वमूढजनमसिद्धिमिशररीरान्तत्यक्तानविषयतेआर्कचिद्व्यवरोपा किंचिन्ना
 मरुपापरायसिद्धयाविषमप्रक्षाल्यत्वंतरद्वारेणअगताननुममरसापानादिसापनमाधेण किंचिर्किंचिदक्षनुच्छन्नतल्लिङ्गाकारतेनेत्यर्थ ॥ अथवाअहर्किंचिर्किंचिदाका
 रजापरास्यस्थानद्वयगतानाप्यर्कचिर्किंचिदाकारमुपुमरुपर्कानुदमरस्यापयमपित्यक्तानुपीयस्त्रागमगागतानेहेतुनेत्यर्थ ॥ अथवाअहर्कर्मोपासनादिनाकिंचि
 विराकारदद्वयद्विद्वययगार्थातरभाषनाकृताहस्यसिद्धानागता नाप्यर्कचिर्किंचिदाकारमभ्यत रुपर्कसिद्धसर्वत्यक्तास्यस्वरूपप्राप्यस्थितानेहेतुनेत्यर्थ ॥ अथवा

किंत्वयापीतममृतप्राप्तसाथान्यमेववा ॥ अमृतमुमेवसप्राप्ताप्रयोगायुक्तित ॥ १९ ॥ रान्यार्चितामणेवापिनेलोक्ताद्वात्वयाधि
 कम् ॥ अनामंकिमनुप्राप्तनीलोत्पलविलोचने ॥ २० ॥ ॥ चूहालोवाच ॥ नार्किंचिर्किंचिदाकारमिदत्यक्काहमागता ॥ नकिंचि
 किंचिदाकारतेनास्मिन्श्रीमतीस्थिता ॥ २१ ॥ इदसर्वपरित्यज्यसवमन्यन्मयाश्रितम् ॥ यत्तत्सत्यमसत्यवतेनास्मिन्श्रीमतीस्थिता ॥
 ॥ २२ ॥ यत्किंचिदन्नकिंचिच्चतज्जानामियथास्थितम् ॥ ययोदयययानाशतिनास्मिन्श्रीमतीस्थिता ॥ २३ ॥ मोगैरमुर्केतुप्यामिभुर्के
 रिवसुदुरोगानद्वय्यामिनकुप्यामितेनास्मिन्श्रीमतीस्थिता ॥ २४ ॥ एकैवाकाशसकाशोकेवलद्वयेरमेनरमेराजलीलासुतेनास्मिन्श्री
 मतीस्थिता ॥ २५ ॥ आत्मन्यवहितिष्टामित्यासनोपानसद्यसु ॥ नमोगेपुनलज्जासुतेनाहश्रीमतीस्थिता ॥ २६ ॥ जगताप्रभुरेवास्मि
 नकिंचिन्मात्ररुपिणी ॥ इत्यात्मन्येवतुप्यामितेनाहश्रीमतीस्थिता ॥ २७ ॥ इदवाहमिदनाहसत्याचाहनचाप्यहम् ॥ सर्वमस्मिन्किंचि
 चतेनाहश्रीमतीस्थिता ॥ २८ ॥ नसुखप्रापयेनार्थनार्थनेतरांस्थितिम् ॥ यथाप्राप्तेनद्वय्यामितेनाहश्रीमतीस्थिता ॥ २९ ॥

अहमिदराजगरेषुरिच्छिन्नजीवाकारस्यक्यायनार्कचिर्किंचिद्व्यक्तालोकआकारोपस्थताविषयमार्थतेनकिंचिर्किंचिदाकारममृतवतानामाप्तवतेनेहेतुनेत्यर्थ ॥ १९ ॥
 उक्तमेवार्थमप्यनेष्यपुनराह ॥ इदमिति ॥ इदपरिरिच्छिन्नसर्वपरित्यज्यसर्वमपरिच्छिन्नमभ्यभ्ययाआश्रितम् ॥ किन्नाह ॥ यत्तत्सत्यमपवाधिनविषयतेसमूर्तत्यद्मूर्तस्यपव
 द्यपयप्रसत्यस्य ॥ तनेतिप्राग्वत् ॥ २१ ॥ नर्किंचिर्किंचिदाकारमितिस्वोक्तिमयनरेण्यवधयति ॥ यदिति ॥ यदसु उदय सगतमनतिक्रम्येतिप्रयोदयस्यटिडशादुरयमा
 नर्किंचिस्तारिच्छिन्न यरेष्वयययानाराप्रमरुटादस्यमाननर्कचिद्व्यक्तव्यक्तितयथाधेनकूटस्यप्रागनदस्त्रभावेनस्थितजानार्मात्यर्थ ॥ २१ ॥ २४ ॥ त्वदपयदेनहार्दप्रलल
 स्यते ॥ २५ ॥ आसनेपानादिरुद्रेस्तिमप्यहर्गुणोक्तमप्यवहितिष्टामिभुगुणसम्पानादिरारिरानसयोगेपुनरललाभमपुनलज्जासुता ॥ २६ ॥ २७ ॥ इदद्वेष्टाविद्यासदुपगो
 प्यमधिष्ठानदयाआरोपितदशानुनाह ॥ २८ ॥ भागर्धजिह्वासाधितिशेष ॥ २९ ॥

वयस्याभिः सरवीभूताभिः तनु कशीभूतो विद्वेषो रागश्च याभिस्तथा विधाभि स्वप्रज्ञाभिः शास्त्रदृष्टिभिश्च सह मे ॥ अथ वा शास्त्रदृष्टिभिः करणैस्तनुरत्नीभूतो विद्वेषो रागश्च यासां तया विधाभिर्वयस्याभिः सरवीभिः सह मे ॥ ३० ॥ अंगहेनाथ इह जगति अहनयनरदिभिरन्यैर्वा इन्द्रियैश्च तेन च यत्पश्यामि तन्न किंचिददृतमेव ॥ तेनेन्द्रियमनोदृश्येन विरहि तनुन किंचिन्निष्प्रपचवस्तु अतः पश्यामि ॥ यतो हेतोरिति वर्णितरीत्या अतर्बहिश्च सन्ध्याबाधितरूपं पश्यामि तेन हेतुना चिरसततमुदिता परमाभ्युदयश्रीमती अस्मीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ इति श्रीवासिष्ठम् ० तात्पर्यप्रकाशे निर्वर्णप्रकरणे पू० एकोनाशीतितमः सर्गः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ अज्ञेन राज्ञा द्वाक्यस्यासंबद्धत्ववर्णनम् ॥ रवेचरत्वादिसिद्धीनां बीजचात्र निरूप्यते ॥ १ ॥ एवं वर्णितप्रकारेण स्वशोभातिशये निमित्ता निवदतीम् ॥ १ ॥ बालाअमौढबुद्धिरसि ॥ परबोधानुकूलवाक्योच्चारणे अकुशलं त्रियावन् ॥ २ ॥ अ

तनुविद्वेषरागाभिः प्रज्ञाभिः शास्त्रदृष्टिभिः ॥ रमे सह वयस्याभिस्तेनाहं श्रीमती स्थिता ॥ ३० ॥ पश्यामि यन्नयनरश्मिभिरिन्द्रियैर्वा चित्ते न च हितदंगन किंचिदेव ॥ पश्यामि तद्विरहितं तु न किंचिदंतः पश्यामि सन्ध्यागतिनाथचिरेदयास्मि ॥ ३१ ॥ ॥ इत्यार्षे वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु नि० पू० चूडालोपाख्यानै चूडालात्मलाभो नामैकोनाशीतितमः सर्गः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ एवमात्मनि विश्रांतां वदंतीं वराननाम् ॥ अबुध्वा तद्गिरामर्थं विहस्य वाच भूपतिः ॥ १ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ असंबद्धप्रलापास्मि बालास्मि वरवर्णिनि ॥ रमसे राजलीलाभीरमस्वावनिपात्मजे ॥ २ ॥ किंचित्पत्नकान किंचिद्योगतो प्रत्यक्षसंस्थितम् ॥ त्यक्तप्रत्यक्षसद्गुणः सकथं किल शोभते ॥ ३ ॥ भोगैरभुक्तैस्तुष्टोहमिति भोगान्जहाति यः ॥ रुषे वासनशब्दादीन् सकथं किल शोभते ॥ ४ ॥ भोगाभोगोपरित्यज्य रवेऽन्ये रमते तु यः ॥ एक एवाखिलं त्यक्त्वा सकथं किल शोभते ॥ ५ ॥ वसनाशनशय्यादीन् सर्वान् त्यज्य धीरधीः ॥ यस्तिष्ठत्यत्मानै वैकः सकथं किल शोभते ॥ ६ ॥ नाहं देहोऽन्यथा चाहं न किंचित्सर्वमेव च ॥ एवं प्रलापो यस्यास्ति सकथं किल शोभते ॥ ७ ॥ यत्पश्यामि न पश्यामि तत्पश्याम्यन्यदेव यत् ॥ प्रलाप इत्यसम्यस्य सकथं किल शोभते ॥ ८ ॥

संबद्धप्रलापतामेव ना किंचिद्विचित्रियायुक्ते दर्शयति ॥ किंचिदिति ॥ ताकारस्यैव शोभाप्रसिद्धा यस्त्वाकारसामान्यं त्यक्त्वा निराकारतांगतः स शून्यप्रायः कथं शोभतेत्यर्थः ॥ ३ ॥ भोगैरभुक्तैस्तुष्ट्यामीति यत्त्वयोक्तं तदप्यसंबद्धमित्याह ॥ भोगैरिति ॥ रुषाकोधेनेव ॥ ४ ॥ एकैवाकाशसंकाशो केवले लहदये रमे इति यत्त्वयोक्तं तदप्यसंगतमित्याह ॥ भोगाभोगो इति ॥ स्वयसाक्षाद्भोगो भिन्नश्रुत्यादीनामाभोजनमाभोगश्चेत्यनयोः समहारपरित्यज्य तत्साधनं विताप्य खिलं च त्यक्त्वा य एक एव शून्ये रवे पिशाचवद्गमते स किंल शोभते इति कथसंगच्छतामित्यर्थः ॥ ५ ॥ धीरधीः अतिक्रोधादिविधैर्यामात्रबलेन शरीतोष्णसुप्तुपादिदुःखानि सहमान इत्यर्थः ॥ ६ ॥ इदं चाहं मिदं नाहमिति यदुक्तं तदप्यसंबद्धमित्याह ॥ नाहमिति ॥ ७ ॥ पश्यामि यन्नयनरश्मिभिरिन्द्रियैर्वस्तुते यदुक्तं तत्पुनरामसंगतमिति नैतेशोभाहेतव इत्युपसंहरति ॥ यदिति ॥ ८ ॥

॥ १ ॥ १० ॥ कटमिति ॥ नचेद्दिग्देदीन्मदीद्विनदित्स्यादिभ्योर्देति भावः ॥ ११ ॥ अगेति मस्यो धेने ॥ १२ ॥ रवेण भागमोदेव सत्त्वारस्तद्विषये न च्छाव भूम् ॥ ता
 दशवारभ्यारवस्तदिति भावः ॥ १३ ॥ १४ ॥ पूर्ववति ॥ अपाद्वाप्तं शशुजपायद्विषिदायनप्रशासकालेन तिगम्यते ॥ अन्यथा तत्पराधीनायास्तस्या एकान्तिरितत्वापयो
 गत् ॥ ऊज्यस्य पाण्यवनस्य चिरत्नवरासिद्धिद्वानुकूल भूम्भ्यादिरशानिरोधाभ्यामपि ॥ १५ ॥ रवेरसिद्धिप्रयोजकक्रियाप्रसंगेन राम क्रियासाभ्याम्येति निमित्तजिज्ञासुराक्षिप
 दि ॥ पारिमिति ॥ पारिस्थान्यरजगमश्च जगत्सर्वं स्रष्टुमिति प्रयानिष्पादितद्वयमे विना कप्रारिकारकस्य रूकस्याप्युत्पत्तेरदर्शनात् ॥ तथैव सति क्रियानाम् स्रष्टव्यमप्यनि
 ष्यति विचक्षिपाशुरष्टस्यात् आपो भ्रात्याप्रयोऽनवस्थाया द्वितीयेभ्योपायात् अक्षिराम फलानवस्थायेति क्रयाक्रियानामोभयस्तु न उल्लसितिरनुभूयते अनुभवमप्यमारोहति तद
 तस्मादालासिमुग्धासिचपलासिविलासिनि ॥ नानालापविलासेन कर्हामि क्रीडसुदरि ॥ १ ॥ प्रविहस्य हृदासेन शिखिभ्यजडतिभि
 याम् ॥ मध्याह्ने क्षातुमुत्पाय निर्जगामांगनाग्रहत् ॥ १० ॥ कष्टनात्मनि विभ्रान्तो महर्चांसि नुशुब्धान् ॥ राजतिखिन्ना चूडालास्वध्यापा
 रपराभवत् ॥ ११ ॥ तदा तथागतत्राया तद्गशाशयोजयो ॥ ताभि पार्थिवलीलाभि कालोषद्रुति योययौ ॥ १२ ॥ एकदानित्यवसा
 यानिरिच्छाया अपि स्रियम् ॥ चूडालायाय भूवेच्छालीलया रजगमगमे ॥ १३ ॥ रजगमगमसिद्धयर्थमथ सातृपकल्पका ॥ सर्वभोगान
 नाहृत्य समागम्य च निजानम् ॥ १४ ॥ एकैव कान्तिरतास्वासानावस्थिता गिका ॥ ऊर्ध्वगप्राणपवनचिराभ्यासचकारह ॥ १५ ॥ ॥ श्री
 राम उवाच ॥ ॥ यदिददहस्तैर्किंचिज्जगत्स्यावर्जगमम् ॥ स्पदभ्युत्क्रियानास कथमित्यनुभूयते ॥ १६ ॥ कस्य स्पदविलासस्य घना
 भ्यासस्य मेव ह ॥ मक्षन् रजगमनापेत फलयन्नेकशालिन ॥ १७ ॥ आत्मज्ञो वाप्यनात्मज्ञ सिद्धयर्थलीलाययवा ॥ कथससाधयत्येतद्य
 यातदहदभेदभो ॥ १८ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ निविधसंभवत्यगसाभ्यं वस्तिहसर्वत ॥ उपदेयचहेयचतयोपेक्ष्य चरायव ॥ १९ ॥

इत्यथ ॥ १९ ॥ पुनराक्षिप्य प्रस्तुतपृच्छति ॥ कस्म्यति ॥ एतावन्मनादिसिद्धिनात कस्य स्पदविलासस्य फलनवपि वेत्यथ ॥ १७ ॥ अनात्मज्ञ सिद्धयर्थ आत्मज्ञो लीलाया
 बाह्यत्वे सिद्धिजगत्कथनकथनसाधयति तदपि वेत्यथ ॥ १८ ॥ भवेद्यथात्मप्रदानवस्थायिको यो योदिक्रियास्तद्व्यपमाप्रसिद्धये कारकापेक्षा स्यात् नमुतथा किंनु कि
 यासाभ्यासस्य फलनिष्पत्तये हि यत्तानि कारकाणि नातीत्येकनया क्रियाप्रवृत्तये ॥ तथा हि कस्य साभ्यामाकारकाणि साधनतावध्यपेक्षायते ॥ तथा च साभ्यासा
 धनोऽप्यविवक्षितक्रिया क्रियानसाभ्यापेक्षितसाधनेभ्य साधनतरमपेक्षन्तदतितासां क्रियकृतस्वसाकाराणि निर्विक्रियानिरवकारा एव स्यारायेन वसिष्ठ उवाच अस्माभानानुकूल
 गोप्य एव साधारण क्रियासाभ्यामिभ्य उपदेयायति ॥ विचक्षिपमिति ॥ उपदेयाननुद्विषिष्यीभूतस्तु उपदेयप्रवृत्तिविषय इत्यनुद्विष्येय इत्यनिवर्तिमिषय उपेक्षा नुद्विगम्यभूये
 स्यतर्ह्येतादीभ्योपि कपोपचारादेनोपेक्षयापन्नवर्त कतद्विलोक्येभ्यश्चरार्थानादीर्णसाभ्याम् ॥ १० ॥

तेषु फलवैलक्षण्यदर्शयति ॥ आत्मभूतमिति ॥ आत्मनः स्वस्य भूतमनुकूलम् ॥ एतयोर्हयोपादेययोर्मध्यमांतरालिकम् ॥ २० ॥ आह्वानकरं साक्षात्परया वा सुखानुकूलम् ॥
 दुःखनिवारणसाधनस्यापि सुखानुकूलत्वादेव तत्साधनोपादानसिद्धेरिति भावः ॥ तद्विरुद्धसुखविधाति ॥ दुःखस्यापि स्वार्थसुखविधाति ॥ तदेवेष्टव्यत्वादिति भावः ॥ २१ ॥
 त्रय एते साध्यो मेदा अज्ञानमेवेत्याह ॥ सन्मतेरिति ॥ २२ ॥ विदुषस्तृतीयकल्पाभ्युगमेपिन काश्चिदोष इत्याशयेनाह ॥ केवलमिति ॥ २३ ॥ एकमेव वस्तु एकस्यैव पुरुषस्य बोधरीग
 वैराग्यावस्थाभेदेन बोधासपद्यते इत्याशयेनाह ॥ ज्ञस्येति ॥ एव सिद्धार्थलीलायाधवा इति प्रश्नाशयोरुपपत्तिमुक्त्वा कथं संसाधयत्येतद्विश्रंसासाधनश्रावयति ॥ शृण्वित्यादि
 ना ॥ २४ ॥ तत्र सिद्धितारतम्ये चिराचिरया लापेक्षया च निमित्तान्याह ॥ देशेति ॥ २५ ॥ एषा देशादीनां चतुर्णामध्ये श्रीशैलयाद्युत्तमदेशादि चतुष्टयमलनेशीर्षसिद्धिलाभायो
 गमवज्रपादिक्रियाया इतरे देशाद्यनुष्ठितक्रियापेक्षया प्राधान्यस्योत्कर्षस्य कल्पनाभावति ॥ फलोत्कर्षोपित इनुसायैवेत्याह ॥ सिद्धादीति ॥ यतस्तसिद्धादयः फलोत्कर्षकमाअ

आत्मभूतं प्रयत्नेन उपदेयं च साध्यते ॥ हेयं संत्यज्यते ज्ञात्वा उपेक्ष्यं मध्यमेतयोः ॥ २० ॥ यद्यदाह्वानकरमादेयं तच्च सन्मते ॥ तद्विरुद्धम
 नादेयमुपेक्ष्यं मध्यमं विदुः ॥ २१ ॥ सन्मतेर्विदुषो ज्ञस्य सर्वमात्ममयं यदा ॥ त्रय एते तदा प्रक्षाः संभवंति न केचन ॥ २२ ॥ केवलं सर्वमेवे
 दं कदाचिच्छीलया तथा ॥ उपेक्षापक्षनिक्षिप्तमालोकयति वानवा ॥ २३ ॥ ज्ञस्योपेक्षात्मकं नाम मूढस्यादेयतांगतम् ॥ हेयं स्फारविराग
 स्य शृणु सिद्धिक्रमः कथम् ॥ २४ ॥ देशकालक्रियाद्रव्यसाधनाः सर्वासिद्धयः ॥ जीवमाह्वादयं तीह वसंत इव भूतलम् ॥ २५ ॥ मध्ये चतु
 र्णामेवैषां क्रियाप्राधान्यकल्पना ॥ सिद्धादिसाधने साधो तन्मया स्तेयतः क्रमाः ॥ २६ ॥ गुटिकां जनयद्वा दिक्रियाक्रमनिरूपणम् ॥ त
 ज्ञासतां च दोषो न विस्तारः प्रकृतार्थहा ॥ २७ ॥ रत्नौषधितपोमंत्राक्रियाक्रमनिरूपणम् ॥ आस्तामेव किलैषोपि विस्तारः प्रकृतार्थहा
 ॥ २८ ॥ श्रीशैलसिद्धदेशे च मेवादीवानि वासतः ॥ सिद्धिरित्यपि विस्तारः कृतार्थप्रकृतार्थहा ॥ २९ ॥

पितृन्मया स्तादृशक्रियोत्कर्षानुसारिण इत्यर्थः ॥ २६ ॥ अस्त्वेव कित्तस्तत्राह ॥ गुटिकेति ॥ तत्र खगमनादिसाधनानि सिद्धगुटिकासिद्धांजनसिद्धखड्गसिद्धपादुकादीन्यपि
 उद्दामरतत्रयोगिनीकल्पादिविस्तृतबहुपथप्रसिद्धानि सन्ति ॥ कथं संसाधयत्येतद्यथा वद्वदमेव भोदित्वदीपप्रश्रयस्तत्क्रियाक्रमनिरूपणकर्तव्यमिति चेदभिप्रायस्तर्ह्येति विस्तृतो
 न्यातदसंभवात्तद्विस्तारकार्यः ॥ तेन तत्रागुसिद्धिषु विषये अस्तमाभिज्ञासु नामतत्त्वविदां च त्वदतिरिक्तश्रोतणद्वैवादिभिलाषोऽप्येतन्नैव प्रवृत्त्या महादोषः स्यात्तत्रापि सुवि
 स्तारः प्रकृतस्यात्मतत्त्वश्रवणार्थस्य विप्ररूपत्वाद्विपातक इति तन्निरूपणमवोचितमित्यर्थः ॥ २७ ॥ एष न्यायो मणिमवादि साध्यसिद्धिक्रमनिरूपणे श्रीशैलादिसिद्धदेशानि
 वाससाध्यसिद्धिक्रमनिरूपणे च योज्य इत्याह ॥ रत्नेति द्वाभ्याम् ॥ २८ ॥ हे कृतार्थतिराम सर्वो धनतासासिद्धीनां स्तादृशदृष्ट्या नुच्छेतेति योतनार्थम् ॥ २९ ॥

[illegible]

तस्मान्द्विविधजकयाप्रसगापतितामिमाम् ॥ प्राणादिपवनाभ्यासक्रियांसिद्धिफलाभ्यु ॥ ३० ॥ अतस्यात्यखिलास्त्यक्तासाध्या
र्थतरवामना ॥ गुदादिद्वारसंकोचान्स्थानकादिक्रियाकर्म ॥ ३१ ॥ भोजनासनशुद्ध्याचसाधुशास्त्रायमावनान् ॥ स्वाचारानुजना
सगात्सर्वत्यागास्तुवासनान् ॥ ३२ ॥ प्राणायामपनाभ्यासाद्रामकालनेकेनचित् ॥ कोपलोभादिसंत्यागाद्रोगत्यागाच्चसुव्रत ॥ ३३ ॥
त्यागादाननिरोधेषुभ्रमार्थातिविधेयताम् ॥ प्राणाश्रमुत्वात्तद्भस्वपुंसोऽथत्याद्वखिला ॥ ३४ ॥ रात्र्यादिभोक्ष्यपर्वता समस्ताएवस
पद् ॥ देहानिलविधेयत्यासाध्यासर्वस्वरापव ॥ ३५ ॥ परिमहलिताकारामर्मस्थानंसमाश्रिता ॥ आंघ्रवेष्टनिकानामनादीनादीश
ताश्रिता ॥ ३६ ॥ र्वणाप्रावर्तंसदशीसलिलावतसन्निभा ॥ लिप्यार्थोकारसस्थानाकुहलावर्तसंस्थिता ॥ ३७ ॥ देवासुरमनुष्यपुच्छ
गनदलगादिषु ॥ कंटादिव्वज्जजतेपुसर्वेषुप्राणिपृदिता ॥ ३८ ॥

शीतेनार्त शीतार्ति निवारणाय दृढवद्धमंडल इति यावत् ॥ तथा विषस्य सुप्तस्य भोगीद्रस्य भोग कायस्तद्वद्धमंडलं यथा ॥ सिताशुभा ॥ कल्पाग्निना विगलता अंतर्वलयकारे
 खारुक्तेनेदुनानुत्पवद्धाकुडलीवलयाकतिर्यथा ॥ अथवा कल्पने जरणसमर्था भवतीति कल्पो भिर्जाठराभिलेन विगलन्यो मूर्ध्नि योगशास्त्रप्रसिद्धश्चंद्रः स एव चित्तीयमूलाधा
 रे प्रसूतोपनी भूयतत्र वद्धकुडलाकतिस्तद्वस्थितेत्युत्प्रेक्षा ॥ ३९ ॥ ऊरुपदेन ऊरुमूलसंधिर्गुर्दलक्षणयो न्यतेतत आरभ्य भूमध्य पर्यंतं यानि रंध्राणि तानि स्पृशतीति प्वनस्यूता मनोव
 त्तिभिरतश्च चलावहिश्च पवमानेन प्राणादिना सस्पृशदा ॥ ४० ॥ तस्यामूलैत. सार्द्धां चिचलयाकाराकुडलिनीसद्भाविच्छीकिदर्शयति ॥ तस्याइति ॥ तस्मिन्मूलाधारे वीणामूले
 लक्ष्णेण त्रीवेगेनेवलसती परमसूक्ष्मा पराख्या सर्वशब्दमूलभूता गति शब्दब्रह्मात्मिका स्फूर्तिं सैव प्राणसगान्नाभिददयकददेशेषु तरोत्तरं व्यक्ततरा प्रथतीमध्यमावैखरीत्यादिभेदा
 न्भजते इति ॥ तथा चोक्तमत्र शास्त्रे ॥ चैतन्यसर्वभूतानां शब्दब्रह्मेति यद्विदुः ॥ तस्याप्यकुडलीरूपप्राणिनां देहमध्यगम् ॥ वर्णालिना विभवंति गद्यपद्यादिभेदत इति ॥ सावेनाप्यु
 क्तम् ॥ यासां मित्रावरुणसदनादुच्चरतीं विषाष्टि वर्णान्नप्रकटकरणे प्राणसगात्प्रसूते ॥ ता प्रथती प्रथममुदिता मध्यमा बुद्धिसंस्था वा च चक्रकरणविशदावैखरी च प्रपद्ये इति ॥ ४१ ॥
 शीतार्तसुप्तभोगीद्रभोगवद्धमंडला ॥ सिता कल्पाग्निविगलार्देदुवद्धकुडली ॥ ३९ ॥ ऊरुभूर्मध्यरंध्राणि स्पृशतीति चित्तिचंचला ॥ अना
 रतंच सस्पृदापवमानेन तिष्ठति ॥ ४० ॥ तस्यास्त्वभ्यंतरे तस्मिन्कदलीकोशकोमले ॥ या पराशक्तिः स्फुरति वीणावेगलसद्गतिः ॥ ४१ ॥
 साचोकाकुडलीनाम्नाकुडलाकारवाहिनी ॥ प्राणिनां परमाशक्तिः सर्वशक्तिजवप्रदा ॥ ४२ ॥ अनिशानिः श्वसद्द्रुपारुषितेव भुजंगमी ॥
 संस्थितो ध्वीकृतमुखी स्पंदनाहेतुतांगता ॥ ४३ ॥ यदा प्राणानि लोयाति तद्विदुः कुडलिनीपदम् ॥ तदा संविदुदेत्यंतर्भूततन्मात्रबीजभूः
 ॥ ४४ ॥ यथा कुडलिनी देहे स्फुरत्यज्जडवालिनी ॥ तथा संविदुदेत्यंतर्भूदुस्पर्शवशो दया ॥ ४५ ॥ स्पर्शनं मृदुना न्योन्यालिनि कतत्रयंत्रयोः ॥
 यथा संविदुदेत्युच्चैस्तथा कुडलिनी जवान् ॥ ४६ ॥

सर्वासाप्राणोद्दिगुबुद्ध्यादिशक्तीनामापि सत्ता स्फूर्तिं प्रवृत्तिनिर्वाहकत्वाज्जवप्रदा ॥ ४२ ॥ तत्र कथमप्राणशक्तिर्जवप्रदा तदाह ॥ अनिशमिति ॥ सैव स्वमुखास्त्राणमूर्ध्वं क्षिपति अ
 पानचाध आकर्षतीत्यनिशानिः श्वसद्द्रुपेत्यर्थः ॥ ४३ ॥ कथबुद्धिशक्तिजवप्रदा तदाह ॥ यदेति ॥ यदाहृदि स्थितः प्राणः कुडलिन्या आकटः सन् अपानवत्या कुडलिनीपदया
 तितदाभूततन्मात्राप्यपचीकृतभूतान्येव बीजमुपादानं यस्य तथा विधे अतः करणे भवतीति भूर्जीवसंविनस्य तिसकस्याभ्यवसायाभिमानरागादि वृत्तिभेदैरत रुदेतीत्यर्थः ॥ ४४ ॥
 कथंचेद्विधशक्तिजवप्रदा तदाह ॥ यथेति ॥ एवमप्राणबुद्धोराहितज्ञानक्रियास्वशक्तिः कुडलिनी देहे मृदु स्पर्शविषयसन्निष्कर्षो घेयतेषा च क्षुरादीनां वशो दया सती देहे यथा यथा
 यादशभोजकादृष्टदृष्टसामयी विविधेण स्फुरति तथातत्तदिद्वैतार्थविशेष स्फूर्तिरफलभोगादिलक्षणसंविदुदेतीत्यर्थः ॥ ४५ ॥ कथमृदुस्पर्शवशानुगा तदाह ॥ स्पर्श
 नामिति ॥ कुडलिनीजवात्तथा स्फुरति यथा मृदुना च क्षुरादिना विषयस्पर्शनं प्रथममुदेति ॥ तथा च तत्रयंत्रकार्यकरणसंघातयुनक्तिरिति यत्र युः प्रमाता तस्य वृत्तिद्वारा बहिर्निर्गतस्य
 वासं विषयेण सह अन्योन्याभ्यां लिंगनमन्योन्यालिंगिका ॥ भावेण बुद्धिः ॥ वृत्तिव्याप्तिप्रयुक्ता व्याप्तिरुदेति ॥ तया च यथा विषयावरणभगे उच्चैः स्फुटतरां संविद्वदादिप्रथा उदेति
 तथा तेन तेन प्रकारेणेत्यर्थः ॥ ४६ ॥

तत्रमूलाधारस्यापाः कुण्डलिन्याश्चक्षुरादिप्रवर्तनेनाब्जोद्धारमित्याशयेनाह ॥ तस्यामिति ॥ उत्पद्यतेप्रतापते ॥ विलीयतेसकुचति ॥ ४७ ॥ कथमुत्पद्यतेविलीयतेचनवाह ॥
 नित्यमिति ॥ प्राणान्मनाहोष्मन्मयाअपानात्मनाअथप्रवेशोन्मुखपातया ॥ उक्तमुपसहरति ॥ सेति ॥ सामानीसाधारणी ॥ समानराख्याज्ञावेत्यर्थोवाप्यजिह्वापि
 इदमलङ्घितस्यप्रत्यलोप ॥ ४८ ॥ अपरिच्छिन्नापाभिन्नामूलाधारमाहीमूलपरिच्छिन्नकुण्डलिन्याःस्थित्वाद्ब्रह्मकथयिष्येतिरामपृच्छति ॥ आकल्पयति ॥ आक
 ल्पादिकालत ॥ सर्ववित्तवस्तुत्रभापरिच्छिन्न ॥ देशकालपरिच्छेदाभावात्स्यापिबलुक्तप्रतिच्छेदाभावतन्मात्रस्याप्यसारायेनोपायोरोपादानम् ॥ ४९ ॥ वासिष्ठस्तुतर्हि काल
 कथयरेच्छेदाभावोपितवर्ततेभूतपृथग्प्रादानव्ययम् यदिस्यटीकप्रणायामस्यपृथग्प्रादानतर्हिदेशकालपरिच्छेदाभावेपितस्मानमितिअित्प्राधान्यव्याजोन्दर्शयन्निराका
 रयानिर्दिष्टयापाम्भितार्क्षिणाकारणयदादिगोचरतयाभाभिप्यक्तमर्थात्तदसिद्धिद्वेत्ततन्मात्रावर्जश्रीस्युक्ताधीषितराशिधरिप्यत्रस्थूलसूक्ष्मब्रह्मकाकारपरिणतभूतसा
 तस्यासमस्तास्यवद्धानाब्जोद्धदयकोशगा ॥ उत्पद्यतेविलीयतेमहाणंब्रह्मवापगा ॥ ५० ॥ नित्यपातोऽसुकतयाप्रवेशोन्मुखपातया ॥
 सासवसविदावीजत्येकासामान्युदाहृता ॥ ५१ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ आकल्पादनवच्छिन्नाचित्सवित्सर्वमस्तिहि ॥ तस्मात्कुण्ड
 लीनकोशालेनार्थेनोदयस्तुट ॥ ५२ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ सर्वत्रसर्वदासर्वचित्सविविद्यतेनय ॥ किंत्वस्याभूततन्मात्रवशाद्
 भूतयकचित् ॥ ५३ ॥ सर्वत्रविद्यमानाप्रदेशेभूतरलायते ॥ सर्वगोप्यातपसौरोमित्यादीर्वाविजृम्भते ॥ ५४ ॥ क्वचिन्नष्टकंचिरस्पष्टक
 च्चिदुच्छन्नतगतम् ॥ वस्तुवस्तुनिदृष्टतत्त्वज्ञावैर्विजृम्भितम् ॥ ५५ ॥ एतद्भूतक्रमेणाहृष्टपुण्ड्र्याभितेनय ॥ देहस्वेचययोदतिभृश
 सविन्मयक्रम ॥ ५६ ॥ चतनचैतनभूतजार्तव्योभतयाखिलम् ॥ सर्वचिन्मात्रसन्मात्रशून्यमात्रत्रयथानम ॥ ५७ ॥

पक्षेविधिवोविशेषाभिप्यक्तिरित्याह ॥ सर्वत्रेत्यादिना ॥ ५० ॥ भगुरेशकतपरिच्छेदाभावेसवित्सर्वप्राप्तेत्येतादौकस्योपाधिवशाद्वदन्तस्यास्तुटीग्राह्यतिसदृष्टातमाचष्टे ॥
 सर्वमेति ॥ तद्व्यापनद्वन्द्वोऽत्रवच्छ्रयतिर्विवनान्मात्रिगुणीकृतप्रथमाद्वहलीभूताकालसूयकषट्त्रिंशोषन्याश्चालीप्रवर्तित्यर्थ ॥ तद्योपाधिरुक्तब्रह्मलीभावेनस्कटीभावे
 दृष्टातमाह ॥ सर्ववदति ॥ ५१ ॥ तस्याप्युपाधिमालिन्यतारतम्येनचित्प्रतिभाकिनारतम्यमित्याह ॥ क्वचिदिति ॥ यच्छिच्छादित्वस्तुनितिविद्वस्तुअविद्याकाळोनाभिभाषास्तम
 धारित्यशैत्यमिवमष्टमदर्शनगतम् ॥ देवमनुष्यादित्तिभगुनस्पष्टमभिप्यक्तम् ॥ दक्षादिछेदोपकृष्टाच्छन्नतवाहिं सवेदनविवेकासमतागतदृष्टम् ॥ चिद्वेशमवनसत्तारोमतमम्यमि
 त्याह ॥ तदिति ॥ तेषांअविधोपाधीनांसर्वानुग्राहसिद्धेस्तद्वैराग्यलीलासर्वध्वनिजृम्भितमनमिभूतमित्यर्थ ॥ ५२ ॥ उक्तमेवाभिप्यक्तिनारतम्यंक्रमत्वात्सगसमासेर्निरूपयितुं
 पतिजानीत ॥ एतदिति ॥ स्वेमनुष्यादिब्रह्मवासुस्थायारात्रिदेहेययापादशानारतम्यम् ॥ ५३ ॥ तदुपोहतेनसुक्ष्मस्थूलज्ञानाभ्यासप्रपञ्चनायसर्वाधिष्ठानसन्निदेकरससर्वप्र
 षतद्भूतप्राधान्यव्यवधानिर्दिष्टमिति ॥ चतनेति ॥ तन्मनोभोवदस्य चिन्मात्रमप्यह ॥ ५४ ॥

तस्मिंस्तथैवस्थितेभायाकल्पितेकदेशेआकारादिसुक्ष्मभूतानाक्रमदध्यासान्तदेवभूतमात्रात्मरूपकस्थितमित्याह ॥ तद्वीति ॥ ५५ ॥ ततन्तन्मात्रपचकक्राणामनवुद्धिजन
द्वियकर्मद्वियमितपचधागतलिगशरीरमतीववतयाप्रविश्यदीपादीपशतमिवसंपन्नस्त्वसविदमनभूताजन्मादधिकाराआदिपदाजापदायवस्थाभेदाश्रयस्मिस्तथाविद्वि
त्वजीवभावमिति यावत् ॥ लक्षसेलक्षयसि ॥ छादसउपग्रहव्यत्यय ॥ ५६ ॥ कानिचिह्मिगारभपरिरिटानिपचकानिजीवस्यदेवमनुष्यायाकारवासनानसारिसकल्पलव
रूपिणास्तत्तन्मात्रकेणैवपर्चाकरणद्वारास्थूलदेहत्वजनति ॥ ५७ ॥ देहप्रकरणाद्धेमादित्वधत्तूरादिस्थावरशरीरताम ॥ अथवातिर्यगादित्वमित्यादिपदादेवस्थावरदेहपरि
ग्रह ॥ हेमादित्वमित्यनेनस्वर्णरजतरवर्परोपलक्षितब्रह्माहत्वतर्गतभुवनादिभोग्यतर्चेत्यर्थ ॥ ५८ ॥ अस्त्वैकततस्तयाह ॥ एवहीति ॥ स्थितसिद्धम ॥ तसंधिष्ठानचैत
न्यसर्वत्रास्तीतिषट्पाद्यपिचेतनकिनस्यात्तत्राह ॥ चिदिति ॥ ५९ ॥ पचकवशाच्चैतन्यामिष्यजक्राणादिपचकयादितोल्गादेहमावान्यादेवमनुष्यदेहादौमुख्याचेतनाभि
तद्विचिन्मात्रसन्मात्रमविकारंस्त्वनामयम् ॥ क्वचित्स्थितसंविदेवभूततन्मात्रपंचकम् ॥ ५५ ॥ तत्पंचधागतद्वित्वंलक्ष्यस्त्वसंविदम्
अंतर्भूतविकारादिदीपादीपशतंयथा ॥ ५६ ॥ स्वसत्तामात्रकेणैवसंकल्पलवरूपिणा ॥ पंचकानिवजंतोहदेहत्वंतानिकानिचिन् ॥ ५७ ॥
कानिचित्तिर्यगादित्वहेमादित्वंचकानिचिन् ॥ कानिचिदेहतादित्वंद्रव्यादित्वंचकानिचिन् ॥ ५८ ॥ एवंहिपंचकस्पर्दमात्रंजगदिति
स्थितम् ॥ चित्संविदत्रसर्वत्रविवर्तरेषुनंदन ॥ ५९ ॥ केवलंपंचकवशाद्देहादौचेतनाभिधा ॥ जडस्पर्दाभिधाक्वापिस्थावरादौजडाभि
धा ॥ ६० ॥ यथास्तब्धःस्थितोवाचिरिवस्यलमिवास्थितः ॥ पंचकेपुनथृतच्चिह्नोलरूपाजडान्विता ॥ ६१ ॥ इतःसौम्यदत्तोलातःकिम
द्विरिति नोयथा ॥ विकल्पादौतथैवैतत्पंचकंहिजडाजडम् ॥ ६२ ॥ देहादिपंचकंजीवःस्पंदःशौलादिकंजडम् ॥ स्थावराद्यनितस्पर्दिस्व
भाववशतो नय ॥ ६३ ॥

धा ॥ कापिपर्यष्टीलिंगस्थूलदेहयो समप्राधान्याज्जडस्पदाभिधाजडचेतनाभिधा ॥ स्थावरादौनालंगस्यत सवेदनमात्रत्वेनवह्निर्जनैश्चेतनत्वाविभावनज्जडाभिधाप्रसिद्धे
त्यर्थ ॥ ६० ॥ त्रिष्वपिचित्कथतरतम्येनस्थितेत्यवदटानमाह ॥ यथेति ॥ यथादिधावेलीनोपूनसमुद्र सायशिराशिरपवनसपर्कद्विलानटक्रमादूर्ताभावात्तत्त्व्योनिश्रल स्थित
सन्द्वपदेशोर्वाचिरिवचल ईषद्वनप्रदेशेपञ्चल अत्यतपनप्रदेशेस्थलमिवाचलश्रस्थितस्तथैवपाचिनरतिर्धकस्यावरदेहंरूपपुपचकेपुलोत्तरूपादृष्होलोअत्यतजाड्या
न्विताचस्थितेत्यर्थ ॥ ६१ ॥ यथाक्वचिदूर्वाभावेनलोलत्वाभावेपिनस्पनाद्वित्वव्याघातस्तथास्थावरादिभावेपिचिद्रूपतास्तीरित्याह ॥ इतद्विति ॥ नोदतिक्राकु ॥ किमद्विरि
तिव्यपदेशेनभवतिकितुमवत्येवयथातथैवैतरसुरनरतिर्यविकल्पादौचैतन्यमक्षतमित्यर्थः ॥ अथवायजडाजडविकल्पोऽप्यस्तपंचकधर्मएवमचिद्वर्तमानस्यानिर्धर्मकत्वादि
त्याशयेनाह ॥ पचकहीति ॥ ६२ ॥ पचकेस्यभाववशतर्देहशावहवोविकल्पादृष्टादित्याह ॥ देहादीति ॥ देहायाकारपरिणतपचक्राणधारणार्थीनस्पर्दचेतन्याभ्याजीव
श्चेतनस्तयोजकस्पर्दरोलादिकजडमेव ॥ स्थावरादिशरीरानुवासानिलायीनस्पदिअतश्चेतनमित्यादिव्यवस्थितविकल्पाः स्वभाववशतोदृष्टादित्यर्थः ॥ ६३ ॥

ननस्य स्वात्मना भाव स्वभावे सकयविद्वद्विषयस्वात्मक स्यात् विरोधोद्विषयात्पेक्ष स्वभावस्त्वन्यथेष्व यदिस्वीयोभावा स्वभावस्तथाप्यसीत्स्वभावाप्रसाधेक्षोनरसापेक्ष
नृतिरुपयस्यस्यस्विद्वयस्यस्वत्वयतिमिसवास्यादितिय र्पयर्पुन्युभयतार्हित्ययात्स्वभावविद्यायावाध-पयर्पुन्योनभ्या ताएवद्विचिच्छादिराभ्युदया ॥ स्वापुनरुक्तनाथे
स्यादप्यगतपत्यर्थेनभ्यनाद्वैरुद्धागमयत ॥ षष्ठशीतल्ल्यादिधमपरार्हिमाभ्यादिवर्धिमपरसाक्षमर्वापिदन्तिपुषपकरीषसर्धमपरिदृश्यतदत्यय ॥ स्वभावावितित्यक्त्येप
कर्मण्यप्यर्थ ॥ १४ ॥ अथवावाग पनपयन्युपेज्यातस्यावासनाकथ्यतविकल्पकस्यकथकार्यानुवाहित्वनतत्पराधीनत्वात् किन्तुगृहीतवासनाशान्तनन्तद्विद्वद्विकल्पभावेन
विद्वार्ण्यात्स्वानोपपत्तानांस्थिरपरद्वयपनुयाजनयोभ्यादस्याह ॥ यद्वीतति ॥ तातिरद्विकल्पनविरोधमाशोच्येभ्यद्वितिभाष ॥ १५ ॥ अथवातनासामप्यपराध पूष
पुषविद्वद्विद्वयसदसवासनानुमात्रित्वात् अतन्मासनाविद्वद्विकल्पकस्यामूलकमन्विष्यनपुसाधिसमितदन्तद्विद्वद्विकल्पसहस्येयननुविषयसार्वाविशिमावासनापुषपयनु
वाच पयन्युक्त्या स्वास्नावाद्रपुनरुतनागतात्पणादिदिमाभ्यादिवोक्तेतिपरिद्वयते ॥ १४ ॥ गृहीतवासनांशानांपुष्टाभावविकारिणा
म ॥ स्थितय पचरानांदिपोज्या पयन्युयोजने ॥ २५ ॥ वासनासुविषयंकाहृतोनेतुमितश्रता ॥ पुसाप्राज्ञंशक्यतेसुखपयन्युयोजि
तुम् ॥ १६ ॥ अशुभंवाशुभंवापितेनपयन्युयोज्यते ॥ मनुद्ववासनचान्यत्वचकसुखवामनम् ॥ १७ ॥ यन्नपयर्पुन्योगस्यफलममनुपुष
त ॥ तनतसप्तयुंजतनाकाशानुष्ठिभि क्षिपत् ॥ १८ ॥ दृष्टाप्रतिष्ठाभेवापापचरनाहिराशय ॥ विवेकनिष्ठा कीटायाएतस्यावरजग
ना ॥ १९ ॥ मसुमवासनाधेचिपयस्यावरजातय ॥ मयुद्ववासना केचिपयानरसुरादय ॥ २० ॥ सवासनाविला केचिपयैततिर्य
गादय ॥ प्रक्षितवासना केचिपयैतमोक्षगामिन ॥ २१ ॥ अपस्वास्त्वसवित्सुमनानुद्धादिका रुता ॥ हत्वपादादिसयुक्तं संज्ञा प
चरराशिभि ॥ २२ ॥

पानिनुराक्यतत्त्वभावादयद्वित्याह ॥ वासनादिति ॥ ११ ॥ पुसाप्युज्जेलियकृत्स्यादरादिभावेयुभेवादिभावेवापयुद्ववासनंसुमवासनंयपचकतितति ॥ तेनवासनैवतद्वै
नयपनुपायतदत्यय ॥ १२ ॥ किंचवासनार्पयर्पुन्योगस्यतत्त्वसोपायोयमवतकत्वेनसकलता स्वभावादिपयन्युयोगस्यनकिंचित्सकलमस्तीत्याह ॥ यमति ॥ १८ ॥ अतए
ववासनासपुण्यास्तताभावाभावा स्वप्नरायोपिपुण्यस्यनिष्ठमनिष्ठानुच्छन्नायेथेतिदृष्टायनिष्ठा-मययतेविवेकनिष्ठारोहविभोगादित्द्वैराअपिकीटायादयनुच्छन्नरास्य
यतद्वित्याह ॥ यमापति ॥ १९ ॥ अतएववासनास्वापमवोयतारतभ्यादेवपचकपुस्यादरादिर्विषयमवित्सुमनानुद्धादत्यदशयति ॥ मयुमेतिद्विभाष्यात् ॥ २० ॥ वासनाभिरावितेना
स्यच्छन्निवतसद्विदा सवासनविद्विता ॥ यमिमावासनास्यकथासन ॥ २१ ॥ वासनावैविध्यभावेदेवनेनरापिपचकराधिराकाशाभूमिपमननाविचित्रिचम्यवहारसमस्तपाना
रिलक्ष्मिचकर्मदयसपयर्पेदेनरादिपचकराधिम स्वामुत्सासुषमिस्तेष्वनरादिपयम्यम्यहाराधितामनानुद्धाकार-पुषस्युच्छेधमाप्यरसनस्वरार्थिकाअतर्वाप्तकरणद्व
पा-समा सकेन रुताअनपुष्टा-मन्विनातिविचित्रस्वभावादृश्यतद्वितिभाष ॥ २२ ॥

तिर्यग्भिः पञ्चादिभिस्तु चत्वारः पादाः शृगेषु च्छेति पक्षिभिस्तु चंचुः पक्षीषु च्छेपादौ चेति सपैस्तु फणाभोगः पुच्छमिति कर्मिकीर्तयामशकादिभिश्च स्वस्ववासनानुरूपव्यवहार
योग्या अवयवादि सकेता कल्पिता इत्यर्थः ॥ ७३ ॥ आद्यतमेष्वेषु च लैर्विकारिभिर्जडैश्च ॥ अधिष्ठानसद्रूपेण तु अचलैरजडैश्च ॥ ७४ ॥ एवं पंचकाख्यलिगभेदानन्तानुपवर्ण्य
तेष्वेकतमस्य कस्यचि कर्मोपासनसमुच्चयानुष्ठानफलसमष्ट्यहंभावग्रामस्य कश्चिदेकः सकल्पपरमाणुरस्य ससारनभोदक्षस्य बीजमित्याह ॥ एवमिति ॥ समष्टिगोचरत्वादिभि
र्यामः सकल्पं भिसकल्पलक्ष्णः परमाणु सर्गाख्याणामाकाशदक्षणाणां बीजतेषु च सर्गाकारादक्षेष्टद्रुमानि पंचकानीत्यहोमायेत्यर्थः ॥ ७५ ॥ सर्गाणामाकाशदक्षत्वयदुक्तत

तिर्यगादिभिरप्यन्यैरन्याः संज्ञाः प्रकल्पिताः ॥ स्यावरादिभिरप्यन्यैरन्याः संविदः कृताः ॥ ७६ ॥ इति साधोः स्फुरंती मेचित्राः पंचकरा
शयः ॥ रूपैराद्यंतमध्ये पुचलाचलजडाजडैः ॥ ७८ ॥ एवमैकोभिसंकल्पः परमाणुर्महीपते ॥ बीजमाकाशदक्षणां सर्गाणि तेष्विमा
नितु ॥ ७५ ॥ इन्द्रियाणि च पुष्पादिविषयामोदवर्तिह ॥ इच्छाभ्रमर्योराजंत्यो मंजयश्चंचलक्रियाः ॥ ७६ ॥ लोकांतराणि स्वच्छानि गु
ल्मानुलं समेरवः ॥ पल्लवानोलजलदालतोलालादिशोदश ॥ ७७ ॥ वर्तमानानि भूतानि भविष्यंति च यानि तत् ॥ जयंति तान्यसंख्यानि
फलानिरधुनंदन ॥ ७८ ॥ पंचबीजास्तएते हिरामपंचकपादपाः ॥ स्वयं स्वभावाज्जायंते स्वयं नश्यंति कालतः ॥ ७९ ॥ स्वयं नानात्वमायां
तिचिरं जाड्यास्फुरंति च ॥ स्वविविक्ताः शमंयांति तरंगादववारिधौ ॥ ८० ॥ इतोयांति समुत्सेधमितिोयांति शमंस्वयम् ॥ एते जाड्या वि
वेकाभ्यां तरंगादवतोयधौ ॥ ८१ ॥ ये विवेकवशमा लयंगतारामपंचकविलासराशयः ॥ तेन भूय इह यांति संस्थितिं प्रभ्रमंति जगतीति
रेमुहुः ॥ ८२ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु निर्वाण० पू० चू० पंचकविलासो नामाशीतितमः सर्गः ॥ ८० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥

रुष्णदाभोदादिकल्पनयोपपादयति ॥ इन्द्रियाणीत्यादिना ॥ आदिपदादिन्द्रियावयवेषु पुष्पावयवताप्रयोजितं योज्या ॥ विषयलक्षणेष्वाभोदेषु वर्त्तनशीलं तत्प्रधानमिति याव
त् ॥ चचलानाकर्मिन्द्रियाणां क्रियाः ॥ ७६ ॥ स्वच्छानि स्वर्गादिलोकांतराणि गुल्मानां विदपाः ॥ समेरवो मेरुसहिताः सर्वे पर्वतामूलम् ॥ ७७ ॥ भूतानि चतुर्विधशरीराणि ॥ तत्
स्य दक्षस्य ॥ ७८ ॥ स्वभावारसविवेकशून्यादात्मनः ॥ ७९ ॥ स्वस्माद्विविक्ता विवेकदृष्ट्या दृष्टाः ॥ ८० ॥ श्लोकद्वयोक्तमेव सप्रसाह ॥ इत इति ॥ इतः परादृष्टेः ॥ इतः प्र
त्यगृष्टे ॥ ८१ ॥ हेरामये पंचकविलासराशयः आलयनिर्वासननाशपर्यंतं विवेकवशंगतास्ते इह संसारे भूयो जन्ममरणदेहधारणादिसंस्थितिनयाति इतरेतु जगति यथा पूर्वप्रथ
मत्वेवत्यर्थः ॥ ८२ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेति० पू० अशीतितमः सर्गः ॥ ८० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

कुरतिभ्यान्वसगनरोमोद्वराप्रकभा ॥ सिद्धिदिदेशोपायाधोयमिद्वज्यते ॥ १ ॥ यथापाणानिलोपातिद्विद्विजुहल्लिनीपदम् तदासिद्धिद्वेस्तभूततन्माधवीजभूरितिबुद्धि
 शक्तिमध्वरत्वापरादनेभूतन्माधवीजभूरित्यास्वस्तुकीकरणापकृतस्फुटसूक्ष्मपञ्चकषिधारसगमयन्नेवरादिसिद्धिबीजपाणाभ्यासोपयुक्तमस्तुतकुहल्लिभ्यापाणापुद्ग
 पकारप्रदरायति ॥ एतदिति ॥ तस्यस्फुटदेहात्मकस्पष्टकस्यान्तरेमूलाधारेतस्यापानार्थीनायाकुहल्लिभ्यामेतस्यलिंगात्मकपञ्चकस्यबीजमुपादानभूतसूक्ष्मप्रथमपाणपञ्चक
 पणस्फुरास्यते ॥ १ ॥ साध्याणक्षेपणां स्फुरिताकुहल्लिनीभारतभर्षेणस्वधर्षेणचस्वदस्पर्शसिद्धिनिष्क्रियकल्पनाभूत्वाकलाचिज्जीवोपन सकभ्योबुद्धिरहकार पुण्ड्रक
 लिंगमस्फुरितायानिकलनादिभ्यापराधोयमिद्वज्यते ॥ साततिविधिभि ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ तस्यसदृशसं प्रधानद्वलितगत्यानधिभिध्यरयति ॥ अपानतामिति ॥ ५ ॥

श्रावसिष्ठउवाच ॥ ॥ एतत्सर्वकवीजतुकुहल्लिन्यातदन्तरे ॥ प्राणमारुतरूपेणतस्यास्फुरतिसर्वदा ॥ १ ॥ सांत कुहल्लिनीस्पदस्पर्श
 विल्लामला ॥ कलोक्ताकलनंनाशुकथिताचेतनेनचित् ॥ २ ॥ जीवनाज्जीवतायातामननाच्चमन स्थिता ॥ सकल्पाच्चैवसकल्पा
 यंधाद्विद्विरितिस्मृता ॥ ३ ॥ अहकारात्मतांयातासैपापुण्ड्रकामिधा ॥ स्थिताकुहल्लिनीद्वहेजीवशक्तिरनुत्तमा ॥ ४ ॥ अपानतामुपाग
 त्यसतत्तद्वहत्पथ ॥ समानानाभिमध्यस्थउदानास्त्रोपरिस्थिता ॥ ५ ॥ अधस्त्वपानरूपैवमध्योसौन्म्वसर्वदा ॥ पुष्टाप्युदानरूपैव
 पुम स्वस्त्ववतिष्ठति ॥ ६ ॥ सर्वयत्नमधोयातियदियत्तान्नधायते ॥ तत्पुमान्मृतिमायातितयानिगतयावलात् ॥ ७ ॥ समस्तेवोर्ध्वमा
 यातियदियुक्त्यानधायते ॥ तत्पुमान्मृतिमायातितयानिगतयावलात् ॥ ८ ॥ सर्वयात्मनितिष्ठेत्पुच्छेत्पुच्छोर्ध्वधिगमगामी ॥ तज्जतोर्ही
 यतेव्याधिरतमर्कितरोधत ॥ ९ ॥ सामान्यनाडीवैधुर्यात्सामान्यव्याधिसंभव ॥ प्रधाननाडीवैधुर्यात्प्रधानव्याधिसंभव ॥ १० ॥ ॥
 श्राभामउवाच ॥ ॥ किंविनाशा किमुत्पादा शरीरेस्मिन्मुनीश्वर ॥ आधयोव्याधयश्चैवयथावत्कथयाशुमे ॥ ११ ॥

इतिभेदप्रयोजनाभ्याह ॥ अधश्चि ॥ अपाणननाधेप्रयोजनवित्पथ ॥ अपानोदानाभ्यामाकृष्यमाणापिस्वयसीभ्यानिभ्यल्लि ॥ तद्वद्वत्पत्न्यादेवपुष्टाबलवत्पुष्प
 तिलदानार्थेधर्मसर्वास्वर्धेनविघटनलिंगाद्विद्विजुहल्लिभ्यापाणापुद्ग ॥ १ ॥ प्रथमधोहन्तेरपिसाविद्विजुहल्लिभ्यापाणापुद्ग ॥ सर्वप्रयत्नमिति ॥ यद्विषामान्यद्वन्धानभायतेतर्हीसाजीवसधिवपा
 नदरपासर्धपक्षपयास्यानधाआकृष्यमाणअधोमार्गेणद्विहयति ॥ किंमतस्तदाह ॥ तद्विधि ॥ ७ ॥ मातुक्तस्पष्टमाह ॥ समस्तेवेति ॥ ८ ॥ अतएवमाणायानगतिनिरोधा
 भ्यामेतसर्वगिप्रमानदरपराइतिनयेसर्वभ्याभिपक्षमयत्पुलकयसिद्धिरित्याह ॥ सर्वयेति ॥ आत्मनिदेहे ॥ ९ ॥ एकगतप्रधाननाड्याल्लकारवास्तुसामान्यनाड्याल्लान्तरसमा
 धिनया समानद्वयेधर्मकफलितापुण्ड्रपादेधुपमभ्यापारकलधैरवरायुभिर्धर्मभ्येणाभ्ररसाकर्षणाद्व्यवरोगणाभ्ररोगाणां चसंभवइत्याह ॥ सामान्येति ॥ १० ॥ कस्मा
 द्विनारोपयोर्ध्वविनाशा ॥ एवमिदमुत्तरा ॥ ११ ॥

तेपानिदृतिरौपधानुनयैस्तात्कालिकोपशमः सुखरूपस्यात्मनःपरिशेषात्सुखं तेषामूलतोज्ञानेनारोमांक्षइत्यर्थः ॥ १२ ॥ मिथ अन्योन्यनिमित्तकत्वात्क्रमसंलग्ने कदाचि
 युगपदुपपन्नाद्वास्तनिमित्तात्समयुगपत् कदाचिसुखातरितेपर्यायेण ॥ १३ ॥ मौर्ख्यमज्ञानतन्मूले ॥ १४ ॥ तत्रआभ्युद्भवनिमित्तान्याह ॥ अतत्त्वज्ञानेति ॥ आक्रमणनि
 पदहस्तविनतदभावादित्यर्थः ॥ तद्विचित्तेतानवस्तिमितवायुप्रायास्वारभ्युद्बहेतुसूक्ष्मतामुत्सृज्यरागद्वेषेषुप्रसक्तेरितिशेषः ॥ १५ ॥ इदमात्मिदनप्राप्तमितिचित्तायाइतिशेषः ॥
 भयशोकानिमित्तप्राप्तौतत्कालीकारोपायापरिज्ञानलक्षणघनमोहदतीतिघनमोहदा ॥ १६ ॥ इदानींशारीरव्याभ्युद्भवहेतूनाह ॥ भृशमित्यादिना ॥ इच्छामौर्ख्यंअतिरेतक्रे

श्रीवासिष्ठउवाच ॥ आधयोव्याधयश्चैवद्वयंदुःखस्यकारणम् ॥ तन्निवृत्तिःसुखंविधात्तत्क्षयोमोक्षउच्यते ॥ १७ ॥ मिथःकदाचि
 ज्ञायेतेकदाचित्सममेवच ॥ पर्यायेणकदाचिच्चआधिव्याधिशरीरके ॥ १८ ॥ देहदुःखंविदुर्व्याधिमाध्याख्यंवासनामयम् ॥ मौर्ख्यं
 मूलहितविधात्तत्त्वज्ञानेपरिक्षयः ॥ १९ ॥ अतत्त्वज्ञानवशतःस्वैद्रियाक्रमणंविना ॥ तदितानवमुत्सृज्यरागद्वेषेष्वनारतम् ॥ २० ॥ इ
 दंप्राप्तमिदंनेतिजाड्याद्वाघनमोहदाः ॥ आधयःसंप्रवर्ततेवर्षासुमिहिकाइव ॥ २१ ॥ भृशंस्फुरतीष्विच्छालुमौर्ख्यंचेतस्यनिर्जिते ॥ दु
 रन्ताभ्यवहारेणदुर्देशाक्रमणेनच ॥ २२ ॥ दुष्कालव्यवहारेणदुष्क्रियास्फुरणेनच ॥ दुर्जनासंगदोषेणदुर्भावाद्भावनेनच ॥ २३ ॥ क्षी
 णत्वाद्वाप्रपूर्णत्वान्नाडीनरंध्रसंततौ ॥ प्राणेविधुरतांयातकयेतुविकलीकृते ॥ २४ ॥ दौर्स्थित्यकारणंदोषाद्वाधिर्देहेप्रवर्तते ॥ नद्याः
 प्राद्वणिदाषाभ्यामिवाकारविपर्ययः ॥ २५ ॥ प्राक्तनीचैहिकीवापिशुभावाप्यशुभामतिः ॥ यैवाधिकासैवतथातस्मिन्याजयतिक्र
 मे ॥ २६ ॥ आधयोव्याधयश्चैवंजायंतेभूतपंचके ॥ कथंशृणुविनश्यतिराघवाणंकुलोदह ॥ २७ ॥ द्विविधोव्याधिरस्तीहसामान्यःसार
 एवच ॥ व्यवहारस्तुसामान्यःसारोजन्ममयःस्मृतः ॥ २८ ॥ प्राप्तेनाभिमतनैव नश्यतिव्यावहारिकाः ॥ आधिक्षयेणाधिभवाःक्षीयंतव्या
 धयोप्यलम् ॥ २९ ॥ आत्मज्ञानंविनासारोनाधिर्नश्यतिराघव ॥ भूयोरज्ज्ववबोधेनरज्जुसर्पोहिनश्यति ॥ ३० ॥

त् ॥ इरन्नादयस्तुवासाः ॥ दुर्देशाः द्रमशानादयः ॥ १७ ॥ दुष्टेषुनिशीथप्रदोषादिकालेष्वशनव्यवायादिव्यवहारेण ॥ दुर्भावाविपसंप्रबन्धाघनस्करादिशंकास्तेषामनस्युद्भाव
 नेन ॥ १८ ॥ नाडीनामन्तरसाप्रवेशेनक्षीणत्वाद्दिगुणरसजातादिप्रवेशेनप्रपूर्णत्वाद्वाविधुरताकफपित्तादिप्रकोपेनव्याकुलताम् ॥ आघातादिनाविकलीकृते ॥ १९ ॥ दौर्स्थि
 त्यमस्वारभ्यतत्कारणव्याधिःसदेहस्याकारविपर्ययः ॥ २० ॥ साचाधिव्याधिसामग्रीप्राक्तनैहिककर्मानुसारणमिलतीत्याह ॥ प्राक्तनीति ॥ २१ ॥ २२ ॥ सामान्यःपेठव
 सारोदहनश्च ॥ व्याधिरूपतद्वैतव्यवहारःक्षुद्रप्राज्ञोपचलालसादित्सत्सभवश्च ॥ जन्ममयोजन्मादिविक्रियामूलम् ॥ २३ ॥ अभिमतनान्नपानस्त्रीपुत्रादिना ॥ २४ ॥ आ
 धिव्याधिःभूयोभूयसालोकपरिशीलनाद्रज्जुतत्त्वप्रत्ययपर्यतेनावबोधेन ॥ २५ ॥

पादपक्षिष्वेवातदीत्यामिव सर्वेषामपि ध्याधिषिष्टासानां सारम्याधिसंक्षेपो मूलहोत्रे दीक्ष्य ॥ २६ ॥ साध्याभ्यध्याधिव्याधिव्याध्यापय सुषिक्लितस्याद्वासाय
नाद् ॥ अनाधिमादति ॥ अन्ये ह्यखरापरोषादिर्धिविक्लितैः ॥ २७ ॥ लोलाकर्षिणीर्धेयुक्तानम मन्त्राक्षौषधानीत्याधुपाया बहुभ्यहजनानाधिगताभ्यापयानि
चिक्लितारासाविषलयाज्ञायतएवेति शेषः ॥ २८ ॥ आधिभ्योभ्याधिजम्पकाराश्चिक्लितोपायभाराम पुच्छति ॥ आधेरिति ॥ इभ्यादीपयाविनरयामपुण्यधादिरूपयेति
स्वभावनयोकि ॥ २९ ॥ तदपयमरदुद्रधमकारायाह ॥ षिष्टे इत्यादिना ॥ धिधुरिते आधिभिः सुब्धे ॥ उक्तमर्थदृष्टानेोपपादयति ॥ तथाहीति साधेन ॥ अयपुरोमार्गम

आधिभ्याधिविल्लासानां रामसाराधिसंक्षेपः ॥ सर्वेषामूलहात्रावृणदीवतदीक्षधाम् ॥ २६ ॥ अनाधिजाभ्याधयस्तुद्रव्यमन्त्रशुभक
मं ॥ चिक्लितकादिशाश्रोक्तैर्नश्वत्यन्यैरिहायवा ॥ २७ ॥ ज्ञानमन्त्रौपधोपायावतुश्चाधिगतानिष ॥ त्वयाचिक्लिताशाखाणि किमन्य
दुपदिभ्यते ॥ २८ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ आधे कथमवेद्वाधि कथञ्चसविनश्रुति ॥ इव्यादितरयायुक्त्यामन्त्रपुण्यादिरूपया ॥ २९ ॥
श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ चित्तोविधुरितेदेह सक्षोभमनुयात्यलम् ॥ तथाहिरुपितोजतुरभमेवनपश्रुति ॥ ३० ॥ अनवेक्ष्यपुरोमानममा
गमनुधावति ॥ प्रयत्नमगमनुस्यशरात्तोहरिणोयथा ॥ ३१ ॥ सक्षोभमात्साभ्यमुत्सृज्यवहति प्राणवायव ॥ देहेजजमविधेन पर्यासीव
सरित्तटे ॥ ३२ ॥ असमं वहति प्राणेनाहयोयाति विसस्ति तिम ॥ असम्पक्वस्थिते नृपे यथावणाश्रमकमा ॥ ३३ ॥ काश्चिन्नाह्यत्रपूर्ण
त्वयातिकार्थश्चरिक्तताम् ॥ प्राणाविधुरितेदेहमवत सरितोयथा ॥ ३४ ॥ कुर्जाणत्वमजीर्णत्वमतिजीर्णत्वमेववा ॥ दोषाद्यैव प्रयात्य
नप्राणस्यारदुक्रमत् ॥ ३५ ॥ यथाकाष्ठानि नयति प्रार्थदेशसदिद्रय ॥ तथाजानिनयत्यतः प्राणवात स्वनाश्रयम् ॥ ३६ ॥ यान्य
नानि निरोधेन तिष्ठत्यतः शरीरके ॥ तान्येव ध्याधितायांतिपरिणामस्वभावात् ॥ ३७ ॥ ॥ एवमाधेर्मवेद्वाधिकास्त्याग्नावाच्च नश्रुति ॥
यथा मन्त्रोर्विनश्वति ध्याधयस्तत्कमष्टणु ॥ ३८ ॥

॥ २० ॥ ॥ ११ ॥ दार्ष्टान्तिके पितृयैव आधिकास्तस्योभाषाणवायव साम्यमुत्सृज्यामार्गेणवहति ॥ यथागणस्यप्रक्षितेन प्रवेशेन सुध्यानिपयाधिवसति तस्ते अभ्यार्गेव हतिन द्वत्
॥ २२ ॥ असमविषमम् ॥ षिष्टस्थिति कफपित्ताधिपूणतापयुक्तमिषमसस्थानताम् ॥ २३ ॥ तदेवाह ॥ काश्चिदिति ॥ प्राणीराधिधुरिते सर्वतोविद्गुडीकृतवेह ॥ सरितोनाह्य
तोर्षेव ॥ २४ ॥ २५ ॥ समानाभ्यन्नाप्यवात स्वभाप्यपर्यवशीरगुक्ताभ्यन्नातिरसीकृत्यनयति ॥ मध्ये तु समानपृथक्सेतुतमन्त्रसमनयतीति श्रुतेरिति भावः ॥ २६ ॥ धानुर्वै
पथ्यपरिणामस्वभावात् ॥ २७ ॥ उपसहृति ॥ अगाधाल्मशात् ॥ २८ ॥

हरितकया फलानिहरितकम् ॥ फलेलुपिहरितक्यादिपुव्यक्तिरिति नियमान्नवचने युक्तवद्भावः ॥ तथा परलवादयो वा युवङ्किं भूजलादिवीजात्सकामववर्णान्मात्रिकभावनवशतो
नादां पुव्याभ्याकारपरिणतान्नरसानामुत्तरणपचनदिकार्यकुर्वतीत्यर्थः ॥ ३९ ॥ आधुपशमोपायानाह ॥ शुद्धयेत्यादिना ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ प्रासगिकप्रश्नोत्तर
मुपसद्व्यप्रकृतसिद्धिहेतुनिरूपणप्रसौति ॥ आधीति ॥ ४३ ॥ पुर्वपृष्ठाकाख्यस्यैलगात्मनो जीवस्याधारभूताम् ॥ ४४ ॥ आपूर्वकूर्मनाड्याप्राणमवष्टभ्येत्यर्थः ॥ तथा च प
तजलेः सूत्रम् ॥ कूर्मनाड्यास्यैर्यामिति ॥ कटुकपादवडरसिकूर्मकारानाडीतस्याकृतसयम् स्थैर्यलभाते यथासर्पणोधावेतितद्भाष्यम् ॥ कायस्यापीनतागरिमाख्यासिद्धिरपि
तया तादृशीभर्यासिद्धीत्यर्थः ॥ ४५ ॥ केनतस्यैर्यानभोगेति सिद्धिस्तदाह ॥ यदेत्यादिना ॥ यदापूरकेण पूर्णदेहातरायतो मूलाधारादारभ्य ब्रह्मरधपर्यंतदीर्घाकृत्योर्ध्वमाकटः प्राण

यथा विरेकं कुर्वति हरितक्यः स्वभावतः ॥ भावनवशतः कार्यतया परलवादयः ॥ ३९ ॥ शुद्धया पुण्यया साधो क्रियया साधु सेवया ॥
मनः प्रयाति नर्मल्यं निकपेण वकां चनम् ॥ ४० ॥ आनंदो वर्धते देहशुद्धचेतसिराधव ॥ पूर्णदा बुद्धितत्त्वजनैर्मल्यं भुवने यथा ॥ ४१ ॥ स
त्वशुद्धावहं त्येते कमेण प्राणवायवः ॥ जरयंति तथान्ना निव्याधिसेन विनश्यति ॥ ४२ ॥ आधिव्याध्या रिति प्रोक्तौ नाशोपत्तिक्रमौ त्व
यि ॥ कुंडलिन्याः कथा योगादधुना प्रकृतं शृणु ॥ ४३ ॥ पुर्वपृष्ठाकपराख्यस्य जीवस्य प्राणनामिकाम् ॥ विद्धि कुंडलिनीमंतरामोदस्येवमं
जरीम् ॥ ४४ ॥ तां यदा पूरकाभ्यासादापूर्यस्थायते समम् ॥ तदैति मरवंस्थैर्यं कायस्यापीनता तथा ॥ ४५ ॥ यदा पूरकपूर्णतरायतप्राण
मास्तम् ॥ नोयते संविदेवोर्ध्वसोर्ध्वमर्हमंश्रमम् ॥ ४६ ॥ सर्पीवत्वरितैवोर्ध्वयातिदंडोपमांगता ॥ नाडीः सर्वाः समादाय देहवद्भाल
तोपमाः ॥ ४७ ॥ तदा समस्तमेवेदमुल्लावयति देहकम् ॥ नीरंधं पवनपूर्णं भस्त्रे वां वृतांतरम् ॥ ४८ ॥ इत्यभ्यासविल्लासेन योगेन व्या
मगामिना ॥ योगिनः प्राप्नुवंत्युच्चैर्दीना इन्द्रदशामिव ॥ ४९ ॥

माह तोयस्मिन्कर्मणि तथस्यात्तथा संवित्कुंडलिनी प्राणनिरोधोद्भूतमुष्माणतस्य युक्तशरीररुक्ममानसंश्रमचाभ्यासपाटवेनाभ्युत्थानेन च सोर्ध्वसंश्रमकर्तुमर्ह्यनीयते ॥ ४६ ॥
नोयमाना च सा आकर्षणाद्वोपमादीर्घतागतसती सर्पीवत्वरितैवोर्ध्वमभ्यासपाटवाद्याति ॥ कथयति तदाह ॥ नाडीरिति ॥ ४७ ॥ तद्वानाडीद्वारानीरधनिरवकाशयथा स्यात्त
था पवनं नापूर्णं लघुत्वमापन्नसमस्तमापादमस्तकमिदं देहकं पादूर्ध्वमाकृत्यमाणा चर्मभासाततव्याममांतरगतः प्रदेशो येन तथा विधमन्निव्वडत्तूर्ध्वल्लावयति उड्डीनकरोति देवा
स्याभ्यासश्रमभित्यर्थः ॥ ४८ ॥ इति एव विधेनाभ्यासविल्लासेन योगेन कायाकाशवधसयमलक्षणेन ॥ तथा च भगवतः पतजलेः सूत्रम् ॥ कायाकाशयोः सबधसंयमाह्वयुत
संयमो लघुत्वं लघुत्वाभावे पादाभ्यासविहरति तत्स्पर्शनाभितुं भावे विहस्यरभिमनुविहरति ततो यथेष्टमाकाशगतिरस्य भवतीति ॥ ४९ ॥

दशार्धसिद्धशानापायमाह ॥ प्रसन्नादीत्यादिना ॥ यदारेषकेनययागोप्यमाकटाकुहलिनार्थमिच्छन्नादीमुपज्ञातदन्त्याणमवाहेणार्थकपाटद्वयसहितक्षणस्यकपाट
स्यमर्द्धद्वारागुप्तमितमूर्धन्यावशाताख्यस्थानेमहूषमाश्रित्यनिमामोहितव्याघ्रोमगानासिद्धानादीरानभवतीतिपर्याख्या ॥ तथाचभागवतपुनरुक्ते सूत्रम् ॥ मूर्ध्वपोतिवि
सिद्धशानमिति ॥ तद्वाप्य ॥ शिरःकपालगतच्छिन्नाभास्तरस्याज्योमिस्तप्रसयमात्मिष्ठानायावापुष्टिभ्योत्तराट्ठकार्णविरानमिति ॥ ५० ॥ ५१ ॥ अदिभ्यनार्धद्विधा
कानिनिभाहृतक्षणपट्टावतारद्विपट्टयो ॥ यदास्मदादीनार्धद्विधापायद्विभ्यानांसातस्यपित्तत्वन्तिकर्षेसिद्धानांत्वनद्योचरत्सदुर्लभातदानपनीशुभणचासुपमभासन्निकर्ष
विनायावशात्तदाणपारणमापणसिद्धानांदशनकथमभवेत्तच्चर्काट्ठमित्यर्थ ॥ ५२ ॥ तथकथमभवेत्स्थिरशमितपायस्यावसिष्ठपरिहरति ॥ नकेचनेति ॥ नभवतो नभवत्यतोषामुभूता

वक्षन्नाडावहेणशक्तिः कुहलिनोपयटा ॥ धर्तुर्व्येकपानस्यद्वादशागुलमुद्धति ॥ ५० ॥ रेचकेनप्रयोगेनान्धंतरनिरोधिना ॥ मुहुर्त्तं
स्थितिमान्नोतितवाप्योमगदशनम् ॥ ५१ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ दशनकोदंशवक्षन्त्यनयनाशुगणविना ॥ अदिभ्यनार्धद्विधाणां
त्वमवरयमवेत् ॥ ५२ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ नकेचनमहाबाहोभूचरेणनमस्वत ॥ अदिभ्येनाश्रिताजानेहस्यत्पुरुषेड्विधे ॥ ५३ ॥
विज्ञानादुरसस्यननुद्धिनेत्रेणराषव ॥ इभ्येन्योमगाभिद्धास्वनवत्सायदाअपि ॥ ५४ ॥ स्वभावलोफनयदत्तद्वत्सिद्धावलोकनम् ॥
रेवलोपविशेषोपसिद्धनामोस्थिरायता ॥ ५५ ॥ मुखाद्वह्निदंशान्तरेचकाभ्यासयुक्ति ॥ प्राणोच्चिरस्थितिनीतेप्रविशत्यपरापुरीम्
॥ ५६ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ वदस्वभावस्यकयवक्षन्त्यनचलसत्त्विति ॥ वक्तरसानुकपाहिदुष्प्रश्नोपिनर्तदिन ॥ ५७ ॥ ॥ श्रीव
सिष्ठउवाच ॥ ॥ शक्तियानुस्वभावास्याययास्फुरतिचात्मन ॥ सगादिपुतयेवासौस्थितियातीतिनिश्चय ॥ ५८ ॥

विज्ञानाभिमतार्थनिर्मलं नृपुटपेर्दिर्दरिभ्यनोपायातोषावतदत्यन्तमितिस्वमेवजन्योक्तमिदम् ॥ ५३ ॥ केनतर्हिदृष्टमनतद्वह्नि ॥ विज्ञानादिति ॥ विज्ञानाद्योगाभ्यासस्त
नयनस ॥ ५४ ॥ कर्दशमित्तप्रभारस्यात्तरमाह ॥ स्वभाबलोकेनमिति ॥ स्थिरायतासंवादवरानफलाभासादिभ्यवहारसमायतास्वमापेक्षयाविशेषदत्त्यर्थ ॥ ५५ ॥
दशार्धवरापायवशोयेनोपायनसिध्दान्तमाह ॥ मुखादिति ॥ द्वादशानिष्टावशागुलिपरिमितमिति ॥ ५६ ॥ प्रियोपयसिद्धपानीस्थिरायतेतिपुद्गलनप्रत्यभाषयवहेनृषीभ्य
सहस्यजानामापायमयादानेनपतस्थितित्यपागुहूशस्वमेवपटस्पपटनादुपधादिनाभ्युत्पन्नरितनप्रत्यभाषस्यैकस्यनियतस्थिति कथमिति रामभूच्छति ॥ षेदेति ॥ ५७ ॥ स
त्यस्यदस्यत्येश्वरस्यसर्गादिकोत्सकभ्यप्रयुक्तावलुप्तभाषानियतिरपिप्रायस्कण्ठादवेत्यनपद्योसास्तीतिमिसर्वनियतिभागवद्विरोधदत्त्यापायेनप्रायुक्तमेवस्यारप्यवसिद्धस्तद्व
क्तरमाह ॥ शक्तिरिति ॥ ५८ ॥

कालभेदेनेदेशभेदेनापिबस्तुशक्तेरनियततादृष्ट्याह ॥ अवस्तुत्वादिति ॥ कचिच्छकामरूपदेशादौ ॥ शारदंशीसादिफलम् ॥ ५९ ॥ नानाजनानातयाअनियतस्वभावतयास्थि
 तसर्वमेवदमस्त ॥ ब्रह्मसमावेनैवनिवर्तकहृपतान्येनेत्यर्थः ॥ कथर्ताहैवकृत्वञ्ज्वलनादिनियतित्वाह ॥ जामतेइति ॥ प्राणिकर्मतरफलोपभोगव्यवहारार्थमज्ञातब्रह्मेवक
 चित्कालतथातयानियतस्थितिभूत्वाज्जामतइत्यर्थः ॥ ६० ॥ इदानीमणिमाख्यामहिमाख्याचसिद्धिः केनोपायेनसिद्धातीतिराम.पृच्छति ॥ सूक्ष्मेति ॥ नीयतेयोगिनेतिशेष
 ॥ ६१ ॥ अस्यप्रश्नस्योत्तरमुत्तरसर्गेविस्तराद्वर्णयिष्यस्तदुपोद्घातयादेहेअत्रोपोमव्यामिनिरूपयिष्यन्प्राणापानयो.सषर्षादंतरालेजाठराग्निनिष्पत्तौदृष्टातमाह ॥ काष्ठेति ॥
 लेहेद्विधीभाव. ॥ द्वयोप्राणापानयोः ॥ अग्निजटिरः ॥ ६२ ॥ प्राणापानयोः सषर्षणोपपत्तयेअन्यान्याकर्षकत्वेकारणमाह ॥ मासमित्यादिना ॥ कस्तिनस्यदेहयत्रस्यज
 ठरेउदप्रदेशेनाभेद्व्यस्यवशसमिलत्अतएवमिथ श्लिष्टमुखमामाशयपक्काशयमस्राहयहृपस्थूलमासदिविस्थैरुर्ध्वमाकशसस्यैरमस्यैरवोजलेनिमग्नेश्वर्गाः परस्परश्लि

अवस्तुत्वादविद्यायावस्तुशक्तिरपिकचित् ॥ भिद्यतेदृश्यतेलंगवसंतेशारदंफलम् ॥ ५९ ॥ सर्वमेवभिदं ब्रह्मनानानानातयास्थितम् ॥
 जामतेव्यवहारार्थकेवलंकथितस्थिति ॥ ६० ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ सूक्ष्मच्छिद्रादिगत्यर्थंपूरणार्थंचरस्ववा ॥ अणुतांस्थूलतांवा
 पिकायोपनीयतेकथम् ॥ ६१ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ काष्ठककचयोः श्लेषाद्यथाछेदः प्रवर्तते ॥ द्वयोः सषर्षणादग्निः स्वभावाज्जा
 यतेतथा ॥ ६२ ॥ मांसंकुयंत्रजठरेस्थितांश्लेषमुखमिथः ॥ ऊर्ध्वाधःसंमिलत्स्थूलद्वंभः स्थैरिववैतसम् ॥ ६३ ॥ तस्यकुंडलिनीलक्ष्मी
 निजोनातंनिजास्पद ॥ पद्मरागसमुद्भस्यकोशेमुक्तावलीयथा ॥ ६४ ॥ आवर्तफलमालेवनित्यंसलसलायते ॥ दंडाहतेवभुजगोसमुन्न
 तिविवर्तिनी ॥ ६५ ॥ द्यावापृथिव्यार्मध्यस्थक्रियेवस्पंदधर्मिणी ॥ संविन्मधुविवोधाकोल्लपद्यपुटपट्पदी ॥ ६६ ॥ तत्सर्वशक्तिपद्मा
 दिवाह्येनाभ्यंतरैस्तथा ॥ लदिव्याधूयतेवातैः पञ्चदंमिवाभितः ॥ ६७ ॥

दुरुपलक्षितमधोभसाऊर्ध्ववायुनाचविरुद्धदेशयोः कल्पमाणवैतसकुजमिवकपमानंस्थितवर्ततइत्यर्थः ॥ ६३ ॥ अस्तुतिकततस्तत्राह ॥ तस्यैति ॥ तस्यर्मासस्याधस्तमत्रा
 भागस्यमूलभागरूपेनजोआस्पदमलाधारेप्रागुक्तकुंडलिनीसर्वस्यकार्यकारणसघातस्यप्राणप्रदत्ताल्लक्ष्मी. ॥ ६४ ॥ जपकालेआवर्त्यमानारुद्राक्षादिफलमालेवनित्यमभी
 द्गप्राणापानोद्विरणनिगिरणभ्यासलसलायतेकपेनाव्यक्तरवजनयति ॥ अव्यक्तानुकरणाद्वाचिवहुलमहणात्करोत्यर्थक्यङ् ॥ समुन्नतिरुर्ध्वमुखतानयाविवर्तिनीपरिवर्त्त
 नशीला ॥ ६५ ॥ द्यावापृथिव्योर्मध्यप्राणिनामूर्ध्वाधोगतिहेतुर्वहितनिषिद्धक्रियेवप्राणापानयोर्लुध्वाधोगतिहेतुत्वात्स्पदधर्मिणी च्चाक्षुषादिसविल्लक्षणानामधूनारूपादिवि
 षयाखादानाविबोधैर्अर्कैश्चस्थिता ॥ ६६ ॥ शक्तयोज्ञानकर्मादिद्यादिशक्तयः ॥ प्रागुक्तल्लपद्यमादिपदान्नादीजालचलदिआभ्यंतरैर्वतैस्तयाव्याधूयतेकप्यते ॥ यथावाह्येन
 वातेनतरुपञ्चदद्व्याधूयतेतद्वदित्यर्थः ॥ ६७ ॥

वासभ्यामपदद्विशालसुरतिमप्रबलभावादेववापयोमलधत्काधपापाभादिमदुर्णार्थुणादिचकषलपरीचकोलेनजरयतिमद्वतर्ष्याक्यपिपाणवापयोभुक्तमन्नादिवारयतीत्य
 र्थ ॥ ६८ ॥ अरण्यप्रकारमेवाह ॥ ब्रूतिरेति ॥ तत्पापुक्तद्वस्यनानीमन्नादिपाणवातीराहृन्पयानव्यापयमानलोहकारप्रवेगमरलापते ॥ मरलापयानस्यतत्सद्विभक्तम्विष्ट
 स्यान्नस्यपयमरसोऽसादृशकल्पाभासांसात्त्वक्त्वचोमेवोमदसोमजामज्जाभ्योस्यप्यस्थिभ्यशुकमितिबिषिषककार्येणाभ्यस्याअन्यापयिणतिरेति ॥ यथाबभूवेतरोरतन्मिब
 टभीमरसस्यपृष्ठशमजयं पुष्पाणिकलानीत्यादिरितिब्रूवित्यर्थ ॥ ६९ ॥ तत्प्रसमस्यपिपापुन्स्यानेपुमरान्तरपयिणमसिद्धयेपरस्परसपर्याज्जाठराभरिभ्यक्तिरलीत्यापयेना
 ह ॥ ब्रूष्यति ॥ आअरण्यनरणपरपरयाश्चरमधार्गुपरिणामयतीतिरित्यर्थ ॥ ७० ॥ सर्वेहसर्वीयिउदितेनपदीमेतदनकाठारिभिनानीप्यमेति ॥ ७१ ॥ तस्मैवसर्वदेहभ्यापिनोजाठ
 यद्वह्नोमसुरत्यगस्तभावात्तत्रवायव ॥ बलवन्मृदुयार्त्तिकिबृशकवलयनितत् ॥ ६८ ॥ वातैराहन्ममानततयथादितरलापते ॥ द्रव्यन्या
 न्यतिकर्षणपृष्ठवादिदयान्तरे ॥ ६९ ॥ देहव्याजरणसर्वरसानांपवनोन्वहम् ॥ जनयत्यग्निमन्योन्यसवपाहनवेणुवत् ॥ ७० ॥ स्वभाव
 शीतवातात्मादेहकनौषध्यमेत्यय ॥ उदितेनससर्वांगेषुवनभानुनायया ॥ ७१ ॥ सर्वतोविचरेठस्मिस्तत्तेजस्कारकाकति ॥ द्रव्यग्रहेमभ्य
 मरंयोगिनीचिन्त्यतागतम् ॥ ७२ ॥ तत्प्रकाशमयज्ञानचितितसवयच्छति ॥ येनयाजनलस्यस्यवस्तुनित्यहिदृश्यते ॥ ७३ ॥ तस्याभेवा
 दवस्येवजलसशुष्कर्मिधनम् ॥ मांसपकजलवद्वान्यद्वत्सर कोशवाप्तिन ॥ ७४ ॥ यदच्छशीतलवचतदस्यात्मेदुरच्यते ॥ इतीदोरुपरि
 त सोमिरशीपोनीहिदेहक ॥ ७५ ॥ सर्वतूष्णालकैर्किंचित्तेजोकार्प्यमिधविदु ॥ शीतात्प्रकृतुसोमास्समाभ्यामवकृतजनत् ॥ ७६ ॥
 विधायिधासस्वरूपणसर्वसदसदात्मना ॥ जगद्वायेननिर्वृततदेवविभज्यते ॥ ७७ ॥ सवित्यकाशविधादिसूयमग्निविदुर्बुधा ॥ अस
 ज्जाह्यतमोविधापाद्भु सोममनीपिण ॥ ७८ ॥

राप्रवत्स्येतराकाकारेणयोनिरिकयासनकिपतदस्याह ॥ सर्वमदति ॥ अस्तिप्रदेह ॥ ७१ ॥ तदेनचिरूपेणाधृत्यमानव्यावहितविषकटसवपायदर्शनसिद्धिजनयतीत्याह ॥
 तदिति ॥ ७२ ॥ तस्याप्रारिधनमाह ॥ तस्येति ॥ बाहवस्याप्रसायुदजलमिश्रमांसलक्षणे एकजलस्यैरात्मपद्मत्सरसालकोशशायिनस्तस्यजाठरस्याभरिपरातीरमन्तरसद्व
 जलसशुष्कज्वलनयोर्धामधनमित्यर्थ ॥ ७३ ॥ देहेरधनभूतमिदंशालक्षणेनविभज्यतेदेहस्यार्धायोमासकसमाह ॥ यदिति ॥ ७४ ॥ बहिरपिजगत्प्रकारोप्यभ्यशेत्य
 जात्याभ्यांवाप्रीपोमासकसममित्याह ॥ सर्वमिति ॥ ७५ ॥ अथवाविज्ञादोमयपयिणसदसदात्मकविधाशबलमग्निजनवाकारेणनिरुक्तमितितदेवैवमकाराजात्यात्मनाक
 यपोमरूपेणविभज्यतेमिताह ॥ विधेति ॥ ७७ ॥ तन्विभागमेवैवभूटमाह ॥ सविदिति ॥ विधायात्प्रवत्स्येतरासायपयार्थ ॥ ७८ ॥

देहेष्वाजरणं सर्वरसानां पवनो न्वहम् जनयत्यग्निमन्योन्यसंघर्षाद्विन्नेणुवदितित्वदुक्त्या देहविश्वप्रत्यक्षेणाऽप्यादित्या देवाऽऽधीनोऽन्नोदयादिदर्शनाद्विनिर्वाच्यः सोमादुदेतीत्ययमर्थः। पयःशेषः ॥ शेषः स्पष्टः ॥ ७९ ॥ परस्परं पर्यायेण प्रजीयेते जिगीषेते ॥ जेः सति द्वित्वकुत्वयोरभावश्छादसः ॥ अन्तर्गमनाभिनिर्द्वयः ॥ प्रजीवेतेति पाठेन परस्परमुपजीवत इत्यर्थः ॥ ८० ॥ अनयोर्जन्मबीजाकुरवस्तरसरोपादानकदिवसरात्रिवत्तरस्यरनिमित्तकच ॥ स्थितिस्तुल्ल्यायातपसमापरस्योपधातिर्नीत्यर्थः ॥ ८१ ॥ दृष्टा तभेदोपन्यासस्त्यातस्यार्तिरमाह ॥ तुन्येति ॥ युगपदुपलभेच्छायातपस्थितिः पर्यायेणोपलभेदिनरात्रिस्थितिर्दृष्टात इत्यर्थः ॥ ८२ ॥ दृष्टान्तयोः कार्यकारणभावद्वयपरत्वक्षे

॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ वह्निर्वात्मानः सोमादुदेतीति मुनीश्वर ॥ सोमस्योत्पत्तिमधुनावदमेव दत्तांवर ॥ ७९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अग्नीषोमीमिधः कार्यकारणे च व्यवस्थिते ॥ पर्यायेण समं चैतौ प्रजीयेते परस्परम् ॥ ८० ॥ जन्मांगबीजाकुरवन्तयादिव सरात्रिवत् ॥ स्थितिश्छायातपसमाकेवलसैतयोर्भवेत् ॥ ८१ ॥ तुल्यकालोपलभं भासावित्यंछायातपस्थितिः ॥ केवलकोपलभं भाव्यास्थितिर्दिवसरात्रिवत् ॥ ८२ ॥ कार्यकारणभावश्च द्विविधः कथितो नयोः ॥ सद्रूपपरिणामोत्थो विनाशपरिणामजः ॥ ८३ ॥ एकस्माद्यद्वितीयस्य संभवं कुरवीजवत् ॥ कार्यकारणभावो सौ सद्रूपपरिणामजः ॥ ८४ ॥ एकनाशो द्वितीयस्य च द्वावो दिनरात्रिवत् ॥ कार्यकारणभावो सौ विनाशपरिणामजः ॥ ८५ ॥ सद्रूपपरिणामस्य च द्वादशक्रमसंस्थितेः ॥ अक्षोपलभादितरत्त्वमाणं नोपयुज्यते ॥ ८६ ॥ विनाशपरिणामस्य दिनरात्रिक्रमस्थितेः ॥ अभावाप्येकवस्तुस्यो गतो मुख्यप्रमाणताम् ॥ ८७ ॥

व्यवांतरभेदांतरद्वये पितात्पर्यमस्तीत्याह ॥ कार्यकारणभावश्चेति ॥ ८३ ॥ तयोराद्यमुपपादयति ॥ एकस्मादिति ॥ ८४ ॥ द्वितीयमुपपादयति ॥ एकेति ॥ भावउत्पत्तिः ॥ ८५ ॥ आद्ये कार्यदर्शाया कारणसत्वेच्छात्मकोपपदइत्यादिप्रत्यक्षं प्रमाणमित्याह ॥ सद्रूपेति ॥ यद्यप्यनुमानादीनामपि सभावोऽस्ति तथापि प्रत्यक्षसिद्धेर्धनतेऽन्यत्वे इत्यनुपयोगोक्तिः ॥ तदुक्तन्यायवाच्यस्य ॥ नहिकरिणिदृष्टेर्चाकारेण तमनुमिमतमिमानारदिति ॥ सिद्धिसत्त्वेन पक्षतात्त्विकारणाभावादित्याशयः ॥ ८६ ॥ एवं द्वितीयोपिकार्यदर्शायां कारणसत्वे दिवारात्रिनोपलभामहे इत्यनुपलब्धिः प्रमाणमित्याह ॥ विनाशेति ॥ एकवस्तुस्यः एकवस्तुमात्रपाद्विप्रत्यक्षाविरुद्धः ॥ ८७ ॥

सोमो मुखमिव शोभमानो यत्र तथा विधवसंतपीष्माणमेप्राणः सोऽप्यावाधुमा मयः प्रपन्नः ॥ १७ ॥
 लिक एव प्राणः सोमस्यापानस्य मुखवादन्यपानादेरुदरे आगमने सति अमृतोपम तद्रसं पीत्वा पीनता गतः स न्य भवद्वापसर्वनाडी जाला गमनाच्छ्रुत्वा ॥ १८ ॥
 नः सोमपरिणाम इत्यर्थः ॥ तदपानेनाजिपृक्षत्तदा वयस्यैषो न स्य पृहति श्रुतेरिति भावः ॥ सोमस्तु रवागमे इति पाठे तु प्राणोऽपि भूतो यजमानप्राणोऽध्वरे अमृतोपम शीत सोम रसपीत्वा
 ते धूमादिमार्गेण सुखस्य स्वर्गस्यागमे अथस्य च द्रसन्निहिता काशलक्षणमार्गपर्वण आगमनाच्च द्रप्याप्यतद्वावप्राप्त कलाभिः स्वशरीरपूरयति स एवास्त्वपौर्णमास्यापीनता गतः पुनः
 सोमपरिणाम इत्यर्थः ॥ धूमादिमार्गश्च द्रभावश्च श्रुत्यैव दर्शितः ॥ अथ यत्रेमे प्रातरि द्यापुर्नैतमिदं युपासते ते धूममग्निमभवंति धूमाद्रात्रिरात्रे परपक्षमपरपक्षाद्या नृषट्दक्षिणेति मा
 सास्तान्नैते सवस्तरमभिप्राप्तुवन्ति मासेभ्यः पितृलोके पितृलोकादाकाशमाकाशाच्च द्रमसमेव सोमो राजा तदेवानामन्यमिति ॥ तस्मिन्नेतस्मिन् न्नो देवाः श्रद्धा जुह्वन्ति तस्या आहुतेः
 सोमो राजा भवतीति च पचाग्निविद्यायाम् ॥ १४ ॥ यद्विमन्यसे न वायुर्गौरस शोषयति किं लोके रश्मय एव तपिबति राजा न्यूप्युष्मरूपेण तेषां सत्त्वादिति तदा त एवोदाहरणमित्याशा
 पूर्वावाह्यतोपमं शीतं प्राणः सोममुखवागमे ॥ अभ्रागमात्पूरयति शरीरं पीनतां गतः ॥ १४ ॥ जलमप्युदपांभोगोपयात्यर्कस्य रश्मि तां ॥
 सद्रूपपरिणामेन तज्जलं वद्विकारणम् ॥ १५ ॥ नाशात्मकतया तोयमौष्ण्यत्वादेति ह्यभिज्ञताम् ॥ विनाशपरिणामेन ततोऽप्यं वद्विकारण
 म् ॥ १६ ॥ अग्नेर्विनाशो सद्रूपपरिणामो निशाकरः ॥ इंदोर्विनाशो सद्रूपपरिणामो हुताशनः ॥ १७ ॥ हुताशो नाशमागतस्य सोमो भवति
 वैतथा ॥ दिवसो नाशमागतस्य रात्रिर्भवति वैतथा ॥ १८ ॥ तमः प्रकाशयोऽभ्यायातपयोर्दिनरात्रयोः ॥ मध्ये विलक्षणं रूपं प्राज्ञैरपि न ल
 भ्यते ॥ १९ ॥ संधिरप्यविलोपः स्यादेतयोरेव तद्वपुः ॥ भावाभावेऽप्यैकास्यानिष्ठावेतौ तथैव हि ॥ १०० ॥

येनाह ॥ जलमपीति ॥ उत्कृष्टं मादित्य रश्मिभि रपांभोगे पाने कल्प्यमानेऽपि जलमर्कस्य रश्मि तां सद्रूपपरिणामेन याति शुक्लरूपेण तच्चापामनुगमदर्शनात् ॥ यदादित्यस्य लो
 हितरूपतेजसस्तद्रूपयच्छुक्लतदपामिति श्रुतेरिति भावः ॥ १५ ॥ यस्तु न च रौत्यद्रवत्वयोर्नाशौष्ण्ययोश्चोद्भवस्तदशेषविनाशपरिणामिताप्यस्तीति स कीर्णादाहरणमिदमि
 त्याह ॥ नाशात्मकतयेति ॥ १६ ॥ सर्वत्राग्नीषोमात्मके परिणामेऽभयरूपसकीर्णतापि स्रष्टुमदशालक्षयितुं शक्येत्याशयेनाह ॥ अग्रेरिति द्वाभ्याम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ तर्हि तमः
 प्रकाशयोऽभ्यायातपदौ च किमनुगत रूपयेन सद्रूपपरिणामता तत्र स्यादिति चेत्तद्वहैव तच्चाभिज्ञतमैरपि भृगुपाहिकयानलभ्यत इत्याह ॥ तम इति ॥ मध्ये अनुगतं व्यावृत्ततम
 प्रकाशविलक्षणसम्मात्ररूपम् ॥ अथवा मध्येऽप्यौऽभयविलक्षणम् ॥ दिनरात्रयोरेतिसमासात् अश्रुत्यरूपः स्यात् यतस्तस्य विरूपमेतयोरेव वपुः परस्परसलभस्वरूपम् ॥ न हि शून्ययोः
 नोऽभयविलक्षणार्कचिद्रूपमस्तीत्याशक्याह ॥ संधिरिति ॥ अनयोः संधिरपि अविलोपः अशून्यरूपः स्यात् उदाहरणबाहुल्याद्बहुवचनम् ॥ परस्परानिरपेक्ष निरूपणे
 संधेर्नाम भवति नवानिर्निमित्तास्ततोऽशून्यता ॥ कथमर्हि तौ संधौ वत्तौ इति चेत् यथा पूर्वात्तरकालयोर्भावाभावाः ॥ उदाहरणबाहुल्याद्बहुवचनम् ॥ परस्परानिरपेक्ष निरूपणे
 न भावरूपेण सापेक्ष निरूपणेनाभाव रूपेण च तम इदमकाशाभाव रूपमेकमेव वस्तु प्रकाशश्चायतमोऽभाव रूपमेकमेव वस्तु तिसर्वानुभावदेतावेकास्थानिष्ठौ स्थितौ तथैव हि संधाव
 पिवस्येति नाणुमात्रमप्यन्यथा भूतावित्यर्थः ॥ १०० ॥

॥ १०१ ॥ यथाचिरुद्धाचिरुद्धतमभकाराद्यदिताकाहोरात्रासयाचिज्जहोमपद्यदिता-सहस्यवद्वारादस्याह ॥ चिरुयेति ॥ जलमयोर्वैश्वदेव्यंकरद्वारासुयर्षिचस्थितामृतात्मक
कलाभिःकषेपणपूजागुभायारब्धपरिदृशीनुरिह ॥ १ ॥ चिज्जहोमपद्योरात्राभ्यामेवमकाराशमकाराशमयाआभिर्गूलाभ्यांजलतोऽग्नीषोमात्मकोत्साह ॥ प्रकाशयिति ॥ १ ॥ बहि
सुयोर्ययातमद्वानभरमहस्याचिरादित्योदयाज्जमभ्युल्लग्नोनिहृत्कारिण्याह ॥ चित्सुयैर्द्वेति ॥ ममस्योदयोयस्यासन्नवोदयतम ॥ २ ॥ मित्रेप्रसंगात्ममिजहोसोमदेहेदृष्टेति
तत्तादाभ्येनरुद्रंत्यर्षिचिरुद्धगुणत्वमिवापनगुणांतरवत्तस्यैवद्वितीगूलात्सप्तमयाआसप्तमवद्वेद ॥ यथानिशीथेअर्परात्रकोचदेविलसन्तिनदनुमवेशेनरुद्रर्षीरमभाभरभ्रद
धर्मचंद्रिकातेतसपन्मध्वसतयावर्षिचिरुद्धात्सप्तमयाआसप्तमवद्वेदमितिशीरीरमभाभरोनासीमिषिर्बजाननुमविष्टाचिह्नैहस्यचिरादाववापुमभाभहभावादिनामयाक
सोमविति ॥ ब्रह्महतेमहिहृदयमभाभयोर्षिभ्योनजलमयचर्द्धवैश्वदेव्यकदयमिस्फुरदृष्टकरोति ॥ वैहेनुकीचभाभेनानुमविष्टाचिह्नैहस्यचिरादाववापुमभाभहभावादिनामयाक
द्वाभ्यांचैतन्यजाह्याभ्यामृतानिप्रस्फुरंतिहि ॥ यथातमभकाराभ्यामहोरात्राभाहीतले ॥ १०१ ॥ चिद्रूपजहृरूपाभ्यामारभ्येयंजना
त्स्थिति ॥ जलाह्वताभ्यामिभ्राभ्याशीतातनुरिवैर्दवा ॥ २ ॥ प्रकाशमनलसूयैर्षिद्रूपविद्विराधव ॥ जहात्मकतमोऽरुपविद्विंसोमदरी
रकम् ॥ ३ ॥ चित्सूर्यनिर्मलंदेहेनामनस्येदवादयम् ॥ व्योमसूर्यवर्षिहृदिययाकृष्णनिशातम ॥ ४ ॥ सोमदेहेजहृदृष्टेचिन्मिजेसत्यवद्भ
वेत् ॥ निशीथेविलसत्यकोचयासौरप्रभाभर ॥ ५ ॥ सोमप्रकदयत्यग्निश्चिह्नैहस्यचिरंप्रभाम् ॥ स्वसविन्मयर्षिद्वुश्चिह्नैहस्यंरूपमकंज
म् ॥ ६ ॥ चिन्मिक्किपाल्वनाभासाकेवलानोपलभ्यते ॥ आलोकहृवदीपेनदेहेनीवावगम्यते ॥ ७ ॥ चितश्चेत्योन्मुखस्वनलाभस्यैवचसत्स
ति ॥ निभेत्यायाभ्युभोलाभोनिवाणवातदेवहि ॥ ८ ॥ अन्योन्यलभ्यसदास्पावेवंकुक्ष्यप्रकाशवत् ॥ अग्नीषोमाविमौक्षीसपृक्तौदे
हदेहिनी ॥ ९ ॥ अतिशायिनिनिर्वाणेज्जहोवैवातिशायिनि ॥ अग्नीषोमस्यचैर्वागस्थितिर्भवति केवला ॥ ११० ॥ प्राणोऽग्निरुज्याप्रकृ
तिरयानश्रीतलशरी ॥ छायातपवदित्येतौसंस्थितौमुखमगंगी ॥ १११ ॥

रोति ॥ यथाप्रकारायलेक-कलसलोकाभिभरतिः ॥ क्षेत्रेभ्योनायाकलसंभकाराद्यतिभारतेभिभगवद्भवनात् ॥ एवमभ्योन्मयेतेतदात्माप्यासादकअक्षयमभाभहलाभदुर्भ
वति चिज्जहोमिभ्यधनुष्योहृवेतदस्यादित्यनुभवनुसारिहृदस्यंरूपमभरीस्यन्वय ॥ ६ ॥ इतोपितस्यादेहपर्मलपमदस्याह ॥ चिदिति ॥ नमयतिस्कोचयतीतिनमउपा
धिसाष्टरूपा ॥ ७ ॥ अक्षानाहतायाचितमेवोपापुन्मुखप्रयानियमरोचनार्थमाप्रित्याह ॥ चितदिति ॥ ८ ॥ एवमुक्तरीत्याकुक्ष्योरमकाराहृदभ्योभ्यसवलनाधीनसुपे
षाभाम्यवद्वारविषयत्वादिवैदेहेनाभ्यग्नीषोमात्मकीकृत्यो ॥ ९ ॥ तयोरेवद्विहताप्रत्येकस्थिति कपसिद्धान्तवाह ॥ अतिशायिनीति ॥ विर्वाणुपाधितिहस्याआमदावि
र्वाहलसिन्ध्विराधिमिभास्यतिकेसिद्धेप्रप्रक्षेपलास्थितिर्भवति ज्जहोवैवातिशायिनिजलसिहादिगोवैश्वोमस्यकेवलास्थितिर्भवतीत्यर्थ ॥ ११० ॥ प्राणोऽग्निरुज्याप्रकृ
तिरयानलकलसंभानुकलतोपयोभापयस्मारयति ॥ प्राचदिति ॥ १११ ॥

तयोः कुड्यालोकादन्योन्यतादास्य स्थितिर्दरायति ॥ अपानेइति ॥ १२ ॥ मूलगणकुंडलिनीरूपश्चिदग्निराधारादिकेऽंशतचतुर्दलादिपद्मपत्रस्यंपरादिवैखरीपर्यंतवाचात्मक
तयोः कुड्यालोकादन्योन्यतादास्य स्थितिर्दरायति ॥ अपानेइति ॥ १२ ॥ मूलगणकुंडलिनीरूपश्चिदग्निराधारादिकेऽंशतचतुर्दलादिपद्मपत्रस्यंपरादिवैखरीपर्यंतवाचात्मक
म ॥ त्विषाअर्थप्रकाशनशक्त्या ॥ अनुभूत्याविवक्षायक्षेत्र्यप्रथाहृपयारकृत्या ॥ यथावहिः सूर्यदतिशेषः ॥ १३ ॥ यथासर्गादीमायाशबलब्रह्मसविच्छीतोष्णाहृपिणीब्रह्मांडा
करेणार्मापोभाभिधाप्रामातथाव्णाव्यष्टिदेहानासर्गीत्यर्थः ॥ १४ ॥ अस्तेब्रह्माहृमिवशरीरमप्यग्नीषोमात्मककितत कार्यातवाह ॥ यवेति ॥ यथादिविकृष्णपक्षेअभ्या
त्मासूर्यः सोमस्यशतीताः पचदशकलाः प्रतिपदादिति विपुक्रमेणप्रसति एकाधुवाख्याचिह्नपापरिशेषयति नत शुक्लपक्षेक्रमेणोष्णाउद्गिरतिताभि क्रमेणपूर्यमाणधुवाकलापूर्ण
सोमोजायते तथाहृदिस्थित प्राणसूर्यापानरूपस्यसोमस्यमुखनासिकाद्वाराप्रविष्टाः शतीताः पचदशकलाप्रसित्वामुखाहृदिर्धुवाख्यामेकाकलापरिशेष्यपुनस्ताउष्णाउद्गिरति
ताभिः सापूर्यमाणवहिरपानाख्यः सोमोजायते तत्रवहिरः प्राणापानसधिकालः पूर्णमासो हृदित्वमावास्या अतरालदेशेइडाग्निलयोः प्रत्येकमूर्ध्वाधोभागप्रतिशारवानाडीषट्के
प्राणसूर्यस्यप्रवाहोऽयनेमेपयदयोद्वाशमासास्तदतरालेसकतयः ॥ अपानसोमस्यप्रवाहचैवाद्योमासाविष्कभाद्ययोगाअन्यानिचपर्वाणिनिष्यथतेइतियोगिनाप्रत्य

अपानेशीतलेसतामेत्सुष्णः प्राणपावकः ॥ प्रतिविंबमिवादर्शसचतस्मिंस्तथैवहि ॥ १२ ॥ चिदग्निः पद्मपत्रस्यंसोमंवाचात्मकंत्विषा ॥
जनयत्यनुभूत्येहकुड्यालोकेयथावहिः ॥ १३ ॥ संस्त्यादौययाकाचिंत्संविच्छीतोष्णरूपिणी ॥ अग्नीषोमाभिधांप्रातासैवसर्गोत्पणामि
ह ॥ १४ ॥ यत्रसोमकलाप्रस्ताक्षणसूर्येणषोडशी ॥ मुखद्वितास्तिमात्रंस्यात्तत्रचद्रपदोभव ॥ १५ ॥ नूनंसूर्यपदंप्राप्तोयत्रसोमोहृददं
रे ॥ नूनंकेवलयास्थित्यातत्रचद्रपदोभव ॥ १६ ॥ उष्णमग्निश्चिदादित्यः शैत्यंसोमउदाहृतम् ॥ यत्रैताप्रतिविंबस्योतत्रचद्रपदोभव
॥ १७ ॥ शरीरेसोमसूर्याग्निस्त्रिंशंतिज्ञोभवानप ॥ तत्रसंक्रांतिकालाहिवाख्यास्तृणसमाः स्मृताः ॥ १८ ॥

क्षम् ॥ अन्यैस्तुस्वरोदयादिशास्त्रतोज्ञेयम् ॥ एवस्थितेवक्ष्यमाणदेहाणुतास्थौल्याद्युपयोगिधारणाभेदाः प्रथमत्रिभिः श्लोकैरुपदिश्यते ॥ यत्रमुखवाहृदिदेशेसूर्येणप्रस्ताधुवा
ख्यासोमस्यापानस्यषोडशीकलाप्राणोद्गीर्णाभिः कलाभिः पूर्यमाणक्षणाव्यापूर्णमासीचद्रहववितस्तिमात्रस्यात्तत्रभुशुडोपाख्यानोक्तबाह्यक्रमेणमनोधारणयाचद्रप
दस्थितेभवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ तथायत्रहृदवरेकलाप्रासेनक्रमाद्द्रस्यमानोपानाख्यः सोमोमावास्यायाभिवकेवलयाशुद्धिचिह्नध्रुवाख्यकलात्मिकयास्थित्यातिष्ठतितवातः कुं
भकेनवद्रुपदोभव ॥ १६ ॥ इदानीमधरेचकेनाधरेकणवाअतरालेप्राणस्योभयतोनिरोधेनविब्रमतिविब्रतुल्यरूपतामापायधारणमाह ॥ उष्णमिति ॥ १७ ॥ यथावसंत
प्रीधमवर्षाशरत्सुक्रमेणशीतस्यौष्णेनपासात्सोमस्याग्निस्त्रिंशंतिः शरद्धेमताशिशिरेषुक्रमादौष्ण्यस्यशैत्येनपासादग्नेः सोमसंक्रांतिल्लयोः सधीविषुवतौसूर्यस्यचमेषादिषुसंक्रां
तिल्लथाशरीरेपिअपानरौत्यस्यजठराग्निनापासोमस्याग्निस्त्रिंशंतिः प्राणौष्ण्यस्यवहिरः शैत्येनपासादग्नेः सोमसंक्रातिः सूर्यस्यसकतयस्तृणानुक्तास्ताजानातीतितज्ज्ञोभवेतिपू
र्वोक्तधारणागविधिः ॥ प्रासंगिकतज्ज्ञानस्यप्रसिद्धसकतितत्त्वानदानादिकलेभ्यउल्लेखतमफलकीर्तनप्रधानफलनस्तुतिर्वा ॥ १८ ॥

उक्तगणानमनुयातप्राधिकारियदस्यपेरराजयति ॥ सक्रीतिमिति ॥ कालंअपनंदयात्मकंसहस्यदेहवर्ति ॥ प्राणापानयोर्धर्माश्चानादीरारण्यगुसारिगतिर्भावद्वयवचनम् ॥ व
हिमसिद्धेसहस्यरेस्थितमिवांतरापिययोभाभ्यासाद्यगुप्राप्तस्यसमनुभूतपादादीवस्तुतयविवेकितसर्हिअभयोनिकथासुरोभसे ॥ परमबुधद्विष्टारस्यदभ्युपेनोभ्यासगतरेमवत
स्तुमरोभसेदन्तरेकेकप्रवणताविधि ॥ १११ ॥ ॥ इतिध्यासिष्टम ॥ सात्यपमकारोति ० पू ० एकमपीतितम सर्व ॥ ८१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अणुनास्तूलतोपाया
ज्ञानसाध्यप्रयोगिन ॥ परकापामिभोगाभ्यवर्धनद्वयुक्तिभि ॥ १ ॥ एवमधीयोबासकसर्वदेहेपरिह्रायधारणाभ्यासापरिच्छतप्राणमन शरीरस्यसोमसंप्राप्तिसक
मादिरीनोयोमिवोदेहस्याविवाविसिद्धिप्राप्तिकराग्रकुपतिजानीते ॥ अणुतामिति ॥ १ ॥ तन्मात्राणुत्वप्राप्तयेदेहस्यस्थितापनायनाभ्युपरिदेशोऽज्जलतोऽकारानलस्यद
स्यनलछद्मच्छिन्नद्वारामविस्यद्वयाकारदस्यवर्णिकायापरत्यात्मनआसनभूतीतिस्वार्थयति ॥ छदीति ॥ अजकोरस्योर्ध्वकर्णकेयोपरि ॥ तदाचरीसिरीयाणामुपनि
पदि तस्यमध्यमज्ञानमिध्यागार्धिमनोभुजवर्तिजादरानलमस्त्यभ्युपे ॥ तस्यमध्योर्ध्वज्जितित्वाअधीयोर्ध्वोऽव्यवस्थिता मीलनोपदस्यभ्यस्याद्विमुखेरेवजास्तरा न्वाहारय
सकातिभुत्तरमयापनमंगसस्यकालतयाविवुवतीयदिदेहवर्ति ॥ अतवहिसुमिववैस्त्रिययानुभूततच्छोभसेन्ननपुन परमभ्युपेते ॥ १११
इत्यार्थवा ० वा ० दे ० मोक्षोपायेपुनि ० पू ० च ० अमीयोमविचारणनामैकाशीतितम सर्ग ॥ ८३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥
अणुतास्तूलतांवापिययागच्छतियोगिनाम् ॥ देहेनामतयासम्यगवक्ष्यमाणमिदंष्टणु ॥ १ ॥ त्वद्यत्तवक्रकोशोर्ध्वमस्फुरत्यानल क
ण ॥ हेमभ्रमरवत्सोध्यविपुलवह्वांबुदे ॥ २ ॥ सप्रवर्द्धनसंवित्यावात्यवेवाशुवर्द्धते ॥ सविभ्रपतयानूनमकवयातिचोदयम् ॥ ३ ॥ स
ध्याभ्रमयमाकांमोवद्विमभ्यागत क्षणान् ॥ गालयत्यखिलसागंदेहेमययानल ॥ ४ ॥ जलस्पृशसद्वायुक्तगालयेत्यपदादपि ॥ वा
द्यद्वानलस्पृशास्वतेवलुविशेषत ॥ ५ ॥ सशरीरद्वयपश्चाद्विधूयकापिलीयते ॥ विस्त्रोभितेनप्राणननीहारेवात्ययायथा ॥ ६ ॥ अ
धारनाहीनिर्हीनाभ्योमस्यैवावशिष्यते ॥ शक्ति कुद्वलिनीवद्वेधुमलत्वेवनिर्गता ॥ ७ ॥

कवतन्वीरिणाभासस्यभूयसा तस्या सिन्ध्यायामध्येपरमात्मव्यवस्थितइति ॥ विपुलस्यसाध्यद्वानिबिरेषणपीतत्वमकपयोधनार्थम् ॥ १ ॥ सञ्जानलकणभ्रमवर्द्धनस्यसवि
रयासद्विद्विभ्याप्ययाज्ज्वलितप्राप्तोपायज्ञानेन ॥ सञ्जवर्धनीधर्तानाग्निवह्वावर्द्धतिकिन्तुसर्वधूयतयाअकवद्वयमकारातिराययति ॥ ३ ॥ सध्यायाप्रत्युपक्रमेआकारो
मयमभ्युदितोयैर्कलदास ॥ गालयतिमलिनकरोति ॥ सागह्रस्वापाशपाशासहितवह्म ॥ पार्थिवमयभ्रमकाठिभ्यचतुष्पादानजलभागेऽवसंहरीत्यय ॥ ४ ॥ एवमपदात्ता
रापयर्धतमपिलयेर्ध्वीकुपार्त तन्त्रोपणयुक्त्यावस्तुविशेषतःअग्निवर्धनोपाज्जलस्यस्पृशेत्यनलसहृदसर्गसह सोनल स्पृशसिखीव्यवज्जलाद्भवत्वोपसहृदयु
क्त्याज्जलमपिलयेशोपायेय ॥ एवरीत्यादेहाद्या सप्रवर्द्धनमनोद्वेष्टआग्निवह्वावर्द्धनाभावेऽवतिष्ठतेनतिशेय ॥ ५ ॥ एवपार्थिवव्याप्यचराशीरद्वयविधूयस्त्रिण सोमिधिसोमि
नेनप्राप्तोपसञ्चनकारिलीयते ॥ यदाभाअग्निवह्वायनिबायुदेवाप्यर्तानिभ्युनेरित्यर्थ ॥ ६ ॥ एवार्थानुद्वलिनीराक्तारिपिपूजाधारस्यद्वयुक्त्यानादीहीनतस्वस्कारशाल्यातिप्राप्ति
करीहृकारयेवतिष्ठतइत्याह ॥ आधाराति ॥ वद्वेर्जितानाधुमलत्वेरेव ॥ ७ ॥

तत्र स्थिता च सा कोऽङ्गीकता संकलितमनो बुद्धिमये जीवादिषा दिनालङ्गशरीरे अहं कतिर्यया तथा विधा अंतःस्फुरन् विषयकाशचमत्कारः खेच्छा विहारशक्तिचमत्कारश्च स्यात्
 या विधा सती सूक्ष्मतमे विसनालच्छिद्रे रौला दीचय वैषयविश्वनिर्गतो ज्येन तत्र विश्वनिर्गतीत्यर्थः ॥ कोऽङ्गीकरोति ॥ द्वयोरर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ एवं सूक्ष्मीभावप्रकारमुक्त्वा स्थूली
 भावो नैच्छिकनाशरीरकल्पनाप्रकारमाह ॥ रसेनेत्यादिना ॥ साकुहलिनियोगिनो जीवशक्तिर्वह्नी प्राणुसहजलभागयदामुच्यते तदारसेन सर्वत आपूर्णा मेति ॥ यथा तर्था
 चर्मरज्जुविभर्त्तितत्रीभारो आहूय श्वर्मा विशेष कूपे क्षिप्तो न आपूर्णा मेति तद्वत् ॥ १० ॥ एवमसापूर्णा सती प्राणुसहजपाथिवभागयमाकारकर्तुं भावयति यो गशक्त्या
 क्रोडोऽकृतमनो बुद्धिमय जीवाद्यहं कतिः ॥ अंतःस्फुरन् चमत्काराधुमलेखे वनागरी ॥ ८ ॥ विसंशैलतणे भित्तावुपल्लेदि विभूतले ॥ सा यथा
 योज्यते यत्र तेन निर्गमित्यलंतथा ॥ ९ ॥ संवित्तिः सैव यात्यंगरसाद्यतं यथाक्रमम् ॥ रसेना पूर्णता मेति तत्राभा रइवां बुना ॥ १० ॥ रसा पूर्णा
 यमाकारं भावयत्याशुततथा ॥ धत्ते चित्रकरो बुद्धीरेखारामयथाकृतिम् ॥ ११ ॥ दृढभाववशादंतरस्थीन्याप्नोति साततः ॥ मातृगर्भ
 निषण्णे पुण्ड्रसूक्ष्मे वां कुरस्थितिः ॥ १२ ॥ यथा भिमतमाकारं प्रमाणं वेति राषव ॥ जीवशक्तिरवाप्नोति नु मेव दिहृणादि च ॥ १३ ॥ श्रुतं
 त्वया योगसाध्यमणिमाद्यर्थसाधनम् ॥ ज्ञानसाध्यमिदानीं त्वं शृणु श्रवणभूषणम् ॥ १४ ॥ एकं चिन्मात्रमस्तीह शुद्धं सौम्यमलक्षितम् ॥
 सूक्ष्मात् सूक्ष्मतरं शांतं न जगन्नजगत्क्रिया ॥ १५ ॥ तच्चिन्तोत्पलनात्मानं संकल्पोन्मुखतां गतम् ॥ यदा तदा जीवइति प्रोक्तमाविलतां ग
 गतम् ॥ १६ ॥ असत्यमेव संकल्पभ्रमेण दर्शरीरकम् ॥ जीवः पश्यति मूढात्मा बालो यक्षमिवाद्धतम् ॥ १७ ॥ यदा तु ज्ञानदीपेन सभ्यगा
 लोक आगतः ॥ संकल्पमोहो जीवस्य क्षयितेशरदभ्रवत् ॥ १८ ॥ शांतिमायाति देहाय सर्वसंकल्पसंक्षयान् ॥ तदाराधयन् शोपदीपस्तौ
 लक्षयेयथा ॥ १९ ॥ निद्राव्यपगमे जंतु र्यथा स्वप्नं न पश्यति ॥ जीवो हि भाविते सत्यतया देहं न पश्यति ॥ २० ॥ अतस्त्वेतत्त्वभावेन जीवो
 देहावृतः स्थितः ॥ निर्देहा भवति श्रीमान् गुरुवीतत्त्वैकभावनात् ॥ २१ ॥ अनात्मनि शरीरादावात्मभाव न मंगयत् ॥ सूर्याद्यालोकदुर्भेदं
 हार्दतद्गारुणतमः ॥ २२ ॥ आत्मन्येवात्मभावेन सर्वव्यापि निरंजनम् ॥ चिन्मात्रममलौस्मिन्निज्ञानादित्येन नश्यति ॥ २३ ॥

तथा कल्पाधत्ते इत्यर्थः ॥ ११ ॥ तत्रास्थ्यादिकल्पनाप्रकारमाह ॥ दृढेति ॥ मातृगर्भनिषण्णे पुष्कललेपु सुसूक्ष्मा बीजशक्तिरस्थिहस्तपादाद्यकुरस्थिति रिव ॥ १२ ॥ यथा भि
 मतस्तेच्छानुसारिषु भेवादिमहत्तृणाद्यत्वा आकारमवाप्नोति ॥ १३ ॥ योगसिद्धानुसारेण स्थूलसूक्ष्मावभाभिक्कममुक्तमुपसह्यज्ञानसिद्ध्यतद्विलक्षणतवक्तुपरमप्रकृतश्चा
 वयति ॥ श्रुमिति ॥ १४ ॥ १५ ॥ चिन्तोत्पत्त्या सेनोपचिनोति ॥ १६ ॥ जीवः पश्यति स एवात्म्यस्थूलभाव इति भावः ॥ १७ ॥ सौक्ष्म्यप्राप्तिकममाह ॥ यदा त्वित्यादिना ॥ १८ ॥
 शांतिबाधम् ॥ १९ ॥ भाविते साक्षात्करोति ॥ २० ॥ २१ ॥ लौकिकसूर्याद्यालोकैर्दुर्भेदनाशयितुमशक्यम् ॥ २२ ॥ केन तस्यादित्येन तन्नाशस्तमाह ॥ आत्मन्येवेति ॥ २३ ॥

अस्यामानसिद्वारविद्वारपाजिद्वन्मुक्तानां भेद्विद्विधो वापस्यूलयस्वनभिभासिकोद्वहस्वनसिध्यातीत्याह ॥ अभ्येचेति ॥ २४ ॥ विमूढा विपकीटादय ॥ अमृतनाममृत
 वराहाराताम् ॥ अमृतपयान्मादि विपनिधितमिद्विनिर्दिष्टत्वात्वा विपताम् ॥ २५ ॥ इतिर्दिष्टातदुशाहरणमुपुषुश्रोत्रोके आलोकितामित्यर्थ ॥ २६ ॥ भ्योमनाप्रसाकाराताम्
 ॥ २७ ॥ सैवास्थनिरतिशया अस्मिन्निर्दिष्टत्वात्वा शयनोपलभ्यते ॥ अणिमादीति ॥ अस्यापराकायपरिचयभोग्याभिलक्षणम् ॥ २८ ॥ तथादीपूर्वद्वपरित्यागोपा
 यमाह ॥ रचकर्म ॥ उद्गन्धबर्हिर्निःसायपरद्वेयावयो ज्योतावदयदेहस्यज्यमदतिपरेणाभ्यय ॥ यथाभासापवनसकताभुष्याभोदपयनावाकाभ्यामाणो योज्यतद्वत् ॥ २९ ॥
 विरतस्वरउपरतचट काष्ठलाटवद्वन्मति ॥ परेपदेहोभेभतावपितत्सपदंभोक्तुमयत्तजीवोविनिवेश्यते ॥ यथाआसेषकपूरुषकरस्यकुभोदकेनयमेवमठरतावाकासेकुनि
 अन्येषविदितत्मानोभावयतियथैवयत् ॥ तत्तथैवाशुपश्यतिदृढभावनायताया ॥ २५ ॥ दृढभावानुसधानादिमुढा अपिराघव ॥ विप
 नयत्तमृतनाममृताविपतामपि ॥ २५ ॥ एवयथायदेवभाष्यतेदृढभावनात् ॥ भूयतेहितववाशुतदित्यालोकितामुहु ॥ २६ ॥ सत्यमाव
 नदृष्टोयदेहोदहोभवत्स्यलम् ॥ दृष्टस्त्वसत्यभावेनम्योमतांयातिदेहक ॥ २७ ॥ अणिमादिपदप्रामौज्ञानयुक्तिरिति श्रुता ॥ भवतासाधु
 नारामयुक्तिमन्यमिमिश्रण ॥ २८ ॥ रेचकाभ्यासयोगेनजीवकुहलिनीयहात् ॥ उद्गन्धयोज्यतेयावदाभादपवनार्दिव ॥ २९ ॥ त्यज्य
 तैविरतस्वदादहोयकाष्ठलाटवत् ॥ देहोपिजीवोपिभतावासेषकद्वार ॥ ३० ॥ स्यावरजगमेवापिचयमिमितयेच्छया ॥ भोक्तृत्वस्य
 दसम्भजार्वातीर्तिवित्तवत् ॥ ३१ ॥ इतिसिद्धिश्चियमुक्तास्थितैवेत्तदुपुन ॥ प्रविश्यतेस्वमन्यदाययत्तातविरोचते ॥ ३२ ॥ देहादयक
 याधेयान्म्याभवत्याखिलानय ॥ संविदाजगदापुयसपूर्णस्थीयतेयवा ॥ ३३ ॥ ज्ञात्वासदाभ्युदितमुज्झितदोषमीशोपययथासम
 सिवाद्युतिचिक्काश ॥ प्रानोतितत्तदचिरेणतयैवरामसन्धकपदवितुरनावरणत्वमेव ॥ ३४ ॥ इत्यार्पवांवा दे० मो० पुनि० पु०
 सू० अणिमादिलाभयोगोपदेशोनामद्व्यभितितमसर्ग ॥ ८२ ॥

॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥

एतन्तमर्वावर्धितद्वारापिचयमिमितयेच्छया आहृत्यन्वय ॥ १० ॥ ११ ॥ इतिउक्तरीत्यापरद्वेसिद्धिश्चियमुक्तास्थितेनयोगिनातत्पुषतनस्त्वपुनस्थितचेतुनस्तद्व
 विरपेनेोद्वरप्यदाययथावद्विराचनतत्तावत्कालमपिचयतइत्यर्थ ॥ १२ ॥ अयथायोगिनाअयपरकायभोगानांतरत्वात्करणधैरुन्यापादानेनजगदापुयदेहादय भ्यस्य
 यनद्वितीयार्थेनयथा ॥ स्यावरजगमसवदेहादिचरतिविषयापार्थस्तथातीर्थवर्षजीवास्तयातीर्द्वेयोपाधिसत्याविणुणास्तद्वच्छिन्नाच्छिषणातिवर्वाभेत्यखिलानपिभ्यामवत्यास्वा
 त्सविद्वद्वर्णयथास्यानयास्थीयतइत्यर्थ ॥ ३३ ॥ उपलभ्यते ॥ ज्ञात्वाति ॥ ईशोपागीभ्यर्षस्यन्मोमीविचिक्काश सदाभ्युदितेतस्यस्वप्रकारामुज्झितसर्वोपयत्तत्त्वज्ञा
 त्वाययथासमभिधेयलिङ्गितसद्विराज्यतधैवप्राप्नोति ॥ पृथगतितत्त्वविज्ञानाभ्यासिद्धिबहुमप्यर्थोक्तत्वावरणत्वमेवविरतिशयानवसम्भकपदवितुरित्यर्थ ॥ ३४ ॥ इतिश्री
 वासिष्ठम० धातपत्रकायनि० पू० प्रारभितमसर्ग ॥ ८२ ॥

॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥

चूडालासिद्धिप्रवाशप्रबोधश्चभूतः ॥ गुरुपदेशसाफल्येकिराटाल्यानमीयते ॥ १ ॥ चूडालाएवंप्रागुक्तीत्याप्राणधारणादिधनाभ्यासवतीसतीअणिमादिगुणैश्वर्ययुक्ता
 बभूव ॥ १ ॥ तदैश्वर्यमेवावयुत्प्रपचयति ॥ जगमेत्यादिना ॥ मोहकालुष्यस्यातापत्रयस्यचोपशमादमलशरीरितलाच ॥ २ ॥ तस्याःकायव्यूहादिकल्पनैश्वर्यमाह ॥ क्ष
 णमपीति ॥ अगताअवियुक्ता ॥ राज्येषुराष्ट्रयुजगत्सुभुवनेषुचोवास ॥ ३ ॥ विद्युतापारभाउन्मेपाइवद्योतमानानिभूषणानियस्याः ॥ ४ ॥ ५ ॥ दिशांव्योम्नश्चोदेयावतिभु
 वनरधाणिप्रसिद्धानितानिसर्वाणीत्यर्थः ॥ ६ ॥ सर्वभूतरतज्ञतायासभाषणादिव्यवहारम् ॥ ७ ॥ बहुशःप्रतिबोधधामासेतिव्यवहितेनसबधश्छांदसः ॥ ८ ॥ ९ ॥ यथावेदाध्य
 यनकालेवालोवेदविद्यासर्वगुरुधार्यानुकलार्थप्रकाशनादिगुणशालिनीनवेदतद्वत् ॥ १० ॥ ११ ॥ सर्वासिद्धिशालिन्यास्तस्याश्चेद्वर्तुबोधनेअशक्तिसहस्रैर्येषासिद्धिशून्या
 श्रीवसिष्ठवाच ॥ अणिमादिगुणैश्वर्ययुक्तासानुपभामिनी ॥ एवंबभूवचूडालाधनाभ्यासवतीसती ॥ १ ॥ जगामाकाशमार्गैणिवि
 वेशांबुधिकोटरम् ॥ चचारवसुधापिठंगेवामलशरीतला ॥ २ ॥ क्षणमप्यगताभर्तुर्वक्षसश्चेतसस्तया ॥ सर्वपूवासरारज्येषुलक्ष्मीरिव
 जगत्सुच ॥ ३ ॥ आकाशगामिनीश्यामाविद्युत्सारंभभूषणा ॥ बभ्राममेधमालेवगिरिमालामहीतले ॥ ४ ॥ काष्ठुणोपलंभूतंरंवा
 तमनलंजलम् ॥ निर्विघ्नमविशस्सर्वतंतुमुक्ताफलंयथा ॥ ५ ॥ मेरोरुपरिशृंगाणिलोकपालपुराणिच ॥ दिव्योमांदरंध्राणिविजहारय
 थासुखम् ॥ ६ ॥ तिर्यग्भूतपिशाचाद्यैःसहनगामरासुरैः ॥ विद्याधराप्सरःसिद्धैर्व्यवहारंचकारसा ॥ ७ ॥ यत्नेनतंचभर्तारिमालमज्ञानाद
 तंप्रति ॥ बहुशोबोधयामासचूडालानविवेदसः ॥ ८ ॥ कलाविदब्धामुग्धाचवालेयंयुहिणीमम ॥ इत्येवंकेवलंराजासचूडालांविवेदता
 म् ॥ ९ ॥ एतावतापिकालेनतामवंगुणशालिनीम् ॥ बालोविद्यामिवनृपश्चूडालानविवेदसः ॥ १० ॥ साप्यलब्ध्यात्मविश्रान्तिस्तांसिद्धिश्चि
 यमात्मनः ॥ दर्शयामासनोराज्ञाःशूद्रस्येवमखक्रियाम् ॥ ११ ॥ श्रीरामउवाच ॥ महत्याःसिद्धयोगिन्यास्तस्याअपिशिरिवध्वजः ॥
 यत्नेनप्राप्तोबोधंबुद्ध्यतेत्यःकथंप्रभो ॥ १२ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ उपदेशक्रमोरामव्यवस्थामात्रपालनम् ॥ ज्ञप्तस्तुकारणंशुद्धा
 शिष्यप्रज्ञैवराघव ॥ १३ ॥ नश्रुतेननपुण्येनज्ञाप्यतेज्ञेयमात्मनः ॥ जानात्यात्मानमात्मैवसर्पःसर्पपदानिव ॥ १४ ॥ श्रीरामउवाच ॥
 एवंस्थितेवाथमुनेकथमेतज्जगत्स्थितौ ॥ क्रमांगुरुपदेशाख्यःस्वात्मज्ञानस्यकारणम् ॥ १५ ॥

रामशक्ते ॥ महत्याइति ॥ तस्याअपियत्नेनउपदेशप्रयासेन ॥ १२ ॥ तद्विज्ञानार्थसंग्रहमेवाभिगच्छेदित्यादिशास्त्रोक्तमर्थादाव्यवस्थान्मात्रपालनंगुरुकृतउपदेशक्रमेन
 तत्सावनधिकारिण्यप्रज्ञानबलज्जनयितुशक्नोतीत्यर्थः ॥ प्रज्ञाग्रहणसाधनचतुष्टयसहितप्रज्ञापरम् ॥ १३ ॥ श्रुतेनअनात्मशास्त्रप्रावीण्येन पुण्येनचित्तशुद्धानेगेनकाम्यकर्म
 वर्णेण ॥ अथवाश्रुतेनशाब्देनपरोक्षज्ञानेन ॥ आत्मनस्तत्त्वभूतज्ञेयब्रह्मज्ञायातेइतरवस्तुबन्धविषयीक्रियते ॥ पुण्येनापित्वर्गभोगवन्धविनैवविचारज्ञानजन्यतेकितुनाभ्यावि
 चारेजनितेचरमसाक्षात्कारदृश्यरूढेनात्मनैवात्माआत्मानंजानातीत्यर्थः ॥ सर्वपदानिसर्पइव ॥ इवार्थैवशब्दः ॥ १४ ॥ तर्हिगुरुपदेशाख्यःक्रमःकथंकेनद्वारेण ॥ १५ ॥

नांगुरुणांशिष्यबोधनेशक्तिर्दूरापास्तेति

स्मृत्याऽर्चनीतिरथानप्यायेन विष्णुदेवमत्यकथयणतः प्रत्यसनायादनद्वाराऽगुरुकथदेशाभेदाभेदाकारणेतिसिक्तुमसिद्ध किराटोपास्थानमाह ॥ अस्मिन्नेत्यादिना ॥ किराट रवेदवर्णि
 क्त् ॥ १९ ॥ १० ॥ काथयणतस्वीयदृष्टपणतस्तथाभावात् ॥ इथावशोभयामास ॥ १८ ॥ तस्याभ्येयणोपयोगेनैवमभिप्रायमाह ॥ कथर्दकादिति ॥ लोभोस्तिममहसोभावनतां
 ननकथर्दकां कथिक्कीत्यातद्विक्रयाद्यत्वार कथर्दकाः स्यस्ततोटीनत शर्ततल सङ्गन्ततोद्देशहेतवेतिचेतसाकलयभितयत्सम् ॥ १९ ॥ अन्त्यार्थमप्यारभ्योदोषोपोगोमूढजन
 भावशानतिषिधेरस्तद्विद्वन्मन्त्राकलोभाभेदीनिदृश्यन्माह ॥ अस्मिन् ॥ २० ॥ २१ ॥ प्राप्ताप्रलिलात्मगद्गृत्य साधारिकभोगयेम शान्ता सर्वद्वारिभ्यापनर्थायस्यताद्वरा
 नयास्थित ॥ २२ ॥ कथारम्भपयस्यतयाविधतद्वन्माह ॥ २३ ॥ तथागुरुपदेशकमाभ्यप्यच्छाब्दपरोक्षभायमभिविष्यते ॥ अभ्यन्तित्यापरोक्षलभ्यते ॥ २४ ॥ कथमभ्यन्तराह ॥
 ॥ श्रवसिपुटवाच ॥ ॥ अत्यन्तरुपण कश्चिकिराटोपनधान्यवान् ॥ अस्तिविध्याटवीकक्षेकुटुम्बीनाक्षणोयथा ॥ १६ ॥ तस्मैकदानिप
 तितगच्छतोर्विधजगतः ॥ एकावराटिकारामटणजालकसद्वते ॥ १७ ॥ कार्पण्यात्सप्रयत्नेनसर्वदणतुषादिकम् ॥ कथर्दकार्पमभि
 तोदुधावदिवसत्रयम् ॥ १८ ॥ कथर्दकाः स्युभवाताचत्वारोदोषकालत ॥ तत शतसहस्रचसहस्रचेतिचेतसा ॥ १९ ॥ कलयन्जगलेदी
 नारात्रिदिवमवर्द्धित ॥ जनहाससहसाणिबुधुधेनपरतुस ॥ २० ॥ तनोदिनत्रयस्यातेतनतस्माच्चजगलान् ॥ पूर्णदुर्विषमप्रतिमोलब्ध
 श्रितानमणिमहान् ॥ २१ ॥ तत्राप्यनुपुष्टदयस्समागम्यगृहसुखम् ॥ प्राप्ताखिलजगद्भूतिशान्तसर्वतयास्थित ॥ २२ ॥ एवमथकिराटन
 यपदान्वपणेततन् ॥ रत्नलब्धजगन्मूल्यमहोरात्रमखेदिना ॥ २३ ॥ तथाश्रुतोपदेशेनस्वात्मज्ञानमवाप्यते ॥ अन्त्यदन्विष्यतेचान्यह्य
 तेहिगुरुकमान् ॥ २४ ॥ ब्रह्मसर्वोद्विष्यतीतश्रुतादीर्ध्रियसंविदः ॥ तेनापदेशादनयनात्मतत्त्वमवाप्यते ॥ २५ ॥ गुरुपदेशचविनानात्मत
 ल्वागमोभवेत् ॥ केनचित्तामणिलब्ध कथर्दान्वेपणविना ॥ २६ ॥ तत्त्वस्यास्यमहायस्यगुरुकथनगतम् ॥ अकारणकारणतांमणेरि
 वकथर्दक ॥ २७ ॥ पश्यरापवमायेयमोहनीमहतामपि ॥ अन्त्यदन्विष्यतेयत्नादन्यदासाधतेफलम् ॥ २८ ॥ अन्त्यकरोतिपुरुषफलम
 न्यदेवनाम्नेतिविष्णुजगत्सर्वलोकमतेच ॥ तस्मादन्तरमवस्यजगद्ब्रह्मस्यश्रेयोतिवाहनमसंगमनिच्छयेव ॥ २९ ॥ इ० वा० वा०
 द० भास्वापापेपुनित्वाण० पू० पू० किराटोपास्थानं नाम कथरीतितमस्सर्ग ॥ ८३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥
 ब्रह्मणि ॥ मृतादिशम्यपणतच्छाब्दवाधाद्विधिययोग्या सविद्विषयसहस्य ॥ गुरुपदेशाच्चशाब्दतत्त्वपरमव्यक्तमते तासांमध्येअत्यन्तत्त्वच्छ्रमायाचरमदसोर्नित्यापरो
 क्षमब्रह्मस्युपाप्यबुद्धित्वच्छ्रमाप्रसक्त्यभावात्तथाप्युक्तमेवोपदेशात्तत्त्वकाण्यमित्यथ ॥ १७ ॥ तथाप्याचार्यार्थमाभ्युपगोत्रेतेत्यादिभूतेगुरुपदेशाकारयकइत्याह ॥ गुरुपदेशोति
 ॥ २९ ॥ अन्त्यपणद्वाराकथर्दकमननद्वारागुरुकथयनमकारणमप्यप्यकलदर्शनापकारणतांमत्तय ॥ २० ॥ २८ ॥ एवमकारणमेवगुरुपदेशायात्मलाभस्त्यकारण
 लभ्यतास्मिन्माराभशेरोपनीतस्यकागद्ब्रह्मस्योपपक्षेयइत्यथ सिध्यतीतिनयमात्रेस्तेत्याह ॥ अभ्यवेति ॥ विष्णुजगत्सुषुप्तस्यावेतोरवयवमूलोऽकथतेयुपनिषत्तस्मादात्मलाभादनतर
 भवस्यपाराहयशेरोपनीतस्यकागद्ब्रह्मस्युपअसंगमयात्मान्यच्छ्रमाउपेक्षणेनतिबाह्वनमेवकथयन्त्यथ ॥ २९ ॥ ॥ इ० वा० ता नि पु० कथरीतितमस्सर्ग ॥ ८३ ॥

शिरिष्वजस्यवैराग्यचूडालाश्वत्सनं वने ॥ निशितैकस्यनिर्याणमदरेस्थितिरीयते ॥ १ ॥ तत्त्वज्ञानरूपपदं विश्रातिस्थानविना ॥ अप्रजानदृष्टसंततिः पुमान्शोकादितमसाअ
धत्वमिव ॥ १ ॥ अभीष्टैरसामतादिभिरुपनीतासुरलादिविभूतिषु ॥ २ ॥ मुक्तइषुर्यस्मैतथाविधोदैवादिद्वेजतुर्मृगादिव्याधितोभीतोयथाएकानादिपुरतिमेतितद्वत् ॥ ३ ॥
अशेषादिवसकियाः कार्यते ॥ लङ्कोरन्यतरस्यामित्यणौकर्तुर्णौकर्मत्वेकर्मणि ल ॥ ४ ॥ परित्राडिवस्थितः समहाभोगान्श्रियचभोक्तुरिवयते ॥ च पूर्ववाक्यार्थेनसहास्यस

॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ततःशिरिष्वजोराजातत्त्वज्ञानपदं विना ॥ आजगामपरमोहंतमो धत्वमिवाप्रजाः ॥ १ ॥ दुःखाग्निदीपितमना
मनागपिविभूतिषु ॥ तास्वर्भाषोपनीतासुनरेमेघिशिखास्विव ॥ २ ॥ एकांतेषुदिगतेषुनिर्झरेषुगुहासुच ॥ आजगामरतिजंतुर्मुक्तेषुव्याध
तोयथा ॥ ३ ॥ राघवत्वमिवारोषाः सांत्वानुनयबोधनैः ॥ प्रार्थितः कार्यतेभृत्यमर्होपोदिवसक्रियाः ॥ ४ ॥ नित्यमुदामवैराग्यः परित्राडिव
शांतधीः ॥ रिवद्यतेचमहाभागान्सभोक्तुंचश्रियंस्थितः ॥ ५ ॥ ददावतितरं दानंगोभूमिकनकादिकम् ॥ देवेभ्योत्राह्मणेभ्यश्चस्वजनेभ्य
श्चमानद ॥ ६ ॥ चचारचतपः कर्तुंरुद्धचांद्रायणादिकम् ॥ परिवभ्रामतीर्थानिवनान्यायतनानिच ॥ ७ ॥ सतथापिविशोकत्वंनमनाग
पिलब्धवान् ॥ अनिधानांखनन्भूमिनिधानार्थीनिधिंयथा ॥ ८ ॥ शान्तिदिवं महानेपशुपत्येवकुरुशानुना ॥ चिंतयार्चितयामाससंसा
ख्याधिभेषजम् ॥ ९ ॥ चिंतापरवशोदनोराज्यंस्वस्यविषोपमम् ॥ महाविभवमप्यग्रनापश्वरिवन्याधिया ॥ १० ॥ अथैकदंकांतग
तांजूडालामंकमागताम् ॥ इदंमधुरयावाचासमुवाचशिरिष्वजः ॥ ११ ॥ शिरिष्वजउवाच ॥ भुक्तराज्यंचिरंकालंभुक्ताविभव
भूमयः ॥ अधुनास्मिरागोणयुक्तागच्छामिकाननम् ॥ १२ ॥ नसुखानिनदुःखानिनापदोनचसंपदः ॥ कोढीकुर्वतितन्वांगिमुनिंव
निवासिनम् ॥ १३ ॥ नदेशभंगसंमोहोनसंप्रामेजनक्षयः ॥ राज्यादप्यधिकमन्यसुखंवननिवासिनाम् ॥ १४ ॥ स्तवकस्तनधारिण्यो
रक्तपद्मवपाणयः ॥ मंजरीजालहारिण्योलोलशुभ्रांबुदांशुकाः ॥ १५ ॥ स्वपरागांगरागोणयः कृतकौस्तुभमंडनाः ॥ आसेव्यकांचनशि
रानितंबतदशोभिताः ॥ १६ ॥ तरंगमौक्तिकप्रोतसरिन्मुक्तालतावृताः ॥ लतावयस्यस्वावलितामुग्धमुग्धमृगात्मजाः ॥ १७ ॥

मुच्चयार्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ देहमनःशोधनकर्तुंरुच्छूचाद्रायणादिकतपश्चकार ॥ ७ ॥ ८ ॥ चिंतयार्चितालक्षणेनकशानुना ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ विभवभूमयोवैभवपदानि
॥ १२ ॥ कोढीकुर्वतिलिष्यति ॥ १३ ॥ सुखाधिक्येहेतूनदर्शयति ॥ नदेशेति ॥ १४ ॥ इदानीवनराजीश्वरूडालोपमात्वेनस्वीकृत्यवर्णयति ॥ स्तवकेत्यादिपचभिः ॥ प्राये
णसर्वन्नरूपकाणि ॥ १५ ॥ कतानि कुमुमान्येवकौस्तुभानिमडनानियाभिः ॥ आसेव्याः काचनशिलाएवनिर्तंबतटास्तैः शोभिताः ॥ १६ ॥ तरगलक्षणमौक्तिकैः प्रोताभिः सरि
न्मुक्तालताभिरावृता ॥ मुग्धमुग्धमृगाएवात्मजाः शिरशोयसासाम् ॥ १७ ॥

सुधिनम्यानिर्णिष्ठादिदामिकलभाजनादिपानि ॥ पुर्बरापुर्बदहतिपुष्पापूरालतापुष्पवङ्गाद्याणां निपासाय ॥ १८ ॥ तदपरादहआत्माय ॥ स्वरस्तरममन्त्राद्योपासां तद्वाचपा
 ता ॥ वनदीप्योवनराय ॥ १९ ॥ २० ॥ अस्मिभ्यनगपनक्षिपयेसम्पद्योऽनमदक्षिचरे ॥ २१ ॥ तस्यैराप्यराद्धीक्षिणासापानापातर्निकाभासक्तिभेषधयोनुरुपतार्ष
 नतानुमम्यभानवसृणाविषालनभ्यापयद्विषालपरीचूडालोपाय ॥ पातत्पादिना ॥ २२ ॥ २३ ॥ यद्देशोभाग्देशसाधेयिपात्र ॥ अस्मद्देशोद्येतिबुधचनम् ॥ २४ ॥
 पुष्पाणिपायनपादितपादुलताद्वृक्षीयरीरोमनपुष्पैर्धृतपातुलितपाअरसासह ॥ पुष्पाणिगार्भितार्गभिर्धीनत्वाभ्यरशापायमेवपुकेतिभाष ॥ २५ ॥ रक्षस्यराज्यच्छिद्रस्य
 स्वभावाद्दामसौगध्यवितर्णफलभोजना ॥ पदपदश्रेणिनयनापुष्पापूरलतांगिका ॥ १८ ॥ आत्मापस्यदत्तायाताशीतलामलग्ना
 त्रिका ॥ रमयतिवमिवमांवनवीप्योवरानने ॥ १९ ॥ यथाविविकमेकान्तमनोभवतिनिर्दतम् ॥ नतयाशशिर्धियेपुनश्चवर्क्षद्रसयसु
 ॥ २० ॥ अस्मिन्सन्मन्त्रणेतत्त्विनविधेयंकरुमहति ॥ मर्तुर्विषदयतीच्छानिस्वनेपिकुलक्षिय ॥ २१ ॥ ॥ शृङ्खलावाच ॥ ॥ प्रातकाल
 दत्तंकार्यंराजतेनायनेतरत् ॥ वसतेराजतेपुष्पफलशरदिशजते ॥ २२ ॥ जराजरादेहानांयुक्तोवनसमाश्रय ॥ नयूनांत्वादृशामेवते
 नंतन्मनरोचते ॥ २३ ॥ यौवननमहराजनयावद्वयमुज्जिता ॥ पुष्पैर्धोणेवतरवक्तावच्छोभामहेदृहे ॥ २४ ॥ पुष्पधानापुष्पमितजरसा
 सहकाननम् ॥ समग्रहद्विमिप्यामोहसाहवसरोवरत् ॥ २५ ॥ अप्रातकालनृपतेप्रजापालनमुज्जित ॥ राजन्यस्यैवरक्षस्यमहेद्वनो
 सविप्यति ॥ २६ ॥ अनामकारिणभूपरोधयतिचवैप्रजा ॥ रोधयतिव्यकार्येभ्यःप्रभुंयस्यापरस्परम् ॥ २७ ॥ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥
 अलभुसलपनाक्षिविधेनामिमतस्त्वमे ॥ विद्विमांगतमेवेतोदूरमेकांतकाननम् ॥ २८ ॥ बालात्वमनवप्रांगिनागंतव्यवनत्वया ॥ पु
 सामर्पेद्विद्वद्विगिगोवनाश्रय ॥ २९ ॥ समयांनवनावासेयोपित कठिनाअपि ॥ काननेपुष्पमंजयंस्त्रिशालिमक्षमा ॥
 ॥ ३० ॥ भवत्पापालयत्येहराज्येस्यातव्यमुत्तमे ॥ कुटुम्भारोद्वहनंपत्यौयातेव्रतंक्षिय ॥ ३१ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इत्युक्तादयि
 ताराजातामिदुवदनांवशी ॥ उत्तस्थौक्षानुमस्विलदिनकार्यवकारच ॥ ३२ ॥ अयोऽज्जितप्रजाचेष्टोरविरक्ताचलययी ॥ शिखिष्वजो
 वनमिवसमस्तजनदुर्गमम् ॥ ३३ ॥ सद्धत्यवितर्तकपतमेवानुययीप्रभा ॥ नार्थमावननिश्रान्तशृङ्खालेवानुरागिणी ॥ ३४ ॥
 विप्रसप्तमिशेष ॥ पृनपापम् ॥ ३५ ॥ रोधयतिनिधरयति ॥ २७ ॥ ॥ एवद्विषालितोप्यविषलवैराग्य भिरविषयकलाभमुनयति ॥ अलमिषत्यादिना ॥ ३८ ॥ वनाभ्रयो
 वननरे ॥ ॥ अथद्विगाराययेपुपायम् ॥ ३९ ॥ कठिना कठोराप्योपि ॥ यथाकायनेजानाउपवनकलाभ्यः ॥ अथैराअपिपुष्पमंजयं ॥ शालालोसोदुमक्षमास्तद्विषयं ॥ शका
 लिमितिपाशकानांबलवनापक्षिणामाटिचकिमिमिप्यास्थेयम् ॥ ४० ॥ यमयकोकमयामकालदृष्टेरेरिगिस्त्यापिबोधस्यपरिहारस्तदेवकार्यं ॥ स्माराभेनाह ॥ गवत्सेति
 ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ उपमययोर्द्विषयेउपमानयोरेपियोज्य ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

धृतव्योमापगास्वस्वीगानेनथाविधंशर्वसंश्लिष्यतिस्वयमपिकामादांलिंगीतिसंश्लेषातथाविधायमुनेवेत्युल्लेखा ॥ श्याद्यधेतिश्लिष्यकर्त्तरिणः ॥ ३५ ॥ तमाललक्षण
 बालकाअकेयासातासुदिक्षुयमुनाचरिवदर्शनादिवज्योरसाहासोदयाकितपरितःकतममलचयथास्यान्तथास्थितासु ॥ इतःप्रभृतिर्वैपसमम्यतानांतरागणोददशेइत्यत्रस
 वधः ॥ ३६ ॥ दिनश्रीश्वदिननाथश्वतद्वपयोर्द्वैपत्योर्द्वैवाद्यानप्रचुरमैरवेरुसवधिअपरपारउत्तरार्धरुगच्छतोसतोः ॥ ३७ ॥ नयाअर्धैर्धर्मोपतापभोजर्कःपापैस्तन्मिमेतै
 स्तीक्ष्णकैरश्वहातैश्चोच्चित्तैरैवमिदपारनिशानिशनानायकलक्षणयोर्द्वैपत्योःरतुमागच्छतोसतोः ॥ ३८ ॥ दिवधूमिर्मुक्तःस्तटोभंगललजानामजालिरिवव्योमलक्षणकु
 ढिमसौधतलेतरागणोददशे ॥ ३९ ॥ स्वनाथान्चेवणेनतदुदयप्रतीक्षयाचश्चातकुमुदादिकुमुमैर्हासवती ॥ यौवनस्तयौवनफलमितिधावत् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ संप्रसुप्ता
 आययौयामिनीस्थामाभुवनंभस्मधूसरम् ॥ धृतव्योमापगंशर्वसंश्लेषायमुनेवसा ॥ ३५ ॥ दिक्षुसंध्यावदंतानुस्थितासुक्रतमंडल
 म् ॥ तमालबालकांकानुज्योरसाहासादयांकितम् ॥ ३६ ॥ गच्छतोरपरंपरंदंपत्योर्भैरवंपदम् ॥ देवोद्यानमयंरतुंदिनश्रीदिननाथ
 योः ॥ ३७ ॥ आगच्छतोरिदंपारंद्वपतीक्ष्णकरोच्चित्तम् ॥ निशानिशानायकयोर्द्वैपत्योर्भैरवंपुनः ॥ ३८ ॥ तारागणायददशोविकीर्णा
 व्योमकुट्टिमे ॥ मुक्तोभंगललजानांदिवधूमिर्निर्वाजलिः ॥ ३९ ॥ चंद्राननातमःस्थामाश्रान्तानुकुनुमहासिनी ॥ यामिनीयावन्नंप्रापस
 रोजमुकुलस्तनी ॥ ४० ॥ कृतसंध्यासमाचारःसहचंडालयेष्टया ॥ शुष्वापशयनेभूयोमैनाकइवसागरे ॥ ४१ ॥ अथार्धरात्रसमयेदर्शो
 निःशब्दतांगते ॥ घननिद्राशिलाकोशतिलोनेसकलजने ॥ ४२ ॥ सतस्यांसंप्रसुप्तायांशयनेकोमलांशुके ॥ भृशंनिद्राविमूढायांभ्रम
 यांमिवपंकजे ॥ ४३ ॥ तत्याजदयितांनुमामंकाद्राजाशिरिवध्वजः ॥ स्वैरस्वैरमुखंराहोर्दंशंचांद्रप्रभामिव ॥ ४४ ॥ उत्तस्थौशयनाह्नी
 नवधूकाधीचलंशुकान् ॥ सलक्ष्मीकांतिलोमैर्हरिःक्षीराणवादिव ॥ ४५ ॥ वीरक्रमार्थंयामीतितत्रैवानुचरव्रजम् ॥ योजयित्वा
 जगामासौपुराविर्गत्यपूर्णधीः ॥ ४६ ॥ राज्यलक्ष्मिनमस्तुभ्यमित्युक्तामडलाद्गतः ॥ विवशोप्राप्तामरण्यानीमेकानदइवार्णवम् ॥ ४७ ॥
 घनांधकारगुल्माद्व्याकुलभूतोषककेशा ॥ सारण्यानीनिशासाधंसमंतेनातिवाहिता ॥ ४८ ॥ प्रातःशून्यामरण्यानींसर्नात्वाविततंदि
 नम् ॥ सममर्कणकस्याचिद्विश्रामवनावनौ ॥ ४९ ॥

यातस्याचूडालायाभृशंनिद्रयाविमूढायांसत्याम् ॥ ४३ ॥

यथाराहोर्मुखचद्रमोक्षकालेस्वैरस्वैरशनैःशनैश्चाद्रप्रभाप्राचीदिशप्रतित्यजतितद्वत् ॥ ४४ ॥ लीनावधूर्यास्मिस्तर्हीनवधूकतथाविधमधीचलमर्धभागेयस्यतथाविधमभ्युक्
 प्रावरणवत्तयस्मिस्तथाविधान्छयनात्पर्यकात् ॥ लक्ष्म्याःकातिभिःसहिताःसलक्ष्मीकातपोलोलाश्रोर्मयोयस्मिस्तथाविधारक्षीराणवादिव ॥ ४५ ॥ वीरक्रमश्चोरदुट्टनिप
 हाथानिशाचयान्तवीरक्रमपुवानुचरव्रजयोजयित्वानियुज्य ॥ पूर्णधीर्निस्सह ॥ ४६ ॥ उद्यार्जोपणाम ॥ अरण्यानीमहदरण्यम् ॥ हिमारण्ययोर्महत्वेदित्यानुक् ॥ ४७ ॥
 घनैरधकारसदृशैरधकारलक्षणैश्चगुल्मैराद्व्यासाअरण्यानीनिशाचतनातिवाहिताउत्तीर्णा ॥ ४८ ॥ अर्केणसमविराश्यामेत्युक्त्याआसायंजगामैवेतिगम्यते ॥ ४९ ॥

नमस्विर्नरतिप्र ॥ ५० ॥ ५१ ॥ अत्यदूरस्थाजनताजनसमुदा जनपदइतिपाद्य ॥ पुराणिषयस्य ॥ ५२ ॥ रदितिसराव्यवहृतिवरापणालद्वारासलितानिपाभ्यस्त
 यादिपाभिर्वाभिहितनाबलवतरा यत्नाचारपायस्त्रि ॥ पूर्वेभूताभूतपूर्वादिआप्यमायस्त्रि ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ शाद्वर्तेर्हितिसृणव्यवहरी रयामे ॥ मन्वरायाहृलम् ॥ ५५ ॥
 उदम पणशासनरूपमालयम् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ विधिधाताअग्नितिलस्रटमप्यधिकमप्यवहारसाधनजालमिव ॥ ५९ ॥ पुण्याणामुभयसवयम् ॥ फलमूलकुराका
 धरीनामप्युपलक्षणमहत् ॥ हतस्वदीयेदत्यर्थ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ उकमनूपोषधहृति ॥ द्नीति ॥ मालवेश रितिविषयइतिवर्णितप्रकरणमदीपातकच्छेदिरचितउदजेअत
 भानावदश्रुतायातेतन्नानादिपूवकम् ॥ किंचित्फलादिकमुष्कातांनिनायतमस्विनीम् ॥ १० ॥ पुनःप्रात पुराणपुष्पैर्भदलानिगिरीन्व
 दी ॥ जवादुह्यययामासरजाद्वादशशर्वरी ॥ ५१ ॥ ततोभंदरशैलस्यतटस्थजनदुग्धमम् ॥ प्रापकाननमलयतदूरस्थजनतापुरम् ॥ ५२ ॥
 रथयणालसलिलवापीयलितपादपम् ॥ शीर्णवेयालयज्ञातभूतपूर्वदिजाश्रमम् ॥ ५३ ॥ क्षुद्रप्राणिविनिर्मुक्तसिद्धसेव्यलतालयम् ॥
 आपुणपादपलतनाणवृत्तिकरैर्फलैः ॥ ५४ ॥ तनेकस्मिन्समेष्टुद्धस्थलसलिलमालितं ॥ शीतलेशादलश्यामस्त्रिन्धेसफलपादपे ॥ ५५ ॥
 समंजरीभिवर्द्धाभि सचकारोदजालयम् ॥ प्रादृकाल सविपुद्गिर्नीलाभ्ररिवपजरम् ॥ ५६ ॥ मसृण्वेणवदंढफलभोजनमाजन
 न् ॥ अपपात्रपुष्पमांदमक्षमालांकमदलम् ॥ ५७ ॥ कयार्शीतापनोदायधूसीचैववृगाजिनम् ॥ आनीयायोजयत्तस्मिन्मठिकामदि
 रवृत्प ॥ ५८ ॥ यत्किंचिदन्यद्वावक्तुयोग्यतापसकर्मणि ॥ तत्तत्रस्थापयामासजरातीव क्रमविधि ॥ ५९ ॥ सुध्यापूर्वजपप्रात प्रहरेस
 तदाकरन् ॥ पुष्पाचयद्वितीयेतुक्कानिदेवाचनंतत ॥ ६० ॥ पश्चादनफलकिंचिदनकंदपिसादिच ॥ मुष्कजव्यपरोमूत्वानिनायेकोनि
 शांशर्गा ॥ ६१ ॥ इतिदिवसमखदमदरोपांतकच्छेदिरचितउज्जंतमालवेशोनिनाय ॥ नववृत्तिविलसतनसस्मारकंवास्तुरतितदि
 विवकरान्यलक्ष्म्याहरंति ॥ ६२ ॥ ॥ इत्यापूर्वा० वा० दे० मोक्षोपायेपुनि० पू० षू० शिखिव्यजपब्रज्यानामचतुरशीतितम सर्ग० ॥ ८४ ॥
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एवशिखिव्यज-पूर्णमठिकायावनेस्थित ॥ इदानींशृणुचूढालासाकिंकतवतीगृहे ॥ १ ॥ तत्राद्वरात्रसमयेदूरया
 वंशिलिव्यज ॥ हरिर्णामासुमेवचूढालाद्युपुष्पयान् ॥ २ ॥ अपश्यत्यतिनिर्दिनाशयनशून्यतागतम् ॥ अभास्करमपूर्णेदृशांतशोभ
 निवायरम् ॥ ३ ॥ तत्तस्योकिंचिदाभ्यनवदनावेदशालिनी ॥ कुसितेवमहावल्लीनिरुत्साहांगपह्ववा ॥ ४ ॥

स्थितः सत्यसहस्रवर्षद्विषांस्त्रिंशत् ॥ मन्वायुमृतनयवृत्तिषकासनसम्भार ॥ मण्डलकावाह ॥ कथेति ॥ विवेकेच्छेदिसुरतिसतिराप्यलक्ष्म्य कृत्वादिदमपिहरतिबाला
 जननेनमराकिर्वाणकृत्तनिकचिरदीप्त्यर्थ ॥ ६१ ॥ ॥ इतिदीर्घाष्टमः ॥ ताल्यपमकारोनिर्वाणप्रकरणेषु ॥ चतुरशीतितम सर्ग ॥ ८४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥
 तादृशपशुध्यातावाभ्यपणयपिरयानम् ॥ भाष्यार्थेशनकोत्तेषाधमचापवप्यते ॥ १ ॥ उकमनूपवदप्यमाणकययासगमयति ॥ एवमिति ॥ १ ॥ पात्रपुष्पैर्भदलानिगिरीना
 म्नायाधराआपव्यपिरेषान्निद्रपादनेतिषोडशार्थम् ॥ २ ॥ एवमितिर्हीनात्यक्त ॥ ३ ॥ कृषिद्वयकारकद्वेगादिजालेअसिका ॥ विरोधवसाभावाकथोक्त्या ॥ ० ॥

॥ ५ ॥ इति चितपावक्ष्यमाणं चितयामासेत्यर्थः ॥ ६ ॥ तदेवाह ॥ तदिति ॥ विधिनशाखेण भर्तृवप्रकताप्रथमाणतिः शरणं उद्दिष्टा विहिता ॥ असति हि भर्तृरिपुत्रादयोगतिर
तिभावः ॥ ७ ॥ वातरध्वातायननेन ॥ ८ ॥ अन्यद्द्विविधमद्वितीयचंद्रध्यातिम् ॥ ९ ॥ वेतालयोग्येसमये निश्चितप्रकाशमानम् ॥ १० ॥ भर्तुर्गोविष्यद्वा विपदार्थजात
म् ॥ ११ ॥ भविष्यदेवप्रकारनिमित्तकालदेशक्रियेयत्ताभ्युदयनि श्रेयसपर्यन्तं विभाज्य चितितवतीत्याह ॥ यथेति ॥ स्फारानिर्दतिर्भूमानद्विध्याति ॥ १२ ॥ पुरःस्थितमिव
नप्रसन्नानविमलावभवाकुलतांगता ॥ दिनशोरिव नीहारधूसरासाव्यतिष्ठत ॥ ५ ॥ क्षणशय्योपविष्टैव चिंतयामास चिंतया ॥ कष्टं रा
ज्यं प्रभुस्यत्वावनं यातामहादिति ॥ ६ ॥ तन्मयेहाद्यकिं कार्यं तत्समीपं वज्राभ्यहम् ॥ भर्तृवगतिरुद्दिष्टा विविधनाप्रकृतास्त्रियः ॥ ७ ॥ इति
संचित्य भर्तारमनुगंतुं समुत्थिता ॥ चूडालावातरंध्रेण निर्गत्यां वरमाययौ ॥ ८ ॥ बभ्रामांबरमार्गेण वा तस्कंधेन योगिनो ॥ कुर्वती सिद्ध
सार्थस्य मुखेनात्युदुविभ्रमम् ॥ ९ ॥ ददर्शाय यथा यातं रजौ खड्गधरं प्रतिम् ॥ भ्रमंतमेकमेकं ते वेतालसमयोदितम् ॥ १० ॥ तादृशं प्रति
मालोक्या स्थित्वा गगनकोटरे ॥ भविष्यं चिंतयामास सर्वभर्तुरखंडितम् ॥ ११ ॥ यथा येन यदा यत्र यावत्कार्यं यथोदयम् ॥ यथा च निर्दतिः
स्फारागतव्यातेन राघव ॥ १२ ॥ अवश्यं भवितव्यं तद्भर्तुर्हृद्व्यापुः स्थितम् ॥ तदेव संवादयितुं गमनात्सान्वयवर्त्तत ॥ १३ ॥ आस्तां ममाद्य
गमनं कालेनातिचिरेण हि ॥ मया स्वपार्थगंतव्यं नियतं रेपनिश्चयः ॥ १४ ॥ इति संचित्य चूडालाप्रविश्यातः पुरं पुनः ॥ सुष्वापशयने शंभोः
शिरसि वैदर्वकला ॥ १५ ॥ केन चित्कारणेनासौ गतः संप्रतिभूयति ॥ इति पौरं जनं सर्वमाभ्यास्यातिष्ठदंगना ॥ १६ ॥ राज्ञं रक्षभर्तु
स्तत्त्वमेणसमदर्शनात् ॥ यथा कालेन केदारपंककलमगोपिका ॥ १७ ॥ तयोस्तदा वह्नकालादपत्योः स्थितयोस्तथा ॥ अदृष्टान्योन्यमु
खयोराज्यकाननपालयोः ॥ १८ ॥ जगामाथ दिनं पक्षो मासो थक्नुवत्सरः ॥ शिखिध्वजस्य विपिने चूडालायाः स्वमंदिरे ॥ १९ ॥ बहु
नात्र किमुक्तेन वर्षाण्यष्टादशांगना ॥ चूडालो वाससदने वनगच्छे शिखिध्वजः ॥ २० ॥ अथ याते पुबहुषु वर्षे पुजरसावृते ॥ शिखिध्वज
महाशैलतटकोटरवासिनि ॥ २१ ॥ भर्तुः कथाय पाकं तदालक्ष्य पालितं चिरात् ॥ तदा तस्याथ याते पुवषु पुजरसावृते ॥ २२ ॥ तदा तस्या
त्मकार्पस्य भवितव्यतया तथा ॥ भर्तुः समीपगमने मम कालोऽयमित्यथ ॥ २३ ॥ संचित्य मंदरोपांतं गंतुं बुद्धिचकार सा ॥ चचारान्तःपुरा
द्रात्रौ तारनभसः प्रथमम् ॥ २४ ॥ जगाम वा तस्कंधेन गच्छती रेव दर्शसा ॥ कल्पवृक्षं शुकच्छत्रं रत्नस्तवकभूषिताः ॥ २५ ॥

योगबलादपरोक्षदृष्ट्या सवादयितुं तदनुकूलमाचरितुं प्रतिपादयत् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ कलमगोपिका शालिपालिका ॥ १७ ॥ अवहृतअगमत् ॥ १८ ॥ कथमगम
तदाह ॥ जगामेति ॥ ऋनुसहितो वत्सरः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ कथायाणारागादिवासनानापाकमालक्ष्य प्रतप्तावलालनया पालितमतीक्षितमिति यावत् ॥ तदेत्यादिरुक्ता नु
वाद्वाक्ष्यमाणार्थः ॥ २२ ॥ आत्मकार्पस्य स्वभर्तुर्बोधस्य तथा वक्ष्यमाणप्रकरणेन स्वोपदेशेनैव भवितव्यतया ॥ २३ ॥ ततारपुद्गुवे ॥ २४ ॥ २५ ॥

१ दत्ते इत्यपि कचित्साटः ॥ दत्ते इति पाठे जगामा उपलक्षितस्येत्यन्वयः ॥ दत्ते इति पाठे शिखिध्वजस्फारसावृते समीपस्य च यः

रमाऽक्रिष्यतुक्ता ॥ पराप्रदानींश्च भक्तलानि कलार्थ ॥ २१ ॥ सिद्धात्तमेभ्य आसातिपृहीतानि पदमारालाहिरिष्यदनकल्पार्दिरसिगन्ध्यानि यत्तथा विधाम्नाढ्यान्स्पर्श
 पाप्माणस्तस्य ॥ सन्निवृत्तस्य तस्याप्युत्तमार्थेभ्यश्चिपरपराभूतानिर्भलज्योत्स्नाय ॥ २७ ॥ अवरस्य आतरेतामभवत्तानि गतासतीरदश ॥ २८ ॥ स्वभावाभयेन अविद्युक्ता
 विद्याप्यटाकपत् ॥ आत्मनायनर्धेवाद्याय ॥ किमुद्यायतदाह ॥ अहोदन्त्यादिना ॥ २९ ॥ १० ॥ मम मन उक्तविधैर्कर्मैर्भ्यमानमपि नृतिउत्कठने ॥ २९ ॥ अपश्येद्वदयो
 र्नाजानाप्रपञ्चा ॥ ३१ ॥ ३१ ॥ अग्रज ॥ मुधाप्यर्थमेव तादृशितसत्त्विकस्थितमर्थात्यर्थ ॥ ३४ ॥ अथ वानायाशेषप्रतिशेष ॥ कललप्राह ॥ भस्तरिभिति ॥ ३५ ॥ द्वा
 नदनोपातनिलपारका सिद्धाभिसारिणा ॥ परावर्द्धुराशकलाप्यालयेकणवर्षिण ॥ ३६ ॥ सिद्धोत्तमात्तसौगंध्यान्स्पर्शयामासमा
 कृतान् ॥ चन्द्रविवाहतामोर्धमेवार्वाचिपरपराम् ॥ ३७ ॥ अपश्यन्निमलज्योत्स्नामधरातरंगता ॥ मंघातरंगगच्छतीमंघलप्राश्च
 विद्युत् ॥ ३८ ॥ अविद्युक्ता स्वमन्त्रासाभूयोभूयाप्यलोकपत् ॥ उवाच चाननेवाहोयावज्जीवशरीरिणाम् ॥ ३९ ॥ नस्वभाव शमया
 तिममाप्युत्कठितमन ॥ कदाप्यगोत्रस्कधतप्रणयप्रवणपुन ॥ ३० ॥ पश्यन्मिकार्तमित्युक्तमयाप्युत्कठनेमन ॥ भजरीजालवलितास्त
 रुवह्य स्वकपतिम् ॥ ३१ ॥ नमुचंतिक्ष्णमिति ममाप्युत्कठनेमन ॥ यथेयमभजाकार्तमेतिसिद्धाभिसारिका ॥ ३२ ॥ तथा कदाहमे
 प्यामिममार्पातिमन स्थितम् ॥ इममदाश्वमरुतएतेवशशिन कर ॥ ३३ ॥ वनराजयएताश्चमामप्युत्कठयंत्यहो ॥ इच्चित्ताशानुधौवां
 त किंत्वताद्ववितस्थितम् ॥ ३४ ॥ साध्यामनिमलासाधोक्तेयाताविवेकिता ॥ अथवाचित्तमत्तारिस्वप्रत्युत्कठसेमखं ॥ ३५ ॥ तिष्ठो
 क्ताभिवलितैरसमुत्कठितेनमे ॥ किंत्वयोत्कठसेवाभेभत्तांयातो जरांमेवेन ॥ ३६ ॥ तपस्वीरुशगात्रश्चमेवैन्निर्वासनस्तथा ॥ मन्ना
 राज्यापमोर्गन्ध्यामन्यस्यामूलतंगतम् ॥ ३७ ॥ वासनालतिकाप्रावृणदीनदगतायया ॥ एकांतरतएकालानां रस शांतवास्तन ॥ ३८ ॥
 मन्यंभवति मत्ताशुष्कद्वस्समास्थिति ॥ तयापिचित्तकोत्कठाभवतोत्कठयान्वितम् ॥ ३९ ॥ भतिमुद्रोप्ययोगेन श्लेषयिष्याम्यहप
 तिम् ॥ प्रमृष्टपलनमेतु सर्माहृत्यमनोमुने ॥ ४० ॥

नीरद्वपलाह ॥ किमिति ॥ वामहृत्परीरिपदार्थिगनापार्थसमुत्कठसेवेभेभत्तांयातोयातस्तन्निरेषेणपृथग्भवेस्वभावाप्यतद्वत्यर्थ ॥ ३६ ॥ राज्यादीनामभोगेभ्य अभोगार्थं अ
 त्यमन प्रमुद्रातिमुद्रातिगंतमप्यसभावये ॥ ३७ ॥ तयाश्वस्यासनालतिकाययाप्रावृणदीसुद्रामहानदगतासतीनपृथगवशिष्यमेतयासपन्येतिशेष ॥ एकातेत आसक
 अतएवत्काला ॥ नीरसोतिरिच्छ ॥ ३८ ॥ पूर्ववत्तयाप्रवृणानां निवृत्ताहमन-युनरुक्तापिर्थाप्राह ॥ तयापीति ॥ अस्तेवचिध सन्तयापिहिचिन्तकातवोत्कठाअहयोगेन
 द्यवाप्रायायनभर्तुमितिमुद्राभ्यास्तस्वीहृत्यप्रावृणोपयोगोत्कठयापुनर्वतिभक्तप्राह ॥ श्लेषयिष्यामिनत्वयोत्कठकार्पातिपरेणत्वयथा ३९ ॥ तदेवस्यटमाह ॥ प्रमृष्टेति ॥ ४०

॥ ४१ ॥ यद्यस्माद्धेतोर्भर्तितत्त्वबोधान्मयासमंतुल्यरूपमंतर्वाह्यार्थचितितंयस्यतथाविधसंपत्स्यतइतिशेषः ॥ तदेवप्रशंसत्याह ॥ समयेति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अब्दान्मेधाया ॥
वनतरवनमध्यम् ॥ ४४ ॥ पादपातालतानाचस्पदेनवेद्यावनुमेयौगमागमौयस्या ॥ ४५ ॥ योगेनसमाहितचित्तेनेतियावत् ॥ योहारकेयूरादिभूषितःसन्मरुकातिरभवन्तमे
वअत्रमदरोटजेकशागलादिलक्षणइदरीतिपरेणसबध ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ऋगीशप्रसिद्धरुद्रद्वारपालमिव ॥ ४८ ॥ देवातिथिसमर्चनायपुण्याणिमालांप्रथयतम् ॥ जटाभिर
कितचिह्नितम् ॥ ४९ ॥ अनात्मज्ञताअज्ञानतदात्मकम् ॥ ५० ॥ यतोयस्माद्धेतोर्भर्तितप्रियःपतिर्मोहघनेनरुदिक्षुण्णामभिहतामिमादशामभ्यागतस्तस्माद्धेतोरिहास्मि
राज्यएवनिरोद्ध्यामिनिवत्स्यावःसुखंचिरम् ॥ अहोनुचिरकालेनमनोरथमिमंशुभम् ॥ ४९ ॥ अहमासादयिष्यामिचद्रतांसमाचिंति
तः ॥ समग्रानंददंनानामेतदेवोपरिस्थितम् ॥ ४२ ॥ यत्समानमनोवृत्तिसंगमास्वादनेसुखम् ॥ इतिचिंतयतीव्योक्ताचूडालोहंभ्यपर्व
तान् ॥ ४३ ॥ देशानब्दान्दिशतांश्चप्रापमंदरकंदरम् ॥ अदृश्यैवनभःस्थैवप्रविवेशवनांतरम् ॥ ४४ ॥ वात्येवपादपलतास्पंदवेद्यगमा
गमा ॥ वनैकदेशेकस्मिंश्चिरुक्तपणौटंजंपतिम् ॥ ४५ ॥ इष्टायोगेनबुबुधेहंतरमिवास्थितम् ॥ हारकेयूरकटककुंडलादिविभूषितः
॥ ४६ ॥ अभवन्मेरुकांतिर्यस्तमेवात्रददर्शासा ॥ कशांगंकृष्णवर्णंचजीर्णपर्णमिवस्थितम् ॥ ४७ ॥ कज्जलांबुभरत्नातंभंगीशमिवनि
रुदहम् ॥ चरींवरधरंशांतमेकाकिनमवस्थितम् ॥ ४८ ॥ स्थलीनिषण्णंपुण्याणिप्रथयंतंजटांकितम् ॥ तमालोक्यानवधांगीचूडाला
पीवरस्तनी ॥ ४९ ॥ किंचिज्जातविषादैवमुवाचात्मनिचेतसा ॥ अहोनुविषमंमौर्ख्यतदनात्मज्ञतात्मकम् ॥ ५० ॥ एवंविधाःसमायांतिद
शामौर्ख्यप्रसादतः ॥ अयंसराजालक्ष्मीवान्यतोमेतिप्रियःपतिः ॥ ५१ ॥ त्वदिमोहघनक्षुण्णामिमामभ्यागतोदशाम् ॥ तदवश्यमिहाद्यै
वनाथंविदितवेद्यताम् ॥ ५२ ॥ नयान्मजनसंदेहोभोगमोक्षश्रियंतथा ॥ इदंरूपपरित्यज्यरूपेणान्येनकेनचित् ॥ ५३ ॥ सकाशमस्य
गच्छामिबोधंदातुमनुत्तमम् ॥ बालेयंममकांतेतिमदुक्तंनकरोत्यलम् ॥ ५४ ॥ तस्मात्तापसरूपेणबोधयामिपतिंक्षणात् ॥ भर्ताकषा
यपाकेनपरिपक्वमतिःस्थितः ॥ ५५ ॥ चेतस्यस्याद्यविमलेस्वतत्त्वंप्रतिबिंबति ॥ इतिसिंचित्यचूडालावभुवद्विजदारकः ॥ ५६ ॥ ईषड्या
नाद्वतान्यत्वंक्षणादंबुतरंगवत् ॥ पपातविपिनेतस्मिद्विजपुत्रकरूपिणी ॥ ५७ ॥ भर्तुरध्याजगामाग्रमंदस्मितलसन्मुरवी ॥ ददर्शद्विजपु
त्रंतपुरोयातंशिखिध्वजः ॥ ५८ ॥

नृदजेअद्यैवअवश्यनाथपतिविदितवेद्यतातथाभोगमोक्षश्रियनयामिप्रापयामीति
परेणान्वयः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ किमर्थमिदंरूपपरित्याज्यतत्राह ॥ बालेति ॥ ५४ ॥ प्रागेवकुतस्तपस्विबेषेणसनबोधितस्तत्राह ॥ भर्तेति ॥ ५५ ॥ द्विजदारकोब्राह्मण
पुत्रः ॥ ५६ ॥ कथंभवत्तदाह ॥ ईषदिति ॥ प्रागुक्ताग्नीषोमभारणान्वितादीषड्यानात् ॥ अन्यत्वंपुंस्त्वम् ॥ ५७ ॥ अपपुरोदेशम् ॥ ५८ ॥

मूर्तिमास्थितपद्मदलनकविर्वागैरधिर्गतस्त्वच्छायांगानियस्य ॥ ५९ ॥ ६० ॥ व्याप्तप्रकोष्ठान्मूर्तिवधादिगुणवर्हिदेशेयेन अतएव किंयुक्तमात्रादस्तमाप्रधादुपधावन
 लिभाप्रयथाभरपुनर्नादैदयाद्भाववत्प्रगाप्रणाक्षसूत्रप्रणाक्षमालयास्थितमृगपलक्षितम् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ गमस्यग्नयलप्रगापयद्दुपस्यतयाविषमवलपवतमिवास्तितम् ॥ ६३ ॥
 म॥ ६४ ॥ मरुदभरतपदस्थानगमप्रवाहेत्यते ॥ तत्पल्लवमूर्तिवर्धितपूर्णकुलमिषवंचलम् ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ पवर्निर्भतविटरमासनम् ॥ करोकोकरातले ॥ ६७ ॥ मुदवस्व
 वनांतरादुपायाततपोमूर्तिमिवास्तितम् ॥ द्रवल्नकगौरोगमुक्ताहारविभूषितम् ॥ ५९ ॥ शुक्लयज्ञोपवीतांगशुक्लावरयुगादतम् ॥
 कमंदलुधरंकांतपुरेयातशिखिध्वज ॥ ६० ॥ व्याप्तप्रकोष्ठदिगुणेनाक्षसूत्रप्रचारुणा ॥ भूमावलप्रगात्रेणकिष्कुमात्रेणचस्थित
 म् ॥ ६१ ॥ पुनलध्याममधानसालिमालमिवांयुजम् ॥ भासयतपदेशतंशारीरेदीप्तिमंदले ॥ ६२ ॥ कुंडलाभूषितमुरवनवमर्कमिबो
 नितम् ॥ शिलासत्रोतमदारश्रंगस्पर्द्धुमिवाचलम् ॥ ६३ ॥ कांतोपशान्तवपुपमूर्जितविजितोद्विजम् ॥ हिमाभ्रमस्मृतिलकमूर्षितालो
 कसुन्दरम् ॥ ६४ ॥ मरुदमत्तदालीनपूर्णदुमिवाचलम् ॥ तमालोक्यदिजसुतसमुत्तस्यौशिखिध्वज ॥ ६५ ॥ देवपुत्रागमधिवासपरि
 त्यक्तपादुक् ॥ देवपुत्रनमस्कारहृदमासनमास्त्यताम् ॥ ६६ ॥ इत्यस्यदर्शयामासपाणिनापत्रविष्टम् ॥ ददौचदिजपुत्रस्यपुष्पमुष्टिक
 रंलकरं ॥ ६७ ॥ चंद्रकुमुदसंहस्यत्रालेयमिवपह्वे ॥ हरजपुनमस्तुभ्यमितिदिजसुतोवदत् ॥ ६८ ॥ यहीत्वाकुसुमान्मस्माद्विवेशपत्र
 विष्टम् ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ देवपुत्रमहाभागकुतआगमनंकृतम् ॥ दिवस सफलोमन्येयत्वामयास्मिदृष्टवान् ॥ ६९ ॥ इदम
 व्यमितपापपुष्पाणामानिमानद ॥ इमाप्रप्रयितामालापृथ्वीमद्रमकुते ॥ ७० ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वापापमर्थ्यचमालां
 पुष्पाणिचानप ॥ शिखिध्वजकदिशायैददौद्वेयेययाखिलम् ॥ ७१ ॥ ॥ चूढालोवाच ॥ ॥ सुवद्वनिपरिभ्रांतोभूतलायतनान्यहम् ॥
 त्वत्तपूजाययामात्रामयेयनतयान्यत् ॥ ७२ ॥ पेशलनानुरूपेणप्रअयेणामुनानप ॥ मन्येहनूनमत्यंतचिरजीवीमविष्यसि ॥ ७३ ॥
 शांतेनमनसोदारमारदुन्मुककलनम् ॥ निर्वाणार्थतपरसाधोकक्षितेभृतवानसि ॥ ७४ ॥ असिधाराममंसौम्यशांतवतमिदतव ॥
 स्फूर्तियद्राज्यमुत्सज्यमहावतनिपेवणम् ॥ ७५ ॥

पष्ठेमेमेलेयद्विपकणआलमिष ॥ ६८ ॥ ययस्मात्त्वामयास्थिद्विषसेदृष्टवान्

स्मि ॥ ६९ ॥ ७० ॥ अस्मिदयाबोकेमनकिम्यतिपयाखिलम् ॥ पयायानतिहर्सापयार्थेअप्ययीभाव ॥ ७१ ॥ नतयाप्यतभासेत्यनुपजयते ॥ ७२ ॥ मप्रयेणविनयेन ॥
 एतैर्हृत्क्षेपेनमुक्ताभिरजीविनाभरतीतिभाव ॥ ७३ ॥ आरातद्देउन्मुक्ताकस्यनाकलसकल्यायस्मिन् ॥ अतएवोदारनिषाणार्थेनप सपुनवान्स्वचितधानसि ॥ कश्चिदिति
 दृष्टयश्चेतिपात ॥ ७४ ॥ शांतीनामकोषमार्तायतिवनस्थानांवनभृतमिदमहावतनिषण्णमसिपारासप्रभूरमत्यतएवधानिर्वासयेत्यर्थ ॥ ७५ ॥

राज्यत्यागनिर्वाणार्थतपश्चरणयोरज्ञातयोः प्रशंसनायोगात्तस्यतपसा सर्वज्ञतांभावयन् राजा द्विजसुतरूपादिमपदाप्रशंसति ॥ जानासीत्यादिना ॥ लायसेमहाप्रभावइतिशेषः
 ॥ ७६ ॥ अथवाकिंवद्वनासम्यगालोकाद्वीक्षणदेहकातितश्चास्यतेनसिचसीव ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ शृंगमेरुशिखरम् ॥ अमुनामहत्तमालारूपेण ॥ ७९ ॥ सुमनसांपुष्पाणापत्रदल
 मिवपेठवसुकुमारतेअगम् ॥ ८० ॥ इदपुष्पजातमित्यदृश्यमानवैचित्र्येणसितमथितम् ॥ पिञ्जवधनेकर्मणिक्तम् ॥ अगेतिसवोधने ॥ तत्तस्माद्देवस्यतवाचर्चनदित्यर्थः ॥ ८१ ॥ दे
 वार्चनादप्यतिथिपूजनमधिकमितितदेकमपिजन्मसाफल्यहेतुस्त्वत्पूजनेतुमेद्वयमपियुगपत्सपन्नमिति सुतराज्जीवितसाफल्यमित्याशयेनाह ॥ जीवितमिति ॥ ८२ ॥ तत्तस्मान्म
 शिखिव्यजज्जवाच ॥ ८३ ॥ जानासिभगवन्सर्वदेवस्त्वंकोत्रविस्मयः ॥ श्रियैवलोकितरयाज्ञायसेचिद्गुरुपया ॥ ८४ ॥ एतान्यंगानितेचं
 द्राद्वदितानीतिमेमतिः ॥ अथवाकिंसमालोकादद्भुतेनेवसिचसि ॥ ८५ ॥ अस्तिमेदयिताकांतापातिमद्राज्यमद्यतत् ॥ तवेवतस्यादृष्टा
 नितान्यंगानीहसुंदर ॥ ८६ ॥ उपशान्तंचकांतंचवपुरापादमस्तकम् ॥ शृंगंशुभ्रांबुदेनेवपुष्पेणाच्छादयामुना ॥ ८७ ॥ निष्कलंकंदुसं
 काशमंगमादित्यतेजसा ॥ मन्येतेभ्लानिमायातिस्ममनःपत्रपेलवम् ॥ ८८ ॥ देवार्चनायापचितमिदमित्यसितंमया ॥ अंगत्वदंगसं
 गेनतत्पयातुक्रतार्थताम् ॥ ८९ ॥ जीवितंयातिसाफल्यंस्वमभ्यागतपूजया ॥ देवादप्यधिकंपूज्यःसतामभ्यागतोजनः ॥ ९० ॥ तत्क
 स्त्वंकस्यपुत्रस्त्वंकिमायातांस्यनुग्रहात् ॥ एतन्मेसंशयांछाधिविमलं दुसमानन ॥ ९१ ॥ ब्राह्मणज्जवाच ॥ राजन्मेशृणुवक्ष्यामि
 यथापृष्टमखंडिनम् ॥ कोनामपरिपृच्छंतांविनीतंवंचयेत्युमान् ॥ ९२ ॥ अस्यास्मिञ्जगतीकोशशुद्धात्मानारदोमुनिः ॥ पुण्यलक्ष्म्यामु
 खेकांतैकपूरतिलकोपमः ॥ ९३ ॥ सकदाचिन्मुनिर्देवो गुहायां ध्यानमास्थितः ॥ तत्रहेमतटेगंगावहत्युरुतरंगिणी ॥ ९४ ॥ मेरुलक्ष्म्यां
 स्फुरद्गुप्ताभातिहारलतायथा ॥ एकदानारदमुनिर्ध्यानंतेससरित्ते ॥ ९५ ॥ ध्वनहल्यमश्रौषांहीलाकलकलारवम् ॥ किमेतदित्यसौ
 किंचिज्जातप्रायकुतूहलः ॥ ९६ ॥ हेलयालोकियन्मधामपश्चल्लनगणम् ॥ रंभातिलोत्तमाप्राच्यंनिर्यातंजललीलया ॥ ९७ ॥ क्रीडंतं
 त्यक्तवसनंदेशेपुरुषवर्जिते ॥ कांचनांभांजमुकुलसंकाशैःस्तनमंडलैः ॥ ९८ ॥

द्वत्पूजाग्रहणादनतरमितिशेषः ॥ ९९ ॥ पृष्टमनतिकस्ययथापृष्टम् ॥ १०० ॥ पुण्यलक्ष्म्या कांतरभ्येमुखेसुरभिंतरयत्कपूरतिलकंनदुपमायस्य ॥ अनेननारदो गौरागइतिगम्यते
 ॥ १०१ ॥ गुहायामेरोरितिशेषः ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ ध्वनतिवलयानियस्मिस्तथाविधलीलाकलकलारवंजलक्रीडाकोलाहलध्वनिम् ॥ संभावनाप्राचुर्यार्थम् ॥ प्रायशब्दोप्यदंतोस्ति ॥
 तदस्मिन्ननप्रायेसंज्ञायाम् प्रायभवः रूपायायादितिपाणिनिजैमिनिप्रभृतिभिःप्रयोगात् ॥ १०४ ॥ निर्यातजलांनिर्यातम् ॥ जललीलयाजलसेचनदिक्रीडया ॥ १०५ ॥

अन्धान्धपारिवृष्टिमुनेदितस्यचहितमितिधावत् ॥ इतस्येभरसस्यआपूरनिर्भरभवादिशियसादुरोनआभोगेनकानिषस्थनेनआधौरुष्ठमिस्नालकस्यकाममदिरस्यस्त
 आशयपुर्नमितिपरेणाश्वय ॥ ११ ॥ स्वजलदीपमन्थान्निर्मलीकेनप्रतिषिद्धचूरेणसर्वानोभ्यामाभ्योमधिलोसिनीभापगामवाकिनीरेह्लाषणपरसप्रवाहेणतर्जयतन्यभा
 षयतमिधेस्यस्यवा ॥ १२ ॥ मनाशुब्रह्मकामस्यअमरोधानेनहनधनेकीढापायस्यचक्रभूमीनिर्गततलस्यैसेनुनिर्गतोधाहुत्यथेअर्धतगगाभूयेन ॥ १३ ॥ यतस्वच्छमन्त्रादस्यो
 न्यारगतोमगअतसर्वतअतिरिचितसर्वागसर्वषट्दृष्टसर्वागसत्सवतपाणिपादनस्यवतीशिरारोमुस्यमितिपसिद्धकालास्यनकम्यतारोगमगतसकाशाहुत्यिदंविश्वरूपमिवास्थित
 मित्यय ॥ १४ ॥ विभ्रद्वयसर्वायिनुर्ममवतकालात्कत्वचविश्वरूपभीतेनार्जुनेनकोमवाधनुषद्वयनिपुटेनअगमताकालास्थिलोकसंपद्वयद्वेलोकामसाहनुमिदमभनद्वर्ग
 स्ववचनेवर्धितम् ॥ अतस्तमेवकालात्मानसर्वकम्यनाफलवाहत्वात्कम्यतल्वेनद्वयमिति ॥ यद्विष्टयादित्यादिना ॥ यदाग्निमवावययपद्विष्टवन्तराविष्टयास्वधायस्य ॥
 परिवेष्टितमन्योन्यफलफातद्वुमंयथा ॥ हुतहेमरसापूरनिर्भरभोगमासुरे ॥ १५ ॥ कुर्वन्मुरुमि काममदिरस्तमसस्ययम् ॥ निर्मलीक
 तचद्वेणप्यामांध्योमविलोसिनीम् ॥ १६ ॥ लावण्यरसपूरेणतर्जयतमिवापगाम् ॥ प्राकरिभरोद्यानरयचक्रैर्मनोभुव ॥ १७ ॥ उत्पया
 मितगगांभुनितयतसेतुमि ॥ सवन्नहद्वसर्वागविश्वरूपमिवस्थितम् ॥ १४ ॥ प्रतिर्विवितसर्वागमन्योन्यादर्शानगतम् ॥ कालकल्पतरा
 वपविष्टयास्वपह्ववात् ॥ १५ ॥ विविधचतुलताजालाद्दिनश्रीकलिकाकुलत् ॥ आलोकपुष्परजसोजाताद्गगनकानने ॥ १६ ॥ सुर
 ज्जलभग्नोतात्समाभ्येकालवाढकत् ॥ कनलवकद्वदुस्वययातिरसान्वितम् ॥ १७ ॥ उद्धृत्यद्दत्तसंपूर्णदलितामोजपह्ववम् ॥ आ
 लोललकफेगास्तितारकादिमधुव्रतम् ॥ १८ ॥ अमृतापद्विधातायकोशसञ्चकारिमि ॥ दुःखापभूतसयानाविकसत्कनकांबुजे ॥ १९ ॥
 पद्मिनीपह्ववाच्छेन्नुमेमेरोगुर्धात् ॥ शीतलेस्वधुनीतीरतोयोन्यद्वमलेसुरे ॥ १०० ॥

एतेनायमद्वयस्यमासानांशरास्नात्समर्थादुक्तमेव ॥ १५ ॥ मिमिधामिभ्यलक्षणाकृतबोलताकालानिअवतारशास्त्रासमुद्गायस्य ॥ गगनमभ्यन्तकारास्तुष्टिसंयुक्तनेनद
 नजातम् ॥ १६ ॥ सुरद्विजलमयचन्द्रपरिणामशरीरत्वाज्जलरवौर्देहिभोगाद्यासात् ॥ समाप्यभ्यपूरकमालवाढकमलधालकद्वलयोर्मेदावाहालयस्यन्याविधात्कालक
 म्यतार्ग्योद्धृद्विभ्रद्वयमिवस्थितमितिपूर्वभाष्यय ॥ पुनर्ललनामणमयविशिनदि ॥ स्तनेमि ॥ परस्परस्ननलवकद्वद्वेयुअभोजामुक्तेषुसर्वाद्वयसाम्यदर्शनप्रयुक्तस्यधंया
 नलाहुद्धृत्यत्स्यस्नालनासपूर्वादिनाभ्यभोजामुक्तेषुह्वयनियनेनपरेणाश्वय ॥ १७ ॥ अर्धाभ्युत्थपथेषुआलोलाअलकाभूणुनलाकेरादीर्युक्तलाअक्षितारका
 आरिपरहालादिकालास्त्रिभगारुष्मतेर्नरत्भणयश्चमधुप्रताममरायसिम् ॥ १८ ॥ पुनकीद्वराललनगणनद्वा ॥ अमृतोत्सादिना ॥ अमृतकलाकोरासंपद्वकारिमिहुरेदे
 रयतस्यपुण्ड्रवर्धयपुण्ड्रयपक्तानामावर्धयिषागामयुगेरकाभूतमेरोहूतीरेएकमोपसकलवर्धविश्वकलापूरमिवास्थितम् ॥ नमगुमद्विपुक्तंरुपपत्तयेविशिनदि ॥ इत्याये
 इति ॥ अन्धान्धनिरोधव्यानिअमृतनिधामयोभ्यस्थानतामवर्धनायामि ॥ ११ ॥ १०० ॥

इदंशकान्तंशैणस्तीसमूहमालोक्पमुनेर्मनस्तदन्तरमानीदितंप्रभत्तंसन्तआश्रितोविवेकांशोयेनतथाविधंभूवेतिपरेणान्वयः ॥ १० १ ॥ २ ॥ चित्तेविकारास्तर्वांगेग्राणक्षोभस्तेनस
वर्गिसारस्परतसःस्वलनदन्तमित्याह ॥ वभूवेति ॥ तत्रदृष्टानाह ॥ फलमित्यादिना ॥ ३ ॥ छिन्नक्षतलतावतशारावमूलस्थानंयस्यतथाविधःप्रत्यमस्तर्णःपादप्रोवदादिरिव ॥
उत्तमेतिराजसबोधनम् ॥ ४ ॥ द्विधापातंसयोद्विधावहितविसंशृणालमिवबाणलक्ष्मरभूतोरसःशुक्रयस्य ॥ राजप्रश्नःस्पष्टः ॥ ५ ॥ ६ ॥ तत्त्वज्ञानामपिप्रबलतरपारब्धेनविवेकां
शनिरोधाकदाचिद्विधर्मानुवर्तनमस्येवेत्युत्तरमाह ॥ सर्वस्याएवेत्यादिना ॥ ७ ॥ यावत्स्वातन्त्र्यनाशपर्यन्तम् ॥ ८ ॥ सुखदुःखमयत्वमेवदृष्टादैर्दर्शयति ॥ तृप्तादिनेति ॥ ९ ॥

चंद्रविंबकलापूरमेकत्रैवोपसंस्तम् ॥ शैणमालोक्पतकान्तंसहसैवमनोमुनेः ॥ १० १ ॥ अनाश्रितविवेकांशंवभूवानंदितंस्फुरत् ॥ आ
नंदवलितेचित्तेक्षुब्धेप्राणानिलेस्थिते ॥ २ ॥ वभूवतस्यलक्ष्मस्यमदनस्वलितंतदा ॥ फलंरसापूर्णांमिवग्रीष्मांतद्वतोयदः ॥ ३ ॥ प्रत्यप्र
पादपच्छिन्नलतावतद्वोत्तम ॥ अवस्थायकणस्पंदीशशंकद्ववामुनिः ॥ ४ ॥ विसंविधापातमिवगलत्साररसोभवत् ॥ ॥ शिखि
ध्वजउवाच ॥ ॥ तादृशोपिवद्भुजोपिजीवन्मुक्तोप्यसौमुनिः ॥ ५ ॥ निरिच्छोपिनिरागोपिनिकंचिदुपमोप्यलम् ॥ सबाढ्याभ्यंतरंनित्य
माकाशविशदोपिच ॥ ६ ॥ नारदोपिकथंब्रह्मन्मदनस्वलितोभवत् ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ सर्वस्याएवराजर्षभूतजातेर्जगन्त्रये ॥ ७ ॥
देवादेरपिदेहोयद्व्यात्मैवस्वभावतः ॥ अज्ञमस्त्वथतज्ज्ञंवायावत्स्वांतंशरीरकम् ॥ ८ ॥ सर्वमेवजगत्पंगुसुखदुःखमयंस्मृतम् ॥ तस्या
दिनापदार्थनकेनचिद्वर्धतेसुखम् ॥ ९ ॥ आलोकद्वदीपेनमहांबुधिरिवेदुना ॥ क्षुधादिनापदार्थनदुःखंकेनचिदेवहि ॥ १० ॥ तमोमे
घपटेनेवस्वभावोऽत्यन्तकारणम् ॥ स्वरूपेनिर्मलं सत्येनिर्मेघमपिविस्मृते ॥ ११ ॥ दृश्यमुह्यासमाप्नोतिप्रादर्थीवपयोधरः ॥ अनारतानुसं
धानादप्यन्मेषमविस्मृते ॥ १२ ॥ स्वरूपेनोह्यसत्येषचित्तेदृश्यपिशःचकः ॥ यथातमःप्रकाशाभ्यामहोरात्रौस्थितिगतौ ॥ १३ ॥ तथैव
सुखदुःखाभ्यांशरीरंस्थितिमागतम् ॥ एवंहिसुखदुःखेदेजन्मकारणदर्शनात् ॥ १४ ॥ अज्ञस्यगाढतांयातेपटेकुंकुमवदृढम् ॥ तज्ज्ञस्य
त्वंगलगतोमनागपिनतदृशात् ॥ १५ ॥

दुःखवर्धतइत्यनुकल्प्यते ॥ ११ ॥ यथामेघलक्षणेनपटेनउपचितेननिरितमोवर्धतेतद्वत् ॥ यज्जतत्त्वज्ञानामपिप्रक्षेपंस्वरूपविस्मरणेर्दृशानधर्मास्तथाज्ञानार्थिकाव्याभिमित्याशये
नाह ॥ स्वरूपेदिति ॥ ११ ॥ अतएवसदैवदृशानुह्यासायसदैवसमाधिनास्वरूपाविस्मरणशीलेनभाष्यमित्याशयेनाह ॥ अनारतेति ॥ उन्मेषोनिमेषद्वयान्तरालकालस्ताव
न्यात्रमपि ॥ १२ ॥ १३ ॥ एवज्ञाज्ञयोःप्रारब्धफलभोगसाम्योपिरजनारजनकत्वविशेषोऽस्येवेतिदृष्टानाभ्यामुपपादयति ॥ एवंमित्यादिना ॥ जन्मकारणस्यदेहाद्यात्मभा
वस्यदर्शनात् ॥ १४ ॥ तज्ज्ञस्यतदृशान्तत्त्वज्ञानवशात् ॥ मनागपिनलगतः ॥ १५ ॥

अतएवलोकोपि सुवेपस्य भोगे प्रवृत्तस्य राजादेः सद्यः कर्तव्यं नोदकसितिकाः कीर्णकुसुमाधूपकसूयादि सुरभिणो मार्गाः प्रसिद्धाः कुवेपस्य नीचस्य नूतनद्विपरीता इत्याह ॥ येहीति ॥
एव चायजीवोपावत्कालतरलतरादी मार्गानुप्रवेशेन अपरिस्फुरन् स्वयतरलतां शून्यो भावति तावदस्य नहु खप्रसक्तिः ॥ नदास्य सक्कइनाद्याकारवदयात्पस्य तासु खमभिभव्य
ज्यते ब्रह्माकारवदयानुपूर्णामित्यवतरे वैलक्षण्येऽपि विक्षेपाभावात् साभ्यत्येवेति स्वस्थायस्य मेनतावत्कालमुक्तमेवावेहि ॥ आविर्भूतसुरवास्वस्य तैव मुक्तिरिति तल्लक्षणसत्त्वादि
ति भावः ॥ २७ ॥ २८ ॥ तर्हि विषयसुरवानुभावकाले कृतो जीवस्य नुक्तानुभावस्तथाह ॥ सुरवेति ॥ इत्थं प्रहणदृष्टा तार्थ्यः स्वस्य विषयसुरवास्यापि कलनकलानुभावस्तद

ये हि मार्गाः सुवेपस्य कुवेपस्य न ते शुभाः ॥ यावत्प्रमाणं जीवो यसं शाभ्यस्य परस्फुरन् ॥ २७ ॥ तावत्प्रमाणमेवैनं मुक्तं मुक्तमवेहि वै ॥
यावत्प्रमाणमधिकं स्फुरति क्षुब्धमारुतम् ॥ २८ ॥ तावत्प्रमाणमेवैनं बद्धं बद्धमवेहि मे ॥ सुखदुःखकलात्पदोऽवधो जीवस्य नंतरः ॥ २९ ॥
तदभावे हि मोक्षः स्यादिति द्वेधा व्यवस्थितिः ॥ सुखदुःखदर्शयावदानीते नैर्द्रियैः शठैः ॥ १३० ॥ तावत्सुखसमः सौम्यो जीवस्तिष्ठति शां
तवत् ॥ सुखमालोक्य वादुःखमदातीतश्च लदुःखः ॥ ३१ ॥ समुद्भूतजीवो तदद्वैतं दुर्निवतो यधिः ॥ जीवः क्षुभ्यति दृष्टेन संविदांगसुखादि
ना ॥ ३२ ॥ आभिप्रेतवमार्जारिभौ र्भवेवात्र कारणम् ॥ शुद्धेन बोध्यबोधेन स्वात्मज्ञानमयात्मना ॥ ३३ ॥ सुखदुःखादिनास्तीति ते
नासौ याति सौम्यताम् ॥ न तत्सुखादिनो तन्मे मुधा चायमहं स्थितः ॥ ३४ ॥ इति जीवः प्रबुद्धो हि निर्वाणं याति शाभ्यति ॥ सुखाद्यवस्त्वतद्
पमित्यंतर्बोधसंविदा ॥ ३५ ॥ न तदुन्मुखतां याति जीवः शाभ्यति केवलम् ॥ सर्वमेव चिदाकाशं ब्रह्मेति धननिश्चये ॥ ३६ ॥ स्थितिं याते
शमं याति जीवो निःश्रेयसोऽपवत् ॥ दीपवच्छममायाति सुखादिश्रेयसंक्षये ॥ ३७ ॥ सर्वमेवमिति ज्ञानाज्जीवोऽद्वित्वविभावनात् ॥ सर्व
माकाशमेवेति बुद्ध्याक्षोभं न गच्छति ॥ ३८ ॥

धरागाद्याश्च तत्स्य बहिः स्य दोषश्च सुखविच्छित्तौ तरलीभावस्तदुपायार्जनायानर्थसहसेत्यदः स एव जीवस्य बोधो न त्वितरः सुखविश्रात्यशोपीति क्षणमात्रमपि सुखविश्रांत्यतद
भावे मोक्षस्य देवतिसरणासं सरणाभ्याबधमोक्षयोर्द्वेधा व्यवस्थितिर्मयोक्तेति परेणान्वयः ॥ २९ ॥ उक्तमेवार्थं प्रपचयति ॥ सुखदुःखेत्यादिना ॥ १३० ॥ अक्षातीत इन्द्रि
यागम्यः स्वप्रकाश इति यावत् ॥ ३१ ॥ दृष्टेन सुखादिना सुखतत्साधनविषयतदुपायधनादिना तद्गगसंविदाक्षुभ्यति ॥ अग्रेसरबोधने ॥ ३२ ॥ मौल्यं निरतिशयानंदस्वतत्त्वाज्ञा
नेवात्र लोभोकारणम् ॥ केततर्हितं नन्दित्वया विश्रान्तिदाह ॥ शुद्धेनेत्यादिना ॥ बोध्योऽवश्यबोद्धव्यः स्वात्मा तद्वोधेन ॥ ३३ ॥ सौम्यताविश्रातिम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥
सुखादिश्रेयसोऽपवत्संक्षये ॥ ३७ ॥ सर्वजगत्सुखचिन्मात्रमेवेति ज्ञानात् ॥ अद्वित्वमेक्यतद्विभावनान् ॥ आकाशं शून्यम् ॥ ३८ ॥

[illegible]

उक्तलक्षणत्वभाववशत प्रकृतेऽस्मिन् जगति विविधविकारात्मका अंशजादितुर्विधा देहा भवति ॥ तेषु केचिज्ज्ञाने देहास्ते प्रक्षीणवासनतया भूयो जन्मनेन भवंति इतरे अज्ञाने देहान् भूयो जन्मनेन भवति ॥ यतस्ते भोगेष्वेव धनस्थाय इत्यर्थः ॥ १४७ ॥ इति श्री ब्राह्मसिद्धमन्तास्य प्रकाशे नि० पू० पञ्चाशीतितम सर्गः ॥ ८५ ॥ ॥ कुंभे कुंभस्य जन्म त्रयं किं ब्रह्मसमागम ॥ नदाशित्यस्य सार्वज्ञ्यमित्यादिरिह वक्ष्यते ॥ ११ ॥ यथा वर्णितलक्षण स्वभाव सर्ववस्तुषु अप्रलयप्रसिद्धस्तथा माया शबलस्यात्मनः सर्गादित्यभावः श्रुत्यादिप्रसिद्धस्तद्वशत इत्यर्थः ॥ भोगार्थस्यैरित्येके कीदृशमिति चापरे ॥ देवस्यैष स्वभावो यमात्मकात्मस्य कास्य हेति भगवद्ब्रूहि पादाः ॥ ११ ॥ वासनानाङ्गासंज्ञानाभ्यासेनापक्षयम् ॥ न दर्शनमनुभाव इत्यर्थः ॥ २ ॥ इत्थमनुभावचमत्कारे कीर्तिते तत्प्रकारश्रोतुका मोराजाता प्रशसमान प्रस्तुतकथारोषसंक्षिप्य समापयेत्याह ॥ अत्युदारमित्यादिना ॥ ३ ॥ १४ ॥ ॥ ककस्मिन् अस्मिन् स्वभाववशतो जगति प्रकृते देहाभ्यस्तपिरितो विविधा विकाराः ॥ प्रक्षीणवासनतया न भवन्ति केचिद्भूयो भवन्ति च पुनस्त्वितरेष्वनास्थाः ॥ १४७ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू० सुखविचारयोगोपदेशो नाम पञ्चाशीतितमः सर्गः ॥ ८५ ॥ ॥ ४३ ॥

॥ चूडालोवाच ॥ ॥ आत्मस्वभाववशतो जातं जगदिदं महत् ॥ स्थितिं वासनया भ्येत्य धर्मा धर्मवशो स्थितम् ॥ १ ॥ वासनान्नासमानिय धर्मा धर्मैर्न गृह्यते ॥ ततो न जायते जंतुरिति नो दर्शनं मुने ॥ २ ॥ ॥ शिखि ध्वज उवाच ॥ ॥ अत्युदारं महार्थं च वक्षिस्व वदतां वर ॥ अनुभूतिमुपारुढं गृहं च परमार्थवत् ॥ ३ ॥ त्वद्वाक्यविभवेनाद्यश्रुतेनानेन सुन्दर ॥ पीतेनेवाभ्युत्तेनाहमतया तोस्मि शीतताम् ॥ ४ ॥ तत्समासेन तां तावदात्मोपतिं वदशुभम् ॥ ततः श्रोत्यामि यत्नेन ज्ञानगर्भा गिरंतव ॥ ५ ॥ तन्न पद्मज पुत्रेण मुनिना नारदेन तत् ॥ कुरुतं वीर्यमायं कथयथास्थितम् ॥ ६ ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ ततो निवध्नता तेन मनोमत्तम तं गजम् ॥ विवेकविपुला लाने शुद्धया धीवरञ्जया ॥ ७ ॥ तदीयं कल्पकालाग्निगलिते द्रुवापमम् ॥ रसानां पारदादीनां दिव्यानामनुरंजनम् ॥ ८ ॥ मुनिना पार्थगे कुंभे स्फाटिके विलसद्भुजौ ॥ अद्भुते विहुताकारं चंद्रे चंद्रइवार्पितम् ॥ ९ ॥ तत्र शैले बृहत्काले स्थूलः पार्थ्वेषु चाभितः ॥ गंभीरकुक्षिः सुदृढश्चोपलाहनक्षमः ॥ १० ॥ संकलितेन क्षीरेण सकुंभस्तेन पूरितः ॥ अमृता पूरभित्तेन विधिनेवामृता र्णवः ॥ ११ ॥ तत्र मासा द्वाद्विंशति मुनिमंदाहुतिक्रमः ॥ अमृता द्यौः शुभोगभर्द्दे रितु रिवानुजः ॥ १२ ॥ इदं मास इवा पूर्णकालेन सुषुप्ते पटः ॥ गर्भकमलपत्राक्षं प्रसूनमिव माधवः ॥ १३ ॥

न्याथरेकतस्थापितम् ॥ ६ ॥ आलाने गजवधस्तभे ॥ धीलक्षणया वरञ्जया चमरं ज्वा ॥ ७ ॥ कल्पकालसर्वविधना अग्निना गलितस्येदोर्द्रव उपमा यस्य ॥ पारदकाचनरूप्या दीनारसनाश भूर्वाणा मनु रजनमनु कारिसदृशमिति यावत् ॥ ८ ॥ १ ॥ तत्र शैले भरो ॥ पार्थ्वेष्वभितश्च स्थूलो विपुलः अतएव गंभीरकुक्षिः ॥ उपलेष्वाहननमास्फालनतत्र क्षम ॥ आस्फाल्यमानो प्यस्फुटन्ति सिद्धलव उपपत्तिः ॥ इदं शः सकुंभस्तेन नारदेन संकल्पजेन क्षीरेण पूरित इति परेणान्वयः ॥ १० ॥ स्वसंकल्पस्य द्वाद्विंशति पुरात्मनाभिन्नेन विभक्तेन विधिनारदा अरश्रवण्यश्राणं वा विनिब्रललोके श्रुतिप्रसिद्धोऽमृता र्णवो यथा पूरितस्तद्वदित्यर्थः ॥ ११ ॥ तत्र क्षीरे से होरुक्कुमुनिमंदाहुतिकार्याहुतिषु क्रमयति प्रवर्त्तयतीति मुनिमंदाहुतिक्रमः अमृता द्यौः इदो रनुजः प्रतिविवेदुरिव वदधे ॥ १२ ॥ मासः आ पूर्णमिदुमिव ॥ १३ ॥

सस्याद्वपरिच्छिन्नाग्रभोभे श्रीराणबासयवर्किताऽपरद्वरिष ॥ १४ ॥ १५ ॥ सर्वैर्कांतकमायुपतयनति सत्करैरवपन्नोऽस्मिन्पुत्रे ॥ १६ ॥ विज्ञातप्यशेषाणिवाङ्मया
 निविद्यास्थानानिपेयनयाधिषय ॥ १७ ॥ रत्नाद्रीरुटिकाचले ॥ सप्योदित-पुण्यंतिपाद ॥ १८ ॥ १९ ॥ यद्वृणधारणसौख्यपरिज्ञानायअभिमतवर्गादित्यादयित्वापरी
 क्षितवशास्तिर्वाच्यस्थानयस्यदायिषीम्रीत्येकम्यवेरोत्त ॥ २ ॥ क्षान्तोपारपरमाधिगुलतत्त्वज्ञानतन्त्रिभ्यातचकार ॥ २१ ॥ हेताधोसकुम्भ अयत्नसुरस्योदय ॥
 मनुषीणापरैरवत्स्यस्यभर्तुं समक्षधर्मप्रयतिर्द्विभ्याचूडलयाकथमिदमवृत्तमुप्यते शतमभ्यास्यतइतिषड्विष्णुगवाद्यते आत्मानसज्जनइतिपुरुष-पुठपाद्यनेइतिहिपूर्वामायोम्री
 रावद्वचनम् ॥ योत्थयासतमालातमम्ययायनिपादयेत् किन्तनल्लप्रपञ्चोरेणात्मापद्धारिणेतिमहाभारतभरतपतिशकुललाञ्छनस्येक्ष्यकृप्यतेतिषत् ॥ भैषदोष ॥ उपवेदस्य
 परिपूणसमकाङ्गकुमाद्रिर्भोविनिर्ययी ॥ इदु मूल्यादिर्वाभोधेरपर-क्षयवार्जित ॥ १४ ॥ द्विने कतिपयरेववटिद्विमभ्याजगामस ॥ अ
 धर्मयाङ्गमोदय-शुक्लपक्षेराशियया ॥ १५ ॥ सर्वसंस्कारसंपन्नेसतस्मिन्नारदोमुनि ॥ मांढाढांढइवारापंविद्याधनमयोजयत् ॥ १६ ॥
 द्विने कतिपयरेवविज्ञातारापवाङ्मयम् ॥ चकारैन्मुनिवर-प्रतिषिधमिवात्मन ॥ १७ ॥ तेनाराजतपुत्रेणमुनिनामुनिनायक ॥ रत्ना
 दीप्रतिपिबेनसप्योदितइवोदुराद् ॥ १८ ॥ अर्थेनपुत्रमादायबसलोकसनारद ॥ जगामाप्यस्वपितरंभक्षाणवाभ्यवाद्यत् ॥ १९ ॥
 कृताभिवर्दनंभक्षापीत्रमादायततदा ॥ अभिवादितवेदादिस्वयमकेन्यवेशयत् ॥ २० ॥ अथाश्विर्वाटमात्रेणसर्वज्ञज्ञानपारगम् ॥
 पञ्चतकुम्भतमानवकारकमलोद्भव ॥ २१ ॥ साधोसोहमयकुम्भ पौत्रोहपद्यजन्मन ॥ पुत्रोहनारदमुने कुम्भनामास्मिर्कुम्भज ॥ २२ ॥
 निवसाभ्यज्जजपुरेपित्रासहययासुरम् ॥ चत्वार सुदृढोवेदाममलीलाविलासिन ॥ २३ ॥ माद्वत्सामेगाप्यत्रीमममातासरस्व
 ती ॥ मसलोकममगृहपौत्रस्तत्रास्मिस्तुस्थित ॥ २४ ॥ यथाकाममशेषेणजगतिविहराम्यहम् ॥ लीलायापरिपूर्णात्वात्तनुकार्येणकेन
 चित् ॥ २५ ॥ धरापततिमेपादीपतोनमहीतले ॥ रज स्पृशतिनागानिस्तानिनायातिर्भेवपु ॥ २६ ॥ अयाकाशपथागच्छन्तदृष्टवां
 स्त्वामहंपुर ॥ इहतनागतास्त्यगसर्वकथितवानिति ॥ २७ ॥

भाष्यब्रह्मविद्यामरेश्वरायस्तदाकथयतात्सयमिषयायीभाधेनाश्रुतात्माभावाद्भरतम्यवाङ्मयीरकामयत स्तेन्यमोहनवार्तिनाषाङ्ग पाषाण-द्रुवते दम्भादिर्भैविकार्थवादाकथ
 यत्तमाप्यापयते ॥ तत्त्वज्ञानवलेनसार्वात्म्यमाभर्त्ताअहमगुरभावस्युद्योत्थेत्त्यादिवाक्येदोक्तिष्यसोहमयकुम्भइत्यापुनिर्गमज्ञानममदुवचनदोष ॥ कर्मणामनसावाचासदा
 मपुर्हितयोर्दितिष्यनान्नादुर्वाध्याविश्यासकमनेमपरमहितस्यास्यधाकथयचनत्वाभावाविति ॥ २२ ॥ २३ ॥ साक्षाभ्यागुरभाषातिशुभाभावाप्यपुनस्तस्यमात्रादयद्वत्सा
 ययनग ॥ मादुवचनेति शेषोब्रह्मवदतिशेष ॥ २४ ॥ २५ ॥ उक्तायादिभ्यासाद्यैत्यस्यदिवाह्यमितिर्वायति ॥ भराति ॥ यधिपरापततिभूलोकेसचरतिसतिनेषादीमही
 तलेनपतत ॥ २६ ॥ २७ ॥

उक्तिप्रसंहरति ॥ एषदति ॥ हेवनवासतज्जवनवासगुणांस्तफलचित्तशुद्धिचजानन् अहर्मेषउक्तप्रकारजन्मादिमानित्यखिलमेवत्वपृष्ठतेयथानुभूतंमयावर्णितम् ॥ पादा
 दंतेदत्यादेशश्लाघसः ॥ आर्यजनेत्तमेपुच्छरसुसतरसकथननिर्मातिकर्तव्येवयतसेसुभगे साद्रि सहप्रश्नोत्तरकथनसंव्यवहारदक्षाअतस्त्वयद्यदभीप्सितंतत्तत्कामपुच्छअह
 तद्वक्तृदक्षास्मीतिभावः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ॥ इतिश्रीवार्मिष्ठम०तात्पर्यप्र०नि०पू०षडशतितमः सर्गः ॥ ८६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ कुभाप्रशसाराज्ञोच्चनिजदुखनिवेदनम् ॥ शिष्यत्वमुपे
 श्यार्थविश्वासश्चोपवर्णयते ॥ १ ॥ सर्गोन्मपरपरालक्षणेससारे ॥ सगृहीतैःसचित्तैर्देवायुगपत्परिपाकेनफलदानायस्फुरद्भ्रमत्पुण्यैर्भवानद्रावस्मिन्मंदराचलेसमेधितइतिमन्येस
 भावयापि ॥ बृहद्वैतैःपुरोवर्तैः ॥ १ ॥ त्वद्वृद्देशान्ममावश्यभाविनीकतायतैतिसूचनायसिद्धवत्कल्याह ॥ अयति ॥ २ ॥ ३ ॥ राज्यलाभाद्यपेक्षयासाधुसमागमेउत्कर्षदर्शयति ॥
 एषोहमित्यखिलमेवयथानुभूतंतेवर्णितंननुमयावनवासतउज्ञ ॥ संतोहिसंकथनमार्थजनोत्तमेषुनिर्मात्यलंरुभगसंव्यवहारदक्षाः
 ॥ २८ ॥ ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ इत्युक्तवत्यथमुनौदिवसोजगामसायंतनायविधयेस्तमिनोजगाम ॥ स्नातुंसमाकृतनमस्करणा
 जगामश्चामाक्षयेरविकरैश्चसहाजगाम ॥ २९ ॥ ॥ दि० ॥ १८ ॥ ॥ इत्यार्षेवा०वा०दे० मोक्षोपायेषुनि०पू०चू०कुंभजननकथनंन
 मषडशतितमःसर्गः ॥ ८६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ सर्गस्फुरद्भ्रमत्पुण्यैर्मन्येसंप्रेषितोभवान् ॥ अलक्ष्यैःसंभृतरद्रो
 बृहद्वैतरिवांबुदः ॥ १ ॥ अद्यतिष्ठास्यहंसाधोधन्यानांधुरिधर्मतः ॥ अमृतस्यदिवचसायत्वयास्मिसमागतः ॥ २ ॥ नकेचनतथाभावा
 श्वेतःशीतलचतिमे ॥ राज्यलाभादयोष्येतेयथासाधुसमागमः ॥ ३ ॥ निरगलरसोयत्रसामान्येनविजुंभते ॥ मुक्तरगादिमननंतकल्य
 नमुखावहम् ॥ ४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एवंवादिनिसैवास्त्यवाक्यमाक्षिप्यभूपते ॥ भूयःप्रोवाचचूडालामुनिदारकरूपिणी
 ॥ ५ ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ आत्तामेषाकथतावत्सर्वतैर्वर्णितंमया ॥ त्वमेकथयहेसाधोकस्त्वमद्रोकरोषिकिम् ॥ ६ ॥ कियत्पर्यव
 सानेयंभवतावनवासिता ॥ सत्यंकार्यंचनोसत्यंवक्तुंजानंतितापसाः ॥ ७ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ देवपुत्रोसिजानास्मिसर्वमेव
 यथास्थितम् ॥ लोकेदृत्तांततउज्ञोसिकिमन्यकथयाम्यहम् ॥ ८ ॥ संसारभयभीतत्वान्निवसाभिवनान्तरे ॥ जानतोपिहिमामार्यक
 थयाम्येवतेमनाक् ॥ ९ ॥ शिखिध्वजोहंपालस्यक्कराज्यमिहास्थितः ॥ भृशंभीतोस्मितत्वज्ञसंस्तौजन्मतःपुनः ॥ १० ॥ सुखंपुनः
 पुनर्दुःखंपुनर्मरणजन्मनी ॥ भवतस्तेनतप्यहंतत्वज्ञवनवीथिषु ॥ ११ ॥

निरालेति ॥ यत्रयस्मिन्साधुसमागमेनिरगलरसःअपरिच्छिन्नोब्रह्मानंदोमुक्तरगादिमननयथास्तथासामान्येनदरेद्रादिसर्वजनसाधारण्येनविजुंभते ॥ तद्राज्यलाभादि
 कंतुकल्पनमात्रेणतुच्छसुखावहननिरगलसुखावहसाधारणचेत्यर्थः ॥ ४ ॥ आक्षिप्यनिरुध्यविवक्षितार्थसमाप्तेःपूर्वमेवेतियावत् ॥ ५ ॥ एषामत्यशसाकथाआस्ताम् ॥ सर्वत्व
 त्पटुमितिशेषः ॥ ६ ॥ कियान्कालःपर्यवसानमभवधिर्यस्यासाकियत्पर्यवसाना ॥ कार्यवनवाससाध्यप्रयोजनचसत्यंवदनप्रच्छादय ॥ यतस्तापसास्त्वादृशाअसत्यंवक्तुनोजा
 नंतिनजानंति ॥ ७ ॥ ८ ॥ मनःकूर्पवत्संक्षेपेणेत्यर्थः ॥ ९ ॥ आस्थितस्तपइतिशेषः ॥ हेनत्त्वज्ञपुनर्जन्मनोभीतः ॥ १० ॥ भवतःजायेते ॥ नप्येसतसोस्मितपश्चरामिच ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ अपम कुलनयम ॥ अकल अशमकल ॥ १३ कावहाप ॥ अकारिचयकालकल ॥ अकारिचयकालकल ॥ अकारिचयकालकल ॥
मयवाभेवातिथिपुत्रादिपाम ॥ अरवदिनिपतकालावच्छिन्नाम् ॥ विषावाविषावायस्तद्वेरोभयसह अविषयायस्तदीतिविषयायस्तमभुनेदत्तादिभूतेरयमलमलवेहेनु
रिनिविषावेयपरिपुष्टीमपिकमसचिनमुपासमभिप्रात्यजननाद्विपमिषास्थिततत्कस्यहीतोस्तद्वेतिभाष ॥ १४ ॥ कन्धसमुच्चितोपासनान्मुक्तिरितिराज्ञाभयोपाबन्निवा
यनारवपुष्यप्रादम्यात्मनस्यनयप्रियास्तनमितिनिविषावाप्यस्तपिनामद्वोपदिष्टकमभाषयति ॥ पितामहमिति ॥ क्रियाज्ञानयोमध्यमेकमुक्तिकारणतद्वृत्तिर्य ॥ १५ ॥
वसिष्ठसप्तमभवेति ॥ क्रियातत्सर्गादिभोगविनोदायमदसाधितस्यफलत्वात्परकथायतयाअनर्थार्थजनितानुपकालापनोदनायेवभ्रुत्यादितोडकत्यय ॥ तथाचमुनि ॥
मृदवब्रह्मकाचित्तोत्राविलम्बतमा ॥ एवमयिनाम्यधेनासिनकर्मलियत्तेनेरति ॥ १६ ॥ अतएवेयमुनिविषावाविषावातिभुतिभ्यज्ञानानधिकारविषया ॥ तमय
भ्रमन्निविदितातेपुचरन्नापिरतप ॥ नासादयामिविश्रान्तिमेकानिधिभिवाचन ॥ १७ ॥ अयमप्यफलोप्येकोत्पुपूर्णप्यस्तसगति ॥
शुभान्मन्वनसाधापुणस्तुणइवदुम ॥ १८ ॥ इमामर्वादितांसन्मयक्रियासंपादयन्नापि ॥ दुःखाद्विद्वान्मिदुःखायममृतमेविपस्ति
तम् ॥ १९ ॥ ॥ वृद्धावाच ॥ ॥ पितामहमहर्षुर्वकदाचित्पुष्टवानिदम् ॥ यत्क्रियाज्ञानयोरेकश्रयस्तद्वृत्तिमेवमा ॥ २० ॥ ॥ वसोवाच ॥
ज्ञानहिपरमश्रय केवल्यतनवन्त्यलम् ॥ कालातिवाहनायैवविनोदायादित्यक्रिया ॥ २१ ॥ अलभ्यज्ञानदृष्टान्क्रियापुत्रपरायणम् ॥
यस्यनास्त्यधरपट्टयलकिंस्तज्जसो ॥ २२ ॥ वासनानामन्सारत्वादज्ञस्त्यसफला क्रिया ॥ सर्वाणवाफलाज्ञस्त्यवासनानामन्जसक्ष
यान् ॥ २३ ॥ सर्वाहिवासनानामावेनयात्त्यफलताक्रिया ॥ अशुभाफलवत्यापिसेकासावेलताइव ॥ २४ ॥ कृत्वतरेययायातिविलयपूर्व
मात्तवम् ॥ तयैववासनानाशेनाभमतिक्रियाफलम् ॥ २५ ॥ नस्वमावेनफलतियथारारलताफलम् ॥ क्रियानिर्वासनपुत्रफलफल
तिनोतया ॥ २६ ॥ सयत्नवासनानालोचक्षपश्यतिनान्यया ॥ सदुःखवासनोभूदोदुःखपश्यतिनान्यया ॥ २७ ॥ आकारमासुराप्युच्चै
नददातिफलनिरया ॥ शुभाशुभावातज्ञस्त्यफुल्लारलतायया ॥ २८ ॥

सुन्दरलतायांकिदुःखदाम्भारंसारंरुतत्त्वचापक्षिकर्मप्रयतमिमाशायनाह ॥ अलभ्येति ॥ दीपस्याप्यपत्यत्वात्सुखयुक्ति ॥ २९ ॥ ननुज्ञानिनोपिस्ववर्णाप्रनोचितकमकुवा
णारयत्तत्कमपठभ्यान्नानदृष्टिनामवक्रियाशरणतयाइ ॥ भासनेति ॥ अदधानोरागावाविद्विनिपिद्विकर्मफलयुक्त ॥ नयकद्वलभोक्तत्वासनानाशेद्व्यद्वाराभोवासमवर्ती
निभाष ॥ याप्रशब्दकारकपर ॥ ३० ॥ किमशुभाश्रयिक्रियातर्कय ॥ अविस्त्याह ॥ सर्वहीति ॥ फलवत्योदीति ॥ यथारभ्यफलताश्रयिक्रियावाधितानुवसिमाभेणसुफल
शुक्लतायायाभयतिष्ठमानारभ्यफलतनयवर्तीतिविशेष्यम् ॥ सर्वोपययद्वेतिवृणानतोमकारकयतिन्यायादितिभाष ॥ ३१ ॥ कृत्वतरेयप्ययारादी ॥ पूर्वभाषंमनुर्लितनी
इतरालपरति ॥ ३२ ॥ निर्वसिनासि कियामुक्तोनेफलतीतिवेल्काशलताप्रसरसभाषोवेत्याह ॥ नेति ॥ ३३ ॥ सुखदुःखभोगयोप्युच्चैरितिवासनेयवगतसदुद्वेदीजपक्षानां
निकलवाडयसंभाषनावतिम्यारायनाह ॥ सयक्षेति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

ननु अज्ञदशाया मर्थं किं यास मर्थत्वात् सत्याया वासनार्थाः कथं ज्ञानेन बाधस्तत्राह ॥ वासनेति ॥ इह अज्ञदशाया मपि ॥ २४ ॥ प्राक्तन वासनानां शेषज्ञानोदयोत्तरमुत्पन्नयात
 या किं यः फलतु तत्राह ॥ यस्येति ॥ प्राज्ञस्य मरुदेशे शोयमिति प्रबोधवतः ॥ २५ ॥ पदपरमपुरुषार्थवस्तु ॥ २६ ॥ पितामहोक्तिमुपसहरति ॥ ज्ञानेनेति ॥ २७ ॥ अज्ञानवात्
 ज्ञानविहाय तत्पदमोक्षहेतुरिति निश्चित्य किं स्थिति इत्यर्थः ॥ २८ ॥ विवेकहीनस्य बहिर्मुखस्य दृढकमट्वा यत्पुनरपि मगतादि विषयतया अनर्थया लभित्वा शयेनाह ॥ इति
 इति ॥ २९ ॥ यदितपोऽप्यनर्थं हेयस्तर्हि कउपादेयस्तमाह ॥ कोहमिति ॥ नावेक्षेनेन विचारयसि ॥ ३० ॥ विचारद्वयगर्वाभिगमनसेवनपरिप्रश्नादयोऽप्युपादेया इति दर्शयति ॥
 वासना चेहनास्येव साहंकारादिरूपिणी ॥ असत्यवोदिता मौर्यान्मरुभूमा विवांबुधिः ॥ २४ ॥ यस्य मौर्यं क्षयं यत् सर्वं ब्रह्मेति भाव
 नात् ॥ नोदति वासनानां तस्य प्राज्ञस्येवांबुधिमरौ ॥ २५ ॥ वासनामात्रसंत्यागाज्जरा मरणवर्जितम् ॥ पदं भवति जीवोतर्भूयोजन्मविव
 र्जितम् ॥ २६ ॥ स वासनं मनोज्ञेयं ज्ञानंति वर्तमानतः ॥ ज्ञानेन ज्ञेयमभ्येत्य पुनर्जीवोन जायते ॥ २७ ॥ चूडालोवाच ॥ ज्ञानमे
 व परं श्रेय इति ब्रह्मादयोपि ते ॥ प्राहुर्महां तो राजर्षे त्वं किमज्ञानवान् स्थितः ॥ २८ ॥ इतः कमंडलुरितो दंडकाष्टुमिति ब्रूसी ॥ इत्यनर्थं विला
 से स्मिन् रमसे किं महीपते ॥ २९ ॥ कोहं कथमिदं जातं कथं शान्त्यति च तिमोः ॥ राजन्नावेक्षसकस्मात्किमज्ञा इव तिष्ठसि ॥ ३० ॥ कथं बंधः
 कथं मोक्ष इति प्रश्नानुदाहरन् ॥ पारावारविदां पादान्कस्माद्राजन्नसेवसे ॥ ३१ ॥ दुःस्वदसंविदा शैलकोटरे किं ययानया ॥ जीवितं क्षिप
 यं किं त्वं शिला कीटवदास्थितः ॥ ३२ ॥ साधूनां समदृष्टानां परिप्रश्नेन सेवया ॥ संगमेन च सायुक्तिर्लभ्यते मुच्यते यया ॥ ३३ ॥ साधुनै
 व समं आसंभुं जानो वनकोटरे ॥ तिष्ठेव पृथक् पृथक् धरा विवरकीटवत् ॥ ३४ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ कांतया देवरूपिण्या तच्चैवंप्रति
 बोधितः ॥ अश्रुपूर्णमुखो वाक्यं शिखि ध्वज उवाच ॥ ३५ ॥ शिखि ध्वज उवाच ॥ अहो नुबोधितो रम्यया चिरत्सुरसुतत्वया ॥ मौर्या
 दार्यसमासंगं मुक्ताहमवसंवने ॥ ३६ ॥ अहो नु मेक्षयं यातं मन्ये पापमशेषतः ॥ यत्त्वमेव समागत्य संप्रबोधयसीह माम् ॥ ३७ ॥ गुरुस्त्वं
 मेपिता वं मे मित्रं त्वं मे वरानन ॥ शिष्यानमस्कराम्यद्य पादौ तव कृपां कुरु ॥ ३८ ॥ यदुदारतमं वेत्सि यास्मिन् ज्ञातेन शोच्यते ॥ भवामिनि
 र्दतो येन तद्वक्षोपदिशाशु मे ॥ ३९ ॥

कथमिति ॥ ससारममुदस्य पारंपरीरसन्मात्ररूपाः शोधिततस्य दार्थः अवारमपरीरचिन्मात्ररूपाः शोधितत्वं पदार्थस्तदवहैक्यलक्षणवाक्यार्थविदामित्यर्थः ॥ अथवा पारावा
 रः परमानंदसमुद्रस्तद्विदामित्यर्थः ॥ ३१ ॥ दुःस्वदावतोपवासशीतोष्णादिदुःखदमदत्युन्मुखी आत्मसंविद्यस्यांतया विधया अनया तपः किं यया जीवितमायुः क्षिपयन् ॥ ३२ ॥
 सात्वदाभिलषितविश्रान्तिमुखप्रदा ज्ञानयुक्तिः ॥ ३३ ॥ तर्हि मयेदानीकथस्येयं तदाह ॥ साधुनैवेति ॥ अवष्टभ्यानि रुद्रास्तपः श्रेयसादि बहिर्मुखश्चेदप्येन तथा विधः सत्साधुना
 गुरुणा सममेव पासमाहारभुजानस्तत्सेवा परतदुपदिष्टार्थधरा विवरकीटवन्निश्चलस्तिष्ठेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ निर्दतः सुखविश्रान्तिः ॥ ३९ ॥

सानमधपमेयदतिपत्तयापरमज्ञानतरकमुक्तवर्षासाधानां प्रत्येकनरक्षते ॥ किमीदृशतटस्थविषयमेवतज्ज्ञानमताऽप्यदृशमितिभाव ॥ ४० ॥ अद्वैतसोम्येतिपुनरे
 अदृशानेपुनरुक्तोपुनरेतस्याप्योपेकाकठनवाच्योनिष्यद्वेतिपथमथदधानोभवेत्याह ॥ यदीति ॥ नर्तार्हद्वैतपृष्ठकृतयथायादृशतद्वर्षाभिषद्व्यामि ॥ ४१ ॥ लीलयाअना
 स्यपापृष्टस्यमकुर्वाच ॥ अससद्विदभ्यसुससिन्कर्षा ॥ ४२ ॥ श्रुते सर्वकामोपजनेत्यादिशिर्षार्निर्दोषमाभाष्येननिश्चितं शिष्टैर्मुक्तसरायमुपाधीयतेतद्वृत्तपदेयमित्यथ ॥
 अविधारितंप्राभाष्यसंरायेनारिकिप्तिनम् ॥ ४३ ॥ मुक्तहेतुमिषपारतयस्यतथाविषयमिषमाणुव्याययाआदसे ॥ ४४ ॥ शुभसंहितमित्येवभाषयम् कर्णतुषावाहृगीत
 गानमिवसीत्याश्रण ॥ ४५ ॥ मधार्देहायमिमानस्याजनायह स्वनिर्दोषवर्तनायचमणिकाषोपाख्यानहस्तिकाख्यानचआधीयतुमभतारयति ॥ स्वधरितति ॥ स्वस्यतच्च
 पदज्ञानादयाज्ञानेविभागा सत्यनेकम् ॥ ज्ञानानांपरमज्ञानंकतरत्तारकंभवेत् ॥ ४० ॥ चूडालोवाच ॥ यद्युपादेयवाक्योह
 राजर्वेतद्वदामिते ॥ यथाज्ञानमिदंकिंचिन्नवक्षेस्याणुकाकवत् ॥ ४१ ॥ अनुपादेयवाक्यस्यवक्तुंश्रुत्स्यल्लिया ॥ ब्रजत्सफलतांवाच
 सनसोवाक्षमविद ॥ ४२ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ यद्वक्षितदुपादेयमयाविधिरिवश्रुते ॥ अविधारितमेवाशुसस्यमेतदचोमन
 ॥ ४३ ॥ चूडालोवाच ॥ यथापाल पितृवर्षामुक्तहेतूपपादनम् ॥ आदत्तेहितर्षैवत्वंदृष्टाणैतद्वचोमम ॥ ४४ ॥ श्रवणानतरबुद्ध्या
 शुभमित्येवभाषयत् ॥ शृणुगीतमिवत्यक्काहत्वंधित्वंवाभम ॥ ४५ ॥ स्वचरितमदृशतयोदयत्याश्वरसमयेनविवोधनचबुद्धे ॥ भव
 मयसुतरमहामनीनाश्रुणुकयामिकयाक्रममनोज्ञम् ॥ ४६ ॥ इ०वा०वा०दे०मोक्षोपायेयुनि०पू०चूडालोपास्यानशिरिवध्व
 जावधोनामसतारशीतितम सग ॥ ८७ ॥ चूडालोवाच ॥ अस्तिकश्चितुमान्श्रीमानस्यानित्यविरुद्धयो
 गुणलक्ष्योरोपेणयथाधिर्वाढवाधुनो ॥ १ ॥ फलावानलकुशलोव्यवहारविवक्षण ॥ सर्वसकल्यसीमांतानुजानातितत्पदम् ॥ २ ॥
 अनतयत्नससाध्योसंचितामणिसाधने ॥ प्रवृत्तोवाढवोवहिरब्धिमशोपणेयथा ॥ ३ ॥ तस्ययत्नेनमहताकालनाथ्यवसायिन ॥ सिद्ध
 श्रितामणि किंवानसिद्धासुयतात्मनाम् ॥ ४ ॥ प्रवृत्तिमुद्यमप्रज्ञाप्रयुक्तंवेदवेदवान् ॥ अकिंचनोपिशक्तत्त्वसनवाप्तोत्यविद्वतः ॥ ५ ॥
 रितेनसदृशतामदमतीनामसिद्धेद्विद्वत्समयेनविचारोदयद्वाराउदयस्याबुद्धेर्निषेधनमहामनीनांचसद्यपुत्रमभयसुतरयस्याभययाधिपम् ॥ विक्षेपणपरतिपातच्छादस ॥ ई
 दाकायाकमकययामिश्रयित्वस्य ॥ ४६ ॥ इतिभीमासिद्धम०तात्पर्यमकारोनि पू समाशीतितम सर्ग ॥ ८७ ॥ ॥ ४८ ॥ श्रीव्यार्द्धितानिमिषामनुपेक्ष्यतपसा
 चरात् ॥ काचकिश्चिन्मणिर्वासायाहाहिकिफोष्यते ॥ १ ॥ नित्यपरस्परविच्छेदयोर्धीर्वाद्यैराभ्यसर्वसत्यागाधिगुणस्यरक्षयाऽन्यदभ्यस्त्यानयावासभूत ॥ यथाअद्विद्व
 दवानलस्यकाशुनभ्यविच्छेदोऽस्यानतद्वद ॥ २ ॥ तत्परमात्मपदगुणजानाति ॥ ३ ॥ सर्वाचकारतवाह ॥ अन्यतेति ॥ अन्यैस्तयोअपरेवतापार्थनाच्चेयणादिगोचरेयैः ससाध्ये
 चरामये साधनेतपसादीपदस्य ॥ ४ ॥ अभ्यससाधनेद्वैतनिश्चयवतस्तस्यमहतीमायासेनयत्नेनात्मकालेनैवाचितामणि सिद्धोऽप्येति ॥ दृढोयोगफलावश्यमावाप्तिरयम्
 दत्तरायति ॥ किंचेति ॥ ४ ॥ मन्त्राविति ॥ आश्रित्येतिरोध ॥ ५ ॥

यथाकथिदुदयाचलश्यामस्थोमुनिलसन्नैवोदितमिदं हस्तप्राप्यमपि भ्रात्यामेराबुदितदूरतस्य भिवदुष्प्रापयति तद्वदर्थस्यार्थः ॥ ६ ॥ अतएवमणिराजानां इद्रेदं श्वेरतस्मिंश्चिना
मणौति श्रयवान्सनवभूव ॥ सुदीनोदिरितम ॥ ७ ॥ स्मयोविस्मयस्तच्छालिना सर्वमशालिनायातेन मनसा इदं द्रव्यमापनकारम् ॥ ८ ॥ अयमणि रित्यापातज्ञानम् ॥ नाय
मणिरिति भ्रम ॥ मणिश्चेत्स्यात्तत्तर्हि समस्त्यक्षेण भवेत् ॥ तत्तर्हि परीक्षणाय स्पृशामि स्पृशेयमितीच्छामि लाप ॥ न स्पृशामिनस्पृशेयम् ॥ यतः कदाचिन्मणिश्चेद्भाष्यस्य
ममस्पर्शोत्तर्धानवजेत् ॥ ९ ॥ इति शकायावर्जामाह ॥ नैतावतेति ॥ आगमोच्चैति सन्नकम् ॥ १० ॥ कथं तर्हि प्रत्यक्षरलोकदर्शनं तत्राह ॥ कृपण इति ॥ कृपणो हं स्वका
मणिमग्रे स्थितप्रायं हस्तप्राप्यं दर्शयः ॥ मेराबुदयशृंगस्थो मुनिरिदुमिवोदितम् ॥ ६ ॥ वभूवमणिराजेद्रेन तु निश्चयवानसौ ॥ राज्ञेद्रा
गिति संतापे सुदीन इव पामरः ॥ ७ ॥ इदं संचितयामास मनसा स्मयशालिना ॥ संप्राप्तापेक्षया दीर्घदुःखसंभ्रमशालिना ॥ ८ ॥ अयं म
णिर्मणिर्नायं मणिश्चेत्तद्भवेन्नरः ॥ स्पृशामिनस्पृशाम्येनं कदाचित् स्पृशतो ब्रजेत् ॥ ९ ॥ नैतावतैव कालेन मणिर्द्रः किल सिद्ध्यति ॥ यत्ने
न जीवितेन सिद्ध्यतीत्यागमक्रमः ॥ १० ॥ कृपणः कृणितेनाक्ष्णालो लालातलतोपमम् ॥ रत्नालोकं प्रपश्यामि हि चंद्रत्वमिव भ्रमात्
॥ ११ ॥ कुत एतावती स्फोता भान्यसंपन्ममागता ॥ अधुनैव यदा मोमि मणिर्द्रः सर्वसिद्धिदम् ॥ १२ ॥ केचिदेव महातस्ते महाभान्या भवं
ति हि ॥ येषामल्पेन कालेन भवंत्यभिमुखाः श्रियः ॥ १३ ॥ अहमल्पतपाः साधुवरा कोमानुपः किल ॥ सिद्धयः कथमायाति मामभान्य
कभाजनम् ॥ १४ ॥ एवं विकल्पसंकल्पश्चिरमज्ञः पराकृशन् ॥ नमणि ग्रहणे यत्नमकर्षिर्म्मोह्यमोहितः ॥ १५ ॥ नयदायेन लब्धव्यं न त
त्प्राप्त्यसौ तडा ॥ चिंतामणि रवागोपि दुर्धिया हेतुयो ज्ञेयः ॥ १६ ॥ इति तस्मिन् स्थिते यातो मणिरुद्धीय सिद्धयः ॥ त्यजंति त्ववमं तारं
शरगुणमिवो ज्ञेयः ॥ १७ ॥ हत्वा प्राज्ञपदं पुंसः संयाति किल सिद्धयः ॥ आगतः संप्रयच्छंति सर्वं यांत्य सहस्रतलम् ॥ १८ ॥ पुमान्भूयः
क्रियायत्नं च क्रेतुं द्रसाधने ॥ नो हि जंते स्वकार्येषु जना अध्ववसायिनः ॥ १९ ॥ ददशार्थिकचद्रूपं काचखंडमखंडितम् ॥ हसद्भिर्वचकैः
सिद्धैः पुरस्तुतमलक्षितैः ॥ २० ॥ अयं चिंतामणिरिति मूढस्तस्मिन्सवस्तुताम् ॥ बुबुधे मोहितो त्यज्जो हृदं हेमोति पश्यति ॥ २१ ॥

पृथक्वशात्कृणितेन यातिसकुचितेनाक्ष्णालो लालातलतोपमरत्नालोकभ्रमात्यपश्यासि ॥ ११ ॥ भाष्यपुण्यतत्सपत् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ कुतो नाकार्षीत्
त्राह ॥ नयदेति ॥ लब्धव्ययदितिशेषः ॥ १६ ॥ किमर्थमुद्धीयगतस्तत्राह ॥ सिद्धयस्त्यजतिहीति ॥ यथा भौव्या उज्जितः शरगुणमौर्वीत्यजतिद्वत् ॥ १७ ॥ ननु त्वया सपु
त्रोव्यवहारविचक्षण इति कथोपक्रमे उक्तस्य साविचक्षणतामणिसिद्धिकाले कगता तत्राह ॥ हत्वेति ॥ सिद्धयश्चापगतः सत्यपुंसः प्राज्ञपदविचक्षणतां संप्रयच्छति ॥ असहति
असहमानोपेक्षेकेन पुंसि अलयाति अपगच्छत्यश्वसर्वतस्तप्राक्तनमपि प्राज्ञपदविचक्षणत्वहेत्वा विनश्यसंयाति किलेत्यर्थः ॥ यथाहुः ॥ न देवा इदमादाय इदमत्यपराधिनाम् ॥
बुद्धितस्यापकर्षातिनेनासौ इदमनेत्यत इति ॥ १८ ॥ १९ ॥ हसद्भिः परिहासपरैस्तएववचकैः सिद्धैः पुरस्कृतमपेक्ष्य पितम् ॥ २० ॥ वस्तुना उपादेयताम् ॥ २१ ॥

पर ॥ प्रियपथपात्र्यातिसपदम् ॥ २३ ॥ एषदेशादृष्टयादीनपिप्रमत्सङ्गादावसाह ॥ देशहित ॥ कक्षे क्षिप्र्यजनशून्य ॥ यन्माधवाजानानिभाषय ॥ २४ ॥ नानन्दित ॥ इ
दम् ॥ २५ ॥ याआप्तकञ्जलादिर्निभाकारिरिवगढनीका ॥ मौल्यस्तेष्वपासभाअनुकृपाद्युक्तयेतिपाठ ॥ २६ ॥ तस्याभ्योस्थमेवेद् स्वदेहुपुरकाष्ठमुपसरति ॥ इ
त्यतीति ॥ श्रीरघुविष्णवेनयानिद्र ताविमसिद्धानितानिसर्वस्वनारादेषारसकारान्यापिकारयामरणेनाभावतिमौल्यापरायेतत्त्वविद्यामापदाविसङ्गेभ्योपिह स्वादर्शनत्
अष्टोपपुट्टिमित्रजुसर्वस्पलजलम् ॥ चन्द्रौदौकुटेविचितातोमोहोऽस्तविषम् ॥ २७ ॥ तदर्थमणिमाडापत्राकर्णीचिश्रियंजही ॥ स
र्वचित्तमणेरस्मावाप्यतेकिंचनेरिह ॥ २८ ॥ देशायमसुरावरुक्षोजनेपापिभिराहत ॥ किंचदेहगतत्रार्थकिंनामममयधव ॥ २९ ॥
दूरगत्यायपाकमंसुखतिष्ठामिसपटा ॥ इत्याटायमणिभूदभ्युकाननमाययी ॥ ३० ॥ तत्रकाचकणेनासौतेनतामापदययी ॥ क
ज्जालाइरिवनिभाभौल्यस्येवागयासमा ॥ ३१ ॥ दुखानिमौल्यविभवैनम्वर्तियानिनेवापदानचजरामरणेतानि ॥ सर्वापदारिर
सितिष्ठतिमौल्यमेककृष्णजनस्यवपुषामिवकराजालम् ॥ ३२ ॥ इ० वा० वा० दे० सो० नि० पू० चूहालांपाल्यानिमणिकाचांपाल्या
नंनाम अशाशीतितम सगा ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ चूहालोवाच ॥ ॥ अयेममपरम्यउत्तांतंष्टपुभूमिप ॥ परप्रबोधनबुद्ध सा
धोसदृशमात्मन ॥ ३५ ॥ अकिर्विध्यवनेहकीमहायूपयययय ॥ आगत्स्याष्टुदयाबुद्धाविध्येनेवादित स्वत ॥ ३६ ॥ वज्राविधिपमीठी
योतस्याकांदशनीसितौ ॥ कल्पानलशिखातुल्यीसुमेरुन्मूलनक्षमौ ॥ ३७ ॥ सबद्धोलोहजालेनहस्तिवेनकिलाभित ॥ मुनीद्विणेवविध्या
डिकुप्रेणैवबावल्लि ॥ ३८ ॥ निषद्धोयत्रणाभापशक्कुभादितोगज ॥ तज्जगामब्धयाधीरेनवामौपुरमेतिचाम् ॥ ३९ ॥ रिपोहक्तिपके
दुरादपश्यतिसवारण ॥ अप समुद्रकयस्मिन्नितायदिवसत्रयम् ॥ ४० ॥

इन्द्रयक्षिकययानत्पापसतिमौल्यैर्दुःखसङ्घसद्वर्तनाच्च ॥ अत्र सङ्घपथगिरिस्त्रिभौल्यमभेकसिद्धति ॥ यथाजानस्यसर्वस्यगिरिस्त्रिभौल्यमभेकसिद्धति ॥ २७ ॥
 दन्तिर्बासिष्ठश्च तात्पर्यप्रकारोति ० पू. अत्राशीतिनक्षत्राणां ॥ ८८ ॥ बर्द्धाभ्यगोर्ध्वस्ययज्ञाच्छिस्वापिबधनम् ॥ अनिघ्नतोषिषुषामसत्वातपांश्चबधयेत् ॥ १ ॥ अत्रहस्तिका
 एषानमपिनिरशनमतलक्षिष्यविषयत्वाद् ॥ अर्धेति ॥ शतानिमास्यानम् ॥ आत्मानस्तद्वद्वरात् ॥ १ ॥ अगस्त्यस्येयमागस्तीतया ॥ सूर्यतिव्यतिपद्यलोय ॥ शिरस्याङ्गाधरि
 पातनाच्छुद्धपापसप्तपाञ्चनुरङ्गार्धभ्येनस्तत्रभाक्तोन्नतछेपणोदित भाङ्गुर्गतद्वेषसुधाका ॥ २ ॥ बज्रस्याग्निषधीष्वालोद्वहविषधीनीत्यौ ॥ ३ ॥ छोद्वहयेनकात्तेन ॥ नु
 न्निद्रेष्यभगस्तन ॥ ४ ॥ यंषणानिपषणाम् ॥ कदाप्यसमाहितत्वाद्दलीकि कल्पाद्यनमेअपूर्वहराराग्नीहसमानप्रिपुरयाव्ययामतिताम् ॥ ५ ॥ समुद्रकेजालसपुट ॥ ६ ॥

२. विभ्रमत्वात्तेन प्राक्तनान्नरूपेण त्वयः

किंकिणीनामिवकाण्ठ्यनिम् ॥ ७ ॥ स्वर्गस्यामरावत्याअर्गलंकवाटविष्केभम् ॥ अमुरोबलिरिव ॥ ८ ॥ रिपुहस्तिपकः ॥ ९ ॥ तालतरोस्तालतरुमारुक्षतस्तस्यहस्ति
नोमूर्ध्वपपात ॥ यथाबलियज्ञेपदत्रयमिताभुवप्रतिश्रुप्रथमेनपदेनभुवद्वितीयेनस्वर्गमतिक्रमतस्तृतीयपादपूर्यमेरो सकाशाद्वलेमूर्ध्वपपाततद्वदित्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ क
रुणादयाम् ॥ १२ ॥ इतिकलयश्चितयन्सन् ॥ १३ ॥ निगद्व्यहूहृष्यलजालम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ स्वस्थोदेहोधीश्रयस्यतथाविधः सन् ॥ १६ ॥ जेदरिर पादादिजगम्
खेदाग्निगहनिर्भेदयलवान्त्रमतंगजः ॥ चकारकिंकिणीकिणामुखोद्घातैरथान्यदा ॥ ७ ॥ दंताभ्यांचलतस्ताभ्यामुद्धूर्तद्वितयेनसः ॥ वभं
जश्र्वलजालंस्वर्गालमिवासुरः ॥ ८ ॥ तंतस्यनिगद्व्यहृदमपश्यदूरोरिपुः ॥ बलेःस्वर्गावदलनंहरिर्मैरुतलादिव ॥ ९ ॥ तस्यविच्छि
नपशस्यमूर्ध्वतालतरोरिपुः ॥ पपातक्रमतःस्वर्गहरिर्मैरुतलरिव ॥ १० ॥ सपतनपादपद्माभ्यामप्राप्यकरिणःशिरः ॥ पपातोव्याफलं
पकंवाताहतमिवाकुलः ॥ ११ ॥ तंपुरःपतितंदह्वामहेभःकरुणांचयौ ॥ स्फुरत्स्फारगुणाःसंतःसंतितिर्यग्गतावपि ॥ १२ ॥ पतितंदलया
मीतिकिंनामममपौरुषम् ॥ वारणापीतिकलयत्रजघानसतरिपुम् ॥ १३ ॥ केवलंनिगद्व्यहृदविदायाभिजगामह ॥ विततंसेतुमुत्सा
र्थविपुलोघइवांभसः ॥ १४ ॥ दयामाश्रित्यमातंगोभंक्ताजालंजगामह ॥ विदार्यमेघसंपातनभसोवदिवाकरः ॥ १५ ॥ गतेगजसमु
त्तस्योहस्तिपःस्वस्थदेहधीः ॥ गजेनैवसमंतस्यव्यथादूरतरंगता ॥ १६ ॥ प्रोच्चलत्तालशिरवराल्मतथापतितोपिसन् ॥ नभेदमापदुर्भेदा
मन्येदहादुरालनाम् ॥ १७ ॥ वर्धतेप्रावधीवाभंकुकार्येष्वसतांबलम् ॥ आसीदधिकमुत्साहीसचचक्रमणेतदा ॥ १८ ॥ वारणारिरसि
द्वांगोगतेभोदुःखमाययौ ॥ आगत्यपगततांनिधानइववर्धनः ॥ १९ ॥ सोन्वियेपगजंचलाहुल्मकांतरित्वेन ॥ पयोदिपिंहितंभो
कुंरादुरिदुमिवांबरे ॥ २० ॥ चिरेणालभतेर्भेदंकस्मिंश्चित्कननेस्थितम् ॥ विश्रांतंततरुतलेसमरादिवनिर्गतम् ॥ २१ ॥ अथयत्रस्थि
तानागस्तत्रतद्वधनक्षमम् ॥ परथाराजसामध्यागजलंपटभूमया ॥ २२ ॥ सखातवलयंचकेहस्तिपःकाननेभितः ॥ सर्वदिक्कंविधिभू
मौसमुद्रवलयंचयथा ॥ २३ ॥ उपर्यस्यगद्यद्वाललतौघेनसतंशठः ॥ शून्यतातंतुजालेनशरल्कालइवांबरम् ॥ २४ ॥ दिनैःकतिपयैरेववा
रणोविहरन्वने ॥ तस्मिन्निपतितःखातेशुष्काब्धाविवपर्वतः ॥ २५ ॥ व्रजनप्याकृतौकूपेपातालतलभीपणे ॥ खातशुष्काब्ध्यधोभागो
गजरलसमुद्रके ॥ २६ ॥

॥ १७ ॥ चक्रमणेपद्मांचलने ॥ १८ ॥ नसिद्धेअगेखप्रयुक्तोपायौयस्य ॥ अतएवगतेभः ॥ १९ ॥ पयोदैःपिंहितल्लन्म
॥ २० ॥ २१ ॥ तत्रसन्निधौ ॥ गजेरपदानामासक्तजनानांभूमाबाहुल्ययस्यातथाविधयाराजप्रयुक्तयारखतसामध्या ॥ २२ ॥ विधिःखटा ॥ २३ ॥ शठोवचकः ॥ शून्यता
पिधायकतनुजालप्रयेणशुभाथपटलेनशरल्कालोबरमिवतरवातमुपरिबाललताजालेनस्यगयतआच्छादितवान् ॥ २४ ॥ २५ ॥ पर्याकृतौवलयाकारेनस्मिन्कूपेखातशु
ष्काब्ध्यधोभागोव्रजनपिसगजःइतिअनयारीत्यागजरलसमुद्रकेभूयोददंढवःसन्नयापितिष्ठतीतिपरेणान्वयः ॥ २६ ॥

अहंमतिरभिमानरूपाअविद्या ॥ मृष्टाअखिलाअभर्नाहारादिकलकायेनशारादानिलेन ॥ १० ॥ अहंमतिपित्यागेपरिशिष्टः पूर्णानंदात्मापरमपुरुषार्थः स्वतएवहृदिसाक्षा
 रंस्फुरतीतिसर्वस्यागएवभोक्ष पर्यवसित परमानदीश्र्यतामणिर्नतच्छा भेतदुपेक्ष्यान्यदन्वेषितव्यमित्याशयेनाह ॥ मनोमात्रेदिति ॥ त्वनुत्यक्तत्वाभिमानपरिशेषात्त्यागात्त्यागविक
 ल्येरादतदतिनपूर्णानप्राप्तइत्याह ॥ त्यागात्त्यागविकल्पैरिति ॥ ११ ॥ विकल्पवशादेवप्रामेपिसर्वत्यागेअविश्वासस्तावाप्नुदित्याह ॥ नायमिति ॥ १२ ॥ इतिचिंतयासकल्प
 ग्रहणेचिरदीक्षितेसतिसतेसर्वत्याग प्रोड्डीयगतः ॥ १३ ॥ याश्र्यतामपिआईषदपिदृष्टगोतिस्वीकरोति ॥ १४ ॥ चिंतत्यागएवमुख्य सर्वत्यागश्चिन्तायातुसत्याचिन्तदुस्त्यजचि
 तेनतुसकल्पद्वाराजगदेवमग्रहीतमिनिनकस्यापित्यागस्तेप्रतिष्ठितइत्याशयेनाह ॥ चिंतैवेतिह्याभ्याम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ प्रामविहगम कपोतादि ॥ १७ ॥ सर्वत्यागस्यफलति
 केवलंसर्वसंत्यागेशेषिताहंमतिस्त्वया ॥ मृष्टाखिलकलंकेनस्वसत्तेवानिलेनखे ॥ १० ॥ मनोमात्रेहृदस्य केजगदायातिपूर्णाताम् ॥
 त्यागात्त्यागविकल्पैस्त्वंस्वभंभोदैरिवादतः ॥ ११ ॥ नायंसपरमानंदः सर्वत्यागोमहोदयः ॥ कोप्युच्चैरन्यएवासौचिरसाध्योमहानिति
 ॥ १२ ॥ चिंतयेतिगतेदृष्टिसंकल्पग्रहणेशनैः ॥ वात्ययेववनस्पंदेत्यागः प्रोड्डीयतेगतः ॥ १३ ॥ त्यागितास्यालुक्तस्तस्यचिंतामप्याव
 णोति यः ॥ पवनस्पंदयुक्तस्य निःस्पंदत्वंकुतस्तरोः ॥ १४ ॥ चिंतैवचित्तमित्याहुः संकल्पेतरनामकम् ॥ तस्यामेवस्फुरंत्यानुचितंत्यत्कथं
 भवेत् ॥ १५ ॥ चित्तोचित्ताग्रहीतेतुच्चिजगज्जालकेक्षणान् ॥ कथमासाद्यतेसाधोसर्वत्यागो निरंजनः ॥ १६ ॥ संकल्प ग्रहणेनांतस्यागः
 प्रोड्डीयतेगतः ॥ शब्दसंश्रवणनांगयथाग्रामविहंगमः ॥ १७ ॥ निश्चितत्वंपरं सर्वत्यागआदायतेगतः ॥ आमंझ्यापूजितोजंतुः सहुः खं
 नकरोति किम् ॥ १८ ॥ सर्वत्यागमणावेवंगतेकमललोचन ॥ तपःकाचमणिर्हृस्त्वयासंकल्पचक्षुषा ॥ १९ ॥ त्वयातीस्मिस्तपस्येवहुः
 खेददृष्टिभ्रमादिते ॥ ग्राह्यैकभावनवद्वाजलेदौशशिनोपया ॥ २० ॥ अवाप्तमनासक्त्याकृतानंतसासना ॥ आद्यतमध्यविषमाहुः
 स्वायैवतपःक्रिया ॥ २१ ॥ अमितानंदमुत्सज्यमुसाध्यः प्रवर्तते ॥ मितेवस्तुनिदुःसाध्ये स्वात्महासशठः स्मृतः ॥ २२ ॥ सर्वत्यागंसमा
 रभ्यनचैषसाधितस्त्वया ॥ तथादुःखैकताज्ञानवद्देनवनसद्मनि ॥ २३ ॥ राज्यवंधादिनिष्क्रम्यप्रसरदुःखपूरितात् ॥ वनवासाभिधैरसा

धोवद्दोसिदृढबंधनैः ॥ २४ ॥

श्रितत्वत्यागेनापगच्छतानीतमिवेत्युच्येक्षते ॥ निश्चितत्वमिति ॥ पूज्यस्यानिमज्जितस्याथपूजनेदक्षाध्वरादावनर्थः प्रसिद्ध किपुन प्रार्थनासहस्रैरागतस्यापूजनेइत्याशयेनाह ॥
 आमंझ्येति ॥ १८ ॥ ततः कोसौकाचखड्गेयोमयामणिबुद्ध्याग्रहीतस्माह ॥ तपइति ॥ १९ ॥ हु खहेतुत्याहु खेपास्यमित्येवभावनादृढनिश्चयः ॥ जलेदौप्रतिविवचद्रेसत्यशरी
 नोभावनेववद्देत्यर्थः ॥ २० ॥ पूर्वमवासनयथास्यानयाअनासक्त्यासर्वत्यागमुपक्रम्यपश्चादततासवासनातपःक्रियाकृतासाचदृष्टया ॥ ग्रहधनदारादित्यागादादौविषमाअनेफ
 लासंगविषमामध्येवनवासशरीतवातादिसहनाद्विषमेतिदुःखायैवेत्यर्थः ॥ २१ ॥ अमितात्मानदसुसाध्यचसर्वत्यागमुत्सज्यमितिदुःसाध्येचतपआदिवस्तुनियः प्रवर्ततेसशठ अमि
 तास्त्वत्तुपविषातित्वात्स्वात्सहेत्यर्थः ॥ २२ ॥ वनसद्मनिनयावर्णितप्रकारतपोदुःखैकतेकताप्रयोजकाज्ञानेनचवद्देनत्वयाएवमाकृसमारब्ध सर्वत्यागो नसाधितः ॥ २३ ॥ २४ ॥

वनवासमजानतापाननुभूतवतीहृकुमारणावनवासासुगनादधिकदुःखमभ्य ॥ २५ ॥ खडिकोशकल्यपि ॥ २६ ॥ उपपादिनमणिंसाधकचरिषामभ्युपसहरति ॥ इत्यपि
 नि ॥ अमरुपमानमपादम्यभरणपरिषयपिप्ययलकययासमानसम्यक्प्रकटितरसुटीकनम ॥ तन्मणिकचचाटीतिकमेवमदुकरीत्यात्यस्यभेषविचार्यतश्चतोभुरव्यासर्वत्या
 गतपाशापरवर्जितमण्डिरमलनिर्देशयेत्सिन्दूरस्यचित्तकोशेनिधायकलयाभिषयतीपरिणतिनयेत्यर्थ ॥ २७ ॥ इति श्रीवासिष्ठस्य सास्यपकारोनि ० पू ० नवतितम
 रसर्ग ॥ ७ ॥ १० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ इदं वक्ष्ये ममज्ञातवाटीनिकमुदीयत ॥ कथेनराक्षस्यरितवोधानस्यागसिद्धये ॥ १ ॥ वलनलत्तस्यसम्यक्प्रतिपत्तयेषोधाप ॥ स्योवि
 द्विगुणाएवतोर्विताशीतवातातपादय ॥ यधनादधिकमन्यवनवासमजानताम् ॥ २५ ॥ चित्तमणिर्मयाप्राप्तइत्यनुदवानभि ॥ नल
 व्यधानभवान्साधोस्फटिकस्यापिखडिकाम् ॥ २६ ॥ इत्येतदगमणिपलकयासमानमभ्यक्षयाप्रकथिततवपद्मनेत्र ॥ तद्वोध्यमेवमम
 लस्ययमेवदुःखाद्यदस्ति तत्परिणतिनयचित्तकोशे ॥ २७ ॥ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० माक्षोपायेषुनि ० पू० चू० चित्तमणिंसाधकवृत्तांत
 विवरणानामनवतितमसरा ॥ १० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ इदानींराजशार्ङ्गलवस्तुसप्ततिपत्तये ॥ शृणुर्विध्येमवृत्तांत
 विवृतिस्मयकारिणीम् ॥ १ ॥ योसौर्विध्यवनेहस्तीसोस्मिन्मूमितलेभवान् ॥ यौवैराग्यविवेकोत्तद्वीतस्यदर्शनीसितौ ॥ २ ॥ यश्चा
 सौवारणाकानितत्परोहस्तिपगस्थित ॥ तदज्ञानतवाकानितत्परोहवदुःखदम् ॥ ३ ॥ अतिशकोप्यशक्तेनदुःखादुःखमयाद्रयम् ॥ इस्तीह
 स्तिपकनेवरजन्मोत्सृणनीयसे ॥ ४ ॥ यद्योहवज्रसारेणवारणपरियञ्जित ॥ तदाशापाशजालेनभवानापदमावृत ॥ ५ ॥ आशाहि
 लोहरज्जुभ्योविषमाविपुलादृढा ॥ कालेनस्यितलोहवृणानुपरिवधते ॥ ६ ॥ यद्वहेक्षतेवैरीगजमारादलक्षित ॥ प्रेक्षतेत्वांतदज्ञान
 कर्ढायापद्मकम् ॥ ७ ॥ यद्वज्रजगजगजोशृङ्खलाजालवधनम् ॥ तत्तत्याजभवान्मोगाभूमिराभ्यमकदम् ॥ ८ ॥ कटाक्षित्युक
 रेशस्रष्टखलापधमदनम् ॥ नत्वस्यमनसस्साधोभोगश्राविनिवारणम् ॥ ९ ॥ यद्विभेपादयत्युच्चैर्धधहस्तिपकोपतत् ॥ त्वयित्यजानित
 द्राव्यमज्ञानपतितंरुतम् ॥ १० ॥ यदाविरकपुरुषोभोगश्रात्यकुमिच्छति ॥ तदाप्रकपतेज्ज्ञानलुपेद्वक्षेपिश्राचवत् ॥ ११ ॥ यदावि
 धकपुरुषोभोगास्त्यज्यतिष्ठति ॥ तदापलायतेज्ज्ञानछिन्नेवक्षेपिश्राचवत् ॥ १२ ॥ सयललकारिणीम् ॥ १ ॥ यौतस्यद्वैवरात्रीतीविरभ्यविधे
 काल्यावित्यभ्य ॥ २ ॥ १ ॥ अतिशकोहलजानपित्यमशक्तेनदुर्बलेनापितीर्थ्यणुःखादुःखमयाद्रयनीयस ॥ ३ ॥ सवज्जोहजालेनयुक्तिप्रकटयति ॥ यदिति ॥ प
 रितोपाधितोहद्वक्षेपिपत् ॥ भवाराधयाभिम्याप्यस्यापरावहत ॥ राज्यालनकालेनदित्यर्थ ॥ ५ ॥ ६ ॥ रिपीहस्तिपकेन्द्रावपश्यतीत्यनेनसुचिततद्दर्शनमुदाहरति ॥ यदिति ॥
 द्वादहस्ये ॥ अज्ञानस्यधेततलनरोप्यवादोयम् ॥ ७ ॥ इताभ्यायभक्तलाभ्यापिसुकोलास्यर्यमाह ॥ यदिति ॥ ८ ॥ ९ ॥ सपतभ्यादप्यभ्यासमाप्यप्रकरणिरर पयानोभ्यापि
 तियपुनरभ्यासानेरांर्यपति ॥ यद्विधेद्वि ॥ परितययाभ्यासवर्तितयाकर्तव्यपापानिनिषजजरीकृतमिषत्य ॥ १० ॥ तदेवस्यदयति ॥ यद्वेति ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ क्षतं शिथिलीभूतमपि मनस्यागस्तत्त्वज्ञानेन निर्मनस्कतातद्विशेषेण महत्सिद्धान्तनिहतदानीमेव ते चूडालोक्तिश्रवणात्तत्त्वबोधो धावसरो भूदिति भावः ॥ १४ ॥ तेन त्वदुपेक्षिता
ज्ञानेन ॥ १५ ॥ राज्ञ्यग्यागविधौ तदेव ध्यागतपतिमज्ञानयथापातयिष्यस्तत्तदेव क्षयगतसत्त्वातप स्वातपातेन नाह निष्यदित्यर्थः ॥ १६ ॥ सरवातवल्यचक्रे इत्युक्ते स्तात्पर्यमाह ॥
यदिति ॥ १७ ॥ परधाराजसामस्यागजलपटभूमयेत्यत्रोकाराजसामधीरुक्तयति ॥ यातस्येति ॥ तस्यागजरोर्हस्तिपक्ष्यराजप्रयुक्ताश्रीः स्वातसामधीसपथाउक्तासातनुअव
ज्ञानविचारानादरस्तद्विशेषणस्य हस्तिपक्ष्यपदे अभ्यन्तरचारिणी अतरगैश्वर्यभूता ॥ चितैव स विवेकमय सर्वस्य मिति भावः ॥ १८ ॥ हे साधो त्वमगजोपि सन्नयमुक्तविवेकसंपन्नो ग
जेन्द्रः अनेनाज्ञानलक्षणेन वैरिणा अभिन स्वातेतरसानिक्षिप्तः ॥ १९ ॥ उपर्यस्य गयद्वाल्लतौ येन सतरादस्य स्यातात्पर्यरुक्तयति ॥ यदिति ॥ सज्जनदन्तिभिः शानिक्षात्पादिगुणै सा
धुजनसमागैश्च ईषदाहृतम् ॥ २० ॥ इति भूयादृढद्वल्लोने हस्तिपक्ष्येन ॥ तिष्ठत्यद्यापि दुःखेन भूयः प्रयथावलिरित्युपसहारस्य नात्पर्यवर्णयन्नुपसहरति ॥ इत्यध्याधीति ॥ २१ ॥ उ
भोगौ येन नमुमुके पतत्यज्ञानसंस्थितिः ॥ पादपेक्षकचच्छिन्ने कुलायस्तद्गतो यथा ॥ २२ ॥ यदावनं प्रयातस्त्वं तदाज्ञानं क्षतं वया ॥ पति
तंस न निहतं मनस्त्यागमहासिता ॥ २३ ॥ तेन भूयः समुत्थाय स्मृत्वा परिभवं कृतम् ॥ तपः प्रपंच स्वातोस्मिन् गहने ल्वनि योजितः ॥ २४ ॥ तद्
वापातयिष्यस्त्वं यद्यज्ञानं तथागतम् ॥ राज्ञ्यग्यागविधौ तत्त्वां नाह निष्यक्षयं गतम् ॥ २५ ॥ यत्स्वातवल्यस्तेन वैरिणा हस्तिनः कृतः ॥ तत्त
पोढुः खमखिलमज्ञानेन तवार्पितम् ॥ २६ ॥ यातस्य राजराजश्रीर्गजारिर्नृपसत्तम ॥ सात्वजज्ञाननृपते श्रितं अभ्यन्तरसारिणी ॥ २७ ॥ त्वं
गजेन्द्रस्त्वयं साधो दीर्घवने गजोपि सन् ॥ अज्ञानवैरिणा तेन निक्षिप्तस्तरसाभितः ॥ २८ ॥ यत्स्वातवल्यो वाललताभिरवगुण्टितः ॥ आहतं
तत्तपोढुः खमीपत्सज्जनदन्तिभिः ॥ २९ ॥ इत्यद्यापि तपः स्वातोढुः खे ल्यस्मिन् युदारुणे ॥ स्थितोऽसि पातालतले नृपवद्वो यथा बलिः ॥ ३० ॥ ग
जस्त्वमाशानि गडानि वैरीमोहो निखातः पुनरुपबन्धः ॥ मर्हता तं विध्य उदत इत्थं त्वदीय उक्तः कुरु यत्करोषि ॥ ३१ ॥ इ० वा० वा० दे०
मो० नि० पू० चू० हस्तिकारस्यानतात्पर्यविवरणं नामैकनवतितमः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ चूडालोवाच ॥ यदुक्तं नयशा लिन्यातया
विदितवेषया ॥ तदा चूडालयाज्ञानं तत्कस्मान्नो ररोकृतम् ॥ २१ ॥ साहितत्वविदां मुख्याप्यद्यद्वक्तिकरोति च ॥ तत्सर्वं सत्यमेवांगतदनुष्ठेय
मादरात् ॥ २२ ॥ अथ चेद्वचनं तस्यास्त्वयाननुष्ठितं नृप ॥ तत्सर्वं संपरित्यागः कस्मान्न निपुणोक्तः ॥ २३ ॥ क मनुक्तचपि षोक्त्याह ॥ गज इति ॥
त्वगजः ॥ आशास्तव निगडानि ॥ मोहो वैरीहस्तिपक्ष ॥ उपेतपसि निर्वध एव निखातः ॥ मर्हता तं विध्यः ॥ इत्थं त्वदीय उदतोऽहतातो मया हस्ति कारव्यानेनोक्तः ॥ एवं परिज्ञायतपः स्वा
तदुद्रस्य तस्य रिपो नाशाय यत्करोषि तत्कुरु मा बिलवस्येत्यर्थः ॥ २४ ॥ इति श्रीवा० ता० नि० पू० एकनवतितमः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ इह कुभावचः श्रुत्वा सर्वस्यागपरोत्तपः ॥
त्यक्त्वा वनादिबद्धैः स्वसर्वं भादृभदीदृहत ॥ २१ ॥ यदा त्ववनप्रस्थितस्तदैवाज्ञानपतितसन्न निहतमिति त्वयोक्तं तदा नार्नामममनस्या गोपाय केनोपदिष्टो यो मया पोषित इति राजशकां
वितर्कयती चूडालोवाच ॥ यदुक्तमिति ॥ २२ ॥ तस्या अतत्त्वविच्छादतवादिनीत्वा दिशकावाचयति ॥ साहीति ॥ अनुष्ठेयमभूदिति शेषः ॥ २३ ॥ यदि आत्मबुद्ध्या चिरं जीवेदुर्बुद्ध्या
विशेषतः पन्बुद्धिर्विनाशाय लीबुद्धिः प्रलयकरोति वचनात्कीबुद्धिमुपेक्ष्यात्पन्बुद्धिनिश्चिन सर्वस्यागमेव बद्धमस्यास्तर्हि स एव त्वया कुतो न स्थिरो कृत इत्याह ॥ अथ चेदिति ॥ ३॥

राज्यादिरत्यागमापण सिद्धं सर्वपरित्यागमाभोर्गताभ्यन्तरं सर्वकृतं जगद्गतिर्विद्यास्त्वोदयलयेति त्वद्वैकोक्तम् नञ्प्रथमात्प्रकारेणानुपुन स्वीकृतम् तत्कथमप्यासव
त्यागाननिरुणाकृतं नतिरिति त्वज्यं प्रच्छति ॥ राज्यामिति ॥ ४ ॥ केवलसर्वसत्यागशेषिताद्वयनित्ययेति प्रयागुक्तमेवास्यात्तरय विवेकाभावात्तरसौनमपि पन्तस्तद्व्यवनाश्रम
कुटाक्रमद्वारिपरिषद्देशेपविनि शयत्याजितेकषष्टिप्रकरणप्याङ्कारार्थपरित्यज्यपुण्योऽसविध्यतीति मन्थमानाशर्तलादुद्दिष्टिष्वारम्भप्रकारयोग्यतामिसिधिनैवबुद्धालोवा
ध ॥ एतमिति ॥ यत्सर्वविषयैवतत्प्रागोक्तस्य स्यात् सिद्धात् नञ्प्रथमात्प्रकारेणानुपुन स्वीकृतम् तत्कथमप्यासवत्यागाननिरुणाकृतं नतिरिति त्वज्यं प्रच्छति ॥ राज्यामिति ॥ ४ ॥ केवलसर्वसत्यागशेषिताद्वयनित्ययेति प्रयागुक्तमेवास्यात्तरय विवेकाभावात्तरसौनमपि पन्तस्तद्व्यवनाश्रम
कुटाक्रमद्वारिपरिषद्देशेपविनि शयत्याजितेकषष्टिप्रकरणप्याङ्कारार्थपरित्यज्यपुण्योऽसविध्यतीति मन्थमानाशर्तलादुद्दिष्टिष्वारम्भप्रकारयोग्यतामिसिधिनैवबुद्धालोवा
ध ॥ एतमिति ॥ यत्सर्वविषयैवतत्प्रागोक्तस्य स्यात् सिद्धात् नञ्प्रथमात्प्रकारेणानुपुन स्वीकृतम् तत्कथमप्यासवत्यागाननिरुणाकृतं नतिरिति त्वज्यं प्रच्छति ॥ राज्यामिति ॥ ४ ॥ केवलसर्वसत्यागशेषिताद्वयनित्ययेति प्रयागुक्तमेवास्यात्तरय विवेकाभावात्तरसौनमपि पन्तस्तद्व्यवनाश्रम
कुटाक्रमद्वारिपरिषद्देशेपविनि शयत्याजितेकषष्टिप्रकरणप्याङ्कारार्थपरित्यज्यपुण्योऽसविध्यतीति मन्थमानाशर्तलादुद्दिष्टिष्वारम्भप्रकारयोग्यतामिसिधिनैवबुद्धालोवा
ध ॥ एतमिति ॥ यत्सर्वविषयैवतत्प्रागोक्तस्य स्यात् सिद्धात् नञ्प्रथमात्प्रकारेणानुपुन स्वीकृतम् तत्कथमप्यासवत्यागाननिरुणाकृतं नतिरिति त्वज्यं प्रच्छति ॥ राज्यामिति ॥ ४ ॥ केवलसर्वसत्यागशेषिताद्वयनित्ययेति प्रयागुक्तमेवास्यात्तरय विवेकाभावात्तरसौनमपि पन्तस्तद्व्यवनाश्रम

कुक्षानिभित्तय ॥ अल्पाकुटीकुटीर ॥ १९ ॥ विष्टरादासनात् ॥ वक्षसासनयोर्विष्टरइतिषत्वम् ॥ अवदातात्माशुद्धचित् ॥ २० ॥ अंशुमानसूर्य स्वस्यस्वन्देनेरर्थेइवासने
 आलोकयन्नेवस्थितइतिशेष ॥ २१ ॥ २२ ॥ अधिभू समुद्रोदरनिष्ठाभूमिरुन्नतभुवोदटिनद्यादिवारियथाएकत्रानयतितद्वत् ॥ २३ ॥ करैःकिरणैःसंचारवान्सक्रांतोर्को
 यथासूर्यकातशिलास्थानपावकज्वालयतितद्वत् ॥ अणौज्वल्लेखकर्मकत्वाणौकर्तुःपावकस्यकर्मता ॥ भांडोपस्करस्यापितफलभस्मीभावाश्रयत्वात्कर्मताविवक्षिता ॥ ज्व-
 लेर्भिल्विकल्पादुपधाद्रसाभाव ॥ २४ ॥ विशेषशृत्स्यामितिशेष ॥ व्यसिकामन्वतरसधिप्रलयस्तत्रयथारवि स्वपदीपितेभौजगद्भुत्वामेरुभ्येउपविशतितद्वत् ॥ २५ ॥ इ-
 दानीमक्षमालात्पुक्तकाम कर्तोपकारविस्मरणदोषपरिहरतामाह ॥ एतावंतमितिद्वाभ्याम् ॥ हेपतिप्रियेस्वामिभक्तेनजातःपरह्मेशेनस्वार्थसाधनबुद्धेर्भेदउच्छेदोयस्यतथावि-
 श्रिखिध्वजउवाच ॥ एतच्चेन्ममनोसर्वतस्सर्वभाजनादिमे ॥ चर्मकुड्यकुटीरादिनत्तावत्संस्त्यजाम्यहम् ॥ १९ ॥ ॥ श्रीवासिष्ठउवाच ॥
 इत्युक्तासमस्तस्यावविदुष्यमतिःशामी ॥ विष्टरादवदातात्माशुद्धिवशरह्नतः ॥ २० ॥ कुंभस्वालोकायन्नेवतत्क्रियाःसास्मितःस्वय-
 म् ॥ आसनेलोककार्येषुस्वस्यन्दनइवांशुमान् ॥ २१ ॥ चत्करोतिकरोत्वेतदस्यैतत्पावनंपरम् ॥ इतितूष्णींस्थितःकुंभःशिरिध्वजमवै-
 क्षत ॥ २२ ॥ शिरिध्वजस्तुतस्सर्वभांडोपस्करमाश्रमात् ॥ एकत्रैवानयामसभुवोवार्थाद्विभूरिव ॥ २३ ॥ तत्संस्थाप्येधनैःशुष्कज्वा-
 लयामासपावकम् ॥ करैःसंचारवानर्कःसूर्यकांतपदंयथा ॥ २४ ॥ भांडोपस्करजालं तदभौत्युक्ताविवेशसः ॥ ध्वंसिकायांजगद्भुत्वा-
 मेरुशृंगेयथारविः ॥ २५ ॥ एतावंतंमयाकालंदत्तायत्वंपतिप्रिये ॥ अजातबुद्धिर्भेदनेनैवकृतमस्तुते ॥ २६ ॥ भांतौतुविनिवर्तिन्यां
 नाधुनोपकरोपिमाम् ॥ मंत्राटव्यांचिरंभांतंविल्लतंकार्यवर्त्तसु ॥ २७ ॥ इष्टानिधर्मस्यानानिविश्राम्याम्यधुनासारि ॥ इत्यक्षमालांज्व-
 लनचिक्षेपात्काशिरिध्वजः ॥ २८ ॥ कल्यांताग्राविवव्योमतारालीपवनोमलाम् ॥ मयानरमृगेणत्वांचिरंवनमृगाच्च्युतम् ॥ २९ ॥ अ-
 बोधेनयुतंवृत्त्यामिदमेवमृगाजिन ॥ इदानींगच्छतुच्छाद्यपंधानःसंतुतेशिवाः ॥ ३० ॥ वह्निनाव्योमतंगच्छसतारंव्योमतेसमम् ॥ तद्वृ-
 त्त्यंगालकराभ्यांसुधृत्वाचर्मजिह्वादिति ॥ ३१ ॥

धेनमयात्वयत्पुतावतकालवृत्तापरिवर्त्तनश्रमप्रापितानैवतेतवमत्सेवनकृतपर्याप्तमस्तु ॥ २६ ॥ अधुनातुतपोजपादिकर्त्तव्यताभांतौविनिवर्तिन्यामपगतायासत्यामांनोप-
 करोपिअतोन्वाश्रमेणयोजयामीतिविश्राम्येत्यर्थ ॥ अहमपित्वयासहजपभोगेनानामत्राटवीषुभातःसंप्रतिविश्रामिव्यामीत्याह ॥ मंत्राटव्यामिति ॥ कार्यवर्त्तसुक्रिया-
 सप्यशुद्धसिद्धिर्भागोपुविहृतनभातम् ॥ २७ ॥ धर्मस्थानानितपोवनसिद्धिक्षेजादीनि ॥ २८ ॥ यथापवनःकल्यांताग्रेव्योभ्रस्तारालीनक्षत्रमालाक्षिपतितद्वत् ॥ अनेनाक्षमाला-
 स्फाटिकीतिगम्यते ॥ मृगाजिनप्रत्याह ॥ मयेति ॥ २९ ॥ वृत्त्याकुशासने ॥ इदमेवतवोपकृतमस्त्वितिशेषः ॥ तुच्छाद्यमूलकारणभायात्सआवाय ॥ पंधानःअवांतरकारणप्र-
 विलयलक्षणांमार्ग ॥ ३० ॥ सतारव्योमतेसमिदुक्त्यापृषतस्यनच्चर्मशुष्कवृद्धिचित्रमितिगम्यते ॥ तस्यहि सतारव्योमनाग्रामिरनुरूपैवेति ॥ ३१ ॥

॥ १० ॥ ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

॥ ३ ॥

11

11

2

—

11

द्रव्योपकरणेहंसत्तुकामः शिखिध्वजः ॥ विनिवार्यावकुंभेनचित्तत्यागायबोध्यते ॥ १ ॥ स्वेनमनसाद्यथाममतासंकल्पेनकल्पितंसमर्पिततत्कुटीरूपवृणमंदिरम् ॥ १ ॥
 पिथरशरावकुशकाष्ठसचयादियत्किंचिद्भवत्तत्सर्वदहाहेत्यादिपरेणान्वयः ॥ २ ॥ स्वस्यवसनवल्कलम् ॥ भुज्यतेयस्मिस्तद्भोजनंपन्नपुटकाद्यपि ॥ ३ ॥ पूर्वदृष्टापश्चान्नटा
 अदर्शनप्रामाज्जनस्थितिर्यत्र ॥ पूर्वकालेति सभासः ॥ ४ ॥ तदेवोपपादयति ॥ आश्रमादिति ॥ ५ ॥ केवलाकृतिर्देहभावावशिष्टः ॥ ६ ॥ वासनांममताम् ॥ तत्रसर्वोपकर
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ अथोरथापददाहासौशुष्कतत्तृणमंदिरम् ॥ अग्नेनस्वेनमनसाद्यथासंकल्पकल्पितम् ॥ १ ॥ शिष्टंयत्किंचिद्भव
 तत्सर्वंसाशिखिध्वजः ॥ असंख्यमनामौनीक्रमेणसमयाधिया ॥ २ ॥ ददाहचसचिक्षेपतत्याजचवभंजवा ॥ भ्रांजजातंस्ववसनंभो
 जनाद्यपितुष्टवत् ॥ ३ ॥ सबभूवाश्रमस्तस्यदृष्टनष्टजनस्थितिः ॥ वीरभद्रवलध्वस्तदक्षयज्ञाश्रमोपमः ॥ ४ ॥ आश्रमात्तेमृगणास्त्य
 करोमंथमुखयुः ॥ साभिदाहापुरवराद्भूतभीतजनाइव ॥ ५ ॥ भ्रांजजातदहत्यद्रौसहशुष्केधनेनतत् ॥ केवलाकृतिरस्त्रेहस्तुष्टिमानाहभू
 पतिः ॥ ६ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ वासनांतत्रसंत्यज्यसर्वत्यागीस्थितोह्यहम् ॥ अहोनुचिरकालेनदेवपुत्रप्रबोधितः ॥ ७ ॥ संपन्नः
 केवलःशुद्धःसुखेनोद्धोषवानहम् ॥ किंनानमकिलवस्वेतद्भवेत्सांकल्पिकक्रमम् ॥ ८ ॥ यावद्यावत्प्रहीयतेविविधाबंधहेतवः ॥ तावत्तावत्स
 मायातिपरमानिर्दतिमनः ॥ ९ ॥ शान्त्यामिपरिनिर्वाप्तिसिखितोस्मिजयाम्यहम् ॥ विबंधाःप्रक्षयंयाताःसर्वत्यागोमयाकृतः ॥ १० ॥ दिगं
 बरोदिकसदनोदिकसमोयमहंस्थितः ॥ देवपुत्रमहात्यागालिकमत्यदवशिष्यते ॥ ११ ॥ कुंभउवाच ॥ सर्वमेवनसंत्यक्तंत्वयारज
 नशिखिध्वज ॥ सर्वत्यागपरानंदमामुधाभिनयंकुरु ॥ १२ ॥ तवास्त्येवापरित्यक्तःसर्वस्माद्भागउत्तमः ॥ यंपरित्यज्यनिःशेषंपरमा
 यास्यशोकताम् ॥ १३ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इतिश्रुतवतातेनकिंचित्सांचित्यभूभृता ॥ इदमुक्तंमहाबाहोरामराजीवल्लोचन ॥ १४ ॥
 शिखिध्वजउवाच ॥ इंद्रियव्यालसंघातोऽरक्तमांसमयाकृतिः ॥ शिष्यतेसर्वसंत्यगोदेहोभेदेवतात्मज ॥ १५ ॥ तदुत्थायपुनर्देहंभृगुपा
 तादविघ्नतः ॥ विनाशात्मकतानीत्यासर्वत्यागीभवाम्यहम् ॥ १६ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इत्युक्त्वादेहमग्रस्थेभ्यश्चेत्यनुमसौजवान् ॥
 करोतिपावदुत्थानंतावकुंभोप्युवाचह ॥ १७ ॥

णे ॥ प्रबोधितस्त्वयतिशेषः ॥ ७ ॥ साकल्पिकोममतासकल्पप्रयुक्तः सप्रहृक्तमायस्यतथाविधमेतदुपकरणजातकिनामनकिंचित्सारभूतमुपादानार्हमित्यर्थः ॥ ८ ॥ तस्याग
 सुखमभिनयन्नाह ॥ यावद्यावदिति ॥ ९ ॥ विविधाबंधाबधहेतवोविषयाः ॥ १० ॥ ११ ॥ बाह्योपकरणत्यागमात्रेणभ्रात्यावालस्येवतस्यसर्वत्यागसुरवाभिनयमसहमानः
 कुंभउवाच ॥ सर्वमेवेति ॥ अभिनयव्यंजकचेष्टाविशेषम् ॥ १२ ॥ तवेत्यादिप्राग्वत् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ श्वभेभृगौ ॥ १७ ॥

निरागस्कनिरायाधम् ॥ महावदृष्टो ॥ गणकस्यवत्सम् ॥ १८ ॥ निरागस्कनोभवदर्ययति ॥ अहमिति ॥ तवकापराधइतिशेष ॥ १९ ॥ २० ॥ यस्यापराधसमन्यदर्ययति
 क्षोभयतीति ॥ सपरमिपराधोरद्वय ॥ २१ ॥ ननुसुखदुःखोद्वेगस्यभवात्कुलभारीनापराधितमाह ॥ सुखेति ॥ भूत्याउत्सृजितस्माननाभाभेण ॥ तपदृष्टमाह ॥ नेति ॥
 यथाफलवत्सर्वगुणैर्भवात्स्येकतादियतेतस्मिन्नतदभिभाष्यात्माअपराधभारप्रभति ॥ २२ ॥ यत्सुखदुःखफलानांशिरप्यसुखानांपुण्याणांअलानात्तत्कुरुतेइति
 सपरमपराधी गठनसाधुनाकिमपराद्वयद्वेगेनापिसाधुनाभन किमपराद्वयमित्यर्थम् ॥ २३ ॥ इयस्यास्यसर्वस्यागपुनरधिकारिदेहदीर्घ्येनज्ञानदीर्घ्याद्विषमोदुःसाधरवस्य
 कुभउवाच ॥ राजकिमितिदेहत्वनिरागस्कमहावदृष्ट ॥ त्यजस्यद्गोहृदयम कुपितोहृदितर्णकम् ॥ १८ ॥ जहोवराकोभूकालातपस्वी
 देहकल्ययम् ॥ नकश्चनतवेतस्मिन्माधुवेतनुंत्यज ॥ १९ ॥ आत्मन्येवैयमूकालाध्यानवानवतिष्ठते ॥ सखाल्यतेपरेणैवतरणैव
 काष्ठकम् ॥ २० ॥ क्षोभयत्यन्यपुनैर्ननिग्रहाहामुद्बुधंलज्ज ॥ तपस्विनंयथैकांतस्थितंभक्ततस्कर ॥ २१ ॥ सुखदुःखादिभूत्याहिना
 पराधिशरीरकम् ॥ नात्मनफलवानात्मस्यदेहक्षोपराधवान् ॥ २२ ॥ वात फलशिरपुष्पपातनकुरुतेसुरन् ॥ तरुणासाधुनासाधार
 पराद्वकिमात्मन ॥ २३ ॥ त्यक्तेनापिशरीरेणकिलतामरसेक्ष्ण ॥ सर्वत्यागोतयेयतिनिष्पत्तिविषमोहिस ॥ २४ ॥ अगौकेवलमेतत्वं
 निरागस्कशरीरकम् ॥ मुधाक्षिपसिनोदेहत्यागोतस्यागितामवेत् ॥ २५ ॥ येनायक्षोभ्यतेदेहोभतेभेनेवपादप ॥ तत्सत्यजसिचैस्याप
 तन्महात्यागवान्प्रवान् ॥ २६ ॥ तस्मिंस्त्यक्तेभवेरयकसर्वदेहादिभूपते ॥ नोबन्निभममप्येतद्भूयोभूयभरोहति ॥ २७ ॥ ॥ शिखिष्व
 जउवाच ॥ केनायचाल्यतेदेह किंजीजजन्मकर्मणाम् ॥ कस्मिंस्त्यक्तेपरित्यक्तसर्वभवतिसुदर ॥ २८ ॥ कुभउवाच ॥ साधोन
 देहस्यागेननरान्यत्यजेनैव ॥ नवोटजादिशोपेणसर्वत्यागोमवेक्ष्य ॥ २९ ॥ यत्सर्वसर्वतोयच्चतस्मिन्सर्वैककारणे ॥ सर्वस्मिन्सपरि
 त्यक्तेसर्वत्यागकृतोभवेत् ॥ ३० ॥ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ सर्वसर्वगतसर्वहेयत्याज्यचसर्वदा ॥ सर्वैकमुच्यतेद्वैहिसर्वतत्त्वविदां
 व ॥ ३१ ॥ ॥ कुभउवाच ॥ साधोसर्वगताकारजीवप्राणादिनामकम् ॥ नजडनजडंभ्रातचित्सर्वमितिस्मृतम् ॥ ३२ ॥ चित्तमे
 वश्रमविद्विद्विचैतो नरंक्षुप ॥ चित्तविद्विजगज्जालं चित्तसर्वमितिस्मृतम् ॥ ३३ ॥

यतइत्ययः ॥ २४ ॥ तस्यदेहोभक्तस्याहकारस्यापिगतामोभवेत्यसिद्धोमित्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ एतद्वहानिनिष्पन्नजलमज्जनादिनानाशितमपितस्माद्वहजालकोद्वेगअन्य
 कर्मबीजभूताद्येहमिति ॥ २७ ॥ २८ ॥ सर्वव्यासनारस्यदत्तासर्वम् ॥ सर्वविषयेषुपुण्यदत्तास्यदत्त ॥ मकथेनसर्वजनकत्वात्सर्वैककारणे ॥ ३० ॥ सर्वमहेयसर्वदा
 स्यान्मनसुपोष्यमयसर्वदायोज्यतत्त्विकमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ चित्तसाधोभ्येनवीक्षणमकिक्रियाप्राधान्येनप्राणादिनामकचित्तसिद्धिर्भवति ॥ ३२ ॥ नरस्यबह्वर्णपुरुषम् ॥ ३३ ॥

१ एकस्मिन्मितायधिकप्रियाह २ गौहृदयकसर्वदेहादिभूपतेद्वैहिसर्वतत्त्विकचित्तस्यदत्त

॥ ३४ ॥ तत्प्रागे सर्वत्यागसंभवात्तदत्यगो सर्वत्यागसंभवात् ॥ ३५ ॥ सर्वधर्मादयः अधर्मावाराज्यादितरफलभोगस्थानानि वासचित्तस्य परदुःखमेव ॥ ३६ ॥ विवर्तते तेषां
 णमते ॥ ३७ ॥ भस्माभरणकमरेण ॥ ३८ ॥ सर्वभूतप्रसिद्धानामुपभोगानां जरा मरणादीनां देहधर्माणाम् ॥ महामुनिपदेन तद्धर्माश्चामदमादयो लक्ष्यते तेषां
 च तत्र तन्निरुद्धासनचित्तमेवाश्रय इत्यर्थः ॥ ३९ ॥ अशातचित्तमेव मनो नान्मनो मयमतः प्राणचेष्टया जीवश्च भूत्वा बहिःस्थूलदेहतद्व्यवहाराद्याकारजालेन आवर्तते इत्यर्थः
 ॥ ४० ॥ तदेवातः शान्तमहदहंकारप्राणप्राज्ञात्मा चेत्यादिभिः क्रियानुहैरभिधा व्यापारैरुच्यत इत्यर्थः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ सत्यपरमार्थभूतभूमानदरूपकियानुभूयते अनुभूय
 राज्यादेर्यदेहादेशश्चमर्देर्महीपते ॥ सर्वस्यैव मनो बीजं तरुबीजं तरोरिव ॥ ३४ ॥ सर्वस्य बीजे संत्यक्ते सर्वत्यक्तं भवत्यलम् ॥ संभवात्सं
 भवाद्भूषसर्वत्यागो भवेदिति ॥ ३५ ॥ सर्वधर्माधिधर्मावाराज्यादिविपिनादिवा ॥ सचित्तस्य परंदुःखं निश्चितस्य परं सुखम् ॥ ३६ ॥ इदं
 विवर्तते सर्वचित्तमेव जगत्तया ॥ देहाद्याकारजालेन बीजं दक्षतया यथा ॥ ३७ ॥ पादपः पवनेनेव भूकंपेनेव पर्वतः ॥ भस्माभस्माभरेणा
 यंदेहश्चित्तेन चाल्यते ॥ ३८ ॥ सर्वभूतोपभोगानां जरा मरणजन्मनाम् ॥ महामुनीनां सुदृढचित्तं विद्विंसमुद्रकम् ॥ ३९ ॥ इदं प्रवर्तते सर्व
 चित्तमेव जगत्तया ॥ देहाद्याकारजालेन चित्तं जीवो मनो मयम् ॥ ४० ॥ बुद्धिर्महदहंकारः प्राणाश्चेत्यादिभिर्मुने ॥ क्रियानुरूपैरभिधा
 व्यापारैः शांतमुच्यते ॥ ४१ ॥ चित्तं सर्वमिति प्राहुस्तस्मिंस्त्यक्तेर्महीपते ॥ सर्वाधि व्याधिसीमांतः सर्वत्यागः कृतो भवेत् ॥ ४२ ॥ चित्तत्या
 गं विदुः सर्वत्यागं त्यागविदां वर ॥ तस्मिंस्त्रिदशमहाबाहोसत्यं किं नानुभूयते ॥ ४३ ॥ चित्तेत्यक्ते लयं याति दैतमैक्यं च सर्वतः ॥ शिष्यते
 परमं शांतमच्छमेकमनामयम् ॥ ४४ ॥ अस्याश्चित्तं विदुः क्षेत्रं संसृतेः सस्य संततेः ॥ क्षेत्रे लक्षेत्रतां याते शालेः कद्वसंभवः ॥ ४५ ॥
 चित्तमेव विचित्रेहंभावाभावविलासिना ॥ विवर्तते र्थाभावेन जलमूर्धितया यथा ॥ ४६ ॥ चित्तोत्सादनरूपेण सर्वप्रागेन भूयते ॥ स
 र्वमासाद्यते सम्यक्साध्याज्येनेव सर्वदा ॥ ४७ ॥ सर्वत्यागस्य विषयो यथैवान्योस्तिते तथा ॥ त्वमप्यन्यस्य भवसि तया निगृह्णासि वै नृप
 ॥ ४८ ॥ सूत्रं मुक्ताफलं नेव जगज्जालं त्रिकालकम् ॥ सर्वमंतःकृतं तेन येन सर्वं समुज्झितम् ॥ ४९ ॥
 नरुवेत्यर्थः ॥ ४३ ॥ द्वैतकार्यविभागविभावरपरपरा ऐक्यकारणोतिरोभावकमश्रयलयाधयाति ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ अर्थभावेन पदार्थाकारेण ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ सचायं सर्व
 त्यागेन परिच्छिन्नात्मग्रहणे सिद्धतीत्याशयेनाह ॥ सर्वेति ॥ हेत्यागिनृदपपरिच्छिन्नस्य तव यथा अन्यः सर्वत्यागस्य विषयोस्तितथा त्वमप्यन्यस्य त्वत्प्रागेन विषयो भव
 सितथा च त्याज्यमेवात्मतया गृह्णासीति ने सर्वत्यागः सिद्धतीत्यर्थः ॥ ४८ ॥ अपरिच्छिन्नात्मग्रहणेतुल्यमेव सर्वस्यात्वेति त्वान्येन त्यागायोगाज्यकोट्यानि विद्वेन त्वया सर्व
 त्यागे सर्वस्यायतीक्यलब्धमित्याह ॥ सूत्रमिति ॥ ४९ ॥

मनुसर्वस्य जगतास्य युर्यनेषावतिता तत्कथसर्वेत्याय सलभस्य तात्त्राह ॥ यनेति ॥ यद्यपि सर्वस्य क्कास सर्वयु यता मायस्तया पितेन सक्त जगदाश्रया तारालाभात्मनो यान्न स पा
 वपाश्वरासनास्तीति तत्र इति स एव प्यवहृदशाभिप्रकाशस्य सलभेभ्युभ्यत इति भाव ॥ ५० ॥ अतएव सर्वत्यागे सवदाश्रयप्यवहृदशाश्रय इति कलहक्षया निर्वाणदीप
 दृष्टान्तस्य गतस्त्वयम्यानि देवसवप्यवहृदशमकारानां प्रावहृदशासलहेदीपदद्यानं प्राह ॥ अलहेनेति ॥ ५१ ॥ तदवस्तुदयति ॥ स्थितिमिति ॥ ५२ ॥ सर्वत्यागेय्यप्यतापसिवा
 रयति ॥ समस्तेति ॥ समस्तानां बलूनां राज्यारणयोपकरणानां तेषां सेत्यागे ॥ ५१ ॥ परिशिष्टचित्तात्तिरिक्तत्वात् सत्यत कपुरुषा यस्तप्राह ॥ समस्तेति ॥ तथा निर्वाणपर
 मपुरुषार्थोपि वल्लानेतर इति यद ॥ ५२ ॥ तस्य सत्यस्य सवप्यप्यत्येपि सर्वसंविदा बलभावोऽस्तेति न आत्मसक्तिरित्याह ॥ सर्वस्यागोहीति ॥ द्विषीकसां सर्ववदनक्षभादीनाम
 येन सर्वपरिरयत्कतस्मिन् व्युद्ध्यन्तेपि स्थितम् ॥ जगत्सर्वत्रिकालस्य ततो मुक्तावलीयथा ॥ ५० ॥ अस्त्रेहेनेव दीपेन येन सर्वसमुत्क्षिप्त
 म् ॥ सस्त्रेहेनेव दीपेन तेन सर्वत्र फाशितम् ॥ ५१ ॥ स्थितसर्वपरित्यज्यय शोतेऽस्त्रेहदीपवत् ॥ सराजतेन प्रकाशात्मात्मन सस्त्रेहदीपवत् ॥ ५२
 समस्तवस्तुनिकासं यथा त्वमवशिष्यसं ॥ सवत्यागे कृतादागिव ज्ञानमवशिष्यते ॥ ५३ ॥ समस्तवस्तुदाहे विषया त्वन्तेतरादप ॥ सर्व
 त्यागत एवांगतयानि वाणमुच्यते ॥ ५४ ॥ सर्वत्यागो हि शून्यात्मा आश्रय सर्वसंविदाम् ॥ अन्तानां भुटाराणां त्वन्निवेददिवौकसान्
 ॥ ५५ ॥ सवत्यागरसापाने जरामरणमानीय ॥ न काश्चन प्रवाधते स्वस्येव व्योमलेखिका ॥ ५६ ॥ सवत्यागो महत्त्वस्य कारणनिर्मल
 द्युते ॥ सर्वत्यजसिषयस्माद्वादिस्ते र्धुहृत्तमम् ॥ ५७ ॥ सर्वत्याग परानदाहु स्वमन्यस्तुदारुणम् ॥ इत्योमित्युररीकरयय दिच्छसितदा
 चर ॥ ५८ ॥ सर्वत्यजति यस्तस्य सवमेवोपतिष्ठते ॥ यथैवानुविशत्यभौतयेवायाति वारिणी ॥ ५९ ॥ सर्वत्यागांतेरेवास्ति ज्ञानमात्मप्र
 सादकम् ॥ पच्छून्यकिल सादस्य तत्र राजादिति धृति ॥ ६० ॥ सर्वत्यागवशादेव हतकाले कलावपि ॥ शाफ्येन विगताशकमुनिना मेरुव
 रित्यतम् ॥ ६१ ॥ सर्वत्यागो महाराजसवसपत्नमाश्रय ॥ नष्टकृतिरिह यत्किंचित्सर्वतस्मै प्रदीयते ॥ ६२ ॥ कृत्वा भवंपरिरयागशा
 त स्वस्यो विद्यत्सम ॥ सौम्यो भवसि यदूक्तदृपो भवभूपते ॥ ६३ ॥

॥ ५५ ॥ सर्वत्यागरसस्य आपाने र्धपद्व्यात्वावनेकते
 पयाभसगोरासीनस्य त्वस्य व्योमलेखिका प्रिच्छक इति काटिका काश्चिदपिन प्रवाधते ह्यह ॥ ५६ ॥ निमलाद्युति स्वरूपस्फूर्तिर्धस्मान्ताया विषयस्य महत्त्वस्य तत्कुलभा
 ह ॥ सर्वविधि ॥ ५० ॥ इति विमरयति शेष ॥ ७० ॥ सवत्यागो धैर्यमवहृदशाश्रय इति ॥ सर्वविधि ॥ सर्वविधभावजातमारब्धोपनीतमुपनिष्ठते ॥
 वार्तार्थोऽभ्युपयाय पावद्वाराधौ विधिततया तया नदीभ्य आयातो वत इति यद ॥ ५१ ॥ सर्वस्याज्ञानतत्कार्यस्य यस्यागान्तदरेण तत्प्रसादकज्ञानमवयमसि ॥ भावस्य व्य
 यरात्रिर्युष्यस्य सतमेधैरत्नादिनिष्ठतीति किञ्चपि सिद्धमिति यद ॥ ६१ ॥ कलौ पापिष्ठतमेपि काले वेदवशात्तादतिनीचेनापि शाफ्येन सवत्यागवशाभ्येकवस्तुस्थितं यदा तदा पुनये
 दापरकाले वेदमना बलविना पुनपतयेन त्वया विधाताराकभ्योऽवहास्येयमिति कथाभ्यामिति योतनाय ब्रूतेति ॥ ६२ ॥ सवासासपदसंस्थाश्रयो निवासस्त्यागम् ॥ ६३ ॥

हेमहास्यभावभूमिपालत्वंप्रथमं स्याज्यं सर्वमनसापरित्यज्य अथोअनंतरं येन त्यजसितम्पानश्रविहाय तदनंतरं त्यागाभिमानलक्षणमहंकारमलं च विमुच्य जीवन्मुक्तरूपो भवेत्यर्थः ॥ ६४ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेति० पु० त्रिनवतितमः सर्गः ॥ ९३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ इह चित्तपरित्यक्तं मूलपरिशोधने ॥ देहादिबन्धवाधेन पूर्णचित्च्छेष ईदृशं ॥ १ ॥ चित्तत्यागचित्तत्यागोपायम् ॥ १ ॥ निरस्तनममेतित्यक्तमपि ॥ अप्यर्थाहिशब्दः ॥ २ ॥ एतच्चित्तमादातुममनयात्किं न जानामि द्रव्यववास्मिन्मूर्त्तत्वाभावाद ते ॥ १ ॥ ॥ स्वरूपत्यागादीर्घीकृतसामान्यरूपम् ॥ १४ ॥ कुमस्तदेवाह ॥ वासनैवेति ॥ रागवासनेत्यर्थः ॥ उदाहृतो लोके ॥ तथाचलौकिका आस्यत्यागानुजानामि ॥ हेउत्तम ॥ ३ ॥

सर्वपरित्यज्य महास्वभावस्तजस्यथोयेन च तद्विहाय ॥ त्यागाभिमानं च मलं विमुच्य विमुक्तरूपो भवभूमिपाल ॥ ६४ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पु० चू० शिखिध्वजावबोधननामत्रिनवतितमः सर्गः ॥ ९३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ एवं वदति वैकुण्ठे चित्तत्यागं मुहुर्मुहुः ॥ अंतर्विचारयन्सौम्यो राजा वचनमबवीत् ॥ १ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ हृदयाकाशविहगो हृदयद्रुममर्कटः ॥ भूयो भूयानिरसं हि स मभ्येत्येव मे मनः ॥ २ ॥ जानामि चैतदादातुं मत्स्यं जालद्वयकुलम् ॥ त्यागमस्य न जानामि चित्तं द्रव्यद्वयोत्तम ॥ ३ ॥ चित्तस्यादौ स्वरूपमेव धावद्भगवन्वद ॥ ततश्चित्तपरित्यागं यथावदहमेव प्रभो ॥ ४ ॥ कुंभ उवाच ॥ वासनैव महाराज स्वरूपं विद्विचेतसः ॥ चित्तशब्दस्तु पर्यायो वासनाया उदाहृतः ॥ ५ ॥ त्यागस्तस्यातिमुकरः सुसाध्यः स्पंदनादपि ॥ राज्यादप्यधि कानंदः कुस्तुमादपि सुंदरः ॥ ६ ॥ मूर्खस्तु मनस्यागो नूनं दुःसाध्यतां गतः ॥ पामरस्येव साध्या ज्यैष्ठ्येण स्येव सुमेरुता ॥ ७ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ स्वरूपवेद्यि चित्तस्य वासनामयमाकुलम् ॥ त्यागः समभ्येदुःसाध्यो वज्रनिर्गलनादपि ॥ ८ ॥ संस्तुत्यामोदपुष्पस्य दुःखदाहानलस्य च ॥ जगदक्लमणालस्य मोहमारुतखस्य च ॥ ९ ॥ शरीरयंत्रवाहस्य हृदयभ्रमरस्य च ॥ अथलाञ्छेत सरस्या गोपयथा भवति तदह ॥ १० ॥ कुंभ उवाच ॥ सर्वनाशो यस्य यः साधो चेत्तसः संस्तुतिद्वयः ॥ स एव चित्तसंत्याग इत्युक्तं दीर्घदर्शीभिः ॥ ११ ॥

दुरूपेषु मम वासनास्ति मङ्गकेष्वस्य चित्तमिति ॥ ५ ॥ सुकर इति ॥ औदासीन्यमात्रेण तस्मिद्धिरिति भावः ॥ राज्यादपीति ॥ तथाचाहुः ॥ यच्च कामसुरवल्लोके यच्च दिव्यमहत्सु ख तृणाक्षयसु ख स्यैतेनार्हतः षोडशीकला मिति ॥ सुदरोह्यः ॥ ६ ॥ कुतस्तर्हि स सर्वनामक्रियते तत्राह ॥ मूर्खस्येति ॥ ७ ॥ वेदित्वद्वयं च संस्तुत्यर्थः ॥ वज्रस्य निर्गलनाग्निगिरणादपि दुःसाध्यः ॥ सति मौल्ये औदासीन्यस्यैव दुष्करत्वादिति भावः ॥ ८ ॥ जगद्व्यक्षेण यद्वज्रतन्मृणालस्य ॥ जालेति पाठे पि जले भवजालमिति व्युत्पत्त्या अक्लमेवार्थः ॥ सर्वपर्यायैः कारणमेवोपलक्ष्यते ॥ ९ ॥ शरीरयंत्रवाहति प्रवर्त्तयतीति कर्मण्यण् ॥ यथा येनोपायेन भवति ॥ १० ॥ सर्वस्य वक्ष्यमाणमूलं कुरशात्वा पृष्ठ्वा देन शिरः स एव सस्त्रेतरपि क्षयः स एव चित्तस्य सत्यागो नूतबाह्या र्थात्यागवन्ममता निवर्त्तनमित्यर्थः ॥ दीर्घदर्शीभिरपरिच्छिन्नात्मदर्शीभिः ॥ ११ ॥

उत्तमार्थविमयानुवादानुभवेरमान शिखिष्वजलप्रोपपत्तिमाह ॥ चित्तेति ॥ चित्तद्विध्याधि ॥ गहिध्याधे शतशोपिममताषकनलक्षणेनत्यागेनाभावोभूयते किमुचित्कि
 स्योपलक्षेदेवानलङ्घ्येऽथानमूलराखापृष्ठभाविशेषस्य ॥ १२ ॥ अहमज्ञातात्मावीजपस्य ॥ सशाखाफलपृष्ठस्यपुष्पस्यपुष्पस्योन्मूलनेतत्स्थानाकाराभिन्निराधरणक्षेपव
 दयपस्यपानिधाम् ॥ १३ ॥ सभास्यस्मिन्निधिसभाक्षेपम् ॥ १४ ॥ अहमर्थान्नज्ञातात्मन उदयोपस्यतथाधिधोयोपस्यचित्तावेदमात्मक्येभिमानीप्रसिद्ध ॥ एतदेवेति
 कीर्तनगतनिर्देशः ॥ १५ ॥ कास्यसभास्येतिप्रश्नस्योत्तरमाह ॥ परमात्मपदमिति ॥ परमात्मनपदनीहमायासिषक्षेपम् ॥ यतस्तस्मिन्नेवभायामप्यप्यस्यस्यम
 मभ्येतरातिरक्षेपमित्यर्थ ॥ कर्तुरात्मस्योत्तरमाह ॥ एतस्मादिति ॥ एतस्याध्यात्मोत्तमान्मूलतस्मिन्स्थितिरिति ॥ इतिविश्वयात्मविदाभासध्यामात्मत्वादनुभावमात्मकोकुरोजा
 यतइत्यर्थ ॥ १६ ॥ तस्यैवापचयेनचिन्महामात्मनापरिणितिरित्याह ॥ अत्येति ॥ देशायाकान्तिस्मरणाच्चित्तनामनान्धमनइत्यभिधायस्याल्लयाधिधाधीनताजायतइति
 शिखिष्वजउवाच ॥ ॥ चित्तत्यागादहंमन्येचित्तनाशसुसिद्धये ॥ अभावशतशोप्याधे कथमस्यानुभूयते ॥ १२ ॥ कुमउवाच ॥
 अहंवाञ्छितहंम सशाखाफलपृष्ठव ॥ उन्मूलयसमूलतमाकाशददयोभव ॥ १३ ॥ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ ॥ चेतस किमुनेमूलको
 पुरकोस्यसमाव ॥ काशाखा केषवास्का कथमुन्मूल्यतेवस ॥ १४ ॥ ॥ कुमउवाच ॥ ॥ अहमर्थोदयोयोपस्यचित्तावेदनात्मक ॥
 एतच्चित्तहमस्यास्यविश्वीजमहामते ॥ १५ ॥ परमात्मपदक्षेपक्षेत्रमायामयस्यतत् ॥ एतस्मादध्यामोद्विन्नादकुरेनुभवकति ॥ १६ ॥
 निश्चयात्मानिराकारोबुद्धिरित्येवसोध्यते ॥ अस्यपुद्गाभिधानस्ययांकुरस्यप्रवीनता ॥ १७ ॥ सकलरूपिणीतस्याश्चिन्तनाममनोभि
 दा ॥ जीवोमिथोपलभात्माशून्यात्माद्युपलोपम ॥ १८ ॥ स्तम्भकायोयमेतस्यसाध्वस्थिरमरजित ॥ देशांतरकुरेदेशेकालस्मदो
 स्यवासना ॥ १९ ॥ शाखायाश्चित्तवक्षस्यदीर्घादृगतास्तता ॥ द्विधायपयत्यभोगाश्रभावाभावात्मयोनय ॥ २० ॥ विटपीषामहांतो
 स्यशुभाशुमफलाकुला ॥ इदंशस्यास्यचित्तस्यदुर्लक्षस्यप्रतिक्षणम् ॥ २१ ॥ शाखाविलवनंकुर्वन्मूलकापेभरकुरु ॥ ॥ शिखिष्वज
 उवाच ॥ ॥ चित्तहमस्यशाखादे कुर्वाणाहविकतनम् ॥ २२ ॥ कथंकरेभिर्मूलस्यनिर्धोपकणमुने ॥ ॥ कुमउवाच ॥ ॥ वासनावि
 विधाशाखाफलस्मदादिनान्विता ॥ २३ ॥

येणाय ॥ १७ ॥ तस्यवक्षस्यकीचमाह ॥ कीचइति ॥ परमार्थतोनिर्भकारत्वात्सर्विका

रयस्यात्माकारपेपलापमोमिध्याभूतचिन्तनद्रवमधोपलभात्मासाधीत्यर्थ ॥ १८ ॥ स्तम्भोमूलच्छायापदतोमध्यपदेश अयकाय शरीरेमेव ॥ मूलस्तम्भदेशाद्विराजि
 रेअपदेशेत्कथशाखादिप्रदेशायमंकुरोदोकाभेदिकाधनवर्तनादिकालइवतत्समोपमवर्कमपरिपाककालेरागद्वेषपदस्याप्यपृष्ठभायाकारणस्यदेतयोरास्योस्यवासनेव
 स्य ॥ १९ ॥ अस्त्यचित्तवक्षस्यसादीर्घादृगतास्तताश्चशाखास्ताद्विधायिभाषाभावाअन्धमरणानिर्भवात्मनोनर्धसहस्यस्ययोनय कारणीभूताभोगाश्रयअस्त्यमहो
 तेविटपीषाअर्वांतराशाखासमृद्धादितयेषामध्य ॥ २० ॥ २१ ॥ विषयभोगासमृद्धेवतलक्षणादित्यात्मदर्शनलक्षणेमूलकापेभरकुरुतिशयमु
 दित्यर्थ ॥ तमप्याल्लवनेमूलकापेधोपपत्त्याकापृच्छति ॥ चित्तेति ॥ २२ ॥ इत शाखाफलवभाषापुङ्गवमाह ॥ वासनाइति ॥ २३ ॥

अभाविता आसक्तित्यागेनानुभाविता अतर्विचारसंविद्वलेन लूना भवति ॥ उक्तमेवार्थं जीवन्मुक्तेषु लक्षणतया दर्शयति ॥ असंसर्केति ॥ २४ ॥ शाखा लवनाभ्यासे दृढे सति मूलकापे यो भवतीत्याह ॥ चित्तद्वुमेति ॥ लताजालशाखासमूहम् ॥ २५ ॥ गौणमगम् ॥ मुख्यप्रधानम् ॥ २६ ॥ मुख्यत्वेन प्राधान्येन ॥ प्रधानासपादने यत्नसाधितस्याप्यगस्यैकल्यप्रसगादिति भावः ॥ २७ ॥ त्वचित्तलक्षणस्य कटककवडस्य करजवनस्य अलनिरवशेषमूलदाहर्कुर्वति पूर्वान्यथ ॥ एवमेतद्विचिता भवति ॥ तदाहरणप्रसिद्धेनानलेनासिद्धेन लताजिज्ञासु पृच्छति ॥ अहंभावात्मन इति ॥ अर्थकरं समर्थं ॥ २८ ॥ कोहस्यामिति विचारादिसाक्षात्कारात्तद्वपुष्क ॥ २९ ॥ मया स्वयुर्ज्वेन बाह्यादिदोषाहकारात्ता अप्यात्मिका र्थाश्रयनात्मन अदृताश्चेति ज्ञातास्तथाप्यरात्मन तत्रापरिचयाज्जोष्यहकारोपुनः पुनरात्मनाभ्यातिर्निवर्तनं एवं निनिविश्राम्यामीत्या अभाविता भवत्यंतर्लूनाः संविद्वलेन ते ॥ असंसक्तमना मौनीं शांतवादाविचारणः ॥ २४ ॥ संप्राप्तकारीषः सौतर्लूनश्चित्तलतो भवेत् ॥ चित्तद्वुमलताजालं पौरुषेण विकर्तयन् ॥ २५ ॥ यस्तिष्ठतिसमूलस्य योग्या निकपणे भवेत् ॥ गौणं शाखाविलवनं मुख्यं मूलविकर्तयन् ॥ २६ ॥ चित्तदक्षस्य तेन त्वं मूलकापपरो भव ॥ मुख्यत्वेन महाबुद्धेर्मूलदाहमलंकुरु ॥ २७ ॥ चित्तकंठकखंडस्य भवत्यवमचित्तता ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ अहंभावात्मनश्चित्तद्वुमवोजस्य हेमुनं ॥ कानलादहनाख्यस्मिन् कर्मण्यर्थकरो भवेत् ॥ २८ ॥ पुंश उवाच ॥ राजन् स्वात्मविचारे यं कोहस्यामिति रूपधृक् ॥ चित्तद्वुमवोजस्य दहनं दहनः स्मृतः ॥ २९ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ मुने मया स्वयाबुद्ध्या बहुरात्रविचारितम् ॥ यावन्नाहं जगन्नावीर्विनमंडलमंडितम् ॥ ३० ॥ नाद्रस्तदं विपिनं न पर्णस्पंदनादि च ॥ जडत्वात्तदेहादिनामांसाश्च्युतादि च ॥ ३१ ॥ कर्भेद्रियाण्यापिन च न चतुर्दोद्रियाणि च ॥ न मनोनापि च मतिर्नाहंकारश्च जाड्यतः ॥ ३२ ॥ कटकत्वं यथाहं क्षितया हंत्वा चिदात्मनि ॥ जडत्वं सद्रूपतया तनतनास्ति हेमुनं ॥ ३३ ॥ सन्निवेशनिवासात्मासर्वार्थादिः परंपद ॥ विषयतेनान्यदन्यत्वात् न भस्मो वमहाहुमः ॥ ३४ ॥

ह ॥ मुने इत्यादिपट्टि ॥ यावदिति साकल्ये ॥ सर्वजगद्बहुरात्रविचारितमित्यर्थः ॥ तदेव विशिष्याह ॥ नाहमित्यादि ॥ उच्यते तदतर्गतं वनमंडलादिभिश्च महितं जगन्नाहमिति संक्षिप्योक्तिः ॥ ३० ॥ तदेव विस्तरेणाह ॥ नाद्रेत्यादि ॥ जडत्वादिति सर्वत्र हेतुः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अहंकारे जडत्वनास्तीति शका विवर्तत्वे हेतुना वारयन् जडस्य स्वतः सेदुमशक्त्या चित्तप्राप्तिर्दौर्मिष्यात्वपर्वस्यतीत्याह ॥ कटकत्वमिति ॥ तथा अहत्वं विवर्तं दर्शयन् ॥ जडनुशुक्तिरजनमृगतृणादि असद्रूपतया प्राप्तिरिति शेषः ॥ नैनं जडत्वहेतुना तदहत्वादिनास्ति मिष्यैवेत्यर्थः ॥ ३३ ॥ ब्रह्माहं इत्येकजडवर्गस्याधिष्ठानसद्रूपादन्यत्वादिपि असत्त्वमित्याह ॥ सन्निवेशेति ॥ स्वतः सतश्चैतन्यात्परस्परचान्यदन्यत्वादिनत्वात् परंपदे चित्तिन विद्यते ॥ तथा त्रुत इति चेद्यतो ब्रह्माहं इति जडवर्गश्चतुर्दशभुवनसिन्निवेशाननिवासात्मा आधार सर्वेषामर्थान्नादादिविषयाणामादि कारणाभूतं न च चिदात्मा विभक्तस्य भावो निर्वाणगसत्ता सामान्यरूपत्वादित्यर्थः ॥ ३४ ॥

इतिअनपरीत्याअहलसंक्षप्यमलस्ययाजनआनन्धपिअतःअत्येकरसपरससाक्षिश्चैरभ्यतन्जामाभि ॥ १० ॥ इदानींपरिशोषदेवसाक्षिश्चैरभ्यपरिषायापिअप्यभ्यभट
 वाच ॥ एतावदिति ॥ एतावन्मात्रमहकारपर्यंतदशदशम् ॥ ३१ ॥ अष्टादशोक्तुत्वाविनापसिद्धितरंतरकोशापरपराधधीयाधानीदेकरसेषिन्माधेसतिअनानदाजहृत्पात्रमा
 याशब्दादिविषयास्वरते ॥ येनबाहुद्विहृत्युपाद्वेनदटानिटिविभागननिर्णीयत ॥ ३० ॥ विषेकदशापयाळोचनेएषहृत्परमभेदेहादिकाराणअहमितताशारम्भाभिमा
 मलक्षणमलस्यदेवसकारणमकारणेतिअहनेष्विषयस्यसंज्ञनध्वनीत्यर्थ ॥ २९ ॥ ३१ ॥ सतासत्वेनअसताविभ्याभ्येतेनवायेनमलेनेहेनानाससारीस्थितोसि ॥ २ ॥ त
 सत्यपिअतिमानजानामिदंनुविषत्तदुभयस्यसर्वानर्थफलस्यमूलमितिसाधान्यतोहंभाषध्याभ्यमभावश्चेतिविशेषतोपिअनानाविमलस्यभुक्तिरसितमुपायनजानामि ॥ ननुनाह
 नममन्निबुद्धिरेवतस्यागोपायअतिद्विधाकार्येववनादियुद्धरीतसकयमप्यत्येतेनबाह् ॥ तस्यकर्मकर्मिति ॥ तथापुनपुनस्यसकयमिदंल्लेखाभावात्पुनपुनमानयेतिअनसंभ्र
 जानन्मयीतिभगवन्नहत्त्वमलमार्जनम् ॥ अन्यउज्जानजानाभितेनतप्येचिरमुने ॥ २५ ॥ कुमाउवाच ॥ ॥ एतावन्मात्रकट्टदपदिन
 त्वमर्हपते ॥ जहत्वातन्महायुद्धेयोसितद्वमेनय ॥ ३६ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ चिन्मात्रमहमच्छात्मवेदनविदुपावर ॥ यन्नभा
 वास्वदेतेनिर्णीयतेचयेनवा ॥ ३७ ॥ एवरूपस्यमेतन्मूनमलमकारणम् ॥ सकारणंवाहमितिपयस्यद्वनवद्वहम् ॥ ३८ ॥ असदेत
 दनात्मीयप्रमार्ष्टुमलमात्मन ॥ मुनेयदानशक्नोमि तेनतप्यसुदारुणम् ॥ ३९ ॥ ॥ कुमाउवाच ॥ ॥ ब्रूहिद्वितन्महाबाहोलभंतवमलम
 हत् ॥ स्थितोसियनससारीसतावाप्ययवासता ॥ ४० ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ चित्तदुमस्ययद्दीजमहभावश्चमेमलम् ॥ तच्चत्यक्तु
 नजानाभित्यक्तत्वनुपैतिभाम् ॥ ४१ ॥ ॥ कुमाउवाच ॥ ॥ कारणाज्जायतेकार्यतत्सर्वत्रसंभवेत् ॥ अन्यत्वसद्विचित्राभट्टमेतत्त
 विषयते ॥ ४२ ॥ ॥ कारणाज्जायतेकायमहभावोद्वाकुर ॥ इतिकारणमन्विष्यकययस्वममाधुना ॥ ४३ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥
 मुनेहमितिदोषस्त्ववेदनवैधिकारणम् ॥ तद्यथापशानयातितन्मेवदुमुनीश्वर ॥ ४४ ॥ चित्तश्चेत्यन्मुखत्वेनदुस्वायायमहस्थित ॥ चेत्यो
 पशमनब्रूहिमुनेतदुपशान्तये ॥ ४५ ॥

एतदुल्लेखोपायचवदेत्याराय ॥ ४१ ॥ तत्रसत्यस्यकु
 दस्यत्वाकारणतानसमाश्लेषेअसत्यस्यनुकारणतोकिरसत्येवकारणेकार्युत्पन्नमित्यर्थेपर्यवसितासतीकायस्यासत्याभावेवापवयसीत्यात्मेकपयवयसितेरिहस्यतदुस्मादुसा
 रक्षैवोपापिअप्यक्तुमोलाकयसिद्धादुपमहकारणत्वसंबुद्ध्यान्विष्यकययेत्याह ॥ कारणादितिहाभ्याम् ॥ अन्यनुकारणविधैवजातकार्द्विषद्राभमसदेवयनएतत्सन्म
 गृहटवमविषयतदस्य ॥ ४२ ॥ यथाअहंभावात्कारणाभ्यनआदिलक्षणोभवाकुरकार्यकायतेनैतद्विषयभेदाहंभाषस्यपिकारणत्वसंबुद्ध्याः विष्यममकययस्त्वर्थ
 ॥ ४३ ॥ एषंपुटोराजोविरत्नमुद्राच्चिन्मात्राकारेवदेतन्भाह्माभिमानायोगात्तदेतन्मनमनत्कारणमितिमिष्यस्यपस्युवाच ॥ मुनेनेति ॥ ४४ ॥ चित्तभ्यत्योन्मुखत्वे
 नहनुनाअपरेहाहिराभेनस्थिरसंभ्रुत्वायसप्यन्नाहभ्यत्येहाहिरैवचित्तल्लेखेताभावेपिहेनुरित्यभिधेस्यतदुपरातयेचेत्योपराधनोपायब्रूहीत्याह ॥ चेत्येति ॥ ४५ ॥

यद्वेदनस्य वेद्योन्मुखत्वे वेद्यमेव कारणमिति कारणज्ञोसितर्हितत्वाभिप्रेतमाशुबद ॥ ततस्त्वदुक्त्यनंतरत्वादभिप्रेतं कारणमकारणमेव येन क्रमेण संप्रथते तं क्रमत्वां बोधयिष्यामीत्यर्थः ॥ ४६ ॥ पृष्ठमेवार्थस्फुटीकर्तुं पुनरनुवदति ॥ वेद्येति ॥ सामान्यतो वेद्यवेदनरूपस्य विशेषतश्चेत्यसं चेतनस्य मिथ्यात्वादकारणकारणत्वाक्षममेव वेद्यकारणतां या न्नित्यत्वज्जिभेदतद्देस्यर्थः ॥ ४७ ॥ शिखिष्वजः पृष्ठत्वाभिप्रेतस्फुटमाह ॥ चेत्येति ॥ देहादिर्वास्याभ्यात्मिकपदार्थसत्ता ॥ ४८ ॥ वेदनस्य देहादिसत्ता कथं कारणतच्चाह ॥ यतो वेदनशरीरादिवस्तुसत्तयानिमित्तभूतया स्वयमपि मूषानिषिक्तधातुद्रव्यशरीराद्याकारणेनेति ॥ अमूर्त्तवेदेनैर्मूर्तदेहाद्याकारताया वास्तवत्वायोगाद्विशिनशरीरेति ॥

कुंभउवाच ॥ ॥ कारणं कारणज्ञोसि वेदनस्य वदशुभे ॥ ततस्त्वां बोधयिष्यामि कारणकारणक्रमम् ॥ ४६ ॥ वेद्यवेदनरूपस्य चेत्यसं चेतनस्य मे ॥ अकारणं कारणतां यथा तंतव तद्वद ॥ ४७ ॥ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ ॥ चेत्यचेतनरूपस्य वेद्यसंवेदनाकृतेः ॥ इयंपदार्थसत्ते ह देहादिः कारणं मुने ॥ ४८ ॥ शरीरादितयोदेति वेदनं वस्तुसत्तया ॥ असत्याभासया स्पंदो यथापवनत्वेव या ॥ ४९ ॥ अस्मां वस्तुसत्ता यानावगच्छाम्यहं यथा ॥ अहंत्ववेदनं चित्तबीजं समुपशाम्यति ॥ ५० ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ विद्यते यदि देहादिवस्तुसत्ता तदस्ति ते ॥ अभावाद्देहसत्तादेः किं निष्ठंतव वेदनम् ॥ ५१ ॥ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ ॥ यस्योपलभ्यते किंचित्स्वरूपं कलनात्मकम् ॥ असद्रूपं कथं तस्यात्मकाशः स्यात्कथंतमः ॥ ५२ ॥ हस्तपादादिसंयुक्तः क्रियाफलविलासवान् ॥ सदानुभूयमानो यदं देहो नास्ति कथं मुने ॥ ५३ ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ कारणं यस्य कार्यस्य भूमिपालनविद्यते ॥ विद्यते ते ह तत्कार्यं तत्संवित्सुविभ्रमः ॥ ५४ ॥ कारणेन विना कार्यं शरीरं न कदाचन ॥ विद्यते यस्य नो बीजंतद्रव्यं केव जायते ॥ ५५ ॥ अकारणं तु यत्कार्यं सदिवा येन भूयते ॥ तद्गृष्टुर्विभ्रमाद्विद्विद्गताब्जा जल्योपमम् ॥ ५६ ॥ अविद्यमानमेव त्वं विद्विमिथ्याभ्रमोदितम् ॥ नाति यत्नवतोऽप्येतन्मृगतृणां बुलभ्यते ॥ ५७ ॥ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ ॥ असतोऽर्हि विवादनं युक्तं कारणेक्षणम् ॥ वंध्यातनयसर्वगमंडनं कस्य राजते ॥ ५८ ॥

टि ॥ असत्याभासयेति ॥ ४९ ॥ यथा चित्तबीजमहंत्ववेदनं समुपशाम्यति तथा देहादिवस्तुसत्ताया असत्त्वनावगच्छामि अतस्तदसत्त्वं यथावगम्यते तथापि देशेति भावः ॥ ५० ॥ एवंपृष्ठः कुंभो वेदनस्य विषयाकारेण तस्मिन् भ्रमवाराणाय देहादिदृश्यासत्त्वप्रतिजानीते ॥ विद्यते इति ॥ देहादिवस्तुसत्तायादिविद्यते तर्हि तेन वाभिमतं वेदनस्य तन्निमित्तसत्ताकारत्वं स्यात्तदेव दुर्लभमिति वेदनकिंश्चिकि विषयनिर्विषयमेवेत्यर्थः ॥ ५१ ॥ प्रत्यक्षमुपलभ्यमानस्य देहादेः कथमपलपयति राजापृच्छति ॥ यस्येति ॥ सत्त्वेनोपलभ्यमानस्य सत्त्वप्रतिज्ञाविरुद्धेति दृष्टान्ताप्याह ॥ प्रकाश इति ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ नोपलंभनमात्रेण दृश्यसत्ता निर्णयः आतोपलभेषु व्यभिचारात् किंतु सत्सु कारणेषु यस्य कार्यस्योपलंभस्तस्य सत्त्वम् तानि चास्य न सतीत्याह ॥ कारणमिति चतुर्भिः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ तर्हि किमसौ देहादिर्बध्नापुत्रदेहादिवदत्यंतासन्नेव स्यादिति राजाशंक्ते ॥ असत्तदिति ॥ ५८ ॥

अशरीरादिरूपवस्येव स्थितमित्यादिभूते लक्ष्ये विद्वन्नुभावात्कारणानिद्रपणाद्येष्टापत्तिरेषमिति कुमआह ॥ कारणेति ॥ ११ ॥ ऐतिहास्यमानाभोक्तयुगतसत्त्वानाम्
 विगादिनापितास्यकारणनिर्वातसकथमपलप्यत इतिराकारां कते ॥ इति ॥ १० ॥ तस्याप्यसत्त्वेनृक्योभ्यापयद्विगृहाभिषधिकदेवोत्तरपुनर्बर्णयति ॥ कारणभाषत इत्या
 दित ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ गृहाभिषधिकानानाराणां कते ॥ पितामहोदित इत्ययमर्थ ॥ सहि सुक्ष्म जूतलिंगमस्यात्मापुषपिपिता
 महोदितस्य पितृस्य लानां मुत्सर्गकारणमिति स्यादित्यय ॥ पूर्वप्राप्यान्मनुमरीचिषसादीनां पूर्वस्य स्वकार्येभ्यः पूर्वस्य स्यादस्य वा उल्लेखः ॥ १५ ॥ तस्यापि कार
 णगुर्वचनस्य तन्मृक्योभ्यापयद्विगृहाभिषधिकेन तन्माह ॥ आह स्यादित ॥ यथाकारणाभावे कस्यचिदपि भावो नित्यनित्यमस्तदासोपि नास्ति चेत्पर्य ॥ १६ ॥ ननु यदे
 कुंभ उवाच ॥ कारणेन विना कार्यशरीराद्यस्त्यपजरम् ॥ अविद्यमानभवेदविद्वत्समभवतो नृप ॥ १७ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ इ
 स्तवादाद्युक्तस्य शरीरस्य मुनीश्वर ॥ नित्यमालक्ष्यमाणस्य पितृकस्मान्नकारणम् ॥ १८ ॥ कुंभ उवाच ॥ कारणभावात्तोरज
 नितानामनविद्यते ॥ असतोपनुसजातमसदेव तदुच्यते ॥ १९ ॥ पदायानां च कार्याणां कारणबीजमुच्यते ॥ सप्तवर्यंगजगति नवी
 जनविनां कुर ॥ २० ॥ तस्मान्नकारणं यस्य स्वकायस्य होपपद्यते ॥ बीजाभावे हितकालितस्त्विदं तस्मिन् विद्वन्म ॥ २१ ॥ अवश्यवतु यन्मा
 स्तिनिर्वाजितमतिश्रम ॥ ईदृत्त्वमरुभूभ्यधुवध्यापुनदशासमम् ॥ २२ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ पितामहानां पुत्राणां पितृणां च
 जगच्चये ॥ आप पितामह कस्मात्पूर्वात्पत्नानकारणम् ॥ २३ ॥ कुंभ उवाच ॥ आप, पितामहोय स्यात्सोपि नास्त्येव भूयते ॥ का
 रणाभावात्तस्य यदाभावो न कस्यचित् ॥ २४ ॥ कारणस्य स्वबीजस्य तिरयाभावात्पितामह ॥ अल्पसहस्रमानोपि श्रममादन्त्यो न वि
 द्यते ॥ २५ ॥ श्रग्व्याधुवद्धातिरूपवावभासते ॥ पितामहाय कारित्वमपितस्य श्रमात्मकम् ॥ २६ ॥ पितामहोदरे तस्य मित्यया प्रत्य
 यत स्थिति ॥ यनातव नित्येनैव माजयिष्याम्येतेतत् ॥ २७ ॥

शान्तमनसोऽन्यथा विष्णोर्कोट्यामर्ह ॥ हिरण्यगर्भपरमाज्जायमानसो नैव शुभायास्तस्यासुपुनर्कृत्यादिमप्रवर्णोऽपुनर्दुःसाहकोऽप्यमानतकपादस्याप्यस्य नृश्वरल
 त्कारणमसिद्धरूपसकथमपलप्यत इत्यस्यार्कापरिहरणगृहाभिषधिकेनृक्योभ्यापयद्विगृहादित्यति ॥ कारणस्येति ॥ सत्यमस्तीश्वरपरमात्मा तस्यापि तेन यथापयास्तात्तनिभेदकत्वनयाभ्याम्याय
 यान्योदस्यमानोपि सधितान इत्यस्यो न विद्यते तत्कुलतामसत्यस्य चिदंशस्यापरिणामितया अकारणस्य स्वयं यथापयास्तात्तपरिशेषाभ्यापयरापुनजहलत्कारणभाष्यस्तस्य
 भाषिष्यादस्य बीजस्य कारणस्य नित्योदितपि याभाधित्वेनेश्वरेति सप्रवेष्टाभाषादिस्वयं ॥ २८ ॥ एतेन पितामहस्य शुभ्रनादिसर्गायाः क्रयाकारितायति भासोपि स्यात्प्राप्तद
 स्याह ॥ श्रग्व्याधुवद्धातिरूपवावभासते ॥ २९ ॥ इत्यमरुभूभ्यधुवध्यापुनदशासमम् ॥ स्वशरीरात्तस्य कार्यपरंपराप्रथमस्य मित्योक्तिकेन मलययतो यनासत्यत्वेनात्यन्तदृढीकृता स्थितिर्निदृशी ॥
 अयद्वतरत्यति भासमाभाषितारामपितृत्वात्कारणयतीनेपरेनेनाजयिष्यामीत्यर्थ ॥ ३० ॥

उक्तमेवार्थस्योपसहरति ॥ तस्मादिति ॥ हेभूमिपतस्माच्चिद्व्यतिरिक्तस्योक्तयुक्तया असत्त्वाच्चिदवायदवद्वः प्रागुक्तद्वैश्वर ॥ हरण्यनगा ॥ इत्यत्र यथासत्परिभाषितं ॥
 तितदात्माचिदात्मकतया आत्मन्येव कचति नान्यदणुमात्रमपि सपादयति सपद्यते वा ॥ तेन स्वयमात्मना आत्मैव स्वरूपः पद्मज इत्यादिनामरूपकल्पनेन प्रोक्तः सर्वाणि रूपाणि विचि-
 त्य धीरोनामानि कल्पाभिवादवदन्यदास्ते इत्यदि श्रुतिभि इति एव पर्यालोचने इदमसमस्त्वेतं शतब्रह्मैवेत्यर्थः ॥ ७० ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठस्य ० तत्सर्गप्रकारो नि ० पू० चतुर्नवतितमः सर्गः
 ॥ १४ ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ घनतातानवेनात्राविद्योपशमनक्रमः ॥ शिखिष्वजस्य बोधेन विभ्रान्तिश्चोपवर्ण्यते ॥ ११ ॥ मृगतृष्णाबुवद्भूतिरूपएवावभासत इति यदुक्तं तत्र मृगतृष्णादेः स्वा-
 नपायार्थं क्रियासामर्थ्याच्चिददर्शनान्मज्जनमरणादिदुःखकारणत्वादर्शनाच्च विषमोदृष्टात इति राजाश्रकते ॥ आब्रह्मेति ॥ तत्तर्हि अर्थक्रियासमर्थो दुःखकारणचायकथमित्य-
 न्वयः ॥ ११ ॥ सत्यसकल्पभावनानृढां कृतस्य मिथ्यार्थस्यार्थक्रियासामर्थ्यदुःखकारणत्वचिदवाप्सुरमायानिर्मितशस्त्राहस्यश्वसेनादेः प्रसिद्धमेवाक्रियाच्यजगदीश्वरमायानिर्मित-
 स्यप्रपंचस्येवाशयेनोत्तरमाह ॥ एवमिति ॥ अस्य सर्गात्मकस्य जगद्भूमस्य प्राणिनोऽर्थत्वात् एतदुक्तप्रकारमर्थक्रियासामर्थ्यदुःखादिकारणत्वचास्ति सत्यसंकल्प-
 तस्माच्चिदात्मकतयात्मनि चित्ततोयं नित्यं स्वयंकचति भूमिपदेवदेवः ॥ तेनैव पद्मज इति स्वयमात्मनात्मा प्रोक्तः स्वरूप इति शांतिमिदं सम-
 स्तम् ॥ ७० ॥ ॥ इत्यापूर्वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू० शिखिष्वजावबोधननामचतुर्नवतितमः सर्गः ॥ १४ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ शिखिष्वज उ-
 वाच ॥ आब्रह्मस्तव पर्यंतं यद्यं भासते भ्रमः ॥ अर्थक्रियासमर्थश्च तत्कथं दुःखकारणम् ॥ ११ ॥ ॥ कुंभ उवाच ॥ एवं जगद्भूमस्य
 स्य भावनं तावदातम् ॥ शिलीभूतस्य शीतेन सलिलस्येव रूक्षता ॥ २ ॥ अज्ञानं शिथिलीभूतमेवं नष्टं विदुर्बुधाः ॥ न नाशो न विनादेति पूर्व-
 संस्थानविच्युतिः ॥ ३ ॥ तनुत्वं सर्वबोधस्य यत्तदेव हि कारणम् ॥ सर्गोपशमसंपत्तौ प्रतिपत्तौ परेपदे ॥ ४ ॥ तानवदंश्च ते यस्य तस्यानुक्रम-
 तः स्वयम् ॥ पूर्वसंस्थानविगमात्प्रशमोऽप्युपपद्यते ॥ ५ ॥ अनेनैव क्रमेणैवं त्वमादिपुरुषोत्तमः ॥ भ्रमाकारोदयं विद्धि मृगतृष्णां बुवदस्थित-
 म् ॥ ६ ॥ एषापितामहाभावेऽप्यसतीभूतमंततिः ॥ न कदाचन तस्मिद्धं यदसिद्धं न साध्यते ॥ ७ ॥ अयं भूतोपलंभो हि मृगतृष्णां द्विवोदितः ॥
 विचारोदित्यं याति शुक्तैरिजतधीरिव ॥ ८ ॥ कारणाभावतः कार्यमभूत्वा भवतीति यत् ॥ मिथ्याज्ञानादिते तस्य न रूपमुपपद्यते ॥ ९ ॥
 स्येश्वरस्य भावनमेव तत्तदर्थं क्रियायात्मना आततम् ॥ यथाशीतेन शिलीभूतस्य सलिलस्य चिरकालेन स्फटिकादिभावेन परिणामाद्भक्षतापीठपात्राद्यर्थक्रियासामर्थ्यमाततं
 द्विदित्यर्थः ॥ २ ॥ अतएव मूलज्ञानस्य ज्ञानाभ्यासपरिपाकक्रमेण शिथिलीभावे जगतः सूक्ष्मतापत्तिरक्रमादेव सहाज्ञानेनाश इत्याह ॥ अज्ञानमिति ॥ अज्ञाननाशविना जग-
 त्संस्थानबाधो नास्तीत्याह ॥ नेति ॥ ३ ॥ अज्ञानं शिथिलीभावे च निराध्याभ्यासेन बाधधीवृत्तितानवकारणमित्याह ॥ तनुत्वमिति ॥ तच्च ज्ञानोत्पत्तिक्रमेण तत्तिकसर्गोपश-
 मसंपत्तौ कारणमित्याह ॥ सर्गेति ॥ प्रतिपन्ने साक्षात्कृते सति ॥ ४ ॥ अतएव लोकोपि अपरक्षयापरपर्यायतानवपूर्वकएव स्थूलभावानां विनाशः प्रसिद्ध इत्याह ॥ तानवमिति ॥ य-
 स्य देहदेः ॥ प्रशमोनाशः ॥ ५ ॥ एवं दर्शितप्रकारेण अज्ञानशैथिल्यक्रमेण जगद्बाधादेव त्वनित्यसिद्धपूर्णतलक्षणपुरुषस्वभावस्थितिः सिद्धिरित्याह ॥ अनेनेति ॥ मृगतृष्णां
 बुवद्भूतिरूपएवावतिष्ठते इति प्रागुक्तजगत्स्थितिरप्येवरीत्येव बोद्धव्येत्याह ॥ भ्रमाकारोदयमिति ॥ ६ ॥ शंकोत्तरमुपसहस्यप्रस्तुतमेव निगमयन्त्याह ॥ एवेति ॥ ७ ॥ तस्य फल-
 दर्शयति ॥ अयमिति ॥ ८ ॥ अतएव जगतो भानिरेव स्वरूपनान्यदित्याह ॥ कारणेति ॥ ९ ॥

अतएवमिन्द्रियदृष्टवार्थकिमपार्थं स्वरूपमार्थेष्वप्यतदस्याह ॥ विध्यादपीति ॥ १० ॥ तर्हिचित्तमहस्यनिर्दिशेयमर्थमकुतो नकारार्थमथपरिणामित्वेन तस्यानित्यत्वा
 परितः कनिकसद्वपरिणामानुदितिवत्तदेवजगति न तस्य निमित्तत्वोपपत्तेरिति राजाशङ्कते ॥ अदुरिति ॥ ११ ॥ कुतः श्रुतिपुत्रमुज्ज्वलितो धार्मिकमिस्याह ॥ हेतुत्विति ॥ नोदतद्व
 ब्राह्मणमनपरममिन्द्रियस्य लक्षणहेतुत्वस्यापरत्वं लक्षणकार्यत्वस्य च निषेधान्नेहानातिर्लिकधनेति श्रुत्या हेतुभाषानिषेधादसंगोसपुत्रमदस्यादिभूते व्यापुदस्याप्यपदनान्
 कृतस्य स्वपरिणामायागद्वयमप्यर्थानिर्गतमात्माश्रुद्वयजनकार्थीनापिकारणमित्यर्थ ॥ १२ ॥ कारकतात्पर्यमिदं सिद्धत्वायुक्तत्वात्प्रत्यक्षलक्षणकृतत्वस्य दूरितिरतिमिस्याह ॥
 अकीर्षति ॥ प्रयत्यक्तनुरूपमिदं द्वीपयोजककृताप्यस्य दूलेनेति योतनायाकीर्षति ॥ अकारणमिति श्रुत्या प्रथमार्थजकमुपादानमर्थम् ॥ १३ ॥ निर्धमकत्वमेव तद्वत्प्रकार
 मित्यादृष्टिप्रोक्षितं तु न कदाप्यनविद्यते ॥ भृगवल्पाभासो केन पटकापरिपूरिता ॥ १० ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ ॥ संपुराणस्य परमव
 क्षकस्मात्प्रकारणम् ॥ अनन्तमजमव्यक्तमर्थशान्तमभ्युतम् ॥ ११ ॥ ॥ कुभ उवाच ॥ ॥ हेतुत्वाभावतोमक्षकार्यत्वाभावतस्तथा ॥ अ
 हेतुनातिगतामानवकार्थनकारणम् ॥ १२ ॥ अकटकमकरणमकारणमर्थजकम् ॥ अत्रतत्पर्यमविज्ञेयमक्षकटकं कथमभवेत् ॥ १३ ॥ अ
 कारणत्वात्कार्थत्वं तद्वत्तज्जगद्भवेत् ॥ अद्वैतैक्यमनापत्तं तदाप्यमुपलभनम् ॥ १४ ॥ अत्रतत्पर्यमविज्ञेयमच्छिद्वंशान्तमव्ययम् ॥ तत्क
 थकस्य केनैव कदमाकु कदा भवेत् ॥ १५ ॥ अतो नैव कर्तृकंचिज्जगदादिनविद्यते ॥ न कर्ता सितभोकासि सवर्शान्तमजशिवम् ॥ १६ ॥
 कारणभावात् कार्यनकस्य चिदिदजगत् ॥ अकारणत्वात्कार्यत्वं प्रमादिसिद्धिदजगत् ॥ १७ ॥ अकार्यत्वाच्च नास्त्येतत्सर्गहृत्पनविद्य
 ते ॥ यदानकस्य चित्कार्यं कारणस्य जगत्तदा ॥ १८ ॥ पदार्थाभावससिद्धिस्तिसिद्धीकस्य वेदनम् ॥ एवमुवेदनाभावेनास्त्यहंत्वस्य कार
 णम् ॥ १९ ॥ अतः श्रुद्वोविमुक्तोसि कैवोक्तिर्धर्मोक्षयो ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ ॥ शुद्धोस्मि भगवन्मुक्तिमुक्तत्वया तन्मम् ॥ २० ॥
 कारणभावात् कद्वनदमक्षतिवेदयद्भम् ॥ कर्त्तृभावाज्जगत्तास्ति तेन नास्ति पदार्थदृक् ॥ २१ ॥ नातश्चित्तादितर्हजानातो ह वादिकिं चना ॥
 एवं स्थिते विद्युद्वोस्मि विद्युद्वोस्मि शिवास्मि वा ॥ २२ ॥

अत्वाकार्यत्वं लक्षणार्थमप्यपरिहितमवेदिति हेतोः कार्यकारणत्वकणतत्पञ्चमिति यद्विशिष्टमाद्यसिद्धिर्न जगद्वैतैक्यलक्षणैक्यवत्सु कतपरिच्छेदेन आप्यतलक्षणे रैराकाल
 कतपरिच्छेदेन परिहितसद्यमुपलभनमिदं केरसद्वयसंघट्टनमित्यपि सभाषय ॥ तदाह अजगद्भव कार्यकारणत्वावेति भाष ॥ १२ ॥ इत्यनेन तस्य जीवभाषयति प्रसजिते क
 वृत्तभाक्तुत्वे अपि निरसनीयेदस्याह ॥ अयतकथमिति ॥ चतुर्भिः किं हतैः प्रकारकर्त्तृकत्वात्कालाभाषमसिद्धिं सूच्यते ॥ १५ ॥ फलितमह ॥ अतइत्यादिना ॥ १६ ॥ १७ ॥
 उपक्रान्तमलगाप्यपि न पात्स्यरप्यति ॥ यदेति ॥ १८ ॥ प्रसूतनिगमयति ॥ एवमिति ॥ १९ ॥ एवमहं तस्मिन् सोपाययुपवित्स्य परितो ह मात्मानं स्वप्नमुभाषयति ॥ अतइति ॥ उ
 पविष्टा र्थस्त्वानुभवेतानुभवेदमानो राजा मुक्तामलमत्तपापद्विष्टमित्यनुवदति ॥ शुद्धोस्मीत्यादिना ॥ २० ॥ एवमहं तस्मात्प्रकटद्विष्ट ॥ २१ ॥ २२ ॥

चिरस्वरूपात्परमम्यच्चैत्यनर्कचिदितित्ययाहवोधितः इत्थंत्वदुपदिष्टयुक्त्यासर्वपदार्थानांविमर्शनेवेदनादध्यारोपेअहमादिविवेकेनापवादोअहमंतदृश्यजातमसन्नास्येवेत्यव
भासतेइतिपरेणान्वयः ॥ एतेनसर्वद्वैतबाधेनरवकोशवत्शान्तिनिर्विशेषमाप्ते ॥ २३ ॥ तामेवस्थितिमभिनयन्पुनरुहति ॥ जगदिद्विद्वाभ्याम् ॥ देशदिक्कालकलाक्रियौधैःसहि
ताजगत्सदार्थप्रविभागदृष्टिर्ममचिरेणकालेनशांता ॥ अहोइत्याश्रयै ॥ तथाचशान्तमव्ययात्मनिर्विकारब्रह्मैवस्थितपरिशिष्टमित्यर्थः ॥ २४ ॥ परितःपूर्णभावेनस्थितोस्मि ॥
अहमेवतिष्ठामित्वमपिस्वःप्रत्यगेकरसोयथास्थितात्मातिष्ठेति अभयत्वागच्छताद्याज्ञावल्लभ्ययोनोभगवन्भयवेदयसेइतिजनकोक्तिवक्तुमप्यतिराजोक्तिः ॥ एवस्थितौत्वदा
त्मैवाहंशुभपरमपुरुषार्थरूपपावनंशुद्धमौनंवागगम्यशिवनिरतिशयसुखमेवसदास्मीत्यर्थः ॥ २५ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशेति १०० पञ्चनवतितमःसर्गः ॥ १५ ॥

नमोमह्यंपरंचेत्यनर्कचिदितिवोधितः ॥ पदार्थैवेदनादिस्थमसदेवावभासते ॥ अहमाद्यंतमेतेनशांतमासेस्वकोशावत् ॥ २३ ॥ जगत्प
दार्थप्रविभागदृष्टिःसदेशदिक्कालकलाक्रियौघा ॥ अहेनुकालेनचिरेणशांतब्रह्मैवशांतंस्थितमव्ययात्म ॥ २४ ॥ शास्त्र्यामिनिर्वाभिप
रिस्थितोस्मिनयामिनोदेमिनचात्ममेमि ॥ तिष्ठामितिष्ठस्वयथास्थितात्माशिवंशुभंपावनमौनमस्मि ॥ २५ ॥ इ०वा०वा०दे०
मो०नि०पू०चू०शिखिभ्वजविश्रान्तिर्नामपञ्चनवतितमःसर्गः ॥ १५ ॥ ॥७४॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इतिब्रह्मणिविश्रान्ति
मवाप्यसशिरिभ्वजः ॥ मुहूर्तमासीत्संशान्तमनानिर्वातदीपवत् ॥ १ ॥ निर्विकल्पसमाधानपरेणाशुविविधक्षितम् ॥ स्वर्त्वालयेतिकुंभेन
झटित्येवप्रबोधितः ॥ २ ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ राजन्ब्रह्माननिद्रातःप्रबुद्धोसिशिवःस्थितः ॥ कार्यनास्तमयेनैवतनानस्तमयेनते ॥ ३ ॥
सरुदेवविभातात्मानशानिष्ठपदात्मकः ॥ कलाकलननिर्मुक्तोजीवन्मुक्तोऽंगसांप्रतम् ॥ ४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ कुंभेनबोधिस्त्वे
वंसवभूवावबोधवान् ॥ विनिर्गतोरराजोच्चैर्महामोहसमुद्रकान् ॥ ५ ॥

पतिबुद्धस्यराज्ञोचदृश्यसत्तावभाजनम् ॥ यथाभवतिनिःशेषतथाकुमेनवर्णयते ॥ १ ॥ अखडब्रह्माकारदृश्यदुपेनसम्यक्शान्तबाह्यवृत्तिप्रशमनोपलक्षितंमनोयस्यतथाविधः
सन्निर्वातदीपवन्निश्चलआसीदित्यर्थः ॥ १ ॥ अथयदीतेनराज्ञाअखडंकारदृष्टितलक्षणविकल्पमप्यवधूयक्षीराभिधपतितोदकाबिडुवन्मनसोब्रह्मीभावमेवापाद्यब्रह्मण्यैकरस्ये
नविशिक्षितप्रवेष्टुमभिमुखीभूततदानस्यइतिपुरुषरूपावस्थाभाशुउपलक्ष्यकुमेनवक्ष्यमाणदृश्यमार्जोपायादिविवक्षयासङ्घटित्येवप्रबोधितइत्यर्थः ॥ २ ॥ ननुसर्वदृश्यानाम
खडकाकारदृष्टेरेष्यस्तमयेननिरतिशयानन्दसमुद्रेविविष्टुरहकिमितिस्वयाव्युत्थापनेनविधितःपुनस्तन्ममदुर्लभमितिराज्ञोविवक्षामभिलक्ष्यकुमउवाच ॥ राजन्निनि ॥ सत्यज्ञाने
तदुर्लभं नष्टत्वज्ञानेसर्वदृश्यास्तमयोस्तुमावासकद्विभाततस्यैवानादतसुलभमेवेतिभावः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

१ मूलेतिष्ठ सत्ययास्थितात्मेतिच्छेदः ॥ स्वत्यादिःकर्मधारयः ॥

व्युत्थानकास्त्रिदशस्यसप्ततमेवपरशुमर्लीलयाऽभिन्नवस्यसप्तदशेऽप्यधिरपरिपक्षकभाषोऽथसवावपरीक्षालीलया ॥ ६ ॥ ७ ॥ नउत्तिगलश्वत प्रकटीभूतआत्मात्वरूप
 यस्तनयाधिपेऽन्वितायादृशितयाधत् ॥ परीयतइतिथत्यथोपमतीतिप्रत्ययोषोऽथभूत कस्यान्विमिताशालयनाद्येत्यर्थ ॥ कैसतउतासत ॥ आधेधिकाराधयोरयो ॥
 द्वितीयासत्तेनप्रतिभासानुपपत्तिरितिभाष ॥ ८ ॥ एवंपृष्ट कुमलतुभयमभ्यासोनेोपपादयिष्यप्युपभ्रमुपपन्नत्वेनप्रदाराश्चक्षुष्यभाषार्थपुष्पसामर्थ्येनशशसति ॥ साच्चिति ॥
 पापुपभ्रिट्मास्तनस्यप्रवाप्यनिरलाधानावपल्लाङ्गास्वरस्सप्राकाशेयोभावे ॥ राजसेवायभास्करइतिपाठेनृद्वयार्थेनशशम् ॥ अथतद्यधोधानतराहुनिभुक्तभास्करद्वराजसे
 नस्यर्था ॥ ९ ॥ तथाभ्याससामर्थ्येनराशिराश्वस्तकारइकाक्षानराशलमधिधानदर्शयिष्यपुष्पसर्पापल्लयदर्शयति ॥ यद्विदमिति ॥ १० ॥ तत्परिरिष्टमधिधानदर्शयति॥
 तदस्यदिना ॥ ११ ॥ यत्परमयास्तनस्यसाक्षात्कारधियापुनक्तवकोदितमन्यच्छाश्वतीतिपरिणाभय ॥ १२ ॥ १३ ॥ आसमन्तलूणीहितयासंविदास्त्वबोधेनआपुणम्
 विश्रान्तधी क्षणेनैवपश्यन्तश्चस्यवस्तुनः ॥ असत्तामेवमुक्तात्मालीलयासमुवाचइ ॥ ६ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ ज्ञातप्रायमपी
 दंतुवरुच्छामितदुष्यताम् ॥ सुयोनिपुण्योवायमममानदमादद ॥ ७ ॥ शिवेशतिनिराभासोपदेनुहसितात्मनि ॥ द्रष्टदर्शनदृशस्यो
 विन्वात्माप्रत्यय कृत ॥ ८ ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ साधुष्टमंहाराजराजसेवायभास्वर ॥ एतदेवहितेशिर्दृशानुपपत्तिददृष्टु ॥ ९ ॥ य
 दिदृशस्यतर्कविज्जागस्यावरजंगमम् ॥ सर्वसवप्रकारादथकल्पातेनदिनस्यति ॥ १० ॥ तत स्तिमितगभीरंनतजनेनतमस्ततम् ॥ महा
 कस्यविलासातसत्सारमवशिष्यते ॥ ११ ॥ चिन्मात्रममलशान्तमाभातपरमनभ ॥ समस्तकलनोन्मुक्तयुक्तंपरमयाधिया ॥ १२ ॥
 यदंकोदितमन्यच्छातमाततमुज्ज्वलम् ॥ परमात्मात्मकतेजस्तिमितज्ञाविमात्रकम् ॥ १३ ॥ अत्रतक्यमविज्ञेयसमशिवमर्निदित
 म् ॥ नक्षनिवाणमापूणमापूर्णादितसविदा ॥ १४ ॥ अणीयसामणयिश्चस्यविपुंचस्यवीयसाम् ॥ गरीयसांगरिपुचश्रेष्ठचश्रेयसामपि
 ॥ १५ ॥ इदंशतपरसुस्मृतस्याप्रोयदिनभ ॥ अणोपाश्वमेकरिवस्यूलात्मलक्ष्यते ॥ १६ ॥ इदंशतपरस्यूलयस्याप्रोयदिदजगत् ॥
 परमाणुवदामातिक्षिचेद्वनमातिष ॥ १७ ॥ विश्वात्मकचर्चनंनामपदंमंभाववेवस ॥ तद्वेदंनविद्विराढात्माजगत्स्थितम् ॥ १८ ॥
 वातस्त्ववातस्मदस्ययामोदोनाविपत ॥ शून्यत्वस्त्वोपमयोऽश्विन्मात्राहत्वयोकथा ॥ १९ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ अणीयसाम
 नयारुणदयति ॥ इदंशमिति ॥ १७ ॥ इदंशेमापाराबलपदेऽधिधानप्राप्तमभावात्सत्कारोद्बोधाधुनतसत्याणिकर्मनुसारियष्यप्यासेनविभवात्मकचर्चनतेव अ वासुदेवस्त
 स्यात्समवोयस्यतयाधिपस्यवेधतोद्विषयगर्भस्यशब्देननमदभाषलक्षणाधानाभ्यासविद्वि ॥ तत्रविपयत्वनकगत्स्थिततदेवविराढात्माविषयाभ्यासइत्यय ॥ १८ ॥ अया
 वपक्षेऽधिधानसप्तदशैकार्थकारणोभयसत्त्वनिर्वाहानयोऽन्वेनेनप्रतीक्षानिनापयस्यसत्त्वकीटस्यस्यमगानुपपत्तिरित्यभिप्रास्यप्यलस्याधिधानददृष्ट्यक्तसदृशतमाह ॥ १९ ॥ अया
 प्रत्येति ॥ आद्यः सवर्गाभ्यासद्वितीयलायाभ्याप्योदेष्टव ॥ शतः सत्त्वध्वनिरिषेष्टत्वाधधिधानददृशी ॥ सत्त्वध्वन्यत्त्वचद्वेराप्रतिपत्तिविवाधेऽस्मात्कारप्यलददृशी ॥ १९ ॥

असत्कार्यवादिमतानुप्रवेशोभाभूदित्यधिष्ठानसन्तयैवकार्यस्यब्रह्मणित्रैकालिकसत्त्वगपिदृष्टान्तदर्शयन्विशेषमाह ॥ जलेइति ॥ देशकालाभ्यामर्तौपरिच्छेदौयस्मिन् ॥ ज
 लस्यातारालिककारणत्वाज्जलकारणेनैवसकारणम् ॥ ब्रह्मणोमूलकारणत्वादकारणम् ॥ २० ॥ २१ ॥ श्रेष्ठचश्रेयसाभपीत्येतदप्यध्यासैर्नैवस्फुटयति ॥ इदृशमिति ॥ जगदेवरा
 ज्ययस्यतज्जागज्जमहाराजभूतगद्गलेतिविश्वश्रेष्ठमित्यर्थः ॥ यतो जगदप्यस्तत्वात्तुल्यवत्तुच्छमतोनद्वैतमद्वैतदित्यर्थः ॥ २१ ॥ तस्यैवसर्वाधिष्ठानत्वात्तत्सन्तयैवजगतःसत्ता
 लाभदित्याह ॥ इदृशमिति ॥ २३ ॥ एकातच्चिन्मिन्माप्रत्यक्षपम् ॥ कातनिरुपाधिकप्रपदम् ॥ अद्विताद्वितीयासहिष्णुताद्वशाद्वावर्त्याभावादिकत्वसख्यायाएवद्वितीयत्वापत्ते
 श्वएकमेकत्वसख्यावदपि ॥ २४ ॥ आसमतात्पूर्णम् ॥ २५ ॥ चक्षुरादिभिरदृश्यत्वात्कारादिभिरलभ्यत्वाच्चनकार्यज्ञानकर्मप्रयुक्तातिशयानास्पदनापिकारणज्ञानकर्मनिर्वर्तिक
 जलेस्तिदेशकालातेयथोभ्यादिस्कारणम् ॥ परेऽस्तेदेशकालातेतथाजगदकारणम् ॥ २० ॥ हेइयस्तिदेशकालातेकटकादिस्कारण
 म् ॥ ब्रह्मण्यदेशकालातेतथाजगदकारणम् ॥ २१ ॥ इदृशंतद्वरिषुचजगद्वाज्यंतदक्षतम् ॥ नद्वैतममलंशानंतजगत्तुणलवाचते ॥ २२ ॥
 इदृशंतत्परश्रेयसास्मिन्सति यदीश्वरे ॥ जगत्पदार्थसार्थश्रीःसासत्तामेतिवेदनात् ॥ २३ ॥ तत्सारमेकमेवहविद्यतेभूपतेततम् ॥ एकमे
 कांतचिकतांतैकमप्यद्वितावशात् ॥ २४ ॥ तस्माद्वितीयाकलनाकाचिन्नामनविद्यते ॥ आत्मतत्त्वमलंभातंतदवापूर्णमक्षयम् ॥ २५ ॥
 संस्थितंसर्वदासर्वसर्वाकारमिवोदितम् ॥ अदृश्यत्वादलभ्यत्वान्तत्कार्यनकारणम् ॥ २६ ॥ प्रत्यक्षद्विरगम्यत्वात्किमप्यवतदुत्तम
 म् ॥ सर्वसर्वात्मकं सूक्ष्ममच्छानुभवमात्रकम् ॥ २७ ॥ आख्यानाख्यास्वरूपस्यनिराभासप्रभादृशः ॥ सतोवाप्यसतोवाथकथकार
 णताभवेत् ॥ २८ ॥ यद्वैनकस्यचिद्वीजमनाख्यात्वान्नकारणम् ॥ नकिंचिज्जायतेतस्मात्प्रमाणादितत्तत्तत्तत्तत् ॥ २९ ॥ अकटकर्मकरणं
 सत्यंचिद्वनमक्षतम् ॥ आत्मरूपमनाभासंस्वयंवदनमक्षतम् ॥ ३० ॥ तस्मान्नजायतेकिंचित्परस्माद्ब्रह्मणोमुने ॥ कथंकिंलभ्यतेकेनय
 थोभ्यादिस्कारणम् ॥ ३१ ॥

मित्यर्थः ॥ २६ ॥ किमपिप्रत्यक्षादिलौकिकमानसिद्धार्थविलक्षणमेवत्वानुभवेकगम्यंतदुत्तमंनिरतिशयानंदस्वरूपंस्ययमेवसर्वसर्वस्यात्मासर्वं चास्यात्मानइतिसर्वात्मकम् ॥ २७ ॥
 व्यवहारदृष्टौआख्यानाख्यास्वरूपस्यशब्दतदर्थसर्वस्तुस्वरूपस्यव्यक्ताव्यक्तस्वरूपस्यवाच्यप्रत्येककथकारणताभवेत् ॥ परमार्थदृष्टौनिराभासप्रभादृशःनिराभासप्र
 भाभिन्नदृष्टावत्यभावस्याद्वयस्यकथकारणताभवेत् ॥ किंचव्यवहारेअद्वयमसत्तद्वैतसत् ॥ परमार्थवद्वयसत्तद्वैतमसत् ॥ नहिंसदसतोरपिकेनचित्परस्परकार्यकारणतावक्तुश
 क्येत्यर्थः ॥ २८ ॥ प्रमाणादिमानमेयमित्यात्मकजगन्जायतेव्यवहारेआत्मनएवतदात्मत्वात् ॥ नश्चात्माआत्मनोज्जायतइत्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ तथाचाध्यासपक्षेनकस्यचिज्जन्मा
 दिविक्रियेति कौटस्थमेवसिद्धमित्युपसहरति ॥ तस्मादिति ॥ यत्सकारणमभ्यादिमयोक्तदणिविशर्जलातिरिक्तकथलभ्यतेकिंचालभ्यतेनकिंचिन्नकथचिदित्यर्थः ॥ ३१ ॥

मयुधान्नालपिरस्यसासतामयपश्यन्तीत्यया अभिनवस्यत्वबोधस्यधिरपरेषकुम्भबोधस्यवाद्यरीशालीलया ॥ १ ॥ ७ ॥ नउत्तुसितस्तत्रत एकटीभूतआस्तास्यरूप
 यस्मात्पाणिभिरधिपादरदितयास्त्र ॥ पर्यापरद्वलियस्यमोयःवतीतिभ्रमत्ययोषोषश्चकुम्भ कस्मान्निमित्तावात्तवनाच्चेत्यर्थ ॥ ईकसतउतगत ॥ आषाधिकारवाधयोरयोग ॥
 ईरियसत्वनवधोभासानुपचयतिरितिभाष ॥ ८ ॥ एषपृष्ठ कुम्भस्तुभायमभ्यासेनोपचारयिष्यपृष्ठभूमपृष्ठम्यत्वनवटारवषट्पभाणार्थपृष्ठणसामर्थ्यनपरासति ॥ साध्यति ॥
 पाणुपृष्ठमास्तनस्यमप्यनिरस्तासानावरणलाट्वावरसस्यराजशेरोभासे ॥ राजसेषाध्यासात्कन्दतिपाठुनृधार्यभाषा ॥ अयत्नप्रबोधधानतराहुनिमुक्तभास्करद्वयराजस
 नृत्यर्थ ॥ ९ ॥ तपप्राप्त्यससायमर्दरायिदुभाराप्यसस्करासहकलाधानाराधलमधिष्ठानवर्धयिष्यपृष्ठसर्गमलदर्यायति ॥ यद्विदमिति ॥ १० ॥ तत्परिशिष्टमधिष्ठानवर्धयति ॥
 तदस्मादिति ॥ ११ ॥ यत्तरमप्यास्तनवेषासात्कारधिपायुक्तसदकोदितमस्यच्छभगतीतिप्रेषणभय ॥ १२ ॥ ११ ॥ आसमनात्पूणीदितयासविदास्त्वबोधेनआपूणम्
 विश्रान्तार्ध क्षणनेवपश्यन्त्यस्यस्यवस्तुन ॥ असत्तामेवमुक्तालीलयासमुवाचह ॥ ६ ॥ ॥शिरिविध्वजउवाच ॥ ॥ज्ञातप्रायमप्री
 दतुयारब्धाभितदुच्यताम् ॥ भूयोनियुणयोधायमममानदनोद ॥ ७ ॥ शिवेशतिनिराभासेपदेनुहसितात्मनि ॥ इदृशदर्शनदृश्यास्म्यो
 विन्वात्माप्रपय पुत ॥ ८ ॥ ॥ कुम्भउवाच ॥ ॥साधुपृष्ठमहाराजराजसेवायभास्वर ॥ एतदेवहितेशिर्दृष्टानुचत्तदिदृष्टणु ॥ ९ ॥ य
 दिदृशस्यनैर्केचिज्जगत्स्यावरजगमम् ॥ सर्वसवप्रकारादर्थकल्पानेतानिहिनस्यति ॥ १० ॥ तत्स्तिमितगभीरंनतजनेनतमस्ततम् ॥ महा
 एत्यविलासार्तिसत्सारमवशिष्यते ॥ ११ ॥ चिन्मात्रममलंशान्तभाषातपरमनस ॥ समस्तकलनोन्मुक्तयुक्तपरमयाधिया ॥ १२ ॥
 यदकोदितमप्यब्धशान्तमाततमुज्ज्वलम् ॥ परमात्मात्मकतेजस्तिमितंज्ञानिमात्रकम् ॥ १३ ॥ अत्रतक्यमविज्ञेयसमंशिवमनिर्दि
 तम् ॥ नक्षत्रनिवाणमपूणमापूणीदितसविदा ॥ १४ ॥ अणीयसामणीयश्चस्यविर्ष्यस्यवीयसाम् ॥ गरीयसांगरिषुचश्रेष्ठुचश्रेयसामपि
 ॥ १५ ॥ इदंशतपरसूक्ष्मतस्यामेयदिर्दनम् ॥ अणोपार्थमेकमहामेकरिवस्यूलामलक्ष्यते ॥ १६ ॥ इदंशतपरस्यूलंयस्यामेयदिर्दनम् ॥
 परमाणुवदमातिकाचिदेवनमातिच ॥ १७ ॥ विश्वामकचननामपदेन्मभववेधस ॥ तदहवेदन्विद्विविराडात्माजगत्स्थितम् ॥ १८ ॥
 वातस्यवातस्मदस्ययथाभेदोनविपत् ॥ शून्यत्ववत्वोपमयोश्चिन्मात्राहत्वयोक्तया ॥ १९ ॥

वातस्त्वान्नास्यदस्त्वयथाभादानिवृत्त ॥ शून्यत्ववत्त्वापन्मया ॥ श्वन्मात्राहत्वयाज्ञया ॥ १९ ॥
 ॥ १४ ॥ १५ ॥ अण्विषसां
 वापयस्मद्दृष्टेनकुटयति ॥ दृष्टारमिति ॥ पृथिव्यपक्षयाउत्तरात्तरात्तरात्स्वस्मत्स्वेनप्रसिद्धेभ्योपिपरमयस्मत्स्वेनप्रसिद्धमपीदृशनाः ॥ १६ ॥ रयविष्ठवस्त्वधीयसांमित्येतदपि
 तयाकुटयति ॥ दृष्टारमिति ॥ १७ ॥ दृष्टारमापाराबलपदेअभिधानमात्रनअगस्तस्कारोद्गोपाहुद्गतसंक्राणिकर्मानुसारियदभ्यासेनविभक्तकचनतेदेव अवागुदेवस्त
 स्मात्संभवेपस्त्वयापिभस्त्वयपसोद्विरूपयामस्यअद्वैतमदृष्टावलक्षणशानाभ्यासाविद्धि ॥ तर्वापिपयत्समअगस्तित्थिततेनैवचिरादालासापिपयाभ्यासादित्यय ॥ १८ ॥ अभ्या
 सपक्षेअपिधानसत्तयैवकार्पाणोअपसत्त्वनिर्वाहोत्तयोः स्वधेनमतीतानेनवापयस्त्वत्कीटस्त्वस्त्वजगनुपयन्तिरित्यभिप्रास्याभ्यस्तस्यापिधानादप्युपकारसदृष्टानमाह ॥ वा
 वस्यति न आद्यः स्वर्गाभ्यासद्वितीयसाराभ्यासेदृष्टात ॥ वातः स्वस्वजतिरयेष्वन्तरादपिधानादृष्टी ॥ रसः पृथुपक्षेदेवमतिप्रीतिंसावेकत्वादभ्यस्तदृष्टीति ॥ १९ ॥

असत्कार्यादिमतानुप्रवेशोभाभूदित्यधिष्ठानसत्तयैवकार्यस्यब्रह्मणित्रैकालिकसत्त्वगपिट्टादितेनदर्शयन्विशेषमाह ॥ जलेइति ॥ देशकालाभ्यामतौपरिच्छेदौयस्मिन् ॥ जलस्यातारालिककारणत्वाज्जलकरणेनैवसकारणम् ॥ ब्रह्मणोमूलकारणत्वादकारणम् ॥ २० ॥ २१ ॥ श्रेष्ठचश्रेयसामपीत्येतदप्यध्यासेनैवस्फुटयति ॥ ईदृशमिति ॥ जगदेवराज्ययस्मत्जगद्राज्यमहाराजभूतद्वल्लेतिविरुद्धश्रेष्ठमित्यर्थ ॥ यतो जगदप्यस्तत्वात्तुणलवत्तुच्छमतेनद्वैतमद्वैतदित्यर्थ ॥ २१ ॥ तस्यैवसर्वाधिष्ठानत्वात्तत्तत्तयैवजगतःसत्तालाभइत्याह ॥ ईदृशमिति ॥ २३ ॥ एकातच्चिच्चिन्मात्रस्वरूपम् ॥ कानिनिरुपाधिकप्रेमपदम् ॥ अद्विताद्वितीयासहिष्णुतातद्वशाद्भावपर्याभावादिकत्वसख्यायाएवद्वितीयत्वापत्तेः श्रएकमेकत्वसख्यावदपि ॥ २४ ॥ आसमतत्पूर्णम् ॥ २५ ॥ चक्षुरादिभिरदृश्यत्वात्करादिभिरलभ्यत्वाच्चनकार्यज्ञानकर्मप्रयुक्तानिशयानास्पदनापिकारणज्ञानकर्मनिर्वर्तकजलेस्तिदेशकालांतयेवथोभ्यादिसकारणम् ॥ परेऽस्तंदेशकालांतितथाजगदकारणम् ॥ २० ॥ हेइयस्तिदेशकालांतिकटकदिसकारणम् ॥ ब्रह्मण्यदेशकालांतितथाजगदकारणम् ॥ २१ ॥ ईदृशंतद्वरिष्ठं चजगद्राज्यंतदक्षतम् ॥ नद्वैतममलंशानंजगत्तुणलवायते ॥ २२ ॥ ईदृशंतत्परश्रेयस्तास्मिन्सतिवदीश्वरे ॥ जगत्पदार्थसार्थश्रीःसासत्तामोतिवेदनात् ॥ २३ ॥ तत्सारमेकमेवेहविद्यतेभूपतततम् ॥ एकमेकांतचिकतांतैकमप्यद्वितावशात् ॥ २४ ॥ तस्माद्वितीयाकलनाकाचिन्नामनविद्यते ॥ आत्मतत्त्वमलंभातंतदवापूर्णमक्षयम् ॥ २५ ॥ संस्थितंसर्वदासर्वसर्वाकारमिवोदितम् ॥ अदृश्यत्वादलभ्यत्वान्तत्कार्यनकारणम् ॥ २६ ॥ प्रत्यक्षादेरगम्यत्वात्किमप्येवतदुत्तमम् ॥ सर्वसर्वालिकसूक्ष्ममच्छानुभवमात्रकम् ॥ २७ ॥ आख्यानाख्यास्वरूपस्यनिरासाप्रभादशः ॥ सतोवाप्यसतोवाथकथंकारणताभवेत् ॥ २८ ॥ यद्वैनकस्यचिद्वांजमनाख्यत्वान्नकारणम् ॥ नकिंचिज्जायतेतस्मात्प्रमाणान्दितत्त्वमनः ॥ २९ ॥ अकटकर्मकरणसत्यंचिद्वनमक्षतम् ॥ आत्मरूपमनाभासंस्वयंवेदनमक्षतम् ॥ ३० ॥ तस्मान्नजायतेकिंचित्परस्माद्वह्मणोमुने ॥ कथंकिंलभ्यतेकेनयथोभ्यादिसकारणम् ॥ ३१ ॥

मित्यर्थः ॥ २६ ॥ किमपिप्रत्यक्षादिलौकिकमानसिद्धार्थविलक्षणमेवत्वानुभवेकगम्यतदुत्तमनिरतिशयानदस्वरूपंस्वयमेवसर्वसर्वस्यात्मासर्वचास्यात्मानइतिसर्वात्मकम् ॥ २७ ॥ व्यवहारदृष्टौआख्यानाख्यास्वरूपस्यशब्दतदर्थसर्ववस्तुस्वरूपस्यव्यक्ताव्यक्तस्वरूपस्यवात्स्यस्यत्वंप्रत्येवकथकारणताभवेत् ॥ परमार्थदृष्टौनिरासाप्रभादश निरासासप्रभाभिन्नदृष्टान्नस्वभावस्याद्वयस्यकथकारणताभवेत् ॥ किंवच्यवहारेअद्वयमसत्तद्वैतसत् ॥ परमार्थैल्वद्वयसत्तद्वैतमसत् ॥ नहिसदसतोरपिकेनचिद्व्यस्परकार्यकारणतावक्तुंशक्येत्यर्थ ॥ २८ ॥ प्रमाणादिमानमेयमित्यात्मकजगन्नजायतेव्यवहारेआत्मनएवतदात्मत्वात् ॥ नश्चात्माआत्मनोऽजायतइत्यर्थ ॥ २९ ॥ ३० ॥ तथाचाध्यासपक्षेनकस्यचिज्जान्मादिविक्रियेतिकौटस्थ्यमेवसिद्धमित्युपसहरति ॥ तस्मादिति ॥ यत्सकारणमभ्यादिसयोक्ततदपिविशेषजलानिरिक्तकथलभ्यतेकिंचिन्नकथचिदित्यर्थ ॥ ३१ ॥

संस्थिति प्रश्नार्हतिशेषः ॥ ४४ ॥ ननुयदिपृथिव्यादयो न सत्येव तर्हि कथं पृथिव्यातिष्ठन्पृथिव्या आंतरोयं पृथिवी न वेद यस्य पृथिवी शरीरयः पृथिवी मंतरो यमयत्येष त आत्मा
तर्थाभ्युदयस्यादिश्रुतेरतर्थाभिषेकश्वरेण प्रेर्यमाण एव सर्वभावाः स्वस्वकार्यचमत्कुर्वतीति वैदिकसिद्धांतस्तत्राह ॥ यन्मया एवेति ॥ मायाशब्दलेख्यरमया सर्वभावास्ते न मायाशब्द-
लेख्येणैव माययैव मिथ मामभ्यात्मना मे लनाय स प्रेरिता सत पच भूतात्मके पिष्टे मायिके मेव तत्तत्कार्यचमत्कारकुर्वती ॥ यथा मिथुनानि स्त्रीपुंसयुग्मानि यौवने काममयानि कामे-
न प्रेरितानि परस्परसंभोगेन पुत्राद्युत्पादनेन च मत्कुर्वती ॥ यथा वा बीजानि भूस्थानि वर्षादकेन प्रेरिताः पृथक्कुरोदयाच्च मत्कुर्वतीति तद्वदिति प्रेरणात्वयः ॥ ४५ ॥ तथा आद्यतच्चिन्मा-
त्रमेव चिन्मात्रेण मायिकेन नानात्मेनैव नानैव भूत्वा अवधीयते तत्तत्कार्यरूपेण परित्यज्यते ॥ ४६ ॥ यथा तदेव चिन्मात्रमात्मज्ञानात्मना स्वैव व्यवसां पारमार्थिकात्मना च म-
त्कुरुते तद्वत्क्षण एव ब्रह्मभूतसर्गात्मना मायिकचमत्कारेणैव तस्यैव तत्त्वज्ञानेन पारमार्थिकस्वरूपावामि चमत्कारे च पूर्णमदपूर्णमिदं पूर्णं स्युर्मुदव्यते पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवा

तथा जगदहं भावं विना नेशस्य संस्थितिः ॥ अकारणत्वात्मासीदं ब्रह्मैवैत्यविजं भते ॥ ४४ ॥ अजं भमाणमेवेदं जगत्त्वेनैव संस्थितम् ॥ य-
न्मया एव तेनैव मिथः संप्रेरिता शयम् ॥ ४५ ॥ चमत्कुर्वत्यमी भावाः पंचकमिथुनौषवत् ॥ चिन्मात्र एव चिन्मात्रं चिन्मात्रेणावधीयते ॥ ४६ ॥
नानात्मनैव नानेव स्वात्मज्ञानात्मनात्मवत् ॥ पूर्णारपूर्णाभ्युद्धरंति पूर्णारिपूर्णा निचक्रिरे ॥ ४७ ॥ भवंति पूर्णारिपूर्णा निपूर्णा मेवावशिष्यते ॥
चिन्मात्रमेव कचति यच्चिन्मात्रमयात्मनि ॥ ४८ ॥ अकचिद्वैव तन्नाम कचितं सर्गवेदनम् ॥ अहंचिताचिदेवादौ भवतीव स्वयंततः
॥ ४९ ॥ अभवंत्येवरूपं स्वमत्यजं ती निरामयम् ॥ तेजोमयमनाद्यंतं मनोरूपमनंतकम् ॥ ५० ॥ स्रष्टाऽसंसारमाभासि भवतीव स्वयं व-
पुः ॥ पश्यत्यथ स देवेदं स्वरूपत्वात् स देववा ॥ भावनाद्भूततामेति दृश्यं भवति च क्षणात् ॥ ५१ ॥

वशिष्यत इति श्रुतिमर्थत उदाहरति ॥ पूर्णादिति ॥ प्रत्येवात्मना मात्रशेषेण सर्वार्थाधिप्रत्येमायाशब्दलेख्यतया व्यप्यप्रामाजीवाः कल्पादौ भोजकादृष्टपरिपाके पुनः स्वस्वव्यति-
समद्वयपावीनसर्गोणयद्भुद्धरति तत्पूर्णादपरिच्छिन्ना ब्रह्मणः कारणात् पूर्णान्यपरिच्छिन्नब्रह्मरूपाण्येव कार्याणि माययोद्धरति ॥ स्थितिकाले च यद्वा तत्कार्यजातमैहिकामुष्मिक-
भोगमोक्षसाधनानि च क्रियते तदिदं पूर्णादिव पूर्णान्येव च मायया चक्रिरे ॥ ४७ ॥ ततो यत्तत्त्वज्ञानात्मकं भवंति तदिदं पूर्णादिव मायापगमात् पूर्णा निभावति ॥ सहभेदभ्रमेण मायापगमे-
पूर्णमेवावशिष्यत इति श्रुतेस्तत्पार्थार्थ इति भावः ॥ यच्चिन्मात्रमयात्मनि सर्गवेदनकचितं तच्चिन्मात्रे चिन्मात्रमेवाकचिद्वैव कचितनामैत्यत्रान्वयः ॥ ४८ ॥ अहंप्रत्यगात्मरूपा-
चिदेव सर्गादौ स्वरूपमत्यजत्वेवाभवत्येव स्वतश्चित्तत्वेनात्मनो रूपं भवतीव ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ततः स्थौल्यकल्पनेनाभासिसरस्वयमुवः स्रष्टाऽसंसारविराड्भावेन स सरण-
रूपं भवतीव ॥ अथ व्यतिजीवभावेनैव जगद्भूतत्वात् स देवपश्यति परमार्थगोधिष्ठानसदेववा जगति पश्यति तद्देशेन भ्रातिरित्यर्थः ॥ भूतताचतुर्विधभूतमात्मताम् ॥ ५१ ॥

ननु अस्वच्छभावस्यास्य तापलाप किमर्थं क्रियते स्वच्छचिद्रूपमेवास्वच्छजगद्भावकारणतापत्तिर्योग्यमिति कुतो न कल्प्येत तत्राह ॥ यदीति ॥ चित्कौटरथाद्वयत्वादिपरश्रुतिव
ननु भवविरोधात्तथा न कल्प्यत इति भावः ॥ ८ ॥ ९ ॥ चिदभ्यासपक्षविनासार्गस्योपायांतरेणोपपत्तिरेव नास्तीत्याह ॥ नचेति ॥ १० ॥ उत्थितमिव ॥ ११ ॥ तत्संस्तकारण
कमेवेदजगदिति यद्वच्छावादिपक्षनिरस्यति ॥ कार्यमिति ॥ १२ ॥ यदिसन्मात्रैकरसतर्हि कथजगच्चिद्वैक्याद्यात्मकप्रतीयेत तत्राह ॥ व्योमपुष्पवदिति ॥
स्वपुष्पवज्जगदशो विकल्पमात्रमित्यर्थः ॥ अस्तु तर्हि चिद्रूपमेव ब्रह्मकारणम् ॥ नच चिद्रूपैक्येददकार्यमिदकारणमिति विभाजकाभावः जन्मनाशयोरेव
विभाजकत्वोपपत्तेस्तत्राह ॥ वस्त्विति ॥ नवापटपटादिजागतवस्तुज्ञंचिद्रूपमुपपद्यते ॥ कुतः न शैकनिष्ठत्वान्नाशनिघतत्वात् ॥ चितो हिनारो न चित्तासिध्यति ॥ नाशकाले चि

अस्वत्वातेन परमेस्वच्छभावव्यवस्थता ॥ यदि कारणतापत्तिर्योग्यं शांतं पदं भवेत् ॥ ८ ॥ अनिगितमनाभासमप्रतर्क्य कथं भवेत् ॥ अतो
नकारणनैव बीजं ब्रह्म कदाचन ॥ ९ ॥ कार्यस्य कस्य चिन्नामतेन सर्गो न विद्यते ॥ नचान्वयोपपत्तिर्हि सर्गस्यास्योपपद्यते ॥ १० ॥ चिन्मा
त्रकहते तस्माज्जडसर्गो न विद्यते ॥ यदिदं दृश्यते किंचित्ताच्चिद्वनमिवोत्थितम् ॥ ११ ॥ अहंभावजगच्छब्दशब्दार्थरसरंजनम् ॥ कार्यं
नकारणाभावात्पदार्थतूपपद्यते ॥ १२ ॥ द्विवैक्याद्यात्मकं व्योमपुष्पवत्स्वानुभूतितः ॥ वस्तुनाशैकनिष्ठत्वान्नवाङ्मुपपद्यते ॥ १३ ॥
उपलंभकरो नाशो जन्मनस्तस्य वा कुतः ॥ अथ चैनं सदासंतं नित्यं नृचवेत्सिवा ॥ १४ ॥ पदार्थो घंतदेव रथमेकरूपे किं व्यथा ॥ उपलं
भस्तु यथा यमेवाचित्तचमत्कृतिः ॥ १५ ॥ चित्तत्वमात्रसत्तासिद्धिर्नैक्यं च नास्त्यलम् ॥ अतः पदार्थसत्ताया अभवे सति भूपते ॥ १६ ॥
असंभवाद्भावस्त्यनाहंताभावनास्ति ॥ अहंभावासंभवतश्चित्तमन्यत्किमुच्यते ॥ १७ ॥

तः सत्वेनाशोर्कोर्निर्विषयत्वात् ॥ नापि जडेन तस्य सिद्धावप्यसमर्थत्वादित्यर्थः ॥ १२ ॥ यदि तु चित्तो नाशो चिद्रूपवत्स्वपरप्रथायामन्य निरपेक्ष इति काश्चिद्रूपान्तात्त्राप्याह ॥
उपलंभकर इति ॥ चिद्रूपः स विनाशः स्वजन्मनस्तस्य स्वप्रतियोगिनो वा उपलंभकरः प्रकाशकः कुतः न हि स्वोपपत्तिस्तरुपूर्वकालिकप्रतियोगिचिद्वानाशो नोपलब्धुशक्यते ॥
नच तदुभयानुपलभेत स्य नाशः स्वयमुत्पन्न इत्यनुभवि नृशक्यम् ॥ नच साक्षिणा तदुभयानुभवश्चिन्तश्चिद्विषयत्वायोगादतस्तद्वेद्योत्पत्तिनाशयोर्जगतश्च ज्ञाज्ञमेवेति भावः ॥ ए
व जगतो जाड्ये सिद्धे कारणानिरूपणादकारकोत्पत्तौ सदैव जन्मस्य नित्यचननाशः स्यादुभयोरपि निवारकाभावात् ॥ हेत्वभावादिनृयदि निष्प्रमाणकमनुभवविरुद्धमपरिचयमे
व नित्योत्पत्तिनाशस्य भावमिदजगदिति वेत्ति अभ्युपगच्छति ॥ १४ ॥ तर्हि श्रुतिविरुद्धो न भवसिद्धे अस्वच्छचिदेकहृषेतस्मिन् व्युपगम्यमाने तर्वा किं व्यथा किमर्थं पीडेत्यर्थः ॥ न
नु यदि सर्वविदेकरसतर्हि कथंचिद्विधे पोपलंभस्तत्राह ॥ उपलंभस्त्विति ॥ १५ ॥ तर्हि चिदन्याच्चित्तमेव द्वितीयस्यान्तात्त्राह ॥ अत इत्यादिना ॥ १६ ॥ १७ ॥

मिन्नानां विभक्त्यभेदश्चिद्विश्रितत्वात्वेन नाहयभेदमनास्ति ॥ १८ ॥ शुद्धचिद्वृत्ते सप्रधासु भागत्वादपि जाड्यशार्प्यानामसिद्धेस्तद्भावनामप्युक्तमस्मिन् जीवरूपमपि ना
 स्य शैल्ययमाभीषयति राप्यत इत्यर्थः ॥ १९ ॥ तादात्म्यसंसाधनमनलक्षणं नित्यविज्ञानमानदम्रम्रं मन्त्रैवेदविभक्त्यभेदशरिष्टमिदं तादिसर्ववेदायुक्तं ज्ञानादेव नवनृमवावि
 स्य ॥ तादृशचिद्वदनरनुभवात्मिका अलङ्कारादस्ति सर्वथा पितृत्वस्य प्रथमि राप्येत्यत्राशयाह ॥ चेति तेति ॥ ब्रह्मचित्तनयाय चरितं ब्रह्मार्थं कस्यत्वत्वाच्चितादिह तिरपि स्वद्व
 बाधनत्वात्पदनिर्णयसातिरिक्तपराशेषप्रसक्तिरित्यर्थः ॥ २० ॥ उक्तमर्थं परत्वेनोपसहृष्टमिति ॥ तेन मित्रेन सर्वदेहमवाधनत्वम्रद्वैवापि तद्ब्रह्मभरोपमनेकमेकमेव सत्यसर्वजगत्त्रासच्यु
 प्यपव नयति भासकृपाचिरपि यथास्थितमभिरुक्तमम्रं वेति निरापयत्वाशयशिराष्टमित्यर्थः ॥ २१ ॥ ॥ नृनिर्भावासिद्धमं तात्पर्यमकरोति ० पू० सततमस्मिन् सग ॥ १० ॥
 चिदनात्मा प्रियोपसहृष्टकाराय विलसति ॥ वेत्यासत्ताश्चिदनात्मा सर्वदेहनिषण्ण्यति ॥ १ ॥ ननु आत्मके सति रूपशरीरसत्त्वेषु चित्तचित्तलक्ष्यस्य बाधप्रपादप्रयत्नेनास्ति ॥ तद्य

इति चित्तमहत्तुनास्त्वानां च भिन्नता ॥ निर्वांसनशांतमनाभीनीपरनभोमय ॥ १८ ॥ सदेहोवाविदेहोवासावस्योप्यवलोपम ॥
 सप्रधाच्युद्धचिद्वृत्तपटायाभावसिद्धित ॥ १९ ॥ भावनाभावतश्चित्तनास्त्ववाहमिति स्वयम् ॥ एवमस्मैतिवेदार्थभावनादनुभूतिरिति ॥
 चरितार्थकसत्यत्वाच्चित्तानामप्रविद्यते ॥ २० ॥ तेनासिनिर्मलमकारणमादिमुक्ततद्भक्तशाश्वतमशेषमनकमेकम् ॥ शुन्यनिरामय
 मसत्सदनादिमप्यसर्वजगच्चिदपि प्रक्षययास्थिततत् ॥ २१ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू० शिरिवध्वजप्रबाधननामसमनव
 तितम सग ॥ १७ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ शिरिवध्वजउवाच ॥ ॥ चित्तनात्मा तिमो धोययायुक्त्या स्फुटमवेत् ॥ तामन्यामयवावूहि बुद्धन
 निपुणमया ॥ १ ॥ ॥ पुनउवाच ॥ ॥ चित्तनास्त्ववेदेराजन्कदाचिर्लिकचनकचित् ॥ यच्चटचित्तवद्राति तद्ब्रह्माभिधमव्ययम् ॥ २ ॥

इति तत्रात्माकारवर्तिकथाप्यतर्हीपनाशद्वयपुराण्यमाम ॥ किञ्च सचित्ताएव सचेतनाश्चिन्तास्तचेतनालोकमसिद्धालाधदिजीवभूतकानटचित्तात्हीयवादिषद्वेत
 ना सप्रधार ॥ नवतथाद्वयत ॥ किञ्च सचित्तनिरतिशयानलक्षणं परमगुणार्थं शास्त्रफलमनुभविगुराक्यनास्ति ॥ नवाननुभूयमान कश्चित्पुरुषार्थानामभवति ॥ कि
 चमलाकारचित्तमवचित्तबाधतअभ्युद्धा ॥ नाय ॥ स्वात्मनिक्रियाधिराधात ॥ महिरासदद्वैत्यमि स्वात्मन्यप्युपशक्तोति ॥ नदितीय ॥ तदाप्यस्वजगतस्तद्वाधकत्वायोगा
 र ॥ चित्तद्वयमिति रक्तस्य रक्तैनापकत्वाप्रसिद्धे सुषोपसुदन्त्याधानवतारात् ॥ अक्षणास्तनादे सवसाधकत्वमेव नवाधकत्वमिति चित्तबाधो निरर्थको बुष्कर सवानुभवपराहृतभ्ये
 स्यापाराका निरासनशेषादयकाभोराआपुच्छति ॥ चित्तमिति ॥ नवापुक्तमेव युक्तिविशदीकृत्यमूहि ॥ अथवा तादृश्यातं बुपयुक्तमपदीप्यसर्वाशकानि वारणसमर्थाच्युक्ति
 र्वादीत्यय ॥ निरापट्टदम ॥ १ ॥ तत्र सवसाधपराद्वारणचिदबाधोपपत्तिरुक्तिरुक्तुमाश्रित्यासत्तवाधविधानम्रम्रनाशसत्त्वेषमतिजानीति ॥ चित्तमिति ॥ कदाचित्काटेक
 विद्वत्पार्किचिद्वन्नालनाधचित्तनास्ति ॥ २ ॥

नायुक्तिमाह ॥ अत इति ॥ यत् सर्वचित्तादिजगदज्ञानात्मकज्ञानेनाज्ञानबाधेन हेतुना न विद्यते अतो हेतो रित्यर्थः ॥ अयं भावः ॥ भवेदयं स्वात्मनिक्रियाविरोधो यथा ज्ञानबाधा
 चित्तादिबाधोऽप्यस्यात् ॥ अज्ञानबाध एव तु सर्वदत्तकार्यतत्त्वधावरणविशेषादिसर्वनिवृत्तिरूपस्तस्मिन्सति चित्तनास्त्वेति प्रतिज्ञातार्थोऽर्थसिद्ध एव ॥ अत एव न पुनराध्यादि
 दोषप्रसक्तिरज्ञानस्यैव सर्वाध्यप्रयोजकस्यापगमात् ॥ स्वप्रकाशपूर्णानन्दपरिशेषेण निरतिशयपुरुषार्थसिद्धेश्च ॥ न च चित्ताधीनाचेतनतार्कित्वमिष्यकचिदधीनासाच्च जीव
 न्मुक्तेषु चित्तनाशेष्यस्त्वेति नाचेतनत्वप्रसङ्गः ॥ न च चित्तनाशोतस्करताचिदभिष्यक्तिरप्येति ॥ अनाभिष्यक्तेरज्ञानावरणकृतत्वेन तदपगमे चित्तोऽभिष्यक्तेः स्याभाविकत्वेनानपाया
 त् ॥ न हि बाधुना धनापसारणेन कृतस्यार्थमिष्यक्तिः शरदिवायूपरमे अपैतीति सर्वदोषपरिहार इति ॥ ३ ॥ प्रथमप्रतिज्ञासमर्थितानि गमय्य द्वितीया मुपादत्ते ॥ नास्त्वेवेति ॥ त
 त्समर्थनाय यत्र त्वस्य सर्वार्थत्वेनाभूतत्वेन कपरयेदिति श्रुतिप्रमाणायति ॥ केनेति ॥ ४ ॥ नतिरोधो न चेत्यतिर्न बद्धो न च साधक इति श्रुतिरपि तत्र यमानमित्याशयेनाह ॥ महाप्र
 लयेति ॥ महाप्रलयः प्राकृतस्तदुत्तरपुराणादिप्रसिद्धे सर्गादौ यदितो दितमेव तर्हि चित्तनास्त्वेति प्रतिज्ञावाक्ये लया कथय च्चेदचित्तवद्गतीति निर्देशः कृतस्तत्राह ॥ निर्देशस्त्विति
 अतोऽज्ञानात्मकं यत्तज्जगदेव न विद्यते ॥ तत्राहं त्वं तदित्यादिकल्पिताः कलनाः कुतः ॥ ३ ॥ नास्त्येव जगदेवेदं यच्चेदं किंच नोदितम् ॥ ब्रह्मै
 वास्तीह सकलं केन तद्बुध्यते कथम् ॥ ४ ॥ महाप्रलयसर्गादावेवेदं नोदितं जगत् ॥ निर्देशस्त्वित्यदमित्यत्र त्वद्वाधाप्यमयाकृतः ॥ ५ ॥ उपादा
 नात्मकादीनां कारणानामभावतः ॥ अकारणं च भावानामशेषाणां त्वसंभवात् ॥ ६ ॥ एवमज्ञानबुद्ध्यात्मजगत्तस्मान्नाविद्यते ॥ तस्मा
 द्यदिदमाभातिभासन्नं ब्रह्म तेन तत् ॥ ७ ॥ अनाख्येनाकृतौ देवे करोतीदमिति त्वसत् ॥ भाषितं नोपपत्त्यात्मनः सत्त्वं नानुभूयते ॥ ८ ॥ अना
 ख्योऽप्रतिषेधः स्वात्मानिराकारोऽर्द्धश्वरः ॥ सकरोति जगदिति हासायैव वचोऽधियाम् ॥ ९ ॥ अनेनैव प्रयोगेण राजंश्चित्तं न विद्यते ॥ जग
 देवनसत्साधोऽकृतश्चित्तादितद्गतम् ॥ १० ॥ चेतो हि वासनामात्रं वास्येतु सति वासना ॥ वास्यं जगत्तदेवा स दत्तश्चित्तास्तिता कुतः ॥ ११ ॥
 यदिदं कचति ब्रह्म स्वयमात्मात्मनात्मनि ॥ कृतं तस्यैव तेनैव चित्तमित्यादिनामकम् ॥ १२ ॥
 शयेनाह ॥ उपादानेति ॥ ६ ॥ द्वितीयप्रतिज्ञानिगमयति ॥ तस्मादिति ॥ ७ ॥ ननु यदिसर्गादिनास्त्वेव तर्हि तदात्मानः स्वयमकुरुत एकोऽवशी सर्वभूतानरात्मा एकं बीजं बहुधा यः
 करोति कर्त्ता भोक्ता महेश्वर इत्यादि श्रुतिस्मृतिवादानाकागतिरिति चेन्नेह नानेति श्रुत्यपेक्षितनिषेधसमर्पणेन द्वैतव्युत्पादना र्थावादेनैव गतिर्न तत्त्वा र्थेनेत्याशयेनाह ॥ अनाख्ये
 इति ॥ अनाख्येनामरहितेन अनाकृतौ रूपरहितेषु क्तिशून्यत्वान्नोपपत्त्यात्मनिकलनिक्रियमित्यादितात्त्विकश्रुतिविद्वदनुभववाधितत्वान्मसत्त्वलौकिकैरपि नानुभूयते ॥ ८ ॥
 शीतवातादिप्रतिघातवारणाय गृहादिनिर्माणप्रसिद्धम् ईश्वरस्त्वप्रतिषेधः करोतीति अधिघातात्सर्वशून्यत्वानामर्थावादानां सर्वज्ञस्य दृष्ट्या चेटोक्तिर्हार्सायैवेत्यर्थः ॥ ९ ॥ एवं जगत्स
 र्गासिद्धौ प्रतिज्ञातार्थसिद्धिरित्याह ॥ अनेनैवेति ॥ यदा जगदेवन सत्तदा तदन्तर्गतं चित्तादिकुतः सदित्यर्थः ॥ १० ॥ जगदसत्त्वे विषयासत्त्वादपि चित्तासत्त्वसिद्धिरित्याह ॥ चेतो
 हीति ॥ वास्येवा सना कर्मणि विषये ॥ ११ ॥ तर्हि चित्तादिव्यवहारस्य को विषय इति चेन्मायोपहितब्रह्मैवेत्याह ॥ यदिदमिति ॥ नास्मात्संघोनामकम् ॥ १२ ॥

जतो हि वासनाभाषमिति श्लोकम्याचष्टे ॥ जगदिति ॥ दस्यं वासमिति दर्शनानुसारिणी वासनेति यो जनार्थम् ॥ कारणभावात्तदतिविषयवाधेनिर्धयवासानास्थित्ययोगादिति
 भावः ॥ १३ ॥ यद्विरक्तशीति श्लोकवधिरस्यार्थद्वयानात्फलवणनपरतयाप्याचष्टे ॥ अतदिति ॥ १४ ॥ मायातत्त्वदृशाधिभ्याचष्टे ॥ यत्किंचिदिति ॥ परमाकारादुपेचि
 दादौ यत्किंचिदतिर्धर्वायमायाकथम् ॥ इयत्स्यथम् ॥ १५ ॥ अरोपानर्थकारिणी अर्हजगदित्येपापतिवर्षिर्धेतसासिणोममस्त्वमस्मिधैवाजगति नूननिश्चयेनेत्यर्थम् ॥ १६ ॥
 ॥ १७ ॥ ॥ यदितोत्स्यता ईजगदनादितिसमेर्वाकमस्याभावाद् ॥ लोकेति ॥ दस्यस्य बलुनः श्रुतादितिलब्धमिदं किं पारहितत्वात् कोटस्य बाह्योक्तो वाशा अतो वा
 लानुगतोपि वातोपपद्यत इति येषाम्भयः ॥ १९ ॥ साकारस्य स्पृहस्य प्रतिपाद्योभ्यामनेभ्यास्यजगतो लोकाभावनुभूतिभिः सिद्धाभाप्रलयाभ्योभ्युक्तेनाप्रलयातीव
 जगद्व्यभिदवास्त्यतदेवोत्पन्नमेव नो ॥ कारणभावात् पूर्वमेवातिश्रितताकृत ॥ १३ ॥ अतश्चिद्व्योममात्रात्मपरमाकाशानात्मकम् ॥
 स्फारवेदनमेवेदकवत्पत्तिकुतो जगत् ॥ १४ ॥ यत्किंचित्परमाकाशइयत्कथकथायते ॥ चिदादर्शनजातत्वान्नाचितनो जगत्किं वा
 ॥ १५ ॥ अहत्त्वजगदित्येपाप्रतिपत्तिर्न वाक्यी ॥ मिथ्यास्त्वहं वा मानि नूनमेवं शेषकारिणी ॥ १६ ॥ वास्यस्य जगतोऽभावाद्यतो ना
 स्येव वासना ॥ अवकादात्मकचित्तकौटशकृत्कथम् ॥ १७ ॥ अप्रबुद्धरगतचित्तदस्य मिदं जगत् ॥ असच्चित्तनिराकारपूर्वमुत्पन्न
 मेव नो ॥ १८ ॥ नोत्पन्नकारणभावात्सर्गादाववसवं दा ॥ लोकशास्त्रानुभवतो न च दस्यस्य बलुन ॥ १९ ॥ अनादित्वमजत्ववास्त्येवं
 वायुपपद्यते ॥ साकारस्यास्य जगतः स्पृहस्य प्रतिपाद्यते ॥ २० ॥ समत्तकारणभावाद्योक्तशास्त्रानुभूतिभिः ॥ युज्यते च निराकर्तुं न
 महाप्रलयादय ॥ २१ ॥ शास्त्रानुभववेदायसिद्धांतिकेन योपि वा ॥ प्रलयाश्च न सतीति वत्पुन्मत्तकएव च ॥ २२ ॥ लोकशास्त्राणि वे
 दाश्च प्रमाणं यस्य नोमते ॥ असम्मोक्ष्यति मूढः ससज्जनजनसंश्रयेत् ॥ २३ ॥ न च स प्रतिपत्त्यास्य दस्यस्य प्रतिपक्षचित् ॥ कारणमवितुश
 कसाकारस्य निराकृति ॥ २४ ॥ इत्यमालक्ष्यमाणतत्तदेव सततमुने ॥ न च नार्थं किं वाकारिभवेत्तेत्यभिदजगत् ॥ २५ ॥

कारणनिराकर्तुं युज्यते निराकरणोपपादकसमस्तकारणभावादित्यथम् ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ लोकवेदप्रयागोद्युपयोगेति ईदृक्कायवीरस्यादित्याह ॥ लोकद्विति ॥ अ
 स्यार्थकेवललोकाभाषाप्रपेयप्यभावात्किंभ्योप्यतिमूढः ॥ २३ ॥ ईदृग्मूल्यं न ब्रह्मकारणतापस्यैवाभ्युपगम्यतीति भावः ॥ न चैति ॥ २४ ॥ निराकारब्रह्मकारणकत्ववादिभ्यास्तु नु
 तल्लक्षणं प्रलयाभाष्यशास्त्रादिभ्यश्चत्यादिवाप्यभावेन जगतो ब्रह्मतापि कस्य भावनायामवतास्यदिति पाणुकतेव ॥ इत्यं ब्रह्मवाच्यतया कालस्य मायाजनमाद्यहोरेभूतत्वा
 न्यूनभावादिकेपासवर्धमवसेवेति न लोकेकहिरोय ॥ परमार्थतो ब्रह्मोभूतमेवेति न मूलदृष्टिपक्षिच्छेदप्रयोगेन दृष्टितोयोपीत्याशयेनाह ॥ इत्यथ चिति ॥ इत्यथ नमसिद्धिच्छेदय ॥ २५ ॥

इदानीं सर्वसर्गश्रुतीनां तिनेतीत्यादि निराकरणश्रुतीनां च तात्पर्यार्थदीकृत्योपसंहरति ॥ तस्मादित्यादिभिः ॥ पूर्वार्थवच्च निरंशं च तस्येति पूर्वार्थनिरंशतः ॥ षष्ठ्यन्तात्सर्ववि
भक्तिकस्तसिः ॥ २६ ॥ सर्वरूपस्य पूर्णस्य भावस्य ब्रह्मणः स्वतो विनैव शास्त्रं यदात्मकचर्चनं तत्स्वकवपुःस्वरूपमेव सर्गप्रलपद्वृक्षजगदिव क्षणं यावदज्ञानकालज्ञानमिति सर्वस्य दि
श्रुतीनामर्थः ॥ तदेव स्वरूपक्षणान्तरं तच्च मस्मादिशास्त्रमनुसृत्य बुद्धं सद्ब्रह्मैव निर्गतं द्वैतात्मनिरस्य भावे आलोहनिने तिनेतीत्यादि द्वैतनिषेधश्रुतेस्तात्पर्यार्थं इति धोष्यम् ॥ २७ ॥ २८ ॥
अतः शास्त्रीयबोधोऽतः ॥ २९ ॥ एवं ज्ञातसर्वजगत्प्रशातं सन्निरालम्बनिराधारमजयथास्थितसद्ब्रह्मैव ॥ इदमज्ञादृष्टरूपं तु अत्यन्तासत्त्वान्ना अनानपि च न ॥ अतो यथास्थितं व्य

तस्मादिदं निरंशस्य चिद्बोधोऽप्रतिपादितः ॥ निराकृतेरन्तस्य पूर्वान्तरं पूर्वानिरंशतः ॥ २६ ॥ ब्रह्मणः स्वरूपस्य शांतस्यान्तरस्य यत्समम् ॥ स्व
तत्त्वात्मकचर्चनं सर्गप्रलपद्वृक्षजगदिव क्षणं यावदज्ञानकालज्ञानमिति सर्वस्य दि
वेदमतः सर्वैकचित्तजगदादिर्धीः ॥ काचित्तादिकचित्तादिकद्वैतक्यादिकल्पना ॥ २९ ॥ सर्वानिरालम्बमजप्रशांतमनादिरित्यात्मयथा
स्थितं सत् ॥ इदं तु नानेव न चाप्यनानाप्यथास्थितं तिष्ठसुकाष्ठमौनम् ॥ ३० ॥ इत्यार्षेवां वा० दे० मो० नि० पू० चू० शिखिध्वजाव
बोधननाम अष्टनवतितमः सर्गः ॥ १८ ॥ ६३ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ न शो मोहः स्मृतिर्लब्धात्वस्य सादान्महामुने ॥ स्थि
तोऽस्मि गतसंदेहो विश्वांतमतिरात्मवान् ॥ १ ॥ ज्ञातज्ञेयो महामौनो तर्पो मायामहार्णवः ॥ शांतो ह मनहं रूपो ज्ञाः स्थितोऽस्मि निराभयः
॥ २ ॥ अहो नु सुचिरं कालं प्रभातो हं भवां बुधौ ॥ स्थानमक्षयमदुष्यमधुना प्राप्तवानहम् ॥ ३ ॥ एवं स्थिते मुनेनास्ति साहं तादृजगच्च य
म् ॥ मूर्खबुद्धमिदं भातियत्तद्ब्रह्मेति वेदमहम् ॥ ४ ॥ कुंभ उवाच ॥ जगदेव न यत्रास्ते तत्राहं त्वं विभास्य नम् ॥ इत्थमं वरसंसारककु
तः कीदृशः कथम् ॥ ५ ॥ यथास्थितव्यवहृतिर्मौनी शांतमना मुनिः ॥ सौम्यार्णवो दरावर्त्तपरिस्पन्दवदस्वभो ॥ ६ ॥

वहरंस्तत्त्वतः सुकाष्ठमौनो वागादिव्यापारशून्यस्तिष्ठेत्यर्थः ॥ ३० ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० अष्टनवतितमः सर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ प्र
बुद्धोऽपि नरेन्द्रोऽभूयः कुंभेन बोध्यते ॥ स्थूणा निखननन्यायाद्बोधोऽस्य सुदृढोऽस्त्विति ॥ १ ॥ एवबोधितो राजा उपदेशजन्यज्ञानेन सर्वसंदेहादिबीजं स्वाज्ञानं नष्टमिति प्रलप्य दर्श
यति ॥ नष्टइत्यादिना ॥ विस्मृतात्मनः साक्षात्कार एव सत्यतिरिक्त्युच्यते ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ मूर्खबुद्धमिदं साहं तादृजगच्च यन्ति ॥ ४ ॥ कुंभस्तद्वृत्तमिदं भातियत्तद्ब्रह्मेति वेदमहम् ॥ ५ ॥ सौम्यार्णवो दरे प्रशांतो यथावर्त्तपरिस्पन्दस्तद्वास्तवितिष्ठ ॥ ६ ॥
गदेवेत्यादि ॥ अवरससारोऽर्णववर्त्तनगरव्यवहारः ॥ किं वृत्तान्त्यधिकरणमिति तदृष्टांतप्रकारप्रतिक्षेपार्थानि ॥ ५ ॥ सौम्यार्णवो दरे प्रशांतो यथावर्त्तपरिस्पन्दस्तद्वास्तवितिष्ठ ॥ ६ ॥

शब्दायात्सार्थांस्वरूपं न भोमपर्युष्येभवे ॥ १॥ चिद्व्यक्तनिनामकप्रदास्यरूपनभासदेवकथकथायतेत्वाकथकप्येनदीप्यते ॥ ८॥ यथा नमोसि अवाङ्मुखीष्टर्तेदनीत्क
 दाहाकासनिषेदादृष्टिषेवकदशारातीतप्राप्तसौराट् लोककथनमस्तवतर्पयित्यथ ॥ १॥ यथासमन्व्यहकारात्सास्त्वयभू सकल्पभाषतथास्त्वयमन्व्यहकारोपि ॥ एतौसमष्टिभ्य
 टिबधस्तम्भास्येत्थेरीतद्विमानतत्स्यरित्यागवेदनमायसी ॥ १०॥ तदेवस्यष्टमाह ॥ अहमित्येवेति ॥ ११॥ कोटीमोक्षाभाह ॥ यदिति ॥ सशपर्यायेणसतबधमोक्षसकल
 नासाक्षिभूतस्वरूपेवनतदेवसद्व्यक्तकेवलत्वेकैकन्यथकथ्यतदस्यर्थ ॥ १२॥ सिद्धिर्गोक्ष ॥ आपदोषध ॥ सत्वमहमेवानहमिति शुद्धकैवल्यत्वात्तथोपधाभाव ॥ १३॥ शु

ब्रह्मरूपमिदशांतमित्यमस्मिन्नास्ति यथास्थितम् ॥ अहंजगदिदंथेशि शब्दायात्तनभोमयम् ॥ ७॥ इदमाद्यतरहितसर्वससारनामकम् ॥ चि
 द्ब्रमलकतिनामात्मनम कथकथायते ॥ ८॥ सन्निवेशदशारातीतदस्तिकनकयथा ॥ जगदाद्यर्थसशारीतवक्षेदविद्यतेतथा ॥ ९॥ यथा
 स्त्वयभू सकल्य स्त्वयनामतपैवहि ॥ एतौस्त्ववेदनायतौषधमोक्षौष्यवस्थितौ ॥ १०॥ अहमित्येवसकल्योपधायातिविनाशिने ॥ नाह
 मित्यवसकल्यमोक्षायविमलानने ॥ ११॥ यद्वधमोक्षसकल्यशब्दायानां सदासताम् ॥ स्वरूपवेदनतत्सत्केवलत्वचकथ्यते ॥ १२॥
 अनहंवेदनसिद्धिरहंवेदनमापद ॥ सोहमेवानहमिति शुद्धयोधोभवत्त्ववान् ॥ १३॥ असकल्यनमात्रेणसम्बन्धानोदयात्मना ॥ सक
 ल्य क्षीयतेसिद्धौस्त्वयमेवासदात्मक ॥ १४॥ अत्रतर्क्यस्वरूपेहिनास्तिकारणताशिवं ॥ कारणभावात् कायपदार्थोपनिविद्यते ॥ १५॥
 पदायामावससिद्धौवेदननोपपद्यत ॥ कारणभावादनित्यमहभावावस्थनोदय ॥ १६॥ अहभावानुदयत ससार कस्यकीदृश ॥ ससारा
 भावात्सर्वपरमेवावशिष्यते ॥ १७॥ यदिदंभासतेतत्सत्परमेवात्मनिस्थितम् ॥ परंपरंपरपूर्णसममेवविजृम्भते ॥ १८॥ तेननिस्तिमि
 तसर्वशिलाकीर्णमिवाचलम् ॥ विद्धिरश्मिमयाकारमिवब्रह्मजगत्स्थितम् ॥ १९॥

दशोपधसकल्यसयात्सिद्धीत्याह ॥ असकल्यमेति ॥ १४॥ शुद्धस्यकारणत्वात्समागच्छुपपदार्थाभावात्तदभाविभ्ययात्सकल्यक्षय सकल्पनाशाहभावात्तद्व्यक्तक्षया
 स्त्रीरभावात्सिद्धिहारक्षयस्तत्रभ्रमस्तमात्राशेषदत्तिकप्रभाह ॥ अतस्तर्क्यद्विभिभि ॥ १५॥ १६॥ १७॥ पागपियमिदंक्षेत्रजगदाकारेणभासेतत्परमार्थतोब्रह्मेनतथास्थिततत्त्वबो
 धेनयनापूर्वविनुरेत्समावेस्थितपरमेवपरेणापूर्णसमस्तक्षयमेवविजृम्भतेतत्त्वकटीभाषति ॥ १८॥ तेनसर्वैकक्षयत्वेनहेतुर्नाह ॥ ब्रह्मशिलायाकीर्णीनिविद्धितब्रह्मशिलादेवसिमाचल
 ददृश ॥ तत्रयपञ्चगतिस्थिततद्ब्रह्ममकिरिदमयमर्जित्वाकारसहस्रविध ॥ १९॥

[illegible]

सत्समाधारापल्लवस्ततर्ध्वभागवत्सत्ताकभागत्कारणभावेत् ॥ यत्तुनिगुणपरसत्तानुपनीविअद्वयत्वात्पूर्वकालाभावेनपुण्यत्तित्वयुत्पन्निर्धकारघतत्ताकार्यकुत्रोभवे
यतनसमसत्ताकस्यादित्य ॥ २ ॥ अस्तुनिर्गतमस्थितभाधारापल्लवभेजजगत कारणमितिचेष्टभाध्याह ॥ नेवेति ॥ इहनिर्धरोपेयाधारापल्लवकारणतत्कार्यजगच्छनास्ति ॥ भायाद
स्तीषमयातच्छ्रुतलत्कापाणासद्वर्णोपयमाणापरमार्थदृष्ट्यानुसंधविद्विजगच्छार्तमजमेवेत्य ॥ तत्पाथोक्तवार्तिके ॥ अविद्यास्तीत्यविद्यायामेवासित्वाप्रकल्प्यते ॥ ब्रह्मद
स्यात्सविषयनकयधनयुज्यतइति ॥ ३ ॥ अजानेनवशादस्यवर्तकिरित्याह ॥ आयातइति ॥ ४ ॥ कुत्रोनजायतेतथाह ॥ बीजमेवेति ॥ तमबीजाभावेऽपितदेवबीजार्कनस्या
समाह ॥ अमृतकयमिति ॥ भुक्तस्तमबीजावित्त्वभाबदतिचेष्टभाणासिद्धतदुचितदेशकालाभावादित्याह ॥ देशेति ॥ तर्हिप्रसक्तोच्चरपरमवतमहेतुपादानकारणगोचरास्तुन वि
रोधादित्याह ॥ अर्कार्ति ॥ यस्यप्रमाणत्वात्कथुकर्मादिकारकभाषविरोधिप्रसविषयमेनेतुपादानकारणयोपमाजायतइतिकथयकुंराक्यमित्यर्थ ॥ ६ ॥ ७ ॥ अत
॥ कुमुदवाच ॥ यत्रकारणतानस्यकार्यतदुपपद्यते ॥ यत्रकारणमेवादीतस्मारकार्यकुतोभवत् ॥ २ ॥ नेहास्तिकारणार्किचिन्वाच
कार्यकदाचन ॥ विषमानमिदसर्वसर्वशान्तमजंजगत् ॥ ३ ॥ जायतेकारणत्कार्ययत्तत्कारणवद्भवत् ॥ यन्नजायतएवेतस्मिन्सदृ
शताकुल ॥ ४ ॥ बीजमेवनयस्याक्षितरकयवदजायते ॥ अमृतक्यमनारस्यचयत्तस्यकेवबीजता ॥ ५ ॥ देशकालवशात्सर्वहेतुमत
प्रमाणागा ॥ अकतुबक्षविषय प्रमाकारणयोक्त्यम् ॥ ६ ॥ अकतुकर्मकरणेनास्तिकारणताशिवे ॥ तस्मात्तत्कारणनाक्षिजगच्छ
व्यायवेदनम् ॥ ७ ॥ ब्रह्मैवत्वस्वरूपस्यस्तित्यतधारयस्वतत् ॥ असम्बन्धार्शिविषयतदेवजगदाक्षितम् ॥ ८ ॥ चिन्मात्रमजरशांतयदक
तत्त्वर्मायते ॥ तेनैवायजगद्दससच्छार्तबुद्ध्यतेवपु ॥ ९ ॥ अन्यदेवचयोभावश्चेतस एयिवीपते ॥ सएवनाश कथित स्वानुभूतश्रवंहि
ते ॥ १० ॥ चित्तनाशस्तमावतहिद्विनाशात्मकंनृप ॥ स्थणनाशोयत कल्पचित्तशब्देनकथ्यते ॥ ११ ॥ असकल्पनमात्रेणसम्बन्धानो
दयात्मना ॥ सकल्पस्तीयतेसिद्धात्स्वयमेवासदात्मक ॥ १२ ॥ नाशैवांगीकृताभावयदिविश्वाहिकथ्यते ॥ विषमानकयतत्स्यान्ननुता
मरसेक्षण ॥ १३ ॥ इजावुत्सिष्यचोदतेश्वरोस्मीतिशगिरा ॥ कयसविप्रोभवतिविप्रवत्वस्यकीदृशम् ॥ १४ ॥ विदत्तधातुरत्युच्चैर्बु
तोस्मिति विरोति य ॥ स्तुतिमेवागतविद्विजीविततस्यसअम ॥ १५ ॥

एवमद्वयपुष्टाकारकस्यचिन्विशेषस्तुतदेवाह ॥ यतितत्त्वदशाद्विधारयत्तनाप्यदृश्य ॥ अदृशान्नाशतदेवजगद्द्वेषेणाक्षितमित्य ॥ ८ ॥ चिन्मात्रममरमयैवजगद्ब्रह्मभावेन
सपद्यत अतस्माकारमनोर्वात्सायमप्रजनवाकारणेत्याह ॥ चिन्मात्रमितिद्विधाभ्यासा ॥ १० ॥ नाशोब्रह्मलक्ष्यइत्यभि ॥ १० ॥ तदस्यस्तुदमाह ॥ चित्तमिति ॥ सःशेषमायमपित्वत्त
वत्सत्ताप्यधानारा कल्पकालविसृज्यनराशब्दभाष्यतइत्यर्थ ॥ ११ ॥ तच्चचित्तमसकल्पमरमययसितत्त्वज्ञानेननरयतीत्याह ॥ असकल्पमेति ॥ १२ ॥ अस्तुसकल्पनारास्तया
विशेषकयनिर्गतइति ॥ चिन्मिध्यात्वात्तद्विद्विशतिपरमात्मभ्युपनीभवतिनिरास्ततत्तयाभिहितइतिविश्वविभिन्नायमिद्वचनमभिधेत्याह ॥ नाशैवेति ॥ १३ ॥ अस्तुसकल्पनारास्तया
तिरिह्यमानकयस्यादित्यर्थ ॥ १४ ॥ तत्रपल्लोकेकदसप्रमाणमिति ॥ इत्यादिनिर्दिष्टाभ्यासा ॥ १५ ॥ सन्निपादनेनविद्वज्ज्ञानाभावात्तद्वत्सकयविषयस्यवच्चिन्विद्विन्नवस्तुविरमियाजनम् ॥ १५ ॥

१ यथाभिधितिषाठेतिरित्येवार्थः

२ पर्यवसितगतजगद्भावेनेत्यपिचिन्विद्वज्ज्ञानाभावात्

चिन्तायस्तीत्यनुभवस्य तर्हि का गतिरिति चेद्भ्रान्तिवमेतिदृष्टातिराह ॥ भ्रमाकतीति ॥ १६ ॥ भ्रान्तिपुञ्जरूपमेव तर्हि तत्सदस्तुनेत्याह ॥ तदिति ॥ तस्याज्ञानव्यतिरिक्तस्वरूपानां
 वादित्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ अज्ञानात्मनैव तर्हि चिन्तादिसत्यमस्तुतत्राह ॥ अज्ञानेति ॥ ज्ञानवाच्यत्वान्नाज्ञानात्मनापि सत्यता सिद्धातीत्यर्थः ॥ उक्तदृष्टाताभ्यामुपपादयति ॥
 जलज्ञानमित्यादिना ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ यावत्सकलम् ॥ २३ ॥ अहकारादिसंयुतकिञ्चिदेहादि ॥ अप्यर्थैरेवकारः ॥ तर्हि किमस्ति तदाह ॥ संविदिति
 भ्रमाकृतियदस्तीह दृश्यतेऽलतचक्रवत् ॥ मृगलुष्णाद्विचंद्रादिबालवेतालकादिवत् ॥ १६ ॥ तत्कथं किल नामस्यात्सत्यं भ्रमभरात्मक
 म् ॥ अज्ञानभातिरेवांतश्चित्तमित्येव कथ्यते ॥ १७ ॥ अज्ञानमुच्यते चित्तमसत्सदिव संस्थितम् ॥ असंवेदनमज्ञानं ज्ञानं संवेदनं भवेत्
 ॥ १८ ॥ अज्ञानसत्त्वसंविने ज्ञानात्संवेदनादक्षयः ॥ जलज्ञानं मुधा भ्रांतिः साधो मरुमरिचिषु ॥ १९ ॥ नैतज्जलमिति ज्ञानात्संविनेऽप्रवि
 लीयते ॥ इदंचित्तमिति प्रौढयदज्ञानमलं हृदि ॥ २० ॥ नास्ति चित्तमिति ज्ञानात्तत्समूलं विनश्यति ॥ यथारज्ज्वांभुजंगत्वमज्ञानभ्रमसंभ
 वम् ॥ २१ ॥ न स पर्वायमिति ज्ञानाद्दुर्दिहृदात्पणश्रुतिः ॥ तथात्मनि मनोभूतमज्ञानभ्रमसंभवम् ॥ २२ ॥ चित्तं नास्तीति विज्ञानाद्दुर्दिहृदा
 द्विनश्यति ॥ चित्तं मनोहमित्यंतर्थावदज्ञानसंभवम् ॥ २३ ॥ न चित्तमस्ति नाचैव महंकारादिसंयुतम् ॥ किञ्चिदेव जगत्स्य स्मिन्सांविदेकांत
 निर्मला ॥ २४ ॥ तथासंकल्पचित्तादिकृतमासीद्विमुदया ॥ अद्यासंकल्पतः सर्वपरित्यक्तं प्रबुद्धया ॥ २५ ॥ संकल्पेन यदायाति त्वसंकल्पे
 न गच्छति ॥ पवनेन महाबाहो ज्वालाजालमिवानले ॥ २६ ॥ आत्मतत्त्वैकघनया ततया ब्रह्मसत्तया ॥ जगत्सर्वमिति व्याप्तं समुद्रइव वा
 रिणा ॥ २७ ॥ नाहमस्मिन्चात्योस्ति न त्वं नैतेन चित्तकम् ॥ नेंद्रियाणि न चाकाशमात्मत्वे कोस्ति निर्मलः ॥ २८ ॥ घटाद्याकाररूपेण स
 एवायं विलोप्यते ॥ इदंचित्तमयं चाहमिति कैवकुक्कल्याना ॥ २९ ॥ न जायते न क्षियते किञ्चिदस्मिन् भ्रमः ॥ केवलं यंचिदुल्लासः सदस
 द्भावनात्मना ॥ ३० ॥ सर्वमात्मा परंब्रह्मसकलकटमाततम् ॥ द्वित्वे क्वेन विद्येतेन भ्रांतिर्न च संभ्रमः ॥ ३१ ॥ सर्वेंद्रियगणाकारे सन्ने
 वासिसखेततः ॥ न दत्त्वसे महाबुद्धे न च कचन लिप्यसे ॥ ३२ ॥ न ते विनश्यति सखे न च किञ्चिद्विधत्ते ॥ निर्मलाकाशरूपस्य कैवल्यानंत
 रूपिणः ॥ ३३ ॥ इच्छानिच्छाति के शक्तो येतराः पितृत्वमेव च ॥ न त्वं शुष्यति रे केण शशांक उपलभ्यते ॥ ३४ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ व्याप्यस्तम् ॥ २७ ॥ कथमस्तदाह ॥ नाहमिति ॥ २८ ॥ तर्हि जीवन्मुक्तैर्घटाद्याकारेण किमवलोक्यते तत्राह ॥ घटादीति ॥ २९ ॥ ३० ॥ स
 भ्रमो मरणादिभयम् ॥ ३१ ॥ सर्वस्मिन्निन्द्रियगणे तद्ब्राह्मवक्त्राद्याकारे च सन्नेव सन्मात्रस्वरूपस्त्वमसि ॥ अतो दाहहेतुं भिराध्यात्मिकादिभावैर्न दक्षसे ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ इतरा
 क्रियाशक्तिरपित्वमेव ॥ अतस्त्वेव मनोऽहं कर्तव्यं चनास्तीत्यर्थो नाना यचकारः ॥ अश्वः कलास्तद्व्यतिरेकेण ॥ ३४ ॥

मिश्रितार्द्धजन्मद्विभिरिणामानिरस्यति ॥ सैकच्छ्रुतित्यननाभ्येविकारा ॥ सकृद्विलससकृद्यभातम् ॥ कटाप्रभापोमस्वस्वरूपपरिचयस्तथाभ्यालीलापस्यथाविधसद्
 सम्भाषतयाउदितम् ॥ आसर्षभ्यवहारेभ्यमाकिसद्वयद्वलुनवेशास्तस्यमित्यर्थ ॥ १५ ॥ ॥ इतिश्रीषासिष्ठभ०तात्पर्यप्रकाशेति०पू०शततमसर्ग ॥ १० ॥ ॥ ५ ॥
 सानसार्धनारोप्यवयवेष्टनकृत्यता ॥ कीदृशमुक्तावधितलस्थितिलस्यस्ययेति ॥ १ ॥ परिणतपूजभाविश्रयान्नाशपापम् ॥ १ ॥ शिलातलादुत्कीर्णप्रतिमादिरिष
 ॥ २ ॥ १ ॥ निर्विकल्पानांयोगिनारोभजनस्यभूतेनिरतिशयानपदे ॥ ४ ॥ ५ ॥ महाविभागेनिरतिशयानदलल्लुषणाभूमिका ॥ सप्तसहैरण्यगर्भानशनस्यधिययानदजरा

अजमजरमनाद्यजस्रभावसकृदमलविलसत्सदैकरूपम् ॥ विगलितकलनकलास्थलीलसद्बुदितमापमजतदात्मतत्त्वम् ॥ ३५ ॥
 इत्यार्पेवा०वा०द०भो०नि०पू०चू०शिलिखजपरमाभाववाधननामशततमसग ॥ १०० ॥ ॥ ५॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इतिकु
 भवचोराजामावयसदक्रानिमम् ॥ स्वयमात्मपदेतस्मिन्क्षणपरिणतोभवत् ॥ १ ॥ यमुवर्माहितमनोलोचनशतबाहुभुनि ॥ शिलात
 लादिवोक्ताणोनिस्पदावयववक्रति ॥ २ ॥ ततोभूतमात्रेणप्रबुद्धस्फुरितेक्षणम् ॥ तमुवाचमहाबाहोचूहालाकुमरुपिणी ॥ ३ ॥ ॥ शुभ
 उवाचा ॥ कश्चिदस्मिन्नेस्कारेशुद्धैवितनिमल ॥ सुतलेनिर्विकल्पानासुखविश्रातानसि ॥ ४ ॥ कश्चिदतप्रबुद्धोसिऋद्धिंतिस्त्व
 याश्मिता ॥ कश्चिज्ज्ञेयपरिज्ञातदृष्टदृष्टमेववा ॥ ५ ॥ ॥ शिलिखजउवाच ॥ भगवस्त्ववसादेनमहाविभवभूमिका ॥ मरुतीपद
 वीहृष्टासवस्योर्ध्वस्थितामया ॥ ६ ॥ सतांविदितवपानात्महोयतमहात्मनाम् ॥ अपूर्वकान्यतमयसगसारफलप्रद ॥ ७ ॥ जन्मनापिम
 यालब्धयत्नानमनमहाकृतम् ॥ तदप्यत्समासगातेनेवासादितस्वयम् ॥ ८ ॥ अनंतमापमयतचैतलकमललोचन ॥ कयनासादितमभूषु
 वंमालमयदमया ॥ ९ ॥ ॥ कुंभउवाचा ॥ मनसुपशमयातेत्यकभागोपणोस्थिते ॥ कथायपाकनिर्दत्तैर्सेर्वाद्रियगणस्यच ॥ १० ॥ यातिचे
 तसिविश्रांतिविमलदेशिकोत्पद्य ॥ ययासितांशुकेशुद्धैर्दिवकुमुमांस ॥ ११ ॥ कथायाणामनतानांसंयतानांशरीरकै ॥ स्ववास
 नास्वरूपाणामपपाकस्तवादित ॥ १२ ॥ देहान्मलानिसर्वाणिकालनकमलेक्षण ॥ साधोदक्षारफलाजीवपाकेनविगलित्यध ॥ १३ ॥

तस्योर्ध्वमुलपकाधायस्थिता ॥ १ ॥ कतेतिष्वर्थे ॥ अपूर्वमनादौसारेकशाय्यनभूतयेकोकाद्वनिरतिशयानदल्लुषणुरातपप्रसारफलप्रद ॥ ७ ॥ सामाभ्योक्तविरिच्यधि
 द्योमेभि ॥ कल्पनेभि ॥ तेनमहाशतस्वरूपभूतैर्धमयाअनाद्यज्ञानाभ्यन्तरप्यत्समासगातस्यमेवभानायावेनासादितम् ॥ ८ ॥ १ ॥ पूर्वैषितकथायपाकाभावात्सादि
 तमिदानीनपमातसर्पिकादासावितमिभ्यन्तशयेनकुभउत्तरमाह ॥ मनसीत्यादिना ॥ सर्वैद्रियगणस्यचामनसैश्चभोगलक्षणकथायाणांपाकनिर्दत्तैस्ति ॥ मयाचस्यति ॥
 कथायपाकि कर्माणिज्ञानगुणमायति ॥ कथायेकर्मभिःपकनोक्तामपपायतदिति ॥ १ ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ देहाद्विषदेहद ॥ मलानिरागादिकथायायापानिच ॥ १४ ॥

निसेयुणालरूपेधानुष्करिकल्पिते लक्ष्ये ॥ १४ ॥ १५ ॥ ज्ञानार्थासक्यामुपदेशात्सर्वेणायारितवानसीति शेषः ॥ उपदिष्टार्थानां हृदिधारणात्सोपदेशः ॥ प्रबुद्धांस्तस्मिन्
 लसाक्षात्कारज्ञानवात्ज्ञातोसीत्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ तवाज्ञानमयमभ्याङ्गकालेक्षीणमिति मया ज्ञातमित्याह ॥ यावदिति ॥ १८ ॥ इदानीमद्यतनदिनस्योत्तरभागे ॥ हृ-
 दयात्परित्यक्चेतसि क्षयमागते सति ॥ १९ ॥ अचित्ततया निःस्वरूपता बुद्ध्या ॥ २० ॥ दृष्टेः परमात्माभिष्यक्ते ॥ २१ ॥ आत्मन्यन्योन्याभ्यासात्सदसत्तामयत्वमेव हि
 वासनात्मयुयानेषु मलेषु विमलं सखे ॥ यद्वक्तिगुरुतस्तद्विशतीषु यथाविसे ॥ १४ ॥ कषायपाके संपन्ने त्वं मया द्याविबोधितः ॥ तेनाद्यै-
 वतवाज्ञानक्षयो जातो महा मते ॥ १५ ॥ अद्यप्यकषायस्त्वमद्यैव ज्ञानसंकथाम् ॥ अद्येह सोपदेशस्त्वमद्यैव सिप्रबुद्धवान् ॥ १६ ॥
 शुभाशुभानां सर्वेषां कर्मणा मय संक्षयः ॥ सत्संगव्यपदेशेन तव निष्पत्तिमागतः ॥ १७ ॥ यावदस्य दिनस्यैष पूर्वभागः महीपते ॥ ताव-
 ज्ज्ञेतेहं ममेतितवाज्ञानं बभूवह ॥ १८ ॥ इदानीमहचो बोधाच्चेतसि क्षयमागते ॥ हृदयात्संपरित्यक्ते संप्रबुद्धोऽसि भूपते ॥ १९ ॥ हृदि या-
 योर्यो लयो हृष्टज्ज्ञानं सा परा गतिः ॥ २० ॥ प्रबुद्धोऽसि विमुक्तोऽसि त्वत्कंचित्तत्त्वयानुप ॥ सदसत्तामयत्वं हित्व यात्यक्तमसत्पदम् ॥ २१ ॥
 वीतशोको निरायासो निरसंगो न न्य आत्मवान् ॥ महोदयो मुनिर्मानोऽस्वरूपेति श्रुतिर्मते ॥ २२ ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ एवं हि भग-
 वन् जतो मूर्खस्यैवास्ति चित्तभूः ॥ प्रबुद्धस्य न तज्ज्ञस्य चित्तनाम किल प्रभो ॥ २४ ॥ जीवन्मुक्तास्तदेते हि विहरन्ति कथं वद ॥ अविद्यमान-
 मनसोऽयुष्मदाद्यास्तथानराः ॥ २५ ॥ इति मे कथया शेषमन्यैः स्ववचनांशुभिः ॥ हाद्वैतमोमनिपुणमेवं प्रायैः प्रमार्जय ॥ २६ ॥ ॥ कुंभ-
 उवाच ॥ यथा वदसितत्त्वज्ञतत्त्वैव हि नान्यथा ॥ चित्तं हि जीवन्मुक्तानां नास्त्वं कुरद्वद्वाऽमनाम् ॥ २७ ॥ पुनर्जननयो न्यायावासा-
 नाघनवासना ॥ सा प्राक्काचित्शब्देन सा तज्ज्ञस्य विद्यते ॥ २८ ॥ यथा वासनया तज्ज्ञा विहरंतीह कर्मसु ॥ तांस्त्वं सत्त्वाभिधां विद्धि पुन-
 र्जननवर्जिताम् ॥ २९ ॥ जीवन्मुक्ता महात्मानः सत्त्वस्थाः संयतो द्विधाः ॥ विहरन्ति गता संगं न चित्तस्थाः कदाचन ॥ ३० ॥

चित्तनामतदेव असतो जगतः पदकल्पनास्थानम् ॥ २१ ॥ २३ ॥ चित्तेत्यक्ते जीवन्मुक्तानां केनातः कारणेन व्यवहारोऽसिद्धिरिति प्रष्टुराजापीठिकारचयति ॥ एवं हीति ॥ यदीत्य-
 र्थो किल शब्दः ॥ २४ ॥ प्रष्टव्या शदर्शयति ॥ जीवन्मुक्ता इति ॥ तत्तर्हि ॥ २५ ॥ अन्यैर्दुर्बलमिति शेषः ॥ अन्यैः प्रसिद्धसूर्याय शुचिलक्षणैः स्ववचनांशुभिः प्रसिद्धतमो विल-
 क्षणहाद्वैतमप्रमार्जयति वा ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ यथा भाजितं विदुर्न्याश्रलाजान् वीक्षादिशब्दवाच्यानाप्यकुरादिजननक्षमास्तद्वत्त्वज्ञानभाजितनिरावरणसत्त्वं मनः श-
 ब्दवाच्यनापि पुनर्जननसमर्थमित्यर्थः ॥ २९ ॥ जीवन्मुक्तव्यवहारो भासते देवकरणाभास इत्याह ॥ जीवन्मुक्ता इति ॥ ३० ॥

॥ १ ॥ १ ॥ तर्वापि सख्यवत्तादेव यावत्कालमप्यवधार्यते तस्य भीत्याशयेनाह ॥ सख्यवानसीति ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ त्वया पापि क्वीर्यते यो महात्मा स सख्यवत्चित्तयत्समुत्क्रितमयमे
वेत्यर्थः ॥ १ ॥ चित्तान्तायेन पोषानादिसर्वकर्मण्यप्यर्तुता निरुक्तलेशचित्तस्वगापि चरणातिरुक्तलाभ्यर्तुता नीत्याशयेनाह ॥ स्वर्गेति ॥ प्रबुद्धा मेधा उपदिष्टार्थाणां स्यात्सा
स्तथापि यथा अतएव परमशोधयस्यापि यथा कृतचित्तस्यानपुनस्त्वानपवर्गविनादित्यर्थः ॥ १ ॥ १ ॥ त्वया पापि क्वीर्यते यो महात्मा स सख्यवत्चित्तयत्समुत्क्रितमयमे
मनस्तत्सख्यवत्तया सकाशात् तत्तत्प्रधानफलभोगेन सख्यवत्तया निरुक्तमित्यर्थः ॥ तत्तत्प्रधानं तत्सर्वमप्युपदिष्टमित्यर्थः ॥ १ ॥ १ ॥ न सख्ये अनित्ये च सख्यस्य स्यात्तस्य
प्राप्त्यर्थं भावनाधीत्यारोपेनाह ॥ तदिति ॥ तत्प्रधानं फलं तत्सख्यं वसतीति तत्तु शाश्वतं च तत्सख्यं तद्विचित्रं तु सख्यं भगुराह ॥ भावाभावे रात्रिर्भावेति रात्रिर्भावाका
मुदचित्तचित्तमाहुः प्रबुद्धसत्त्वमुच्यते ॥ अत्र बुद्धाद्विचित्तस्यासत्त्वस्यास्तु महाधियः ॥ ३ ॥ १ ॥ भूय प्रजायते चित्तसत्त्वभूयोन जायते ॥
अत्र बुद्धसत्त्वमर्थोक्तिर्न प्रबुद्धसत्त्वमुपेतं ॥ ३ ॥ १ ॥ सख्यवानसि सजातो महात्मा गीस्त्वितो भवान् ॥ अशेषेण त्वया चित्तसत्त्वमप्येति वदयद्दम्
॥ ३ ॥ १ ॥ सख्यवानसिनो नुकोराज न दीवराजसे ॥ आकाशसाभ्यभाया तमन्येतव मुने मन ॥ ३ ॥ १ ॥ शमप्रप्तो सि परमसिद्धममसम
स्थिति ॥ अर्वाहिसमहात्माग सर्वयत्तसमुत्क्रितम् ॥ ३ ॥ १ ॥ स्वर्गापवगविना दितपादान फलाप्यपि ॥ प्रबुद्धमेव यासाधो धिया परम
याधया ॥ ३ ॥ १ ॥ तपोनाम किं यन्मात्रं त्वस्य करं भवेत् ॥ क्षयातिशय निर्मुक्तयत्सुखसमतामयम् ॥ ३ ॥ १ ॥ तत्स तद्वस्तुनो किंचिन्न तु
स्वर्गादिभगुरम् ॥ भावाभावे रूपाकृतस्थिताधिगतवेदनम् ॥ ३ ॥ १ ॥ स्वर्गोनाम किं मानन्दसोपि सदेहसंस्थित ॥ अत्रासत्त्वान्मसंसिद्ध
क्रियाकादशुभो भवत् ॥ ३ ॥ १ ॥ येन तत्सादित हेमर्तुकिं सपरित्यजत् ॥ चूडालादिसमाभगाद्देवज्ञात्वसुखेन त ॥ ४ ॥ १ ॥ तत्किमथ
मनर्थस्मिन्निमग्नस्त्वतपोमये ॥ आश्रमादिविक्लवाशसाभ्यस्याप्युक्तमर्पण ॥ ४ ॥ १ ॥

तदुक्तं भाष्ये कालो रदृष्टिग्नस्तन्मनोभवाभिमते देहनामहरान्स्त्वय्यदित्यर्थः ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ तुल्यवत्त्वापासलभ्यस्त्वर्गितुल्यस्य ममानाभेव बहुमननतस्त्वधिर्मानस्याशयेना
ह ॥ स्वगदिति ॥ स्वर्गोनामेति किं मानन्दस्तुल्यस्य ॥ किं करं तिस्रयास ॥ अथ कर्मभीयधर्मकर्तृनापत्यापराधसहजनास्यत्वात्सदेहसंस्थित ॥ ३ ॥ १ ॥ ज्ञानदीर्घस्यावधाना
युक्तरूपमुल्लसन्निर्वरपद्दस्याशयेनाह ॥ येनेति ॥ रीतिरपि सत्त्व ॥ तद्वस्तुनामा कुतलं भगवन्तया धित्वदेव तत्तद्वस्तुनो निमग्नस्य ॥ चूडालिति ॥ ४ ॥ १ ॥ आश्रमो वा नम
स्यायम् ॥ आश्रितसत्त्वाम्भ्यस्य लुप्तिविकर्माधिकारनिर्वाहकविशेषाणां प्राणिषु ॥ तद्विज्ञानतत्त्वधनार्थतद्विचिकष्यविशेषां शब्दसंज्ञाभ्यस्य मप्यकत्वात्फलकोपि कुक्कि
तस्य कथं सदा धिनिच्छेदप्रयणादित्यद्वेष्टाशयपुरे अन्तर्धेत्वमप्यर्थतः किमर्थं निश्चयः ॥ ४ ॥ १ ॥

स्वर्गादिमहासुरवेतोस्तपसः कथमनर्थत्वमाह ॥ आद्यतां विति ॥ भोऽसुमते यतोऽस्य तपस आदिभाग आचरणावस्था अतः भाग फलक्षयावस्था चतुः स्वरूपावेव मध्ये स्वर्गादिभो
 गावस्थाया मेव सुरुषस्म किल ॥ तर्हि किमया कृतं तपोव्यर्थं भवनेत्याह ॥ यत इति ॥ यतस्तपसैव ते चित्तकषायापाकास्माप्रततत्त्वबोधसमयोजातः अतो हेतोः सर्वतपोरूपा वि
 कल्पाशायस्मिन् विकल्पे तत्त्वज्ञाने परिणमति तत्फलं तेनैव फलवतोऽपि च भवति ॥ ४२ ॥ तत्र ज्ञाने बद्धपदः स्थिरो भव ॥ विविदिषति यज्ञेन दानेन तपसेत्यादि श्रुतेस्तत्फलं तेनैव तेन तपसः
 साफल्यमिति भावः ॥ ज्ञानफलं चिद्बो मलाभेन सर्वमेवलब्धम् ॥ सर्वस्य जागतस्तत एवोद्भवस्थिति लयश्रुते रित्याशयेनाह ॥ चिद्बोद्भव इति ॥ ४३ ॥ यथापि कार्यमिष्टमकार्यमनिष्टं
 च सर्वमपि ब्रह्मसमुद्भूतं ब्रह्म एव तथानिष्ठं चित्तमेवातस्तत्पक्ष्मपूर्णसमुद्भूतस्थानीयानि विविशेषमेव समाश्रयेत्याह ॥ इदमिति ॥ ४४ ॥ परमप्रेमास्य इत्यादि निरति
 शयानदरूपस्य स्वस्य इष्टातरप्रार्थनापक्षया तादाश्रयलाभाप्रार्थनमेव वरमित्याशयेनाह ॥ इदमिति ॥ यथाऽलब्धं दयितया विद्यालब्धव्यदयितमति मे इष्टप्रार्थयस्वेत्यन्यथा
 आद्यं तावत्स्य सुमते मध्य एव लुखं स्मभोः ॥ यतस्ते समयो जातो यस्मिन् परिणमंति च ॥ ४२ ॥ तपोरूपा विकल्पांशास्तत्र बद्धपदो भव ॥ चि
 द्बोद्भोऽनभसोऽत्यच्छात्सर्वभावाः समुत्थिताः ॥ ४३ ॥ तथैव परिदृश्यते तत्रैव विलयंगताः ॥ इदं कार्यमिदं नेति संकल्पा ब्रह्माविदवः ॥ ४४ ॥
 वंध्यं शिखिध्वजत्पक्ष्मकापूर्णमेव समाश्रय ॥ इष्टं मे प्रार्थयस्वति यथैव प्राथ्यते सखे ॥ ४५ ॥ स्त्रिया तथैव सकथं दयितः प्रार्थ्यते स्वयम् ॥
 संकल्पश्चित्तानेन तन्भावनापदमासुरान् ॥ ४६ ॥ मृकंतिनमहात्मानः प्राज्ञा जलरवी निव ॥ स्वर्गमोक्षादिफलदं यत्किंचित्सर्वमेव तत्
 ॥ ४७ ॥ त्यक्त्वा समसमाभासो यस्य सावेव वै भव ॥ सत्त्वं सत्त्वेन नाशेन तन्महि विगता स्महः ॥ ४८ ॥ पदार्थौ घमि मं गृहं स्तिष्ठास्मं दित
 चित्तभूः ॥ अपरिस्पंदं चित्तस्य संस्तुतिर्नैव धावति ॥ ४९ ॥ पौरुषप्रभवसाधो विपत्तिर्हिमतो यथा ॥ यानियानां हृदुःखानि प्रसूरंति जग
 द्बये ॥ ५० ॥ चेत्तथापलजान्येव तानि तानि महीपते ॥ स्थिरं शांतं गतस्पंदं यस्य चित्तमचापलम् ॥ सदैव समहानंदी सा धाज्यस्य सभाज
 नम् ॥ ५१ ॥ अथ चेत्तस्मिन् तत्त्वज्ञस्पंदं दौलभमेकताम् ॥ नीत्वा तिष्ठ यथा काममैक्यमागत्य शाश्वतम् ॥ ५२ ॥

ते तथैव स्वयं दयित एव कथनमाश्र्यते नस्मिन्साधीनतया लब्धेन दधीनलब्धव्या तराणां स्वत एव लाभा इति भावः ॥ ४५ ॥ अगो कल्पात्मातिरिक्तेष्टान् पुरुषार्थं त्वलब्धत्वा देवा प्रा
 र्थनीयत्वमुक्तम् ॥ वस्तुतस्तु ते पातत्त्वज्ञदशा तुच्छत्वा दपाश्चत्वमेवेत्याह ॥ संकल्पेति ॥ आपद इव अभासुरानरमणीयान् ॥ ४६ ॥ जलरवीन्द्रविप्रतिविबानिव ॥ ज्ञानलाभा न
 तरस्य गदिसाधनानीवापवर्गसाधनाभ्यपि देयान्येवेत्याशयेनाह ॥ स्वर्गोति ॥ ४७ ॥ सर्वपदार्थेषु स दशः सत्त्वेनैव प्राज्ञः असदशस्तु नित्यनष्टत्वेनैव प्राज्ञाश्च तत्ताचल्यं विनेत्याह ॥
 सत्वमिति ॥ ४८ ॥ अस्मदिति चित्तभूरित्युक्तेऽप्योजनमाह ॥ अपरिस्पंदेति ॥ न धावति न प्रामोति ॥ यथा स्वाभाविकप्रवृत्तिलक्षणपुरुषा पराधमप्रवा विपत्तिमर्तो विवेकज्ञानो
 दये सति न प्रामोति तद्वदित्यर्थः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ सम्यग्भगवत्परायणतया राजत इति सभा दसाक्षात्कृत आत्मा तद्भावस्य भाजनमित्यर्थः ॥ ५१ ॥ स्पंदस्पंदौ तस्माक्षिमा च तददर्श
 नेन कतानीत्यासाक्षिणमपि ब्रह्मात्मैक्यमागत्य प्रपद्यमानं नदमावेन यथा कामपूर्णकामतयातिष्ठेत्यर्थः ॥ ५२ ॥

१६८५। स्वरास्याराकानयनकथमिति। अथ खलति ॥ कथमिति ॥ ५१ ॥ तयोः स्वखेयर्णकमविराधमधिष्ठानमाक्षिप्त्वापक्षेपेणतद्विराधमदित्वारापमबटनेनकु
 भजतत्वाद् ॥ ५०कमिति ॥ वा नृपरायनस्यराभ्यनाधिकतन ॥ ५४ ॥ सत्यज्ञानमनरघ्नस्यदिभ्युतिभिर्पद्वीतम् ॥ अगत्यामपणे ॥ ५५ ॥ स्वरास्यरायरेक्यमुपपादयति ॥
 विस्मयति ॥ सर्वोयत्नस्यनिरास्यरायरेक्यमुपपादयति ॥ तयोः स्वखेयर्णकमविराधमधिष्ठानमाक्षिप्त्वापक्षेपेणतद्विराधमदित्वारापमबटनेनकु
 लस्यपानिकयस्यरायरेक्यमुपपादयति ॥ विरदति ॥ सतमत्वाद्यान्नेविरास्यरायरेक्यमुपपादयति ॥ तयोः स्वखेयर्णकमविराधमधिष्ठानमाक्षिप्त्वापक्षेपेणतद्विराधमदित्वारापमबटनेनकु

शिरिष्यजजवाय ॥ ॥ कथमक्यविमोयात स्यात्सदाविमवुर्णौ ॥ सर्वसरायविन्देदकारिजेतद्वटाशुभे ॥ ५३ ॥ ॥ कुभजवाय ॥
 एकवस्तुजासर्वविन्मात्रवारिवीधुधि ॥ तदवस्यदंतेधीभिः शुद्धवारीववीधुधि ॥ ५४ ॥ वस्तुविन्मात्रममलसत्वमित्यादिनामकम् ॥
 यदाततदिदमृदा पञ्चत्यजगतय ॥ ५५ ॥ चित्स्यदाएवसर्वस्वसर्गोतस्माद्विसल्यति ॥ परिस्यदोर्हिर्विध्यादिशब्दस्यदसमपरम् ॥ ५६ ॥
 चित सएवचतस्यदलयात्सदश्रमावित ॥ एककपनयानामतवेदममलजिवम् ॥ ५७ ॥ सर्गाश्विरस्यदमानात्मासत्यमृदुविलीयते ॥
 उदस्यसम्यमृदुनारज्ज्वंसपञ्चमोचया ॥ ५८ ॥ सस्यदाचित्तदभिधानि स्यदाल्विभमातता ॥ तुयातीतपठारुढावाचकुनपायते ॥ ५९ ॥
 शाखसज्जनसपकसतताभ्यासयोगत ॥ कालेनामलतायातेचेतसीदाविवोदिता ॥ ६० ॥ एतत्केवलमाभातस्वानुभूतिभिराततम् ॥ क
 श्यतस्यानुभूतपुल्यस्यस्वरूपमात्मना ॥ ६१ ॥ नागसिसारस्वमनादिमध्यमत्रैवतिसुखपदेनिविष्ट ॥ नोऽरुपनिर्भेदमहाविद्यात्माजानोसि
 मायावतुर्वातशोक ॥ ६२ ॥ ॥ इत्यापवांवा० दे० मोक्षोपायेषु ० निवाणप्रकरणेषु ० शूद्रालोपाख्यनिशिष्विधजघोषननामैका
 धिकशततममर्ग ॥ ६०१ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥

नखलितवाह ॥ सगदति ॥ यत स असम्यमृदुनीयाभ्याउदति ॥ ५८ ॥ तदभिधासगभिधा ॥ नित्यंरानुनयनीयपदाह्वय ॥ ५९ ॥ कदातपोविनाभवतितवाह ॥ शाखे
 ति ॥ यथासुखेननिरासपक्षपातमस्तनयानेनित्यसिद्धैश्चर्दकनाडवितानह्वय ॥ ६० ॥ यद्विधावाचकुनपायतेनार्हैकयत्सयाभादशेयुक्तयतेतमाह ॥ एतदिति ॥ स्वमनुभू
 तपुलपाधिपेपुलानुभूतिभाषस्वयं च्यतेनाह्वयद्वयस्य ॥ ६१ ॥ त्वमपिस्वानुभूतिनामोप्येवतममममममस्यैवमापकुर्धित्याह ॥ यामोक्षति ॥ भद्रकवहाविरुपाणाम
 भावरास्यसर्वदुर्निर्भेद अतएवमहाभवात्माजातस्यस्वोपायाशुभोसिगमएववर्तता ॥ कलाभकोनेह ॥ शोकेएकत्वमनुपपन्नमदितिभूतेरितिभाष ॥ ६२ ॥ इतिश्री
 वासिष्ठमन्तास्यप्रकरणनिघण्टु ॥ ५०१ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥

आमन्त्र्यतिर्हतेकुभेविस्मितस्यमहीपतेः ॥ चिरंविमृश्यविश्रान्तिःसमाधाविह्वलयति ॥ १ ॥ यथेदंसर्वमुत्थितमित्यभ्यारोपेणयथाचप्रविलीयतइत्यपवादेनचसर्वपूर्णब्रह्मतत्त्वं
 तेमयाकथितम् ॥ १ ॥ गुरुशास्त्राभ्याश्रुत्यास्तीयविचारेणमत्वाचसम्यग्बुद्धासाक्षाद्दृष्टेआवरणभंगात्सपदेपदेकदाचित्समाधिप्राधान्येनकदाचिद्व्यवहारेणचयथेच्छसित
 यातिष्ठ ॥ २ ॥ स्वर्गभिद्रसमाप् ॥ ३ ॥ ४ ॥ एषामदुपदिष्टैव ॥ ५ ॥ सप्रणामप्रतिवचनान्पूर्वमर्तधर्निम् ॥ साध्वीभिर्भर्तुकृतनमस्कारस्याप्राप्तत्वात् ॥ ६ ॥ स्वमादिप्रतिभा
 नगतं धनादिवस्तु ॥ अतेजागरे ॥ ७ ॥ चित्रमाश्रयम् ॥ ८ ॥ चिरोदयसदाप्रभातशश्वताभ्युदयवाब्रह्म ॥ ९ ॥ कालयुक्त्याभाभ्योदयसमययोगेन ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ इयंसा
 कुंभउवाच ॥ इतितेकथितंसर्वशिविध्वजमहीपते ॥ यथेदमुत्थितंसर्वयथाचप्रविलीयते ॥ १ ॥ एतच्छ्रुत्वाचबुद्धाचमत्वाचमुनिना
 यक ॥ यथेच्छसितयातिष्ठदृष्टेस्पष्टेपरेपदे ॥ २ ॥ स्वर्गगच्छाम्यहंपर्वकालेस्मिन्नारदोमुनिः ॥ ब्रह्मलोकात्समायातोभवत्यमरसंसदि
 ॥ ३ ॥ नमंपश्यतिचेतत्रतकोपमुपगच्छति ॥ नोद्वेजनीयाभय्वेनगुरवोहिकदाचन ॥ ४ ॥ त्यक्तसंकल्पलेखेननकिंचिदभिवांछता ॥
 त्वयासदैववसव्यंहृष्टिरेषैवपावना ॥ ५ ॥ श्रीयस्मिष्ठउवाच ॥ इतियावत्यतिवचःपुष्पहस्तःशिविध्वजः ॥ प्रणामायददत्त्येषताव
 दंतर्धमाययौ ॥ ६ ॥ प्रतिभानगतंवस्तुयथैवातेनहृष्यते ॥ नहृषवांसयाकुंभमग्रेराजाशिविध्वजः ॥ ७ ॥ गतेकुंभेमहीपालःपरंविस्म
 यमाययौ ॥ तमेवचितयंश्चित्रंचित्रार्पितद्वभाभवत् ॥ ८ ॥ इदंस्चितयामासचित्रंवलिसितंविधेः ॥ यत्कुंभव्यपदर्शेनबाधितोस्मिच्चिरो
 दयम् ॥ ९ ॥ कनारदसुतःकुंभःकाहंतामशिविध्वजः ॥ केवलकालयुक्त्यैवसोहंसंपरिवोधितः ॥ १० ॥ अहोनुसम्यक्कथितंदेवपुत्रेणयु
 क्तिमत ॥ अहोनुसंप्रबुद्धोस्मिमोहनिद्राकुलश्चिरात् ॥ ११ ॥ काहमासंविनिमग्नःक्रियाजालकुक्कर्म ॥ इदंकार्यमिदंनेतिमिथ्याविभ्रम
 चक्रके ॥ १२ ॥ अहोनुशतलाशुद्धाशतंयंपदवीनिजा ॥ रसायनोद्भवाकारासत्वंशीतयतीहमे ॥ १३ ॥ शाम्यामिपरिनिर्वाप्तिसुख
 मासेचकेवलम् ॥ तणाग्रमपिनेच्छामिसंस्थितोस्मियथास्थितम् ॥ १४ ॥ एवंस्चितयन्त्याजानूननिर्वासनाशयः ॥ शैलादिवसमुल्की
 णमौनमेवावतस्थिवान् ॥ १५ ॥ तस्मिन्नेवततोमौननिःसंकल्पेनिराश्रये ॥ प्रतिष्ठांनिश्चलांप्राप्यसतस्यौगिरिशृंगवत् ॥ १६ ॥ सतत्र
 संशान्तभयोऽचिरेणचिरेणविश्रान्तमतिःसमात्मा ॥ चिरेणसंप्राप्तनिजामलात्मायोगेनसुष्यापततोदितात्मा ॥ १७ ॥ ॥ इ०वा०वा०
 दे०मो०नि०पू०चू०शिविध्वजसमाधानंनमद्वाधिकशततमःसर्गः ॥ १०२ ॥ ॥ ६३ ॥ क्षाकतास्मरूपासाम्नाभ्यपदवी ॥ सत्त्वनिर्वासनंम
 न ॥ १३ ॥ तैनेवस्यस्यपूर्णकामतामाह ॥ शाभ्यामीति ॥ १४ ॥ शैलात्समुल्कीर्णःप्रतिमादिविभौनवागादिचेष्टारहितयथास्यात्तथासमाहितोवतस्थिवान् ॥ छादसत्त्वलि
 टकसु ॥ १५ ॥ मौनेमुनिकर्मणिषमाधौ ॥ १६ ॥ सराजातत्रसमावौसप्राप्तनिजामलात्मासन्समात्मासमरसःसर्वचिरेणविश्रान्तमतिर्भूत्वाअचिरेणसद्यएवसंशान्तभयःसर्वचि
 रकालानुवृत्तेनयोगेनअदितात्माअखडितस्वभावःसुष्यापसुषुप्तद्वविश्राभमेत्यर्थः ॥ १७ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम०तात्पर्यप्रकाशोनिर्वाण०पू०द्वुत्तरशततमःसर्गः ॥ १०२ ॥

पूरात्ताया परात्ताऽप्यहेणपुराणम् ॥ यथाभूत्तायावनरास्तत्तायात्ताप्यवपयते ॥ १ ॥ एवमुक्तरीत्यागिरात्रिष्वजोराजानिर्धिकष्यसमाधानात्काष्ठकुक्ष्योपमस्थितिरभूदिति
 शय ॥ वृहत्तज्जहत्तातर्जितियावत् ॥ १ ॥ ततारपुत्रय ॥ २ ॥ देशुधाष्टर्तिकुम्भेयम् ॥ क्षिणक्षीरातीररूपमाकारजपाह ॥ १ ॥ यूपकर्माकाकार्यमजानुरजनमित्यर्थ ॥ २ ॥
 कुम्भानारयय ॥ ५ ॥ समुत्कार्यनिमानकारनिर्दिष्टमुकाष्टमिष्यनिष्यत् ॥ १ ॥ अयरात्ता ॥ ७ ॥ द्वातीप्रारभ्यकर्मशेषकालेवेत्यागार्किकिमर्दकरोतिनकरोत्वित्या

श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ निर्विकल्पसमाधानात्काष्ठकुक्ष्योपमस्थिति ॥ एवशिरिष्वजोराजाचूडालामधुनाशृणु ॥ १ ॥ शिरिष्वजजत
 भूतारकुम्भवपणतेनसा ॥ प्रबोध्यातीर्धिमगात्ततारतरसानम् ॥ २ ॥ देवपुत्राकतिष्योधिजहोमायाविनिर्मिताम् ॥ विदग्धमुग्धमा
 काररक्षणजपाहसुदरम् ॥ ३ ॥ नमसास्वपुरपापविवेशांतपुरसणात् ॥ दृष्ट्वाधभूवलोकस्यनृपकर्मचकारच ॥ ४ ॥ वासरञ्चितयनाथ
 पुनरवरमत्पसा ॥ यभूवकुम्भोयोगेनशिरिष्वज्जवनययी ॥ ५ ॥ तयातत्रैवतभूपमपश्यद्वनभूमिगा ॥ निर्विकल्पसमाधिस्यसमुत्कीर्ण
 निवदुमम् ॥ ६ ॥ अहानुखलुभोदिष्ट्याविश्रातोयमिहात्मनि ॥ स्थित स्वस्य समश्नातद्वलुवाचपुनपुन ॥ ७ ॥ तदेनतावेदतस्माद्वाधया
 निपरात्पदात् ॥ इदानीमवर्किदेहत्यागमेपकरोतिवै ॥ ८ ॥ किंचित्कालसुरत्येपराभ्येनविपिनेनवा ॥ भममेवगमिष्यावस्यत्तदेहाविमौ
 समौ ॥ ९ ॥ तस्यापदेशोविषम परिणामनगच्छति ॥ अनेनाभ्यासयोगेनतावदावोधयाम्यहम् ॥ १० ॥ इतिसच्चित्त्यचूडालासिंहनाद
 वपरसा ॥ भूयोभूय प्रभोरभेवनेचरमयप्रदम् ॥ ११ ॥ नचचालशिलेवाद्वायदानदेनतेनस ॥ भूयोभूय श्रुतेनापितदासातव्यचाल
 यत् ॥ १२ ॥ चालित पातिताप्यपयदानयुनुधेनप ॥ तदासच्चित्तयामासचूडालाकुम्भरूपिणी ॥ १३ ॥ अहोपरिणत साधु स्वपदेनग
 वानयम् ॥ तदेनहिप्रयायुक्तयासांप्रतबोधयाम्यहम् ॥ १४ ॥ अयवैर्नमहात्मानांकिमर्थयोधयाम्यहम् ॥ विदेहयोधमासापतिपुत्रेपय
 याल्लखम् ॥ १५ ॥ अहमप्यनादहमिमत्पक्कापरपदम् ॥ अपुनर्जननायेवगच्छामीहकिंसमम् ॥ १६ ॥

शय ॥ ८ ॥ विपिनेभोपयकमक्षयपदतिष्विपिनेनवा ॥ समुत्पत्तकालमयसहीनुत्पत्तभाषोगमिष्याव ॥ कैवल्यमितिशेष ॥ ९ ॥ उपदेशात्तात्पर्याकृतपरिणामसममम
 निरवस्थितिपदतयराधाकनगच्छन्निदानीमबेहृष्यामे ॥ तथाचकीलभ्युक्तिमुहवन्भवायमप्ययमबोध्यदतिभाष ॥ १० ॥ यथाभूतं ॥ ११ ॥ पाणिसेपेणाचालयत्
 ॥ १२ ॥ १३ ॥ सममभूमिकानुपदेशयपदतिपरिणत ॥ अहोदस्याप्यर्थ ॥ तथाचतत्सोपदेशोविषमपरिणामनगच्छतीतिमदीयसभावनावधेयमितिभाष ॥ १४ ॥ अतएवाह ॥
 अयवति ॥ निरहंनिष्ठम् ॥ १५ ॥ सप्तसहस्रगच्छाच्च दृष्ट्वातीर्जनेकिमधिकमुत्तरमितिशेष ॥ १६ ॥

महामतिरित्यनेनावश्यभोक्तव्यतदीयप्रारब्धकर्मशेषमपि सास्वमत्यादृष्टापुनर्सांचितयामासंति सूचनाय ॥ १७ ॥ सत्वंनिर्वासनं मनस्तस्य सस्कारलेशात्मनाशेषो यद्विलद्वरे
पारब्धवशेषितमायालोपो हि ते हार्द्रबलपयस्ति ॥ १८ ॥ कालेन तदुद्भवसमयेन ॥ यथावसतारभेदुमेमूलकोशे मूलप्रदेशयोर्भौमोरसस्तस्मिन् सुक्ष्मभावेनालीना विपुष्यजा
लमिव सत्वशेषो यद्यस्तीति पूर्वैर्णान्यय ॥ १९ ॥ तर्हि मध्यबोधितो य जीवन्मुक्तः स नृएव महिमि विविहरन् जवत्येव ॥ अथ यदि सत्वशेषस्यापि बाधान्मुक्तो भवति तत्तर्ह्यमपि स
मनेन साकमेव मुक्तिं च्छामि ॥ २० ॥ स्वशैवे देहोष्मलिगेन वक्ष्यमाणलिगेन पति जीवतीति साशङ्कमालोक्य सवोधहेतुदयने सत्वशेषव्यवृथ्यत अस्य हृदिसत्वशेषोऽस्ते वेत्यवाच

इति सांचित्य देहं संत्यक्तुमभ्युद्यतासती ॥ पुनः सांचितयामास चूडालासामहामतिः ॥ १७ ॥ आलोकयामि चैतावदेनेदं महोपतेः ॥ यद्य
स्य सत्त्वशेषोऽस्ति बोधधीजलदं तरे ॥ १८ ॥ तत्कालेनैव भगवान्संप्रबोधमुपैष्यति ॥ मूलकोशरसालीनं पुष्पजालमिव हुमे ॥ १९ ॥ तद्
वं विहरन् जीवन्मुक्त एव भवत्यलम् ॥ मुक्तो भवत्ययमिदमन्ये गच्छामितत्समम् ॥ २० ॥ इति सांचित्य चूडालास्य शैवेन नयेन च ॥ पति
मालोक्य साशङ्कमुवाच वरवर्णिनी ॥ २१ ॥ अस्त्येव सत्वशेषोऽस्य हृदिसंबोधकारणम् ॥ संबोधहेतुदयनसत्वशेषं व्यबुध्यत ॥ २२ ॥
श्रीराम उवाच ॥ ॥ भृशं संशान्तचित्तस्य काष्ठलोष्टमस्थितेः ॥ सत्वशेषः कथं ब्रह्मज्ञायते ध्यानशालिनः ॥ २३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥
प्रबोधकारणं यस्य दृढं क्ष्याणुवपुर्हृदि ॥ विद्यते सत्वशेषो तर्वाजोऽपुष्पफलं यथा ॥ २४ ॥ चित्तस्य दविच्युक्तस्य तस्यास्पृदितसंज्ञितः ॥ द्वित्वैक
त्वविहीनस्य समस्याचलसंस्थितेः ॥ २५ ॥ कायः समसमाभोगानभलायति न हृष्यति ॥ नास्त्वमेति न चोदति सममेवावतिष्ठते ॥ २६ ॥
द्वित्वैकत्वादियुक्तस्य यस्य प्रस्यंदते मनः ॥ तस्य देहोऽन्यतामेति नास्पंदस्य कदाचन ॥ २७ ॥ चित्तस्य दोहिसर्वेषां कारणं जगतः स्थितेः ॥ रा
मभावविकाराणां कुसुमानां यथामधुः ॥ २८ ॥ अस्मिन् यथास्य तदेहे चेतसो हि मुहुर्मुहुः ॥ हर्षः कोपो न संमोहो वशमेति रघूदह ॥ २९ ॥

चेति परेण सहान्वयः ॥ २१ ॥ २२ ॥ स्वशैवेन नयेन चेति यदुक्ततत्र न यशस्वार्थजिज्ञासुरामपृच्छति ॥ भृशमिति ॥ २३ ॥ देहे हृद्विविपरिणामापक्षयादिविकारानुदयः सत्व
शेषेऽलिगमित्युत्तरवर्तुलं भ्यमनुवदति ॥ प्रबोधेति द्वाभ्याम् ॥ २४ ॥ द्वित्वैकत्वविहीनस्य निर्विकल्पस्य ॥ २५ ॥ ग्लायति ग्लानि गच्छति ॥ २६ ॥ अन्यस्य तु तद्विपरीत्यमित्या
ह ॥ द्वित्वैकत्वादीति ॥ २७ ॥ तत्कुतस्तत्राह ॥ चित्तस्य ददति ॥ जगतः स्थितेर्व्यवहारस्य हेतुभूतानां सर्वेषां भावविकाराणां कारणम् ॥ २८ ॥ अतएव पुनर्जन्मवीजसत्त्वे स्मा
द्वहाद्वहातरप्रयास्यतश्चेतसो मुहुर्मुहुर्नियत्यमाणोऽपि हर्षः कोपः संमोहश्च न वशमेति न निर्दोशकपने ॥ तदेव पुनर्जन्मावश्यभावेऽलिगमित्यर्थः ॥ २९ ॥

पितृद्वारिद्रिकात्प्राप्तीनुकापविद्रिकादिर्नदन्त्याह ॥ चित्तमिति ॥ सर्वत्रनिर्वासितेनर्वाञ्जित अप्रतिषधानेत्यक्त ॥ तथाचचित्तनादनपापरिषद्वद्वेद्वेद्व्याह
 दिक्काद्वृत्तिर्नाह ॥ १ ॥ दृढमरायलिनार्दितोपेरोगादिशपथनदशय ॥ ११ ॥ क्रियलालार्थमभुक्तेऽसत्त्वपुत्रभ्यनदन्तिषेधारः शरीरक्षयेणतत्त्वशमयार्थमिति ॥
 सप्तम्यर्थमसद्वदितिभक्तिकरस्यमपरिषद्व्याह ॥ कालाधारः शायस्यकालात् ॥ १२ ॥ सत्वस्यापिषयेयुगलोद्देशोर्विर्लयादन्त्याह ॥ वेदेदिति ॥ मोक्षित्तमित्यस्यपरणा
 भिनायम् ॥ गालसद्वदितिप्रकरणभिनायम् ॥ पञ्चत्वेनपरगण ॥ १३ ॥ शितिव्यभवेदेनूर्वावर्तल्यगानितयादयान्तित्याह ॥ शितिव्यजनस्येति ॥ नेजसाऊष्मणा ॥ १४ ॥
 चित्तप्रशमनायातंकायोय सत्ववर्जित ॥ याधेतनांघरस्येवतस्यभावविकारम् ॥ १५ ॥ वीच्यादिनययोदतिसमायाजलसंतते ॥ तथा
 नद्वस्यतेऽप मनायामन्यसतत ॥ १६ ॥ सत्वस्यानुपलभोक्तिनतस्योपशमादते ॥ यावद्वातिसमतत्वकालाच्छाभ्यतिकेवलम् ॥ १७ ॥
 दृढयस्मिस्तुनोचितनानिपसत्वचविद्यते ॥ सतापेहिमवब्रामपवत्वेनवित्तीयते ॥ १८ ॥ शिखिव्यजस्यंदहेसौनिश्चितजेजसोर्जित ॥ स
 त्वांशेनचसमुक्त जेतनगलानिभाजनम् ॥ १९ ॥ ततथाभूतमालोक्ष्यमनुर्देहवरांगना ॥ अनुज्झितवर्तद्वेचित्तयामाससत्वरम् ॥ २० ॥
 चित्तत्वसवणशुद्धनविभ्यायाध्याम्यहम् ॥ भविष्यद्देधनकालमयतञ्चद्विसंस्थिता ॥ २१ ॥ नयोधयामिपयेनचिरात्तद्व्ययत्स्वयम् ॥
 किमेकैवावतिष्ठमित्येववांधयाम्यहम् ॥ २२ ॥ इतिमचित्त्यबुद्धालादहकरणपजरम् ॥ सत्यज्यप्रापचित्तत्वेभ्यितिमापतवर्जिते ॥ २३ ॥
 तनसांचेतनास्मदहत्वासत्ववत नमो ॥ स्वविवेशपुनदहस्वर्गोदमिवपक्षिणी ॥ २४ ॥ कुमाकृतिरयत्त्यायनिविष्टाकुसुमस्यले ॥ सा
 मगानुनदृत्तासाञ्जमरद्वदिति त्वना ॥ २५ ॥ तसामस्वनमाकण्यचित्तत्वगुणशालिनी ॥ वयुधेभूपतंदेहवसतद्वचपद्मिनी ॥ २६ ॥ दश
 विरासयामासार्तातदाकद्वान्तिनीम् ॥ गृहगतसत्वसपत्ति शिखिव्यजनमर्हापति ॥ २७ ॥

दशमसमाधायलभनसुषुप्त ॥ ततपत्यादिना ॥ स्वद्वयनृत्तिमवर्तनीयती ॥ १५ ॥ चित्तत्वप्रागुक्तद्वार्द्वप्रलतदायकायपदशेनमपरिषयतप्रतत्त्वआवेसस्थितार्तार्थचिरका
 लनमभिव्यदाधनकोदमपुर्नद्वसोपयार्थानि ॥ १६ ॥ ननुविरणसत्यपदेवपुण्यतीर्कयोधनत्वरयातमाह ॥ नेति ॥ राज्यपालनेनियकाहनमर्त्तपदमार्थास्यानुराक्त भ्यु
 त्पिनापराधार्थिनमर्त्तस्यदस्थानुशक्कार्थानिभाह ॥ १७ ॥ त्वदेहसत्यजलद्वयविरिषयतदीयोद्देशप्रलजक्षणेचित्तमवेस्थितमपेत्यय ॥ १८ ॥ तथातिर्धकस्यसमाधिना
 क्षीरारकदकरोधोभूतयाभननायालार्थविषयाभाषवद्विदुष्टपुण्यभवनानुपलब्धस्य ॥ १९ ॥ २० ॥ चित्तमचित्तमासस्वचित्तिराजगुद्धिर शितिव्यजनाहमावसत्कारो
 द्वाधेनप्रानत्तायादहमाहव्यासादुपये ॥ २१ ॥ तस्यमाधितिनीटिनाम् ॥ २२ ॥

प्रतनतिष्ठामिकितुतवसमीपेतिष्ठामि ॥ हेअंगयतोबहूनामपिरभ्याणांभयंचिस्यस्यपदेवाभीष्टभाषतिनउयत्तुयोगप्राप्यमेवसन्पुरःस्थितंभवनिनेयोगंविनेतित्वदृशेनोयोगव
शादेवमभागमनमित्यर्थः ॥ ४८ ॥ मायिकोवातेमीतिहेतुरतिशयस्तथाह ॥ त्वादृशइति ॥ ४९ ॥ कुलाच्चलेअस्मिभ्यदरे ॥ ५० ॥ मसीत्यातेस्वर्गोन्नरोवातेचेत्तन्निर्हिदमस्त
निर्द्धौ ॥ ५१ ॥ ममापित्वद्वितीर्णसमाधिमुत्पल्लवस्यस्वर्गालानास्तीत्याह ॥ भावद्वितीर्णयेति ॥ वितीर्णयादत्तया ॥ ५२ ॥ तांससमुपदिष्टाभेवभूमानन्दस्यस्थितिमवलंब्य ॥
प्रकाशिर्नास्त्वप्रकाशाम् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ शमेनसमस्थिति ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ चिराद्बहुकालोत्तरम् ॥ अतिचिरेणदिनत्रयपर्यन्तम् ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

॥ १ ॥ ॥ २ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥ ॥ ९ ॥ ॥ १० ॥ ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

अवाप्तमभिनेय ॥ तथाप्यस्यनेयसमन स्वस्यास्यरूपपरत्वाभावात् ॥ ६० ॥ यदिलक्ष्यलक्षणनिर्णयसिद्धिर्लक्ष्योदरोधशिशुलभाह ॥ नि सचेतिरिति ॥ स्पष्ट
य ॥ ६१ ॥ ॥ निर्वाणसिद्धय तात्पर्यकारोनि ० पू ॥ व्यधिकशततम सण ॥ १०३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ कुंभस्थरमभोरक्षासभोगेच्छाप्रवृत्तये ॥ स्वगापदशात्पूर्वा
नवपुण्यनुराग ॥ १ ॥ इत्युक्तन्याभिप्रायनीत्यभ्यासविधिप्रति कथाभि परस्परसद्व्याख्यारोप ॥ १ ॥ सरागानिस्त्रिभानिसारसानिपद्यानिपक्षिभिधुनानिषय
स्मिन्नरभानरापवि पत्न्युल्लङ्घनाश्वनरक्षक प्रसिद्धपुनरनेषेनद्वयतिथारोप ॥ २ ॥ तेनअविभक्तमभिसिद्धेनाश्वारेण ॥ वनेमहाराप्ये ॥ काननवीधिपुत्रवर्धनरक्षनप
ज्ञातमज्ञातमप्राप्तस्यत्यक्त्यभाश्रितम् ॥ तत्त्वपरत्वसत्त्वंमेस्वस्यैवाकितकिंचन ॥ ६० ॥ नि संस्तिर्विगतमोहमयोविरागानित्यो
दित सममभापयसवमोप्य ॥ सवात्मक सकलसंकलनाविशुकआकाशकांशविशदस्ममभास्थितोस्मि ॥ ६१ ॥ ॥ इत्यापवा ०
वा ० ६० ॥ नि ० पू ० च ० पु ० पुनरागमननामव्यधिकशततम सर्ग ॥ १०३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इत्य
भ्यामविचित्राभि रूपासित्तापरस्परम् ॥ आसातेवपथेत्तारौमुहूर्तचितयवन ॥ १ ॥ ततउत्पायकस्मिश्चिस्मानौसरससारसे ॥ मरोव
रेवनेवविद्वतननेवने ॥ २ ॥ तनाचारणताभिश्चकयाभिसौवनेतत ॥ नीतवतीदिनान्यथैतासुकाननवीधिपु ॥ ३ ॥ ॥ अयकुम
उवाचान्यदनयावोगिराविति ॥ तदंभितितृपेमव्वलावुभौप्रविचरेतु ॥ ४ ॥ वनाभ्यनेकरूपाणिजगलानितननिच ॥ सरासिगुल्मजा
टानिशृंगाणिगहनानिच ॥ ५ ॥ नर्दादंशकथाप्रामाण्यनगराणिवनानिच ॥ मजुषोपानगिरान्कुजाक्षीरान्यायतनानिच ॥ ६ ॥ समने
वममदोहासमवेतोस्थितावुभौ ॥ समसत्त्वोत्समोत्साहोभंसतोतस्यतु सदा ॥ ७ ॥ आनचतु पितृन्वेवान्नुभुजातेचरायव ॥ समेतमेव
मित्तवसमपुद्गायभुवतु ॥ ८ ॥ तमालवनवदंशुमदारगहनेषुच ॥ दपतीक्षिणवद्धदयौसुद्धदातौविरेजतु ॥ ९ ॥ इदगेहमिदनेतिविकल्प
पलनामन ॥ नजहारतयारामवायेवविषुवाचलम् ॥ १० ॥ विचरेतुक्षीसुद्धदौक्षिचद्वयविधूसरी ॥ कचिच्चदनदिग्वागौकाचिद
स्मानुरजितौ ॥ ११ ॥ कचिद्विष्यां परधरोचिनापरधरोकचित् ॥ कचित्तत्त्वसदृशौकचित्कुसुममदितौ ॥ १२ ॥

निभर ॥ नर्तनाटपरमपिनकपयासदस्यनिकरतापुष्पा ॥ ११ ॥ ओमस्यप्रियती ॥ वृषस्येकभूमास्याप्यर्थासिद्धा ॥ वृतास्यस्यभयकफवतिसमानकमकनामाप्रियस्यत्वे
निकायलप्यदिरो ॥ ४ ॥ ५ ॥ ॥ १ ॥ समवर्ततेसमुद्रीक्षी ॥ चित्तवत्प्रापिषममेवस्थितोशब्दोपरस्यरानुभवकथयती ॥ ७ ॥ हिकमलार्द्धेरातिलमरोधोचैतिपावत् ॥ ८ ॥ १ ॥
अनिकस्यप्रित्तक्षणमाह ॥ २ ॥ रमिति ॥ विषस्यकटमात्रपायमानजहार ॥ १० ॥ प्रियप्रियविक्रमोपितयोर्नाभिरुपाह ॥ विचरतुतिलादिना ॥ ११ ॥ १२ ॥

सत्वेननिर्वासनचित्तेनोदात्तयाउत्कृष्टतया ॥ १३ ॥ अथकेवलमिजभावेनपरस्परपञ्चकप्रारब्धभोगोत्तरकालद्वयतिभावोपभोजकप्रारब्धोद्भवकाले ॥ १४ ॥ कामेन
 अन्नधर्मेणरागेणनवचिता ॥ १५ ॥ यथापामभोगप्रतिअतिष्ठतर्आनिदत्तगतीनाम् ॥ एकस्याभोगनिदत्तावेवाप्रहोनिर्वधस्तदालिकायादृति सामूढतैव ॥ १६ ॥ अधर्मरोग
 अमादिहेतुभ्योभोगेभ्योलोकोत्पद्यमानिचित्तव्यमेवअच्युततत्त्वमक्तिरित्याराधयेनाह ॥ निजइति ॥ एवसर्वसामग्र्योसत्वेपियास्वभर्त्तरनकामवतीसाअजीवन्मुक्ताचेद्भर्तृपञ्चो
 दिनैःकतिपयेरेवसमचित्ततयातया ॥ सत्त्वोदात्ततयाचैवराजकुंभवदावभौ ॥ १३ ॥ अथतंसुरगर्भाभंचूडालासाशिखिध्वजम् ॥ द
 द्वाशोभामुपगतंचित्तयामासमानिनी ॥ १४ ॥ अयंपतिरदीनात्मारम्याश्वनभूमयः ॥ इयंस्थितिरनायासायानकामेनवंचिता ॥ १५ ॥
 जीवन्मुक्तधियांभोगंयथाप्राप्तमतिष्ठताम् ॥ एकाग्रहात्मिकतुच्छामूढतैवोदिताभवेत् ॥ १६ ॥ निजःपतिरुदारात्मानिराधिश्चनवंव
 वयः ॥ गृहाणिपुष्पजालानिसाहतायानकामिनी ॥ १७ ॥ वनपुष्पलतागोहेस्वायत्तेभर्तरिप्रिया ॥ रमतेयाननिर्दुःखासाहतेवदुरंगना
 ॥ १८ ॥ रम्यंविवाहितंकांतंपतिमासाद्यनिर्जने ॥ ह्योसतीयानरमतेनाधिगस्तुदुरंगनाम् ॥ १९ ॥ समुज्झतायथाप्राप्तमपिवेद्यविदास
 दा ॥ अर्निधंसमुदाराथीकितज्ज्ञेनकृतंभवेत् ॥ २० ॥ तार्केचिद्रचयाम्याशुप्रपंचंप्रेक्षयावने ॥ येनायंभूपतिर्भर्त्तरमतेमयिमानदः ॥ २१ ॥
 इतिसंचित्यचूडालाकुंभवेपथरापतिम् ॥ ग्राहकाननगल्मस्याकोकिलंकोकिलायथा ॥ २२ ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ चैत्रमासस्यशुक्लो
 यंप्रतिपदिवसोमहान् ॥ अद्यास्थानंमहारंभस्वर्गभवतिवैहरेः ॥ २३ ॥ सन्निधानंमयातत्रकर्तव्यंपितुरग्रतः ॥ यथास्थिताहिनियतिर्न
 संत्याज्याकदाचन ॥ २४ ॥ प्रतिपालयितव्यंमेत्वयेहचवनावनौ ॥ क्रीडतानवपुष्यायांसमुद्देगमगच्छता ॥ २५ ॥ आगच्छामिदिनांते
 द्यनिर्विकल्पंनभस्तलात् ॥ सर्गादतिरामेवल्लसंगोममतुष्टये ॥ २६ ॥ इत्युक्तामंजरीकुंभोददौमित्रायकौस्तुभम् ॥ प्रीतयेस्वामिव
 प्रीतिकानंदनदक्षजाम् ॥ २७ ॥

गविघातपापेनहता जीवन्मुक्ताचेष्टोक्तसप्रहृष्टभागप्रयुक्तनिदाहिनाहेतुस्यर्थः ॥ १७ ॥ उक्तमेवस्पष्टमाह ॥ वर्तेति ॥ १८ ॥ १९ ॥ अनियस्यउदाराथीभोगंसमुज्झताकिंकिम
 धिकफलंकृतंभवेत् ॥ नकिंचिदित्यर्थः ॥ २० ॥ प्रेक्षयास्वप्नज्ञया ॥ मथिरमतेरतिस्तुल्यज्ञते ॥ २१ ॥ २२ ॥ आस्थानदेवर्षिसंभामेलनम् ॥ हरेरिद्रस्य ॥ २३ ॥ पितुर्ना
 रदस्य ॥ २४ ॥ प्रतिपालयितव्यमेआगमनमासायंप्रतीक्षितव्यम् ॥ २५ ॥ निर्विकल्पआगमनपाक्षिकत्वरहितनियतमितियावत् ॥ २६ ॥ कातामनोहरा नंदनदक्ष.कस्यत
 रस्तज्जामंजरीम् ॥ २७ ॥

रात्मुत्पद्योदोनिजलमथलद्व ॥ १८ ॥ धनधानेनखिसारिप्रसरणशीलपुष्पाजलिम् ॥ पदसत्कारपक्षेनपुसर्कालिगर्वनामेतिभागोबपदत्तभरगनपुमर्कालिगपविशेषसबधे
चिननिबर्त्तन ॥ तथाचाद्यादमद्गामाभ्याकथयानेनभ्यभासादिभिरपिस्तुतिर्नृनमनिपम किंयतेपथपथनत्ताभदयादनीति ॥ हिमकालेभगोद्दिम ॥ १९ ॥ आदरनिट्टिप्रसर
याम्यदेशावधि ॥ अर्चमपम ॥ १० ॥ स्वबृहालालक्षम् ॥ आययोपय ॥ ११ ॥ स्फुरताकमगपृषभगीत संजातभगरीकआकार संस्थानयस्यतयाविधकमदक्षोप
मय ॥ १२ ॥ १३ ॥ पयादक्षालकलपुष्पापतलितद्व ॥ १४ ॥ तपगतवसन्धिधौमूर्त्तयामपुनितचकार ॥ श्यामायीवनमप्यस्याचूहाला ॥ १५ ॥ आदत सादर ॥ १६ ॥ वि

आगतम्यत्वयाशोघमेववदतिभूपती ॥ पुष्टुवंधवनाहोमशरन्मुखपयोदवत् ॥ १८ ॥ पुष्पाजलिजहौध्योमवजनकुसुमदामजम् ॥
विसारिवनवातनहिमैमद्ववांयुद ॥ १९ ॥ शिखिध्वजोन्नततददशांऽदशानंददा ॥ उन्निद्रोद्वययावर्हीधोमयीतिर्हिदुस्त्यजा ॥ २० ॥
शिखिध्वजदशामतेध्याधिकुंभवपुजहौ ॥ शांतावर्त्तववारिश्रीमुंभास्वरूपमाययी ॥ २१ ॥ प्रापमजरिताकारकल्यदक्षोपमपुरम् ॥
स्फुरत्पताकमालीयस्वंगरभ्यदिव पथा ॥ २२ ॥ अत पुरमदक्षैवविवेशललनाकुलम् ॥ मधुमासमहालक्ष्मालिमच्छनमिवहुमम् ॥ २३ ॥
राजकायानिसर्वाणितावसपापसत्वरम् ॥ शिखिध्वजस्यपुरत पपातफलपुष्पवम् ॥ २४ ॥ तत्रकोलपुतिमुखचकाराखिलभानसा ॥
इदुसनाहारमिवस्थामाखिलनिवांयुजम् ॥ २५ ॥ तंद्वजातादशाकारसमुत्तस्थीशिखिध्वज ॥ बभूवखिलचैताश्चसमुवाचदमाहत
॥ २६ ॥ देवपुत्रनमत्कुविमनाइवलक्ष्यसे ॥ कुमस्त्वत्यजसरमभिदमासनमास्यताम् ॥ २७ ॥ सतोविदितवेधायतेहिहर्षविपादजा
म् ॥ नाश्रयतेस्वितिस्वस्थापद्माइवलक्ष्यताम् ॥ २८ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ तेनक्षमापतिनेत्युक्तेकुमआहासनेविशन् ॥ गिरा
विपणयाशीणवंशस्वनसमानया ॥ २९ ॥ यावद्देहमवस्थासुसमचित्ततयेवये ॥ कर्मद्विरेनीतिप्रतिनतेतत्त्वविद शठा ॥ ४० ॥

मना विनमनान्दलक्ष्य ॥ मल्लच्छानिस्त्रिगेनेत्यर्थ ॥ सरास्यलक्षणयामनलापम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ बाष्पकृदकृदज्जालाच्छीर्णवशात्पनसमायया ॥ २९ ॥ विदितवेधायपुरुषा
इयधिरजास्थिर्निनाम्ययीतिपुरुकनधकाश्चिद्विशेषविषयस्यल्लुभाउवाच ॥ यावद्देहमिति ॥ क्षानमयुक्तसमधिषनानांतरियकर्मैद्रियचेष्टानिदृशरेषक्षानिनोत्क्षणाभितित
ल्लुयादमनरंविशेनसमचित्तत्त्वविपारम्भकमपयकर्मैद्रियचेष्टोद्भवमायापराधेनेत्याशय ॥ ३० ॥

अतस्त्वेषु न भवेत्त्याह ॥ येहीति ॥ बालतया समचित्तत्वाभावेनैव ह्यहदीनाभ्यस्तनत्तत्कर्मैद्रियनिप्रहावस्थाभ्यः पलायते व्यवर्ते अज्ञानस्य भावादेवेति वैषम्यमित्यर्थः ॥ ४१ ॥
 प्रारब्धप्रयुक्तकर्मैद्रियहर्षग्लानिदशायावद्देहाविनीज्ञान्यज्ञानिनोऽस्तुत्यैवेत्याशयेन सदृष्टातमाह ॥ यावदिति ॥ दशाकर्मैद्रियहर्षग्लान्यादिदशा भवत्येवेति शेषः ॥ तदे
 व व्यतिरेकमुरवेन द्रव्यमिति ॥ यद्वति ॥ तथा च ज्ञानिनोऽपि देहदशानतिलघनमेवेति मया पितदनुवर्त्तननदोषायेति भावः ॥ ४२ ॥ तथा च चित्तसाम्येन देहदशादुःखानां समाधिवशाद्
 दर्शनमेव तत्परित्यागो न हठात्कर्मैद्रियनिग्रहेण सहनमिति निष्कर्ष इत्याह ॥ एष इति ॥ ४३ ॥ विजानात तत्त्वविदा यावद्देहकर्मैद्रियैः सर्वा सुदशा सुयथा सदा चारमेव स्यात्तल्लघन
 तु सदा चार उल्लभ्यते तवानेव नियमः ॥ बुद्धीन्द्रियैर्मन आदिभिस्तु सदा साम्येनैव भाव्यननुकदाचिदपि वैषम्येणेत्यर्थः ॥ ४४ ॥ कर्मैद्रियैरनिषिद्धदेहावस्थानुवर्त्तनं ब्रह्मादिसर्वं
 ये स्यात्तत्त्वविदो महाराजन्बालतयैव ते ॥ अवस्थाभ्यः पलायते गृहीताभ्यः स्वभावतः ॥ ४५ ॥ यावत्तिलं यथा तैलं यावद्देहं तथा दशा ॥
 योनो देहदशामेति सञ्चिन्नस्य सिनांवरम् ॥ ४६ ॥ एष देहदशादुःखपरित्यागोऽस्त्यनुत्तमः ॥ यत्साम्यं चेत्तसोयोगान्न तु कर्मैद्रियस्थितेः
 ॥ ४७ ॥ यावद्देहं यथा चारं दशास्वंगविजानता ॥ कर्मैद्रियैर्हि स्यात्तल्लघनं तु बुद्धीन्द्रियैः कचित् ॥ ४८ ॥ परमेषु प्रभृतयः सर्व एवोदितश
 याः ॥ देहावस्थानुतिष्ठुंति नियतेरेष निश्चयः ॥ ४९ ॥ अज्ञातत्त्वज्ञभूतानि दृश्यजातमिदं हियत् ॥ तत्सर्वमेव नियतिं धावत्यनुययां बुधिम
 ॥ ५० ॥ तज्ज्ञाबुद्ध्यादिसाम्येन पाण्यादिवचनेन च ॥ नियतिं यापयंती मां यावद्देहमखंडिताम् ॥ ५१ ॥ अज्ञास्तु सर्वक्षोभेण सुखदुःखद
 शाहताः ॥ नियतिं यापयं त्यंगदेहलक्षैर्विखंडिताम् ॥ ५२ ॥ इत्थं युखे पुन नुदुःखदशास्तु चेत्यस्या तल्लघनमित्यधिगतं यदि हांगजावैः ॥ अ
 ज्ञाभूत निवहस्फुरितस्तदेवं दुर्लभ्य एष नियतो नियतेर्विलासः ॥ ५३ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० च० ॥ जीवन्मुक्तव्यवहारप्रतिपा
 दनं नाम चतुरधिकशततमः सर्गः ॥ १०४ ॥ ॥ ५४ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ एवं स्थिते महाभाग कथमुद्देगमीदृशम् ॥
 लब्धवानसि देवोऽपि वदस्व विदांवर ॥ १ ॥

जीवन्मुक्तेषु प्रसिद्धमेवेत्याह ॥ परमेष्विति ॥ नियतेः प्रारब्धकर्मनियतेः ॥ अन्यथा तद्भोगासिद्धेरिति भावः ॥ ४५ ॥ प्रारब्धकर्मनियतिलं यन्तरेव नैवैर्वाकैश्चिदपि कर्तुं न श
 क्यमित्याह ॥ अज्ञेति ॥ ४६ ॥ तर्हि कितञ्चाज्ञायोऽसाम्यमेवेत्याह ॥ सञ्ज्ञा इति ॥ यावद्देहमुपात्तैकदेहपातपर्यंतम् ॥ ४७ ॥ अज्ञास्तु न भवेत्त्याह ॥ अज्ञास्त्विति ॥ ४८ ॥
 प्रारब्धनियतित्वरूपमभिनीय दर्शयंस्तस्याः सर्वैर्दुर्लभ्यतामुक्तमनूयापसहरति ॥ इत्थमिति ॥ न न्यंगदतिराजसंबोधने ॥ अनेन प्राणिना अस्मिन् जन्मनि इत्थं सुखेऽप्युत्पत्त्या तल्लघ
 नदृश्यदशास्तु चेत्यस्या तल्लघनमिति जीवैः स्वस्वकर्मानुसारेण यथा दशललाटाक्षरमधिगतं प्राप्तं तद्विषये अज्ञेषु ज्ञेषु वा भूतनिवहेषु तथैव स्फुरितो नियत एष नियतेः प्रारब्धकर्मणो विला
 स एव प्राणुर्गुत्त्यादुर्लभ्य इत्यर्थः ॥ ४९ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठ उवाच ॥ तात्पर्यप्रकाशेन ० पू० चतुरन्तरशततमः सर्गः ॥ १०४ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ कुभेन निशि दुर्वासः शापात्तस्मीत्या
 मिरुष्यते ॥ परस्परसमाधानैः प्रीतयोऽथ तथा स्थितिः ॥ १ ॥ एव नियत्यनुसारेण स्थितेर्जीवकदेवत्वदेवोऽपि सन्दिश विषादनिमित्तमुद्देगकथं लब्धवान्स्त्वद्देह इत्यर्थः ॥ १ ॥

॥ २ ॥ पनञ्जदर प्यनिमिश्रशेषणपुसकत्वयागत ॥ इदरोप्यधुशेमुक्तदृष्टि सप्यथागतनवभाषातिनिरुद्धा ॥ १ ॥ पृच्छतास्तुद्धातिनिमित्तेन ॥ स्वच्छआर्यपुण्यनेनेतिमुद्धरोपिधिशेष
णम् ॥ २ ॥ ५ ॥ पिपासदतिशेष ॥ ६ ॥ षड्दामिपषड्दाम्यस्यानिस्वस्थानुकुलेबलानितप्रवाहोपीषवहामिपाषाणिभमतवेशमित्यथ ॥ ७ ॥ अथमद्विभ्रमतवेशापाप्मनतरे
नमध्यापउसमानाभानरत्नवन्मनएकपगत अहृत्यभनधधनआगच्छामि ॥ सागरापतिताकति समुद्रप्लवमानद्वेयर्थ ॥ ८ ॥ १ ॥ शीकरधाराभिधौनक्षीकृतमगच

॥ पुनउवाच ॥ ॥ ८ ॥ पुनकायमिदचित्तमदीयवसुधाधिप ॥ कथयामितवाशेषसर्गेयद्वत्तमयमे ॥ २ ॥ सुद्धावेदितदुखपरमायाति
तानवम् ॥ पनजदरप्यमपिमुक्तदृष्टिरिवाजुद ॥ ३ ॥ सुद्धापृच्छतासाधुचेतोयातिप्रसन्नताम् ॥ स्वच्छतोपगतेनाशुकतकेनजल
यथा ॥ ८ ॥ अहतावदितोयाताभवतेपुष्पमजरीम् ॥ दत्वागगनमुद्धप्यसप्राप्तश्चित्रिविष्टपम् ॥ १ ॥ तत पित्रामर्हेद्रस्यसमास्थानेयथा
रमम् ॥ न्पित्योगयायतयास्थानकालेपित्राविसर्जित ॥ ६ ॥ इदं गतुमहत्सत्कास्वर्गसप्राप्तवान्नम ॥ दिवाकरहये सार्धवहान्यनिलव
त्पति ॥ ७ ॥ अथैवजगतामानुरेकनात्येनवर्त्मना ॥ आगच्छाम्यहमाकाशसागरापतिताकति ॥ ८ ॥ अयाधेवारिपूणानामेधानांम
ध्यवत्पना ॥ अपश्यमुनिमार्थांतमहदुर्वससजवात् ॥ ९ ॥ पयोधरपटच्छन्नविपुद्वलयमूपितम् ॥ अभिसारिकयानुल्यंघाराधौतान्ग
चरनम् ॥ १० ॥ स्थितास्तुतकसुच्छायाभापगावसुधातले ॥ वेगेनाभिसरततातपालक्ष्मीभिवन्धियाम् ॥ ११ ॥ तस्यकृत्वानमस्कारमु
त्तरेवहतामया ॥ मुनेनलाभवत्सत्त्वमभिसारिकयासम् ॥ १२ ॥ इत्याकर्ण्यमुमांचासीमयिमानदशपकम् ॥ स्तनकेशवतीकाता
हावभावविलासिनी ॥ १३ ॥ गच्छनेनदुरुक्तेनरात्रौयोपामविप्यसि ॥ इतिश्रुत्वाऽभुभवाक्यमुत्थितजजरदिजान् ॥ १४ ॥ विमृशा
मिमनारयाव तावदतीर्हितामुति ॥ इत्युद्गेगमना साधोसप्राप्तोहनमललात् ॥ १५ ॥ एतत्कथितंसर्वसपन्नास्मिनिशंगना ॥ अतिवा
ल्यदिनातेपुर्णालमेतन्मयाकथम् ॥ १६ ॥ योपिज्ञानवतीरात्रौवत्पार्थकिमयापितु ॥ संस्तवोभाविताध्यानानमहेनुविप्रभागति ॥ १७ ॥

इतपरागापस्ततम् ॥ १० ॥ बहुधातलस्थिताभारपृथोभनतीरकहनरुमुच्छायापस्यासपाधिधाय स्वस्थविद्यातपोलक्ष्मीभिर्बस्थितानामापगमगन्धितसप्यावदनकाष्टात्
यामाभूतिरिगनाभिसरतम् ॥ आपयामिनिपाठ्युपायपोलक्ष्मीलक्ष्मिप्रियाभार्थावसुधातलेआपयपतनाभिमुपलीकृत्यसरतविधेसुदोक्षा ॥ ११ ॥ अभिसारिकयातमिक्का
भिसारिकयात्समपृथगदन्निमयाउक्तम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ आपुनमितिच्छेद ॥ अजराहृद्दामिगुणार्थासव ॥ १४ ॥ इत्युक्तनिमित्तज्ज्ञेगोयस्यतथाधिधमनोयस्य ॥ १५ ॥
कथमन्निपासयापिदुरास्यम् ॥ १६ ॥ पिपुःअप्यदतिशेष ॥ १७ ॥

यूनामामिपनामप्रामिपन्यायेनकलहद्विपयताम् ॥ तमेवन्यायप्रसक्तस्पटयति ॥ कटमिति ॥ अधुनेतिश्वःपरश्वसनसन्निहितकालोक्तिः ॥ मदपहारेणममपहरणाय ॥ अ
 ध्ययनेनवसतीतिवतकलस्यापिहेतुत्वविवक्षयातृतीया ॥ १८ ॥ १९ ॥ मुनिस्त्रिर्नैचित्समाधाने ॥ २० ॥ २१ ॥ यथागारव्यमागतंस्त्रात्वंमत्तोन्योऽप्येदहएवानुमविष्यति
 तेनासगचिन्मात्रात्मनोममकाक्षतिरित्यर्थः ॥ राजापितहुक्तमनुमोदमानआह ॥ परिदेवनयेत्यादिना ॥ २२ ॥ २३ ॥ देहिनेदेहोपलक्षितचिदात्मनःकार्याणामवश्यसंपाया
 नापारव्यकलानाविषयेअस्वदेहैत्यमपिपयदिरिवद्यसेतत्तर्हिअन्धेपामविवेकप्रयुक्तयेदंचिकित्सायात्वमिवआगमभूषणःशास्त्रतन्मानुभावनकुशलःउपायश्चिकित्सकःकद्व

अहमप्यद्यदैवाधूनामामिपतांगतः ॥ कष्टमदपहारेणकलहोजाचतधूना ॥ १८ ॥ दिविदेवकुमाराणांकामाकुलधियामिह ॥ गुरुदेव
 द्विजार्तिनांलजापरवशात्मना ॥ १९ ॥ कथमग्नेमयासम्यग्वस्तव्यंयामिनीक्षिया ॥ ॥ श्रीवशिष्ठउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वाक्षणमकसातु
 ष्णींस्थित्वामुनिरित्यतौ ॥ २० ॥ धैर्यमाश्रित्यकुंभोजपुनराहरयूहह ॥ किमज्ञाद्वशोचामिकिममक्षतमात्मनः ॥ २१ ॥ यथागतमयं
 होमत्तान्योनुमविष्यति ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ परिदेवनयाकोथोदेवपुत्रतयतया ॥ २२ ॥ यदायातितदायातुदहस्यात्मानलि
 प्यते ॥ वगनिचिद्यानिदुःखानिस्तुखानिविहितानिच ॥ २३ ॥ तानिसर्वाणिदेहस्यदेहिनोनतुकानिचिन्त ॥ यद्विजमपिकायाणामस्वेदाहो
 पिखिद्यसे ॥ २४ ॥ तदन्यपामुपयाःस्यात्कद्वगमभूषणः ॥ स्वदेवेदोचितंवाच्यमिति किंचित्त्वमुक्तवान् ॥ २५ ॥ इदानींसमतामेत्य
 तिष्टाखितोयथास्थितम् ॥ ॥ श्रीवशिष्ठउवाच ॥ ॥ तावेवमादिभिर्वाक्यैरन्योन्याश्वासनंस्वयम् ॥ २६ ॥ कृत्वास्थितौवनस्त्रिभौस्तु
 त्ददौस्वदितौमिश्रः ॥ अथाकोप्यस्यकुंभस्यस्त्रीत्वमुत्पादयन्निव ॥ २७ ॥ जगामासंजगद्दीपोदीपःसोहक्षयादिव ॥ व्यवहारभरैःसार्धप
 द्याःसंकोचमाययुः ॥ २८ ॥ मार्गाश्रयपथिकैःसार्धपांथस्त्रिदयानिच ॥ दाशवद्वहगान्सर्वान्कुर्वदकञ्जसंचितान् ॥ २९ ॥ तारकारल
 जालाद्यभुवनंसाभ्यतांययौ ॥ स्वहंसदिवताराढ्यंविकसिकुमुदाकरम् ॥ ३० ॥

शरणस्थानकश्चिदित्युत्तरेणान्वयः ॥ २४ ॥ नाथंतवस्वेदोक्तुस्वेदोचितंक्तिमात्रलोकाचारानुवर्णनायेत्याह ॥ स्वेदेदिति ॥ २५ ॥ २६ ॥ अथमिषयआश्वासनान्तरम
 ॥ २७ ॥ २८ ॥ मार्गास्तमोभिःसंकोचमरफुटतामाययुः ॥ पाथस्त्रीत्तदयानिपथिकाश्चवियोगशोकोतमोभिरित्यर्थः ॥ दाशाःसमुद्रद्वीपस्थकेवन्तः ॥ तेहिर्पक्षिणोपिजा
 लेर्वाक्षतिमरस्थानपिरलान्यपिसंचित्वतितद्वद्विद्यमानमुर्ध्वोभुवनद्वयपक्षिसंयहेणतारकारलजालाढयतयाचपरस्परसाभ्यतांसमेवसाभ्यंस्त्राथैष्यज् ॥ समतांययावित्यर्थः
 ॥ २९ ॥ उन्नादंयकाङ्गानाभमद्भरणाचपेटकंदंयंकर्तुंविकसिकुमुदाकरहसदिवस्थितंराढ्यंस्वकर्मययौ ॥ ३० ॥

राजा कुम्भविपत्तिचितयाराहीतुष्टपसंगमोत्कंठयानिद्राभावाच्चिरेण निशानीतवन्तौ ॥ युवत्या इदं यौवनं वपुस्तज्य ॥ अस्या देतद्धित इति पुंवद्भावे अनित्यणिप्रकृतिभावाच्च दितो
 प. ॥ ४७ ॥ पूर्वयुस्तनकुम्भाभाः ॥ ४८ ॥ कुमारी धर्मिणी अनुद्धाचारा ॥ ४९ ॥ ककप्रकथकथं विजहार तदाह ॥ कैलासेति ॥ कैलासादीनासानुपुप्रस्येषु अविरवलि तो योग
 वलेन गगनम कातयोगेन गगनमश्रयस्यास्तथा विधासा चूडालायथेच्छस्वाभिमतानुसारेण भवता वर्तनशीलेन प्रियेण सार्धं सदा महारवलितासतीयथेच्छविजहारोति पुनरप्या
 एकलयेति शांतूष्णीनीतवन्तौ चिरेण ताम् ॥ अथ प्रभाते तत्त्वैषां वपुरुस्तज्य यौवनम् ॥ ४७ ॥ वभूव कुम्भः कुम्भाभः कुचप्रोडितमूर्तिमा
 न् ॥ इति साराजमहिषी चूडालावरवर्णिनी ॥ ४८ ॥ कुम्भत्वमास्थिता भर्तुः पश्चात्स्वीत्वमुपागता ॥ विजहार वनांतेषु कुमारो धर्मिणीनि
 शि ॥ कुम्भरूपधराचाङ्गिभञ्जामिञ्जेण संयुता ॥ ४९ ॥ कैलासमन्दरमहेंद्रमुमुरुसत्यसानुष्वविरवलि तयोगगमागमासा ॥ सा कं प्रियेण
 सुहृदाभवतायथेच्छं सदा महारवलिता विजहार नारी ॥ ५० ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु नि० पू० चूडालोपाख्याने कुम्भस्य स्वीत्व
 लाभो नाम पञ्चाधिकशततमः सर्गः ॥ १०५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ततः कतिपयेष्वेव दिवसेषु गतेषु सा ॥ इदं प्रोवाच भर्तारं कुम्भरु
 पधरासती ॥ १ ॥ राजन राजीवपत्राक्षममेदं वचनं शृणु ॥ निशायां प्रत्यहं तावत्स्थित एवाहमंगना ॥ २ ॥ तदिच्छाम्यंगना धर्मनिपुणी क
 तुर्मीदृशम् ॥ भर्त्तकस्मै चिदात्मानं विवाहेन ददाम्यहम् ॥ ३ ॥ तद्भवानेव मे भर्तारो च ते भुवनत्रये ॥ गृहाण मां विवाहेन भाव्या त्वेति शिस
 वंदा ॥ ४ ॥ अयलोपनतं सा धोप्रियेण सुहृदा सह ॥ स्त्रीसुखं भोक्तुमिच्छामि मामेव प्रकरो भव ॥ ५ ॥ कमप्रवृत्तमास्तुष्टेः सुखं सा ध्यंम
 नोरमम् ॥ प्रकृतं कुर्वतः कार्यदोषः कइव जायते ॥ ६ ॥ इच्छानिच्छे फलेत्यक्ता समतात्सर्ववस्तुषु ॥ वयं न सेच्छानानि निच्छाः कुर्मस्ते न दमी
 प्रियतम् ॥ ७ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ कतेनानेन कार्येण न शुभं न शोभं सखे ॥ पश्चामितन्महाबुद्धेयथेच्छसि तथा कुरु ॥ ८ ॥ सम
 तां संप्रयातेन चेतसे दर्जगत्रयम् ॥ स्वरूपमेव पश्चामिचथेच्छसि तदा चर ॥ ९ ॥ कुम्भ उवाच ॥ यद्येवं तन्महीपाल लक्ष्मणमद्यैव शोभ
 नम् ॥ राकेयं श्रावणस्यास्य सत्यः सर्वगणितं मया ॥ १० ॥
 काक्षयान्वयः ॥ ५० ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तास्य प्रकाशे निर्वर्ण० पू० पचोत्तरशततमः सर्गः ॥ १०५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ वणयते वमहेद्रादौ विवाहोऽग्निपुरस्कृतः ॥
 तयोर्गुहायासौ विषयौ पुष्पतले च संगमः ॥ १ ॥ सा चूडाला ॥ १ ॥ २ ॥ निपुणी कर्तुं सफलं कर्तुम् ॥ ददामि अचिरादेव दास्यामि ॥ ३ ॥ ४ ॥ मत्याख्यानेन विप्रकरो मा भव
 ॥ ५ ॥ आस्तुष्टिः कालभारम्यदेवप्यादिषु अथ यावत्कमप्रवृत्तसुखमनायासमेव सा ध्यं प्रकृतं प्रसूतं विवाहकार्यं इच्छानिच्छे तः फले च त्यक्ता कुर्वतस्ते कइव दोषो जायत इत्य
 न्वयः ॥ वयं आवागमः ॥ अस्मदोद्भवोऽथेति बहुवचनम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ तत्समाहृतोः ॥ ८ ॥ स्वरूपस्यात्मभूतेवानुप्रश्यामि ॥ ९ ॥ सः पूर्वयुरेव मया विवाहलक्ष्मादिसर्वगणितम् ॥ १० ॥

अयमपाविवाहः ॥ इत्याख्यायार्थविधेर्निभावः ॥ ११ ॥ मणिमयकरालक्षणेपरिरे ॥ १२ ॥ विवाहोत्सवाधिनरनारीगणस्थानीयतयादृशलताद्विपरितरपयति ॥ पुष्प
भारति १२ ॥ परिपारयुग्मिवाहोत्सवनिरीषः ॥ १३ ॥ १५ ॥ १६ ॥ रत्नसमुत्सानीयभेषुभेषाक्षिरसिरीषः ॥ समालम्बनदेवताभिन्नममविपुजनतरपार्थनीपुष्पाणाम् ॥
॥ १७ ॥ अथराक्षिजरेद्विषयनलूर्ध्वमप्यक्षिरदेहिगम्यते ॥ कलिभोगकमुकुटपरिराककालेन ॥ १८ ॥ १९ ॥ मण्डरधिष्ठाक्षिनिक्षिपार्थद्वितपूर्वकम् ॥ २० ॥ २१ ॥

रानावयोदितं च द्वेषरिपुणकलामले ॥ जन्यत्रोनीमहापाहोदयोरेवमपिप्यति ॥ ११ ॥ मर्हेद्राक्षिरिश्चगुणसान्नाययमनोरमे ॥ रत्नदीप
नरशास्त्रमणिकरमंदिरं ॥ १२ ॥ पुष्पभारानतोत्तुगदक्षराजिविराजिते ॥ वनपुष्पलतालास्यनारीनृत्यमनोहरे ॥ १३ ॥ निशिष्यो
मगतास्तरामर्वापूर्णद्विनामह ॥ आचयोपरिपश्यतुकर्णातागतलोचन ॥ १४ ॥ उत्तिष्ठामविवाहार्थकुर्व काननकोटरात् ॥ राजश्रृङ्ग
नपुष्पादिसभारत्नसयुतम् ॥ १५ ॥ इत्युक्त्वाकुमडत्यायसहतेनमहीभृता ॥ कुसुमावचयचक्रेतयारणादिसचयम् ॥ १६ ॥ ततोमुहूर्तं
मानणरत्नसानीसमंशुभिः ॥ समालम्बनपुष्पाणोताभ्यावैराशय कृता ॥ १७ ॥ हारांबरमणीद्रादिराशयस्त्वपरेजिरे ॥ सौभाग्यस्यैव
यामनकोशा कालेनसंभृता ॥ १८ ॥ तयाजन्यत्रसभारकृत्वाकर्चनकंदरे ॥ ययतुस्त्रीमहाभिन्नेक्षानुमंदाकिर्नीदीम् ॥ १९ ॥ तत्रैर्नक्षा
पयामासमहारजमहादरात् ॥ गजकुम्भोपमस्फंधकुम्भोगलपूर्वकम् ॥ २० ॥ प्रविष्यदयिताकृपांमविष्यदयितो गणानाम् ॥ चूडालां
क्षोपयामासकुम्भरुपधरात्रियाम् ॥ २१ ॥ पूजयामासतु क्षातीतत्रदेवपितृन्मुनीन् ॥ यथाकियाफलेनिन्द्यौक्रियात्यागेतयैवता ॥ २२ ॥
नित्यज्ञानरसाद्यौष्यवस्यायाजगतिस्थिते ॥ चक्रतोमोजनमथ्यतावन्यात्यसमीहितम् ॥ २३ ॥ कल्पवृक्षदुक्लानिपरिधायसितानि
ता ॥ फलानिभुक्वाजन्यत्रस्यानमाययतु कमात् ॥ २४ ॥ एतावतायकालेनतयोजन्यत्रसोत्कयो ॥ त्रियंकतुर्भिवालाद्रिद्रागित्येवा
विशद्वि ॥ २५ ॥ अयसप्याक्रमेदत्तकृतजप्याधमपणे ॥ विवाहदर्शनायैवताराजालेस्वममते ॥ २६ ॥ मिथुनैकसस्वीयामाकुमु
दोत्करहासिनी ॥ प्रालेयजालप्रकरविकिरतीसमाययी ॥ २७ ॥

क्रियाफलानिच्युतेषां क्रयपूजापरमसिद्धिमाह ॥ यथेति ॥ तथैवक्रियात्यागेप्यनिच्छी ॥ २२ ॥ अयमोष्यसमीहितसिद्धिबलकस्मिन्नायार्थोक्तनम् ॥ २३ ॥ फलानि क
मदृशकलानि ॥ अयमयस्यानैविद्विष्टम् ॥ कमारशास्त्रोक्तकमार ॥ २४ ॥ २५ ॥ सप्याक्रमेदत्तप्याधमपणैरिति ॥ २६ ॥ मिथुनानीयैतिकरत्नैकसस्वीयामाप्रियाया ॥ २७ ॥

पद्मोद्भवो ब्रह्मा ॥ २८ ॥ मृगजैः कस्तुरीषौ कलकादिभिः ॥ कुकुम्भैः काश्वरैः ॥ २९ ॥ कल्पलतोद्भूते रथुकैर्बन्धैः ॥ सजिभिरुद्धमैरुत्कृष्टशोभैरवतंसै रत्नगुच्छाद्युत्तमैः ॥ मा
 ल्यै कटादिमाल्यैर्विविधभूषणोचितैः ॥ ३० ॥ मौलिपदेन चूडामणिर्लक्ष्यते ॥ इदुरुपिणा च द्रसदरोन ॥ ३१ ॥ वधूचितविलासवान् ॥ ३२ ॥ कामायाकामरूपाय वराय
 ॥ ३३ ॥ अतएव कामत्वेनैव भर्तारि कल्पयित्वा मनस्याह ॥ इयमिति ॥ ३४ ॥ अयस्येगहनेनैव दिदेशे स्थितम् ॥ ३५ ॥ सत्नेहसानुरागम् ॥ ३६ ॥ लसंतशोभमानपतिम्

रत्नदीपान्वहन्मानौकुम्भः सम्यगयोजयत् ॥ ज्योतीर्षीदक्युक्तानि पद्मोद्भवइवांबरे ॥ २८ ॥ भूषयामास राजानं स्त्रीत्वं गच्छन्निशागमे ॥
 चंदनगुरुकर्पूरैर्मृगजकुम्भैः ॥ २९ ॥ हारकेयूरकटकैस्तथा कल्पलतांशुकैः ॥ सगुह्यमावतंसैश्च माल्यैश्च विविधोचितैः ॥ ३० ॥ त
 था कल्पलतागुच्छैर्मंदारैः पारिजातकैः ॥ संतानैव दुरलैश्च मौलिना चैदुरुपिणा ॥ ३१ ॥ एतावताथ कालेन वधूत्वं कुम्भं आयस्यौ ॥ यत्नस्त
 नभराकांतो बभूव शुविलासवान् ॥ ३२ ॥ इदं संचितयामास संपन्नो यमहं वधूः ॥ कामाया काममया देयः कार्यं कालोचितं किल ॥ ३३ ॥
 इयमस्मि वधूः कान्ता भर्ता त्विमे पुरः स्थितः ॥ गृहाण कामममो हिकालो यंत वल्लच्छयः ॥ ३४ ॥ इति संचित्य भर्तारं मग्नस्य गहनस्थितम् ॥ उद
 यंतमिवादित्यरतिः काममिवाभ्यगात् ॥ ३५ ॥ अहं मदनिकानामभायां स्मितवमानदः ॥ पादयोस्ते प्रणामो यस्य सत्नेहं क्रियते मया ॥ ३६ ॥
 इत्युक्त्वा सानवधांगीलज्जावनमितानता ॥ लोलालकेन शिरसा प्रणनामलसत्यतिम् ॥ ३७ ॥ उवाचैदं च हेनाथत्वं मां भूषय भूषणैः ॥ क
 मेणाग्निं च संज्वाल्य मस्याणि ग्रहणं कुरु ॥ ३८ ॥ राजसेतितरारं जन्मं करोषि स्मरतुराम् ॥ रतेर्विवाहे मदनमभिभूयाधितिष्ठसि ॥ ३९ ॥
 इंदोरिवांशुजालानिराजन्माल्या नितानिते ॥ मेरुगंगाप्रवाहाभाधत्ते हारस्तवोरसि ॥ ४० ॥ मंदारकुसुमप्रोतैः कुतलैर्नृपराजसे ॥ कन
 काज्जामिवो ह्योलैर्धृंगैः खचितकेसरैः ॥ ४१ ॥ रत्नांशुजालैः कुसुमैः श्रियास्यैर्येण ते जसा ॥ रत्नस्थानं विभो मेरुमभिभूयावतिष्ठसे ॥ ४२ ॥
 एवमादिदंतौ तौ भविष्यन्तवदंपती ॥ प्रच्छन्तपूर्वदांपत्यौ मिथस्तुष्टौ बभूवतुः ॥ ४३ ॥

॥ ३७ ॥ संज्वाल्य हुत्वा भ्यर्च्य च ॥ ३८ ॥ रतेर्विवाहे प्रसिद्धमदनं स्वशोभयाभिभूयेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ तं शोभा मेव वर्णयति ॥ इदो रित्यादिना ॥ तवोरसि स्थितो हारो मेरो प्रसिद्ध
 स्य गंगाप्रवाहस्य आभा शोभा धत्ते ॥ ४० ॥ खचितकेसरैर्घाटितं किजलैः ॥ ४१ ॥ रत्नांशुजालै रित्यादी निराजमेतस्माद्वारयेन यो ज्यानि ॥ ४२ ॥ वदंतौ तौ इत्युक्त्या राजा
 पितृभ्याः शोभा वर्णितेति गम्यते ॥ ४३ ॥

यो वनापट्टः क्षणपर्यन्तं विदुष्ये ॥ ४४ ॥ ततोऽपुणोऽपि तस्यानकेऽर्थादिति ॥ ४५ ॥ कामकोटारतिरिष ॥ ४६ ॥ मधोहितेऽनेन पुषलदम्पाजलीत्वेन शोभापक
 र्पोष्ययत ॥ ४७ ॥ ततोऽनेन मया प्रदत्तं शेष ॥ ४८ ॥ सततं दशपद्मकोटं अनुगम्य स दशाभकृतभट्टद्वयस्य ॥ आपवेषलहानानामिति भागुरिभनेन दप ॥ लोलाति
 नीतात्मजानीक्षणानिषयस्या ॥ आर्धोऽशुभाभमक्षीकाराय स्यात्तथापि धामिनीवसालस्थितेऽर्थ ॥ ४९ ॥ दशानीर्गाकण्यलत्वेन रूपयति ॥ सुरकेति ॥ ५० ॥ हि
 महाराजमिदं निकां महाराज शिरिष्यज ॥ कौर्वाणोऽपलप्यं केनि विष्टोऽपुपयस्वयम् ॥ ५१ ॥ अवतसे सधामाल्यैर्मणिरत्नविभूष
 णं ॥ वध्वैर्विलपने पुष्करिणस्त्यानकापिते ॥ ५२ ॥ सायभौभूषिता तन्वीमदनीमददयिनी ॥ गिरिजेव विवाहोत्काकामकान्तवका
 मिनी ॥ ५३ ॥ महाराजो महाराजमिदं भूययित्वेदमाहताम् ॥ राजसम्भवावक्षितक्ष्मीरिव नवोदिता ॥ ५४ ॥ शोकेण सह यच्छ्रयाय
 हृत्स्पाहरिणा सह ॥ यदौषां शानुना सार्धतन्ने भवतु मगलम् ॥ ५५ ॥ पद्मकोशां कुरददालो लनीलात्पलेक्षणा ॥ आभोटशुभक्षाकारा
 स्वास्थितपयिनी वसा ॥ ५६ ॥ सुरकपलवकरासनजयकधारिणी ॥ त्वमनेकफलामन्ये कामकलत्तरोलंता ॥ ५७ ॥ हिमशतिवदाता
 गज्योत्थापमरहासिनी ॥ पूर्णदुःखीरिवोत्तुक्कहृद्वेदादयस्यलम् ॥ ५८ ॥ तदुत्तिष्ठ वराहो वेदीवैवाहिकोऽस्वयम् ॥ ५९ ॥ श्रीवसिष्ठ उवा
 च ॥ तन्नपुष्पलताजालं कदम्बप्रतिशिलां किं ॥ ६० ॥ मुक्ताकुसुमजालानां प्रकरं सवकोपमे ॥ चतुर्दिकचतुर्भिश्च नालिकेरमहा
 फलं ॥ ६१ ॥ पूणकुर्मलयागगवारिपूर्णं चकलितं ॥ ज्वालयाभासतुल्यस्यामध्यचन्दनदारुणि ॥ ६२ ॥ ज्वलनं ज्वालितज्वालदक्षि
 णस्य दक्षिणम् ॥ पूर्वाभिमुखमेवाग्नेरप्यहवविष्टरे ॥ ६३ ॥ नियोज्यदपतीकांती तयोर्विविशतु स्वयम् ॥ सहस्रान्तिलज्वालानि पाव
 काय शिरिष्यज ॥ ६४ ॥ उत्तरायोरपायकांतां सुपाणिभ्यां स्वयमाददे ॥ अन्योन्यशोभमानौ तीज्जवा विववने शिखौ ॥ ६५ ॥ चक्रतुर्दप
 तातस्य पावकस्य दक्षिणम् ॥ स्वदायज्ञान सर्वसद्वयमेवमापलम् ॥ ६६ ॥ ददतुः सौमियो न्योन्यस्मितकान्तमुखश्रियौ ॥ प्रदक्षिण
 नयदेत्वालाजांस्त्यक्कायवद्भयम् ॥ ६७ ॥

मयी तत्प्राधान्यपूर्णं दुष्प्रियाभनिकायाभसाधारणानियोज्यामि ॥ ६८ ॥ स्वयमलं कर्तुं निशेष ॥ तत्रोषधाम् ॥ कदम्बप्रतिपत्तिकावफलगुच्छसमाकारनवरत्नरितलाभिरकिं
 चिदर्थम् ॥ ६९ ॥ ७० ॥ मर्कटैस्तैलपत्रेण मलमकतुं निशेष ॥ तस्यापेधाममध्यैर्वाहिकज्वलनप्रतिष्ठाप्य चन्दनदारुमिज्ज्वालयासातु ॥ ७१ ॥ तज्ज्वालितज्वाल
 क्षिणावस्य रितलाहोक्षिण्यस्य ज्वलननियोज्यमरक्षिण्यकल्याणस्याग्नेरप्यहवविष्टरे विरागुरिति प्रोक्तं ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ मधोऽनेन शोभापनी
 शिर्वाभयलसद्वयो ॥ ७४ ॥ परस्परमात्मनोऽपि द्वापयस्वार्थं तुलनाद ॥ स्वदायामिति ॥ ७५ ॥ ७६ ॥

संभोगकालसान्निध्यस्य तेऽस्म्यमानमुखौ ॥ ६० ॥ विवाहव्यापारेणायःप्रहरोति क्रान्तिस्त्वयन्वाह ॥ एतस्मिन्निति ॥ चतुर्भांगचतुर्थभागम् ॥ ६१ ॥ तस्मिंस्तल्पेकरात्रसं
चारयाभास ॥ यथाकामुकस्यदृष्टिर्ललनाछिद्रद्रुमभिः करान्स्वकिरणान्प्रसारयति तद्वत् ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ सगमसुमुहूर्तकप्रतीक्षमाणाविति शेषः ॥ काचनमयीकंदरागुहा
विविशतुः ॥ ६४ ॥ चद्रस्याप्यदृश्यत्वाद्गुमा ॥ तत्रतल्पददर्शितुः ॥ तदेववर्णयति ॥ कल्पितमित्यादिसा र्वत्रयेण ॥ इदंशतुरितिकित्यतुसिगुणश्रुतादसः ॥ ६५ ॥ मलानिर्वर्जितै
रमलानैः ॥ ६६ ॥ शोभनेनशय्याप्रमाणेनोच्चैरुन्नतैः ॥ मदनिकासत्यसकल्पेनसमैःकुसुमैर्नभिर्नैर्दीर्घशय्याकारेणदीर्घाभूतेदुर्विवप्रतिभैःपुष्पैःपरितोव्याप्तमितिपूर्वत्राव्ययः

भार्यावरोसमंतुष्टीकरौतत्यजतुःक्रमात् ॥ स्मयमानमुखौकांतौचंद्राविवनवोदितौ ॥ ६० ॥ पूर्वोपरचितेपुष्पतल्पेविविशतुर्नवे ॥ एत
स्मिन्नंतरेचंद्रश्चतुर्भांगनभस्तलात् ॥ ६१ ॥ शनैराक्रमयामासशोभांद्रुमिवानयोः ॥ तस्मिंश्चललनाछिद्रंद्रुष्टुदृष्टिरिवाभितः ॥ ६२ ॥
लोलःसंचारयामासकरानिंदुर्लतागृहे ॥ तैस्तैर्नवकथालापैरिंदवावभ्युदितेत्यथ ॥ ६३ ॥ तावासांचक्रतुःकांतौदंपतीसुमुहूर्तकम् ॥ अ
थोत्थायज्वलद्रत्नदीपांकांचनकंदराम् ॥ ६४ ॥ स्वयंपूर्वोपरचितानुभांविशिशतुःप्रियौ ॥ ददर्शतुर्नवंतत्रतल्पंकुसुमकल्पितम् ॥ ६५ ॥
परितोव्याप्तमुक्तौर्णैर्मपंकजराशिभिः ॥ मंदारादिभिरन्यैश्चपुष्पैर्भलानिविवर्जितैः ॥ ६६ ॥ उच्चकैःसुप्रमाणेननिर्मितैःकुसुमैःसमैः ॥
दीर्घदुर्विवप्रतिभैस्तुषारस्थलशीतलैः ॥ ६७ ॥ क्षीरोदजलधारभञ्जोत्सासंपिंडमुंदरम् ॥ प्रतिविंबमनंगस्थनतंभित्ताविवस्थितम्
॥ ६८ ॥ सुगंधमुन्नतकांतंचिरादन्यतयोत्थितम् ॥ मिथुनंपुष्परशीतन्यषीदयरितोऽमले ॥ तस्मिन्मसमाभोगेक्षीरोदमंदरोयथा
॥ ६९ ॥ तैस्तैर्मिश्रःप्रणयपेशलवान्वितासैस्तत्कालकार्यसुभगैःप्रणयोपचारैः ॥ सत्कांतयोर्नवनवेनतयोःसुखेनदीर्घासुहृत्तद्वसार
जनीजगाम ॥ ७० ॥ ॥ इत्यार्षवा०वा०दे०मो०नि०पू०चू०लालाविवाहोनामषडुत्तरशततमःसर्गः ॥ १०६ ॥

॥ ६४ ॥

॥ ६७ ॥ पुनस्तल्पमेवविशिनष्टि ॥ क्षीरोदेत्यादिना ॥ नतसंक्रातम् ॥ ६८ ॥ चिरातराज्यत्यागकालादारभ्यअन्यतयाअदंपतित्वेनभ्रांत्याउदिततन्मिथुनंक्षीपुसद्वदंपुष्परशी
तस्मिंस्तल्पेन्यषीदत् ॥ उपभोगेनतल्पोपमर्दकत्वान्मंदरदृष्टातः ॥ ६९ ॥ तयो सत्कांतयोस्तैस्तैर्लोक्तैःप्रणयपेशलवान्वितासैस्तत्कालोचितपरिरभणादिकार्यसुभगैर्गंधमा
ल्यतांबूलापर्णादिप्रणयोपचारैर्नवनवेनसंभोगसुखेनदीर्घासारजनीसुहृत्तमिवजगाम ॥ ७० ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम०तात्पर्यप्रकाशेनि०पू०षडुत्तरशततमःसर्गः ॥ १०६ ॥

नानाभिरिहिराक्षिधामायेद्वरानम ॥ अक्षयकिपरीक्षार्थस्वर्गाङ्गानादिवर्णयेत् ॥ १ ॥ रीणरजकद्रव्येण ॥ १ ॥ देवसदराभोगाढ्यत्वाद्देवपती ॥ २ ॥ १ ॥ यामिष्यार
यो ॥ अष्टौपुत्री ॥ २ ॥ ५ ॥ सप्तार्य समवर्त्ता ॥ ६ ॥ प्रियेनिर्दिष्टतत्त्वमित्यनगरत्वेतिशेष ॥ ७ ॥ ८ ॥ कर्माक्षिपक्षिपक्षालमस्यगुलभाह ॥ मासमित्यादिना ॥
पूजार्थमासी ॥ १ ॥ इत्यध्याभ्युदितानिउद्गतानिस्तुभूषणरोगजरापणहारितारामोपायानिफलफुल्लमफिसलयादीनियेयान्याधिधैर्मीदीर्घनालिनोसज्जतवनमाले ॥ शुक्ति

श्रीवसिष्ठवाचा ॥ अयसूर्यास्वरगोणरजितेभुवनोदरे ॥ शिखिध्वजांगनाप्रातर्मदनीकुंभतांययी ॥ १ ॥ एवमर्हेद्रदयातावुभौकुमरि
खिध्वजो ॥ स्वयविवाहिताविष्टौसपत्नीदिवदपती ॥ २ ॥ विलेसगुर्विचित्रासुप्रत्यहंवनराजिगु ॥ प्रपक्षफलभारसुपुष्पपङ्क्तिविनीपुच ॥ ३ ॥
दिवाभीततरोमित्रेयामिन्यामिषदपती ॥ प्रभादीपाविवन्निष्टीनविद्युतीयमूवतु ॥ ४ ॥ रेमतेवनकुजेपुगुहासुचमहीभूताम् ॥ तमा
लजालखद्वेधुमदारगहनेपुच ॥ ५ ॥ सत्यददुरकेलासमर्हेद्रमलधेपुच ॥ गंधमादनर्विध्याद्रजोकालोक्ततपुच ॥ ६ ॥ दिनैस्त्रिभिस्त्रिभि
गत्यानिर्द्वांगतवतित्रिये ॥ चूडालाराजकार्याणिरुत्वास्वभाययौपुन ॥ ७ ॥ तीर्त्वासुद्धदौमित्रेदपतीकुमभूमिपौ ॥ नानाधुस्तुमसं
वर्तितस्यतुमुदितोमिय ॥ ८ ॥ मासमेकमर्हेद्रादौरन्येसरलसकुले ॥ रत्नकुन्धेगुहागोहेपूजितौसुरकिने ॥ ९ ॥ इत्यलभ्योदितामोघम
दारवनमालित ॥ एवमुक्तिमत पृष्टेपक्षकल्पलतागृहे ॥ १० ॥ मासद्वयपक्षवतागिरेर्दक्षिणादिक्टे ॥ पारिजातवनेदेवपुष्पस्तवकमद्वपे
॥ ११ ॥ जपुखंदतलेमेरो पादेजपुनदीने ॥ जाधूनदमयेमासजंबूफलरसासवै ॥ १२ ॥ दरोत्तरकुरुणांचमद्वलेदिवसानितौ ॥ को
सलेपुत्तरस्यपुसर्वावशातिवासरान् ॥ १३ ॥ एवमन्येपुदरोपुविषित्रेपुमहीभूताम् ॥ स्थितवतीमहासागीसुद्धदौनिशिदपती ॥ १४ ॥
ततोयातेपुमासपुराने कतिपयेपुसा ॥ चूडालाचितयामासद्वपुञ्जकरूपिणी ॥ १५ ॥ सूरूपभोगभारेणपरीक्षेर्हेशिखिध्वजम् ॥ मा
कदाचनचतोस्वभोगेपुरतिमेप्यति ॥ १६ ॥

मत्तयत्नविशेषस्यपृष्ठे ॥ १० ॥ पक्षपतोगिरेर्मैत्राकस्य ॥ देवभोभ्येपुष्पलक्षकमद्वपे ॥ ११ ॥ मेरोर्दक्षिणपारेजपुद्वीपकेनृक्षद्वयसिद्धलाभ्यतनिकेजपुनसद्वलेतस्यगु
रितिर्वाधानुपग ॥ जपुफलानागक्षप्रमाणानारसलक्षणेरासवैयेदे स्वेदीर्घाभ्यजराभयादिनिर्मुक्तस्थिरयौवनगतिपुराणपरतिष्ठानुसारेणाय्याहार्यम् ॥ १२ ॥ उत्तरकुरु
णांमद्वलरादिष्वानितोतस्य ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ परीक्षेपरीक्षिष्ये ॥ वर्त्तमानसामीप्याच्छ्रुत् ॥ रतिवासक्तिम् ॥ परीक्षयाद्वीकृतागासक्तिरयकदाविषयभोगेपुर
तिपारप्यतिरेप्यत्तेषमस्य ॥ १६ ॥

सुरैरसुरोभिश्च सद्वर्तमानं हरिर्मदम् ॥ १७ ॥ यथावत्पथाशास्त्रमर्दयथाद्युपचरैः ॥ १८ ॥ अभ्यागमलक्षणाकदर्शनश्चरः किंकिमर्थकतायथायत्नकरेणप्रयोजनेनत
 त्रप्रयोजनवक्तुमर्हसिस्त्यर्थः ॥ १९ ॥ स्वातस्वर्गात् ॥ २० ॥ त्वद्गुणश्रवणप्रयुक्तमाश्रयविस्मयोयेपयासाचदेवाश्रतदगनागणाश्चदेवानागणाः ॥ २१ ॥ गगनगमनशक्तिश्च
 न्यस्यभेकथस्वर्गागमनतत्राह ॥ पाद्वेकेति ॥ अथसिद्धातरविमानदिव्याश्वाद्यपिच ॥ २२ ॥ तन्त्वदाद्धानप्रयोजनेन ॥ २३ ॥ प्रत्याख्यानलद्विस्वमालक्ष्याह ॥ विमान
 इतिसंचित्यचूडालामापयाविपिनावनौ ॥ आगतं दर्शयामासससुराप्सरसंहरिम् ॥ १७ ॥ इन्द्रमभ्यागतं दृष्ट्वापरिवारसमन्वितम् ॥ य
 थावरपूजयामासवनसंस्थः शिखिध्वजः ॥ १८ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ आत्मना किं कृता दूरदभ्यागमकदर्थना ॥ देवराज यथा
 तन्मे प्रसादादकुमर्हसि ॥ १९ ॥ ॥ इन्द्र उवाच ॥ ॥ इमेव यमिहायतास्त्वद्गुणातिशयेन खत्वा ॥ त्वदिलभेन सूत्रेण खगाव न गता इव ॥ २० ॥
 उत्तिष्ठ स्वर्गमागच्छ तत्र सर्वं त्वदुन्मखाः ॥ त्वद्गुणश्रवणाश्रयाः स्थिता देवांगनागणाः ॥ २१ ॥ पादुकागुटिकारवङ्गरसादीदमथापिच ॥
 गृहीत्वा सिद्धमार्गेण स्वीकुरु स्वर्गमंडलम् ॥ २२ ॥ आगत्य विविधाभोगास्त्वया विबुधसद्मनि ॥ जीवन्मुक्तेन भोक्तव्यास्तेन त्वामहमाग
 तः ॥ २३ ॥ विमानयंतिसंप्राप्तान्तिरस्करणैः श्रियम् ॥ नाभिवांछंति न ज्ञातां त्वाद्दशाः साधुसाधवः ॥ २४ ॥ अविप्रमागतेनाद्यसुखं वि
 हरता त्वया ॥ स्वर्गः पवित्रतां यातु हरिणेव जगन्नयम् ॥ २५ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ सर्वस्वर्गसमाचारं वेद्विदेव ॥ धिनायक ॥ किं
 तु सर्वत्र मे स्वर्गो नियतो न तु कुत्रचित् ॥ २६ ॥ सर्वत्रैव हितुष्यामि सर्वत्रैव रमे प्रभो ॥ अवांछनत्वात्मनसः सर्वज्ञानं दवानहम् ॥ २७ ॥ नि
 यतं किंचिदेकत्र स्थितं स्वर्गकर्मोद्दृशम् ॥ शक्यं तु न जानामि त्वदाज्ञानं करोम्यहम् ॥ २८ ॥ ॥ शक्र उवाच ॥ ॥ साधो विदितं वेद्यानां परि
 पूर्णं धियांसमम् ॥ सज्जनाचारितं युक्तं मन्ये भोगोपसेवनम् ॥ २९ ॥

यतीति ॥ २४ ॥ बलिद्वारापालनाय यज्ञां हरणाय च पातालपिहरेर्विहारप्रसिद्धेर्जगन्नयमिति ॥ २५ ॥ स्वर्गसम आचारः सुखविहरणयस्मिस्तथाविधम् ॥ स्वर्गेण समं सुखमा
 चरतीत्यणतत्वा ॥ सर्वदेशां तथा वेदने हेतुस्त्वयिको विशेष इति चेत्तत्राह ॥ किं त्विति ॥ मदभिमतः स्वर्गो भूमात्मेव स च सर्वत्रैवेति भावः ॥ नियतः परिच्छिन्नः ॥ २६ ॥ पूर्णकामत्वा
 दपि मे सर्वत्र सुखमित्याह ॥ सर्वत्रेति ॥ २७ ॥ ॥ तुच्छस्वर्गस्वर्गकर्मगतु न जानामि न स भावयामि ॥ तथा चासमाव्यविषये आज्ञापनतवैबानुचिंतनतुभममतदकरणमपराध इति भावः
 ॥ २८ ॥ पूर्णधिया भोगोपसेवनभोगानुपसेवनचसमम् ॥ तत्रापि भोगोपसेवनसज्जनैः प्रारब्धक्षयायाचरितमतस्तदुक्तमन्येदस्यर्थः ॥ २९ ॥

देवैरेषु बभूवन्मोक्तस्य त्रिगुणमन्त्रिच्छया द्यूतं पूर्णमस्ति येषु क्षत्त्रपवित्तसहस्रं किं नापयाधि अस्य पञ्चाशत्तन्मन्त्राणां जनस्वमन्त्रापयानभेदेषु कर्मणि हरेर
 द्रत्नेन सप्तपद्मपात्रात् ॥ १० ॥ अहमदेव न स्वगमागच्छामि किन्तु नाराज्ये मे निष्ठितं कालेन मागि बलवदरेति बह्वृणादिप्रयोजनार्थमागमिष्यामीत्यारायेनार्थोक्त्या शिखि
 कवदति स हि कुम्भोदराकाभिधेयपुनराज्यमागमिलक्षणकल्याणमस्ति किमु प्राप्तिवदन्ताधिपतर्धानमापयौ हरि ॥ ३१ ॥ इदं अर्धाधमागतेन पिश्वशो न युक्तं द्वितीयदेवदम्प
 क्षणादस्य भूम् ॥ यथा वारिनिधीयते यथा तिष्ठति स्फुरति म्माकुला निमकरफनकर्णोद्वहानियसि सयाधिपः कृच्छ्रो लराशिरेप्यदस्यो भवति तद्वदित्यथ ॥ ३१ ॥ इति
 श्रीवाविष्ठमं तात्पर्यं प्रकारानि ५ सप्तोत्तराशतम सर्ग ॥ १०७ ॥ ॥ ९ ॥ इह कोपयतीक्ष्णार्थीपरागन्धमापया ॥ राक्षसाभरयते राक्षो निजरूपधमाकन

देवेशोक्तवत्येवंतु पूर्णमिव स्थिते त्वये ॥ किमिति नापयास्ये पत्वमिति प्रोक्तवान् हरि ॥ ३० ॥ नाहमप्येव कालेन वदतीति शिखिध्वज ॥
 कल्याणतस्तु कुम्भेति वदन्न तर्धिमापयौ ॥ ३१ ॥ तदेव ददमखिलं त्रिदशे रायुक्तं त्रयक्षणादलभदस्य भूमिं द्वितीयम् ॥ कच्छोलराशिरिव वा
 रिति यौ प्रशतं तवावेत्स्फुरन्मकरफेनकर्णोद्वहदम् ॥ ३२ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० ति० पू० चू० शक्रगमननामसमोत्तराशततमः सर्ग
 ॥ १०७ ॥ ॥ ९ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ तां मायां शममानीय ब्रूहालासमर्चितयत् ॥ दिव्याभोगोच्छ्रयानां यद्विपतेव
 सुधाधिप ॥ १ ॥ शीतं समसमाभोग एव शक्रसमागमे ॥ असरं मम हेतुलं च कृतवान् व्यावहारिकम् ॥ २ ॥ भूय एव प्रपञ्चेन विभृशाम्भवेव
 सादरम् ॥ रागद्वेषप्रधानेन केन चिद्विहारीणा ॥ ३ ॥ इति सर्वांश्चित्यसारान्नाविदावभ्युदिते वने ॥ गृहीतमग्नान्तरूपकांतामदिकासती
 ॥ ४ ॥ वातेव हति फुल्लोदये मधुराभोदमांसले ॥ संध्याजप्यपरेन पात्निरसस्य शिखिध्वज ॥ ५ ॥ सतानकलतागोहं नीरद्वै-पुष्पगुच्छकै ॥
 शुद्धांतवनदेविनां प्रविवेश भदान्विता ॥ ६ ॥ तत्र सकल्पिते पुष्पशयने माल्यमालिता ॥ कठे सकल्पितं कान्तं विगन्ता टायसां स्थिता ॥ ७ ॥

॥ १ ॥ तार्क्ष्यद्रागमनरूपमाभोगानीय लघुलघु ॥ क्रियते यथा किं यते ॥ १ ॥ सहाधिकियायप्यत्नान्नसमेन आकारादिभासमभ्याभोगोभूत्वा पदयवस्थितिर्यस्य ॥ अ
 सरं ममाभ्यसमहेतुलं च व्यावहारिकमर्पयायादिमपुञ्जानमुचितं तयादि लघुलघु ॥ २ ॥ अथार्थे एवकार ॥ केन विभृशान्ते प्रपञ्चधानप्रपञ्चेन गुद्विहारीणां द्विषो भकेण ॥ ३ ॥
 गृहीतमग्नान्तरूपमिति परयाः कठसकलितं कान्तं मिति चतुर्थे लघु ॥ ४ ॥ फुल्लोदये पृथित कलतासपन्नेव ते मलयानिले बह्विधं निनीरद्वै-पुष्पगुच्छकैः कलसितवनदेवीनां शुद्धै
 तसमानकलतागोहं विवेशोति परेणाम्य ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ तथामाल्यैर्मालिता अलङ्काराणां मायायासकश्चिन्नमनुलं पुंश्वानमग्नान्तरूपमग्नानां विधानुदितदम्भरादिभ्यः कनयोद्वरा
 पाठानि रूपस्यतयादिभ्यमत एव दम्भशुलाच्छिस्त्वित्यन्तात्कान्तमनोहरतमं विगन्तिटकेयुद्धीतमायासस्थितेत्यम्य ॥ ७ ॥

जप्याते शिखिष्वजः संध्याजप्यस्थानात कुंजादागत्स्यपदनिकामन्विष्य कल्पलतागोहेमदनिकांतं कटेमनोरमं खिगंचददर्श ॥ ८ ॥ खिगं विशिनष्टि ॥ कुंतलेत्यादिना ॥ मदनिकाकु
तलेस्वकुतलेश्चावलितस्कंधम् ॥ समालब्धलिसम् ॥ शयने आहत्यापरिवर्त्तननिष्येण च पर्याकुलितः शेरवरचूडावधो यस्य स्यत् ॥ ९ ॥ आकुचनादिगुणाकोरेवालावाहुलक्षणे
उपधानके उपवर्हे ससक्तश्रवणादिचतुष्टयस्य ॥ १० ॥ मिथुनस्त्रीपुसद्वहम् ॥ ११ ॥ अगनालग्नसश्लेषस्तच्छलेन अपर्पयत आसजयत् ॥ १२ ॥ परस्परान्धुन्मुरवम् ॥ १३ ॥

आगत्या न्विष्य कुंजात्स्यपददर्श शिखिष्वजः ॥ लतागोहेमदनिकांकं ठेखिगं मनोहरम् ॥ ८ ॥ कुंतलावलितस्कंधं समा लब्धं च चंदनैः ॥ शय
नावृत्तिनिषेपपर्याकुलितशेरवरम् ॥ ९ ॥ हेमामेदिगुणाकारवालावाहुपधानके ॥ संसक्तश्रवणापांगकपोलतलकुंतलम् ॥ १० ॥ मिथु
नंतददर्शयमिथः प्रहसिताननम् ॥ अन्योन्यवदनासक्तं च कल्पलतांशुकैः ॥ ११ ॥ आलोलमालयशयनं मदनातुरमाकुलम् ॥ अंग
लप्रच्छलेनात्तरागमन्योन्यमर्पयत् ॥ १२ ॥ अभ्युन्मुखं समानंदमुद्दाममदमंथरम् ॥ परस्परहृतं पुष्पैर्वक्षोभ्यापीडितस्तनम् ॥ १३ ॥
तदालोप्याविकारेण चेतसालंतुतोपसः ॥ अहोशुखं स्थितौ खिगावित्याहस शिखिष्वजः ॥ १४ ॥ तिष्ठतांगयथाकामं शुखं खिगौ च या
स्थितम् ॥ विप्रं माकरवं भीतावित्युक्ता निर्जंगमसः ॥ १५ ॥ ततो मुहूर्तमात्रेण प्रपंचतमुपेक्षसा ॥ निर्ययौ दर्शयंती स्वरतिफुट्टाकुलं
वपुः ॥ १६ ॥ उपविष्टददर्शनं नृपहेमशिलातले ॥ समाधिसंस्थमेकांतमनाविकसितेक्षणम् ॥ १७ ॥ तं प्रदेशमुपागम्य लज्जावनमिता
नना ॥ तूष्णीमासीत् क्षणं खिनाम्लानामदनिकांगना ॥ १८ ॥ क्षणाच्छिखिष्वजो ध्यानादिरतस्तामुवाच ह ॥ अत्यंतमधुरं वाक्यमिदं
मधुष्यधाधिया ॥ १९ ॥ तन्विकिंशीघ्रमेव त्वं विप्रितानंदमागता ॥ आनंदायैव भूतानियतं ते यानिकानि चित् ॥ २० ॥ भूयस्तोपय तंग
च्छ्रुत्वा तं प्रणयवृत्तिभिः ॥ परस्परं प्रसितस्नेहोदुर्लभो हि जगज्जये ॥ २१ ॥ अहमेतेन चार्थनोद्देशं यामिमामिति ॥ यद्यदिष्टतमं लोके तत्तदे
वं विजानता ॥ २२ ॥ अहं कुंभश्च तन्वंगिवीति रागाविहेतरा ॥ दुर्वासः शापजावाला त्वं यदिच्छसितकुरु ॥ २३ ॥

अविकारेण क्रोधविकारारहितेन ॥ १४ ॥ स्वदर्शनाद्रीतौ प्रसतिहे अंगयथाकामं तिष्ठत तिष्ठतम् ॥ अहं विप्रं माकरवदरुक्ता निर्जंगम ॥ १५ ॥ तं मायाप्रपचमुपेक्ष्य उपसृत
त्येति यावत् ॥ रत्याविदसं भोगेन फुल्लविकसितमाकुलं च ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ यानिकानि चित्तसर्वाणीत्यर्थः ॥ २० ॥ परस्परमीप्सितः अकस्मिन् इति यावत् ॥
॥ २१ ॥ विजानता पुंसा यद्यदिष्टतमतत्तदेव त्वाद्दर्शमेव परोपभोग्यमिति ज्ञेयमिति शेषः ॥ २२ ॥ न च त्वदपराधेन मम कुमे अविलभदित्याशयेन ह ॥ अहमिति ॥ त्वं कुभादित
रेति शेषः ॥ अतो यदिच्छसितनिःशकं कुरु ॥ २३ ॥

॥ २३ ॥ अनन्यस्त्रिधायातिरोष ॥ २५ ॥ अथलापत्याज्ज्वालत्पारातन्ध्यास्तान्ध्याबलहीना ॥ कुमारी अमूढायात रुणी एकतिष्कारपाप्यरते रोधनप्रतिधनकरोत्येष ॥ अथस्त्री
स्वभावदत्तस्य ॥ परित्तिगमपरिरुद्धात्तेनुरेवशास्त्रपाप्यरतिभिन्नान्ध्वेभ्यः नन्वाणादीनां विनिर्भितम् ॥ भावेक ॥ स्थैर्यमकरोति ॥ तरलतरमनन्वाणाभूत्सासतप्यतद्वत्स्य
॥ २६ ॥ क्षीणहिपुवराकारसमयसीर्द्यालाभापूर्वेकपुषावसगगनभेदुनाभ्य ॥ यद्विषयपुवराकारसमयसीर्द्धरतायानाभाभाएकतिषपुषापुरोऽभवत्तिवतासामसगमेन
कथिद्यद् ॥ नमप्रिषासिकतयाधियादितस्यमर्जुमभ्युशादीयपरुषसगमनिषेधोऽनपथादलक्षणआकदस्वप्रातिवत्सगगनध्विधेकदरापर्यालोभ्यमानाकारासगमेहे

मदनिकोवाच ॥ एवमेवमहाभागस्त्रीस्वभावोहिचंचल ॥ कामोत्पद्युणक्षीणानकोपकर्तुर्मर्हसि ॥ २४ ॥ अबलाहमनेनास्मिरा
नौगहनकानने ॥ त्वयिसध्याजपपरैर्किंकरोमिवराकिका ॥ २५ ॥ अबलावाकुमारीवाजारनरतिरोधनम् ॥ करोतिपरिखिगेननानो
स्वविनिवेशितम् ॥ २६ ॥ त्रियसुदरतांयातापुरपुसामसंगमोमन्युनिषेधआकदसतीर्त्तिकरिष्यति ॥ २७ ॥ अबलाकीतयावाला
मूढाहमपराधिनो ॥ क्षंतुमहसिनायत्वक्षमावताहिसाधव ॥ २८ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ मन्युर्ममनयालैर्विद्यतेखड्गवहुम ॥
कवलसाधुनिषत्वालेच्छामित्वामहवधूम् ॥ २९ ॥ सुदत्तेनवर्नातेपुपुर्ववत्सुखमंगने ॥ वीतरगतयानित्यसममेवरमावहे ॥ ३० ॥
श्रीवसिष्ठउवाच ॥ एवसमतयातनस्थिते तस्मिन्छिखिध्वजे ॥ चूडालाक्षितयामासतसत्त्वेनोदिताशया ॥ ३१ ॥ अहोवतपरसा
भ्यभागवानयमागत ॥ वीतरगतयाऽकोषोजीवन्मुकोवतिष्ठते ॥ ३२ ॥ नैनहरतितेभोगानमहस्योपिसिद्धय ॥ तसुखानि नदुस्वानि
नापदोनवसपद ॥ ३३ ॥ चिंतिता सकलाएकप्रयात्येनमर्निदिता ॥ मन्येमहर्षय कान्तानारायणमिवापरम् ॥ ३४ ॥ आत्मदत्तांतम
खिलतनेनस्मारयाम्यहम् ॥ कुमरूपमिदत्तकाचूडालैवमवाभ्यहम् ॥ ३५ ॥ इतिसिषित्वचूडालाचूडालावपुरक्षता ॥ दर्शयामासत
नाशुल्यक्वामदनिकावधु ॥ ३६ ॥ तस्मान्मदनिकादेहाचूडालानिगतिवसा ॥ यभावस्यपुरोयुक्तानिगतवसमुद्रकान् ॥ ३७ ॥

तव किंनस्तुल्यमाह ॥ मन्युरिति ॥ प्रथमतः रतिरागभाधितार्जुनकारसगनितोर्द्धसमर्थादिति भाव ॥ २५ ॥ अतएवक्षमापयामीत्याशयेनाह ॥ अबलेति ॥ २८ ॥ स्वेआकारो
हमदस्य ॥ यधुभाष्यनिच्छासि ॥ २९ ॥ ३० ॥ तस्यसत्तेनरागेद्वेषावसानाद्यप्यतयापरीक्षितचित्तेन ॥ उदिताशयान्दृष्टा ॥ ३१ ॥ अकोपइतिच्छेद ॥ ३२ ॥ तेददमार्धतामो
गासिद्धयस्य ॥ ३३ ॥ चिंतितामदभिप्रेता सकलाकीचमुक्तलक्षणभूताभातिक्षमाधेयवृत्त्यादिषाकार्निवितामहर्द्धयएकमेवमयानिषामुषतिआश्रयतीति यावद् ॥ ३४ ॥
तमेवगुणविरहितत्वात्सहजानस्मात्पाप्योभ्यप्युत्तमेनमदितिस्यारयासि ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ युक्तायागधारणावतीसमुद्रकालसुदकात्सुदकात्सिगतेष ॥ ३७ ॥

पणयेभर्तृचिचानुरजनेपेशलाचतुराम ॥ दयितापूर्वदयिताम् ॥ ३८ ॥ माधवेवसर्तुसमुदितोपक्रिर्नो कमलिनीमिव ॥ अथवासमुदितसमृद्धामाविर्भूतांवाभाधवस्यविष्णो पवि
 नीपद्महस्ताश्रयमिव ॥ रामावतारवसनेरामस्यविष्णुभावेमाकूसीतात्वेनभूमितलपविष्टाततोभूमितलासुनरुपगताश्रयमिवरत्नसपुटकालकटितारलश्रयमिवचन्द्रपोनि
 जादयितान्चूडालापरिददर्शपुरोददर्शेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशोनि० पू० अष्टोत्तरशततम सर्गः ॥ १०८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ दृष्ट्वापृष्ट्वात्रपोष्यानाद्दृष्ट्वा
 सर्वसुविस्मिताः ॥ तुष्टप्रशस्यचूडालामार्गलंभ्यात्रानयन्निशाम् ॥ १ ॥ इदमव्ययमाणम् ॥ ११ ॥ कुमादिह्रियेणत्वमेवकिमिहासि कियत्कालकिमर्थवाइहमस्मिनिधौतिष्ठसि ॥ य
 ताददर्शानवधांगीपुनःप्रणयपेशलाम् ॥ कांतांमदनिकामेवचूडालादयितांस्थिताम् ॥ ३८ ॥ समुदितमिवमाधवपद्मिनीमुपगता
 मिवभूमितलाच्छ्रयम् ॥ प्रकटितामिवरत्नसमुद्रकाल्परिददर्शानिजादयितांनृपः ॥ ३९ ॥ ॥ इत्यापूर्वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू०
 चूडालास्वरूपदर्शनं नाम अष्टोत्तरशततमः सर्गः ॥ १०८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ अथतांदयितांहृष्टाविस्मयोऽफुल्लला
 चनः ॥ शिखिध्वजउवाचेदमाश्रयकुलयागिरा ॥ १ ॥ कात्वमुत्पलपत्राक्षिकुतःप्राप्तासिमुंदरि ॥ किमिहासि कियत्कालं किमर्थमिह
 तिष्ठसि ॥ २ ॥ अंगेनव्यवहारेणस्मितेनानुनयेनच ॥ ममजायाविलासेनतक्लवोपलक्ष्यसे ॥ ३ ॥ चूडालोवाच ॥ एवमेवप्रभो
 विद्धिचूडालास्मिन्संशयः ॥ अकृत्रिमेणदेहेनलब्धोऽस्यवमयास्वयम् ॥ ४ ॥ कुंभादिदेहनिर्माणैस्त्वांवाधयितुमेवमे ॥ प्रपंचः शतशो
 खत्वमिहयातोवनांतरे ॥ ५ ॥ चदाराज्यंपरित्यज्यमोहेनतपसेवनम् ॥ त्वमागास्तस्यत्येवत्वद्वोधायाहमुद्यता ॥ ६ ॥ अनेनकुंभदेहेन
 मयैवत्वंविबोधितः ॥ कुंभादिदेहनिर्माणंत्वांवाधयितुमेवमे ॥ ७ ॥ माययानतुकुंभादिकंचित्सत्यंमहीपते ॥ अथोविदितवेद्यस्त्वंध्या
 ननैतदखंडितम् ॥ ८ ॥ सर्वपश्यसितत्वज्ञध्यानेनाश्ववलोकय ॥ अथचूडालयेत्युक्तोवद्वापरिकरंनृपः ॥ ९ ॥ आत्मोदंतंविशेषेणध्याने
 नामलभैक्षत ॥ अंभिराज्यपरित्यागाच्चूडालादर्शनावधि ॥ १० ॥ सर्वमुहूर्तध्यानेनचात्मोदंतंदर्शयः ॥ आराज्यसंपरित्यागाद्वर्त्तमा
 नक्षणक्रमम् ॥ ११ ॥

यपिकुंभस्थितिकालप्रमाणजानात्येवतथाप्यस्यावेपां

तेरेणकुभागमनाप्यागपिस्थितिसंभावनाकियत्कालमितिप्रश्नः ॥ २ ॥ अंगेनअवयवसस्थानेनतच्चेष्टालक्षणव्यवहारेणअनुनयेनप्रेमवाक्प्रवधशैल्याममजायायाश्वूडालाया
 पसिद्धेनविलासेनतस्याकलामूर्तिरिवउपलक्ष्यसेदृश्यसे ॥ ३ ॥ अकृत्रिमेणसहजेन ॥ ४ ॥ ५ ॥ तस्यश्रुतितदाप्रभुत्वेव ॥ ६ ॥ ७ ॥ सत्यमकाल्पनिकम् ॥ ध्यानेनप्रागुक्त
 योगधारणया ॥ ८ ॥ पश्यसिदृश्यसि ॥ परिकरतादृशधारणानुकूलासनादि ॥ ९ ॥ अंभिउपरि ॥ १० ॥ आवर्त्तमानक्षणक्रममितिअत्राप्याडनुकल्प्यते ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ पुलकोष्ठसतगतनीवाह्विषायप्रसायशालिलिङ्गेतिप्रेषणम् ॥ गलदगच्छिर्भाषयम् ॥ अस्त्राशिक्रियाविशेषणानि ॥ १३ ॥ आवाशब्देनाभाभिष्यक्तपरस्परानुरा
 गलक्षणस्यापिभाव ॥ योयादशोनावाशमोचपरमानवक्ष्यगारसोबभूवसनासुकिञ्चिद्भूमिपिबन्तुनशक्यतइत्यन्वय ॥ १४ ॥ द्विविधोषदस्यार्बभायाभिबभिल
 सन्नुपेकआरयशक्तमिष ॥ १५ ॥ शैलीरुकिमिलासमुत्कीर्णपरस्परालिङ्गितमूर्तीद्वयश्लिष्टीमित्तौधिरभासाम् ॥ १६ ॥ आनवातिशयेनमनसोजडीभाबेनतस्मिन्नाव्यजक
 णिगारानाकायूयद्वयोपरी ॥ १७ ॥ छस्तेचनस्यैवहीरोर्नसोकाजीभावादेवश्लिष्टीस्थितलोषमयथास्यात्तथाआसाम् ॥ प्रणयपेशलयथास्यात्तथाकर्ताप्रतिउधावे
 सर्वमालोषयभुपालोविरामसमाधित ॥ समाधिविरतोहर्षविकसिनयनांजुज ॥ १८ ॥ विसार्यतरसावाहूपुलकोज्ज्वलतांगतौ ॥
 गलदगघनक्षेहमुच्चद्वाप्यस्रुहम् ॥ १९ ॥ आलिङ्गचिरकांतानकुलोनकुलीभिव ॥ तयोरालिङ्गितस्मिन्प्रभावावभूवय ॥
 ॥ १५ ॥ नसवासुकिजिह्वाभिर्वकुहर्षेणशप्यते ॥ दिविस्थाविवपकेनरुताविवभिलत्तनू ॥ १५ ॥ शैलाविवसमुत्कीर्णीश्लयवास्ता
 चिरमिषौ ॥ मुहूर्तनागलहर्भजलौपुलकपीवरौ ॥ १६ ॥ बाह्विश्लयतामीपन्नित्युत्कीर्णशरीत्रियौ ॥ अमृतापूर्णद्वयौसशून्यद्वयो
 पर्मा ॥ १७ ॥ उन्मुक्तमुजभासांतावलक्षस्थितलोचनम् ॥ पनानदक्षणास्थितानूर्णप्रणयपेशलम् ॥ १८ ॥ कर्ताचिबुकसलभकर
 प्रोवाचमुपति ॥ अत्यंतमधुरक्षिन्धकातस्वकुल्योपिताम् ॥ १९ ॥ पुण्यश्रुतिनिष्पदस्वाढुनामाश्रुतादपि ॥ कियत्प्रमाणस्तन्वया
 ल्वयायाल्लुभुन्धया ॥ २० ॥ अनुमूर्तिश्रिरक्षेशभर्तुर्यनदाकण ॥ एवंकुरुतरातस्मात्ससारकुहरादहम् ॥ २१ ॥ उत्तारितोययाजुज्या
 साहिकेनोपमीयते ॥ अरयतीशचीरीगायत्रीश्रीसरस्वती ॥ २२ ॥ समस्तापेलववायतेतवतन्म्यागणश्रिया ॥ धीश्रीकातिक्षमा
 मैत्रिकरुणायास्तुसुदरि ॥ २३ ॥ कान्तास्वाकारकातासुप्रयमेवाभिलक्ष्यसे ॥ प्रेरणाध्ववसायेनत्वयाहमवयोधित ॥ २४ ॥ केनप्रत्यु
 पकरणपरितुष्यतिमेन ॥ मोहादनादिगहनादनगहनादपि ॥ २५ ॥ पतितव्यवसायिन्यस्तारयतिकुलश्रिय ॥ शास्त्रार्थगुरुमन्त्रादि
 तयानोत्तारणक्षमम् ॥ २६ ॥

निप्रेषणम् ॥ १८ ॥ १ ॥ रतिनिष्पदेनुरागरसोऽस्थानमापुर्थाद्विशेषणचणुदयविशिटकियत्प्रमाणोविस्तीर्णइतिभावत् ॥ २० ॥ भनुर्येनपुरुषाययतिद्विप्रयोजनेनहेतुना
 ॥ २१ ॥ यथाभारुक्षेदुभ्या ॥ सापुदि ॥ २२ ॥ धीश्रीस्यायारक्षकभ्याआकारेणहीनर्षेणकानासुधीपुनयाऽभिरक्षस्तास्वपित्तप्रययाम्ब्राह्मर्षिर्वाभिलक्ष्यसेरतिप्रेषणा
 न्वय ॥ २३ ॥ २४ ॥ कृष्णार्थास्तवनकेनप्रत्युपकरणपरितुष्यति ॥ येननुष्यतिनादराभ्यस्तुपकारादुर्लभइतिभावत् ॥ २५ ॥ शास्त्रार्थस्यादिरतिशयोक्तिभरसासार्थ ॥ २६ ॥

॥ २७ ॥ २८ ॥ निरिच्छाया कतकृत्याया स्तेप्रत्युपकारेऽहमसमर्थ इत्याह ॥ निरिच्छाया इति ॥ २९ ॥ कुलांगनां मन्येत्तामिति शेषः ॥ लोके प्रसिद्धा सर्वा कुलांगनास्त्वया धुना जिता इति शेषः ॥ ३० ॥ नारीणां सौजन्यादिगुणोत्कर्षं चार्मुप्रथमव्यपदेशयामाविव्यसि ॥ ३१ ॥ स्वापेक्षया गुणजा लैरतिशायिनीत्वानिर्मितवतो धातुर्विषये प्रकुपिता इ

यथैताः स्नेहशालिन्यो भर्तृणां कुलयोषितः ॥ सखा भ्राता सुहृद्व्यो गुरुर्मित्रं धनं सुखम् ॥ २७ ॥ शास्त्रमाच्यत नं दासः सर्वं भर्तुः कुलांगनाः सर्वदा सर्ववर्त्तने पूजनीयाः कुलांगनाः ॥ २८ ॥ लोकद्वयसुखं सम्पदमसर्वं चासुप्रतिष्ठितम् ॥ निरिच्छायाः प्रयातायाः पारं संसारवारिधेः ॥ २९ ॥ कथमस्योपकारस्य करिष्येते प्रतिक्रियाः ॥ मन्ये कुलांगनां लोके लोके सर्वास्त्वया धुना ॥ ३० ॥ नारी सौजन्यचर्चा सुव्यपदेश्या भविष्यसि ॥ त्वानिर्मितवतो धातुर्गुणजालातिशायिनीम् ॥ ३१ ॥ मन्ये प्रकुपितानूनमरुंधत्यादिकाः स्त्रियः ॥ सती त्वं रूपसौजन्यगुणरत्नसमुद्भिके ॥ ३२ ॥ एहिमेत्वं द्रुणोत्कर्षपुनरालिंगनं कुरु ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इत्युक्त्वा मृगशावाक्षी चूडालां तां शिखिध्वजः ॥ ३३ ॥ आलिङ्गिगुनगण्डिनकुलो न कुलीमिव ॥ चूडालोवाच ॥ देवशुष्कक्रिया जालपरे लव्यकुलात्मनि ॥ ३४ ॥ भूयो भूयो भ्रमहं लवर्धुः खिता भवम् ॥ तेन लवदवबोधात्मा स्वाथर्गोपपादितः ॥ ३५ ॥ मया तदञ्च किं देवकरोषि मम गौरवम् ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ त्वया यथा वरारोहे स्वार्थः संप्राप्यते शुभः ॥ ३६ ॥ तमिदानीं तथा सर्वाः साधयंतु कुलांगनाः ॥ बुध्यसे कान्तविश्रांतो जगज्जालतटे विभो ॥ ३७ ॥ अद्य तं प्राक्तनं किंचिन्मोहं समनुपश्यसि ॥ इदं करोमि न दंतु प्राप्नोमि दमिति स्थितिम् ॥ ३८ ॥ अंतर्हससि तां कच्चिदशापेलवतां धियः ॥ तास्तुच्छलब्धा कलनास्ताः संकल्पकुक्कल्पनाः ॥ ३९ ॥ त्वयि नाद्यावलोक्यते देवव्योम्नि विपर्वताः ॥ किं लवमद्यां गसंपन्नः किं निष्ठोसि किमिहस ॥ ४० ॥ कथं पश्यसि पाश्चात्यदेहचेष्टाक्रमं विभो ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ पूर्णनीलाब्जमालासारविलोचने ॥ ४१ ॥

लव्यवयव ॥ लवमेव सतीपतिव्रता ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ साधयति न शक्नोतीत्यर्थः ॥ जगद्वृक्षेणस्य जालस्य तटे परावधौ विश्रांतः सलत्त्वतो बुध्यसे कच्चिदिति व्यवहितेनाच्ययः ॥ ३७ ॥ तत्रात्कनं पयोव्रतोपवासादिमोहकिंचित्तुच्छसमनुपश्यसि कच्चित् ॥ ३८ ॥ धियः अपक्वदशयापेलवतां कोमलताम् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ कथं कीदृशार्कसत्यमुत न तुच्छमित्यर्थः ॥ सुमनोभिः पूर्णनीलाब्जमालासरतः सादृश्यादनुसरतस्तथा विधेविलोचने यस्यास्तथा विधेहे चूडाले ॥ ४१ ॥

१ मन्ये कुलांगनां लोके जिता सर्वा इत्यपि पाठो दृश्यते परतुनापटीकाकारसमतदिति भाति

[illegible][illegible]

धारयिष्यामिहृदिसमतास्मीति यावत् ॥ गलितमिष्टदृच्छातद्विषयजातयस्मात्तथाविधेन इष्टपहणमनिष्टस्याप्युपलक्षम् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ आहर्तुमाचरितुम् ॥ ५७ ॥ एषणरा
ज्यगोगाद्यपेक्षणम् ॥ ५८ ॥ तत्रोपपत्तिमाह ॥ यदिति ॥ यद्यस्मात्कारणाध्याणानाचक्षुरादीनामुत्प्राणस्य च स्वोचितविषयानेषणे सत्यत्र परमात्मनिकोतिशयः ॥ न
चाज्ञानासि वतस्त्रविदोत्तराणां देहिप्रादितदास्याध्यासोस्ति येनेन्द्रियाणां विषयभोगाभ्यासेन मालिन्ये आत्मनोऽपि मालिन्यप्रसक्तिः ॥ निष्क्रियासगचिन्मात्रमूर्तोहितस्त्रवि
तको भोगानभ्यसेत कश्चिदित्यर्थः ॥ अस्त्येवैककरणपदव्यत्ययश्छादसः ॥ तस्मात्प्राग्भोगमात्रेण तदभ्यासव्यसनमालिन्याप्रसक्तद्वेगादौ तद्वेगाते मध्येन दनराले च यं

तदेव धारयिष्यामिप्रतिविंबं यथामणिः ॥ चेतसा गलिते हेन यथाप्राप्तमर्निदितम् ॥ ५५ ॥ नस्तौमिनचनिदामि यदि दृच्छासि तदा चर ॥
॥ चूडालोवाच ॥ ॥ यद्येवं तन्महाबाहो समाकर्णय मन्मतम् ॥ ५६ ॥ आकर्षय जीवन्मुक्तानं सदेवाहर्तुमर्हसि ॥ सर्वत्रैक्यावबोधेन
मौर्ख्यक्षयभुवान्विताः ॥ ५७ ॥ निरिच्छास्तावदाकाशविशदाः संस्थिता वयम् ॥ यादृगेषणमस्माकं तादृशं तदनेषणम् ॥ ५८ ॥ यत्सा
णानैषणकोञ्चिन्मात्रोभ्यसते हि कः ॥ तस्मादाद्यंतमध्ये पुयेव यं पुरुषोत्तम ॥ ५९ ॥ शेषमेकं परित्यज्य त एव मे स्थिता वयम् ॥ राज्येन
संप्रतेनेमं कालं नीत्वा क्रमेण वै ॥ ६० ॥ विदेहतां प्रयास्यामः प्रभो कालेन केन चित् ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ वयमाद्यंतमध्ये पुराजानो राजसत्तम ॥ ६१ ॥
इशास्तरलेव द ॥ ६१ ॥ शेषमेकं परित्यज्य तिष्ठामः कथमेव वा ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ वयमाद्यंतमध्ये पुराजानो राजसत्तम ॥ ६२ ॥
मोहमेकं परित्यज्य भवामः पुनरेव ते ॥ स्वएव नगरे राजा भवत्वं स्वासने स्थितः ॥ ६३ ॥ ललामो ननु कानां महिषी ते भवाभ्यहम् ॥ स नृ
पामत्तवास्तव्या नृत्यन् वनवंगना ॥ ६४ ॥ सपताकाध्वनतूर्या पुष्पप्रकरिणी पुरी ॥ लसद्दृश्या समंजस्यारण्येषु पालिमालया ॥ ६५ ॥
मधुमासलतालक्ष्म्या चिराद्भवतु सा सम ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ इति चूडालया प्रोक्तो विहस्य स शिखिध्वजः ॥ प्रावाच मधुरं वाक्य
मक्षुब्धं विगतज्वरः ॥ ६६ ॥ एवं चेत्तद्विशालाक्षि स्वायत्तानखिविष्टपे ॥ सिद्धभोगाश्चिप्यस्तां तु निवसांमि न किंप्रिये ॥ ६७ ॥

ये यस्तथावासेत तस्य भावा एव प्रारब्धशेषमेकभोगेन परित्यज्य पयित्वा स्थितानतु किंचिदन्यथाभूता अन्ये वा भविष्याम इत्यर्थः ॥ ५९ ॥ इममायुः शेषरूपं कालम् ॥ ६० ॥
तस्मादाद्यंतमध्ये पितृसंभावयस्तजिज्ञासमानो राजापृच्छति ॥ वयमिति ॥ ६१ ॥ तदभिप्रायानुसारेणैव चूडालोऽपि तदर्थं वर्णयति ॥ वयमिति ॥ ६२ ॥
तत्र शेषाद्व्यस्यार्थान्तरमाह ॥ मोहमिति ॥ ६३ ॥ कानां नाम तः पुरस्त्रीणाललामो भूषणभूता भवामि भविष्यामि ॥ मत्तादृष्टा वास्तव्याः पुरवासिनो यस्याम् ॥ एतदादीनि पुरी
विशेषणानि मधुमासलतालक्ष्मीसाभ्योपपादकानि ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ यद्विनेमया सह भोगेच्छास्ति तर्हि देहेण प्रार्थिता दिव्यभोगा एव भुज्यंता किमानुषैरितिराजाह ॥
एव चेदिति ॥ ६७ ॥

॥ ८॥ १० धिपुनद्वे ॥ १ ॥ ११ ॥ यथासंस्थानयथास्थितम् ॥ ७८ ॥ विरस्यस्योपाधीनकायापस्यो ॥ ७९ ॥ दिनाधारसायसध्याम् ॥ सायसध्यासमास्कराभिमुक्तं
दिनाधारता ॥ परस्परसिद्धभागापस्योत्तराधिविनिवाहनात्यारुन्तरी ॥ ८० ॥ ७९ ॥ तत्परस्परानुभवासिद्धभोगोसमुत्सवस्यप्रणयसामिष्टासगर्भयथास्याप्तयाआश

यूहालावाच ॥ ॥ नराजन्ममंगोगुवाछानापिभिर्भूतिषु ॥ स्वभावस्यवशादेवयथाप्राप्तेनमेस्थिति ॥ ६८ ॥ नसुखायममस्वर्गोनरा
ज्यन्तापचक्रिया ॥ यथास्थितमविदुष्यतिष्ठाभिस्वस्यचेष्टिता ॥ ६९ ॥ इदसुखमिदनेतिभिभुनेक्षयभागे ॥ सममेवपदेशातेतिष्ठाभी
हययास्तुतम् ॥ ७० ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ युक्तमुक्तविशालासित्वयेतत्समयाधिया ॥ कोवाय किलराज्यस्यग्रहेत्यागोपिवाभ
वंत ॥ ७१ ॥ सुखदुःखदशांचितात्यक्काविगतमत्सरम् ॥ यथार्जस्थानमवेर्भौतिष्ठाव स्वस्यतर्गतौ ॥ ७२ ॥ इतितत्रकथालापकयनेन
तयादयो ॥ कातयाश्रितपत्यवासरस्तनुतांययौ ॥ ७३ ॥ अयोरयायदिनाचारयथाप्राप्तमर्निर्दिता ॥ सोत्कठावप्यनुक्तौचक्रतु
कायरेविर्दो ॥ ७४ ॥ स्वगसिद्धिभनाहृत्यतस्यतु पूर्णंचतसौ ॥ एकस्मिन्नेवशयनेतैस्तं प्रणयचेष्टितै ॥ साप्यतीयापरजनीतयोर्जीविद्वि
मुक्तयो ॥ ७५ ॥ तद्गर्गर्भोक्षसुखमुत्तमया स्वयमभाशसतां प्रणयवाक्यविलासगर्भम् ॥ उत्कठां प्रणयिनीर्धियमानवतीदीर्घार्थमुह
तवदसौरजनीजगाम ॥ ७६ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० भो० ति० पु० पू० चू० चूहालाप्रकटीकरणामनवाधिकशततम सर्ग ॥ १०९ ॥
श्रावस्तिष्ठउवाच ॥ ॥ तत समुदितसूर्यवितमस्यवरस्थिते ॥ ममुद्रकादिवजगन्मणौतस्मिन्विनिर्गते ॥ १ ॥ विकसत्यकणोपातेचक्षु
र्धवाभुजाकरे ॥ आचारं विवलोकयुनस्तत्त्वकरदिमपु ॥ २ ॥ दपतीतौसमुद्रयायकृतसध्याकर्मौस्थितौ ॥ पञ्चासनेद्वद्वक्षि० धे० कर्तौका
चनरदर ॥ ३ ॥ अयोरयायानचूहालारत्नकुम्भपुर स्थितम् ॥ कातासकलयामासपूर्णमसाधिवारिसि ॥ ४ ॥ तेनमगलकुम्भेनतपूर्वा
भिमुत्तंस्थितम् ॥ सायार्जभारमेकान्तस्त्रान्यऽभिपिचसा ॥ ५ ॥

समा कथयतोस्तयोर्धियमुत्कठां सोत्कठां मानयतीपापयतीरजनीदीपापिपुष्टुलक्षणासत्यम् ॥ ६९ ॥ ॥ इ० वासि० ता० प० नि० पु० नवोत्तराश्विनम् सप्त ॥ १०९ ॥
सदृशरूपधेभ्यनभजेनस्युत्तर्गा ॥ तैरल्लासुश्चिरारण्यविभुक्तविनिवर्ज्यते ॥ १ ॥ समुद्रकात्समुद्रतेजगद्यकाराकमणविहसमुदितेसूर्यवितमस्यवरस्थितेसति ॥ २ ॥ जना
नारदय्यादि० चक्षुर्धवाभुजाकराश्चक्षुर्धिसि ॥ ३ ॥ ३ ॥ समाधिवारादि० पूर्णपुर स्थितरत्नकुम्भपुराज्याभिधे० कायसकलययागास ॥ ४ ॥ नराजगम् ॥ ५ ॥

सकल्पमात्रेणोपगतस्वयोग्यविष्टरेसिंहासने ॥ ६ ॥ मौनमुनियोग्यमिदं शांतेज उत्सृज्य शासनयोग्यमिद्रादीनां तेजोभर्तुमर्हसि ॥ ७ ॥ ८ ॥ पट्टाभिषेकाभावात्तीहारप
 दद्वारपालस्थानतत्राविनयात्तिष्ठतीम् ॥ देवीपदेकताभिषेकास्थाने ॥ ९ ॥ १० ॥ योगसिद्ध्या तव सत्यसकल्यात्स भवम् ॥ भूषणालकारशस्त्रास्त्रादिभिर्महाविभववद्गङ्गाहिणी
 संकलयोपगतैर्हमेस्वभिषिक्तं स्वविष्टरे ॥ स्थितं प्रोवाच तन्वीसा चूडालादेव रूपिणी ॥ ६ ॥ केवलं मौनमुत्सृज्य तेजः शांतमिदं प्रभो ॥ अथा
 नां लोकपालानां तेजस्वभर्तुमर्हसि ॥ ७ ॥ चूडालयेति संप्रोक्तो वने राजा शिखिध्वजः ॥ वदन्नेवं करोमीति महाराजत्वमाययौ ॥ ८ ॥ अ
 थ प्रतीहारपदेति पृथगीमाहमानिनीम् ॥ अद्य देवीपदे राज्ञीत्वां करोम्यभिषेकिनीम् ॥ ९ ॥ इत्युक्त्वा सरसि स्नाप्य महादेवीपदे तथा ॥ अभि
 षिक्तं पृष्ठपङ्कत्वा सतामाह निजां प्रियाम् ॥ १० ॥ प्रियेकमलपञ्चाक्षि क्षणात्संकल्पसंभवम् ॥ महाविभवमुदामसैन्यमाहर्तुमर्हसि ॥ ११ ॥
 इति कांतवचः श्रुत्वा चूडालावरवर्णिनी ॥ सैन्यं संकल्पयामास प्रावृद्धयनमिवोद्भटम् ॥ १२ ॥ सैन्यं ददृश तुस्तौ वाजिवारणसंकुलम् ॥
 पताकापूरिताकाशं नीरंधीकृतकाननम् ॥ १३ ॥ तुर्यारवध्वनच्छैलगुहागहनकोटरम् ॥ मौलिरत्नमहोद्योतविचूर्णिततमः पटम् ॥ १४ ॥
 तत्र गंधद्विपवरेकृतपार्थिवमंडले ॥ रक्षिते दृष्टसामंतैराख्यौ नृपदंपती ॥ १५ ॥ ततः शिखिध्वजो राजामहिष्यासममिषुया ॥ पदातिरथ
 संवाधं कर्षन्ति बलवत्तम् ॥ १६ ॥ चचालाचलचालिन्यसेनया सततो वनात् ॥ भिदन्निवरसाशैलं वात्यवेवाशुभौ मया ॥ १७ ॥ त
 स्मान्महेशैले द्राक्ष्य लिखितः समहीपतिः ॥ पथि पश्यन्निरीन्दे शान्मदीर्घान्मान्मज्जगत्तान् ॥ १८ ॥ दर्शयन्स्वप्रियायास्तमास्तव तां तसंचय
 म् ॥ प्रागल्भ्येनैव कालेन स्वां पुरीं स्वर्गशोभनाम् ॥ १९ ॥ तत्र ते तस्य सामन्तास्तदागमनमाहताः ॥ विविदुर्जयशब्देन निर्जन्मश्चोदिताश
 याः ॥ २० ॥ एकतां संप्रयातेन तारतूर्यानिनादिना ॥ बलद्वयेन तेनासौ विवेश नगरं नृपः ॥ २१ ॥ लाजपुष्पांजलिवातैरावृष्टः पौरयोषिता
 म् ॥ वणिग्मार्गमसौ पश्यन् परं परमनुत्तमम् ॥ २२ ॥

परिभाषैरुद्धामम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ नीरंधीकृतं निरवकाशीकृतं काननं येन ॥ १३ ॥ तुर्यारवैः प्रतिध्वनंतः शैलगुहागहनकोटरायस्य ॥ १४ ॥ यन्मदगंधमन्ये द्विपानसहते संगंध
 द्विपः ॥ १५ ॥ बलसैन्यम् ॥ १६ ॥ भौमयाभूत्पथा ॥ १७ ॥ १८ ॥ तत्राकनमात्मनः स्वस्य प्राङ्गुणान्मार्गान्मार्गान् जानपदैः सह दत्तं वत्तां तसंचयम् ॥ १९ ॥ सामन्तास्त
 तद्देशाधिपत्ये निरूपिता मन्त्रिणः ॥ उदिताशया सौत्कटः ॥ २० ॥ २१ ॥ लाजाजलीनां पुष्पाजलीना च वतैः ॥ परपरमुत्तरोत्तरम् ॥ २२ ॥

भोगमोक्षमयस्तत्पुत्रः ॥ ३ ॥ शिखिष्वजस्य प्रसिद्धेन सर्वत्यागकर्मेणैव कचोपि यथा बोधमवाप्तवान्स्थित्वा त्वमपि बुध्यस्व ॥ ४ ॥ समासेन सांकर्येन ॥ ५ ॥ ६ ॥ बालभावा-
 त्पुत्रीर्णा निर्गता यौवनप्राप्तमात्र इति यावत् ॥ पदपदार्थज्ञः सर्वविद्यास्थानेषु निष्णातस्तत्र प्रसिद्धा कथनोचरपदपदार्थज्ञश्च ॥ ७ ॥ जीवएव तन्तुं रिवस्त्वं धसहस्रकरो यस्य तथा वि-
 धेन जनुनामादशेन ॥ ८ ॥ उड्डीयते शीघ्रनिर्गम्यत इति यावत् ॥ अतिवैराग्यदाढ्यात्पक्षिपथे पश्चात्तापो द्वे गरीहितं यथा स्यात्तथा कृतेन सर्वत्यागेन ॥ ९ ॥ १० ॥ महारायाः

यथा शिखिष्वजो राज्यं कृतवानेव भीदशम् ॥ रामव्यवहरन् राज्ये भोगमोक्षमयो भव ॥ ३ ॥ शिखिष्वजः क्रमेणैव यथा बोधमवाप्तवान्
 न ॥ कचो बृहस्पतेः पुत्रस्तथा बुध्यस्व राघव ॥ ४ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ बृहस्पतेर्भगवतः पुत्रोऽसौ भगवान्कचः ॥ यथा प्रबुद्धो भगवन्स-
 मासेन तथा वद ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ शृणुराजन्कथां श्रीमाञ्छिखिष्वजवदेव सः ॥ प्रबोधं परमं यातो देवदेशिकजः कचः
 ॥ ६ ॥ बालभावात्समुत्तीर्णः संसारोत्तरणोन्मुखः ॥ कचः पदपदार्थज्ञो बृहस्पतिमभाषत ॥ ७ ॥ ॥ कच उवाच ॥ ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञ
 कथं संस्तुतिपुंजरत् ॥ अस्मान्निर्गम्यते ब्रूहि जितुना जीवतनुना ॥ ८ ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ अनर्थमकरागारादस्मात्संसारसागरा-
 त् ॥ उड्डीयते निरुद्धे गंसर्वत्यागेन पुत्रक ॥ ९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ इत्याकर्ण्य कचो वाक्यं पितुः परमपावनम् ॥ सर्वमेव परित्यज्य
 जगामैकांतकाननम् ॥ १० ॥ बृहस्पतेस्तद्गमनं नो द्वेगाप्यवभूवह ॥ संयोगे च वियोगे च महान्तो हि महाशयाः ॥ ११ ॥ अथ वर्षेषु जातेषु
 त्रिषु पंचसु सोनप ॥ पुनः प्राप महारण्ये कस्मिंश्चित्पितरं कचः ॥ १२ ॥ परिपूज्या भिवाद्यैर्न समातिंगितपुत्रकम् ॥ अष्टच्छद्वावपतिर्दिवमुद्ययौ ॥ १५ ॥ गतेन
 सकचः कांतया गिरा ॥ १३ ॥ ॥ कच उवाच ॥ ॥ अद्येदमष्टमं वर्षं सर्वत्यागः कृतो मया ॥ तथा पिता तविश्रांतिनाधिगच्छान्म्यनिदिता
 म् ॥ १४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ एवमात्तं वचस्तस्मिन्कचो वदति कानने ॥ सर्वमेव त्यजेत्पुंकावावपतिर्दिवमुद्ययौ ॥ १५ ॥ गतेन
 स्मिन्कचो देहाद्वल्कलाद्यप्यथा त्यजत् ॥ गते द्वे भगवतः शरणशरण्योऽसौ भवत् ॥ १६ ॥ पुनर्वर्षे जयेणैव कस्मिंश्चित्काननांतरे ॥ तस्या
 जांबुदवर्षादिशरदीवनभस्तलम् ॥ १७ ॥

मेरुवत्स्थिराशयाः ॥ ११ ॥ त्रिषु पंचसु च वर्षेषु अष्टास्वित्यर्थः ॥ तच्चित्तपरिपाकतारतम्यं विज्ञाय रोषं त्याज्यपितुमागर्तपितरं प्रापेत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ दिवमाकाशम्
 ॥ १५ ॥ गते द्वेति ॥ सन्निहितसूर्यादयः कालिकशरद्व्याप्तौ इति यावत् ॥ १६ ॥ पुनरित्याद्यर्थमुत्तरश्लोके दूयमानमना इत्यतः प्राग्योज्यम् ॥ कथंच शरण्योऽसौ भवन्नत्राह ॥
 तत्याजेति ॥ कचिद्विरिगुहाश्रयेणांबुदवर्षादितत्याजपरिजहार ॥ १७ ॥

बालकस्थितवेतालवद्वस्तुऽसन्नेवसन्निवसंपन्नोऽज्ञादृष्ट्यास्थितः ॥ ३३ ॥ तथाहंकेतिरपिमिथ्यास्फुरतीत्यन्वयः ॥ ३४ ॥ नचसदसन्नितिशेषः ॥ ३५ ॥ सर्वप्रपञ्चमिथ्यात्वेकिं
विद्यतेतदाह ॥ एकमिति ॥ सर्वमिथ्यात्वेपितद्वेदनविद्यते ॥ तद्विद्यमानताया साधकाभावादेवासिद्धेरितिभावः ॥ ३६ ॥ तदसत्त्वेजगत्प्रधानुपपत्तेरपितदस्तीत्याह ॥ सर्व
वेति ॥ अद्विवेतिशेषः ॥ ३७ ॥ तत्रदृग्दृश्ययोर्मध्येअयमहकार क कुतोनिमित्ताकथदृग्दृश्यमेतन्नात्यकारांतरेणवाज्जस्थित उभयविलक्षणस्वभावस्यास्योद्भववदुर्वचइ
त्याह ॥ केति ॥ रजोराशि शुष्कप्राप्तुनिचयः ॥ ३८ ॥ अयदेहादिसपिन्नादिनोजातोहम् ॥ दिक्रालाभ्याविवर्शिकतद्व्यापक्षयादिनापरिणामितम् ॥ ३९ ॥ तर्साहकस्तत्रा
ह ॥ दिति ॥ सर्वार्थमयसर्वपदार्थविकारालसनाभासमानवस्तुतत्स्वपाराध्यादद्वयत्वाच्चेकार्थम् ॥ ४० ॥ सर्वार्थमयमित्यस्यसर्वपदार्थसारभूतमित्यर्थान्निरसदटातदर्शयन्मक

वस्तुतोनास्यहंकारःपुञ्चमिथ्याभ्रमोयथा ॥ असन्सन्निवसंपन्नोबालवेतालवस्थितः ॥ ३३ ॥ यथारज्ज्वांभुजंगत्वंमरावंबुमतिर्यथा ॥
मिथ्यावभासःस्फुरतितयामिथ्याप्यहंकृतिः ॥ ३४ ॥ असदेवयथाद्वित्वंमोहादिदौविलोक्यते ॥ तथास्फुरत्यहंकारोनसत्त्वावाप्यसन्नच
॥ ३५ ॥ एकमाद्यंतरहितंचिन्मात्रममलंतरम् ॥ स्वादप्यतितरामच्छंविद्यतेसर्ववेदनम् ॥ ३६ ॥ सर्वत्रसर्वदासर्वप्रकाशंसर्वजंतुषु ॥
तदेवैकंकचत्वंबुविलोलास्त्रयिचीचिषु ॥ ३७ ॥ अत्रकोयमहंभावःकुतोवाकथमुत्पितः ॥ क्वाप्सुजातोराजोराशिःकानलादुरिथितंजल
म् ॥ ३८ ॥ अयंसोहमितिव्यर्थप्रत्ययंजपुत्रक ॥ तुच्छंपरिमिताकारंदिक्रालविवर्शिकतम् ॥ ३९ ॥ दिक्रालाद्यनवच्छिन्नंस्वच्छंनि
त्योदितंतम् ॥ सर्वार्थमयमेकार्थंचिन्मात्रममलंभवान् ॥ ४० ॥ फलकुलुमदलानांसर्वदिवसंस्थितानांरसइवजगतांत्वंसंस्थितःसर्व
दैव ॥ विमलतरचिदात्मनित्यमेवास्त्यनंतःकइवकचतवाहंनिश्चयोभावमूर्त्तः ॥ ४१ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० कचोपाख्या
नेकचप्रबोधोनामैकादशोत्तरशततमःसर्गः ॥ १११ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इतिप्राप्यपरंयोगमुपदेशमनुत्त
मम् ॥ जीवन्मुक्तोवभूवासौततोदेवगुरोःसुतः ॥ १ ॥

तनिगमयति ॥ फलेति ॥ सर्वदिष्टुसस्थितानाफलानाकुसुमानांदलानांपर्णानाचकारणीभूतःसारभूतश्चतरोरतर्गतोरसइवत्वंसर्वजगतांकारणीभूतःसारभूतश्चांतःसर्वदैवसंस्थि
तोविमलतरोनतश्चिदात्मैवमित्यमसि ॥ हेकचभावमूर्त्तैरखडाद्वयसन्मात्रस्वरूपस्थनवायपरिच्छिन्नोहंनिश्चयःकइवनकश्चिदित्यर्थः ॥ अथवासर्वदिवसस्थितानांफलकुलुभा
दीनामैकरस्यमापन्नोरासोमध्विवसर्वजगतासारभूतनिरतिशयानदरूपःसंस्थितइत्यर्थः ॥ अतःसर्वदैवत्वमनतोविगतमायामलश्चिदात्मैवासीत्यादिप्राग्वत् ॥ ४१ ॥ ॥ इति
श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशोनिर्वा० पू० एकादशोत्तरशततमःसर्गः ॥ १११ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ कचाख्यानप्रबुद्धस्यरामस्यप्रभतोबहि ॥ मिथ्यापुरुषकाख्यानख
रक्षणमुदीर्यते ॥ १ ॥ युज्यतेअखदैवयेनावधार्यतेप्रत्यगात्मापरमात्मनायेनसयोगस्ततथाविधमुपदेशम् ॥ १ ॥

तयात्तदधिष्ठ ॥ १ ॥ देवमिति ॥ विध्यात्तुल्या उपेक्षणमेव तस्यागोतस्तत्त्वनिवृत्तयः प्राप्तोपसृद्धिभावा ॥ १ ॥ यत्नेन तद्विनिवारणे कथं मरणञ्च मयनिर्मोक्षस्तथाह ॥
 अद्यमर्हति ॥ शयननञ्जलमाससमर्था ॥ ननु कामकर्मभासनाद्विषयजलाम्भरणञ्च मर्माकुतो न स्यात्तान्ताह ॥ न भवति ॥ अहंकारक्षेत्रसेत्येव तानि वीजानि परे हेति ननु
 द्वापधर्मादिभावा ॥ ४ ॥ अहंकाराधीनेऽवशिष्ट कीदृशो ह्यतथाह ॥ निरशमिति ॥ ५ ॥ इदं शोभकं यमद्विभावाधितो भूषणमाह ॥ यमेति ॥ तया अहंभावमाधितो व्यभ्य
 हाराभातस्य ॥ ६ ॥ तदपकोटुरुत्तमाह ॥ अवोधेनिति ॥ तन्निरासविहेतुमाह ॥ बोधेनिति ॥ ७ ॥ द्वित्यमिति कार्यवर्तन एकत्वमिति कारणवर्तन त्रैलोक्यकाउभायानुस्यू
 तिममो निरहरातिष्ठन्नप्रयि प्रशांतधी ॥ कचो यथा स्थितो रामतया तिष्ठान्विकारवान् ॥ २ ॥ अहंकारमसिद्धिमेनमाश्रममात्यजा ॥
 असत शशङ्कस्य विलत्यगप्रहो कृत ॥ ३ ॥ असंभवत्वहंकारेकते मरणजन्मनी ॥ न भवेत्त्रेतया व्युत्पत्तेन स गृह्यते फलम् ॥ ४ ॥ निर
 शशांतमफलमवभावात्मकततम् ॥ परमादप्यणो सूक्ष्मचिन्मात्रत्वमनोभवम् ॥ ५ ॥ यथा भ्रमस्तरेणादियथा हेतुर्गोदादि च ॥ तदेवा
 तद्वत्वात्तामनयाहंभावमाधित ॥ ६ ॥ अवोधेन जगत्सर्वमायामयमिव स्थितम् ॥ बोधेन सकलवस्वरूपमप्यतेन य ॥ ७ ॥ द्वित्वैकत्व
 मर्तत्स्य कर्माणस्य नृत्तिर्नोभाव ॥ मादु खितो भवद्वयर्थत्वमिध्यापुरुषो यथा ॥ ८ ॥ माये यमतिदुष्पारासासारीणाद्वर्तगता ॥ शरदामि
 हरे वाराशु बोधेनापातितानवम् ॥ ९ ॥ श्रीराम उवाच ॥ परमाभागतोऽस्म्यतर्कमिहानाद्वतेन ते ॥ अवग्रहभवाकांत स्वासारेणो
 वचातए ॥ १० ॥ अद्वतनेव सिक्ताहंमर्तगच्छा मिश्रीतताम् ॥ उपयपिसमस्तानातिष्ठान्मृतुलसपदाम् ॥ ११ ॥ नवमिन्नुगच्छामिव
 चासि वदतलव ॥ ऐतर्दानां मरीचाणां च कोरसृपितो यथा ॥ १२ ॥ दत्तोपि मूयदृच्छामित्वां प्रश्रामिममीश्वर ॥ कोनामवमोप्यग्रस्तन
 विदत्यवृतासवम् ॥ १३ ॥ किमुच्यते मुनिप्रैमिध्यापुरुषनामकम् ॥ वस्त्ववस्तु कृतजगद्वस्तुजातवदाशुमे ॥ १४ ॥

तस्यमाश्रयमिहाप्यवतिष्ठत सुखितो भवेत्सय ॥ अतद्वशेन निगृह्यमाणपुरुषस्येव त्वमासि तव वदतित्याह ॥ वेति ॥ ८ ॥ तानवमप्ययम् ॥ ९ ॥ अद्यप्येवमप्यतिव्यथस्त
 दयनाहं तन्भातर्केश्वराभातवत्स्याहारेण ॥ १० ॥ अर्थातिपूर्ववाक्यार्थसमुच्चये ॥ हेतुयथा भवत्यतानागतुलसपराशुपरितिरसि शयानदलक्षणेति ठावि ॥ ११ ॥ तव उक्ती
 नावात्स्यरतनमिधाय ॥ १२ ॥ ज्ञातव्यतत्त्वस्य सभ्यगुणभावाभुनोपि ॥ अवग्रहकृपमासवेयम् ॥ १३ ॥ एवमपराशयोऽभ्युत्थीकृतगुरुमति माह ॥ स्थितो भवद्वयर्थत्वमिध्यापुरुषो
 यपप्रियाश्च सुखितो विध्यापुरुषात्प्यानर्को नुकाशान्पृच्छति ॥ किमुच्यत इति ॥ यन्निविध्यापुरुषपणवस्तु अद्यस्तु कृतं अद्यस्तु जगद्वस्तुजातं कृतमवश्येयम् ॥ १४ ॥

तत्त्वदशाहासजननीम् ॥ १५ ॥ बालइवपेलवयाधियामूढोविक्षिप्तः ॥ मोर्त्येणाज्ञानेनचगूढसदतः ॥ १६ ॥ एकोतेजनदृश्यगोचरेस्थाने ॥ तस्यस्वरूपेणापिमिथ्यात्वमा
ह ॥ केशोद्भूकमिवेति ॥ १७ ॥ तत्रतदाप्यस्यथानेतस्मान्मिथ्यापुरुषादन्यत्किमपिनास्ति यत्किंचिदस्तीतिप्रतीयेततत्सएवतद्व्यतिरिक्तम् ॥ यच्चान्यत्सपश्यतितत्तस्येवभ्यात्वा
भासामितिसएवेत्युक्तिरित्यर्थः ॥ आहमेवेदमदृश्यसर्वमिति सनपश्यति यतोदुर्मतिरित्यर्थः ॥ १८ ॥ खस्याहमुपजीवकः खमेउपजीव्य अत खमेवाहर्दृशचखमाद्यत्परक्षा

श्रीवसिष्ठउवाच ॥ मिथ्यापुरुषबाधायशृणुराघवशोभनाम् ॥ इमामाख्यायिकांहासजननीमदुदीरिताम् ॥ १५ ॥ अस्तिकश्चिन्महा
बाहोमायायन्त्रमयःपुमान् ॥ बालपेलवधीमूढागूढामौर्त्येणकेवलम् ॥ १६ ॥ सएकतेकचिज्जातःशून्येतत्रैवतिष्ठति ॥ केशोद्भूकमिव
व्योक्षिगृहणोववामरौ ॥ १७ ॥ तस्मादन्यन्नतत्रास्ति यदस्तिचसएवतत् ॥ यच्चान्यत्तदाभासंनचपश्यातिदुर्मतिः ॥ १८ ॥ संकल्प
स्तस्यसंजातस्तत्रवद्विमुपेयुषः ॥ खस्याहंखमहंखंमेखरक्षामीतिनिश्चलः ॥ १९ ॥ खंस्थापयित्वाखरक्षामिवस्त्विष्टंस्वयमादरात् ॥ इतिसं
चित्तयन्व्योमरक्षार्थंसोकरोद्ग्रहम् ॥ २० ॥ तस्यकोशेवबन्धास्थारक्षितंखंमयेत्यसौ ॥ गृहाकाशेनसंतुष्टस्ततःसारधुनंदनम् ॥ २१ ॥ अथका
लेनतत्तस्यगृहंनशमुपाययौ ॥ क्लृप्तरेणाब्धइववातेनेवतरंगकः ॥ २२ ॥ हागृहाकाशनदृष्ट्वंहकयातमसिक्क्षणात् ॥ हाहाभग्नमसि
स्वच्छमित्येवैतच्छुशोचसः ॥ २३ ॥ इतिशोकशतंक्त्वापुनस्तत्रैवदुर्मतिः ॥ कूर्पंचकेखरक्षार्थंकृपाकाशपरोभवत् ॥ २४ ॥ ततोनाशं
सकालेननीतःकृपापितस्त्वै ॥ कृपाकाशेनतेशोकनिसन्नोसौततोभवत् ॥ २५ ॥ कृपाकाशप्रलापातेकुंभंशीघ्रमथाकरोत् ॥ कुंभाका
शपरोभूत्वास्वयंनिर्वृतिमाययौ ॥ २६ ॥ कुंभोपितस्यकालेननाशंनोतेरघूद्ग्रह ॥ यामेवदिशमदातेदुर्भगःसाहिनश्रुतिः ॥ २७ ॥ कुंभा
काशप्रलापातेखरक्षार्थंचकारसः ॥ कुंडंतथैवतेनासौकुंडाकाशपरोभवत् ॥ २८ ॥ कुंडमप्यस्यकालेनकेनचिन्नाशमाययौ ॥ तेजसे
वतमस्तेनकुंडाकाशंशुशोचसः ॥ २९ ॥ कुंडाकाशस्यशोकोतेखरक्षार्थंचकारसः ॥ चतुःशालंमहाशालंतदाकाशमयंभवत् ॥ ३० ॥

मि ॥ १९ ॥ स्वस्यइष्टवस्तुखतस्त्वयकस्मिंश्चिदुपाधौस्थापयित्वास्वयमादराद्वक्षामि ॥ २० ॥ तस्यगृहस्यकोशेअतभागे ॥ आस्थामदीयप्रिदमेतावत्खमित्यभिमानम् ॥
सतुष्टःअभूदितिशेषः ॥ २१ ॥ क्लृप्तरेणशरदा ॥ २२ ॥ एतदाकाशम् ॥ २३ ॥ कृपाकाशेपरोममतयाआसक्तः ॥ २४ ॥ नाशपासुमृत्तिकादिपूरणेनतिरोभावम् ॥ २५ ॥
निर्वृतिरदभिमानसुखम् ॥ २६ ॥ यामेवेतिसामान्योक्त्यातदुपपत्तिः ॥ २७ ॥ २८ ॥ केनचिद्वनगजमहिषारक्कदनदिनिमित्तेन ॥ २९ ॥ चतुःशालचतुर्दिक्षुशालास्यस्यतथा
विधम् ॥ मध्येमहाशालसमाकारगृहम् ॥ तदाकाशासत्त्यातदाकाशमयः ॥ त्रिमयोजालमइतिवत् ॥ ३० ॥

॥ ११ ॥ कुसुलपान्मथपनम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ तस्यमिध्यापुरुषस्य ॥ १४ ॥ उपसहृत्तेष्वमिति ॥ हेरामसमिध्यापुरुषपरीत्यामुहेणगहेनेनदुष्प्रवेशेनकूपकुभापुपाधिना
 षण्णनंमुद्रायानसद्वर्गमुद्रश्चित्तस्तद्वर्गागतिषण्णमुद्रस्तत्रमिमानानतन्निर्माणरक्षणविनारोपुषनतराहु स्वांतराधिषनहु स्वजाममायातिततोयानिनिर्गच्छतिषस्यर्ष ॥ १५ ॥
 दक्षिर्वाशासिधमं तात्पयमकरोति पू द्वाशोस्तराततम सर्ग ॥ ११२ ॥ ॥ मिध्यापुरुषशब्दोरेर्योऽस्तुतमीयते ॥ तथैवास्यायिकायाश्चतात्पर्यसाम्बर्णानत ॥ १ ॥
 उक्तानांयस्यान्मत्तवेष्टायायस्यप्रसावस्तसमभयमभयानोमिध्यापुरुषास्यायिकायाअन्यापरोक्षवाक्यमवदन्त्यार्थेतात्पर्यमितिनिश्चित्यरामलपूच्छति ॥ मिथ्येति ॥ मिथ्यानर
 मयंनलयापोमापापुरुष-क्वदित अयंकिमभिप्रस्यस्तस्करभ्योभरक्षणंकिमभिप्रेत्योध्यमहस्यर्ष ॥ १ ॥ यथाभूतयथास्थितम् ॥ २ ॥ युर्यांवरमायाकाशालहुचिन्तम् ॥ ३ ॥
 तदप्यस्यजहाराशुकाल कवलितमज ॥ जीर्णपर्णययावातस्ततशोकपरोभवत् ॥ ३१ ॥ सचतु शालगोकातेखरक्षार्थचकारह ॥
 हु सुलभमुद्राकारंतदाकाशपर स्थित ॥ ३२ ॥ तदप्यस्यजहाराशुकालावातहर्वावुदम् ॥ कुसुलनाशशोकेनतनासौपयतप्यत ॥ ३३ ॥
 एवमुद्रश्चतु शालकुसुमकुडकुसूलके ॥ तस्यापयर्वसानात्माकालोयमतिवर्तते ॥ ३४ ॥ एवंस्थित सविवशोगगनगुहायांयुक्कन्द्गहेणग
 हनेनकेलात्ममुद्धा ॥ हु स्वांतराह्नततराह्ननु स्वजातमायातियातिचगतागतिसगमूढ ॥ ३५ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पु०
 मिथ्यापुरुषोपास्थानेआकाशरक्षणनामद्वादशात्तरशततम सर्ग ॥ ११२ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ मिथ्यानरप्रसगेन
 किमायापुरुष-प्रमो ॥ कथितोयत्वयाव्योभरक्षणचकिमुच्यते ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ शृणुरामयथाभूतमेतद्वक्तव्यमिति ॥
 मिथ्यापुरुषवृत्तांतवयायाकथिताधुना ॥ २ ॥ मायार्थप्रमय प्रोक्तोयधुमानरपुनदत्त ॥ एतत्वंतमहकारंविद्दिशून्यावरोस्थितम् ॥ ३ ॥
 यस्मिन्नाकाशकोशोस्मिन्साधोजगदिदस्थितम् ॥ तदन्तंमसच्छून्यसंगादौभवतिस्वयम् ॥ ४ ॥ अत स्थितसुदुर्लभस्वप्नस्योन्नोयश
 व्ववत् ॥ तस्मादुदेत्यहकार पूर्वस्पर्दहवानिलान् ॥ ५ ॥ तद्विच्यत-सगगनेकल्पयत्यत्मतांगत ॥ अनात्मात्माभिधानेनतनासौयतते
 तत ॥ ६ ॥ अनात्मनिकरक्षार्थदेहानानाविधानसौ ॥ भूयोभूयोविनारोपिस्त्वजत्याकुलतंगत ॥ ७ ॥

सर्गार्थेष्टेआक ॥ ४ ॥ किनिरिधेधानात्मायाकाशादुभित्ततमस्थितश्चेत्यह ॥ अतरिति ॥ नतन्निर्वाधनार्थकत्वतर्धिधानतयास्थितंमुदुर्लभ्यप्रश्रयस्यतयाविषयम् ॥ नन्व
 तदिदयाक्यमद्भकारादिजगदुभित्ततमष्टदत्तमाह ॥ व्योका शब्दवदिति ॥ अहकारोऽल्लेगात्मासंभवायासैवस्यभिधेस्यतमष्टदत्ततरमाह ॥ स्पंददवेति ॥ ५ ॥ अनासैव
 स्यात्मात्मतामन-सम्भवाकारोपगानर्हद्विधात कल्पनासहस्रीद्विभेदद्विभक्तमिदमित्यादिकल्पयति तेनकञ्जितेनेषाद्विभित्तात्माभिधानेनअसौदेवानिदमितिपरिहाराययतने
 ॥ ६ ॥ तस्याभावात्भूतस्यात्मनोरन्तर्भावप्रमद-स-पूर्वपूर्वदेहानायावतरोत्सलानाविधानेदेहात्मानकमवसानानुसारेणवदमिति ॥ ७ ॥

सः अहंकार एव ॥ ८ ॥ कूपकं गादिशब्दैरप्युच्चावचदेहाएव लक्षणयोक्ता इत्याह ॥ कूपेति ॥ तद्यो भित्तदवच्छिन्ने मायामयात्मनि आत्मभावनं याति ॥ ९ ॥ क्रियोपाधिभेद
निमित्तयौगिकनामानि ॥ धैर्यं क्रियोपाधिभिर्जगदाकारविधैरयमहंकार आत्मानमोहयतीत्यर्थः ॥ १० ॥ प्राणधारणाज्जीवोवासायार्थाध्यवसायाबुद्धिस्तन्मनान्मनस्त
च्चित्तनाच्चित्तमसत्कल्पनाभ्यायापरिणामिसत्त्वावस्थावकृतिः सकल्पनात्सकल्पः सकल्पितार्थस्याकलनात्कलनात्सविपरिणामादिनिमित्तत्वात्कालस्तत्रैकदेशभेदकल्पना
त्कलाचेत्यपि विश्रुतैः प्रसिद्धैः ॥ ११ ॥ आदिपदादुत्पत्तिप्रकरणोक्तमनोनामानि सर्वाण्यप्युपयस्यते ॥ अन्यैः कामः सकलपौवचिकिसाश्रद्धाश्रद्धाधुतिरधुतिर्दार्ढ्याभिरित्यादिश्रुति
स्त्वित्यादिप्रसिद्धवृत्तिभेदनामभिश्च वृत्तिबाहुल्येन बहुतागैः ॥ १२ ॥ तस्मादन्यन्तवास्ति यदस्ति च स एव तदिति यदुक्ततदनुभावमारोपयति ॥ भूतेति ॥ पूर्णब्रह्मणि स्थेनप्रथमधु

स एव माया पुरुषो मिथ्या पुरुष एव सः ॥ असदेवोदितो व्यर्थोऽहंकारो हि मायया ॥ ८ ॥ कूपकुण्डचतुःशालकुंभादीन् देहकानसौ ॥ कृत्वा
रक्षित आत्मेति याति तद्यो भिभाव नम् ॥ ९ ॥ अहंकारस्य तस्यास्य नामानि निराधव ॥ शृणुयेर्जगदाकारविभ्रममोहयत्यसौ ॥ १० ॥
जोवो बुद्धिर्मनश्चित्तं मायाप्रकृतिरित्यपि ॥ संकल्पः कलनाकालः कलाचेत्यपि विश्रुतैः ॥ ११ ॥ एवमाद्यैस्तथान्यैश्च नामभिर्वहुतांगतैः ॥
सहस्ररूपोहंकारः कल्पितार्थैर्विजृम्भते ॥ १२ ॥ भूताकाशतेशून्ये जगन्निमित्तिनिश्चितम् ॥ सुखदुःखान्यनुभवन्मिथ्यैव पुरुषः स्थितः
॥ १३ ॥ यथैव मिथ्या पुरुषो रक्षन्व्योमात्मशंकया ॥ यदाकाशादिपुच्छिषु एवं माहे शवान्भव ॥ १४ ॥ आकाशादपि विस्तीर्णः शुद्धः सूक्ष्मः
शिवः शुभः ॥ यथात्मा सकथं केन गृह्यते रक्ष्यते यथा ॥ १५ ॥ तद्दयाकाशमात्रस्य शरीररक्षयसंक्षये ॥ व्यर्थं भूतानि शोचंति नष्ट आत्मोतिशं
कया ॥ १६ ॥ यदादिषु प्रणेषु यथाकाशाद्यव्यङ्गितम् ॥ तथादेहेषु नष्टेषु देहानित्यमल्लेपकः ॥ १७ ॥ शुद्धश्चिन्मात्र आत्मा यमाकाशादप्य
णोरणुः ॥ स्वानुभूत्यंशमात्रं हिरवद्रामनस्यति ॥ १८ ॥ न जायते न म्रियते क्वचि किंचित्कदाचन ॥ जगद्विचरं रूपेण केवलं ब्रह्मजृम्भते
॥ १९ ॥ सत्यमेकपदं शांतमादिमध्यांतवर्जितम् ॥ भावाभावविनिर्मुक्तमिति मत्वा सुरो भव ॥ २० ॥

न्यरूपे भूताकाशे तदेव स्तुते सति तत्र वा द्वा दिकल्पनाक्रमेण कल्पितजगद्भवनं गरमिव निर्मित्तिकुट्याद्यावरणशून्यमेव युक्त्या विमर्शे निश्चितम् ॥ नस्तच्छिद्रे ब्रह्मणि च्छिद्र आका
शः प्रथममुपपद्यते ॥ स च शून्यात्मा अतिविरुद्धोऽचलश्चलनात्मा वायुः कथसपद्यते स च वायुराँरूपोऽणुणस्तद्विरुद्धस्वभावेतजः कथसपद्यते तच्चोष्णदाहस्वभावं कथतद्विरुद्ध
शैत्याप्यायनस्य भाववारिसपद्यते तच्च द्रवशोषकादित्यस्य भावकथतद्विरुद्धस्वभावपृथिवीभावमापद्यते अतो निर्मित्तयेव जगदिति निर्मित्ततत्र च स पुरुषो मिथ्यैव सुखदुःखान्य
नुभवमस्थित इत्यर्थः ॥ १३ ॥ न च पश्यति दुर्मतिरिति वर्णितं ज्ञानमिथ्या पुरुषो यथा मिथ्या हेतुशमनुभूयस्थितस्तथा त्वमाभू रित्याह ॥ यथैवेति ॥ १४ ॥ १५ ॥ शरीरलक्षणस्य
क्षयस्य निवासस्य संक्षये ॥ १६ ॥ १७ ॥ स्वानुभूत्यंशः अहंकारनिष्कृष्टस्वप्रकाशचित्तावन्मात्रहि ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

कल्पिताकारानुविद्धाबुद्धिस्तत्रैवास्थाबद्धान्मूलानिकल्पनातराणिचकरोतीत्याह ॥ उवालेति ॥ अथलेखेवज्वालाजालंज्वालाजालाभलेखासेवरजितानदाकारतापने
 तियावत् ॥ स्थितिर्बुद्धिद्विति ॥ तद्वतानिज्वालाजालगतानिचलनोर्ध्वगमनक्रजुवकतादीनिचआदत्तेकल्पयति ॥ ११ ॥ १२ ॥ निर्विकल्प उक्तप्राक्षपादकद्विविधविकल्परहि
 त ॥ वस्तुषुवैकल्पिकपदार्थेषु ॥ मज्जातिसत्यबुद्ध्याआसज्जते ॥ १३ ॥ दृष्टातेउपपादिनिर्विकल्पत्यागप्रकारदाटीतिकेउपदिशति ॥ नानातामिति ॥ कोटरशब्दआतरमत्यथ
 स्तुपर ॥ १४ ॥ स्फुरतास्वप्रकाशेनात्मनैवसकल्पगामिकाशक्तिपदाकरोतितदामनोभवतीतिपरेणान्वय ॥ १५ ॥ विश्वाकारास्वाकतिभावयन्विश्वात्मासमिष्टमनोभवति
 ॥ १६ ॥ तद्विश्वाकारसकल्पात्मकसमिष्टचेतोहिरण्यगर्भात्मकम् ॥ १७ ॥ यथायथाभावयति तद्वयत्युत्पन्नं चयति ॥ कोटत्वमिति ॥ १८ ॥ १९ ॥ मिथ्याशब्दोऽर्लीकप
 उवालाजालाभलेखेवरंजितासातयास्थितिः ॥ तामेवास्थांसमादत्तेतद्वतान्याकुलामतिः ॥ ११ ॥ पावकाव्यतिरेकेणज्वालातीत्यनभा
 व्यते ॥ तस्याग्निबुद्धिरेकास्तिनिर्विकल्पःसुउच्यते ॥ १२ ॥ योनिर्विकल्पःसमहान्सोसंक्षीणमहामतिः ॥ प्राप्तव्यतेनसंप्राप्तनासौवस्तुपुम
 ज्जति ॥ १३ ॥ नानातामखिलां त्यक्त्वाशुद्धचिन्मात्रकोटरे ॥ संवधेनविनिर्मुक्तसंवित्तत्वेस्थितोभव ॥ १४ ॥ स्वयमेवात्मनैवात्मनाशक्तिं
 संकल्पनामिकाम् ॥ यदाकरोतिसुस्फुरतास्पन्दशक्तिमिवानिलः ॥ १५ ॥ तदापृथगिवाभासंसंकल्पकलनाप्तयम् ॥ मनोभञ्जतिविश्वात्मा
 भावयन्स्वाकृतिस्वयम् ॥ १६ ॥ तत्संकल्पात्मकंचेतोयथेदमखिलंजगत् ॥ संकल्पयतिसंकल्पेस्तथैवभवतिक्षणात् ॥ १७ ॥ कोटत्वमज्जा
 जलंचमेरुत्वंमरुतांतया ॥ मनोजीवमहंकारबुद्धिचित्तादिनामकम् ॥ १८ ॥ संकल्पताद्वितैकत्वमेत्यचेतोजगतिस्थितिम् ॥ तनोतितस्यां
 तदनुनानातांगच्छतिस्वयम् ॥ १९ ॥ संकल्पमयमेवेदंजगदाभोगिदृश्यते ॥ नसत्यंनचमिथ्यैवस्वप्नजालमिवोस्थितम् ॥ २० ॥ जंतोर्ध
 यामनोराज्यविविधधारंभग्नानुरम् ॥ ब्राह्मंतथेदंविततंमनोराज्यंविराजते ॥ २१ ॥ यथाभूतार्थभावित्वान्तदेतस्यविलीयते ॥ परमार्थेन
 दृष्टंचेतदिदंनैवैकंचन ॥ २२ ॥ दृष्ट्वंपरमार्थेनप्रयातिशतशाखताम् ॥ जलमूर्मितरंगादिकलनार्हपरिस्फुरन् ॥ २३ ॥ यथांबुधिर्व
 पुर्ध्वत्तेस्वभावेनतथाचितः ॥ कुर्वन्कर्मसहसाणित्यणुचितस्पंदनाद्वते ॥ २४ ॥

रः ॥ स्वप्नजालमिवानिर्वचनीयमित्यर्थः ॥ २० ॥ ब्रह्मणोहिरण्यगर्भस्येदं ब्रह्म ॥ २१ ॥ मिथ्यात्वादेवतत्त्वज्ञानेनयथास्थितब्रह्मात्मनैवभावित्वान्मायिकरूपेणप्रविलीय
 तइत्याह ॥ यथाभूतेति ॥ तथाचश्रुतिर्मनसैवदमाप्तव्यनेहनानास्तिकिचनेति ॥ २२ ॥ तत्त्वदर्शनाभावेतर्हिकभ्रवतितदाह ॥ दुरयमिति ॥ तदाअज्ञातपरमार्थबलेनैवशत
 शाखताप्रयाति यथाअबुधिर्जलमेवसर्जामंतरागादिकलनार्हं परिरिपृक्षस्फुरन्अबुधिवपुर्ध्वत्तेतथाकर्मसहसाणिकुर्वन्जनोपिअणुचितश्चिदाभासयुक्तस्यमनसस्पंदनादने
 कूटस्थचितोऽपूर्वाकिंचिदपि विकारादिनकुलते अतस्त्वमपिकिंचितुच्छतरभेदस्यजन्मसन्मनादिसर्वव्यवहारकुर्वन्प्यपूर्वमग्निनवजगद्दुर्पकिंचिद्वैतरूपसत्यंनविद्यतेकिंतुपूर्वसि
 द्धब्रह्मैवपरमार्थसत्यवित्यतइतिभावयेतिचतुर्थार्थपर्यंतमन्वयः ॥ २३ ॥ २४ ॥

॥ २५ ॥ २६ ॥ मरुद्दिताकारविवर्तचिन्मित्राकारतद्वाधचिन्मित्राकाराणा ॥ प्रपल्लभाधमुक्तयतीषिषयधसाययति ॥ पदार्थस्यादिता ॥ २७ ॥ २८ ॥ सवेधकपिशाब्दात्
 त्त्रिजानमपि ॥ २९ ॥ इरामायमोक्षरूपधदस्यादिकाधिकलाभिमानासकलाश्चतामसससर्वधमेननिरस्वभागादिसर्वद्विजयज्याम्भीनीवशीचिगतमानमदश्चतरोषितराज्या
 दिकार्धमुच्यन्तइतिमहास्त्वश्रुत्यादिष्वस्य ॥ ३० ॥ ॥ दृष्टिमीवा० तात्पर्य० नि० पू० चतुर्दशोत्तररातमस्य ॥ ३१ ४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ महाकर्षादिराश्यानाभ्याख्याभि
 नापूर्वकुतेकिंचित्किंचिदंभतस्यजन् ॥ गच्छन्शृण्वन्स्पृशन्जिघ्रन्वदन्धवह्रन्त्वपन् ॥ २५ ॥ नापूर्वविषयतेकिंचित्सत्यमित्येव
 सावयन् ॥ यथक्करोपितद्विद्विधिन्मात्रममन्ततम् ॥ २६ ॥ ब्रह्मप्रवृद्धिताकारतस्मादन्यन्निविद्यते ॥ पटायजातसवस्मिन्मवित्सारमये
 स्थिते ॥ २७ ॥ सविदेदमस्वितजगत्तान्यास्तित्त्वना ॥ सविस्फुरणमात्रेस्मिन्जगज्जालकनामनि ॥ २८ ॥ इदमन्यदिद्वान्यदि
 तिमिथ्याग्रहकृत ॥ सप्तवादखिलाकारेवैकस्याएवसविद ॥ सवेधमपिनास्त्येवधमंक्षावत कयन् ॥ २९ ॥ मोक्षोयमेपरवतुबधइ
 तिनमल्यचितानिरस्यसकलाविकलाभिमानम् ॥ मौनीवशीचिगतमानमदोमहात्माकुर्वन्स्वकार्यमनहकृतिरेवतिष्ठ ॥ ३० ॥ ॥ इ
 त्यापवा० वा० टे० मां० नि० पू० परमार्थोपदेशानामचतुर्दशाधिकशततम सर्ग ॥ ३१ ४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अर्वासिष्ठउवाच ॥ ॥ महा
 कृतामहाभोक्तमहात्मागीमवानप ॥ मवाशकाभरित्यज्यधैयमालक्ष्यगश्चतम् ॥ १ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ किमुच्यतेमहाकर्ता
 महात्मागकिमुच्यते ॥ किमुच्यतेमहाभोक्तसम्भक्तयमेप्रभो ॥ २ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एतद्वतत्रयरामपुराचद्वार्धमौलिना ॥
 अर्वागायतुसन्नाक्तयेनासौवज्वर स्थित ॥ ३ ॥ सुमेरावुत्तरेश्वरेपूर्वशशिकलाधर ॥ अतिष्ठदभिसकगोसमप्ररिवारवान् ॥ ४ ॥
 तमपृच्छन्महातजानविज्ञानवान्स्थित ॥ अर्वाशत्रणतोरामवद्वांजलिरुभापतिम् ॥ ५ ॥ ॥ अर्वाशत्रउवाच ॥ ॥ भगवन्देवदेवश
 सवज्ञपरमेश्वर ॥ यदहपरिपृच्छामिकपयातद्वदशुमे ॥ ६ ॥ ससारश्चनानाथतरगतत्वाभिमानम् ॥ अवलोक्यविमुखाभितत्त्वविश्रां
 तिवर्जित ॥ ७ ॥ ॥ कमतर्निश्चयंकांतमुरारिरुन्यसुस्थितम् ॥ अस्मिन्जगज्जोणगृहेतिष्ठासि विगतज्वरम् ॥ ८ ॥
 त्रिशभुना ॥ लक्ष्मणार्जवभुक्तानावर्धनेभृनिर्गोधने ॥ १ ॥ ॥ सभापुण्यपापाद्विराकापरित्यज्यधैर्धनिर्भयकृतस्यात्मसाधय ॥ १ ॥ ॥ किलक्षणापामोमहाकर्ताउच्य
 तमनिप्रिष्यपि ॥ २ ॥ ॥ अभ्यासकालभयेइत्यग्रतययमित्युच्यतेफलकाललभानित्यार्वाकमिरेवत्क्षणाप्रयसंयते ॥ असीभृगीश ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ तनुविज्ञानधार्मवात्मानान् ॥
 ययपरिणाप्यतयामिकाटपृषधार्धधयेनेनाममस्तिदाध्यात्मज्ञानस्यानितरिज्ञानसाधारण्यायोगासक्त्याभाष्यमारोप्योकि ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ तरगतलानश्चरीम् ॥ क्षानेचि
 तत्रेशाभाससयार्थाविर्वाक्ये ॥ ७ ॥ ॥ कर्ताविष्वागिस्तुत्तरम्यम् ॥ तिष्ठानिष्ठवयम् ॥ ८ ॥

॥ १ ॥ १० ॥ तत्र सर्वांशं कापरित्यज्येत्परीक्षितोति ॥ धर्माधर्माविति ॥ अकर्तृभोक्तासन्निध्यात्कर्तृत्वादिशंकाविरहिताकृतिः ॥ हत्वापि सदमोहो कानि तव उद्धानप
भावात्किरियनतु यथेष्टाचरणभ्यनुज्ञेति बोध्यम् ॥ ११ ॥ रागद्वेषादिपदैस्तद्व्यजकचेष्टा उच्यते ॥ फलाफलेदृष्टानि देयोऽनेपेक्षेण निष्कामेन मनसालोकस्य हमात्रप्रयोजनेन
करोति ॥ १२ ॥ मौनमुनिकर्ममनयोगादि ॥ गतउद्देगः फलासिद्धान्यथात्वप्रयुक्तउद्देगोयस्मिन्कर्मणि ॥ १३ ॥ देवात्सपन्नेष्वश्वमेव कलजभक्षणादिकार्यपुर्णार्थिकोह
पापोहमिति वाङ्मूकशक्याकल्पितैर्धर्माधर्मैः ॥ १४ ॥ १५ ॥ शोकानिमित्तेषु नशोचते उदयनिमित्तेषु च नोदति ॥ १६ ॥ नारद्व्योपनीतयथोचितप्रयोजनकाले कार्यानुरूपवत्तस्य
ईश्वर उवाच ॥ ॥ सर्वांशं कापरित्यज्य धैर्यमातुं ब्यशाश्रुतम् ॥ महाभोक्ता महाकर्ता महात्यागी भवानव ॥ १७ ॥ ॥ भृंगी श उवाच ॥
किमुच्यते महाकर्ता महाभोक्ता किमुच्यते ॥ किमुच्यते महारत्यागी सन्म्यक्षयमेव भो ॥ १८ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ धर्माधर्मौ महाभागशं
काविरहिताशयः ॥ यः करोति यथाप्राप्तौ महाकर्ता स उच्यते ॥ १९ ॥ रागद्वेषौ सुरवंदुःखं धर्माधर्मौ फलाफले ॥ यः करोत्यनपेक्षेण महा
कर्ता स उच्यते ॥ २० ॥ मौनवाचिरहं भावो निर्मलो मुक्तमत्सरः ॥ यः करोति गतोद्देगं महाकर्ता स उच्यते ॥ २१ ॥ शुभाशुभपुकार्यपुण्यधर्मा
धर्मैः कुशंकया ॥ मतिर्न लिप्यते यस्य महाकर्ता स उच्यते ॥ २२ ॥ सर्वत्र विगतस्नेहोयः साक्षिवदवस्थितः ॥ निरिच्छं वत्तते कार्यं महाक
र्ता स उच्यते ॥ २३ ॥ उद्देगानंदरहितः समयास्वच्छयाधिया ॥ नशोचते यो नोदति महाकर्ता स उच्यते ॥ २४ ॥ यथार्थकाले मतिमानसं
सक्तमना मुनिः ॥ कार्यानुरूपवत्तस्यो महाकर्ता स उच्यते ॥ २५ ॥ उदासीनः कर्तृतां च कर्मार्कमाचरंश्च यः ॥ समयात्यंतरत्यंतं महाकर्ता
स उच्यते ॥ २६ ॥ स्वभावो नैव यः शांतः समतां न जहाति वै ॥ शुभाशुभं त्याचरन्मो महाकर्ता स उच्यते ॥ २७ ॥ जन्मस्थिति विनाशे पुंसोद
यास्तमयेषु च ॥ सममेव मनो यस्य महाकर्ता स उच्यते ॥ २८ ॥ नार्कचनद्वेषितयान् किंचिदभिकांक्षति ॥ भुंक्तं च प्रकृतं सर्वं महाभोक्ता स
उच्यते ॥ २९ ॥ नादत्तेऽप्याददानश्चनाचरत्याचरन्नापि ॥ भुंजानोपि न यो भुंक्ते महाभोक्ता स उच्यते ॥ ३० ॥ साक्षिवत्सकलं लोकव्यवहा
रमखिलजगतिः ॥ पश्यत्यपगतं च्छं यो महाभोक्ता स उच्यते ॥ ३१ ॥

स्तस्य योजनानुकूलचेष्टावान् ॥ ३२ ॥ कर्मार्कमविहितनिषिद्धकर्मणस्वयंदैवाच्चरस्तत्कर्तृतामन्यप्रेरणेन हेतुकर्तृतामापद्यमानश्चांतर्मनस्य कर्त्तृत्वनिश्चयेनोभयत्रयः सम
भावयति ॥ ३३ ॥ योमित्रेषु शुभममित्रेष्वशुभमाचरन्पिसमतां न जहाति ॥ हियस्माद्धेतोः स्वभावो नैव शांतः ॥ न सस्य च द्राष्टा दकता सदृश स्वभावो न्यथा भवतीत्यर्थः ॥ ३४ ॥
जन्मादिषु प्रचक्षुभावविकारेषु उदयोद्विहरस्तमयोपक्षयस्तस्य हेतुपुशरीरेषु निर्विकारसन्मात्रात्मदर्शनास्तममेव मनो यस्य ॥ ३५ ॥ महाभोक्तुर्लक्षणा न्याह ॥ न किंचिदित्यादिना ॥
प्रकृतमस्तु तत्रारब्धोपनीतम् ॥ ३६ ॥ इन्द्रियैर्विषयानाददानोप्यद्वयासगपूर्णात्मप्रतिष्ठत्वान्नादत्ते ॥ हस्तपादादिना आदानगमनायाचरन्पि निर्भ्रयात्मबुद्ध्यानाचरति ॥ एवम
शनायाचरतीति त्यद्वमात्मदर्शनान्भुंक्ते ॥ ३७ ॥ उदासीनः साक्षाद्द्रष्टा साक्षी तद्वत् ॥ ३८ ॥

अथारम्भादिक्रियायति ॥ शतारम्भादित्यर्थः ॥ यथाविज्ञेयास्तथी ॥ नोक्तमिति विधिश्चिपति ॥ १४ ॥ रम्यमलद्वयारम्यम् ॥ यथास्वप्नमयोभ्यामोरम्यस्वप्नद्वयारम्यत्वं प्रतिभा ॥ १५ ॥ समुत्पद्यमानो गायसमुपप्लवति ॥ २१ ॥ यस्याहुपयानोपयामा ॥ चकार पागुक्तगुणकद्वयसमुच्चयार्थः ॥ २७ ॥ अपमअस्तादुनिकटमयन्त्य ॥ २८ ॥ विररति विद्यतम् ॥ २९ ॥ तद्वदकाराकारापरिकृतमद्वयमेव ॥ ३० ॥ अभोज्यभाक्तुमशक्यम् ॥ अस्तद्वितिकादि ॥ विकल्पितविषयनम् ॥ ३१ ॥ अथारम्भकद्वयान्नकाराकारादि ॥ परिकटद्वयस्याभ्यामकारादि ॥ ३२ ॥ नृनिष्पन्नकलक्षणयाधियानिरतिशयानवपूर्णाद्व्याप्त्याधियामिभ्योतिष्ठत्यस्मिन्तिभा ॥ ३३ ॥ सुखेदुःखे क्रियायोर्योभावामावेभ्रमप्रदे ॥ यस्यनोक्तामतिमतिर्महाभोक्तोक्तसुच्यते ॥ २४ ॥ जराभरणमापधराज्यं तरिद्रयमेव च ॥ रम्यमित्यवयवेति महाभोक्तोक्तसुच्यते ॥ २५ ॥ महोति सुखदुःखानियधर्वासीवसागर ॥ समसमुपप्लवति महाभोक्तोक्तसुच्यते ॥ २६ ॥ अहोसामभतानुपि श्रद्धायादिवाश्रव ॥ नापयस्माध्यापयतामहाभोक्तोक्तसुच्यते ॥ २७ ॥ कद्वल्लवणतिक्रमसुखदुःखभुक्तमम् ॥ अधर्माश्रितिसाम्भनमहाभोक्तोक्तसुच्यते ॥ २८ ॥ सरसनीरसवैवसुरवविरतयथा ॥ यपस्थितिसमसौभ्योमहाभोक्तोक्तसुच्यते ॥ २९ ॥ स्तारवद्वनकारवशुभवाप्यशुभतया ॥ समतासुस्तिरयस्यमहाभोक्तोक्तसुच्यते ॥ ३० ॥ इदमभोज्यमभोज्यवेत्येवत्यक्काविकल्पितम् ॥ गताभिलाषयाभुक्तमहाभोक्तोक्तसुच्यते ॥ ३१ ॥ आपदसंपदमोहमानदमपरपरम् ॥ योभुक्तसमयादुद्धामहाभोक्तोक्तसुच्यते ॥ ३२ ॥ धर्माधर्मासुखदुःखतयामरणजन्मना ॥ धियायेनेतिसत्यकमहात्वागीसुच्यते ॥ ३३ ॥ सर्वच्छासकलाशकासर्वहोसर्वनिश्चया ॥ विधायेनपरित्यकमहात्वागीसुच्यते ॥ ३४ ॥ इदमभनसोदुःखैरिद्रियाणामनस्थिते ॥ नूनयेनोक्तितासतामहात्वागीसुच्यते ॥ ३५ ॥ नमद्वहानजन्माप्युक्तपुक्तनकर्मणा ॥ इतिनिश्चयवानतमहात्वागीसुच्यते ॥ ३६ ॥ येनधर्ममधर्मचमनोमननर्माहितम् ॥ सवन्नतपरित्यक्तमहाभ्यागीसुच्यते ॥ ३७ ॥ यावताहस्यकलनासकलेयविलोभ्यते ॥ सायेनसुप्तसत्यकामहात्वागीसुच्यते ॥ ३८ ॥ इत्युक्तद्वंद्वेनभर्गशायपुराण ॥ एतादृष्टिमवष्टभ्यतिपुराभगतज्वर ॥ ३९ ॥ नित्योदितविमलरूपमनतमाधमक्षोत्तिनेतरकलाकलनोर्हि किंचित् ॥ इत्येवभावयनिरजनतमुपतानिवाणमहिसकलामलशोतवति ॥ ४० ॥

सपार्द्धाभावन कायचेष्टा ॥ धियाविषयवाधादेववर्तितस्यक्ता ॥ १४ ॥ देशदीनासत्तातसुखं सव्येनमिध्यान्वुद्ध्याउज्जितात्यक्ता ॥ १५ ॥ युक्तपुक्तेर्विहितनिषिद्धेद्वयानिद्यावरणरूपेया ॥ १६ ॥ धर्मपधर्मवशातीरम् ॥ मनोभननभानसम् ॥ नृहितभागादिचेष्टितम् ॥ १७ ॥ सुप्तसत्यमवर्तनेनभाषासत्यक्ता ॥ १८ ॥ उपसहृति ॥ इतीति ॥ १९ ॥ यथाभावनयामाकाकर्त्तामहाभोक्तोक्तमहात्वागीसुच्यते ॥ २० ॥ विमोहिनिमिति ॥ देशमल्लेहोद्विषयकोशानानवस्थाययस्यवर्तितशाननिरजनतमुपेत सव्यपरिरोष्टनित्योदितविमलरूपमनतमाधमक्षोत्तिनेतरकलाकलनोर्हि किंचित् ॥ इत्येवभावयनिरजनतमुपतानिवाणमहिसकलामलशोतवति ॥ ४० ॥

सपार्द्धाभावन कायचेष्टा ॥ धियाविषयवाधादेववर्तितस्यक्ता ॥ १४ ॥ देशदीनासत्तातसुखं सव्येनमिध्यान्वुद्ध्याउज्जितात्यक्ता ॥ १५ ॥ युक्तपुक्तेर्विहितनिषिद्धेद्वयानिद्यावरणरूपेया ॥ १६ ॥ धर्मपधर्मवशातीरम् ॥ मनोभननभानसम् ॥ नृहितभागादिचेष्टितम् ॥ १७ ॥ सुप्तसत्यमवर्तनेनभाषासत्यक्ता ॥ १८ ॥ उपसहृति ॥ इतीति ॥ १९ ॥ यथाभावनयामाकाकर्त्तामहाभोक्तोक्तमहात्वागीसुच्यते ॥ २० ॥ विमोहिनिमिति ॥ देशमल्लेहोद्विषयकोशानानवस्थाययस्यवर्तितशाननिरजनतमुपेत सव्यपरिरोष्टनित्योदितविमलरूपमनतमाधमक्षोत्तिनेतरकलाकलनोर्हि किंचित् ॥ इत्येवभावयनिरजनतमुपतानिवाणमहिसकलामलशोतवति ॥ ४० ॥

हे अगहमसारेयत्किञ्चिन्नातितसमस्तेषुकल्पेषु द्विपराद्धाधिकालावयवेषु प्रसिद्धाना सर्वत्रार्याणामेकवीजमूलकारणभूतमनामयं स्वयं जन्मादिविकारामयशून्यं परमात्मरूप
ब्रह्मैव ॥ तच्च बृहत्सर्गभेदेर्बृहत्तसर्वभावविकल्पमपिरवमाकाशमेवास्ति ॥ सर्वाविकल्पशून्यमेवेत्यर्थः ॥ ४१ ॥ यत्तच्च किञ्चित्चिदपि सत्स्थूलमसत्सूक्ष्मं अपिशब्दात्कारणत्वं
देकरसाद्वत्क्षणोऽन्यन्नसंभवत्येव ॥ सत्. पृथक्के असत्त्वापत्तेः ॥ अपृथक्के सदैकरस्यापत्तेः ॥ प्रकारांतरस्य च सभावनायोगादिति भावः ॥ हे साधोऽनस्त्वसद्वत्सैवाहमित्येवातर्क
निश्चयः सत्प्रथमसमाभ्यभ्यासवलेन स्थित्वा समभूमिका क्रमेणाधिरुस्य गताशकविलासतथैवास्त्वर्थः ॥ ४२ ॥ हे माधो त्वयद्विअतर्मुखः सन्निराकृतहकतितामुपैपितदाव
हिष्ठसमस्तकार्यजातकुर्वन्पिकदाचिदपि खेदनायास्येवेत्यन्यः ॥ ४३ ॥ इति श्रीवाग्विष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० पंचदशोत्तरशततम सर्गः ॥ ११५ ॥

अनामयं ब्रह्म समस्तकल्पकार्यैकवीजं परमात्मरूपम् ॥ बृहच्च तर्कहितसर्वभावं खमस्ति भातीह यदंगकिञ्चित् ॥ ४१ ॥ अन्यत्किञ्चित्किं
चिद्विदं कदाचिन्नसंभवत्येव सत्प्यसच्च ॥ इत्येव साधो हृदनिश्चयोतः स्थित्वा गताशकविलासमास्व ॥ ४२ ॥ अंतर्मुखः सन्सततं समस्तं
कुर्वन्बहिष्ठं लुकार्प्यजातम् ॥ न खेदमायासिकदाचिदेव निराकृताहंकृतितामुपैषि ॥ ४३ ॥ इ० वा० वा० दे० भो० नि० पू० व्रतत्र
यत्निरूपणानामपंचदशोत्तरशततमः सर्गः ॥ ११५ ॥ श्रीराम उवाच ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञाचित्तेहंकारनाम
नि ॥ गलिते वा गलद्रूपे लिंगसत्त्वस्थकिं भवेत् ॥ १ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ बलादपि हि संजातानलिपंत्याशयं स्मितम् ॥ लोभमोहाद
योदोषाः प्रयांसो वसरोरुहम् ॥ २ ॥ मुदिताद्याः श्रियो वक्रं न मुंचंति कदाचन ॥ गलत्वं हंकारमये चित्ते गलति दुष्कृते ॥ ३ ॥ वासनाग्रंथय
श्चिन्ना इव जुल्यं त्यलंशनैः ॥ कोपस्तानवमायाति मोहो मां घाहि गच्छति ॥ ४ ॥ कामः क्लृप्तं गच्छति च लोभः क्रापिपलायते ॥ नो ह्यसंतीद्वि
यापयच्चैः खेदः स्फुरति नोच्चकैः ॥ ५ ॥ न दुःखान्युपबृंहंति न वलंति सुखानि च ॥ सर्वत्र समता दैति हृदि शैत्यप्रदायिनी ॥ ६ ॥ सुखदुःखाद
यस्त्वत्ते ह्यश्नंते यदि वामुखे ॥ हृद्यंत एव तुच्छत्वात् नालिपंति ते मनः ॥ ७ ॥ चित्ते गलति गीर्वाण गणस्य स्य हृणीयताम् ॥ साधुर्गच्छत्युदन्त्य

स्य समताशीतचंद्रिका ॥ ८ ॥ चित्तस्य गलतो नित्यं च नु धादिषु भूमिषु ॥ गलितस्य च लक्ष्माणि वप्यंते च पुमाश्च यात् ॥ १ ॥ सत्त्वस्थक्षीणवासन
स्य मनसो लिलक्षणम् ॥ १ ॥ एव पृष्टो वासिष्ठः प्रथमलोभमोहादिदोषक्षय एव मुख्यतल्लक्षणमित्याह ॥ बलादिति ॥ संजाताः संजनिताः परीक्षाद्यर्थपरेण बलादपि संपादिता इत्य
र्थः ॥ सितशुद्धशुभच ॥ २ ॥ सदा मुख्यप्रसन्नतादिरपि तल्लक्षणमित्याह ॥ मुदिताद्या इति ॥ दुष्कृते विप्रादहेतौ पापे ज्ञानाग्निना गलति सति ॥ ३ ॥ उत्तमप्रचयत्नलक्षणं ताराण्यप्याह ॥
वासनेत्यादिना ॥ ४ ॥ ५ ॥ शैल्यतापनिवृत्तिस्तत्त्वधारिणी ॥ ६ ॥ ननु ज्ञानिनामपि कदाचिन्मुखे सुखदुःखादिर्लिंगानि प्रसादमालिन्त्यादीनि दृश्यते यथा प्राक्कुभस्य दुर्वासः शापश्च
वणेशि रिव ध्वजस्य यथा वा विश्वामित्रेण हरिश्चंद्रच्छलने पुत्रघातेन च वसिष्ठस्य तत्कथमुदिताद्याः श्रियो वक्रं न मुंचंति लिलक्षणघटनेन चाह ॥ सुखदुःखादय इति ॥ भोजकप्रारब्ध
प्राबल्येन दुःखनष्टिगमालिन्त्याभासयोः कदाचिदुदये प्युत्तरक्षणे मिथ्यात्वबुद्धिर्बाधितत्वात् न तयोस्तच्चित्तले पकत्वमितिन स्याभावि कमरवादिप्रसादविधात इत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥

चित्तस्य गलतो नित्यं च नु धादिषु भूमिषु ॥ गलितस्य च लक्ष्माणि वप्यंते च पुमाश्च यात् ॥ १ ॥ सत्त्वस्थक्षीणवासन

[illegible]

वा० तात्पर्यम् ॥ नि० पू० पोद्दारोत्तरानामभ्यर्त्ता ॥ १११ ॥ ॥ १॥ ॥ कोहकयन्त्रद्विनिष्कारोच्चैर्निराशम् ॥ इदमाकार्त्तुनाप्रोक्तो विवेकः संप्रकीर्त्यते ॥ १ ॥ आदिपुरुषो
 मूढपुरुषापया ॥ पादशानिषारेणमुक्तः प्राणतपश्चिन्मात्रलाघातविषादयच्छिन्नाय ॥ १॥ २॥ इति त्वयसमर्थात्तद्विनिर्मुक्तत्वात् ॥ ३॥ नदिदेवदेवे केन देवद्विभक्तलोकादागतं
 मनुस्त्वपिनय ॥ ४ ॥ तमपयमममयायनपातिभुक्तिकरोति ॥ भाविनि ॥ ५ ॥ पादपदाद्वार्यायति ॥ कुलस्यारिणा ॥ ६ ॥ सत्यपापारिणाभक्तिकायम् ॥ कस्यभोक्तुस्तानि
 मन्द ॥ कस्यकनचित्तमिभिभवाद्भिक्षाभ्यते ॥ अनेनमुत्थानिपनाप्यमुल्लुपदरायरासायदायाननेनैतत्तयाप्यन्यनूनैर्जोषिकित्कनयित्वेतिमुञ्च्यते ॥ ७ ॥ निमुच्यये
 किञ्चकनमिषयर्की ॥ ८ ॥ मज्जन्तस्यपराशयोनिताह्वयस्यार्कदशानिभ्यस्तस्यपथमनुल्लुकात् ॥ यद्विद्विनि ॥ तथाप्युच्चिन्नाकागतं अस्तसत्त्वकपनलद्वेतिभाष ॥ ९ ॥

ननु साख्या उपदाने परमसुखतया स्थितमेव कार्यं निमित्तैराविर्भाव्यते इत्याहुः ॥ वेदांतिनस्तु सद्रसैव जगदात्मना सर्गोत्पद्यत इति तत्कथं तन्मा स्तीत्युच्यते तत्राप्युच्यते ॥ यस्मिन्
 ति ॥ साक्षिणा इद्विधैवार्थानोदश्यते तत्किंचिदपि सोपादानेन स्थितप्रमाणाभावादित्यर्थः ॥ १० ॥ स्यादपि न सावानाप्यस्य यतो नास्तीत्यर्थः ॥ द्वितीयमप्याह ॥ अविनाश
 मिति ॥ ११ ॥ प्रतिविवमिति ॥ तथा च दर्शसत्तायाः प्रतिविवेखिवसर्गाभ्यासाद्ब्रह्मसत्तानुविद्धजगदस्तु नाम तथापि त्यतः सत्त्वं तस्य नास्त्येवेति तन्मा स्तीत्युक्तिर्युक्तैवेति भावः
 ॥ १२ ॥ कस्तिर्हि बहुस्याप्रजायेयेति सकल्पब्रह्मण एव जगज्जीवभावश्चेतरेषां यस्तत्राह ॥ भात्यभावेति ॥ स्फुरणशक्तयश्चिदाभासाः ॥ ब्रह्मादन्तर्गत्स्थूलसूक्ष्मसूक्ष्मभिमनेन त
 द्रूपताम् ॥ भूतनापृथिव्याद्यभिमनेन तद्रूपताम् ॥ १३ ॥ अन्यत्त्वचतुर्विधं भूतप्रामताम् ॥ तथा मिथ्यापाधिषु भाग्याचिदाभासानां यथादिकल्पनानवस्तुनस्तत्त्वसक्तिरित्याह ॥ अ
 यथा गंधर्वनगरं यथा वारिमरुस्थले ॥ यत्तु नोदश्यते किंचित्तन्ना किंचिदिव स्थितम् ॥ १० ॥ मनःपथुं द्रियातीतं यस्यादपि निरंकचन ॥ अ
 विनाशं तदस्तीह तत्सदात्मैतिकथ्यते ॥ ११ ॥ इयंतु सर्वदृश्यादयाराजन्मर्गपरंपरा ॥ तस्मिन्नेव महादर्शोऽप्रतिविवमुपागता ॥ १२ ॥ भाः
 स्वभावसमुत्पन्नान्ब्रह्मस्फुरणशक्तयः ॥ काश्चिद्ब्रह्मादन्तर्गत्तिकाश्चिद्ब्रह्मच्छंतिभूतताम् ॥ १३ ॥ अन्यास्त्वन्त्यत्वमायांति भवत्येवं जगत्स्थि
 तिः ॥ नवं धोस्ति न मोक्षोस्ति ब्रह्मैवास्ति निरामयम् ॥ नैक्यमस्ति न च द्वित्वं संवित्सारं विजृम्भते ॥ १४ ॥ एकं यथा स्फुरति वारितरंगभंगैरं
 परस्फुरति चिन्नचकिंचिदेव ॥ त्वं वंधमोक्षकलने प्रविमुच्यदूरे स्वस्थो भवाऽभवभयोऽभयसार एव ॥ १५ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षो
 पायेषु निर्वाणप्रकरणे पू० इक्ष्वाकुमनुसंवादे सप्तदशाधिकशततमः सर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ मनुस्वाच ॥ ॥ संकल्पोन्मु
 खतां याताः सत्यश्चिन्मात्रसंविदः ॥ आपस्तरंगत्वमिव यांति भूमिपजीवताम् ॥ १ ॥ ते जीवाः संसारं तीह संसारे पूर्वमुत्थिते ॥ सुखदुःखद
 शामोहो मनस्येवास्ति नात्मनि ॥ २ ॥ अदृश्यो दृश्यते राहुर्गृहीते न यथेदुना ॥ तथानुभवमात्रात्मा दृश्येनात्मावलोक्यते ॥ ३ ॥ नशास्त्रेर्ना
 पिगुरुणा दृश्यते परमेश्वरः ॥ दृश्यते स्वात्मनेवात्मा स्वयासात्वरथयाधिया ॥ ४ ॥

नबधोस्तीति ॥ १४ ॥ उक्तद्वितीयप्रश्नोत्तरमुपसहरति ॥ एकमिति ॥ यथा एकवारितरंगभेदैः परस्फुरति एव चिदपि जगद्भेदैः परस्फुरति ॥ मायाभावात्वात्तच्च न किंचिदेव
 अतस्त्ववधमोक्षधर्मोदरे प्रविमुच्य न विद्यते भवभययस्य तथा विधे सन्नभयब्रह्मसार एव भवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० सप्तदशोत्तरश
 ततमः सर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ कुतः सर्गः कदाकस्य केनेत्येवामिहोत्तरं ॥ तथा त्वदर्शनापायामनुमानत्रयकीर्तिताः ॥ १ ॥ तत्रादौ शुद्धसंविदो जीवभावे निमित्तमा
 ह ॥ सकल्पेति ॥ चिन्मात्रस्य शुद्धचैतन्यस्याविद्यायात्तत्सत्कारविचित्रायां प्रतिविवरूपाः सविदः सत्काराणामंतःकरणतया परिणामेन दृष्टिचिन्मात्रा जीवतां यांति ॥ १ ॥
 पूर्वमुत्थिते उपाधितया आविर्भूते सारे समदिव्य छिन्नमनसः कार्ये ॥ एवं सति यत्फलितं तदाह ॥ सुखदुःखेति ॥ २ ॥ नन्वदृश्य आत्मा कथं दृश्ये मनसि ससारदुःखीतद्विमुक्तो वा अ
 विवेके विवेको वा दृश्यते तत्राह ॥ अदृश्य इति ॥ दृश्येनातःकरणेन चरमसाक्षात्काररूपतस्परिणामेन च निमित्तेन ॥ ३ ॥ सत्त्वस्थयानिरहममतावस्थया ॥ ४ ॥

निरुपमतादृष्टिप्राद्विकथद्वयत्वं नित्यं यति ॥ पथिकादिति ॥ ५ ॥ अथ धारणमुपधासादितापीडनम् ॥ ६ ॥ पदायमात्रउदासीनपदार्थसाधारणसत्यव्यवस्थाम
 पशुदासत्वात्मात्रमधुर ॥ ७ ॥ ८ ॥ नविद्योर्कचिन्मात्रमपि पथयाधिधमिन्मात्रतदुपोगगनादप्यु सुखम् ॥ सुसारवंधनीनमुक्तिहेतुरिति यावत् ॥ ९ ॥ अजगती
 नवहिंसासंगविषयेशानसुरण्युत्पद्यतमाह ॥ यदेति ॥ १० ॥ यथाअगदायाकारताहेमपदसन्निवेशावयवविन्यासैश्चिन्मत्तद्वशात्सन्निपजगत्तन्मूलमायाकूपेइत्य
 य ॥ ११ ॥ आत्मनःकालावधारणस्यतद्विषयिदुःकालस्वअन्यपुषसहारस्यातसमुद्रतामाह ॥ विनाशेति ॥ विनाशएवबाहवोवद्वधाघ्नितोनाफातविशिष्टम् ॥ भूतानिभार्णि
 पथिका पथिदस्तेतराद्वैपविमुक्तया ॥ यथाधियातयैवेतद्वृथ्या-स्त्रिधियादय ॥ ५ ॥ एतेपुनादर-कार्यं सतानैवावधारणम् ॥ पदार्थ
 मात्रताविधास्तिष्ठत्वेतययासुखम् ॥ ६ ॥ पदार्थमात्रदेहादिधियासंत्यज्यदुरत ॥ आशीतलान्त-करणो नित्यमात्ममयोभव ॥ ७ ॥ दे
 हेहमिति यादुद्धि साससारनिबधनी ॥ नकदाधिदियबुद्धिरादेयाहिमुमुक्षुभि ॥ ८ ॥ नर्किचिन्मात्रचिन्मात्ररूपोस्मिगगनादणु ॥ इ
 तियाशाश्वतीबुद्धिस्सानससारवंधनी ॥ ९ ॥ यथाविमलतोयानांघ्रिहरंतश्चभावनम् ॥ तेजस्तिष्ठतिसर्वत्रतयात्मासर्ववस्तुषु ॥ १० ॥
 सन्निवेशाशर्वचिन्मयपद्मेसौगदादिता ॥ आत्मनस्तदतद्रूपातयैवजगदादिता ॥ ११ ॥ विनाशवाहवाक्रांतमीमंकात्ममहार्णवम् ॥
 जगज्जालतरणिणयोतिभूततरणिका ॥ १२ ॥ तथाप्यप्राप्यपूर्णस्यय पाताकालवारिधे ॥ तमात्मानमहागस्त्यराज-भावावयवसर्वदा
 ॥ १३ ॥ अनात्मन्यात्मतामस्मिन्देहादौदृश्यजालके ॥ त्वक्कासत्वमुपाकृदोगूढस्तिष्ठययासुखम् ॥ १४ ॥ कुक्कोटरसंस्तुतविस्मृत्यजन
 नीस्तुतम् ॥ यथारोदितिपुनार्थतयात्मार्यमयंजन ॥ १५ ॥ अजरामरमात्मानमबुद्धापारिरोदिति ॥ हाहाताहमनायोहनशोस्मीतिवपु
 ध्वयं ॥ १६ ॥ यथावारिपरिस्फुटानाकारविलोफते ॥ तथासकलवशतश्चिद्वस्त्रपरिवृंहति ॥ १७ ॥ सस्याप्यसंकलकलंकमुक्तचित्त
 त्वमात्मन्युपशान्तकल ॥ स्पदेष्यसंसंदंभिवेहतिष्ठस्वस्य सुखीराज्यमिदंशशिधि ॥ १८ ॥ ॥ इत्यार्षेवासिष्टम् ० वा० दे० भो० नि०
 पू० इदंवाकुमनुसवादअष्टादशोत्तरशततम-संगा ॥ ११८ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥
 निकायालरगायासाम् ॥ १९ ॥ यथासर्वभगज्जालभक्षणेप्ययाप्यपूषसाहमस्यकालधारिधेय-पातापानकर्त्ता ॥ १९ ॥ सत्यनिर्वासनीभाषम् ॥ २० ॥ नित्यलब्धेप्यात्म
 मयत्प्रतापान्तारोकद्वयम् ॥ कुक्कोटरति ॥ १५ ॥ अपुष्ययेहेनारो ॥ १६ ॥ परितोहृदैनिकार्यपरपरायावधेति ॥ १७ ॥ हेपुषत्वसकलकलंकमुक्तचित्तमालनिर्वाप्यस
 मूढसर्वसंशोपशमप्रारम्भयोगोपयोगित्वमिन्मासावशेषादुपशान्तकल्य सपुष्यवहारपद्मदृष्टिप्राद्विषयेशानसुराभासावशेषस्यवद्वेषादुपशान्तकल्य सुखीनिर्वा
 दराज्यशशिपिण्डय ॥ शास्यशारदस्याभीयत्वेनासिद्धलाद्धेर्धि ॥ १८ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठस्य ० गार्ग्यपथकाशेर्निर्वाण पू० अष्टादशोत्तरशततम-सर्व-॥ ११८ ॥

वण्यते पुरुषस्यात्र सातन्मोक्षबंधयोः ॥ विद्याविद्यात्मशक्तिभ्यां सत्यासत्यात्मनिश्चयात् ॥ १ ॥ स्पृष्टेऽप्यर्तस्पर्शमिव हतिष्ठेत्युक्तं तत्र ब्रह्म किमर्थमायया स्पृष्टेते कथंचासंस्पृष्टेतिष्ठ
 तीतीश्वाकोर्जिज्ञासालिङ्गैरुपलब्ध्यमनुराह ॥ सर्गात्मभिरिति ॥ विभुरयपरमात्मा प्रसवधर्मिण्या आविद्याशक्त्या अविदुषः प्रति सर्गात्मकै स्पृष्टे क्रीडते विदुषः प्रति तु तत्सहारात्मिक
 याविद्याशक्त्या समूलसर्गसहत्वबोधितत्वात्कूटस्थद्वये आत्मनि सदैव तिष्ठतीत्यर्थः ॥ १ ॥ तत्र रागाद्यहंत्तस्य सर्गशक्त्युदयद्वयवैराग्या निवृत्तस्य सहाराशक्त्युदयोऽपि स्वरसतएव
 भवतीत्याह ॥ स्वयमिति ॥ २ ॥ तत्र ज्ञातात्मनि जीवजगत्साधारणसत्तासमान्यात्मना विभाव्यमानेन द्विशेषात्मकबाध्यात्मिकपदार्थजालकल्पने दृष्टान्ताह ॥ चंद्रेति ॥
 अर्धेषु प्रभाज्जालाप्रभेदा यथा कल्पितास्तथा जगद्वैचित्र्यतद्द्रव्यकबुद्ध्यादिवैचित्र्यकल्पितमित्यन्वयः ॥ तन्मायो महणमायाशवलदृष्टान्तर्यम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ सर्वगतस्य प्रकाश
 मनुरुवाच ॥ ॥ सर्गात्मभिर्विभुः स्पृष्टैः क्रीडते बालवत्स्वयम् ॥ संहारात्मकशक्त्या यत्सहत्यात्मनि तिष्ठति ॥ १ ॥ स्वयमस्य तथा शक्तिरुद-
 त्यावध्यते यथा ॥ स्वयमस्य तथा शक्तिरुदेत्युन्मच्यते यथा ॥ २ ॥ चंद्रार्कवक्त्रितसायोरलादीनां यथा चिपः ॥ यथा पद्मादिदृक्षाणां निर्झरा
 णां यथा कणाः ॥ ३ ॥ तथ दंबह्यणिस्फुरेजगद्बुद्ध्यादिकल्पितम् ॥ दुःखप्रदमतज्ज्ञानांतदवातदिव स्थितम् ॥ ४ ॥ अहो नु चित्रात्मना यं
 तात विश्वविमोहिनी ॥ सर्वांगप्रोतमप्यात्मना यदात्मानं न पश्यति ॥ ५ ॥ चिदादर्शमयं सर्वजगदित्येव भावयन् ॥ यस्मिंस्तु पशान्तिच्छंस
 ब्रह्मकवचः सुखी ॥ ६ ॥ अहमर्थविमुक्तेन भावेनाभावरूपिणा ॥ सर्वशून्यं निरालंबं चिद्रूपमिति भावयेत् ॥ ७ ॥ इदं स्पृष्टमिदं नेति बीजंत
 दुःखसंतते ॥ तस्मिन्त्याभ्याग्निना दग्धे दुःखस्यावसरः कुतः ॥ ८ ॥ राजन्नभावना ह्येण रम्यारम्यविभागिता ॥ पौरुषातिशयेनाशुस्वेनैवां
 तर्विलूयताम् ॥ ९ ॥ अभावनेन भावनां विलूय कर्मकाननम् ॥ परं समेत्य तानवां विशोक् एव तिष्ठु भाः ॥ १० ॥

स्यात्मानोऽदर्शनमसतोऽप्रकाशस्यापि जगतस्फुटदर्शनं चाश्रयमधाटितपटनासमर्थमायावलोकदेवेत्याह ॥ अहो इति ॥ सर्वव्येष्टव्यवसायेषु बाध्यात्मिकभावेषु प्रोतमतर्ब
 हिश्वभ्यामप्यात्मानयद्यस्मान्न पश्यति ॥ ५ ॥ कया तर्हि भावनया आत्मानं दृष्ट्वा सुखी स्यात्तामाह ॥ चिदादर्शमयमित्यादिना ॥ आदर्शेन गरादिरिव ब्रह्मणि जगत्ताति भासि क
 नवास्तवमिति भावयन्तित्यर्थः ॥ मोहशरैरेभेद्यब्रह्मैकवचयस्य स ॥ ६ ॥ ७ ॥ इति वैषम्यकल्पनमिति शेषः ॥ ८ ॥ अभावनासमाध्यभ्यासेन सर्वदृश्यविस्मृतिस्तद्वृक्षणेना
 ह्येण रम्यारम्ययोः पदार्थयोर्धिभाविता प्रिया प्रियता वैषम्यकल्पना साहिरागद्वेषहेतुः समदृष्टिदाढ्यलक्षणपुरुषप्रयत्नातिशयेन विलूयतां लिखताम् ॥ ९ ॥ सभाधिलक्षणेनाज्ञा
 वनेन बाध्यार्थभावनतत्पराजकधर्मार्थमूलक्षणकर्मकाननं च विलूय परमाकाशादप्यधिकतानवसौ क्ष्म्यं समेत्य तद्वलेन शोके ह्वलेषु विशेषोक् एव तिष्ठेत्यर्थः ॥ १० ॥

४ पुपलपयमिव विठाससम्समाभिनागन्तिनवासकन्तनाभासपूणात्मनाभारतमुच्यते भागवतमूलम् ॥ १ ॥ अथानन्तरात्मनोऽपि ननु
 यस्मिन्पापविपलादिभिरुत्पन्नलक्ष्मणकृतोऽप्यनिरालससारापयपयपयपयभूमिकासुखिरायस्थित्यतिशयमभूमिकायात्मनिकविशेषैपम्यराभेनसमभूमिकापु
 लनात्तिर शुपभात्मनिकवासनागतकामुपसारास्यच्छाभाभोगाकारोपस्यनयाविधोऽभयचिद्विपुलस्य ॥ अथवाचतुर्गिपरिभ्यनुर्यापाश्वतलोभूमिकाकमेणद
 र्दराभाभ्या ॥ ११ ॥ ॥ इतिर्मासिद्वयमन्तरात्पयप्रकारोनिषाणप्रकरणेणकोनिषाधिकारातमस्य ॥ १११ ॥ ॥ ११ ॥ ॥ ११ ॥ ॥ ११ ॥
 पुनरुभूमिकास्तिस्वामुपयमानस्यनृतर ॥ भक्त्यपरात्तिस्वोभूमिकासमर्पिता ॥ १ ॥ परसवेत्यतनवमिति यथोगभूमिकाभ्यासफलमुक्तदुष्याप्यभूताभूमिकाभेदान्वर्ण
 पक्षमशास्त्रारिता ॥ तथावसाधनदृष्टयसारात्मसहितरसनीभ्याद्विद्वदयकप्रणययमाभूमिकेत्यादिनिष्कर्षाऽन्तर्निष्पन्नकरणार्थिताएवाभयोभ्या ॥ १ ॥ विचार
 शान्तिसुवनात्तोगाभूम्याविभागायहिष्कृतोनालितकलनाभासोह्यसोविवेकविलासवान् ॥ अधिगतपरानदस्पदश्चिरायनिरामयश
 मन्मन्मन्तिरवच्छासोगोमवाप्तयचिद्विपु ॥ ११ ॥ ॥ इत्यपेवावांटे० मो० नि० पू० इद्वक्कुमनुसवादेणकोनिषाधिकारातम
 मग ॥ १११ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ मनुकवाच ॥ ॥ शास्त्रसज्जनसपुर्केन्द्रान्माटीविवधयेत् ॥ त्रयमाभूमिकेयोक्तयोगस्यैवचयो
 गिन ॥ १ ॥ विचारणाद्विर्थास्यात्तुर्तायासंगभावना ॥ विलापनीचतुर्थीस्याद्वासानाविलयात्मिका ॥ २ ॥ शुद्धसविन्मयानदरूपाम
 वतिपयर्मा ॥ अधभुमननुद्धासोर्जावन्मुक्तोज्ञतिपति ॥ ३ ॥ स्वसवेदनरूपयपणीभवतिभूमिका ॥ आनन्दकथनाकारासुपुनसदृशा
 स्थिति ॥ ४ ॥ तुयावस्थापशान्तायमुक्तिरवहकवलम् ॥ समतास्वच्छतासौम्यासममीभूमिकाभवेत् ॥ ५ ॥ तुयातीतातुयावस्थापरा
 निवाणरुपिणी ॥ सममीसापरिदोहाविपयस्यान्तर्जावतान् ॥ ६ ॥ पूर्वावस्थान्वयत्वजगद्वदित्येवसंस्थितम् ॥ चतुर्थीस्त्वमहत्तुक्ता
 स्वनाभयवजगत् ॥ ७ ॥ आनन्दकथनीभावात्सुपुनास्यातुपंचमी ॥ असवेदनरूपयपणीतुयंपदामिषा ॥ ८ ॥
 भावननम् ॥ अक्षयस्याद्विर्थात्मनाभावनातिदिध्यासनम् ॥ विद्यापरीतस्वसाक्षात्कोणक्षानादिप्रपचस्यबाधलत्वाभिनी ॥ वासनापदन्तराभ्याऽविधाप्यते ॥ २ ॥
 शुद्धसविन्मयसमाधिराकारतत्रयामपुण्यआनन्दरूपा ॥ तीक्ष्णदृष्टीनिनुभावनाद्वयति ॥ अर्थेति ॥ यथानिदरोषेणाधीष्टमाधैष्यदुद्धपुष्टयोभासराभादीनाक
 लपच्यपदरापुस्तस्यकोनयतिवचनादिभ्यश्चरामिच्छन्निद्वपुस्तानकालेऽप्यस्याभूमिकायायोगीतिष्ठतीत्यर्थ ॥ १ ॥ स्वसवेदनस्वरसतरापाक्षीयमाणाश्रद्धाकारानुभव
 लिलरूपा ॥ तद्वद्वि ॥ आनन्देति ॥ २ ॥ अथपदसाहसिरपिर्सायतेनदाविष्कृतमल्लैषपूर्णस्वपकारावधारितप्येतयाकीद्वत् स्थिति सममीभूमिकासौम्यपारासमसितस्व
 रभावेतिदपुक्तपथ ॥ आयाभूमिकापयस्यस्यमाणीशैर्कोकाराण्यदीनुया ॥ ५ ॥ समस्याअद्वयाम्ययोगिनीवनकीर्तनमाध्विरोचोनाभ्यदस्यभेदपदेत्यारायेनाह ॥
 नृपार्थोदने ॥ सममीभूमिर्भेदनुपार्थोनाप्यपारितोद्गीतासतीतिरेवमुक्तिरवयतेसाध्वनीकतयोनिनिषयोनस्यादित्यर्थ ॥ १ ॥ ७ ॥ ८ ॥

तमेवप्रशंसति ॥ मनोवचोभिरित्यादिना ॥ १ ॥ तस्यामेव सर्वदृशानां प्रत्यगात्मनिसम्यक्विलयादात्यंतिकी जीवन्मुक्तेत्याह ॥ अंतरिति ॥ तथा सप्तमभूमिकप्रसिद्धया
 ॥ १० ॥ ११ ॥ तस्यानु जीवन्मुक्तम्यकीदृशो न भवत्समाह ॥ न विधेइति ॥ १२ ॥ एककः एकचरोयतिः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ अतिक्षुद्रेषु तृणापेषु अतिमहत्त्ववरे अति
 प्रकशोभा नौयत्तस्य सितरत्नमात्रतद्देवप्रत्यक्षिन्मात्रमहमस्मीत्यखड्गमहावाक्यार्थमत्वेत्यर्थः ॥ १६ ॥ चितोभेमहिमा व्यापक इति तस्य परमात्मनो महिमानं ज्ञात्वा कक्षयीमर
 णादिद्वि स्वभागित्यर्थः ॥ तथा च श्रुतिः ॥ एष नित्यो महिमा ब्राह्मणस्य न वधीते कर्मणानो कनीयात् ॥ तस्यैव स्यात्सर्वविश्वविदित्वानलिप्यते कर्मणा पापकेनेति ॥ १७ ॥ जीवन्मु
 त्तुर्यातीतपदावस्था सप्तमीभूमिकोत्तमा ॥ मनोवचोभिरप्राप्त्या स्वप्रकाशपदालिका ॥ १८ ॥ अंतःप्रत्याहतिवशाच्चेत्यंचेन्न विभावित
 म् ॥ मुक्त्वा स्य संदेहो महासमतया तथा ॥ १९ ॥ यद्भोगसुखदुःखं शरीरपरामृष्टपूर्णधीः ॥ स शरीरोऽशरीरो वा भवत्येवंमतिः पुमान् ॥ ११ ॥
 न भिद्येन च जीवा मिना हंसनाप्यसन्नयम् ॥ आत्मारामो नरस्तिष्ठेत्तन्मुक्तत्वमुदाहृतम् ॥ २० ॥ व्यवहार्युपशान्तो वा गृहस्थो वाथ वैककः ॥
 अहंन किंचिच्चिदिति मत्वा जीवो न शोचति ॥ १३ ॥ अलेपको ह मजरानीरागः शांतवासनः ॥ निर्मलास्मि चिदाकाशमिति मत्वा न शो
 चति ॥ १४ ॥ अहंमतादिरहितः शुद्धो बुद्धोऽजरामरः ॥ शांतः समसमाभास इति मत्वा न शोचति ॥ १५ ॥ तृणाग्रं ध्वं वरेभानौ न रनागाम
 रेणुच ॥ यत्तदस्ति तदेवेति मत्वा भूयान शोचति ॥ १६ ॥ तिर्यग्ध्वं मधस्तान्मेव्यापको महिमा चितः ॥ तस्यानंतविलासस्य ज्ञात्वोति कइव
 क्षयी ॥ १७ ॥ बद्धवासनमर्थीयः सेव्यते सुखयत्यसौ ॥ यत्सुखाय तदेवा शुभस्तु दुःखाय नाशतः ॥ १८ ॥ अविनाभावनिष्ठत्वं प्रसिद्धं सु
 खदुःखयोः ॥ तनुवासनमर्थीयः सेव्यते वा विवासनम् ॥ १९ ॥ नासौ सुखाय तनासौ नाशकाले न दुःखदः ॥ क्षीणवासनया बुद्ध्या यत्क
 र्म क्रियते न प ॥ २० ॥ तद्भवजीव बद्धयोनं कुरं प्रविमुचति ॥ देहेद्रियादिना कर्मकरणौ पेन कल्प्यते ॥ २१ ॥ एकः कर्त्ता च भोक्ता च कइ
 वां गोपयते ॥ भावनां सर्वभावेभ्यः समुत्सृज्य समुत्थितः ॥ २२ ॥ शशांकशीतलः पूर्णो भाति भासेव भास्करः ॥ क्रियमाणा कृता कर्मतू
 लश्रीर्देहशाल्मले ॥ २३ ॥ ज्ञानानिलसमुद्भूता प्रोड्डी यक्कापि गच्छति ॥ सर्वैव हि कलाजंतोरनभ्यासेन न भ्रमति ॥ २४ ॥
 कतानामपि जीवनस्य विषयभोगाधीनत्वाद्द्विषयनाशोऽज्ञादेव दुःखप्रामिमाशक्यविशेषवक्तुमज्ञास्य विषयनाशोऽद्वैतोत्तिप्रकारमाह ॥ बद्धवासनमिति सार्धेन ॥ १८ ॥ अवि
 नाभावनिष्ठत्वसहावस्थितिनियमः ॥ जीवन्मुक्तानां तद्वैलक्षण्यमाह ॥ तनुवासनमिति ॥ चतुर्थादिभूमिकास्तनुवासनं सप्तमभूमौ तु विवासनम् ॥ १९ ॥ एवं कर्मापि तेषाम
 लेपकमित्याह ॥ क्षीणेति ॥ २० ॥ देहेद्रियादिषु भिन्नेष्वेकात्मतादायक्या व्यासेन तत्कृतकर्मस्य ह भवैकः कर्त्तैत्यभिमानो हि कर्मभिल्लेषः स्यात् न च मुक्तानां सोऽस्तीत्याशयेनाह ॥
 देहेद्रियादिनेति ॥ २१ ॥ भावानामहंता यथासम् ॥ सर्वेभ्यो देहेद्रियादिभावेभ्यः सस्यगुत्सृज्य सस्यगुत्थितो निर्गतः ॥ २२ ॥ कृतासंचितरूपा ॥ २३ ॥ कर्मवद्भानकलापि
 कालेन श्येदित्याशक्याह ॥ सर्वैवेति ॥ २४ ॥

॥ १५ ॥ यथा सरस्तुजलधिपुसमुद्रमुद्राच्छोपमेकमवस्तुरतिग्राविलेपुमायिकवस्तुपुनरुत्तमेताभ्यासाद्विश्वरूप स्वस्तस्तुभ्याभस्तभाभा आत्मा एकपृष्ठसुरति शत ई अ
गमितलभगतस्तत्प्रापेन सधा प्रसीतसकलमप्युक्तभूरिद्विष्यकस्तपयति शिष्टवस्तुतां राभापमेवाहमिति विद्वीत्यर्थ ॥ १६ ॥ इति श्री वासिष्ठमं तात्पर्यप्रकारे नि

पुंश्चिन्मन्तरादतम सग ॥ १२० ॥ ॥ ५ ॥ यथा एकप्येन्मीवोपयाचोच्छ्रित्यपुन्ये ॥ अमृतं प्राप्नोते सत्यं विप्रजन्मपुनरेति ॥ १ ॥ यथा आनिरति श

यानंदं द्रव्यसत्यमिष्यकलमदानां जीवाप्यानाम ॥ यावदिति ॥ सार्धकस्त्यानेत्याह ॥ अविश्वेकमिति ॥ १ ॥ अस्मानसयासंयमाभम ॥ २ ॥ भोगा रोषस्वर्गनरकादी

कपरीभिरास्येत्याह ॥ कथमिति ॥ भोगैरित्येतादयो यदकदं अत्राभापटीमवषट्पदद्वयोभाभूरित्यर्थ ॥ ३ ॥ तस्यापि यदे सवृधनमप्योन्यकं ठासं जनलक्षणवरीयति ॥

एषा ज्ञानकलात्वं स कृज्जातादिर्नदिते ॥ वद्विमेति पलदेव सुक्षेत्रपुमशांतिवत् ॥ २५ ॥ एक सुरतत्त्विलवस्तुपुविश्वरूप आत्मा सर

स्तुजलधिष्विवतोयमच्छम् ॥ सशांतसंकलनभूरिकलापमेकसत्तांशमात्रमखिलजगदंगविद्धि ॥ २६ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो०

नि० पु० इद्वत्वाकुम० सप्तभूमिकाविभागो नाम विंशत्युत्तरशततम सर्ग ॥ १२० ॥ ॥ ५ ॥ मनुकवाच ॥ यावद्विषयभोगा राजा जी

वास्त्यतावदात्मन ॥ अविश्वेकेन सपत्न्या साप्याशां हिनवस्तुत ॥ १ ॥ विवेकवशतो याता स्यमभाशायता तदा ॥ आत्मा जीवत्वमुत्सृज्य

दक्षतामेतपनामय ॥ २ ॥ ऊर्ध्वादधस्तयाधस्तात्पुनरुर्ध्ववर्जं शिरम् ॥ माससाररपटस्य चितारज्ज्वापटीभव ॥ ३ ॥ इदमभाहमस्येति

दुर्ध्वप्रयांति ॥ ५ ॥ स्वप्रकाशस्वभावनमवलब्ध्या विलयितम् ॥ आस्यसपुरितकाशजगति वृषपश्येह ॥ ६ ॥ यदैवचितोरूपतनु

द्ममल्लहितम् ॥ तदैवतीणसंसारपरमेश्वरतां गत ॥ ७ ॥ ब्रह्मेद्रविष्णुवरुणायपत्कर्तुंसमुपता ॥ तदद्विष्टपु सर्वकरो भूतिवभावयेत्

॥ ८ ॥ यद्युपयुदायपदशानपुनिगपत् ॥ सर्वमेव गतस्तत्पथि द्रिस्तासाल्यनकुश ॥ ९ ॥ चिन्मात्रत्वप्रयातस्य तीर्णं नृत्योरचेतस ॥ यो

सर्वसरमानंदकनासावुपनीयते ॥ १० ॥ नाप्यशून्यं न शून्यचनचित्पुनचिन्मयम् ॥ नात्मरूपनात्मरूपमुवनभावयन्भव ॥ ११ ॥

इदमिति ॥ ४ ॥ तद्वद्विष्टपुनरुत्तमेतादयाभ्यासमपि त्याज्यमस्तल्लसर्वोत्कर्षाह ॥ अस्त्येति ॥ ५ ॥ जगति सपुरितसत्त्वतोप्यप्यधधानेन भगति चिदाकाशमेव रूप ॥ ६ ॥ तत्पुण्यम् ॥ ७ ॥ मनुभगाकलुलापस्त्यालिकपयपरमेश्वरतां गतस्तथाह ॥ ब्रह्मेति ॥ ८ ॥ नमस्तस्या सत्त्वा किदास्तत्त्वविस्तारसु कथयमात्मन कदुतां प्रापयदिति चेन्मावंदोष आत्मसत्त्वैरसहकल्पनानां सत्यत्वसंभवादित्याराधेनाह ॥ येष्विति ॥ इतरेषु शाब्देषु ॥ ९ ॥ ननु ससारगणेषु लोकांस्तथाह ॥ चिन्मात्रत्वमिति ॥ निरुपमत्वप्रकाशान रयामिरवताभदस्य ॥ १० ॥ यद्विप्रसत्त्वतामगदप्युपनीहैवेनायति यद्विमेति नीतिनिषेधाच्छून्यमर्हत्सर्वं कथुताल्लक्षणे भवताभ्याप्यात मथायद्विकगद्विष्टपुमेवत द्विष्टिनापि भानात्तद्विष्टरूपनैरासह्यतां नुविद्वेद्विष्टासकनेते ज्ञासाभास्यते न नीक्षय यद्विष्टविष्टपुमेव यथायस्य चिद्विज्ञातान्पुनयेनेतद्विष्टितस्मदिकारतापत्तिः पुनमना लक्ष्यत्वमिदमनोऽपेनानां सर्वभाभाभासां तद्विज्ञातारूपस्यैकाग्र आत्मलक्ष्येन पुनरापेनयाप्यस्याद्विष्टोपाद्विष्टनीयताल्लक्षणेन पराद्विरति ॥ यावदिति ॥ ११ ॥

कथयति तच्छास्यति तत्राह ॥ एतदिति ॥ एतस्यात्मनः स्वपारमार्थिकं रूपमासाद्य साक्षात्कृत्य ॥ १२ ॥ प्रकृतिः स्वाभाविकात्मरूपम् ॥ भावना अनादिविस्तृतस्वरूपप्रतिपत्तिः सत्वा
 नंचरमसाक्षात्कारदत्तस्तदनुप्रवेशात्तन्मात्रासाक्षात्काराभिप्रायदाभावतितदा एव प्रसिद्धः प्रत्यगात्मैव स शास्त्रप्रसिद्धो मोक्षस्यादित्यर्थः ॥ १३ ॥ तादृशसाक्षात्कारेण जीवन्मु
 क्तः कथयति तदिति ॥ प्रशान्तेति ॥ शास्त्रार्थजिज्ञासाकाव्यनाटककार्यजिज्ञासालौकिकप्रियाप्रियादिविकल्पविक्षेपाश्च निवर्तते इति समः ॥ १४ ॥ इति श्रीवासिष्ठम्
 तां प्र० नि० पू० एकविंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १२ ॥ ॥ ७३ ॥ निरुद्धस्यात्मबोधस्य नुयतीति तत्पदस्थिते ॥ मुक्तस्येह यत्तेश्वर्यालक्षणे र्भनुनेयते ॥ १ ॥ निरस्तानि शेषावि
 कल्पविषयसमस्तुखलित्वमीति यायोगिनः स्थितिरुक्ततामेव प्रपचयति ॥ येन केनचिदित्यादिना ॥ आच्छन्नो वै चैराच्छादितः ॥ आश्रितो भोजितः स योगी स भ्रातृमानुषानदपरा
 र्वाय प्राप्नोराजो वेति पापमदृशेयमुपमा ॥ तत्त्वदृशानुगतदानदस्योपमास्ति यतो वाचो निवर्तत इत्यादि श्रुत्या हेरण्यगर्भानं दानविषयानदमोकारमहार्णवतया निरवित्त्वप्रतिपाद
 • एतत्स्वरूपमासाद्य प्रकृतिः परिशान्त्यति ॥ न देशो मोक्षनामास्ति न कालो नंतरास्थितिः ॥ १२ ॥ अहं कर्तेर्विमोहस्य क्षये पोष्यं विलीयते ॥
 प्रकृतिर्भावनानाश्रीमोक्षः स्यादेष एव समः ॥ १३ ॥ प्रशांतशास्त्रार्थविचारचापलो निवृत्तनानारसकाव्यकौतुकः ॥ निरस्तानि शेषाविकल्प
 विषयः समस्तुखं तिष्ठति शाश्वतात्मकः ॥ १४ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० इक्ष्वाकुमनुसं० एकविंशत्यधिकशततमः सर्गः ॥ १२ ॥
 मनुखाच ॥ ॥ येन केनचिदाच्छन्नो येन केनचिदाश्रितः ॥ यत्र क्वचन शायी च समसमादिवराजते ॥ १ ॥ वर्णधर्माश्रमाचारशास्त्रयंत्रेण
 योऽज्झितः ॥ निर्गच्छति जगज्जालात्पंजरादिव केसरी ॥ २ ॥ वाचामतीतविषयो विषयाशादशोऽज्झितः ॥ कामयुगलतः शोभां शरदिव
 न भस्मलम् ॥ ३ ॥ गंभीरश्च प्रसन्नश्च गिराविव महाद्रुदः ॥ परानंदरमाक्षुब्धोरमतस्वात्मनात्मनि ॥ ४ ॥ सर्वकर्मफलत्यागी नित्यलमो नि
 रंश्रयः ॥ न पुण्येन न पापेन लिप्यते न तरेण च ॥ ५ ॥ स्फटिकः प्रतिर्विबेन यथायाति न रंजनम् ॥ तज्ज्ञः कर्मफलं नातस्तथानायाति रंजनम्
 ॥ ६ ॥ विहरतु जनतादृदेहकर्मन पूजनैः ॥ खेदाह्लादादौ न जानाति प्रतिर्विबेन तैरिव ॥ ७ ॥ निस्तोत्रो निर्वाकारश्च पूज्य पूजाविर्जितः ॥
 संयुक्तश्च वियुक्तश्च सर्वाचारनयकर्मैः ॥ ८ ॥ तस्मान्नो द्विजतलो को लोका नो द्विजते च सः ॥ रागद्वेषभयानंदैस्त्यज्यते पि च युज्यते ॥ ९ ॥
 नात ॥ १ ॥ तस्यार्थसिद्धवद्वलन्यासमाह ॥ वर्णित ॥ शास्त्रेण यत्रणा किकरवन्मिथमनतया वर्जितः ॥ जगति जालवद्धवेहेनैरैहिकामुष्मिकं क्रियातत्फलकर्तृत्वभोक्तृत्वा
 दिवासानासपादित्यर्थः ॥ २ ॥ वाचामतीतस्य निरतिशयानवस्थानुभावस्यैव विषयः ॥ अतएव विषयाशादशोऽज्झितः ॥ ३ ॥ परस्यानदस्य रसनसो निरंतरमास्वादनं तस्माद
 क्षुब्धोऽप्यनुतः ॥ ४ ॥ इतरेण हर्षविषादादिना च ॥ ५ ॥ कर्मफलेन प्रारब्धोपनीतस्तुल्यदृग्वादिना ॥ रजनरूपांतरापत्तिम् ॥ ६ ॥ तदेव स्पष्टमाह ॥ विहरन्मिति ॥ देहस्य क
 र्तेनैश्वरेन पूजनैश्च देहप्रतिविबभेवमिथ्येति परधर्तातिप्रतिविबगैरिवेत्युच्यते ॥ ७ ॥ पूज्यः पूजितोऽपि निस्तोत्रः अपरासमानः पूजाविर्जितोऽपि निर्वाकार इति कर्मधारये कर्मे
 ण विशेषणान्वयः ॥ संयुक्तश्चेत्यादिरस्यैव प्रपंचः ॥ ८ ॥ उद्विजते विभोति ॥ रागद्वेषादिपदैस्तान्मिथमिति विषयालक्ष्यते ॥ कदाचित्कारश्च बलाद्युज्यते त्यज्यते च ॥ ९ ॥

कस्यचित्कुशलनोरपि प्रमेयमिति विषये स यत् तत्तोनारोहति नातर्भवति ॥ तस्य तत्कुशलमतयोपिनयत्कृत्वा कथीत्यर्थः ॥ अथ हारतलुगालेनापि प्रमेयीकियते अस्मै
 माप्यनुवृत्तेन वशीकियते एतमेव मुरारायः शुद्धचित्तत्वादञ्जीत्यर्थः ॥ १० ॥ तस्य ज्ञानसमकालमेव मुक्त्या देहाविषायेन च पुनर्भक्तिनिमित्तीयैर्देहत्यागस्य भारी विधनास्ती
 त्याह ॥ तनुमिति ॥ कदाचन कदाचित्पितृनुमावात्यजगुप्तमानक्षणदशनीमपि धातुनृत्यजगु तयाप्यसौ ज्ञानसमप्रति स मये प्रमेयमुक्तो विदेहस्थेति प्रेरणसमयः ॥ ११ ॥ तदुप
 पदानयार्थमासत्सङ्ग्रहमाह ॥ अहं यतीतिरिति ॥ १२ ॥ सपूजनीयमिति ॥ तथा च भुक्तिः ॥ ययलो कभनसासिभिर्भाति विशुद्धसत्त्व कामयते यो भव कामात् ॥ तल्लोके कलभनेनो
 भव कामो लसात्सत्त्वस्य ययेद्वैतिका मम इति ॥ १३ ॥ तत्पूजने प्रथममुपपद्यमानाया ककान्तेनुरीत्याह ॥ नति ॥ इदमग्नौ भावमाययो यो यो तया विधानां जीवभुक्तानां भक्त्या
 भजनेन प्रत्यक्षपद्विभक्त्या सायनेत पद्विभिर्निर्सायन इत्यप्यय ॥ १४ ॥ अथ हरेर्भक्तिस्वरस्य ॥ १५ ॥ ॥ इ० वा० ता नि० पू० इति शसुत्तरशततम सग ॥ १२ ॥
 प्रमेये कस्य चिदपिनरोहति महेशाय ॥ प्रमेयीकियते चापि बालेनाप्यदुराशय ॥ १० ॥ तनुत्पजनुवातीर्थेष्वपचस्य गृहेषु विवा ॥ माकदा
 चन वाराजन्वत्तमानं पिवाक्षणे ॥ ११ ॥ ज्ञानसमाप्तिस्मयमुक्तो सौ विगताशय ॥ अहं भातिर्देहं धाय मोक्षो ज्ञानेन तत्क्षय ॥ १२ ॥
 सपूजनीय सज्जत्येन मत्कार्यं सपन्नत ॥ सतिरीक्ष्यो भिवाप्य अविभूतिविभवैषिणा ॥ १३ ॥ नयजतीर्थेन तप प्रदानेन सायनेन तत्परम
 पवित्रम् ॥ आसायते क्षीण भवामयानां भक्त्या सत्तामात्य विदां यदग ॥ १४ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा स भगवान्भ्यनुब्रूय
 इययौ ॥ इदं वाक्यं पितृद्वयमवष्टभ्य स्थिरो भवत् ॥ १५ ॥ ॥ इत्यार्षे वा० वा० दे० मो० नि० पू० इदं वाक्यं भुक्तनुसंवाद इदं वाक्यं प्रबोधन
 नाम द्वाविंशत्तरशततम सर्ग ॥ १२२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ एवमस्ति हि भगवज्जीवन्मुक्तस्य सन्मते ॥ अपू
 र्वोतिशयकोसो भवत्यात्मविदां वर ॥ १ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ तस्य कस्मिंश्चिदेव शोभतव्यतिशयेन धी ॥ नित्यवत्प्रशान्तात्मा
 स आत्मन्येव तिष्ठति ॥ २ ॥ मन्त्रसिद्धेस्तप सिद्धेर्जन्मसिद्धेऽश्वभुरिश ॥ कृतमाकाशयानादिका तत्र स्यादपूर्वता ॥ ३ ॥

कस्यास्य भाष्यसिद्धये स्वेष्टारत्नाभिमादिषु ॥ अतिरिक्तं हि पूर्णत्वादिशेषाभाभिधीयते ॥ १ ॥ वर्णितलक्षणस्य श्रीवभुक्तस्य भविष्यमादिसिद्धानां विषये चरादिसिद्धिद्वयेपि
 कार्यभरपूर्वोतिशयोक्तिनवेति विदित्तोराम उवाच ॥ १ ॥ एवमिति ॥ एवमर्थात्तत्रोपलक्षणजाते स्थितेति ॥ १ ॥ तस्याभ्यसिद्धागोचरनिरतिशयान्नात्मगोचरो नु भगवद्विशेष
 इत्याशयान्तरमाह ॥ कस्यति ॥ कस्य कस्मिंश्चित्पितृद्वयमवष्टभ्य स्थिरो भवामयानां भक्त्या सत्तामात्य विदां यदग ॥ १४ ॥ अथ हरेर्भक्तिस्वरस्य ॥ १५ ॥ ॥ इ० वा० ता नि० पू० इति शसुत्तरशततम सग ॥ १२ ॥
 पितृद्वयप्रियेऽतिशयधीर्न भवतीति यो जना ॥ तत्कुलस्तथाह ॥ नित्यवत्प्रमदिति ॥ ५ ॥ मन्त्रसिद्धादिद्वयेणाप्यहमेव स्थित इति सार्वात्म्यमुच्यते ॥ भगवान्नांते चरादिसिद्धीनतिनयाम
 तानाद्युनत्यनपूर्वतापीत्याह ॥ मन्त्रसिद्धेरेति ॥ अथवा अपुनराभ्यानविषयतपूर्वकारण्यस्येति भुक्तस्यातस्त्वद्विषयमनित्यनिर्दिशयान्तरमुच्यते ॥ आकाशायानाविसिद्धि
 आतनुषधिसिद्धादिति ॥ कृतत्वपन्नोत्पत्तिरिति प्रथमपूर्वोक्तत्वात् ॥ २ ॥

यद्यपूर्वशब्दस्थानन्यप्राप्तत्वमप्यर्थस्तथापिबहुभिर्मन्त्रसिद्धादिभिरणिमादिसिद्धिजातंप्राप्तमेवेतिनेष्वपूर्वतेत्याह ॥ अणिमाद्यपीति ॥ सर्वात्मभूतस्यज्ञास्यसर्वसांसारिकसिद्धी
नातत्तद्यत्नेनतैरेवसाधितत्वादिपुनस्तेनपुनःसाधनेप्रयोजनमस्तीत्याशयेनाह ॥ यत्नेनेति ॥ ४ ॥ तर्हि तत्त्वविदस्तेभ्यःकोतिशयस्तत्राह ॥ एषएवेति ॥ तत्त्वज्ञानमेवातिशयइ
त्यर्थः ॥ अतिशयातरमाह ॥ सर्वत्रेति ॥ वस्तुषुभोग्येषु ॥ ५ ॥ नीरागत्वफलान्येवतत्त्वज्ञलक्षणतयावर्णयन्नुपसंहरति ॥ एतावदिति ॥ तत्त्वबोधेसशान्तिनचिरंतनश्रमेणनिर्द
तस्यविश्रातस्यअलिगासर्वधर्मभूत्याब्रह्मचिदेवमूर्ति सैधवघनवदेकरसंस्वरूपयस्यतथाविधस्यएतावदेवखलुलिङ्गलक्षणम् ॥ यन्मदनादीनामापदामनुदिननिपुणमत्यंततनुत्व
मपक्षयइत्यर्थः ॥ ६ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनि० पू० त्रयोविशत्युत्तरशततमःसर्गः ॥ १२३ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ निष्कारणत्वंजीवानांमांसराणेणवद्धता ॥ रूपाण्य
वस्थास्तुर्ध्वचमगव्याधीयमीयते ॥ १ ॥ इतरसिद्धापेक्षयाआत्मज्ञानस्योत्कर्षोऽनित्यनिरतिशयानदानुभवत्वादेव प्रत्यगात्मनश्चनित्यनिरतिशयानदरूपताब्रह्मस्वरूपत्वादेवेत्यर्थ

अणिमाद्यपिसंप्राप्ततादृशैरेवभूरिशः ॥ यत्नेनसाधितत्वात्तैर्नैतरेणात्मदर्शना ॥ ४ ॥ एषएवविशेषोऽस्यनसमोमूढबुद्धिभिः ॥ सर्वत्रा
स्यापरित्यागात्नीरागममलंमनः ॥ भवेत्तस्यमहाबुद्धेर्नासौवस्तुषुमज्जति ॥ ५ ॥ एतावदेवखलुलिङ्गमलिङ्गमूर्तःसंशान्तसंस्तुतिचिरश्र
मनिर्वृतस्य ॥ तज्ज्ञस्ययन्मदनकोपविषादमोहलोभापदामनुदिननिपुणंतनुत्वम् ॥ ६ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मो० नि० पू० अज्ञा
देर्ज्ञस्यविशेषकथनं नामत्रयोविशंतुत्तरशततमःसर्गः ॥ १२३ ॥ ॥ ५ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ यथासत्त्वमुपेक्ष्यस्वंश
नैर्विप्रोदुरीहया ॥ अंगीकरोतिशुद्धत्वंतथाजीवत्वमीश्वरः ॥ १ ॥ भूतानिद्विविधान्येवप्रतिसर्गस्फुरंतिवै ॥ आद्यविसृज्यदजातानितानि
निष्कारणानिवै ॥ २ ॥ ईश्वरात्ममुपागत्यपुनर्जन्मान्तराणिच ॥ भूतान्यनुभवंत्यंगस्वकृतैरेवकर्मभिः ॥ ३ ॥

स्योपपत्तयेब्रह्मणएवत्यस्वभावोपेक्षावशाज्जीवभावप्राप्तिमाह ॥ यथेत्यादिना ॥ यथाकश्चिद्विप्रशुद्धांकामयमानस्तत्सभोगसहवासादिदुरीहयास्वस्वोचितंसत्त्वंसात्त्विककमा
ह्मणधर्मशैरेपेक्ष्यचिरकालेनशुद्धत्वमगीकरोति तथाईश्वरेबुद्ध्यादिसंगत्यातत्त्वमुक्तभोगाशयास्वनित्यशुद्धपूर्णनदस्वभावमुपेक्ष्यजीवत्वमगीकरोतीत्यर्थः ॥ १ ॥ उपाधिप्रा
धान्येनभोग्यान्त्युपहितप्राधान्येनभोक्तृणीतिद्विविधानिमायागतानादिद्विविधसस्वकारपरपरानुसारिणोहिरण्यगर्भास्सकादाद्यविसृज्यदजातानिमायागंधर्वनगरवदाविभूतानि
अतोमिथ्यात्वानिष्कारणानिवास्तवसामयीनिरपेक्षाणिनिहिताभयदादिःस्वोत्पत्तौदहृच्चकादिसामयीसापेक्षइत्यर्थः ॥ २ ॥ ननुसाधुकारीसाधुर्भवतिपापकारीपापोभवति
पुण्योवैपुण्यनकर्मणाभवतिपापःपापेन तस्माद्भोक्तृणांत्सुनरेत्याद्यस्सैलोक्यायकर्मणोइत्यादिश्रुतिषुजन्मकर्मणोर्वाजांकुरवदनादिःपरस्परकार्यकारणभावोवगम्यतेतत्कथमीश्व
रस्यकर्मभूतस्यजीवभावोनायसर्गोऽजन्मोऽप्येतत्त्राह ॥ ईश्वरादिति ॥ स्वकृतेरुपहितकृतैः ॥ नेश्वरस्यजीवभावोऽकर्मोपेक्षाकितुजीवभावापत्यनंतरदेहादिजन्मनिपूर्वपूर्वदेहादि
कृतकर्मोपेक्षा यथासवितर्जलेषतिविवनेनचलनादिक्रियापेक्षाप्रतिविवस्यतरगमेदेपुसंकमेतत्तद्वतिविक्रियानुभवेचोपाधिक्रियापेक्षातद्वदितिभावः ॥ ३ ॥

१४ स्वप्नमाह ॥ कायकाण भावदति ॥ नयाचोक्तनाथिके ॥ विषदनुस्वभावागुरोपदेवनकाकात् ॥ विषत्पुणतोत्सर्गकुम्भस्यदशाधिपामिति ॥ ४ ॥ पश्चात्तेपाकमा
 नीर्नृनाप्राप्तनपाह ॥ आत्मज्ञानार्ति ॥ पादशमात्मनयोज्ञानसितदनुक्षयसकस्यपतिसकस्यानुरुपषकरोति नहिमनुप्यादिहोत्सनामुद्भिन्नापुण्यपापेष्वनस्यपति
 ररातिना ॥ नयाचाकभगवद्विभाष्यकृदि ॥ मसनभ्यलालभावेनदेनकिथिद्राधिपयेदति ॥ दहाप्यासोपिसकस्यद्वीवपुण्यपापप्रवृत्तिहृतिरित्याह ॥ सकस्यदति ॥ ५ ॥
 तक्रमस्याल्लिसकस्यनयाविधत्पुण्यपापप्रवृत्तिभागवतनाहसिताननपथस्यकारणम् ॥ ६ ॥ सकस्यस्यगेजपायमाह ॥ साधधानदति ॥ पासापाहकभेदमभेदिसि
 पाहस्यपासकनुहृत्नयवतिकृतराधनुसधानादानापानानुक्लभसिससकस्यभानति ॥ पासापाहकविषमस्यगोनतसाक्षिण्यैकाप्यलक्षणसाधधानत्वाभ्यासेतुसकस्य
 कायकारणमावायमार्देशोजन्मकमणो ॥ अकारणमुपायातिसर्वेर्जावा परात्पदाना ॥ १५ ॥ पश्चात्तेपास्वकभाणिकारणसुरवदु खयो ॥
 आप्तज्ञानात्सिमुत्पन्न सकस्य कनकारणम् ॥ ५ ॥ सकसिस्त्वहिवधस्यकारणतत्परित्यज ॥ मोक्षस्तुति सकसिस्त्वतदभ्यासपरोभाव
 ॥ ६ ॥ सावधानाभवत्वचत्रात्प्रमाहकसभ्रमे ॥ अजसमेवसंकल्पदशापरिहरण्डने ॥ ७ ॥ माभावत्रात्प्रमावात्प्रमाहकात्माचमा
 भव ॥ सावनानविलास्यत्वायच्छिष्टतन्मयोभव ॥ ८ ॥ अजसययमेवार्थपतत्यक्षगणोनय ॥ धृज्वातेतत्ररगेणतत्रारगेणमुष्यते
 ॥ ९ ॥ किञ्चिद्वचं तनुभ्यतद्वद्वानिभवस्थितौ ॥ नकिञ्चिद्रोषतेष्वित्तन्मुकोसिभवस्थितौ ॥ १० ॥ तस्मात्पदार्थनिचयात्सहस्यावर
 जगमात् ॥ वृणादद्वेषायांतान्माकिञ्चित्तवरोचताम् ॥ ११ ॥ यत्करापियदश्वासियज्जुहोपिददसियत् ॥ नकर्त्तासिनभोक्तसितत्रमु
 क्तमन्ति शर्मा ॥ १२ ॥ सतोर्ततनशोचतिभविष्यच्चितयतिनो ॥ वतमानचयदृक्तिकर्मप्राप्तमखंडितम् ॥ १३ ॥ मनसिप्रयिताभावाकुं
 णामाहमनादय ॥ मनसंस्वननोरामन्देदनीयविजानता ॥ १४ ॥

हृत्तववाच्छिष्टतन्मभाह ॥ ७ ॥ अनुभवार्थकत्वात्माह ॥ माभवेति ॥ यदाशदष्टाक्षित्स्वक्षयतन्मयत्वात्करस ॥ ८ ॥ आसाधधानत्वेतुपासेनुक्लरागावर्जनयद्विदराय
 र्त्वाप्याभ्यासस्याप्यावयकतादेशयति ॥ अजसमिति ॥ ९ ॥ रागद्वेषाभ्यया स्वरूपविषय्यद्वैतयत्तयार्थमयोक्षित्यगतेवरायति ॥ किञ्चिदति ॥ यदप्यदि ॥ तत्ताहि ॥ १० ॥
 अप्यकवाधार्थानुपयोगादहत्कवाधार्थाद्विरूपयमभलत्कायातत्तद्रोगयविषयप्रक्षयाद्यनिचयान्निधातिकिञ्चिदप्यतद्वनराचताम् ॥ ११ ॥ मन्वेवपरदेराययेणभोत्तनाय
 भजयपिर्षावनात्मनभाननारिक्वियाणोदुस्समन्तानल्लोषय स्यादेवस्यारात्माह ॥ यदिति ॥ तद्वत्ताद्विकियास्तुभुक्तमति-कूटस्याल्लनिषिष्टमसि ॥ तयाचोक्तभगवता ॥ मेव
 किञ्चित्करामीनिपुक्तेष्वेतेतत्त्वविरति ॥ १२ ॥ दृष्टिपोगानिटसमाहवादिप्रयुक्तशक्तेनप्रथमसक्तिमाशकस्याह ॥ सतदति ॥ १३ ॥ सर्ववधकयेमनाज्यएवोपाय सख
 मनसिदनाप्यनत्याह ॥ मनसीनि ॥ १४ ॥

यदुपायेन मनसामनोजयस्तमाह ॥ विवेकेनेति ॥ १५ ॥ मनसामनोजये आत्मा प्रयत्नैष परिहरति ॥ क्षालयतीति ॥ मलेन क्षारादिना ॥ १६ ॥ मनसं बलितो जीवस्तत्रैक
 यानश पृथक्कृत्य मनसा न्छेदनीय इति दर्शयितुं जीवरूपाणि विभजते ॥ जीवस्येति ॥ परित्यज मनसाच्छिधि ॥ १७ ॥ तानि दर्शयति ॥ पाणीत्यादिना ॥ १८ ॥ १९ ॥ विश्व
 स्वरूपक निरूपकसत्ता रसूर्त प्रदमित्यर्थ ॥ २० ॥ २१ ॥ स्थूल सूक्ष्म सूक्ष्म जीवस्य जाग्रत्स्वमयोऽसिद्धे तावन्मात्रपरित्यगेऽपि न सन्त्यक्तस्य परिशुद्धिरित्यवस्थात्रयार्तानि जिज्ञा
 समानोराम पृच्छति ॥ जाग्रदिति ॥ स्थितसर्काणिर्मत एव स्यटमलक्षितम् ॥ विशेषणतस्तत्करव्यावर्तनेन ॥ २२ ॥ अहंभावो जाग्रत्स्वमयोर्विक्षेपः अनहभाव सुषुप्तौ तन्मूल
 विवेकेनातितीक्ष्णं बलदय इवायसा ॥ मनसैव मनश्छिन्धि सित्तं सर्वभ्रमस्य शांतये ॥ १५ ॥ क्षालयंति मलेनैव मलं क्षालनकोविदाः ॥ वार
 पंत्यस्त्रमखेण विषयति विषेण च ॥ १६ ॥ जीवस्य त्रीणि रूपाणि स्थूल सूक्ष्म पराणि च ॥ तत्रास्य च त्रयरूपं तद्भजद्वेपरित्यज ॥ १७ ॥ पाणि
 पादमयो यो यदहं भोगाय बल गति ॥ भोगार्थमेतं जीवस्य रूपं स्थूल मिहा स्थितम् ॥ १८ ॥ स्वसंकल्पमया कारं यावत्संसारभावि यत् ॥
 चित्तं तद्विद्धि जीवस्य रूपं रागातिवाहिकम् ॥ १९ ॥ आद्यं तरहितं सत्यं चिन्मात्रं निर्विकल्पकम् ॥ यत्तद्विद्धि परं रूपं तत्तीर्थं विश्वरूपकम्
 ॥ २० ॥ एतत्तु यदंशुद्धमत्र बद्धपदो भव ॥ संपरित्यज्य पूर्वदेहमातत्रात्ममतिर्भव ॥ २१ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ जाग्रत्स्वमसुषुप्तपुत्रि स्थि
 तं त्रिष्वप्यलक्षितम् ॥ तुर्यं ब्रह्मविशेषेण विविच्य मुनिनायक ॥ २२ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ अहंभावानहंभावौ त्यक्त्वा सदसतीतया ॥
 यदसत्कसमं स्वरूपं स्थितं तत्तु यमुच्यते ॥ २३ ॥ यास्वच्छासमताशांता जीवन्मुक्तव्यवस्थितिः ॥ साक्ष्यवस्थाप्य बलतो सा तुर्यकलनोच्यते
 ॥ २४ ॥ नैतज्जाग्रन् च स्वप्नसं कल्पानामसं भवात् ॥ सुषुप्तभावो नाप्येतदभावाज्जडता स्थितेः ॥ २५ ॥ शांतं सम्यक्प्रबुद्धानां यथा स्थि
 तमिदं जगत् ॥ विलीनं तुर्यमेवाद्भुतबुद्धानां स्थिरं स्थितम् ॥ २६ ॥ अहंकारकलात्यागे समतायाः समुद्भवे ॥ विशरारौ कृते चित्तं तुर्या
 स्थोपतिष्ठते ॥ २७ ॥ अयमंशुष्टुदृष्टांतं कथ्यमानं मया धुना ॥ प्रबुद्धोऽपि यथा बोधमुपैषि विबुधोऽपम ॥ २८ ॥ कस्मिंश्चित्काननाभानोम
 हामौ नं वयं स्थितम् ॥ दृष्ट्वाद्भुतमिदं किंचिन्मुनिपत्रच्छुल्लभ्यकः ॥ २९ ॥

मावरणतावु मैव्यटि रूपा जीवोपाधी समपि टिष्ठति असद्वददमप्रभासी ततो वै सदकायत इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धे सदसतीते च लज्जा ॥ २३ ॥ जीवन्मुक्तेषु व्यवस्थितिर्नैक एक ए स्थिति र्थ
 स्था ॥ व्यवहृतौ व्यवहारकाले साक्ष्यवस्थेति प्रसिद्धा ॥ २४ ॥ तस्या जाग्रदसिद्धे करवा रयति ॥ नैतदिति ॥ जडता आवरणतस्ति यत्तरज्ञानस्य ॥ २५ ॥ नन्वद्वितीयतुरीय जीपदा
 दिद्वैतकाले जीवन्मुक्तानामपि कथस्यान्तमाह ॥ शांतमिति ॥ विलीनं ज्ञानबाधितम् ॥ २६ ॥ जलविलीनसैधववद्विशरारौ कृते सति ॥ २७ ॥ जाग्रतो व्यवहरतः कथंचित्तं वि
 शरारस्यादित्यसंभावनमगव्याधी यो दाहरणेन वारयति ॥ अथेममित्यादिना ॥ २८ ॥ महाभौतज्ञानबाधितवागादि चेष्टम् ॥ इदं वक्ष्यमाणं पत्रच्छ ॥ २९ ॥

राधाभिन्मभिदुतवतापितमगम्यमानांगेयगतानुभक्तद्विपूर्वात्त्वयि ॥ किमप्यच्छराह ॥ मुनेइत्यादिना ॥ ३० ॥ पुनर्युगेइत्युक्तिः स्वभावात् ॥ ३१ ॥ मयवहारेभ्यनभ्यस्ते
 च्चितिशय ॥ ३२ ॥ अहकारमयमभिमानप्रभुस्य ॥ चित्सर्वदेव ॥ ३३ ॥ १४ ॥ अतलादशमुत्पन्नमभ्युत्पन्नादिविभ्यत्तात्तुर्पुतराजापराधिरासात्सुलादिराषानालि ॥ ३५ ॥
 गुणप्रपात्मकनायामयचित्तकायलासिषणामयस्थानाभापाबाधेचित्तस्यमृतादतिहृद्यपदस्यानामसत्त्वमित्याह ॥ जापदित्यादिना ॥ ३६ ॥ तिस्रोऽधस्परजआदि
 गुणप्रपात्तयेनपिधादिभक्त्यरारायति ॥ पोरमिति ॥ स्वर्गेनकपुनजन्मादिहेतुगुण्यपायोत्यादानीन्नाभाधिक्याच्च आपम्यजापदवस्थचित्तपोरभित्यापूसम् ॥ ३७ ॥ गुण
 प्रयात्मकमपाच्छरादिब्रह्मर्तनम् ॥ मर्तचित्तपोर्गिनामभ्यशेषभोगायममसिर्गौष्ठ्यामिषसत्ताराष्ट्रवानुवर्तनरजलभोरलेशइत्याह ॥ यच्चमिति ॥ रजसाअक्षोभ्यमाणत्वात्
 पश्चादुपगतोच्चाणमित्तमगममिदुतम् ॥ मुनेमर्दायनाणेनविद्मोमृगइहागत ॥ ३० ॥ कप्रयातोमृगइतिप्रत्युवाचसतमुनि ॥ समशी
 लावयसाधोमुनयोवनवासिन ॥ ३१ ॥ नास्माकमस्त्यहकारोभ्यवहारपुय क्षम ॥ सवाणाद्विचकमाणिकरातिहिसखमन ॥ ३२ ॥
 अहरारमयतन्मननप्रगलितचिरम् ॥ जाप्रत्समस्तुपुमाख्यादशावेष्टिनकाभ्यन ॥ ३३ ॥ तुर्यएवहितिप्रेइतन्नदृश्यनविप्रते ॥ इतितस्य
 वच श्रुत्वाभुनिनायस्वरापव ॥ ३४ ॥ तुल्यकोयमविश्वायजगामाभिभर्तादिशम् ॥ अतोवन्मिमहाबाहोनास्तितुर्यवरादशा ॥ ३५ ॥
 निर्विकल्पाहितिचतुर्देवकीहनेतरत् ॥ जाप्रत्समस्तुपुमाख्यत्रयरुहिवेतस ॥ ३६ ॥ पोरशांतचमूढच आत्मचित्तमिहास्थितम् ॥
 पोरजाप्रन्मयचित्तशतस्त्रममयस्थितम् ॥ ३७ ॥ मूढस्तुममावस्यन्निभिर्हीनमृतमवत् ॥ यच्चचित्तवर्ततन्नसत्त्वमेकस्थितसमम् ॥
 तदेवयोगेन सर्वेयन्नात्सपादयतिहि ॥ ३८ ॥ समसकसक्यविलासमुकर्तुर्येदेतिपुनिरामयात्मा ॥ यत्रास्थिता साधुसदैवमुक्ता प्रशा
 तमेतामुनयामहात ॥ ३९ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पु० मृगव्याधीयनामचतुर्विंशत्युत्तरशततम सर्ग ॥ १२५ ॥ ॥ ६३ ॥
 ॥ श्रावसिष्ठउवाच ॥ ॥ निन्दतोऽध्यात्मशाखाणां सर्वांपद्मएवहि ॥ नाविद्याकीहिनोभायाशातंत्र्यभेदमकमम् ॥ १ ॥
 मय ॥ मादोषितैर्मन्यन्तीतिरायेनखालसुखस्यसर्वेषां भर्वात्सर्वाभ्यापारोपरमेणसमाभ्यभ्यासयत्नात्सपादयतीत्यर्थ ॥ ३८ ॥ अतस्तमपिनादराच्चित्तसपायानुर्येदेविश्रा
 तस्तिष्ठत्याह ॥ समसेति ॥ स्यष्टम् ॥ ११ ॥ ॥ इतिश्रीभागवतसप्तमोऽक्षरः ॥ तत्सयप्रकारोनि० पु० चतुर्विंशत्युत्तरशततम सर्ग ॥ १२४ ॥ ॥ ५५ ॥
 यपदिपमा ॥ तुर्येनप्याधिधैर्यपूर्वोपायमुपरिचरणे ॥ १ ॥ आदिपायासहजौघस्यावस्थाप्रयपवस्थमायपायेभ्यस्त्यविपदातिप्रपवस्थवेतिषड्व्यैतन्नातस्यापद्मवत्तात्मान
 मापेष्टत्पदचानेभूतिस्त्वर्हिनिद्रासुषुप्ताणादिराधाणापरमसिद्धीतिनवस्तुमकारान स्वमकारात्स्यात्सवस्तुन स्वत सिद्धतयातस्मिद्धौघभाषामसरादित्याह ॥ सिद्धोतद्वति ॥ रा
 तसर्वोपद्मवर्हिनिद्रासुषुप्ताणादिराधाणापरमसिद्धीतिनवस्तुमकारान स्वमकारात्स्यात्सवस्तुन स्वत सिद्धतयातस्मिद्धौघभाषामसरादित्याह ॥ सिद्धोतद्वति ॥ रा
 प् ॥ यपदमपमसिद्धिर्नर्पराभावेनतिषक्तिसिद्धौघनिर्वाक्यत्वादिहि ॥ १ ॥

श्रुत्यादिसिद्धांतापरिज्ञानादेवस्वबुद्धिर्बभवेन जगन्मूलान्वेषिणावादिना ब्रह्मशब्दाख्ये सर्वरात्तयात्मकमायाशबले ब्रह्मणि बुद्धिदोषवैचित्र्यान्नानाविधाकल्पना प्रवृत्ता इत्या
 ह ॥ शातदतिद्विभ्याम् ॥ २ ॥ निर्णीयस्वस्वबुद्ध्यानुसारेण सिद्धातभेदान्कल्पयित्वा ॥ ३ ॥ सर्वमायातदृश्यजातपरित्यज्य ॥ समनस्कसर्वद्रियव्यापारोपरमान्महामौनी ॥ पू
 र्णानिदचिदात्मनि निर्वाणवाप्सस्त्वात्मन्येवास्वेति प्रेरणान्वयः ॥ ४ ॥ ५ ॥ पचमादिभूमिकाजयाज्यामदवस्थोपि सुषुप्तमवस्थित ॥ ६ ॥ अवेदनास्त्रियद्वेष्यत्वननुसंवानात् ॥ ७ ॥
 अवेदनादित्येतदेव स्पष्टयति ॥ दृष्टेति ॥ ८ ॥ सवेदनीयचित्तनीयम् ॥ असुखदुःखम् ॥ मध्यमतदुःखमयासाधनम् ॥ ९ ॥ विज्ञातसर्वेषां भुवनत्रयवस्तुनासारोयेन अतएव श्रीम
 तस्वतः सर्वतः प्रकाशेन शोभमानयद्गसायमनिरतिशयसुखममृतचतन्मयः ॥ अतएव च आसमात्सीनपुष्टमद्वल्यस्य तादृशोयः शशाक पूर्णचन्द्रस्तत्कल्पः परंपरमात्मानमभ्युपेत

शांतएव चिदाभासे स्वच्छे समसमात्मनि ॥ समप्रशक्तिस्त्वचिते ब्रह्मेति कलिताभिधे ॥ २ ॥ तिर्णीयकेचिच्छून्यत्वं केचिद्विज्ञानमात्रताम् ॥
 केचिदोभयरूपत्वं विवदते परस्परम् ॥ ३ ॥ सर्वमेव परित्यज्य महामौनी भवानप ॥ निर्वाणवात्तिर्मननः क्षीणिचित्तः प्रशांतधीः ॥ ४ ॥
 आत्मन्येवास्वशांतात्मा मूकांधवधिरापमः ॥ नित्यमंतर्मुखो भूत्वा स्वात्मनांतः प्रपूर्णधीः ॥ ५ ॥ जाग्रत्येव सुषुप्तस्यः कुरु कर्माणि राधव ॥
 अंतःसर्वपरित्यागी बहिः कुरु यथागतम् ॥ ६ ॥ चित्तसत्तापरंदुःखं चित्तासत्तापरं सुखम् ॥ अतश्चित्तं चिदेकात्मनयक्षयमवेदनात् ॥ ७ ॥
 दृष्टारम्य मरम्यं वास्थेयं पाषाणवत्समम् ॥ एतावतात्मयत्नेन जिता भवति संसृतिः ॥ ८ ॥ सवेदनीयं न सुखं न सुखं न च मध्यमम् ॥ एता
 वतात्मयत्नेन दुःखांतो न त आप्यते ॥ ९ ॥ आपीनमंडलशशांकवदंतरेव श्रीमद्रसायनमयः सुखमेतितज्ज्ञः ॥ विज्ञातसर्वभुवनत्रयवस्तु
 सारः कुर्वन्तानामकुरुते परमभ्युपेतः ॥ १० ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० तुर्थस्थैर्योपायकथनं नाम पंचविंशत्युत्तरशततमः सर्गः
 ॥ १२५ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ सप्तानां योगभूमीनामभ्यासः क्रियते कथम् ॥ कीदृशानि च चिद्धानि भूमिकां
 प्रति योगिनः ॥ १ ॥

स्तज्जो जीवन्मुक्तिश्च व मेति ॥ कुर्वन्पि प्राग्भ्योपनीतं व्यवहारं न कुरुते ॥ प्रतिबिम्बेष्टाया भिवनस्य सकर्तृत्वं पश्यतीत्यर्थः ॥ १० ॥ ॥ इति श्री बासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे
 नि० पू० पंचविंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १२५ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ उच्यते योगभूमीनामभ्यासक्रमलक्षणे ॥ अतराले मृतौ भोगास्ततो जन्मातरे जय ॥ १ ॥ जाग्रत्येव सु
 पुमस्यः कुरु कर्माणि रायवेति चतुर्थभूमिका ब्रह्मरामप्रतिपंचमादिभूमिका स्थितिः संपाद्येत्युक्तम् ॥ तत्सपादनकामो रामः स्वजितजेतव्यभूमिका विभागज्ञानाय तद्विज्ञानानि तदभ्या
 सक्रमचपच्छति ॥ सप्तानां भिति ॥ भूमिकां प्रतिपति भूमिकं योगिनः कीदृशानि चिद्धानि भवति ॥ वीप्सायाः प्रतेः कर्मप्रवचनीयसंज्ञायाः द्विर्वचनस्याव्ययीभावस्य बाआवश्यक
 त्वात्तदकरणछादसम् ॥ १ ॥

पुत्रभूमिकाभ्यासकर्मकयपिप्यप्यविषयसहपिकारिणप्रवृत्तिशाब्दाधिकारिष्याहत्तराद्यितुनीतिप्रज्यतयोर्लक्षणभेदाकिमतिजानीते ॥ पटतन्त्रेति ॥ पुमान्बेदमार्गस्य पुत्र
 ए ॥ १२ ॥ तपारोराणादिराशिर्विषयितबुद्धभ्रतस्यलक्षणमाह ॥ किमिति ॥ तत्प्रथमविषययुक्त्यन्तेनप्रसिद्धनिर्वाणकियन्ताय ॥ मभोगराणिणाबहुमतमित्यर्थ ॥ उच्चावचभो
 गस्यप्राप्त्यतिरामद्वय ॥ यथाह ॥ अपिबेदावनेयुत्प्रेरणात्त्वसमाच्छति ननुनिर्धिषयभोसकदाचिरपिगीतमदति ॥ इतिपुन्यप्रकारेणनिश्चिद्यकर्मव्यस्यनित्यनीमित्तिका
 म्यकमजातस्य कस्य ॥ १५ ॥ नित्यलस्यित्यप्यनित्येतिहेतुविषयकमण्यितुर्नित्यत्वम्याह ॥ अलति ॥ यथायद्योगणकोटिभि मध्यपदनिर्बहवानलकथनादिभिश्चात्यतश्चल
 पुरावराणबद्धयारविहरात्कर्मार्थावाणाभ्यन्तरपिराणचलनविषयुक्तमद्योदित्वेवार्त-प्रवेशा-पुनर्निगमाभ्यासव्येयात्तद्वदसस्म्येयानामयुगमस्तप्रवेशपुनर्निगमनलक्षणा
 नोभ्यन्तमनकभिरवधुमाद्विषेकीजायतइत्यत ॥ अथवाक्षाराणवस्यमहोक्तमधीषययाअनेकस कठच्छिद्रेयविरयनिर्गतापिक्षाराणवसमेधास्यादयतीतमेवबहुमन्यमा
 नोभाप्रत्यनक्षीराप्यवरजानाति अतकर्मनेतुषलपो क्षाराक्षीराणवर्थाभेत्तावसेतुभयावरलक्षणच्छिद्रेषीषामप्रवेशक्षीररसमास्यापक्षारासारक्षीररसस्यविषेकिनीपू
 त्यानरासकायायतनद्वज्जोवोपिप्रतिपयरासनेवबहुमन्यमानोऽनकभ्यन्तमनेभान्यादयारप्यात्सराक्षरसमास्याविषेकीतासक्तोकायतइत्यर्थ ॥ अथवाअन्योत्पादना
 श्रौवसिपुत्रवाच ॥ ॥ पटतन्त्रश्चनित्यतश्चभवतिदिविषयुमान ॥ स्वगापवर्गोन्मुखयो भणुलक्षणमेतया ॥ २ ॥ कियत्तन्नामनिर्वाण
 वरमस्यतिरेवमे ॥ इतिप्रत्यकताय सप्रवतइतिस्मृत ॥ ३ ॥ चलार्णवयुगान्छद्रकुमभीवाप्रवेशवत् ॥ अनेकजन्मनामतेविवेकी
 जायतेपुमान् ॥ ४ ॥ असारायतससारव्यवस्थालभमेतया ॥ किंकमभिप्युपिपतौर्दनेतरेवनीयते ॥ ५ ॥ कियानिशयनिर्मुक्तकिंस्या
 दित्यमणपरम् ॥ इतिनिश्चयवान्योत सनित्यत्तइतिस्मृत ॥ ६ ॥

येवाहुरे समुद्रमधनेकिमभाजययामयाधस्ताभारस्यकुमभनस्यभगवत समस्तभूवनाभारात्तादतबहिःश्वमध्यमानचलणवयुगस्यच्छिद्रेकमयममन्युतमुत्पद्यतेइत्यात्तादने
 मपरासार्थपटतापवाअनेकयान्तज्वेशवहितिगमनजन्मनामनेकतर्हर्षाद्यैवमयममन्युतमुत्पन्नमैवानदास्यापक्षीरायुनविषकिनीकायतेतद्वययुगमुत्तरविषयवणोपायेन
 बहिषनननिर्दिष्टासन।भ्यामतभ्यप्रक्षालनस्वविषेकीपापवत पुमानेनेकभ्याभ्यासवरादतेअतरेववि-भयणवसरेवासाक्षाद्विवेकेननिरतिशयानइमास्यावयतीत्यर्थ ॥ अ
 यथाचलयोऽप्यवयार्थुस्ययुगस्यच्छिद्रमध्यवर्तिनारविषेकुर्मस्यधीषयासाधनभूतयावरोसतियथापुरतोनिगमनेपश्चात्निवर्तनेनधैषच्छिद्रावस्थानेवानकाविषिप्रतीति
 यामाकनभवसागरपतिस्यज्यमभवतमनिविषिहोत्रीवस्थनकाविषिप्रतीति ॥ मयाहि ॥ प्राक्नेजन्मनिकारापरणादिद्वयपरपराभाविनिवात्स्यादिवु रवसततिर्न्यवर्तनिया
 तनादङ्गमाभासमाहद्वयविति ॥ इत्यह्व स्वमयानावनेकेयाजन्मनामनेपुमाभ्युन्नित्ययुगपरिप्राकाद्विवेकीजायते ॥ ४ ॥ कीदृशोविषेकीस्यजायतेतमाह ॥ असारेस्या
 रिना ॥ विषिधाविच्छेद्यावस्थितिप्यवस्थाअसाराविष्यानिष्ठत्वहीना ॥ ययुर्नित्युचितपरिणामै ॥ ५ ॥ कियामयुक्तैरानिशयेकस्यमिषिकृतिसत्कारेर्भिर्मुक्तकूटस्यमि
 त्यय ॥ इतिविषयायतद्वयवयवार्त्तायनिर्निश्चयमाह ॥ ६ ॥

तस्य प्रथमभूमिकाप्राप्तिक्रममाह ॥ कथमित्यादिना ॥ ७ ॥ भावनानुभोगतत्ताधर्माचितासु ॥ विरागवैरस्यम् ॥ उदाररूपासुचितशुद्धानुकूलसुखौचसत्तगेश्वरोपासनजपा
दिरूपासुकिंयासुकर्मतेसज्जते ॥ तेनचान्वहचिन्तशुद्धपचयेनतृष्णाक्षयान्मोदते ॥ ८ ॥ विचिकित्सितिजगुप्सते ॥ मर्माणिपरेषारहस्यदोषान्नोदाहरतिनाभते ॥ ९ ॥ परेषा
खस्यचमनसःअनुद्वेगकराणिमृदूयस्यायासमहाफलानियमनियमादिकर्माणिसेवते ॥ भोगेचपापावश्यभावात्तनापेक्षते ॥ १० ॥ पेशलान्यनुद्वेगकराणि ॥ उचितानिस
त्यप्रियहितादिरूपाणि ॥ ११ ॥ एवगणविशिष्टपुरुषस्यसच्छास्त्रश्रवणाधिकारलक्षणयाप्रथमभूमिकायामवतारइत्याह ॥ तदेति ॥ सज्जानाशान्तिदातिज्ञानविज्ञानसपन्ना
न ॥ १२ ॥ यतःकुतश्चित्तस्तेवानुकूलधनादिसाधनानीयतान्सेवमानस्तन्मुखाञ्जानशास्त्राणिपुराणमोक्षधर्माध्यात्मसहितान्दीन्यवेक्षतेशृणोतीत्यर्थः ॥ १३ ॥ भूमिकावा
कथंविरागवान्भूत्वासंसारार्द्धितराम्यहम् ॥ एवंविचारणपरोयदाभवतिसन्मतिः ॥ १४ ॥ विरागमुपयात्यंतर्भावनस्वनुवासरम् ॥ किं
यासूदाररूपासुकर्मतेमोदतेन्वहम् ॥ ८ ॥ ग्राम्यासुजडचेष्टासुसततंविचिकित्सति ॥ नोदाहरतिमर्माणिपुण्यकर्माणिसेवते ॥ ९ ॥ मनो
नुद्वेगकारोणिमृदुकर्माणिसेवते ॥ पापाद्विभेतिमततंनचभोगमपेक्षते ॥ १० ॥ स्नेहप्रणयगर्भाणिपेशलान्युचितानिच ॥ देशकालोपप
न्नानिवचनान्यभिभाषते ॥ ११ ॥ तदासौप्रथमामेकांप्राप्तोभवतिभूमिकाम् ॥ मनसाकर्मणावाचासज्जानानुपसेवते ॥ १२ ॥ यतःकु
तश्चिदानीयज्ञानशास्त्राप्यवेक्षते ॥ एवंविचारवान्यःस्यात्संसारोत्तारणंप्रति ॥ १३ ॥ सभूमिकावानित्युक्तःशेषःस्वार्थइतिस्मृतः ॥ वि
चारनाधीमितरामागतोयोगभूमिकाम् ॥ १४ ॥ श्रुतिस्मृतिसदाचारधारणाध्यानकर्मणाम् ॥ मुख्ययाव्याख्ययाख्याताल्लब्धयतेश्वरपुं
हितान् ॥ १५ ॥ पदार्थप्रविभागज्ञःकार्यकार्यविनिर्णयम् ॥ जानात्यधिगतश्रव्योगृहंरहपतियथा ॥ १६ ॥

न्ययमभूमिकाप्रतिष्ठइत्युक्तः ॥ शेष उक्तसाधनचतुष्टयादिसंपत्तिहीनस्त्वध्यात्मप्रयासकोपिरागादिनाअनधिकारिजनप्रतारणेनार्जनादिनाउदरभरणशीलत्वात्स्वार्थैवच
कइत्यर्थः ॥ सेयशुभेच्छाख्याप्रथमभूमिका ॥ तस्यकमेणद्वितीयभूमिकाप्रवेशक्रममाह ॥ विचारेति ॥ भूमिकामागत अधिकारप्राप्त्यावतीर्णः ॥ १४ ॥ सतत्रिकिकरोति
तदाह ॥ श्रुतीति ॥ श्रुतीनास्मृतीनासदाचाराणाधोरणाध्यानकर्मणासाध्वेनसमाधिनासाधनैश्रवमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारैर्प्रतिपाद्येयस्ययोगशास्त्रस्यतस्यचमुख्य
याअनुष्ठानानुष्ठानफलोपहितयाव्याख्याख्यानेनख्यातान् आत्मतत्त्वानुभवोपदेशकुरालत्वाच्छ्लेषान्पठितान्गुरुश्रव्यतेश्वरपमननादिविचारायशरणगच्छतीत्यर्थः ॥
तथाचश्रुतिः ॥ तद्विज्ञानार्थसंग्रहमेवाभिगच्छेत्समिप्राणि श्रोत्रियब्रह्मविद्विर्भिति ॥ १५ ॥ स्वयंव्याकरणाद्यगामिज्ञात्वात्सदानातदर्शनाच्चवाच्यलक्ष्यादिरूपाणालक्षणादिप्र
विभागज्ञःशिव्योगुरुमुखादाधिगतश्रव्यःसर्कार्यसाध्यकर्मकाढार्थस्तद्विलक्षणमकार्यसिद्धब्रह्मकाढार्थस्तयोर्विनिर्णयग्रहपतिःस्वग्रहकोष्ठविभागमिवस्पष्टजानाति ॥ १६ ॥

१ कर्मणामितिपृष्ठावद्भवचनपाटितस्तस्येत्येतोऽपयःसर्वत्रापलब्धोपविंसगतत्वाद्द्विचारणाय ॥ यदितुधारणाध्यानकर्मण साध्वेनसमाधिनासाधनैर्यमनियमासनप्राणा
यामप्रत्याहारैःसहधारणाध्यानेकर्मणंप्रतिपाद्येयस्ययोगशास्त्रस्यतस्यचेतिपाठःकल्प्यतेतर्हिसर्वसंगतमितिभाति ॥ धारणाध्यानेकर्मण्यस्येतिसमासः ॥ प्रतिपाद्यप्रतिपा
दकभाषःसवधःषष्ठ्यर्थः ॥

बहिर्येकमपदानुसारणश्रितानामपि ॥ अनेनमध्यमश्रमिकायाभेदतेषामतीर्णवृत्तादर्शिता ॥ १० ॥ शास्त्रहस्यपरमतात्पर्यदमाणासमाधाननिरासेनाधिगच्छति ॥ गुरु
 सञ्ज्ञानात्मनस्तत्त्वस्यमेवाप्तमाप्तनानिरासनाधिगच्छति ॥ १८ ॥ एवद्वितीयश्रमिकोऽतिवदस्तुतीयश्रमिकाग्रशमाह ॥ अससंगेति ॥ ततस्तुतीयाश्रमिकोपगतित्ववि
 शति ॥ १९ ॥ यथावदितिभ्येकहृदयपयायोगश्रमिकाद्वयानुसार ॥ २० ॥ २१ ॥ यामयासविशेषेयथादुन्येनसमाप्यभ्यासादिबाह्वनभासाविहारेण ॥ २२ ॥ मयवि
 शयसाहसुभ्यानकालेष्वभ्येकहृदयपदानुवृत्तिरप्याश्रयकीतिरययति ॥ अभ्यासाविति ॥ २३ ॥ असंगसुखसौम्यनसुकिञ्चिभज्यभ्यासपट ॥ सुनीयामिति ॥ २४ ॥ सा
 मदाभिमानमास्त्यमोहलोभातिशायिताम् ॥ यद्विरप्याश्रितामीपत्यजत्यहिरिवत्वचम् ॥ १७ ॥ इत्यभूतमतिशयगुणसज्जनसेव
 नात् ॥ सरहस्यमशेषणयथावदधिगच्छति ॥ १८ ॥ अससंगाभिधामन्यावर्तयायोगश्रमिकाम् ॥ ततपतत्यसौकातपुष्पशय्यामि
 वामलाम् ॥ १९ ॥ यथावच्छास्त्रवाक्यार्थमतिमाधायनिश्चलम् ॥ तापसाश्रमविश्रामरध्यात्मकयनक्रमे ॥ २० ॥ ससारनिन्दकेस्तद्वि
 राग्यकरणक्रमे ॥ शिखण्ड्यासमासीनोजरयत्यापुराततम् ॥ २१ ॥ वनवासाविहारेणचित्तोपशमरोभिना ॥ असंगसुखसौम्येनका
 लनयतीतिमान् ॥ २२ ॥ अभ्यासास्त्राधुराक्षाणांकरणात्पुण्यकर्मणाम् ॥ जतोयथावदवयवकुट्टिर्नर्सादति ॥ २३ ॥ वर्तयाभू
 त्निर्काप्राप्यधुनोभवतित्वयम् ॥ द्विभकारमससंगतस्यमेतन्मिमशृणु ॥ २४ ॥ द्विविधोयमससंगसामान्यश्रेष्ठरुचम् ॥ ताहकतानमो
 काश्चनवाप्यानववाधक ॥ २५ ॥ इत्यसंजनमर्थपुसामान्यासगतानकम् ॥ प्राक्कर्मानिर्भितसर्वमन्धराधीनमेवच ॥ २६ ॥ सुखवाय
 दिवाहुत्वंकेवाधमनमकट्वा ॥ भोगाभोगामहारंगासपटपरमापट ॥ २७ ॥ वियोगार्थवन्मयोगाआधयोव्याधयोधिय ॥ कालक
 वलनापुक्तसवभावनानारतम् ॥ २८ ॥ अनास्त्ययेतिभावानांयद्भावनमांतरम् ॥ वाप्यायलभमनससामान्योसावसंगम ॥ २९ ॥

नाप्यध्वश्रमिकासाधारण ॥ स्वदेहिकाफलयोर्नकमानभोकाशेषसुखासीन ॥ परक्रियाफलानांवनवाप्योवाधकभेदतया ॥ २५ ॥ इतिनिश्चयेन ॥ अर्थपुटयेष्वस
 जननार्थाप्य ॥ सामान्याससंनमेवदर्शनमप्ययति ॥ प्राक्कर्मेतिसाधयति ॥ सुखवाप्याप्यधाणयदिबाहुत्वाप्याप्यमणसर्वादाह्वयनिर्भक्तकमस्वानवप्यसेर्देवस्वत
 म्यपक्षेत्वाप्याधीनमव ॥ बाधच्छास्त्रास्यधाराणिक्कस्योतनाय ॥ २६ ॥ यथाहृदयविषयास्तान्प्र्यासत्तर्पकर्मत्यानुशासमिककृतार्थकेवनकाश्चिदर्थस्य ॥ असस
 गोपयुक्तानभ्यामप्यनास्याहेतुशब्देपुर्यायति ॥ भोगादिति ॥ २७ ॥ २८ ॥ इत्यनस्त्यापिभयवणादिसाहृष्येनवाक्यार्थज्ञानासक्त्येवाप्तसंगसुखापानाप्यस्येत्याह ॥
 बाधयार्थेति ॥ २९ ॥

अयं चासंगः पूर्वभूमिकयोरेव ससंगाद्युपायैः सम्प्राप्य सनीय इत्याह ॥ अनेनेति ॥ श्रवणमननात्मिकानामात्मसविदां प्रयोगेण आवर्त्तनेन ॥ तथा च भगवतो वादरायणस्य सूत्र
माद्यन्ति रासकटुपदंशादिति ॥ ३० ॥ आत्मवस्तु निप्रमाणप्रमेयासभावनाद्वयनिरासेन स्फुटतां इत्थमेवात्मवस्त्विति विश्वासो चरतामागते सति ॥ ३१ ॥ सप्तम्यन्तत्रयपूर्वाच्च यि
वस्तुनीत्यस्य विशेषणम् ॥ श्रेष्ठाससंगदर्शयति ॥ नाहमित्यादिना ॥ नाहं कर्त्ता किं लीश्वर एव कर्त्ता ॥ मम प्राकृतमिदानीं क्रियमाणवाकर्मनास्तीत्यादिनिरासतस्य तियोभ्यादि
विकल्पशब्दार्थवेदनामपि दूरतरेकवायमौ नमासनमिति परेणाख्ययः ॥ ३२ ॥ मौनवाङ्मनश्चक्षुरादिचेष्टाशून्यनिर्दिध्यासनपरिपाकफलनिर्विकल्पसमाधिनायत् आसनमव
स्थानम् ॥ ३३ ॥ यद्वह्नैकरस्य विलीनचित्तदत्त्यात्मकमासितमतर्वासादिसर्ववस्त्वालवनशून्यमित्यर्थः ॥ चेतेनेचिदाभासे ॥ सर्वाविषयसप्तम्यः ॥ ३४ ॥ यत आसितभास

अनेन क्रमयोगेन संयोगेन महात्मनाम् ॥ वियोगेनासतामन्तःप्रयोगेणात्मसंविदाम् ॥ ३० ॥ पौरुषेण प्रयत्नेन संतताभ्यासयोगतः ॥ क
रामलकवद्वस्तुन्यागते स्फुटतां इदम् ॥ ३१ ॥ संसाराबुनिधेः परे सारपरमकारणे ॥ नाहं कर्त्तृश्वरः कर्त्ता कर्मवाप्राकृतं मम ॥ ३२ ॥ कृत्वा
दूरतरे न नमिति शब्दार्थभावनम् ॥ यन्मौनमासनं शांतं तच्छ्रेष्ठासंग उच्यते ॥ ३३ ॥ यन्नांतर्न बहिर्नाधोर्ध्वनाशास्तुनां वरे ॥ न पदार्थ
नापदार्थनजडेन च चेतने ॥ ३४ ॥ आसितं भासनं शांतं तमभासनं भसासमम् ॥ अनाद्यन्तमजं कांतं तच्छ्रेष्ठासंग उच्यते ॥ ३५ ॥ संतोषा
मोदमधुरः सकार्यामलपल्लवः ॥ चित्तनालाग्रसंलीनो विप्रकंटकसंकटः ॥ ३६ ॥ विवेकपद्मो रुढो तर्वाचारार्कविकासितः ॥ फलं फ
लस्य संसंगादतीयां भूमिका मिमाम् ॥ ३७ ॥ समवायाद्दिशुद्धानां संचयात्पुण्यकर्मणाम् ॥ काकतालीययोगेन प्रथमोदिति भूमिका
॥ ३८ ॥ भूमिः प्रोदितमात्रा तैरुत्तां कुरिकेवसा ॥ विवेकेनांबुसे केन रक्षया पाल्या प्रयत्नतः ॥ ३९ ॥

नं स्वप्रकाशचिद्रूपम् ॥ अभासप्रकाशकांतरशून्यम् ॥ ३५ ॥ सचायं समाधिः सदाचारोपबृंहितविवेकस्य फलमिति वक्तुं विवेकपद्मत्वेन रूपयति ॥ संतोषेति ॥ सत्कार्याणि नि
ष्कामकर्माणि उपासनगुरुश्रुषाश्रवणादीन्धेवपल्लवायस्य ॥ चित्तलक्षणनालाग्रसंलीनैरागादिवासनाप्रभवैर्बहुतरविप्रकटैः संकटो निबिडितः ॥ ३६ ॥ सोयमसंसंग एव तृ
तीयाभूमिकेत्याह ॥ फलमिति ॥ ३७ ॥ प्रथमभूमिकैवानेकजन्मसचित्तसुकृतपरिपाकैरहिकपुण्यसचयैश्च देवादिकुरिता चैतैव ससंगमादिना महतायत्नेन रक्षणीयासा चेद्भक्षि
ता अनायासेनैव द्वितीयादिभूमिकाः सेत्स्यतीति तत्रैव यत्नाधिक्यमुपदिशति ॥ समवायादिति ॥ विशुद्धानां तत्त्वविदां समवायाद्वा नमानभजनाद्युपायैर्मेलनात् ॥ ३८ ॥ समवेतै
सैः किं कार्यं दाह ॥ भूमिरिति ॥ यत सैर्विशुद्धैः साशुभेच्छालक्षणाभूमिरीषच्छुभप्रदत्त्युन्मुखतया प्रोदिता भेधैरकुरेता भूमिरिव प्रतिदिनविवेकोपदेशलक्षणेन ब्रुसे केन यथा अ
सना अमलानां भवति तथारक्ष्यावर्धनीया दुष्प्रदत्यादिविघ्ननिवारणयत्नेन पालनीया चेत्यर्थः ॥ ३९ ॥

एवाशुः ॥ अथाप्यननुदयमभ्येतायलक्षणेन सात्यादिलक्षणेन धार्मिकशेन धर्मधर्मकुरितो ह्यसति धर्मशान्तिविचारेणोदयमभिर्हर्द्धनयेत् ॥ ४० ॥ एकं शोधि भर्षितो न्याउस
 रभूमिनाभ्यस्य यमवसाधयिष्यतीत्याह ॥ एवमिति ॥ ४१ ॥ सोपायवर्णितो वृत्तीयभूमिकोऽसकलाभुपसहरति ॥ येति ॥ ४२ ॥ यमगाहनपाले भूदुपययाराम पूच्छति ॥ मू
 रस्यति ॥ आभिजात्याधिकां विशिषणहीनस्याभ्यासकयातिमुलस्य कामभोगार्थमवसृतस्याधमस्य योपायास्तोस्तिमान्धेति मयमभ्यस्यार्थ ॥ ४३ ॥ आधम
 र्मनाप्रयभयराक्षसान्तरयागावरेकद्विभ्यारिकहरायाद्यतस्य कहरागतिरिति द्वितीयस्य ॥ ४४ ॥ आधमभ्यस्योत्तरमाह ॥ मूढस्येत्याहिसार्धद्वयेन ॥ काकतलीययोग
 येनां शोनेहमत्यपाविचारेणोदयनयेत् ॥ तमेवानुदिनयन्नात्तपीवल्लङ्घाकुरम् ॥ ४५ ॥ एवाहिपरिमृष्टांतरन्यासां प्रसवैकम् ॥ द्विती
 यां भूमिपयन्नात्तृतीयां प्राप्नुयात्तत् ॥ ४६ ॥ श्रेयाससंगताद्ये पाठनीयाभूमिकाग्रहि ॥ भवति योऽक्षितशेषस्य त्यकलन पुमान् ॥ ४७ ॥
 श्रीरामउवाच ॥ ॥ मूढस्यासंकुलात्पस्यप्रवृत्तस्याधमस्य ॥ अप्राप्तयोगिसंगस्य कथमुत्तरणमवेत् ॥ ४८ ॥ एकामयद्वितीयां वा
 तं यांचितरं च वा ॥ आरुढस्य कृतस्यायकौहरी भगवन्नाति ॥ ४९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ मूढस्याकृद्दापस्य तावत्सुखितिरातता ॥ या
 वज्जन्मांतरशर्तं काकतलीययोगतत् ॥ ५० ॥ अथवासाधुसंगत्यावैराग्यनाभ्युदेति हि ॥ वैराग्यभ्युदितं जतोरवश्यमभूमिकोदय ॥ ५१ ॥
 ततो नभ्यतिससारद्वितीयां प्राप्य सप्रह ॥ योगभूमिकयोक्तां जतिवितस्य शरीरिण ॥ ५२ ॥ भूमिकां शानुसारेण क्षीयत पूर्वदुष्कृतम् ॥
 तत सुरविमानेषु लोपयत्तु पुत्र ॥ ५३ ॥ मेरुपवनकुजे पुरमन्ते रमणीसख ॥ तत सुकृतसमरिदुष्कृतवपुराकृत ॥ ५४ ॥ भोगजाले प
 रिक्षणाजयत यो गिनो मुनि ॥ शुचीनां श्रीमतां गेहे गुप्ते गुणवर्तासताम् ॥ ५५ ॥ जनिव्यायोगमर्बते सेवते योगवासिता ॥ तत्र प्रानमाव
 नाभ्यस्य योगभूमि कर्मभुधा ॥ स्मृत्वापरिपतत्सु चैरुत्तरभूमिका कर्मम् ॥ ५६ ॥

न सति धारत एव वा साधुसंगत्यावर्धेताम्यपाधनाभ्युदेति तिरेणभ्य ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ द्वितीयस्योत्तरमाह ॥ योगभूमिकयेत्यर्हना ॥ ४९ ॥ ५० ॥ इच्छतस्यानुसारेण रम
 त इत्यप्युच्यते ॥ इच्छन्तवतिमान् नानुवाद ॥ न हिनस्यनरकादिभोगोति भवितुक्याणस्तस्मिन् भूगतितातगच्छतीति भगवद्वचनात् ॥ आनुपगिकदु
 र्वभोगाभिप्रायवा ॥ स्व
 धिगन्माधिरारमानसाद्दुस्वप्नसहस्रसाला ॥ ४९ ॥ भोगजाले भुज्यमाने सुकृतसमारेषु पुच्छनेषु परिशीणसतीत्यभ्य ॥ यागिन इति आत्मा रथ्यायावद्वुष्यन्नम ॥ ५० ॥ यो
 गमवति ॥ एषाभ्यासतर्तनैर्वाप्रियेनेसवरोपि स इति भगवद्वचनात् ॥ तदेवाह ॥ योगवासिता इति ॥ परिपतत्परोद्वति ॥ ५१ ॥

१ इत आरभ्य सपद्मलतसार्धं कर्मद्वयस्थानेषु लोकांते अभ्यस्य उच्यते ॥ यतः सपद्मलतसपद्मलस्योत्तरात् ॥ यावज्जन्मांतरात्तर्तनैर्वाप्यममाभ्य ॥
 २ ॥ अथवासाधुसंगत्या काकतलीययोगतत् ॥ सधारस्य पापशरीराभ्युदेति हि ॥ १ ॥ वैराग्यभ्युदितो रजस्य भूमिकोदय इति ॥ अनयोर्बभ्ये मूलं लि
 खितपाठपदटीका नुगुण इति भाति ॥

प्रशयोत्तरमुक्ताप्रकृतमनुसरति ॥ भूमिकाचितयमित्यादिना ॥ आद्यभूमिकात्रयेजापच्छब्दप्रवृत्तिनिमित्तमाह ॥ यथावदिति ॥ भेददर्शनगुणेनप्रसिद्धजायस्ताभ्यादित्यर्थः ॥ ५२ ॥ निमित्तातरमप्याह ॥ उदेतीति ॥ आर्यातापूज्यताप्रयोजकसद्गुणोत्कर्षः ॥ यादृश्वेति ॥ यद्यदाचरतिश्रेष्ठइतिव्यायादित्यर्थः ॥ ५३ ॥ तामेवार्पतामनार्पजनव्यावृत्ताप्रथमलक्षयति ॥ कर्तव्यमिति ॥ कामपर्यामम् ॥ सर्वनित्यनैमित्तिककर्मल्यर्थः ॥ ५४ ॥ यथाचारवद्वाचारानुसारि तत्रापि यथाशास्त्रम् ॥ तत्रापि यथाचित्तस्वव्यावृत्ताप्रथमलक्षयति ॥ कर्तव्यमिति ॥ कामपर्यामम् ॥ सर्वनित्यनैमित्तिककर्मल्यर्थः ॥ ५५ ॥ तदेवार्थवत्प्रथमभूमिकायाधुमेच्छायामकुरितम् ॥ द्वितीयभूमिकायाश्रवणादिप्रवृत्त्याविचित्तयल्लवाप्रसीदतिनपश्चात्तप्यतेतादृशमेव ॥ व्यवहारलौकिकमपि ॥ ५६ ॥ तत्रातरालेमृतानानिष्कामकर्मानुष्ठानक्षीणपापानाकर्षणापिवृत्तेकोविद्ययादेवलोकाइत्यादिश्रुतिप्रकाशितम् ॥ तृतीयभूमिकायाचित्ताप्यफलेनफलितमित्यर्थः ॥ ५७ ॥ तत्रातरालेमृतानानिष्कामकर्मानुष्ठानक्षीणपापानाकर्षणापिवृत्तेकोविद्ययादेवलोकाइत्यादिश्रुतिप्रसिद्धेदेवलोकादिभोगोपिशुभसकल्याहितसद्भासनानाश्रुतत्वान्नकाम्यकर्मानुष्ठानाभिवरागादिदुर्वृत्तानासंभरणेनाप्यपातेहेतुरित्याशयेनाह ॥ आर्यातायामिति ॥ ५८ ॥ आ

भूमिकाचितयंवेतद्रामजाग्रदितिस्मृतम् ॥ यथावद्देदुबुद्धोदंतजाग्रदितिदृश्यते ॥ ५२ ॥ उदेतियोगयुक्तानामत्रकेवलमार्पता ॥ यां दृष्ट्वा मूढबुद्धीनामभ्युदेतिमुमुक्षुता ॥ ५३ ॥ कर्तव्यमाचरन्काममकर्तव्यमनाचरन् ॥ तिष्ठति प्राकृताचरोपः स आर्यइतिस्मृतः ॥ ५४ ॥ यथाचारं यथाशास्त्रं यथाचित्तं यथास्थितम् ॥ व्यवहारमुपादत्तेयः स आर्यइतिस्मृतः ॥ ५५ ॥ प्रथमायामंकुरितं द्वितीयायां विकसितम् ॥ फलीभूतं तृतीयायामार्यवंयोगिनो भवेत् ॥ ५६ ॥ आर्यातायां मृतो योगिशुभसंकल्पसंभूतान् ॥ भोगान्भुक्त्वा चिरं कालं योगवाञ्छायते पुनः ॥ ५७ ॥ भूमिकाचितयाभ्यासादज्ञानेक्षयमागते ॥ सम्यग्ज्ञानोदयेचित्तपूर्णचंद्रोदयोपमे ॥ ५८ ॥ निर्विभागमनाद्यंतं योगिनो युक्तचेतसः ॥ समंसर्वप्रपश्यन्ति चतुर्थी भूमिका मिताः ॥ ५९ ॥ अद्वैतस्यैव मायातद्वैते प्रशममागते ॥ पश्यन्ति स्वप्नबद्धाकांश्चतुर्थी भूमिका मिताः ॥ ६० ॥ भूमिकाचितयं जाग्रच्चतुर्थी स्वप्न उच्यते ॥ विच्छिन्नशरदभ्रांशविलयं प्रविलीयते ॥ ६१ ॥

ज्ञाने ज्ञानविरोधैर्द्वैतवासनाजाले असंभावनाविपरीतभावनानादौ पक्षक्षयमागते सति निष्प्रत्यूहात्महावाक्यादपरोक्षारवहाकारज्ञानोदये सति मूलाज्ञानक्षयाद्योगिनश्चतुर्थी भूमिका मितमागता सतः सर्वजगत्सममानंदैकरसप्रपश्यतीति परेणात्वयः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ व्यावहारिकमतया जगद्भानसाभ्याज्जायते ॥ प्रातिभासिकसत्तया तद्भानसाभ्यास्त्वमउच्यते ॥ पञ्चम्या भूमिकाया सुषुम्नि पदमवृत्तिनिमित्ततसाभ्यदर्शयति ॥ विच्छिन्नेति ॥ सुषुम्निकाले सकले विलीने तमोभिभूतसुखरूपमेतीति श्रुतौ सुषुम्नौ सर्वविलयप्रसिद्धे रत्रापि प्रातिभासिकचिपुटीपरिशेषस्यापि विलयेन तत्साभ्यादिति भावः ॥ विच्छिन्नस्य शरदभ्रवदस्य केवलकाशमात्रपरोक्षे पलक्षणां विलयमिव शुद्धचिन्मात्रपरिशेषलक्षणस्य भावप्रविलीयते प्रविलयेन प्राप्तोतीत्यर्थः ॥ लीड्यर्थफलव्यापाराशयोर्गोप्ये फलं शरदस्य विलयशब्देन निष्कल्याणानुवादात्तस्य च व्यापाराशयप्रतिकर्मत्वा न्मुदुपचतीति किं या विशेषणोप्यवाचापि द्वितीया ॥ अवशिष्टव्यापाराशयमात्रप्रविलीयतइति तिष्ठतप्रकृत्योच्यते उदेषापि नटीत्यत्रेव ॥ ६१ ॥

सभाविस्तारश्चोप ॥ सुपुममिषिपदशीघ्रनामयस्फलात् ॥ ११ ॥ उदितआभिर्भूतस्वरूप ॥ १२ ॥ सुपुमस्थानपुकीप्रत-प्रधानपनपुर्वेतिभूत्युक्तमज्ञानपनतासाभ्याद्वात
 स्यादुपमवरनाथोत्तारायेनाह ॥ सुपुममि ॥ आनहमयासानवशुनिभूतिपविद्वातर्मुखस्थानरासादनसाम्यावपितन्याथेत्यारायेनाह ॥ अतमुवतयति ॥ १३ ॥ विधासन
 अस्यराष्ट्रिचस्त्राभ्युपयानवहन सत्तित्यर्थ ॥ १५ ॥ उक्तसुपुममयेत्यनुयायिभाषानाम् ॥ तसुशणान्याह ॥ यथेत्यादिना ॥ १६ ॥ द्वैतवदैक्यमस्यापिसत्प्रातरभ्यावतकस
 त्यास्तान्तुभयवर्धित ॥ तथात्यन्तिकस्वरूपप्राप्तसर्वदेहभेदाह ॥ निर्धायिति ॥ भिद्यतेत्ययप्राप्तिष्ठयतेसर्वसरायादभिभूतेरितिभाव ॥ १७ ॥ अनिर्वाण प्रारभ्य
 तथागीर्वाणानुक्त ॥ यथाविषयस्य अनुपशीणधिनज्वलनीनिर्वाणःअवकाशस्तभावेनानवहिष्यथ ॥ १८ ॥ अनाद्यनदस्तभावेनलनवहिष्यपुण ॥ तस्याद्वि
 मतावशेषावास्तेपचर्मभूमिकागत ॥ पंचर्मभूमिकामेत्यसुपुमपदनाभिकाम् ॥ १९ ॥ शांतारोपविशेषांशस्तिष्ठत्यद्वैतमानत्रके ॥ ग
 हितद्वैतनिभासमुदितैत प्रचुद्धवान् ॥ २० ॥ सुपुमपनृवास्तपचर्मभूमिकाभित ॥ अतर्मुवतयातिष्ठन्नाद्वैदत्तिपरोपिस्सन् ॥ २१ ॥
 परिशततयानित्यनिद्रातुर्विलस्यते ॥ कुवन्नाभ्यासमेतस्याभूमिकायांविवासन ॥ २२ ॥ पृथितुयाभिधामभ्यां क्रमाक्रमतिभूमि
 याम् ॥ यन्नानामनसद्रूपानाहनाप्यनदरुति ॥ २३ ॥ केवलक्षीणमननमास्तद्वैतक्यनिर्गत ॥ निर्धायशांतसदेहोजीवन्मुक्तोविभाव
 न ॥ २४ ॥ अनिवाणोपिनिवाणश्चिद्वदीपइवस्थित ॥ अतश्चून्योयहिश्चून्यश्चून्य कुम्भइवावरे ॥ २५ ॥ अत पूर्णोयहि पूणपूर्णकुम्भ
 इवाणव ॥ किंचिद्वैतपसपन्नस्त्वयैवपनकिंचन ॥ २६ ॥ पृष्ट्याभूम्यामसौस्थित्वासममर्भिभूमिमाशुयात् ॥ विदेहमुक्ततातुत्तासममीयो
 गभूमिका ॥ २७ ॥ अगम्यावचमांशांतासामीनामवभूमिपु ॥ कश्चित्साशिवमित्युक्तोश्चिद्वैतस्तुदाहता ॥ २८ ॥ कैश्चिद्वक्तृतिपुमा
 वविवेकइतिभाविता ॥ अन्यैरप्यन्ययानानाभेदरात्मविकल्पिते ॥ २९ ॥ नित्यमव्यपदंश्चापिकयश्चिद्रूपदिस्यते ॥ सत्वेताभूमिका प्रो
 क्तानमयातवरपुद्गह ॥ ३० ॥

भीषकस्यसहायरापाकसाप्यमसिद्धलेनोर्काचिरुद्धेणपरमाश्रयकषेणसपन्न ॥ वातवदस्थानिस्थसिद्धत्वात्नार्कचनसपन्न ॥ ११ ॥ सममीभूमिकापरिधीबाधेसैवमु
 क्तनेतिमसमीसापर्वोर्वाविषय-स्थान्तवीकगर्भानिप्रगुक्तेत्यर्थ ॥ १० ॥ इवसाभ्याम्यायोगिमानसानुभवकमभ्येत्यर्थ ॥ नवजीवत सममीभूमिकैवनास्तीत्योगिमानसा
 नुभयमप्यनपिनरूपानास्तीतिप्रमितव्यप ॥ साधीनामभभूमिपवितितस्याभावभूमिपव्यपातसीयात्प्रोक्तवितोधापत्ते ॥ आसामभ्यासयोगेनेत्युत्तराभ्यासनीयत्वोक्तिविरो
 धाच्च ॥ शिवमिर्निर्देष्टका ॥ शिवमर्द्वैतपुनर्देवमयमद्वैतभूत्यनुरोधादितिभाव ॥ ब्रह्मेतिवैश्वमिति ॥ १२ ॥ एकमिपुसोर्भाव-अश्वितिकान्दस्थितिलस्यविबेकद्वैतिसांख्ययो
 निभि ॥ अन्यर्त्तोभिमिसात्ततभादेभ्यरुद्धादेवादिभि-अवर्गोर्वासुदेवोसदेभ्यरोजुपद्मवर्धिसानमनुपद्मवृत्तमित्यादिसत्त्वबुद्ध्यनुसारिचिकल्पिनिर्नाभेदेरप्यध्याम्याभाजिते
 त्यर्थ ॥ १३ ॥ परिषदसाभमभ्योर्द्वैकपुनुरित्येतोत्राह ॥ तिस्यमिति ॥ कर्माश्चिद्राजस्यगण-सणानुपायेरित्यर्थ ॥ १४ ॥

परवैराग्यदाक्ष्ये सत्येव भूमिका सुप्रवेशो भवति नान्यथेति मत्त करिण्याख्यायिका च्छलेन वर्णयितुं भारभते ॥ अस्तीत्यादिना ॥ ७४ ॥ विप्रहृष्य पासदासमरोयुक्ता महद्भांशना
 भ्याशसनशरसः प्रख्यातिस्तद्वती ॥ अस्तु सा कितलस्तवाह ॥ सा चेदिति ॥ ७५ ॥ तथैना भूमिका निरुद्धा अतस्तद्वधिविनानैकापि भूमिका जेतुं शक्नोत्यर्थ ॥ ७६ ॥ सायावन्व विजिता
 तावत्तदा कितल सुदृढसासारिकसपट्टपास्यसिमरभूमिषु प्रवेष्टुमपि कोनामसु जट समर्थो यो द्वेत्यर्थ ॥ प्रश्नः स्पष्टः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ कचैपारमते इत्यस्योत्तरमाह ॥ शरीरकानेन इति ॥
 विविधैर्न्यधावनशोकमोहाद्युद्धासकरणशीला ॥ मत्तानीन्द्रियाण्येवोपा कोपनाः कलभा शावकायस्थाः ॥ रसना कलभाषिणीमधुरबृंहितासाधनयस्था ॥ ७९ ॥ प्रख्यातौ दत्तौ
 दर्शयति ॥ कर्मति ॥ कर्मशुभाशुभरूपम् ॥ मदमत्तेत्यत्रोक्तमदर्शयति ॥ मदइति ॥ एवमप्येवोच्यम् ॥ ८० ॥ ८१ ॥ नागी करिणी ॥ जीवसचयान् प्राणिनिकायात् ॥ ८२ ॥ आशा
 आसामभ्यासयोगेन न दुःखमनुभूयते ॥ अस्त्यत्वं तमदोन्मत्तादुदमं थरचारिणी ॥ ७४ ॥ करिणी विप्रहृष्य ग्रामहांशनशं सिनी ॥ सा
 चेति हन्यते न मननार्थं कारिणी ॥ ७५ ॥ तदेता सुसमग्रा सुभूमिका सुनरोजयी ॥ करिणी मदमत्तासायावन्व विजितौ जसा ॥ ७६ ॥
 कोनामसु भटलावत्संपत्समरभूमिषु ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ कासौ प्रमत्ता करिणी काश्च तारणभूमयः ॥ ७७ ॥ कथं निहन्यते चैषा
 कचैपारमते चिरम् ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ रामेच्छानाम करिणी इदं मे स्त्वितिरूपिणी ॥ ७८ ॥ शरीरकानेन मत्ता विविधोद्धासका
 रिणी ॥ मत्तं द्विप्रोच कलभारसना कलभाषिणी ॥ ७९ ॥ मनोगहनसंलीना कर्मदंतद्वयान्विता ॥ मदोस्यावा सना व्यूहः सर्वतः प्रसरदपुः
 ॥ ८० ॥ संसारदृष्टयोरामतस्याः समरभूमयः ॥ भूयो यजानुभवति नरो जयपराजयौ ॥ ८१ ॥ इच्छानागो निहत्येषा कृपणान् जीवसंच
 यान् ॥ वासनेहामनश्चित्तं संकल्यो भावनं स्पृहा ॥ ८२ ॥ इत्यादि निवहोनास्मा मस्यास्त्वाशयकोशगः ॥ धैर्यनास्मावराखेण प्रसृता मवहे
 लया ॥ ८३ ॥ नागी सर्वात्मिका मेतामिच्छा सर्वात्मना जयेत् ॥ यावदस्त्विदमिदमेव नियमं तं विजुं भते ॥ ८४ ॥ तावदुग्रा कुसंसारमहावि
 षविषूचिका ॥ एतावानेव संसार इदमस्त्वितियन्मनः ॥ ८५ ॥ अस्य तूपशमो मोक्ष इत्येवं ज्ञानसंग्रहः ॥ प्रसादकारिणी स्वच्छा निरिच्छे वि
 मलाकृतौ ॥ ८६ ॥ तैलविदुरिव दर्शविश्राम्यत्युपदेशवाक् ॥ असंवेदनमात्रेण नोदतीच्छा भवांकुरः ॥ ८७ ॥

यकोशगश्चित्तकोशगतो दत्तिवैचित्र्यप्रयुक्त इति यावत् ॥ कथं निहन्यते चैषेति प्रश्नस्योत्तरमाह ॥ धैर्येति ॥ ८३ ॥ सर्वात्मिका ब्रह्मलोकान्तसर्वभोग्यगोचराम् ॥ सर्वात्मना सर्वथा
 सर्वमहमेवेति भावितेनात्मना वा ॥ न हिनित्यलब्धात्मरूपतया भाविते तुणा भवति किं विदमिदमलब्धतया दृष्टे इत्याह ॥ यावदिति ॥ ८४ ॥ संसारमहाविषविषूचिका रूपा तुष्णाता
 वदेव विजुं भत इत्यनुक्तव्यते ॥ ८५ ॥ तूष्णीव संसारस्तक्षय एव मोक्षभूमिकोदयहेतुत्वान्मोक्षकथं वैराग्यस्य भूमिकोदयहेतुता तददर्शयति ॥ प्रसादेति ॥ ८६ ॥ रागादिपुरुषा पराध
 मलिने चितेश्रुत्या चार्थाद्युपदेशवाक् प्रपञ्चलविदुरिव न स श्रितव्यते ॥ वैराग्यादि साधनसंपन्ने तु आदर्शतलविदुरिव संश्लिष्टासती अविद्यामलमार्जनेन प्रसादो ब्रह्माकारप्रयना
 नुकूलस्वच्छता तत्कारिणी पर्यवस्यतीत्यर्थः ॥ रागादेनुदये उदितस्य च्छेदने चोपायमाह ॥ असंवेदनेति ॥ इच्छारूपो भवांकुरः संवेदनविषयस्मरणतत्परित्यागमात्रेण नोदति ॥ ८७ ॥

भनागभ्युदितप्यसवेदनशब्देन च्युतव्या ॥ ८८ ॥ विच्छुतिनाम्ना ॥ दीनताभोगकापण्यम् ॥ असवेदनत्वग्रथप्युत्पादयति ॥ स्वसवेदनेति ॥ सुष्ठु असवेदनस्वसवेदनतद्गुणं
 सतिराध्यात्मवत्त्वाद्वापयन् अर्चितस्मात्सत्त्वार्थानिर्वाधारतयाभासनम् ॥ ८९ ॥ तथाभ्यासकालेसाधधानताद्वयपरिपाककालेत्वधधानविनिर्मुक्तसुष्ठुमिभरणार्थस्ययोरिव
 स्तत्पदस्ययत्नद्वयाराधेनाह ॥ अवधानति ॥ तावन् यकारिणीमिच्छाप्रसर्गप्रत्याहारलक्षणोदबिरोधोनाकल्पनियच्छन्वधीनेति सर्वार्थप्रयोगभक्त्युक्ति ॥ ९० ॥ ननुभाक्कल्पना
 स्यात्पदस्युक्तिरित्युक्तस्तथा कतिपयानि विप्रकृतानि कर्मानामप्यप्यमेवार्थाभिप्रायद्वयाराधेनाह ॥ स्मरणमिति ॥ कथनार्हस्य तिस्रकल्पपदयोरप्यायनात्माह ॥
 तथति ॥ ९१ ॥ सत्कल्पभवननुभूतमपि भाष्यत इति विरोधार्थप्रायश्चित्तभूमिका लभुमिर्ह्येत्येन कश्चिद्विरोधस्य भेदोपविशित इत्याशयेनाह ॥ अनुभूतमिति ॥ ९२ ॥ इहा
 मनागभ्युदितवेच्छाद्युतव्या नयकारिणी ॥ असवेदनशब्देण विप्रत्ययेवाधुरावली ॥ ८८ ॥ इच्छाविच्छुरितो जीवो विजडाति न दीनताम् ॥
 स्वसवेदनयत्नस्तुतुष्यामेवातरासनम् ॥ ८९ ॥ अवधानविनिर्मुक्तसुभंशवशतयया ॥ तां प्रत्याहारयद्विशेनेच्छामत्सीनियच्छत ॥ ९० ॥
 इदमेतत्त्वितिसवगमाद् कल्पनमुत्तमा ॥ अयंस्याभावनयत्तकल्पनात्प्रागज्यते ॥ ९१ ॥ स्मरणविधिसकल्पशिवभस्मरणविद् ॥
 तन्नागानुभूतधनानुभूतचमाप्यते ॥ ९२ ॥ अनुभूतानानुभूतां स्मृतिविस्मृत्यकापुवत् ॥ सर्वमेवाहुविस्मृत्यगुर्वक्षिपुमहामति ॥ ९३ ॥
 उच्यवाहुर्विराम्यपनचकश्चिच्छुणाति तत् ॥ असकल्पपरश्रेयसकिमनर्तमाप्यते ॥ ९४ ॥ किलतुष्णींस्थितेन वतस्य द्वाप्यते परम् ॥
 परमयत्नसाधान्यमपिरामलगायते ॥ ९५ ॥ गम्यदेशे कतिपुस्त्ययथापांशस्य पादयो ॥ स्वदोविगतसकल्पस्तथास्पदस्वकर्मसु ॥ ९६ ॥
 बहुनात्र किमुक्तेन ससेपादिदमुच्यते ॥ सकल्पनपरोधपक्षदभावाविविभक्तता ॥ ९७ ॥

भीषणकार्त्तिकवसिष्ठः सवकानानाधपयसकल्पत्यागविनाशोक्तो न सिध्यतीति तस्यागपुत्रावयकार्य इति सप्तपञ्चासिहोपदेशाह स्वमाकोरोनापि द्वाकारिष्यमाह ॥ कर्म्मवैवा
 इति ॥ विरोधित्वं सत्यरण्यनपुनराकोशाभि ॥ एककिंयमाप्यप्याकोरोधपरिदृश्यसुभमपदस्य कश्चिद्विपिकेनोत्पन्नोति ॥ गृह्यतस्वपि च भ्रमणकलादशानादुक्ति ॥ अ
 तदन्ते किमर्थेन आप्यातनविप्रययकनकलतापयद्वसितं कियेनेति भद्रपथ्याधिकारिणां सव्यवधानमन्तरेणार्थसिद्धिरित्यर्थः ॥ ९४ ॥ पूर्णसर्वव्यापारोपरभेण स्थितेनैव पुसा
 तलादशपरमप्योक्तिलिप्तिर्भाष्यसिद्धौ ॥ तथाचमुक्ति ॥ यदापचान्विद्विद्वेकाभ्यानि वनसासह बुद्धिभ्यवधिचेदिति तामाहु परार्थानतिमिति ॥ परमैरुपयगर्भात्मपि साधा
 न्यसुखपुत्रभूतानरदण्डभक्षुच्यनापायतदन्त्यः ॥ ९५ ॥ ननु सर्वपासकल्पत्यागोद्देशस्यार्थसिद्धेभ्यश्च द्वालोपेकयकार्त्तिकनतमाह ॥ गम्येति ॥ यथागतम्येत्युद्वादिदेशार्थ
 कतिपयाभिविष्टान्विचिन्तयिषाभारायस्तथापि यस्याप्यस्य पारयोर्गीगतसकल्पपुत्रपदविशेषस्योपयोगिनीति विद्वेदसकल्पपुत्राभ्यासकलादद्वरादेवानि विद्व
 रकमहत्सदाभाविष्यतीत्यर्थः ॥ ९६ ॥ ९७ ॥

कयादह्या असकल्पन भवेत्तामाह ॥ सर्वमिति ॥ भूतार्थचिद्रूपं नित्यसिद्धपरमार्थचिद्रूपम् ॥ १८ ॥ अवेदनं तादृश तद्विपरिणत्या अहंमेत्यप्यस्त सर्वभेदविस्मरणमेव जी-
वब्रह्मैक्यलक्षणयोगविदुर्ब्रह्मविद ॥ तविद्याहु स्वसयोगवियोगयोगसंज्ञितमिति भगवता तथा व्याख्यातत्वादिति भावः ॥ योगस्थः कुरुकर्माणीति तद्व्याक्यतुलोकसपहेच्छप्रत्यै-
च्छिकविहितानुष्ठापनार्थं नित्यमार्थमित्याशयेनाह ॥ योगस्थ इति ॥ अयमसाधिपरश्वेन्माकुरु ॥ १९ ॥ यथासि भो इति ॥ यथा स्थितस्वरूपावामौ यथा स्थितेरेवो-
चितत्वादिति भावः ॥ १०० ॥ सा स्थितिरेव सर्वप्रपञ्चनित्यत्वरूपत्वाच्च दालोपदर्शितः सर्वत्यागोपीत्याह ॥ शिवमिति ॥ १०१ ॥ विस्तरोक्तमनर्थतत्त्वपुरुषार्थवत्त्वचनियुक्त्य-
करतलामलकवद्वर्षयन्नुपसहरति ॥ अहममेति ॥ १०२ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्स्यप्रकाशे निष्पृष्टशतुत्तरशततमः सर्गः ॥ १२६ ॥ इदं रामस्य विस्मृतिर्भ-
रद्वाजोत्सुकोक्तयः ॥ लक्षणजापदादीनातुरीयचोपवर्णयते ॥ १ ॥ एतावत्स्यार्थं श्रीवसिष्ठरामसवाद्वावित्वारामविस्मरणसन्निधापितेति शयानदपूर्णात्मनि विस्म-
सर्वमेव मज्जांशान्तमनंतं ध्रुवमव्ययम् ॥ पश्यन् भूतार्थचिद्रूपं शांतमास्वयथा सुखम् ॥ १८ ॥ अवेदनं विदुर्योगशांतमासितमक्षयम् ॥
योगस्थः कुरुकर्माणि निर्वर्त्तमानो यमाकुरु ॥ १९ ॥ अवेदनं विदुर्योगचित्तक्षयमरुचिमम् ॥ अत्यंततन्मयो भूत्वा तथा तिष्ठ यथासि भो
॥ १०० ॥ शिवं सर्वगतं शांतं बोधात्मकमजं शुभम् ॥ तदेकभावानं रामसर्वत्याग इति स्मृतः ॥ भावय ऊढश्च दंतः स्वं कार्यकर्मसमाचर-
॥ १०१ ॥ अहंममेतिसंविद्वत्तदुःखतो विमुच्यते ॥ असंविदन्विमुच्यते यदीप्सितं समाचर ॥ १०२ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू०
परमार्थस्वरूपवर्णनं नाम षड्विंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १२६ ॥ ॥ ७३ ॥ श्रीभरद्वाज उवाच ॥ इति वरमुनिनोक्तं ज्ञानसा-
रं पुराणं सकलमनुनिशान्य श्रीरघूणां कुलाग्र्यः ॥ विमलमतिरपृच्छ किंचिदत्यस्वयं वासमसुखपरिपूर्णः पूर्णबोधस्थितोऽसौ ॥ १ ॥
सखत्पुत्रमयोगिविश्ववंद्यस्मुरेशो जननमरणहीनः शुद्धबोधस्वभावः ॥ सकलगुणनिधानं सन्निधानं रमायास्त्रिजगद्बुद्धयस्त्वनुग्रहा-

णामधीशः ॥ २ ॥

तनुर्णां भूतंगुरुश्रोवात्मनो किदह्मायापि स्वयतः त्रिविश्रायलाभादपेक्ष्यवर्णोत्सुको भरद्वाजः पृच्छति ॥ इतीत्यादि ॥ हे गुरो विमलमति श्रीरघूणां कुलाग्र्योऽसौ श्रीरामः वरमुनि-
ना श्रीवसिष्ठेन इति वर्णितैर्बहुभिः प्रकारैरुक्तमुपदिष्टपुराणविचरतनब्रह्मादिमहर्षिसंप्रदायागतज्ञानसारनिशम्य श्रुत्वा अपेक्षिजिज्ञासुः किंचिदपृच्छत् ॥ अथवा एतावन्तैवोपदेशेन शां-
तसर्वसदेहमोहः स्वयसमेन विषयवैचित्र्यमयुक्ततारतम्यरहितेन साक्षात्कृतेनात्मसुखेन परिपूर्णः सन् पूर्णबोधो धात्वैव भूत्वा स्थितस्तद्देशेति शेषः ॥ १ ॥ ननु सभानेपथश्रवणत्वया स्वस-
देहमोहनिदित्यतिश्यामेव रामस्यापि ते कुतो नावधार्यते इति तु नाशक्य यतो मम रामस्य च महदतरमस्तीत्याह सरवत्स्विति ॥ स नित्यसिद्धज्ञानयोगैश्वर्यानादवर्तचित्स्वभावः
सर्वस्ववशी सर्वस्थान इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धैश्चैश्वरो जगत्सालनायावतीर्णो जगद्गुरुरपि सर्वलोकानुग्रहाय ज्ञानास्त्रयर्थस्त्वेच्छया स्वस्याज्ञानमेव परिकल्प्य श्रोतुं प्रवृत्तः अहं-
त्वनया ज्ञापय मुमक्षुरत्यनरसाधनसपन्न इति महदनरमिति भावः ॥ २ ॥

मिथ्याद्वैतेन च नास्ति तद्वैतं हानिरित्याह ॥ नास्तीति ॥ हे वषस्य सखे इति प्रीत्या सबोधनम् ॥ रहस्यानां प्रणवमहावाक्याद्यर्थानां विषयमाणोपासनानां च ॥ विशदो विभुर्द्विचि-
 तो भव ॥ १२ ॥ तत्रादौ प्रणवप्रथममाध्यार्थजापस्य पच स्फुटतस्माक्षिविवेकाय मिथ्यात्वेनोपपादयति ॥ प्रपंचेत्यादिना ॥ तस्य त्रय आवसथास्त्रयः स्वमादिति श्रुतौ जापद्विपिनि-
 द्वेवैतकीर्तिना ॥ १३ ॥ शून्यमूलो मिथ्याभूताज्ञाननिदानः ॥ शून्यता रूपमज्ञानमेव रिराखरमप्रमतो यस्य तथा विधः मध्ये विविदत्करणपृथक् क्रियाद्युपायेन पर्यालोचने सारस-
 तातच्छून्यतया प्राप्तिमासिकमात्रप्रथमे ॥ अतस्तत्रानास्थैव युक्तेति शेषः ॥ १४ ॥ असतोपि सवासना विद्यया दर्शनगर्ववर्नगरादेः प्रसिद्धमित्याह ॥ अनादीति ॥ १५ ॥ वास-
 ना विषयीरुधो विषवह्नीरध्यास्य आश्रित्या कसमुह्यसि ॥ १६ ॥ तत्त्वदर्शनेन निरालंबज्ञानरूपस्यालंबस्य चित्तस्यैव हेतोरवष्टभस्य परिग्रहादधः पूर्वमज्ञावस्थायामेव एतज्जा-
 नास्ति भिन्नोचितः किंचित्किंप्रपंचेन रुध्यसे ॥ अभ्यासेन रहस्यानां वयस्य विशदो भव ॥ १७ ॥ प्रपंच विषयावृत्तिर्जाग्रद्भित्तिर्द्वैतकीर्ति-
 ता ॥ संप्रबुद्धस्तु पस्यांतश्चिददीपो निरंजनः ॥ १८ ॥ शून्यमूलः प्रपंचो यं शून्यता शिरारः सखे ॥ सारशून्यतयामध्ये व्यनास्थासन्मनीपि-
 णाम् ॥ १९ ॥ अनादिवासनादोषादसन्नेवाप्यमीदृश्यते ॥ गंधर्वनगराकारः संसारो बह्विभ्रमः ॥ २० ॥ त्वमनभ्यस्य कल्याणी चैतन्या-
 मृतकंदलीम् ॥ संमुख्यसि किमध्यास्य वासना विषवीरुधः ॥ २१ ॥ जाग्रदंतपतितं ज्ञानालंबग्रहादधः ॥ न संस्तु परिसर्वेषां निरालंब-
 संविदः ॥ २२ ॥ तावद्बुद्धास्तु धाकाररसासंविन्महानदी ॥ नयावदात्मरूपेण निपुणैरवगाह्यते ॥ २३ ॥ प्राज्ञास्ति चरमेनास्ति वस्तुसर्वमिदं-
 सखे ॥ विद्धि मध्ये पितनास्ति स्वप्नवत्तमिदं जगत् ॥ २४ ॥ अविद्यायोनयो भेदाः सर्वमीबुद्धा इव ॥ क्षणमुद्भूय गच्छति ज्ञानैकजलधौ ल-
 यम् ॥ २५ ॥ सुशीतलोदकनदी विदित्वा य विगाह्यताम् ॥ बहिर्भाति निदाघास्ते निर्यातु कलिता सुखम् ॥ २६ ॥ एकश्चाज्ञानजलधिर्ज-
 गदाप्ताव्यतिष्ठति ॥ ज्येष्ठो यमहमित्युर्मिरविद्यावानसंभवः ॥ २७ ॥ चित्तस्वतन्त्रमोदालीरगाद्याश्च प्रकल्पिताः ॥ ममतो कलितावर्तः-
 स्वतः स्वरं प्रवर्तते ॥ २८ ॥

यन्निरपतित उपरितुर्दशायातु तिस्रोप्यवस्थानसंति ॥ ययोगिनो निरालंबसविदस्तेषां सर्वेषामनुभासिद्धमित्यर्थः ॥ २९ ॥ यावदज्ञानं तावत्कालमेव चिन्मया जगद्भूतारंगविशेषे-
 पप्ररोह इत्याह ॥ तावदिति ॥ रूढादुत्तरगगादुर्भाववती ॥ ३० ॥ आद्यतकालासत्वेन मध्ये व्यसत्त्वमेव स्वभावै परीत्या घटनारत्नमवदनुमेयमित्याह ॥ प्रागिति ॥ स्वमस्य घट-
 तमिव दत्तं यस्य सत्तत् ॥ ३१ ॥ २० ॥ कलितमसुखदुःखयस्मिन्कर्माणितस्तथानिर्यातु ॥ अचेतनेष्वपि निदाघेषु चेतनत्वमारोप्योक्तिः ॥ ३२ ॥ इदानीं भगवांश्चिरप्यस्य मज्जननि-
 वारयिष्यन् ज्ञानक्षारसमुद्भूतत्वेन वर्णयति ॥ एकश्चेत्यादिना ॥ स्वविकारभूतं जगदाप्ताव्य अभिधाय ॥ तस्य महोर्भिमप्रथमजदर्शयति ॥ ज्येष्ठ इति ॥ अविद्याप्रवाहो नादित्याति-
 वासनास एव वातस्तसंभवः ॥ ३३ ॥ अत्यन्तरगान्दर्शयति ॥ चित्तेति ॥ चित्तस्य तत्तद्विषयेषु ये स्वतन्त्रमोदालीरगाद्याश्च प्रकल्पिताः क्षुद्रतरंगादिति शो-
 षः ॥ तस्यावर्तदर्शयति ॥ ममतेति ॥ ३४ ॥

पादेनरत्नेरतिवर्णाभानुब्रजयते ॥ ताभ्यायुहीतस्यतश्चमनतरः सन्निहितः अनपयाताले मृत्युभुलेष्वेशः केनवापते ॥ यहीतपदस्यासमयस्यसमासश्लोक्ष ॥ २४ ॥
 परिनुसमुद्रमञ्जननद्यास्यकनसानदसमुद्रेमजोत्प्लाव ॥ प्रशोतेति ॥ २५ ॥ सखारल्लिखलितस्यरामस्यत्वमोधाहतोमभुनगमदतिशोकरेणुमोहभारयति ॥ कस्तिष्ठतीति ॥
 अनदिताधिरेकस्यमायत ॥ २६ ॥ यदायश्चक्षोभ्यकपतिपादयति ॥ दूरसर्षपरयमातेत्यादिशेतादस्यर्थः ॥ २७ ॥ येषामज्ञानमस्तिताभ्यालान्मतिम्रसणोजमवाकारविष
 भ ॥ २८ ॥ अधिरेतः अधिरेकी ॥ मनुतत्त्विरामपिकराधिपामोहः कथदरयतेन्याह ॥ नस्येति ॥ विह्वलमम्रमोषेयानुकल्पमाधम् ॥ २९ ॥ अभ्येषानुनतया नेयामवि
 याच्यारितान्जलनलपुस्यदुष्टिद्वरनालसालगायतिरित्याह ॥ नद्येति ॥ यथाआह्लोकांनान्जलेपुस्यलभितिसायोमरुस्यलेपुचकलभितिसरायकपाकभितभेदभ्यास

रागद्वयावतिग्राहोयुहीतसमनतर ॥ ततश्चानयपातालप्रवेशः केनवापते ॥ २४ ॥ प्रशान्तामृतकण्डोलेकेवलामृतवारिधौ ॥ मज्जामज्ज
 सिक्किरेतग्रहक्षारादिधर्वाचिपु ॥ २५ ॥ कस्तिष्ठतिगत कोवाकस्यकेनकिमगतम् ॥ किनुमज्जासिमायायांपतमात्वभतद्रित ॥ २६ ॥
 तत्त्वमंरयदाल्मतिजगदेतथचक्षते ॥ ततोऽन्य कलवातीतोयस्तातविषयशुचाम् ॥ २७ ॥ बालान्मतिविवर्त्तयबक्षणस्सकलजगत् ॥
 अविवर्त्तितमानदमास्थिताऽतिनस्सदा ॥ २८ ॥ अविविजोजनश्रोचस्यकस्माच्चप्रलप्यति ॥ तत्त्वविचुहसन्नास्तेतस्यमोहोविद्वष
 नम् ॥ २९ ॥ तद्यसृस्मन्निदतत्त्वंतिरोहितमविषया ॥ यथास्यलेपुलोकानांजलेव्वात्मसुमराय ३० ॥ पृथिव्यादिमहाभूतपरमाणुमय
 जगत् ॥ स्थितयदातदापीडकगतोयोनुरोष्यते ॥ ३१ ॥ असतस्सभवोनास्तिनास्त्यभावस्सतस्सत्त्वे ॥ आविर्भावतिरोभावास्सस्य
 नानाभनीपरम् ॥ ३२ ॥ किंत्वनंकपुरोत्साहाद्विपतामुपगच्छति ॥ भजसंमरितामोगपरमेशजनहृदम् ॥ ३३ ॥

लविषयायोमदस्य ॥ २० ॥ यथापरमावगादिमयजगद्वादिन्याविषिवेकेषिरोगप्रसन्तिर्नास्तिताभायामयजगद्वादेष्टुरापात्तौषसेत्यारायेनाह ॥ पृथिव्यादीति ॥ कोगतो
 नट ॥ तन्मन्विद्वारनात्मतेनन्याशेआत्मनाशाभावादित्यर्थः ॥ ३१ ॥ प्रियतयादिशोकप्रसक्तिसद्विषयोयद्विसक्तदाननरयत्येष ययसत्तर्हिर्नस्थितरुवेत्युभयप्रापितन्या
 शासिद्धनयोऽङ्गुलीत्यारायेनाह ॥ असतमिति ॥ सत्त्वानानामाधिकसन्निवेशविशेषोपायाम् ॥ ३२ ॥ ननुयदिमायिकमेवेष्टुराल्लिखितेकपुत्रासिन्न पुण्यपापमहत्सिलक्षणलसाह
 रशीनंतदस्यभावतारोहमोहदुःखापनयसहस्रानेत्यस्यकोहेतुलभाह ॥ किंस्ति ॥ सत्यमायुनिकोनकिम्यदेतुल्लिखितेकपुत्रासिन्न पुण्यपापमहत्सिलक्षणलसाह
 पुत्रपुण्यपुण्यपापपुण्यलसाह ॥ तस्मादेवायमायिकोहेष्टुराल्लिखितेकपुत्रासिन्न पुण्यपापमहत्सिलक्षणलसाह ॥ अप्यात्मज्ञानराजार्थभ्यस्तारोप्युपदिष्ट
 पापदयाददर्शनारोहमिति असतस्यापक्षपायसमुपेयारोपासनकुरीत्याह ॥ भवेति ॥ भक्तानुपहृयसमिति सव्यपुनरभाभोगेनक्षयमाजार्धनारीभ्यरात्रिवेचोयेनतमम् ॥ ३३ ॥

अद्यापिनपच्यतेनक्षीणानितवेतिशेषः ॥ ध्रुवमिति वितर्कः ॥ प्राणिकतपुण्यपापात्मककर्माणां वास्यपशुपतेर्देवस्य प्राणिपशुबंधनपाशाविश्रवतां विविधश्रुत्यादिप्रमाणप्रसिद्धताम् ॥ ३४ ॥ सत्यचित्प्रसदीदतिविशुद्धाति ॥ ततस्तस्माद्भजनादकृत्रिमाविधैराध्यत्वात्सहजाभाविष्यतीतिशेषः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ उमासहायपरमेश्वरप्रभुत्रिलोचननीलकण्ठः ॥ ३५ ॥ इत्येतोपासनशुद्धसत्त्वबलाद्यामोहसहस्रैरुद्धामस्यतमसइमाप्रसिद्धाव्यामोहशार्कजित्वा प्रशान्तम् ॥ व्यात्वामुनिर्गच्छतिभूतयोनिसमस्तसाक्षितमस परस्तादिति ॥ ३५ ॥ ईश्वरोपासनशुद्धसत्त्वबलाद्यामोहसहस्रैरुद्धामस्यतमसइमाप्रसिद्धाव्यामोहशार्कजित्वा गुरुशास्त्रोपदेशविश्वासवतामनसायमस्यसेद्विद्यमनोनियमनात्मकस्ययोगस्याव्यानमनुर ॥ ३६ ॥ ततःक्षणमुहूर्तद्वदशतमभागमपिसमाधायसमाधिमाश्रित्यतेनात्मदर्शने नतवपाक्तमोहतबुद्धिरूपारजनीरात्रिर्धिभातुप्रभातभावाच्छनु ॥ ३७ ॥ ननुसत्कर्मानुष्ठानैरेवचित्तशुद्धिसिद्धेर्किमर्थमीश्वरोपासनतत्राह ॥ महेशेति ॥ ३८ ॥ नन्वाग्निजा त्सदाचारतपःकर्माद्यद्यननपुरुषप्रयत्नानाप्रान्तनकर्मापेक्षयाप्राबल्यप्राक्साधिततत्कथमिदानीमीश्वरानुग्रहोपेक्षोप्यतेतत्राह ॥ नाभिजात्यमिति ॥ पुरातनकर्मणामनतत्वा दिद्वान्तनपुरुषप्रयत्नानामस्यतरत्वानेश्वरानुग्रहमन्तरेणतज्जयसिद्धिः ॥ ईश्वरानुग्रहसाहाय्यादिकृत्वैवप्रागैहिकप्रयत्नप्राबल्यंसाधितनतद्विहायेतिभावः ॥ ३९ ॥ तर्हीश्वरो दुरितानिसमस्तानिपच्यतेद्यापिनध्रुवम् ॥ कृतमेवास्यदेवस्यपाशाविश्रवतांगताः ॥ ३४ ॥ साकारंभजतावत्त्वंयावत्सत्त्वंप्रसीदति ॥ निराकारेपरेतत्त्वेततःस्थितिरकृत्रिमा ॥ ३५ ॥ इमामुद्धामतमसोजित्वास्त्वबलरध्रुवम् ॥ यमस्यानुसराव्यानंविश्रवस्तेनांतरात्मना ॥ ३६ ॥ समाधायक्ष्णं पश्यप्रत्यगात्मानमात्मना ॥ इयंविभालुसाव्यक्तं प्राबुद्धिरजनीतव ॥ ३७ ॥ कर्तुं पुरुषकारेण केवलं न च कर्मणा ॥ महेशानुग्रहदेवप्राप्तव्यं प्राप्यते नरैः ॥ ३८ ॥ नाभिजात्यं न चारिड्यं न नयोनच विक्रमः ॥ बलवन्तिपुराणानिसखे कर्माणि केवलम् ॥ ३९ ॥ अप्रतर्क्यात्मतीकारात्मिकमेवमवसीदसि ॥ नतुपतिललाटस्थामीश्वरोप्यक्षरावल्लिम् ॥ ४० ॥ कचिद्वक्ताक्ववैदभ्यं कचेयं मो हवह्वरी ॥ अर्चितनीयानियतिर्यादियद्वदमाहिता ॥ ४१ ॥

पास्तिरेवकार्याकियमनियमज्ञानादिभिस्तत्राह ॥ अप्रतर्क्यादिति ॥ एवमीश्वरप्रपन्नोपित्वमप्रतर्क्यात्तौरुषतर्कागम्याच्छ्रुत्येकसमधिगम्याद्धर्मादिसहितज्ञानलक्षणार्थतीका रात्ममूलसर्वकर्मनिरासोपायात्मिकमवसीदसिकिमर्थमुद्धिजसि ॥ यतउपासनाप्रसादितईश्वरोपिललाटस्थामक्षरावल्लिनसाक्षात्स्वकरेणमार्जयति किंतुज्ञानकतमूलोच्छेदोपा येनैवेत्यर्थः ॥ ४० ॥ गुरुशास्त्रयोः शिष्यबोधनशक्तिसिष्यस्यचचित्तशुद्ध्याऊहापोहकुशलतयाबोद्धुंशार्करागादीनांचसमूलोच्छेदयोग्यताप्राप्तिलक्षणपरिपाकइतिसर्व सामग्रीमिलनमपीश्वरोच्छालक्षणनियतिवशादेवेत्याह ॥ केति ॥ बाह्यानसागम्यायाअखद्वद्ब्रह्मात्मचित्तोवक्तागुरु क शिष्यस्यचतद्वोधयोग्यतालक्षणवैदभ्यं कौशलक इयमेवंशमदमादिक्रमेणस्वविनाशायपरिणतामोहवह्वरीक ॥ यद्यस्याः सकाशादियसर्वसांमग्रीद्वद्वपरस्परमिलनभागतासानियतिरीश्वरोच्छाअर्चितनीयाप्रभावेयत्तापरिच्छे देनर्चितचित्तुमशक्येत्यर्थः ॥ ४१ ॥

अतएव साधवर्तमानां भादवासा इव युक्तो न तत्ताले शो क इत्याह ॥ हे महाजति ॥ असा मान्यमसाधारणम् ॥ ४२ ॥ किं च महत्पथिकार्थो शो क सामपीहीनस्य युक्तो
 नमदासास्य वससा मपास्यस्य स्वस्थसाधेनोह ॥ दुरासि ॥ महासत्त्वो राजा युद्धादिमहापथिनमपि धनभुक्ता विसामपीसपन्नत्वा दम्प्यमानो रथधूरमपि पृथ्विरिषा
 न्मृदुनि पृथिविराजनादिकियमासा मपणकनुमसहेने ॥ परिक्षेपनादिसातख्यापाभापवित्तुत्तरणे हनुधेया विसामपीविरहादित्यथ ॥ ४३ ॥ जीष्मनुकान्निवर्शना
 रन्मन्वसा मप्योसत्ताममसाध्याधिप्यसत्वेत्यनुभायसासाह ॥ पुण्यसा मप्यन्तेपयमयमर्थेत्त्यारायनाह ॥ बाधदति ॥ ४४ ॥ ननु पावत्पुण्यस्यापि वधकलापि वधदूतपुण्य
 यधमर्त्तपराध ॥ द्विद्वरने ॥ सप्रिणपयमयमभवत्तत्तामदुस्तुद्वरमोक्षोपयुक्तमवतिभाव ॥ ४५ ॥ पुण्यातिशयेन धात्वनपापनाशे शमदमायमगप्यापितानाधि
 रभरहाजमादित्यविवेचनजद्विस्तुदम् ॥ असा मान्यमिदानीं त्विजाननाप्यस्यमशायम् ॥ ४६ ॥ दूरमुत्सहेतराजामहामत्त्वमहापदि ॥
 अत्यन्तजाननाचस्यस्य विद्विरित्ता ॥ ४७ ॥ बाधपुण्यपराधीन प्रयत्नेवहुजन्मभि ॥ अनुर्मायतधीरुर्जावन्मुक्तपुकायत ॥ ४८ ॥
 द्विपद्मेनयनेवमंणायधइहा ॥ तुद्वद्वतेनतनेवमाक्षमाप्यसिपुनक ॥ ४९ ॥ सर्तासत्कर्ममवेगपुराणपणुदनयम् ॥ वर्षाचइव
 भुततादवानलमभेचयत ॥ ५० ॥ मरुसमस्यस्य कर्माणि वक्ष्येण प्रणयीमव ॥ नप्यस्यदिमसारचकावत्तभनशमम् ॥ ५१ ॥ आतावदतद्विक
 त्याश्वमिदयावद्विग्रह ॥ प्रतिपूजोद्विरुद्धोलेकेवलनिश्चलेजले ॥ ५२ ॥ अयकिमधपरणस्त्वयाशोकावत्त्वय ॥ निवर्हयतुसेव
 त्वान्नायाधिरभुरा ॥ ५३ ॥ नजानुतेविगणयतेगणनासुगरायसाम् ॥ येतरगेक्षुणानाविक्रियतेहपशोकयो ॥ ५४ ॥ समारुददशादो
 लानहाराप्रमिदजगत् ॥ र्माक्षतेपद्मिधेनेखे मखेकिमितिखियते ॥ ५५ ॥ सूतेसहरतिक्षिप्रपुनसृजतिहतिच ॥ जगतिचहुपर्यायं का
 लतावयुनूहत्ता ॥ ५६ ॥ नविशेषग्रहकश्चिन्नचकश्चिन्नकश्चन ॥ जतुष्वभ्यवहार्यपुनाक्रम्यकालमोगिन ॥ ५७ ॥
 विधवाधामिभमर्त्तात्माह ॥ सनार्मि ॥ असत्तयमदिभिभुक्तकालेनविर्वासा ॥ ५८ ॥ पुण्याजनेत्तरीराय्यशार्दयेत्कायेतदुपरिराति ॥ सत्वेदन्तिब्रह्मणमणयीप्रवणापुना
 धैमद्वयवासक्त ॥ ५९ ॥ यावद्विषदाब्रह्मणयिता ॥ उहोउजयेयसिअव्यिअतिपूतकूलोपसर्पीविक्षिम ॥ निश्चलेनपयसिकेवलपयपययस्यथ ॥ ६० ॥ अप्यक
 र्माद्विषदद्विषयापक ॥ एवमास्माधस्तायाध्विषकद्विषदाद्वयवसायापटोर्केवनिर्वाहयु ॥ ६१ ॥ इपशोकयोस्तरेयुभोत्साहभो ॥ ६२ ॥ इर्विषयाद्विषराजलस
 पाशलाप ॥ इवममर्त्ताजानम ॥ पृथुर्भोशेषपदुभेवात्कभायाधिरदुभेवाद्याविह्वेयैरीत्यायै कीद्वीकालेन ॥ कीद्वीरकमकादुभमणिषिगनिबुद्धीस्यादिनाकर्तु
 कश्चलकयजित ॥ मृष्टिकोशार्कौककफित्तपुपरायययागविधयेनपुसदायुक्तमर्थ ॥ ६३ ॥ कुतहलीकीद्वीकालेन ॥ ६४ ॥ स्वरातीरादिसमपानिशरीरादिवत्कासा
 शतलापयदायमन्तरेनद्वरयभाकप्यमद्विनिश्चित्यभाह्वाध्यामिमानत्यागेनशोकपक्षकिरित्याशयेनाह ॥ नविशेवेति ॥ यद्देवार्त्तम् ॥ नकश्चिन्महिषयाविशेषमननक
 यशपीधनविद्वद्वय ॥ काष्ठलक्षणस्यागानिद्वयस्याक्रम्यवत्तादाक्रम्याभ्यवहारोभक्त्यन्तत्कमभुतपुक्तपुण्ये ॥ ६५ ॥

दृष्टकालस्योचरा अन्नभूतादिति यावत् ॥ ५४ ॥ अपि च साक्षिणस्तव सारनर्तनकौतुकदर्शनमेव युक्तनतुशोको मोहादिविकारैः स्वयं नर्तनमित्याह ॥ स्वयमिति ॥ विप-
नौ यन्निवितादिनाशो विकलानि विवेकदर्शनासमर्थानि रोदनादिविकलानि च द्रिष्याणि चक्षुरादीभियस्य तथा विधसम् ॥ ५५ ॥ क्षणभंगिनो दर्शनादि विशेषः ॥ मनस्वीविवेकी
॥ ५६ ॥ अमगल्यममगलार्हम् ॥ ५७ ॥ कानिमगलानितान्याह ॥ देवेति ॥ देवद्विजादिश्रद्धाप्रभुनय ईश्वरानुग्रहसाधनत्वान्मगलानि ॥ ईश्वरानुग्रहस्तु साक्षाज्ज्ञानसाधन-
त्वात्परममगलमिति भावः ॥ तथा चोक्तम् ॥ ईश्वरानुग्रहादेव पुसामद्वैतवासाना महाभयपरिचाणा द्विचाणा भवेज्जायत इति ॥ ५८ ॥ इदानीं भरद्वाजः सर्वसाधनरहस्यं मया पिप्पी-

काकथामस्य पिप्पडानां निमेषांतरवासिनाम् ॥ अपि देवनि कायायेतेपि दुष्कालगोचराः ॥ ५९ ॥ स्वयं नृत्यसि किं प्रीतो विपत्तौ विकलं द्वि-
षः ॥ क्षणनिश्चलमासीनः पशुसंसारनाटकम् ॥ ५५ ॥ अस्यानेकतरंगस्य जगतः क्षणभंगिनः ॥ न विषीदति मनस्वी भरद्वाजमनागपि
॥ ५६ ॥ त्यजशोकममंगल्यमंगलानि विचिंतय ॥ चिदानंदघनं स्वच्छमात्मानं च विभावय ॥ ५७ ॥ देवद्विजगुरुश्रद्धाभरवं धुरचेतसाम् ॥
सदागमप्रमाणानां महेशानुग्रहो भवेत् ॥ ५८ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ ॥ ज्ञातं तव प्रसादेन सर्वमेतदशेषतः ॥ न वै राग्यात्यरो बंधुर्न संसार-
त्यरो रिपुः ॥ ५९ ॥ इदानीं श्रोतुमिच्छामि वसिष्ठे नोपपादितम् ॥ ज्ञानसारमशेषेण ग्रंथेनोक्तं पदात्मना ॥ ६० ॥ ॥ श्रीबाल्मीकिरुवाच ॥
भरद्वाजशृणुष्वेदं महाज्ञानं विमुक्तिदम् ॥ यस्य श्रवणमात्रेण भवाब्धौ न निमज्जसि ॥ ६१ ॥ संहतिरि स्थिति संभूति भेदयोर्नैकधा स्थितः ॥
एकोपि सन्नमस्तस्मै सच्चिदानंदमूर्तये ॥ ६२ ॥ कृते प्रपंचविलये यथा तत्त्वं प्रकाशते ॥ तवोपायं प्रवक्ष्यामि संक्षेपाच्छ्रुतिशासनात् ॥ ६३ ॥
पूर्वापरिविचारार्हा कथं नृणां तव स्मृतिः ॥ तथैव ज्ञायते सर्वं करामलकवत्स्वयम् ॥ ६४ ॥

कृत्यज्ञातम् दृश्यप्रपंचविलापनोपायरहस्यमीश्वरानुग्रहसाधनरहस्यं च वसिष्ठस्य विलसरोक्तिषु विशकलितं तत्र तत्रोक्तं पिप्पीकृत्यमज्ञातमिति कंठोक्त्या र्थाच्च दर्शयंस्तज्जिज्ञासुः
पृच्छति ॥ ज्ञातमित्यादिना ॥ ५९ ॥ अनेकवाक्यात्मना अशेषेण ग्रंथेनोक्तं रहस्यमेकपदात्मना पिप्पीकृतं निष्कृष्टश्रोतुमिच्छामीत्यर्थः ॥ यदात्मनेति पाठे यत्तात्पर्यं केणेति प्रथमं
शेषणम् ॥ ६० ॥ ६१ ॥ प्रविलापनोपायमपवादं वक्तुमप्यारोपणैकमेवानेकधा स्थितदेवमगलार्थं नमस्यति ॥ संहतीति ॥ ६२ ॥ प्रश्नाभिप्रायानुरूपमुत्तरवक्तुं प्रतिजानीते ॥
कृते इति ॥ श्रुतिशासनात्माङ्कयोपनिषदादिश्रुत्युक्तमात्र ॥ ६३ ॥ विशकलितोक्तं सूक्ष्ममिति श्रुत्यमेव पूर्वापरिविचारेण निष्कृष्य ज्ञातं शक्यतस्ते सा बुद्ध्या प्राक्प्रख्याता मिदा-
नीकथनदमिति वक्ष्यमाणप्रवृत्तावधानार्थमधिक्षिपति ॥ पूर्वापरेति ॥ ६४ ॥

अतएवेतदशासमर्थावर्तमोहयत्साहृष्टपुत्रोत्तलरात्रेशोकहन्त्याह ॥ हेमद्राजोभि ॥ असामान्यमसाधारणम् ॥ ४२ ॥ किञ्चमहत्पथिककार्येशोक सामधीहीनस्यपुत्रो
 ननुमहाजन्मवत्सर्वसाधर्म्यसम्पत्सर्ववैश्यायेनाह ॥ दूरमिति ॥ महासत्त्वोरानाधुक्कादिमहापतिनिमग्नोपिधनशून्यादिसामर्थीसपन्नत्वादभ्योपाननोरप्यदूरमपिपृथ्वीपरिधा
 लनदृष्टनिपदृशिरप्यरिपालनादिकार्यमासाधामेवकर्तुंमुक्ताहते ॥ परितोषेनानिर्दिष्टातिष्ठपायाभापयितुंरुत्तरालेहेतुधैर्यादिसामर्थीविरहादित्यर्थ ॥ ४३ ॥ जीवन्मुक्तान्निर्दारीनी
 रुन्मपुत्रपदामप्यासत्याममयोधोयविव्यत्येतेनभायसात्काहृष्टपुत्रसामर्थ्येनेमप्यमपमर्षहेतित्याराधनाह ॥ बोधदति ॥ ४४ ॥ ननुपापवस्तुपयस्यापिबधकत्वादिपृथ्वृन्पुत्रप
 कथमर्जनायतपाह ॥ द्विद्वेनेति ॥ सतिरणपुत्रपदमपकमपत्तरभाधतुष्टद्वर्तमोक्षोपुत्रमवर्तिताम् ॥ ४५ ॥ पुण्यातिशयेनप्राक्तनपापनारोशमदमाधमृताप्यायितनिर्धि
 ईमरद्राजमोहत्वविवेकेनजहिसुदम् ॥ असामान्यमिदानीत्विज्ञानप्राप्त्यस्यमशयम् ॥ ४६ ॥ दूरमुत्सहेतराजानमहासत्त्वामहापदि ॥
 अत्यसत्योजन शोचत्यत्यपिद्विरस्तिता ॥ ४७ ॥ बोधपुत्रपराधीन प्रयत्नेबहुजन्मभि ॥ अनुमीयतधीरेपुर्जावन्मुक्तपुकार्यत ॥ ४८ ॥
 द्विपद्मेनेनयेनैवकर्मणापंधदृश ॥ सुदृढतेनतेनैवमाक्षमाप्त्यसिपुत्रक ॥ ४९ ॥ सर्वासत्कर्मभवेगपुराणप्रणुदलयम् ॥ वर्षौघइव
 भूतानादवानलमसेचयत् ॥ ५० ॥ सत्यसत्यस्यकर्मणिप्रक्षण प्रणयीभव ॥ नप्यसेयदिमसारश्चक्रावत्तभ्रम शमम् ॥ ५१ ॥ आतावदेतद्विक
 त्यास्थानिदयावद्विर्भह ॥ प्रतिपूजाधिकछोलेकेवलनिश्चलेजले ॥ ५२ ॥ अयकिमधकरणास्त्वयाशोकावल्लभ्यते ॥ निर्वाहयतुसैव
 त्वाप्रज्ञायधिरभुरा ॥ ५३ ॥ नजातुतेविगणयतेगणनासुगरीयसाम् ॥ येतरगेत्सूणानीवक्रियतेहपशोकयो ॥ ५४ ॥ समाक्रुद्धज्वादो
 लामहेराजमिदजगत् ॥ क्रीडतेपविधौ प्रेक्षे मखेकिमिति विद्यते ॥ ५५ ॥ सूतेसहरतिद्विप्रपुन मृजतिहतिव ॥ जगतिवहुपर्याये का
 लएवकुतूहली ॥ ५६ ॥ नविशेषग्रह कश्चिन्नवकश्चिन्नकश्चन ॥ जतुष्वभ्यवहार्यपुत्राकम्यकालमोगिन ॥ ५७ ॥
 विधत्तापराप्रिभधरीत्याह ॥ सतामिति ॥ असेचयद्विभिन्नकाळोनिर्वाणित ॥ ५८ ॥ पुण्यार्जनेनतेनैवाम्यराज्येयत्कार्यतदुपदिशति ॥ सत्वेदतिप्रक्षणाः प्रणयीप्रवणायुषा
 र्थप्रवणयासक ॥ ५९ ॥ यावद्विषहोऽश्रयणयिता ॥ उल्लोख्यतेयसिअभ्यप्रतिपूज्य क्लृप्तोपसर्पीविक्षिप्त ॥ निश्चलेनपुयसिकेवलपयपृथयेत्यर्थ ॥ ६० ॥ अयक
 रणादिवकटद्विषयायक ॥ एवशोकापत्त्यायवद्विषकटस्मदाटनमवस्थापयटिकेवनिर्वाहयत् ॥ ६१ ॥ हृयशोकयोस्तरीयुजोत्साहमग्नौ ॥ ६२ ॥ हृयविषावाहिराख
 णाशोकाभ ॥ दृशजगत्सीजगतम् ॥ दूर्वाभेनैवपुत्रुभेरात्काभाधारिपदुनेवाहपानुधौ भैक्षिर्वोल्यायै कीडनेकाळेन ॥ कीडनेरकर्मकादेनुमपिणिणिगतिबुद्धीत्यादिनाकर्तुं
 कबलकमपिल ॥ मंहिकीडाकौणिककफितेपुत्रार्ययोगविद्योनेपुत्रेशोपुन इत्यर्थ ॥ ६३ ॥ कुतूहलीकीडाकर्तुंकी ॥ ६४ ॥ स्वरारीरादे सर्वपाणिशरीराहिलकाळा
 शनलापयदीपममननतद्वरपशोकमयेद्विनिश्चित्यमाहाराध्यायिनापत्योनेशोकमसक्तिरित्याशयमाह ॥ नविशेतेति ॥ यद्वेदशतम् ॥ नकश्चित्ताद्विषयोविरोचभर्मनक
 म्ननपरिचयमसिद्धइत्यर्थ ॥ काठलक्षणस्यमोगिन ॥ मयस्यमाकम्यबलाहकम्याभ्यवहारोऽज्ञानात्कर्मजतेपुर्णपुत्रपये ॥ ६५ ॥

दिश श्रोत्रभूत्वाकर्णौ प्राविशानित्यादिश्रुते कर्तुर्जीवस्य शब्दादिभोगप्रसिद्धयेकर्णादिगोलकानुप्रवेशेन श्रोत्रादिलक्षणैर्नेद्रियभावेनोपेता दिगादिदेवतां यथाक्रमदेवतास्वेव नि
क्षिपेदिति शेषः ॥ तमेव क्रमदर्शयति ॥ दिद्वित्रयादिना ॥ ८ ॥ अप्सु वरुणदेवतायाम् ॥ ९ ॥ १० ॥ ब्रह्मणि चतुर्मुखे ॥ बुद्धिग्रहणमुपलक्षणम् ॥ एव मनोहकारचिन्तान्यपि चंद्र
द्राद्यन्तेषु पवित्रापयेदित्युपसहरति ॥ एतादिति ॥ अग्निर्वाग्भूत्वा मुखमाविशदित्यादिश्रुतिवाक्यप्रमाणमनुसृत्य देवता एवेन्द्रियव्यपदेशेन स्थितानि त्विदियाणि नाम वस्तुतराणि
संतीति तत्त्वोपदेशेन पवित्रापनायमाख्यादिश्रुतेन स्वतः स्वकपोलकल्पनाया एतेऽर्था प्रकटीकता इत्युत्तरेणान्वयः ॥ ११ ॥ एवदेहेन्द्रियादिप्रविलापनसमग्रश्लोकवित्यविरा
जिप्रथमस्थित्वेत्येति दिशदयति ॥ एवमिति ॥ १२ ॥ अव्याकृते स्थितः पश्चादित्येति द्विवरणप्रसंगेन मायाशबलस्य सर्वजगदग्नित्वमिति तोषादानस्य ब्रह्मणो ब्रह्मविद्यार्थिभिः प्रागु

श्रोत्रादिलक्षणोपेतां कर्तुर्भोगप्रसिद्धये ॥ दिक्षु न्यस्यात्मनः श्रोत्रं लवंच विद्युतिनिक्षिपेत् ॥ ८ ॥ चक्षुरादित्यविवेचजिह्वामभ्युविनिक्षिपे
त् ॥ प्राणवायौ वाचमग्नौ पाणिभिर्देविनिक्षिपेत् ॥ ९ ॥ विष्णौ तथालनः पादौ पायुं मित्रे तथैव च ॥ उपस्थं कक्षपे न्यस्य मनश्चंद्रनिवेशये
त् ॥ १० ॥ बुद्धिब्रह्मणि संयच्छेदेताः करणदेवताः ॥ इन्द्रियव्यपदेशेन व्यादिश्रुते च देवताः ॥ ११ ॥ श्रुतिवाक्यमनुस्मृत्य न स्वतः प्रकटीक
ताः ॥ एवं न्यस्यात्मनो देहं विराडस्माति चिंतयेत् ॥ १२ ॥ ब्रह्मांडांतः स्थितो यो सावर्धनरीश्वरः प्रभुः ॥ आधारः सर्वभूतानां कारणं तद्बुद्धा
ह नम् ॥ १३ ॥ स यज्ञस्तृष्टिरूपो सौजगद्गौव्यवस्थितः ॥ द्विगुणांडाद्बहिः पृथ्वीपृथिव्या द्विगुणं जलम् ॥ १४ ॥ स खिला द्विगुणं तजस्तेजसो
द्विगुणो निलः ॥ वायोर्द्विगुणमाकाशमूर्ध्वमेकैकशः क्रमात् ॥ १५ ॥ व्यस्तेन च समस्तेन व्यापिनाग्रथितं जगत् ॥ क्षितिं चाप्सु समावेश्य
स खिलं चानले क्षिपेत् ॥ १६ ॥

पारस्यत्वेनोक्ता ब्रह्मांडात्मनो विराजो ह्यस्य क्षेत्रास्थिता ब्रह्मविद्यापटितार्थशरीरामूर्तदर्शयन्स एव सर्वप्राणिनां मातापितृरूपेण कारणमित्याह ॥ ब्रह्मांडांतरिति ॥ १३ ॥ सोमो
पितृत्वादेव स्वसृष्टस्य देवमनुष्यादिजगतो ह्येतावन्प्राणादिजीवनोपाये व्यवस्थितः स गृहविर्दृष्ट्या दिनासर्वपोषकश्चैतस्मात्तद्वज्रस्य पृष्ठरूपे ब्रह्मांडांतः स्थितः ॥ प्रासंगिकमुक्त्वा प्रस्तु
तप्रविलापनवस्तुब्रह्मांडावरणान्याह ॥ द्विगुणेति ॥ यद्यपि एभिर्वावरणैरिदं व्याप्तं दशगुणोत्तरैरिति पुराणेषु दशगुणोत्तरत्वश्रूयते तथापि द्विगुणमेव परितो वेष्टने पचकोशप्रदक्षिणे पच
विंशति कोशवदेकगुणस्य पचगुणत्वे द्विगुणस्य दशगुणत्वमित्यभिप्रायेण तद्वोध्यम् ॥ अथ चातदपचिकृतं भूनावरणाभिप्रायमिदं नुपचिकृताभिप्रायमित्यविरोधः ॥ १४ ॥ एकै
कशः एकैकस्मादूर्ध्वमुत्तरोत्तरम् ॥ १५ ॥ व्यस्तेन अपचिकृतेन समस्तेन पचिकृतेन अतएवांतरमातरवाक्षेप्रविलापयेदित्याह ॥ क्षितिमिति ॥ १६ ॥

॥ १२७ ॥

॥ ६५ ॥

॥ बलिपानयुक्त्यापभारद्वाजकृतधत्ता ॥ वषट्

॥ इति श्रीमहासिंहवप० शास्त्र्यमकारोनिर्माण० पू० सर्वाङ्गरासुधारशततम सर्ग ॥ १२७ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ बलिपानयुक्त्यापभारद्वाजकृतधत्ता ॥ वषट्
नेष्टातिकर्तव्यतामप्युत्थापनकथा ॥ १ ॥ तप्तसोणसाक्षात्कारात्तत्पञ्चबलिपानप्रकारानां दीप्तउपरागस्तितुः श्रद्धाविषयसमाहितोभूत्वात्मभ्येवात्मनपरममीति श्रुतिनास्
यं दर्शनमुत्सनेवस्फुनारभते ॥ शतद्वयदिना ॥ तप्तोपरतपद्विषयविभागेनव्याचष्टे ॥ निषिद्धादिति ॥ तप्तसमाहितपद्वार्थयथाभासनापटनयोगवणयस्तितुःपुद्गमार्था
चष्टे ॥ यद्वाहनद्वयदिना ॥ उच्चारणेदीर्घजपेष्ट ॥ गुणुष्टास्यानोक्तरीत्याभूततमभा ॥ १ ॥ १ ॥ यस्यापस्यापस्ययस्यसमाभोजनभाद्रमित्तजज्ज्वात्माश्रुत्यादिनास्त्वत्ता
तपुनपुभूतपुरेष्टेष्वबिलापपद्वारभक्तमुक्तरीत्यातप्तसद्वातिरेकेणनास्तीतिस्मरेदित्यर्थ ॥ ४ ॥ एवमाप्यात्मिकदेहेन्द्रियादिभार्वात्मकान्तकारणभूतदेवतासमस्यात्माका

स्वयविचार्यस्वयमेवचेतसातद्याप्यतेयेननरोचतेपुन ॥ सत्संगासच्छास्त्रविवेकतपुनर्वैराग्ययुक्तेनविभाष्यमेतत् ॥ ६५ ॥ ॥ इ० वा०
वा० दे० मो० नि० पू० मरदाजानुशासननामसप्तविंशत्युत्तरशततम सर्ग ॥ १२७ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥
शान्तिर्वातश्चोपरतोनिषिद्धात्कान्त्यकर्मण ॥ विषयेन्द्रियसंभवेपुस्वाद्यश्रद्धयान्वित ॥ १ ॥ श्रद्धासनेसमासीनोजितचित्तैन्द्रियक्रिय ॥
ओमित्युच्चारयत्तावन्मनोयावदवसीदति ॥ २ ॥ प्राणायामंतत कुयांदत करणशुद्धये ॥ इन्द्रियाण्याहरेत्पश्चाद्विषयेभ्यश्चानैश्वर्ये ॥ ३ ॥
देहेन्द्रियमनाद्युद्धिस्तेनानां च संभव ॥ यस्माद्रवतितश्चात्वातेपुपश्चाद्विलापयेत् ॥ ४ ॥ विराजिप्रयमस्थित्वातनात्मनितत परम् ॥
अध्याकृतस्थित पश्चात्स्थित परमकारणे ॥ ५ ॥ मांसादिपार्थिवमागंयथिव्याप्रविलापयेत् ॥ आप्यरक्तादिकवाप्युतैजसतेजसिदि
पेत् ॥ ६ ॥ वायव्यचमहावायौनाभसंनमसिद्विषेत् ॥ पृथिव्यादिपुविन्यस्यचन्द्रियाण्यात्मन्योनिपु ॥ ७ ॥

रायार्थिषाहवाइमर्त्यानिआवनयापयमविराजिस्थितानातपरतकारणेवकारार्थेसप्तभूतलिंगसमस्यात्मनिद्विरणयगर्भैर्विराजयद्विलाप्यस्थितानातसत्कारणैश्चिन्मृजोनायोपहि
नेमकारार्थेअध्याकृतेस्थितसत्तत पश्चात्सर्वाङ्गभूतकारणत्वोपलक्षितेसाध्याकृतसमाधिविधानअर्धमाषालक्षितेशुद्धेब्रह्मणिअध्याकृतमविद्विलाप्यस्थितोभवेदित्यर्थ ॥ ५ ॥
देहेन्द्रियारिपुयस्यसाक्षीभक्तसमाव्यवहितपनयदुक्तमहिषिप्ययुग्मविरुणोति ॥ मांसादीत्यादिना ॥ क्षिपेत्तन्माषाभगाभूतनेनबलिपयेष्ट ॥ ६ ॥ नाभसरादीराकाराद् ॥
एवमाणादीन्द्रियाण्यप्यात्मन्योनिपुस्तराभकेपुदेवतायाधिभूतसंस्तप्यथिव्यादिपुनिषिप्यबिलाप्य ॥ ७ ॥

दिश श्रोत्रभूत्वाकर्णौ प्राविशानित्यादिश्रुते कर्तुर्जीवस्य शब्दादिभोगसिद्धये कर्णादिगोलकानुप्रवेशेन श्रोत्रादिलक्षणैर्नेद्रियमावेनोपेतादिगादिदेवतां यथाक्रमदेवतास्त्वैव नि
क्षिपेदिति शेषः ॥ तमेव कमदर्शयति ॥ दिक्षित्यादिना ॥ ८ ॥ अप्सु वरुणदेवतायाम् ॥ ९ ॥ १० ॥ ब्रह्मणि चतुर्मुखे ॥ बुद्धिपटुमुपलक्षणम् ॥ एवमनोदकारचित्ता न्यपि च द्रु
द्राद्युत्ते पुनर्विलापयेदित्युपसहरति ॥ एतादृशेति ॥ अग्निर्वाग्भूत्वा मुखवप्राविशदित्यादिश्रुतिवाक्यप्रमाणमनुसृत्य देवता एवेन्द्रियव्यपदेशेन स्थितानां त्विन्द्रियाणि नाम वस्तुनराणि
सतीति तत्त्वोपदेशेन प्रविलापनायमाख्यादिश्रुतेन स्वतः स्वकपोलकल्पनाया एतेऽर्था प्रकटीकता इत्युत्तरेणान्वयः ॥ ११ ॥ एवेदेहं द्विधादिप्रविलापनसमग्रश्लोकविवृत्य विरा
जिप्रयमस्थित्वेत्येतद्विशदयति ॥ एवमिति ॥ १२ ॥ अव्याकृते स्थितः पश्चादित्येतद्विवरणप्रसंगेन मायाशब्दलस्य सर्वजगदभिन्यनिमित्तोपादानस्य ब्रह्मणो ब्रह्मविद्यार्थिभिर्भागु

श्रोत्रादिलक्षणोपेतां कर्तुर्भोगप्रसिद्धये ॥ दिक्षु न्यस्यात्मनः श्रोत्रं त्वचं विद्युतिनिक्षिपेत् ॥ ८ ॥ चक्षुरादित्यविवेचजिह्वामभ्युविनिक्षिपे
त् ॥ प्राणवायौ वाचमग्रापाणिमिन्द्रे विनिक्षिपेत् ॥ ९ ॥ विष्णौ तथालनः पादौ पायुं मित्रे तथैव च ॥ उपर्यंकश्यपे न्यस्य मनश्चंद्रे निवेशये
त् ॥ १० ॥ बुद्धिब्रह्मणि संयच्छेदेताः करणदेवताः ॥ इन्द्रियव्यपदेशेन व्यादिश्रुते च देवताः ॥ ११ ॥ श्रुतिवाक्यमनुस्मृत्य न स्वतः प्रकटीक
ताः ॥ एवं न्यस्यात्मनो देहं विराडस्माति चिंतयेत् ॥ १२ ॥ ब्रह्मांडांतः स्थितो यो सावर्धनरीश्वरः प्रभुः ॥ आधारः सर्वभूतानां कारणं तद्बुदा
ह्वनम् ॥ १३ ॥ स यज्ञस्तथि रूपासौ जगद्ब्रह्म तौ व्यवस्थितः ॥ द्विगुणांडाद्ब्रह्मः पृथ्वी पृथिव्या द्विगुणं जलम् ॥ १४ ॥ सलिलाद्विगुणं तजस्तेजसो
द्विगुणो निलः ॥ वायोर्द्विगुणमाकाशमूर्ध्वमेकैकशः क्रमात् ॥ १५ ॥ व्यस्तेन च समस्तेन व्यापिना प्रथितं जगत् ॥ क्षितिं चाप्सु समावेश्य
सलिलं चानले क्षिपेत् ॥ १६ ॥

पास्यत्वेनोक्ता ब्रह्माद्यात्मनो विराजो ह्यत्यक्षे सदा स्थिता ब्रह्मविद्या धादिता र्धशरीरामूर्तदर्शयन्स एव सर्वप्राणिनां माता पितृत्वेण कारणमित्याह ॥ ब्रह्मांडांतरिति ॥ १३ ॥ सोमौ
पितृत्वादेव स्वस्य सप्तदेवमनुष्यादिजगतोदत्तावन्यपानादिजीवनोपाये व्यवस्थितः स न ह विदं दृष्ट्यादिना सर्वपापकश्रौतस्मार्तयज्ञस्तथि रूपा ब्रह्मांडांतः स्थितः ॥ प्रासंगिकमुक्त्वा प्रस्तु
तप्रविलापनवक्तुब्रह्मांडावरणान्याह ॥ द्विगुणेति ॥ यद्यपि एभिर्भावणैरदृष्टव्या स दशगुणोत्तरैरिति पुराणेषु दशगुणोत्तरत्वश्रुयते तथापि द्विगुणमेव परितो वेदने पचकोशप्रदक्षिणे पंच
विंशति कोशवदेकगुणस्य पंचगुणत्वे द्विगुणस्य दशगुणत्वमित्यभिप्रायेण तद्बोध्यम् ॥ अथवा तदपचीकृतभूतवारणाभिप्रायमिदं नुपचीकृताभिप्रायमित्यविरोधः ॥ १४ ॥ एकै
कशः एकैकस्मादूर्ध्वमुत्तरोत्तरम् ॥ १५ ॥ व्यस्तेन अपचीकृतेन समस्तेन पचीकृतेन अतएवांतरमातरावस्थे प्रविलापयेदित्याह ॥ क्षितिमिति ॥ १६ ॥

समाश्रयविहाय ॥ समस्तसूत्रप्रपञ्चोत्पत्तिकारणेन ह्युदाकारो हिरण्यगोकारो ॥ १७ ॥ किमर्ह्युदासरीतं बाह् ॥ वासनादिति ॥ १८ ॥ लिङ्गलिङ्गशरीरम् ॥ एवमुत्प्रे-
याधिप्रविलापनेनाभ्युपसन्तोषप्रसादात्सत्तामिमानस्यानागतो बहिर्भूतः सलक्ष्यसूक्ष्मभूतात्मकलिङ्गसमष्टिरेह आत्मा अधिष्ठाता हिरण्यगर्भा एवास्मीति श्रुतयोदित्यर्थः ॥ १९ ॥
मनुचतुर्मुखः पद्मसम्भवो देहो लोको हिरण्यगर्भः इति प्रसिद्धः अयमुक्तसूक्ष्मसमस्त्यात्मानं चतुर्मुखः इति कथं हिरण्यगर्भस्तथाह ॥ चतुर्मुख इति ॥ भूतसूक्ष्मे अभिमानितयाभ्यवस्थि-
तेऽप्यनवभयके प्रसादाद्विलापनात् सूक्ष्मप्राद्विभक्त्यभोगोणार्थपर्यवसेत्तदेवैककल्पमित्या चतुर्मुख आसीदित्यर्थः ॥ इदं हिरण्यगर्भात्समाधानान्नतत्त्वैक्यवर्त्तनदाह ॥ लिङ्गमिति ॥ अ-
र्वाकृतं भूतेभ्योऽपि सूक्ष्मउपाध्याकोरेणाप्याकृतं मायारोउपनिर्दिष्टाकारेणाभ्युपेयः ॥ अर्वाशस्य अर्धे विद्याभासाशरीरस्य विनिर्दिष्टविलापनमिति सूचनायाद्विधाकृतोक्तिः ॥ २० ॥

अग्निवायौसमावेशवायुचनमसिस्तिपेत् ॥ नमश्चमहदाकारोसमलोपत्तिकारणे ॥ १७ ॥ स्थित्वातास्मिन्क्षणयोगीलिङ्गमात्रश-
रंरपृष्टः ॥ वासनाभूतसूक्ष्माश्रकमाविधेययेवच ॥ १८ ॥ दर्शेद्विषमनोबुद्धिरेतर्हिङ्गविदुर्बुधा ॥ ततोर्धोऽद्वाद्वाहियतस्तज्जात्मास्मीति वि-
तयेत् ॥ १९ ॥ चतुर्मुखोयकेचायभूतसूक्ष्मव्यवस्थित ॥ लिङ्गमव्याकृतेसूक्ष्मेत्यस्याध्यकेचबुद्धिमान् ॥ २० ॥ नामरूपविनिर्मुक्तय-
स्मिन्सतिष्ठतजगत् ॥ तामाहुः प्रकृतिकेचिन्मायामकेपरेत्यणून् ॥ २१ ॥ अविद्यामपरेप्रादुल्लकविभ्रातचेतसः ॥ तत्रसर्वैल्यगत्वाति-
ष्ठत्यव्यक्तकृपिण ॥ २२ ॥ निःसृष्टयानिरास्वादाः सञ्भवतिततभुन ॥ तत्सवरूपादितिष्ठति यावत्स्थितिः प्रवर्तते ॥ २३ ॥ आनुलोभ्यास्मृता-
स्तुष्टिप्रतिलोभ्येनसद्वति ॥ अतः स्थानत्रयत्वकानुरीयेपदमव्ययम् ॥ २४ ॥

अथवाभ्याकरणफलमभिधमिकिरिति किं पाकलक्ष्यमवतिनिमित्तभेदकल्पनापादकवेदव्यपदेशोभेदस्यारोयेनाह ॥ मायेति ॥ प्रकृतिर्मात्रस्या ॥ मायार्थेदानीन् ॥ २१ ॥
अपरेर्वाद्वा सृष्टिर्लक्षणाभिधाय ॥ तत्रतस्मिन्व्यव्याकृतेप्रत्ययकाले सर्वेषामार्थात्तत्रयप्रभावविकारगत्वात्मानमिदमव्यक्तकृपिणस्तत्तत्सत्तदेवतिष्ठति ॥ २२ ॥ कथं तिष्ठति तत्रा-
ह ॥ निःसृष्टयानिति ॥ परस्परसंसर्गयुष्यान्विमोच्यतालक्षणात्सादृश्यव्याप्येत्यर्थः ॥ कुतः ॥ प्रत्ययानन्तरसंयमकालेनत आभ्याकृतोद्भवप्रकृतिभूताह ॥ २३ ॥ आनुलोभ्यादाका-
शार्तिकमात्र ॥ प्रातिलोभ्येनस्तुष्टिप्रपरीतकमेवयथास्थित्यः परमकारणेश्वरस्येति ह्येवोक्तिः ॥ अत इति ॥ स्थानत्रयवितर्काद्विरण्यगर्भात्माकृतसम्पदसूत्रसूक्ष्मकारणरूपसमष्टिजा-
यदायवस्थापयतीति व्यक्षेपवद्भिन्नमनोभयतः प्रकृतमममनापमनप्रधानयनमिति मूलयुपवर्धीनादिरास्यज्जातव्यधिधानपरिनिर्दिष्टाद्विभ्यादीकरसमदयमव्यवहार्यमप्राप्तमलक्षणम-
िदमव्यवस्थापयत्परमकास्यसत्यपरादयव्यवशयशक्तिविराजन्तवर्त्तनचतुर्मुखमभ्युपेय इति मूलयुपवर्धीनातस्यमात्रमेवासाक्षात्प्राप्तमात्रमभिधम्यायेत् ॥ २४ ॥

ध्यानेन्द्रयाचरमसाक्षात्कारद्वयध्यानकर्तृकरणहर्षालिंगमपिमूलज्ञानबाधेनप्रविलाप्यघटभोगघटाकारोमहाकाशमिवपरिनिर्तिशयानंदब्रह्मविशेषैवास्यालिंगनिगडमु
 स्यात्कतार्थेत्यर्थः ॥ ननुनातःप्रज्ञमित्यादिश्रुतौलिंगबाधेनदृश्यतेतत्कथंनित्यंनिरितिचेतस्थानत्रयबाधेतिगबाधोर्थसिद्धः ॥ रथूलसूक्ष्मभूतेद्रियादिष्वेवलिंगस्यप्रतिष्ठित
 त्वादितिदर्शयति ॥ भूतेद्रियेति ॥ २५ ॥ नन्वज्ञानकथप्रतिष्ठातत्राह ॥ लिंगमिति ॥ शुद्धेब्रह्मण्यज्ञानावरणेनाव्याकृतेहिसतिप्रसूक्ष्मभूतद्वारातिगमुस्ययतेनज्ञानविनेतितेदेवाल
 गस्यमूलप्रतिष्ठितंनित्यंनित्यौलिंगनिगडभंगसिद्धिरितिभावः ॥ एववात्मीकिनाप्रणवार्थप्रचनोपायेनप्रतिबोधितःप्रबुद्धोभरद्वाजःस्वानुभवंगर्वनुभवसंवादेनपरीक्षणायप्रकट
 यन्नुवाच ॥ इदानीमित्यादिना ॥ २६ ॥ २७ ॥ चिदहननुचिच्छक्तिमात्रं ॥ कीदृशादभेदात्परमात्मासितत्राह ॥ घटाभावेइति ॥ घटभोगेसतीत्यर्थः ॥ यथाएकस्यैवघटस्यघट
 कलशनामभेदकल्पनातदुपहितेआकाशेचघटाकारःकलशाकारादितिष्यपदेशभेदकल्पनातद्वदेकस्यैवाज्ञानस्यजगन्नामभेदकल्पनातदुपहितेचमयिजीवईश्वरोदेवोनर कुज

ध्यायेत्तस्यास्यलिंगप्रविलाप्यपरंविशेत् ॥ भूतेद्रियमनोबुद्धिवासनाकर्मवाचवः ॥ २५ ॥ अज्ञानंचप्रतिष्ठाःस्यालिंगमव्याकृतेसिति ॥
 भरद्वाजउवाच ॥ इदानींलिंगनिगडान्मुक्तहंसर्वथायतः ॥ २६ ॥ चिदंशत्वात्प्रविष्टोहंचैतन्यानंदसागरे ॥ अभेदात्परमात्मास्मिन्
 र्वोपाधिविवर्जितः ॥ २७ ॥ कूटस्थःकेवलोव्यापीचिदचिच्छक्तिमानहम् ॥ घटाभावेघटाकाराकलशाकाशयोर्वथा ॥ २८ ॥ तमाहुः
 श्रुतयोब्रह्मएवमेवैक्यमादरन् ॥ यथाग्निरग्नौसाक्षिःसमानत्वमनुब्रजेत् ॥ २९ ॥ तदाख्यस्तन्मयोभूत्वानुव्यतेनविशेषतः ॥ यथाह
 णादिकक्षिप्तंरुमायांलवणंभवेत् ॥ ३० ॥ अचेतनंजगद्व्यस्तंचैतन्यचेतनीभवेत् ॥ यथावैलवणप्रंथिःसमुद्रसैंधवोयथा ॥ ३१ ॥ ना
 मरूपाद्विनिर्मुक्तःप्रविश्यैतिसमुद्रताम् ॥ यथाजलेजलंन्यस्तंक्षीरेक्षीरंघृतंघृतम् ॥ ३२ ॥ अविनष्टाभवत्येतेगृह्यतेनविशेषतः ॥ तथा
 हंसर्वभावेनप्रविष्टश्चेतनेसति ॥ ३३ ॥ नित्यानंदेसमस्तज्ञेपरेपरमकारणे ॥ नित्यंसर्वगतंशांतंनिरवद्यंनिरंजनम् ॥ ३४ ॥

रहत्यादिष्यपदेशभेदकल्पनाचासीत् तत्रैकेनघटभोगेनयथाउभयनिवृत्याशुद्धाकाशलक्षणैक्यतद्वदेकस्याज्ञानस्यनिवृत्यासर्वनामादिभेदनिवृत्याचिदैक्यसाक्षात्प्यमित्यर्थः
 ॥ २८ ॥ एवमैक्यमभिप्रेत्यतब्रह्मभूतमायवनान्यत्पश्यतिनान्यच्छृणोतिनान्यद्विजानातिसंभूमायब्रह्मस्यसर्वमात्मैवाभूत्तत्केनकपरयेत्एकाल्पत्ययसारंशिवंशांतमद्वैतच
 तुर्यमन्यते नेहनानाल्लिकचनेत्यादयोबद्धयःश्रुतयआहु रित्यर्थः ॥ एवंयथाजलेजलक्षिप्तंक्षीरेक्षीरंघृतंघृतम् ॥ अविशेषोभावेत्तद्वज्जीवात्मापरमात्मनीत्यादिश्रुतिभिरी
 दशमेवैक्यदर्शितमित्याशयेनोदाहरति ॥ यथेति ॥ समानत्वमैक्यम् ॥ २९ ॥ एवमचेतनप्रपञ्चस्यापिचितिविलापनेनतद्वावापत्तौदृष्टांतमाह ॥ यथेति ॥ ३० ॥ न्यस्तप्रवि
 लापितम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ उपाधिनाशेउपहितजीवविनाशशकापिभोगेत्याशयेनाह ॥ अविनष्टादिति ॥ चेतनेचिदैकरसेसतिब्रह्मणि ॥ ३३ ॥ निष्कलनिष्क्रियशांतंनिरवद्यं
 निरंजनमित्यादिश्रुत्यापिस्वानुभवसवादयति ॥ नित्यमित्यादिना ॥ ३४ ॥

॥ १७ ॥ सत्यसकलसकलमभाषणासतोपि जगत् सत्तासपादयसमयसहृदयम् ॥ १६ ॥ सत्ताविभिन्नायागुणैर्वाकितम् ॥ १७ ॥ अभ्यासकालेपि स्वयात्सर्वव्यापनसम्पु
परिदमिन्त्यारायनाह ॥ परिदमिन्त्यादिना ॥ स्वकर्मकल्युष्यवणुशुभ्रपादिपर स्वर्णार्थमयमतिष्ठम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ कथमपि पद्यते भाह ॥ नमस्तदति ॥ २० ॥ प्रतिप
तिपाद्यायमाह ॥ दत्तात्मेति ॥ एवमरहोकोकमनुभवनिशाम्यवतुष्टोवाल्मीकिल्लुकाग्रस्थीर्यायसज्जीवहिमन्त्रयत्यमुक्तम्यक्यपरपदमिन्त्यादिभूति सिद्धसम्भासमवरय
कलभ्यारयोदिराति ॥ सत्तेदति ॥ २१ ॥ ससारश्चकार्यैर्गुणमयीति भवत्स्यारिरामविभ्यामिहसर्गार्हस्येनेप्यसेनपामोदितैर्कर्मपिसम्पत्सम्प्राप्तप्राप्तपदोबनिर्धि
सेपमासनाग्र ॥ ब्रह्मस्योपलब्धतेतीति भूतेरनभ्यभ्यापारतया ब्रह्मण्यासकस्यसम्प्राप्तिनएवसर्वविद्यानिधिसंभवादित्यर्थ ॥ सर्वसमयसांगमिनिधावत ॥ २२ ॥ नवि
खनेनेतिरस्यास्यति ॥ तत्सनाहर्वाचिरायाभ्यभिभोदये अयस्यस्येदमिभूतेरिति भाव ॥ ज्ञानिनो जीवन्मुक्तस्य कर्मसम्पन्नो वेति वचनमभ्यस्य यदाकर्तव्यतथापयतिरूपनि
निकर्तानि क्रियशुद्धतद्वत्तास्मिपरपरम् ॥ हेयोपादेयनिर्मुक्तसत्यरूपनिरिद्विचम् ॥ २३ ॥ केवलसत्यसकलपशुश्वद्वह्नासम्पदपरम् ॥ पुण्य
पापविनिर्मुक्तकारणजगतभरम् ॥ २४ ॥ अद्वितीयपरम्यातिवर्मासम्भारनन्दमव्ययम् ॥ एवमादिगुणैर्पुर्णैर्मुक्तसत्त्वादिगुणवर्जितम् ॥ २५ ॥
प्रविष्टसकलवस्तुसदाध्यायेत्सकर्मकरम् ॥ एवमभ्यसतपुसो मनोऽर्जयातिवचै ॥ २६ ॥ मनस्यस्तगततस्य स्वयमात्मा प्रकाशते ॥ प्रका
शे सर्वदुःखानां हानि स्यात्सुखमात्मनि ॥ २७ ॥ स्वयमेवात्मनात्मानमानदप्रतिपद्यते ॥ नमतोस्त्यपर कश्चिद्विद्वानदमयप्रभु ॥ २८ ॥
अहमेक परं वस्तु इत्यात्मना तत्रकाशते ॥ २९ ॥ श्रीवाल्मीकिठवाच ॥ सत्से सत्यस्य कर्माणि ब्रह्मणः प्रणयीमव ॥ ३० ॥ नेप्यसेयदिससार
वकावत्तभ्यमशमम् ॥ ३१ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ त्वयोक्तसर्वमेवेदं ज्ञानदुर्लभमागुरो ॥ ३२ ॥ बुद्धिश्च निर्मलं जातससारो न विलयते ॥
इदानीं ज्ञानिच्छामि ज्ञानिनः कर्मकोटिशम् ॥ ३३ ॥

त्यनेन निष्पिकाभ्यकमसर्वमेव यथापूर्वकमभ्यस्य यथाकामनाभ्यानिहत्तत्त्वस्याभ्ययोचितकमनामकनभ्यनिर्दिष्टीयमभ्यपाठकमाहार्थकमस्य वलीयत्वाद्दोष्य ॥ ननु सरस्व
भ्यस्य कामाणि ब्रह्मणः भ्यपयी भाषेति सवर्कर्मसम्प्राप्तश्रुतवता आहो जस्य द्वावपि मन्त्रावतुष्टौ सत्यम् तथापि द्वावर्जावमिहोक्तमिहोक्तं कुम्भनेवेह कर्माणि अजिगीविष्येच्छस
मादित्यादिभूतिभिर्पादजीवकर्मभ्यतयानि वद्वानर्वांसितो नररातिनकुहेतीत्यादिवाच्यैर्दीक्षाकाण्डे त्यक्तानामपि दीक्षापणमेव न परियह्यत स्वकौबद्धितयस्यैव एतमेवमवार्कि
नोक्तोक्तमिच्छास्यमति दत्त्यादिभूतिभिर्ब्रह्मजिज्ञासाभिनिवृत्तेन सत्त्वानां विद्वधानि भिन्नापणमेव न परियह्येभ्योभ्यायसिद्ध ॥ नच विद्वत्सन्ध्यासविधानानुनरपरिपह ॥ न
स्य कर्मांतरानुष्ठितविधि रित्यासम्प्राप्तसद्वाहृदस्याद्याभ्येवेव तत्त्वज्ञानोपदेयकतायाः पूरकविशेषाच्चति अभ्यासमभ्यासांरति ध्यानपरस्य प्राप्तिविधिरित्यासम्प्राप्तपरित्याजनवि
धानां रतिकित्याशयेन नभ्यानुपपन्नो बोध्यो ॥ ३१ ॥

[illegible]

प्रवृत्तं वानिदृत्तं वा कर्तव्यं च न वा प्रभो ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ तस्माद्यत्नकृते दोषस्तत्कर्तव्यं मुमुक्षुभिः ॥ ४४ ॥ कास्य कमानाप
द्वचनकर्तव्यं विशेषतः ॥ यदा ब्रह्मगुणैर्जीवो युक्तस्तत्कामनो गुणान् ॥ ४५ ॥ संशान्तकरणान्नामस्तदा स्यात्सर्वगः प्रभुः ॥ देहं द्विष्य मनो
बुद्धेः परस्तस्माच्च यः परः ॥ ४६ ॥ सोऽहमस्मि यदा ध्यायेत्तदा जीवो विमुच्यते ॥ कर्तुं भोक्तादिनिर्मुक्तः सर्वोपाधिविवर्जितः ॥ ४७ ॥ सुख
दुःखविनिर्मुक्तस्तदानीं विप्रमुच्यते ॥ सर्वभूतेषु चात्मानं सर्वभूतानि चात्मनि ॥ ४८ ॥ यदा पश्यत्यभेदेन तदा जीवो विमुच्यते ॥ जात्रास्व
प्रसुषुप्ताख्यं हित्वा स्थानत्रयं यदा ॥ ४९ ॥ विशतुरीयमानंदं तदा जीवो विमुच्यते ॥ जीवस्य चतुरीयाख्या स्थितिर्यापरमात्मनि ॥ ५० ॥
अवस्थायी जनिद्रादिनिर्मुक्ता चित्सुखालिका ॥ योगस्य सेयं वानिष्ठा सुखं संवदन् महत् ॥ ५१ ॥ मनस्य स्तंगते पुंसां तदन्यन्नोपलभ्यते ॥
प्रशान्तामृतकञ्जोलकेवलामृतवारिधौ ॥ ५२ ॥

वणारपुनः परिग्रहे प्रयोजनाभावाच्छिष्टविगर्हितत्वाच्च संस्पर्श इति भावः ॥ ४४ ॥ ज्ञानित्वं त्वस्य सर्वमने गुणस्यागेन पूर्णानंदाद्वयविशुद्धासगचिदेकरसत्वादिब्रह्मगुणप्राप्तावे
वस्थानान्यथेत्याह ॥ यदेत्यादिना ॥ ४५ ॥ देहादिकोराचतुष्टयात्परआनदमयकोशाल्मातस्मात्परस्तदधिष्ठानब्रह्म ॥ ४६ ॥ आदिप्रदात्कर्तार्यकरणभोक्ताभोग्यभोगो
ज्ञाताज्ञानज्ञेयमिति तिस्रोपि त्रिपुटयः परिरुहते ॥ तस्य योजकः सर्वदेहाद्युपाधिभिस्तत्कलाभ्यामुत्पद्य स्वाभ्याचार्वा निरुक्तो यदा भविष्यति तदानीम् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥
॥ ५० ॥ जाग्रत्समावस्थयोर्बीजसवासनाकर्माज्ञानम् ॥ निद्रातदवस्थविशेषः ॥ सेयनयोरव्यतीतस्य स्थितिर्योगस्य निदिव्यासनपरिपाकजन्यनिर्विकल्पसमाधेर्वाशिब्दान्मु
ख्याविकारिणो विचारमात्रजन्यसाक्षात्कारज्ञानस्यवानिष्ठापरिसमाप्तिः ॥ ५१ ॥ तस्मिन् विभ्रान्तस्य तद्वैदित्यदर्शनप्रसक्तो वेत्तास्ति दूरैर्कर्मक्षारालब्धवीचिमज्जनप्रसक्तिरित्याशा
येनाह ॥ प्रशतेति ॥ ५२ ॥

यानुक्तमीश्वरपुत्रास्तत्पुत्रादन्तेऽवशिष्टेऽतस्मान्मार्गेणयोगमार्गेणवात्त्वज्ञानेनैकैकविज्ञानेनैकविज्ञानात्सर्वस्यैवपुत्राणांनानाभावाच्चसर्वस्यैवोच्छेदेनैवैवातिर्भाषिष्यतीत्युप
सर्गः ॥ मन्त्रार्चना ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ तपसाभावाद्यार्थोपदेशस्थानुपधानाभेकापनिवृत्तानिश्चयाद्यार्थाचित्तानादितिलक्षणात्पराभाराद्युपयोगादितिलक्षणेभ्यासभ्याव
यव्यापदत्तार ॥ पराधर्मेति ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ योगपुत्राधित्वानेकस्य ॥ स्वात्मनशोधितमतीषा ॥ आत्मनिप्रवृत्ति ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ महामनाअपारिच्छित्तमन्त्राकार
विज्ञाताम् ॥ ५९ ॥ अनुपदृष्टमाश्रययुक्तनयानुकाशकपिगततत्त्वयाशियस्यमन्त्राकरणस्यस्यगुणत्वशियोद्धारसामर्थ्यलक्षणात्सपएषदर्शितमस्तस्यमित्यप

॥ १० ॥ मनुमयास्त्रिधाऽत्यक्रावमृष्टमिदमकुर्वन्निर्वासयारादिकनलतमगतकथलपाराशनिपातोष्ठातस्तथा ॥ ११ ॥ शरानादिति ॥ सत्यसकस्यानात्वादशीकृपाट्टव्यापिस
 च्छिद्यस्तपुर्बलितभाषट्टमकेभेदनप्रक्षयस्त्रिधयशिशवसमावेशलक्षणोभीषत्योपाधिधित्यगोनशुद्धप्रक्षयमावेशलक्षणभयसकियत सिद्धान्तिनाम् ॥ १२ ॥
 नपापमयश्छिद्यमंतरायाते ॥ रामद्वि ॥ १३ ॥ मलप्रयशैवशालनासिद्धभाणधार्मिकमकमभासनालक्षणया ॥ कथयुद्धातिशय्यदतिशेय ॥ १४ ॥ सच्छिद्यमुपुशाब्
 स्तरद्वकटनेत्रस्याह ॥ ज्ञाननिजि ॥ यदउर्ध्वगुहिर्यार्थान्यावत्सर्वेषामुपुशयपानानीदृशार्किकन्यदक्षणांनानभिभाजनलानिचय ॥ १५ ॥

इत्यवसिष्ठप्रशस्त्रस्तुतकर्त्तव्यमाह ॥ इदानीमिति ॥ अस्मदादिब्रुकपया ॥ त्वपदेपरिणत कृतकृत्यइति यावत् ॥ ६५ ॥ ममकार्यनिर्विघ्नयज्ञसिद्धित्वस्मरन्स्वराभ्युत्थानं क
 न्तुमर्हसीति पूर्ववत्तथा माकृथा इत्युत्तरत्र वासव ॥ ६६ ॥ किंचान्यद्वेवकार्यमपिरामभ्युत्थापनेन चरामसपादयामो वयम् ॥ ६७ ॥ कार्यातिराण्यपि पदार्थयन्नेव कार्यविशदयति ॥
 सिद्धाश्रमेत्यादिना ॥ अहल्यायामुक्तिशायमोक्षचकारिष्यतीत्यनुपग ॥ ६८ ॥ निश्चयोवाग्निश्चय ॥ गर्तिपरलोकमार्गम् ॥ ६९ ॥ राज्यविमुच्यगतो विगतः ॥ जीवन्मुक्तत्वादेवा
 भयोनिसुहृश्च ॥ दहकारण्यवासिने मुनीन् राक्षसवधेन भयादुद्धरिष्यतीति परेणान्वयः ॥ ७० ॥ विविधानितीर्थानि प्राणिनश्च उद्धरिष्यति पावयिष्यतीत्यर्थः ॥ सीताहरणप्रयुक्त
 यद्द्वैर्गन्धशोकमोहादिविह्वलनच्छलेन रावणादीनां वादपि सर्वपात्रासागिनाभुविशोष्यतामस्यास्थ्यचदर्शयिष्यतीति परेणान्वयः ॥ ७१ ॥ अथ इन्द्रवरदानेन युद्धे स्यवानरक्षी
 देः परावृत्तिपरावर्त्तनपुनर्भजिविनदर्शयिष्यति ॥ ७२ ॥ अग्निप्रवेशेन सीतां विशुद्धिमन्विच्छन्नात्मनः स्वस्थलोकानुमतिशयजनमाननीयचरित्रतदर्शयिष्यति ॥ ततो राज्येभिषि
 इदानीं रुपयारामव्युत्थानं कर्त्तुमर्हसि ॥ पदेपरिणतस्त्वं हि कार्याविधावच्यतः ॥ ६५ ॥ स्मरन्कार्यममविभो यदुद्दिश्याहमागतः ॥ प्रार्थि
 तश्चातिकष्टेन राजादशरथः स्वयम् ॥ ६६ ॥ तद्वथामाकृथाः सर्वशुद्धेन मनसामुने ॥ दवकार्यचरामान्यद्वतारप्रयोजनम् ॥ ६७ ॥ सिद्धा
 श्रमं मयानीतो रामो राक्षसमर्दनम् ॥ करिष्यति ततो हल्यामुक्तिं च जनकालजाम् ॥ ६८ ॥ परिणोप्यतिकोदंडभंगेन कृतनिश्चयः ॥ रामस्य
 जामदग्न्यस्य कर्तान्शंगतिं भुवम् ॥ ६९ ॥ पितृपैतामहं राज्यां विगतो भयनिस्सहः ॥ वनवासच्छलेन हृदंकारण्यवाप्सिनः ॥ ७० ॥ उद्धरिष्य
 त्तीर्थानि प्राणिनो विविधानि हि ॥ सीताहरणदौर्गत्यच्छलेन भुवि शोष्यताम् ॥ ७१ ॥ दर्शयिष्यति सर्वपांरावणादिवधादपि ॥ खासंगि
 नामया स्वाश्रयं वानरादेः परावृत्तिम् ॥ ७२ ॥ सीतां विशुद्धिमन्विच्छेद्द्वैकानुमतिमात्मनः ॥ जीवन्मुक्तो निस्सहोपि क्रियाकांडपरायणः
 ॥ ७३ ॥ भविष्यति गतिं द्रष्टुं ज्ञानकर्मसमुच्चयौ ॥ यैर्दृष्टो यैः स्मृतो वापि यैः श्रुतो वा ॥ धितस्तु यैः ॥ ७४ ॥ सवावस्यागतानां तु जीवन्मुक्तिप्रदास्य
 ति ॥ इति कार्यमशेषेण त्रैलोक्यस्य ममापि हि ॥ ७५ ॥ अनेन रामचंद्रेण पुरुषेण महात्मना ॥ नमोऽस्मै जितमैवैते कोप्येवं चिरमेधताम् ॥ ७६ ॥
 कः स्वयर्जिवन्मुक्तो निस्सहोपि सत्कर्मधिकृतजनानां कर्मानुष्ठानेनैव गतिं द्रष्टुं दर्शयति क्रियाकांडपरायणो भविष्यतीति परेणान्वयः ॥ ७३ ॥ ज्ञानकर्मसमुच्चयाधिकारिणां ब्रह्म
 लोकादि गतिदर्शयितुं ज्ञानकर्मसमुच्चयौ चकारिष्यतीति शेषः ॥ ज्ञानमत्रोपासनम् ॥ न केवलकर्ममार्गप्रवर्त्तनेन वर्त्तमानजनमात्रोपकारो किन्तु तत्कालमपि स्मरणकर्त्तनं स्वचरि
 त्रप्रबोधनादिना स्वात्मानुगतानां भक्तानां जीवन्मुक्तिमुखप्रदइत्याह ॥ यैरिति ॥ ७४ ॥ सर्वावस्थासु गतानां प्रसत्या अनुगतानाम् ॥ ७५ ॥ अनेन महात्मनारामचंद्रेण इति वर्णितप्रका
 रेण वैलोक्यस्य ममापि हितकार्यामिति पूर्वाचान्वयः ॥ इदानीं श्रीविश्वामित्रसामाजिकानारामभक्तिवर्धयन्नाह ॥ नमइति ॥ हे जनाः एते यूयमस्मै रामायनमरकुरुत ॥ तन्नम
 स्कारमात्रेण भवद्भिः सर्वजैतव्यजितमेव न साधनान्तरमपेक्षणीयमिति यर्थः ॥ युष्माकं मध्यकोपि पुरुषयोरैय एवं श्रीराम इव जीवन्मुक्तश्चरति वैकल्पसमाधिविश्रांतिनाम् ॥ सु
 खमेधतावर्धताम् ॥ ७६ ॥

॥७०॥ इराहृतामुताउत्तरार्धरथरासकपाथैलयाधिधाः सतीरार्माप्रियस्वरजसाभावेनमस्करेदितियाधत् ॥ सदासमस्तरणेचआस्थिताआस्थावतोवप्रवृत्तिरोप ॥
 वसिष्ठार्थदिलिप्त कपयाभुतपानसगतोपनरुमोषभूत् ॥ ७८ ॥ एवमन्येमहृपयभ्यनसगुणु ॥ भूयन्मोतुमुक्तंछिन्नाः सर्वेवभूवित्यर्थ ॥ आनरुचतेतस्यगुणाभ्युरोक्ताना
 कर्मपरत्तलपभुतचाभ्याभ्यन्निभुनन्नुप ॥ छन्दश्चावश्लीष्ट ॥ ७९ ॥ भूहिद्योवृजनपतिभ्यकष ॥ अयराभाजभ्यनःप्रक्षोभ्रत् किंनानुधारेव अयभाननुप्यइत्यज्ञ
 नाभिमापानुसारीयम् ॥ ८० ॥ विश्वामिद्योप्यक्तजनानुसारेणोत्तरमाह ॥ अर्धवेति ॥ इजनत्वमयास्मिरामपरवसाक्षाप्रगवाभ्यासुहृदन्तिविश्वामसकुरु सपुराण-पर पुरुष ॥

॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ इतिश्रुत्वायतेसर्वेविश्वामित्रेणभाषितम् ॥ सिद्धाश्ववरयोगीन्द्रावसिषुप्रमुखा पुन ॥ ७७॥ रात्रींघ्रिपद्म
 जसामादरस्मरणास्थिता ॥ दूरश्रुतोत्तरकया कपयार्थैयितीपते ॥ ७८ ॥ नसतुतोपभगवान्वसिष्ठोन्महर्षय ॥ गुणान्गुणनिधेक
 स्यद्रुवकाकणयच्छुतम् ॥ ७९ ॥ विश्वामित्रमुनिंनहवसिष्ठोभगवाद्यपि ॥ ॥ श्रावसिषुडवाच ॥ ॥ नृहिविश्वामित्रमुनेरामोराजीव
 लोचन ॥ कोयममूढध किंवाभनुप्योवायराधव ॥ ८० ॥ ॥ श्रीविश्वामित्रउवाच ॥ ॥ अत्रैवकुरुविश्वामित्रसमयसपुरुष-पर ॥ विश्वा
 यमयितामोधिर्गीरीरगन्गोचर ॥ ८१ ॥ परिपूर्णंपरानद् सम श्रीवल्लोछन ॥ सर्वेर्पाणिनारामप्रदातासुप्रसादित ॥ ८२ ॥ अय
 निहतिकुपित सृजस्ययमसत्सकान् ॥ विश्वामिद्विश्वजनकोधाताभक्तानमहासख ॥ ८३ ॥ अयव्युक्तांतिनि सारवृद्धससारधूतकै ॥ आन
 दसिधुर्विततोर्वीतरगीविगाद्यते ॥ ८४ ॥ कश्चिन्मुकहवात्मस्यकश्चिन्नुयंपदामिध ॥ कश्चित्पणीतप्रकृति कश्चित्तत्स्यभुमानयम् ॥ ८५ ॥
 अयंनयामयोदवर्त्तेगुणयगहनातिग ॥ जयत्यनोरयपद्मिर्वैटाल्मापुरुषाद्भुत ॥ ८६ ॥ अयंश्चतुर्वाहुरयविश्वसष्टाचतुर्भुव ॥ अयमेवम
 हादेव संहतायत्रिलोचन ॥ ८७ ॥

सक ॥ विश्वार्थमयितोऽमोधि-श्रीरार्थंययनस ॥ मगीरार्णान्दारायानामगन्गामुपनिषदांस्वगोचरोनाप्यप्रमाणस्येत्यर्थ ॥ ८१ ॥ परातासर्वपुरुषाधानानिमित्तराव ॥
 सुप्रजस्यपमसारित ॥ ८२ ॥ असत्समाक्यायनेकीर्त्यइत्येवसत्सकामिध्यायांसार ॥ ८३ ॥ व्यकृतादिचाराद्याधितानि सारायद्वयवसार-कायकारणवर्धयैस्तयाविधे
 धूर्तकर्मगृह्यकर्त्तारोपनिमित्तानदीसधुर्दिमासप्तयधिरथते ॥ ८४ ॥ अयमेवज्ञानमुकोनित्यमुकोमायानियमतायातावत्तद्व्यतिथ्यनुभास्तिदइत्याह ॥ कश्चिदिति ॥ ८५ ॥
 मयामयोदेवरातिर ॥ अत्रै रिक्षाकन्यादिभि ॥ वेदानामात्मापारमार्थिकसत्त्वप्रभु ॥ ८६ ॥ चतुर्वाहुराष्ट्रपाठकोविष्यु ॥ ८७ ॥

योगान्मायाशक्तिसंबधाय ॥ मोहनिद्रानदतत्वात्सदाजगत्क ॥ ८८ ॥ यथाविक्रमेणपराक्रमेणावश्यमावीजयउक्षतेप्राप्यते तेजसायथाप्रकाशोभास्वरूपउक्षतेभि
यते यथाश्रुतेनशास्त्रेणप्रज्ञोत्कर्षउक्षतेप्राप्यते तद्वदयसुपुर्णेनगतेहेनेत्यर्थः ॥ ८९ ॥ अमुनारामेणयश्चित्तेनममायप्रतियोद्धेतिचित्त्यश्चित्तनार्हसपन्न ॥ ९० ॥ विष्णुदेहेनामु
नारूपन्यस्वर्गदास्वर्गस्पर्शोच्यतेत्यर्थ ॥ अभितपरितसमयानिकपाहाप्रतियोगेपीतिषष्ठ्यर्थद्वितीया ॥ एवशेषमूर्तिरयपातालाहृक्ष्मणात्मनाइहागतः ॥ तथाचपातालस्या
विशोच्यतेत्यर्थ ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ रूपयितुनिरूपयितुद्रष्टुं च ॥ ९३ ॥ वंशोवतरेणरघुरप्यनेनपावितइत्याह ॥ रघोरिति ॥ शुश्रुमइतिकदिनियमान्देष्टुमिदमसोमादेशाभा

अजोयंजायतेयोगाज्जगत्कःसदामहान् ॥ विभर्तिभगवानेतद्विरूपोविश्वरूपवान् ॥ ८८ ॥ विजयोविक्रमेणोवप्रकाशइवतेजसा ॥
प्रज्ञोत्कर्षःश्रुतेनेवसुपुर्णेनायमुत्सवते ॥ ८९ ॥ अयंदशरथोधन्यःसुतोयस्यपरःपुमान् ॥ धन्यःसदशकंठोपिचिंत्यश्चित्तेनयोमुना ॥ ९० ॥
हास्वर्गममुनाभूत्संहपातालादिहागतः ॥ तस्यागमादयंलोकोमध्यमःश्रेष्ठतांगतः ॥ ९१ ॥ रामइत्यवतीर्णोयमर्णवांतःशयःपुमान् ॥
चिदानंदघनोरामःपरमात्मयमव्ययः ॥ ९२ ॥ निगृहीतेन्द्रियग्रामारामंजानंतियोगिनः ॥ वयंत्ववरमेवास्यरूपरूपयितुंक्षमाः ॥ ९३ ॥
रघोरयोच्छेदकरोभगवानितिशुश्रुमः ॥ वसिष्ठरुपयात्वंहिव्यवहारपरंकरु ॥ ९४ ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वावस्थितस्तूष्णीं
विश्रामिन्नोमहामुनिः ॥ वसिष्ठस्तुमहातेजारामचंद्रमभाषत ॥ ९५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ रामराममहाबाहोमहापुरुषचिन्मय ॥
नायंविश्रांतिकालोहिलोकानंदकरोभव ॥ ९६ ॥ यावह्येकपरामर्शोतिरुद्धोनास्तियोगिनः ॥ तावद्दृढसमाधित्वंनभवत्येवनिर्मलम् ॥
॥ ९७ ॥ तस्माद्राज्यादिविषयान्मर्यालोक्यविनश्चरान् ॥ देवकार्यादिभारांश्चभजपुत्रसुरोभव ॥ ९८ ॥ ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥
इत्युक्तोपि यदारामः किंचित्तोचेलयंगतः ॥ तदासुषुप्तयासोपिविवेशदृढयंशनैः ॥ ९९ ॥

वश्लोदसः ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ अधिकारनिष्पादनलक्षणोलोकानांपरामर्शोधावन्तिरुद्धो न निष्पन्नः ॥ न भवति युक्तमिति शेषः ॥ ९७ ॥ पर्यालोक्य कर्चिलकालमनुभूय
दवकार्यादीनधिकारभाराश्च पर्यालोक्य पश्चात्समाधिभजेत्यर्थ ॥ ९८ ॥ यदाराम इति गुरुणा उक्तो पिलयं ब्रह्मैक्यगते बाह्यार्थं श्रवणाभावाद्वागादिकरणचेष्टोपरमाच्चन किं
चिद्देहेतदासवसिष्ठस्तच्छरीरसकल्येनयविशयतदीयसुषुप्तानां ह्याशानैर्दृढयपुंडरीकविवेशा प्रविश्य न दीपं विलीनं जीवोपर्याधिष्ठिगंघनीकृत्य बीजांतः प्रविष्टो वायुस्तदतर्गतमकुर
मिव वहिराच कर्षति यावत् ॥ ९९ ॥

रस्य बहिराकर्षणेन शक्तिराभासाभिभूतस्यासक्तोऽप्यकाशाभासादर्शनादिकमभाह ॥ शक्तीति ॥ प्रथमपाणादिबीजभूतायामाधारशक्तीततज्ज्याभिर
 भावेनेषु ततोऽप्यन्यस्य शक्तिश्चिदाभासाभावेनानुपवेशकरोतीति शक्तिमाणमनप्रसक्तिकरण अतएव तत्त्वकाशात्मकतत्त्वपाथिको जीवभाणद्वारा सर्वनादी
 तत्त्वच्यनुपवेशस्य पुष्टाभ्याश्चिद्वर्तानि सर्वाणि ज्ञानकर्तृद्विपलक्षणात्मिकत्वात्तियेन तत्त्वपाथिषु सत्त्वादिर्ब्रह्मोऽप्यभिभूतत्वात् तत्त्वकृतत्वं
 तत्त्वान्मुक्तसर्वेषु पणः अतएव कृत्यस्यास्य कर्मस्य कृत्यस्य साधयस्य चकारस्य चिदाभासाभावेनानुपवेशकरोतीति शक्तिमाणमनप्रसक्तिकरण अतएव तत्त्वकाशात्मकतत्त्वपाथिको जीवभाणद्वारा सर्वनादी
 तत्त्वच्यनुपवेशस्य पुष्टाभ्याश्चिद्वर्तानि सर्वाणि ज्ञानकर्तृद्विपलक्षणात्मिकत्वात्तियेन तत्त्वपाथिषु सत्त्वादिर्ब्रह्मोऽप्यभिभूतत्वात् तत्त्वकृतत्वं
 तत्त्वान्मुक्तसर्वेषु पणः अतएव कृत्यस्यास्य कर्मस्य कृत्यस्य साधयस्य चकारस्य चिदाभासाभावेनानुपवेशकरोतीति शक्तिमाणमनप्रसक्तिकरण अतएव तत्त्वकाशात्मकतत्त्वपाथिको जीवभाणद्वारा सर्वनादी
 तत्त्वच्यनुपवेशस्य पुष्टाभ्याश्चिद्वर्तानि सर्वाणि ज्ञानकर्तृद्विपलक्षणात्मिकत्वात्तियेन तत्त्वपाथिषु सत्त्वादिर्ब्रह्मोऽप्यभिभूतत्वात् तत्त्वकृतत्वं
 तत्त्वान्मुक्तसर्वेषु पणः अतएव कृत्यस्यास्य कर्मस्य कृत्यस्य साधयस्य चकारस्य चिदाभासाभावेनानुपवेशकरोतीति शक्तिमाणमनप्रसक्तिकरण अतएव तत्त्वकाशात्मकतत्त्वपाथिको जीवभाणद्वारा सर्वनादी

शक्तिमाणमन प्रसक्तिकरणो जीव अकाशात्मको नादीरप्रसुष्टसर्वकरण प्रोन्मीत्यनेनेशने ॥ ह्रस्वोत्प्लवसिष्ठमुत्स्यविदुषो निर्मुक्त
 सर्वेषु पण कृत्याकृत्यविचारणादिरहित सर्वाभ्यतीक्ष्यस्थिति ॥ १०० ॥ श्रुत्वावसिष्ठुष्वचनगुरुवाक्यमिति स्वयम् ॥ श्रुत्वा प्रावाच भगवा
 न राम चन्द्र समाहित ॥ १०१ ॥ श्रीराम उवाच ॥ न विवेर्न निषेधस्य त्वत्त्वसादादय प्रभु ॥ तयापितव वाक्यमुकर्णयिषिष्वदा
 ॥ १०२ ॥ वेदागमपुराणेषु स्मृतिष्वपि महामुने ॥ गुरुवाक्यविधि प्रोक्तो निषेधस्तद्विपर्यय ॥ १०३ ॥ इत्युक्त्वा चरणौ तस्य वसिष्ठस्य मह
 त्तम ॥ गिरसा धार्षस्य वात्सवाय्याहृष्टुणानिधि ॥ १०४ ॥ श्रीराम उवाच ॥ सर्वशृणु तत्तद्भवानि श्रव्यं न सुनिश्चितम् ॥ आत्म
 ज्ञानात्परनास्ति गुरोरपि च तद्विद ॥ १०५ ॥ श्रीसिद्धादय उचु ॥ रामैव मेव सर्वेषां मनसि स्थितिमागतम् ॥ त्वत्त्वसादाच्च स कल
 संवादनद्वर्द्धकतम् ॥ १०६ ॥ सुस्तीप्रवमहाराज राम चन्द्र नमोऽस्तुते ॥ वसिष्ठेनाप्यनुज्ञाता गच्छामोऽयं यथागतम् ॥ १०७ ॥ श्रीवाल्मी
 कि उवाच ॥ एवमुक्त्वा गता सर्वे राम सज्जनरता ॥ राम चन्द्रस्य शिरसि पौष्पवटि पपात ह ॥ १०८ ॥ एतत्सर्वमात्म्या तं राम चन्द्रक
 यानकम् ॥ अननकमयोगेन भरद्वाज सुस्तीप्रव ॥ १०९ ॥
 दृष्ट्वा हि दयायानमपि मुलाभागास्तद्वत्त्वात् तत्त्वसादात्तयात् ॥ तदभ्युपगमेन सभाहित सप्रोवाच तस्य ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ विधिरत्नस्थानं प्रोये ॥ तद्विषय
 लक्षितिकमपानुनिषेध ॥ अत्र स्पष्टेयद्वयम् ॥ १०३ ॥ दशार्वाभासाभावेनानुपवेशकरोतीति शक्तिमाणमनप्रसक्तिकरण अतएव तत्त्वकाशात्मकतत्त्वपाथिको जीवभाणद्वारा सर्वनादी
 तत्त्वच्यनुपवेशस्य पुष्टाभ्याश्चिद्वर्तानि सर्वाणि ज्ञानकर्तृद्विपलक्षणात्मिकत्वात्तियेन तत्त्वपाथिषु सत्त्वादिर्ब्रह्मोऽप्यभिभूतत्वात् तत्त्वकृतत्वं
 तत्त्वान्मुक्तसर्वेषु पणः अतएव कृत्यस्यास्य कर्मस्य कृत्यस्य साधयस्य चकारस्य चिदाभासाभावेनानुपवेशकरोतीति शक्तिमाणमनप्रसक्तिकरण अतएव तत्त्वकाशात्मकतत्त्वपाथिको जीवभाणद्वारा सर्वनादी
 तत्त्वच्यनुपवेशस्य पुष्टाभ्याश्चिद्वर्तानि सर्वाणि ज्ञानकर्तृद्विपलक्षणात्मिकत्वात्तियेन तत्त्वपाथिषु सत्त्वादिर्ब्रह्मोऽप्यभिभूतत्वात् तत्त्वकृतत्वं
 तत्त्वान्मुक्तसर्वेषु पणः अतएव कृत्यस्यास्य कर्मस्य कृत्यस्य साधयस्य चकारस्य चिदाभासाभावेनानुपवेशकरोतीति शक्तिमाणमनप्रसक्तिकरण अतएव तत्त्वकाशात्मकतत्त्वपाथिको जीवभाणद्वारा सर्वनादी

उपसंहरति ॥ इतीति ॥ वरमुनेर्वसिष्ठस्यवचनपंक्तिः लक्षणयारलमालया विचित्रा भूषिता इति उक्तं पारयुपने जीवन्मुक्तिसिद्धिर्यमया तुभ्यप्रोदिता प्रोक्ता निखिलानां कविकुलानां योगिना च सेव्यरूपा सा परमगुरुकटाक्षाच्छृण्वादिना सेविता सती मुक्तिमार्गप्राप्तभूमिका क्रमददात्यारोपयतीत्यर्थः ॥ ११० ॥ विधिसवादप्रकारम् ॥ मोहमालिन्यरा

इतिरघुपतिसिद्धिः प्रोदिता यामया ते वरमुनिवचनार्त्तरत्नमाला विचित्रा ॥ निखिलकविकुलानां योगिनां सेव्यरूपा परमगुरुकटाक्षान्मुक्तिमार्गददाति ॥ ११० ॥ यद्भ्रमं शृणु यान्नित्यं विधिरामवसिष्ठयोः ॥ सर्वावस्थोपिश्रवणान्मुच्यते ब्रह्मगच्छति ॥ १११ ॥ इत्याषवा सिद्धमहारामायणे वाल्मीकीये देवदूतोक्ते द्वाविंशत्साहस्र्यां संहितायां बालकांडे मोक्षोपायेषु निर्वाणप्रकरणे पूर्वार्धे रामव्युत्थाननाम अष्टाविंशत्पुत्रशततमस्सर्गः ॥ १२८ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ निर्वाणप्रकरणपूर्वार्धसमाप्तम् ॥ ॥ १३ ॥

गद्वेषमहापातकोपपातकादिसर्वेषां वस्थायुक्तोऽपि पुरुषः श्रवणादेव सर्वदोषैर्मुच्यते शांत्या दिगुणप्राप्तिक्रमेण ब्रह्मगच्छति प्रामोति कं पुनरधिकारीत्यर्थः ॥ १११ ॥ इति श्रीवासिष्ठमंतात्पर्यप्रकाशे निर्वाणप्रकरणे पूर्वार्धे अष्टाविंशत्पुत्रशततमः सर्गः ॥ १२८ ॥ ॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीसर्वज्ञसरस्वतीपूज्यपादशिष्यश्रीरामचंद्रसरस्वतीपूज्यपादशिष्यश्रीगगाधरेन्द्रसरस्वत्याख्यभिक्षोः शिष्येणानंदबोधेन्द्रसरस्वत्याविरचिते श्रीवासिष्ठमहारामायणनात्पर्यप्रकाशे निर्वाणप्रकरणे पूर्वार्धसंपूर्णम् ॥ १३ ॥

चिदात्मनिगौण्याशिलाशब्दप्रयोगनिमित्तानुगुणान्दर्शयति ॥ घनत्वेति ॥ आदिपदादभेद्यत्वेकरसत्कूटस्थत्वादिपरिग्रहः ॥ १६ ॥ अपिशब्दाभ्यांस्फुचितोविरोधोमायायापरिहर्तव्यः ॥ १७ ॥ जगदेवमयातत्रपद्मवनत्वेनोद्धेक्षितमित्याह ॥ अस्यामेवेति ॥ तच्चजगदन्यदिवभातमपिवस्तुनानान्यतशुद्धचिदात्मकचवानिकितुमाद्यैवेत्यर्थः ॥ १९ ॥ तेषाचनिकटेसतिशखाःशतसहस्रशदितियदुक्ततात्पर्यमाह ॥ शखेति ॥ लोक्यतइतिलोकचित्रालिख्यतेशिल्पमन कल्पनयायथातथाभूतभव्यसर्वजगत् तत्रशालभजिकावस्तुतोयथावास्तवीवअस्तीतिपरेणान्वयः ॥ २० ॥ २१ ॥ आदत्तेस्त्रीकरोतिनयाएषाचिदिपिघनाएकिकाएकपिडतास्त्रीकरोतीत्यर्थः ॥ २२ ॥ तत्स्वरूपादभिन्नोपिवपुर्मय परिच्छिन्नाकारद्वभातीत्यर्थः ॥ सुषुप्तावस्थयाटक्छेदालागनभिव्यक्तयेत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ सतोःशिलाभरिचयोर्नोदेतिनास्तमायातितथेत्यर्थः ॥ पुरध्यासुचित्रायास्त्रि

चिच्छिलैषामयोक्तायेस्यामंतर्जंगतिवै ॥ घनत्वैकाल्मकत्वादिवशादेषाशिलैवचित् ॥ १६ ॥ अप्यत्यंतघनांगायाःसुनीरंध्राकृतेरपि ॥ विद्यतेतर्जगद्द्वयोद्धोषीवविपुलानिलः ॥ १७ ॥ द्यौःक्षमावायुराकाशंपर्वताःसरितोदिशः ॥ संतितस्यांशिलायांचसुषिरंनमनागपि ॥ १८ ॥ अस्यामेवघनांगाल्मजगत्पद्मंविजृंभते ॥ एतस्माद्दस्तुतोनान्यदन्यच्छुद्धाल्मकंचवा ॥ १९ ॥ शंखपद्मादिकंलोकंपाषाणोलिख्यतेयथा ॥ भूतंभवद्द्रविष्यच्चशिलायांशालभंजिका ॥ २० ॥ तथास्तितत्रतत्सर्वसंस्थानंवस्तुतोयथा ॥ उपलांतःसन्निवेशोनानात्माप्येकपिडताम् ॥ २१ ॥ यथादत्तेतथैषाचिपिडकारैकिकांघनाम् ॥ यथापद्मःशिलाकोशादभिन्नस्तद्वपुर्मयः ॥ २२ ॥ तथासर्गश्चितोरूपादभिन्नोपिवपुर्मयः ॥ सुषुप्तावस्थयाचक्रपद्मलेखाःशिलोदरे ॥ २३ ॥ यथास्थिताश्चितेरंतस्तथेयंजगदावली ॥ शिलांतःपद्मलेखालीमरिचांतश्चमल्लतिः ॥ २४ ॥ नोदेतिनास्तमायातियथासर्गस्तथाचितौ ॥ यथापुरंध्यामर्योतर्मज्जावाबिल्वगायथा ॥ २५ ॥ तथानंतविकाराढ्याचितौब्रह्मांडमंडली ॥ विकारादितदेवेतिमुधैवोक्तिरनर्थिका ॥ २६ ॥ तत्तांसमुपयात्याशुजलंबिंदुरिवांभसि ॥ अनंतत्वाच्चित्तेरद्विकारादिचितेरिति ॥ २७ ॥ उक्त्यासंप्रधेतेयच्चतल्लयेनविलीयते ॥ ब्रह्मैवेदंविकारादिविकाराद्यर्थवर्जितम् ॥ २८ ॥ वर्जनवर्जनैर्यस्यब्रह्मैवानंततावशान् ॥ ब्रह्मस्थितंविकारादिब्रह्मैवोत्पादितंक्रमान् ॥ २९ ॥

यामतर्मनसिमर्त्यस्तत्कांतःसदैवास्ति ॥ २५ ॥ यदाविकारिणांब्रह्मांडानांचिन्मात्रत्वतदातद्विकारभुवनशरीरादिभेदानांचिन्मात्रत्वमर्थसिद्धिमितितदुक्तिरर्थशून्यत्वान्मुधानिष्फलैव ॥ २६ ॥ कुतोर्यशून्यातत्राह ॥ तत्तामिति ॥ यतएतद्विकारादिआशुब्रह्मांडानांचिन्मात्रतादर्शनक्षणएवतत्तांचिन्मात्रतासमुपयातिनपृथगणुमात्रमप्यवशिष्यतइतिहेतोः ॥ २७ ॥ कविवर्णितागंधर्वनगरवैचित्र्यवदुक्तिमात्रसिद्धत्वादपितस्यप्रत्येतुचिन्मात्रत्वमित्याह ॥ उक्त्येति ॥ सभूरितिव्याहरत् भुवमसृजत एतदितिवैप्रज्ञापतिदेवानसृजत अस्यमितिमनुष्यानिदवइतिपितृनित्यादिश्रुत्याभुवनादिसर्गस्यानामपूर्वकत्वोक्तेरवनामलयेनलयोप्युक्तः ॥ २८ ॥ विकाराद्यर्थवर्जनमपिनवस्वतरमित्याह ॥ वर्जनेनेति ॥ २९ ॥

पुण्यफलपथितस्वकार्यार्थजवत्सर्वधर्मास्तानुदासितदशभावापसर्वविधेवेत्याह ॥ १० ॥ अकुराद्विषयवृषविकारोपप्रवर्तविषयमनिवाधउत्तरकालकाहारावा
 पप्रुषादियति ॥ ११ ॥ द्वैतस्यैकत्वकल्पनाधीनकल्पनत्वाद्यव्यक्तचित्तचित्त्याघेतत्त्वमित्याह ॥ एकत्वमिति ॥ एतयोर्षीजतत्कार्ययो ॥ अन्यप्रवृद्धितिरिक्तआत्मकस्यना
 तर्पणीनामिति ॥ तद्विदुषुक्तुकारिचिदपिर्दशकात्म्यस्वभावेनसंज्ञातीत्यर्थ ॥ १२ ॥ तदेवसुदयप्रकृतयोअयति ॥ चिदिति ॥ १३ ॥ मज्जाविमित्वेइतिरोप ॥ १४ ॥ एक
 प्रानन्दमिसिद्धअगदूपेणदृश्यते ॥ सुषुप्तकरिश्लिष्यवासनाभाभम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ जगत्कतुर्जीविष्वरूपतदीयकतुत्वादिजगच्चचित्तिश्चदेव ॥ मयाभाषाआविर्भावतिरोभाषा
 अन्नान्यार्यमिदंविद्विदुगटप्यांभसासमम् ॥ यीर्जपुष्पफलांतस्यंयीजांतनान्यदात्मकम् ॥ १७ ॥ याहरीयीजसत्तासाभवतीयात्ययो
 त्तरम् ॥ चिह्नंनिचिह्ननत्वयत्सएवत्रिजगत्क्रम ॥ १८ ॥ एकत्वमेतयोर्द्वित्वमेकाभावेद्वयोक्षति ॥ जगदन्यभवोद्धतिर्नकदाचित्तदीदृशम्
 ॥ १९ ॥ चित्रचित्रकदाचिच्चद्वयमनमियोद्वयम् ॥ महाशिलांतरेभेदोलंखाल्मासियेयायद् ॥ २० ॥ तदन्यानन्यमज्जादिचिह्नेत्रिजगत्त
 या ॥ रेखोपरेखावलितार्यैकापीवरीशिला ॥ २१ ॥ तथात्रैलोक्यवलितत्रयैकमितिहस्यते ॥ एतच्छिलांतरज्जादिययानित्यसुषुप्तकम्
 ॥ २२ ॥ नात्मनेतिनचोदंतितयाहताजगद्गति ॥ यथाशिलांतर्लंखाल्मासियेयायद् ॥ २३ ॥ तत्सारत्वाजगत्कटंकटत्वादियजगच्चि
 ति ॥ यथाशिलांतरानांस्मदास्पदमवाभावा ॥ २४ ॥ विषयत्वनगच्छतिकत्तारोजगतत्वाया ॥ नेदंकटाचिक्त्रियतेनकदाचननश्यति
 ॥ २५ ॥ अद्विवत्सवोछासविलासावेदनात्मकम् ॥ ययायत्रयदाकारतयातत्रनदेवहि ॥ २६ ॥ ब्रह्मसत्तात्मकंसर्वसुषुप्तस्यमिवस्थित
 म् ॥ मुरिमावविकाराद्वयोयंजगदुरुभ्रम ॥ सुषुप्तमेवतद्विद्विशिलांतपकजादिवत् ॥ २७ ॥ नित्यंसुषुप्तपदमेवजगद्विलास सम्यक्
 प्रशान्तममचिह्ननत्वामकत्वान् ॥ पद्मा शिलांतरिवसर्गदशास्त्वसाराहृष्टानदेहमुपर्यातिकदाचिदेव ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षो
 पायुपुनि पू शिलाकोणोपदेशोनामपट्टचत्वारिंश मर्ग ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

दहन्त्वशिलाख्यानात्पर्यमुपवर्ण्यते ॥ मथूराडरसेवहवर्णसंस्थानभेदवत् ॥ १ ॥ बिल्वट्टतवशादचिद्रूपमेवतदंतर्धीजमज्जादीनामिवस्वगतभेदेनतत्रतत्समसत्ताकसर्गोद्भवश्चा
त्रोक्तद्वितात्यर्थमोभाभूदितितत्तात्पर्यवर्णयति ॥ चित्तत्त्वस्येति ॥ चिद्रूपतत्त्वयावस्वस्वरूपप्रतिसंधानशून्यतावेदवसर्गर्गर्गमिथियोतनायाचनफलदृष्टातः ॥ सर्गश्च
तप्रसिद्धस्वापादपरः स्वापः स्वमएवयुगवत्सरादिक्रमात्स्वसत्ताकल्पितसन्निवेशेनप्रवृत्तौनचित्तमसत्ताकः स्वगतभेदस्यर्थः ॥ १ ॥ तर्हि किंचित्तत्त्वादन्यएवसर्ग एतदपिदुर्वच
मित्याह ॥ देशेति ॥ २ ॥ तर्हि किमसदेवेदसर्गादितदपिदुर्वचमित्याह ॥ समस्तेति ॥ समस्तानाशब्दानादर्थानातद्वासनानातत्समुक्तसंकल्पविकल्पादिकलनानाचित्रेदितुरवस्था
त्रयेष्वेकात्मत्वात्सत्यत्वेअत्यतासतस्तेनवेदनादर्शनादित्यर्थः ॥ ३ ॥ तस्माच्चिदधीनप्रातिभासिकानुक्रमवैचित्र्याशयेनैवफलत्वेनोत्प्रेक्षणमित्याह ॥ फलस्येति ॥ अनानातथाना

श्रीवसिष्ठउवाच ॥ चित्तत्त्वस्यफलस्येवचित्तः स्वापापरक्रमात् ॥ ससत्तासन्निवेशेनयः ससर्गइतिस्थितः ॥ १ ॥ देशकालक्रियादीनाम
पितन्मयरूपतः ॥ इदमन्यदिदंचान्यदितिनान्नोपपद्यते ॥ २ ॥ समस्तशब्दशब्दार्थवासनाकलनाविदः ॥ एकात्मत्वादसंचेदमितिसंकथ्यते
कथम् ॥ ३ ॥ फलस्यांतःसंनिवेशोनामानुक्रमतोयथा ॥ चित्तः स्वसत्ताघनतानानानास्थितातथा ॥ ४ ॥ अनानैवापिनानैवक्षुब्धेवाक्षु
भितैवच ॥ यथाफलांतःस्वासत्ताचिदंतःसिद्धयस्तथा ॥ ५ ॥ जगन्नगरमादर्शचित्तः स्वंप्रतिबिंबितम् ॥ कचतीवाकचदपिशिलांतःसंनि
वेशवत् ॥ ६ ॥ परमेचिन्मणौसंतिजगत्कोटिशतान्यपि ॥ चिंतामणावनंतानिफलानीवापितान्यलम् ॥ ७ ॥ चित्समुद्रकएवेदंतदंगो
त्कीर्णमाततम् ॥ जगन्मौक्तिकमाभातितदंशमयमन्यवत् ॥ ८ ॥ अहोरात्रंविकरयन्वेदनावेदनान्यलम् ॥ चिदादित्यः स्थितोभास्वाञ्ज
गद्व्याणिदर्शयन् ॥ ९ ॥

नाचभूलास्थिता ॥ ४ ॥ तत्रानानात्वाद्यंशएवप्राथम्याद्वास्तवद्वित्याह ॥ अनानैवेति ॥ क्षुब्धविक्रमेव ॥ सिद्धय सन्निवेशनिष्पत्तयः ॥ ५ ॥ शिलाख्यानस्यतात्पर्यदर्शय
ति ॥ जगदिति ॥ शिलांतःसन्निवेशवज्जगदितियदुक्ततस्याप्यादर्शेप्रतिबिंबितनगरमिवचित्तस्वरूपमेवअकचदपिकचतीत्यर्थतात्पर्यमित्यर्थः ॥ ६ ॥ मायिकानतराक्तम
त्वाद्वाचिंतामणौचित्तकमनोरथफलानीवचितिसर्वजगदस्तीतितत्तात्पर्यवर्णनीयमित्याह ॥ परमेदिति ॥ अपितानीतिश्रुतिपुअरनाभिनिदर्शनोपन्यासादितिभावः ॥ ७ ॥ क
ल्पितविकाराशाशिवानेमुक्ताशुक्तिसपुटकेमुक्तानामिववाचितिजगत्स्थितौतात्पर्यमित्याह ॥ चित्समुद्रकइतितादेतद्वर्णउत्कीर्णमिवतदगोत्कीर्णम् ॥ तदेवाह ॥ तदशमय
मिति ॥ ८ ॥ आदित्यः स्वस्वरूपाविर्भावितोभावात्मकमहोरात्रविभागमिवचिन्मणिशिलापिस्ववेदनावेदनात्मकजगद्व्यप्रकाशनाप्रकाशनेस्यात्मनिकरोतीत्यर्थेवातत्तात्प
र्यमित्याह ॥ अहोरात्रमिति ॥ विकरयन्विकलयन्विकुर्वन्नितियावत् ॥ ९ ॥

समुद्रस्यकोटोर्गेभाषत्तरगाविस्वभेदानांसमग्रप्रपत्वज्जगद्वेशमीयिन्माध्रूपल्लेशतत्तात्यर्थमित्याह ॥ समुदेति ॥ १० ॥ वृत्तमानसगस्यातीतानागतसगस्यचतुस्त्यत
याविन्माध्रूपत्वपूतमदर्शनेवातत्तात्ययमित्याह ॥ यद्वलीति ॥ शालर्मजिकाउत्कीणाअनुत्कीणापिअगतश्चित्तसारत्वेताल्ययमित्यारथे
नाह ॥ भावेति ॥ यस्तत्पतन्त्रतत्त्वचिद्द्रूपमज्जाकल्पमेव ॥ पदार्थधीर्विलादिकलपदार्थश्रीभीषसारोयस्यालायाविधापसिद्धेत्यर्थ ॥ १२ ॥ शिलोदारापृथक्करणेपक्षनानादि
शाब्दायासस्ववच्चित् पृथक्करणेअगदस्त्वेवातत्तात्यर्थमित्याह ॥ पठ्यति ॥ १३ ॥ मतेतन्मयमध्यमित्यंशस्फुटयति ॥ नाजेति ॥ यद्विचितोनपृथक्क्रियतेतर्हि नानापिअगच्चि
दार्त्मकेतयाअननिबभूवति यथातादृशिशेन्दरमित्यर्थ ॥ १४ ॥ यथागरुडरीण्यादिगुटराअमल-यय कोरोजलराशि स्थलधियास्थलमेवेदमिति बुद्धिमत्तविदुषादि
द्वयानुभानुभा स्यातपरएव ॥ तथस्तत्त्वआतपशिरिसज्जलादिविरेतिसदसद्वपुयथाभाति एषथित्वाभावस्तमपिभासि ॥ बल्लुतल्लुत्वेनैवसदसद्वपुरित्यर्थ ॥ १५ ॥ यथापयो
समुद्रकांदरावर्तपय स्पंदविलाभवत् ॥ अनानवचनानाचिच्छिळांत सन्निवेशवत् ॥ १० ॥ यदस्तितच्चित्तिशिलाशरीरेशालमजिका ॥
यन्नास्तितच्चित्तिशिलाशरीरेशालर्मजिका ॥ ११ ॥ भावाभावेपुयस्तस्यचिन्मज्जाकल्पमेवतत् ॥ मज्जासारापदार्थश्रीस्तन्मयस्यात्तदे
वहि ॥ १२ ॥ पद्यनानादिशब्दार्थस्त्यक्तार्थहृच्छिळोदरम् ॥ नानातद्वदिदनानातदेतन्मयमध्यम् ॥ १३ ॥ नानाप्येकतयानानापद्मयिद्य
शिलोदरम् ॥ यथातद्विभागाल्मतयेदंचिह्नानंतरम् ॥ १४ ॥ ययामलपय कोश स्थलधियातुभानुभा ॥ सन्नेवासन्निवैवचिन्नैवत्वस
दमद्वपु ॥ १५ ॥ यथासम्यक्पयांराशि कोदरेकलनोन्मुखम् ॥ द्रवत्वात्स्पदतेऽस्पदतयेदंचिह्नानंतरम् ॥ १६ ॥ चिच्छिळाशखपद्मौघ
स्तन्मयत्वेप्यतन्मय ॥ जगद्विद्विसपद्यादिपदार्थचिच्छिळांतरम् ॥ १७ ॥ महाशिलापनोप्येषचिह्ननम्यशिलोदरम् ॥ अरणोनिर्हयो
च्छोज सर्गांत सनिवेशवत् ॥ १८ ॥ तपतीदंजगद्वक्षशरत्कालइवामलम् ॥ स्फुरतीदजगद्वक्षसीम्य सोमइवहुत ॥ १९ ॥ ब्रह्मणीद
सुपुमाप्तासात्सनाराशिलान्नवत् ॥ ब्रह्मत्वंब्रह्मणिययातयेवेदजगत्स्थितम् ॥ २० ॥

रारिा कोटामपद्रवत्वात्सर्वोतथा अस्तं दमपि विदुनस्य आतरस्य दतदेवत्यर्थ ॥ ११ ॥ तर्हितप्रपञ्चादे शिलायत्यत्विष्यजागतरत्नपञ्चादे विध्वंस्ययत्नाकुतो न विभाव्यते तत्रा
इ ॥ विच्छिन्नेति ॥ अतम्यपस्तदबोधार्थि शेषः ॥ अतएव तत्तथा बुध्यत्वेत्याह ॥ जगद्विति ॥ १७ ॥ दृष्टतीकृतशिलायनोपि परमार्थदृष्ट्या विच्छिन्नो वर्गेष्वसपन्नमित्या
इ ॥ महाशिलेति ॥ अतएव तत्र शिष्यियत्तद्वक्ष्यापिरध्वानि सभाषमापि नास्तीत्याशयेन विशिनष्टि ॥ अरध्वदति ॥ सन्निवेशवन्निध्यासन्निवेशेन भासत इत्यथ ॥ १८ ॥ य
था रात्कालस्तपति अमृदुत्तमोम द्गुरतीति कालात्यक्यारेव सूर्यसोमयो रवौ तत्रैव कल्पनया क्रियाकारकावेन व्यपदेशालया ब्रह्मजगज्जकारायाति जगत्वात्मना स्फुरतीति च
म्यपदेश इत्याह ॥ तपतीति ॥ सौम्यो नयनाम इ ॥ १९ ॥ एवं च ब्रह्मात्मना अगमिन्यनष्टमित्यास्थितमिनिषाउल्लेखितु शक्यमित्याशयेनाह ॥ ब्रह्मणीति ॥ वासनाभा प्ररूपत्वात्सु
यमाभम् ॥ यथा शिलाज्जबज्जालानित्यमसच्छिलात्मनानित्यमसहृदित्यय ॥ २० ॥

चिदात्मनास्त्वेजगद्ब्रह्मशब्दार्थोर्भेदोनास्तीत्याह ॥ २१ ॥ एषाजगताम् ॥ २२ ॥ मेवादिस्थूलतमोपिपदार्थस्तत्त्वदृशाआलोकनाच्छुद्धमस्यौल्यादिधर्मकब्रह्मैव भवति यथाकरकाद्यबुकेवलपयोभवतितद्वत् ॥ अतोवहिसृणुगुल्मादेर्ब्रह्माढातस्य अतश्चित्तोदेर्हिरेण्यगर्भातस्यापिचजगतः परमयदब्जिवोत्तरोत्तरसूक्ष्मतमभूतसूक्ष्माव्याकृताक्षराततद्विभागोनातेयद्वृपपरिशिष्यतेतदेवपरविदुर्ब्रह्मविदइतिपरेणान्वयः ॥ २३ ॥ स्थूलस्यविमर्शसूक्ष्ममात्रत्वेयुक्तिमाह ॥ तत्समूहइति ॥ पचीकृतस्यपचीकृतसमूह अपचीकृतभूतानितुचित्तमेवेत्येवकमेणवोद्व्यामित्यर्थ ॥ २४ ॥ सौक्ष्म्येसत्सारत्वादेवतत्स्यौल्येपिसत्यतरत्वलक्षणसारतरताप्रपचेपामैरनुभूयतइत्याह ॥ यत्सौक्ष्म्येपीति ॥ अतएवाप्परमाणुगतरसशक्तेः स्थूलजलेइद्वियगोचरेतवघटादौब्रह्मसत्तायास्तद्गोचरेत्याह ॥ यथेति ॥ २५ ॥ पायसीस्थूलजलनिष्ठासतीयो

नानयोर्विद्यतेभेदस्तरुपादपयोरिव ॥ यानीमानिजगतीहनान्यत्तानिचिदाकृतेः ॥ २१ ॥ भावाभावादिनास्येषांतस्याइवकदाचन ॥ ब्रह्मैवजगदाभासंमरुतापोयथाजलम् ॥ २२ ॥ ब्रह्मैवालोकाच्छुद्धंभवत्यंबुयथातपः ॥ मेवादिस्तृणगुल्मादेश्चित्तादेर्जगतोपिच ॥ २३ ॥ परमांबुविभागेनयद्वृपंतत्परंविदुः ॥ तत्समूहस्तदेवोच्चैश्चित्तंमेरुतृणादिकम् ॥ २४ ॥ यत्सौक्ष्म्येपिहिसारात्मस्यौल्येसारतरंहितम् ॥ यथारसात्मिकाशक्तिः परमाणुतयानघ ॥ २५ ॥ स्थिताजगत्पदार्थेषुपायसीब्रह्मतातथा ॥ रसशक्तिर्यथानानातृणगुल्मलतां भ्रसाम् ॥ २६ ॥ तथानानातयोदेतिस्मैवासैवैवब्रह्मता ॥ यैपारूपविलासानामालोकपरमाणुता ॥ २७ ॥ गुणगुण्यर्थसत्तात्मरूपिण्या सांपरात्मता ॥ चित्तिचित्तेस्तिमेवादिदत्तदभिव्यंजनात्मनि ॥ २८ ॥ पिच्छपक्षौघकाठिन्यंमयूरान्डरसेयथा ॥ चित्तितत्त्वेस्तिनानातातदभिव्यंजनात्मनि ॥ २९ ॥ विचित्रपिच्छिकापुंजोमयूरान्डरसेयथा ॥ यथानानात्मिकेत्येववर्त्यन्डरसवर्हिते ॥ ३० ॥ विवेकदृष्ट्यादृष्टेतेतथाब्रह्मजगत्स्थितम् ॥ सनानातोप्यनानातोयथान्डरसवर्हिणः ॥ ३१ ॥

म्येतिशेषः ॥ स्थूलवैचित्र्येणसत्तावांतरसामान्यात्मनासत्तवैचित्र्येयथादृष्टांताः कल्प्यादृत्याशयेनाह ॥ रसशक्तिरित्यादिना ॥ २६ ॥ रूपविलासानानीलपीतादिरूपवैचित्र्याणामालोकपरमाणुतासूक्ष्मतमरूपसामान्यंयथातथेत्यनुषज्यते ॥ २७ ॥ परात्मताब्रह्मसत्तापिआसांधटादिव्यक्तीनांगुणिगुणरूपावातरवैजात्यार्थसत्तात्मरूपिणीभवतीतिशेषः ॥ आविर्भावदृशायाकार्यात्मनाकारणमेवास्तीतिवचित्तिरोभावदृशायामपिकारणात्मनाकार्यमप्यस्येवेत्येतदपिदृष्टेतिनोपपादयति ॥ चितीति ॥ सर्वथातिरोभावेमायाशबलचित्तिअर्धतिरोभावेचित्तेमेवादिस्थूलकार्यजातमस्ति यथापिच्छानिपक्षौघा.काठिन्यचमयूरोपादानभूतेतदंडरसेसंतितद्वदित्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ विवेकदृष्ट्याभेददृष्ट्या ॥ तथाचतत्रकल्पितभेदोयथानवास्तवाभेदविरोधीतद्वद्ब्रह्मपीत्याह ॥ सनानातइति ॥ अडेरसरूपोवर्हिणोमयूरः ॥ ३१ ॥

न । आदिनामकेष्वब्रह्मअलुयथात्रादधास्तवजगद्विचयमस्यद्वितीयादितात्मकम् ॥ यथासद्वतो सत्तासमतायामवस्थितिस्तथातन्त्रिरूप
 वार्तयेद्य ॥ १२ ॥ मनुष्यम्यपरिहारायसत्तासमतायामेवावस्थानमिति कुतः आभासमाभतापतिलक्षणशुभ्यत्वविनैपम्यपरिहारावित्याशक्याह ॥ यतद्वति ॥ रूपतत्त्व
 आरस्यमदुल्लुपययसन्ननयस्य निष्ठम् ॥ आभासस्यापिसदधीन निरूपणत्वात् ॥ न भावयषपरमलीश्वरिद्धि ॥ तस्यैवाद्यत्वाभ्यानाऽनालकभिनानाभिन्नस्वभाविदजगदुपनस
 त्तरोयस्यनन्तस्रवमनुपरन्धम् ॥ न अर्थस्यनराब्धस्यबहुव्रीहि ॥ १३ ॥ एवमनुपपन्नस्यापिबर्हिहरसदृष्टतिर्नैविकरस्यनेयमित्याशयेनाह ॥ विजगद्विति ॥ यथाजगद्विचि
 रात्मकं तन्मनुगतथापार्थिगिरसोनुगत यथाविभक्तत्वेजगदलनितथासेवर्हिमिपयेत्यर्थ ॥ १४ ॥ उपभोक्तमर्थरूपकेणेकीकृत्यदोषान्मेवनिस्त्यति ॥ नानेति ॥ नाना
 विधपदार्थचमलक्षणे पिच्छे पूर्णाआद्याद्विदेषजगत्सुक्षणमयूरोदस्यारस ॥ तत्रभासमानजगम्ययूरूपनुअमयूरूपसत्तालक्षणपदत्तमार्थवस्तुविद्धि तत्रचभेद कृतोली
 स्य ॥ १५ ॥ इतिर्नीतासिद्धनन्तात्यमकरोनि ॥ १६ ॥ यस्तत्तास्तूनिहोस्यानिप्रतिविधित्तिकस्थिते ॥ तत्सिद्धि
 जैद्वैततत्तात्मातयाव्रजगद्धुम ॥ यथासदसतो सत्तासमतायामवस्थिति ॥ १७ ॥ यतस्तदसतोरूपभावस्यविविधितपरम् ॥ नाना
 नानातात्मकमिदत्वनुभूतनसंभवम् ॥ १८ ॥ विजगदलनपस्यवर्धिरसवर्हिणम् ॥ यथाजगद्विचिन्नचित्तत्वेयजगत्तथा ॥ नाना
 नानातात्मकचमयूरुहरसोयथा ॥ १९ ॥ नानापदार्थभ्रमपिच्छपूर्णजगन्मयूरुहरसश्चिदाया ॥ मयूररूपत्वमयूरमंत सत्तापदविद्धि
 कुतोस्तिमेत ॥ २० ॥ इहवा० वा० दे० मो० नि० पू० चिह्नोपदेशोनामसमचत्वारिंश सर्ग ॥ ४७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥
 यत्रानुदितरूपालमसर्वमस्मीदमाततम् ॥ मयूरइवभीर्जेतस्तदहतादिगादिष ॥ १ ॥ यत्रनाभ्युदितकिञ्चित्तत्रसर्वचविद्यते ॥ तदत्राप्य
 गिरा स्वगस्तुखसारेणविविधति ॥ २ ॥ तथाचमुनयोदिवागणा सिद्धामहपय ॥ आस्वादयत स्वरूपसदानुरूपदेस्यता ॥ ३ ॥ एतेयेस्तब्ध
 नयनवृष्टोनिर्निमेपिण ॥ तेहस्वदर्शनासगस्पदत्यागेष्यवस्थिता ॥ ४ ॥

रानइपनब्रह्मनिष्ठप्यवर्णयति ॥ १ ॥ मयूरसदृशान्तिभूतजगद्वैविध्यग्रीचिद्विस्तंबलितबीजराकिमवभ्याकृतमेवतत्ततत परशुद्धमस्तीतिभ्यामोद्देशाभूवितितद्विधा
 ननिर्दिशयमानरूपनिष्ठप्यपरिचाययितुमश्रीवसिष्ठउवाच ॥ यथेति ॥ बीजअहअतर्मयूरदृषवर्णितमतरदृताविर्दिगादिविद्यवर्षजमयप्रशुद्धेकालप्रयेव्यनुवि
 त्तरूपालअनुलन्तस्वरूपमेवास्ति तरेषोक्तदृष्टांततात्ययविषयोनरावलमित्यर्थः ॥ १ ॥ यत्रपरमार्थत किञ्चिन्नाभ्युदिततमेवसर्वजगद्विचययाविद्यतेतदेवाप्राप्तिमेहेपिअगि
 राअगानोरमभूत माणःसत्त्वमादिवैषमिकसुखसारेणचित्तवृत्तिभेदेनविचित्रभोगाकारतथास्तद्विक्तिकमुकुरादौचद्वविविधति ॥ तथाचविषयसुखानुभवकालात्तद्विषयभूतनिरति
 शयानरंसद्विषयोभेदस्य ॥ २ ॥ सर्वसाधारण्येनतस्मिन्नाविषुयामनुभवप्रमाणमप्याह ॥ तथाचेति ॥ स्वरूपस्यात्यभूतभूमानरम् ॥ ३ ॥ सर्वविषयानु
 नानुपपन्नवतिचेदुपययनासनाद्याणस्पदरूपविशेषावतिपदुहाण ॥ अतएवतदुभयपरिहारायनासायनिष्ठदृष्टपःप्राणनिरोधपराभ्ययोगिनोदस्यतइत्याह ॥ एतेइति ॥ स्तब्धे
 नयनेनोत्कृष्टदीप्तवर्णयेवाह ॥ ४ ॥

इदं त्वनारुढषष्ठादिभूमिकाना आरुढषष्ठसप्तमभूमिकास्तुव्यवहरंतोपि समाहितै पूर्वभूमिकागैस्तुन्यमासुखंमदैवास्वादयतीत्याह ॥ नास्थिताइति ॥ कर्मसुव्यवहारैषु स्थि-
तानामपियेषषष्ठादिभूमिकागतानावास्तव्यस्यताभावाननास्थितार्थस्यतात्पर्यात् ॥ येष्वपि स्थिता ये च पूर्वभूमिकागताः सविस्तेवैष्यसव यत्यागलक्षणसमाधौ स्थितायेषां प्राणो मनश्च न स्पद-
ने ते च चित्तं चेत्यसमासगयोऽस्यागोयस्मिस्तथाविधे भूमानदपदेन व्यतया स्थिताइति सार्धद्वयस्यार्थः ॥ ५॥ ६ ॥ षष्ठादिभूमिकागता अतर्ज्ज्वाकाराखड्गदन्ति धारास्पदात्तेनाशेन निर-
तिशयानदास्वादलक्षणपरमपुरुषार्थयथाससाधयतितथैव बाहिश्चिच्छेत्तया दिस्पदाद्यवहारस स्थितिमपिकुर्वति यथाजगदीश्वरोत्तः सदैव स्वस्वरूपानदप्रतिष्ठोपि बहिर्मायया जग-
द्यावस्थापालयति तद्वदित्यर्थः ॥ ७ ॥ तेषां व्यवहारैरुत्प्रेषु बाह्यविषयेषु दर्शनानां बुद्धिदृष्टीनां संगमे त्रिपुट्यामप्यभिव्यक्तो निरतिशयानदास्मात्तद्धादयत्येवेति सवोपिव्यवहारः सुख-
रूप एव ॥ यथा ऐद्वोरक्षिमस्तस्वरूपलघुवमतः प्रविश्य ह्लादयति तद्वदित्यर्थः ॥ ८ ॥ अतः स्वरूपसुखवतुतेषां सुतरानिर्विक्षेपमित्यत्रापि दृष्टान्तमाह ॥ विव नित्यातरालि

नास्थिताभावनायेषां स्थितानामपि कर्मसु ॥ सविस्तेवैष्यसंयं दस्यं द्योगे च ये स्थिताः ॥ ५ ॥ प्राणेन स्पंदते येषां चित्रस्य वपुषामिव ॥
सनोनस्पंदते येषां चित्रस्य वपुषामिव ॥ ६ ॥ चित्तचेत्यसमासंगत्यागे ते स्वपदे स्थिताः ॥ स्पंदात्संसाधयंत्यर्थे तेनाशेनेश्वरो यथा ॥ ७ ॥
तथैव चित्तचेत्येव त्रिपुट्यादयति स्वच्छं प्रह्वं रश्मिरेदवः ॥ ८ ॥ तथात्मा ह्लादयत्यंतर्हस्यदर्शनसंगमे ॥ विवाहू-
रंप्रयातस्य भित्तावपतितस्य च ॥ ९ ॥ यदि दोस्ते जसोरूपं तद्रूपं शुद्धं संविदः ॥ न हस्यं नोपदेशाहं नात्यासन्नं न दूरगम् ॥ १० ॥ केवलानुभ-
वप्राप्यं चिद्रूपं शुद्धमात्मनः ॥ न देहो नैन्द्रियप्राणौ न चित्तं न च वासन ॥ ११ ॥ न जीवो नपि च स्पंदो न संवित्ति न वै जगत् ॥ न स न्द्रास न्नम-
ध्यं च शून्या शून्यं न चैव हि ॥ १२ ॥ न देशकालवस्त्वादितदेवास्ति न चेत रत् ॥ एतैः सर्वैर्विनिर्मुक्तं हृदिकोशशतेन च ॥ १३ ॥ यत्रैतत्स्पंदते
हस्यंतत्तदात्मपदं भवेत् ॥ यच्च नाद्यं न कल्यांतं न वस्त्वाद्यनिलादिभिः ॥ १४ ॥ इह चामुत्र सद्रूपादन्यथा भवति क्वचित् ॥ जायंते च धियंते
च देहकुंभाः सहस्रशः ॥ १५ ॥

कस्य शुद्धजः स्थस्ये दोस्ते जसश्च द्विकायाय द्रूपतदेव परमात्मनो निर्विक्षेपाह्लादरूपतैरनुभूयत इत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ तदेव देहादिसर्वोपाधि निर्मुक्तमात्मनस्तत्त्वमित्याह ॥ न देह-
इत्यादिना ॥ ११ ॥ १२ ॥ देशकालवस्तु निरूप्यत्रिविधपरिच्छेदादिना ब्रह्मैवास्ति ॥ एतदेवादिभिः ॥ भूतमाविदेहकोशानाह्लादिवीर्यसनात्मना स्थिता-
नामानत्याह ॥ १३ ॥ एवकोशशतेन हृदिके चित्ते यत्र यस्मिन्सति एतद्वृथया विभावितीरोभावादिना स्पंदते तस्मान्नात्र भवेत्संभावितमित्यर्थः ॥ एवकार्यकारणविलक्षण-
तस्मात्तदानीयमित्याह ॥ यच्चेति ॥ यद्ब्रह्म आद्यमहाकल्यादिकाले अवमव्याकृताख्य कारणम् ॥ तथा कल्यातप्राकृतादिप्रलयरूपचन ॥ सर्गकाले पिद्म एतस्मिन् लोके अमुत्र
परलोके वा अनिलादिभिः शोषणदहनच्छेदनभेदनादिविकारैः क्वचित्सद्रूपादन्यथानभवतीति सविकारवस्तु आदिपदाल्पद्विकाराश्वयन्नभवतीत्यर्थः ॥ १४ ॥ ननु देहादिविकारैस्तद-
नुगुनसद्रूपस्यापि विकारः किं न स्यात्तत्राह ॥ जायंते चेति ॥ १५ ॥

[illegible]

ब्रह्मणि जगत्तु परिशेषाद्विवर्त्तत्वे भवेत्सिद्धमितितल्लक्षणेन दर्शयति ॥ समस्येति ॥ विकृतिरन्यथाभावः ॥ स भ्रमविवर्तम् ॥ तथा चाद्यतयोः समेतदसंस्पर्शिवैषम्यप्रतिष्ठासो विवर्त्तनं इति तल्लक्षणमिति भावः ॥ ५ ॥ तदसंस्पर्शदर्शयति ॥ न स वेद्यमिति ॥ ६ ॥ मध्ये विकारासंस्पर्शः कथं ज्ञायत इति चेदाद्यतयोस्तदसंस्पर्शस्वभावावधारणादेव लिङ्गादित्याह ॥
यादृगिति ॥ ७ ॥ आत्मनस्तु प्रकाशस्वाभाव्येन समतासर्वानुभवसिद्धा अनात्मभावश्च तस्यात्यन्तासाव्यदित्याह ॥ आत्माविति ॥ ८ ॥ ९ ॥ चित्तकारौकरसे ब्रह्मणि तद्वि

समस्याद्यंतयोर्धैर्यं हृश्यते विकृतिः क्षणात् ॥ संविदः संभ्रमं विद्धि नाविकारे स्तिविक्रिया ॥ ५ ॥ न संवेद्यं न संवित्तिस्तत्र ब्रह्मणि विद्यते ॥ तद्ब्रह्मशब्दकथितं निःसंबंधं चिदात्मवत् ॥ ६ ॥ यादृगाद्यंतयोर्वस्तुतादृगेव तदुच्यते ॥ मध्ये यस्य यदन्यत्वं तदवोधाद्विजृम्भितम् ॥ ७ ॥ आत्मात्वाद्यंतमध्येषु समः सर्वत्र सर्वदा ॥ स्वमप्यन्यत्वमायाति नात्मतत्वं कदाचन ॥ ८ ॥ अरूपत्वात्तथैकत्वान्नित्यत्वादयमीश्वरः ॥ वशं भावविकाराणां न कदाचन गच्छति ॥ ९ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ विधमाने सदैकस्मिन् ब्रह्मण्येकांतनिर्मले ॥ संविद्धमस्वरूपाया अविद्यायाः का आगमः ॥ १० ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ब्रह्मतत्त्वमिदं सर्वमासीदस्ति भविष्यति ॥ निर्विकारमनाद्यंतं नाविद्यास्तीति निश्चयः ॥ ११ ॥ यस्तु ब्रह्मेति शब्देन वाच्य उवाच कयोः क्रमः ॥ तत्रापि नान्यताभावमुपदेष्टुं क्रमो ह्यसौ ॥ १२ ॥ त्वमहं जगदाशाश्रयौ भूश्चाप्यनलादिवा ॥ ब्रह्मात्रमनाद्यंतं नाविद्यास्ति मनागपि ॥ १३ ॥ नाभैवेदमविद्येति भ्रममात्रमसद्विदुः ॥ न विद्यते यासासत्या कीदृशमभवेत्किल ॥ १४ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ उपशमप्रकरणे ह्यस्तने तु त्वये रितम् ॥ अविद्येयं तथैतच्च विचार्य तद्विप्रभो ॥ १५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ तावं तमबुद्धस्त्वमभूः कालं रघूदह ॥ कल्पिताभिः किलैताभिर्बोधितोऽसि स्वयुक्तिभिः ॥ १६ ॥ अविद्येयमयं जीव इत्यादिकलनाक्रमः ॥ अप्रबुद्धप्रबोधाय कल्पितो वाग्विदांवरैः ॥ १७ ॥ अप्रबुद्धं मनो यावत्तावदेव भ्रमं विना ॥ न प्रबोधमुपायाति तदा क्रोशशतैरपि ॥ १८ ॥

रुद्धस्वभावाया अविद्यायाः कथं प्रसक्त्यर्थे न तत्र जगद्विवर्त्तः स्यादिति प्रबुद्धदृशारामः शक्ते ॥ विद्यमाने इति ॥ १० ॥ न प्रबुद्धदृशा अविद्यासद्भावब्रूमः किं त्वबुद्धव्युत्पादनाय कल्पनयेत्याशयेनोत्तरमाह ॥ ब्रह्मतत्त्वमिति ॥ सर्वपूर्णम् ॥ ११ ॥ न अन्यतायाभावसद्भाववदाम किंतु पदेष्टुमसौ क्रमः कल्पित इत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ यद्यविद्यानास्येव तत्पुंशमप्रकरणे यथाभ्यातिरविद्येयं तथैतच्च विचार्य तद्विप्रभो इति त्वयैवाविद्यासद्भावमंगीकृत्योक्तमिति रामः शक्ते ॥ उपशमेति ॥ १५ ॥ तत्तु तवाबोधदशाया त्वदुद्धानुसारिकल्पनयोक्तमिदानी तु त्वप्रबुद्ध इति न तत्कल्पनावसर इत्यविरोध इत्याह ॥ एतावतमिति ॥ १६ ॥ १७ ॥ भ्रममविद्यादिशास्त्रीयव्यवहारकल्पनाम् ॥ तत्तमनः ॥ १८ ॥

युर्त्तानामभावनारिपुपदावनिरासकत्वादिति भावः ॥ १९ ॥ सत्तुमुद्योयुतत्वापेक्षोप्यद्यत्वाशयेनाह ॥ सवमिति ॥ २० ॥ २१ ॥ येनयादृशोपदेशोनावोध्यसेतय
 ज्वितिरोपः ॥ २२ ॥ तमेवाह ॥ ब्रह्मेति ॥ यथेच्छसीनिष्ठेकेनप्यहारेणनबालब्रह्मत्वज्ञानिरिति भावः ॥ २३ ॥ कोटि सवमिति बाधाबधिलम्भायम् ॥ एकेति ॥ त
 प्रकाभाहः क शाक एकत्वमनुपपदतद्व्यादिभूतेरिति भावः ॥ २४ ॥ हेरायबलतिदृशच्छब्दश्च सत्त्वपथत आत अहमावच्छात्वेत्यनुभवः ॥ २५ ॥ वेदान्वितेकरसब्रह्मत्व
 ॥ २६ ॥ सवमैकाल्युद्धसविम्यालकः सत्त्वैव ॥ तच्छ्रुतिप्रसिद्धमनापतनरपरसत्त्वस्थितोसि ॥ २७ ॥ यद्वहमेति ॥ आत्मेति न्युद्धसविम्यालकः सत्त्वपथत आत अहमावच्छात्वेत्यनुभवः ॥ २८ ॥ वेदान्वितेकरसब्रह्मत्व
 युत्सर्ववयोधयित्वैपजीव आत्मनियोज्यते ॥ यपुत्स्यासाधतेकार्यनतपक्षशतैरपि ॥ १९ ॥ सर्ववक्षेति योद्ययादप्रभुद्वस्यदुर्भते ॥ सकरो
 तिसुदृढस्यास्याणोदं त्वनिवेदनम् ॥ २० ॥ युत्स्याप्रयोध्यतेभूतः प्राज्ञलत्वेनवोध्यते ॥ मूढ प्राज्ञत्वमायातिनयुक्त्यायोधनविना ॥ २१ ॥
 एतावतमयुद्धत्वकालं युत्स्याप्रयोधित ॥ इदानींसप्रभुद्वस्त्वमयायेनावयोध्यसे ॥ २२ ॥ ब्रह्माहत्रिजगद्ब्रह्मत्वं ब्रह्मत्वलुद्धस्यम् ॥ द्विती
 याकृत्तनानालियेच्छसितयाकुरु ॥ २३ ॥ असंवेद्यमहासंविताकोटिमात्रजगत्त्रयम् ॥ एकप्रत्ययवानत कुर्वन्नापिनलप्यसे ॥ २४ ॥
 प्रारूपश्चेतनोव्यापीपरमात्माहमित्ययम् ॥ राघवानुभवातस्त्वतितुन्नाच्छब्दसन्स्वपन् ॥ २५ ॥ निर्ममोनिरहकारोद्युद्धिमानसिसा
 धुचेत् ॥ तद्ब्रह्मावदनशातमवभूतस्थितमव ॥ २६ ॥ तदनापतमाभाससत्त्वमेवपरपदम् ॥ स्थितोसिसर्वगैकाल्युद्धमविम्यालक
 ॥ २७ ॥ यद्ब्रह्मात्मापितुयश्चयाविधाप्रजतिश्चया ॥ तदभिन्नसर्देकाल्ययाकुंभशतेपुच्छ ॥ २८ ॥ नात्मनः प्ररुतिर्भिन्नापदान्मन्यता
 यया ॥ मनन्मात्रययार्चार्तारत्नैवप्रजति स्थिता ॥ २९ ॥ आवर्त सलिलस्येवय स्पंदस्त्वयमात्मन ॥ प्रोक्त प्रकृतिशब्दनेर्नैवेहसाए
 वदि ॥ ३० ॥ ययैकः स्पंदपवनोनास्माभिन्नो न सत्तया ॥ तयैकमात्मप्रकृतीनास्माभिन्नो न सत्तया ॥ ३१ ॥ अयोधादेतयोर्भेदोयोधेनैववि
 लीयते ॥ अयोधात्सन्मयोयातिरज्ज्वासर्पश्चमोयया ॥ ३२ ॥ विश्वेनेकलनायीर्जयेदतत्पततिस्फुरन् ॥ चित्ताकुरतेतस्माद्भाविसंसा
 रमदृक् ॥ ३३ ॥

भागवतरेनेकपमिद्वान्मात्रमिन्नसन्मायैकाल्यकमित्ययः ॥ २८ ॥ ययापदस्यमन्यतासद्ब्रह्मत्वाभतथापकृतिरित्ययः ॥ २९ ॥ स्वदेविकवर्त्तनम् ॥ तेनसन्मात्र
 म्भवावनद्वयैवर्त्तनैमयात्मेनास्मिन्नाणुभाषमप्यम्यदित्ययः ॥ ३० ॥ सतयावस्तुदत्तेन ॥ ३१ ॥ सम्ययः सन्मात्र ॥ यातिरज्ज्वातीतिशेषः ॥ ३२ ॥ तदेवचित्ताकुरतेतस्माद्भाविसंसा
 १ ब्रह्मत्वब्रह्मपूरित्वविषादः

एतत्कलनावीजमेव ॥ ३४ ॥ नोपततिचेतसुखदुःखफलाःशरीरदुःमायेभ्यस्तथाविधाश्रित्तांकुरानजायेते ॥ ३५ ॥ उपक्रांतमुपदेशहस्यमुपसंहरति ॥ द्वित्वमिति ॥ हेराम
जगतिअसत्भांत्युपात्तद्वित्वजहिहित्यज ॥ आचहौइतिचकाराज्जहतेरि ॥ यतस्त्वबोधमुपागतोसि ॥ आत्मैकभावलक्षणेनरितिशयानदविभवेनअभयात्माभव ॥ दुःखं
तुकालत्रयेपिनास्तेत्रेतिनःपरमार्थसारउपदेशइत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशेनि०पू०एकोनपंचाशत्तमःसर्गः ॥ ४९ ॥ ॥ इहकल्प
नयाजी । लिंगपुण्यष्टकोद्भवः ॥ वर्णितोक्षैस्तथातस्यबाह्यार्थग्रहणक्रमः ॥ १ ॥ भिद्यतेहृदयंथिश्छियेतसर्वसंशयादतिश्रुतेस्तत्त्वसाक्षात्कारेणस्वयच्छिन्नसर्वसंशयोपिरामः

एतदेवात्मविज्ञानाद्वधंसद्वासनाजलैः ॥ संसिक्तमपि च तेन न भवत्यं कुरक्षमम् ॥ ३४ ॥ नोचेत्यततिचित्क्षेत्रेकलनावीजकंततः ॥ चित्तां
कुरानजायंतेसुखदुःखलवद्भुमाः ॥ ३५ ॥ द्वित्वं जगत्सदुपात्तमबोधजातंबोधक्षयंजहिहिवोधमुपागतोसि ॥ आत्मैकभावविभवेनभ
वाभयात्मानास्येवदुःखमिति नः परमार्थसारः ॥ ३६ ॥ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मोक्षोपायेषु नि० पू० संसृतिविचारयोगो नाम एकोनप
चाशः सर्गः ॥ ४९ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ ज्ञातं ज्ञातव्यमखिलं दृष्टव्यमक्षतम् ॥ परेण परिपूर्णाः स्मो ब्रह्मज्ञाना नृ
तेनेते ॥ १ ॥ पूर्णात्पूर्णांमिदं पूर्णं पूर्णात्पूर्णं प्रसूयते ॥ पूर्णेनापूरितं पूर्णं स्थिता पूर्णं च पूर्णता ॥ २ ॥ लीलयेदंतुष्टुच्छामिभूयोबोधाभिवृद्धये ॥
बालस्येवपिताब्रह्मन्नकोपंकर्तुमर्हसि ॥ ३ ॥

परेषामुपकारायतत्संशयपदंप्रष्टुकामः प्रथमं त्वानुभवमभिलष्यदर्शयति ॥ ज्ञातमित्यादिना ॥ वयनेत्वत्संबंधिना ब्रह्मज्ञाना नृतेन परिपूर्णाः स्मः ॥ १ ॥ त्वानुभवेन पूर्णमदः पूर्ण
मिदं पूर्णात्पूर्णमुदच्यते ॥ पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यतइति श्रुतिसवादयति ॥ पूर्णादिति ॥ पूर्णाद्विलक्षणः सकाशादुपाधौ प्रविश्य आनखा मात्पूर्णमिदं जीवरूपं परमार्थतः पूर्ण
ब्रह्मेव यतः पूर्णाद्विद्यदादिक्रमेण प्रसूयते व्यष्टिसमष्ट्युपाधिरूपतदपि पूर्णमेव प्रसूयते ॥ तद्यदा महावाक्यो रथेनाह ब्रह्मास्मीति ज्ञानेन समूलोपाधिपरिच्छेदापनयनात्पूर्णं ब्रह्मणा
पूर्णमेव जीवतत्त्वमखैक्येनापूरितं तदा कल्पिता पूर्णता अभिस्यपगमात्पूर्णस्य पूर्णतैव प्राक्स्थितैवावस्थितेत्यर्थः ॥ २ ॥ भूयसा जनानां बोधाभिवृद्धये बालस्य लीलाप्रश्ने पितेव को
पंकर्तुमर्हसि ॥ ३ ॥

सवपाग्नाग्निर्दत्तयेवायानुभवोऽसुखश्रानात्प्रियाप्रियदर्शनजन्यसुखं स्वयोऽहं यनुभवान्निगतानामपि वासायार्नाह येवस्थतिवशनाश्चत्तयेववासायानामप्यनुभवो वा
 प्य ॥ तत्रमोघचक्षुरादीन्द्रियाणां वासायार्नाहत्तयेननुभवोऽसुखश्रानात्प्रियाप्रियदर्शनजन्यसुखं स्वयोऽहं यनुभवान्निगतानामपि वासायार्नाह येवस्थतिवशनाश्चत्तयेववासायानामप्यनुभवो वा
 करणावच्छिन्नजीववैतन्यमवेन्द्रिययणाद्यानिगत्यबासघटादिभ्याप्यतदनुभवतीतिकल्पनापियुक्ता ॥ तथासतिबहिरेषानुभवोऽस्तेष्वपत्ते ॥ प्रियाप्रियदर्शनमनुक्तसुखं
 स्वानामपिबहिर्द्वयापत्तेः कालांतरेन स्वत्यनापत्तेः अतर्विषयपवेशर्मतरेणानुभवयोगात् ॥ नचसहितं करणवृत्तिर्विषयाल्लगनेनहाकारलोलनसत्काराल्प्ययुद्दीप्ता
 तन्नाविरपनदत्तवतवाकारविह्वलपतीतदनुभाषयतिस्मारयतिवेत्सुप्यतदतिकल्पनापियुक्ता ॥ घटाद्याकारानुभवातीतलोलनविषयत्वकल्पनेभ्यममयोरविशेषापत्तेः सर्वविधाना
 भ्वासप्रसगात् घटादेवसित्वानुभवानापत्तश्च ॥ इत्यथानुभवोऽतरोघटादिभ्यबासदत्यनयोरसंबधान्कयाचिदपिबासाथस्यानुभवारोहणमुपपादयितुंशक्यम् ॥ अतएवनेत्या
 यिकादयोननुभवस्यविषये सहविषयविषयिभावबलक्षणं स्वरूपसवधपवनसंश्लेषादिलक्षणइत्याचक्षते ॥ नचसोपियुक्तं ॥ असंबद्धस्वरूपस्यसर्वविषयान्मत्वविशिश्टत्वेन
 विषयभ्यवस्थायोगात् ॥ नचालामनसासयुज्येतनद्विषेणैन्द्रियमवेनितिकेणेतत्त्वाथयसयुक्तसुक्तसयोगादिवरपरसवधव्यवस्थयाभ्यवस्था ॥ अननुगतस्यपरपरसवध
 स्यस्यत्वनुमित्याद्यनुगततत्तद्विषयव्यवस्थापकत्वायोगात्परपरसवधेनबासायिपरोक्ष्यानिर्वाहत्तस्यैवव्यवस्थापकत्वेस्वरूपसवधकल्पनैवेयव्याख्या ॥ एतन्नसन्निकपद्वारायो
 श्रोत्रचक्षुस्पर्शनचरसनंघ्राणमेवच ॥ विद्यमानमपिप्रज्ञन्तस्यमानमपिस्फुटम् ॥ ४ ॥ कथंस्तस्यवैजतोर्विषयस्वनपश्यति ॥ जीवत
 श्रकयमर्वाविषयस्वनपश्यति ॥ ५ ॥ कथंघटादिवात्यत्वमिन्द्रियाणिजहान्यपि ॥ शरीरेनुभवत्यतःपुनर्ननुभवत्यपि ॥ ६ ॥ अयंशला
 कोपमयोघमर्वादिद्रियोऽहं किल ॥ अश्लिष्टयोरंतरसौकर्यंतन्मोदितामिय ॥ ७ ॥ जानन्नपियदेतान्विशेषोपाच्छतधापुन ॥ पृच्छामित
 दगोपेणकथयस्वानुकपया ॥ ८ ॥

यौयज्जानम्यन्तिजनकं सतद्विषयदत्तमित्यवस्थापिप्रत्युक्ता ॥ इन्द्रियादीनामपितद्विषयत्वप्रसगात् ॥ तस्मादय
 तिनघटनासमर्पमायाराकंक्त्वोद्वांतावासायानुभवोवाच्यत्वासायार्नाहत्तयेननुभवोऽसुखश्रानात्प्रियाप्रियदर्शनजन्यसुखं स्वयोऽहं यनुभवान्निगतानामपि वासायार्नाह येवस्थतिवशनाश्चत्तयेववासायानामप्यनुभवो वा
 सतिनदतररीपिकणादीनांसकगतस्यसदस्मनश्चस्वात्तत्रापिबासायार्नाहत्तयेननुभवोऽसुखश्रानात्प्रियाप्रियदर्शनजन्यसुखं स्वयोऽहं यनुभवान्निगतानामपि वासायार्नाह येवस्थतिवशनाश्चत्तयेववासायानामप्यनुभवो वा
 मानमपीतिविशेषणम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ यदिकश्चिद्विषयाश्चक्षुरादीन्द्रियाणिस्वयंबहिर्निगत्यघटादीनांवास्तत्त्वमनुभूयानुभवतिविषयकयतीतिप्रसगात् ॥ अतएवस्फुटदृश्य
 यनसामर्थ्याजसतीतिभावः ॥ यदिकश्चिद्विषयाश्चक्षुरादीन्द्रियाणिस्वयंबहिर्निगत्यघटादीनांवास्तत्त्वमनुभूयानुभवतिविषयकयतीतिप्रसगात् ॥ अतएवस्फुटदृश्य
 सारणाद्वानादितिभावः ॥ ६ ॥ ननुघटादिविषयजातकर्ममधश्चक्षुरादीन्द्रियजातस्त्वेषामाकर्षति तच्चार्कटमिन्द्रियविषयसंबन्धेणोत्तरेणतद्विषयाभ्यांफकनचिद्विशोर्नातनयतिघ्राण
 भिर्वयमितिफलस्पर्शमारोप्याह ॥ अयदिति ॥ विषयाः सश्लिष्टेन्द्रियाण्याकारपेयेयनसंश्लिष्टा असंश्लिष्टरज्ज्वादीनांघटाद्याकारपकत्वादरोनात् ॥ नचगोलकप्रदेशानुपसर्पि
 णोपघटादानतिस्तेभ्य संभवति नार्पाद्रियाणोरज्ज्वादीनांघटाद्याकारपकत्वायसिद्धं भिन्नप्रदेशनिर्वाताय ॥ शलाकाद्वयबन्धिवेश्वादिवाह ॥ अश्लिष्टयोरिति ॥ अश्लि
 ट्ठिनचसवधस्यस्यतत्त्वकर्ममायामपेसर्वाण्यपिनिजाननःस्तिगन्धबहारेदेदृश ॥ शतभाषाधुधापुनं पृच्छामि ॥ अस्मानुपपन्नार्थवित्त्वर्थः ॥ ८ ॥

अत्यल्पमिदमुच्यते यद्गोलकातिरिक्तानीन्द्रियाणि न संतीति यतः सम्यग्विशेषोऽचिद्व्यतिरेकेण प्रमादप्रमाणप्रमेयविभागाः केऽपि निरूपयितुं केनापि वादिना शक्यत इत्याशयेन वसिष्ठः प्रथमसमाधत्ते ॥ इन्द्रियादीति ॥ १ ॥ यदितुं कल्पनया द्रष्टुं स्थस्य चोपपत्तिमन्यसे तर्हि इन्द्रियादिघटितपुरुषकत्वेनापि पूर्वपूर्ववासनानुसारेण कल्पनोपपत्तेर्न किंचिदनुपपन्नमित्याशयेनाह ॥ गगनादपीति ॥ तथा चित्ता आत्मनामायाशबलस्वभावेन पुरुषकत्वेन स्वरूपभाववद्व्याप्य पूर्वपूर्ववासनानुसारेण आवितं कल्पितमित्यर्थः ॥ १० ॥ उक्तैर्धर्मायां तु प्रकृतिविधान्मायि न तु महेश्वर अस्यावयवभूतैस्तुल्यमासर्वमिदं जगदिति श्रुतिप्रमाणयति ॥ तदेव चेति ॥ ११ ॥ एव चेद्विद्यद्वारावहिर्निर्गतेन पुरुषकघटकेन चित्तेन घटादिव्याप्त्या स्ववृत्तिप्रतिबिंबितघटादेर्वास्तत्वाकारेणैव तद्द्वयेनीत्वा प्रदर्शनतथैव कालातरे स्थितिः स्वमेवातर्गतस्यैव वास्तवेनानुभवश्चेति सर्वमुपपन्नमित्याशयेनाह ॥ पुरुषकत्वमि

श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इन्द्रियाद्यपि चित्तादि घटाद्यपि न किंचन ॥ पृथक्संभवतोऽङ्गानिर्मलाच्चेतनादृते ॥ १ ॥ गगनादपि याऽच्छाचित्तं यारूपं स्वमात्मना ॥ चित्त्वात्पुरुषकत्वेन भाववदस्यैव भावितम् ॥ १० ॥ तदेव च प्रकृतितां गतं जगदवस्थिते ॥ तस्या अवयवाज्जातमिन्द्रियादि घटादि च ॥ ११ ॥ पुरुषकत्वमायातं यच्चित्तं स्वस्वभावतः ॥ स्वभाववयवस्तस्मिन् घटादिप्रतिबिंबयति ॥ १२ ॥ श्रीराम उवाच ॥ जगत्सहस्रनिर्माणमहिमोदपणस्य च ॥ पुरुषकस्य भगवन् रूपं कथय कीदृशम् ॥ १३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अनाद्यंतं जगद्बीजं यद्ब्रह्मास्ति निरामयम् ॥ भारूपं शुद्धचिन्मात्रं कलाकलनवर्जितम् ॥ १४ ॥ कलनोन्मुखतां यातं मंतर्जीव इति स्मृतः ॥ स जीवः खलु देहेऽस्मिंश्चिनोति स्पंदते स्फुटम् ॥ १५ ॥

ति ॥ एवं रीत्या पुरुषकत्वमायातं चिद्रूपं तत्त्वमेव पुरुषकस्य चित्तादिघटितस्वभावतः स्वयमेव सः चित्तवत्स्यात्स्योवयवो भवति तस्मिन् अवयवघटादिबाह्यं बाह्याकारेणैव प्रतिबिंबयति ॥ मृतदेहे तु पुरुषकघटितस्यालिंगात्मनो जीवस्य स्वकल्पनयैव लीलोपाख्यानोपदर्शितरीत्या निर्गमनान्दर्शनादिसामर्थ्यामिति सर्वदोषपरिहार इति भावः ॥ १२ ॥ यद्येवं तर्हि प्रकीकृतभूतभागेन जगदाकारेण परिणमतोऽप्यचीकृतभूतकार्यलिंगभागेन तत्प्रतिबिंबप्रदहर्षणभूतस्य पुरुषकस्यैव किं रूपं तदेव कथयेति रामः पृच्छति ॥ जगदिति ॥ १३ ॥ तत्त्वत्पविद्यद्ब्रह्म तस्मिन् लभज्जातब्रह्मतत्त्वनिर्दिशति ॥ अनाद्यंतमिति ॥ १४ ॥ तद्ब्रह्म वियदादिभूतसूक्ष्मसहस्रांशं च सृष्ट्वा तदंतः प्रतिबिंबलक्षणकलनोन्मुखतायातसत्सूत्रप्राणानामभिमानेन धारणाज्जीव इति स्मृतोऽङ्गदित्यर्थः ॥ चिनोति वासनोपचयेन चोपचितो भवति उपचितश्च बाह्यांतव्यापारात्मना स्पंदते चेत्यर्थः ॥ १५ ॥

तस्यैवाग्निमानादिभ्यापाराभेदेनानामभेदानाह ॥ अहभावादित्यादिना ॥ १६ ॥ सर्वभ्यापाराधारणत्वभावात्मापुन्यष्टकमितिनास्मास्तुत ॥ १७ ॥ शानेन्द्रियभ्यापारेणज्ञात्व
कर्मेन्द्रियभ्यापारेणकृतत्व तारकलसुखदुःखाश्रयत्वेनभोक्तृत्व सर्वस्यैवासीत्येनभक्त्यापराधनेसाक्षित्वम् ॥ आविपदादोगकरणत्वायतनत्वाद्विपरिपह ॥ एतद्विपत्तिनीआ
प्यासेनैतद्वर्धिकायासवित्स्वचिख्याथान्येनजीवद्वयुक्ता जडाश्राधाप्येनतदेवपुन्यष्टकविदुरित्यर्थ ॥ १८ ॥ अतएवस्वत्वादात्म्यभावावितुष्ट्याकाराणांकाष्ठभेदेनभेदाजीवो
पिकामकोधुपहविद्यादायनुरजितोनानेवभवतीत्याह ॥ फालेफालेदति ॥ अनंतवासनाकणिकोदयभाकारसृच्छनीतिपरेणाख्यम् ॥ १९ ॥ तस्यैवसमष्टिम्यष्टिजीवस्यवीज
स्याकृत्कारपक्षुभादीवसर्जजगदाकारद्वारभायेनाह ॥ यथेति ॥ २० ॥ अतएवापश्चिदात्मानाहकिंनुरारीरायाकारएवाहमितिभिध्याज्ञानेनचेततिपस्यति ॥ २१ ॥ २२ ॥

अहभावादहकारोमननान्मनउच्यते ॥ योधनिश्चयतोबुद्धिरिन्द्रहृत्सर्गैर्ब्रियम् ॥ १६ ॥ देहभावनायादेहोघटभावनायाघट ॥ एपएवस्व
भावात्मानजनेपुन्यष्टकस्मृत ॥ १७ ॥ ज्ञात्वकर्तृत्वभोक्तृत्वसाक्षित्वाद्यभिपत्तिनी ॥ यासविज्जीविद्वयुक्तातद्विपुन्यष्टकविदु ॥ १८ ॥ का
लेफालेतोजीवस्त्वन्योन्योभवतिस्वत ॥ भाविताकारयानतवासनाकणिकोदयम् ॥ १९ ॥ पुन्यष्टकस्वभावेनकालेनाकारसृच्छति ॥
ययावासनात सेकाद्दीर्जपक्षुवतामिव ॥ २० ॥ आकारोहंशरीरादिस्यावरादिचरादिष्व ॥ नाहमापश्चिदात्मेतिभिध्याज्ञानेनचेतति
॥ २१ ॥ अमत्येवजगज्जीवोवासनावलितश्चिरम् ॥ ऊर्ध्वाधोगमनैरन्यौकाष्ठवीचिहृतयथा ॥ २२ ॥ कश्चिद्विद्विद्वज्जातित्वाद्भवद्वधाद
नंतरम् ॥ दुग्ध्वात्मानंमभ्येतिपदमार्यतवर्जितम् ॥ २३ ॥ कश्चित्कालेनबहुनाभुक्तयोनिगणानुर ॥ आत्मज्ञानवशादेतिपरमपद
मारमन ॥ २४ ॥ एवरूपश्चसुमतेजीवोयान गरीरताम् ॥ नेत्रादिनाघटाद्यतययावेत्तितयाशृणु ॥ २५ ॥ चित्तस्यकलनांतस्यसप्र
यातस्यजीवताम् ॥ मन पठेन्द्रियग्राभोदेहोयमवतिष्ठते ॥ २६ ॥ यदान्य सर्वदेहेभ्यस्वेततत्यदरूपिणा ॥ तदातज्जीवसंस्पृशज्जीवा
त्मेकत्वसृच्छति ॥ २७ ॥

कश्चित्कलनादितुन्य कस्यादावेषधराकुसुमीयप्रबोधार्तनरमायेज्यम्येवेत्यर्थ ॥ अयंश्रवणोविभागः सात्त्विकराजसाद्विषयीभोगवर्णनित्यन्तिप्रकरणेव्याख्यात ॥ २३ ॥ २४ ॥
कयंपटादिबासत्वभिन्द्रियाणिजबाभ्यपीतिप्रपटनत्सामान्यत समाहितप्रविधिरोगेणसमाधत्ते ॥ एवरूपपदस्याखिना ॥ २५ ॥ चित्तस्यचैतन्यस्यकलनांतस्यपुन्यष्टकेप्रतिबिंबत
यापरिच्छेदपस्यानरवोपेभ्योभ्यामौपरिमादृतयावतिष्ठते ॥ तेनसदाकीर्णचैतन्येवपरिमितदेहार्तगतमेवसुखदुःखादिसंबंधादनुभवतिनभासम् ॥ २६ ॥ यद्यनुअन्योबासपटावि
दृतस्योभबतितदातबागवुदिकजलंकुन्याद्दोरोवसर्वदेहेभ्यउद्विक्तवसुराश्रयकृत्पिणाद्दोरोवसासेपटाद्विपर्ययित्येवासाकारोपततिनिर्गच्छनीत्यर्थ ॥ किमतस्तथाह ॥ तदेति ॥
तदातद्वदिनपनादिद्वारनिर्गतमीवेनसाकारवृत्तिभ्यामिद्वारासस्पर्शाद्यापनाजीवचैतन्येसहैकत्वाप्याप्तिसिक्किताद्याभ्युत्थद्विषयवृत्त्युत्पत्तिरुच्यते ॥ २७ ॥

सचाक्षस्यसबधश्चित्तेनसमन्वितस्यजीवतएवबाह्यार्थवेदेनकारकोभवतिनमृतस्यमुक्तस्यवेत्यर्थः ॥ २८ ॥ अस्तुबहिरेवतथापिकथमंतस्तदनुभवस्तत्राह ॥ यथादित्यादिना ॥ यद्यदत करणवृत्तिरूपनयनरश्मिरूपवास्वच्छतरवभ्तुतस्मिन्वाह्यनभस्थघटादिप्रतिबिंबतिसचप्रतिबिबोदय्यतगतेनजीवेनश्लिष्टोभावाति ॥ तर्हिबहिषएवाहघटमनुभवाभीतिकुतो नानुभूयतेतत्राह ॥ बहिरिति ॥ यद्यपिबहिर्जीवोस्तिताथाप्यसौबहिर्अजीवतिश्रानान्नधारयति ॥ नजोनलोपश्छादसः ॥ अनुव्यचलादितिचित्तिडनोत्तरपदःसमासोवा ॥ यत्रप्राणव्याप्तिस्तत्रैवाहतावमशोनबहिरित्यर्थः ॥ २९ ॥ अस्त्ववतर्हिघटप्रथाफलोपपत्तिस्तथापिकथमतर्हदिघटाकासानुप्रवेशस्तत्राह ॥ निघृष्टेति ॥ यदानयनतारकेपटलादिदोषराहित्याच्छाणनिघृष्टनूतनेद्रनीलाभेभवतस्तदातयोस्तारकयोर्घटप्रतिबिंबसहितचित्तदत्तिःप्रविशतीतिबाह्यगतोघटादिपदार्थःप्रतिबिंबवतीत्युच्यते ॥ ३० ॥ सचैवनयनतारकानुप्रविष्टपदार्थोद्वादेनाहमभिमानवताजीवनहृदिप्रतिबिंबतयाश्लिष्टोभवतीत्यर्थः ॥ इतिअनयारीत्याघटादिवास्वस्तुबहिस्वभासमानमेवातर्हदिअहंकारसं

बाह्यार्थवेदेनित्यंसंबंधोक्षस्यकारकः ॥ समन्वितस्यचित्तेननमुक्तस्यकदाचन ॥ २८ ॥ यद्यदच्छतरंतस्मिन्नभस्थंप्रतिबिंबवति ॥ जीवेनभवतिश्लिष्टोबहिर्जीवोप्यजीवति ॥ २९ ॥ निघृष्टनवरत्नाभेयदानयनतारके ॥ तदातयोर्वाह्यगतःपदार्थःप्रतिबिंबवति ॥ ३० ॥ जीवेनभवतिश्लिष्टःप्रतिबिंबवतयाततः ॥ जीवज्ञेयत्वमायातिबाह्यंवस्वितिराघव ॥ ३१ ॥ यत्संश्लेषमुपायातितद्वालोपिहिंविंदति ॥ पशुर्वास्यावरोवापिजीवःकस्मान्नवेत्स्यति ॥ ३२ ॥ अच्छस्यनयनस्याथोरभमयोजीववेष्टिताः ॥ क्रोडीकुर्वंत्यलंक्ष्यंजीवस्तत्वेनविंदति ॥ ३३ ॥ एषएवक्रमःस्पर्शसंबंधःप्रत्ययोद्भवः ॥ रसेगंधेचकथितोजीवसंस्पर्शसंभवः ॥ ३४ ॥ शब्दस्त्वाकाशनिष्ठत्वात्कर्णाक्राशगतःक्षणत् ॥ जीवाकाशंविशत्यंतरित्यमिंद्रियसंविदः ॥ ३५ ॥ श्रीरामउवाच ॥ हस्यतेमानसादर्शयंत्रदावौदरेपुतत् ॥ प्रतिबिंबितमेतन्मेब्रूहिब्रह्मन्किमात्मकम् ॥ ३६ ॥

लितजीवज्ञेयत्वमायातीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ चेतनस्यार्थसंस्पर्शवेदननियमोबालपश्चादिष्वपिभ्रसिद्धेत्याह ॥ यदिति ॥ स्यावरेष्वपिगुल्मविशेषेस्पर्शमात्रेणपत्रसंपुटीकरणदर्शनात्तद्वेदनसर्वत्रानुमीयतइतिभावः ॥ ३२ ॥ दूरस्थविषयस्यकथगोलकसंस्पर्शइतिपामरशकामपाकुर्वन्नाह ॥ अच्छस्येति ॥ गोलकातिरिक्तस्यस्वच्छतमस्येद्रियस्पर्शमयःप्रागुक्तीत्याजीववेष्टिताःसंतःपुरोवर्तिविषयक्रोडीकुर्वंत्यालंगति ॥ ३३ ॥ चक्षुष्युक्तक्रमस्पर्शादावप्यतिदिशति ॥ एषएवेति ॥ ३४ ॥ शब्देविशेषमाह ॥ शब्दस्त्विति ॥ शब्दस्यवृत्तिप्रतिबिंबनविनापिसाक्षाच्छ्रोत्रद्वारातःप्रवेशोपिभवतीतिभावः ॥ इत्यगधस्यापिपवनद्वारातःप्रवेशसंभवोऽस्तुनामेत्याशयेनयाथासंभवमुक्तन्यायमुपसहरति ॥ इत्यमिति ॥ ३५ ॥ इदानीरामप्रसंगात्सर्वेषांप्रतिबिंबानांस्वरूपजिज्ञासुपृच्छति ॥ दृश्यतइति ॥ दृश्यतइति ॥ यत्मानसानिचआदर्शाश्चतत्समाहारे काचकास्यमणिजलादियंत्रदारूणांमौदेषुउदरान्निर्गतेषुनवपल्लवादिषुयत्यतिबिंबितघटमुखमभादिपुतत्किमात्मकतन्मेब्रूहीत्यर्थः ॥ ३६ ॥

ययविसस्यसत्यत्वेविधिवातिविभूतयोर्म्यटिसमटिसमटिजीवयोर्विबानिरिकरूपभातिमाप्रसिद्धनमिर्भक्तुशक्य तन्नात्यतज्जयोर्मुल्लवर्णयोर्घटचिखत्योर्घोपरस्परसावेक्षप्रति
 विषम्वरूपदुर्बचमिन्निकिवाभ्यामित्याशयोन्नरमाह ॥ अत्यतेति ॥ दुराभ्येत्यालनोर्भातिविद्धि ॥ ३७ ॥ नकेवलप्रतिविषमभाषातिरिपितुजगदपीत्याह ॥ नावदिति ॥ अप्य
 र्धेनुराह ॥ तावन्माषभातिमाप्रप ॥ अतएवतद्वद्वजगतिविश्वासोमास्तु ॥ अहमित्यादिप्रपचल्लगस्थानीयद्विज्जालारपृथगसन्नित्यर्थ ॥ वर्त्तमानतुसदाचिक्कलमेवेत्य
 य ॥ ३८ ॥ हेरायत्वमित्यमसकमति सन्शानामृपाभूतसुखदुःखवेत्तीतिमृपासुखदुःखविद्वद्धित्येतथाविधश्चभूत्वाआत्मासमलाभावलक्षणामयद्रूपामायायस्यत
 याविषम्वरूपसमतायाब्रह्मत्वभावेतिविदमत्तिस्त्रिष्टेत्यर्थ ॥ ३९ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्त्रात्यर्थः ॥ प्रकाशोनिर्माणः पूर्यवाशान्तमसग ॥ ५० ॥ ॥ जीव

॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ अत्यंतजडयोरेवजीवयोरिवतन्मिय ॥ प्रतिविषयदृशोऽतिविश्वेयविदांवर ॥ ३७ ॥ तावन्मात्रजगत्वेतद्वि
 श्वासोमातवास्त्विह ॥ अहमित्यादिल्लरंगोवर्त्तमानंसदाजलम् ॥ ३८ ॥ परांभोर्धौतुनास्येवदशकालक्रियाडिकम् ॥ तन्मयैकतयानि
 त्यमात्मासर्वत्रसर्वग ॥ ३९ ॥ नित्यमसकमतिमुदितामाशांतमृपासुखदुःखविदत ॥ तिसृनिविष्टमतिः समतायामलसमलमवाम
 यमाय ॥ ४० ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० अक्षसंवेदनविचारयोगोपदेशोनामपंचाशत्तमः सर्गः ॥ ५० ॥ ॥ ५३ ॥
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ नपुनर्भवत पूर्वसपन्नाश्चसुरादयः ॥ ययाकमलजस्येतत्सर्वमेवत्वयाश्रुतम् ॥ १ ॥ ब्रह्मपुण्यष्टकस्यादावर्यसंवि
 ययोदिता ॥ पुण्यष्टकस्यसर्वस्यतयैवोदेतिसंवदा ॥ २ ॥ विश्विपुण्यष्टकजीवोयोगभर्त्स्यत्रियोदय ॥ यययाज्ञावयत्याश्रुततत्तयापरिपश्य
 ति ॥ ३ ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियायांस्त्यविद्धिसंवेदनंस्वकम् ॥ संपन्नंचययातत्तेप्रोक्तमायमन स्थितौ ॥ ४ ॥

स्तानिमनोरेहपुण्यटकमितिचम ॥ अयोधोदेवकोभेनुब्रह्मैवैकमितिीयति ॥ १ ॥ कलनोन्मुल्लतायातमित्यादिनाबधितमहकारवेर्हदियादीनागगतोक्तम्यनजीवसमतेऽप्यज
 स्वेध्मपटेस्तवापिनुन्यमितिनात्यर्थत्वयाज्ञातमेवेतिब्रह्ममाणोपोद्घातायमथममनुवदति ॥ नपुनरिति ॥ अप्यर्थेपुन शब्द ॥ कमलजस्येवभवतोपिखटे पूर्वमनायतमित्यादि
 वर्णितब्रह्मत्वभावेस्थितस्याचसुरादयोनसंपन्नाश्चत्येतत्सर्वमेवत्वयाश्रुततत्तयापरिपश्यति ॥ १ ॥ पूर्वपुण्यष्टककल्पनोत्तरम्यवदायार्थकल्पनमपिसमटिब्रह्मव्य
 टीमाभित्याह ॥ ब्रह्मेति ॥ ब्रह्माहिरण्यमर्गः समटिपुण्यष्टकनस्ययासागर्दीप्यब्रह्मत्वम्यासंविद्विदितथासर्वस्यप्यटिपुण्यष्टकस्याप्युदेति ॥ २ ॥ तदेवगर्भस्थितिमारभ्यदरीय
 ति ॥ विद्वतीति ॥ योप्यटिमीवोगर्भस्यएवब्रह्मसुखीद्वियोदयमिश्रिष्टपुण्यष्टकालावष्टेमासिसंपद्यतेसतदारभ्यययथाव्यवहृत्यैवस्तुभाषयतितथातत्त्वबासमयापरिपश्यती
 स्यात् ॥ ३ ॥ पूर्वब्रह्मायमन स्थितौहिरण्यमर्गः ब्रह्मोप्याचार्यथास्वकसंवेदनंइन्द्रियाग्निहिरण्यमर्गः संपन्नचित्तव्यापकविष्यतेऽप्यप्यभितिजययोक्तकलनीत्यर्थः ॥ ४ ॥

सर्गात्पूर्वसंभवतीव्यपि समट्योरैकैव शुद्धासं वितततस्तदनंतरं अहंवेदनालक्षणानतजीवपुण्यकान्वितासास्तुतथापि संवेदनस्वरूपमर्निदितमेवेत्यर्थः ॥ ५ ॥ वेद्यदोषात्संवेदनंतत् कुनो न निश्चयेति चेद्वेद्यस्य परमार्थतोऽसत्त्वादित्याह ॥ नत्विति ॥ एकत्वादिहेतुभिरनामये संवेदने परस्य तदन्यस्यास्ति तासत्यतानत्वित्यन्वयः ॥ नास्तित्वे च अभावत्वादयस्य यो हेतवः ॥ अभावत्वाद्देशकालकृतपरिच्छेदवत्त्वादेनेकत्वाद्गुणवत्त्वात्पक्षेऽप्येतत्त्वत्वेत्यर्थः ॥ ६ ॥ ननु संवेदनमेव मनस्तादिभावांगच्छतीत्युक्ते तत्र मनस्तादीना मसत्यत्वे संवेदनमेवासत्यत्वं किन स्यात्तत्राह ॥ चेत्यादीति ॥ चेत्यमतव्यादिगोचरबुद्धिदृष्ट्यध्यारोपमात्रतन्वास्तवमनस्ताप्राप्तिः सेत्यर्थः ॥ ७ ॥ तर्हि विद्याविलासाविर्भूतस्वरूप

शुद्धासं वित्सं भवती संवेदनमर्निदितम् ॥ ततो हं वेदनानंतजीवपुण्यकान्विता ॥ ५ ॥ नत्वेकत्वादन्तत्त्वादेव दत्तादनामये ॥ अभावत्वा दनेकत्वाद्गुणवत्त्वात्परास्थिता ॥ ६ ॥ चेत्यादिबुद्ध्या तत्किंचिन्नमनस्तां च गच्छति ॥ न च जीवत्वमायातिनचपुण्यकालिका ॥ ७ ॥ न विद्यादिविलासोस्ति सोस्ति नास्तीवयः सदा ॥ परमात्मेति कथितो मनः पञ्चैन्द्रियातिगः ॥ ८ ॥ तस्मात्संपद्यते जीवश्चिन्मूर्तिर्मननात्मकः ॥ भ्रमः केवलमित्याद्य उपदेशाय गीयते ॥ ९ ॥ यतः कुतश्चित्संपन्ने त्वविद्यामय आमये ॥ उपदेशोपदेशेन प्रविलीने विचाराणात् ॥ १० ॥ प्रशान्तसकलाकारं ज्ञानं तत्रावशिष्यते ॥ यत्राकाशमपि स्थूलमणाविवमहाचलः ॥ ११ ॥ यत्रोद्यदाचारमपि सदप्यसदिव स्थितम् ॥ जगज्जानविषयांस्त्यक्त्वा काये त्वं तिष्ठ निर्मले ॥ १२ ॥ असन्मयमविद्यायारूपमेव तदेव हि ॥ यद्वाक्षितासती नूनं नश्यत्येव न दृश्यते ॥ १३ ॥ आलोकि तं नाम कथमवस्तु किल लभ्यते ॥ प्रयत्नेनापि संप्राप्तं मृगतृष्णां बुकैरिव ॥ १४ ॥

पत्वात्पूर्वतदप्यसत्किन स्यात्तत्राह ॥ नेति ॥ आदिपदाच्चरमप्रमाणमननादिपरिग्रहः ॥ यो मूढो नास्तीति कल्प्यते स परमात्मा सदास्ति ॥ ८ ॥ यद्यद्वितीय एव सः तर्हि तस्मात्सर्व ए त आत्मानो ब्युच्चरतीति श्रुत्या अग्निविस्फुलिगन्यायेन जीवसपत्तिः कथमुक्तेति चेदुपदेशाय कल्पनयेत्याह ॥ तस्मादिति ॥ ९ ॥ अतएवाविद्यारोगस्य न मूलं चित्यं कितु चित्तं न चित्तनीयेति ॥ मूलकल्पनादिश्च किं सोपाय एव न वास्तव इत्याह ॥ यत इति ॥ प्रविलीने सति स्वरूपज्ञानमेवावशिष्यत इति परेणान्वयः ॥ १० ॥ ११ ॥ उद्यदाचारं निष्यद्य मानव्यवहारार्थं क्रियाशालीति सद्वावहारिकसत्यमप्यसच्छून्यमिव यत्र स्थिततत्र त्वजगज्जावविषयास्त्यक्त्वा निर्मले जीव नृमुक्तः काये सत्येऽवतिष्ठ ॥ १२ ॥ इदानीमविद्यायाः स्वरूपमाह ॥ असन्मयमिति ॥ १३ ॥ मृगतृष्णां बुकैरिव संप्राप्तदृष्टान्तोप्यप्रसिद्ध इत्यर्थः ॥ १४ ॥

असरेषद्वातिपत-आसदज्ञानादेवास्वसत्यतेत्यन्वयः ॥ १५ ॥ सत्यात्मन सन्निधानादत्यंतमसत्यायाऽप्यविद्यायाः कल्पनाकल्पितेत्यर्थः ॥ १६ ॥ तस्यतेजीवस्योपवेशाय
 तस्या-अविद्यायादेतेर्जीवाविकल्पमाहता ॥ १७ ॥ आबोधोनोन्मुखीवासायर्थदर्शनोक्तसातीयथयाभावयतीतिप्रेरान्वयः ॥ १८ ॥ बालेनसन्भावितोयक्षकदवसत्यःअ
 सत्योवाभप्रभु अयमुपचतस्माभस्यपञ्चीकरणस्मिकद्विहकलनसत्तयासत्यतयासभावयतीत्युत्तरेणान्वयः ॥ १९ ॥ तत्रात्मनिदेहात्मनिरध्याद्द्वित्र्यद्वाराणि ॥ छादितसुस्तम्
 ॥ २ ॥ एभ्य-पचतस्माभेभ्य-वरयार्थोऽग्न्यदेवाभ्यार्भाभद्वियद्वारै-पस्यति ॥ २१ ॥ तद्यद्वर्भाभद्वियमन-आणारिअंत ॥ इदमटादिवासम् ॥ भाववासनाम् ॥ २२ ॥ तत्रयि
 पर्येद्विपसयोगाभिप्यक्तत्वाल्लक्षणेनैवविषयमुत्पन्नतयासभावयतीत्याह ॥ २३ ॥ एवत्वाभाभिकस्वदेनैवविषयसन्निपाज्जातमहकारालनोधमदति
 असेदेवसेदेवासदज्ञानादस्यसत्यता ॥ ज्ञानापयास्थितवस्तुहस्यतेन-स्यतिअम ॥ १५ ॥ अविद्यायाविचारोयजीवपुण्यपृष्ठादिका ॥
 अप्यत्यतमसत्याया-कल्पनाकल्पितात्मन ॥ १६ ॥ तस्यास्तउपदेशायसेयंजीवादिफलना ॥ रुताशाली प्रवोधायातात्वमेकमना-श्ट
 णु ॥ १७ ॥ जीवत्वमिवसंप्राप्तापुण्यपृष्ठादस्यता ॥ कलाकलककलितचितिरानोधनोन्मुखी ॥ १८ ॥ यद्यथाभावयत्याश्रुततयानुभ
 वन्यलम् ॥ सत्योभवत्वसत्योवाबालेननिशियक्षक ॥ १९ ॥ पचतन्मात्रकलनासभावयतिसत्तया ॥ तत्रात्मनितयारध्रान्प्रस्यतितयो
 दितान् ॥ २० ॥ एभ्यएवसमुत्पन्नंयहि-स्यंभूतपंचकम् ॥ पश्यत्यनन्यदन्त्याप्रशाखाशतमिवांकुर ॥ २१ ॥ इदमतरिदयात्थमितिनिश्च
 यवांलत ॥ जीवोभावययादेतततथाब्रह्मयय ॥ २२ ॥ रश्मिजालमिवैदोयंदात्मन प्रतिभासनम् ॥ यात्यस्पर्शतयातेनतदेवाशूर
 रीकृतम् ॥ २३ ॥ मरिचस्येवयत्तैक्ष्ण्यशून्यत्वमिवस्वस्ययत् ॥ आत्मनोवेदनयच्चतदेवान्यद्विचस्यितम् ॥ २४ ॥ अत्रैवनिश्चयंयत्त्वानि
 यम सुदृढीकृत ॥ अनेनेयमनेनेत्यभाष्यमित्यवर्त्तितम् ॥ २५ ॥ स्वभावेतरनामासौस्वसकल्पमयात्मक ॥ कश्चित्कदाचिद्रवत्वस्व
 भावेनैवनान्यया ॥ २६ ॥ आत्मनैवेदमखिलसंपन्नैहेतमहयम् ॥ खड्गोमधुरसेनेवमृदेवचमहाघट ॥ २७ ॥ सन्निवेशविकारादिदेश
 कालादिसंप्रभान् ॥ संप्रवत्यन्ननत्वीशेशकालादयसंप्रभान् ॥ २८ ॥

संप्रावयतीत्याह ॥ मरिचस्येति ॥ २४ ॥ अत्रमासारिकविषयभोगेव्येषुषुठार्यपयवसाननिश्चयवत्त्वादेहलीकिकपारलीकिककभाषरणनियम सुदृढीकृत ॥ अनेनलीकि
 ककर्मणा ॥ अनेनवैदिककर्मणा ॥ अत्रवर्त्तितनन्वरसुखमुहिरित्यर्थः ॥ २५ ॥ तत्रैक-प्रवृत्तिनियम-स्वाभाभिकरागाविकृतइतरजुशास्त्रकृत ॥ द्विविधोप्ययसकल्पमयात्म
 कलयो-कराधिक्येदेव स्वाभाविकपुरुषयनेनैवेतरजित्वाभगतिनान्ययेत्यर्थः ॥ २६ ॥ तत्रोभयभाष्येक्षामिवस्वभावशास्त्रान्यतरानुसारीतत्तद्यापारसाधनफलतात्मनावि
 बलतदस्याह ॥ आत्मनैवेति ॥ स्व-मधुसारराक्ताविशेष ॥ २७ ॥ यद्यपिस्वद्वैतपूर्वतन्मद्वैतपिबाबस्ययोर्दिनाशास्त्रिकारीतथापिबाधुयंदास्वरूपमिनाशास्त्रदेशेविबलतद
 दाती मद्दिनद्वयमिभिकार-सम्प्रभतिद्विधम्याह ॥ सन्निवेशेति ॥ अत्रमधुमदारी ॥ ईशेशमि ॥ २८ ॥

अथवाखंडोमधुरसेनेवेतिवाक्येखंडोवनखंडः मधुरसेनवसंतद्रवणेवेत्यर्थस्तथाचाविकारएवदृक्षविकारहेतुर्जलभागोदृष्टांतद्व्याशयेनाह ॥ इतदिति ॥ यथादृक्षप्रविष्टोरसोजलमित पत्रमित-पुष्पमहमितिवैचित्र्येणोदित सन्अद्वित्वेपिद्वितांवरुदृष्टस्तथानः स्वात्मनिप्रसिद्धसत्तारूपब्रह्मापिइत पटइत कुड्माहमित्यादितोभेदात्सर्वजगदाल्मनाआत्मनिलिखमाहुरद्विद्धीतिरेणान्वयः ॥ २९ ॥ ३० ॥ यथावाअभोदोभेद्यःअथगीष्मेअर्करुगेवाहमितिताद्रूप्येणतिष्ठति ततआयवप्रारभेवारिदानावसेवारिदोहमितिठिति ततोभूद्विषयेशेनाकुरातर्जलात्मनाप्रवेशेअथाकुरोहमितिठिति तथाआत्मापिकालभेदेनभावाभावाकारोभूत्वानिष्ठतीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ अयच्चजगद्विवर्त्तनियमकम कल्पितोपिनकेनचिदन्यथाकर्तुंशक्यइत्याह ॥ इतीति ॥ सर्वेश्वरेब्रह्मणिततप्रसिद्धम् ॥ ३२ ॥ एववस्तुस्वभावनियतिरपिचस्तुभेदभिन्नानान्यथाकर्तुंशक्येत्याशयेनाकाशादिस्यभावस्याज्ञातब्रह्मस्वभावस्यचैलक्षण्यमाह ॥ आदर्शोतिद्वाभ्याम् ॥ आदर्शवत्स्वच्छेआकाशेस्वःस्वीयोभागःकार्यवानैवप्रतिविवति ॥ कुतः ॥ व्यतिरेकासंभवतःआकाशोआकाशकार्येइतःपुष्पमितःपत्रमहमित्युदितोयथा ॥ खंडेस्वात्मनिनःसत्तारसोऽद्वित्वेद्वितांवरुहन् ॥ २९ ॥ इतःपटइतःकुड्ममहमित्यादितस्तथा ॥ सर्वात्मनात्मनिब्रह्मविद्वित्वंद्वित्वमाहरत् ॥ ३० ॥ अद्यांकुरोहमद्यार्करुगंहत्वद्यवारिदः ॥ यथेतिपिष्टृत्यंभोदस्तथात्मासदसद्गुः ॥ ३१ ॥ इतिभाव्यमनेनेदमित्थंसर्वेश्वरेततम् ॥ क्रमंखंडयितुंलोकैकस्यनामास्तिशक्ता ॥ ३२ ॥ आदर्शस्वच्छआकाशेनैवस्वःप्रतिविवति ॥ व्यतिरेकासंभवतःकचत्येवहिकेवलम् ॥ ३३ ॥ ब्रह्मणित्वात्मनात्मैवस्थितःकचतिविंवति ॥ इतीभवत्येदोहोपिचिन्मयत्वात्स्वभावतः ॥ ३४ ॥ यद्यथैवात्मकचनंवेत्तितंभवतात्मना ॥ असत्यमपितन्नेहव्यभिचारीकदाचन ॥ ३५ ॥ हेमत्वकटकत्वेद्वेसत्यासत्यस्वरूपिणी ॥ हेमिभां दुगतेयद्विचित्राचित्रेत्तथात्मनि ॥ ३६ ॥ सर्वगत्वाच्चितेश्चिन्तनित्यंमनसिविद्यते ॥ हेमत्वंकटकस्येवजडभावःस्थितोन्यदा ॥ ३७ ॥ चित्त्वज्जाख्यात्मकंचित्तंहंभावयतिस्वयम् ॥ यथायदैवयद्भावंतथाभवतितत्तदा ॥ ३८ ॥ कालेकालेचित्ताजीवस्वन्योन्योभवतिस्वयम् ॥ भाविताकारवानंतर्वासनाकलिकादयात् ॥ ३९ ॥

भूतानरेवाआकाशभेदाभावान् ॥ किन्तुकेवलमाकाशानिष्प्रातिविवदर्पणोदरवत्स्यच्छतयाकचनिदीप्यतएवेत्यर्थः ॥ ३३ ॥ साविअं ब्रह्मनुनतयेत्याह ॥ ब्रह्मणीति ॥ कचनिसर्ववस्तुशक्त्यादिरूपेणदीप्यते ॥ जीवरूपेणप्रतिविवति ॥ भेदकल्पनयाचद्वैतीभवति ॥ ३४ ॥ अस्तेविक्रिततस्तत्राह ॥ यदिति ॥ तत्रसर्गद्विहस्तुस्वभावेनात्मकचनवृत्ततंस्यभावमस्यमपिभावतासत्येनात्मनासत्येवेत्तिसचवियमोनकदाचनव्यभिचारातिसर्वापिनियतिःसिद्धेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ सत्यानृतमिथुनीभावेवाचारंभणश्रुतिदिशितन्यायेनदृष्टातमाह ॥ हेमत्वेति ॥ ३६ ॥ अतएवप्रथमकार्यैर्मनसिचिज्जडोभयरूपतादृश्येतत्रयनित्यतस्तस्यमित्याह ॥ सर्वगत्वादिति ॥ अन्यदाकदाचिदित्यर्थः ॥ ३७ ॥ चित्तजाड्येतिपाठेचित्तस्यजाड्यजडदेहविषयाकारस्तदात्मकचित्तदृढभावनयायदैवयथादेवनरस्थायवरादिनायेनप्रकरणयदायद्रावभवतितदातथैवतद्रावभवतिअनुभवतीत्यर्थः ॥ ३८ ॥ अतएवकालभेदेनजीवस्याहमाकारभेदानुभवद्वत्याह ॥ कालइति ॥ चिनाअतर्वासनाकलिकानामुदयाद्विकासद्विचित्र्येणभाविताकारवान्सन्अन्योऽन्योभवति ॥ ३९ ॥

यथास्वप्नदोषा मोषनादिसत्ताभ्यन्तरेक्षणान्नास्ति विभावयान्ति यो वेद भूतो य जीवो विदेहो देहांतरभाषयान्ति ॥ यत स्वप्नवेद्यमिति भासात्मक इत्यर्थः ॥ ४० ॥ यथा स्वप्ने प्रतिभासत
मतिप्रतिभासोदरयमानो नरोऽति निकृष्टं भूत्वा पटो भवेत्तथा मरणमूर्छां यामपि प्रतिभासमानं निवेदेहं तरं भवतीत्यर्थः ॥ ४१ ॥ नन्वयदेह इत्यक्षयि यते वसते च सकयदेहोतरं भवेत्त
ग्राह्यं असत्यमेवेति ॥ मरणजननादिकर्मपि मर्तुं भाति भासिकमेव जीवतां तु देह इत्यग्राह्यं विवर्शनं स्वाधिकास्मितस्येव तद्वासनामयस्येति भावः ॥ स्वस्याम्यरूपबद्धोतरं यद्वि
त्यर्थः ॥ ४२ ॥ तर्हि कीदृशं नार्थक्यवेदेहं तस्मै देहस्य कालिकपरिणामो नेत्याह ॥ कालेनेति ॥ एतादृशयेतदेहं रूपकालेन अम्यत्ववेदेहं तरं भावयतीति न यत भ्रूतं न भविष्य
रीरान्याय्यवस्थाभेदे पितृदेवमिति प्रत्यभिज्ञानिभ्ययारूढम् ॥ एते भूतभाषिदेहास्तु न प्रत्यभिज्ञानाभावाव्येनाम्ये संति न संति स्यादिति गच्छंति अतस्ते पांस्वतो जीवत एव अवो
वासनासमद्वय इत्यर्थः ॥ ४३ ॥ ननु कदापि गच्छेदेवादिशरीरभावेकास्यवासनातथाह ॥ अस्ति ॥ इदं तु जगत्पूज्य जीवस्वमेतर्गतमिच्छि ॥ तस्य अय आवासयास्य स्वमादिति भ्रूते

स्वप्नेदोययाग्राभोयातिसत्तान्यतेक्षणान् ॥ देहो देहतयायाति देहो यप्रतिभात्मकः ॥ ४० ॥ प्रतिभासो यथा स्वप्ने नर कुक्ष्यपटो भवेत् ॥
भवत्यस्य मेवेदेहं तरं मिदस्वत् ॥ ४१ ॥ असत्यमेव भ्रियते त्वसत्यं जायते पुन ॥ जीव स्वप्रतिभासेन स्वप्नवत्स्वान्यरूपवत् ॥ ४२ ॥ का
लेनैतादृशं रूपमिदं नान्यत्वमेति वै ॥ प्रकृतं निश्चयारूढं भ्रमत्येते भव स्वत् ॥ ४३ ॥ वस्तुदृष्टमदृष्टं च स्वप्ने समनुभूयते ॥ जीवस्वप्ने जगद्रूप
विद्धि वेद्यविदां वर ॥ ४४ ॥ अजाग्रदृष्टिदोय स्वाभिधानादिनेरित ॥ न स्वप्नो विद्येत तस्मादच्छात्मा चितिमात्रकम् ॥ ४५ ॥ अयापूर्वा
भिधस्वप्ने ययापस्यति नान्यथा ॥ अग्रदृष्टयै वार्यचेतनं चिद्वयस्यति ॥ ४६ ॥ प्राक्तनीवासनायापि पौरुषेणावजीयते ॥ त्व कुकर्माद्य
यत्नेन प्रयाति हि सुकर्मताम् ॥ ४७ ॥ मोक्षाहतेन शान्त्यंति जीवतां च क्षुरावय ॥ उन्मज्जति निमज्जति केवलदेशकालेन ॥ ४८ ॥

रित्यर्थः ॥ इदं तु स्वप्ने जननुभूतस्यापि शरानमिदं अम्यम्यनुभूतान् भाषयण ॥ दृष्टबाहटं च भ्रूतं चाभ्रूतं चानुभूतं चानुभूतं च सर्वपरम्यतीति भ्रूतिमवलब्धोक्तम् ॥ वस्तुतस्तन्नादीस
सरोजाननुभूतं किंचिदस्तीति मरणकाले भाविदेहं मरणकर्मोद्बोधितवासनानुसारेण वेदेहं तरोद्भवद्विषो ध्याम् ॥ ४१ ॥ तर्हि वाक्यअम्यग्रसंसाक्षात्कारलम्यब्रह्मभावो विदेहोतरव
द्वासनामय स्वप्न एव किं न स्यात्तथाह ॥ अजाग्रदिति ॥ य शिवमर्हते भूतुर्धर्मम्यतदतिस्वाभिधानादिना दीन अजाग्रदृष्ट्या तुरीयायादृष्ट परमात्मा तस्य उक्तलक्षणविधि स्वप्न ए
वनविद्येते जापितकदापि तदनुभवाभावेन तद्वासनामसिद्धेस्तस्य वासनमयत्वायोगात्सत्तासावच्छात्मा चैतन्यमभाषित्यर्थः ॥ ४२ ॥ स एव विदात्मा चेतन जीवो भूत्वा अप्यपू
वाभिधमभिनेतृवत्तमानमर्धपयाधिरत्स्वभावादेव पस्यति नान्यथातैर्बापेदृष्टमप्यर्धपरम्यतीत्यर्थः ॥ ४३ ॥ अत एवाहटं विषये पि भावनमभयेन दृढीकृतवासना पूर्वदृष्टविष
योभावनो मयतीति पुठपनयननादन्त्यपदं गितमित्याह ॥ प्राक्तनीति ॥ ४७ ॥ एव जीवस्य वासनानुसारेण मिलकृणोदेहविषये वर्णित इदानीं कदातच्छमतिरिति बोधायनाह ॥
नोऽस्ति ॥ ४८ ॥

मोक्षं विनैवेदेहादिनिवृत्तिः किं न स्यात्तत्राह ॥ चित इति ॥ यत्प्रितोयावन्मोक्षदेहाकारकलनावासनातिष्ठत्येवास्वकलनैवैतस्य जीवस्य पंचात्मा देहोऽमेतिष्ठतीव ॥ यथा शिशोर्भावितो महायक्षो मेतिष्ठति तद्वद्विनिवारइत्यर्थः ॥ ४९ ॥ इदानीं कथंचित्स्थूलदेहनिवारणे पिमोक्षविनालिगदेहलक्षणपुन्यष्टकं दुर्निवारमित्याशयेन तद्वर्शयति ॥ मन इति ॥ ५० ॥ ननु शास्त्रे ज्ञानेन्द्रियकर्मेन्द्रियप्राणाभूतानि अतः करणमविद्याकामकर्माणि पुन्यष्टकमित्युक्तं तत्पुच्यीकृताकाशवाच्चादिलिगघटितस्थूलान्तमूर्त्तं रूपमपि स्यात्तत्कथममूर्त्तमनोबुद्ध्याष्टकमेव पुन्यष्टकमुक्तं तत्राह ॥ अमूर्त्त एवेति ॥ त्वदुक्तमूर्त्तपुन्यष्टकतदास्याद्यादिपंचीकरणेनामूर्त्तानां तन्मात्राणास्थौल्यस्यात् ॥ अयतुतन्मात्ररूपो लिगात्मा अमूर्त्त एव ॥ अस्य खल्वपचीकृताकाशत्वमतिपीनता निरवधिकस्थौल्यतच्च न संभवति नक्षमूर्त्तवासनाकोटीनामपि मेलने स्थौल्यदृष्टयदास्य खल्वमेव दुर्लभं तदास्थूलवातातामहागुल्मो वक्ष इवात्यतमसभाविता ॥ एवस्थूलतेजोजलपृथ्वीतापि ॥ एवस्थूलभूतानामेवासंज्ञवे अस्य परमाणोरप्यतिसूक्ष्मस्य देहतासु मेरुतेवात्यतासंभाविनेति न भौतिके देहांतपुन्यष्टकव

चितः स्वकलनात्तस्य देहो ग्रहवतिष्ठति ॥ पंचात्मा भावि तो सत्यो महायक्षः शिशोरिव ॥ ४९ ॥ मनो बुद्धिरहंकारस्तथा तन्मात्रपंचकम् ॥ इति पुन्यष्टकं प्रोक्तं देहो सावातिवाहिकः ॥ ५० ॥ अमूर्त्त एव चित्तात्मा खल्वमस्यातिपीनता ॥ वाततास्य महागुल्मो देहतास्य सुमेरुता ॥ ५१ ॥ विरजस्वक्रमेणैव निरवस्य सुमुक्तिभाक् ॥ सुषुप्तैकवस्थास्य जडाः क्रोडीकृता यथा ॥ ५२ ॥ स्वप्ननाम्नीतथावस्था देहप्रत्ययशालिनी ॥ आमोक्षं भ्रमतीहायमिति स्यावरजंगमैः ॥ ५३ ॥ कदाचिद्विसुषुप्तस्थः कदाचित्स्वप्नवस्थितः ॥ आतिवाहिकदेहो यं सर्वस्यैवावतिष्ठते ॥ ५४ ॥ यदा सुषुप्तभावस्यो भावि दुःस्वप्नवेधितः ॥ तदा कालानलसमस्तिष्ठत्यनुदिताकृतिः ॥ ५५ ॥

र्ण्यत इत्यर्थः ॥ ५१ ॥ मुक्त्यनुपयोगादपि न मोक्षशास्त्रे त्रस्थूलसद्भाषकल्यनायुक्तेत्याशयेनाह ॥ विरजस्वेति ॥ मनोमात्रमेव देहादिप्रपंचश्चेत्यनसो वैराग्याद्यभ्यासेन विरजस्वेगमादिसाधनसंपत्तौ वाक्याज्ज्ञानोदयक्रमेण मनः कल्पितस्वप्नप्रपंचस्य तन्मूलाज्ञानस्य च बाधे स्वकार्यकारणावस्थावधद्वयशून्यस्य मुक्तिरूपपद्यते ॥ स्थूलभूतभौतिकमूर्त्तप्रपंचाभ्युपगमे तु तादृशस्य ज्ञानेन बाधादर्शानामुक्तिरूपपद्यत इत्यर्थः ॥ एवच निष्कर्षस्वमसुषुप्तीद्वि एवावस्थेन जायन्नाम्नीस्थूलविषया अन्या अवस्था केन चिदुपपादयितुं शक्येत्याशयेनेते विभज्य दर्शयति ॥ सुषुप्तेति साधनं ॥ यया जडाः सर्वदेहादिप्रपंचावासनात्मनोपसह्यत्यक्रोडीकृताः ॥ ५२ ॥ इति एव परिदृश्यमानप्रकारेण स्यावरजंगमैराकारैरातिवाहिकदेहे एव आमोक्षाद्भ्रमतीत्यर्थः ॥ ५३ ॥ भाविभिर्दुःस्वप्नैर्वासनात्मनः प्रविष्टैर्वैधितो विद्धवगतस्तदितर एवानुदिताकृतिश्चित्प्रतिबिंबवचितत्वादुपसंहरतजगत्त्वाच्च कालानलतमोदीमस्तिष्ठति ॥ अनेनातज्ञानशून्यनैयायिकादिसुषुप्तिः प्रत्युक्ता ॥ ५५ ॥

नप्रत्यावरादिकृतावस्थासुजाड्याधिव्यासुप्रमिप्राशुयमित्याह ॥ स्थावरायास्त्विति ॥ अप्यर्थेचराश्च ॥ तथाचकल्पदशाणांपुण्याधिव्यात्कमिकीटस्तुयादिदुःखाभा
शरानदाधिस्येपिनमनुप्यादिवद्यदोयोस्तीतिमस्तिवेत्यर्थ ॥ ५६ ॥ तथाचचित्ताद्व्यप्रकयएवसुप्रमिध्वत्तपमणमेवसद्यतिश्चित्तस्यतत्त्वबोधएववधमुक्तितुयैतवास्य
जापरितिपयवसन्मित्याह ॥ सुपुमनेत्यादिना ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ प्रबोध उलटद्विभ्याभ्रस्ररूपोभवति ॥ सचबोधोबुद्धे पुरुषप्रयन्त ॥ ६० ॥ तत्त्वतोयावान्यथेति
ज्ञानप्रमाणो जीव सर्वानर्थोऽज्ञानातिभासयति साक्षीतन्मय एव भावतीत्यर्थ ॥ यस्तज्ञानप्रमाणः सोऽपि परमार्थतः स्वस्य एवाज्ञानाच्छिलावद्बुद्धीकृते स्वद्वये बुधैर्यस्य मिथय भवती
ग्रमयत्पर्यन्ततिपरेणाख्य ॥ ६१ ॥ तर्हि किं जीवानां द्रव्ये धास्तव भयमस्ति नेत्याह ॥ जीवानामित्यादिना ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ अस्त्यग्नीषाणोऽसौ पुमीत्यतिवर्
स्यावरायास्ववस्थासु कल्पदशदशासु च ॥ भवत्येव सुपुमस्यो घनमोहशिलाघन ॥ ५६ ॥ सुपुमतास्य जडतास्वप्नोत्येयं हि ससृति ॥ य
प्रयोधोस्य सामुक्तिज्जाग्रद्यातु र्यता ॥ ५७ ॥ जीवप्रयोधानुक्तिर्हि प्रयोधात्परमालताम् ॥ सोऽयेति क्षालितमलतामं कनकतमिव
॥ ५८ ॥ जीवप्रयोधानुक्तिर्यासाच हृद्विविधोऽयते ॥ एका जीवन्मुक्ततेति द्वितीया देहमुक्ता ॥ ५९ ॥ जीवन्मुक्तिर्हि तु र्यत्वनुर्यातीतपटत
त ॥ यो धो जीव प्रयोधो यस्य च युद्धि प्रयन्न ॥ ६० ॥ ज्ञातप्रमाणा जीवो र्यतो जानातीह तन्मय ॥ पश्यतीमभयचैव सुदीपं स्वप्नविभ्रम
म् ॥ ६१ ॥ मिथ्योदित स्वद्वये स्वस्य एव शिलीकृते ॥ जीवानामतरे त्वन्यन्न किंचिच्चित्कलाविना ॥ ६२ ॥ तामेवान्यतया पश्यन्मुधैव य
रिशोचति ॥ जीवाणोरतरे त्वन्यन्न किंचित्कलाविना ॥ ६३ ॥ यन्न तत्र जगद्दृष्टमद्वैतमायाविजृम्भितम् ॥ स्यात्यतः कथं दबूनां यथानाना
भ्रमोदय ॥ ६४ ॥ जीवाणूनां तयैवा तं मिथ्यासरणोदय ॥ बधोस्य वासनाबधोमोक्ष स्याद्वासनालय ॥ ६५ ॥ वासनां तांस्त्यसौ पु
मीस्वप्नो विस्फुरति स्थिति ॥ घनवासनमोहो य जीव स्याव रतादिमाक् ॥ ६६ ॥ मध्यस्य वासनस्ति र्यं कूपुरुषस्तनुवासन ॥ यदा तर्जीवि
तेनां तां न हि जाता पटादय ॥ ६७ ॥ जीवैक्यादुभयो सत्ताग्राह्या हफयोस्तदा ॥ आत्मानात्मसमालीढो बहिरंत र्यटाचिता ॥ ६८ ॥
सनानार्थोऽवधि ॥ नुर्यतातीतयोर्निवासनत्वात् ॥ सच स्वमेस्फुरति बिभ्येण स्फुटी भवतीत्यर्थ ॥ घनेति ॥ ६९ ॥ तत्स्पष्टासनासु धोत्कर्षादुन
रोसरगुभयो निप्रमिति त्याह ॥ मध्यस्थेति ॥ पुरुषो मनुष्यगधवरेण धर्वा वि ॥ वासनानां स्य तारतम्येनैविष्य स्फुटो भावमुक्ताया स पहणादिविच्येणापितमाह ॥ यदेत्या
दिना ॥ यथायस्मिन् सुप्रमिप्राशुयमित्यादिना ॥ आनखाप्यमाप्रमाणाह भावकृष्णन जीवितेन एतावाग्बुधैरिमित एवाह मित्यतः परिच्छेदोऽप्रवृत्तिनवापटादय पवाधविहिता
सपत्न्या ॥ ६७ ॥ संनुबहि किं तत्साभाह ॥ जीवैक्यादिति ॥ तदाच सुटादिद्वारनिर्गतात करणद्वारा निर्गतेन स्वस्थच्छिन्न जीवेन पटादीनाभ्यामी पटमह जानामीति या स पाहक
योर्वासनामिमासत्ता तर्हि बिभ्येण स्फुटी भवतीत्यर्थ ॥ एतदेव स्पष्टमाह ॥ आलेति ॥ अतः स्थित आत्मा जीवो यदा बहिरनात्मसंशालीढो भवति तदा चिताया स पाहक वासना
नगृत्वेन बाप्यसाभिगोने सोऽवपाठोऽस्तीत्यर्थ ॥ ६८ ॥

एव हेयोपादेयवैचित्र्यमपि वासनाध्यस्तमेव न वास्तवमित्याह ॥ नेहेति ॥ ६ ॥ शोभितास्तत्त्वबोधेन विराजमाना ॥ सबाध्याभ्यतरजगच्चिद्वानि रिकंतं विद्येते कालत्रये पीत्यर्थः ॥ ७० ॥ यथा अध्वि समुद्रस्तत्त्वतो विष्टट अपास्तसमस्ततरगबुद्धादिभेदस्वादाकाशादप्यच्छसकलमेकशुद्धजलमेव तथा उदसर्वजगत्तत्त्वतो बुद्धसत्त्वोपहस्तित निरस्तवासनावस्थौ वैचित्र्यभेदजातयस्य तथा विधमनामयपरपदमेवेत्यर्थः ॥ ७१ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे नि ० पू ० एकपचाशः सर्गः ॥ ५१ ॥

जीवस्य सो जगत्तत्रासस्य तात्पर्येति ॥ १ ॥ ननु स्वम सर्वेषां जीवानां प्रत्येकमिन्न ॥ जायत्यपचस्तु सर्वेषां साधारण सर्वे स्वमैव धर्म्येणानुभूयमान कथस्वम स्यात्तत्राह ॥ यइति ॥ आदिन प्रथमजीवस्य सर्वजीवस्य सर्वजीवस्य सर्वजीवस्य सिद्धेनावतार्यते ॥ १ ॥ ननु स्वम सर्वेषां जीवानां प्रत्येकमिन्न ॥ जायत्यपचस्तु सर्वेषां साधारण सर्वे स्वमैव धर्म्येणानुभूयमान कथस्वम स्यात्तत्राह ॥ यइति ॥ आदिन प्रथमजीवस्य सर्वजीवस्य सर्वजीवस्य सर्वजीवस्य सिद्धेनावतार्यते ॥ १ ॥ किमर्थमिव क

तदाग्राह्यग्रहणधीर्गुणलक्षणोवसोदया ॥ नेह संत्यज्यते किंचिन्नेह किंचिन्नगृह्यते ॥ ६९ ॥ बाह्यांतरकलाकारश्चिदात्मैकः प्रकाशते ॥ त्रिजगच्चिच्चमलकारस्त्वलंभेदविकल्पनैः ॥ शोभिताः स्मश्रितिचिरात्सर्वाख्याधनविद्यते ॥ ७० ॥ अभ्यर्थयाजलमपास्तसमस्तभेदः स्वादच्छमेव सकलं द्रवमेकशुद्धम् ॥ सर्वतथेदमपहस्तिभेदजातमाद्यं परंपदमनामयमेव बुद्धम् ॥ ७१ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० इन्द्रियाथोपलंभविचारोनामैकपंचाशः सर्गः ॥ ५१ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ योजीवस्यादितः स्वप्नो नानाकलनकोमलः ॥ तमिमं विद्वि संसारं न संत्यं नाप्यसन्मयम् ॥ १ ॥ नपुंस इव जीवस्य स्वप्नः संभवति क्वचित् ॥ तेनैते जाग्रतो भावा जाग्रत्स्वप्नरुतो ब्रहि ॥ २ ॥ जीवस्वप्नमिमं दीर्घं क्षिप्रताप्रतिभासतः ॥ असत्यमप्यवस्तुत्वाद्द्विवेद्यविदां वर ॥ ३ ॥ स्वप्नास्वप्नांतरमिव गच्छंती जीवजीवकाः ॥ असत्यमेव पश्यंति घनसत्यतया नघ ॥ ४ ॥ अजडे जडतातातजडे चाजडतोदिता ॥ असत्ये सत्यता जीवजीवानुभवमो हतः ॥ ५ ॥ भानोरप्यंतरखिलं पश्यंतस्त्रिजगद्भ्रमम् ॥ भ्रमंति स्वप्नसंभ्रांता इव जीवाभिदालिभिः ॥ ६ ॥ सर्वगत्वादनंतत्वास्त्वस्य जीवस्य जीवतः ॥ यद्भावयंति चेत्तं तिते देवाश्चित्सत्यवत् ॥ ७ ॥

लप्यत इति चेद्वाहीनामिव समष्टे स्वप्नांतराप्रसिद्धेरित्याह ॥ नेति ॥ तेनास्माकजाग्रत्प्रसिद्धाभूतभवननादिभावास्तस्य जाग्रत्स्वमोभयस्थानकृतोदयानस्वमतोभिद्यंत इत्यर्थः ॥ २ ॥ असत्यत्वावस्तुत्वाभ्यामपितस्य स्वप्नतासाधयन्वैधर्म्यानुभवे निमित्त इत्यर्थः ॥ जीवस्वमिति ॥ अस्मदीयस्वमवक्षिप्रवाप्यताया अप्रतिभासतो हेतोर्दीर्घम् ॥ तथा चैदं धर्मवैधर्म्यं भवहेतुरिति भावः ॥ ३ ॥ ४ ॥ वस्तुस्वभाववैपरीत्यदर्शनादप्यस्य स्वप्नतेत्याह ॥ अजडे इति ॥ अजडे ब्रह्मणि भूतभवननादिजडता तथा जडे चाहंकारादिदेहाने आत्मत्वाभिमानादजडता उदिता ॥ जीवस्य समष्टेरेकदेशभूतायेव्याटि जीवास्तदनुभवलक्षणान्यो हतोभ्यो ॥ ५ ॥ जीवाभिदालिभिर्भेदकल्पनपरपराभिर्भमिति ॥ ६ ॥ कल्पितभेदेषु सत्यत्वारोपेकारणमाह ॥ सर्वगत्वादिता ॥ व्याटित्वादेव जीवतोप्यस्य जीवभूतस्य स्वप्नपरमार्थतः सर्वगत्वादनंतत्वाद्परिच्छेदेन सत्यत्वाच्च यद्यद्भावयंति तदेव आशुनत्स सत्तयास्त्वसत्तारोपेण सत्यवच्चेतति ॥ तथा च तत्ससं किं त्यागात्तत्सत्यता भ्रमनिष्ठनौ बुद्धतत्त्वस्य जीवन्मुक्ति सिद्धीति भावः ॥ ७ ॥

अयमेवार्थो भगवद्गीतायां भगवत्पावनपुनायोपदिष्ट इत्याह ॥ पुढरीकाशेति ॥ शुभ्राश्रयिषि ति शेषः ॥ ८ ॥ तदर्थमनुमाख्यायिकामवतारयति ॥ वाञ्छेरिति ॥ सुखजीवन्मुक्ति
 सुखविराटम् ॥ जीवितमाशुक्षिपयित्विहोप्स्यति ॥ स्वार्थेण चिगुणाभावश्छादसः ॥ ९ ॥ १० ॥ अर्जुनावतारे कारणबहुसर्वमूलमनुकाममिति ॥ अस्तीत्यादिना ॥ स्थित
 मिति ॥ स्वैरहिभिर्गतिष्ठतदतिशृते ॥ ११ ॥ १२ ॥ तस्मिन् दृश्यमाने संसारजाले ॥ शकुन्मय-पक्षिण ॥ १३ ॥ तत्रास्तु भूतजातिपुमभ्योऽशसित-श्रुतिस्त्वत्यादिवर्णित क्रम
 मरिचयेषाम् ॥ भूतपंचकपरबीजतन्मात्रपंचकजसृक्षणे सारे लोकोकपालत्वतप्तस्रोकाधिपत्यम् ॥ १४ ॥ इवभ्रुतिस्त्वसिमाचारविहितपुण्यमुपादेय इवतन्निपिद्वपापहे
 पुंढरीकाक्षनिर्दिष्टामससक्तिर्गतिश्चाम् ॥ यामालिङ्ग्य महाबाहो जीवन्मुक्तो महामुनि ॥ ८ ॥ पांडो पुत्रोऽनुनो नाम सुखं जीवितमात्म
 नः ॥ क्षिपयिष्यति निद्रु खंतयाक्षेपय जीवितम् ॥ ९ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ १० ॥ भविष्यति कदाग्रक्षन्सार्जुन पांडुनंदन ॥ कीदृशीं च हरि
 संस्य कथयिष्यत्यसक्तताम् ॥ १० ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ११ ॥ अस्ति सन्मात्रमात्रेति परिकल्पितनामकम् ॥ स्थितमात्मन्यनापतेन भर्त्सा
 वमहानजः ॥ १२ ॥ दृश्यते विमले तस्मिन् नयसंसारविभ्रम ॥ कटकादियथोद्दिश्रितरगादियथा भ्रसि ॥ १३ ॥ चतुर्दशविधा भूतजातय
 प्रसुरत्यलम् ॥ तस्मिन् संसारजाले स्मिन् जालेशकुनयो यया ॥ १४ ॥ तत्रैते यमचक्रार्कशकाया शंसितक्रमा ॥ भूतपंचकसंसारलोको
 पालत्वमागता ॥ १५ ॥ इदपुण्यमुपादेय हेयं पापमिदं विति ॥ तै स्वसकल्यघटिता द्वेदनात्स्यापिता स्थिति ॥ १६ ॥ तस्याथ यावदनघप्र
 वाहपतिते निजे ॥ कर्मण्यचलसकाशस्थिरचित्तमवस्थितम् ॥ १७ ॥ भगवान्सयम किंचिद्व्रते प्रतिचतुर्युगे ॥ तप-प्रकुरुते भूतदलनात्पा
 पशंकरया ॥ १८ ॥ कदाचिद्विदूषपाणिदशदशवापि च ॥ कदाचित्पंचसमादिकदाचित्पोढशापि च ॥ १९ ॥ उदासीनवदासीनैतस्मिन्नि
 यमसंस्थितौ ॥ न हिनस्ति जगज्जालेऽष्टस्युर्भूतानि कानिचित् ॥ २० ॥ तेन नीरघ्रभूतौ घनि संचारमहीतलम् ॥ भवति प्रावृषिस्वेदीकुजरो
 मरा केरिव ॥ २१ ॥ अयं तानि विविधाणि भूतानि बहुयुक्तिभिः ॥ क्षिपयति सुखाराम भुवो भार निवृत्तये ॥ २२ ॥ एवयुगसहस्राणि व्यव
 हारशतानि च ॥ समतीतान्यनंतानि भूतानि च जगति च ॥ २३ ॥

यमिनि स्वापिकारानुरूपसकलपटिता द्वेदनात् स्थितिर्नर्थादास्थापिता ॥ १५ ॥ अस्तेषां किं जतस्तथाह ॥ तस्येति ॥ तस्य बाह्यभाणयमस्य अथ यावेतावत्कालं स्वीये अधि
 कारकर्मणि अचलसकाशस्थिरचित्तमन-अवस्थितम् ॥ १६ ॥ प्रतिचतुर्युगम् ॥ बीप्साया यध्ययी भाव ॥ कदाचित्किंचिदप-प्रकुरुते ॥ प्रतिचतुर्युगं किंचिद्व्रते द्वापरति इति वा ॥
 १७ ॥ तत्र कालनियमो नालीत्याह ॥ कदाचित् इति ॥ १८ ॥ तस्मिन् यमे नियमसंस्थितौ तपसि उदासीने सति ययु-कानि चिदपि भूतानि न हिनस्ति ॥ १९ ॥ तेनाहिसनेन हेतु
 नाम भूतलं बीजैश्च भुजिर्भूतैर्धिनि-संचारं संचारा यो व्यजयति ॥ स्वैरीस्वेव चाम् ॥ २० ॥ कुरा विष्यद्वादिना युक्तिभिः आंशावतारमात्रयुक्ता पुपायै क्षिपयति हि सनेनैव विरलीकु
 र्नीतिर्यावत् ॥ २१ ॥ अयं च तारावतारादिव्यवहारीकभूतोऽवकाश इत्याह ॥ एवमिति ॥ २२ ॥

॥ ३ ॥ अघानांपापानां विघाताय कर्त्तव्याभाविष्यतीति शेषः ॥ दूरेऽस्तं जनानां कर्षणं धीर्दुर्नयस्याम् ॥ अस्माद्विशेषणाद्व्रतचर्या अहिंसादिघटितनिर्विकल्पसमाधिहृत्पेतिगम्यते ॥ २४ ॥ प्रपन्नगुल्मावनगुल्मसर्करीतिरित्यावत् ॥ २५ ॥ २६ ॥ नरनारायणचर्गतैरनुगते साहाय्यार्थमवतीर्णैरितियावत् ॥ २७ ॥ २८ ॥ अभोधिमेखलायाभूमेर्भूपराजा अंभोधिमेखला भुवपातीति वा ॥ आतोनुपसर्गकः ॥ २९ ॥ तस्य पितृव्यजोभाताभाविष्यतीति योज्यम् ॥ वधुर्नकुलः ॥ अहेः सर्पस्येव ॥ ३० ॥

वैवस्वतोद्यतुयमां च षपित्तनायकः ॥ अनेन त्वधुना साधोपक्षिणी पुकेपुचिन्त ॥ २३ ॥ युगेष्वधविघाताय वर्षाणि द्वादशात्मना ॥ व्रतचर्ये हर्तव्या दूरास्तजनकर्षणा ॥ २४ ॥ तेनेयमुर्वीनीरं धाभूतैर्मर्त्यैरमृत्युभिः ॥ दीनाप्रपन्ना गुल्मेव भारभूतैर्भविष्यति ॥ २५ ॥ भूभारपरिभूतांगी हरिश्शरणमेष्यति ॥ कांतादस्य पराभूतादीनापतिमिव प्रिया ॥ २६ ॥ हरिर्देहद्वयेनाथमहीमवतरिष्यति ॥ देवांशैरखिलैः सार्द्धं नरनारायणंगतैः ॥ २७ ॥ वसुदेवसुतस्वेकोवासुदेव इति श्रुतः ॥ देहोभाविष्यति हरिर्द्वितीयः पांडवोर्जुनः ॥ २८ ॥ युधिष्ठिर इति ख्यातो धर्मपुत्रोभाविष्यति ॥ अंभोधिमेखलाभूपः पांडोः पुत्रः स धर्मवित् ॥ २९ ॥ दुर्योधन इति ख्यातस्तस्य भ्राता पितृव्यजः ॥ भविष्यति दृढदंष्ट्रोभीमो बभ्रुरे हरि व ॥ ३० ॥ अन्योन्यं हरतोरुर्वीतयोः संग्रामलोलयोः ॥ अष्टादशान्नाक्षौ हिण्यो घटिष्यत्यत्र भीमपणाः ॥ ३१ ॥ तत्क्षयेण विभारत्वं भुवो विष्णुः करिष्यति ॥ राघवार्जुनदेहेन बृहद्गंडीवधन्वना ॥ ३२ ॥ विष्णोरर्जुननामा दौप्राकृतं भावमास्थितः ॥ हर्षमर्षान्वितो देहो नरधर्माभविष्यति ॥ ३३ ॥ सेनाद्वयगतान्दृष्ट्वा स्वजनान्मरणोन्मुखान् ॥ विपादमेष्यत्युद्योगं युद्धाय न करिष्यति ॥ ३४ ॥ तमर्जुनाभिधंदेहं प्राप्तकार्यैकसिद्धये ॥ हरिर्बुद्धेन देहेन बोधयिष्यति राघव ॥ ३५ ॥ न जायते क्षियते वा कदाचिन्नायं भूत्वा भवितावानभूयः ॥ अजो नित्यः शाश्वतोऽयं पुराणो न हन्यते हन्यमाने शरीरे ॥ ३६ ॥ य एनं वेत्ति हं तारं यश्चैनं मन्यते हतम् ॥ उभौ तौ न विजानीतौ नानां यं हं तिन हन्यते ॥ ३७ ॥

आसमतात्त्रायत इति आत्रासेनातदक्षौ हिण्यः ॥ अत्र भारतयुद्धे कुरुक्षेत्रे वा घटिष्यति ॥ ३१ ॥ हेराघव बृहद्गंडीवंधुन्यस्य ॥ धनुषश्चैत्यनङ्कः ॥ तथा विधेनार्जुनदेहेन विभारत्वं भारावतरण करिष्यतीति पूर्वत्रान्वयः ॥ ३२ ॥ नरधर्मा अज्ञाभाय इति यावत् ॥ ३३ ॥ स्वजनान्बधून् ॥ ३४ ॥ बुद्धेन स्वतः सिद्धात्मबोधेन कुरुक्षेत्रे देहेन ॥ ३५ ॥ बोधनप्रकारमेव विस्तराद्वर्णयति ॥ न जायत इत्यादिना ॥ आद्यत विचारयोर्निषेधमध्यतन विचारचतुष्टयप्रसक्तवारयति ॥ नायमिति ॥ भाविजन्मादिप्रतिषेधो वा ॥ ३६ ॥ एनमुक्तस्य भावसात्मानयोः हतारवेत्तियश्च हतं मन्यते तावुभौ नात्मानतत्त्वतो विजानीतः ॥ अज्ञानमेव हतुहृतव्यतायाति निमित्तमिति यावत् ॥ ३७ ॥

विभिन्नैकैर्नान्यनाशप्रकारानाराहेनूनप्रतिशेष ॥ ३८ ॥ स्फारमपरिच्छिन्नमगतएवालब्धवोर्यसंविषयुधैरम्यास्वरूपमेवासि अतएवाजोसि नित्योसिनिरस्ताज्ञानतत्कार्यक
सकाजनभासीतिनबंधुसंज्ञितमरणादिसाक्षाभावाप्रयुक्तं तु स्वतयोर्योचितमिति शाय ॥ ३९ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्यर्यमकारोनि० पू० द्विपञ्चारा सर्ग ॥ ५२ ॥ ॥ ५
प्यतिहस्तेस्त्रागः सगत्यागारितक्षयम् ॥ उपास्यैषैषहृषेचदशभोग्यवस्थिते ॥ १ ॥ तत्रावीस्वबधुंताहमित्यादिरूपोद्भूताभिमान एतेमवीयावर्षादित्यादियमताभिमान
भूतवसवर्षदुःखनिशानमितिसुखत्याप्यइत्याह ॥ अर्जुनिति ॥ हेअर्जुनत्वजराभरणाद्विषदूर्ध्वनिर्मुक्तः अतएवशाश्वत स्वध्यावीनसर्वभूतानांस्वयसाक्षात्मासि अतस्त्वक
स्यापिनइता ॥ अहंइत्यभिमानमलमत्यंतत्यजेत्यर्थ ॥ १ ॥ अभिमानस्यागफलमाह ॥ यस्येति ॥ यस्यबधाविषदृशिकालेअहमुपातयामीत्यहुरुतोआबोनास्तिउ
त्तरकालवपस्यदुःखलासक्तसुखंविषादादिवानलप्यतेसुखवदमांसर्गलोक्ष्यमदितिलोकाः श्वनुर्बिधभूतकांतयलाहृत्वाप्राणैर्वियोज्यापिकमपिनइति ॥ सर्वभराभ्यैका

अनंतस्यैकरूपस्य सत् सूक्ष्मस्य स्वादपि ॥ आत्मनः परमेशस्यार्किकयैकेन न स्यति ॥ ३८ ॥ अनंतमव्यक्तमनादिमध्यमात्मानमालोक्य सर्वविदामन् ॥ संविद्वपु स्फारमलब्धदोषमजोसिनित्योसिनिरामयोसि ॥ ३९ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० अर्जुनोपास्थानेन रनारायणावतारकथननामद्विपञ्चाशत्तमः सर्गः ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अर्जुन त्वं न हंता त्वमभिमानमलं त्यज ॥ जरामरणनिर्मुक्तस्वयमात्मासि शश्वतः ॥ १ ॥ यस्य नाहं कृतो भ्रावो बुद्धिर्यस्य न लिप्यते ॥ हत्वापि स इमं लोकां न हंति न निबध्यते ॥ २ ॥ यैव स जायते स विदंत सैवानुभूयते ॥ अयं सोऽहं निदत्तमद्वयं त स विदं त्यज ॥ ३ ॥ अन्यैव यथुक्तोऽस्मि न प्रोस्मीति च भारत ॥ अस्मिन् सुखदुःखाभ्यामवशः परितप्यसे ॥ ४ ॥ स्वात्मा शैः क्रियमाणानि गुणैः कर्माणि भागशः ॥ अहंकारविमूढात्मा कर्त्ता हि मिति मन्यते ॥ ५ ॥

तत त्वत्स्यवधादिविकारास्पर्शानलधैर्यसत्त्वान् ॥ देहादीनां वधायाभावेन नित्यमसत्त्वादेव वध्यापुष्पस्येव वधधाप्रसक्तेरिति भावः ॥ अतस्तद्व्ययुक्तपापफलेनापिन निबध्यते यथे
श्रद्धेत्यर्थः ॥ १ ॥ ईदृशानि पर्ययकदेहादितादात्म्ययाति सुखेन वरादेव तद्वर्गहृत्त्वारेतात्मनि प्रतिज्ञासोन स्यात् ॥ अतस्तदेव यथस्यजेत्वाह ॥ यैवेति ॥ अतर्हर्दिआत्मनि येष
विदुर्द्विदन्ति देहापि भिन्नरूपा अभ्यादरीका ॥ अयकार्यकरणसंघातः स ईताग्रह इवेनेते देहादिसंबन्धितद्वयादिभेदम इत्येव संबन्धेनानिबन्धितस्य
उक्तसंज्ञणयासिद्धाईत्वादिति युक्तोक्तिः तदयुक्तपयिष्यन्तः संपुनारादिहिकानर्धैररक्तपाथाभुजिकानर्धैर्ययुक्तोत्सीति च आस्यादुस्वदु स्वाभ्यापयितव्यसे ॥ ४ ॥ स्वा
त्मनः अंशवत्परिच्छेदकत्वेन ग्रासेऽहत्वादिगुणविकारे ईदृशियादिभिः क्रियमाणामिकर्माणि ॥ ५ ॥

१ अतर्हर्दिव्यविकल्पित्वाः

विभि किं वतीनां रथानां राप्रकारानां रात्रे नृनां प्रतीक्षेय ॥ १८ ॥ स्फारणपरिच्छिन्नमथ एषाण्डव्यदोषसु विदुष्वैतन्मत्स्वरूपमेवासि अतएवाजोसि नित्योसिनिरस्ताज्ञानतत्कार्यक
 लकोजनमासीति नवपुंसं सति तन्ममराणां दिसा भवानाप्रमुक्तं तु स्वतर्कोचितमिति भावः ॥ १९ ॥ इति श्री बाणसिद्धयः ० तत्सर्वप्रकारो नि० पू० द्विपञ्चारा सर्गः ॥ ५२ ॥ ॥ व
 र्णयते इत्यस्याः सप्तमस्यानां तल्लक्षणम् ॥ अथास्य श्लेषे व्यदोषरात्रे द्रव्यस्थितिः ॥ १ ॥ तथा दीप्तत्वं पुंशु हताहिमत्यादि द्विपो हताभिमान एते मदीया बाधबाह्व्यादि ममान
 म्मतव सर्वदुःखनिशानमिति स एव स्या उपदत्ताह ॥ अर्जुनेति ॥ हे अर्जुन त्वकाराभराणां दिव्यवर्धनिर्मुक्त अतएव रात्राभूत त्वव्यादीनां सर्वभूतानां त्वयसाक्षादात्मासि अतस्त्वक
 स्यापि न हता ॥ अहर्दि तस्य भिमानमलमत्यंतं त्यजेत्यर्थः ॥ १ ॥ अभिमानस्यापलभाह ॥ यत्स्येति ॥ यत्स्य धादिभट्त्वं तत्काले अहममुपातयामीत्यहृतो भावो नास्ति उ
 पाका लक्ष्यस्य दुःखितल्लक्ष्यं विचारान्नित्यं त्यजेत्पुंशु एव भावस्यार्णवो लोकाभ्यर्णविधभूतजातयस्ताह्वत्यापाणीर्धयोऽप्याधिकमविनहसि ॥ सर्वपञ्चाराभ्युक्ता

अनंतस्यैक रूपस्य सतः सूक्ष्मस्य स्वादापि ॥ आत्मनः परमेशस्य किं कयं केन न स्यति ॥ ३८ ॥ अनंतमप्यक्तमनादि मध्यमात्मानमा लोके
 यस्य विदारमन् ॥ सविदुषः स्फारणमलव्यदोषमजोसि नित्योसि निरामयोसि ॥ ३९ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० अर्जुनोपास्थानेन
 रनारायणावतारकयननामद्विपञ्चारात्तम सर्गः ॥ ५२ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अर्जुन त्वं न हतात्त्वमभिमानमलस्य
 ज ॥ जरा मरण निर्मुक्तं स्वयमात्मासि शश्वत ॥ १ ॥ यस्मिन्नाहृतो भावो बुद्धिर्धर्मस्य न लिप्यते ॥ इत्यापि स इमं लोकां न हति न निबध्यते
 ॥ २ ॥ यैव स जायते स विदतः सैवानुभूयते ॥ अयं सोऽहं निदत्तमहत्वं तं स विदत्यज ॥ ३ ॥ अनयैव वयुकोऽस्मि न शोस्मीति च ज्ञात ॥ अ
 भितः सुखदुःखाभ्यामवशः परितप्यसे ॥ ४ ॥ स्वाकांशे कियमाणा निगुणे कर्माणि भागशः ॥ अहंकारविमूढात्मा कर्ताहंमिति मन्यते ॥ ५ ॥

लतस्त्वस्य भावद्विकारास्तर्धानलं यैव सत्त्वात् ॥ देहादीनां धर्माध्यामाद्यन्नेन नित्यमसत्त्वादेव व्यापुषस्तेष्वध्यामसंकेरिति भावः ॥ आनलव्ययुक्तपापकलेनापि न निबध्यते यथे
 भ्यरदित्यर्थः ॥ १ ॥ इषुत्वादिधर्मकरेण दिनाद्यास्य योतिषीरेतवरादेव तत्त्वमहं दुःखत्वादेरात्मनि यति भासोन सत् ॥ आनलदेवमप्यमस्योत्पाह ॥ यैवेति ॥ अंतर्देहे आत्मनि यैव स
 विदुर्द्विदन्ति देहापि भिमानरूपा अभ्यादशीषा ॥ अयं कार्यकरवत्सपातः सर्वनाशक इत्येतदेवादि सवर्धितव्यद्विषय इत्येव स विदंतीति च तस्योत्तरार्थः ॥ ३ ॥ अनया
 त्रकलक्षणपातविरादे दुःखानि भिषुक्तोऽस्ति तथाप्युक्तपरिष्वन्नः ॥ अनुनाशादधिकानर्धैर्नरकपातापानुष्विकानर्धैः प्युक्तोऽस्तीति च यत्तया सुखदुःखाभ्यां परितप्यसे ॥ ४ ॥ स्वा
 मनः भरावत्परिच्छिन्नकलेनोपासोऽवशादिनृपद्विकारे देहे हि द्यादिभिः कियमाणा नित्यकर्माणि ॥ ५ ॥

विमर्शोत्तुष्टुरादीनामेवरूपादिविषयेप्रवृत्तिर्नात्मनइतिनतत्कृतैरस्यकर्तृत्वप्रसक्तिरित्याशयेनाह ॥ चक्षुरिति ॥ अत्रास्मिंश्चक्षुरादिकरणकार्यसंघातेअहकःनकश्चिदिति अ
हमितिस्थितिःकानयुक्तैत्यर्थः ॥ ६ ॥ कलनासकल्यादिसिद्धिषणैस्त्वकर्मणिरतेप्रसक्तैसत्यपिअत्रास्मिन्मनआद्यंतःकरणसंघातेप्यहंनकश्चिदितिप्रशयतस्तेकःपदार्थःक्लेशभागे
प्रविष्टोयदर्थशोचसिसनास्सेवेत्यर्थः ॥ ७ ॥ यत्रसंघातकृतेकार्यतद्गतंस्तस्याप्येकैकस्यसंघाताभिमानदुःखेनशोकेउपहास्यतातत्रकिवाव्यातद्वहिर्भूतस्यतदनुशोचनेइत्याश
येनाह ॥ बहुभिरिति ॥ गृह्यतेचेत्तद्हासयैवभवतीत्यर्थः ॥ तथाचाहुः ॥ नसामवायिकदुःखमेकःशोचितुमर्हतीति ॥ ८ ॥ किंचनिरहकारस्यफलासंगरहितकायिकादित्रिवि
धशास्त्रीयकर्मचित्तशुद्धिद्वाराज्ञानोद्दीपकत्वात्समपुरुषार्थयैवभवतीतिनतेस्वधर्मशुद्धादुःखप्रसक्तिरित्याह ॥ कायेनेति ॥ योगिनोत्रोरुक्षवः ॥ ९ ॥ नभारिभरणाय
व्यापारितःपुनःपुनर्मृत्युहेतुभोगलपद्येनप्रवर्तितइत्यर्थः ॥ निर्विषूचिकाःनिरस्तरागाद्यामयाः ॥ लौकिकशास्त्रीयकर्मकुर्वतोप्यानुषंगिकतरफलहरतउपभुजानाअपिनचते
चक्षुःपश्यतुकर्णश्चशृणोतुत्वक्स्पृशत्विदम् ॥ रसनाचरसंघातुकात्रकोहमितिस्थितिः ॥ ६ ॥ कलनाकर्मणिरतेमनस्यपिमहात्मनः ॥ न
कश्चिदज्ञाहमितिहेक्लेशभागेकएवते ॥ ७ ॥ बहुभिःसमवायेनयत्कृतंतत्रभारत ॥ एकोभिमानदुःखेनहासायैवहिपृथ्यते ॥ ८ ॥ कायेन
मनसाबुद्ध्याकेवलैरिंद्रियैरपि ॥ योगिनःकर्मकुर्वतिसंगत्यत्कालमशुद्ध्ये ॥ ९ ॥ अहंत्वविषचूर्णेनयेषांकायोनमारितः ॥ कुर्वतोपिहरंतो
पिनचतंनिर्विषूचिकाः ॥ १० ॥ नक्चिद्राजतेकायोममतामेध्यदूषितः ॥ प्राज्ञोप्यतिबहुज्ञोपिदुःशीलइवमानवः ॥ ११ ॥ निर्ममोनिर
हंकारःसमदुःखसुखःक्षमी ॥ यःस्वकार्यमकार्यंवाकुर्वन्नपिनलिप्यते ॥ १२ ॥ इदंचतेपांडुस्तुतस्वकर्मक्षात्रमुत्तमम् ॥ अपिक्लृप्तमतिश्रे
यःसुखायैवाद्यायच ॥ १३ ॥ अपिकुत्सितमप्यन्यदप्यधर्ममयक्रमम् ॥ श्रेष्ठेस्वंधाकर्मतथेहामृतवान्भव ॥ १४ ॥ मूर्खस्यापिस्व
कर्मैवश्रेयसेकिमुसन्मतेः ॥ मतिर्गलदहंकारापतितापिनलिप्यते ॥ १५ ॥

कुर्वतोहरतश्चेत्यर्थः ॥ १० ॥ कचिह्यौकिकेशास्त्रीयेवाव्यवहारेनराजते ॥ अनर्थानास्करहितपुरुषार्थायनकल्पतइतियावत् ॥ ११ ॥ कार्यमवश्यकर्तव्यशास्त्रीयकर्म अ
कार्यमनावश्यकलौकिकम् नतुनिषिद्धमप्रसक्तेः ॥ १२ ॥ क्षात्रक्षत्रियाणाविहितसमाभेष्वपलापनबधुवधहृत्पत्वात्क्रूरमपिचित्तशुद्धिद्वाराब्रह्मज्ञानादिसुखायैव तथाधर्मय
शोराज्यस्वर्गायभ्युदयायचेत्यतिश्रेयएवेत्यर्थः ॥ १३ ॥ तर्हिपद्मधुवधादन्यतद्गोणभीष्मकपादिगुरुवधहृत्पुंक्तितकर्मतन्मयाकथकार्यामित्यजुनस्यतत्राधर्मत्वशकासत्यश
पथारिणानिवारयन्नाह ॥ अपीति ॥ पूजार्हेषुतद्विपरीतशस्त्रोद्यमनप्रहरणायधर्मबहुलक्रममपिस्वयुद्धकर्मयथायेनसत्येनशास्त्रप्रामाण्येनश्रेष्ठतथातेनसत्येनइहास्मिन्
द्वेअमृतवान्अमरणधर्माविजयीभवेत्यर्थः ॥ १४ ॥ यत्रअज्ञस्यापिस्वधर्मःश्रेयसेतत्रतत्त्वज्ञस्यतस्मान्नरकादिप्रसक्तिर्दूरापासैव पातित्यावहैर्महापातकादिकोदिभिरपिनि
रहंकारमतेर्लैपाभावादित्याशयेनाह ॥ मूर्खस्यापीति ॥ १५ ॥

ईषराभ्यन्तराभिदिताभयमुक्तमुद्धेतोभ्रमूलानिपाथानिरसभूलात्तथाऽभयादतिपायेनकदाचिदभयमसक्तिं स्यात्फलसंगत्यागेनसिद्धासिद्धिसमनालक्षणयोगस्यनूत
 दक्षतिरस्तिनालीत्रोत्रयोगस्थितिमयदिराति ॥ योगस्यदति ॥ १६ ॥ अथबाधस्यमाणलक्षणप्रकार्यणबुद्ध्याकृतशारीयभिरकर्मनेषभायेत्याह ॥ शतीति ॥ १७ ॥ निर्धि
 शयप्रसन्नत्वज्ञाननरदशमध्यगुणभरापणबुद्ध्याबाधकभ्रुकलतेधिनकमथदत्ताह ॥ इत्यरेति ॥ १८ ॥ अथसर्वसकलसत्यागलक्षणसत्यासयोगमुक्त्याधिनेतेकमथधम
 सतिरित्याह ॥ सम्यलेति ॥ १९ ॥ एवमुपदिष्टानुनसगत्यागार्थीनांलक्षणैर्धिभागजिज्ञासुपृच्छति ॥ सगत्यागस्येतिद्विभाष्याम् ॥ २० ॥ २१ ॥ आत्यंतिकसगत्यागस्यतत्त्वपरि
 क्षानमनरणायाद्ब्रह्मास्तत्त्वमवगमनान्प्रथमंलक्षणेननिराति ॥ सर्वेति ॥ तयाचनिर्धिरकमसमाधिपरिपाकसाक्षात्कारानुभवसिद्धनिष्पन्नप्रत्यगात्मरूपमेवब्रह्मेत्यर्थ

योगस्य कुरुकमाणिसगत्सत्काधनजय ॥ नि संगस्त्वययाप्राप्तकर्मवात्यनिवध्यसे ॥ १६ ॥ शान्तवक्षवपुर्भूत्वाकर्मवक्षमयकुरु ॥ वक्ष्मा
 पणसमाचारोवक्षवभवसिस्तणत् ॥ १७ ॥ इत्यार्षितसवायर्ह्येवरात्मानिरामय ॥ इत्यर सर्वभूतात्माभवभूषितभूतल ॥ १८ ॥ स
 न्यस्तसवसकल्य सम शान्तमनामुनि ॥ सत्यासयोगयुक्तात्माकुवन्मुक्तमतिर्भव ॥ १९ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ सगत्यागस्यभगव
 त्तयावक्ष्यापणस्यच ॥ इत्यरापणरूपस्यसत्यामस्यचसर्वश ॥ २० ॥ तयाज्ञानस्ययोगस्यविभाग कीदृशभ्रमो ॥ क्रमेणकययैतन्मे
 नद्वामोहनिवृतये ॥ २१ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ सवसकल्यसशान्तौप्रशान्तवनवासनम् ॥ तर्किचिद्वावनाकारयत्तद्वक्ष्यपरविदु
 ॥ २२ ॥ तदुपयोगविदुर्ज्ञानयोगचकृतबुद्धय ॥ वक्ष्यसर्वजगदहचेतिवक्ष्यापणविदु ॥ २३ ॥ अतश्चून्यवाहिश्चून्यपापाणद्धदयोपमम् ॥
 शान्तमाकाशकोराद्धंनदहस्यनदशपरम् ॥ २४ ॥ ततद्वपदुत्पानमीपदन्यतयोदितम् ॥ सजगत्प्रतिभासोपमाकाशमिवश्चून्यता
 ॥ २५ ॥ भावोहमिति कोप्यप्रत्येकमुदितश्चिते ॥ कोटिकोट्यशकलित कद्वैतप्रतिग्रह ॥ २६ ॥

॥ २२ ॥ तदुपगतदशकारावहितेषतदन्तिमज्ञाननिवृत्तिफलपद्विनाशानभाङ्गलक्षणकुलधाराभाष्यप्रधानयोगमित्यर्थ ॥ ब्रह्मण्यप्रतिभतभ्यस्यजगत्तद्विभिन्नगुहकारस्यचवा
 धानुप्यवस्थापयमित्याह ॥ ब्रह्मति ॥ २१ ॥ ब्रह्मणिजगदहकारयोर्धायोपपत्तयेतथाभ्यस्तत्त्वचक्रब्रह्मत्वरूपमाह ॥ अतश्चून्यमित्यादिना ॥ नदस्यमिति ॥ सर्वदुरयनिषेधे
 शोचिदुरयत्वाच्चिपथ किन्तस्यादिस्यभगवत्प्राप्तदशपरमिति ॥ दशोदस्यतानिपयोबाधदशस्यावहिदशपरदहनरस्यान्तगुनरस्तीत्यर्थ ॥ २३ ॥ ततस्तादृशत्वभावादीपदन्त्यत
 यादितयसमभ्यन्तग्रायजगद्यभिभास सगद्यवनगराकाशमिषयूच्यतेवेत्यर्थ ॥ २४ ॥ सत्यासोपवणनोपपत्त्यर्थमब्रह्मणिजगत्वारोपवधैवतदरोपुजीवैपुमत्येकमहभावाभ्यासद्वि
 तवभाषणद्वयमदत्त्याह ॥ भावद्वैतिद्विभाष्याम् ॥ २५ ॥

एष अहमिति भावः रनाधिष्ठानादपृथगभूतएव ॥ हियस्माद्धेतोः पृथक्कपयंतः परिच्छेदः स च ब्रह्मणिन असंश्रनाहमिति कश्चिद्वगच्छति ॥ तथाचावांतत्वेन पृथक्कोपपत्तिः
 पृथक्त्वेन चावगच्छोपपत्तिरित्यवरयमन्यतरस्मिन्हेयेनिरुपपत्तिकपृथक्कमेव हेयमिति भावः ॥ २७ ॥ अहतायामुक्तो न्यायो घटादिममतेहायामपियोज्य इति दर्शयस्तन्म
 लाहतामहत्यागमेव दृढयति ॥ यथेति ॥ यथा अहमीहा अहभावो न पृथगस्ति तथा इह प्रतीचि घटादिममतेहा लक्षणो मर्कटोऽपि पृथङ्नास्तीति न जनुमणेण योज्यम् ॥ तथा च द्वि
 विधापीहा अमो धिरिव पूर्णस्वमात्मेति नाहतामहोयुक्त इत्यर्थः ॥ २८ ॥ किंचाहममतादिसर्वविकल्पभेदे तत्तद्विषयवैचित्र्येण विचित्रे स्फुरिते पितृत्वात्तास्फूर्तिनिमित्ते अवस्थाना
 यानुगते सवित्स्वामात्रस्वभावे सर्वविकल्पागमापायसाक्षिणि प्रत्यगात्मन्येकत्वमपि स्फुरत्येव ॥ एवमस्ति तत्राप्यामहोयुक्तः सकुतो नो न क्रियत इत्यर्थः ॥ २९ ॥ इति उक्तरीत्या

अपृथगभूतएवैष पृथगभूत इव स्थितः ॥ पृथक्कंहिनपर्यंतो नाहमित्यवगच्छति ॥ २७ ॥ यथेहाहंतथेहास्ति घटादीहापिमर्कटः ॥ स्वमीहै
 वंतथांमोधिः किमहंतां प्रतिग्रहः ॥ २८ ॥ विकल्पभेदे स्फुरिते संवित्स्वामयात्मनि ॥ वैचित्र्येण विचित्रेऽपि किमेकत्वेऽपि नो ग्रहः ॥ २९ ॥
 इति ज्ञातविभागस्य बुद्धौ तस्य परिश्रयः ॥ कर्मणां यः फलस्य गस्तं संन्यासं विदुर्बुधाः ॥ ३० ॥ त्यागः संकल्पजालानामसंसंगः सकथ्यते ॥
 समस्तकलनाजालस्य श्वरत्वं कभावना ॥ ३१ ॥ गलितद्वैतनिर्भासमेतदेव श्वरार्पणम् ॥ अवोधवशतो भेदो नास्ति वैषांचिदात्मनि ॥ ३२ ॥
 बोधात्मा किल शब्दार्थजगदेकनसंशयः ॥ अहमाशाजगदहंस्वमहंकर्मचाप्यहम् ॥ ३३ ॥ कालोहमहमद्वैतं चाहमहंजगत् ॥ मन्मना
 भवमद्भक्तो मध्याजीमानं मस्कुरु ॥ मामेवैष्यसि युक्तेव मात्मानं मत्परायणः ॥ ३४ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ इह रूपेण वदे श्वरं चापरमे

वच ॥ कीदृशं तत्कदारुणं तिष्ठान्माश्रित्य सिद्ध्ये ॥ ३५ ॥

विवृश्य ज्ञातसारासारविभागस्य पुरुषस्य बुद्धौ तस्याहममतामहस्ययः परिक्षयस्तेन चार्थसिद्धः सर्वकर्मफलेष्वसृहा लक्षणस्यागः ॥ ३० ॥ तेन च सर्वसंकल्पत्यागलक्षण असंस
 गसिद्धतीति प्रथमप्रश्नोप्युत्तरित इत्याह ॥ त्याग इति ॥ चतुर्थप्रश्नस्योत्तरमाह ॥ समस्तेति ॥ सर्वस्य द्वैतजालस्य वाचरभणश्रुत्युक्तन्यायेन तदुपादाने श्वरमात्रत्वं भावनेत्यर्थः
 ॥ ३१ ॥ तत्रोपपत्तिमाह ॥ अवोधवशत इति ॥ ३२ ॥ तद्वृद्धीकाराय भगवात्स्वस्य सार्वारम्भलक्षणाविभूतिमाह ॥ अहमाशा इत्यादिना ॥ गच्छतीति जगत्त्वरम् ॥ स्वकर्मा
 श्रयः ॥ ३३ ॥ अद्वैतपरद्वैतमपरहृषतन्मिदं स्य जगच्चाहमेवेत्यर्थः ॥ एवद्विह रूपेण विचारितारतम्येन मनोयस्य समन्तः भव ॥ तादृशे मयितथैव भक्तः श्रवणकीर्तनादिनव
 विधभक्तिमान् भव ॥ तादृशस्य मेज्ञानयज्ञेन कर्मयज्ञेन वायजनशीलो भवेत्यर्थः ॥ एवमुक्तप्रकारद्वयेनापि युक्तामयिचित्तनिवेश्यमाभेवात्मानस्यात्मभूतमेव्यसिसाक्षास्वरपर
 याचपारस्य सीत्यर्थः ॥ ३४ ॥ एवमुक्तोर्जुनस्तेद्वैतपेयुक्तिर्योग्यमधिकारकालविभागच जिज्ञासमानः पृच्छति ॥ द्वे इति ॥ ३५ ॥

सामान्यजनसमाधार्यमुपमितस्य ॥ ३६ ॥ परअशुद्धिर्निरुधिगमम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ततश्चित्तशुद्धिकमात् ॥ ३९ ॥ गुहाध्यायेवाशास्त्र ॥ इदं च सगुणभजनमया तु
 भ्यां च तदुभयाभाषसाध्यात्मिकपरितुलनमाश्रित्य सद्यो देवदेवता ॥ भावेक ॥ विज्ञानैकत्वमाद्यममयस्य तया विधेयशुद्धिर्निमग्नसततार्हममर्दभरस्य आत्मानपारमा
 धिष्य सत्त्वभूतशोधितसत्त्वार्थआत्मन स्वस्य च आत्मनशोधितस्य सत्त्वार्थकपदैककीकल्याणव्यतिरेकालानसम्ययपुरव्यातभिद्योभवेत्यर्थ ॥ ४० ॥ अहमराजागद्वहिसिन्धा
 रित्तिभूत्पुत्रेऽस्य पितृशोधितसत्त्वस्वरशोभनरूपतात्पर्यमित्याह ॥ इदं वाहमिति ॥ ४१ ॥ मद्रुपदेशाद्योभेन तत्त्वस्य परवत्त्वरोषिभ्यति सेत्स्यतीत्युक्ताह जननायसिद्धि
 रत्याह ॥ मय्येदं ॥ ४२ ॥ आत्मानमधिष्ठानत्वेनागुणम् ॥ आत्मपथ्यलानि ॥ ४३ ॥ सर्वार्थसर्वकारेण समधिष्ठित्याभ्यस्य हारदरया बाधतन्मनोपि ॥ ४४ ॥ सर्व

श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ सामान्यपरमचैव देरुवे विद्धि मे नय ॥ पाणयादियुक्तसामान्यशस्त्रचक्रगदाधरम् ॥ ३६ ॥ पररूपमनाद्यतं य
 त्ममैकमनामयम् ॥ ब्रह्मात्मपरमात्मादिशब्देनेतदुदीयते ॥ ३७ ॥ यावदप्रतिबुद्धस्त्वमनात्मज्ञतया स्थित ॥ तावच्चतुर्भुजाकारदेवपू
 जापरोक्षव ॥ ३८ ॥ तत्कृमास्तनमुद्धस्त्वतोज्ञास्यसितपरम् ॥ ममरूपमनाद्यतं येन भूयोन जायते ॥ ३९ ॥ यदिवावेद्यविज्ञातो भव
 कदरिमदन ॥ तन्ममात्मानमात्मानमात्मनश्चाशुसश्रय ॥ ४० ॥ इदं चाहमिदं चाहमिति यद्यवदान्यहम् ॥ तदेतदात्मतत्त्वतु भूत्बुध
 दिशा न्यहम् ॥ ४१ ॥ मय्येसाधुविबुद्धोसिपदेविश्रांतवानसि ॥ संकल्पैरवभुक्तोसि सत्यैकारममयो भव ॥ ४२ ॥ सर्वभूतस्य मात्मानं स
 वभूतानि चात्मनि ॥ परस्त्वं योगयुक्तात्मा सवज्रसमदर्शन ॥ ४३ ॥ सर्वभूतस्य मात्मानं भजत्येकत्वमात्मन ॥ सर्वयावत्तमानोपिन स
 नृयाभिजायते ॥ ४४ ॥ एकत्वसर्वशब्दाय एकशब्दाय आत्मन ॥ आत्मापि च न स न्यासद्वतो यस्य श्रुतस्य तत् ॥ ४५ ॥ त्रैलोक्यपञ्चतसा
 मन्तरालोकोऽयं नकाशक ॥ अनुभूतिमुपाकृद सोऽहमात्मेति निश्चय ॥ ४६ ॥ त्रैलोक्यपञ्चसामन्तर्योरसानुभव स्थित ॥ नव्यानामव्य
 जानाचसोऽयमात्मेति भारत ॥ ४७ ॥

भूतस्य मात्मानमिति श्लाकस्या तस्यैव लयमेव वक्ष्यति ॥ एकत्वमिति ॥ सर्वभूतेष्वधिष्ठानतया स्थितमात्मानपश्यन्निर्वास सर्वकारभ्यस्त्वार्योधिष्ठानप्यतिरिक्तस्यालाभावेकत्वम
 जतश्च पराध्याप्य आत्मन्यर्थात् स्वभावे पर्यवसन् स आत्मापि च न सगम्यते भूतपथस्य भाषेनाप्यसत्त्वसमभूतव्यवसाय किन्तु भूमानद्विदेकत्वमावोयस्यानुभवगतस्तस्या
 श्रुतरक्षणमसमकालमवतन्नादिष्ववर्तिकायाश्चित्तभूतानदात्मकैक्यन्यपयस्य स्थितिनितास्तयमित्यर्थ ॥ ४५ ॥ तस्य केनाप्यननुभवाद्भूतं न परोक्षतोऽप्यसत्त्वकाधारयति ॥ त्रैलो
 कोऽयमात्मेति नयाप्यस्य सर्वकारित्वम् ॥ ४७ ॥

अनुभवनीयेन विषयजातेन मुक्तोरहितः अतएव दुर्लक्ष्यत्वात्सूक्ष्मः ॥ ४८ ॥ सर्वपदार्थानामंतरधिष्ठानतया देहानामंतस्तु प्रकाशकतया च स स्थितः ॥ ४९ ॥ देहांतः स्थितिदृष्टा
नेन विशदयति ॥ सर्वोति ॥ यथा सर्वरत्नानामतर्गतं तदेव हिरण्यप्रकाशयति तद्वदित्यर्थः ॥ ५० ॥ असंस्थित इवेत्युक्तितात्पर्यं विषयमलेपकत्वे दृष्टान्तरेण विशदयति ॥ यथेति
॥ ५१ ॥ सर्वदेहेष्वतः स्थित्वा तर्थाभिमतया विधारकत्वे व्यलक्ष्यत्वे दृष्टान्तमाह ॥ मुक्ताफल इति ॥ ५२ ॥ तथा धिष्ठानात्मनानिर्विकारस्थितिर्ब्रह्मतसैव वास्तवी यानुमुक्तास्तु तनुवद
तर्थाभिमतया स्थितिर्याचरानेषु भावत्यकदजीवतया स्थितिस्ते उभे अप्यस्तसापेक्षे जगद्वहारा र्थकल्पिते इति नावास्तव हतव्यं हंता तस्य युक्तपापतः फलप्रदो वा स्यात् तिरिक्त इत्याशा

अंतःसर्वशरीराणां यः सूक्ष्मो नुभवः स्थितः ॥ मुक्ते नुभवनीयेन सोऽयमात्मा स्ति सर्वगः ॥ ४८ ॥ समग्रपयसामंतर्पथा धृतमिव स्थितम् ॥
तथा सर्वपदार्थानां देहानां संस्थितः परः ॥ ४९ ॥ सर्वाभिनिधिरत्नानां सबाह्याभ्यंतरे यथा ॥ तेजस्तथा स्मिन् देहानामसंस्थित इव स्थितः
॥ ५० ॥ यथा कुंभसहस्राणां सबाह्याभ्यंतरे नभः ॥ जगच्च यशरीराणां तथात्मा ह मवस्थितः ॥ ५१ ॥ मुक्ताफलशतौघानां तंतुः प्रोतवपु र्य
था ॥ तथा च देहलक्षाणां स्थित आत्मा स्थलक्षितः ॥ ५२ ॥ ब्रह्मादौ लणप र्यंतपदार्थानि कुरंवके ॥ सत्तासामान्यमेतद्यत्तमात्मानमजं वि
दुः ॥ ५३ ॥ तदीषत्स्फुरिताकारं ब्रह्म ब्रह्मैव तिष्ठति ॥ अहंतादिजगत्तादिकमेण भ्रमकारिणा ॥ ५४ ॥ आत्मैव दंजगद्द्रूपं हन्यते हंतिवान्
किम् ॥ शुभाशुभैर्जगद्भूतैः किमस्यार्जुन तिष्ठते ॥ ५५ ॥ प्रतिविंबेष्विवादर्शसमं साक्षिवदा स्थितम् ॥ न स्यात्सु न विनश्यंतं यः पश्यति
स पश्यति ॥ ५६ ॥ इदं चाहमिदं नेति द्वौ दं कथ्यते मया ॥ एवमात्मा स्मिन् सर्वात्मा मामेवं विद्धि पांडव ॥ ५७ ॥ इमाः सर्वाः प्रवर्तन्ते सर्गाय
लयविक्रियाः ॥ आत्मन्यहंता चित्तस्थः पयःस्पंदा इवांबुधौ ॥ ५८ ॥ यथोपलब्धं शैलानां दारुत्वं च महीरुहाम् ॥ तरंगाणां जलत्वं च पदा
र्थानां तथात्मता ॥ ५९ ॥ सर्वभूतस्थमात्मानं सर्वभूतानि चात्मनि ॥ यः पश्यति थात्मानमकर्तारं स पश्यति ॥ ६० ॥ नानाकारविकारे
षु तरंगेषु यथापयः ॥ कटकदिषु बहो मभूतेष्वामा तथार्जुन ॥ ६१ ॥

यनाह ॥ ब्रह्मादाविति त्रिभिः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ अथ्यसैर्वधादिदोषैरलेपे दृष्टान्तरमाह ॥ प्रतिविंबेष्विति ॥ ५६ ॥ सर्वदेहेषु अहमहमिति प्रथमानि श्रिदंश एवाहं जडदे
हेद्रियविषयशोनाहमिति विभागोक्तिरपि दर्पणप्रतिविंबेष्वाकर्षणतरेषु पदादिषु च व्यावृत्तदर्पणस्वरूपपरिचयाय दर्पणादर्पणविभागोक्तिरवेत्याह ॥ इदं चाहमिति ॥ इति
शब्दार्थोऽर्थविभागप्रकारपरो द्वितीयस्तु उक्तिविभागप्रकारपर इत्ययौ नरुक्त्यम् ॥ एव दर्पणवदेवालेपकोऽद्वय एवात्मा स न हं सर्व आत्मा स्मि ॥ ५७ ॥ अहंता अभिमानवन्ति स्तद्व
तिचित्तेति श्रुतीति तत्स्था ॥ ५८ ॥ आत्मतापारमार्थिकीत्यर्थः ॥ ५९ ॥ अकर्तारं प्रतिविंबचेष्टासु दर्पणवदेवाख्याप्यतमित्यर्थः ॥ ६० ॥ ६१ ॥

॥ ६२ ॥ इत्यप्यदन्तिर्विषयदेकमेव ॥ ६३ ॥ यद्वानिर्विकारप्रसङ्गैकमेव ताज्जन्मादिभाषविकाराण्यगम्यमात्माप्यप्युक्तकिमन्यदस्ति ॥ तेन धुषयादिभाषविकारावाक्यसति अगव
चिक्रियान्यदस्तिर्नाकिदित्यर्थ ॥ ६४ ॥ कत-अभाषप्रत्ययाद्यत्वात्प्रत्ययानुपपन्न ॥ ६५ ॥ तेन यो यो कलक्षणविधियानां विवेकैव न्यायाभातिरपीत्याशयेनाह ॥ निमानमोहा
दस्ति ॥ ६६ ॥ इति श्रीवाचित्थिव ० तात्पर्यप्रकाशे निर्वर्णपदकरणेषु ० विषयाशासन सर्ग ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ सुखदुःखद्वयसंवेदहेतुर्हान्तकमस्तथा ॥ यदाल
प्यधनदानसर्वोन्निहृतीत्यर्थ ॥ १ ॥ इद्वैर्विमुक्ता सुखदुःखसंवेदितत्वात्प्राप्त्युक्तनष्टद्वयसंवेकहेतुः कथ्यतद्विधोऽसौपाय किमालप्यत्वेत्याशयः कापदिहारद्वारेणात्मन्यमुपदे
ष्टुकामो भगवानुवाच ॥ भूयस्त्रेति ॥ श्रीयथाणापर्यायाश्रुतकामापर्यायविषयानार्थपर्यवर्णेन समुप्यते च ॥ १ ॥ तस्मादीदृशपापसुखदुःखसंवेदभयभारयन्ताह ॥ भा

नानातरंगद्वयानियमात्त्रोत्थानिवारिणि ॥ कटकठादीनिवाहोऽभिभूतान्येव परात्मनि ॥ ६२ ॥ पदाप्यजातभूतानि बृहद्ब्रह्मस्य भारत ॥ एकमे
वास्ति तद्विद्विदृथकनमनगापि ॥ ६३ ॥ किं तद्वाव विकाराणां गम्यमस्ति जगद्वये ॥ कृते वापि जगत्किं मुधापरिमुत्थसि ॥ ६४ ॥
इति श्रुत्वा भयवत्तत्मावयित्वा सुनिश्चितम् ॥ जीवन्मुक्ताश्चरतीह भूत समरसाशया ॥ ६५ ॥ निर्मानमोहाजितसगदापा अध्यात्मनि
त्याविनिश्चयकामा ॥ इदं विमुक्ता सुखदुःखसंवेदोन्निहृत्य मुदापदमव्ययतत् ॥ ६६ ॥ ॥ इ० वा० वा० टे० मोक्षोपायेषु नि० पू० अर्जु
नोपास्थाने अर्जुनापदेशानामन्विषाग सर्ग ॥ ५३ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ भूय एव महर्षाहोऽष्टपुत्रेण परमवच ॥ यत्नेह प्रीयमा
णा यवद्वयमिहितकाम्यया ॥ १ ॥ भान्नास्पृशा हि कोति यरीतोऽप्यसुखदुःखटा ॥ आगमापायिनो नित्यास्तांस्ति क्षिप्स्व भारत ॥ २ ॥ ते
तुने कालमनश्चान्येकानोऽहो स्वकवासुखम् ॥ अनापतेन वयमेकत पूरणसद्वते ॥ ३ ॥

भास्पादस्ति ॥ भीयदीविषयापरिभारिति भाषार्द्विषयानि ते पाषिपयस स्पर्शास्तीतीतोऽप्यायुगभावनमयुक्तसुखदुःखसंवेदय ॥ अथायासस्य यत्तदिति स्पशा शब्दादय ॥ शीतोष्णपृ
ष्णभृशरथायाम् ॥ यथा रतिपीनोऽसुखदुःखपुण्ड्रुः स्वदेने पुन शिथिले विपरीते इति निविषया सुखदुःखरूपादित्यर्थ ॥ एषदुःखदेन अभ्यर्षयन्ति चारणोपायमाह ॥ नृत्तिस्ति क्षिप्स्वति ॥
निनिक्षोक्तं ० तात्पर्यस्याप्युपलक्षणम् ॥ तया च विषयेषु विरज्य स्व अप्रियेषु निति क्षिप्स्वत्यर्थ ॥ २ ॥ यथाशुक्लाद्विरागति क्षिप्स्वत्यस्तामाह ॥ ते क्षिप्ति ॥ तेभाभा स्पृशाभ्यन्ते सुख
दुःखे वा चकारावप्यदपि ॥ एकालन अद्वयपुणानदस्वभावात्सामान्येन अत एव बोधावित्यर्थ ॥ किं विषयमयनपुत्रादिसपदा पूर्णोऽस्मिन्ति यस्या आगमिगति कसुखतद्वि
यायापि विषयस्य यत्तदिति नृत्तिस्ति ॥ तस्य स्यात्त अपि नित्यवेषु पूरणसद्वतः सप्तमवद्वरनिनिक्षिप्स्वत्येति इत्याह ॥ अनापते इति ॥ ३ ॥

यस्यस्पर्शानां विषयाणां भावाणां मिद्विषाणां चारण्यानामाख्यासत्त्वताप्रतीतिः संस्थिता उपशान्ता भवति समात्रास्पर्शभ्रमात्मको जीवो धीरस्यास्तीति धीरस्तत्त्वदर्शी समदुःखसु-
 खो भूत्वा अमृतत्वाय कल्पत इत्यर्थः ॥ ४ ॥ न च प्रियादुःखादप्यः कथं स्वप्रतिकूलवेदनीयता स्वभावजस्युर्थेन ते सद्याः स्फुल्लभाह ॥ सर्वत्वादिति ॥ निरतिशयानदैकरसस्य आत्मन ए-
 व सर्वत्वादेते दुःखादिभेदाः शोभना भेदाः सुभेदाः प्रियतम धनपुत्रादिभेदा इव सा स्थितान् प्रतिकूलवेदनीयता भजते प्राक्तनेन तु प्रातिकूल्यस्वभावो नासद्व्यादित्यर्थः ॥ ५ ॥ तदेव स्फुटी-
 कृत्य समर्थयति ॥ मनागपीति ॥ ६ ॥ न च सदपि दुःखाद्यात्मन्युत्पद्यते असत् एव स्वकारण समवाय स्वसत्तासंबध आद्यक्षणसंबधो वा उभयोरित्येति कणभक्षाक्षचरणायुक्तिप्रति-
 क्षिपति ॥ नासत्तदिति ॥ असत्ते दुःखादेर्भावः सत्तान विद्यते सत् अभावः असत्ता च न विद्यते ॥ स्वभाववैपरीत्यायोगात् वाच्यारभणादिश्रुत्या विकारमात्रस्यासत्त्वनिश्चयात् ॥ न
 संस्थितास्पर्शमात्राख्यामात्रास्पर्शभ्रमात्मकः ॥ समदुःखसुखो धीरः सोमृतत्वाय कल्पते ॥ ४ ॥ सर्वत्वादात्मनश्चैते सुभेदाः संस्थिता इ-
 व ॥ असद्व्यास्त्वसद्वृत्तं कथं सोऽदुर्न शक्यते ॥ ५ ॥ मनागपि न विद्यते सुखदुःखे तु सर्वशः ॥ सर्वत्वादात्मनस्तत्त्वस्य सत्ता कथं मनात्मनः ॥ ६ ॥
 नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सतः ॥ नास्त्येव सुखदुःखादिपरमात्मनि सवर्गः ॥ ७ ॥ सत्त्वास्त्वमतीत्यक्ता चैतयोर्जगदात्मनोः ॥
 त्यक्ता न किंचिन्मध्ये च शेषे वद्वपदो भव ॥ ८ ॥ न ह्यप्यति सुखैरात्मा दुःखैर्लभ्यति नोऽर्जुन ॥ दृश्यदृशेन आत्मा पि शरीरांतर्गतोऽपि स न-
 ॥ ९ ॥ जडं चित्तादि दुःखस्य भाजनं देहतां गतम् ॥ न चैतस्मिन् क्षते क्षीणे किंचिदेवात्मनः क्षतम् ॥ १० ॥ जडं देहादि दुःखादेर्यादिदं भोक्तु-
 संस्थितम् ॥ तन्माया भ्रममेवांगविच्छिन्नो धवशोऽस्थितम् ॥ ११ ॥ न किंचिदेव देहादि न च दुःखादिविद्यते ॥ आत्मना यत्पृथग्भूतं किं के-
 नातो नु भूयते ॥ १२ ॥

नु सर्वविकाराणामसत्त्वेऽपि द्वाध्यन्यतमविकारानां लिङ्गितप्रकृतिप्रदाद्यदर्शनात्तस्याप्यसत्त्वशून्यतापरिशेषः किन स्यादिति चेन्न ॥ विकारेष्वनुगतसद्बुद्धेर्निर्विषयत्वायोगेन विकारा-
 सत्त्वेऽपि शून्यपरिशेषानापत्तेः ॥ यद्विदुः प्यसदेव स्यात्ता हि घटः असन्नपटः असन्निधेवान्वतरस्यत् सत्तादित्येव चानुवर्तते अतस्तन्मात्रमेव परिशिष्यते ॥ यस्तु विकारेषु सदिदं भित्तिभि-
 र्मानः सोऽधिष्ठानसत्तानुबोधेन स्वत इति सुखदुःखादिना स्वेत्यर्थः ॥ ७ ॥ जगतः सत्त्वमतिनिरतिशयान्नात्मनः असत्त्वमतिचल्यक्तातयोर्जगदात्मनोर्मध्ये अंतरालेऽप्यसंघट-
 तानि भिन्नमनस्तमश्चातिनुच्छिन्नमिति त्यक्ता शिष्यत इति शेषश्च दात्मा तस्मिन् वद्वपदः भतिष्ठतो भव ॥ ८ ॥ दृश्यानि हर्षमला न्यादीनि साक्षितया पश्यतीति दृश्यदृक् ॥ न हि दृश्यास्ते-
 दृग्धर्मा भवितुमर्हतीति भावः ॥ ९ ॥ किं हि दुःखं हर्षादिभाजनतत्राह ॥ जडमिति ॥ एतस्मिन् चित्तादौ ॥ १० ॥ इदं चित्तादिघटितजीवरूपम् ॥ ११ ॥ १२ ॥

यरि६२ स्वन्वयोऽन्यथानिरतस्तस्यभ्योर्धनेवधिनश्यति ॥ अथट्टांतकथयाभीत्यन्य ॥ १३ ॥ १४ ॥ कीदृशः सर्वोपस्तमाह ॥ विष्यगिति ॥ विष्वविष्वक्पूर्वप्रक्षेप
 ॥ १५ ॥ अथवाधायकाले ॥ १६ ॥ कालवार्त्तायावच्छब् ॥ कालार्त्तावद्वद्वसमास ॥ सदसद्भौभावाभावविकम्बो ॥ १७ ॥ १८ ॥ तत्करिष्यमाणपुरुषासीहिणीक्षया
 लग्नापमर्लणेषुर्हितं अतः अनुभावस्तनाशुद्धप्रक्षेपमयुर्धत्स्य ॥ १९ ॥ २० ॥ नूनंस्वनिष्ययेनार्किकचनजगन्निर्द्धारिद्रुपभूला ॥ खड्गगतोगुहापरिच्छिन्नोवायुर्
 यट्टव्ययाम्भ्यन्तर्नेवातोविनश्यति ॥ आतिर्दुःखमवोधोत्थासम्यग्योधेनभारत ॥ १३ ॥ यथारज्ज्वामहिभयवोधान्नस्यत्ववोधज
 म् ॥ तथट्टाट्टु खादिधोधान्नस्यत्ववोधजम् ॥ १४ ॥ विष्वविष्वमजवक्षननस्यतिनजायते ॥ इतिसत्यपरविद्धिवोध परमणुपस ॥
 ॥ १५ ॥ वक्षानुधातरगत्वकिंचिद्द्व्याविलीयते ॥ वक्षवर्त्तसुरस्यप्रवक्षैवासिनिरामयम् ॥ १६ ॥ यावकालक्रियादेशास्त्वमहसैनि
 यद्व ॥ वक्षणीवपरिस्पटानाञ्चल सदसद्भौ ॥ १७ ॥ जहिमानमदशोकभयभीहासुखासुखे ॥ हैतमेतदसद्गुपमेक सहृपवान्भव ॥
 ॥ १८ ॥ पुरुषात्तुहिणानाचस्येणानुभवात्मना ॥ वक्षणाद्युहितशुद्धवक्षवक्षमयपुरु ॥ १९ ॥ असंविदन्सुखदुःखंलाभालाभौजया
 जयो ॥ शुद्धवक्षरनागच्छवक्षान्वित्वहिभारत ॥ २० ॥ लाभालाभसमभौभूत्वाभूत्वा नूननकिंचन ॥ खड्गवातइवास्मदीप्रकृतकार्यमा
 चर ॥ २१ ॥ यत्करोपियदशसियज्जुहोपिदशसियत् ॥ यत्करिष्यसिकोतेयतदाभेतिस्थिरोभव ॥ २२ ॥ यन्मयोयोभवत्यतः सतदा
 नाल्यसशयम् ॥ वक्षसस्त्यमवाभुत्ववक्षमत्यमयोभव ॥ २३ ॥ अनपेक्षफलवक्षभूत्वावक्षेतिभावितम् ॥ क्रियतेकेवलकर्मवक्षेनय
 यागतम् ॥ २४ ॥ कमण्यपरमयपभ्यत्यकमणिचकर्मय ॥ सद्युद्धिमान्मनुष्येपुसवाक दत्तपरमर्कत् ॥ २५ ॥ माकर्मफलहेतुर्भुर्मातेस
 गाल्त्वरमणि ॥ योगस्य पुरुषमाणिगाल्त्वाकाधनजय ॥ २६ ॥

॥ २१ ॥ सवक्रियाणांमर्तव्रतिनिष्यत्येयमेवमवर्णमित्याशयेनाह ॥ यदिनि ॥ २२ ॥ यन्मय पदाकारचित्त ॥ २३ ॥ अपेक्षायाअभाव-अनपेक्षम् ॥ अर्थभावेव्य
 र्थाभाप ॥ सवक्रामोपरमलदूपरदपरमपुरुषाय स्वयभूत्वाकेषट्दशधेयद्विषयप्रभातिभावनायाधितकर्मिकयते ॥ २४ ॥ ययुषाम्कमण्युक्तरीत्याअकर्मनिक्रियप्रसपरय
 त्यमभिप्रक्षिण्यविष्यतयतिहाद्वयकमअवर्धकनभ्यपरयनिसुद्धिमाविष्वेकीसपुषधत्यकृत फलतश्चकालपूर्णकर्मकरोतीतिकेत्तकमपकुरुक्तोविद्वदित्यर्थ ॥ २५ ॥
 कमण्डलान्तराभादीनिद्वयव्यतिनिमित्तानिपस्यत्यथाधिधोमायु ॥ अकर्मणिनामकमाकरणधितेसगशासक्तिमाश्रययोगस्यभ्यागुक्तसिद्धिसमदृष्टिमतिवित ॥ २६ ॥
 १ मुद्राभ्रतैकनागच्छप्रसाध्यस्वदभारतनिषाटतत्तय

मूढान्तत्त्वदृष्टिप्रमादम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ मूर्ख्युक्तप्रमादे स्थिते सत्यवश्यमासक्तिर्भवेद्वततोऽनर्थपरपरेत्यर्थः ॥ २९ ॥ तत्त्वदर्शनाप्रमादे तु निरासकेऽत्यतएवाकर्तृता सिद्ध्यतीत्याह ॥ परमिति ॥ ३० ॥ तेन च भूमिका क्रमाद्विदेहकैवल्यान्तसिद्ध्यतीत्याह ॥ अकर्तृत्वादिति ॥ ३१ ॥ अकार्यप्रमादान्निषिद्धचकुर्वन् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ सव्यय सक्तिर्योपि स अव्ययतामकियताम् ॥ ३४ ॥ अलब्धस्य लाभो योगो लब्धस्य पालनक्षेमस्तदुभयार्चिताभून्व्य ॥ ३५ ॥ त्यक्तसर्वकर्मणो मानसविषयासगसत्वेदांगिकएव ससन्ध्यासइ

कर्मसक्तिमनाश्रित्य तथानाश्रित्यमूढताम् ॥ नैकर्ममप्यनाश्रित्य समस्तिष्ठयथास्थितम् ॥ २७ ॥ त्यक्त्वा कर्मफलासंगं नित्यत्वमोनि राश्रयः ॥ कर्मण्यभिप्रवृत्तोपिनैव किंचित्करोतिसः ॥ २८ ॥ आसक्तिमाहुः कर्तृत्वमकर्तृरपि तद्भवेत् ॥ मूर्ख्यस्थिते हि मनसितस्मान्मो ह्यपि रित्यजेत् ॥ २९ ॥ परंतत्त्वज्ञमाश्रित्य निरासकर्तृमहात्मनः ॥ सर्वकर्मरतस्यापि कर्तृतादेति न क्वचित् ॥ ३० ॥ अकर्तृत्वाद्भोक्तृत्वम भोक्तृत्वात्समैकता ॥ समैकत्वादनंतत्वं ततो ब्रह्मत्वमातं तम् ॥ ३१ ॥ नानातामलमुत्सृज्य परमात्मैकतांगतः ॥ कुर्वन्कार्यमकार्यं च नैव कर्त्ता त्वमर्जुन ॥ ३२ ॥ यस्य सर्वसमारंभाः कामसंकल्पवर्जिताः ॥ ज्ञानाग्निदग्धकर्माणं तमाहुः पंडितं बुधाः ॥ ३३ ॥ समः सौम्यः स्थिरः स्वस्थः शांतः सर्वार्थानिस्पृहः ॥ यस्मिष्ठितिससव्यप्रोप्य लमव्यग्रतांगतः ॥ ३४ ॥ निर्द्वंद्वो नित्यसत्त्वस्थो निर्योगक्षेम आत्मवान् ॥ यथा प्राप्तानुवर्ती त्वं भवभूषितभूतलः ॥ ३५ ॥ कर्मद्रियाणि संयम्य य आस्ते मनसा स्मरन् ॥ इन्द्रियार्थान् विमूढात्मा मिथ्याचारः स उच्यते ॥ ३६ ॥ यस्त्विन्द्रियाणि मनसानियम्यारभतेर्जुन ॥ कर्मद्रियैः कर्मयोगमसक्तः स विशिष्यते ॥ ३७ ॥ आपूर्यमाणमचलप्रतिष्ठं समुद्रमापः प्रवि शंति यद्वत् ॥ तद्वत्कामाय प्रविशंति सर्वे स शांतिमाप्नोति न कामकामो ॥ ३८ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु० नि० पू० अर्जुनोपा ख्याने आत्मज्ञानोपदेशो नाम चतुष्पञ्चाशः सर्गः ॥ ५४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

त्याह ॥ कर्मद्रियाणीति ॥ ३६ ॥ समनस्केन्द्रियनिग्रहवतो यथाशास्त्रव्यवहरतोपि फलासगत्यागात्सन्ध्यासफलमस्येवेत्याशयेन तं प्रशंसन्त्याह ॥ यस्तिष्ठति ॥ ३७ ॥ तस्मान्निग्रह इति सर्वेन्द्रियस्य सन्ध्यासिन एव सर्वकामो परमात्परमपुरुषार्थो नान्यस्येत्युपसहरति ॥ आपूर्यमाणमिति ॥ यद्वत् आपो न य आ पूर्यमाणः समुद्रं प्रविशति तद्वावमापन्नावर्त्ति यते त द्दचले ब्रह्मणि प्रविष्टाय स्य तस्य आसिन सर्वकामो मिथ्यात्वबुद्धिबाधितविषया सतः प्रविशत्यात्मन्येव वर्त्ति यात्मा ज्ञाता मापद्यते स एव सर्वानर्थं शांतिं लक्षणमोक्षमोक्षमाप्नोति न तु का म्यत इति कामाविषयास्तत्कामनाशील इत्यर्थः ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्री वासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० चतुष्पञ्चाशः सर्गः ॥ ५४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

रहनशोष्यनात्तामूददस्त्वधोऽन्म ॥ मूढो नन्मादिभाग्धात्वास्तुनेत्यमवधये ॥ १ ॥ शुज्यतदतिभोगदेहधारणहेतवो नपानादयतेपांसत्यागनकुरात् ॥ हितमितमेध्या
 शनपुपादयदित्यर्थ ॥ भोगानां भावार्थवत्तात्तत्त्वोष्ठवसपादनम्यसतितां वनकुरात् ॥ तष्टाभात्ताभाविपुष्टसमेवस्यतव्यमित्यर्थ ॥ १ ॥ एवदेहोत्सभावनापिनकार्येत्याह ॥
 अनात्मनि ॥ भवत्सनिजम्मादिविक्रियास्वभावे ॥ २ ॥ ३ ॥ उक्तोऽर्थमर्थार्थो न हि शीयते इति श्रुतिप्रमाणपञ्चाभिमानिकपरिषदेष्वशार्पितां देहधर्माणामात्मनि प्रसजक
 स्तस्यागुनार्पणत्वादित्येति ॥ नहीति ॥ अचितात्मावेहादिपरिषदनिमित्ताच्चिताद्विष्यददृश्य ॥ कर्मणि युद्धादौ ॥ ४ ॥ मौल्यस्थिते अक्षतापन्ने ॥ ५ ॥

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ न कुर्याद्रोगसत्यागं न कुर्याद्रोगभावानम् ॥ स्यात्तव्यसुसमेनेव यथाप्रामाण्यवर्तिना ॥ १ ॥ अनात्मन्यात्मतां
 देहनामावयमवात्मनि ॥ आत्मन्येवात्मतां सत्ये भावयाभावरूपिणि ॥ २ ॥ देहनाशमहाबाहो न किंचिदपि नश्यति ॥ आत्मनाशो हि ना
 श ॥ स्यात्तत्त्वानामनश्यति ध्रुव ॥ ३ ॥ न हि शीर्यत्यचित्तात्मा त्वत्कसर्वपरिमह ॥ कर्मण्यभिप्रवृत्तोऽपि नैव किंचित्करोति स ॥ ४ ॥ आस
 ति मादु कर्तृत्वमकतुरपित इवेत् ॥ मौल्यस्थिते हि मनसितस्मान्मौल्यपरित्यजेत् ॥ ५ ॥ परतत्त्वज्ञमाश्रित्य निरासकेर्महान्मन ॥ सर्व
 कमरतस्यापि कदाटति न ध्विन् ॥ ६ ॥ अविनाशमनाद्यतमात्मानमजरविदु ॥ नश्यत्यात्मेति दुर्वोधो मातवास्त्विह दुःखद ॥ ७ ॥
 न तथापरिष्यति विदित्तात्मन उत्तमा ॥ पश्यत्यात्मनात्मानस्वभागेन्यात्ममानि न ॥ ८ ॥ अर्जुन उवाच ॥ एवमेतन्महाबाहो न किंचिन्नश्यति कि
 यमुदानामपि मानद ॥ देहनाशसमुत्पन्ने देह एन एन किंच न ॥ ९ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ एवमेतन्महाबाहो न किंचिन्नश्यति कि
 चित् ॥ आत्मवास्त्यविनाशोऽर्कितस्य किंच न श्यति ॥ १० ॥ इदं नष्टमिदं युक्तमिति माह भूमादृत ॥ अन्यत्तयानपश्चामि वं ध्यात्वा तनय
 यथा ॥ ११ ॥

नयेपापमाह ॥ परमिति ॥ ६ ॥ ७ ॥ तथा आत्मानस्य तीक्ष्णप्रकोणेण नपरिपश्यति ॥ भूतो न परमपि यतस्ते आत्मन्येव आत्मपानि न स्वभात्मानमनात्मदेहादिकपनपरमतीत्य
 पर ॥ ८ ॥ न च ध्वंसि मूढो देहात्मा न बुद्ध्या परमदुर्गमत्वाद्यदि यो न्याशो आत्मनो गोनास्ते वेति मरणानि नैव स्यादित्यर्जुन शक्यते ॥ एवमेवेति ॥ इदमिदं नष्टमपि न किंच न
 नष्टम् ॥ इदमिति पाठ्यथा परादिगम्यम् ॥ ९ ॥ नष्टापस्याभगवाम्परिहरति ॥ एवमेवेति स्यादिति ॥ १० ॥ कथं माहि देहनाशपुष्टलाभादेरनर्थत्वमर्थत्वघाते पातमाह ॥ इद
 मिति ॥ युक्त इवम् ॥ स्वमपि पुनर्मरणजम्पमस्तर्पादिष्वप्येव देहवर्जनादिति भावः ॥ ११ ॥

अतएवसतोऽसत्त्वविरोधान्देहादेः सत्त्वमिति प्राणुक्तमित्याह ॥ नासत इति ॥ उभयोः सदसतोः ॥ सत्त्वेव असदसदेवनस्य भावविपर्यय इति अतो निर्णयस्तत्त्वदर्शोऽभिर्दष्टो न मूढैरित्यर्थः ॥ १ २ ॥ एवमसत्तद्विनाशितद्विनाशितदसदेवेति नासतो बहुदेहादेर्गुह्येनाशेकश्चदनर्थ इत्याशयेनाह ॥ अविनाशीतिद्वान्ध्याम् ॥ १ ३ ॥ १ ४ ॥ अद्वयत्वाद्दिनाशकाप्रसङ्गेऽपि नात्मनाशप्रसक्तिरित्याह ॥ आत्मेति ॥ १ ५ ॥ एकत्वकारणसच्छब्दवाच्यद्वित्वकार्यमसद्वृत्तयोर्मध्यमातरमधिष्ठानसन्मात्रम् ॥ १ ६ ॥ एवमपरिच्छिन्नस्यात्मनो मारणाद्विपरिच्छेद इत्यादिभ्यमेकोहेतुरित्यर्जुन पृच्छति ॥ तदिति ॥ तत्तर्हि ॥ किंकर्तव्येनेहेतुना प्राप्ता ॥ स्थितिर्नियतिः ॥ तस्यांच स्थितौ स्वर्गः सुखनरकोटुः स्वर्चा किंकर्तव्येनेहेतुना प्राप्ता ॥ भावो विद्यते सतः ॥ उभयोरपि दृष्टौ तत्स्वनयोस्तत्त्वदर्शोभिः ॥ १ २ ॥ अविनाशितुतद्विद्विचेन सर्वमिदं ततम् ॥ विनाशमव्ययस्यात्मन कश्चिद्वक्तुं नार्हति ॥ १ ३ ॥ अतं वत इमे देहानित्यस्योक्ताः शरीरिणः ॥ अनाशिनो प्रमेयस्य तस्माद्युद्ध्वस्य भारत ॥ १ ४ ॥ आत्मैव कोस्ति न द्वित्वमसतः संभवः कुतः ॥ अविनाशस्त्वनंतोऽसौ सतो न शोन विद्यते ॥ १ ५ ॥ द्वित्वैकत्वपरित्यागो शेषं यत्परि शिष्यते ॥ शांतं सदसतोर्मध्यं तदस्तीह परंपदम् ॥ १ ६ ॥ अर्जुन उवाच ॥ तन्मतोऽस्मीति भगवन्किंकर्तव्यता तु तृणां स्थितिः ॥ कथं स्थितौ च लोकानां तौ स्वर्गनरकौ प्रभो ॥ १ ७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ भूमिरपो नलो वायुः खं मनो बुद्धिरिव च ॥ एतत्तन्मात्रजात्मा जीवो देहेषु तिष्ठति ॥ १ ८ ॥ सकृष्यते वा स न यारज्ज्वेव पशुपातकः ॥ सतिष्ठति शरीरांतः पञ्जरविहंगो यथा ॥ १ ९ ॥ सकाले देशतो देहाज्जर्जरत्वं मुपागतात् ॥ वासना वशतो याति ह्यक्षयपणाद्रिसो यथा ॥ २ ० ॥ श्रोत्रं चक्षुः स्पर्शनं च रसनं घ्राणमेव च ॥ गृहीत्वैतानि संयाति वायुर्गंधानि वाशयात् ॥ २ १ ॥ वासना वस्त्वमेवास्य देहो नेतरयुक्तिजः ॥ क्षीयते वासना त्यागे क्षीणे भवति तत्पदम् ॥ २ २ ॥

॥ १ ७ ॥ एतेभ्यो भूतेभ्यः समुत्थाय तान्येवानुविनश्यतीति श्रुतितात्पर्येण भगवात्समाधत्ते ॥ भूमिरिति ॥ पचभूतमात्राणि भूतमनो बुद्ध्यादिव दितव्यमिदं स्थूल सूक्ष्म देहादात्म्यापत्तिरेव परस्य जीवभावः स एव जन्ममरणमुखदुःखादिभ्यमनियतिनिमित्तमित्यर्थः ॥ १ ८ ॥ तस्य विष्वक्पदे ह्यपरिप्रेते तदनुक्तं यद्येवैव चिद्व्येच निमित्तमाह ॥ स इति ॥ १ ९ ॥ पूर्वदेहादेर्गतगमनेऽपि वासनैव निमित्तमित्याह ॥ स इति ॥ २ ० ॥ आशेत आस्मिन्नित्याशयः पूर्वशरीरपुण्याद्विचरतास्मात् ॥ २ १ ॥ अतएवास्य स्थूलदेहोऽपि वासनात्मक एव चिरानुवृत्त्यास्थौ स्य भ्रम इत्याशयेनाह ॥ वासनेति ॥ क्षीणोऽपि तत्परमपदस्य मेव भवति ॥ २ २ ॥

परणालभूतेनेवाभ्यपनाहितआपुट अपवाधासमाधारिणोदेह-प्रेरणपरमात्मनाअवच्छेदयतिविषभावाभ्यार्द्दिगुण्येनमधेरावापुट-आभिष्यक्तोभूत्वत्यय ॥ माययार्द्रज्जा
 लिङ्गपुरुषपात्येनाभ्यतिष्ठत् ॥ यमअरमाविभर्गीतिकमण्यण् ॥ २१ ॥ भ्योभयस्यु स्पर्शनयेतिपुरुक्तद्विहणोति ॥ अक्षरत्वभाषानिति ॥ स्वभावान्तराभ्यावपुहणराक्ती
 ॥ २४ ॥ तदवलोकरणमसिद्धमित्याह ॥ देहदति ॥ २५ ॥ २६ ॥ तद्विधाकारोभूताकारोवायमयस्त्रिदयस्त्रिवेदेदेशकालभोभ्यायाकारेअवतिष्ठतेभोअकाटोद्ग
 तितभासनाअक्षरिततभाकारपरमति ॥ २७ ॥ अत्यद्वैतस्यनारोप्येवमसंस्पर्शय ॥ अथावाधुपुमवदेहतन्नाशतसत्त्वचमापरय ॥ मयाधुपुमोनर्किकित्तरयतिनद्वैत्यर्थ ॥ २८ ॥
 मतिपोभिनाभासनाकश्चित्तेनभाधानामधितादृशात्वेवाविसर्गाधारभ्यकूममित्याह ॥ यदैवेति ॥ आदिसर्गोद्दिश्यगुर्भूतेनएगुसर्गोपुणवाभ्यायाकारेगुभावनयापूर्वसर्गानुभवधा
 वासनावान्तरापुष्टोभूत्वआभ्यतियोनितु ॥ जीवोभ्रममरामारोमायापुरुषकोयथा ॥ २३ ॥ अस्वस्वभावानखिलाच्छरीरादासना
 वरा ॥ जीवोयद्दीप्त्वासयातिपुष्पाद्गन्धमिवानिल ॥ २४ ॥ देशेनिस्यदताभेतिजीवेकैतियनिर्गते ॥ निस्यंटावयवाभोगश्चातवातइव
 हुम ॥ २५ ॥ अचेष्टेष्टमेदादिदोषेरायात्यदृश्यानाम् ॥ स्वतइत्युच्यतेनंदंशोविगतजोवित ॥ २६ ॥ सर्जाव प्राणमूर्तिं खेयज्यजावति
 ष्ट ॥ तंतस्ववासनाभ्यासात्यश्रुत्याकारमाततम् ॥ २७ ॥ अयदेहोहिजीवेनत्वसन्नेवावलोकित ॥ अस्थनाशोत्वमप्येवपश्यमावाप्तु
 पुनवत् ॥ २८ ॥ यदैवपश्यत्याकारांशेपानारांसायैवस ॥ आदिसर्गोभावनायाकिंलैववविभावत ॥ २९ ॥ द्वादित्युद्रवकालेहियय
 यादभ्यतेपुर ॥ आनिपातदेवास्याअविनाभाविसविद ॥ ३० ॥ प्राक्तनवासनामूलंपुरुषार्थेनजीयते ॥ यत्ननाद्यतनेनाशुल्यक्तनाय
 तनयया ॥ ३१ ॥

सनयंविभावतोविभावनायाधारादेवकश्चित्तननुग्रहायादायमुल्लासयत्किञ्चिन्निर्मितम् ॥ किंलेश्मिभुतिपुराणपसिद्धौ ॥ २९ ॥ ननुदत्तसिंहाकालेअगदासनामयमिध्या
 भूतमलुस्त्रिदिकास्तर्पयन्कियासमर्पयन्तात्सर्वकरीनसभ्यतानुभावाच्चकासवमेवेत्याराक्याह ॥ सतिनीति ॥ उत्पत्तिकालेक्षदितिशयमक्षणेयययादेहपटादिछपमिध्याभूतसत्यवा
 पुरादस्यतआविनारातदेवतयास्वभावमेवअश्रितिनसभाषांतराअकते ॥ अस्यासदधिष्ठानभूतायास्तद्विनाभाविसिंदोययोत्पन्नद्वयस्थितिहेतुत्वास्सविद्दिनाभावेनेतर्पासताया
 अक्षराभावमिमांसा ॥ ३० ॥ देशायाकाराणामासनामयत्यलुकिंनतलायाह ॥ प्राक्तनमिति ॥ अमुअवासनाकल्पितेदेहायाकारस्यधुभासनाभ्यासमयूतब्रह्माकारस्त्यास
 मूढनाशकस्तत्त्वमितिमांसा ॥ पुरुषार्थेनअभ्यपनमनानिपुरुषययमज्जतिनेनारवहाकारक्षानेनकीयतेवाच्यते ॥ अद्यतनेनप्राप्यश्चिंतादिपक्षेनसत्तनमायतनमधर्मानुष्ठानमया
 कीयतेतद्वत् ॥ अद्यतनेनदृष्टपक्षेनसत्तनमायतनपुण्यदृष्टमयाभ्यास्यतेतद्वद्विंशति ॥ ३१ ॥

ननु बहूनां ज्ञानाय यतमानानां प्रयत्नः प्रबलः भिः पूर्वतनकामक्रोधादि वासनाभिर्विनाशप्रमानोदृश्यत इति नोत्तरत्वावबल्ये हेतुरिति चेत्तत्राह ॥ य एवंति ॥ धर्मार्थकाममोक्षेषु मध्ये य एवममाय पुरुषार्थ आवश्यक इत्यभिनिवेशेन दृष्टः स एव पूर्वोत्तरप्रयत्नयोर्विशेषां शो जये प्रयोजकः ॥ तथा च तेषामोक्षाभिनिवेशमायाद्भोगाभिनिवेशादार्थ्याच्च पराभव इति भावः ॥ ३२ ॥ अत एव शास्त्रोपेय प्रयत्ने दृढाभिनिवेशः कार्य इत्याह ॥ अपीति ॥ ३३ ॥ तन्माद्ये पूर्ववासनावैचित्र्यात्सुखदुःखानर्थपरंपरासर्वतो दुर्वारैवेत्याशयेनाह ॥ नरकेति ॥ जरुधमोहवी अनाद्यज्ञानमूढबुद्धिः ॥ ३४ ॥ तमेवाशयमज्ञो जगत्तुरनीशो यमात्मनः सुखदुःखयोः ईश्वरप्रेरितो गच्छेत्स्वर्गवानरकतुवेति व्यासवाक्यादिप्रसिद्धकारणतरसेदं निरासेन रुदजिज्ञासुरर्जुनः पृच्छति ॥ नरकेति ॥ जगत् स्थितेः स्थितिनिमित्तस्यास्य जीवस्य ॥ ३५ ॥ न हेत्वतरसंभावनीयमेश्वरकामकर्मादीनामपि वासनानुसारेणैव सुखदुःख

य एव पुरुषार्थेन दृष्टो बलवता क्षणात् ॥ पूर्वोत्तरविशेषां शः स एव जयति स्फुटम् ॥ ३२ ॥ अपि स्फुटति विविध्याद्भौवातिवाप्रलया निले ॥ पौरुषं हि यथाशास्त्रमतस्याज्यं नधीमता ॥ ३३ ॥ नरकस्वर्गसर्गादि वासनावशतो भितः ॥ प्रपश्यति चिराभ्यस्तं जीवो जरुधमोहधीः ॥ ३४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ नरकस्वर्गसर्गादिसंभ्रमे पुजगत्पते ॥ किमस्य कारणं बहिर्जीवस्य जगतः स्थितेः ॥ ३५ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ स्वप्नोपमानातेन ह श्रेयसे वासनाक्षयः ॥ चिराभ्यासवशात्सौदासं सारभ्रमकारिणी ॥ ३६ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ किमुत्थादेव देशक्षीयते वासनाकथम् ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ मौर्ख्यं मोहसमुत्थानात्त्वनात्मन्यात्मभावना ॥ आत्मज्ञानान्महाबोधाद्विलयं याति वासना ॥ ३७ ॥ भावितात्मासिकौतेय सत्यं विज्ञातवानसि ॥ अयं सोऽहं जना एते मयौ तिल्यज वासनाम् ॥ ३८ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ वासना विलये जीवो विलीनो भवति स्वयम् ॥ यो हि यत्स त्तयोच्छूनस्तन्नाशात्स विलीयते ॥ ३९ ॥

प्रापकत्वाद्वासनैवासाधारणं चिराभ्यासनिरूढासत्प्रतिहेतुरिति तत्क्षय एव परमपुरुषार्थानां सर्वप्रयत्नैः कार्य इत्याशयः स्फुटीकुर्वन् भगवानाह ॥ स्वमेति ॥ शास्त्रीयप्रयत्नविना चिराभ्यासवशात्सौदास्योपमानात्वासनैव येन हेतुना ससारभ्रमदायिनी तेन हेतुना तत्त्वज्ञानाभ्यासेन समूलवासनाक्षयः श्रेयस इत्यन्वयः ॥ ३६ ॥ वासनामूलं ज्ञानुकामोर्जुन पृच्छति ॥ किमुत्थेति ॥ अज्ञानमेव तन्मूलज्ञानादेव समूलतन्नाश इति भगवानाह ॥ मौर्ख्येति ॥ ३७ ॥ तत्र विचारादात्मस्वरूपपरिचयस्तेऽतस्तदादर्शनदेहतस्त्वविबुध्यादिष्वहममेति वासनाक्षयमात्रकर्तव्यपरिशिष्यत इत्याह ॥ भावितेति ॥ ३८ ॥ ननु वासनामयमेव लिङ्गतत्वातिविवो जीवस्तदुत्थस्तस्य वासनाक्षये क्षय एव स्यादित्यनर्थयैव तत्त्वज्ञानवासनाक्षयश्चेत्याशयेनार्जुनः शक्यते ॥ वासना विलये इति ॥ विलीयते विनश्यति ॥ ३९ ॥

जन्मन परमानासिमासलक्षणपरमपुरुषायास्त्यमरणस्य आत्यंतिकानथनारास्त्यथ को आजनतामेतिनकश्चिद्विलक्षणयाभ्याख्येयम् ॥ मसिद्धजन्ममरणेनप्राप्ते नत्सप्तस्य
समूलवासनानाशेतत्सक्यमाधातुत्वापरप्रधानगुणत्वाच्च ॥ ४ ॥ अथेदयोयानिप्रतिषिद्धमाधसगारीजीवसंघर्षिवादन्योभूतमाधाधीनजन्मादिवेशकालभेदभिन्नइत्य
भ्युपगतस्याप्तमलेशान्नुब्रूयैवपरमायातशुद्धमद्वयत्वाविधायविहितत्वतश्चमजानन्त्यास्येवर्जिवजगद्वेककथनयाससरतीव्रतद्वेषराक्षीयमध्वणादिप्रयत्नेनस्वतन्त्रबुद्ध्या
समासनादिप्राप्तिभूयस्तत्समावेशमिदमेतस्येत्यमुक्तिरिष्यतिथीतसिद्धांतप्रचननकश्चित्त्वद्वुद्वाधितोषेयइत्याशयेनभाग्यप्राप्तमाधसे ॥ स्वयमित्यादिना ॥ ४९ ॥ अनायत्तमन
व्याधीनम् ॥ ४९ ॥ साधसमूलवासनानुक्तिपाधद्वयपराणश्रीरन्मुक्तिरितिप्रसिद्धाद्वैष्वल्यप्राप्यनुभाविनुराग्येतिनमुक्तिफलभाजिसदृशकायइत्याशयेनाह ॥ कीवन्नेवेति ॥
॥ ४९ ॥ स्वमोक्षानकभस्मिन्नासतिप्रयोगोचरवाहित्येवात्थ्यैकत्वाम्नानेनेवेत्यारायेनाह ॥ यद्वति ॥ ४९ ॥ उत्तमगायानसंक्षिप्यापसहरति ॥ इदं दर्शनस्येति ॥ स्वमा
जीवेविलयमायातदशकालान्प्रयारुतौ ॥ कोसौभाजनतामेतिजन्मनोमरणस्यच ॥ ५० ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ स्वयकल्पितस
कल्पमालरूपयदाविलम् ॥ तदेववाभनाकारजीवविद्धिमहामते ॥ ५१ ॥ अनायत्तमसंघस्यमालरूपयदव्ययम् ॥ प्रवोधाहासना
मुक्तन्मोक्षविद्धिभारत ॥ ५२ ॥ जीवमेवमहायाहोतत्त्वब्रह्मयथास्थितम् ॥ वासनावागुरोन्मुक्तोमुक्तइत्यभिधीयते ॥ ५३ ॥ योननि
वासनोनूनसवधमपरपिस ॥ सर्वहोप्यभितोषद्पजरस्योयथास्वग ॥ ५४ ॥ इदं दर्शनस्यगर्नेशिविपिच्छिकेवसूक्ष्मपरिस्फुरति
यस्तनुवासनांत ॥ मुक्तस्त्वेवभवतीहहिवास्नेववधोनयस्तननुतस्त्वयएवमोक्ष ॥ ५५ ॥ ॥ इत्यर्पेवा०वा०दे०मांसोपायेपुनि
पू० अजुनोपास्थानेजीवतत्त्वनिर्णयानामपञ्चचाशत्तमसर्ग ॥ ५५ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ इतिनिर्वसंनत्वेनजीवन्मुक्त
यार्जुन ॥ अतशीतलतामेत्यबुद्धुस्त्वमलत्यज ॥ १ ॥ जराभरणानिशकआकाशविशदाशय ॥ त्सकेष्टानिष्टसकल्पोवीतरागोभवा
नय ॥ २ ॥ प्रवाहपतितकार्यमिदंकिंचियथागतम् ॥ कुरुकायाणिकर्मणिनकिंचिद्विनश्यति ॥ ३ ॥
याविहितत्वदुर्दर्शनस्यअनपस्यअमोषेवोद्यममाणस्ययस्यपरमात्मनोगर्णेरेवजालिकविपिच्छिकेनानाभमदायिनीयूक्ष्यमासनाभतपरिस्फुरतिकीवजगदाकारेणय
तेसपुनुराधिकारिशरीरेवेदांतयथाप्योत्पन्नतत्त्वज्ञानसमूलवासनावधानुक्तोभवति ॥ इहास्तिपरमात्मनिभुन्यातसमूलावासनेष्वपस्तास्यएवमोक्षभवेत्यर्थ ॥ ४५ ॥
॥ इतिप्रीतिविवेकमंताप्र०नि० पू०पञ्चपञ्चाशत्तमःस्कण ॥ ५५ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ श्रीभगुक्तिमतिप्राप्तस्मिन्नुनायोपदिश्यते ॥ श्वस्तनत्त्वजगद्वपुमनश्चिप्रवक्षितरा
य ॥ १ ॥ यपुद्गलवधुपधुस्त्वम् ॥ १ ॥ २ ॥ यदाहपतितशिराटप्यद्वारापरपरामतकार्यमवश्यकर्तव्यमिदमुद्भवम्यानिवापरयकानिप्रागदानादीनिकर्मणि कुरुनकाचिन्तेनत
रवयोपस्यसतिरित्यय ॥ १ ॥

अहोपमदस्य प्राद्वत्त्यशमपपप्यपमदस्यशमपपचयति ॥ व्योमदत्त्यादिना ॥ तामनश्चिरश्चनान्प्योकाशयुत्पतमाश्रयतासत्यद्विधावत् ॥ हेतामरसलोचन ॥ तपक्षणिकस्व
 मन्त्राप्रपट्टातमाह ॥ क्षणेनेति ॥ पाटिकायाप्यष्टोभागाश्लेषः ॥ १२ ॥ आत्मापनतात्कार्थीजगद्धतयास्वमवधेनमशयुत्पमसदेवेत्यर्थ ॥ कुनताहिंसनानासत्यताप्रतीतिस्त
 माह ॥ चिरतनेति ॥ चिरानुवृत्तत्वादित्यर्थ ॥ किलेतिनेवतत्त्वमिति सूचनाय ॥ १३ ॥ किनाहिंसल्लभाह ॥ किंचित्ति ॥ विभमेभानिकचित्तपदार्थकानियमस्यसकम्बत्वका
 लमपदिनास्यनतक्षनलोकिनेतत्त्वतःअदृष्टेत्त्वज्ञानात्कार्थीकस्यापि भस्यारेवेत्यर्थ ॥ यनुवसताविकालकमेणवान्यायवस्याकमेणपुत्रावधिकारकमेणवाश्रालोकेना
 द्यर्किपाशमप्यलक्षणमप्यद्वाभ्यामहारिकसत्यत्वमसिद्धतत्त्वदर्शनलक्षणेनालोकेनविलीयते ॥ यथासौरालोकेनदृश्यमानशरदभमवल्लेनैवराश्याप्यमाणविलीयतेतद्वद्वि

व्योमशून्यतमाविद्धितात्माभरसलोचन ॥ क्षणेनचेतसियथाश्रान्तौलोकक्षयोदयी ॥ १२ ॥ आत्माजगत्तथैवदंसवात्याभ्यतरनम ॥
 चिरतनमनोरान्ययत्तस्मात्किलसत्यता ॥ १३ ॥ किंत्वनालोकितेपित्यासत्यनास्येवविभमे ॥ क्रमेणालोकत सत्यमालोकेनविली
 यते ॥ १४ ॥ इह्यमानमपि क्षामंशरदीवाभ्रमदलम् ॥ चित्तचित्रकतश्चित्रेसंस्थिताश्चित्रपुत्रिका ॥ १५ ॥ भिरप्यभावादानाकारावहि
 सिभुवनान्तिका ॥ नता सतिनवासित्वकिंकेनपरिरोप्यते ॥ १६ ॥ रोधरोधकसमोहस्यकाखेविमलांभव ॥ प्रवृत्तिरेवनव्योम प्रवृत्ति
 श्वैवस्वात्मिका ॥ १७ ॥ अत कालकिपाकुम्बकलादिविमलंनम ॥ चित्तसस्ययथाचित्रसरूपमखिलात्मकम् ॥ १८ ॥ व्योम शून्यत
 मंविद्धितपेदमखिलजगत् ॥ चित्तमितीकृतचित्रयवचित्रित्रकरेणतत् ॥ १९ ॥ सर्वशून्यतयाव्योमोमनागपिनिमिषते ॥ यथाप्रकचत
 श्वितेजगन्निमाणसक्षयौ ॥ २० ॥ क्षणेनेवतथैवभीषुविस्थविविद्धिहे ॥ अद्यक्षीणामनोरान्येनानानुभवनात्मनि ॥ २१ ॥

निपराणाश्चय ॥ १४ ॥ एवमनश्चिरस्यधीनिभाप्रत्वेनवपुषपादिशेनागालिभ्ययुक्तमित्याह ॥ चित्तेत्यादिना ॥ १५ ॥ परितरोप्यतेइत्यन्ते ॥ १६ ॥ रोधरोधकसमोहपप्य
 धातकमभययुक्तरोकमालिभ्यमितिधावत् ॥ स्वेभ्रमाकारे ॥ यतोव्योकाश्चिराकारास्यधादिप्रवृत्तिरवनास्ति यातुमितिभासिकीप्रवृत्ति सावद्वतात्मिकाम्भ्रमाकाशद्वैव
 ॥ १७ ॥ कलाचिरश्चनान्कौरालअर्थाद्विषयार्थेद्विषयभेदाद्विचलनंभोक्षेत्रं यथाचित्तसस्यमनाराप्यचित्रमखिलप्रपञ्चालकमपियुत्पत्त्यान्मम स्वरूपतयापरिदृश्यमान
 मपिजगद्योमशुभ्यतममित्युत्तरोप्याश्चय ॥ १८ ॥ इहानीमज्ञाताविदेवचित्रमकरन्दिनत्नगुनमितिस्तुयेक्षणोपिपुण्यत्वमेवपर्याप्तस्यतीत्याह ॥ चित्तेति ॥ १९ ॥ तन्मापिभनोरा
 प्यक्षेत्रिकजगदेवदृष्टमित्याह ॥ यद्येति ॥ २० ॥ तद्वतनामपुनवचनात्मनिनोपपद्येक्षणमादित्तमोहेनपरिकल्पिमाप्यप्यपातकमाशादिकल्पनाभयान्नवद्वेषेणानीत्या ॥ २१ ॥

ननुक्षणभावितमोहेनकथमनाथानकल्पविस्तीर्णसारलक्षणं मनोराज्यकृतं वाह ॥ असेदेवेति ॥ यथा असतोपि जन्मादिकरणे मनःशक्तया क्षणस्य कल्पीकरणेपि बलवत्स
 मर्थमित्यर्थ ॥ २२ ॥ क्षणकल्पीकरोत्येतत्तत्तत् असदुत्पादयतीत्येतच्चाश्रयमल्पमेव ॥ यस्मात्ततोपि बहु आश्रययदसदपि जगत्सकुरुते इतीदृश मनःसामर्थ्यादेव यं जगद्भूतिरुत्थि
 तस्य च य ॥ २३ ॥ तदेवाह ॥ क्षणेनैवेति ॥ २४ ॥ एवमिवाणो नित्यमुक्ते आलम्ब्य सत्त्वाद्यति आमात्रतो जातत्वात्तुच्छनिमेषमयक्षणाकमप्युत्थितजगदजानद्भिः अत्र ईदृश
 एव सर्वेधा तैर्वज्रसारतादुरुच्छेदताकल्पिता ॥ २५ ॥ सा च न युक्तेत्याह ॥ प्रतिभासेति ॥ अविदिताकृते अज्ञाततत्त्वस्यात्मन इदजगत्सति भासविपर्यासो न्यथा प्रतिभासस्तावन्मा
 त्रम् ॥ ईदृशस्यास्य प्रवृत्तावध्यारोपे निवृत्तौ बाधे वाकावज्जसारतानां काचिदित्यर्थ ॥ २६ ॥ स्थितस्य हि निरासे प्रयत्नापेक्षा इदं कदापि न स्थितमेवेत्याह ॥ चित्तिचित्रकृत इति

क्षणभावितमोहेन कल्पनापरिकल्पिता ॥ असदेव मनोराज्यं कर्तुं शक्यं यथामनः ॥ २२ ॥ क्षणस्य कल्पीकरणे तथैव बलवन्मनः ॥ क्षणं
 कल्पीकरोत्येतत्तत्त्वालंभकुरुते बहु ॥ २३ ॥ असत्सकुरुते क्षिप्रमितीयं भांतिरुत्थिता ॥ क्षणेनैव मनोराज्यं प्रतिभातं स्वभावतः ॥ २४ ॥
 यद्विचित्रात्मतदिदं जगज्जालमिति स्थितम् ॥ सर्गो निर्वाणनिष्ठत्वादिमेषमयमुरिथितम् ॥ २५ ॥ प्रतिभामात्रतो नैव कल्पिता वज्रसार
 ता ॥ प्रतिभासविपर्यासमात्रं बलविदिताकृते ॥ २६ ॥ प्रवृत्तौ वानिवृत्तौ वा कैवसावज्जसारता ॥ चित्तिचित्रकृतश्चिरस्थं जगच्चित्रं कदा
 स्थितम् ॥ २७ ॥ अकुड्यमप्यरंगाद्व्यभिदंस्कारमिवाप्रतः ॥ अहेनुचित्रं निर्वर्ति चित्रमुज्ज्वलमुत्थितम् ॥ २८ ॥ सुरजं न जगदिति स्फु
 टं दृष्टिविलोभनम् ॥ नानातमोमर्षो लखं नानातेजोशूरं जनम् ॥ २९ ॥ नानाकल्पांगावयवं नानारागानुरंजितम् ॥ नानादृष्टिविलासा
 द्यं नानानुभवलोचनम् ॥ ३० ॥ नानाग्रहोपकचनं नानाकाराग्रपश्चिमम् ॥ व्योमनीलसरः फुल्लतराचंद्रार्कपंकजम् ॥ ३१ ॥ विचित्र
 रचनोद्युक्तमेवालीपत्रमंजरी ॥ प्रकोष्ठकाभिलिखितसुरासुरवृत्तिकम् ॥ परमालोकमंकोलयुवताकाशकुड्यकम् ॥ ३२ ॥

॥ २७ ॥ विनास्वकारणसामयितः स्वतश्चासदप्यप्रत स्फुरतीत्याश्रयमित्याह ॥ अकुड्यमिति ॥ रंगाश्विचलेखनसाधननीलपीतादिरंगद्रव्याणि ॥ २८ ॥ कथं पुरःस्थिततदा
 ह ॥ सुरजनमित्यादिना ॥ सुहुरजयत्यासजयतीति सुरजनम् ॥ दृष्टिग्रहणमिन्द्रियमनाद्युपलक्षणम् ॥ २९ ॥ कल्पास्तदग्नयुगादीनि चावयवायस्य ॥ ३० ॥ सुधादयास्ता
 दिकालेषु नानाकारे अप्यश्विमेव प्राचीप्रतीच्यौयस्मिन् ॥ तत्र चित्रपद्मवनादिवर्णयति ॥ व्योमत्यादिना ॥ ३१ ॥ शरदादिकालभेदेन विचित्ररचनाभिः उत्कर्षयुक्ता मेवाली
 लक्षणाः पत्राणि मज्जयाश्च यस्मिन् ॥ लोकत्रयलक्षणेषु प्रकोष्ठकेषु चित्रकोष्ठभेदेषु अभितोलिरिव ताः सुरासुरमनुष्यलक्षणाः पुत्रिकायस्मिन् ॥ परमउल्लूखोयश्च द्रस्यार्थालोक
 स्तल्लक्षणेन मकोलेन सुधालेपेन युवतेव विराजमाना यस्तथाविधमाकाशलक्षणकुड्यभित्तियस्मिन् ॥ ३२ ॥

[illegible]

अक्राभएवरचिताप्रतिभैकरंगानुधाजगद्वयमनोहरपुत्रिकेय ॥ चिन्मात्रचक्रपरिरजितसर्वलोकालीलाकुलाचपलचितकश्चिन्नक
ना ॥ ३३ ॥ इमाचलांगलतिकापनकम्पाश ॥ अद्रकलचनविचालनदृष्टलोका ॥ धर्मार्थकामविनियन्त्रितशास्त्रवधापातालजालच
रणान्तर्भूतितथा ॥ ३४ ॥ धर्मैद्रुद्रहरिषाद्भुवनपुण्याभासत्वाहतोन्नतकुचस्फुरदगपटि ॥ सुभ्यालवेष्टितमहीतलपद्मपीठापञ्चकता
चलमहाभुवनोदरीष ॥ ३५ ॥ राभ्यधकारचपलत्वहराक्षिषेष्टताराकरालपुलकपविदतपत्ति ॥ अचक्षुर्दृशविधातुलभूतजातरो
मांवनप्राप्तपवादकदधुपुष्पा ॥ ३६ ॥ जीवाञ्चितागगनएवकृताविचित्राभ्योमालिकाचिरविलक्षणचित्रकर्त्रा ॥ चित्तेनचित्रपरिक
मविद्याप्रिलोफनानाविलासवलितवरपुत्रिकेति ॥ ३७ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०मोक्षोपायेपुनिर्वाणप्रकरणेपू०अर्जु०चित्तवर्णन
नामपट्टपञ्चाशसर्ग ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥

तलमवयवाकारोऽप्यसन्मयस्या ॥ भौरोचनाकल्प्यादिनामणपप्रवचनास्थानीयाः ऋगाअथलभेर्द्विकान्द्विभवादिनेनामर्णवर्धनापार्स्मलपार्थिवमहाभुवनमध्यलोके
वउत्तरमस्या ॥ १५ ॥ राध्यपकारस्यमेवमदसिर्षाफरालक्षणयश्चपलस्तद्वदतिअङ्गुरस्यवनयतिव्यवद्राकलक्षणार्थिष्येष्टमस्या ॥ पविर्धिषुदेववतपकिमस्या ॥ भुवनभे
राद्यनुराशिधमपुलपरत्तराषिसदशभूतजानमभामिर्भवंद्रोभावनमस्या ॥ तपुत्रोत्रेपुमसिद्धाभूतपुषमाद्रिपलमथराएवसर्दतमसारितसमुद्रिकेसरत्सार्च्छेनृणाधैराम्यसद्वासना
सौगण्याभायकलाधारात्मिकरवभालापुण्याप्यमस्या ॥ १६ ॥ आधेनप्यटिसमटपाभनाअभिता ॥ विश्वस्यपरिकर्माणिउपकरअभूतानिबिम्बवसनाकामकर्मणि
वदधिमामादितयाधिपतअनष्टावृष्टिरादेवमित्संस्थानांविषयाण्यकार्यानिर्माणसमर्थेनविद्येनद्विपुमर्णालक्षणाभितोकोलक्षणवारुणिकारत्वाधिष्ठानविद्वानपृथकेनपुपस
हार ॥ १७ ॥ इन्द्रिन्द्राविष्टव० तत्सपयकारोनिर्वाणमकरणेषु० धर्त्यचारान्त सग ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १७ ॥

जायतेवययादृष्ट्यासथोनिर्वासनमनः ॥ सुखाद्व्यात्मशेषश्चादृष्टिरुपदिश्यते ॥ १ ॥ तत्रप्राग्दर्शितांजगत्याश्रयतादृष्टिमेवप्रथमंवासनारीशिल्योपयोगितयावर्णयति ॥ इदं
 मिति ॥ अभित्तौनिराश्रयएवमनसाजगदाकारकलनारपूर्वजगच्चित्रजायतेपश्चात्तदगताभूतभुवनात्मकविराङ्गितिसदाधारतयाकल्पमानाउदेति ॥ व्यष्टिसमूहस्यसमष्टिर्वि
 राजोव्यष्ट्यधीनकल्पनत्वाद्वापश्चादुदयः ॥ १ ॥ अत्यतमसमावितरूपत्वादियमायाअसमावितस्वचविरुद्धत्वादित्याशयेनप्रसिद्धानादृशमायामुदाहरति ॥ मयमिति ॥ तु
 व्याफलतुबम् ॥ फलेलुक् ॥ तत्किलजलेमग्नशिलातुप्तुनादितियथास्वमेद्रजालादावेवापपद्यतेतद्वदित्यर्थः ॥ २ ॥ आस्ताजगच्चित्रस्याश्रयता तस्मिन्शून्यात्मनिचिद्योमा
 त्मनस्तवाहोदयस्तोप्याश्रयभूतइत्याह ॥ चित्तस्थिति ॥ ३ ॥ यदितुजगत्यपिचिद्योमतमेवपरश्रुतिर्हिसादृष्टिरेवपर्यवसन्नेत्याश्रयमेवेत्याह ॥ सर्वमिति ॥ ४ ॥ दीर्घसस्तुति
 श्रीभगवानुवाच ॥ इदंविद्विदमहाश्रयमर्जुनेहहियत्किल ॥ पूर्वसंजायतेचित्रंपश्चाद्भित्तिरुदेतिहि ॥ १ ॥ अभित्तावुत्थितेचित्रेदृश्य
 तेभित्तिरातता ॥ अहोविचित्रामायेयमभ्रंतुंशिलाभुता ॥ २ ॥ चित्तस्थचित्रसदृशेव्योमात्मनिजगच्चये ॥ व्योमात्मनस्तेकिमियमहं
 ताव्योमतोदित ॥ ३ ॥ सर्वव्योमकृतव्योमाव्योमविलीयते ॥ भुज्यतेव्योमनिव्योमव्योमनिचाततम् ॥ ४ ॥ वेष्टितंवासना
 रज्ज्वादीर्घसस्तुतिदामवत् ॥ वासनोद्वेष्टनेनैवतदिहोद्वेष्ट्यतेर्जुन ॥ ५ ॥ प्रतिर्विवंचयथादर्शतथेदंवस्त्राणिस्वयम् ॥ अगम्यंद्वेष्टभेदादेराधा
 रानन्यतावशात् ॥ ६ ॥ अनन्यच्छेदभेदादिवस्त्राणिब्रह्मणांवरम् ॥ किंकथंकरस्यकेनैवच्छिद्यतेवाक्यमिदं ॥ ७ ॥ तेनेहवासनाभावो
 धात्संपन्नएवते ॥ योननिर्वासनोनूनंसर्वधर्मपरोपि सन् ॥ ८ ॥ सर्वज्ञोप्यतिवद्वात्मापंजरस्योपधाहरिः ॥ यस्यास्तिवासनावीजमत्य
 ल्यंचितिभूमिगम् ॥ ९ ॥ बृहत्संजायतेतस्यपुनःसस्तुतिकाननम् ॥ अभ्यासाद्बृहद्वनसत्यसंबोधवद्भिना ॥ निर्दग्धंवासनावीजंनभूयः
 परिरौहति ॥ १० ॥

भ्रमणयन्तथाविधंतजगच्चित्रंदाभवत्प्रस्तनयावासनारज्ज्ववेष्टिततच्चिद्योमापीहजगतिवासनोद्वेष्टनोद्वेष्ट्यतइत्यर्थः ॥ ५ ॥ अस्त्यज्ञानानिरिकोपायदुरुच्छेद्यताप्यधिष्ठा
 नदार्ढ्यबलादेवनस्तइत्याह ॥ प्रतिविवमिति ॥ ६ ॥ अतएवब्रह्मानन्यतादर्शनवलादेवजगतःसर्वच्छेदभेदादिव्यवहारायोग्यतादर्शनसर्ववासनासमूलमुच्छेद्याइत्याशयेना
 ह ॥ अनन्यदिति ॥ यदाब्रह्मणिप्रतिभातच्छेदभेदादिव्यवहारजाततद्विषयीभूतजगच्चब्रह्मणाअनन्यत्वात्तच्चिदवरमेवतदाकेनकर्त्तारणेनवाकेनप्रकारेणकस्यफलस्यार्थकदेशेका
 लेवार्त्तकच्छिद्यतेअथनेवा ॥ छेदादिव्यवहारवादानांभ्रमातिरिक्तविषयदर्शनादित्यर्थः ॥ ७ ॥ तेनानेनोपायेनबोधात्तेवासनानामपिब्रह्मातिरेकेणाभावःसंपन्नएव ॥ इदंज्ञाना
 मावेतुवासनावधोदुरुच्छेदएवेतिप्रागुक्तस्मारयति ॥ यदिति ॥ ८ ॥ हरिःसिंहोहरितवर्णःशुकोवा ॥ अणुमात्रमपिवासनानस्याप्या अनर्थासहस्रबीजत्वादित्याशयेनाह ॥ य
 स्येति ॥ ९ ॥ निःशेषदग्धम् ॥ १० ॥

दूरार्त्तापिलोकोभवेद्वन्द्वटीक्ष्णविषयपुष्पिकायैरिक्तस्थलवर्णयति ॥ आकाशएवेत्यादियेषभिः ॥ अपलेनकामुकेनचिसकलक्षणेनचिप्रकभास्तपिष्ठानप्रभाकारोरुद्वयवर्णय
 मानाजगत्प्रपलक्षणाभनोहरानटीपुष्पिकारचित्ता ॥ प्रतिमानवनबोम्भेयशालिनीभुद्धिरेषकोमुल्लोकोनृत्तलशालायस्या ॥ इत्यशालाप्रदीपस्थानीयस्त्वसाक्षिधैतम्यस्थवर्के
 रिक्तसुरात्रिर्षिषयाहिभिर्भुद्धिरेषाभारणैर्यतितरुक्षिताःप्रकाशिताल्लोकपया ॥ सुप्रह्लाभाभविल्लासादिलीलाभिगरकुला ॥ १२ ॥ पुनस्तामेवविरिनटि ॥ हेमेति ॥ तद्व
 दमगार्द्धमहत्सार्कसंयममभितिपुराणोक्तेर्हेममयप्रह्लादनेवाचलाट्टकागलतिकायस्या ॥ घनामेयाएषकेशपाशायस्या ॥ धर्मार्थकामार्थानिबिनिधयभितानिभ्यावन्नानि
 यदोस्तयाविधेयदत्तिनदत्तिशब्देष्वेवस्था ॥ पातालभालानिसप्तपातालानिकठआनुर्धवागुल्फपादपाण्ड्यमूर्तिरूपसमाधयवर्कचरणैयस्या ॥ उन्नताभूर्नितबोय
 स्ता ॥ १३ ॥ प्रभाविषादुष्पदयेनउपासमर्था ॥ सत्गुणलक्षणककुकाहताभ्यामुन्नताभ्याविधेकैरीशभ्यकुशभ्यास्फुरतीअगायटिर्गस्याम् ॥ सुध्यालै शेषादिभिर्वैदितमही

आकाशएवरचिताप्रतिभैकरगानुन्धाजगत्प्रयमनोहरगुञ्जिकेय ॥ चिन्मान्त्रचक्रपरिजितसर्वलोकालीलाकुलाचपलचिन्तकचिन्त्रक
 द्या ॥ ३३ ॥ हेमाचलांगलतिकाघनकेशपाशावद्राकंलेशनविचालनदृष्टलोका ॥ धर्मार्थकामविनियन्त्रिनशास्त्रवशापातालजालच
 रणोन्नतमुनितया ॥ ३४ ॥ वस्त्रैद्रुद्रहरिषादुष्पदयेनासत्त्वावतोन्नतकुचस्फुरदगायहि ॥ सुध्यालवेष्टितमहीतलपद्मपीठापञ्जिकता
 चलमहाभुवनोदरीष ॥ ३५ ॥ राश्यधकारमपलत्वहराक्षिवेशताराकरालगुलकापविदतपत्ति ॥ चच्चतुर्दशविधागुलभूतजातरो
 मांघनाप्रलयवादकद्वयपुष्पा ॥ ३६ ॥ जीवान्वितागगनएवकताविषित्राध्योमाल्सिकाचिरविलक्षणचिन्त्रकर्मा ॥ चित्तेनचिन्त्रपरिक
 मविदात्रिलोकोनानाविलासवलितवसरुञ्जिकेति ॥ ३७ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०मोक्षोपायेगुनिर्वाणप्रकरणेपु०अर्जु०चित्तवर्णन
 नामपट्टपञ्चाश सग ॥ ५६ ॥ ॥ ७३ ॥

तलमभयकाकारवीरभासमयस्या ॥ गोरेश्वनाकलूपादिनानावणपद्मरश्मनास्थानीपाकताभयलामेवैर्जनहिमकरादिनाभावर्णयतयास्मिस्तयाविषयमहाभुवनमध्यलोकर
 वडरंयस्या ॥ १५ ॥ राभ्यपकारस्यमेरुप्रदक्षिणाकारभलक्षयश्चपलत्वनद्वरतिअनुहरस्यघनयतिचर्चद्राकलक्षणाक्षिचटायस्या ॥ यविर्धिपुर्ववतपत्तियस्या ॥ भुवनमे
 शश्चतुर्दशविषयमनुलपस्यरक्षिसदृशभूतजानेमाभिर्बर्धोभावनयस्या ॥ मयुतेपुमसिद्धाभूतभुवनविषलपद्महाएववर्धतअसाशितसद्भुद्धिकेशरत्नाच्छ्रोत्राणिशिराम्यवद्वासाना
 सौमय्यापायकल्लाद्यादलद्विकद्वयभालापुष्पाणिपस्या ॥ १६ ॥ अतिवेनप्रादिसप्तस्थाननामभित्ता ॥ चिप्रस्पर्शिकर्माणिउपकरणभूतानिचिप्रवशासनकामकर्माणि
 चिद्विभामानितयाविघनअतएवाचिरादेवविलक्षणार्थाक्षिभाणिकर्मानिर्माशसमर्थनचिरोनमृतिपुष्पवर्णितरूपालोकोलक्षणादरुपुष्पिकास्वाधिशामिचिद्वननएवहेतोरुपस
 हर ॥ १७ ॥ ॥ दक्षिर्धर्मासिद्धम० तत्त्वयमकारोनिर्वाणप्रकरणेपु०पट्टपञ्चाश सग ॥ ५६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥

यत्र पटादिस्थूलानामपि वायस्तत्र परमसूक्ष्मवासनानां स्थितिरसंभाविर्नैवेत्याह ॥ यत्प्रमाणाविति ॥ ७ ॥ ८ ॥ रजोरेणुं विवृत्तच्छुद्धा ॥ ९ ॥ १० ॥ स्वात्मनि स्वोदरे अखिलं
 पूरयति प्रसूतितथा विधे ॥ ११ ॥ समयाकारपूर्णतातद्गुणम् ॥ समस्यैर्जगदाकारैर्वाजितम् ॥ १२ ॥ हे अर्जुन त्वमतपूर्णत्वदर्शनादेवाभिमतानाकामानापरिहारो निवृत्तिल्ल
 क्षणयामन्नयुक्त्या विषयविषययुक्तविपुचिकारुपासदाप्रवृत्तिहेतुमहस्थितिमतः करणस्यावासनानि पुणमपास्य विभवः विगतससारवधो भियासर्वानर्थानामभूमिरभयस्य भावो
 भगवानहमेव भावेति सर्वभगवद्गीतार्थस्यार्ते सप्रहेणोपदेशः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ गङ्गीवधुन्यर्थस्य सोऽर्जुनः ॥ गङ्गाजगत्ज्ञायामिति

यस्मात्सौ सर्वपुत्रमेक्षीणा घटपटादयः ॥ वराकी वासना तत्र किं करोतु परेपदे ॥ ७ ॥ यथानलग्निरिषाप्यहिमलेशो विलीयते ॥ शुद्धमासा
 द्यचित्तत्त्वमविद्यालीयते तथा ॥ ८ ॥ क्वराकोरजस्तुच्छावासनाभागवधनम् ॥ कूपरितजगज्जालश्चित्तत्वविपुलानिलः ॥ ९ ॥ ताव
 रसुरस्य विद्येयं नानाकारविकारिणी ॥ यावन्नसंपरिज्ञातः शुद्धस्वात्मयमात्मना ॥ १० ॥ सर्वादृश्यदशः क्षीणाः स्विच्छते वादितानया ॥
 नभसीवपदे तस्मिन् स्वात्मन्यखिलपूरणे ॥ ११ ॥ समग्राकाररूपतत्त्वमग्राकारवर्जितम् ॥ वागतीतं परं वस्तु केन नामोपनीयते ॥ १२ ॥
 विषयविषयविपुचिकामतस्त्वं निपुणमहं स्थितिवासानामपास्य ॥ अभिमतपरिहारमंजयुक्त्या भवविभवो भगवान् भियामभूमिः ॥ १३ ॥
 श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इति गदितवति त्रिलोकनाथेक्षणमिव मौनमुपस्थिते पुरस्तात् ॥ अथ मधुपइवासिताज्जरवंडेव च नमुपैष्यति तत्र
 पङ्क्तुपुत्रः ॥ १४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ परिगलितसमस्तशोकभारपरमुदयं भगवन्मतिर्गतेयम् ॥ ममतव वचनेन लोकभर्तुर्दिनपति
 नापरिवो धिताज्जिनीव ॥ १५ ॥ इत्युक्त्वोत्थाय गङ्गां डीवधन्वा सहस्रिसारथिः ॥ अर्जुनो गतसंदहो रणलीलां करिष्यति ॥ १६ ॥ करिष्यति क्ष
 तगजवाजिसारथिद्वतक्षरद्विधिरमहानदीभुवम् ॥ शरोकरप्रसरमहारजः स्थलीतिरोहितद्युमणि विलोचनां दिवम् ॥ १७ ॥ इ० वा०
 वा० दे० मो० नि० पू० अर्जुनो पाश्चान्ते अर्जुनकृतार्थतानामाशुपंचाशः सर्गः ॥ १८ ॥ अर्जुनो पाश्चान्ते स मासम् ॥ १९ ॥
 ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ एतां दृष्टिमवष्टभ्य राघवाघविनाशिनीम् ॥ तिष्ठतिः संगसंन्यासवत्साप्येणमयात्मकः ॥ १ ॥

मत्तर्धेव ॥ धनुषश्चेत्यनद् ॥ १६ ॥ सौर्जुनो भुवक्षताः गजवाजिसारथयोद्भूताः श्रीमन्नवाहितायास्तथाविधाः क्षरद्विधिरमहानद्योयस्यातथाविधा करिष्यति ॥ दिवं च शरौत्क
 रप्रसरैर्माहाजोर्निर्मितस्थल्यवाचतिरोहितद्युमणिः सूर्यसहस्रक्षणविलोचनयस्यास्तथाविधा करिष्यतीत्यर्थः ॥ १७ ॥ इति श्रीवासीष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे निर्वाण० पू० अष्टपंचा
 शः सर्गः ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ जीवन्मुक्तपदस्य दाचेत्यमुक्ता चितः स्थितिः ॥ सुस्थिरास्याद्यया दृष्ट्या सा दृष्टिरिह वर्ण्यते ॥ १ ॥ अघविनाशिनी सर्वपापक्षय करीम ॥ निःसगता
 लक्षणा यः स न्यास सर्वत्यागस्त्वपदार्थशोधः सर्वजगतो ब्रह्मणि वाधलक्षणयद्ब्रह्मार्पणतत्त्वदार्थशोधस्तदुभयपरिशिष्टाख्य महावाक्यार्थसिद्धिदानैकरसभूमात्मानिष्ठेत्यर्थः ॥ १ ॥

विदुःपतिराजनाधीनानिपत्यधाविधमन ॥ ११ ॥ उत्तोपदेशकमनुपसहरन्जुनिर्वासनस्थितीप्रतिष्ठापयति ॥ शतासेने ॥ हेअजुनत्सउज्जिता अमिताआराधेनत
 याविधःसत्पावनतत्पसिद्धभागवद्गीतारूपभृगुपदेशसम्यगवमभ्यगलितमहामनोविभोहेसम्अपहृतिरपगतबभूवधाविष्टेरागुत्थानिवासनात्मनिशतलागलितचिस्रक
 शानमस्ररूप अतएवविगतभायानिबाणभरयतिरुतस्तिष्ठत्यर्थ ॥ १२ ॥ ॥ इतिश्रीषासिष्ठमन्त्रतत्त्वप्रकारोनि० पू समप्रकारासम्भ्रम ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ तत्त्वतो
 धेनसाधियासनाक्षयसमयः ॥ इहोपपाद्यतेनाप्यजुनस्पृकतापता ॥ १ ॥ हेअजुनत्सत्यसादातअनुपहृममुक्तत्वपुत्रेशान्मोहे सभासनाज्ञाननष्ट ॥ विलुप्तकलशामीकर
 स्वत्वत सिद्धात्सत्त्वस्वस्थिर्निर्वस्यन्ति साक्षात्कारोलभ्यतापाम्भसर्वसदेहीजनारादुतबभूवधाविकृष्टासदेह स्थितोस्तिअतस्तत्त्वावस्थितिर्बिषययथाभासम्यगहारकर्त्त
 दन्धनुवासानाधीजननिमज्जातिवस्तुगु ॥ सुखदुःखादिपुस्वच्छप्रपञ्चमिवाप्तसि ॥ ११ ॥ शतात्मविगतमयोऽज्जितामिताशोनिर्वाणो
 गलितमहामनोविमोह ॥ सम्यक्श्रुतमवगम्यपावनतस्तिष्ठालस्यपदतिरेकरातिरूप ॥ १२ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनि०
 पू० अजु० अजुनविश्रान्तिवर्णनं नामसप्तपाश सर्ग ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ नष्टोमोह स्मृतिर्लभ्यात्वससादान्मयाच्यु
 त ॥ स्थितोस्मिगतसदेह करिष्येवचनतव ॥ १ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ इत्यथोपदेशो धेनसशान्ताद्धृदयस्फुटम् ॥ तच्चित्तशान्तिमेवां
 तर्विद्विस्त्वमुपागतम् ॥ २ ॥ ॥ अत्रतश्चेत्परहितं प्रत्यक्केतननामकम् ॥ यत्त्वरोपविनिर्मुक्तयत्सर्वसर्वतश्चयत् ॥ ३ ॥ ॥ नकेचनविदत्येतत्
 दजगतादय ॥ भूतलाद्गगनोद्गोनिविहगममिवोन्नतम् ॥ ४ ॥ ॥ प्रत्यक्केतनमाभासशुद्धसकत्ववर्जितम् ॥ अगम्यमेनमात्मानविद्विदूरह
 शासिव ॥ ५ ॥ ॥ सर्वातीतपदत्यच्छविनाशुद्धस्ववासना ॥ नराकोतिपदद्रुज्जनदहिरण्मिव ॥ ६ ॥

मताविषयवतवचनकरिष्यालसिष्यामस्यर्थ ॥ १ ॥ एवमजुनेनकृतार्थत्वेवश्रोतृपिस्वोपदिष्टतत्त्वतो धेनसमूलसर्ववासनाक्षयपुनरुपपत्तिभिर्ब्रह्मविष्यमश्रीभगवानुवाच ॥
 इत्यपदत्तादिना ॥ तत्त्वतो धेनवद्वयोरमादिहसयोपदिसर्वात्मनारातास्तार्द्धसवासनासाक्षिभारातिसासर्वनिर्वासितत्वमुपागतमिति विद्मि ॥ तथाचभ्रुति ॥ यदासर्वेदमुप्य
 तेषामापस्यद्विभिरा अप्रमत्तोऽन्योभयत्तमभ्रमसप्तभ्रुतमिति ॥ २ ॥ ॥ अप्रमत्तास्तत्त्वावस्थायाप्रत्यक्केतनत्वकमपावकृतेसर्वीनस्थतत्त्वरोपविनिर्मुक्ततद्ब्रह्मचेत्यरहितमवती
 त्रिरोप ॥ ३ ॥ ॥ जगताभ्यस्तुसारयोर्द्वैतानाभ्यक्केतनत्वदनविद्वि ॥ उन्नतमूर्ध्वदृशगतम् ॥ ४ ॥ ॥ आभासमहाभूतविषयोद्वाराविषयोभासभासकम् ॥ अगम्यमविषयम् ॥ दूरां
 दूरमसिन्कटमिव ॥ ५ ॥ ॥ तद्वरतिप्रमथणायपुनराज्ञासनात्स्वभ्यस्तानिर्दिष्यासनास्याआवरणकीत्याह ॥ सर्वोतीतिमिति ॥ विरलभावादस्यच्छम् ॥ असगत्वाच्छुद्धम् ॥ ६ ॥

यत्र घटादिस्थूलानामपि बाधस्तत्र परमसूक्ष्मवासनानां स्थितिरसमाचित्वेवेत्याह ॥ यत्प्रामाविति ॥ ७ ॥ ८ ॥ रजोरेणुरिव तुच्छाक्षुद्रा ॥ ९ ॥ १० ॥ स्वात्मनि स्रोदरे अखिल
 पुरयति प्रसूतितथाविधे ॥ ११ ॥ समप्राकार पूर्णतातद्रूपम् ॥ समस्तैर्जगदाकारैर्वर्जितम् ॥ १२ ॥ हे अर्जुन त्वमत पूर्णात्मदर्शनादेवाभिमतानां कामानां परिहारो निवृत्तिस्तद्व
 क्षणयामत्र युक्त्या विषयविषययुक्तविषयविकाररूपा सदाग्रहतिहेतुमहत्स्थितिमतःकरणस्थावासनानि पुणमप्यास्याविभावः विगतससारवधो भयासर्वानर्थानामभूतिरभयस्य भावो
 भगवानहमेव भवेति सर्वभगवद्गीतार्थान्धाते सप्रहेणोपदेश ॥ १३ ॥ मौनमुपगम्य गुरस्तात्स्थितेति ॥ १४ ॥ १५ ॥ गाढीव धनुर्न्यस्य सोऽर्जुनः ॥ गाढ्यजगात्सङ्गायामिति
 यस्यासौ सर्वपूर्वमेक्षीणा घटपटादयः ॥ वराकीवा सनातनार्किकरोतुपरेपदे ॥ ७ ॥ यथानलगिरि प्राप्या हिमलेशो विलीयते ॥ शुद्धमासा
 द्यचित्तत्त्वमविद्यालीयते तथा ॥ ८ ॥ क्वराकोरजस्तुच्छावा सनाभा गवंधनम् ॥ कूपरितजगज्जालश्चित्तत्वविपुलानिलः ॥ ९ ॥ ताव
 रसुरत्यविद्येयं नानाकारविकारिणी ॥ यावन्न संपरिज्ञानः शुद्धः स्वात्मयमात्मना ॥ १० ॥ सर्वादृश्यदशः क्षीणाः स्वच्छतैवोदितान्था ॥
 नभसीव पदे तस्मिन् स्वात्मस्य खिलपूरणे ॥ ११ ॥ समप्राकाररूपं तत्समप्राकारवर्जितम् ॥ वागतीतं परं वस्तु केन नामोपमीयते ॥ १२ ॥
 विषयविषयविपूचिकामतस्त्वं निपुण महं स्थितिवा सनामप्राप्त्या ॥ अभिमतपरिहारं मंत्रयुक्तस्य भवविभवो भगवान् भियामभूमिः ॥ १३ ॥
 श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इति गदितवति त्रिलोकनाथे क्षणमिव मौनमुपस्थिते पुरस्तात् ॥ अथ मधुपइवास्मिता जगद्वेव च न मुपैष्यति तत्र
 पांडुपुत्रः ॥ १४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ परिगलितसमस्तशोकभारापरमुदयं भगवन्मतिर्गतेयम् ॥ ममतव वचनेन लोकभर्तुर्दिनपति
 नापरिबोधिता जिनीव ॥ १५ ॥ इत्युक्तोत्थाय गांडीवधन्वा सहस्रारथिः ॥ अर्जुनो गतसंदं होरणलीलां करिष्यति ॥ १६ ॥ करिष्यति क्ष
 तगजवाजिसारथि हुतक्षरहुधिरमहानदीभुवम् ॥ शरोत्करप्रसरमहारजः स्थलीतिरोहितधुमणि विलोचनां दिवम् ॥ १७ ॥ इ० वा०
 वा० दे० मो० नि० पू० अर्जुनोपास्थाने अर्जुनकृतार्थतानामाष्टपंचाशः सर्गः ॥ १८ ॥ अर्जुनोपास्थानं समाप्तम् ॥ १९ ॥
 ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ एतां दृष्टिं मवष्टभ्य राघवाघविनाशिनीम् ॥ तिष्ठतिः संगसंन्यासस्वस्वसार्पणमयः ॥ १ ॥
 मत्वर्थ ॥ धनुषश्चेत्यनङ् ॥ १६ ॥ सार्जुनो भुवक्षता गजवाजिसारथयो हुताः शीघ्रप्रवाहितायास्तुतथाविधाः क्षरदुधिरमहानयोपस्थातथाविधा करिष्यति ॥ दिवं च शरोत्क
 रप्रसरमहारजो निर्मितस्थल्या च तिरोहितधुमणि सूर्यस्तद्वक्षणा विलोचनयस्यास्तथाविधा करिष्यतीत्यर्थः ॥ १७ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० नात्ययप्रकाशे निर्वाण० पू० अष्टपंचा
 राः सर्गः ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ जीवन्मुक्तपदेऽस्पदाचेत्यमुक्ताचितः स्थितिः ॥ सुस्थिरास्यायया दृष्ट्या सा दृष्टि रिव वर्ण्यते ॥ १॥ अघविनाशिनी सर्वपापक्षय करीम् ॥ निःसगता
 लक्षणा यः सत्यास सर्वत्यागस्तत्पदार्थशोधः सर्वजातो ब्रह्मणि बाधलक्षणयद्वत्सार्पणतत्पदार्थशोधस्तदुभयपरिशिष्टाखद्वमहावाक्यार्थसिद्धिदानदैकरसभूमात्मानिष्ठेत्यर्थः ॥ १॥

एवविचारवतोलोकगत्ताविरुद्धव्यवहारकालेपिसास्थितिर्नाथीत्याशयेनाह ॥ सम्यगिति ॥ १४ ॥ यस्यमनःसमेभ्योपिसमेब्रह्मणिस्थितंसमहात्मासर्वदाअंतरुदयास्तम
 योन्मुक्तस्थितिरितिपरेणान्वय ॥ १५ ॥ व्यग्रहारकालेतादृशस्थित्यप्रच्युतावुपपत्तिमाह ॥ भावेति ॥ यतोयभावनेयवाद्द्वयपदाह्रुतेनव्यवहारतइत्यर्थ ॥ तथाचाहु ॥ भा
 वद्वैतसदाकुयाक्कियाद्वैतनकर्हिचित् ॥ अद्वैतचिपुलकेपुनरद्वैतगुरुणासहेति ॥ १६ ॥ १७ ॥ लुदयोहेरुवोमानापमानादिदु खम ॥ कथतस्मिश्चिन्मणौजीवन्मुक्तेव्यवहार.प्रसर
 तितत्रादर्शएवदृष्टातइत्याह ॥ अविभागमिति ॥ इवकारोभिन्नकम ॥ यथाआदर्शदृश्यमानोजनव्यवहार अविभागमादर्शस्यवैचित्र्यविभागविकारमकृतैवप्रतिविवतितद्व
 च्चिन्मणावर्पित्यर्थ ॥ १८ ॥ १९ ॥ वाच्यवाचकशिष्यतदीहागुलतद्वाक्याद्याख्यानकल्पनाचमत्कारैर्ममआदेशस्त्वदुपदेशोपितन्मयाश्चिन्मयएव ॥ २० ॥ चमत्करोतिविवर्तते ॥ प्र

वस्त्राकाशमनाद्यंतकेवेयताममात्मनः ॥ इतिनिश्चयवानंतःसम्यग्व्यवल्लतिर्वहिः ॥ १४ ॥ उदयास्तमयोन्मुक्तस्थितिरंतःससर्वदा ॥ ना
 स्तमेतिनचोदितिमनःसमसमस्थितम् ॥ १५ ॥ यस्यखस्येवशून्यत्वंसमहात्मेहतदुः ॥ भावाद्वैतपदारूढःसुषुप्तपरयाधिया ॥ १६ ॥ व्य
 ग्रहार्यपिसंक्षोभनेत्यादर्शनरोयथा ॥ आदर्शपुरुषस्येवव्यवहारवतोपिच ॥ १७ ॥ नयस्यलुदयोहेरुवोमनागपिसमुक्तिभाक् ॥ अविभा
 गमिवादशोचिन्मणौप्रतिविवति ॥ १८ ॥ चितेःपरमनैर्मल्याद्व्यवहारोयथागतः ॥ चिच्चमत्कृतिरेवेयंजगदित्यवभासते ॥ १९ ॥ नेहास्यै
 क्यंतचद्वित्वंममादेशोपितन्मयः ॥ वाच्यवाचकशिष्येहागुरुवाक्यैश्चमत्कृतैः ॥ २० ॥ आत्मनात्मनिशातैवचिच्चमत्कुरुतेचिति ॥ चित्सम्यं
 दोहिसंसारस्तदस्पंदःपरंपदम् ॥ २१ ॥ चित्संपदशमनेनेयंपरिशान्प्रतिसंस्तुतिः ॥ महाचित्तेनतेर्थोशिभावापोभावनाक्षयः ॥ २२ ॥ अ
 सन्नपित्वभावांतत्संवित्संपदउदाहृतम् ॥ शून्यत्वमजडंयत्तत्परमाहुश्चितेर्वपुः ॥ २३ ॥ तत्त्वेनभावनायत्तासंस्तुतिःसानुभूयते ॥ अभाव
 नाभात्रलयात्साचनिःसाररूपिणी ॥ २४ ॥ केवलंकेवलीभावात्तद्रूपासैवशिष्यते ॥ चित्संपदमेवसंसारचक्रप्रवहणंविदुः ॥ २५ ॥

स्पदोविवर्तएव ॥ २१ ॥ नेतवमहतिअपरिच्छिन्नेब्रह्माकारेचित्तेनेपरिणतेसतियःअशभावस्यजीवजगल्लक्षणैकदेशभावस्यायोऽपगम.सोऽर्थ.परमपुरुषार्थःसएवभावनाक्ष
 योवासानाक्षयश्चेत्यर्थ ॥ २२ ॥ यद्यस्माद्धेतो असन्प्रसविस्सदउदाहृतजडस्वभावमापादयति तत्तस्माद्धेतो.स्पदशून्यत्वमेवअजडतत्परमचितेर्वपु.स्वरूपमित्यनुभवनिष्ठा
 आहु. ॥ २३ ॥ अनात्मदर्शनरूपायासस्तुति.साअनात्मजगदाकारस्यतत्त्वेनयाथार्थ्येनयाभावनातदायत्तातथैवानुभूयते ॥ तदभावनामात्रेणभावनालयात्साजीवन्मुक्तसस्तु
 तिर्दशपदवान्नि साररूपिणीनवधक्षमेत्यर्थ ॥ २४ ॥ कथतर्हिजीवन्मुक्तौसाशिष्यतेतदाह ॥ केवलमिति ॥ केवलीभावात्नि.स्पदचित्चिन्मात्रीभावात्सासस्तुतिस्तद्रूपाचिद्रूपैवशि
 ष्यतेअतश्चित्स्यदमेवसात्मानादिरूपससारमाहुरित्यर्थ ॥ २५ ॥

सवनविरपयमस्तीत्यवोधपुत्रससति प्रययस्यति ॥ २६ ॥ २० ॥ स्वभाव स्वासतत्त्वतद्वोधप्रमाणे ॥ २८ ॥ भोगवासनाक्षयात्सहजसिद्धभोगानाभितनमेव प्रवृत्तस्य जी
 वमुक्ततायालक्षणम् ॥ कुतोसोभोगान्नभाषयतितादाह ॥ इतन्मति ॥ २९ ॥ प्रवर्तीतिपूर्वार्थमपि ॥ कोनुमुत्पत्त्यादिनावर्णितेभ्योविधेकाहितक्षणेभ्यः अपरालक्षणम् ॥ ३० ॥
 दूरार्तलक्षणान्तरमाह ॥ चिदिति ॥ मदीयात्तत्रिषेधेनेनभोक्तृभाष्यभोगकोणस्यरुद्रेद्वितीत्यस्यागुत्वासाध्यात्मिकपिणीअस्तीतिर्योर्नानिष्यय स्वभ्यासः संप्रकृतः संप्रकृतलक्षण
 प्रित्यय ॥ ३१ ॥ यातुतस्यसर्वजनबद्धेधाराण्यनिमित्तेभोगेप्रयत्तितादाध्यायेद्वैवेत्याह ॥ यदिति ॥ योलोकानुरोधसिद्धादीभ्यः प्रयमानानपिभोगान्परमार्थानमुक्तेसमुद्दिमस्त
 त्वविश्रयात्पानभोहमममसक्त्योक्तानुरोधसिद्धार्थस्यमपिपुनर्गर्भेभोहतितादास्यदध्यायेद्वैवेत्यर्थ ॥ ३२ ॥ मनुसायद्विदध्यायेद्वैवेत्यर्थ ॥ ३३ ॥ चिच्चैत्यचेत्यकोटिस्था
 माहमानप्रमयादिफटकादीवहेमनि ॥ पृथगस्तिनधस्यंदध्रितेयांसंस्थतिर्भवेत् ॥ २६ ॥ चित्तमेवचितिस्यंदत्तद्वोधोहिसंस्थतिः। अवो
 धमात्रेचिरस्मद फटकत्वमिवोत्थितम् ॥ २७ ॥ बोधमात्रविलीनेस्मिच्छुद्धाचिद्रामरिष्यते ॥ स्वभावबोधमात्रेणक्षीयतेभोगवासना
 ॥ २८ ॥ भोगाभावानमेवहपरमज्ञत्वलक्षणम् ॥ इतोनाभिमतता सर्वज्ञस्यभोगा स्वभावत ॥ २९ ॥ प्रवतिकोतिदमोहिदुरन्ध्रकिलवा
 छति ॥ एतदवपरविद्विज्ञत्वस्यापरलक्षणम् ॥ ३० ॥ स्वभावेनैवभोगानांयत्किलानभिवाछनम् ॥ चित्तस्यद्वैवसर्वान्तरूपिण्यस्तीति
 निष्यय ॥ ३१ ॥ योत प्रकृत स्वभ्यासोज्ञत्वशब्देनसंस्तुत ॥ योनुर्मुक्तेभुज्यमानानपिभोगान्समुद्दिमान् ॥ ३२ ॥ लोकानुरोधसिद्ध
 र्थसहतिगुह्येनभ ॥ विनाशनिमयाधुनानसिद्धिरवगम्यते ॥ ३३ ॥ कचिदात्मावलोक्यस्वाभावदलनैरपि ॥ चिच्चैत्यचेत्यकोटिस्था
 तावत्यस्यतिविश्रमम् ॥ ३४ ॥

तत्रिष्वरवर्षात्सवेतिप्रशङ्कनुद्दिशसिर्वजननभोहगुहजनमदीयमेवेतिप्रवृत्तिगुद्विवाक्यप्रवैवेतिसाकयलक्षणत्वेनोक्ततादाह ॥ विनेति ॥ सिद्धिर्निरतिशयानद्मात्मतत्त्व
 म् ॥ प्रयाषष्टिप्रमप्रसिद्धार्त्तभाषयानपरिच्छिन्नात्मदृष्टिनिरासद्वारात्तादाधमोपयुक्तमितितादाक्षणमुक्तमित्यर्थ ॥ ३३ ॥ तर्हिदेहात्मगुद्विन्निरासद्वारात्प्रवर्तनोपयोगित्वा
 दस्तथादाहसिगानाममवलनविषाहसकियाधितमुक्षणार्त्तनस्यान्तरादाह ॥ कचिदिति ॥ यदिकचिच्छब्दाद्वेविद्वदनुभवेवास्वभानाप्रयवलनविषाहसैरपिपुत्रवर्त्ततावर्तनशरत्वा
 स्वावलाकेउपयोगेनसिद्ध स्यान्तदावपिलक्षणस्यान्तुतर्त्तलीत्यर्थ ॥ अथवाअकचिन्मयेतिष्येत् ॥ आत्मावलोक्येत्तद्व्यापिभाषिअकचिन्मयाप्यरिच्छिन्नाकारयुन्ययाअ
 रतद्वलनकाराधुन्याधितानास्वाभावदलने स्वभावदलनसदृशाहसकोटिभिरपिसिद्धिरूपयोगोनाशगम्यतइत्यर्थ ॥ मनुजलसायाह ॥ चिदितिनिमित्त ॥ इयचित्तादाधरवोभात्मा
 अज्ञानच्छन्नाभभतिताहस्यकोटिस्था स्वप्रकारधुन्यादिकोउपयुज्यविद्यासातीत्यमपिरस्यद्विषिणीषगुत्वात्तत्त्वासाधिविषयमपिसिद्धयेनेनचिच्चन्यस्यमिति ॥ ३४ ॥

यदा अतः सम्यग्बोधोदय स्यात्तदा स्पन्दशक्रम साभिधानक स्वनाम्ना सह क्रापियाति बाध्यत इत्यर्थः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ आत्यन्तिकप्राणचेष्टोपरमोपि स एवेत्याह ॥ यदिति ॥ मध्यमनिर्वचनीयमपिरूपयन् ॥ ३७ ॥ न विद्यते अस्य चित्तिरज्ञानस्पन्दश्च यस्याश्रिते प्रशमनोक्षाख्यं विदुरित्यर्थः ॥ यदा चित्तात्मा चित्तं स्पन्दः शुद्धचित्तः स्फाररूपब्रह्माकारस्तस्य धुराभवति तदान्न वायनमोक्षाय ॥ ३८ ॥ चित्तिरर्थव्यर्थसंविच्छित्तिश्चित्ताकारो निर्वाणतदुपरमश्चेद्वेदो न विदते चेत् ॥ ३९ ॥ तर्हि ॥ ४० ॥ समोक्षो मास्तु समानिर्वक्षे

इदं यावदबोधो धात्वा स्पन्दते स्पन्दरूपिणी ॥ सम्यग्बोधोदयोतः स्यात्स्पन्दं स्पन्दं दशक्रमः ॥ ३५ ॥ क्रापियाति च संशान्तदीपवत्साभिधानकः ॥ चित्तः प्रशान्तरूपायादीपिकायाः स्वभावतः ॥ ३६ ॥ स्पन्दं स्पन्दमयो नेह कथं वास्ति मनोगापि ॥ यदस्पन्दस्य मरुतो न सन्नासन्नमध्यगम् ॥ ३७ ॥ रूपं तदेवास्वचित्तिस्पन्दायाः प्रशमं चिते ॥ अभिन्नः स्याच्चित्तः स्पन्दः शुद्धचित्स्फाररूपवृक् ॥ ३८ ॥ न बंधायनमोक्षाय स्थित आत्मनिकेवलम् ॥ चित्तेति रर्थसंविच्छित्तिनिर्वाणेन च विदते ॥ ३९ ॥ तद्वंधमोक्षपक्षपादनां मापीह न विद्यते ॥ मोक्षोऽस्त्वित्येव बोधोतः पूर्णता क्षयकारणम् ॥ ४० ॥ समास्त्वित्यपि बंधस्ते श्रेयोऽसंवेदनं परम् ॥ यदनाभासमजडं तद्विद्विपरमंपदम् ॥ ४१ ॥ चित्तः स्वरूपं संस्थानमचेत्यनुवृत्तात्मकम् ॥ यः संकल्पनशब्दार्थरूपः स्पन्दो महाचित्तः ॥ ४२ ॥ बंधमोक्षादिकाहोसौ प्रेक्ष्यमाणः प्रणश्यति ॥ प्रेक्षणादेव संशान्ते त्वहंभावे निरास्पन्दः ॥ ४३ ॥ न विद्वः केन किंकस्य बध्यते वाथ मुच्यते ॥ संकल्प एव रचिते बुधश्चेदविभागवान् ॥ ४४ ॥ तदसंकल्पमस्पन्दं सर्वजातमवारितम् ॥ स्पन्दे स्पन्दमयेवाततन्मयत्वात्सदा चिता ॥ ४५ ॥ संक्षानेन च संसारो निस्पन्दो चिद्वनो स्थिते ॥ चित्ते जएव चित्स्पन्द इति बुद्धे निरंतरम् ॥ ४६ ॥ व्यतिरिक्तश्चित्तः स्पन्दो न किंचिदवशिष्यते ॥ अस्मिन् दृश्यमये दीर्घस्वप्ने स्वप्नांतरं व्रजन् ॥ न ज्ञो माह मुपादत्ते स वर्गत्वात् स्वसंविदः ॥ ४७ ॥

पाचिदस्त्विति बाह्यच्छापि बंधः ॥ किं तर्हि श्रेयस्तदाह ॥ श्रेय इति स पादेनार्थद्वयेन ॥ ४१ ॥ कस्तर्हि बंधमोक्षादिकव्यवहारार्हं पदार्थस्तमाह ॥ यदिति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ कस्तर्हि चित्तं संकल्पस्पन्दस्यागोउपायस्तमाह ॥ संकल्प एवेति ॥ बुधो विवेकी स्वरचिते संकल्प एव चेदिदमयासकलितमिदनेति पूर्वपरविमर्शं न विभागजहाति तर्हि जातोपि सक्त्यो बहिः स्पन्दजननाक्षमो दृष्टान् श्रुतित्यथा देव सर्वमवारितमसक्त्यमस्पन्दं च जातमवेत्यर्थः ॥ ४४ ॥ एव चिता प्रबुद्धचैतन्येन स्पन्दे संक्षानेन स्पन्दमयेवाततन्मयत्वात्सदा चिता ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ मोक्षस्य च लनादिभ्यः ॥ ४७ ॥ पक्षिण एवेत्याह ॥ स्पन्द इति ॥ ४८ ॥ अथवा चित्तप्रकाशव्यतिरेकेण स्पन्दो न्योनास्तीति दर्शनादपि न निवर्त्तित इति ॥ चिदिति ॥ ४९ ॥ मोक्षस्य च लनादिभ्यः ॥ ४७ ॥

अनिशपस्मिन्मरुसभायाभाषाअपिषल्लसवज्जगदाकारोपलभा स्वदनतयपुकानवासाद्वलेनमुगमयथास्यात्तथाउपगतउत्पद्यत तथाउकसवसावतानासत्ता।स्थ।१८५५
पा३नि ०२उकसवित्तुया सकन्कस्नकाएकपास्त्रिमलतिर्लायेततयत्यगत्तानयेवमुक्तप्रकारेणप्याननेविशारेणावगमयपरमेत्सर्व ॥ ७८ ॥ ॥ इतिश्रीपाणि

धम०तास्यप्रकाराणि पू ०कनरदेतय संग ॥ ५१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अद्वितीयस्यशुद्धस्यप्रस्थानिजभाषया ॥ सर्वाकारे स्थितिरिद्विभिभूतिरुपदिश्य

त ॥ १ ॥ बाणतत्रद्विधाविभूति प्रपचयेत्पुल्लप्रमुष्यान्मयमनिर्देशाणि ॥ एवमिति ॥ तस्यास्तान्निष्ठा ॥ तथाचतयततोत्कथदिशविभूतिपूत्कर्षोभानुपादिहुरातिप्यतिभा

ष ॥ १ ॥ तथामानुपानदेविभूषणदेवैर्निर्तितरीयभूतिवर्शानतलोत्कर्षकमयमभूमिकानिर्देश ॥ तदुक्तभूमिकासुसुखोत्कपमाह ॥ आकारोति ॥ कर्माकरोतरस्थेदेवज

ननेतेषणाभ्य ॥ २ ॥ तस्मिन्मूलिआनरद्विभूतिविशारेपिमाटिन्मयशयारतम्येनतिष्ठतीतिरस्थोभनुष्यगधर्वादिर्जनलोच ॥ स्वीर्कसाययेतिननुत्तरगधर्वापुनरभूमिकोव

यनादतिप्रसप्तमनिशमगमवित्तिसत्तायस्मिन्नेतेसकलकलनाकारपकागलति ॥ उपत्येतेस्वदनमुभगयत्रसर्वोपलभाध्यानेनेवतम

वगमयप्रत्यगात्मनमत ॥ ५८ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०मोक्षोपायपुनि०पू०प्रत्यगात्मावर्धोनामैकोनपण्डितम सर्ग ॥ ५९ ॥ ॥ ६५ ॥

श्रीवन्मिष्टुवाच ॥ ॥ एवभाषपरतत्त्वचिह्ननपरमपदम् ॥ तस्याएतेमहारूपावक्ष्यविष्णुहरादय ॥ १ ॥ विभूतिभि स्फुरत्युच्चैर्जनाकु

पानपादव ॥ आयाशगमनायामि कर्दाभि न्रीब्जतेचिरम् ॥ २ ॥ तस्येतेवजनेनेहस्वर्गस्वर्गोक्तसायथा ॥ तद्याप्यागनधियतेतद्याप्या

गनशाब्धने ॥ ३ ॥ तद्याप्यर्जान्यतेनागतव्याप्यागनरुध्यते ॥ अपारपरमाकाशरूपिण परमात्मन ॥ ४ ॥ सतासामान्यरूपचेन्मनाग

पिविभाष्यते ॥ तत्त्वनिर्भयमन्नेणजानुर्मुक्तमनामुनि ॥ ५ ॥ कुर्वन्ससारकमाणिनभूयशरितप्यसे ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ मनोनुदि

रहपरश्चित्तचञ्चलपगतम् ॥ सतासामान्यमाभातमनसासकिमुच्यते ॥ ६ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ यद्वक्षसवदेहस्यभुक्तेपिवतिव

ल्गति ॥ आदत्तेविनिहृत्यत सवित्सवेदवर्जितम् ॥ ७ ॥

इत्याधम ॥ तत्सवान्नदोक्तपद्यधिमूलमूलनत्वधोभेनपाप्य ॥ अनेतिसर्वोपने ॥ १ ॥ नजीभ्यतेभाषणपाठनिमित्तरानायाविभिनर्पाब्जते ॥ नरुभ्यतेबुद्ध्याविभि ॥ ४ ॥ त

त्तराजनु साधारणजनुरागोपिद्विस्त्यासपार्थिनपरितप्यसेर्कपुनरुक्तमशरीरयुक्तोत्तराणम्यय ॥ ५ ॥ यमिभाबनाज्जनुनपरितप्यतेतत्सतासाभान्यरूपार्कनिर्देशोपपुनसवि

शयम् ॥ आपोतस्यनिभतिषयनमसगतम् ॥ द्वितीयेतेद्याप्यभानुनपरितप्यतेइत्यात्मनिकपयतिनापोच्छेदवणनयमुक्तमित्यशयेनराय पूच्छति ॥ मनइति ॥ मनोबुद्ध्यादिसवदेत

यमस्यपादयन्निर्देशोयभाभातपूषधिभाषमससतासामान्यमिद्विलयाप्यतेतमनस्तीमनआदिसवधिशेषवपवाश्रवसात्माइश्वरइत्यय ॥ ६ ॥ नाभयवचवाधोत्तरपरिशिटिनि

शिरायेमनिशतर्ककार्तिकसविशारयन्तिवाधिभाषयसासामान्यभुक्तेर्कनुसर्गजीवभाषेव्यीश्वरभाषेभुक्तेषयदुनस्युतमसवद्वद्वद्वयमानसभ्याभतेदेवोक्ततेवजगतस्तत्त्वम् ॥

तमनुलक्षितमननकोश्व द्वाधम्याशयनवर्हित सभाषय ॥ यदिति ॥ आदत्तेनआपासत्यसमर्पकाष्टे ॥ विभिद्विष्टिमुद्रातिप्रलभयो ॥ सविस्तेवधर्वाजर्कनदूरीयतायाम ॥ ७ ॥

स्थितमेवकंठचामीकरवद्भेनार्जितम् ॥ ८ ॥ तदेवविषयादिकार्यानुस्यूतं द्विभूतियोपवर्ण्यतेसार्वात्म्यप्रदर्शनायेत्याह ॥ तदित्यादिना ॥ ९ ॥ तत्तयारसर्नेद्वियतया ॥ नेत्रे
 चक्षुरिद्वये ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ अहंकृत्याअहंकारतया ॥ सविद्विबुद्धौ ॥ सविद्याबुद्धितया ॥ १३ ॥ १४ ॥ चेतनेचतुर्विधभूतेषु ॥ १५ ॥ तत्रविशेषाकारसत्तापित
 देवेत्याह ॥ अमरेष्विति ॥ १६ ॥ कालस्यकमेयुगसवस्तरत्यादिभेदे ॥ ऋतावित्यादिसप्तपच ॥ १७ ॥ नियमेननियतितया ॥ १८ ॥ १९ ॥ बाल्येनेत्यादयोभावप्रधाननि
 त्यसर्वगतमाद्यंतरहितंस्थितमर्जितम् ॥ सत्तासामान्यमखिलंवस्तुतत्त्वमिहोच्यते ॥ २० ॥ तत्स्थितंस्वतयाव्याप्तिशब्देशब्दतयास्थितम् ॥
 स्पर्शस्थितंस्पर्शतयावचितत्वकयास्थितम् ॥ १ ॥ रसेलीनंरसतयारसनायांतुततया ॥ रूपेरूपतयादृष्टुनेत्रेलीनंचदकया ॥ १० ॥ द्राण
 द्राणतयादृष्टुंगंधेगंधतयोदितम् ॥ पुष्टंकायतयाकायेभूमावपिचभूतया ॥ ११ ॥ पयस्तयाचपयसिवायौवायुतयास्थितम् ॥ तंजस्तया
 तेजसिचबुद्धौबुद्धितयागतम् ॥ १२ ॥ मनस्तयामनस्यंतरहंकृत्याप्यहंकर्तौ ॥ रूढसंविदिसंविद्याचित्तोचिततयोस्थितम् ॥ १३ ॥ दक्षे
 दक्षतयालग्नंपदपदतयोदितम् ॥ घटेघटतयारूढंवटेघटतयोस्थितम् ॥ १४ ॥ स्यावरेस्यावरत्वेनजंगमत्वेनजंगमे ॥ पाषाणत्वेनपाषा
 णेचेतनत्वेनचेतने ॥ १५ ॥ अमरेष्वमरत्वेननरत्वेननरेषुच ॥ तिर्यक्चेनचतिर्यक्षुकिमिवेनकिमिस्थितौ ॥ १६ ॥ कालक्रमेकालतयाऋ
 तावृत्ततयातथा ॥ त्रुटिक्षणनिमेषादौस्थितस्ततयाविभुः ॥ १७ ॥ शुक्लेशुक्लतयाजातंरुणोरुणतयास्थितम् ॥ क्रियाशुरूपंदरूपेण
 नियतौनियमेनच ॥ १८ ॥ सांस्थितःसांस्थितौस्थित्यानाशेनाशतयास्थितः ॥ उत्पत्तिरूपेणोत्पत्तावास्थितःपरमेश्वरः ॥ १९ ॥ बाल्येनवा
 ल्येविश्रांतोयौवनेयौवनेनच ॥ जरसाचजरारूपेमरणेमरणेनच ॥ २० ॥ इतिसर्वपदार्थानामभिन्नःपरमेश्वरः ॥ कङ्क्षोलसीकरोर्मणिणाम
 ब्याविवपयोभरः ॥ २१ ॥ नानातैर्षाल्वसत्यैवसत्येनानेनचैवहि ॥ कल्पिताचित्स्रभावेनवेतालःशिशुनायथा ॥ २२ ॥ सर्वत्रसांस्थितिमता
 विगतामयेनव्याप्तंमयेदमखिलंविधैर्विलासैः ॥ चिद्रूपिणैवकलनाकलितात्मनेतिमत्त्वोपशान्तमतिरास्वमुखंमहात्मन् ॥ २३ ॥ ॥ श्री
 वाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ इत्युक्तवत्यथमुनौदिवसोजगामसायंतनायविधयेस्तमिनोजगाम ॥ स्नातुंसमाकृतनमस्करणाजगामश्यामा
 क्षयेरविकरेश्वसहाजगाम ॥ २४ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०मो०नि०पू०विभूतियोगोपदेशोनामषष्ठितमःसर्गः ॥ ६० ॥ दिवसः ॥ १६ ॥
 ईशाः ॥ २० ॥ पयोभरोजलसामान्यमिव ॥ २१ ॥ कथमयमेवैकोनानात्वेनस्थितइतिचेत्साज्ञानाथातिकल्पनयैवभवस्तुतइत्याह ॥ नानातेति ॥ २२ ॥ हेमहात्मन्सर्वत्र
 सस्थितिमताचिद्रूपिणामयाआत्मनास्वेनैवेयजगत्कलनाकलितकल्पिता इदमखिलमयैवविधैर्विलासैर्व्याप्तममैवेयविभूतिर्नमद्व्यतिरिक्ताकिंचिदस्तीतिमत्वाउपशान्तमिति
 यस्तथाभूतआस्वत्वमहिम्निष्ठेत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम०तात्पर्यप्रकाशेनिर्वाणप्रकरणेपू०षष्टितमःसर्गः ॥ ६० ॥

नृवसाभ्यनेपुनयास्त्रमायासमजात् ॥ सर्वप्रजाविरोधेन मांत्वा सर्वस्य भव ॥ १ ॥ यदि सर्वजगत्समात्मन स्वमद्वैतीयातिक्रियविभूतिस्त्विह मत्मा विदशास्त्रमवधूति
 रित्यभासत अस्तद्विदशातुतस्त्रमनुज्म किनुद्वैतर मत्स्येव भासत इति वैषम्ये को हेतु न च दीर्घकालानुद्वस्यात्मा कथं यागातीति तस्माधानयुक्तम् ॥ मत्मा दीनापराध
 यापुण्यतो विधिरकाटसमारानुद्वस्यास्यतावाव्याधिकयापते रित्याशयेन रात्रयुच्छति ॥ यथेति द्वाभ्याम् ॥ १ ॥ अस्माक अस्माकमेव प्रपञ्चेद्वैतर सत्यजगत्स्य कथमुच्य
 तानप्यकादीनामित्यर्थ ॥ २ ॥ अथाधिरागानुद्वसिरेव सत्यता यमद्वैतेन तेषां धिरागिरागानुद्वसिरित्याशयेन च सिद्धमभाषते ॥ अस्मिन्ति ॥ यथायप्यजगत्प्रमुखासकाच
 स्योप्रातरात स्वप्नानां भावादस्य आपते स्तर्हीतान पूर्वसर्गद्वानामस्य अनुभूयमानसर्गदेव आसमताच्चतुर्धियग्नयामलक्षणजीवयति भासात्मा सत्यपूषाभातितापि संप्रवत

॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ यथास्माकमुनेस्त्रपुरपत्तनमद्वैतम् ॥ तथैव पद्मजादीनां यदि देहपरिग्रहः ॥ १ ॥ तथैव दंष्ट्रसंजातयदिसर्वमस
 न्यम् ॥ तदस्माकद्वैतर भूत्यय कथमुच्यते ॥ २ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ अस्मत्सर्गवदाभातिपूर्वसर्ग प्रजापते ॥ आजीवयति
 मासाब्धौ विधत्ते ननु वास्तव ॥ ३ ॥ सर्वगत्वाच्चिते सर्वजीव सर्वत्र सस्ति ॥ सात्वासम्यग्दर्शनोत्पासम्यग्दर्शननाशिनी ॥ ४ ॥ स्वप्ना
 मप्रतिभासोत्पद्यप्यसमुपस्थित ॥ अर्हताप्रत्ययैकानासृवातिद्वैतस्थित ॥ ५ ॥ स्वनेक्षिप्रविनाशित्वयथापुंसां नदस्यते ॥ सर्वस्वमे
 तथैव तद्वक्षणाभिहृत्यते ॥ ६ ॥ स्वप्नो यपुरुषस्यास्मप्रतिभासस्य यो भवेत् ॥ रामास्मदादिसर्वात्मा भवेत्तादृश एव च ॥ ७ ॥ यत्स्वप्नपु
 रुषाज्जाततत्स्वप्नपुरुषात्मकम् ॥ भवतीत्यनुभूतं हि यद्वैजितफल यथा ॥ ८ ॥

स्वतत्त्वज्ञानवाधितत्वाद्वास्तवानमिच्छते ॥ १ ॥ यथावद्वानतावच्छिते सर्वगत्वात्सर्वजीवो भवति सर्वप्रवससति सत्येव भवति शास्त्रस्य पार्थनविरोध्यज्ञानोत्पासम्यग्दर्शनेन मद्दु
 शीतप्रत्यास्तया विधेयम् ॥ २ ॥ अतएवास्मप्रकाशने तत्त्वज्ञानवाधित स्वप्नामपेक्षामप्यभिभाषोयः समुपस्थितः सः अस्मात्प्रवाहनाप्रत्ययेनैकान्तापूकीभूतः स्रष्टुः अति
 दृढस्थितः ॥ ३ ॥ तर्हि प्रजापतिभिः स्वकल्पितप्रपञ्चम्यात्मावोधेन विप्रविनाशिता पुनो नानुभूयत इति चेन्नोक्तकाद्वैतमतिवधादित्यशयेनाह ॥ स्वमेवेति ॥ यथा सुप्तमुखात्मा
 मभाषाप्रकर्षमिच्छत्वात्समेविषयानमपेक्षिप्रविनाशित्वनदस्यते यास्यद्वैतस्य अगत्यापि प्रक्षणाप्यप्रक्षानातिह विनाशित्वबोधेन निर्वधोऽप्युक्तमद्वैतस्यार्थः ॥ ४ ॥ इतराम अत्य
 सुप्रपुरुषस्य प्रतिभासस्य प्रतीतिरयमिति ह स्वप्नः अस्मादादिसर्वजीवजगत्भाषायादृशाभाषयन्तमभाह्वयद्वैतस्य अनेकप्रकारादृशमद्वैतस्यार्थः ॥ ५ ॥ अस्तु तादृशः किंन
 वलभाह्वयः ॥ यद्वैति ॥ यथा तत्त्वार्थादीनां कोऽप्यत आत्यन्तकप्रकारात्प्रत्यक्षानुभूत्येव तद्वैतिप्रत्ययः ॥ ८ ॥

अस्त्वेवंततोपिकतत्राह ॥ असत्यमेवेति ॥ असत्येनमन.पुनपेणयत्ताध्यतेतदसत्यमेवेतिस्मिन्मतेजन्मतिरस्युर्गतरकार्यार्थक्रियासमर्थोपयनसत्यत्वभावपशुत्ताजल्पः ॥ १० ॥ किंचास्मादीनामपिस्वामसर्गादिपद्मसत्तेतत्तदानीदृष्टप्रत्ययमेवभवतिनमिथ्याबुद्धिस्तदादृश्यतेनैतावतास्यसयेनहेतुनानयुक्तनेनहेतुनादृष्टप्रत्ययितमपिरित्याज्यम् ॥ १० ॥ किंचास्मादीनामपिस्वामसर्गादिपद्मसत्तेतत्तदानीदृष्टप्रत्ययमेवभवतिनमिथ्याबुद्धिस्तदादृश्यतेनैतावतास्यसत्येत्यर्थः ॥ अभ्युपेत्यप्राजापत्यस्यसर्गास्यदीर्घकालस्थायित्वमिदसर्वमुक्तम् वस्तुतस्तत्तस्यदैर्घ्यमपिहरिथ्यद्रस्वमर्द्धेर्षवदत्यकालेपिसंभवतीत्याह ॥ निमेषमात्रमिति ॥ वार्धिकपुरइवप्रवृद्धपौरअयप्राजापत्यसर्गस्त्वम् ॥ ११ ॥ प्रजापतेरिवसर्वेषामपिसत्यस्वप्नेपुनर्दानीदीर्घप्रपचताप्रत्ययोऽस्येत्याह ॥ सुदीर्घेति ॥ १२ ॥ चिद्वर्तनप्रसिद्धिकत्व

असत्यमेवतद्विद्विदसत्येनसाध्यते ॥ असत्येर्षसमर्थेपिनयुक्तंभावनंघनम् ॥ ९ ॥ येनतेनपरित्याज्यमसद्भावनभावनम् ॥ दृष्टप्रत्ययितंस्वप्नपुरुषात्समुत्थितम् ॥ १० ॥ भवत्यात्मनिसर्गादिदृष्टप्रत्ययमेवतत् ॥ निमेषमात्रःपौरोषंसर्गस्वप्नःपुरश्चस्थितः ॥ ११ ॥ तस्मिन्निमेषेप्राप्तिमन्कल्पनापरिकल्प्यते ॥ सुदीर्घस्वप्नखंडोयंचयथोदितिप्रजापतेः ॥ १२ ॥ सर्गाख्यःसर्वभूतानांप्रत्यकुमुदितस्तथा ॥ चित्तत्वस्यैवभावेनसर्गवर्गपरंपरा ॥ १३ ॥ स्फुरत्यभेद्रवत्वेनयथावत्तविवर्तनैः ॥ यथास्वप्नात्मिकैवेयंसर्गलक्ष्मीर्नवास्तर्वा ॥ १४ ॥ तदासंभवतीदंवैतल्यदंप्रलयंगतम् ॥ यद्यथायादृष्टदृष्टतत्तादृशिविद्यतेतथा ॥ १५ ॥ नहिपर्यनुयाक्तव्याःस्वप्नविभ्रमरीतयः ॥ नतदस्तिजगत्यस्मिन्त्यन्तसंभवतिभ्रमे ॥ १६ ॥ विचित्रासिपुलोकेपुहृष्यतेवस्तुदृष्टयः ॥ जलमध्यंज्वलत्यग्निर्पथार्थोवडवानलः ॥ १७ ॥ नगराण्यंवरैस्तियथावेमानिकाश्रयाः ॥ शिलास्वप्नानिजायतेहेमाद्राविवपादपाः ॥ १८ ॥ एकांतेसर्वपुण्यानिसंतिकल्पतरौचयथा ॥ शिलाःफलंतिफलिवद्यथारत्नगुल्फकः ॥ १९ ॥ शिलांतःप्राणिनःसंतिभेकाद्विशिलांतरे ॥ दृष्ट्वावारिनिर्यातिचंद्रकांतोपलादिव ॥ २० ॥ निमेषेणपटोयातिपटतांस्वापसंविदि ॥ असत्यमपिवुध्येतस्वप्नेस्वमरणंयथा ॥ २१ ॥

पदप्रत्ययमिथ्यात्वेप्रयोजकत्वोभयत्रापिसमानमित्याशयेनाह ॥ चित्तत्त्वस्येति ॥ १३ ॥ १४ ॥ तस्याजापत्यपदसर्गादिसहितप्रलयगतमत्यन्तासंदेहेतिननिरोधोनचोत्सत्तिर्नवज्जोनचसाधक नमुमुक्षुर्नैवमुक्तिरित्येपापरमार्थतेर्नादप्रसिद्धश्रुतिवचनसंभवतीत्यर्थः ॥ नचत्वंतासंदेहचेकथव्यवहारार्हमितिचेत्तथादृष्टत्वादेवनवपर्यनुयोज्यमस्तीत्याह ॥ यद्यथेति ॥ १५ ॥ अज्ञानस्याघटितघटनासामर्थ्यादपिनपर्यनुयोज्यतेत्याह ॥ नतदिति ॥ १६ ॥ असंभावितानावहूनाजगतिदर्शनमुदाहरति ॥ विचित्रादित्यादिना ॥ १७ ॥ हेमाद्रौनिर्मितिके ॥ १८ ॥ एकांतेएकदेशेसर्वाणिपुण्यानिपुण्यफलभूताभ्युत्थितामिदमपिप्रतिवस्तूनि ॥ पुण्याणीतिपाटेनस्यदृष्टम् ॥ यथाशब्दाःसर्वत्रोदाहरणार्थः ॥ फलिवद्वृक्षवत् ॥ रत्नगुल्फकाभ्युत्थितामणिगुच्छाः ॥ १९ ॥ २० ॥ स्वापसंविदित्येमे ॥ २१ ॥

खणदीमशक्तिर्ना ॥ २१ ॥ नकलतिनास्यते ॥ यथाभोक्षउत्पन्नां प्रलनस्युं प्रपच सत्योस्तु भोगा शान्तता सनु नियतेभक्त्यती वेदाअपमाणीभवतु दस्यादीनां
 विषयसत्यसकस्यानीधितान्यमिमकलतीत्यर्थ ॥ १४ ॥ असमाभाविताअभ्येधविधिप्रारम्भविषया शनरगधर्मादिमायाविलासैर्दृष्टादित्यन्वय ॥ २५ ॥ देशेदूर
 लारीषद्वयादरिकस्यारय कालभ्रंस्तान्त्रिकमभ कदधारयोमप्रयोगविक्रमपात्रार्थपादिद्विधैर्भोगिभि सधरणीये विद्याचमवायनुमवेशैश्चजातास्तेनेविधिप्रारम्भविम
 धट्टादित्यय ॥ २६ ॥ सत्यभ्यदवायक्रियासंभोग्यस्यलथाविधाट्टादितिपूर्वणान्वय ॥ इदानीमसभोग्ययम्रद्वीनाराधादिगर्धीसभगतीतिसम्वटपयते ॥ २७ ॥ एव
 प्रदर्शनासमाविषाठय समविषयमन्त्रयेतरक्षोपेक्षासंभर सरसिद्धयेत्यत्रयिप्रातयेभगर्भीत्यय ॥ एवमप्राप्तनागवर्शनसत्याकिचिदस्तिजगत्सामानादशनोनुसत्यकि
 आकास्मिकजलंभ्यांविधियतेसुतगयय ॥ वितानमिवस्वेवारितिवृत्तिसखणदीयय ॥ २८ ॥ उद्दीयतेशिला स्पूला पक्षवतोयय ॥ शि
 लांतप्राप्यतेसर्वननुधितामणेखिव ॥ २३ ॥ धितानिफलत्याशुदेवंपानांतरेखिव ॥ तान्येवनकलत्याशुमक्ष्मादीनाचरायव ॥ २४ ॥
 अचंतानांपुरुरंतकमयअनुमानिव ॥ एवमाप्राप्तयान्येवविचित्रारंभविभ्रमा ॥ २५ ॥ दृष्टा गभरगधवविलासैरप्यसमवा ॥ देश
 कालक्रियाद्वयद्वरसधरणीयजा ॥ २६ ॥ अयांगधवजंजितानानता सत्यसमवा ॥ असमव समवोयमपिमायुपपयते ॥ २७ ॥
 समवोऽसमव मन्यकसिद्धयेससविभ्रम ॥ नतदक्लिनयसत्यनतदक्लिनयन्मया ॥ २८ ॥ सर्वसर्वेणसर्वसर्वसर्वसर्वसर्गाभिधानके ॥ स्व
 नेतिमप्रधीर्जतु पश्यतिस्थिरतायया ॥ २९ ॥ सर्गस्वप्नममनुद्धि पश्यतिस्थिरतायया ॥ अमाद्भुमांतरेगन्धुस्वभात्स्वप्नांतरवजन् ॥ अ
 तिस्थिरप्रत्ययभागिहजावोविमुद्यति ॥ ३० ॥ अभांतरअभ्रानिपातदोपाल्प्रशुवन्मुग्धग प्रयाति ॥ मोहययापातमयैकरूपजीव
 कयासद्यतिपातमृद ॥ ३१ ॥ इ वांवांदंमोंनिंपूं जगत्स्वप्नकयननामएकपथितम सर्ग ॥ ६१ ॥ ॥ ६३ ॥
 ॥ द्रावसिपुउवाच ॥ ॥ अत्रापववक्ष्येहमितिहासमिभष्टणु ॥ यद्वत्तकस्यचिद्विद्वो किंचिन्मनशास्त्रिन ॥ १ ॥ आसीत्किंचिन्म
 हांसिस्तु सभाप्यभासतत्पर ॥ नित्यंस्वप्यवहारेणक्षिपयत्यस्त्वर्त्तदिनम् ॥ २ ॥

धिरस्तीनिकलितमिस्त्रा ॥ भवति ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ यथामुण्योयमभ्यनुनिपातयतीतिभ्यपनिपातस्यविधात्समोहशेषाच्छुभाच्छुभांतरप्रयातितयासखनी

पातयतीतिमद्यत्रिपातागारयसाराप्रबुधोष पातमपयपाएककथनम्यगम्यमध्यैर्निर्गमनमस्ति यद्यतयाविषमोहोदृष्टादिगमयशेषस्यमयतीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ ॥ इतिभ्रातारोस

धमंतारयप्रकारानि ० पूं एकपथितम सम ॥ ६१ ॥

॥ ६३ ॥

॥ विधिप्रधासनायोगान्मानवेहामिभिभमम् ॥ वषयतेओषटाख्यानेसिस्तुमानसर्वाटितम्

॥ १ ॥ अथकास्मिद्वयमात्रप्रागणच्छन्निमिषांभितेर्देउहादृष्टाभूतमितिहासपुराणसम् ॥ यद्वत्तसयन्मय ॥ १ ॥ यद्वत्तस्यातिदीतिवैराग्यादिसयन्मोमिस्तुपरिभाट्ट ॥ स्वप्यवहा

एवमप्यवोचिदप्यवपननादिभ्यवहादृष्ट ॥ २ ॥

समाधिश्चित्तस्य ध्येयाकारदाढ्येन पूर्वस्वरूपान्यत्वापादनं तदेवार्थमाचनिर्भासस्वरूपशून्यमिव समाधिरिति पतञ्जलिब्रूयन् ॥ तदभ्यासनशुद्धपूषणात्मना ॥ १० ॥ अतः समाधिश्चित्तमिव ॥ ३ ॥ एकधीरेकाग्रचित्तः ॥ ४ ॥ सामान्यजानाशास्त्रसंस्कारहीनास्तद्वृत्तिताचित्तचेष्टानुसारिताम् ॥ ५ ॥ नरातरयतिधर्मानियचितपामरपुरुषातररूपं यथा अंशुआवर्तने कृते प्राक्तनप्रवाहस्पदस्य समस्य स्थानस्य च सत्यागमात्रेण नाभ्याकारमावर्तयित्वा पातरेण तिष्ठति तद्वत् ॥ ६ ॥ तत्र नाना रीयकीनामकल्पनामाह ॥ तेनेति ॥ ७ ॥ ८ ॥ लटो मत्तः ॥ ९ ॥ पार्ठरभ्ययनै सत्कर्मानुष्ठानैश्च तृष्टिमतस्तुटनपृथक् जनचरित्रेण ॥ १० ॥ अहर्वापारनिष्ठया आतदतिशेषः ॥ अतः संस्कारात्मना लीना व्यववहृतिर्य

समाध्यभ्यासशुद्धतस्य चित्तं क्षणेन यत् ॥ चित्तयत्याशु तद्वाङ्गच्छत्यं विवर्तयतीति ॥ ३ ॥ कदाचित्समाधानविरतो तिष्ठेदकधीः ॥ किंचित्संचितयामास स्वासनस्यः क्रियाक्रमम् ॥ ४ ॥ तस्य चित्तयतो जाता प्रतिभेयमिति सतः ॥ भावयाम्याशु लीलार्थं सामान्यजनवृत्तिताम् ॥ ५ ॥ इति संचित्य चेतोस्य स्थितं किंचित्तरांतरम् ॥ स्पंदसंस्थानसंत्यागमात्रेणावर्तने विवर्तयतीति ॥ ६ ॥ तेन चित्तनरेणाथकृतं नामात्मवांछया ॥ जीवटोस्मीतिसहसाकाकतालीयवस्थितम् ॥ ७ ॥ जीवटो विजहाराय सस्वप्नपुरुषश्चरम् ॥ स्वप्ननिर्माणेन नगरे कस्मिंश्चिदतुरवीधिषु ॥ ८ ॥ तत्र पानं पौमत्तो भृङ्गः पद्मरसं यथा ॥ लीलयेव दृढं लक्ष्मः सुष्यापघननिद्रया ॥ ९ ॥ स्वप्ने ददर्श विप्रत्वं पाठानुष्ठानतुष्टिमत् ॥ प्रतिभामात्रसंपन्नं चित्ते देशांतरासिवत् ॥ १० ॥ कदाचित्सद्विजश्रेष्ठस्त्वहर्वापारनिष्ठया ॥ सुष्यापातं त्व्यवहृतिर्वीजतायामिव द्रुमः ॥ ११ ॥ द्विजोपश्यत्स्वयं स्वप्ने सामंतत्वमथात्मनि ॥ समासंतः कृताहारः कदाचिद्वननिद्रया ॥ १२ ॥ अपश्यद्राजतां स्वप्ने ककुब्बल्यपालिनीम् ॥ लालिताभोगपूणेन पुष्पोषेण लतामिव ॥ १३ ॥ सकदाचिन्मूषः स्वस्यः सुष्यापासमिति हितः ॥ पुरोभाविनिजाचारः स्वकार्यमिव कारणे ॥ १४ ॥ अपश्यत्स्वात्मनि स्वप्ने सुरलीलमनिंदितम् ॥ दक्षकोशरसो ह्यासो मंजरीलमिवोदितम् ॥ १५ ॥ सासुरसोरिति श्रुतांति त्रिंशद्वां गाढा मुपगता ॥ मृगीत्वमात्मनि स्वरमावर्तत्वमिवांबुता ॥ १६ ॥

स्य ॥ यथा बीजतायादुर्मोतर्गते विदधादिसंस्कारआलतद्वत् ॥ ११ ॥ सामंतत्वमाह लिकराजताम् ॥ १२ ॥ कृताहारो भुक्तवानसन्नुभोषननिद्रयाराजतासामान्यककुभादिशावलयानिपालयितुं शील्यस्यास्तथाविधाम् ॥ १३ ॥ पुरोभावीफलदानाद्योपस्थितो निजः स्वीयः त्वया सक्तिरूप आचरो यस्य ॥ स्वकार्यदक्षतादि ॥ कारणो बीजे ॥ १४ ॥ बहुपुरुषसंभोग्यानिंदितसुरलीलमप्रारम्भम् ॥ रसो ह्यसौ चेतनत्वकल्पनयोक्तिलक्षणया दक्षजीवोक्तिर्वा ॥ १५ ॥ मृगीनयनसौंदर्याभिलाषवासनयामृगीत्वमपश्यदित्यनुकल्प्यते ॥ अबुता अंबुसाभ्यावस्था ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ त्रिरथास्मदशानमलिनमेति सविद्वानाग्रहसाह ॥ त्रिपञ्चद्वि ॥ चित्तस्य दृष्टमुरसस्कारपाह्वितासितिसस्कारेस्त्वतिवत्समस्याप्यवर्जनादित्यशय ॥ १८ ॥ तना
 पष्ठवासीकवराष्ट्रनाभभूष ॥ वनेद्वीनाभनेपसिद्धलताग्रहमिषविलसन्गरीडा ॥ १९ ॥ सायनाकषिकाळभग सविद्यासाक्षिधैतभ्येननिद्राजडतांष्टुपुतिमनुभूयबीजातस्था
 याग्राभ्युत्ताकारायाधियोक्षपमिषलक्षयस्यासयाविषयासन्नोभ्याधियाधमराकारोदुद्धसस्कारयाध्यात्मनभमरमपस्यदित्यभ्य ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ कौस्तुभ
 मधुमकरदंषयीन्द्रिशेष ॥ २१ ॥ वयसनीअस्यासक सर्गविसस्यनालगेनालसलम ॥ २२ ॥ पदभ्यवसितम् ॥ ज्ञानमेवधे ॥ २३ ॥ तेमगेनसाभमराभिनानलिनीमर्दिने
 साधुगीलोलनपनाकदाचिनिद्रयाहता ॥ स्वनेदर्शवल्लीवत्साभ्यासाहदमात्मनि ॥ १७ ॥ तिर्यञ्चोपिप्रपश्यतिस्रमचित्स्रभावत ॥
 हृदनांचश्रुतानांश्चेतस्मरणमक्षतम् ॥ १८ ॥ सावभूवलतापुष्पफलपष्ठवशात्लिनी ॥ वनेद्वीवनोपानलताग्रहविलासिनी ॥ १९ ॥
 धीर्जातस्मांकुसाकाररूपयेहाधिक्रुद्धया ॥ सापस्यदतसवित्यासुदलवनमात्मन ॥ २० ॥ कंचिकालंसुपुमस्यफलयाजडतांषना
 म् ॥ अनुभूयददर्शापस्वात्मानंअमरंस्थिरम् ॥ २१ ॥ पदपदोविजहारायवनेवनलतास्वसौ ॥ पद्मिनीपुष्पफुल्लासुतरुणांष्विववह्नम
 ॥ २२ ॥ त्रियाविषयाधरत्नादुरसवल्कोसुममधु ॥ अमत्कुसुमसपासुमुकावल्लीविलासिपु ॥ २३ ॥ सयभूवसरोजिन्याव्यसनीधिसना
 लग ॥ क्वचिद्वरतित्येतिचेतोजडमतेरपि ॥ २४ ॥ तामाजगामनलिनीपरिलोलयिगुगज ॥ रम्यवकुक्षययैवमूढानांभूतेपदम्
 ॥ २५ ॥ नलिनीमर्दितासैवसमंतेनसपट्पद ॥ गतोदतांतरंधीहिरिवपूर्णत्वमाचर्यो ॥ २६ ॥ अमरोवारणालांफादाराणालोकभावना
 त् ॥ ददर्शान्मानमोदमत्तहकितयोदितम् ॥ २७ ॥ शुक्सागरगंभीरगजस्वातेपपातह ॥ तमोपनयनेशून्येसंसारहृद्वजीवक ॥ २८ ॥
 धभूववह्नमोराक्षोमहापरवर्लांतक ॥ सदाभदपलक्षीबोपूर्णोतीवनिशावर ॥ २९ ॥ कदाचिदसिनिर्दिशच्छिन्नसास्तमुपाययौ ॥
 विवेकानिलनिर्तूनरूपोजीवह्वात्मनि ॥ ३० ॥

धनेनगालनममपदप्रदेशास्यहंतारंगत सत्यसुखप्रकण्ठधीर्हरिषभ्यभाणभूजलभापर्या ॥ २६ ॥ वारभस्यालोकादवलोकनादाराणस्यालोक्यतइत्यालोकाकारस्त
 प्राबनारात्मानपतइस्तिमाउदितिसपन्नंदरं ॥ २७ ॥ सगज रगतइतिएकनिर्धितगर्हं धनेभ्यभ्रस्यलाविषयेभ्योपिपनेकठोरससारजीवकइवपारधमधु रान्यननुभनप्र
 ॥ २८ ॥ त्रियावरदमुत्तराभ्यपि ॥ २९ ॥ सकवाविशुषस्येनेनिशापुजेचरतीतिनिशावर सन्नसिभिर्धीपस्यर्द्धनिर्नर्तावशस्त्रांमुलिभ्यानिर्दिशा कपायिकासाभिभ्यच्छिन्न
 समस्तवृत्तमुपायया ॥ कीबोकीबोपाधिर्द्वैषाभ्यभिधानद्व ॥ ३० ॥

गजपदानाहलिसमूहानांकुमस्थलापेभ्य उच्चलितानुर्डीनात् ॥ अभ्यासाच्चिरिशीलनसस्कारात् ॥ अत्युडयनदर्शनसंस्कारोद्धोषितादित्यशयः ॥ ३१ ॥ पुन पूर्ववासनेपे
त्यर्थः ॥ अवोधिना अज्ञस्य ॥ शेषषष्ठीननुकर्त्तरि नलोकेतिनिषेवात् ॥ ३२ ॥ सविद्यादर्शनेनतदुद्धोषितवासनयेतियावत् ॥ ३३ ॥ योनिष्वन्यासुसङ्कुट्टन्नित्युक्त्या हस
पद्मवनेमूर्त्ताविष्यकच्छेदवारण. हरिणोदेहयादावित्यादिवक्षमाणदिशाअतरालेपचारीतिजन्मानिजातानीतिगम्यते ॥ तथाचात्रोक्तहंसजन्मद्वयानतरंरुद्रतागतःससार
शतपद्येतेरुद्रःसोहंव्यवस्थितइतिवक्ष्यति ॥ सकदाचित्सुनहंसजन्मपामोऽप्येहसै सगतोविजहारेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ तत्रहसंसंसद्विब्रह्महंसगुणाकारादिवर्णनश्रवणात्सशब्दातन्नाम
सहितातदाकारार्थवतीचेतिद्वेधापिब्राह्मसात्मिकासिवित्अहमपीदृशोब्राह्महस स्यामितिवासनातत्रतस्मिन्जन्मनितस्यहसस्रभूतस्यास्यभिक्षुमनसःप्राग्वर्णिताद्वरसस्थर्वाह्वत्

पश्यन्गजपदाकुंभस्थलाप्रोच्चलितानलीन ॥ गंहस्यभ्रमराभ्यासाद्भ्रजोभूयोप्यभूदलिः ॥ ३१ ॥ सेवमानोवनलतांपुनरायात्सपद्मि
नीम् ॥ दुस्त्यजोहिदुरभ्यासोवासनानामवोधिनः ॥ ३२ ॥ तत्रहस्तिखुराक्रांतःपुनःसंचूर्णतांपयौ ॥ पार्थस्यहंससंविन्यावभूवकलहंस
कः ॥ ३३ ॥ कलहंसश्चिरतरंयोनिष्वन्यासुसङ्कुट्टन् ॥ कदाचिद्बहुभिर्हंसैःसंगतोविजहारह ॥ ३४ ॥ ब्राह्महंसालिकासंविन्यावार्थवती
मनाक् ॥ तत्रपुष्टास्यतस्यांतःप्रागंडरसर्वाह्वत् ॥ ३५ ॥ सतच्चिंतांचरन्मृतोदहंव्याधिषुणाहतः ॥ तत्संविन्यनुसंधानाज्जातःपद्मजसार
सः ॥ ३६ ॥ तत्रातिसंततविवेकवतोविलासैःसंबोधितोविगतलौकिककवस्तुदृष्टिः ॥ मुक्तःस्थितोनुनयुगांतविधौविदेहमुक्तेनतेनाकिमुभा
विविभाष्यमेतत् ॥ ३७ ॥ इत्यार्षवांवा०वा०द०मोक्षोपायेषुनि०पू०जीवदोषास्थानेस्वप्नशतरुद्रीयेभिर्क्षुसंसारोदाहरणानामद्विषष्टि
तमःसर्गः ॥ ६२ ॥ ॥ ७३ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ सकदाचिद्दशांशरुद्रंरुद्रपुरंरवगः ॥ वैरिचनल्लिनीनाललीलाभाभेनलीलया ॥ १ ॥

पुष्टाधर्मीभूतेत्यर्थः ॥ ३५ ॥ सताब्राह्महसचित्तभवेदृढचरन्नावर्तयन्व्याधिषुणाभिहतोमृतःपद्मजस्यसारसोलक्षणयाहसोबाहनमित्यर्थः ॥ ३६ ॥ तत्रतस्मिन्जन्मनिब्र
ह्मलोकेवअतिशयेनसंततैर्विवेकवतःप्रजापतेर्विवेकवैराग्यतत्त्वज्ञानाद्युपदेशविलासैःसम्यगबोधितः अतएवविगतालौकिककवस्तुषुभोग्यवर्गेषुसारतादृष्टिर्यस्यतथाविधःसन्मु
क्तोजीवन्मुक्तोभूत्वास्थितः ॥ एवजीवतैवनिरतिशयानन्दमोक्षसुरेखलब्धेयसति ब्रह्मणासहतेसर्वसंप्रामेयतिसचरे परस्यातेकतात्मानःप्रविशतिपरपदमितिश्रुतेयुगांतविधौद्विपरा
धवासानेब्रह्मणासहविदेहमुक्तेनतेनहंसेनाकिमधिकभाविषाध्य एतत्तुर्धाभिर्विज्ञाव्यचित्यम् ॥ उदितिवितर्क ॥ ज्ञानेनैवसमूलानर्थनिवृत्तेर्निरतिशयानन्दावामेश्वसपादित
त्वात्तदतिरिक्तपुरुषार्थाभावाच्चास्यकतकल्यत्वादित्यर्थः ॥ ३७ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम०तात्पर्य०नि०पू०द्विषष्टितमसर्गः ॥ ६२ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ रुद्रभूतेनतेनात्रपूर्व
देहप्रबोधनम् ॥ तेषाचशतरुद्रत्वमैकारम्यचेहवर्णयति ॥ १ ॥ सहमोलीलयाअनायासेनैववैरिचासनल्लिनीनालेलीलाःक्रीडास्तस्याभेनपद्मजसामीप्यमुक्तिपदप्राप्तिबलेनेति
यावत् ॥ कदाचित्सप्तजनेनसहंरुद्रपुरगतोरुद्रदर्शी ॥ १ ॥

तत्र यद्वत्स्यमानयोगेभ्यः पादेष्विदमृजोत्कपरां नासत्सहस्रसाहस्रपिठराहशासनपाठः स्यादिति निश्चिता बुद्धिरभूत् ॥ ननु जीवभूतस्य निर्वासनस्य हसस्य कथं रुद्रत्वस्य हा न
 द्वाहनाभ्यासनदहत्यागनपुनरुदरादिरपारण्य ॥ यदि तु भारतस्य पित्राभ्यामिदं निष्पाद्येन तस्मान्नादेहोभोभ्यपाररथशोयाहर्हरतारपारण्यतर्हि रुद्राहशासनपाठोऽप्यनुपयोग
 यस्तथा रुद्रस्य भूतपातद्राहस्यकर्मफलत्वायागाच्चेति चेत्तथाह ॥ प्रतिनिश्चय इति ॥ मायमुल्लोकराभाजिकृपुर्तिनिश्चयः तस्माद्रूप्यमुक्तिः सा च कर्मोपास्तिकलभावत्येव ॥ वे
 दोभूत्सादृशानप्येवं प्रियुगेरिति भावः ॥ २ ॥ माप्येतज्जन्मातीक्ष्णुपाराध्यशोयोनीतयेच्छपायोगिबन्धानसोदृशतरकभ्यनेन पूर्वदेहत्यागमाश्रयित्वाशयेनाह ॥ रुद्रभूतबपुरिति
 ॥ १ ॥ गणकोटिपुगारिष पांश्वेदपागाणपत्यपहस्यति यावत् ॥ ४ ॥ साहस्यमुक्तौ जगत्सहारादिभ्यापाराधिकाराभावे विद्यमानेभ्यः पादिनामसिद्धरुद्रसाम्यमस्तेष्वेव स्यादयेनाह ॥ रु
 द्र इति ॥ अनुत्तमसर्वोर्गेश्वर्यविलासेश्वरसिद्धरुद्रकर्मजनपाशान्धेन ॥ ५ ॥ त्वयमेकस्मिन्मनस्येवोपायः ॥ ६ ॥ ७ ॥ आदृतिस्मरणपातकोनियतः ॥ अहमयमभाक्तनपार

तदयुद्धिरभूतस्य रुद्रोहमिति निश्चिता ॥ प्रतिप्रियवदादर्शद्रागित्वेव हि विधिता ॥ २ ॥ रुद्रभूतवपुस्तनतनुंतस्याजनामसौ ॥ गथ पव
 नतांगच्छुभकृत्सुभक्तपकयथा ॥ ३ ॥ सुरुद्रो रुद्रभवने विजहार ययेच्छया ॥ तैत्ति शिवपुराचरैर्गणकोटिगारिषुया ॥ ४ ॥ रुद्रस्त्वनुत्त
 मज्ञानविलासकतयाया ॥ स्वमशेषवत्तांतमपस्यत्वाक्तनधिया ॥ ५ ॥ निरावरणविज्ञानवपुः स भगवांस्तदा ॥ उवाच स्वयमेकांत
 स्वस्मन्नगतविस्मृत ॥ ६ ॥ अहो नुचिन्नामायेयतताविश्वविमोहिनी ॥ असत्येवापि सद्रूपमरुभूमिपुवारिवत् ॥ ७ ॥ इति प्रथममाज्ञा
 तविद्याहविस्ततो गतः ॥ सवसपन्नसर्वज्ञगगनादिविभावनान् ॥ ८ ॥ यदृच्छया स्थितो जीवो भूततन्मात्रं जितः ॥ कस्मिंश्चिदभूतवत्स
 र्गमिसुरलुभितो भितः ॥ ९ ॥ तं नावयययधेनव हि सैरविहारिणी ॥ लीलाविलुलिताकारायदारम्येति भावतः ॥ १० ॥ सर्वभावापमर्दं
 नतदभ्यासवशात्तदा ॥ तामेव सांत्वय भूदिसुस्त्यक्तान्यमननोदयम् ॥ ११ ॥

आधिकस्थित्याचरेष ततो मायया चित्तोर्गुरुस्थानकायेयं निषमसकम्पवर्णिता गतद्व्याधीरभाज्ञानस्य तमिलयः ॥ आदरासकभ्यादेशाहसर्वसंपन्नं सान्धित्योसर्वकोजहो गम
 नादिभिर्भाषाभ्यजानतस्य पाठः ॥ ततोपटच्छपाभ्यष्टिसप्तविंशतिगपुल्लोहेर्विद्याभासात्तानुपवेशेभूतिः स्पृष्टैस्तन्मार्गं यद्वैतं यद्वैतं हेस्तादाभ्यसवर्गाभ्यासेन तद्भनवासनादेषि
 र्देषिभ्यः परदृष्टिकेन सर्वशोभोभूत्साहसितरत्यर्थः ॥ सप्तमीष-अतारिकालाज्जन्मपरापरामुन्यभक्तसिद्धिस्सर्वोदारायसमाधिपाटयादिति शेषः यैरलुभितो भितुः परित्याह
 भवत् ॥ ९ ॥ आसाक्षात्मायस्यस्तस्यारम्येवासासनुनिर्देषेणाह यदेणवाचित्त निरोधाभ्यासपाटवेन पूर्वदेहात्तत्किं किं स्मरणराक्यं भूषणदर्यायति ॥ तेनेत्यादिना ॥ तेनाभिस्तुपाव
 दपश्चाद्वनस्यैर्षेणस्मृतेरदहस्ययवनाहलपादार्तानां लज्जेरदहस्ययवनायाप्येन्द्रियादीनां च यधेन निरोधेन बहिर्देवतादि विषयो विषयस्य यदादौ नानसंजगद्विलीला रभ्येति भावतः अ
 भितुष्टिताकारा आरभ्य नतदहस्ययवनाचापे बलीकृतसिद्धिरुद्रसप्तभाषोपमर्दनाच्च भूतिनिपराण्यय ॥ १० ॥ ११ ॥

१८६० ॥ जतिशुष्यतीति यावत् ॥ १२ ॥ तस्यैवासिद्धस्याप्यशास्त्रीयमानसखेलनपदत्तावनयपरपरोक्षयो भूदित्याह ॥ सदित्यादिना ॥ तेषु देहेषु योनिषु ॥ जरढवासन इत्यनेन शास्त्रीयवा
 सनारौ धित्ये अनाद्यनयवासनोद्भवोऽवश्यभावीति सूच्यते ॥ १३ ॥ तानेव सन्निमित्तपचयति ॥ आत्मनीत्यादिना ॥ भावस्योद्भूतस्य अभावस्यानुद्भूतस्य च विपर्ययैव परीत्ये
 साध्यो अभ्यासापदवा दिवलवानेव वा सनाचयो वधते उद्भवति अन्यस्तिरोभावतीत्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ धर्मप्रचयसहितया कामुकतया ॥ १६ ॥ लोचनपदेन मृगलोचनसौ
 चमलतिश्वेतसि यारूढासैव विजृम्भते ॥ वल्लीत्यजति नैदाधीपीतमप्यंशुमाधवम् ॥ १७ ॥ साभिक्षुर्जीवदो भूत्वा जंतुर्जरठवासनः ॥ तेषु
 देहेषु च भ्रामरं धेष्विवपिपीलिका ॥ १८ ॥ आत्मनि द्विजभक्तत्वात्सोपस्थद्विजतामय ॥ भावाभावविपर्ययसि बलवानेव वर्धते ॥ १९ ॥
 सामंततामवापासौ विप्रः संततचिंतिताम् ॥ सातत्येन रसः पीतः फलतामेति पादपे ॥ २० ॥ राज्यार्थधर्मकार्याणां कर्तृत्वात्सो भवन्त्यपः ॥
 सकामुकतया राजा सुरक्षीत्वमवापह ॥ २१ ॥ लोलालोचनलोभेन साम्नामृगिरसशालिनी ॥ बभूव वासनामोहश्चाहोदुःखाय जंतुषु ॥ २२ ॥
 मृगीसावतचित्तस्यावभूव विपिने लता ॥ अवस्थंभाविलवनलतिकानुबभूवह ॥ २३ ॥ अंतःसंज्ञा विराभ्यस्तंभमखमथात्मनि ॥ सा
 पस्थत्वावमर्देन सदा तद्भावभाविता ॥ २४ ॥ सवारणसुरक्षोदमनुभूयाथ भावितम् ॥ भूयो भूयः प्रवभ्राममहासंस्तुति संभ्रमान् ॥ २५ ॥
 संसारशतपथैते रुद्रः सोहमहं स्थितः ॥ अस्मिन् संसारसंभ्रमे स्वमनोमात्रसंभ्रमे ॥ २६ ॥ एवमत्यंतचिन्नासु संसारारण्यभूमिषु ॥ बद्धी
 प्वहमतिभातस्त्वशून्यास्त्रिवभूरिशः ॥ २७ ॥ कस्मिंश्चिदभवंसर्गल्वहं जीवदनामकः ॥ कस्मिंश्चिद्वाह्यश्रेष्ठः कस्मिंश्चिद्विशुधाधिपः
 ॥ २८ ॥ हंसः पद्मवने भूत्वा विध्यकच्छेचवारणः ॥ हरिणो देहयन्त्रादौ दशमहमिमांगतः ॥ २९ ॥ अत्र वर्षसहस्राणि चतुर्थगशतानि च ॥
 समतीतान्यनंतानि दिनर्तुचरितानि च ॥ ३० ॥ मम प्रथममेव प्राकलितस्य परात्पदात् ॥ तत्त्वज्ञानितयारूढो भिक्षुत्वे योग्यताक्रमः ॥ ३१ ॥

भूयो भूयो प्यतिक्रम्य गतश्च ब्रह्महंसताम् ॥ स एव प्राक्तनो भ्यासः फलितः संगमो दयात् ॥ ३२ ॥

दयलक्ष्यते तद्दोषेन लोका रसशालिनी रजिता ॥ ३३ ॥ लवनच्छेदनम् ॥ ३४ ॥ सावमर्देन लवेदनावमर्दसहितलतादेहेन ॥ ३५ ॥ भूयो भूय इत्यनेनंतरालिकानिवारणालिहंसा
 दीनिनवतिजन्मानि स्तनान्युच्यते ॥ ३६ ॥ साभिक्षुरहसने वरुद्रोहमिति स्थितः ॥ ३७ ॥ अशून्यासु सत्यास्त्रिवभातासु ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ विध्यकच्छेचवारणो हरिणश्चाभवम् ॥
 इत्यं देहयन्त्रादिपदान्मनोयेचाह मिभावाणीत रूपदशागतः ॥ ४० ॥ मम प्रथमसर्गकालादारभ्य परात्पदाच्चिदेकरसत्पाच्चलितस्य प्रच्युतस्यात्रास्मिन्सारे वर्षसहस्राणि च
 तुर्यगशतानि च अनंतानि सप्ततीतान्यनंतानि दिनर्तुचरितानि च ॥ ४१ ॥ मम भिक्षुत्वेन त्वज्ञानितया भवितुं योग्यताक्रमः श्रवणमननाद्यभ्यासरूपो रूढोऽपि प्रमादादतिक्रम्य
 भूयो भूयश्च जन्मपरंपरया ब्रह्महंसतागतः स एव प्राक्तनो भ्यास इत्यस्य तद्वत्संगमो दयाद्ब्रह्मत्वेन त्वज्ञानफलेन फलित इति द्वयोरन्वयः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

अतएवशास्त्राप्रसाधनाभ्यासोऽप्यप्राप्तविभेदेनैकअभ्याभिर्भावहितोऽपिपुनरुद्भूयपुरुषार्थसाधयत्येवेत्याह ॥ दृढाभ्यासइति ॥ स अत्यतमरसेनजन्मसद्वेक्षणव्यवहितोऽपि
 निरोध ॥ २८ ॥ तस्यशुभोपिभाषनाभ्यासस्तुन्यपुनस्तथाभाभ्यासव्यवहितोऽपिपुनरुद्भवैतथाह ॥ कान्तालीयेति ॥ २९ ॥ तस्यशुभवासनावच्छुभवासनाभ्यासोऽपिस्वयमे
 वधाक्तनवस्तकादृढविष्यन्तिदृढलोभायपुरुष आशुभासनादास्यसिचैतिपुरुषप्रयत्नविधानव्यर्थमित्याशङ्क्याह ॥ सगतीति ॥ ह्यनुवर्त्तमानाकाटजिह्वासनपुंसपुत्रप्राप्तन
 सदासनाभ्यासकालांतरंलोदयमतिष्ठसुरुषप्रयत्नमीसतेप्रीतिसेनोत्तमिनोदवतीत्यर्थ ॥ ३० ॥ सचयनोऽनेकअभ्याभ्यस्तएवसदासनदाढ्येनदृढासनाक्षयसमर्थोऽभवतिनसह
 सवसाधयेताह ॥ यच्चति ॥ अस्वरीत्यनमिध्यार्थविषयरेवतोयास्यादिपयजोऽपिपयषाप्रत्ययकालसत्यतानुप्रसयोभ्यवेक्षताभाषादिकलसमर्थोऽभवतिनवकिवाभ्यपरमार्थ
 दृढाभ्यासोऽप्यप्राप्तजीवस्योदस्यविप्रत ॥ सोत्यतमरसेनापितमेवाभ्यनुधावति ॥ २८ ॥ कान्तालीयेतिपयोगेनकदाचित्साधुसगमात् ॥
 अशुभोभावनाभ्यासोऽजोवस्यविनिवर्त्तते ॥ २९ ॥ सगत्यधिगतचेष्टकेवलस्योदयप्रति ॥ प्राक्तनोवासनाभ्यासोहातुरुपममीक्षते
 ॥ ३० ॥ यच्चैहाभ्यस्यतेजस्यचद्वेदांतरेष्विष ॥ जाग्रत्स्वमेवसदपितसदित्यनुभूयते ॥ ३१ ॥ तत्तदर्थक्रियाकारिदुःखायचसुरायाच ॥
 उदेतिभावनातस्मादावनाभावनाजय ॥ ३२ ॥ भावनेवस्वमालानदिदोषमितिपश्याति ॥ असत्तामात्रविल्लारंगुल्मकत्वमिवांकुर
 ॥ ३३ ॥ भावनाप्रस्थमार्णवानांकिंचिदिदृशिष्यते ॥ नचविद्यतएवेतितद्वुमेणालमस्तुन ॥ ३४ ॥ अमस्यजागतस्यास्त्यजातस्याकाशव
 णवत् ॥ असेवेदनात्रकमार्जनाचालमस्तुन ॥ ३५ ॥ असन्मयीस्वरूपपापरंसत्तैवलालनी ॥ वर्त्ततेचेद्दिनोदयाकिंचित्सानकरिष्यति
 ॥ ३६ ॥ तत्तान्सर्वान्सससारानुत्थायात्कायान्महम् ॥ सभ्यगालोकेदनेनतेभ्यएकीकरोम्यहम् ॥ ३७ ॥ इतिसच्चित्यरुद्रोसीतसर्गेषु
 जगामह ॥ यन्मिसुर्विहारस्य सुमश्वद्वहस्थित ॥ ३८ ॥

दत्तुगार्थप्रकारिपयनप्रमाणमप्यप्रसाधयस्यस्तभाषकाभाषाभगनीतिस्म्यते ॥ ११ ॥ अतएवशानाभ्यविषय शास्त्रीयोपिभाषानाभ्यासोऽस्यमिश्रितसुखाद्येवेतिसर्वभाष
 नाच्छेदरहास्त्यतिकानप्यप्रयोनाताल्लिङ्गद्वयत्वादिप्राप्तिरसाधयनाह ॥ तच्चविनि ॥ गतीरिहताशरीरतद्भोगार्थक्रियाकरोतिनच्छीलभावनात्मचित्तनम् ॥ ३२ ॥
 किञ्चानन्तभाषनाहेनएवयमनर्थसकयतर्द्धाठभासेभ्यद्वेष्ट्याशयेनाह ॥ भाषनेवेति ॥ ३३ ॥ सातव्यवर्त्तनमात्रेणसुखेदेत्याह ॥ भाषनेति ॥ नवातदुच्छेद साध्योऽस्तिमित्यो
 ऽस्तिप्राप्तारगतस्याह ॥ नचति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ अथाथायास्तसद्वदन्तव्यवधानाधिपत्यसमवेदनेपिवाधिनाहेतिवभयजननासाधमर्थानापर्यत्याभाषाप्यस्तुतलीत्याहेतुत्वाच्चेत्या
 ह ॥ अस्मन्मार्गति ॥ शाशितत्वात्सम्भवादिप्रधानसत्तास्यार्द्धपाजगदकाराभाषनाल्लिङ्गीनृकहेतुरेषपरंविप्रतिभासितकसत्तायावदनेचेत्तर्द्धिषिभेदविनिर्वाक्यिष्युनाजग
 प्यनर्थप्रधानकरिष्यतीत्यर्थ ॥ ३६ ॥ तच्चस्त्याच्छेदमुक्तत्वात्तदोषोऽभ्यासप्रकाराभाषनाल्लिङ्गीनृकहेतुरेषपरंविप्रतिभासितकसत्तायावदनेचेत्तर्द्धिषिभेदविनिर्वाक्यिष्युनाजग

[illegible]

अतएवशास्त्रीयसाधनाभ्यासोऽप्याधार्योविच्छेदनेकअभ्यासिर्भवति। पिपुनरुद्धपुरुषार्थसाधयत्नेष्वेसाह ॥ दृढाभ्यासइति ॥ स अत्यतमरसेनकामसहस्रेणभ्यवहितोपी
 तिरोय ॥ २८ ॥ तस्यशुभोपिभावनाभ्यासस्तत्कमुत्तमशुभाभ्यासभ्यवहित। पिपुनरुद्धेष्वेसाह ॥ काकतालीयेति ॥ २९ ॥ तस्यशुभभासनावच्छुभासनाभ्यासोपिस्वयमे
 वसाकनसंस्कारादुद्भवियत्तिरदृढोद्देशोपायपुरुषः अशुभासाधोद्देशस्तत्तिथेतिपुरुषपयजविधानभ्यार्थमित्याराक्याह ॥ सगतीति ॥ हातुदुभासनाजालजिहासत-भूतपुपपान्न
 सहासनाभ्यासकालान्तरेत्सोरपयतिससुखपयजनीक्षतेपतीक्षतेनतद्विनोदप्रतीत्यर्थ ॥ ३० ॥ सवयनोऽनेकअभ्याभ्यस्तपुषसहासनावच्छेदनदुभासनासुपसमर्थोभवतिनसह
 श्वेदेत्याशयेनाह ॥ यश्चेति ॥ अतएवीत्यनेनभिभ्यार्थविषयपदेवतोपास्याविषयमीषियमआयत्सप्रकालसत्यनानुभवयोग्यदेवताभावाहिकलसमर्थोभवतिनर्षिकबाभ्यपरमार्थ
 दृढाभ्यासोऽप्याभ्यासार्थवस्योदेत्यविप्रत ॥ सोत्यतमरसेनापितमेवाश्वनुधावति ॥ २८ ॥ काकतालीययोगेनकटाचिस्ताधुसगमान् ॥
 अशुभोभावनाभ्यासोऽर्जावस्यविनिवर्तते ॥ २९ ॥ सगत्यधिगतत्वेपकेवलस्वोदयप्रति ॥ प्राकनोवासनाभ्यासोहातुरुद्धममीक्षते
 ॥ ३० ॥ यद्देहाभ्यस्यतेजस्तयद्देहांतरेष्विष ॥ जाग्रत्स्वप्नेष्वसदपितत्सदित्यनुभूयते ॥ ३१ ॥ तत्तदयक्रियाकारिदुर्वाचचसुरवायव ॥
 उदेतिभावनतस्माद्भावनाभावनाजय ॥ ३२ ॥ भावनेवस्वभात्मानदेहोयमितिपश्यति ॥ असत्तामात्रवित्सारगुल्मकवमिवाकुर
 ॥ ३३ ॥ भावनाभेद्व्यमार्णोपानकिंचिद्विद्विद्विष्यते ॥ नचविद्यतएवेतितद्वुभेणालमस्तुन ॥ ३४ ॥ भ्रमस्यजागतस्यास्यजातस्याकाशव
 णवत् ॥ असवेदनमात्रैकमार्जनायालमस्तुन ॥ ३५ ॥ असन्मयीस्वरूपेपापरंसत्तैवलालनी ॥ वर्ततेचेद्दिनोढायकिंचित्सानकरिप्यति
 ॥ ३६ ॥ तत्तात्सर्वान्ससारानुत्पायालोकयाभ्यहम् ॥ सभ्यगालोकदानंतभ्यार्थीकरोम्यहम् ॥ ३७ ॥ इतिसर्वित्यरुद्रोसौतसर्गप्र
 जगामह ॥ यत्रमित्युर्विहारस्य सुमन्त्रावहवस्थित ॥ ३८ ॥

बलुगोषरभ्यव्यापिपयजन्मभगभ्यपरमार्थसत्यसाधकाभायभावतीतिव्यथेति ॥ ३१ ॥ अतएवशास्त्रविषयशास्त्रीयोपिभाषनाभ्यासोदुर्वाभिमिश्रितसुखायैवेति सर्वं भाव
 नोच्छेदपुषस्त्यतिकानयजयोनांतरालिकद्वयसाधिनामित्याशयेनाह ॥ तत्तदिति ॥ ततोद्देशतपरीतद्रोगाद्यार्थक्रियाकरोतिनच्छीलभावनामनात्सर्वतन्म ॥ ३२ ॥
 किञ्चानात्मभाषनाकतपुषापयनार्थसकयतर्भाषासेष्वेसाशयेनाह ॥ भावनेति ॥ ३३ ॥ सातत्त्वरानभाषेणसुखेदेवसाह ॥ भावनेति ॥ नवातदुच्छेदसाभ्योस्तिनिस्पो
 च्छित्तन्त्रारसतदसाह ॥ नचेति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ अथाध्यामास्तसद्वनतद्वयज्ञानवाधितस्यसर्वेनेतिवाधिताहैरिवअयजनभासायभ्युनानयत्याभाषाद्यस्तुतलीलाहेतुत्वान्वेसा
 ह ॥ अयम्यदीति ॥ वाधितत्वात्सम्प्राप्यसासत्त्वार्थप्राप्त्याकारमात्रालाङ्घनीकौगुणकहेतुपदवाधितानिभासिकसत्तयावर्ततेचेत्तद्विद्विनोदोदीर्घक्रियरगुणाभाष
 यनार्थसाधनकीप्यदीत्यर्थ ॥ ३६ ॥ तत्तत्सात्त्विकीगुणकत्वादेवोप्यापयजन्मभ्यासभ्यगालोककल्पयत्तोयत्त्यप्रतद्वद्वेदराशिचिन्त्येविद्विककल्पाभ्यामनेकीकरोति ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

बोधयित्वा जाग्रहकं क्त्वचेतसास्वचित्तोरो न चित्तेन चेतनेन स्वशरीरविदाभासलक्षणेन तत्त्वज्ञजीवेन च योजयामास ॥ अतएव भिक्षाजागरणवर्त्तमानः ॥ इत्युपपन्नस्य च स्वयं
 दादिरुद्रात्तशरीराणां तत्त्वपचानां च निरनुदत्तिबाधप्रसङ्गो निरस्तः ॥ सर्वरुद्राशजीवप्रवेशकल्पनेन तदीयसत्त्वकल्पनेन विचित्रजो जकाटुदशेषवलेन च वाधितानामपि सर्वपा
 माकल्पतमनुदत्तिसंभवादिति ॥ ३९ ॥ बोधात्तत्त्वदर्शनात् ॥ अल्पकाले चिरकालो नैकजन्मानुभवलक्षणस्य स्यात्परुद्रशरीराद्यनुदत्तिलक्षणस्य चाथर्वस्य दर्शनाद्विस्मयं य
 यौ ॥ ४० ॥ जीवदत्तसारब्रह्मादातरम् ॥ ४१ ॥ तत्र लोपाख्याना वर्णितरीत्या प्रविश्य भुवनभूलेकागत्या तत्रापि तज्जीवदास्पददर्शनम् विषयमंडलतर्गतदेशम् तच्च ग्रहम
 बोधयित्वा यतं भिक्षुं चेतसा चेतनेन च ॥ योजयामास सस्मात्प्रभिक्षुरप्यात्मनो भ्रमम् ॥ ३९ ॥ रुद्रमात्मानमा लोकाय जीवदादिमयं त
 था ॥ बोधादविस्मया ह्यपि स भिक्षुर्विस्मयं ययौ ॥ ४० ॥ अथ रुद्रस्तथा भिक्षुर्द्वैवोऽप्यायजग्मतुः ॥ क्वापि जीवदत्तसंसारं चिदाकाश
 ककोणगम् ॥ ४१ ॥ तत्र तद्भुवनं गत्वा तद्द्वीपं तच्च मंडलम् ॥ विषयं तत्पुरं तच्च तत्चपाणावसिग्रहम् ॥ ४२ ॥ सुसंदृष्टानुर्नष्टसंज्ञं जीवदत्तकं श
 वम् ॥ स्थापयित्वा वपुर्भावं प्रभातं भवभूमिषु ॥ ४३ ॥ तत्र बोधनि योज्याशु चेतसा चेतनेन च ॥ एकरूपास्त्रिरूपास्तरुद्रजीवदत्तभिक्षुकाः
 ॥ ४४ ॥ बोधवंतोऽप्यबुद्धा भाविस्मिता अप्यविस्मिताः ॥ बभूवुर्गणिस्थिताश्चिन्नकृताकारा इव क्षणम् ॥ ४५ ॥ अथ जग्मुश्च ते सर्वे क
 चिद्बोमनि संस्थितम् ॥ विप्रसंसारमारब्धं परिभूतसंघुषु मम् ॥ ४६ ॥ ते तत्र भुवनं गत्वा तद्द्वीपं तच्च मंडलम् ॥ विषयं तच्च तं ग्रामं प्रापुस्तं
 दाह्यणालयम् ॥ ४७ ॥ विप्रतेददृशुः सुसंकलनवलितं ग्रहं ॥ कंठे गृहीतं बाह्यपावहिर्जीवमिव स्थितम् ॥ ४८ ॥ तत्र बोधनि योज्याशु चे
 तसा चेतनेन च ॥ तस्यास्ते बहोऽप्यन्ये स विस्मयविविस्मयाः ॥ ४९ ॥ अथ जग्मुश्चिदाकाशकचित्तं च तित्तं चित्ते ॥ सामंतं नृपसंसारं भ्र
 मणा भोगसुंदरम् ॥ ५० ॥ ततस्ते भुवनं प्राप्तास्तद्द्वीपं तच्च मंडलम् ॥ सामंतं ददृशुर्मत्तं सुतं पर्यकंपकं ज ॥ ५१ ॥ हेमावदातं हेमां ग्यानि हि
 तं कुचकोटरे ॥ भ्रमयैवान्वितं पद्मकाशसुसंभुवतम् ॥ ५२ ॥ कंतां भिरभ्यावलितं मंजरीभिरिव द्रुमम् ॥ दीपजालकमध्यस्थं रत्नौघद्व
 वकांचनम् ॥ ५३ ॥ तत्र बोधनि योज्याशु चेतसा चेतनेन च ॥ तस्यास्ते बहोऽप्येके स विस्मयविविस्मयाः ॥ ५४ ॥

तत्र ग्रहे पाणौ असेर्ग्रहणग्रहेयस्य तथा विधत्त जीवदत्तवददृशतुः ॥ ४२ ॥ शर्वमिव सुमम् ॥ तत्र तज्जनानां स्वदर्शनो योऽप्यत्वाद्बुद्धिभिक्षुवपुर्भावा जीवदत्तबोधनाभिप्रायस्त रुद्र
 स्य याकोटिद्वयभाजभातदत्तव सर्वस्वप्रभावस्थापयित्वा अतर्धानशक्त्या गोपयित्वा ॥ भवभूमिपुर्जिवदत्तसद्विप्रदेशेषु ॥ ४३ ॥ चेतसेत्यादि पूर्ववत् ॥ अतरेकरूपा ॥ वहि
 स्त्रिरूपा ॥ ४४ ॥ चित्रकृताकाराश्चित्रलिखिता इव ॥ ४५ ॥ व्योमनि चिदाकाशे संस्थितमप्यस्तम् ॥ आरब्धजीवदत्तचित्तरं परिणामरूपम् ॥ परितो भूतैर्नाणिभि सघुषु मसरा
 ब्दम् ॥ ४६ ॥ ते तत्रेत्यादि पूर्ववत् ॥ ४७ ॥ कलत्रपोष्यवर्गस्तद्वलितम् ॥ वह्निर्गतजीवमिव प्रियतमम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ चित्तेऽश्चिन्ताकारविवदत्तायाश्चेति तत्परिणतिरूपम् ॥ ५० ॥
 पर्यकलक्षणे पकं जे ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ तस्यास्तत्र स्थिताः सत ॥ ५४ ॥

धराभातिबाह्विकशरीरेण ॥ अर्धांतरालेष्टुमानां सबाधनभाषयानां गुसकीधनवापिबोध्यम् ॥ ५० ॥ ब्रह्महंसरूपार्द्रहोत्रिसपरिष्कृतिम् ॥ रुद्रचित्तघेतनार्शरधचित्तघेतनव
 स्वाङ्गानैश्वर्यसंपन्नत्वाद्यातयम् ॥ ते सर्वे देहा रुद्राणां रातम् ॥ ५१ ॥ नरदाह ॥ एकोति ॥ ५२ ॥ धातिभासिकसर्वसंसारस्य सर्वधिआधारभूतम् ॥ सर्वजगदनन्तस्य यमंतर्पामि
 नपास्थितम् ॥ ५८ ॥ इंदुर्येष ब्रह्मणि स ब्रह्मसाय रुद्रा अधिभूतम्यामित्यादिभूतिप्रसिद्धानां रुद्राणां स्थिति रित्याशयेनाह ॥ शरोति ॥ त्रिस्तु रुद्रकर्मिभनशानजगतां मध्यगुनरात्रिर्मात्रम
 क्षिभूतम्यामानतपासास्थितमग्नरुकादशधामरुद्रसंसारविद्धि ॥ ५९ ॥ ननु त्रिस्तुत्वमसंसार सर्वधिसर्वं कुतो नानुभूयत न बाह ॥ योयमदति ॥ स उन्नत क्षणो जीवस्य माय स
 सार अर्धित समुदेति ॥ नमोयुससरेय ॥ ६० ॥ मनसा बुद्धस्तत्त्वविद्वत्तुर्लोकींषु ब्रह्मिल्लोति सर्वपरमार्थाभ्याय ॥ ६१ ॥ बेल्लेन च हेतु स्थीन्यायममदस्याशायनाह ॥ यदे
 अयते राजससारजन्मुलत्रविबोध्यतम् ॥ श्वेतसेवमयान्यासुभूतम् ॥ ५५ ॥ प्राप्यतां ब्रह्मसंसारं ॥ ५७ ॥ समा
 जन्मुर्विरजुश्च रुद्राणां भुक्तमशतम् ॥ ५८ ॥ एकसंविद्धि तनुचिधवेष्टितवोष्टितम् ॥ एकरूपमनेकाभरूपतत्पारमेश्वरम् ॥ ५७ ॥ रुद्रा
 णांतच्छतमयनिरावरणचित्तमयम् ॥ सर्वमसारसंबधिस्थितमर्वाजगरस्थितम् ॥ ५८ ॥ शंत रुद्रशतानां हसतिराममहंतिहि ॥ एतं देका
 दशविद्धिसंसारप्रतिमस्थितम् ॥ ५९ ॥ योयोमिति सजीवस्य संसार समुदतिहि ॥ तत्राप्रबुद्धाजीवौ पापस्य तिनपरस्परम् ॥ ६० ॥
 मिलति हि मनो बुद्धाक्षरं गाहववारिधी ॥ अप्रबुद्धाकुतन्मात्रनिष्ठा लोष्टवदास्थिता ॥ ६१ ॥ यथा ब्रह्मत्वाद्दीप्यभुल्वन्यान्मसमिलत्सल
 म् ॥ तथा प्रबुद्धाजीवौ पापमयश्चित्ताम्लितं सलम् ॥ ६२ ॥ प्रत्येकमुदिते वेते सभारेजीवराशय ॥ चिद्धातोऽसर्वगत्वेन त्वसत्या सत्त्वव
 त्स्थिता ॥ ६३ ॥ यथादास्त्वन्यते मुने लततामययानम् ॥ सर्वगायाश्चित्तयंपदुल्यते तत्तयैव चित् ॥ ६४ ॥ सर्वप्रपचभूतानि ययानुभ
 वसां हि ॥ तय हसवभूतानि चित्तं सर्वत्र विद्यते ॥ ६५ ॥ यच्छालभजिकाव्यसे शालं च भगवतं कम् ॥ प्रदस्यते तद्देकात्मता यच्चिति जग
 त्स्थितम् ॥ ६६ ॥ अवदेने परे शुद्धे वदेन यज्जगत्स्थितम् ॥ अकारणमर्वातन्मशून्यत्वेन ययानम् ॥ ६७ ॥

ति ॥ ६१ ॥ सर्वजीवतरेषु भूतप्रक्षिप्तमलागपुषसर्वैस्तदीयकर्मिभ्यः कल्पितरूपात्मकर्मभिर्भेदनामित्याशयेनाह ॥ प्रत्येकमिति ॥ चिद्धातोऽस्त्विसारस्य प्रक्षण ॥ ६१ ॥ उन्नतअपोस्रोत
 तस्वरश्च निमग्नसत्त्वत्वाद्यनीयते तत्तपानमोहबध्वाचित्यरिति श्रुत्यो ॥ ६२ ॥ मभसश्च विद्यते सर्वप्रसल्लभगुणाभयति ॥ सर्वेति ॥ सर्वधर्मवाधिशेषविभागास्तयुक्तानि पचभूतानि यथा
 सर्वभानुगणसितपासर्वभूतास्तपुलससाक्षपचित्त्वपि सर्वधमिद्यते ननु भवेत्यर्थ ॥ ६५ ॥ तत्समावृणोतत्वेन प्रपचसकल्पने दृष्टतामाह ॥ यदिति ॥ यथायादक्षेकांशे शीते शिलास्त
 ते वातकच्छेदेनोत्पिभाससादाकारप्रतिभानुकूलम्यवेक्येन भगवत्कणुरूपं हस्तिगुणायाकारपरिच्छद्यगोसहितं वयुगुणादिविचित्ररूपाशाट्मजिकोपेक्ष्यते तद्देकात्मसहस्रं सवा
 कारमेव येति चिदुपात्तस्य भागसत्तया स्थितमेव इत्यर्थ ॥ ६६ ॥ यथाहीनैकमप्यल्लन परिच्छेदद्वहं कहेन सतमाह ॥ अवेदनेदति ॥ अवेदने अविषययोपेक्षुद्धेयदेव न विषयता
 पदानमप्यथाहानतदेव जगद्विनिपरीच्छेदनिमित्तस्थिति रित्यर्थ ॥ चिदेकरसे ब्रह्मणि यज्जगत्वाकारमर्वातन्म आत्मनरकारणनिर्निमित्तमेवेति न भवद्वयून्यत्वेन स्थितम् ॥ ६७ ॥

तथा च तद्दृशवेदनमेवास्पृश्यवस्तुनिवृत्तिरेवमोक्ष इति फलितमित्याह ॥ विद्यत इति ॥ ६८ ॥ बोधनात्तदुभयसाक्षिण ॥ ६९ ॥ असंविन्नेरदर्शनमात्रायाऽन्तःस्थितस्य अन
 र्थस्थानाशोकाकदर्शनआयासः ॥ यच्च सुखतुर्णाभावेन प्राप्यतदाशुभासमेव ॥ न चाप्यायासापेक्षानास्तीत्यर्थः ॥ ७० ॥ यज्जगद्पवेदनमात्रात्मतत्त्वेन वेदनमदर्शनमेव क्षयो
 यस्य तथा विधमः ॥ तत्तस्याजगद्वेदनायापद्वेदनसाक्षिचैतन्यत्वात्समवेत्यनुपज्जते ॥ यदिष्टमिति पूर्ववत् ॥ ७१ ॥ दृष्टान्तादार्थान्तिकेयद्वैलक्षण्यतदर्थयति ॥ एतावन्मात्र इति ॥
 भेदे वैलक्षण्यम् ॥ ७२ ॥ तदेवाह ॥ देशेति ॥ जगत्तदादी विवर्तोपादाने ब्रह्मणि देशायाः पूर्वमसंतः पश्चादास्यमाणः कार्यभूतजगत्कोटाववेशिताः ॥ ७३ ॥ नास्ति स्वप्नकारं
 यत्समास रूपवेदनचैतन्यतदेवाविधावरणादाभास्वर्माप्रतप्रकाशमेव स पञ्चविजगदित्यति क्रम्यस्वरूपमन्यथा आति ॥ चिन्तेत्थिद्रूपस्य तस्य परमार्थिकस्वरूपं विद न ज्ञानमेव
 विद्यते वेदनं दृश्यबंधो मोक्षस्ववेदनम् ॥ यदेवरुचिरं ते स्यात्तदेवाशुहृदीकुरु ॥ ६८ ॥ सर्गासर्गावंधमोक्षो वेदना वेदनात्मकौ ॥ अभिन्नो
 बोधनाच्चोभौ यथेच्छसितथाकुरु ॥ ६९ ॥ असंविन्नेस्तु यन्नास्ति तन्नाशकाकदर्शना ॥ तूष्णींभावेन यत्प्राप्तमंवाशुविद्वितत् ॥ ७० ॥
 यद्वेदेन मात्रात्मतदंगावेदनक्षयम् ॥ तद्वेदनं वेदनायायद्विष्टतस्माच्चरेत् ॥ ७१ ॥ वीचि यथां भस्मः स्पंदो जगच्चैव तथा चित्तौ ॥ एतावन्मा
 त्र एवात्र भेदो यद्रूपमुनंदन ॥ ७२ ॥ देशकालस्वरूपेषु सत्पुंसत्पुंवाध्यादितां भसि ॥ जगदादौ तु देशाया असंतो जगतीक्षिताः ॥ ७३ ॥ आभा
 स्वरं विजगदित्यति भाति मास्वत्वं वेदनं विदनमेव चित्तेः स्वरूपम् ॥ वाचि स्थितं भवति चैतदुपोहभेदोऽस्ति प्रशांतवचनस्तु शिवः परात्मा
 ॥ ७४ ॥ संवेदनं सर्वद्वितीह शब्दादथाभिन्नौ न कदाचिदेतौ ॥ वाच्यं भस्मोद्वेदति नोचितोक्तिर्यस्याज्ञातायां त्विदमेव युक्तम् ॥ ७५ ॥ इ
 वां वा० दे० मो० नि० पू० जीवदो० स्वप्नशतकद्रोचकथनं नाम त्रिषष्टितमः सर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ ७४ ॥ श्रीराम उवाच ॥ जीवदवाक्षणादी
 नां हंसादीनां मुनीश्वर ॥ भिक्षुस्वप्नशरीराणां संपन्नं किमतः परम् ॥ ७५ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ रुद्रेण सहसंभूय प्रबुद्धाः सर्व एव ते ॥ मिथ
 श्वदृष्टसंसाररुद्रांशाः सुखिनः स्थिताः ॥ ७६ ॥ तेन रुद्रेण तां मायामवलोक्य यथोदिताम् ॥ स्वांशास्तामेव संसारस्थितिते प्रेषिताः पुनः ॥ ७७ ॥
 न जडम् ॥ एतद्वेदं छिद्यं विजगत् ॥ अन्नेन सोम्य शुभेनापोमूलमन्विच्छेत्पादिश्रुतिदर्शितोपायं रूपोह उपसहर ॥ तथोपसंहृतं तु तद्वाचारं भणविकारो नाम धेयमिति श्रुतिदर्शितदिशा
 वाचिवाच्यावस्थितं गवति ॥ प्रशांतवचनवाच्यावमपि यजतया विधस्तु पर शिवः परमात्मेत्यर्थः ॥ ७४ ॥ एवमवेदनमात्मचैतन्यसर्वाजगदिति च शब्दादथाच्चोभिन्नौ स पञ्चो न क
 दाचिदेतौ द्वौ स्तः ॥ यस्योक्तरूपस्यात्मन अज्ञातायामिदमेव युक्तं न तु ज्ञातायामित्यर्थः ॥ ७५ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे० नि० पू० त्रिषष्टितम सर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ तैस्ते
 द्वैपुनस्तेषां शेषभोगो ब्रवण्यते ॥ ततो रुद्रगणत्वाभि संकल्पस्थिरताक्रमः ॥ ७८ ॥ अिक्ष्वादि रुद्रा तदेहैव्यतारालिकादनवतिदेहेषु भोजकप्रारब्धशेषाः सति न वेति सदेहात्तदुत्तातरा
 म पृच्छति ॥ जीवदेति ॥ किं स पञ्चस्यामशरीरवद्बाध उतापेव्यवहारोपि स पञ्च इत्यर्थः ॥ ७९ ॥ ते रुद्राशामिथ श्वदृष्टपुर्वोत्तरसंसारः संतः कृतकृत्यत्वात् सुखिनः स्थिताः ॥ ८० ॥
 तेन कैतु कदर्शनाय प्रथमपदत्तेन रुद्रेण ॥ ता जीवदादिसंसारस्थितिमेव ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ महाप्रलयनादिपरार्थावसानतः प्रारम्भक्षये भोजकादिपालेन सह ॥ जगद्यनिभाससायतो वा ॥ ५ ॥ तेषां सर्वेषां कृद्वाणीतानीमत्य कद्रससारस्य यत्वं त्वानदर्शनयत्ना
 क्षितौ तत्प्रभुत्वं प्रभुत्वात् तत्कालीनत्वादिष्वसारप्रत्येकमायत्वं त्वमाक्षीषजगदभित्यय ॥ ६ ॥ ७ ॥ त्रिविध्यनीत्युक्तेर्ब्रह्मसारात्मसत्त्वात्काले त्वत्सत्सारपुरुषस्थितादिति
 स्यते ॥ ८ ॥ प्रामादुराध्याप्यं स्वीयविशेषादिज्ञासपायस्य स्य ॥ ९ ॥ अरो अधिष्ठानविशेषा एव अभ्यन्तरीयसकृत्प्रत्यक्षत्वात्तां विवेकेन त्यक्त ॥ त्रयसदसत्त्ववर्तितत्वात्
 त्रिकाप्येकवर्तितत्त्वं पूर्वांतरकाल्येर्गोस्ति तदेवनास्ति तत्त्वमधिष्ठानतु यतः सत्त्वानतो स्तोत्रे नित्यसत्त्वदीय भोजकादौ दोग्धितत्वात् त्रिकाप्येकवर्तितत्त्वात्

॥ श्रीरुद्र उवाच ॥ ॥ गच्छतां शुनिजस्थानं तत्र भुक्ता कलत्रके ॥ कचिकालं सभोगान्मत्सकाशमुपैष्य ॥ ४ ॥ त्रिविध्यमदशाये
 गणान्मधुरभूषणा ॥ ततो महाप्रलयतोयास्यामलत्वरपदम् ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इत्युक्त्वा भगवान् रुद्रस्तेषां सौतरधीयत ॥
 अत्यससारसत्त्वान् रुद्राणां मध्यमाययी ॥ ६ ॥ प्रययुः सा स्यद्वेत्पि जीवदद्याक्षणादय ॥ स्वकलत्रे समर्द्धे हृत्पयित्वाय कालत ॥ ७ ॥
 रुद्रलोकं समामाप भविष्यति गणोत्तमा ॥ कदाचिद्बोधितस्य तत्तत्कारकारकरिण ॥ ८ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ भिक्षुसंकल्प्यरूपास्ते
 जीवदद्याक्षणादय ॥ कथसत्यत्वमायता सकल्पार्थकसत्यता ॥ ९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ सकल्पसत्यता त्वद्विशेषकल्पस्य
 ताम् ॥ तत्र यन्नास्ति तन्नास्ति यतः सर्वात्मतत्त्वदम् ॥ १० ॥ यत्समर्द्धे सत्यं यच्च संकल्पैरवलोक्यते ॥ तत्तथा विद्यते तत्र त्रयसर्वकाउतदात्मक
 म् ॥ ११ ॥ तद्देशकालात्मतयागत्वा देशांतरं यथा ॥ देशादेशांतरपद्वन्नगत्यात्मादिकविना ॥ १२ ॥ नलभ्यते तथा स्वप्नो विना तन्नलभ्य
 ते ॥ सर्वमस्ति चित्तं करो यद्यलोकयत्यसौ ॥ १३ ॥ चित्तया तद्वाप्नोति सर्वान्मत्वादिविस्तृतम् ॥ सकल्पस्वप्नकल्पगमया च दर्शया
 व्यते ॥ १४ ॥ परमभ्यासयोगाभ्यां विना त्वेनलभ्यते ॥ येषां तु योगविज्ञानदृष्टय फलिता स्थिता ॥ १५ ॥

॥ १ ॥ सप्तकालयत्सर्वधिष्ठानतत्त्वान्कमूत्वा तद्देशकालात्मतयागत्वा विद्यते ॥ ११ ॥ गत्वा देशांतरपथेभ्यो तद्विषणोति ॥ देशादिति ॥ यथा मधुरादिदेशांतरपाटादित्यु
 पादितं त्रिविधमानमपि निर्गमनमात्मसत्त्वमनः आदिष्वच्छुद्रादिपाटमहारादिकालाद्विवेकोपवेदापुरुषदत्त्वादिककारणकलापविनानलभ्यते तथा स्वप्नो विना तन्नलभ्य
 मो त्वमन्तरात्मानलभ्यत इति परेणान्वय ॥ १२ ॥ चित्तं क्रोशोकोरासद्वेत्तेशसत्त्वमात्मनो अज्ञानेन यथा यथा आलोकयति सो भ्रमकादौ दोग्धितत्वात् तन्मिदं यत्प्रयु
 धादि तद्विज्ञातं समपानद्विषयं रुद्रदृश्यतया आभोति ॥ १३ ॥ सप्तस्य स्वप्नसंस्कल्पगमये युगपद्वर्तितं हि कालपायसमाह ॥ सकल्पमिति ॥ अत्राप्येतन्मदशाप्यं चिद्विज्ञोति ॥ १४ ॥
 परमिति ॥ अभ्यासयोगाभ्यां विना त्वेनलभ्यते ॥ येषां तु योगविज्ञानदृष्टय फलिता स्थिता ॥ १५ ॥

अभ्यासयोगयो सकल्पितार्थलाभेतदैकाग्र्यसंपादकत्वेनैवोपयोगः ऐकाग्र्याभावेनचित्तमनेकार्थव्यासक्तमेकमपि स्वसांकल्पिकमर्थानलभतइत्यसत्यसंकल्पनास्यसपन्नेत्याशयेनाह ॥ इदमित्यादिना ॥ मयाऐकाग्र्यशून्येननआप्यप्राशुराक्ययतश्चित्तसकल्पिततदस्योभयाश्रयाहुभयभशप्राप्तौतिनैकत्रस्थिरीभावतीत्युत्तरेणान्वयः ॥ १६ ॥ यतइत्यत्रयलोपस्यासिद्धत्वात्सधिरार्थः ॥ उक्तमेवार्थसामान्योक्तिसि समर्थयति ॥ सर्वमित्यादिना ॥ १७ ॥ ककुभादिशम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ प्रकतेयोजयति ॥ तस्मादिति ॥ २० ॥ तथापसिद्धरुद्रदेवसर्वइयेनसर्वलब्धम् ॥ अस्यापितथास्थिते ॥ तेआतरालिकाजीवटादयोऽनवतिभिश्चसकल्पजीवा प्रत्येकयत स्थितास्तज्जगच्चपृथक्पृथक्कृतोन्योन्यनपश्यति ॥ २१ ॥ तर्हिनेरुद्रसन्निधौकथमन्योन्यदृष्टवतस्तत्राह ॥ अभबुद्धाहति ॥ जीवानामताससारभेदास्तद्वोधिनास्तस्यरुद्रस्येच्छयाप्रजायते ॥ २२ ॥ तथातद्रूपाबहुलपाश्चसर्वसर्वत्रपश्यातिवेयतःशंकरादयः॥इदमग्रगतंवस्तुथासंकल्पितंमया॥१६॥नाप्ययतोभयभ्रंशंसप्राप्तोत्युभयाश्रयात् ॥ सर्वव्याभिमतंकार्यमेकनिष्ठस्यसिद्धयति ॥ १७ ॥ दक्षिणांककुभंगच्छन्कःप्राप्तोत्युत्तरांदिशम् ॥ संकल्पार्थपरैरेवसंकल्पार्थोवगम्यते॥१८॥अत्रस्थार्थपरैरेसंस्थितोर्थावगम्यते ॥ अत्रस्थेबुद्धिसंस्थेयःसंकल्पप्राप्तुमिच्छति ॥ १९ ॥ तदासावेकनिष्ठत्वाभावात्तन्नाशयेद्वयम् ॥ तस्मादेकार्थनिष्ठत्वाद्भिक्षुजीवेनरुद्रताम् ॥ २० ॥ प्राप्यसर्वात्मनालब्धंवतथासर्वतथास्थितेः ॥ भिक्षुसंकल्पजीवास्तेप्रत्येकंतज्जगत्पृथक् ॥ २१ ॥ पश्यातिचैतनान्योन्यरुद्रज्ञानादितेततः ॥ अभबुद्धाप्रजायतेजावाजीवांतवोधिनाः ॥ २२ ॥ तदिच्छयाशुतद्रूपाबहुरूपाश्चतेइह ॥ इहविद्याधरोहस्यामहस्यामिहपंडितः ॥ २३ ॥ इत्येकध्यानसाफल्यदृष्टांतोस्यांक्रियास्थितौ ॥ एकत्वंचबहुत्वंचमौर्ध्यपण्डित्यमेववा ॥ २४ ॥ देवत्वंमानुपत्वंचदेशकालक्रियाक्रमैः ॥ तुल्यकालमलंकर्तुंधारणाध्यानयत्नतः ॥ २५ ॥ सर्वशंस्यःस्वरूपत्वाज्जीवस्यास्यकशक्ता ॥ अनंतश्चांतपुंक्तश्चस्वभावोस्यस्वभावतः ॥ २६ ॥ सविकासःससंकोचोऽहिंसस्तेनचिदात्मनः ॥ यदिच्छतिदस्यांगजंतुःसंपद्यतेस्वयम् ॥ २७ ॥

तेतदिच्छयैव जायतइत्यर्थः ॥ प्रातिस्विकससारदर्शनैर्नृतेषामेवेच्छाहेतुरित्याह ॥ इहेति ॥ २३ ॥ अन्येषामपिजीवानामस्याप्रसिद्धायाक्रियास्थितौतत्तद्वह्नहारव्यवस्थापामयभिश्चसकल्पसर्गएवदृष्टात ॥ अयजीवोधारणाध्यानयत्नानुसारेणयद्यदितत्तत्सर्वकमेणयुगपच्चयथेच्छकर्तुंसमर्थइत्याह ॥ एकत्वमित्यादिना ॥ २४ ॥ देशकालक्रियाक्रमैस्तुल्यकालवाकर्तुर्मूलसमर्थः ॥ २५ ॥ तत्रहेतुमाह ॥ सर्वेति ॥ यतोयजीवपरमार्थतोऽनंतःअतोस्यस्ववंशक्तय सतियतश्चायमैकेकेदेहाभिमानलक्षणोनेनपरिच्छेदेनपुंक्तःअतोस्यैककार्यत्रयशक्तितासि ॥ शक्तिसुभावादानुसारतश्चतत्कार्यस्वभावोस्यव्यवस्थितइत्यर्थः ॥ २६ ॥ अतएवप्राणिकमार्नुसारेणस्वर्गनरकायनर्थसहस्रसर्गात्मनामविकारसर्वप्राणसहारेणप्रलयाल्मनाचससकोचोजगदीश्वरःअहिंसोहिंसाप्रयुक्तवैषम्यनैर्घृण्यद्योपशून्योयतोऽयजंतुर्जीवसयःस्वयंपदिच्छतिदेवस्वेच्छानुसारादस्यचिदात्मनईश्वरस्यसकल्पात्सपद्यतेनेनैकचित्कस्यचिदितिपक्रियतइत्यर्थः ॥ तथाचभागवतोवाटारायणस्यसूत्रम् ॥ वैषम्यनैर्घृण्येनसापेक्षत्वादिति ॥ २७ ॥

१ वद्धादिच्चाडिप्राशक्तियदयोरेकगितिस्तत्रस्थभाप्यस्थैकयटोक्तेः २ पुस्तकातरेमूलटीकयोर्पुनर्कइतिपाठः

॥ ४ ॥ मङ्गादुत्पद्यतेऽद्विपराधावसानतः प्रारब्धक्षये भोजका विधाते रोगसह ॥ जगद्यति भासस्यतो वा ॥ ५ ॥ तेषां सर्वेषां कदा भातं शनीमत्यरुद्रससारस्य यस्य स्वस्थानं दर्शनं यस्ता
 सिद्धेन यमभूतमभ्यमागतं लिकजीवदादिसंसारयत्ने कमाययौ लभसमाशीषजगदभित्यथ ॥ ६ ॥ ७ ॥ अविध्यनीत्युत्कर्षे सिद्धिरामसमाह्वकाले ते स्वस्वससारोपबन्धिनिग
 म्यत ॥ ८ ॥ प्राग्भूतापृष्टा यस्यैव विशेषजिज्ञासा यथा प्रभृत् ॥ ९ ॥ अशेषाधिष्ठानधिराराधय अभ्यस्तौ शतुसकष्यस्य सत्यनिधेकेन त्यज ॥ तत्र सप्तसप्तषष्टिर्नसक
 भिरकार्यं यत्सर्वेति रत्नरूपपूर्वोत्तरकालयोर्नास्ति तदेवनास्ति तत्परमधिष्ठानं युत सर्वस्मिन्तोस्तेष्वेति तत्तथैव भोजकादौ द्वो धिमांसां कश्चि कार्यस्यापि क्रियासामर्थ्यमित्यर्थ

॥ श्रीरुद्र उवाच ॥ ॥ गच्छतां शुनिजस्थानतत्र भुक्का कलत्रकै ॥ कथित्कालं समभोगान् भूतसंकाशमुपैष्यथ ॥ ४ ॥ अविष्यथ मर्दशां च
 गणान् तुरमुपणा ॥ ततो महाप्रलयतोया स्यामस्तत्परपदम् ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इत्युक्त्वा भगवान् रुद्रस्तेषां सौतरेधीयत ॥
 अत्यससारसंस्थानरुद्राणां मध्यमाययौ ॥ ६ ॥ प्रययु स्वास्पदं ते पि जीवदबाष्मणादय ॥ स्वकलत्रं समर्द्धक्षपयित्वाथ कालत ॥ ७ ॥
 रुद्रलोकसमाप्ता प्रसविप्यति गणोत्तमा ॥ एकदा चिद्ब्रह्मिदं स्थिते तारकाकारकारिण ॥ ८ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ भिक्षुसकलरूपास्ते
 जीवदबाष्मणादय ॥ कथसत्यत्वमायाता सकल्यार्थैकसत्यता ॥ ९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ संकल्पसत्यता त्वशेत्यजसकल्पसत्य
 ताम् ॥ तत्र यथा क्तिता क्ति यत सर्वात्मतपदम् ॥ १० ॥ यत्स्वप्नेदं स्थितं यच्च सकल्पैरवलोक्यते ॥ तत्तथा विपतं तत्र सर्वकालं तदात्मक
 म् ॥ ११ ॥ तद्देशकालात्मतया गत्वा देशांतरं यथा ॥ देशादेशांतरं यद्द्वजगत्यात्मनादिक विना ॥ १२ ॥ नलभ्यते तथा स्वप्नो विना तत्र नलभ्य
 ते ॥ सवमस्ति चित् कोशे यथा लोकयत्सौ ॥ १३ ॥ चित्तया तद्वाप्नोति सर्वात्मत्वादविस्तृतम् ॥ सकल्य स्वप्नकल्पगमया च दशाया
 व्यते ॥ १४ ॥ परमभ्यासयोगाभ्या विना त्वेतन्न लभ्यते ॥ येषां तु योगविज्ञानदृश्य कल्लिता स्थिता ॥ १५ ॥

॥ १० ॥ स्वकालयत्सर्वधिष्ठानतदात्मकभूतानां देशकालात्मतया तत्र प्रसवराधिष्ठते ॥ ११ ॥ गत्यादेशांतरं यथेत्येतद्विवृणोति ॥ देशादिति ॥ यथा मयुरादिदेशांतरपादलिपु
 धादिदमपि यथा नमपि गतिगमनमात्मा स्वस्थमभ्य आदिपदाश्च ह्युरादिपादबभूवुरादिकालस्तद्विवेकोपेष्टा युरूपइत्यादिक कारणकलापविनिर्गतं नलभ्यते तथा स्वप्नोपहितं प्रभायसुषु
 प्ता स्वप्नोत्पन्नदृश्यदन्ति येषां व्यथ ॥ १२ ॥ चित्कोशकोशसदृशसंघासनकोशश्चानेयया यथा आलोकयति भोजकादौ द्वो धिमांसां भिन्नपार्थलोकयति यथा
 यथा च तद्विज्ञेयसमयद्विपयकषट्पदयतया आभोति ॥ १३ ॥ सवस्यत्वमसकस्यादेर्गुणपद्वरनिर्दिष्टकटया यत्समाह ॥ सकल्पइति ॥ आप्येतो दशाभ्युच्चिन्ति शेष ॥ १४ ॥
 परमिति ॥ अभ्यासयोगपरिष्कारशेषस्येव ॥ तथेष्टराणां विनाप्यभ्यासस्तत्पदयोगसिद्धिफलमस्तीति विशेषमाह ॥ येषां त्विति ॥ १५ ॥

॥ २ ॥ एवमेव सर्वेषामपि जीवानां मरणकालोद्भूतस्य कर्मैव स्वप्न इव जगदात्मना आभोक्ष्यमातीति बोध्यमित्याह ॥ सर्व एवेति ॥ ३ ॥ एवं भिक्षालेखवतमपरिच्छिन्नं स्वरूपं यस्य तथा विधोपि देही देहपरिच्छिन्न इव आभोक्षमाकुलस्तिष्ठतीत्यर्थः ॥ अनया भिक्षुकथया ॥ ४ ॥ परापूर्णास्वरूपात्प्रसूतात्मा सर्वापि जीवइति एवमकार एव न केवलं भिक्षुरित्यर्थः ॥ अहरहः प्रतिदिनस्वप्नेनः अनुभवसिद्धमेवेत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ इदजन्मादिदुःस्वप्नचित्केन चिन्मिन्नेन परिपश्यतीति परेणान्वयः ॥ ७ ॥ ८ ॥ इदानीं बध्मोक्षतत्त्वसंक्षिप्याह ॥ देहेति ॥ देहनाम्नोहमित्यभिमान एवातो बध्मस्तत्मा एव मोक्ष इति निष्कर्ष इत्यर्थः ॥ किंचिदुत्तुकाभोराभो वर्णितार्थप्रबोधमाश्रयार्थिभिर्नयेन व्यक्तं किं ॥ अहो इत्यादिना

सर्वस्याभासजीवस्य मृतिजन्ममयी स्थितिः ॥ भवत्येव चिदाकाशरूपिण्येवाकृतिगता ॥ २ ॥ पृथक्कृत्यैक्यमभ्येति स्वात्मा संसारखंडकम् ॥ सर्व एव मृतो जंतुः पृथक् स्वप्न निभात्मकम् ॥ ३ ॥ एवं तत्स्वरूपोपि देही चामोक्षमाकुलः ॥ जीवयूथं जयातुभ्यं कथितं कथयानया ॥ ४ ॥ परात्सम्पदितात्मेति न भिक्षुरात्मकेवलम् ॥ मोहान्मोहांतरं याति जीवो हरहरे वनः ॥ ५ ॥ पर्वताग्रपरिभ्रष्टो ह्यधो धउपलोक्यथा ॥ परमात्मपरिभ्रष्टो जीवः स्वप्नमिमं दृढं ॥ ६ ॥ पश्यत्यस्मादपि स्वप्नाद्याति स्वप्नांतरं पुनः ॥ स्वप्नास्वप्ने विनिपतन् नृपैवेदं दृढकिल ॥ ७ ॥ परिपश्यति जीवो तर्मायया जर्जरीकृतः ॥ कचित्केन चिदेवेह कदाचिदपि वा स्वयं ॥ ८ ॥ देहनाम्नोहमित्यंतो मुच्यते स्वप्नप्रपद्यते ॥ श्रीराम उवाच ॥ अहो नु विषमो मोहो जीवस्यारयोपजायते ॥ ९ ॥ यथा सुप्तस्य सोकेन नानाकारविकारया ॥ मिथ्याज्ञानोऽयं मिथ्यामाययानिपतत्यलम् ॥ १० ॥ अहो नु खलु वैषम्यं भो मं निजबहुच्यते ॥ भगवन् सर्वदा सर्वसर्वदैव जगत्स्थितौ ॥ ११ ॥ त्वया संभवतीत्युक्तं यथा तच्चानुभूयते ॥ एवं गुणविशिष्टात्मा तन्मोहात्मा सा भिक्षुकः ॥ १२ ॥ क्वचिदस्ति न वा स्यंतरालोऽप्यकथयामि शुभे ॥ १३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अद्य रात्रौ समाधिस्थस्त्रिलोकी मठिकाभिमां ॥ १३ ॥

१ ॥ स्तोकेनात्मेनापि मदश्च भादिनिमित्तेन सुप्तस्य मनः स्वाप्नामायया यथा अलमत्यंतं भीमैव नृप्यदुःखसकदनिपतितच्च निजवत्सत्यवस्थीय बद्धा उच्यते तद्देहो आश्रयमिति परेणान्वयः ॥ १० ॥ सर्वसर्वं न सर्वदा स भवतीति च त्वया पटु कृतदप्यनुभवात् षष्ठमभा भूदित्याह ॥ भगवन्मिति ॥ ११ ॥ एवमुपदिष्टार्थाभिर्नन्देन गुरुपतेष्वत्ययाय भिक्षुर्मदोऽधायकल्ययित्वोक्त उक्तचिदस्तीति स देहेन कौतुकात्पृच्छति ॥ एवं गुणविशिष्ट इति ॥ तन्मोहात्मा तादृशजीवटादिमोहात्मा ॥ १२ ॥ अतर्पणेन आलोक्यत्वद्वोऽधाय यथापि कल्ययित्वा मया भिक्षुरक्तस्तथापि तद्वाक्यस्यादृतत्वायोगात् कचित्संभावित एव सः तस्य च योगेनाधुना दर्शने उक्त्यानेविलंबः स्यादित्याशयेन वसिष्ठस्तत्कालोचितं भवाच अवेति ॥ १३ ॥

दशानि धारणाभ्यानयनफलदर्शच्छिक्त्रोन्मेषधार्मिकपाथस्थितिमुदाहरणेनप्रपञ्चयति ॥ स्वयंसंपादितैरित्यादिना ॥ तत्तद्वशात्काळानुसारिणामप्यनुपहानपद्व्यंकाबाधायाधकारकर
 क्रियाकर्म ॥ इहत्वगृहेअप्यप्रयच्छेत्ततश्चजनानादेहादिकमनयातिष्ठति ॥ २८ ॥ इहलोकेअमुषस्वर्गादिपुत्रायोगिनोयुगपत्कारभ्यभोगेनतिष्ठतीतिपूर्वपणाभ्य ॥ एतदेव
 विधयानिनाशिरथ ॥ सर्वेषांशरीरादीनांततस्तत्प्रसन्नित्थानेनभयदशालाआभवत् ॥ मद्यभगवतोहताभयेत्यपसाराष्ट्रभ्ययोगसामर्थ्यतत्समर्थाद्वैद्यपराणादीनसिद्धम् ॥ २९ ॥
 आपतजन्मान्नाप्यहरति ॥ स्वर्लोकेयोगिनीगणमप्यतिष्ठत्पृथग्भूतोनेपशुषेयापुपहारपहणार्थयति ॥ ३० ॥ अस्मिन्प्राभाषणारकानादनोजनस्थानेष्वनुदरासहस्राक्षसप्त
 धापसहस्रसप्तचतुरकोभवति ॥ ३१ ॥ भेषाभक्तानांतिनमस्कारादिनापार्थने ॥ भक्तानांशुभागतानिअनुपहृत्पुनर्मुकुलेभानुभ्यंपातितश्चकुसमायाधुर्योधनादिभ्यामोह
 मर्दकसहस्रमयि ॥ ३२ ॥ कान्तानासहस्राणिषोडशसहस्रन्यकालमप्युक्तदशिरथ ॥ सप्तदशोतिभेयवदिति ॥ ययानिभिराकादिद्विद्विद्वानामप्य सर्वभाषिणानिषेयुवस
 स्वयसपाटितैरभिदर्शकालक्रियामने ॥ योगिन्योयोगिनश्चेद्वतिष्ठत्यन्यत्रयत्रच ॥ ३८ ॥ इहवामुभभोगेनहृष्टभेतदनेकश ॥ कान्तंवी
 र्याद्वेतिष्ठन्मर्वपांभयदोभवत् ॥ ३९ ॥ विष्णुक्षीरोदधौतिष्ठन्जायतेपुरुषोभुवि ॥ पृथ्व्ययानितिष्ठत्योयोगिन्योयोगिनीगणे ॥ ३० ॥
 शकस्वगासनक्तिष्ठन्प्रातिपक्षायमुर्विका ॥ सहस्रमेकंभवतितयाचास्मिञ्जनार्दन ॥ ३१ ॥ तृणांशतानिभक्तानांभानुभ्यंपातितव्यतै ॥
 एकसहस्रंभवतितयाचैपजनाइन ॥ ३२ ॥ अशावनारलोलाभि कुरुतेजगतीस्तिर्ति ॥ एककान्तसहस्राणितुल्यकालनिमंपवत् ॥ ३३ ॥
 एवतेमिसुसकल्माजीवदवाक्षणादय ॥ रुद्रविद्वानवशतस्वसंकल्पयुरीगता ॥ ३४ ॥ तत्रमुक्ताचिरंमोगान्नाप्यरुद्रपुरत ॥ गणना
 भावसंततस्त्यास्यतिसपरिच्छदा ॥ ३५ ॥ नित्यंभ्रुकुलनवकल्पलतालयेपुरुद्वेणसाकभुररजगुलुच्छकेषु ॥ नानाजगत्सुचतदाशिवप
 तनंपुविपाधरीवमरमौलिधराश्वरेजु ॥ ३६ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेपुनिर्वाण० पू० गणत्वप्राप्तिर्नामचतु पधितममर्ग ॥ ६४
 ॥ स्वमशततद्वीपंसमाभम् ॥ ॥ अविस्मिउवाच ॥ ॥ इपदृष्टोययातेनमिषुणाचेतसिभ्रम ॥ भूतप्रयत्नमेवैपययकुत्वास्तुपश्यति ॥ १ ॥
 प्रयमर्वाचमपथानिकरावितद्वत् ॥ २ ॥ वर्णितरीत्यामकरोविशोप्यमिथाह ॥ एवमिति ॥ रुद्रस्वविद्वानमभ्यनुज्ञातद्वरात् ॥ तत्त्वकल्पानुसारिणयेषरुद्रस्याभ्यनुज्ञातद्वरादे
 सप ॥ ३३ ॥ ३५ ॥ तेषामधितवात्सपदसर्वभूतनेपुषयद्वेष्टकल्पनेनैच्छिककविहारायुगपदसत्स्याह ॥ नित्यमिति ॥ तेषाणारुद्ररजगुलुच्छकेषुब्रह्मसत्त्वकेषुभ्रुकुलनवक
 ल्पलतापदृष्टेषाकल्पनानानाविधेषुजगत्सुभूतेषुतयातिषेयुकेलासर्वैकलक्षणलोकादिपतन्तेभुवनगरेषुविहरेतोनिवादिबनादवाहिकुरालाहुरिविपाधरीयुमप्येकवरीर्योस्ति
 पुमिधेतैषवपप्रपथ्यतदन्त्यमरौलिधरा अमरपणनिधारकभूतपूर्णचन्द्रवीलीधारयतीतिवाअमरौलिधरा सनोरेकूर्वम ॥ ३६ ॥ ॥ इ० वा० ता० नि० पू० चतु पधितम
 र्गना३४ ॥ ३५ ॥ ॥ मिश्रभ्यापासवर्धेनृजोरेषुसमजप्यते ॥ राधाभ्येप्यागमिषो सभोव्यानचरणयते ॥ १ ॥ यथावर्णितप्रकारस्तेनमिषुणास्वचेतसिचोभमर्देपदृष्टःआ
 धातश्चनित एवमिषुलंभमसंभूतप्राकनृभाकनृभाकनृपलसृणयत्यन्नेवकलावस्यायापृथक्सात्त्वानोभ्यतिरिक्त्विकलासुषुप्तपदप्रयतिनापुनाभमप्यन्यदस्तीत्यर्था १ ॥

दृक्शब्दागुरिमेनहलंतादापिदीर्घदेश्यस्येतिव्युत्पाद्यम् ॥ ९ ॥ तस्यगृहंकुर्दाप्यानभंगभीताःप्रियाअपिभृत्यानोविशति किल ॥ १० ॥ तस्यभिक्षोः ॥ संवेतुर्वैहकव
 ल्यायचरमसाक्षात्कारमाप्तम् ॥ तत्कुत ॥ यतो नियोतेस्तदायुर्नियतुर्विधातु ॥ ११ ॥ तथाप्राग्गर्णितप्रकरेण ॥ १२ ॥ एवंप्रविध ॥ अथास्मिन्कले ॥ अयद्वितीय ॥
 तृतीयोपोपलभ्यतेतदानीमयेत्यर्थ ॥ १३ ॥ जगत्सद्वेअलिनाअलिङ्गमतामयाअस्मिन्सर्गोत्तरीयोपोपलभ्यतेइतिपूर्वपरेणवाअन्वयः ॥ १४ ॥ अयमयालीलयाअस्मा

तस्मिन्विहारेस्वकुटीकोशेकपिलमूर्धजः ॥ भिक्षुर्दीर्घदेशोनामस्थितएवसमाधये ॥ १५ ॥ एकविंशतिरात्रंचतस्यैवंस्थितिशालिनः ॥ दृढा
 र्गलंभृद्धानभंगभीताविशंतिना ॥ १० ॥ श्रुत्याःप्रियाःकिलतथासंतिष्ठतिसाभिक्षुकः ॥ अद्यैवतस्यसंवेतुंनियतेरीदृशीस्थितिः ॥ ११ ॥
 राजयोधाननिष्ठस्यगतस्तस्यैकविशंतिः ॥ सतुवर्षहस्त्राणितयाचितेनभूतवान् ॥ १२ ॥ कस्मिंश्चिदाकनेकल्पेभिक्षुरेवंपुराभवत् ॥
 अद्यत्विहद्वितीयोस्मिंस्तृतीयोपोपलभ्यते ॥ १३ ॥ मयातुपुनरन्विष्यचेनसाचतुरात्मना ॥ तादृग्भिक्षुस्तृतीयोव्योजगत्यद्वादराति
 ना ॥ १४ ॥ अस्मात्सर्गात्ततोऽलक्षस्तृतीयस्तादृशाशयः ॥ अथान्यलीलयासर्गमयासंप्रोक्षितास्ततः ॥ १५ ॥ यावत्तस्मिंश्चिदाकाश
 कोशशाधिनिर्गर्गे ॥ तृतीयो विद्यतेभिक्षुर्ब्राह्मश्चसदृशक्रमः ॥ १६ ॥ एवमेवतेनैवसन्निवेशेनभूरिशः ॥ भविष्यत्यभवत्सर्वपदार्थाः
 सर्गसंततौ ॥ १७ ॥ अस्यांसभायामपिचेमुनयाब्राह्मणास्तथा ॥ भाव्यमेवंसमाचारैस्तैरन्यैरप्यनेकशः ॥ १८ ॥ नारदेनामुनाभाव्यं
 पुनरन्येनचामुना ॥ एवंकलनकर्मभ्यामुक्तनान्येनभूरिशः ॥ १९ ॥ एवंजन्मादिनाभाव्यंवासेनापिशुकेनच ॥ शौनकेनपुनर्भाव्यंक्रतु
 नापुलहेनच ॥ २० ॥ अगस्त्येनपुलस्त्येनभृगुणागिरसापिच ॥ एतएवतथान्येचएवंरूपक्रियास्पदम् ॥ २१ ॥ चिराच्चिराद्भविष्यंतिमा
 येयंविततायतः ॥ सदृशाचारजन्मानस्तएवाप्येचभूरिशः ॥ २२ ॥ भूयोभूयोविवर्ततसर्गेष्वस्मिन्विवर्तयः ॥ अत्यंतसदृशाःकंचिकेचि
 दर्धसमक्रमाः ॥ २३ ॥ केचिदीपस्तभाःकेचिन्मकटाचित्पुनस्तथा ॥ एवमेपानिविततामहतामपिमोहिनी ॥ २४ ॥

सर्गादन्येसर्गासंप्रोक्षितास्तत्रतृतीयस्तादृगाशयोऽलब्धइत्यन्वयः ॥ १५ ॥ तदेवाह ॥ यावदिति ॥ ब्राह्मस्तत्रत्यब्रह्मणानिर्मितएतत्सदृशएवभुवनकर्मोविद्यते ॥ १६ ॥ एवब्रह्मा
 हभेदेनसदृशपदार्थकमेतदृशभिक्षवाप्यनताःसंभवतीत्याशयेनाह ॥ एवमिति ॥ १७ ॥ अस्मिन्मार्गमुमुक्षुव्यवहारोक्तमेवार्थुनःप्रपचयन्नाह ॥ अस्यामित्यादिना ॥ तैरप्येव
 भिक्षुसदृशसमाचारैस्वसदृशसमाचारैश्चभाष्य ॥ अन्यैरपिएतन्मुनिसमाचारैर्भिक्षुसमाचारैश्चभाष्यमित्यर्थः ॥ १८ ॥ कलत्रंज्ञानकर्मचरित्रताभ्यामुक्तेन ॥ १९ ॥ २० ॥
 एवंविधस्यरूपस्यस्थानस्यक्रियाणांचास्यदृग्भविष्यतीत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

उपानपाययथाद्रव्यकोटिहोमोवाप्योहस्तन्निमित्तिपावद् ॥ १४ ॥ घनगजितमंभमासलपुट ॥ तस्यबासवस्य ॥ १५ ॥ भाननपुनः कापगतपटापन ॥ १६ ॥
सत्तेननेर्पुर्भवेत् ॥ १७ ॥ अहम्यापारमाङ्गिकनिषधर्मसपाद्यामासु ॥ १८ ॥ मुनिप्रोक्तसालशाखावितयत.अभ्यस्त ॥ उपविष्टार्थानुसधानमुत्वेनक्षणाभिषयुनाराम
पुष्टायप्रवणैर्लोक्यननिद्राभावात्कल्पमिव ॥ १९ ॥ स्वधरभूषणभूतसपोराणिमतिबासापगतकीनपटलस्यकापपरयोच्चातेसतिरशरयसभाभामस्तनपापूर्वपुर्वद्वयपुन
आप्यानलोककरचनेनप्याप्यानश्रवणोचितसभासन्निधराकमरचनेनस्यो ॥ २० ॥ दृष्टिशीबासिष्ठम मात्यर्यमकारोनिषाण पू० पचपटितम.सर्व ॥ ६५ ॥ ॥ ५ ॥

गिहुरेरेकिनासीतिनेक्ष्यप्रातर्वदान्यहम् ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ मुनौचैवकययतिबहिर्मध्याह्निहिम ॥ १५ ॥ उद्भूतलप
क्षुब्धपनगजितमंसल ॥ तत्पुन्यपायोकस्यपुण्याजलिपरंपरा ॥ १५ ॥ तृपापीराविटपिनपुष्यवातधुताहव ॥ पूजयित्वा मुनिश्रेष्ठा
नुदतिपुन्यविपरान् ॥ १६ ॥ सभातदनुसोत्तस्योत्तप्रणामपरंपरा ॥ क्रमेणत्यक्तनेनैवजन्मु खेचरभूचरा ॥ १७ ॥ स्वास्पदपुष्यपारा
रामहम्यापारमाहता ॥ सर्वसपादयामासुर्निजधर्मक्रमोचितम् ॥ १८ ॥ चितवर्तानुनिप्रोक्तमहीचरनभश्चरा ॥ ज्ञानक्षयांक्षयामिव
निन्मु दस्यमिवापिच ॥ १९ ॥ प्रात पुन प्रत्यतकायपरंपरेस्मिन्जातेजनस्वचरभूचरभूतसप ॥ आस्त्यानलोककरचनेनतयवतस्याव
न्याम्यभंवदनपूजिनपुण्यलोक ॥ २० ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० वि० योत्तरविस्मयवर्णनानामपचपटितम सरं ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥
श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ ॥ वसिष्ठमुनिसमुक्ताविश्रामिवातिसयुता ॥ स्थिता खेचरसिद्धीपाविश्रान्तावृपनायका ॥ १ ॥ सरामलक्ष्म
णासंवतर्पवायसमायसो ॥ सौम्यासमसमाभोगारांतवातेवपस्मिनी ॥ २ ॥ अनवेक्ष्यवचप्रश्नमुवाचायमुनीश्वर ॥ बांधवयतिबलादे
वसानुकुपाहिसाधव ॥ ३ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ राजनरघुकुलाकाराशांकरपुनंदन ॥ त्यामयाज्ञाननेत्रेणसमिधुभोक्षिताश्चि
रम् ॥ ४ ॥ ध्यानेनाहचिरभ्यातक्ताहनिस्तुटिदक्षया ॥ दीपानिसप्तविपुलांकुलशैलसपवताम् ॥ ५ ॥ यावत्कुनश्चिदप्येवमिदुलभ्यो
तादृश ॥ यथकिलमनोरान्यंयदिरप्युपलभ्यते ॥ ६ ॥ ततश्चिभागशेषायांराभ्यापुनरहंधिया ॥ उत्तराशांतरंयातावेलावातद्वार्णव
म् ॥ ७ ॥ जिननामैपतत्राकिश्रामान्जनपदोमहान् ॥ वल्मीकोपरितत्रास्तिविहाराजनसश्रय ॥ ८ ॥

अप्यहस्यापयलनमिश्रोदशनमुष्ण ॥ तादृशानंतपाभ्येधर्मनानाभूतमाचिन्ति ॥ १ ॥ स्थिताउपविष्टा ॥ मतोवृषास्तोनायका सामगदयश्चविश्रान्ताउपविष्टा ॥ १ ॥
पथनपथवतीसरा ॥ २ ॥ यथायनेक्ष्यकपतीक्ष्यपथउवाच ॥ प्रातर्वदाम्यहमितिस्वयमतिज्ञातत्वावितिभाव ॥ ३ ॥ चिरमक्षितोऽभ्यष्ट चिरमक्षिप्यमेक्षितदतिबा ॥ ४ ॥
॥ ५ ॥ यावन्तलभ्यताधरेश्विरभ्योमदतिपूर्वेणान्यय ॥ ६ ॥ उत्तरस्याक्षाशयाविराकांतरेशयातोमनसापयल्लोचिद्विधानितिपावद् ॥ ७ ॥ वल्मीकाख्याज्ञानपवाहुपरि
परोक्तिजननामापयमसिद्धाजनपरोक्तिप्रजनपदेविहाराख्योजनसमयोयद्भुजानाश्रयोद्विशोक्ति ॥ ८ ॥

दकृशब्दाग्निरमेतेनहलताहापिदीर्घदेश्यस्येतिव्युत्पाद्यम् ॥ ९ ॥ तस्यग्रहंकूर्दाध्यानभंगमीताःप्रियाअपिभुत्यानोविशतिक्लि ॥ १० ॥ तस्याभिक्षाः ॥ सवन्तुवदहकव
ल्यायचरमसाक्षात्कारमामुम् ॥ तत्कृत ॥ यतोनियतेस्तदायुर्नियतुर्विधातुः ॥ ११ ॥ तथापार्थगीतप्रकरणे ॥ १२ ॥ एवएवविधः ॥ अथास्मिन्कल्पे ॥ अयद्वितीय ॥
तृतीयोनोपलभ्यतेतदानीमयेत्यर्थ ॥ १३ ॥ जगत्सर्वेअलिनाअलिबद्धमगमयाअस्मिन्सर्वोतृतीयोनोपलभ्यतेइतिपूर्वोपप्रेषणवाअन्वयः ॥ १४ ॥ अयमयालीलयाअस्मा

तस्मिन्निहारेस्वकुटीकोशेकपिलमूर्धजः ॥ भिक्षुर्दीर्घदृशोनामस्थितएवसमाधये ॥ १५ ॥ एकविंशतिरात्रंचतस्यैवंस्थितिशालिनः ॥ दृढा
गलंग्रहंध्यानभंगभीताविशंतिनां ॥ १० ॥ भूत्याःप्रियाःकिलतथासंतिप्रतिसाभिक्षुकः ॥ अद्यैवतस्यसंवेतुंनियतेरीदृशीस्थितिः ॥ ११ ॥
रात्रयोध्याननिष्ठस्यगतास्तस्यैकविशंतिः ॥ सतुवर्षसहस्राणितथाचित्तैनभूतवान् ॥ १२ ॥ कस्मिंश्चिद्व्याक्तनेकल्पेभिक्षुरवंपुराभवत् ॥
अद्यविहद्वितीयोस्मिंस्तृतीयोनोपलभ्यते ॥ १३ ॥ मयातुपुनरन्विष्यचेतसाचतुरात्मना ॥ तादृग्भिक्षुरतृतीयोन्योजगत्पद्मादरालि
ना ॥ १४ ॥ अस्मात्सगात्ततोऽलङ्घ्यस्तृतीयस्तादृशाशयः ॥ अथान्यलीलयासर्गमयासंप्रेक्षितास्ततः ॥ १५ ॥ यावत्तस्मिंश्चिदाकाश
कोशशायिनिसर्गके ॥ तृतीयोविद्यतेभिक्षुर्बाह्यश्चसदृशक्रमः ॥ १६ ॥ एवंतेनैवतेनैवसन्निवेशेनभूरिशः ॥ भविष्यत्यभवन्सर्वपदार्थाः
सर्गसंततौ ॥ १७ ॥ अस्यांसभायामपिचेमुनयोबाह्यतास्तथा ॥ भाव्यमेवंसमाचारैस्तरन्यैरप्यनकशः ॥ १८ ॥ नारदनामुनाभावं
पुनरन्येनचामुना ॥ एवंकलनकर्मभ्यामुक्तेनान्येनभूरिशः ॥ १९ ॥ एवंजन्मादिनाभाव्यव्यासेनापिशुकेनच ॥ शौनकेनपुनर्भावंक्रतु
नापुलहेनच ॥ २० ॥ अगस्त्येनपुलस्त्येनभृगुणागिरसापिच ॥ एतएवतथान्येचएवंरूपक्रियास्पदम् ॥ २१ ॥ चिराच्चिराद्भविष्यंतिमा
येयंविततायतः ॥ सदृशाचारजन्मानस्तएवान्येचभूरिशः ॥ २२ ॥ भूयोभूयोविवर्ततसर्गेष्वस्त्ववर्वाचयः ॥ अत्यंतसदृशःकचिकेचि
दर्धसमक्रमः ॥ २३ ॥ केचिदोपलभ्याःकेचिन्नकद्राचित्पुनस्तथा ॥ एवमपानिविततामहतामपिमोहिनी ॥ २४ ॥

सर्गादप्येसर्गासंप्रेक्षितास्तवतृतीयस्तादृगाशयोऽलङ्घ्यइत्यन्वयः ॥ १५ ॥ तदेवाह ॥ यावदिति ॥ ब्राह्मस्तत्रत्यब्रह्मणानिर्भूततत्सदृशएवभुवनकर्मोविद्यते ॥ १६ ॥ एवमस्मा
दभेदेनसदृशपदार्थकमेतादृशभिक्षुवोष्यनतासंभवतीत्याशयेनाह ॥ एवमिति ॥ १७ ॥ अस्मिन्धर्ममुमुक्षुव्यवहारोक्तमेवार्थपुनःप्रपच्यन्ताह ॥ अस्यामित्यादिना ॥ तैरप्येव
भिक्षुसदृशसमाचारैस्त्वसदृशसमाचारैश्चभाव्य ॥ अन्यैरपिपुनन्मुनिसमाचारैर्भिक्षुसमाचारैश्चाप्यपित्यर्थः ॥ १८ ॥ कलनज्ञानकर्मचरित्रताभ्यामुक्तेन ॥ १९ ॥ २० ॥
एवविधस्यरूपस्यसत्त्वानस्यक्रियाणांचास्पदभाविव्यतीत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥

शणनिरमयकालासनिदङ्गमातसषटापितास्ति वहाविषेष्टालक्षणकमषपूरतिरस्तत्वावेधनास्ति किनर्हिप्रपित्तिर्थातिरक्षकेवलजुभाते ॥ तदेवैह भिक्षुषरिषेस्पटमित्याह ॥
 वदति ॥ अतज्जीषटारिषणिकृतपलासामलसम्यगुलभश्चक ॥ १५ ॥ २६ ॥ पातरुजमिषविकसितम् ॥ तस्यैषमरादीनानाफलकलङ्गालाभपरयेतिषोष्यम् ॥
 अर्थानि सङ्घटनभान सार्धमहानर्ग्यैर्द्विकणाद्विषयुदात्तस्येवमवेदमशुद्धिमज्जकाज्जातम् ॥ २७ ॥ एषभिक्षुमनशीलसर्वजीवभन स्वपिप्रत्येकजगदुपपत्तिमासत्त्ववदितस्त
 स्मरस्यानर्थाद्यलङ्घितस्यविषयिषय संगतवदितस्त्यनस्यैषमायादरोत्सर्प ॥ तेषाथमिकत्वदा स्वपरोपिषयनहनगतजगतस्वहामिष स्वस्वभ्यषहारदशानमिष्यासत्याप
 य ॥ किंस्तदतत्त्याह ॥ सयात्सनीति ॥ सयात्सप्यस्तिभित्तसर्करासेपरमास्यनिनाशस्येनस्फुरतिर्गति ॥ मेनस्तत्त्वस्यधेनतद्वाधत्यागुनर्किञ्चित्स्यमिस्य ॥ २८ ॥ ॥ इति

क्षणनहास्तिनोपरमप्रतिपत्तिर्हिजुभाते ॥ ऐक्यविशस्यहारात्राअनताकृतयेनय ॥ २५ ॥ एतासामुपलभोलभहोर्माभामनोगति ॥ प्रति
 भामानमवदमित्यविकसितस्वितम् ॥ २६ ॥ नानाकलहकलालजलेप्रानरिवांजुजम् ॥ जातसवदनादवशुद्धादिदमशुद्धिमत् ॥ सभा
 रजालमविलसार्धैर्वद्विकणादिव ॥ २७ ॥ प्रत्येकमवमुदित प्रतिभासुस्वह स्वहान्तरव्यपिचतस्यविविचनत्वंह ॥ सर्वस्वयननुचर्तपिमि
 यनमित्यसवात्मनिस्फुरतिकारणकारणोस्मिन् ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मा० ॥ निवाणप्रकरणपू० जीषटो० भिक्षुसस्यतिकयनना
 मपद्रुपठितम सर्ग ॥ २६ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ दशरथउवाच ॥ ॥ मुनिनायकतभिक्षुगत्वास्वधोधयत्वमी ॥ नरामवहितार्थाप्रधानयनुकुट्टी
 गतम् ॥ १ ॥ ॥ श्रीवत्सिष्ठउवाच ॥ ॥ राजस्तस्यमहाभिक्षो सदेह प्राणवर्जित ॥ क्लेशोवैवण्यमायातोनासौजीवितभाजनम् ॥ २ ॥
 तस्मभिक्षोस्तुर्जवांसोभूत्वापन्नजसारस ॥ जीवन्मुक्त स्थितोभूयेनासौसंस्थितिभाजनम् ॥ ३ ॥ तद्वेहमासपर्वतबलान्भिक्षासितार्ग
 ला ॥ अतरालनुतिपुतिश्रुत्याभिक्षुदिदक्षव ॥ ४ ॥

श्रीवत्सिष्ठः ० तात्पर्यमकारोनिर्वाणप्रकरणेपू० पद्रुपठितम संग ॥ ६६ ॥

॥ ७५ ॥

॥ भिक्षोस्तस्यधौमुक्तस्यहाराशोधययते ॥ भिक्षुर्धोनिषदन्त्येवावधानोक्ष

भवोपत ॥ १ ॥ सद्योपयुक्तमाधेयंभूत्वापयुक्त अमीमलहितमयाधेयितानरामयिष्योभयदाक्षयाभानयन्तु ॥ १ ॥ अर्थवत्तस्यसवतुंनियतेरपतिभ्यपद्रुतिमदुक्तविस्यस्त्ययेवपुष्ट
 मितिस्यपप्यसिष्ठउवाच ॥ राजन्नि ॥ क्लेशप्रणापट्टमकान्नरसभाग शोधयेनैववर्ण्यमायात ॥ २ ॥ सार्धैर्लब्धीयस्त्यसकथेनमकीवगुनभाह ॥ तस्येति ॥ सत्येवतदेवभोजन्य
 यार्थ्येवमसकस्यभ्यस्ततेनाप्यधेतिभाष ॥ ३ ॥ मासपयतपुष्टार्गलननिकासनीयवितभिभिक्षुणाआक्षभैरतरालवार्ताभिस्तद्वर्तुमस्त्यावयत्वन्मभ्यभित्तधपोपनकनुमय
 स्यमित्याह ॥ तद्वदति ॥ मासस्यपयतिषाधनियेवतान्भिक्षासितार्गलासंतीभिक्षुहरेदिदक्षधेयुत्वावहितारतरालेतिवदति ॥ बलाभिक्षाक्षारबलाद्वितिबा ॥ ४ ॥

ततो मासतिकाय भिक्षुशरीरं निष्काल्य निःसार्य जले त्यक्ष्यति प्रज्जिष्यति ॥ तस्यांकुट्या मन्यंत लकाया कारशिला प्रतिमा रूपं भिक्षुगुजा भक्त्या दिव्यवहारप्रवर्त्तनाय करिष्यति ॥ दृढत्वाद्दक्षुष्णमानस भक्तमनः कल्पितदेवता रूपम् ॥ कर्मधारयः ॥ ५ ॥ एवमुत्तरीत्या मुक्तः ॥ विहारे प्राणचेष्टा दिव्यापारविषये नष्टमृतम् ॥ ६ ॥ प्रश्नप्रासंगिकमुक्त्वा प्रस्तुतमेवावलंबते ॥ एषेत्यादिना ॥ दुर्बोधेन भाति पराहेतुविक्षेपशक्त्या ॥ अतिवासेन निरस्यते ॥ अस्तीति अविद्यमानैव कृतजगदारभा ॥ हे भूः कटकतयेव प्रतिभासस्य यो विपर्यासीत्यथा भावस्तस्माच्चकारणकोविश्रमोदयो यस्याः ॥ ८ ॥ वाचारभणविकारो नाम धेयमृत्तिकेत्येव सत्यमित्यादिदृष्टान्तश्रुतिवाचादाटिकभायापि इत्थमनृतस्य भवितुमर्थायते ॥ ९ ॥ ज्ञापरमात्मा एवं अविवेकाज्जीवत्वमायाति ॥ स च स्वविवेकात्सर्वमात्मोति प्रथतीत्यात्सदृक्चिन्मात्रः परिशिष्यत इत्यर्थः ॥ १० ॥ सः स्वबोधत आत्मैव ॥ अवबोधतस्तु स

ततो नष्टांगसंधानं कथं निष्काल्य तेजते ॥ त्यक्ष्यंत्यन्यं करिष्यंति भिक्षुमक्षुष्णमानसम् ॥ ५ ॥ अनेनैवं सदेहेन भिक्षुर्मुक्तो व्यवस्थितः ॥ कथं प्रबोध्यते नष्टं हि हारशरीरकम् ॥ ६ ॥ एषां गुणमयीमाया दुर्बोधेन दुरत्यया ॥ नित्यं सत्यावबोधेन सुखेनैवातिवास्यते ॥ ७ ॥ असत्ये वक्रतारं भाहे भूः कटकता यथा ॥ प्रतिभासविपर्यासमात्रकारणकोदया ॥ ८ ॥ परमात्मनि वाचे यमित्यंमायानुमीयते ॥ तरंगातीव प्रयसि प्रेक्षामात्रा विनाशिनी ॥ ९ ॥ ज्ञोहि हि ह्यमया दीर्घस्वप्नात्स्वप्नांतरं व्रजेत् ॥ एवं जीवत्वमायाति विवेकात्सर्वमात्महृक् ॥ १० ॥ यो यस्य प्रतिभासः स्यादात्मैव स स्वबोधतः ॥ स एवोदेति संसारः करं जवनं गुल्महृक् ॥ ११ ॥ प्रत्येकं भूतमुदितं कृतं संसारमंडलम् ॥ भिक्षोः स्वप्नांतरं द्रवपरां भंगिभिर्वां भूतः ॥ १२ ॥ प्रस्तुतः पद्मजादेव जगत्स्वप्नो यथोदितः ॥ तथैवास्वच्छचित्तो रथोरुदः सर्वजनं प्राति ॥ १३ ॥ पितामहवदाभाति सर्गः स्वप्नविलासवत् ॥ प्रत्येकमुदितस्तेन ब्रह्मांडानीव कोटिशः ॥ १४ ॥ स्फुरत्यथा तथा वास्मिन् जीवः पश्यति विभ्रमम् ॥ रूढयेयं समर्थं च स्वप्नवदीर्घमांतरम् ॥ १५ ॥ चित्सत्तामात्रमासाद्य प्रतीतिव्युत्तमात्रतः ॥ जरामरणदुःखानां कंचिद्भाजनतां गतः ॥ १६ ॥

एवमसारात्मना उदेति ॥ ११ ॥ भूतंप्राणिनिकायं प्रतिप्रत्येकमसारमंडलं यांत्या उदितं कृतम् ॥ यथा भिक्षोः स्वमातरे अभसो भंगि आवर्ततरंगादिविभागमिव विद्धीत्यर्थः ॥ १२ ॥ समष्टेर्हिरण्यगर्भस्य मनोमात्रनिर्माणत्वादयसर्गः स्वप्न एव चेष्टादिरपि तथैव भवितुमर्हति अस्वच्छचित्तादुत्थित इति परस्परद्वभासत इत्याह ॥ प्रस्तुत इति ॥ १३ ॥ चित्तशुद्धौ तु पितामहस्येव पितामहवत् स्वमविलासवत्सत्य आभाति तेन तादृशभागेन ज्ञायते प्रत्येकमय ब्रह्मांडानीव कोटिश उदित इति निश्चीयत इत्यर्थः ॥ १४ ॥ अयं जीवो व्यष्टिप्रपञ्चरूपेण स मष्टिप्रपञ्चरूपेण वा साधारण प्रपञ्चरूपेण प्रत्येकमसाधारण प्रपञ्चरूपेण वा यथा तथा वा स्फुरन् प्रस्तुतथापि रूढयेयमिति भागसमर्थं दीर्घविभ्रमं प्रथतीति सत्यमत्र तन्मिथ्यैवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ दीर्घव्यमदशने निमित्तमाह ॥ चित्सत्तामात्रमिति ॥ तत्त्वतः प्रतीतिश्च्युतमादततावन्मात्रतश्चित्सत्तामात्रमासाद्य आश्रित्य कंचिच्छिद्ब्रह्म न रतिर्यगादिदेहे ॥ १६ ॥

क्षयनिरवयवकालात्सनिर्देशमानसचेष्टापिनास्ति रेहाविषेष्टाऽऽक्षेणकमधुरनिरलत्वाद्देवनास्ति किनाईप्रतिपत्तिर्भातिरेकेष्वल्लुभागे ॥ तदेवहेअस्तुचरिमेस्पष्टमित्याह ॥
 कति ॥ अतताजीषदाहिर्गार्कनयस्तासासमल्लस्यगुणलभाभक्त ॥ २५ ॥ २६ ॥ धातरुअभिषविकसितम् ॥ तस्येवभरदीनानानाकलहकालकल्लाभापयेतिपुण्यम् ॥
 अर्धार्धे बहुवतमान सार्धमहानविर्विक्रिणाविषशुद्धात्सदेवतरेवसशुद्धिमज्जाज्जातम् ॥ २७ ॥ एषअस्तुभनसीवसर्वजीषमन स्वपिपत्येकजगदूपमतिभासस्वउदितक
 स्यतस्यार्जोवत्स्वदितरप्यविचित्र सगत्सवदितउत्स्यनस्यैषभापादरोत्थय ॥ तेपाथमिकस्वव्याख्यतेपिचतवत्तातअगद्वत्त्वामिष स्वस्वप्यवहादरागमिमिभ्यासत्पाए
 ष ॥ किंस्तानेत्याह ॥ सधात्मनीति ॥ सवालप्यस्मिन्निश्चितंकरसेपरमात्मानावास्थेनस्फुरतिर्गति ॥ तेनस्वत स्वधाधेमनद्वाभम्यामनुर्गोकिंचित्स्यमित्यय ॥ २८ ॥ इति

क्षणेनहोस्तिनोकमप्रतिपत्तिर्हिजुभते ॥ केवविशत्सहोरात्राअनताकृतयानय ॥ २५ ॥ कतासाभुपलमालमहोमीमाननोगति ॥ प्रति
 सामात्रमवेदमित्यविकसितस्वितम् ॥ २६ ॥ नानाकलहकल्लजलेप्रानरिर्वाभुजम् ॥ जातसवदनादवशुद्धादिदमशुद्धिमत् ॥ सन्मा
 रजालमश्वित्सार्धविक्रिणादिव ॥ २७ ॥ प्रत्येकमवमुदित प्रतिभासुखद स्वदांतरव्यपिचतस्यविचित्रस्वद ॥ सर्वस्वयननुवर्तपिमि
 यानमिष्यासवालनित्स्फुरतिकारणकारणेस्मिन् ॥ २८ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० निवाणप्रकरणपू० जीवटो० भिक्षुसंस्तिकयनना
 मपदपुष्टितम सर्ग ॥ २६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ दशरथउवाच ॥ ॥ मुनिनायकतभिक्षुगत्वासनोपयत्वमी ॥ नरामव्यहिता शीघ्रचानयतुकुटी
 गतम् ॥ १ ॥ ॥ श्रीवन्मिषुउवाच ॥ ॥ राजसस्यमहाभिक्षो सदेह प्राणवर्जित ॥ ह्येदोवैवण्यमायातोनासौजीवितमाजनम् ॥ २ ॥
 तस्यभिक्षोस्तुजीवोसोभूत्वापद्मजसारस ॥ जीवन्मुक्त स्थितोभूयानासौसंस्तितिमाजनम् ॥ ३ ॥ तद्वहेमासपर्वतयलान्निष्कासितार्ग
 ला ॥ अंतरालतुतिपुतिथ्यत्माभिक्षुदिदस्व ॥ ४ ॥

श्रीवासिष्ठम् भास्वयन्कारोनिर्वाणमकरणेषु पदपटितम संग ॥ ६६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भिक्षोस्समाधौमुक्तस्यदहनशोषवप्यते ॥ भिक्षुर्भातिवदप्येवांशधामोक्ष
 भवोभत ॥ १ ॥ सवोभयगुप्तमाधेर्भूत्वापयानु अमीमव्यहितामयाधोभितानरामभिणोमवहासपाआनयतु ॥ १ ॥ अर्धवतस्यसवतुनियतरेयनिभ्ययदतिमदुक्तविसृज्यत्वयेदपुष्ट
 भित्तिसूत्रपन्थिषुउवाच ॥ राजन्निहि ॥ हेह माणोपटभकान्तरसभाग शोषेणैषवर्णमायात ॥ २ ॥ सतर्हित्वदीयसस्यसकस्थेनपकीर्तुतमाह ॥ तस्येति ॥ सत्यवतदेहभोग्य
 पारम्यशोषमसकस्थान्नसत्तिनाप्ययेतिमाध ॥ ३ ॥ भासपयनयद्वर्णालननिष्कासनीयमितिभिक्षुणाआहारीतरालभासिभिलमृधैर्गुप्तत्वाद्यप्यत्वम्भिमिलव्यवोपनकमुमरा
 स्यवित्याह ॥ तद्वदिति ॥ भासस्यपुतिचरमदिनेवलांनिष्कासितार्गला सतोभिक्षुदेहदिदस्ववाभुत्वावहिर्वादीमरालेतिवति ॥ बलांमिदस्याज्ञाबलादितिवा ॥ ४ ॥

ततो मासतिकाया भिक्षुशरीरे निष्काल्य निःसार्य जले त्यक्ष्यति मज्जिष्यति ॥ तस्यां कुट्या मन्वन्तत्काया कारशिला प्रति मरुपं भिक्षुं पुजा भक्त्या दिव्य वहारप्रवर्त्तनाय करिष्यंति ॥ दृढत्वादक्षुण्णमानस भक्तमनः कल्पितदेवता रूपम् ॥ कर्मधारयः ॥ ५ ॥ एवमुत्तरीत्या मुक्तः ॥ विहारे प्राणचेष्टा दिव्या पारविषये नष्टम् ॥ ६ ॥ प्रश्नप्राप्तिकमुक्त्वा प्रस्तुतमेवावलबते ॥ एषेत्यादिना ॥ दुर्बोधेन धातिपरपराहेतुविक्षेपशक्त्या ॥ अतिवाहने निरस्यते ॥ ७ ॥ असती अविद्यमानैव कृतजगदारभा ॥ हे स्म कटकतयेव प्रतिभासस्य यो विपर्यसो न्यधा भावस्तस्माच्चकारणको विभ्रमो दयो यस्याः ॥ ८ ॥ वाचारभणविकारो नाम धेयं मृत्तिकेत्येव सत्यमित्यादि दृष्टान्तश्रुतिवाचा दाटितिकमायापि दृश्यमनृतस्य भौववानुमीयते ॥ ९ ॥ ज्ञः परमात्मा एव अविवेकाज्जीवित्वमायाति ॥ सच्चस्वविवेकात् सर्वमासौति परधृतीत्यात्सदृक्चिन्मात्रः परिशिष्यत इत्यर्थः ॥ १० ॥ सः स्वबोधत आत्मैव ॥ अबोधतस्तु स

ततो न शङ्गसंधानं कार्यं निष्काल्य तेजले ॥ त्यक्ष्यन्त्यन्तं करिष्यंति भिक्षुमक्षुण्णमानसम् ॥ ५ ॥ अनेनैवं सदेहेन भिक्षुर्मुक्तो व्यवस्थितः ॥ कथं प्रबोध्यते नष्टं हि हारे शरीरकम् ॥ ६ ॥ एषां गुणमयी माया दुर्बोधेन दुरत्यया ॥ नित्यं सत्यावबोधेन सुखेनैवातिवाह्यते ॥ ७ ॥ असत्ये वदन्तारं भाहेश्वरः कटकता यथा ॥ प्रतिभासविपर्यसमाच्चकारणको दया ॥ ८ ॥ परमात्मनि वाचे यमिदं मायानुमीयते ॥ तरंगातीव पृथक्सिद्धेक्षामात्रा विनाशिनी ॥ ९ ॥ ज्ञो हि हिदृश्यमया दीर्घस्वप्नात्स्वप्नांतरं व्रजेत् ॥ एवं जीवत्वमायाति विवेकात्सर्वमात्मदृक् ॥ १० ॥ यो यस्य प्रतीभासः स्यादत्मेव स स्वबोधतः ॥ स एवोदितिसंसारः करं जवनगुल्मदृक् ॥ ११ ॥ प्रत्येकं भूतमुदितं कृतं संसारमंडलम् ॥ भिक्षोः स्वप्नांतरं द्रवपरां भंगिनिवांभसः ॥ १२ ॥ प्रस्तुतः पृथज्जादेव जगत्स्वप्नो यथादितः ॥ तथैवास्वच्छचित्तो रथोरुदः सर्वजनं प्राति ॥ १३ ॥ पितामहवदाभाति सर्गः स्वप्नविलासवत् ॥ प्रत्येकमुदितस्तेन ब्रह्मांडानीव कोटिशः ॥ १४ ॥ स्फुरत्यथा तथावास्मिन् जीवः पश्यति विभ्रमम् ॥ रूढयेयं समर्थं च स्वप्नवदीर्घमांतरम् ॥ १५ ॥ चित्सत्तामात्रमासाद्य प्रतीतिच्युतमात्रतः ॥ जरामरणदुःखानां क्वचिद्भाजनतां गतः ॥ १६ ॥

एवमसारात्मना उदेति ॥ ११ ॥ भूतप्राणिनिकायं प्रति प्रत्येकससारमंडलं धात्वा उदितकृतम् ॥ यथा भिक्षोः स्वप्नांतरे अभसो भंगि आवर्ततरंगादिविभागमिव विद्धीत्यर्थः ॥ १२ ॥ समष्टि र्हीरण्यगर्भस्य मनोमात्रनिर्माणत्वादयं सर्गः स्वप्न एव चेद्वष्टरे पितृधैव भवितुमर्हति अस्वच्छचित्तादुत्थित इति परस्थिर इव भासत इत्याह ॥ प्रस्तुत इति ॥ १३ ॥ चित्तशुद्धौ तु पितामहस्येव पितामहवत् स्वप्नविलासवत् सत्य आभाति तेन तादृशभागेन ज्ञायते प्रत्येकमय ब्रह्मांडानीव कोटिश उदित इति निश्चीयत इत्यर्थः ॥ १४ ॥ अयं जीवो व्यष्टिप्रपञ्चरूपेण साधारणप्रपञ्चरूपेण प्रत्येकमसाधारणप्रपञ्चरूपेण वा यथा तथावा स्फुरन् प्रस्तुतया पिष्टदये प्रतिभात समर्थं दीर्घं विभ्रमं पश्यतीति सत्यमत्र निमित्थे वेत्यर्थः ॥ १५ ॥ दीर्घं स्वप्नमदृशेति निमित्तमाह ॥ चित्सत्तामात्रमिति ॥ तच्च त्रयतीति श्रुतमादृतता वन्मात्रतश्चित्सत्तामात्रमासाद्य आश्रित्य क्वचित्कास्मिंश्चिद्देवनरतिर्यगादिदेहे ॥ १६ ॥

तत्तत्प्रसवविधिपुस्तकशास्त्रिनीतिविहितस्वचित्तांशस्यदमात्रेणाय-भागात्वाकांक्षप्रसक्तोक्तवाक्यललाभाभुजानासस्थितोत्पद्य ॥ १७ ॥ परमात्मविदेवमणिकम्पनपातद-
धनस्सद्विषयीभूलातद्वारप्रकीर्णनामकद्रव्यगतासतीआत्मनिवहाकारसममहारिणीअभ्यध्वनिभ्रमताविषययाकारसममहारिणीभूलाविलुठति ॥ १८ ॥ अस्तेषमस्पर्शा
स्पर्शावादिनामद्रव्यभेदस्याप्रपरमात्मनेष अभ्याससर्वज्ञेय्यधिष्ठानस्याभ्यन्तारयोगादिप्रियमपुरुषार्थफलजीवब्रह्मैक्यट्टीकरोति ॥ चित्तनीति ॥ प्रत्यगात्माचित्तेत्युपा-
ध्याकार्याप्रिमाप्रपराधाकिरमात्माप्रसन्नप्रसादप्रार्थक्यात्माप्रत्यगात्मानकिमस्यब्रह्मणोमुत्स्यस्यध्वर्णोपनिर्वचनाद्विषयाधिकजीवनाकोदेवदत्तयक्षदत्तादेर्देहनामआदि
पराद्याणवक्त्रसुहृदिनामभ्यार्दतान किनुअभेदेपुण्याधिगरात्सर्वसमवत्येव ॥ तथाचभूति ॥ सपरपदप्रविष्टआनत्यायेभ्य प्राणन्येवमाणोनामभावतिषदभ्याक्षरपदसुभ्य

पातालं ब्रह्मलोकं वाचित्सुहृतरात्रिनी ॥ चित्तांशस्य दमात्रेण रुक्ताकृत्वेव सा स्थिता ॥ १ ॥ अचित्स्य द्रुपिणि जीवना मरुपगतात्मनि ॥
अन्यत्र च विलुठति गत्वा स भ्रमहारिणी ॥ १८ ॥ चित्तेति परमात्मान परमात्मानवानकिम् ॥ जीवदेहादिनास्रोत्सप्रतिर्विवादिवाहता
॥ १९ ॥ ब्रह्मण्यवपरब्रह्मजगद्विष्येव सा स्थिताम् ॥ शुद्धाकारा मिवाकारोजले जलमिवाभलम् ॥ २० ॥ लोको ब्रह्मण एवायजगद्भूयुतिष्ठ
ति ॥ चिन्मत्स्यन्तयाथाधानूतिर्निधादिवाभक्त ॥ २१ ॥ स्मृदस्मदं कर्तव्ये हस्वतः सज्ञाविलीयते ॥ साप्यलपरिणामेन लीयते भौधूर्तयथा
॥ २२ ॥ चित्स्य द एव चित्स्य देसवात्मनि विजृम्भित ॥ स्यदा स्यदौजृम्भणादिकल्पितनात्र वास्तवम् ॥ २३ ॥ न स्यदोस्तीह नास्मदो नैकता
वापि न हिता ॥ शुद्धचिन्मात्र सर्वस्वयमेवास्ति तथा स्थिताम् ॥ २४ ॥ सारेण तु विचारेण सर्वशब्दार्थयो समे ॥ चिन्मात्रमेव ज्ञातेऽयना
र्कस्य पि न विपद्यते ॥ २५ ॥ भेदवेदनयोर्देवि भेदः प्रकृति लोछनम् ॥ अभेदबोधो धादरवले गच्छति शिष्यते परम् ॥ २६ ॥

चन्द्रमा भूषणो नमनदतिताभ्यतस्म कर्मनान्माभ्यवेति ॥ १ ॥ एकमेकपदार्थनिकण्डुस्थाभ्यभङ्गरद्वयैव परब्रह्मब्रह्मयोषसंस्थिताः कपुनपरमार्थद्वयस्थासमूलोपाधिबाधेन द्वाभ्यामिति भावः ॥ २० ॥ किञ्चर्पणादीमुत्तरत्यतश्चिन्मभूतस्य स्थितावभ्यधाप्नोति सा भवनापि स्यात् अयन्तीषलोक्तनुत्ताभग्नस्तथायस्य ब्रह्मणः पृथग्भूतार्त्तमूर्त्तस्य केचुजगद्वेषु निवर्तितमस्तु भावनापि तयापि अभ्यतया आत्मभ्यतिरिक्तवप्यभ्यभयहेतुरस्तीति बोधाद्विभोतीत्याभ्यर्थमस्य ॥ २१ ॥ अभ्यताधाधेषु बुद्धिस्थयो हेतुर्निति बुद्धिस्थदेसमाभ्यभ्यवेन अस्य रीकृत भद्रबुद्धिस्तथासांसात्तत्पशुर्द्विषलीयततामुद्धिराप्यलपूणाभ्राकारेण ससाक्षात्कारलक्षणपरिणामेनाधीकृतपूतानि वत विद्वेज्ब्रह्मणि विलीयत इत्यर्थः ॥ २२ ॥ बाधमाधत्तकचक्रालकाटिदुर्भेषजगर्द्वीयतयनिषेधालाघावित्यस्य द्वाभ्यामावित्याह ॥ चित्सर्वरूपेति ॥ २३ ॥ कञ्चित्पतिकथयतामिति चेन्न सदा तद्वर्तनावित्याह ॥ नति ॥ २४ ॥ सर्वशब्दस्तदर्थस्य च सर्वेषु कालेषु भावेकाते सति चिन्मात्रमेव परमार्थस्य ॥ नास्तीति आगावभूतो व्ययपवचो न विद्यते दुरेकाद इत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥

यथोक्तैवस्तु स्थितिर्न केनचिदप्यथाकर्तुं शक्येति वसिष्ठः प्रतिजानीत ॥ नानातति ॥ एवकारः ॥ अन्यकभा ॥ हेराभलजभा नभन गतिरस्यः ॥ २७ ॥ ततस्तादृशानिःशकता
 वेषणा तु बोधपूर्णचिद्रूप एवास्ति अस्मिन्बोधयकंचपृच्छ ॥ एवमेवास्ति परमार्थः ॥ तस्मादेव तव मम अन्यस्य च परानिःशकता प्रतिष्ठितेत्यर्थः ॥ २७ ॥ ततस्तादृशानिःशकता
 बलादेव जाग्रदादिसर्वावस्था द्वैतापलापः प्रवृत्त इत्याह ॥ तत इति ॥ २८ ॥ अबोधवशादेव द्रष्टृदृश्यादि त्रिपुटी जागत् ॥ यदा त्वबोधः ॥ असत्य एव तदा शुद्धात्मरूपा तच्छास्तिरेव
 काजगन्नाम्नी ॥ यतः सा शास्तिरेव गच्छति सर्वतो व्याप्नोतीति व्युत्पत्त्या एव जगन्नामयोग्यतया व्यवस्थिता ॥ द्रष्टृदृश्य दर्शनात्मिका त्रिपुटी तु अत्यन्ताप्रसिद्धेति नासौ तदा जगन्नाम्नी
 त्वर्थः ॥ २९ ॥ ननु चित्प्राणादिस्पृश्यबोधमात्रेण कथं नित्यं चित्तिरिति चेत्तद्वेत्तु स कल्पक्षयादेवेत्याह ॥ स्पृह इति ॥ ३० ॥ चितः अभावनाददर्शनं द्वैतैक्यादिरूपसकल्प उदितः
 नानातैवास्त्वबोधेन सर्वो धस्त्वनेव क्षणात् ॥ पृच्छकं चैव मस्येव तस्मान्निःशंकता परा ॥ ३० ॥ ततः स्वप्नो न जागर्त्तिर्न सुषुप्तिर्न तु र्यता ॥
 नवं धांस्ति न मोक्षोस्ति नान्यथा कल्पनात्मकम् ॥ ३८ ॥ शास्तिरेका जगन्नाम्नी शास्तिरेव मवस्थिता ॥ अबोधोऽसत्य एवातः क्रद्रष्टृदृश्य दर्श
 नम् ॥ २९ ॥ स्पंदोऽप्यस्पंद एव स्यान्निःसंकल्प नयाचते ॥ न स्पंदो स्पंदयोर्भिन्ना संकल्परहितैव चित् ॥ ३० ॥ द्वैतक्यविकलरूपसंकल्प
 श्रिदभावनात् ॥ सच भावनमात्रेण गतो ब्रह्मैव शिष्यते ॥ ३१ ॥ चिच्छंद्रविबेसंकल्पकलंकः स्फुरतीव यः ॥ नासौ कलंकस्तद्विद्विचिच्छनस्य घनं
 वपुः ॥ ३२ ॥ चिच्छनस्य न सन्नासन्मयी यतां यत्ततेपदे ॥ इत्यदोषमहाबोधसारसंग्रहणं कृतम् ॥ ३३ ॥ चिच्छंद्रविवासांकल्पकलंका मृतवि
 ग्रहः ॥ त्वया भव्येन संस्पृशे भावाभावक्षयात्मना ॥ ३४ ॥ भावाभावादिकलनां नीत्वा चिन्मयतां चितः ॥ समो ह्यस्रविलासांतः समा
 ध्वसयथा सुखम् ॥ ३५ ॥ स्पंदोऽस्पंदौ कल्पना कल्पनावाचित्ता मया यो विद्विना माध्विना मया ॥ सर्वाकारानिर्दृतिः शांतिसत्ता पूर्णा पूर्णत्वे
 कमेवास्थितेति ॥ ३६ ॥ ॥ इत्यार्षेवांवा० दे० मोक्षोपायेषु नि० पू० ब्रह्मैक्यप्रतिपादनं नाम सप्तषष्ठितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ६४ ॥

सच भावनमात्रेण दर्शनमात्रेण गत इति द्वैतैक्यरहिता चिद्वह्नैव शिष्यत इत्यन्वयः ॥ ३१ ॥ तददर्शनप्रकारमाह ॥ चिच्छंद्रविबेद इति ॥ ३२ ॥ नासौ कलंक इत्यर्थं युक्तिमाह ॥ चिद्व
 नस्येति ॥ त्वया चिच्छनस्य ततेपदे स्पर्शयताम् ॥ यद्यस्मात्पूर्णभावस्थानात्मकत्वादित्स्वदैकरस्य मापन्न पृथङ्न सत्त्वदात्मना च सत्त्वमेव ति इति अनयैव युक्त्या सर्ववस्तूनामात्मैक
 रस्य सापादक निर्दोषबोधसारस्य सग्रहणसम्यगवलंबनकुरु ॥ ३३ ॥ हेचिच्छंद्रविब हे असंकल्पकलक ॥ भावाभावक्षयात्मना भव्येन त्वया सस्पृष्टः सर्वोऽपि पदार्थः अमृतविग्रहः
 संपद्यते अहो ते माहात्म्यमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ चित्तसमो ह्यस्रविलासस्य तां सम्यगाध्वसविश्रान्ति आज ॥ ३५ ॥ हे राम त्वअध्विना मया आनंदसमुद्राख्येन स्वरूपेण स्थितः स न स्पंदोऽस्य
 दौ कल्पनासकल्प असंकल्पना विकल्पो वेति यावाश्चिन्ता मया यश्चिन्तयति भेदः स नवोऽपि सर्वाकारानिर्दृतिः सुरैक्यकरसाशातिसत्तैव तथा तथा आस्थिता इमे च पूर्णा पूर्णदेशेऽपि कमेव मे
 स्वरूपमिति विद्वि ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे निर्वोपु० सप्तषष्ठितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६४ ॥

तस्य सप्तमविंशप्रमुक्तशालिलिनीजीविसिद्धचित्ताशयस्य द्वाप्रेणाध-पानालवकाठार्थप्रसन्नलोकमाकलत्वाकलत्वाभुजानासास्थितेत्यर्थः ॥ १७ ॥ परमात्मविदेधमणकम्पनपातद-
 धीनस्वरूपिणीभूत्वातुल्यजीवनामकद्रव्यगतासती आत्मनिदेहाकारसंभ्रमहारिणीअभ्युपगृहिभ्रमगत्वाविषयाकारसंभ्रमहारिणीभूत्वाविलुठति ॥ १८ ॥ अस्तवमस्यन्ना
 त्याज्याहारिनामद्रव्यभेदस्तथापि परमार्थभेदेय अग्न्यासहस्रेत्यपि धामस्यान्यत्वायोगादिति परमपुरुषार्थफलकीधमस्यैकपदकीकरोति ॥ चित्तमिति ॥ प्रत्यगन्तास्विसंस्तुपा
 भ्याकाशानिमायापराधात्किंपरमात्माप्रसन्नपराधामर्दाकिंआत्माप्रत्यगात्मानकिमस्यप्रपन्नोमुखस्यप्रपणेनार्तिधवनानिदीपाधिकजीवनान्कोरेवस्तपकृष्टत्वादर्हनास्यभादि
 पराधायनामकशुशुतादिनास्यभार्हतान किन्नुशभेरेप्युपाधिपररातत्वंश्रवसेध ॥ मथाश्रयुति ॥ संप्रयद्वहमधिष्ठानालायेभ्य प्राणन्येवप्राणोनामभ्रवतिवदन्वाक्पुनरयश्चरुभ्य
 पातालप्रसन्नोपवाचितस्तुक्तरशालिनी ॥ चित्ताशयस्य द्वाप्रेण कृत्वाकल्वेवसंस्थिता ॥ १७ ॥ चित्समंदरुपिणीजीवनानमरूपगतात्मनि ॥
 अम्यनचविलुठतिगत्वात्मभ्रमहारिणी ॥ १८ ॥ चित्तेतिपरमात्मानपरमात्मानवानकिम् ॥ जीवदेहादिनामोत्सप्रतिर्विधादिवाहृता
 ॥ १९ ॥ द्रव्यपदवपरद्रव्यजगद्वस्तुवसंस्थितम् ॥ शुद्धाकाशमिवाकारोजलेजलमिवामलम् ॥ २० ॥ लोकोद्रवस्रणएवायजगद्वपुतिष्ठ
 ति ॥ विभक्त्यन्यतयावाधानप्रतिर्विधादिवाभ्रक ॥ २१ ॥ स्विदस्मदीकतेचेहस्त्वतसंज्ञाविलीयते ॥ साप्यलपरिणामेनलीयतेभौधृतयथा
 ॥ २२ ॥ चित्समदएवचिरस्यदेसवात्मनिविजृम्भित ॥ स्पदास्पदौजृम्भणादिकल्पितनामवास्तवम् ॥ २३ ॥ नस्पदोक्तीहनास्पदौनैकता
 वापिनहिता ॥ शुद्धचिन्मात्रसर्वसंस्वरयैवाकितयास्थितम् ॥ २४ ॥ सारेणतुविचारेणसर्वशब्दार्थयो समे ॥ चिन्मात्रमेवज्ञातेऽयना
 क्तान्त्यपिनविधत्ते ॥ २५ ॥ भेदवेदनयोदेतिभेदप्रकृतिलालुनम् ॥ अभेदबोधादखिलेगालितेशिष्यतेपरम् ॥ २६ ॥

एवमप्यात्मन्यनोनोपनततिताभ्येत्यकर्मनान्यान्येवेति ॥ १७ ॥ एवमेक्यदर्शिकागृह्याप्यद्वारद्वैवपरब्रह्मब्रह्मव्यवसंस्थिताकिपुनपरमार्थद्वैवमासमूलोपाधिनाधेतद्राभ्यमि
 तिभावः ॥ १ ॥ किंचदर्पणादीमुत्पादयन्तिभ्यन्मूलस्यस्थितावभ्ययान्नातिसाभावनापित्याह आयकीषलोकलुत्वात्मभूतस्याभ्ययस्यब्रह्मणएवमनामूर्तान्त्यकेपुजगद्वपुति
 धर्तप्रिततस्यभावनपितयापिअभ्यतयाआत्मभ्यनिरिकमयममभायहेतुरतीतिबोधाद्विभेतीत्याभ्ययमित्यथ ॥ २१ ॥ अप्यनाथायेवपुद्विस्वदेहेतुरितिवुद्विस्वसमाप्य
 भ्यासेनअस्तीकृतभद्रवुद्विस्वसणासंसात्वनएवमुद्विषलीयतसामुद्विहृत्प्यलपूणाभ्रभाकारेणभ्रमसाशाकारलक्षणपरिणामेनामौजुतपुनमिषतदिद्वेब्रह्मणिबिलीयनदत्त्यर्थ
 ॥ २२ ॥ बाधमाधाराक्यकुहालकाटिदुर्भेद्यजगद्वेलीयनमृतिवैधवाभ्यवचित्स्यदमाधत्वाविषाह ॥ चित्स्यदएवेति ॥ २३ ॥ कश्चित्प्रतिप्रतिकप्रज्ञानमितिचेकस्वदृशातद्वर्शनादि
 त्याह ॥ नति ॥ २४ ॥ सर्वशब्दस्वतर्पस्यसमसेकसेल्लाभावेज्ञातेसतिचिन्मात्रमेवपरमार्थसत्यं ॥ नास्तीतिअभावशून्योप्ययमप्यनविधत्तेतुरेभाहृत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥

यथोक्तैव स्तु स्थितिर्न केन चिदन्यथा कर्तुं शक्येति विसिद्धमिति जानीते ॥ नानातेति ॥ एवकारा ॥ भान्नकभा ॥ हरे ॥ भवत्वं वा ॥ धन्यवनामाता ॥ त
 वेश्णान्तु बोधपूर्णचिद्रूपव्याप्तिरस्मिन्नर्थयकंचपृच्छ ॥ एवमेवास्ति परमार्थः ॥ तस्मादेव तव मम अन्यस्य च परानि शंकता प्रतिष्ठितेत्यर्थः ॥ २७ ॥ ततस्तादृशानि शकता
 बलादेव जायमादिसर्वावस्था द्वैतापलापप्रवृत्तइत्याह ॥ तत इति ॥ २८ ॥ अबोधवशादेव द्रष्टृश्यादित्रिपुटीजगत् ॥ यदात्वबोध ॥ असत्य एव तदा शुद्धात्मरूपा तच्छान्तिरेव
 काजगन्नाम्नी ॥ यतः सा शांतिरेव गच्छति सर्वतो व्याप्नोतीति व्युत्पत्त्या एव जगन्नामयो मय याव्यवस्थिता ॥ द्रष्टृश्यदर्शनात्मिका त्रिपुटी तु अत्यन्ता प्रसिद्धेति नासौ तदा जगन्नाम्नी
 त्यर्थः ॥ २९ ॥ ननु चित्तप्राणादिस्य इत्यबोधमात्रेण कथं निवृत्तिरिति चेत् तद्वेनुसकल्पक्षयादेवेत्याह ॥ स्पृहति ॥ ३० ॥ चित्त-अभावनाददर्शनं द्वैतक्यादिरूपसकल्प उदितः
 नानातैवास्पृधो धेनसबोधस्त्वनवेक्षणात् ॥ पृच्छकं चैव मस्येव तस्मान्निःशंकता परा ॥ २७ ॥ ततः स्वप्नो न जागर्ति न सुषुप्तिर्न तुर्यता ॥
 नवं धांस्ति न मोक्षोस्ति नान्यथा कल्पनात्मकम् ॥ २८ ॥ शांतिरेका जगन्नाम्नी शांतिरेव मवस्थिता ॥ अबोधोऽसत्य एवातः द्रष्टृश्यदर्श
 नम् ॥ २९ ॥ स्पृधोऽप्यस्पृध एव स्यान्निःसंकल्पनयाचते ॥ न स्पृधा स्पृधयोर्भिन्ना संकल्परहितैव चित् ॥ ३० ॥ द्वैतक्यविकलारूपसंकल्प
 श्रिदभावनात् ॥ सच भावनमात्रेण गतो ब्रह्मैव शिष्यते ॥ ३१ ॥ चिच्छां विवेकं संकल्पकलंकः स्फुरतीवयः ॥ नासौ कलंकस्तद्विद्विच्छिद्वनस्य घनं
 वपुः ॥ ३२ ॥ चिद्वनस्य न सन्नासं स्थीयतां यत्तत्तत्पदे ॥ इत्यदोषमहाबोधसारसंग्रहणं कर्तम् ॥ ३३ ॥ चिच्छां विवेकासंकल्पकलंकाभ्युत्तवि
 ग्रहः ॥ त्वया भव्येन संस्पृष्टो भावाभावक्षयात्मना ॥ ३४ ॥ भावाभावादि कलनां नीत्वा चिन्मयतां चितः ॥ समो ह्यासविलासांतः समा
 ध्वसयथा सुखम् ॥ ३५ ॥ स्पृधा स्पृधौ कल्पना कल्पनावाचित्तामायो विद्विनामा धिनाम्ना ॥ सर्वाकारानिर्वृतिः शांतिसत्ता पूर्णा पूर्णैत्ये
 कमेवास्थितेति ॥ ३६ ॥ ॥ इत्यापेक्षां वा ० वा ० दे ० मोक्षोपायेषु नि ० पू ० ब्रह्मक्यप्रतिपादनं नाम समसप्तषष्टितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ७४ ॥
 सच भावनमात्रेण दर्शनमात्रेण गत इति द्वैतैक्यरहिता चिद्वह्नैव शिष्यत इत्यव्ययः ॥ ३१ ॥ तददर्शनप्रकारमाह ॥ चिच्छां विवेदति ॥ ३२ ॥ नासौ कलंक इत्यर्थयुक्तिमाह ॥ चिद्व
 नस्येति ॥ त्वया चिद्वनस्य तत्तत्पदे स्थायताम् ॥ यद्यस्मात्पूर्णभावावस्थानासकल्यादिस्त्वैकैरस्य मापन्न-पृथङ् न सत्त्वशालनाच्च सत्त्ववति इति अनवैवयुक्त्या सर्ववस्तूनामात्मैक
 रस्य सपादक निर्दोषबोधसारस्य सग्रहणसम्यगवलम्बनकुरु ॥ ३३ ॥ हे चिच्छां विवेक हे असकल्पकलक ॥ तावाभावक्षयात्मना भव्येन त्वया सस्पृष्टः सर्वापि पदार्थाः अन्यतविग्रहः
 सपद्यते अहो ते माहात्म्यमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ चित्तः समो ह्यसविलासस्य तत् सम्यगाध्वसविविश्रांति भज ॥ ३५ ॥ हे राम त्वअधिनाम्ना आतदसमुद्राख्येन स्वरूपेण स्थितः सत्त्वस्पृधास्य
 दौ कल्पनासकल्प अकल्पना विकल्पो वेति यावा श्रित्ताम्ना य श्रित्तथाति भेद सन्वोपसर्वाकारानिर्वृतिः सुखैकरसाशांति सत्त्वैव तया तथा आस्थिता इमे च पूर्णा पूर्णदर्शेण कमेव मे
 स्वरूपमिति विद्वि ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीवात्सिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे निर्वा ० पू ० समसप्तषष्टितमः सर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७४ ॥

१ विकसद् रूप इति पुस्तकात्तरपाठः ॥ उभाय विधया ठमभ्येटीकानुग्रहे मूलपाठे स्तीति भाति ॥ २ अत्रटीकानुरोधात् कुर्विति पाठोपेक्षित इति भाति

भौनधनुर्ध्रियत्पत्तक्षणेनपवर्णयेत् ॥ सुपुत्रभौनतभाविपुयातीप्रपतिहितम् ॥ १ ॥ चिसिखिलासिर्धिसस्यस्याभाधिकमदस्यनुसादितम् ॥ १ ॥ वागादीनीर्भौनसयम काष्ठ
 प्रिदधीनकाष्ठमीनम् ॥ सर्वपुत्रीनेपुद्विरापसमर्थोभक्षसीतिभौनेत ॥ २ ॥ द्विविधादिति ॥ त्वद्विदितानां प्रयाणां काष्ठनपखिनांतरतभ्यभेदानां भक्षसतपाएककोटिद्वेतिभा
 व ॥ १ ॥ तमवयवकटयति ॥ अभावितायाविति ॥ भावितभावात्तस्य पर्यालोचनतच्छ्रुत्यायां शुल्कायांतदनुभवरसयस्यायां कच्छुवाद्रायणादिकियायाम् ॥ ४ ॥ भ्यद्वारे
 इतरपखिलाकोरमोष्यतीरतिरायानरास्यारसम् ॥ ५ ॥ परत्पर्थं भुत्सायमस्य पर्यार्धं भुत्सादयति ॥ एतयोरिति ॥ ६ ॥ तमप्येधाधिभज्यच्चपुष्पकारमौनमुनयआहुरि
 सय ॥ ७ ॥ तेषां प्रत्येकसंज्ञाख्याह ॥ शार्दूलोतित्यादिना ॥ द्रव्ययुतिपद्वेऽक्षमीनम् ॥ ८ ॥ एवमिमां पर्यालोचनेभमौनमपिपचमयपयसिभजतिभाविपतरकाष्ठना
 श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ सुपुत्रभौनवान्भूत्वात्सकाचितविलासिताम् ॥ कलनामलनिमुकस्तिष्ठावपृथगतत् ॥ १ ॥ श्रीराम उवा
 च ॥ वाङ्मोनमक्षमानचकापुर्भौनचवद्व्यहम् ॥ सुपुत्रभौनमीनेशयक्षन्बूहिकिमुष्यते ॥ २ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ द्विविध प्रो
 ध्यतेराममुनिमुनिवरैरिह ॥ एक काष्ठतपस्वीत्याज्जीवन्मुक्तसयेतर ॥ ३ ॥ अभावितायां शुल्कायां क्रियायां बद्धनिश्चय ॥ इठाञ्जितेद्वि
 ययान्मुनि स्यात्काष्ठतापस ॥ ४ ॥ यथाभूतमिदुग्धवाभावितात्मात्मनिस्थित ॥ लोकोपमोपि त्वर्गोतयं समुक्तमुनिस्मृत ॥ ५ ॥ एत
 योयं भवद्वावस्थांतयोर्भूनिनाययो ॥ चित्तिनिश्चयकृत्पालामौनशब्देनसंस्मृत ॥ ६ ॥ चतुष्पकारमद्भुक्तमौनमौनविदोजना ॥ वाङ्मो
 नमलमौनचकापुर्भौनपुनमवच ॥ ७ ॥ वाङ्मोनं वचसरोधोषलाद्विद्वयनिग्रह ॥ अक्षमौनपरित्यागश्चेष्टानां काष्ठसद्भाकम् ॥ ८ ॥ म
 नोमानपचमचतन्मृतोकाष्ठतापस ॥ भावेसुपुत्रभौनात्सज्जीवन्मुक्तोनुजीवति ॥ ९ ॥ त्रिपुर्भौनविशेषेषु विषय काष्ठतापस ॥ सुपुत्रभौ
 नावस्थायां सातुयासं वमुक्तधी ॥ १० ॥ वाङ्मोनं मौनमित्येतत्सिद्धतत्त्वमन किल ॥ मर्तिर्न जीवबंधायातत्रस्य काष्ठतापस ॥ ११ ॥
 अस्मत्सस्मरणवापिदृश्यवाङ्मयमस्पर्शत ॥ अपस्यत्वेवपश्चद्विककापुर्भौनीनुतिष्ठति ॥ १२ ॥ प्रसुरश्चित्तकलनमेतन्मौनत्रयं स्मृतम् ॥
 प्रावतिमौनिनस्तन्नतज्ज्ञाकारस्यर्त्तलया ॥ १३ ॥

पक्षयोर्मृच्छासुपुस्तारेवसभजतिनाभ्येतिर्भनपरिमणितमित्यर्थ ॥ स्वर्थेण ॥ भावेकालतत्त्वानुभावे ॥ १ ॥ विषयः श्रद्धाधिक्य ॥ गुण्याधनुर्ध्र्या ॥ भुक्तेषु कीदृशभुक्तेषु पी
 यतइतिमुक्तधी ॥ १० ॥ यथापिषुपुर्भौनेषुभीमत्वसिद्धतायापिगानिमटिनमनोदृष्टनिश्चयकृत्पात्रयेनेतिजीवितस्यवधायेवेत्याह ॥ वाति ॥ ११ ॥ तीर्तद्विष्काष्ठतापस स
 माधोकाप्यतिष्ठमिराह ॥ अस्मदिति ॥ बलाभ्यनोतिपद्विणांतरस्यारहभावस्यसंस्मरणमनुसंधानमस्पर्शतद्विरूपितरयकृत्पात्रयववाङ्मयनानमयचं वास्पर्शान्मज्ञानादतन्मात्मान
 वरयमेवधनुर्भामिवितित्यास्तद्विलोपाभावात्तस्यच्छ्रुत्याग्रिबलाधिभाषज्योतिषापस्यसिद्धीत्यर्थ ॥ १२ ॥ भुत्सायानकाळेत्वेतन्मौनमयमदुर्गच्छिषसकलनमेव तमप्यक्त
 नाखयोर्भतिनोभजतिनज्ज्ञातुषिषसवाधाम्भतस्यनिरोधमपुत्सायानादित्थिलयातममभवीत्यर्थ ॥ १३ ॥

अथवातस्थलीलधेयस्यपूर्णस्थितिलीलया तज्ज्ञास्तुच्छप्राक्तनमौनत्रयेयंधरूपमेवदनिरस्यमितितुकुप्यंतु चिदानंदविलासएवेतिबुद्ध्यानवाकुप्यंतुतथापितेषामत्रोपादेयताज्ञानमेवनास्तीत्यर्थतास्यमिष्याह ॥ नात्रेति ॥ १४ ॥ जीवन्मुक्तानामितिरनुभावस्तत्रस्थितम् ॥ जतोर्भावतीतिशेषः ॥ अतस्त्वमपिपृष्टु ॥ १५ ॥ तत्त्वदर्शनेसिद्धेअयत्नेनैवतस्तिथ्यतीतिनपूर्वमौनछेदसापेक्षेत्याह ॥ नात्रेति ॥ ऊर्ध्वार्धोमध्यसचारभेदेनत्रिविधः ॥ विषयलाभहर्षणनोह्युत्पत्तेनिरोधछेदननभलायते ॥ १६ ॥ तस्यज्ञानबाधितचित्तकथमवतिष्ठेतदाह ॥ चेदइति ॥ १७ ॥ विभाजकविकल्पक्षयात्तारतम्यविभागाभावाच्चाविभागम् ॥ अतएवानभ्यासमभ्यासिनिरपेक्षम् ॥ अपरिच्छिन्नात्स्वरूपत्वाद

नात्रोपादेयताज्ञानमेतन्मौनत्रयेकिल ॥ लीलयाकथितंतेनतज्ज्ञाःकुप्यंतुवानवा ॥ १४ ॥ इदंमुपमौनंतुजीवन्मुक्तमितिस्थितम् ॥ अपुनर्जन्मनोजंतोःशृणुश्रवणभूषणम् ॥ १५ ॥ नात्रसंयम्यतेप्राणस्त्रिविधोनापियोज्यते ॥ नाह्युत्पत्तेनभलायतेसमस्तेंद्रियसंविदः ॥ १६ ॥ नानाताकलनेयंचनवल्गतिनशाभ्यति ॥ चेतोनचेतानाचेतोनसन्नासन्नचेतरत् ॥ १७ ॥ अविभागमनभ्यासंस्यदनाद्यंतमास्थितम् ॥ ध्यायतोऽध्यायतश्चैतत्सौषुप्तमौनमुच्यते ॥ १८ ॥ यथाभूतमिदंबुद्ध्याजगन्नाल्वविभ्रमम् ॥ यथास्थितमसंदेहंसौषुप्तमौनमेवतत् ॥ १९ ॥ अनेकसंविद्रूपात्मशिवेनैवेदमाततम् ॥ इत्यास्थितमनंतंयत्सौषुप्तमौनमुच्यते ॥ २० ॥ आकाशंनैवचाक्राशंसर्वमस्तिचनस्तिच ॥ इतिचित्तंसमंशतंप्रतन्मौनंलुप्तमवत् ॥ २१ ॥ सर्वशून्यंनिरालंबंशांतिविज्ञप्तिमात्रकम् ॥ नसन्नासदितिचस्यामासितमौनमुत्तमम् ॥ २२ ॥ भावाभावदशादेशविशेषैर्विततोस्थितैः ॥ संविदोयदनाभास्सन्मौनंपरमंविदुः ॥ २३ ॥ अत्यंतसमत्वांतश्चेतसाऽद्यतिरूपिणा ॥ यदनावर्तनंसंविद्वत्तेसन्मौनमक्षयम् ॥ २४ ॥ नाहमस्मिन्वान्योस्तिनमनोचमानसम् ॥ इतिसंविदसंविदिरविच्छिन्नातिमौनित ॥ २५ ॥ अहमस्मिजगत्सस्मिन्स्वस्तिशब्दार्थमात्रकम् ॥ सत्तासामान्यमेवेतिसौषुप्तमौनमुच्यते ॥ २६ ॥ यस्मात्संविदमेवस्यास्त्वात्यादिकलनाकृतः ॥ अनंतमेवसौषुप्तंसर्वमौनमतस्ततम् ॥ २७ ॥

नाथतम् ॥ १८ ॥ जगदितिनानात्वविभ्रमोयस्मिस्तत्तद्दृष्टात्मतत्वंयथास्थितंबुरध्या ॥ १९ ॥ अनेकधासंविद्रूपाणामात्मायःशिवस्तेनैवाततंपूर्णंआस्थितमवस्थानंयत्तद्वित्यर्थः ॥ २० ॥ शून्यरूपत्वाभावान्नैवचाक्राशे ॥ २१ ॥ यस्याजीवन्मुक्तदशायामासितमवस्थानम् ॥ २२ ॥ भावाभावादिविशेषैःसंविदोऽनाभासःअविवर्तः ॥ २३ ॥ बाधितत्वादित्यतमसत्तैव ॥ २४ ॥ मानसविकल्पनम् इतिबाधितस्यसंविदाअसवित्तिरप्रतिभासः ॥ २५ ॥ स्वस्तिअनामयंशब्दार्थमात्रकसर्वसत्तासामान्यमेव ॥ २६ ॥ यस्माद्धेतोःअभासर्वाधकत्वाकारचरमद्यत्तिप्रमाशून्यतामपिपसतीवस्यात्तस्मात्स्वस्यअन्यस्यआदिपदाद्भेदस्यच ॥ २७ ॥

मीनधनुर्विषयप्रलभ्यवीर्यवपयते ॥ सुपुममीनतथाधिरुपमीनप्रतिष्ठितम् ॥ १ ॥ चित्तविलासिताचित्तस्यस्वाभाविक्कमदस्यनुसारिताम् ॥ १ ॥ वामादीनामीनसयम काष्ठ
 विषमीनकाष्ठमीनम् ॥ सर्वेषुमीनेषुद्विरपसमर्थो भवतीतिमीनेर ॥ २ ॥ द्विविधादिति ॥ त्वद्विद्विद्वानाप्रयाणाकाष्ठनपत्तिनान्तरतभ्यभेदानामनामकतयाएककोटिर्नैवेतिभा
 व ॥ १ ॥ तमेवमकटयति ॥ अभावितायामिति ॥ भावितभास्यत्त्वपर्यालोचनतच्छ्रुत्यायाशुष्कयातदनुभवरससूत्र्यायाकच्छुर्वाद्रायणादिकियायाम् ॥ ४ ॥ प्यबहारे
 इतरतपत्तिलोकोमोप्यतीरैरतिशयानशस्त्रादयम् ॥ ५ ॥ परत्यर्थेषुत्याद्यमत्ययार्थेषुत्यादयति ॥ एतयोरिति ॥ ६ ॥ तथाधेयधियाज्यधनुष्यकारमीनमुनयआहुरि
 त्यर्थ ॥ ७ ॥ मेयाप्रत्येकलक्षणप्याह ॥ बार्द्धीनमित्यादिना ॥ इद्विपतिप्रदेशोऽस्मीनम् ॥ ८ ॥ पूर्वविभागपर्यालोचनेमनोमीनमपिपश्यमयपिपस्यभवति ॥ यामिभकाष्ठता
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ सुपुममीनवान्भूत्वात्यक्काचित्तविलासिताम् ॥ कलनामलनिर्मुक्तसिष्टावप्यततद् ॥ १ ॥ ॥ श्रीरामउवा
 च ॥ ॥ वाङ्मौनमस्यमीनचकाष्ठमीनचवेदमहम् ॥ सुपुममीनमीनेशवसन्बुद्धिकिमुप्यत ॥ २ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ द्विविध प्रो
 प्यतेराममुनिर्मुनिवरेरिह ॥ एक काष्ठतपस्वीस्याज्जीवन्मुक्तस्तथेतर ॥ ३ ॥ अभावितायाशुष्कयाकिंयायांयद्वनिश्चय ॥ इठाज्जितेद्वि
 यमामोमुनि स्यात्काष्ठतापस ॥ ४ ॥ यथाभूतमिदुत्तुत्वाभावितात्मात्मनिस्थित ॥ लोकापमोपितर्गतैतयं समुक्तमुनि स्मृत ॥ ५ ॥ एत
 योर्धोभवद्भावश्चातयोभूतिनाययो ॥ चित्तनिश्चयप्रकृपालामीनशब्देनसस्मृत ॥ ६ ॥ चतुष्प्रकारमाहुस्तमीनंमीनविदोजना ॥ वाङ्मौ
 नमस्यमीनचकाष्ठसंपुनमवच ॥ ७ ॥ वाङ्मौनंवचसारेथोबलादिद्विविधनिग्रह ॥ अस्यमीनपरित्यागश्चेष्टानांकाष्ठसंज्ञकम् ॥ ८ ॥ म
 नोमीनंपश्यमचतन्मृताकाष्ठतापसे ॥ भावेसुपुममीनास्यज्जीवन्मुक्तोनुजीवति ॥ ९ ॥ त्रिपुमौनविशेषेषुविषय काष्ठतापस ॥ सुपुममौ
 नावस्थायांसातुयासैवमुक्तयो ॥ १० ॥ वाङ्मौनमीनमित्येतत्सिद्धतत्त्वमनकिल ॥ मर्त्तिर्जीवबंधायातत्रस्य काष्ठतापस ॥ ११ ॥
 अस्मत्सस्मरणवापिहस्यवाङ्मयमस्यशन ॥ अपश्यनेवपश्यद्विककाष्ठमीनीतुतिष्ठति ॥ १२ ॥ प्रसुररचित्तकलनमेतन्मीनत्रयंस्मृतम् ॥
 भवतिमीनिनस्तन्ननतज्वास्तस्यलीलया ॥ १३ ॥

पश्यतींमूर्च्छांछुपुसारेणसंभवतिनाप्येवेतिनसैर्परिणमित्यर्थ ॥ त्वर्थे च ॥ भावेआत्मतत्त्वानुगमे ॥ ९ ॥ विषयः अधिकृत ॥ गुणायुधार्थ ॥ मुक्तेषुजीवमुक्तेषुभी
 यतइतिमुक्तयो ॥ १० ॥ यथापिप्रिपुमीनेषुमीनस्यसिद्धतायापितानिमित्तिनमनोहृदनिश्चयप्रकरणेयेतिजीवित्यस्यबाधयेवेत्याह ॥ वानिति ॥ ११ ॥ तीर्हताकाष्ठनापस स
 माधोकायतेतिप्रतिपाद ॥ अस्मदिति ॥ बलाभ्यनोनिपट्टणान्तरसंबोऽहभावस्यसस्यरणमनुसंधानमस्यसूत्राद्विरपिदृश्यप्रपञ्चबाह्ययानममयचंवासास्यन्मज्ञानादतमात्मान
 मपरपच्येकसुपुमादिवनित्यात्मल्लोपाभावात्तस्यच्छ्रुत्याश्रित्याश्रित्वाभावाद्यप्यपिपापस्यसिद्धिर्नास्यर्थ ॥ १२ ॥ व्युत्थानकाटोत्तेजःभीनप्रयमप्रसुररचित्तस्यकलनमेव तत्रपातक
 नाष्टयोर्मीनिनाशवतिज्वास्तुचित्तबाधायाम्मतस्यनिरोधेषुत्थानानिहिलेयतत्रभावतीत्यर्थ ॥ १३ ॥

अथवातरस्थलीलेयेत्यस्य पूर्णस्थिति लीलाया तज्ज्ञास्तुच्छाकनमौनत्रयेबंधरूपमेवेदंनिरस्यमितिकुप्यंतु चिदानंदविलासपेवेतिबुद्धानवाकुप्यंतुतथापितेषामत्रोपादेयताज्ञानमेवनास्तीत्यर्थेनात्स्यार्थमित्याह ॥ नात्रेति ॥ १४ ॥ जीवन्मुक्तानामितिरनुभावस्तत्रस्थितम् ॥ जतोर्भवमीतिशेषः ॥ अतस्त्वमपिशृणु ॥ १५ ॥ तत्त्वदर्शनेसिद्धेअयमेवेतस्तिथ्यर्तातिनपूर्वमौनेच्छरासापेक्षेत्याह ॥ नात्रेति ॥ ऊर्ध्वाधोमध्यसचारभेदेनत्रिविधः ॥ विषयलाभहर्षेणोच्छ्रित्येतनिरोधेच्छेननयलायते ॥ १६ ॥ तस्यज्ञानबाधितचित्तकथमवतिष्ठेतदाह ॥ चेत्तदिति ॥ १७ ॥ विभाजकविकल्पक्षयात्तारतम्यविभागाभावाच्चाविभागम् ॥ अतएवानभ्यासमभ्यासिनिरपेक्षम् ॥ अपरिच्छिन्नात्स्वरूपत्वाद

नात्रोपादेयताज्ञानमेतन्मौनत्रयेकिल ॥ लीलायाकथितंतेनतज्ज्ञाःकुप्यंतुवानवा ॥ १४ ॥ इदं सुषुप्तमौनंतुजीवन्मुक्तमितिस्थितम् ॥ अपुनर्जन्मनोजतोःशृणुश्रवणभूषणम् ॥ १५ ॥ नात्रसंयम्यतेप्राणस्त्रिविधोनापियोज्यते ॥ नाह्यस्यतेनभलायतेसमस्तंद्रियसंविदः ॥ १६ ॥ नानाताकलनेयंचनवल्गातिनशास्यति ॥ चेत्तोनचेत्तानाचेत्तोनसन्नासन्नचेतरत् ॥ १७ ॥ अविभागमनभ्यासंसंयदनाद्यंतमास्थितम् ॥ ध्यायतोऽध्यायतश्चैतसौषुप्तमौनमुच्यते ॥ १८ ॥ यथाभूतमिदंबुद्धानाजगन्नात्वाविभ्रमम् ॥ यथास्थितमसंदेहंसौषुप्तमौनमेवतत् ॥ १९ ॥ अनेकसंविद्प्राणशिवेनैवेदमाततम् ॥ इत्यास्थितमनंतंयत्सौषुप्तमौनमुच्यते ॥ २० ॥ आकाशंनैवचाकाशंसर्वमस्तिचनस्तिच ॥ इतिचित्तंसमंशांतंयत्तन्मौनंशुषुप्तवत् ॥ २१ ॥ सर्वशून्यंनिरालंबंशांतिविज्ञप्तिमात्रकम् ॥ नसन्नासदितिपस्यामासितंमौनमुत्तमम् ॥ २२ ॥ भावाभावदशादेशविशेषैर्विवर्तितोरथितैः ॥ संविदोयदनाभासस्तन्मौनंपरमंविदुः ॥ २३ ॥ अत्यंतसमत्वांतश्चेतसाऽवृत्तिरूपिणा ॥ यदनावर्तनंसंविदुत्तेस्तन्मौनमक्षयम् ॥ २४ ॥ नाहमस्मिन्वान्योस्तिनमनो न च मानसम् ॥ इतिसंविदसंविन्तिरविच्छिन्नातिमौनित्ता ॥ २५ ॥ अहमस्मिजगत्यस्मिन्स्वस्तिशब्दार्थमात्रकम् ॥ सत्तासामान्यमेवेतिसौषुप्तमौनमुच्यते ॥ २६ ॥ यस्मात्संविदमेवस्यास्वान्यादिकलनाकुतः ॥ अतंतमेवसौषुप्तसर्वमौनमतस्ततम् ॥ २७ ॥

नायतम् ॥ १८ ॥ जगदितिनानात्वविश्वेयोयस्मिस्तत्तद्वदआत्मतत्त्वयथास्थितंबुद्धाना ॥ १९ ॥ अनेकधासंविद्प्राणमात्मायःशिवस्तेनैवाततंपूर्णआस्थितमवस्थानंयत्तदित्यर्थः ॥ २० ॥ शून्यरूपत्वाभावाच्चैवचाकाशे ॥ २१ ॥ यस्यांजीवन्मुक्तदशायामासितमवस्थानम् ॥ २२ ॥ भावाभावादिविशेषैःसंविदोऽनाभासःअविवर्तः ॥ २३ ॥ बाधितत्वादयत्तमसत्तैव ॥ २४ ॥ मानसविकल्पनम् इतिबाधितस्यसंविदाअसंविदित्तरप्रतिभासः ॥ २५ ॥ स्वस्तिअनामयंशब्दार्थमात्रकसर्वसत्तासामान्यमेव ॥ २६ ॥ यस्माद्धेतोःअभासवर्वाधकत्वाकारचरमदत्तिप्रमाशून्यतामपिपयसीवस्यात्तस्मात्स्वस्यअन्यस्यआदिपदाद्वेदस्यच ॥ २७ ॥

अधिपाधाधानुर्धनदाध्वरत्नीनामपिपाधानुयातीतम् ॥ २८ ॥ प्रागुक्तसमिधधानानुमिकानामध्यपथम्यादयपरातीत्यानुमका समीधमद्वेषाजाधानाध्वराभ्या
स्त्वमस्मेतिनस्वविदिययापणप्रवतीत्याह ॥ सौधुर्मकति ॥ समाधान समाधिकश्वसमाधि एतेसमाधयोकापत्यपिप्रवति ॥ २९ ॥ हेमकाग्रमक्षभूतहेसाधोजापतिसमतान्नि
पुणम्यवहरत्सर्वोपिउतवास्यकम्यवहार समाधिस्योपिबीधभुक्त सकलामलशानिद्विर्निमित्यनुयर्थपृथक्थाविदेहपृथ ॥ इयच्छिति स्थूलसूक्ष्माकारद्वयभाधान्नाभाव
तीतिनाभाभप्रयस्तस्यैवास्तिनाम्यस्यस्यर्थ ॥ अयधानभद्रत्यपिप्रधोपनमेव ॥ इयस्तिनिलयाभावतएवास्तिनाम्यस्येस्यर्थ ॥ अयथाभावतस्तवैवास्तीतिराममतिस्निद्धय
काराकि ॥ ३० ॥ इरामत्व अस्तिनिमाहूक्येनियदुक्तीत्यादिवाद्यापिबिलापनेनोक्तभावयासनमेकनयरूपप्राप्त ॥ सर्वच्चिद्यमद्वीहृकिलयप्यसिद्धतराभिनरो

लुपुसमीनमेवदमनतत्वाद्यधोयवत् ॥ तुर्यमेवामलविदितुयातीतमयापिच ॥ २८ ॥ सौधुर्मकसमाधानस्तयातुर्यसमाधिक ॥ तुर्याती
तसमाधिवाजाप्रत्यपिभवतिवै ॥ २९ ॥ तुर्यस्यावसकलामलशानिद्विर्जाप्रत्यपिपृथक्वहरन्निपुणसमतात् ॥ नित्यसदेहउतवापिवि
देहएवमक्षतभोगभवतएवकिलास्तिसाधो ॥ ३० ॥ अमित्युक्तमभववासनमेकमास्वनत्वनवाहमपिनान्यदिह ॥ लिस्त्यम् ॥ सर्वच्चवि
यतहर्तृहकिलांतराभजस्तिपृथिद्वग्नकोशकलैकनिष्ठ ॥ ३१ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मोक्षोपायपुनिर्वाणप्रकरणपू० महामौनय
ब्रौपदेशोनामाष्टपणितम संग ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ कुतश्चातत्वमायातकद्राणामु
निनायक ॥ येगणाल्लेनुपेकद्राडतनेतिवदाशुमे ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ स्वप्नानामिक्षुणादृष्टशतशतशरीरकम् ॥ सर्वमुद्देशानां
ज्ञातततउक्तनतन्मया ॥ २ ॥

नास्तरनुभूयमानस्वमलदाभुरभ्याशोकीवभुक्तल्लिद्वग्नकोशकलैकनिष्ठल्लिदेस्यर्थ ॥ ३१ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० भास्वर्धप्रकारोनि० पू० अष्टपणितम संग ॥ ६८ ॥
गणानामपिद्वल्लभुकनानामिच्छिकीस्तिमि ॥ योगाद्याणस्यविलयोयतेस्तद्विरुध्यते ॥ १ ॥ माप्यताम्रकाहसर्वाहृदासर्वएवते ॥ समाजयमूर्धिरजुश्चरुद्राणामुत्तमशतमिति
शतानामप्युत्तमकद्रापागुक्ततदुत्तरसर्पेवकद्रास्रयानेनूपेदेहपुनरावधरोपयगुक्तवतियाध् सभभुक्काचिरभोगान्माप्यरुद्रपूरत ॥ गणनाभाभसतस्तेस्यास्मर्तिसर्परिच्छेदाह
स्युक्तमरुदेच्छयाशतकद्रमूर्तीनागणत्वमेकैककद्रमूर्तिरितिद्विदेशेनोराभ पूच्छति ॥ कुतश्चति ॥ कद्राणांशतल्लकुलआगतम् किमपीसहपरिगणानाहुततद्वानिरिककद्राणामेवपरिग
णनात् ॥ एवार्थेनुराभ ॥ यगणाल्लयोक्तएवपेकद्राडकालोउभन ॥ अन्येएवकद्रादत्यथ ॥ १ ॥ तपययमकद्रमेवकद्राडम्यसिद्धउत्तरमाह ॥ स्वप्नानामिति ॥ उद्देश
वभागावर्धितवत्तन्मयाद्विपलागतस्तयाक्षानमेवतत्तन्मयाकद्रातसत्त्वानेनामतेरिषिप्यनोक्तम् ॥ १ ॥

भिक्षुस्वमेयेजीवटायाकारास्तदाकारमेवोत्सर्गोणशतमितिस्मृतम् ॥ तदेतद्वृद्धशतकमपिभोगेश्वर्यसाम्यादुर्गतात्वाच्चभवत् ॥ ननुगणादितरुद्रस्यसवकाः५॥पदाऽप्यन
 कथमुत्पन्नरुद्रायु स्वाभिभृत्यभावयोर्विरुद्धयोरेकवासभवत् ॥ किंचशततमस्यमुख्यरुद्रत्वाद्वगत्वाभावाद्गणशतमित्युक्तिश्चानुपपन्नेवेतिचेत्तत्राह ॥ रुद्राअपीति ॥ तेश
 तस्यरुद्राअपिपूर्वसिद्धस्येश्वरकोटिभूतरुद्रस्यपरिचर्यादिविधौगणाएवभवति तेषाकर्मफलभोगेश्वर्यप्राप्तेस्तदर्धानत्वादित्यर्थ ॥ ३ ॥ वोदयित्वानुतभिक्षुचेतसाचेतनेनचै
 त्यादिनाभिक्षुस्वमकृतेनशततमेनरुद्रेणस्यचित्तचैतन्यदानेनभिक्षवादीनावोधनयत्नागुक्ततदन्यत्रादर्शनादसंभावयत्तसामपृच्छति ॥ एकस्मादिति ॥ ४ ॥ अनीश्वरेष्वज्ञेयुत
 ददर्शनेपिर्दश्वरेषुमुक्तेषुनतदसंभावनायुक्तेतिपरिहरति ॥ निरावरणेति ॥ ज्ञानैश्वर्येणनिरावरणायोगेश्वर्येणसद्भावाःसत्यसकल्पा ॥ रसोवैसरसंसेवायलब्ध्वानदीभवतीतिश्रु

यआकाराश्वतेस्वप्नेतत्तद्गणशतंरुद्रतम् ॥ तदेतद्वृद्धशतकंरुद्राअपिगणाविधौ॥ ३ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ एकस्माद्गवांश्चित्ताक
 यंचित्तशतंरुद्रतम् ॥ तत्स्वप्नकृतरुद्रेणर्दीपाह्नीपशतंयथा ॥ ४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ निरावरणसद्भावाययथाकल्पयंतिहि ॥ तत्त
 थानुभवंत्येवरसावरणसंविदः ॥ ५ ॥ ॥ सर्वोत्पन्नःसर्वगत्वाद्ययथायत्रभाष्यते ॥ तथानुभूयतेतत्रतथाज्ञतयाधिया ॥ ६ ॥ ॥ श्रीराम
 उवाच ॥ ॥ कपालमालाभरणोभस्मशालीदिगंबरः ॥ रमशाननिलयोव्रह्मन्कामुकश्चकिर्माश्वरः ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ म
 हेश्वराणांसिद्धानांजीवन्मुक्तशरीरिणाम् ॥ नक्रियानियमोर्त्साहसह्यज्ञस्यैवकल्पितः ॥ ८ ॥ ॥ अज्ञसुदितचित्तत्वाक्रियानियमनंविन ॥
 गच्छन्त्यायेनमास्तेनपरंदुःखंप्रयातिहि ॥ ९ ॥ ॥ सुज्ञास्त्विष्टेष्वापिपुननिमज्जतिवस्तुषु ॥ यतैद्रियत्वाद्ब्रह्मत्वानिर्वासिनतयातथा ॥ १० ॥

ने रसोभूमानदस्तआसमतात्साकल्पिकार्थसत्तालाभापदणोतिस्वीकरोतितथाविधायामायाप्रतिव्यवसवेतसर्वज्ञसर्वशक्तत्वाख्यातद्वलादित्यर्थ ॥ ५ ॥ सार्वाभ्यवलादपि
 तेषासर्वभावितार्थसिद्धिरित्याह ॥ सर्वाल्लनइति ॥ ६ ॥ एवमैश्वर्यसंतिहरिहरादयःकिमर्थमानुषयोन्याद्यवताररमशानवासादिकदर्शनात्सत्यकल्पयतिशुभमेवकुनोत्कल्प
 यतीत्याशयेनरामपृच्छति ॥ कपालेति ॥ भस्मनाशालतेशोभतेनच्छील ॥ ईश्वरःसर्वशक्तिसंपन्नोपिसर्गकिकिमर्थमेवमार्त्तइत्यर्थ ॥ ७ ॥ क्रियाःशास्त्रायाएवमगलरूपा
 एवसुखभोगफलाएवकार्याइतिनियमस्तेषावधिकिकरत्वाभावात् ॥ अज्ञदक्षप्रसिद्धमगलानामपिपूर्वप्रातत्त्वदृशाअमगलतमत्वाविशेषात् ॥ अशुभकर्मभावेनदुःखसा
 मध्यापितेपादुखभोगानुदयात्सर्वस्यसुखरूपत्वाविशेषाच्चेतिभावः ॥ ८ ॥ दितचित्तत्वातरागद्वेषलोभादिदोषसहस्रखंडितचित्तत्वान्मास्तेनमत्स्येषुप्रसिद्धेनदुर्बलस्वरजा
 तिप्रसन्नन्यायेनगच्छत्क्रियानियमनंविनापरजन्मपरपरानरकादिदुःखंप्रयाति ॥ हिंइतिशास्त्रप्रसिद्धौ ॥ ९ ॥ १० ॥

अधिधावाधानुर्धनद्वापञ्चनीनामलिधाधानुयातीतम् ॥ १८ ॥ प्रागुक्तसमविधसूत्रानुभिषेकानामध्यपचम्यापयतास्तिष्ठोभूयिका समाधिभेदकृपा जायतकापराध्वा
 इत्यमस्यधितरयधिरपयापणभधरीत्याह ॥ सौर्धुमेकति ॥ समाधान-समाधिकभ्यसमाधि एतेसमापययोजापत्यपिभवति ॥ १९ ॥ हेमल्लनद्रसभूतहसाधोजापतिसमतानि
 पणव्यवहरत्सरहोपिउभयात्यक्तव्यहर समाधिरस्योपिजीवन्मुक्त सकलामलरतिरिहिसिर्नयतुयस्यएवतथाविद्दृष्टम् ॥ नृपचस्थिति स्पूलवृक्षकारद्वयधाधान्यमाभय
 मतिनभाभयस्यमल्लेकालिनान्यस्यत्यम् ॥ अयवानभदस्यपिषवोपनमेय ॥ नृपस्थितिलिधाभावतएनालिनान्यस्येत्यर्थ ॥ अथवाभावतलवैवात्तीतिराममतिविद्वत्
 षायाति ॥ २० ॥ इयामल अतिमिमीक्षुपापनिपुक्तरिष्याधिराहिरिष्यादभाषायाविष्ठापनेनेवस्तभाववासनेकनुयद्वयमास ॥ सर्वविधयतदनीहिकलमप्यसिद्धतत्तत्तरो

सुधुममौनमेवंदमनतत्वाद्यधोभवत् ॥ तुर्यमेवामलविद्वितुर्यातीतमयापिच ॥ २८ ॥ सौर्धुमेकसमाधानलयातुर्यसमाधिक ॥ तुर्याती
 तसमाधिवाजाप्रत्यपिभवतिवे ॥ २९ ॥ तुयस्यएवसकलामलशांतिवृत्तिर्जाप्रत्यपिव्यवहरन्निपुणसमतात् ॥ नित्यसदेहउतवापिवि
 दहरवदक्षनमोभवतएवकिलालिसाधा ॥ ३० ॥ अभितुदक्षभववासनमेकमास्वनत्वनवाहमपिनाम्यदिहालिसत्यम् ॥ सर्ववि
 द्यतद्वर्तद्विलोतराभज्ञास्तिष्ठिद्वगनकोशकलेकनिष्ठ ॥ ३१ ॥ इत्यापेवा० वा० दे० मोक्षोपायपुनिर्वाणप्रकरणपू० महामौनय
 ज्ञापदशानामाष्टपद्वितम सग ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ कुत-शतत्वमायातरुद्राणामु
 नितायक ॥ योगणास्तेनुपेकद्राउतनेतिवदाहृमे ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ स्वमानाभिक्षुणादृष्टशतशतशरीरकम् ॥ सर्वमुद्देशता
 ज्ञातततउत्तनतन्मया ॥ २ ॥

नान्तरानुभूयमान स्वमलशमभुग्याधोजीवन्मुक्तस्तिष्ठिद्वगनकोशकलेकनिष्ठस्तिष्ठेत्यर्थ ॥ २१ ॥ ॥ इतिश्रीवाग्विषय-तात्पर्यप्रकाशेति० पू० अष्टपद्वितम-शग ॥ ६८ ॥
 गणानामपिद्वत्समुक्तानामिच्छिर्वास्ति ॥ योगाध्यागस्यधित्पयोप्येस्तद्वृत्तिरुच्यते ॥ १ ॥ प्राप्यतप्राब्रह्महसहोक्तदशोसर्वएवते ॥ समाजामुधिरजुश्चरुद्राणामुत्तमरानमिति
 शतानामप्युत्तमरुद्राणां कृतदुत्तरासौचरुद्राप्रयातपुनेपुद्विपुभारद्वयोपभुक्तवतिपयम् तपभुक्ताश्चिरभोगाभ्याप्यकद्रपूरित ॥ गणतामाधसतस्तेस्यास्त्यतिसपरिच्छेदान्
 स्युक्तनप्रद-च्छदपाराकद्रमूर्तीनां गणत्वमेकैवकद्रमूर्तिरितिष विद्वानोरा म पूच्छति ॥ कुतइति ॥ रुद्राणांशतत्वकुनआगतम् किण्वो-सहृपरिमणनाहुततद्व्यतिरिक्तरुद्राणांमेवपरिग
 णनात् ॥ एषार्थेनुराभ ॥ यमथास्त्वयोकास्तएवकेकद्राउकालोउतत ॥ अप्येएवकद्रादत्यय ॥ १ ॥ तपमयमकद्रमेवावच्छेदयसिद्धउत्तरमाह ॥ स्वमानाभिनि ॥ उद्देश
 तप्याग्नीवतवज्जम्भारिषलावतस्तयाक्षोतमेवततलमप्याकद्रातसस्यपानेनाभरोषिपिनोक्तम् ॥ १ ॥

एकफलत्वेऽथेदं सिद्धौ वै किञ्च जलयोगो विवसां लब्धयोगोऽसमुच्चययुक्तो न विकल्प इति चेन्न तत्राह वासनामिति ॥ सद्यस्तेर्वास्तीतिः करणप्राणादिचेष्टायास्तद्वासनापुंजात्मकं मन एव कारणतश्च साध्येन योगेन वा एकेनैव विलीयत इति ज्ञानात्मना परिणतमुभयो कारणप्राणयोरेषां कर्मसु व्यापारेषु अकारणतामेतौ स्वैकेन भाग्यफलसिद्धेर्न समुच्चय इत्यर्थः ॥ २३ ॥ देहाहतादर्शनपूर्विके वसवर्षास्तस्य तस्मिन् मनस्य ललातौ सर्वसंस्ततिशान्तिरुपपन्नेत्याह ॥ मन इति ॥ २४ ॥ आत्मदर्शनेन तर्हि कथं मनसो नाश इति चेत्तददर्शनजन्यत्वादित्याह ॥ मन इति ॥ २५ ॥ ज्ञानेन मनोवाधेत त्कार्याहममतादिवंधमोक्षानां सर्वाः कल्पनावाध्यत इत्याह ॥ मनोऽभवदिति ॥ ककुत इत्यनयोऽप्रतिपदमन्वयः ॥ २६ ॥ इदानीमुत्तमाधममध्यमाधिकारिकमेणोक्षसाधनत्रयसर्वशास्त्रार्थात्पर्यस्य हेणुदर्शयति ॥ एकेति ॥ २७ ॥ तेषु मध्यमरासमाक्षिपति ॥ यदीति ॥ मरणे सर्वप्राणविलयप्रसिद्धेरिति भावः ॥ २८ ॥ अयोप्यपायामनोनाशद्वारैव मोक्षहेतवो मरणे च न मनोनाशः प्राणनाशो वा किंतु मूर्च्छाकाले विलीनसैधववद्विधायानां वासनात्मनावस्थानमुक्त्वमणकाले पुनराविर्भावः ॥ २९ ॥

वासनांचित्तमेवाहुः कारणं तद्विस्तृत्येति ॥ तदकारणतामेति विलीयो भव्यकर्मसु ॥ २३ ॥ मनः पश्यति वैदेहं बालो वेतालकं यथा ॥ स्वात्मानं विलयं नीत्वा न भूयस्तं प्रपश्यति ॥ २४ ॥ मनो मुधैवाभ्युदितमसदेवानवेक्षणत् ॥ स्वप्ने स्वमरणाकारं प्रेक्ष्यमाणं न विद्यते ॥ २५ ॥ मनो भवस्तु संसारः कर्ममाहं कसंतति ॥ उपदेशोपदेशादिवंधमोक्षौ च तत्कुतः ॥ २६ ॥ एकनत्वयनाभ्यासः प्राणानां विलयस्तथा ॥ मनो विनिग्रहश्चेति मोक्षशब्दार्थसंग्रहः ॥ २७ ॥ श्रीराम उवाच ॥ यदि हि प्राणविलयो मुने मोक्षस्य कारणम् ॥ मृता एव विमुच्यंते तन्मन्ये सर्वजंतवः ॥ २८ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ त्रिविधेषु प्रयोगेषु मनः प्रशमनं वरम् ॥ साध्यं विद्धि तदेवाशु यथा भवति तच्छिवम् ॥ २९ ॥ यदानिर्वाणनं प्राणास्त्यजंतीं दर्शयिष्ये ॥ तदानुभूय तन्मात्रैर्यातिव्योमनि संगमम् ॥ ३० ॥

वः स विज्ञानो भवति स विज्ञानमेवान्वयकामतीति श्रुते स्तृणजलायुकादृष्टांतप्रसिद्धौ वैलीनाना प्राणानां च क्षुरादिद्वारेणोक्त्वमणसंभावः ॥ न च स्थूलदेहरूपधाराजावाद्दहिर्निर्गतानां विलयः वासाकाशोऽहोकाताभिर्भूतमात्राभिस्तात्कालिकव्यवहारयोग्यदेहकल्पनसंभावित्याशयेन वसिष्ठः समाधत्ते ॥ त्रिविधेति ध्वत्यादिना ॥ मनः प्रशमनमेव वरं श्रेष्ठसाध्यं विद्धि ॥ २९ ॥ यदा प्राणानि निर्वाणनम् ॥ वणशब्दे ॥ उपशान्तयुर्धुरारावमिदं दर्शयिष्ये ॥ तदा वासनाकामकर्मापस्थापितमाविदेहाकारमनुभूय बाह्यव्योमनितादृशदेहारं भानुकुलैस्तन्मात्रैर्भूतमात्राभिः संगमयति ॥ तथा च श्रुतिः ॥ स विज्ञानो भवति स विज्ञानमेवान्वयकामतीति ॥ तद्यथा पेशस्कारी पेशसो मात्रामुपादायान्यन्वतरकल्याणतरु रूपतनुने एवमेवायमास्मिन् दर्शयिष्यामि ॥ तदा वासनाकल्याणतरुपंकुलते पितृपुत्राणां धैवद्वैववाप्राजापत्यं ब्राह्मणान्येषां वा भूतानामिति च ॥ श्रुतौ पेशस्कारी स्वर्णकारपेशसः स्वर्णस्य मात्राशकलाभ्युपादायेत्यर्थः ॥ ३० ॥

ठरत अक स्यादादुर्गतम् ॥ ५६ ॥ आसंग ॥ ११ ॥ एवकभाभानुप्यादिसम्भवा ॥ १२ ॥ नरेपताकस्य विदितिशेष ॥ आसीयत्वषणाश्रमोचितम् ॥ परतवच्यम् ॥ सा
 निजालान्विषणानिपन्नानि विविपयस्तथा विधनकश्चिद्विस्तय ॥ १३ ॥ गर्हिकयद्दरस्यमसिद्धहरश्चरिभवेन कियानियमो हरेर्वातस्त्रिष्वेयादिनियमो भाववादीनां च प्राप्तोत्त
 मवधानियमः काकतालीपस्थापतदपटनदित्याराक्याह ॥ अग्रार्थानां भित्ति ॥ आगत्यस्तत्तज्जात्युचितकर्मानियमः ॥ मुख्यश्चेच्छाखानां विनियमतिरेवतद्व्यवस्थाधिकेस्य
 ॥ १४ ॥ अस्माननुषयात्ताप्यादिकियावन्विपयता सगर्हाश्रमिष्यकार्कनसर्गो हरेभमाप्योत्ततत्तद्वर्णाविभागसंकेतशत पृथक्परेहिकपारस्तीकिकसुखद्वयानुभूतिफलम्

कायतालीयवद्ग्राहियापूर्वतितेसदा ॥ ननुर्वस्यवैकिकि नैपाकश्चिदपिग्रह ॥ ११ ॥ काकतालीयतोविष्णुरेवकर्मादितपुरा ॥ एव
 कर्माजिनयनएवकर्माधुजाद्वय ॥ १२ ॥ नर्निपमस्मिन्नानिधनोपादेयनहेयता ॥ नचाभियनचपरकमज्ञाविषयकश्चित् ॥ १३ ॥ अग्र्या
 दर्तांययौप्यादिसगादाहद्विभागतम् ॥ हरदर्तातयाकर्माद्विजातीनाचजातय ॥ १४ ॥ सर्गेप्रकटिमायातेसकेतवशत पृथक् ॥ अनुभू
 तिफलाश्रयाफल्यता कस्मिन्ता स्वयम् ॥ १५ ॥ विदेहमुक्तविषयतुयमीनमतोमया ॥ नोक्तवपरमीनसंदेहस्यरयूह ॥ १६ ॥ रवाट
 व्यतिरामच्छमागमाकाशचिदात्मकम् ॥ तत्ताप्राप्तिपरश्रेय साकयप्राप्यतश्चणु ॥ १७ ॥ सम्यग्ज्ञानावधोधेननित्यमकसमाधिना ॥
 सस्ययवावुद्वायेतरयता सात्मयोगिन ॥ १८ ॥ प्राणायनिलसशतीयुक्तयायेपदभागता ॥ अनामयमनाद्यततेभ्यतायोगयोगि
 न ॥ १९ ॥ उपादयतुसर्वपागातपटमशुभिन्म ॥ तर्केचित्सस्यमाप्राप्ता कचियोगेनदेहत ॥ २० ॥ एकसांस्थस्ययोगाचय पश्यतिस
 यस्तति ॥ यत्सांस्थं प्राप्यतेस्यानपरंयोगिकटेवहि ॥ २१ ॥ यन्प्राणमनोदत्तिरत्यतनोपलभ्यते ॥ वासनावागुरोक्तातातद्विद्विपरम
 पदम् ॥ २२ ॥

शार्वापास्तभाविष्यभरागाद्विषयास्तस्यदन्तितादन्तिदेवम्यवित्यर्थः ॥ १५ ॥ एवमभ्यसमाभाषयत्युत्तेपुर्गेनेयुषकभ्यशेषदर्शयति ॥ विदेहेति ॥ संदेहस्यमसिद्धाच्चातुर्व
 धर्मानास्तरत्नोक्तच्युतिवतिपरेणाश्रय ॥ १६ ॥ तत्ताप्यास्तद्वावस्ययातिपरमयोमोक्ष ॥ १७ ॥ तत्प्राप्तीसांस्थयोगावुपापद्विनिर्णयिष्यसांस्थयोगिनोत्प्लक्षयति ॥
 सस्यमिति ॥ सस्ययाद्विद्वकविषयपुनराकाशपातन ॥ १८ ॥ कर्मयोगिनोत्प्लक्षयति प्राणेति युक्त्यापान्मार्गिणहृदयोगेन ॥ १९ ॥ उपादेयफलीभूतस्यसाक्षात्कारेणप्राप्त
 म्यम् ॥ सर्वेवादिष्यधानामविधोभिन्नाम् ॥ वेदतःअनैवेदेन ॥ २० ॥ फलान्पुनरेवस्फुटयति ॥ यदिति ॥ २१ ॥ ननुविनिश्चयपयासयो कुतएकफलतद्वाह ॥ यमेति ॥ प्रा
 णमनाहरयाहमपारव्यात्यतिकर्तव्योपलक्षितरत्नस्यरत्नमप्यतनद्वित्यर्थः ॥ २२ ॥

एकफलत्वेओदनसिद्धौवह्निजलयोरिवसाध्ययोग्योःसमुच्चयकोनविकल्पइतिचेत्तत्राह वासनामिति ॥ संस्तेर्वासांतःकरणप्राणादिचेष्टायास्तद्वासनापुंजालकंमनएव
कारणतत्त्वसाध्येनयोगेनवाएकेनैवविलीयतत्त्वज्ञानात्मनापरिणतभूभयोःकरणप्राणयोरपिकर्मसुब्ध्यापारेषुअकारणतामतीत्यैकेनाभयफलसिद्धेर्नसमुच्चयइत्यर्थः ॥ २३ ॥
देहाहतादर्शनपूर्विकैवसर्वासस्तिस्तन्मूलमनस्तच्छातौसर्वसस्तिशान्तिरुपपन्नेत्याह ॥ मनइति ॥ २४ ॥ आत्मदर्शनेनतर्हिकथंमनसोनाशइतिचेत्तददर्शनजन्यत्वादित्याह ॥
मनइति ॥ २५ ॥ ज्ञानेनमनोबाधेतत्कार्यार्हममतादिवंधमोक्षांताःसर्वाकल्पनाबाध्यतइत्याह ॥ मनोभवइति ॥ ककुतइत्यनयोःप्रतिपदमन्वयः ॥ २६ ॥ इदानीमुत्तमाधम
मध्यमाधिकारिक्रमेणमोक्षसाधनत्रयसर्वशास्त्रार्थात्सर्वसमहेणदर्शयति ॥ एकेति ॥ २७ ॥ तेषुमध्यमंरामआक्षिपति ॥ यदीति ॥ मरणसर्वेषाप्राणविलयप्रसिद्धेरितिभा
वः ॥ २८ ॥ अथोप्युपायामनोनाशद्वारैवमोक्षहेतवोमरणेचनमनोनाशःप्राणनाशोवाकिनुमूर्च्छाकालेविलीनसैधववद्विधायावासनात्मनावस्थानमुक्कमणकालेपुनराविर्भा
वासनांचित्तमेवादुःकारणंतद्विसंस्तुते ॥ तदकारणतामेतिविलीयोभयकर्मसु ॥ २३ ॥ मनःपश्चातिवैदेहंवालोवेतालकंयथा ॥ स्वात्मा
नंविलयनीत्वानभूयस्तंप्रपश्यति ॥ २४ ॥ मनोमुधैवाभ्युदितमसदेवानवेक्षणात् ॥ स्वप्नेस्वमरणाकारंप्रेक्ष्यमाणंनविद्यते ॥ २५ ॥ मनो
भवस्तुसंसारःकममाहंइसंतति ॥ उपदेशोपदेशादिवंधमोक्षौचितलुक्तः ॥ २६ ॥ एकनत्वघनाभ्यासःप्राणानांविलयस्तथा ॥ मनोवि
निग्रहश्चेतिमोक्षशब्दार्थसंग्रहः ॥ २७ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ यदिहिप्राणविलयोमुनेमोक्षस्यकारणम् ॥ नृताएवविमुच्यंततन्मन्ये
सर्वजंतवः ॥ २८ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ चिष्वेतेषुप्रयोगेषुमनःप्रशमनंवरम् ॥ साध्यंविद्धितदेवाशुचयथाभवतितच्छिवम् ॥ २९ ॥
यदानिर्वाणनंप्राणास्यजंतोदंशरिरकम् ॥ तदानुभूयतन्मात्रैर्यातिव्योमनिसंगमम् ॥ ३० ॥

वः सविज्ञानोभवतिसविज्ञानमेवान्ववकामतीतिश्रुतेरतृणजलायुकादृष्टांतप्रसिद्धेर्विलीनानांप्राणानांचक्षुरादिहारेणोक्कमणासंभवाच्च नचस्थूलदेहरूपाधाराभावाद्दहिर्निर्ग
तानाविलयः बासाकाशेहोक्कानाभिर्भूतमात्राभिस्तात्कालिकव्यवहारयोभ्यदेहकल्पनसंभवादित्याशयेनवसिष्ठःसमाधत्ते ॥ चिष्वेतेष्वित्यादिना ॥ मनःप्रशमनमेववरंश्रेष्ठ
साध्यविद्धि ॥ २९ ॥ यदप्राणानिर्वाणनम् ॥ वणशब्दे ॥ उपशान्तपुर्पुरारावमिदंशरीरकल्पजंतितद्वासनाकामकर्मोपस्थापितभाविदेहाकारमनुभूयबासव्योमनितदृशदे
हारंभानुकूलैस्तन्मात्रैर्भूतमात्राभिःसंगमयान्ति ॥ तथाचश्रुतिः ॥ सविज्ञानोभवतिसविज्ञानमेवान्ववकामतीति ॥ तद्यथापेशरस्कारोपेशसोमाप्राणमुदायान्यन्वतरेकल्याणत
ररूपतनुतेएवमेवायमात्मेदंशरीरनिहत्याविद्यागमयित्वाऽप्यन्वतरेकल्याणतरंरूपकुरुतेपिऽप्यंवागांधर्वैवदैववाप्राजापत्यंवाब्राह्मवाऽन्येपावाभूतानामितिच ॥ श्रुतौपेशस्कारो
स्वर्णकारपेशस्वस्वर्णस्यमात्राशकलाप्युपादायेत्यर्थः ॥ ३० ॥

कदाचकस्माद्याधुर्भातम् ॥ पद आसग ॥ ११ ॥ एवकयामानुष्यादिजन्मकया ॥ १२ ॥ नहेयताकस्यश्चिद्वितीये ॥ आत्मीयस्त्ववणाश्रमोचितम् ॥ परतवन्मत् ॥ आ
 सिद्धात्ताय्यविषोतिपद्मानीतिविषयस्तथाश्चिधनकचिद्विषय ॥ १३ ॥ तर्हि कथंहरस्यमसिद्धहरश्चरिषधेयकियानियमोहेर्वातेश्वरिषधेयानियमोभयदादीनांचमात्मणोत्त
 मययानियम काकनालीयस्यायेतदपदनादित्याराकया ॥ अथ्यादीनामिति ॥ जातयस्तत्तज्जात्युचितकर्मनियम ॥ मुख्यश्चरेच्छाकृतानादितिनियतिरेवतद्रावस्थापिकेत्यथ
 ॥ १४ ॥ आक्रान्तनुषयानाप्र्यादिकिधार्मनियता सगाधार्मन्यका किनुसर्गोद्धतिमापायेततिसत्तद्वर्णादिभिन्नागसेकेनयशत पृथक्प्रेहिकपारलौकिककष्टसह्यत्वांनुभूतिफल्ग

काकतालीयवद्भ्रांमियां कुर्वतितेसदा ॥ नकुर्वत्यपिर्वैकिचिन्नेपाकचिदपिग्रह ॥ ११ ॥ काकतालीयतोविष्णुरेवकर्मादित पुरा ॥ एव
 कर्माच्चिनयनएवंकर्मयुजोद्व ॥ १२ ॥ नर्तिप्रमस्तिनानिन्दनोपादेयनहेयता ॥ नवात्मीयनचपरकर्मज्ञविषयकचित् ॥ १३ ॥ अथ्या
 दीनांययौष्यादिसर्गादौकहिमागतम् ॥ हरदीनांतयाकर्महिजानीनाचजातय ॥ १४ ॥ सर्गप्ररुहिमायातसकेतवगत पृथक् ॥ अनुभू
 तिफलाश्रया कस्मिता कस्मिता स्वयम् ॥ १५ ॥ विदेहमुकविषयतुर्धनमौनमतोभया ॥ नोकतवपरमौनसोदेहस्यरपूद्वह ॥ १६ ॥ खाद
 व्यतितरामन्दमात्माकाशचिदात्मकम् ॥ तत्ताप्राप्ति परश्चैव माकयप्राप्यतश्चणु ॥ १७ ॥ सम्यग्ज्ञानावधाधननित्यमकसमाधिना ॥
 सख्यैवावुद्धयेतस्वता सात्म्ययोगिन ॥ १८ ॥ प्राणायतिलसशतीचुत्पयायेपदमागता ॥ अनामयमनाधंततेभ्यतायोगयोगि
 न ॥ १९ ॥ उपदेयतुसर्वेषांशतपदमन्त्रविमम् ॥ तर्केषित्सख्ययाप्राप्ता कचिद्योगेनदेहत ॥ २० ॥ एकसांस्थ्यचयोगचय पश्यतिस
 पश्यति ॥ यत्सांस्थ्यं प्राप्यतस्यानंपरयोगकोटवहि ॥ २१ ॥ यच्चप्राणमनोव्यतिरस्यतनोपलभ्यते ॥ वासनावागुरोक्क्रांतातद्विद्धिपरम
 पदम् ॥ २२ ॥

शार्त्वायात्वाभाविष्यभरामादिषशास्तयकस्मिनाहनिधैयभ्यमित्यर्थ ॥ १५ ॥ एवमभ्यसमाधायपक्षुनेपुर्मनेपुष्पकभ्यशेषदर्शयति ॥ विरहेति ॥ सेदेहस्यपसिद्धाच्चतुर्ध
 धर्मीनास्तेषनोकनश्चुष्वितिपरेणाभ्य ॥ १६ ॥ तत्तायास्तद्रावस्थयापि परमयोभोष ॥ १७ ॥ तत्पार्मीसांस्थ्ययोगागुपायद्विधर्वपिप्यभ्यसांस्थ्ययोगिनोत्तक्षयति ॥
 सम्यगिति ॥ सख्ययाधिकैकविषयमयुनतटाकयोगेन ॥ १८ ॥ कर्मयोगिनोत्तक्षयति मणोति युक्तमाप्राप्त्यर्थात्तद्वदयोगेन ॥ १९ ॥ उपदेयकटीभूततस्वसाक्षात्कारेणप्राप्त
 म्यम् ॥ सर्वेषांदिभिधानामपिद्योगिनाम् ॥ देहमःकर्मनैषदेहेन ॥ २० ॥ फलतपुतेदेहस्फुटयति ॥ यद्विति ॥ २१ ॥ ननुविभिन्नरूपयास्तयोः कुतएकफलतभाह ॥ यधेति ॥ प्रा
 णमनोदेहयोःकमयोःप्यात्मनिकविलयोपलक्षितत्वाद्भयप्यासनाभागुरोक्क्रांतास्थितिरेवतत्परमपदतदित्यर्थ ॥ २२ ॥

एकफलत्वेऽथोदनसिद्धौ वक्रिजलयोरिव सांख्ययोगयोः समुच्चयोर्युक्तो न विकल्प इति चेत्तत्राह वासनामिति ॥ संख्येर्वासातः करणप्राणादिचेष्टायास्तद्वासनापुंजात्मकं मन एव कारणतश्चासख्येन योगेन वा एकेनैव विलीयत त्वज्ञानात्मना परिणतमुभयोः करणप्राणयोरपि कर्मसुव्यापारेषु अकारणतामेतीत्येकैकेनाभयफलसिद्धेर्न समुच्चय इत्यर्थः ॥ २३ ॥ देहाहतादर्शनपूर्विके वसर्वासिस्त तिलमूलमनस्तच्छातौ सर्वसंस्तिरातिरूपन्येत्याह ॥ मन इति ॥ २४ ॥ आत्मदर्शनेन तर्हि कथमनसो नाश इति चेत्तददर्शनजन्यत्वादित्याह ॥ मन इति ॥ २५ ॥ ज्ञानेन मनोवाधेत त्कार्यार्हममतादिवंधमोक्षाताः सर्वाः कल्पनावाध्यात इत्याह ॥ मनो भवति ॥ ककुत इत्यनयोः प्रतिपदमन्वयः ॥ २६ ॥ इदानीमुत्तमाधममध्यमाधिकारिकभेगमोक्षसाधनत्रयसर्वशास्त्रार्थात्पर्यसंप्रहेण दर्शयति ॥ एकेति ॥ २७ ॥ तेषु मध्यमराम आक्षिपति ॥ यदीति ॥ मरणे सर्वेषां प्राणविलयप्रसिद्धेरिति भावः ॥ २८ ॥ त्रयोप्युपायामनोनाशद्वैरेव मोक्षहेतवो मरणे च न मनोनाशः प्राणनाशो वा किनु मूर्च्छाकाले विलीनसौ धववद्विद्याया वासनात्मनावस्थानमुक्कमणकाले पुनराविर्भावासनां चित्तमेवाहुः कारणतश्चि संस्तुते ॥ तदकारणतामेति विलीयो भयकर्मसु ॥ २३ ॥ मनः पश्यति वैदेहं बालो वेतालकं यथा ॥ स्वात्मानं विलयनीत्वानभूयस्तं प्रपश्यति ॥ २४ ॥ मनो मुधैवाभ्युदितमसदेवानवेक्षणत् ॥ स्वप्ने स्वमरणाकारं प्रेक्ष्यमाणं न विद्यते ॥ २५ ॥ मनो भवस्तु संसारः कममाहं कसंतति ॥ उपदेशोपदेशादिवंधमोक्षौ च तत्कुतः ॥ २६ ॥ एकनत्वधनाभ्यासः प्राणानां विलयस्तथा ॥ मनो विनिग्रहश्चेति मोक्षशब्दार्थसंग्रहः ॥ २७ ॥ श्रीराम उवाच ॥ यदि हि प्राणविलयो मुने मोक्षस्य कारणम् ॥ मृता एव विमुच्यंते तन्मन्ये सर्वजंतवः ॥ २८ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ त्रिष्वेतेषु प्रयोगेषु मनः प्रशमनं वरम् ॥ साध्यं विद्वितदेवा श्रुयथा भवति तच्छिवम् ॥ २९ ॥ यदानिर्वाणतं प्राणास्त्यजंतीं दर्शयिष्ये ॥ तदानुभूयतन्मात्रैर्यातिव्योमनि संगमम् ॥ ३० ॥

वः स विज्ञानो भवति स विज्ञानमेवान्ववक्रा मतीति श्रुते स्तृणजलायुकादृष्टांतप्रसिद्धेर्विलीनानां प्राणानां च क्षुरादिद्वारेणोक्कमणासंभवाच्च न च स्थूलदेहरूपाधाराभावाद्बहिर्निर्गतानां विलयः वासाकारो होक्काताभिर्भूतमात्राभिस्तात्कालिकव्यवहारयोग्यदेहकल्पनसंभवादित्याशयेन वसिष्ठः समाधत्ते ॥ त्रिष्वेतेष्वित्यादिना ॥ मनः प्रशमनमेव वरश्चेष्टसाध्यविद्धि ॥ २९ ॥ यदा प्राणा निर्वर्णनम् ॥ वणशब्दे ॥ उपशान्त्युर्ध्वरावमिदं शरीरकल्पजं तदा वासनाका मकर्मपस्थापितं भाविदेहाकारमनुभूय बाह्यव्योमनितादृशदेहारं भानुकुलैस्तन्मात्रैर्भूतमात्राभिः संगमयति ॥ तथा च श्रुतिः ॥ स विज्ञानो भवति स विज्ञानमेवान्ववक्रा मतीति ॥ तद्यथा पेशस्कारी पेशसो भावामुपादायान्यन्ववतरकल्याणतरूपतनुते एवमेवायमात्मेदं शरीरनिहत्या विद्यागमयित्वाऽन्यन्ववतरकल्याणतरं रूपं कुरुते पिड्यं वागांधर्वैव देववा प्राजापत्यं वा ब्राह्मणं वा भूतानामिति च ॥ श्रुतौ पेशस्कारी स्वर्णकार पेशसः स्वर्णस्य मात्राशकलान्युपादायेत्यर्थः ॥ ३० ॥

तर्हि शत्रुभाषावर्तिना तस्याधिः सहापि नूनो न भिद्यति तत्राह ॥ वासनेति ॥ तत्तज्जीवसासनाभाषात्मकानिमात्रादशवासनाभ्यन्तर्वाशिराश्याधीरेव स भिद्यति तेनैरिति
 व्यष्टिस्थितिमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ प्राणोद्धारोत्तरे देवसासनासंहिता एवोक्त्यर्थे यत्र पुनरेवमपि प्राग्निदेवसासनासंहिता एव नृपुंषति ॥ देहान्तरेष्वपीयद्वादेभ्यो कातगतबायुभिश्च स
 भ्युपयाति ॥ यथा कुसुममधस्ति तेषु प्रविशिरात इतरेलेन स भ्युपयातीति यस्मिन्पिबनादिह स्वायम्भवाति तद्वत् ॥ ३१ ॥ अतएव मरणमाश्रयणमनोनाशद्वितिनप्राणनारोपीत्या
 ह ॥ ननु इति ॥ यथा वायुर्द्वन्द्वः अगोर्धीमधो वा स कर्तारभ्यमानो धिनराभ्यति ननस्पति ॥ यन्प्राणयोः श्रमनियतस्य स्थितिरैकमुत्तेनाभ्ययमुत्तेन चरार्थति ॥ नामनस्काद्वितिसा
 धासनासात्मकान्येव विद्धितन्मात्रकाणि वै ॥ तदात्मकैर्मनोवद्भिः प्राणैर्भिद्यति तेनैरे ॥ ३१ ॥ सवासनास्तूपयते प्राणानुचंति देहक
 म् ॥ तद्वाभवायुसंभ्येऽप्यंति दुःस्वायर्गधवम् ॥ ३२ ॥ मनः सांयुरिवांगोर्धीनशाम्यतिसवासनम् ॥ नामनस्काः सप्तवतिप्राणाः सूर्य
 इव त्विष ॥ ३३ ॥ नजहाति मनः प्राणा विनाज्ञानेन कर्हिचित् ॥ दृणांतरेणैव विना दृणां गमिवति तितिरि ॥ ३४ ॥ ज्ञानादवासनीभा वस्व
 नाशप्रानुधान्नन ॥ प्राणास्त्वं दच्चनादत्ततश्चातिर्हि शिष्यते ॥ ३५ ॥ ज्ञानात्सर्वपदार्थानामसत्त्वसमुदेत्यलम् ॥ तर्तोगवासनानाशा
 द्विधागप्राणचेतसो ॥ ३६ ॥ ततो न पश्यति मनः प्रशातं देहतापुन ॥ स्वनाशेन पदं प्राप्तं वासनैव मनो विदुः ॥ ३७ ॥ चेतो हि वासनानामात्र
 तदभावे परपदम् ॥ तत्त्वसंप्रपतज्ञानं ज्ञानमाहुर्विचारणम् ॥ ३८ ॥ इत्यस्या संस्तेरामपूर्यतः सप्तवत्तते ॥ स्वयविवेकमात्रेण रज्जुसर्प
 भ्रमाकृते ॥ ३९ ॥ एकार्थभ्यसनप्राणरोधश्चतपरिक्षया ॥ एकस्मिन्नेव ससिद्धेऽसिद्धातिपरस्परम् ॥ ४० ॥ तालवतस्य संस्पंदे शान्ति
 शान्तिषयानिल ॥ प्राणानिलपरिस्पंदे शान्तिशान्तधामन ॥ ४१ ॥ प्राण शरीरविलये प्रयाति ध्योमवायुताम् ॥ यथा वासित न वेद स
 र्वपश्यति तत्रवा ॥ ४२ ॥ यथा विदेहा पश्यति प्राणाभ्योमनिदेहकम् ॥ समनस्कास्तथाचारसर्वेषां नुसर्वतिते ॥ ४३ ॥ शान्तिवानपरिस्प
 दययार्गव प्रशाभ्यति ॥ तथा शान्तिमनः स्पंदे शाभ्यति प्राणवायव ॥ ४४ ॥

र्थेन ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अतएव ज्ञानादशवासनाक्षयेऽप्यनाराधत्याह ॥ ज्ञानादिति ॥ ३५ ॥ कथाज्ञानेन वासनानारादति चेतश्चेतुर्देहतापार्थित्याह ॥ ज्ञानादिति ॥ ३६ ॥ ३७ ॥
 तद्विज्ञानसंवासरं सर्वेषां भिन्ना आसन्नत्वे भेदसंप्रयतेन च तस्य विचारालयोरभेदाद्दिगंतबालममच्छान्नमेव शिष्यतइत्यनुभवमिवाह ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ प्रस्तुतमुपादत्ते ॥
 एकेति ॥ एकोर्धोऽद्वयतभ्यतरभ्यसनमवस्थायावार्जनम् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ सति शरीरे प्राणकमणे अस्त्यक्तमोयप्रशरीरस्थीवरापच्छेदादिना रास्तमकः कर्मस्तयाह ॥ प्राणद
 ति ॥ व्योमवायुर्न वासाकारस्य वायुपि कनाश्रद्धावत् ॥ तत्र वासाकारो ॥ ४२ ॥ यथा यादृशकर्माज्ञादित वासनानमयगुणनरपञ्चानिरेहैकपरयतितात दनुकचनेव आचार
 व्यवहारानुगमति ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

तिलतैलेसकान्तकुसुमामोदवन्मिश्रे ॥ ४५ ॥ रथसारथीइव अन्योन्यस्यदन्विहरतः सपादयतः ॥ ४६ ॥ आधाराधेयवत् अमर्षोऽप्यवत् ॥ ४७ ॥ शांतबाधितद्वैतवासनम् ॥ प्राणस्यभावस्यतस्मिन्मनसिलीनत्वादेकीभूतत्वात् ॥ ४८ ॥ तस्मिन्मातृत्वे लयेन तदात्मत्वमेव स्थिरमवति ॥ ४९ ॥ अनुपलभोऽज्ञान उपलभस्तद्वाधिकाब्रह्माकारादचित्तस्योदयो रप्यस्तोर्निवृत्तयोर्धः शिष्यतइति शेषस्तच्चिन्मात्रेण धारणायावास्थिरोभवेत्यर्थः ॥ ५० ॥ कियत्कालमेकतत्त्वभावनाधार्यातिग्राह ॥ एकस्मिन्निति ॥ भावतदाकारवृत्तिधाराम् ॥ यावद्भावसावृत्तिधारापि चरमसाक्षात्कारपुष्टासती अभावत्वमायातितावदित्यर्थः ॥ ५१ ॥ भोष्यक्षयादाहारक्षयात्स्य यदेहद्वविर्लायते ॥ ५२ ॥ धारणातिपचिरेर्मनसोवासाकारक्षये सति धारणादिभिस्त्रिभिर्ब्रह्मेकानता सपत्यानिर्विकल्पसमाधिपरिपाकेन ब्रह्मभावः सिद्ध्यतीत्याह ॥ यदेकतानमिति ॥ ५३ ॥ अश्रुते अमते च ध्यानं

अविनाभावनीतित्यंजंतूनांप्राणचेतसी ॥ कुसुमामोदवन्मिश्रे तल्लतैलद्वयस्थिते ॥ ४५ ॥ मनसः स्पन्दं प्राणः प्राणस्य स्पन्दं मनः ॥ एतौ विहरतौ नित्यमन्योन्यं रथसारथी ॥ ४६ ॥ आधाराधेयवच्चैतावेकाभावे विनश्यतः ॥ कुरुतश्च स्वनाशेन कार्यमोक्षस्य मुत्तमम् ॥ ४७ ॥ एकतत्त्वपनाभ्यासाच्छांतं शास्यत्वं मनः ॥ तद्ध्यानत्वात्स्यभावस्य तेन प्राणोपि शास्यति ॥ ४८ ॥ विचार्य यदन्तात्मतत्त्वं नम्यतां न य ॥ मनस्तत्सह्यं न तदेव भवति स्थिरम् ॥ ४९ ॥ यदेवातिराश्रेयो नुपलंभोपलंभयोः ॥ हयोरप्यस्तोस्तत्र शेषे वापि स्थिरो भव ॥ ५० ॥ एकस्मिन्मुदृतत्वे तावद्भावं विभावयत् ॥ भावाभावत्वमायातिस्वभ्यासाद्यावदाततम् ॥ ५१ ॥ प्रत्याहारवतांचतः स्वयं भोष्यक्षयादिव ॥ विलीयते सहस्राणः परमेवावशिष्यतः ॥ ५२ ॥ यदेकतानं भवति चेत्तत्तद्भवति क्षणान् ॥ शांतशेषविशेषौघंचिराभ्यास स्वभावतः ॥ ५३ ॥ अविवेच्यंतुनास्तीति बुद्ध्यायुक्तिर्युतं धिया ॥ ज्ञानादेव परावासिस्तदभ्यासस्ततः परम् ॥ ५४ ॥ चित्ते शांतं शास्यतीत्यं संसारमृगदण्डिका ॥ जरामुपगतमेधोमिहिकान्मयी यथा ॥ ५५ ॥ चित्तमात्रमविद्येति कुरुते नैव तत्क्षयम् ॥ तद्वैराग्यमचित्तात्माना भावो हि परंपदम् ॥ ५६ ॥ मुहुर्तमेव निर्वाणं यद्विचिंत्यतः परंपदे ॥ तत्तत्परिणतं विद्धि तत्रैवास्वादमागतम् ॥ ५७ ॥

धारणाद्यभ्यासायोगच्छ्रवणमननाभ्याद्वैतजातमविद्यैव सा च नास्तेव तत्त्वज्ञानादेव परावाप्तिरिति प्रमाणप्रमेयासभावनादोषनिरासपर्यंतं वृत्त्याततः परं ध्यानधारणादिना ज्ञानाभ्यासः कार्यइत्यर्थः ॥ ५४ ॥ मेधे जरामपक्षयशरदिउपगते सति तोहेनोरागतान्मयो ॥ तत आगतइत्यर्थे हेतुमनुष्येभ्योऽन्यतरस्यामित्यनुवर्त्तमाने मयदूचेति मयद् ॥ ५५ ॥ ब्रह्माकारपरिणतेन चित्तैव तस्य चित्तस्य क्षयकुरु तस्य चित्तक्षयस्य रूपमुचिता विद्यानमालैव न रूपा हि यस्मान्नदभावः परंपदपरमपुरुषार्थो न भवतीत्यर्थः ॥ ५६ ॥ अप्यर्थेण प्रकारः ॥ निर्वाणविश्रांतम् ॥ तत्तर्हि तद्ब्रह्मैव परिणतं विद्धि न त्वप्यस्तस्याधिष्ठानव्यतिरिक्तं त्वरूपमस्तीति तत्रैव निरतिशयस्य प्रकाशानदास्यादमागतं सन्नव्युत्थानमिच्छतीत्यर्थः ॥ तथा चोक्तिरिव धर्मोन्तरे ॥ ज्ञानायतरसोऽयेन सकदास्वादिनो भवेत् ॥ विहाय सर्वकार्याणि मनस्तत्रैव धावतीति ॥ ५७ ॥

रमेवपलुनयो धांस्वयोगोरककलविंसाह ॥ यदिति ॥ ५८ ॥ सत्वराध्यायं स्वयमेवाह ॥ धेनवति ॥ अंतरमत्तमाह विच्छेदम् ॥ ५९ ॥ तद्वर्तनोन्मुखानाविरलापयेत्याह ॥
 विंशतिरिति ॥ अक्षरराशस्तथास्वभ्योपम इदंशानुपरभ्योति ॥ ६० ॥ उक्तमेवार्थमनुपराधनुपसहरति ॥ विगलितेति ॥ हेतुमागुक्तविधौ पाद्याभ्यासैर्विगलितभ्या
 यनो आपत्समस्तु ॥ लक्षणातिशोतिर्द्विजहर्तनपदानियस्यथाविधयस्यथाविधास्यथाद्विगलद्वाधिनवव्यपटवत्यतिभासभाधिराटमनइह अविभक्त्यस्यथायासत्वमिति
 यनो आपत्समस्तु ॥ लक्षणातिशोतिर्द्विजहर्तनपदानियस्यथाविधयस्यथाविधास्यथाद्विगलद्वाधिनवव्यपटवत्यतिभासभाधिराटमनइह अविभक्त्यस्यथायासत्वमिति
 तद्विलस्य ॥ ६१ ॥ ॥ इति श्रीशिवसिद्धमंतात्स्यमंकारोनि० पू एकोनसमतिव सप्त ॥ ६१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ मायाभालनवस्थाने विद्याभ्यरिशुद्धये ॥ वे
 दिसांस्वेनविश्रांतं वेतो योगेन वापिते ॥ क्षणतस्त्वतां यार्तनं भूयइह जायते ॥ ५८ ॥ धेतो विगलिता विपंसत्वशब्देन कथ्यते ॥ तन्म
 ससारधीजतत्तददास्यतरपुन ॥ ५९ ॥ कश्चिद्विगलिता विद्य सत्वस्य भातवासन ॥ परशून्योपमस्योच्योति पश्यति शान्मति ॥ ६० ॥
 विगलिता सपदं विगलन्मन सुभगमत्वमितीह इह कथ्यते ॥ नपुनरेति कलामलिनपदकनकतामिव तावमुपागतम् ॥ ६१ ॥ ॥ इ० वा०
 वा० तं० मो० ति० पू० प्राणमन संयोगविचारणानभेकोनसमतिव सप्त ॥ ६१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवासिष्ठ उवाच ॥ ॥ जीवो
 जीवो भवत्यशुयाति विषमचित्तात्मा ॥ विचारदित्यविधातो मोक्ष इत्यभिधीयते ॥ १ ॥ शृगलव्याजलमिव मनो हतादिह सते ॥ अस
 देवमनागेव तद्विचाराखलीयते ॥ २ ॥ संस्तुतिस्त्वन्निश्रितो वेतालो दाढतानिमान् ॥ प्रश्नानाकर्णयंशुमान् प्रसंगात्स्मृतिमागतान् ॥ ३ ॥
 अस्ति विध्यमहादय्य वेतालो विपुलाकृति ॥ सर्किर्भिन्मंडलगर्वादाजगाम जिघांसाया ॥ ४ ॥ संवेतालो वसत्वपूर्वकस्मिंश्चैस्त्वज्जनास्य
 दे ॥ बहुबलपुहारेण नित्यव्रतया सुखी ॥ ५ ॥ निर्निमित्तनिरागस्कपुरोप्यभ्यागतनस ॥ क्षुधितोऽपिनरहति सतीहिन्यायदर्शका ॥ ६ ॥
 सकालेनानर्वागोऽजगामनगरांतरम् ॥ न्याययुक्त्या जनमोर्तुस्तु धासमभिवोदित ॥ ७ ॥ तत्र प्रापसंभूषालरात्रिचर्या विनिर्गतम् ॥ त
 माह्वनपारेण शब्देनोभयनिशाचर ॥ ८ ॥

अत्रासत्तद्विचाराद्विप्रेत्येव ॥ १ ॥ चित्तेशिशाम्यतीत्यसत्तद्विचाराद्विप्रेत्येव ॥ अत्रासत्तद्विचाराद्विप्रेत्येव ॥ अत्रासत्तद्विचाराद्विप्रेत्येव ॥
 यनोपक्रांतं कारणाविद्ययोर्तोनाराः स्वभासदस्यभिधीयत ॥ १ ॥ उक्तायांसि भावनाहेतुप्रपञ्चद्वयव्यपमवारयति ॥ मगधुमेति ॥ २ ॥
 यनायास्यापिकामवगतयति ॥ सत्यतीति ॥ ३ ॥ गवाधयोप्यप्यज्ञानेष्वांतराह ॥ ४ ॥ सक्षिप्तो कविस्तरयिगुप्यराहित आरभ्याह ॥ सहरति ॥ सज्जनस्य राश आस्य
 रथेति कातरास्य कन्दर्वाश्रयतेन बहुवच्यमानवन्पुहारेण नित्यव्रतया सुखी ॥ ५ ॥ १ ॥ काट्येन तत्र मध्यमकमालाभकालेन ॥ अटवीगोह्यस्य ॥ ७ ॥
 नापि चर्या निरगरेषु टमनपरिज्ञानपापचोराह्वयाय च सत्तद्विचाराद्विनिर्गतम् ॥ ८ ॥

॥ १ ॥ निर्व्याप्यव्याघातेतकमेणासिचेत् ॥ १० ॥ सकला आशास्यतइत्याशाअभिधिनाथी ॥ किलेतिवर्मशास्त्रप्रसिद्धौ ॥ ११ ॥ अत्रश्वेदपराधसहस्रसुलमंसुब्रश्वे
नापराध्यत्वेव सचसत्यप्यपराधसहस्रेपालनीयइतिपरीक्षणाग्रप्रपरिपूर्णमेवप्रार्थयते ॥ ममैतामिति ॥ सप्तवार्थामवाधितार्थाम् ॥ अनेनासमावितार्थप्रश्रच्छलेनपरवधप्र
वृत्तिः स्वस्यनासीतिदर्शितम् ॥ १२ ॥ सर्वेषाप्रश्नानामापातार्थः स्पष्टः ॥ तात्पर्यतस्तत्तरसर्गोस्फुटीकरिष्यते ॥ १३ ॥ उत्तरोत्तरस्वमेपूर्वपूर्वसत्यतांत्यजन्निपितत्प्रकाशक
स्वच्छसत्यात्मस्वरूपनत्यजति ॥ १४ ॥ यथारभायाः कदल्याः स्तम्भः अतस्तस्यातदतश्चप्रभवाच्चलकलमात्रम् ॥ दृष्टान्तस्तदशवलकलान्तरदाष्टीतिकेसएवेतिविशेषइतिभा
वः ॥ १५ ॥ भूतौघपदेनतदाधारभुवनानिलक्ष्यत ॥ अतिमहत्वेनप्रसिद्धायेब्रह्मांडाकाशादयोपियस्याणोरेपक्षयापरमाअणव अत्यतक्षुद्राः ॥ १६ ॥ परमाणोः सूक्ष्मस्थैवस
वेतालउवाच ॥ राजन्लब्धोसिभीमेनवेतालेनमयाधुना ॥ इगच्छसिविनिष्टोसिभवभोजनमद्यमे ॥ १७ ॥ राजोवाच ॥ हेरात्रिच
रतिन्याय्यमांचेदस्तिबलादिह ॥ तत्तेसहस्रधामूर्धास्फुटिष्यतिनसंशयः ॥ १८ ॥ वेतालउवाच ॥ नत्वामद्वयहमन्याध्यन्यायोयंहि
मयोच्यते ॥ राजासिसकलाशाश्वपूर्णायास्त्वयार्थिनाम् ॥ १९ ॥ ममैतामर्थिताराजन्मंभवार्थीप्रपूरय ॥ प्रशानिमान्मयोक्तांस्त्वंस
म्यगाख्यातुमर्हसि ॥ २० ॥ कस्यसूयस्यरश्मीनांब्रह्मांडान्यणवः कशाः ॥ कस्मिन्स्फुरंतिपवनेमहागगनरेणवः ॥ २१ ॥ स्वप्नात्स्वप्नांतरं
गच्छच्छतशोयसहस्रशः ॥ त्यजन्नत्यजतिस्वच्छकः स्वरूपप्रभास्वरम् ॥ २२ ॥ रंभास्तंभोयथापञ्चमात्रमेवंपुनः पुनः ॥ अंतरंतस्तथां
तश्चतथाकोणुः सएवहि ॥ २३ ॥ ब्रह्मांडाकाशभूतौघसूर्यमंडलमेरवः ॥ अपरित्यजतोणुत्वंकस्याणोः परमाणवः ॥ २४ ॥ कस्यानव
यवस्यैवपरमाणुमहागिरेः ॥ शिलांतर्निविडैकांतरूपमज्जाजगच्चयी ॥ २५ ॥ इतिकथयसिचेन्नमेदुरात्मंस्तदिहनिगीर्ध्रभवंतमात्मघा
तिन् ॥ फलमिवतवमंडलप्रसेहंप्रसभमुपेत्यजगद्यथाकृतांतः ॥ २६ ॥ इत्यार्षेवांवा० दे० मोक्षोपायेषुनिर्वाणप्रकरणेषू० वेताल
प्रश्नानामसतितमः सर्गः ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इत्युक्तवतिवेतालेवकुंप्रशान्विहस्यसः ॥ उवाचवचनंराजा
दंतशुचवलंबरः ॥ २९ ॥

तोमहतोगिरेः ॥ निविडघनतरयत्सत्तैकातरूपतदेवमज्जासारोयस्या ॥ २७ ॥ इतिषट्प्रश्नान्मेकथयसिचेद्दृष्टोदेहादिरेवआत्मायस्यतथाविध अतएवापरिच्छिन्नमात्मान
परिच्छेदेनघातितवानसीत्यात्मघातिन् तत्तस्मादकथनापराधादेवभवतफलमिवनिगीर्ध्रप्रसप्तबलात्मवमडलमडलस्थजनात्प्रसेयम् ॥ प्रसेहमितिपाठेविकरणपदव्यत्ययश्रुता
दसः ॥ २८ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेनि० पू० समतितमः सर्गः ॥ २७ ॥ ॥ आग्रप्रश्नसमाधानविस्तरेणात्रवर्णयते ॥ अनतकोटिब्रह्मांडफलदक्षादिकल्पनैः
॥ १ ॥ प्रसिद्धब्रह्मांडानां प्रसरेणत्वमित्यल्पदृष्ट्यात्वयोक्तव्यमाणकल्पनयाकोटिकोटिगर्भब्रह्मांडानामपितत्रप्रसरेणत्वसंप्रवाद्यांराशयेनविहस्यदत्तानामशुभिः प्रभाभिर्ध
वलान्यवराणिबलाण्याकाराचयस्यतथाविधः सन् ॥ २९ ॥

तपारीकस्यसुप्ररर्षांनीब्रह्माहोसरेणवन्निप्रथमप्रभस्योसाधकुमुभिःप्राप्तमत्याभिमानेनोत्तमस्यनिरत्कुर्ध्वकषितकषयनाश्वमत्कारशङ्कादशयति ॥ आतेदस्यादिना ॥ इद
त्यपामयाचरितीप्रत्याहमसुदस्याअनरमुत्तरोत्तरदशगुणाभिभूतत्वभिभाष्यतायावरणीपरिवेष्टितम् ॥ १ ॥ इदमस्याह १ ईदृशब्रह्माहस्यगानिपक्षीयत्नमद्भागानि
१ नद्वभागधनम्यापार ३ उत्तरोत्तरद्वर्गापरिस्सारितम्याभाणि ७ नद्वर्धैरणयगर्भमन ८ अनीक्षणगणननंतद्वभाषूतमाभाराय ९ नद्वर्गा कषयकाला १० नद्वर्गाउ
त्तरात्तस्यनिभूताप्रत्यविवृण्णद्विषामाय कालालात्तानलपृष ११ अनन्तकोटीनितियासत्तारूपार्जुनप्यवद्वारमवर्त्तकमापाराश्वलभस्य १२ इत्येतांश्वनुर्वापयार्पानिहकमा

प्रत्यदृष्टेरथासुपरारुष्टिभूयाएतास्त्रादिब्रह्मांडांताः शतमसख्या कलनाः प्रतिभासास्ताएताः सर्वप्राणिप्रत्यक्षास्तस्यादित्यस्यदीप्तयोरश्मयः ॥ १७ ॥ मयाचिदात्मादिति एव
 प्रभाव सूर्यदितित्वस्यश्रोत्रत्वेनोक्तएतत्सर्वजगदसौतपत्रिकाशयति ॥ १८ ॥ भुवनाभोगाब्रह्माढाः ॥ १९ ॥ भातिस्फूर्तिलभते ॥ भवतिसत्ताचलभते ॥ २० ॥ रेवेताल
 वर्णितशबलब्रह्मलक्षणस्यत्रैलोक्यमंडपमणेः सूर्यस्यपारमार्थिकतत्त्वभूतेमुख्याधिकारिणुविज्ञानशास्त्रजन्यारवढाकारसाक्षात्कारस्तन्मात्रेणकचित्तात्मनिस्वात्मतयाप्रथमाने
 अनधिकारिजनुमात्रेनअविकासभाजिअस्फुटदृढप्रत्यगात्मनिअग्निविस्फुलिगवच्चिज्जन्मनेर्जीवजगतोर्भवनस्यपृथक्सत्तायाः कर्तृत्वभोक्तृत्वाद्यनंतसश्रमतानाचावलेखाः
 उल्लेखाः सति ॥ परमार्थदृशातुमनागोपनसति अतस्तत्शातप्रश्नाद्वरमास्तेत्यर्थः ॥ २१ ॥ ॥ इतिश्रीवागसिद्धमन्तात्पर्यप्रकाशेनि० पू० एकसप्ततितमः सर्गः ॥ ७१ ॥ ॥ ५ ॥
 दहावसिष्टप्रश्नानपचानामुत्तरकमात् ॥ वेतालायाप्रमत्तायराज्ञापम्यगदीर्यते ॥ १ ॥ एवप्रथमप्रश्नमायायकस्मिन्स्फुरंतिपवनेमहागगनरेणवदितिद्वितीयप्रश्नराजासमाध
 तादृशोक्तिमहादित्यः शतमन्यासुदृष्टिषु ॥ याएताः कलनाः सर्वास्ताएतास्तस्यदीप्तयः ॥ १७ ॥ अस्यादित्यस्यदीप्तीनांब्रह्मांडास्त्रसरेणवः ॥
 मयाचिरसूर्यदृत्युक्तः सर्वमेतत्तपत्यसौ ॥ १८ ॥ विज्ञानात्मैवपरमोभास्करोभाविताशयः ॥ इमेवभुवनाभोगास्तस्यैवत्रसरेणवः ॥ १९ ॥
 विज्ञानपरमार्कस्यभासाभांतिभवंतिच ॥ इमाजगदहर्लक्ष्म्यः कचिह्रक्ष्म्योरवेरिव ॥ २० ॥ विज्ञानमात्रकचित्तात्मनिजंतुजातेत्रैलो
 क्यमंडपमणेरविकासभाजि ॥ चिज्जन्मनोर्भवनसंभ्रमतावलेखाः संतीहरेनहिमनागपिशान्तामास्व ॥ २१ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे०
 मोक्षोपायेषुनिर्वाणप्रकरणेपू० वेतालप्रथमप्रश्नोत्तरवर्णनं नामैकसप्ततितमः सर्गः ॥ ७१ ॥ ॥ ५ ॥ राजावाच ॥ ॥ कालस
 तानभः सत्तास्पंदसत्ताचचिन्मयी ॥ शुद्धचेतनसत्ताचसर्वमित्यादिपावनम् ॥ १ ॥ परमात्ममहावायोरजःस्फुरतिचंचलम् ॥ कुसुमां
 गइवामोदस्तदद्रूपकंस्वतः ॥ २ ॥

ते ॥ कालसत्तेत्यादिना ॥ तत्रगगनपदेनप्रसिद्धगगनस्थैवग्रहणविवक्षितमुतमहत्सद्विशेषितत्वाद्गोण्यामहाकालरूपश्चित्सर्वलितमायाकाशउतस्पंदशक्तिप्रधानः सूत्रात्मा
 काशः उतततोनिष्कटः शुद्धचिदाभासलक्षणोर्जीवाकाशः अन्योवास्तुसर्वेष्वपिकल्पेपुनस्तत्सत्ताएवसूक्ष्मतमत्वात्तेपारेणवस्त्वयोक्तादित्याह ॥ कालसत्तेति ॥ स्पंदः क्रियाश
 क्तिप्रधानः सूत्रात्मातत्सत्ता ॥ शुद्धचेतनसत्तानिष्कटश्चिदाभासलसत्ताचेत्यादिसर्वसूक्ष्मत्वात्पावननिर्दोषरजः परमात्ममहावायौकल्पितानेकविकारचंचलस्फुरतीतिपरेणा
 न्वयः ॥ १ ॥ ननुपरमात्मनएवसर्वानुगतसत्तारूपत्वात्तत्रकालादिसत्तास्फुरतीत्याधाराधेयभावेनव्यपदेशः कथनमाह ॥ कुसुमांगदिति ॥ यथाकुसुममेवस्वगोआमोदाख्यंभे
 दस्तएवपरिकल्प्यकुसुमंआमोदरूपकमिवतदाधेयतयास्थिततद्वत्परमार्थसत्तैवकालादिसत्ताभेदात्मातानिपरिकल्प्यस्थितेत्यर्थः ॥ २ ॥

समस्तस्य मंतं पृच्छन्ति सारिदृती यदभस्योत्तरमाह ॥ जगदाख्येदंति ॥ सान्तरांतं तत्सर्वमेव प्रमथ्योतीरुषम् ॥ अतएव तदा बोधमाप्ताद्भरातल्लवृहणम् ॥ ३ ॥ र
भास्तभापयपयप्रमथिषुर्धेयप्रमथमायसे ॥ रभास्तभदति ॥ अत्र अतः प्रमथिष्वर्धति विषयनरील अपिशब्दावधारतकारणेषु परिणामरील च अत सोपुस्तमोप्यतर
नरूपम् ॥ ४ ॥ विषयसमगदृष्टणादिनिमित्तदेव तत्तद्वात्मादिराद्योचराननुषसुत सर्वधर्मशून्यत्वादित्याह ॥ भ्रमेति ॥ ५ ॥ अतएव पटसत्तागुसत्तायापयवस्यति तनु
सत्ताकावाससत्तायासावतकलसत्तायासागुत्तमप्रतायासावीजपञ्चलादिसत्तायाभिन्त्यादिकमेणयायासत्ताविभागेन सासातसदनुममनिर्भितानाकाराविहायरभास्तंम
वदरतनुमपठयाविष्मामपयमन्यतीत्यस्तद्व्यामतजगदकारणतद्विलम्बितमित्यर्थ ॥ ६ ॥ तन्माणुपदवर्त्तानिभित्तमाह ॥ एषसौहृदमपिनपूणताहानि
रिभिप्रलङ्घारयापितद्वस्याअतिपतिच्छिन्नत्वात्सरमाप्रयायादिमिमांहाकारार्गपत्त्यादिप्रमथमाधित्तोत्तर सदत्तद्व्यापयेताह ॥ अतन्त्वादिति ॥ मेवादिप्रनयभो
जगदास्त्यमदास्तमस्वभात्स्वभात्तरवृजन् ॥ रूपत्यजतिनोशांतं वक्षशातत्ववृहणम् ॥ ३ ॥ रभास्तंभोययापयप्रमथमेवातरांतरम् ॥ अ
तरंतस्य दद्विविच्यस्रविवरयपि ॥ ४ ॥ सद्वक्षशात्तादिभि शब्दयंतताभिर्विगीयते ॥ शून्यमप्यपटशतनतर्किकिचिक्किचन ॥ ५ ॥ याया
विताप्यतमत्तामासानुभवनिर्भितान् ॥ रभास्तभवेत्तावच्छिन्नात्रममलततम् ॥ ६ ॥ मृक्षत्वादप्यलभ्यत्वात्परमात्मापराणुक ॥
अतन्त्वादसंविदप्रामासवादिभुलतम् ॥ ७ ॥ अणोरप्यत्यन्तं तत्स्य पुंसां स्य जगदापि ॥ परमाणुवदासातिप्रतीतत्वाद्रूपवत् ॥ ८ ॥
पराणुरपांलभ्यत्वाभिपूरकत्वान्महागिरि ॥ सवावयवकरोपिनिरस्तावयवपुमान् ॥ ९ ॥ अस्त्यवैज्ञानिमात्रस्य मज्जामात्रजगद्वयी ॥
विज्ञानमानमव्यदिमात्रोविद्विजगद्वयम् ॥ १० ॥ विज्ञानमात्रकलनाकलितजगतिशांतस्वभावसुकुमारमनतरूपम् ॥ वेतालबाल
रूपदतदलपनायमवस्यसमनुभावयशांतमास् ॥ ११ ॥ इ० वा० वा० द० मात्सापायपुनिर्वाणप्रकरणपू० वेतालप्रश्नमेदोनाम
द्विसप्ततितम सर्ग ॥ ७२ ॥

॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥

तदावशात्पचम्यक्रमणपुस्तनर्पामूलनाभाधारात् ॥ ७ ॥ जगदाद्विजलाहादिप्रकमतीतत्वात्पुनरतत्तदाकारदन्तिपरिच्छिन्नाविकल्पणपरिच्छेद्यत्वाद्वरूपवन्नि स्वरूप
न्यामप्रमथार्थादिवत् ॥ तदपि सप्तममनादीच्छिद्रुभासमानपरमाणववर्धेति ॥ ८ ॥ कस्यानवयवस्यैव परमाणुमृष्टानिरेरिति प्रथमप्रसङ्गायसे ॥ परेणुरिति ॥ अलभ्यत्वाच्च
रुगारिकरणरपासत्वात् ॥ एवंपरेण पूरकत्वात्सर्वमोभ्यामममहागिरि ॥ अभ्यारोपदराशवर्मूसासुर्तअनवयवरूपयस्यतया ॥ मेतिनस्यपवादेनिरस्तावयव ॥ ९ ॥ तन्मथिरा
तर्तानिर्विद्वेकारूपमज्जामप्रमथयकटयति ॥ अस्त्येति ॥ इयत्साज्जगद्वययायापयवीअतरेवसमाहितेन स्याद्विभूतिपुद्गावाकाशरूपविज्ञानमात्रस्यमभ्यन्तं तंमज्जाव
यतिद्विर्भाषद्वैत्यम् ॥ १० ॥ सवयवमानिनिरासेनश्रीव्यायोगालयरीभगन्निबोक्तार्थसंक्षेपेणोपसहृति ॥ विज्ञानेति ॥ इवेतालबालकजगतिविज्ञानमात्रस्यकलनानी
त्येकोशेष्टानाकलितप्रकटनत्वात्सिद्धानरूपप्रभारदर्शकालत्वात्तद्वदलपनीयमानास्कर्तृनयमेवअभोमधुन्यात्यमेवस्वभावमात्मानमनुभाषयत्वानुभाषयारोहयशांतदर्वमा
स्यत्यम् ॥ ११ ॥ ॥ इति श्रीपार्थिविष्ठम० नास्त्यप्रकाशेति० पू० द्विसप्ततितम सर्ग ॥ ७२ ॥

॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥

उपदिश्यान्नेतलप्रश्रुतिर्णयमस्थितिम् ॥ भगीरथस्य हत्तातलत्रान्योप्यववर्ण्यते ॥ १ ॥ तत्रतस्मिन् राजनिविचारोचितपाधिया अनुमितया भावितात्मतया तत्रज्ञतयानि मि
त्तेन ॥ वेतालपक्षेवासर्वयो ज्यम् ॥ १ ॥ अविचलध्यानीसमाधिस्य इति यावत् ॥ २ ॥ एवक्रमेण राजवर्णितक्रमेण ॥ ३ ॥ बालभ्रातिकल्पितवेतालकस्य कायद्विवितीय
ते ॥ ४ ॥ चित्तसर्वत उपसह्यस्वोभाषः परमात्मतदापतितत्यतिष्ठितकुर्वन् ॥ ५ ॥ हे मुने मनशील राम एकस्मिन् वस्तुनिशमः सर्वदृष्टिलयस्तेन शांतात्मो परतच्चित्तः अतएव
सर्वत्र समं प्रलपयतीति समदर्शनः ॥ ६ ॥ असमूहात् पूर्वा न्यपि ॥ नन्वेव स्थितस्य मेकथदेहयात्रासिद्धिस्तत्राह ॥ यथेति ॥ दुःसाध्यमन्येपाकटसाध्यमपि कार्यस्य नानायासे

श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इति राजमुखाच्छ्रुत्वा वेतालः शांतिमाययौ ॥ भावितात्मतया तत्र विचारोचितयाधिया ॥ १ ॥ उपशांतमना भू
त्वा मत्वैकांतमनिंदितम् ॥ बभूवा विचलध्यानी विस्मृत्य विषमां दुधाम् ॥ २ ॥ एतद्राममयोक्तं वेतालप्रश्नालकम् ॥ एवं क्रमेण चि
दणीतेनेदं संस्थितं जगत् ॥ ३ ॥ चिदणोः कोशगविश्वं विचारेण विलीयते ॥ कायावेतालकस्येव शिष्यते यत्पदं तु तत् ॥ ४ ॥ संहृत्य सर्वत
श्चित्तं स्मितेनांतरात्मना ॥ स्वभावापतितं कुर्वन्निरिच्छंति पृशांतधीः ॥ ५ ॥ आकाशविशदं कृत्वा मनसैव मनोमुने ॥ तिष्ठैकशमशां
तात्मा सर्वत्र समदर्शनः ॥ ६ ॥ स्थिरबुद्धिरसंमूढो यथा ज्ञामानुवर्तिनः ॥ राज्ञो भगीरथस्येव दुःसाध्यमपि सिद्ध्यति ॥ ७ ॥ संपूर्णशांतम
नसः परितः सत्तेर्नित्यं समे सुखमयात्मनितिष्ठते ॥ सिद्ध्यंति दुर्लभतरा अपि वांछिता र्था गंगावतार इव सागरस्वातवस्तु ॥ ८ ॥ इ
वांवा० दे० मो० नि० पू० वेतालाख्यानं नाम त्रिसप्ततितमः सर्गः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ यथा चित्तचमल
त्पाराज्ञो गंगावतारणम् ॥ भगीरथस्य संपन्नं तन्मे कथय भो प्रभो ॥ १ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ आसीद्भगीरथो नाम राजा परमधार्मि
कः ॥ भुवः समुद्रयुक्तायामंडलौ तिलकोपमः ॥ २ ॥ संकल्पानंतरं प्राप्ताय याभिमतमर्थिनः ॥ चंद्रप्रसन्नवदना दस्माच्चिंतामणेरिव ॥ ३ ॥

नैव सिध्यति ॥ ७ ॥ यथा सागराशुमद्विलीपादिदुर्लभतरापिसागराणां सागरपुत्राणां तत्त्वतस्तमुद्रस्य च वस्तुसंजीवनमणिप्रायोगंगवतारः शांतिवृत्तिसमदर्शित्वादिगुणसंपन्नस्य भ
गीरथस्यानायासेन सिद्धस्तद्वदित्यर्थः ॥ ८ ॥ इति श्रीवासिष्ठमंतात्पर्यप्रकाशे नि० पू० त्रिसप्ततितमः सर्गः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ भगीरथस्यावगुणाश्चित्ताचाध्विचि
रजा ॥ चितलेन च सवादो जहासातोत्रवर्ण्यते ॥ १ ॥ चित्तस्य पूर्णतादिलक्षणया चमलत्वा ॥ १ ॥ समुद्रयुक्ताया भुवो राजा स्वीयकोसलमदल्यास्तु तिलकोपमः ॥ २ ॥
तस्य दानशीलता वर्णयति ॥ संकल्पानंतरमिति ॥ अर्थिनो याचका अस्माद्भगीरथायाज्ञासंकल्पानंतरमेव सर्वापगमनवाक्यप्रयोगादिश्रमविनैव यथाभिलषितमर्थं प्राप्ताः प्राप्ताव
तः ॥ गत्यर्थी कर्मकेतिकर्तारिकः ॥ चंद्रप्रसन्नवदनादित्यनेन दानोत्साहान्मुखे प्रसादातिशय एव तत्त्वस्य धनव्ययदुःखान्मलानिरिति यो ल्यते ॥ ३ ॥

अथाप्रपुनान्वारयति ॥ साधूनामिति ॥ एषम्ययशीलस्यकथयनमासितायाह ॥ सृणुमाधमिति ॥ कश्चिद्विश्वायस्थानेस्त्वधर्मतं प्राप्तसृणुमाधममुपादत्ते ॥ पौनरुक्त्याधुनो
 पादानाधमिद्वन्मिश्रामणिपेनकामधनुर्लभ्यत ॥ ४ ॥ यथावज्जोधनमणि अधःअधोभागेअयसाधन्योनेषध्मतेनत्ययोपमद्वज्जसाहद्वनरवज्जान्तरपरिभ्रमत्यास्वकीत्या
 उक्तवलीमकारामानाधमवृकनेमियस्मिष्कर्माणितयाभाजितयाभिस्वास्तप्रोक्तगुणयोभ्यकरोतितायायोभागीरथोद्वलस्रसरमपिसर्धुर्जनतस्त्रटितवनेशेरास्करनेनत्वमगा
 पनोज्ज्वलतिरयेत्यकितानिषमबलानियस्मिष्कर्माणितयाभाजितयाभाजितमियसअधःपादेवरेनिगहययोभिर्धम्यतेनत्ययोपमकत्वाकाभिनतमिन्नेषगुणपूर्णषका
 रेत्यर्ध ॥ वज्जमारयधीतिपाठोपिद्वयेकस्यायेवतास्यथा ॥ ५ ॥ दिशनिशप्रजापालनयसर्वतपरिभ्रमणतत्त्वधर्मागोपित्वाधमधर्मवर्ततेहेतुतमोनेषोपकारहेत्यवार्त्तित्यम
 साधूनांयोधवस्यस्यार्थधनान्वयविरतददौ ॥ वृणुमाधमुपादत्तेकश्चिद्वितामणिपर्यया ॥ ४ ॥ वज्जसारमिवप्रोतमुज्ज्वलन्नेमियाभिनत् ॥
 अधामणिरयोयवसर्वद्वुज्जनवोधितम् ॥ ५ ॥ अधुमवद्विदेहश्री श्रान्तोपिदेन्यमप्यलम् ॥ तमोहरवृणानैशधुमणिर्वैश्मनामिव ॥ ६ ॥
 किरन्नाप्रिकणासारमभित स्वप्रतापजम् ॥ मय्याहस्युर्काताप्रिरिवज्वलतियोरिगु ॥ ७ ॥ खडुशीतलसस्रशोयस्समाह्लादयन्मन ॥
 सुज्ञानांद्रवतिस्त्रिधस्येदोरिदुमणियथा ॥ ८ ॥ जगद्यज्ञोपवीतस्यस्वर्गपातालवाहित ॥ गगावाहस्ययेनास्यावतीयपूरितोगुण
 ॥ ९ ॥ अगस्त्यशोपितोभोधिर्गोनापूरेणपूरित ॥ येनदुभूरभूतोपिमहासाथोर्ध्वनामिव ॥ १० ॥ गंगासांपानपद्धत्यायेनपातालवासि
 न ॥ योजितामस्रणोलोकेर्वाधवालो कयधुना ॥ ११ ॥ बक्ष्माणशकरजङ्गुतपमाराधयश्चय ॥ भूयोभूयोययौस्वेदमशून्याध्यवसायि
 न ॥ १२ ॥ यौवनेवसमानस्यतस्यभूमिपतेरपि ॥ प्रविचारयतो लोकयन्त्रांपचाकुलामिनाम् ॥ १३ ॥ सुविरागवचमत्कारविचारकणि
 क्कादभूत् ॥ वयस्यपिचताकण्डयेदैवाहल्लीमराविव ॥ १४ ॥

प्यहरत् ॥ यथाधुमणिर्वैश्मननैरातमोभ्यवहारैर्यन्त्रहरतिनिरहत् ॥ विशेषयेउभयमयोज्ये ॥ ६ ॥ स्वस्यमत्ताप पराक्रम अतिमत्ताय तस्याजानामप्रिकणानाभासारथा
 र्तिकिरस्रयोऽरिपुमभ्याहृकालेउद्धृत्ययकान्तिलालाप्रिधिव्यलति ॥ अग्रियक्षेत्रराःअपावययासतीतिअरिणस्तत्पादयस्तेगु ॥ ७ ॥ सुज्ञाप्रसन्नत्वविहस्तेर्वासन्निधौ ॥
 यदुमणिभ्यद्वकोत् ॥ ८ ॥ येनगगावाहस्यगगामबाहलक्षणस्यकणयोपवीतस्ययुगीयोगुणस्तनुःअस्यायुधिभ्यागगामनारणेनपूरित ॥ ९ ॥ सर्वविमतवर्तिनामर्धनामहाप्र
 साधःसपोयनेनेव ॥ १० ॥ भूमेदोहिलाह्लादवनिर्दधत्साधपातालवासिनःअभोगर्तपामावधीधराःसगरपुष्पायेनगगालक्षणायासोपानपद्धत्याम्रक्षणेनलोकेयोजिताआरोपि
 ता ॥ ११ ॥ अयूष्याप्यवसायिनःअभिस्त्रिन्दरुनिभ्यपालत्त्वयवस्रःसकारात् ॥ १२ ॥ अधिराभ्यासोवेदतिपभ्यते ॥ १३ ॥ यौवनेविचारहेराप्येदयोऽतिदुर्लभद्वन्मिषोत
 नायमराधिपति ॥ १४ ॥

इति वक्ष्यमाणप्रकरणेन जगद्यात्रा चित्रयामास ॥ चित्राप्रकारमेवाह ॥ नित्यप्रित्यादिना ॥ १५ ॥ न्यामारात्रि ॥ बहुभोक्तृविरसं च फलवस्यतत्तया विधमेव सर्वेषां
 कुर्वता कर्मलक्ष्येनेन तत्पूर्वपरमपुरुषार्थफलचेत्यर्थः ॥ १६ ॥ तत्तया प्रित्या धनदहनकर्मविपुचिकेचाशुद्धिदृक् त्वफलमेवेत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ अथ उक्तचित्राननरससूत्रः सका
 शादेकान्तमत्यन्तभीत सन् ॥ १९ ॥ भ्रमताज्जीवानारागद्वेषादिससारद्यत्तिपुनरफलभूनास्तेनामुस्यग्नरक्रमानुप्याप्यरण्यार्तोपुच ॥ २० ॥ २१ ॥ साधनचतुष्टयश्रवणमन
 नायुपायैश्चिराभ्यस्तयसाभ्यविक्षेपैवैषमभ्यस्य समाधिस्तदात्मना अनादिसिद्धन्तलाकारणच उत्येनाविभूनेन ज्ञेयस्य प्रत्यक्तत्त्वस्यावयोधेन सर्वदुःखानि शोषते इति परेणान्वय
 ॥ २२ ॥ २३ ॥ उद्ययचैति ॥ २४ ॥ एवमुपदिष्टो भगारयो विवेकेन स्वयमेवात्मनस्त्वमतः पर्यालोप्यापानता निश्चित्यतत्र विषेपवाहुल्याच्चित्तस्थप्रतिष्ठा मलभासान्त्यागता
 एकांतचित्तयामासमर्होपतिरसाविति ॥ जगद्यात्रा मिमांसित्यमसमंजसमाकुलम् ॥ १५ ॥ पुनर्दिनं पुनः श्यामादानादानशतं पुनः ॥
 तदेव भुक्तविरसं लक्ष्यते कर्म कुर्वताम् ॥ १६ ॥ येन प्राप्तं न लोकोस्मिन्नद्राप्यमवशिष्यते ॥ तत्कृतं बुद्धतमन्यशेषं कर्माविपुचिका ॥ १७ ॥
 पुनः पुनः पयुषितं कर्म कुर्वन्नलज्जते ॥ मूढबुद्धिरबुद्धिस्तु कुरुयात्किल बालवत् ॥ १८ ॥ अर्थकदादिप्रमनाः कदाचिच्चित्तलंगुरुम् ॥ एकां
 तं संस्तुतं भीतिः समपृच्छद्भगारियः ॥ १९ ॥ भगारिय उवाच ॥ अंतःशून्यानुनुचिरं भ्रमत्संसारवृत्तिषु ॥ अरण्यार्तोपुचतांशुभ्रशं
 खिन्नावयं विभो ॥ २० ॥ जरामरणमाहादिरूपाणां भवकारिणाम् ॥ भगवन्सर्वदुःखानां कथमंतःप्रजायत ॥ २१ ॥ चित्तल उवाच ॥
 चिरसाभ्यात्मनोरथेन निर्विभागाविलासिना ॥ राजन ज्ञेयावबोधेन पूर्णेन भरितात्मना ॥ २२ ॥ त्वोचं न सर्वदुःखानि नुदद्यति प्रययोभि
 तः ॥ संशयाः समतायां तिसर्वकर्माणि चानप ॥ २३ ॥ ज्ञेयं विदुरथात्मानं संशुद्धं जनिरुषिणम् ॥ सच्चमवंगतं नित्यं नास्तमेति न चाद
 यम् ॥ २४ ॥ भगारिय उवाच ॥ चिन्मात्रं निर्गुणं शांतमस्ति न मलमच्युतम् ॥ दृढादिनंतरत्किंचिदिति वद्विभुनोभ्यर ॥ २५ ॥ किं
 तत्र प्रतिपत्तिर्भस्फुटतामेति नेतरा ॥ एतावन्मात्रसंविस्तिः स्यामहं भगवन्कथम् ॥ २६ ॥ चित्तल उवाच ॥ ज्ञानं ज्ञेयानि प्रुत्वमेति
 चेतोददं वरे ॥ ततः सर्ववपुर्भूत्वा भूयो जीवो न जायते ॥ २७ ॥

शगुरवे निवेदय स्तरस्फुटभावे विक्षेपापशमे चोपायपृच्छति ॥ चिन्मात्रमिति ॥ अस्तीत्यनेन असत्त्वेपपादकोऽज्ञानशोभेन दृढमसं चितम् ॥ देहेन्द्रियप्राणमनोबुद्ध्या विधातं मत
 रत्किंचिदात्मानेनैव पितृद्वचनविश्वसातस्त्रोपपत्त्या चोदय ॥ २५ ॥ तत्राभातापादकोऽज्ञानशब्दरवभासहेतुर्विक्षेपानाश्रयस्य न दृढतिदंशयति ॥ किमिति ॥ अत्र अनयोः
 सदसद्विवेकबोधोर्म्येदतरा आयासदात्मबोधरूपादतिपत्तिस्फुटताकरतलामलकवत्सदृशं नित्यं तत्राकर्कारणम् ॥ अहं सर्वविषेयात्त्यागतावन्मात्रसंविस्तिश्च कथमेवोपा
 येन स्यामिति यर्थः ॥ २६ ॥ तत्र भगारियस्य राज्याद्यभिमानदेवतत्तद्विषये पुंचित्तधावनोद्विक्षेपस्तत्त्वावल्यादेवनस्फुटात्मप्रतिपत्तिरिति निश्चित्य तत्तत्सत्तिरित्याजनापप्रथ
 मगीतोक्तमामानित्वादिसाधनान्युपदिशति ॥ ज्ञानेनेति ॥ ज्ञाप्यते अनेनेति ज्ञानमभासित्वादिनेन ज्ञेयं यत्तत्त्ववक्ष्यामीत्यादिभगवद्दर्शिते संशये निष्ठलस्यैर्धर्म ॥ सर्ववपुः पूर्णस्वभावः ॥
 न ज्ञाप्यते पूर्णस्वभावान्प्रपञ्चवत इत्यर्थः ॥ २७ ॥

अमानित्वादिपुका निषिद्धपुस्तानुवादाभ्याभ्यां प्रपद्यति ॥ असक्तिरित्यादिना ॥ १८ ॥ यद्यिवात्मन्यपयोगेन भक्तिरभ्यासिणी सत्सत्तास्यार्थदर्शयति ॥ आत्मनः
 ति ॥ निष्कटात्प्राप्तनमवाप्रभगवद्वक्तिरनुगृह्यारिषमवधणकीर्तनादिर्भगवदभिधेयस्य ॥ १९ ॥ ३० ॥ आध्यात्मज्ञाननित्यत्वं प्रवृत्तमननतिदिभ्यासनाभ्यास तत्त्वज्ञाने
 नापस्य परमात्मनस्य स्वराररुटाभिभ्यक्तिपालपापुटासावर्धनाधनकलीभूता सर्वथाभेवसाधनानामननुकारलक्षणसाधनमूल अहकारेति अमानित्वादेर्दु संपादत्वादि
 स्याधयेनाह ॥ अहमाधेति ॥ ३१ ॥ तर्हि तस्य रित्यागोपायममपदेति पृच्छति ॥ शरीरमिति ॥ ३२ ॥ विकसितामकाशोपहृतत्वेन स्फुटीभूता सत्तापुद्गलाकाशानां गत्वा स्थि
 तस्येति शेष ॥ ३३ ॥ त्वत्कारान्यर्माजनानवबुध्यते शमयधोपहृतिरिति सवाभिलषितपूराणसमर्थकमभिधामटिप्यामि कर्मकंदन्यपानादिना जीविष्यार्थोत्पादिव
 असक्तिरनभिध्याग पुत्रादरयद्वादिपु ॥ नित्यं च समचित्तत्वमिष्टानिष्टोपपत्तिपु ॥ ३८ ॥ आत्मनो नित्ययोगेन तद्रावनमनारतम् ॥ विवि
 कदेशांसेवित्वमरतिजनसंसर्गः ॥ ३९ ॥ अध्यात्मज्ञाननित्यत्वतत्त्वज्ञानार्थदर्शनम् ॥ एतज्ज्ञानमिति श्रोत मज्ञानतदतो न्यथा ॥ ३० ॥
 रागाद्वक्षयाकारसमारब्धाधिभेदजम् ॥ अहमावोपगतीं गुराजन् ज्ञानमवाप्यत ॥ ३१ ॥ मगिरय उवाच ॥ ॥ शरीरेस्मिंश्चिरा
 रुदोगिरौ नरिवस्वके ॥ अहमावोमहाभागवदभेत्यन्यते कथम् ॥ ३२ ॥ ॥ चित्तल उवाच ॥ ॥ पौठेण प्रयत्नेन त्वक्काशो गोपभाव
 नाम् ॥ गत्वा विकसितामत्तामहकारो विर्लभ्यते ॥ ३३ ॥ यत्र नापजं रयावद्भ्रमलज्जादिना विलम् ॥ अकिंचनत्वशेषेण स्फुटातावदहं क
 ति ॥ ३४ ॥ सवमेतद्विद्यात्त्वकायदिति धृतिरिति श्रुतं ॥ तदहंकारविलये त्वमेव परमपदम् ॥ ३५ ॥ शान्तोपविशेण पुणो विगतभी सत्य
 कसवपुणो गत्वा नूनमकिंचनत्वमरिपुत्यक्कासमप्राप्तिरयम् ॥ शान्ताहंकारितरक्तद्वहं कलनस्तेष्वेव भिक्षामदन्मामप्युज्जिनवानलवदि
 भवस्युच्चैस्त्वमुच्चरन्मि ॥ ३६ ॥ ॥ इ० वा० वा० द० मोक्षोपायेषु निर्वाणप्रकरणेषु ० मगिरयोपदेशो नाम चतु सप्ततितम सर्ग ॥ ७४ ॥
 ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ अपतत्सगुरोरेव कटितया कण्ठमगिरय ॥ मनस्यहितकर्तव्यं न्वध्यापारपरो भवतु ॥ १ ॥

तापयुक्तसंज्ञाभिमानादिना कृतपदेषु ब्रह्मेण नियमप्राप्तलक्षणपञ्जरयावदकिंचनत्वशेषेण सर्वथा योगेन न प्राप्ततावदहं कति स्फुटात्सत्यतः विकसितास्यत्पत्तिरित्यय ॥ १७ ॥ मन्त्रादि
 ॥ १५ ॥ सप्तत्यागमेवावश्यकतत्वात्पापप्रपद्यति ॥ शान्तिरिति ॥ शान्ताभ्यननादिनिष्कृष्टवायवरादीनि राकादेशेपुणानियस्यतया विधिसन्तूनयस्यतमर्कचन सप्तसमर्पाभ्ययमरिपु
 सत्काशालेद्वाभिमानलेप्यरिवेव भिक्षामदन्ममगृभपि कलपूण सप्रपटभ्यादर्पायपरिशेषाभावाद्भुजिस्तथा न्यगुष्टुपूयणेन यावदायुष्यपोषाधोवादीनां गुरीश्वरदत्त्यादिशा
 खायाभावाप्यदसगादीदृशालक्षणसपन्नोपरिभवसिद्धिर्ब्रह्मसुखगुणैकैर्भूतत्वं नृषु सर्वोत्कटप्रतिषाधितेन ससारसमाधानाधीत्यर्थ ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ १ ॥ मनसि आ
 दिरनिश्चितवद्वयभाजकर्मव्ययेन तया विधिसू ॥ १ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ गत्वभ्याजो न सप्तस्यत्यागो राप्नो भवत्ययति ॥ भिक्षयार्कादिच्छेदेष्वितलेन समस्थिति ॥ १ ॥ मनसि आ

अग्निष्टोमप्रहणविश्वजित्यर्तानासोमसंस्थानामुपलक्षणम् ॥ २ ॥ अगुणिश्रुताध्ययनाद्विकलमपिअविचारयत् तद्विचारोविलंबापत्तेः ॥ ३ ॥ असवःप्राणास्तन्मात्रावशो
 षः ॥ ४ ॥ सीमातिनेसीमातेसन्निहिताय ॥ ५ ॥ अधोवासःकौपीनाच्छादनतदवशेषः ॥ ६ ॥ यत्रत्ययदृष्टोपिजनेर्भीरिथनाभ्जानज्ञायते यत्रचजनमुखारस्वनामापिनज्ञायते
 नश्रूयतेतत्रतादृशेषु ॥ ७ ॥ इतिअनयारीत्याचर्त्तमानः ॥ ८ ॥ द्वीपानिनयंतरितानिमंडलानि ॥ अवशःसन्दर्शनाधीनचित्तः ॥ ९ ॥ प्रवाहपतितावृक्रमप्राप्तानानागरा
 न् ॥ छादसपुस्तम् ॥ प्राप्यतिशेषः ॥ १० ॥ विविदुपरिचिक्युः ॥ ११ ॥ अनादृतमशेषराज्ययेन ॥ १२ ॥ शोचितःशोकविषयीकृतः ॥ १३ ॥ १४ ॥ स्वमेवगुरुमितिपूर्वाभ्यधि ॥
 ततःकतिपयेष्वेववासरेषुगतेषुसः ॥ अग्निष्टोममखंचकेसर्वत्यागैकसिद्धये ॥ २ ॥ गोभूम्यथहिरण्यदिददौधनमशेषतः ॥ द्विजेभ्योनि
 जवंधुभ्योगणयगुणयविचारयन् ॥ ३ ॥ दिवसत्रयमात्रेणसर्वमेवपरित्यजन् ॥ असुमानावशेषोसावासीद्राजाभगीरथः ॥ ४ ॥ अथ
 सर्वार्थरिक्तंरत्नप्रकृतिपौरकम् ॥ सीमातिनेहणमिवराज्यंस्वमरयेदौ ॥ ५ ॥ आक्रांतिद्विषताराज्यमुनिःसद्मनिमंडले ॥ अधोवासा
 वशेषोसीनिर्जंगामस्वमंडलात् ॥ ६ ॥ यत्रनज्ञायतेनाशायत्रनज्ञायतेमुखत् ॥ तत्रग्रामेष्वरण्येषुदूरेषुवासधैर्यवान् ॥ ७ ॥ इत्यल्पेनैव
 कालेनप्रशांतसकलैषणः ॥ परमेणशमेनासावापविश्रांतिमात्मनि ॥ ८ ॥ अमनदीपानिभूपीठेकदाचिकलालयोगतः ॥ अवशःशत्रु
 णाक्रांतंस्वमेवप्रापतत्पुरम् ॥ ९ ॥ नानागारांश्चतत्रासौप्रवाहपतितांश्चतान् ॥ पौरांश्चमंत्रिणश्चैवशमीभिक्षामयाचत ॥ १० ॥ विवि
 दुस्तेनृपपौरामंत्रिणश्चभगीरथम् ॥ पूजयामासुरथतंसविपादाःसपर्यया ॥ ११ ॥ प्रभोरराज्यंगृहाणेतिप्रार्थितोप्यरिणामुनिः ॥ नादत्ते
 नादताशेषरहणमप्यशनादते ॥ १२ ॥ कतिचिद्विवसांस्तत्रनीत्वान्यत्रजगामसः ॥ भगीरथोच्यंहाकष्टमितिलोकेनशोचितः ॥ १३ ॥ अ
 थान्यत्रोपशांतात्मापरिविश्रांतधीःसुखी ॥ आत्मरामंकदाचित्सुप्रपापत्रितलंगुरुम् ॥ १४ ॥ स्वमेवस्वगतंरुक्वातेनसार्धभगीरथः ॥ कं
 चिकलमुवासाद्रौवनेग्रामेपुरेजने ॥ १५ ॥ समतामुपयातांतौगुरुशिष्यौसमौस्थितौ ॥ कलयामासतुःस्वस्थौविनोददहधारणम् ॥ १६
 किमयंधार्पयत्तदहःकिंवानेनोञ्जितेननः ॥ यथाक्रमंयथाचारंतिष्ठत्वेषयथास्थितम् ॥ १७ ॥ इतिनिश्चित्यतिष्ठतौतौवनाद्वनगामिनौ ॥ अ
 नानंदंपरानंदनासुखंनचमध्यमम् ॥ १८ ॥ धनानिवाजिविभवाद्यैश्वर्यंचाष्टधोदितम् ॥ सिद्धैरप्यर्पितंतुष्टैर्मैनातेजर्जरहणम् ॥ १९ ॥
 स्वागतप्रहणवंदनाद्युपलक्षणम् ॥ १ ॥ विनोदकृतहलभूतदेहधारणम् ॥ २ ॥ यथाक्रमयथाशास्त्रोक्तक्रमम् यथाचारंद्वाराचारमनुसृत्यचतिष्ठतु ॥ ३ ॥ नविद्यतेविषयानं
 दायत्रतथाविषयपरानदप्रापतुरितिशेषः ॥ तदेवविरिणष्टि ॥ नासुखमिति ॥ असुखदुःखतद्रहितम् मध्यमंसुखदुःखोभयशून्यांतरालावस्थातद्विन्म ॥ १८ ॥ तयोर्मानुषभोगे
 ष्विवदिव्यभोगेष्वपिधैर्याप्यदाढ्यदर्शयति ॥ धनानीति ॥ तच्चरितसंतुष्टैःसिद्धैर्ब्रह्मादिभिरर्पितदत्तमणिमादिभेदेनाष्टधाउदितमसिद्धमैश्वर्यंचजर्जरजीर्णतमवृणमिवमेनते ॥ १९

रात्रभक्त्यापराधकमणवयावस्तस्य पावराय पावरायापद्वितितिक्ष्यस्तस्य ॥ १० ॥ नीमुनीनिजेन पूर्वस्याचरणकर्मणोजातसुखमशीत्यंदुःखमपि अभिनन्दतु ॥ यतस्तीस
मभ्यासिसमव्रतणि अतिमोपकरसी भूरीसर्तोस्त्यतस्तत्त्वभावात्सशर्मिर्नोपरमशीतिमती ॥ ११ ॥ ॥ इति श्रीबासिष्ठमन्त्रात्समप्रकारो निपुणपक्षमतिमम संग ॥ ७५ ॥
पुनर्भगारयम्यदराज्यमातिदीयते ॥ आराध्यमददरादीरणगायाभ्यावतारणम् ॥ १ ॥ कासलमहलाद्वीरयास्यमहलाधमहलागरे ॥ अङ्कद्वेदवात् ॥ अतिमपद्वदमतस्या
दि ॥ १ ॥ नटाशस्यकमपात्नमपादायथाविधा सतपात्नसमयगुणलक्ष्यासुशुनयमपिच्यतिस्म ॥ २ ॥ सवगुणलक्षमासमन्त्रितोयनि विपरिक्षापमत्यभिज्ञा
यनवागतर्धेयतिष्वप्यदीर्घतर्क ॥ ३ ॥ इतिगिअआशिप्रियआठोह ॥ ४ ॥ नीरधर्तापूणताम् ॥ ५ ॥ मस्मिन्नेककोलेवैवात्कोसलराज्यद्वारिणोपिमरणादयोप्या
स्वकमणवदहोपायवावस्तत्वमन्दिच्छया ॥ धारणीयद्वितिसेनकमणुवायतस्यतु ॥ २० ॥ अभिनन्दतु ररागतमुत्तमो निजसमाचरणान्नम
जमुनी ॥ सुखमसौस्वमर्माक्षितवर्जितोसमसमंतिसमोशमिनोस्वत ॥ २१ ॥ ॥ इ० वा० वा० द० मो० निवाणम् ० पू० भगीरथनि
वाणनामपचसमतिमस संग ॥ ७५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ अर्थकटापुरे श्रेष्ठेकस्मिश्चिन्महलांतरे ॥ अनपत्यनृप
व्यसुरहन्मत्स्यद्वानिपम् ॥ १ ॥ तत्रप्रहतय खितानपट्टशकमाहपम् ॥ अन्विष्यतिस्मससुक्तुणलक्ष्याविशालया ॥ २ ॥ तभगीर
थमासापास्त्रिसिक्षाचरमुनिम् ॥ परिज्ञायसमानायसैन्येषुकुर्मदीपतिम् ॥ ३ ॥ भगीरथक्षणेनवप्रावधीवाहुनासर ॥ वलित सेन
यागुप्याक्षित्यशिश्रिच्येजम् ॥ ४ ॥ भगीरथोजगत्वायो जयतीतिजनारवे ॥ नीरधतामुपाजन्मुर्गिरिद्राणांमहागुहा ॥ ५ ॥ तत्रत
पालयततद्राज्वराजानमाहता ॥ आजन्मुप्राक्प्रकृतय प्रादुरित्यनृपाधिपम् ॥ ६ ॥ ॥ प्रकृतयल्लुचु ॥ ॥ राजन्माकमधिपोय
स्त्वयामपुररुह ॥ न्युनानाविनिर्गणोर्भोमस्त्वेनवामिपद्वदु ॥ ७ ॥ तत्सालयितुराल्यप्रसादकतुमहसि ॥ अत्रार्थितोपयातानात्पा
गायानांचनाचित ॥ ८ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इतिसंप्राथितोरजातदगीरुत्यतद्वच ॥ समसागरचिह्नाया सयभूवभुवभ्यति ॥ ९ ॥
सम शतमनानोर्नार्वातरागाविमत्सर ॥ प्रासकर्थैककरण सतिरहितविस्मय ॥ १० ॥ पातालतलनयानांसागराकारकरिणाम् ॥
पितामहानागांनुशुश्रुवतारणक्षमम् ॥ ११ ॥ तदाकिलस्वगनर्दवहतिस्मनभूतले ॥ पितृणाभूतविरूपोभुत्तेनगगाजलाजलि ॥ १२ ॥
स्याधिपद्वदपाभगीरथमात्मपापयाभासुरित्याह ॥ तत्रप्रति ॥ भगीरथस्यैवमाकनयमधिपुराहिगद्विप्रकृतय ॥ ६ ॥ राज्यजलात्त्वयाय सीमांतवासीअरि राज्यद्वनेन
पुररुह्य अर्हो ॥ ७ ॥ तत्सत्सद्गतसाल्यात्कनराजम् ॥ ८ ॥ ॥ मीनीमिर्तहितसत्यमाह ॥ तिराहितसत्त्वज्ञाननवाधितोविस्मयोमहत्त्वयिकोपुकेआश्वयतापुद्विर्यस्य ॥ १० ॥
अभ्याप्यपापभूम त्वननासागराकारार्त्तकर्तुरालियपापम् ॥ कपोलकायाप्रिनापातालतलेनयानांस्वपिनामहानागणांभूमावनेनकलाजलिद्वनेनचतारणक्ष
मननाह तत्रअविमिर्तास्यैवचनजनपदपरयातनशुभवेदस्य ॥ ११ ॥ तदानींभूतलेगगास्तिर्नवर्धेषजलाजलि भुनोन्नदन्त्याशस्याह ॥ तद्वति ॥ तेनभगीरथेनेषायेया
पचिपितृणापमावलीअलिभूतासजातादिस्ययादस्यानिपत्यतयानिपोभूरित्यर्थ ॥ १२ ॥

नतस्तच्छृण्वणिमात्यभृति ॥ १३ ॥ गंगावतरणकार्यार्थयत्तपआदिकार्यतदर्थार्हहाचेष्टायस्य ॥ १४ ॥ अयोजयत्अवतार्यसंयोजितवान् ॥ १५ ॥ जगत्ते शशि विभृतः
 शिवस्यागसिनीशिरसिसगता सोपक्षत्वादसमर्थत्वेपिसमासश्लाघात् ॥ जगत्ते ब्रह्मणो वानियोगादितिशेषः ॥ नभस्तलाद्वाभूमिनिपतति ॥ महात्मनांस्वर्गिणावद्दीपुण्यसत
 तिरिवेत्युपेक्षा ॥ १६ ॥ भगीरथेमहीपतौ सजातस्यश्रावतस्ययशसआसमुद्रप्रचाराधीयिकादतिरूपकोपेक्षा ॥ १७ ॥ ॥ इति श्र्यावासिष्ठमन्तास्यार्थप्रकाशेनि ० पू० पट्स
 मतितमसर्ग ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ चूडालाख्या नमुकार्थद्रष्टृश्रेयावतायते ॥ शिविष्वजस्यमाहात्म्यविवाहकीडनकमाः ॥ १ ॥ भगीरथेनपश्चाद्राज्यकालेधि
 भगीरथेनचमहीमवतारयितुं दिवः ॥ गंगां गृहीतो नियमस्ततः प्रभृतिभूभृता ॥ १३ ॥ ततो राज्यं परित्यज्य मन्त्रिणां भूपतिः शमी ॥ तपस्सैकार्य
 कार्ये होजगाम विजनं वनम् ॥ १४ ॥ तत्र वर्षसहस्रं शसमारोप्य पुनः पुनः ॥ ब्रह्माणंशं करं जह्नुं भुवि गंगामयोजयत् ॥ १५ ॥ ततः प्रभृत्यम
 लतरंगभंगिनी जगत्पतेः शशि विभृदंगसंगिनी ॥ नभस्तलान्निपतति गन्धिमागंगामहात्मनामिव बहुपुण्यसंततिः ॥ १६ ॥ स्फुरत्तरंगभं
 गिनी स्वफ्रेन पुंजहासिनी प्रसन्नपुण्यमंजरीयुते वधर्मसंततिः ॥ भगीरथेमहीपतौ यशः प्रचारवीथिका तदा हि सान्निमानगंगामहीतलेव भू
 वह ॥ १७ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० निर्वाणप्रकरणे पू० गंगावतरणं नाम पट्समतितमः सर्गः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उ
 वाच ॥ ॥ एतामवष्टभ्यदशं भगीरथधियाधृताम् ॥ समः स्वस्योपयाप्राप्तं कर्ममाहरशांतधीः ॥ १ ॥ इदं पूर्वं परित्यज्य कोटीकृत्य मनः ख
 गम् ॥ शांतमात्मनितिष्ठत्वं शिविष्वज इवाचलः ॥ २ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ कोसो शिविष्वजो नाम कथं बालब्धवान्पदम् ॥ एतन्मे
 कथय ब्रह्मन् भूयो बोध विद्वदे ॥ ३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ हापरेभवतां पूर्वमिदानींच भविष्यतः ॥ तेनैव सन्निवेशेन दंपती स्त्रियतां
 गतौ ॥ ४ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ यत्पूर्वमासीद्गणवंस्तदिदानींतथैव हि ॥ भविष्यतिकमर्थवैवदमंवदतां वर ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवा
 च ॥ ॥ जगन्निर्माणं निचयते रस्याब्रह्मादिसंविदः ॥ इदं श्यवस्थितिर्नित्यमनिवार्यस्वभावजा ॥ ६ ॥ यदन्यद्बहुशो भूत्वा पुनर्भवति भूरि
 शः ॥ अभूवैव भवत्यन्यः पुनश्च न भवत्यलम् ॥ ७ ॥ अन्यस्यावसंनिवेशाद्व्यसादृश्येन विवल्गति ॥ सदृशा विषमाश्चैव यथासरसि र्वाच
 यः ॥ ८ ॥ ता एवान्याश्च दृश्यंते व्यवस्थाः संस्तवतां तथा ॥ तस्माद्राजो बभूवोऽपि वक्ष्यमाणकथेश्वरः ॥ ९ ॥

याधृताम् ॥ १ ॥ इदं विभवजान् परित्यज्य ॥ मनःस्वगकोर्हो कृत्य हृदि निरुद्धा ॥ २ ॥ ३ ॥ इदंतीजायापती पूर्वकल्पे द्वापरे अभूताम् ॥ इदानीमट्याविशे चतुर्गुणेऽपि मद्वापरे तेनैव स
 न्निवेशेन भविष्यतः ॥ ४ ॥ भूत भविष्यतो सादृश्यको हेतुरतिरामप्रशार्थ ॥ ५ ॥ जगन्निर्माणं निचयति ह्यपयाब्रह्मादीनां सत्यसकल्यसंविदः ॥ अनिवार्यस्वभाव एव तद्वेतुरित्यर्थः
 ॥ ६ ॥ इदं शीत्युक्तप्रपचयति ॥ यदिति ॥ यथा एकस्मिन्नाभ्यतरौ अन्यदन्यत्फलवद्बहुशो भूत्वा पुनः पुनस्तदादृशमेव भूरिशो भवति ॥ एकवदस्तु अभूवैव भवति स च च्छिन्नः पुन
 स्तस्मिन् भवति ॥ ७ ॥ ८ ॥ सदृशौ शिविष्वजादिसंसारपितयेत्यर्थः ॥ राजा अतीत शिविष्वज इव वक्ष्यमाणकथायावर्ण्यत्वेन ईश्वरोनायकः ॥ ९ ॥

नदीरसुकप्रकारप्रचयति ॥ उद्यानेत्यादिना ॥ २५ ॥ २६ ॥ निवेक्ष्यामिपरिणेष्यामिममेवतस्याअपिस्वाभिलाषप्रयुक्तसतापःकदास्याधेनशीघ्रघटनास्यादित्याशयेनाह ॥
मृणालेति ॥ दृक्प्रवृत्त्यपुष्पिनलतागृहात्मनाददीभूनावल्लभ्यस्तदभिलाषिणी ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ वनानामुपवनानाचगुणानुवर्णनेआवलितसुकथासुचारमतेतिसप्तमीनांस
वद ॥ ३० ॥ ३१ ॥ कुमारी लट्पिपूजयामासवद्धमेनेसाकल्पिकभूषणैरलचकेवा ॥ मन्येइत्यवितर्के॥वितर्कवचनंवसिष्ठस्यवाक्यालंकारार्थम् ॥ ३२ ॥ मन्त्रिणापदलक्षणम् ॥

उद्यानवनदोलासुलीलाकमलिनीषुच ॥ कदाप्रणयिनीमुग्धाहेमाब्जमुकुलसतीम् ॥ २५ ॥ करिष्येकामिनीमंकेपर्यैकेकुंकुमांकित
म् ॥ कदाकमलवल्लीनांदोलास्वलिरिवालितनीम् ॥ २६ ॥ आलोलांतांनिवेक्ष्यामिबालांभुजलतानुगाम् ॥ मृणालहारकुंदंदुदंदवल्लभ्य
भिलाषिणी ॥ २७ ॥ मल्लतेमदनातमाकदास्यार्दुदुसुंदरी ॥ इतिचिंतापरोभूत्वाकुसुमावचयोन्मुखः ॥ २८ ॥ विजहारवनांतोषुकुसु
मोपवनेषुच ॥ वनोपवनलेखासुलीलाकमलिनीषुच ॥ २९ ॥ वल्लीवल्लयगेहपुविविधोद्यानभूमिषु ॥ वनोपवनविन्यासवर्णनावलि
तासुच ॥ ३० ॥ शृंगाररसगभासुकथास्वरमतोन्मनाः ॥ लट्पिहारलसत्कायाविलोलालकवल्लीः ॥ ३१ ॥ कुमारःपूजयामाससुवर्ण
कलशस्तनीः ॥ एतन्मन्येविदुर्भवांमन्त्रिणोत्पनिश्चयम् ॥ ३२ ॥ इंगिताकारवेदित्वमेवमन्त्रिपदंपरम् ॥ अथतस्यविवाहायमन्त्रिव
र्गोविचारयन् ॥ ३३ ॥ सुराष्ट्राधिपतेःकन्यांययाचेयौवतान्विताम् ॥ नवयौवनसंपन्नाभार्याल्विविधिनोत्तमाम् ॥ ३४ ॥ उपयेमेसता
मात्मसदृशीप्रतिमामिव ॥ चूडालेतिभुविरथानाभात्पतिसुंदरी ॥ ३५ ॥ सातभर्तारिमासाधरेजेफुल्लेवपद्मिनी ॥ नीलनीरजनेत्रां
तांचूडालांशशिविध्वजः ॥ ३६ ॥ स्नेहादिकासयामाससूयोदेवोयथाज्जिनीम् ॥ अवर्धततयोःप्रीतिरन्योन्यार्पितचेतसोः ॥ ३७ ॥ हाव
भावविलासाद्वरैर्गेर्नवलतेवसा ॥ सुमंध्यर्पितसर्वार्थःससुखीसुस्थितप्रजाः ॥ ३८ ॥ राजहंसइवाजिन्यरेमेदयितयातया ॥ अंतः
पुरेषुदोलासुलीलाकमलिनीषुच ॥ ३९ ॥ उद्यानेषुविहारेषुलतापुष्पगृहेषुच ॥ कदंबवनलेखासुचंदनागुरुवीथिषु ॥ ४० ॥ मंदारदामलो
लासुकदलिकदलीषुच ॥ पुरांतोषुवनांतोषुदिगंतोषुसरस्सुच ॥ ४१ ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ युवतीनासमूहोद्योवतम् ॥ अस्यलटेद्वितेपुवद्भावः ॥ तेनान्वितां नवेनयौवनेनवयसाचसंपन्नाम् ॥ ३४ ॥ प्रतिमांप्र
तिपत्त्याशाश्वत्थसदृशीभूषणेषाम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ विकासयामासप्रसादयामास ॥ ३७ ॥ हावभावादयःशृंगारचेष्टाभेदास्तदाद्वैरगेर्नवलतेवसाशुशुभेइतिशेषः ॥ शोभनैरा
॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ चंदनागुरुसुगंधितसुवीथिषुचंदनागुरुदक्षणापक्तिषुच ॥ ४० ॥ ४१ ॥

॥ ४९ ॥ पुरंदरीवर्तवर्दे छंदे पुस्तके पुस्तक रमणीयार्थवद्विष्टयो लयाधिधयो र्मेघसत्यसप्तकांतयो पुष्प्योरिव ॥ ४९ ॥ मिथ अन्योऽन्यस्माच्छिक्षणादन्योन्यसाभ्यार्थित्वा
 धकोविदीपाकतटीअतरुसर्पगुणसाभ्यादनुगोष्णताद्व्यतरजभाभ्रजधिकम्पामिधसपव्यमित्याह ॥ स्वरूपमिति ॥ ४४ ॥ अन्योन्यवृद्धयस्थत्वाद्देहपुसकांतमेकमेवजनिवत्वरु
 पम् ॥ विप्रारिधिमन्वेदरम्यमपिततच्छिष्यकुलालानामुत्तवावाप्यस अभ्यस्य ॥ ४५ ॥ यथाबासोदृष्टादशवर्षदेहप्रसव्यविशिष्टाभिनयनकालाद्देहविधायक्युक्तातिवद् ॥ सा
 दूषाका ॥ असीरितिष्यक्त ॥ ४६ ॥ अगावास्यापाप्यतिरोप ॥ इहकाविधिमियोद्धयसस्थीसर्तौप्रेक्यमुपागती ॥ ४७ ॥ मिश्रितक्षीरोदकवदेकरसी ॥ ४८ ॥ भ्रमल
 जगलपुजनांतपुजंयुजधीरजातिपु ॥ बभूवाह्लादकसर्वतपोरन्योन्यचोष्टितम् ॥ ४२ ॥ सदपयोर्धुरवरैर्दुष्पुष्पोरिवकांतयो ॥ नित्यमे
 वावियुक्तत्वादिपत्वाच्चोष्टितस्यच ॥ ४३ ॥ मिथ कलाकलापस्यकोविदीतीबभूवतु ॥ स्वरूपमेकमवर्तौदधतुर्मिन्नतांगती ॥ ४४ ॥ अ
 न्योन्यवृद्धयस्थत्वादिबसंकांतमक्षतम् ॥ भवंशालायवेदभ्यांवित्रापिमुखावभा ॥ ४५ ॥ बाल कालादिवापुत्यसासीत्सर्वार्थप
 ढिता ॥ दृढ्यवापादियावच्चूडालावदनादसौ ॥ ४६ ॥ अशिक्षतयभूवायकलानामतिकोविद ॥ अभावास्यानिर्वेदकांवन्योन्यवि
 लमत्कलौ ॥ ४७ ॥ मियोद्धयसस्योतीहावप्येक्यमुपागती ॥ तीसस्थितावेकरसावन्योन्यदयितावुभौ ॥ ४८ ॥ पुष्पाभांदाविवाभि
 न्नोभूतलस्योशिवाविव ॥ वैदभ्यस्तुदरमतीसर्वशालायपंहितौ ॥ ४९ ॥ कायार्थेषमुवंशार्मोकमलाकमलाधवौ ॥ स्नेहाव्यसन्नमधु
 रीसमविज्ञातवादिनौ ॥ ५० ॥ अनुवृत्तिपरवाकांलोकवृत्तांतद्विदौ ॥ कलाकलापसंपन्नौलसइसरसायनौ ॥ शीतलस्निग्धमुग्धा
 गोशशाकौद्वाविवादितौ ॥ ५१ ॥ रजलसच्चरतिभोगविलासकांतमंत पुरेपुमिशुनंतदनुत्तमश्चि ॥ दक्षादहवदकुहरेविवरराजइस्युग्म
 विकसिमदनमन्यमदधारि ॥ ५२ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०मा०नि०पू०चूडालोपाख्यानशिखिव्यजविलासकयनंनामसमसमतिनम
 सर्ग ॥ ७७ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एवमद्वनिवपाणिमिशुननिर्भरस्यहम् ॥ रमेयौवनलीलाभिरमदाभिर्दिनेदिने
 ॥ १ ॥ अययतेपुषदुपवर्षव्वावृत्तिशालिपु ॥ शनैगलिततारुण्यभिन्नकुंभादिवाप्तसि ॥ २ ॥

स्योभूपाववतीर्णोभित्तौगीतरांकरादिष ॥ ४९ ॥ सदपत्येकभापुष्टसदेहपलोकराभरइस्यसमृन्म्यकालुन्यविषयषविज्ञातधनुरीलपयोस्ती ॥ ५० ॥ परस्परगुहद्विजा
 मिज्ञासीनाञानवृत्ति मिथद्वित्विनपायाचारलसरी ॥ लोकवृत्तांतस्यतस्यराष्ट्रकगम्यधमरइस्यस्यार्थवर्दा ॥ लसतिगगारादिनवरसलभणामिरसायनानिययोस्ती ॥ ५१ ॥
 प्रभादस्यस्यप्रभावायमस्यस्यस्यलोकस्यपुष्टेरेणभारसारससुराकइस्योपुष्टमिमिशुनमिष ॥ ५२ ॥ ॥ इतिश्रीवसिष्ठम०शात्यर्य०नि०पू०समसमनम सर्ग ॥ ७७ ॥ ॥ ६५ ॥
 तयो०कवेणवैराग्यसच्छाभ्यासमिषनाचूडालोपाधिबेकोभक्षानललाभभयवयने ॥ १ ॥ निर्भरस्यहृदयेभ ॥ मिशुनतार्थपुसद्वद्व ॥ १ ॥ अपरनैलारुण्येगलतिघनितपुष्प
 इतिनिर्णयअभ्यासघनराहाविचारयथासतिद्वारेनेएकारोचद्वर्ष ॥ २ ॥

निर्णयहेतुप्रथमतस्तन्विचारप्रपचयति ॥ मरगेत्यादिना ॥ तरगनिकराकारेण भगुरेण देहेन व्यवहरणशीले देहिनि ॥ मरणदेहवियोगः ॥ ३ ॥ कुतोऽङ्गिर्निरवर्णतच्चाह ॥ हिमाशानिरिति ॥ ४ ॥ तृष्णाभोगतस्माधनतृष्णाप्राद्विषकदुर्बीलतं वदीर्घतगतावयंते इति यावत् ॥ रयोत्रवार्धकपूरः ॥ ५ ॥ जीव्यते अस्मिन्मिति जीवने देहादि ॥ ६ ॥ दुःखान्याध्यात्मिकादीनि तृष्णाचचेतःपतति निपत्यतुर्दतीति यावत् ॥ ७ ॥ अप्रियासपत्नीकामयते यस्य सत्स्यकाताप्रियतमेव ॥ ८ ॥ अरतिरिष्टविषयालाभनिमित्तदौर्मनस्यम् ॥ वैरस्यसशोषः ॥ इहास्मिन्सारे ॥ ९ ॥ दशासु जन्ममरणादिदुर्दशासु ॥ तद्युगमिमयुर्नंदति विषयार्थत्रयव्यात्मशास्त्रमेव समारब्ध्याविभेदजनिर्णीयते देवविचारयामासेत्यन्वयः तरगनिकराकारभंगुरव्यवहारिणि ॥ पातः पक्षफलस्येव मरणदुर्निवारणम् ॥ ३ ॥ हिमाशानिरिवांभोजेरानिपतनोन्मूर्वा ॥ आयुर्गलत्यविरतं जलं कर्तलादिव ॥ ४ ॥ प्राद्वीवलतातुं वीढ्या कदादीर्घतांगता ॥ शैलनधारयइव संप्रयात्येव यौवनम् ॥ ५ ॥ इंद्रजालमिवासास्यं जीवने जीर्णसंस्थिति ॥ गुरवानिपपलायंते शराइव धनुश्च्युताः ॥ ६ ॥ पतंति चे तो दुःखानि तृष्णापृथ्वीवामिषम् ॥ बुद्धदः प्राद्वर्षावाभ्युशरंक्षणाभंगुरम् ॥ ७ ॥ रंभागभंडवासारोव्यवहारो विचारणः ॥ सत्त्वरंयुवतायातिकंते वा प्रियकामिनः ॥ ८ ॥ बलादरतिरायातावैरस्यमिव पादपम् ॥ तदिहस्याच्छुभाकारं स्थिरं किमतिशोभनम् ॥ ९ ॥ यदासाधयुतश्चेतो दशासु न विदूयते ॥ इति निर्णयिच्युभं तत्संसारव्याधिभेषजम् ॥ १० ॥ चिरं विचारयामास शास्त्रमध्यात्मसंमतम् ॥ आत्मज्ञानैकमन्त्रेण संस्तुत्याख्याविषयिका ॥ ११ ॥ संशास्यतीति निश्चित्य तावास्तां तत्परायणौ ॥ तच्चित्तौ तद्गतप्राणौ तन्निष्ठौ तद्दिदृश्या ॥ १२ ॥ तदा तदचर्चनपरौ तदीहौ तौ विरेजतुः ॥ तत्रैवातिथनाभ्यासौ बोधयंतौ परस्परम् ॥ १३ ॥ तस्यीतौ तत्समारंभावान्योन्यंतौ बभूवतुः ॥ अथ साविरतरं मरमणीयपदक्रमान् ॥ १४ ॥ शुवाध्यात्मविदां वक्तास्त्राथार्षास्तरणक्षमान् ॥ इत्थं विचारयामास स्वमात्मानमहर्निशम् ॥ १५ ॥ अव्यायताव्यायतावाधियाधवलयेदया ॥ प्रक्षेतावस्वमात्मानं किमहं स्यामिति स्वयम् ॥ १६ ॥ कस्यायमगतामोहः कथमभ्युत्थितः क्वा ॥ देहस्तावज्जडो मूढो नाहमित्येव निश्चयः ॥ १७ ॥ आबालमेतत्संसिद्धं मर्तौ चैवानुभूयते ॥ कर्मोद्दिग्गणश्चास्मादभिन्नावयववात्मकः ॥ १८ ॥

१० ॥ ११ ॥ तद्दिदा अध्यात्मशास्त्रविद एवाश्रयः शरणययौ स्तौ ॥ १२ ॥ १३ ॥ तस्मिन् अध्यात्मशास्त्रे एव सम्यक्चित्तनतच्छ्रवणमन्योन्यतस्वबोधनमित्यादि समारभोययौ स्तौ ॥ साचूहाला ॥ १४ ॥ इत्थं वक्ष्यमाणप्रकरणे ॥ १५ ॥ अव्यायुनात्यक्तशरीरव्यापारा ॥ प्रेक्षे विविच्य परश्रेयम् ॥ अस्मिन्कार्यकारणसंघाते अहं चेतनधातुः किं स्याम ॥ १६ ॥ अयं संसारलक्षणो मोहो भ्रमः कस्यागतः यस्य हि ध्यातिरागतासतन्निवारणे स्वस्थः स्यात्स एव कदल्यर्थः ॥ कैयवेति निमित्तजिज्ञासा केति तन्मूलजिज्ञासा ॥ मूले हि परित्ताने तदुच्छेदेनोच्छेत्तुं सशक्यः ॥ १७ ॥ मर्तौ स्थूलो ह गौरो ह मिथ्या दिवु द्विदत्तौ सत्यमेवानुभूयते न स्वतइति तस्य जडत्वमित्यर्थः ॥ अस्मादेहादभिन्नहस्तपादाद्यवयवात्मकः ॥ १८ ॥

बुद्धिद्विपगणो विरचयतीरावयमात्मक एव ॥ यद्यप्यजयश्चेति सूत्रेन्द्रियप्राणादय सुक्ष्मा र्त्तगोह्वाय पाण्डवनस्पृष्टदेहाय यथाद निवारयार्पणेन सिद्धाति तत्र यापिने पदिह्वाय य
 त्वे निवारयान्नरमनुभवाद्दृष्टयवधेहसयकत्वाद्वातदेवधायज्जालत्वेवेत्याशय ॥ १९ ॥ मन आरेरपि जलदेहा विपरेकत्वात्तत्त्वयोगागप्यद्रव्यमयापत्त्यादिप्रज्वालसिद्धमि
 त्याह ॥ वेयतदत्प्रादिना ॥ २० ॥ अहासता आत्मत्वार्थेवेति निश्चय ॥ क्षेपणैरज्युष्ये ॥ २१ ॥ स्वतन्त्रमप्युपायनारालिकनिक्षेपेन ॥ साबुद्धिर्मास्तेनेपेति ॥ २२ ॥ अ
 येन पाणो वच्छिन्ने विदाभावे अज्यप्यने अय्यस्यने ॥ तथा यद्यक्षेदेव तत्तस्याप्यलत्वादेव जलत्वमित्यर्थ ॥ वातात्पाप्राणापाधि ॥ २३ ॥ अर्नरप्येन स्वातया मि विवर्धनप्यनप
 रिपूर्णांर्जावति ॥ अस्यासुख साक्षिभावेन विषयप्रकारेनेन कलुकिना दूषितप्रायेण ॥ २४ ॥ अर्णो नश्चितनेन ॥ २५ ॥ चेत्यो ह्येव कलुकिने निमग्नोपपत्तिमाह ॥ असत्येति ॥
 अवयवावयविनेन भेदो जह्नुवच ॥ बुद्धिद्विपगणोप्यवजह्नुवोति ह्युच्यते ॥ १९ ॥ प्रयते मनसायस्माप्यष्ट्येव भुविलोपक ॥ मनश्चै
 व जह्मन्नेसकत्मात्मकशक्तिर्यत् ॥ २० ॥ क्षेपणैरिव पापण येयते बुद्धिनिश्चये ॥ बुद्धिर्निश्चयकरीव जहामतीव निश्चय ॥ २१ ॥ स्वाते
 नवसरिन्नुनाहपरेण वास्यते ॥ अहंकारोपि निसारो जह्नुवशवात्मक ॥ २२ ॥ जीवेन जन्यते यक्षो बालेनेव अभात्मक ॥ जीवश्च
 घतनाकाशावातात्मज्जदोस्थित ॥ २३ ॥ सुकुमारैरत रन्येन केनापि परिजीवति ॥ अहेनुज्ञातमेतन्नेत्यो ह्येव कलुकिना ॥ २४ ॥ जी
 वोर्जावति जीर्णो नश्चिद्रूपेण अरूपिणा ॥ चेत्यभ्रमवता जीवश्चिद्रूपेणैव जीवति ॥ २५ ॥ आभोद पवनं नैव वातं नैव सरिद्रय ॥ असत्य
 जह्नुवत्यां शचयनाच्चिद्रूपजह्नु ॥ २६ ॥ महाजलगतोत्थमिरिव रूपस्वमुज्झति ॥ सहासहायदाभाति चित्समाधौ सति स्वत ॥ २७ ॥ अस्व
 रूपमलभुतज्जन्मतदवसावति क्षणान् ॥ एवंचिद्रूपमप्येतच्चेत्योन्मुखतया स्वयम् ॥ २८ ॥ जह्नु न्यमसत्कस्मैव तन्येन प्रयोध्यते ॥ इति स
 चित्सबूद्धालोकने पाश्चिद्यतनी ॥ २९ ॥ इति संचितयामासचिरायेत्यव्युच्छात ॥ अहेनुश्चिरकालेन ज्ञातं हिंयमनामयम् ॥ ३० ॥
 ययनासादात्म्यसमाध्यासाच्चिद्रूपश्चित्तात्मकमपि तज्जगदभिसवपन्यमित्यर्थ ॥ ३१ ॥ महाजलतमजलसामुद्रगत इतो मिरिवत् आत्मरूपमुज्झति मुचति ॥ अतएव सत्ताशे
 चिद्रूपस्यपि निबध्न्यापद सन्ध्यात्मानि सिततापदपटायाश्चिद्रूपकारसमागुभूयते ॥ घटायाकारस्य च दारौलये पटलास्ति पटानास्तीति सत्ताकारप्युज्झती अभाघनाम
 व्यापयान्दतिमात्र ॥ चित्समाधीयेसिकाम्यसद्रूपमसद्रूपबायेदवभासोपनीतं स्वत आभातिरेव क्षणदृष्टपूर्वस्वरूपमस्य अगतक्षणारस्य यभाघनीति प्रेरणाभ्यय ॥ ३२ ॥ एव
 मुकरीत्यापरायायति भिद्रूपमपि अविद्यावशाद्द्विधासपर्यया अहंरूपमसत्कस्य ससपन्य अगणपुबुद्धाघनाह तत्त्वभावेनैव नन्येनैव तत्ताकार इति व्याप्यामूला विद्यावरणभाग
 हाराय योध्यत इति प्रेरणाभ्यय ॥ ३३ ॥ गार्हो मूला विद्यावरणभागेनेयाद्विधाचित्तेनोपायेन दूरयसम विद्यायमयो यवतीत्यादि तिष्ठति तर्धतयाह ॥ इतीति ॥ ३४ ॥ द्रव्यवपयं
 मानप्रकारेण व्युप्यत आत्मतत्त्वमित्यर्थ ॥ ३५ ॥

कश्चिदपि पुरुषो न हीयते परमपुरुषार्थात्पुनो न भवतीत्यर्थः ॥ अथवा कश्चिदपि काप्यर्थो न हीयते न हानि प्राप्यते ॥ तत्वाप्तैव सर्वकामावाप्तेरित्यर्थः ॥ अथवा किंचिद्वस्तु दुःखसाधनमिति बुद्धान हीयते न तलज्यते ॥ सर्वस्याप्यानंदैकरसत्वसपत्तेरित्यर्थः ॥ हानासंभवा किरुपादानस्याप्युपलक्षणम् ॥ चिद्विलासस्य अतापरिच्छेदहेतवः ॥ ३१ ॥ द्वितीयस्य नैमिरिकदृष्टिपरिकल्पितस्योदोषदेशान्ने स्थितायाति कल्पिता इति यावत् ॥ ३२ ॥ शुद्धसंवेदनमेव आकारस्वरूपं यस्याः ॥ शिवभूमानंदरूपत्वात्परमगलनादशस्वभावात्काव्याप्यच्युतमित्यच्युतम् ॥ ३३ ॥ सकृन्मूलाविद्यावरणभोगेन विभातानपुनः केनाप्याविद्यत इति सकृद्विभाता अतएव नित्योदयवतीपरिणीयते वेदांताद्यध्यात्मशास्त्रे पुलक्षणया ॥ ३४ ॥ चेत्यादि विषुदीजालमस्यासकाराद्विन्नवस्तुन यतएवाधिषुदीतया साक्षिभूतया चेत्यनेन तु मानासिद्धासौषासाक्षिचिद्विषुदीप्रवृत्तेः प्रागेव स्वतः सिद्धत्वादाया ॥ ३५ ॥ विजृम्भते विवर्तते ॥ ३६ ॥ मनोबुद्ध्यादिविवर्तैश्चिदात्मनि मातरि प्रभासुभावापन्ने सति तत्र तरगादिकलनाप्रायाजगद्वृत्तभूतभौतिकपदार्थानां सत्ता अस्ति यद्वैविज्ञेयतां कृत्वान कश्चिद्वर्चयते पुनः ॥ एते हि चिद्विलासांतामनोबुद्धीं द्रियादयः ॥ ३७ ॥ असंतः सर्वेषु बाहोद्वितीयेषु पदस्थिताः ॥ महाचिदकैवास्ति महस्य सत्तेति योच्यते ॥ ३८ ॥ निष्कलं कासमाशुद्धानिरहंकाररूपिणी ॥ शुद्धसंवेदनाकाराशिवं सन्मात्रमच्युतम् ॥ ३९ ॥ सकृद्विभाता विमलानित्योदयवती सदा ॥ सा ब्रह्मपरमात्मा दिनामग्निः परिणीयते ॥ ४० ॥ चेत्यचेतनचित्तादिनास्याभिन्नमानतः ॥ तथैपाचेत्यते चिच्छीः सैषाद्याचिदिति स्मृता ॥ ४१ ॥ अचेत्ययदं चित्त्वं तत्तस्या रूपमक्षतम् ॥ मनोबुद्धीं द्रियाद्यर्थरूपैः सैव विजृम्भते ॥ ४२ ॥ तरंगकणकहोलकलनेयं चिदात्मनि ॥ जगद्वृत्तपदार्थानां सत्ता स्फुरति मातरि ॥ ४३ ॥ यदिदं तत्परं रूपं तस्याः खलु महचित्तेः ॥ शुद्धचित्मणि वत्सा हि संयं समसमोदिता ॥ ४४ ॥ अनन्ययैव याशस्तया जगज्जुंभिकया स्थिता ॥ सत्तामायातिरेकेण नान्यासं भवतीह हि ॥ ४५ ॥ विचित्रतेव भांडानां ननु हेमतया च या ॥ सा तथोदेति तद्रूपमात्मानं च तति स्वयम् ॥ ४६ ॥ स्वचित्तेन द्रवत्वेन तरंगादित्यमंबुषु ॥ महाचित्तौ जगच्चित्तादुदेतीवानुदेत्यपि ॥ ४७ ॥

तारस्फुरति ॥ ४८ ॥ यदिदं जगत्सत्ता रूपं प्रसिद्धतत्तस्या अधिष्ठानभूतायामहाचित्तेरेव परं रूपं क्व पातरम् ॥ खलु शब्दोद्देवावब्रह्मणो रूपमूर्तवैवामूर्तवैव्यादिश्रौतप्रसिद्धिद्योतनार्थः ॥ यतसा हि चित्स्फटिकमणिवज्जगत्सत्तिविवमसंगैव यत्ते सेयजगत्सत्ता च व्यावहारिकेषु प्रातिभासिकेषु च समसमाख्यसाधिविधानानुसारिणी उदिता ॥ ४९ ॥ अतएव जगत्सत्ताया अधिष्ठानसत्तान्यत्व निरूपणयोगान्मायाभावत्वमित्याह ॥ अनन्ययैवेति ॥ ५० ॥ अतएव नामरूपविशेषप्रत्येजगत्सत्तामायाशब्दब्रह्मसत्तात्मनैव परिरिष्यते ॥ मायाबाधेन आनंदैकरससन्मात्ररूपमात्मान स्वयमनुभवतीत्याह ॥ विचित्रतेवेति ॥ भांडानामलकारजालानां विचित्रता यथा प्रविलये हेमतया हेमसत्तात्मनैवोदेति तथेत्यर्थः ॥ ५० ॥ सत्तायादौ तन्मायेनैव जगद्वैचित्र्यस्फुरणरूपचिद्वेदानामपि विषयाकारभेदे मिथ्यात्वपर्यालोचने अपरिच्छिन्नपरब्रह्मचित्मावता पर्यवस्यतीत्याशयेनाह ॥ स्वचित्तेनेति द्वाभ्याम् ॥ यथा स्वभेदजालादौ द्रवत्वेन परिणतेन स्वचित्तेन सिद्धेषु समुद्राद्यबुधुतरगादि अनुद्यद्पुद्गेतीव तथामहाचित्तौ ब्रह्मण्यपि समष्टिचित्ताज्जगदनुद्यद्पुद्गेतीत्यर्थः ॥ अनुदेतीति न जसिद्धं तेन सहेतियोगविभागात्समासश्रृंक्षादं सोवा ॥ ५१ ॥

[illegible]

तस्यास्तन्प्रतिष्ठालक्षणान्याह ॥ नीरागेत्यादिना ॥ २ ॥ परिपूर्णोद्दिष्टादितरात्मनसोप्यन्तरप्रत्यगात्मायस्या ॥ ३ ॥ सुचिरं प्राक् संप्रसारयातातदातिरतिशयानंदपनेज्ञानलब्धे
 पदांतरेपरमपदेविश्राता ॥ ४ ॥ ५ ॥ कथमस्य कालिकेन बोधेनानादमर्हंतमस्य च भ्रमस्य निवर्तितस्तत्राह ॥ पथेति ॥ कश्चिदतिर्वचनो यस्य स्वरूपः स्पष्टविभ्रमः अविद्विष अकस्मादेवा
 गतस्तथा तच्च ज्ञानवतिसर्वानि शेषमकस्मादेव विलीयत इत्यर्थः ॥ दीर्घपाठे यथा विलीयते तथा तच्च ज्ञानवर्तव्यभूतेति कथा चिद्व्याख्येयम् ॥ ६ ॥ नट्टमकलहैर्नयन्नया विभेपे
 ॥ ७ ॥ यथा जरद्वी वृद्धा गौरुं रारोहनमसंतुणोदकसमालोकनुल्यातपचन्द्रिकोपभोगरौलापदेवाद्याप्य अनाकुलसंस्थिता भवति तद्वत्सापि स मा लोकापदादिसर्वावस्थान् स्वक
 रूढप्रकाशप्रत्यगात्मानजामदाय सवधात्मना स्वभावेन प्राप्य तस्मिन्नेवात्मन्यनाकुला संस्थितेत्यर्थः ॥ ८ ॥ आत्मनस्तत्त्वदर्शनप्रयुक्तेनोदयेन पूर्णनिदस्वरूपा विभवेण ॥ ९ ॥ स्म
 नीरागानिरुपासंगानिर्द्वानिःसमीहितानजहातिनचादत्ते प्रकृताचारचारिणी ॥ २ ॥ परितोर्णर्भां भाधिः शांतसंदहजालिका ॥ परमा
 त्ममहालाभपरिपूर्णांतरात्मना ॥ ३ ॥ विश्रान्तानुचिरं श्रान्ता धनलब्धपदांतरं ॥ सर्वोपमार्तानतया जगामाव्यपदेभ्यताम् ॥ ४ ॥ इति साभा
 मिर्नीतस्य चूडालावरवर्णिनी ॥ स्वल्पेनैव हिकालनययौ विदितवद्यताम् ॥ ५ ॥ यथा यमगातः कश्चिज्जागतः स्पंदविभ्रमः ॥ तथा विलीयते
 सर्वतत्त्वज्ञानवतिस्वयम् ॥ ६ ॥ अहंप्रसकलं शांते पदे विश्रान्तिमेत्यसा ॥ रराजशरदच्छाभ्रमालेव गतसंभ्रमः ॥ ७ ॥ अनाकुलासमा लोका
 मसंबंधात्मनात्मनि ॥ जरद्वी वशैलाग्रं सतृणं प्राप्य संस्थिता ॥ ८ ॥ स्वविवेकघनाभ्यासवशादात्मोदयनसा ॥ शुशुभेशो भ्रमनापुष्पलतेवा
 भिनवोद्गता ॥ ९ ॥ अथ तामनवद्यां गीकदा चित्साशिरिव्वजः ॥ अपूर्वशो भामालो क्यस्मयमान उवाच ह ॥ १० ॥ भूयो यौवनयुक्तेवमं
 दितवपुनः पुनः ॥ अधिकं राजसेतविजगद्राजवर्तीयथा ॥ ११ ॥ प्रपताम्य तसारवलयव्यालभ्यपदेव च ॥ आनंदपूरपूर्णवराजसंनितरां
 प्रिये ॥ १२ ॥ उपशांतं च कांतं च दधाना सुंदरं पुनः ॥ अभिभूयेंदुमायासि श्रियं कामपि कामिनि ॥ १३ ॥ अभोगरूपं शांतमूर्जितं सम
 तांगतम् ॥ गंभीरं च प्रशांतं च चेतः प्रस्थापितं प्रिये ॥ १४ ॥ तृणीकृत्य त्रिभुवनं पताखिलजगद्रसम् ॥ अतंतोडामरं सौम्यं मनः प्रस्थापितं प्रि
 ये ॥ १५ ॥ न केन चिन्महाभागे विभवानंदवल्लुना ॥ चेतस्तव तुलामतिमस्तुतिराभ्यसुंदरम् ॥ १६ ॥ तैरववा लकदलं मृणालां कुरकमलैः ॥
 अंगैः स्थितिमनुप्राप्तैर्विद्ध्यातेवलक्ष्यसे ॥ १७ ॥ तथा तेनैव तनवसन्निवेशेन संस्थिता ॥ अन्यतामुपयातासि लतेव क्रतुपयये ॥ १८ ॥
 यमानो विस्मयस्मेरास्य ॥ १० ॥ जगत्जगती ॥ वर्तमाने पुण्यमहद्देहजगच्छेदवच्चैति शतवृद्धातिदेशादुपगता श्रेतिस्त्रिषाड्पूलादसत्त्वान्नकृतः ॥ राजवतीराजन्वर्तपूर्णचंद्रव
 तीवायधाराजतेतद्भद्राजसे ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ ऊर्जितविवेकोर्जितम् ॥ शांतशमादिगुणवत् ॥ प्रशांतमुपरतचापलम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ मकरविनिर्जलजह्वनयाक्षीराब्धि
 रिवपूर्णतया च सुंदरम् ॥ १६ ॥ स्थितिमवापल्यमुपयाति तैर्भाक्तैरेव गंगरवयवैस्तेजोतिशयेन दार्ढ्यातेव ॥ १७ ॥ क्रतुपयैरिति शिराल्यये ॥ १८ ॥

पयानोत्सापनादिपयाग आयोगोपधाविस्तिर्गुणयोराक्योगद्वयोपोपायास्तप्यदन्तिम ॥ १९ ॥ २० ॥ एषराक्षामुटावृहालास्त्रशोभातिशयनिमित्तपरिच्छिन्नद्वहा
 सतास्यामृणाद्वीपप्रलान्तलाभश्चेतिगूढोक्तप्राथम्यसुरमाह ॥ नार्कचिदिति ॥ अहमिदसर्वमूढजनमसिद्धिमिशररीरान्तत्यक्तानविषयतेआर्कचिद्व्यजरोपा किंचिन्ना
 मरुपापरायसिद्धयाधिपप्रक्षान्तत्वंतरत्रापेनआगताननुममरसापानादिसापनमाधेण किंचिर्किंचिदक्षनुच्छन्नतल्लिङ्गाकारतेनेत्यर्थ ॥ अथवाअहर्किंचिर्किंचिदाका
 रजापरास्यस्थानद्वयगतानाप्यर्कचिर्किंचिदाकारसुपुनरुपार्कनुदमरस्यापयमपित्यक्तानुपीयस्तथाप्यगगतानेनेहेतुनेत्यर्थ ॥ अथवाअहर्कर्मोपासनादिनाकिंचि
 विराकारदद्वयद्विद्वययगार्थातरभाषनाकृतास्तस्यसिद्धानागता नाप्यर्कचिर्किंचिदाकारमभ्यत र्पार्कसिदसर्वत्यक्तास्त्यरूपपृषावस्थितानेहेतुनेत्यर्थ ॥ अथवा

किंत्वयापीतममृतप्राप्तसाथान्यमेववा ॥ अमृतमुमेवसप्राप्तप्रयोगायुक्तित ॥ १९ ॥ रान्यार्चितामणेवापिनेलोक्ताद्वत्वाधि
 कम् ॥ अनामंकिमनुप्राप्तनीलोत्पलविलोचने ॥ २० ॥ ॥ चूहालोवाच ॥ ॥ नार्किंचिर्किंचिदाकारमिदत्यक्काहमागता ॥ नकिंचि
 किंचिदाकारतेनास्मिन्श्रीमतीस्थिता ॥ २१ ॥ इदसर्वपरित्यज्यसवमन्यन्याश्रितम् ॥ यत्तत्सत्यमसत्यवतेनास्मिन्श्रीमतीस्थिता ॥
 ॥ २२ ॥ यार्कचिदन्नकिंचिच्चतज्जानामियथास्थितम् ॥ ययोदयययानाशतिनास्मिन्श्रीमतीस्थिता ॥ २३ ॥ भोगैरभुर्केसुप्यामिभुर्के
 रिवसुदुरोगानद्वय्यामिनकुप्यामितेनास्मिन्श्रीमतीस्थिता ॥ २४ ॥ एकैवाकाशसकाशोकेवलद्वयेरमेनरभेराजलीलासुतेनास्मिन्श्री
 मतीस्थिता ॥ २५ ॥ आत्मन्यवहितिष्टामित्यासनोपानसद्यसु ॥ नभोगेपुनलज्जासुतेनाहश्रीमतीस्थिता ॥ २६ ॥ जगतांप्रभुरेवास्मि
 नकिंचिन्मात्ररूपिणी ॥ इत्यात्मन्येवतुप्यामितेनाहश्रीमतीस्थिता ॥ २७ ॥ इदवाहमिदनाहसत्याचाहनचाप्यहम् ॥ सर्वमस्मिन्किंचि
 चतेनाहश्रीमतीस्थिता ॥ २८ ॥ नसुखप्रापयेनार्थनार्थनेतरांस्थितिम् ॥ यथाप्राप्तेनद्वय्यामितेनाहश्रीमतीस्थिता ॥ २९ ॥

अहमिदराजरेपुपरिच्छिन्नजीवाकारस्तत्कामानार्कचिर्किंचिद्वत्सत्त्वकात्मकाकारोपस्थताविषयमार्थतेनकिंचिर्किंचिदाकारवत्प्रलतवगतामाप्तवतेनेहेतुनेत्यर्थ ॥ १९ ॥
 उक्तमेवार्थमभ्यन्तरेणपुनराह ॥ इदमिति ॥ इदपरिच्छिन्नसर्वपरित्यज्यसर्वमपरिच्छिन्नमभ्यभ्ययाआश्रितम् ॥ किन्नाह ॥ यत्तत्सत्यमवाधिनविषयतेसमूर्तत्यद्मूर्तस्यपव
 द्यपयप्रसस्त्यस्य ॥ तनेतिप्राग्वत् ॥ २१ ॥ नर्किंचिर्किंचिदाकारमितिस्वोक्तिभयन्तरेणवक्ष्यमिति ॥ यदिति ॥ यदसु उदय सगतमनतिक्रम्येतिपयोदयसट्टिदशादुरयमा
 नर्किंचिस्तस्मिन् यदेष्वयययानाराप्रमयदशादस्यमाननर्कचिद्वत्प्रवृत्तियथापेनकूटस्यप्रागनदस्वभावेनस्थितजानार्मात्यर्थ ॥ २१ ॥ २४ ॥ त्वदयपदेनहार्दप्रलल
 स्यते ॥ २५ ॥ आत्मनोपानादिरुदरेस्तिमप्यहर्गुणोक्तमप्यवहितिष्टामित्यनुपूणसम्मानादिरारिरमानसभोगैरुदरलाभमपुनलज्जासुता ॥ २६ ॥ २७ ॥ इदद्वेष्टाविद्यास्तदुपगो
 प्यमधिष्ठानदयाआरोपितदशानुनाह ॥ २८ ॥ भागर्धजिह्वासाधितिशेष ॥ २९ ॥

वयस्याभिः सरवीभूताभिः तनु कशीभूतो विद्वेषो रागश्च याभिस्तथा विधाभि स्वप्रज्ञाभिः शास्त्रदृष्टिभिश्च सह मे ॥ अथ वा शास्त्रदृष्टिभिः करणैस्तनुरत्नीभूतो विद्वेषो रागश्च यासां तया विधाभिर्वयस्याभिः सरवीभिः सह मे ॥ ३० ॥ अंगहेनाथ इह जगति अहनयनरदिभिरन्यैर्वा इन्द्रियैश्च तेन च यत्पश्यामि तन्न किंचिददृतमेव ॥ तेनेन्द्रियमनोदृश्येन विरहि तनुन किंचिन्निष्प्रपचवस्तु अतः पश्यामि ॥ यतो हेतोरिति वर्णितरीत्या अतर्वा हि श्वसम्यगबाधितरूपं पश्यामि तेन हेतुना चिरसततमुदिता परमाभ्युदयश्रीमती अस्मीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ इति श्रीवासिष्ठम् ० तात्पर्यप्रकाशे निर्वर्णप्रकरणे पू० एकोनाशीतितमः सर्गः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ अज्ञेन राज्ञा द्वाक्यस्यासंबद्धत्ववर्णनम् ॥ रवेचरत्वादिसिद्धीनां बीजचात्र निरूप्यते ॥ १ ॥ एवं वर्णितप्रकारेण स्वशोभातिशये निमित्ता निवदतीम् ॥ १ ॥ बालाअमौढबुद्धिरसि ॥ परबोधानुकूलवाक्योच्चारणे अकुशलं ति यावन् ॥ २ ॥ अ

तनुविद्वेषरागाभिः प्रज्ञाभिः शास्त्रदृष्टिभिः ॥ रमे सह वयस्याभिस्तेनाहं श्रीमती स्थिता ॥ ३० ॥ पश्यामि यन्नयनरश्मिभिरिन्द्रियैर्वा चित्ते न च हितदंगन किंचिदेव ॥ पश्यामि तद्विरहितं तु न किंचिदंतः पश्यामि सम्यगिति नाथ चिरेदयास्मि ॥ ३१ ॥ ॥ इत्यार्षे वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु नि० पू० चूडालोपाख्यानै चूडालात्मलाभो नामैकोनाशीतितमः सर्गः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ एवमात्मनि विश्रांतां वदंतीं वराननाम् ॥ अबुध्वा तद्गिरामर्थं विहस्य वाच भूपतिः ॥ १ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ असंबद्धप्रलापास्मि बालास्मि वरवर्णिनि ॥ रमसे राजलीलाभीरमस्वावनिपात्मजे ॥ २ ॥ किंचित्पत्नकान किंचिद्योगतो प्रत्यक्षसंस्थितम् ॥ त्यक्तप्रत्यक्षसद्गुणः सकथं किल शोभते ॥ ३ ॥ भोगैरभुक्तैस्तुष्टोहमिति भोगान्जहाति यः ॥ रुषे वासनशब्दादीन् सकथं किल शोभते ॥ ४ ॥ भोगाभोगोपरित्यज्य रवेऽन्ये रमते तु यः ॥ एक एवाखिलं त्यक्त्वा सकथं किल शोभते ॥ ५ ॥ वसनाशनशय्यादीन् सर्वान् त्यज्य धीरधीः ॥ यस्तिष्ठुत्यात्मनै वैकः सकथं किल शोभते ॥ ६ ॥ नाहं देहो न्यथा चाहं न किंचित्सर्वमेव च ॥ एवं प्रलापो यस्यास्ति सकथं किल शोभते ॥ ७ ॥ यत्पश्यामि न पश्यामि तत्पश्याम्यन्यदेव यत् ॥ प्रलाप इत्यसम्यस्य सकथं किल शोभते ॥ ८ ॥

संबद्धप्रलापतामेव ना किंचिद्विचिदियायुक्ते दर्शयति ॥ किंचिदिति ॥ ताकारस्यैव शोभाप्रसिद्धा यस्त्वाकारसामान्यं त्यक्त्वा निराकारतांगतः स शून्यप्रायः कथं शोभतेत्यर्थः ॥ ३ ॥ भोगैरभुक्तैस्तुष्ट्यामीति यत्त्वयोक्तं तदप्यसंबद्धमित्याह ॥ भोगैरिति ॥ रुषाकोधेनेव ॥ ४ ॥ एकैवाकाशसंकाशो केवले लहदये रमे इति यत्त्वयोक्तं तदप्यसंगतमित्याह ॥ भोगाभोगे इति ॥ स्वयसाक्षाद्भोगो भिन्नश्रुत्यादीनामाभोजनमाभोगश्चेत्यनयोः समहारपरित्यज्य तत्साधनं विताप्य खिलं च त्यक्त्वा य एक एव शून्ये रवे पिशाचवद्गमते स किंल शोभते इति कथसंगच्छतामित्यर्थः ॥ ५ ॥ धीरधीः अतिक्रोधादिविधैर्यामात्रबलेन शरीतोष्णसुप्तुपादिदुःखानि सहमान इत्यर्थः ॥ ६ ॥ इदं चाहं मिदं नाहमिति यदुक्तं तदप्यसंबद्धमित्याह ॥ नाहमिति ॥ ७ ॥ पश्यामि यन्नयनरश्मिभिरिन्द्रियैर्व्यत्येतदुक्तं तनुन रामसंगतमिति नैतेशोभाहेतव इत्युपसंहरति ॥ यदिति ॥ ८ ॥

॥ १ ॥ १० ॥ कटमिति ॥ नचेद्दिग्देदीन्मदीद्विनदिरित्यादिभ्योतेरिति भावः ॥ ११ ॥ अंगेति ममसन्धेये ॥ १२ ॥ रवेण मगमोदेव सत्त्वारस्तद्विषयेन च्छाद्य भूम् ॥ ता
 दशवारभ्यारवस्तदिति भावः ॥ १३ ॥ १४ ॥ एकैवति ॥ अपाद्वाप्तं शशुजपायद्विषिदायनप्रशासकालेन तिगम्यते ॥ अन्यथा तत्पराधीनायास्तस्या एकान्तिरित्यापयो
 गत् ॥ ऊज्यस्य प्रपञ्चनस्य चिरत्नवरासिद्धिस्तु क्लृप्तमभ्यादिरशानिरोधाभ्यामपि ॥ १५ ॥ रवेरसिद्धिप्रयोजकक्रियाप्रसंगेन राम क्रियासाभ्याम्येति निमित्तजिज्ञासुराक्षिप
 त् ॥ पारिमिति ॥ पारित्यारजनमश्रजगत्सर्वस्वरूपान् क्रिययानि प्यादितद्वरपते विना कप्रारिकारकस्य रूकस्याप्युत्पत्तेरदर्शनात् ॥ तथैव सति क्रियानाम् स्वरूपस्य कयनि
 श्चति विचक्षिप्यादुपट्टस्यात् आपेक्षाभ्यामप्योत्पत्त्यभावा द्वितीयेभ्योपायात् अविश्राम फलान्नवस्यावेति क्रियाक्रियानामोभयस्तु न उल्लसितिरनुभूयते अनुभवमप्यमारोहति तद
 तस्मादालासिमुग्धासिचपलासिविलासिनि ॥ नानालापविलासेन कर्माभिमकीदसुदरि ॥ १ ॥ प्रविहस्य दृष्टासेन शिखिभ्यजडतिप्रि
 याम् ॥ मध्याह्ने क्षातुमुत्पायनिर्जगामांगनाग्रहत् ॥ १० ॥ कष्टनात्मनि विश्रातो मद्वांसि नुशुब्धान् ॥ राजतिखिन्ना चूडालास्वध्यापा
 रपराभवत् ॥ ११ ॥ तदा तयागतत्रापतादगाशययोजयो ॥ ताभि पार्थिवलीलाभि कालोषद्रुति योययौ ॥ १२ ॥ एकटानित्यदमा
 यानिरिच्छाया अपिसि यम् ॥ चूडालायाय भूवेच्छालीलयाखगमगमे ॥ १३ ॥ खगमगमसिद्धयर्थमथ सातृपकल्पका ॥ सर्वभोगान
 नादत्यसमागम्य च निजानम् ॥ १४ ॥ एकैवैकांतिरितास्वासानावस्थितागिका ॥ ऊर्ध्वगप्राणपवनचिराभ्यासचकारह ॥ १५ ॥ ॥ श्री
 राम उवाच ॥ ॥ यद्विदद्वैतार्थं किंचिज्जगत्स्यावर्जगमम् ॥ स्पदभ्युत्तिक्रियानास कयमित्यनुभूयते ॥ १६ ॥ कस्य स्पदविलासस्य घना
 भ्यासस्य मेवद ॥ मक्षन्तवगमनापेतफलयन्नेकशालिन ॥ १७ ॥ आत्मज्ञोवाप्यनात्मज्ञ सिद्धयर्थलीलाययवा ॥ कयससाधयत्येतय
 यातद्वदमेवमेव ॥ १८ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ निविधसंभवत्यगसाध्यं वस्तिहसर्वत ॥ उपदेयचहेयचतयोपेक्ष्य चरायव ॥ १९ ॥

इत्यथ ॥ १९ ॥ पुनराक्षिप्य प्रस्तुतपृच्छति ॥ कस्म्यति ॥ एतावन्मनादिसिद्धिनात कस्य स्पदविलासस्य फलनवपि वेत्यथ ॥ १७ ॥ अनात्मज्ञ सिद्धयर्थ आत्मज्ञोलीलाया
 बाधेन सिद्धिजगत्कयनकमप्यसाधयति तदपि वेत्यथ ॥ १८ ॥ भवेद्यथात्मप्रदानवस्थायिको यो योदिक्रियास्तद्व्यपमाप्रसिद्धयेकारकयोश्चास्यात् नमुतथा किन्नुकि
 यासाध्यस्वरूपस्य फलनिष्पत्तये हि यदुत्तानिकारकाणि नातीत्येकनया क्रियाभवत्वेने ॥ नयाद्विकल्पस्य साध्याकारकाणि साधनतावध्यपदेदुशक्यते ॥ तथा च साध्यसा
 धनोभयवित्तस्यार्थक्रियानसाध्योपक्षिप्तसाधनेभ्य साधनतरमपेक्षन्तदतितासाक्षिकयकूटस्वशाकारणमिति विचक्ष्यानि रक्षकारा एव स्यारायेन वसिष्ठ उवाच अशमाधानानुकूल
 गोप्य एव साधारणक्रियासाध्यभिन्नयदशायाति ॥ विचक्षिपमिति ॥ उपाराननुद्विषिष्यीभूतस्तु उपोदेयप्रवृत्तिविषय इति ननु द्विषेय इत्येयनिवृत्तिविषय उपेक्षा नुद्विगम्यभूये
 त्यतर्ह्येतादौप्येपि कपोपचारादेनोपक्षयापन्नवर्त कतद्विलोक्येभ्यश्चरारदर्शनादीर्णसाध्यम् ॥ १० ॥

नेपुफलवैलक्षण्यदर्शयति ॥ आत्मभूतमिति ॥ आत्मनः स्वस्य भूतमनुकूलम् ॥ एतयोर्होपादेययोर्मध्यमांतरालिकम् ॥ २० ॥ आह्वानकरं साक्षात्परया वा सुखानुकूलम् ॥
 दुःखनिवारणसाधनस्यापि सुखानुकूलत्वादेव तत्साधनोपादानसिद्धेरिति भावः ॥ तद्विरुद्धसुखविधातिवादे द्वे व्यत्वादिभिः भावः ॥ २१ ॥
 त्रयएते साध्यो मेदा अज्ञानमेवेत्याह ॥ सन्मतेरिति ॥ २२ ॥ विदुषस्तृतीयकल्पाभ्युगमेपिन काश्चिदोष इत्याशयेनाह ॥ केवलमिति ॥ २३ ॥ एकमेव वस्तु एकस्यैव पुरुषस्य बोधरीग
 वैराग्यावस्थाभेदेन बोधासपद्यते इत्याशयेनाह ॥ ज्ञस्येति ॥ एव सिद्धार्थलीलायाधवा इति प्रश्नाशयोरुपपत्तिमुक्त्वा कथं संसाधयत्येतद्विश्रंसासाधनश्रावयति ॥ शृण्वित्यादि
 ना ॥ २४ ॥ तत्र सिद्धितारतम्ये चिराचिरया लापेक्षया च निमित्तान्याह ॥ देशेति ॥ २५ ॥ एषा देशादीनां चतुर्णामध्ये श्रीशैलयाद्युत्तमदेशादि चतुष्टयमलने शीघ्रं सिद्धिं लाभायो
 गमयजपादिक्रियाया इतरे देशाद्यनुष्ठितक्रियापेक्षया प्राधान्यस्योत्कर्षस्य कल्पनाभावति ॥ फलोत्कर्षोपित इनुसायैवेत्याह ॥ सिद्ध्यादीति ॥ यतस्तसिद्ध्यादयः फलोत्कर्षकमाअ
 आत्मभूतं प्रयत्नेन उपदेयं च साध्यते ॥ हेयं संत्यज्यते ज्ञात्वा उपदेयं मध्यमेतयोः ॥ २० ॥ यद्यदाह्वानकरमादेयं तच्च सन्मते ॥ तद्विरुद्धम
 नादेयमुपेक्ष्य मध्यमं विदुः ॥ २१ ॥ सन्मतेर्विदुषो ज्ञस्य सर्वमात्ममयं यदा ॥ त्रयएते तदा प्रक्षाः संभवंति न केचन ॥ २२ ॥ केवलं सर्वमेवे
 दंकदा चिह्नं लयातया ॥ उपेक्षापक्षनिक्षिप्तमालोकयति वानवा ॥ २३ ॥ ज्ञस्योपेक्षात्मकं नाम मूढस्यादेयतांगतम् ॥ हेयं स्फारविराग
 स्य शृणु सिद्धिक्रमः कथम् ॥ २४ ॥ देशकालक्रियाद्रव्यसाधनाः सर्वा सिद्धयः ॥ जीवमाह्वा दयं तीह वसंत इव भूतलम् ॥ २५ ॥ मध्ये चतु
 र्णामेवैषां क्रियाप्राधान्यकल्पना ॥ सिद्ध्या दिसाधने साधो तन्मया स्तेयतः क्रमाः ॥ २६ ॥ गुटिकां जनयद्वा दिक्रियाक्रमनिरूपणम् ॥ त
 ज्ञासतां च दोषो न विस्तारः प्रकृतार्थहा ॥ २७ ॥ रत्नौषधितपोमंत्राक्रियाक्रमनिरूपणम् ॥ आस्तामेव किलैषोपि विस्तारः प्रकृतार्थहा
 ॥ २८ ॥ श्रीशैलसिद्धदेशे च मेवादीवानि वासतः ॥ सिद्धिरित्यपि विस्तारः कृतार्थप्रकृतार्थहा ॥ २९ ॥

पितृन्मया स्तादशक्रियोत्कर्षानुसारिण इत्यर्थः ॥ २६ ॥ अस्त्वेव कित्तस्तत्राह ॥ गुटिकेति ॥ तत्र खगमनादिसाधनानि सिद्धगुटिकासिद्धांजनसिद्धखड्गसिद्धपादुकादीन्यपि
 उद्भासरतत्र योगिनी कल्पादिविस्तृतबहुपथप्रसिद्धानि सन्ति ॥ कथं संसाधयत्येतद्यथा वद्वद्वमेव भोदित्वदीपप्रश्रयस्तत्क्रियाक्रमनिरूपणकर्तव्यमिति चेदभिप्रायस्तर्ह्येति विस्तृतो
 न्यातदसंभवात्तद्विस्तारकार्यः ॥ तेन तत्रागुसिद्धिषु विषये अस्तमाभिज्ञासु नामतत्त्वविदां च त्वदतिरिक्तश्रोतणद्वैवादिभिलाषो देयतत्रैव प्रवृत्त्या महादोषः स्यात्तत्रापि सुवि
 स्तारः प्रकृतस्यात्मतत्त्वश्रवणार्थस्य विप्ररूपत्वाद्विपातक इति तन्निरूपणमोचितमित्यर्थः ॥ २७ ॥ एष न्यायो मणिमवादि साध्यसिद्धिक्रमनिरूपणे श्रीशैलादिसिद्धदेशानि
 वाससाध्यसिद्धिक्रमनिरूपणे च योज्य इत्याह ॥ रत्नेति द्वाभ्याम् ॥ २८ ॥ हे कृतार्थतिराम सर्वो धनतासासिद्धीनां स्तादशदृष्ट्या नृच्छतेति योतनार्थम् ॥ २९ ॥

तद्विषयभाष्यस्य सप्तमं तिराजस्य निषादोभाभूद्विषयस्तुमानराक्षसोपयोगानुषंगिकतरंगमादिसिद्धिसाधनं वर्णयानकथासंबद्धमवितारप्रणयामकप्रभाषयति ॥ तस्मा
 त्तिष्ठति ॥ १० ॥ तद्विषयमतिप्रपञ्चितवद्वाक्यमश्विनसंज्ञिष्याह ॥ अतश्चादति ॥ साध्यायादंतरासाधनार्थाश्ववासनास्य क्कस्थानकानि सिद्धायासनानि कारिषदात्मका
 यशोराशिपतिसिद्धतानासायस्येयसंज्ञित्यादिद्योगशाखोक्तकियाकमपरिषह ॥ ११ ॥ तमेव कियाकममवयुस्यप्रषयति ॥ भोजनेति ॥ साधुसम्यगयोगशाखार्थस्य भा
 वनाद्वयसंज्ञितानात् ॥ १२ ॥ १२ ॥ स्यागरेवने आदानेन पूरकनिरोधेनैकैव प्रपूरयाम्यस्योत्पुनरुत्पत्त्ययोगिनः प्रभुत्वाद्याणस्यामित्रस्य भेदोक्तिकस्य पुष्पभोर्धुत्सादवका
 तिरात्राण्यादिषेयतां स्थापीनत्वातीत्यर्थः ॥ १३ ॥ प्राणानां स्थापीनत्वेन सत्त्वद्विज्ञानाभिसंस्थापीनतासिद्धातीत्याह ॥ राज्येति ॥ सर्वस्माधिकारिणः ॥ १४ ॥ इदानीं

तस्मान्द्विविधजकयाप्रसगापतितामिमाम् ॥ प्राणादिपवनाभ्यासक्रियांसिद्धिफलाभ्यु ॥ ३० ॥ अतस्यात्यखिलास्त्यक्तासाध्या
र्थतरवामना ॥ गुदादिद्वारसंकोचान्स्थानकादिक्रियाकर्म ॥ ३१ ॥ भोजनासनशुद्ध्याचसाधुशास्त्राद्यभावनान् ॥ स्वाचारानुजना
सगात्सर्वस्यागात्सुखासनान् ॥ ३२ ॥ प्राणायामपनाभ्यासाद्रामकालनेकेनचित् ॥ कोपलोभादिसंलग्नाङ्गगत्यगाच्चसुव्रता ॥ ३३ ॥
त्यागादाननिरोधेषुभयातिविधेयताम् ॥ प्राणाश्रमुत्वात्तद्भक्त्यपुंसोभ्युत्थाद्दवाखिला ॥ ३४ ॥ रात्र्यादिभोक्ष्यपर्वता समस्ताएवस
पद् ॥ देहानिलविधेयत्वासाध्याससर्वस्वरापव ॥ ३५ ॥ परिमहलिताकारामर्मस्थानंसमाश्रिता ॥ आंघ्रवेष्टनिकानामनादीनादीश
ताश्रिता ॥ ३६ ॥ र्वणाप्रावर्तसदृशीसखिलावत्तसन्निभा ॥ लिप्यार्थोकारसस्थानाकुहलावर्तसंस्थिता ॥ ३७ ॥ देवासुरमनुष्यपुच्छ
गनदलगादिषु ॥ कंटादिव्वज्जजतेपुसर्वेषुप्राणिपृदिता ॥ ३८ ॥

सर्वसंयत्नादिदानित्वदिधेयत्वमुक्तमुपपारिपतुसर्वेष्टमयद्यदासमिति सद्व्यवहारमपधानादीशानाभिरात्मूलाधारवारभ्यश्चाव्यवहारसमष्टुक्केष्वनुपविश्यमितीतीमूलाधारेसाध
मिष्वत्पद्यतनां सुमकुडलीनिरात्मिगर्भीषुपञ्चानार्थवक्ष्यपयति ॥ परिषद्वलितकोत्सादिता ॥ परिषद्व्यवहारशास्त्राभिपरिवर्तितास्वात्परिमद्वलितकारात्मपञ्चाभाषणमपिना
दीर्घमर्दपदार्थमेतानि कानाम् ॥ १६ ॥ नांमूलाधारेस्तानि कुडलीसंस्थानानुक्रमेण वक्ष्यपयति ॥ वीर्येति ॥ वीणावद्व्यवस्थापमूलभागेन सितोद्वारेस्तात्मकस्तधीमूलपरिव्रजन
रूपसंतिष्ठपरिव्रजनरूपाभाषाआत्मस्तद्वरी ॥ त्विच्छालेखनेन प्रदर्शितं ईकारस्याधमर्षीकारस्तस्य संस्थानमिदं संस्थानं यस्या ॥ द्रविडाक्षरे पूर्वाधीमिदनागराक्षरे उत्तरा
यादिश्च द्वादसंस्थानं त्वल्पनिस्पर्ध ॥ अर्धेन पुसकमित्येकदेशितासमास ॥ ओमाह्याभ्येति पाठवप ॥ १७ ॥ इत्यवतननमुप्येवार्कितुसर्वपाप्मिपारारिष्यस्याह ॥ देवति ॥ १८ ॥

शीतेनार्तं शीतार्तिं निवारणाय दृढवद्धमंडल इति यावत् ॥ तथा विषस्य सुप्तस्य भोगं कायस्तद्वद्धमंडलं यथा ॥ सिताशुभा ॥ कल्पाग्निना विगलता अंतर्वलयकारे
 खारुक्तेनेदुनानुत्पवद्धाकुडलीवलयाकतिर्यथा ॥ अथवा कल्पने जरणसमर्था भवतीति कल्पोऽग्निर्जाठराभिलेन विगलत्योमूर्ध्वयोगशास्त्रप्रसिद्धश्चंद्रः स एव चित्तीयमूलाधा
 रे प्रसूतो यनीभूयतत्र वद्धकुडलाकतिस्तद्वस्थितेत्युत्प्रेक्षा ॥ ३९ ॥ ऊरुपदेन ऊरुमूलसंधिर्गुर्दलक्षणयोच्यते तत आरभ्य भूमध्यपर्यंतं यानि रं धाणि तानि स्पृशतीति प्वनुस्यूता मनोव
 त्तिभिरतश्च चलवहिश्च पवमानेन प्राणादिना सस्पृशदा ॥ ४० ॥ तस्यामूलैत. सार्द्धं त्रिवलयाकाराकुडलिनीसद्भाविच्छक्तिदर्शयति ॥ तस्याइति ॥ तस्मिन्मूलाधारे वीणामूले
 लक्ष्णेण त्रीवेगेनेवलसती परमसूक्ष्मा पराख्या सर्वशब्दमूलभूता गतिः शब्दब्रह्मात्मिका स्फूर्तिं सैव प्राणसगान्नाभिद्वयकदंशेषु तरोत्तरं व्यक्ततराप्रयतीमध्यमावैखरीत्यादिभेदा
 न्भजते इति ॥ तथा चोक्तमत्र शास्त्रे ॥ चैतन्यसर्वभूतानां शब्दब्रह्मेति यद्विदुः ॥ तस्याप्यकुडलीरूपप्राणिनां देहमध्यगम् ॥ वर्णालिना विभवंति गद्यपद्यादिभेदत इति ॥ सावेनाप्यु
 क्तम् ॥ यासां मित्रावरुणसदनादुच्चरतीं विषाट्टि वर्णान्नप्रकटकरणे प्राणसगाव्यसूते ॥ ताप्रथमीप्रथममुदितामध्यमावुद्धिसंस्थावाचवके करणविशदावैखरीचप्रपद्ये इति ॥ ४१ ॥
 शीतार्तं सुप्तभोगीद्रभोगवद्धमंडला ॥ सिताकल्पाग्निविगलार्देदुवद्धकुडली ॥ ३९ ॥ ऊरुर्भूमध्य रं धाणि स्पृशतीति त्ति चंचला ॥ अना
 रतंच सस्पंदापवमानेन तिष्ठति ॥ ४० ॥ तस्यास्त्वभ्यंतरे तस्मिन्कदलीकोशकोमले ॥ यापराशक्तिः स्फुरति वीणावेगलसद्गतिः ॥ ४१ ॥
 साचोकाकुडलीनाम्नाकुडलाकारवाहिनी ॥ प्राणिनां परमाशक्तिः सर्वशक्तिजवप्रदा ॥ ४२ ॥ अनिशानिः श्वसद्द्रुपारुषितेव भुजंगमी ॥
 संस्थितोर्ध्वीकृतमुखीस्पंदनाहेतुतांगता ॥ ४३ ॥ यदाप्राणानि लोयाति तद्विदुः कुडलिनीपदम् ॥ तदासंविदुदेत्यंतर्भूततन्मात्रबीजभूः
 ॥ ४४ ॥ यथा कुडलिनी देहे स्फुरत्यज्जडवालिनी ॥ तथा संविदुदेत्यंतर्भूदुस्पर्शवशोदया ॥ ४५ ॥ स्पर्शनं मृदुना न्योन्यालिनि कतत्रयंत्रयोः ॥
 यथा संविदुदेत्युच्चैस्तथा कुडलिनी जवान् ॥ ४६ ॥

सर्वासाप्राणोद्दिग्वुद्धादिशक्तीनामापिसत्तास्फूर्तिं प्रवृत्तिनिर्वाहकत्वाज्जवप्रदा ॥ ४२ ॥ तत्र कथमप्राणशक्तिर्जवप्रदातदाह ॥ अनिशमिति ॥ सैव स्वमुखास्त्राणमूर्ध्वं क्षिपति अ
 पानचाध आकर्षतीत्यनिशानिः श्वसद्द्रुपेत्यर्थः ॥ ४३ ॥ कथमुद्धिशक्तिजवप्रदातदाह ॥ यदेति ॥ यदाहृदिस्थितः प्राणः कुडलिन्या आकटः सन् अपानवत्याकुडलिनीपदया
 तितदाभूततन्मात्राप्यपचीकृतभूतान्येव बीजमुपादानं यस्म्यतथा विधे अतः करणे भवतीति भूर्जीवसंविनस्त्वृत्तिसकल्याभ्यवसायाभिमानरागादि वृत्तिभेदैरत रुदेतीत्यर्थः ॥ ४४ ॥
 कथंचेद्विधशक्तिजवप्रदातदाह ॥ यथेति ॥ एवमप्राणबुद्धोराहितज्ञानक्रियास्वशक्तिः कुडलिनी देहे मृदु स्पर्शविषयसन्निष्कर्षोपेयतेषाचक्षुरादीनां वशोदयासती देहे यथा यथा
 यादशभोजकादृष्टदृष्टसामयीवैविध्येण स्फुरति तथातत्तदिद्वैर्यविशेषस्फूर्तिरफलभोगादिलक्षणसंविदुदेतीत्यर्थः ॥ ४५ ॥ कथमृदुस्पर्शवशानुगातदाह ॥ स्पर्श
 नामिति ॥ कुडलिनीजवात्तथा स्फुरति यथा मृदुना चक्षुरादिना विषयस्पर्शनप्रथममुदेति ॥ तथा च तत्रयंत्रकार्यकरणसपातयुनक्तीति यत्र युः प्रमाता तस्य वृत्तिद्वारा बहिर्निर्गतस्य
 वासं विषयेण सह अन्योन्याभिलिंगनमन्योन्यालिंगिका ॥ भावेण बुद्धिः ॥ वृत्तिव्याप्तिप्रयुक्ता व्याप्तिरुदेति ॥ तया च यथा विषयावरणभगे उच्चैः स्फुटतरा संविद्वदादिप्रथा उदेति
 तथा तेन तेन प्रकारेणेत्यर्थः ॥ ४६ ॥

तत्रमूलाधारस्यापाङ्गुलिन्याश्चक्षुरादिप्रवर्तनोनाब्धोद्धारमित्याशयेनाह ॥ तस्यामिति ॥ उत्पद्यतेप्रताप्यते ॥ विलीयतेसकृच्चति ॥ ४७ ॥ कथमुत्पद्यतेविलीयतेचनवाह ॥
 नित्यमिति ॥ प्राणान्मनाहोष्मन्मयाअपानात्मनाअथप्रवेशोन्मुखपातया ॥ उक्तमुपसहरति ॥ सेति ॥ सामानीसाधारणी ॥ समानराख्याज्ञावेत्यर्थोवाप्यजिह्वापि
 हृत्तलद्वितस्यप्रत्यलोप ॥ ४८ ॥ अपरिच्छिन्नापाभिन्नामूलाधारमाहीमूलपरिच्छिन्नकुलिन्यास्पृश्याद्ब्रह्म कथमिदमर्थवतिरामपृच्छति ॥ आकल्प्यादिति ॥ आक
 ल्प्यादिकालत ॥ सर्ववित्तवस्तुतन्भावमिच्छन् ॥ देशकालपरिच्छेदाभावात्स्यापिबल्लुक्तपरिच्छेदाभावतन्मात्रमादृत्यारायेनोभयोरुपोपादानम् ॥ ४९ ॥ वासिष्ठस्तुतर्हि काल
 कथपरिच्छेदाभावात्तन्भूतपुनरुत्पद्यमानव्ययम् यदिस्यटीकप्रणायामस्यपृथग्यपदान्तर्हिदेशकालपरिच्छेदाभावेपितत्त्वमानमितिअपानान्धारव्याजोनेदर्शयन्निराका
 रयानिर्दिष्टयापानाभिलाक्षाकारणपटादिगोचरतयावाभिष्यक्तमर्थात्तदसिद्धिद्वेयतन्भूतन्माधवीजश्रीरस्युक्तार्थविलारादिधारिष्यत्स्थूलसूक्ष्मबृहद्व्याकारपरिणतभूतसा
 तस्यासमस्तास्यवद्धानाब्धोद्वयकोशगा ॥ उत्पद्यतेविलीयतेमहाणवद्व्यापगा ॥ ५० ॥ नित्यपातोत्सुकतयाप्रवेशोन्मुखपातया ॥
 सासवसविदावीजत्येकासामान्युदाहृता ॥ ५१ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ आकल्यादनवच्छिन्नाचित्सवित्सर्वमस्तिहि ॥ तस्मात्कुल
 ल्तिनीकोशालेनार्थेनोदयस्तुट ॥ ५२ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ सर्वत्रसर्वदासर्वचित्सविविद्व्यतेनय ॥ किंत्वस्याभूततन्मात्रवशाद्
 भूदयकचित् ॥ ५३ ॥ सर्वत्रविद्यमानाप्रदेशेषुतरलायते ॥ सर्वगोप्यातपसौरोमित्यादीर्वाविजृम्भते ॥ ५४ ॥ क्वचिन्नष्टंक्वचिरस्पष्टंक्व
 चिदुच्छन्नतर्गतम् ॥ वस्तुवस्तुनिदृष्टतत्त्वज्ञावैर्विजृम्भितम् ॥ ५५ ॥ एतद्वयक्रमेणाहशृणुवक्ष्यामि तेनय ॥ देहस्वेचययोदतिभृश
 सवित्त्वयक्रम ॥ ५६ ॥ चतनचैतनभूतजार्तव्योभतयाखिलम् ॥ सर्वचिन्मात्रसन्मात्रशून्यमात्रत्रयथानम ॥ ५७ ॥

पक्षेविधिवोविशेषाभिप्यक्तिरित्याह ॥ सर्वत्रेत्यादिना ॥ ५० ॥ भगुरेशकतपरिच्छेदाभावेसवित्सर्वप्राप्तेतेत्याराक्योपाधिवशाद्व्यवस्यतस्यास्तुटीग्राह्यतिसदृशतमाचष्टे ॥
 सर्वमेति ॥ तद्व्यापनद्वन्द्वीश्वरश्चरतिर्विवनान्मात्रिगुणीकृतप्रथमाद्वहलीभूताकालस्यकषट्कद्विचोषन्याश्चालीप्रवर्तित्यर्थ ॥ तद्योपाधिवत्तद्वहलीभावेनस्कटीभावे
 दृष्टतमाह ॥ सर्वत्रदति ॥ ५१ ॥ तस्याप्युपाधिमालिन्यतारतम्येनविद्योभिप्यक्तितारतम्यमित्याह ॥ क्वचिदिति ॥ यच्छिच्छादित्सुनितिविद्वस्तुअविद्याकाळोनाभिभवास्तम
 धारित्यशैत्यमिवमष्टमर्शनागतम् ॥ देवमनुष्यादित्तिभगुनस्पष्टमभिष्यक्तम् ॥ दक्षादिछेदोपकृष्टाच्छन्नार्वाहिं सवेदनविवेकासमतागतदृष्टम् ॥ चिदंशमव्यवसन्तारोक्षारतम्यमि
 त्याह ॥ तदिति ॥ तेषांअविधोपाधीनांसर्वानुग्राहसिद्धेस्तद्वैराद्यलीलासर्वमविजृम्भितमनभिभूतमित्यर्थ ॥ ५२ ॥ उक्तमेवाभिष्यक्तितारतम्यंक्रमत्वात्समासेर्निरूपयितुं
 पतिजानीत ॥ एतदिति ॥ स्वेमनुष्यादिहृदयास्तुस्याधरादिदेहेययापादशानरतम्यम् ॥ ५३ ॥ तदुपोहतेनसुक्ष्मस्थूलगूढाभ्यासप्रपञ्चनायसर्वाधिष्ठानसन्निदेकरससर्वप्र
 षतद्वयप्यवात्मन्यन्यार्थानिर्दिशति ॥ चतनेति ॥ तन्मोक्षोपदशषष्टिमुपसंग्रह्य ॥ ५४ ॥

तस्मिंस्तथैवस्थितेभायाकल्पितेकदेशेआकारादिसुक्ष्मभूतानाक्रमदध्यासान्तदेवभूतमात्रात्मरूपकस्थितमित्याह ॥ तद्वीति ॥ ५५ ॥ ततस्तन्मात्रपचकक्राणामनवुद्धिज्ञान
द्वियकर्मद्वियमितपचधागतलिगशरीरमतीववतयाप्रविश्यदीपादीपशतमिवसंपन्नस्त्वसविदमनभूताजन्मादधिकाराआदिपदाजापदायवस्थाभेदाश्रयस्मिस्तथाविद्वि
त्वजीवभावमिति यावत् ॥ लक्षसेलक्षयसि ॥ छादसउपग्रहव्यत्यय ॥ ५६ ॥ कानिचिह्मिगारमपरिरिटा निपचकानिजीवस्यदेवमनप्यायाकारवासनानसारिसकल्पलव
रूपिणास्तत्तामात्रकेणैवपर्चाकरणद्वारास्थूलदेहत्वजति ॥ ५७ ॥ देहप्रकरणाद्धेमादित्वधत्तूरादिस्थावरशरीरताम ॥ अथवातिर्यगादित्वमित्यादिपदादेवस्थावरदेहपरि
ग्रह ॥ हेमादित्वमित्यनेनस्वर्णरजतरवर्परोपलक्षितब्रह्माहत्वतर्गतभुवनादिभोग्यतर्चेत्यर्थ ॥ ५८ ॥ अस्त्वैकततस्तयाह ॥ एवहीति ॥ स्थितसिद्धम ॥ तसंधिष्ठानचैत
न्यसर्वत्रास्तीतिषट्पाद्यपिचेतनकिनस्यात्तयाह ॥ चिदिति ॥ ५९ ॥ पचकवशाच्चैतन्यामिष्यजक्राणादिपचकयादितोल्गादेहमावान्यादेवमनुष्यदेहादौमुख्याचेतनाभि
तद्विचिन्मात्रसन्मात्रमविकारंस्त्वनामयम् ॥ क्वचित्स्थितसंविदेवभूततन्मात्रपंचकम् ॥ ५५ ॥ तत्पंचधागतद्वित्वलक्ष्यत्वंस्वसंविदम्
अंतर्भूतविकारादिदीपादीपशतंयथा ॥ ५६ ॥ स्वसत्तामात्रकेणैवसंकल्पलवरूपिणा ॥ पंचकानिब्रजंतर्हिदेहत्वंतानिकानिचिन् ॥ ५७ ॥
कानिचित्तिर्यगादित्वहेमादित्वंचकानिचिन् ॥ कानिचिदेहतादित्वद्रव्यादित्वंचकानिचिन् ॥ ५८ ॥ एवंहिपंचकस्पर्दमात्रंजगदिति
स्थितम् ॥ चित्संविदत्रसर्वत्रविवर्तरेषुनंदन ॥ ५९ ॥ केवलंपंचकवशाद्देहादौचेतनाभिधा ॥ जडस्पर्दाभिधाक्वापिस्थावरादौजडाभि
धा ॥ ६० ॥ यथास्तब्धःस्थितोवाचिरिवस्यलमिवास्थितः ॥ पंचकेपुनथुतच्चिह्नोलरूपाजडान्विता ॥ ६१ ॥ इतःसौम्यदत्तोलातःकिम
द्विरिति नोयथा ॥ विकल्पादौतथैवैतत्पंचकंहिजडाजडम् ॥ ६२ ॥ देहादिपंचकंजीवःस्पंदःशौलादिकंजडम् ॥ स्थावराद्यनितस्पर्दिस्व
भाववशतो नय ॥ ६३ ॥

धा ॥ कापिपर्यष्टीलिंगस्थूलदेहयो समप्राधान्याज्जडस्पर्दाभिधाजडचेतनाभिधा ॥ स्थावरादौतोलंगस्यत सवेदनमात्रत्वेनवह्निर्जनैश्चेतनत्वाविभावनाज्जडाभिधाप्रसिद्धे
त्यर्थ ॥ ६० ॥ त्रिष्वपिचित्कथतरतम्येनस्थितेत्यवदृष्टातमाह ॥ यथेति ॥ यथादिधावेलीनोपुनसमृद्ध सायशिरापरवनसपर्कद्विलातटेक्रमादूर्ताभावात्तत्त्वव्योनिश्चल स्थित
सद्भवप्रदेशोर्वाचिरिवचल ईषड्वनप्रदेशेपञ्चल अत्यतपनप्रदेशेस्थलमिवाचलश्चस्थितस्तथैवप्राचिनरतिर्धकस्यावरदेहंरूपपुपचकेपुलोत्तरूपाईषड्छोलाअत्यतजाड्या
न्विताचस्थितेत्यर्थ ॥ ६१ ॥ यथाक्वचिद्धर्तमावेनलोलत्वाभावोपिनस्पनाद्व्यत्यव्याघातस्तथास्थावरादिभावेपिनचिद्रूपतास्तीरित्याह ॥ इतद्विति ॥ नोदतिक्राकु ॥ किमद्विरि
तव्यप्रदेशेनभवतिकितुमवत्येवयथातथैवैतरसुरनरतिर्यविकल्पादौचैतन्यमक्षतमित्यर्थः ॥ अथवायजडाजडविकल्पोऽप्यस्तपंचकधर्मएवमचिद्धर्मस्तस्यानिर्धर्मकत्वादि
त्याशयेनाह ॥ पचकहीति ॥ ६२ ॥ पचकेस्यभाववशतर्देहशावहवोविकल्पादृष्टादित्याह ॥ देहादीति ॥ देहायाकारपरिणतपचक्राणधारणार्थीनस्पर्दचेतन्याभ्याजीव
श्चेतनस्तयोजकस्पर्दरोलादिकजडमेव ॥ स्थावरादिशरीरानुवासानिलायीनस्पदिअतश्चेतनमित्यादिव्यवस्थितविकल्पात्स्वभाववशतोदृष्टादित्यर्थः ॥ ६३ ॥

ननस्य स्वात्मना भाव स्वभावे सकयविद्वद्विषयस्वात्मक स्यात् विरोधोद्विषयासोपेक्ष स्वभावस्त्वन्यथापेक्ष यदिस्वीयोभावा स्वभावस्तथाप्यसौस्वभावाप्रसाधेक्षोनरसापेक्ष
नृतिरुपयसपक्षस्यविषयस्यस्वत्वयतिमिसवास्यादितिय र्पयर्पुन्युभयतार्हित्ययास्वभावविद्ययायावधयर्पुन्योनभ्या ताएवद्विषिआहाराभ्युदया ॥ स्वापुनरुक्तनाये
स्यादप्यगतपत्यर्थेनभ्यनाद्वैरुद्धागपयत ॥ षष्ठशीतल्ल्यादिधमपरार्हिमाभ्याद्विधर्मिपरसाक्षमर्वापिदन्तिपुषपकरीषसर्गषपरिदृश्यतदत्यय ॥ स्वभावावितित्यक्त्योप
कर्मण्यपयर्थ ॥ १४ ॥ अथवावाग पनपयन्योभयगतस्यावासनाकथ्यतविकल्पकस्यकथकार्यानुवाहित्वनतत्पराधीनत्वात् किन्तुगृहीतवासनाशानानन्तद्विद्वद्विकल्पभावेन
विस्तरणीयत्वात्नोपयकानांस्थिरपरद्वयपनुयाजनयोभ्यादस्याह ॥ यद्वीतति ॥ तातिरेविकल्पनविरोधयाथोच्येअद्वितीभाष ॥ १५ ॥ अथवातनासामप्यपराध पूष
पुषविद्वद्विषयसदसवासनानुमात्रित्वात् अतआसन्नविद्वद्विषयकल्पनामूलकविविधानुपुसाधिसमितदत्तव्यविद्वद्विकल्पसहस्रेयननुविषयसार्वाविशिमावासनापुषपयनु
वाच पयनुयोक्तव्या स्वभावाद्वापुनरुतनागतांण्यादिविभाष्यादिवोक्तेतिपरिद्वयते ॥ १४ ॥ गृहीतवासनांशानांपुष्टाभावविकारिणा
म् ॥ स्थितय पयरानांदिपोज्ञा पयनुयोजने ॥ २५ ॥ वासनासुविषयंकाहृतोनेतुमितश्रता ॥ पुसाप्राज्ञंनशक्यतेसुखपयनुयोजि
तुम् ॥ १६ ॥ अशुभंवाशुभंवापितेनपयनुयोजयते ॥ मनुद्ववासनचान्यत्यचकसुतवामनम् ॥ १७ ॥ यन्नपयनुयोगस्यफलमनुभुय
त ॥ तनतसप्तयुंजतनाकाशानुशिभि क्षिपत् ॥ १८ ॥ दृष्टाप्रतिष्ठाभेवापापयचरनाहिराशय ॥ विवेकनिष्ठा कीटायाएतस्यावरजग
ना ॥ १९ ॥ मसुमवासनाधेचिपयस्यावरजातय ॥ मयुद्ववासना केचिपयानरसुरादय ॥ २० ॥ सवासनाविला केचिपयैततिर्य
गादय ॥ प्रक्षितवासना केचिपयैतेमोक्षगामिन ॥ २१ ॥ अपस्वास्त्वसवित्सुमनानुध्यादिका रुता ॥ हत्तपादादिसयुर्क संज्ञा प
चयराशिभि ॥ २२ ॥

पानिनुराक्यतत्त्वभावादयदस्याह ॥ वासनादिति ॥ ११ ॥ पुसापयुमेतिपक्त्वात्परादिभाषेयुमेवार्हिभाषेवापयुद्ववासनंमुमवासनंयपयचकतिवति ॥ तेनवासनैवतद्वै
नयपनुपायतदत्यय ॥ १२ ॥ किंचवासनार्पयनुयोजमस्यतस्योपायेयमवतकत्वेनसकलता स्वभावादिपयनुयोगस्यनकिंचित्सकलमस्तीत्याह ॥ यमति ॥ १८ ॥ अतए
ववासनासपपूणास्तताभास्यवापा स्वपराधयोपिगुणयस्यनिष्ठमनिष्ठानुच्छेदायेथेतद्विगुणयनिष्ठा-सपयतेविवेकनिष्ठारोहविभोगादिलेहोअपिकीटायादयनुच्छेदराक्षय
यतदस्याह ॥ यमापति ॥ १९ ॥ अतएववासनास्वापमयोधतारतम्यदेवपयचकपुस्यादार्हिविषयमवित्सुमनानुध्यादयदस्याह ॥ मयुमेतिद्विभाष्या ॥ २० ॥ वासनाभिराषितेना
स्यच्छन्विषतसद्विदा सवासनविद्वता ॥ यमिमावासनास्यकथासन ॥ २१ ॥ वासनावैविध्यदेवदेवनरापिपयचकाराधिराकाशभूमिपमनारविचिन्मयवद्धारक्षमहत्तपाना
रिलक्ष्मिचकर्मदयसपयैरेवरादिपयचकाराधिम स्वाहुत्वासुखमित्तेष्वनरादिपययवद्धारोचिमानानुध्याहकार-पुषयच्छुच्योप्रमाप्यरसनस्वरार्तिकोअतर्वाप्तकरणद्व
पा-संज्ञा संकेतः रुताअनपुष्टा-अप्रियाणिद्विषयस्वभावाद्दृश्यतद्वितिभाष ॥ २२ ॥

तिर्यग्भिः पञ्चादिभिस्तु चत्वारः पादाः शृगेषु च्छेति पक्षिभिस्तु चंचुः पक्षौषु च्छेपादौ चेति सपैस्तु फणाभोगः पुच्छमिति कर्मिकीर्तयामशकादिभिश्च स्वस्ववासनानुरूपव्यवहार
योग्या अवयवादिसकेता कल्पिता इत्यर्थः ॥ ७३ ॥ आद्यतमेष्वेषु च लैर्विकारिभिर्जडैश्च ॥ अधिष्ठानसद्रूपेण तु अचलैरजडैश्च ॥ ७४ ॥ एवं पंचकाख्यलिगभेदानन्तानुपवर्ण्य
तेष्वेकतमस्य कस्यचि कर्मोपासनसमुच्चयानुष्ठानफलसमष्ट्यहंभावग्रामस्य कश्चिदेकः सकल्पपरमाणुरस्य ससारनभोदक्षस्य बीजमित्याह ॥ एवमिति ॥ समष्टिगोचरत्वादिभि
र्यामः सकल्पं भिसकल्पलक्षणाः परमाणु सर्गाख्याणामाकाशदक्षणाणां बीजतेषु च सर्गाकारादक्षेष्टद्रुमानि पंचकानीत्यहोमायेत्यर्थः ॥ ७५ ॥ सर्गाणामाकाशदक्षत्वयदुक्तत

तिर्यगादिभिरप्यन्यैरन्याः संज्ञाः प्रकल्पिताः ॥ स्यावरादिभिरप्यन्यैरन्याः संविदः कृताः ॥ ७६ ॥ इति साधोः स्फुरंती मेचित्राः पंचकरा
शयः ॥ रूपैराद्यंतमध्ये पुचलाचलजडाजडैः ॥ ७८ ॥ एवमैकोभिसंकल्पः परमाणुर्महीपते ॥ बीजमाकाशदक्षणां सर्गाणि तेष्विमा
नितु ॥ ७५ ॥ इन्द्रियाणि च पुष्पादिविषयमोदवर्तिह ॥ इच्छाभ्रमर्योराजंत्यो मंजयश्चंचलक्रियाः ॥ ७६ ॥ लोकांतराणि स्वच्छानि गु
ल्मामूलं समेरवः ॥ पल्लवानोलजलदालतोलालादिशोदश ॥ ७७ ॥ वर्तमानानि भूतानि भविष्यंति च यानि तत ॥ जयंति तान्यसंख्यानि
फलानि रघुनंदन ॥ ७८ ॥ पंचबीजास्त एते हिरामपंचकपादपाः ॥ स्वयं स्वभावाज्जायंते स्वयं नश्यंति कालतः ॥ ७९ ॥ स्वयं नानात्वमायां
तिचिरं जाड्याः स्फुरंति च ॥ स्वविविक्ताः शमंयांति तरंगाद्वववारिधौ ॥ ८० ॥ इतोयांति समुत्सेधमितिोयांति शमंस्वयम् ॥ एते जाड्या वि
वेकाभ्यां तरंगाद्ववतोयधौ ॥ ८१ ॥ ये विवेकवशमा लयंगतारामपंचकविलासराशयः ॥ तेन भूय इह यांति संस्थितिं प्रभ्रमंति जगतीति
रेमुहुः ॥ ८२ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु निर्वाण० पू० चू० पंचकविलासो नामाशीतितमः सर्गः ॥ ८० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥

रुष्णदाभोदादिकल्पनयोपपादयति ॥ इन्द्रियाणीत्यादिना ॥ आदिपदादिन्द्रियावयवेषु पुष्पावयवताप्रयोजितं योज्या ॥ विषयलक्षणेष्वाभोदेषु वर्त्तनशीलं तत्प्रधानमिति याव
त् ॥ चचलानाकर्मिन्द्रियाणां क्रियाः ॥ ७६ ॥ स्वच्छानि स्वर्गादिलोकांतराणि गुल्माविदपाः ॥ समेरवो मेरुसहिताः सर्वे पर्वतामूलम् ॥ ७७ ॥ भूतानि चतुर्विधशरीराणि ॥ तत्
स्य दक्षस्य ॥ ७८ ॥ स्वभावारस्वविवेकशून्यादात्मनः ॥ ७९ ॥ स्वस्माद्विविक्ता विवेकदृष्ट्या दृष्टाः ॥ ८० ॥ श्लोकद्वयोक्तमेव सप्रसाह ॥ इत इति ॥ इतः परादृष्टेः ॥ इतः प्र
त्यगदृष्टेः ॥ ८१ ॥ हेरामये पंचकविलासराशयः आलयनिर्वासनशरपर्वतविवेकवशंगतास्ते इह संसारे भूयो जन्ममरणदेहधारणादिसंस्थितिनयाति इतरेतु जगति यथा पूर्वप्रथ
मत्वेवत्यर्थः ॥ ८२ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० अशीतितमः सर्गः ॥ ८० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

कुरतिभ्याः प्रसंगनरोमोद्वाराप्रकभा ॥ सिद्धिदिदेशोपायाधोयमिद्वययते ॥ १ ॥ यथापाणानिलोपातिद्विद्विजुहल्लिनीपदम् तदासिद्धिद्वेस्तन्भूततन्माधवीजभूरितिबुद्धि
 शक्तिमध्वरत्वापरादनेभूततन्माधवीजभूरित्यास्यस्कूटीकरणपथकस्युत्सूक्ष्मपथकविचारसममयत्वेवरादिसिद्धिबीजपाणाभ्यासोपयुक्तप्रसूतकुहल्लिभ्यापाणापुद्ग
 प्रकाशपरायति ॥ एतदिति ॥ तस्यस्यूतदेहात्मकस्यपथकस्यातरेभूलाधारेतस्यापानार्थीणायाकुहल्लिभ्याभेतस्यलिंगात्मकपथकस्यसीजमुपादानभूतसूक्ष्मपथमपाणपथकक
 पणस्फुरास्यर्थ ॥ १ ॥ साध्याणक्षेपणां स्फुरिताकुहल्लिनीभारतभर्षेणस्वधर्षेणचस्वद स्पर्शसिद्धिद्विप्रकृषककन्याभूलाकलाचिज्जीवोभन सकभ्योबुद्धिरहकार पुपटक
 ङिगद्विस्वारितयानिकलनादिभ्यापराधोयमिद्वयभूततन्मा ॥ साततिविधिभि ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ तस्यस्यराशे प्रधानद्विगतत्पानधिविभ्यदर्याति ॥ अपानतामिति ॥ ५ ॥

श्रावसिष्ठउवाच ॥ ॥ एतत्सर्वकवीजतुकुहल्लिन्यातदतरे ॥ प्राणमारुतरूपेणतस्यास्फुरतिसर्वदा ॥ १ ॥ सांत कुहल्लिनीस्पदस्पर्शस
 विल्ललामला ॥ कलोक्ताकलनंनाशुकथिताचेतनेनचित् ॥ २ ॥ जीवनाज्जीवतायातामननाच्चमन स्थिता ॥ सकलप्राचैवसकलप्रा
 यंधाद्विद्विरितिस्मृता ॥ ३ ॥ अहकारात्मतांयातासैपापुयंएकाभिधा ॥ स्थिताकुहल्लिनीदहजीवशक्तिरनुत्तमा ॥ ४ ॥ अपानतामुपाग
 त्यसतत्तन्प्रवहत्पथ ॥ समानानाभिभध्यस्याउदानास्त्रोपरिस्थिता ॥ ५ ॥ अधस्त्वपानरूपैवमध्योसौन्म्वसर्वदा ॥ पुष्टाप्युदानरूपैव
 पुम स्वस्ववतिष्ठति ॥ ६ ॥ सर्वयत्नमधोयातियदियत्तान्नधायते ॥ तत्पुमान्मृतिमायातितयानिगतयावलात् ॥ ७ ॥ समस्तेवोर्ध्वर्भा
 यातियदियुक्त्यानधायते ॥ तत्पुमान्मृतिमायातितयानिगतयावलात् ॥ ८ ॥ सर्वयात्मनितिष्ठेत्पुच्छेस्वच्छोर्ध्वधोगमगर्भा ॥ तज्जतोर्ही
 यतेव्याधिरतर्कराधत ॥ ९ ॥ सामान्यनाडीवैधुर्यात्सामान्यव्याधिसम्भव ॥ प्रधाननाडीवैधुर्यात्प्रधानव्याधिसम्भव ॥ १० ॥ ॥
 श्रांरामउवाच ॥ ॥ किंविनाशः किमुत्पादा शरीरेस्मिन्मुनीश्वर ॥ आधयोव्याधयश्चैवयथावत्कथयाशुमे ॥ ११ ॥

इतिभेदप्रयोजनाभ्याह ॥ अधश्चि ॥ अपाणननाधेदप्रयोजनवित्पथ ॥ अपानोदानाभ्यामाकृष्यमाणपितृयसौभ्यानिभ्यल्लि ॥ तद्वद्वत्पत्न्यादेवपुष्टाबलवत्प्युज्ज्व
 लितद्वानर्क्षधर्मतास्वर्धेनविघटितलिंगाद्विद्विजुहल्लिनीस्यर्थ ॥ १ ॥ एवमधोवत्तरेपिसाविद्विजुहल्लिनी ॥ सर्वप्रयत्नमिति ॥ यद्विषामान्यद्वन्धानभायतेतर्हीसाजीवसधिवपा
 नदरपासर्धपथपयास्यातथाआकृष्यमाणअधोमार्गेणद्विहयति ॥ किंमतस्तदाह ॥ तद्विधि ॥ ७ ॥ मातुक्तस्यटमाह ॥ समस्तेवेति ॥ ८ ॥ अतएवमाणपापानगतिनिरोधा
 भ्यासेनसर्वाणिप्रमानदरयतद्विधितयेसर्वव्याधिक्षमपत्न्युज्जयसिद्धिरित्याह ॥ सर्वयेति ॥ आत्मनिदेहे ॥ ९ ॥ एकगतप्रधाननाड्याल्लकारवात्सामान्यनाड्याल्लान्नरसपा
 पिनाया समानवत्तयेधेधकफपित्तापुपथपादेधुयमभ्यापारकलधैरतवायुभिर्धैर्यभ्येणाभ्ररसाकर्षणाद्व्यभोगाणांभूतरोगाणांशंसम्भवदित्याह ॥ सामान्येति ॥ १० ॥ कस्मा
 द्विनारोपयतीतिविनाशा ॥ एवमिदमुत्पादा ॥ ११ ॥

तेपानिदृतिरौपधानुनयैस्तात्कालिकोपशमः सुखरूपस्यात्मनःपरिशेषात्सुखं तेषामूलतोज्ञानेनारोमांक्षइत्यर्थः ॥ १२ ॥ मिथ अन्योन्यनिमित्तकत्वात्क्रमसंलग्ने कदाचि
 युगपदुपपन्नाद्वास्तनिमित्तात्समयुगपत् कदाचिसुखातरितेपर्यायेण ॥ १३ ॥ मौल्यमज्ञानतन्मूले ॥ १४ ॥ तत्रआभ्युद्भवनिमित्तान्याह ॥ अतत्त्वज्ञानेति ॥ आक्रमणनि
 पदहस्तविनतदभावादित्यर्थः ॥ तद्विचित्तेतानवस्तिमितवायुप्रायास्वारभ्युद्बहेतुसूक्ष्मतामुत्सृज्यरागद्वेषेषुप्रसक्तेरितिशेषः ॥ १५ ॥ इदमात्मिदनप्राप्तमितिचित्तायाइतिशेषः ॥
 भयशोकानिमित्तप्राप्तौतत्कालीकारोपायापरिज्ञानलक्षणघनमोहदतीतिघनमोहदा ॥ १६ ॥ इदानींशारीरव्याभ्युद्भवहेतूनाह ॥ भृशमित्यादिना ॥ इच्छामौल्यमतिरेतक्रे

श्रीवासिष्ठउवाच ॥ आधयोव्याधयश्चैवद्वयंदुःखस्यकारणम् ॥ तन्निवृत्तिःसुखंविधातत्क्षयोमोक्षउच्यते ॥ १७ ॥ मिथःकदाचि
 ज्ञायेतेकदाचित्सममेवच ॥ पर्यायेणकदाचित्चआधिव्याधिशरीरके ॥ १८ ॥ देहदुःखंविदुर्व्याधिमाध्याख्यंवासनामयम् ॥ मौल्यं
 मूलहितविधातत्त्वज्ञानेपरिक्षयः ॥ १९ ॥ अतत्त्वज्ञानवशतःस्वद्विधाक्रमणंविना ॥ तदितानवमुत्सृज्यरागद्वेषेष्वनारतम् ॥ २० ॥ इ
 दंप्राप्तमिदंनेतिजाड्याद्वाघनमोहदाः ॥ आधयःसंप्रवर्ततेवर्षासुमिहिकाइव ॥ २१ ॥ भृशंस्फुरतीष्विच्छालुमौल्यंचेतस्यनिर्जिते ॥ दु
 रन्ताभ्यवहारेणदुर्देशाक्रमणेनच ॥ २२ ॥ दुष्कालव्यवहारेणदुष्क्रियास्फुरणेनच ॥ दुर्जनासंगदोषेणदुर्भावाद्भावनेनच ॥ २३ ॥ क्षी
 णत्वाद्वाप्रपूर्णत्वान्नाडीनरंध्रसंततौ ॥ प्राणेविधुरतांयातकयेतुविकलीकृते ॥ २४ ॥ दौर्स्थित्यकारणंदोषाद्वाधिर्देहेप्रवर्तते ॥ नद्याः
 प्रावृण्णिदाषाभ्यामिवाकारविपर्ययः ॥ २५ ॥ प्राक्तनीचैहिकीवापिशुभावाप्यशुभामतिः ॥ यैवाधिकासैवतथातस्मिन्याजयतिक्र
 मे ॥ २६ ॥ आधयोव्याधयश्चैवंजायंतेभूतपंचके ॥ कथंशृणुविनश्यतिराघवाणंकुलोदह ॥ २७ ॥ द्विविधोव्याधिरस्तीहसामान्यःसार
 एवच ॥ व्यवहारस्तुसामान्यःसारोजन्ममयःस्मृतः ॥ २८ ॥ प्राप्तेनाभिमतनैवनश्यतिव्यावहारिकाः ॥ आधिक्षयेणाधिभवाःक्षीयंतव्या
 धयोप्यलम् ॥ २९ ॥ आत्मज्ञानंविनासारोनाधिर्नश्यतिराघव ॥ भूयोरज्ज्ववबोधेनरज्जुसर्पोहिनश्यति ॥ ३० ॥

त् ॥ इरन्नादयस्तुवासाः ॥ दुर्देशाः दम्भशानादयः ॥ १७ ॥ दुष्टेषुनिशीथप्रदोषादिकालेष्वशनव्यवायादिव्यवहारेण ॥ दुर्भावाविपसंप्रबन्धाघतस्करादिशंकास्तेषामनस्युद्भाव
 नेन ॥ १८ ॥ नाडीनामन्तरसाप्रवेशेनक्षीणत्वादिगुणरसजातादिप्रवेशेनप्रपूर्णत्वाद्वाविधुरताकफपित्तादिप्रकोपेनव्याकुलताम् ॥ आघातादिनाविकलीकृते ॥ १९ ॥ दौस्थि
 त्यमस्वारभ्यतत्कारणव्याधिःसदेहस्याकारविपर्ययः ॥ २० ॥ साचाधिव्याधिसामग्रीप्राक्तनैहिककर्मानुसारणमिलतीत्याह ॥ प्राक्तनीति ॥ २१ ॥ २२ ॥ सामान्यःपेठव
 सारोदहनश्च ॥ व्याधिरूपतद्वैतव्यवहारःक्षुद्रप्राज्ञोपचलालसादित्सत्सभवश्च ॥ जन्ममयोजन्मादिविक्रियामूलम् ॥ २३ ॥ अभिमतनान्नपानस्त्रीपुत्रादिना ॥ २४ ॥ आ
 धिव्याधिःभूयोभूयसालोकपरिशीलनाद्रज्जुतत्त्वप्रत्ययपर्यतेनावबोधेन ॥ २५ ॥

पादपक्षीसर्वपातद्वीत्यामिव सर्वपापमधिष्यत्तासानां सारम्याधिसक्षयो मूलोच्छेदीत्यभ्य ॥ २६ ॥ साध्याभ्यधियन्ताधियन्ताधय सुविक्लितस्यादित्याराय
नाह ॥ अनाधिमादति ॥ अन्येद्वयपरंपराधर्दिभिविक्लितै ॥ २७ ॥ लोलाकर्कश्वीर्येषु कानम मभाऔपधानीत्यापुपाया बहुभ्यद्वजनादधिगताभ्योपायानि
चिक्लितारासाविषलयाज्ञायतएवेतिशेष ॥ २८ ॥ आधिभ्योप्याधिअमपकारतश्चिक्लितोपायभराम पुच्छति ॥ आधेरिति ॥ इभ्यादीपयाविनरयामपुपुण्यादिरूपयेति
स्वभावावयोरिति ॥ २९ ॥ तदपयमरदुद्रधमकारायाह ॥ विधुरितेआधिभिः सुब्धे ॥ उक्तमर्थदृष्टानेोपपादयति ॥ तथाहीति साधेन ॥ अयपुरोमार्गम

आधिप्याधिविल्लासानांरामसाराधिसक्षय ॥ सर्वपांमूलहाप्रावणनदीवतदवीरिधाम् ॥ २६ ॥ अनाधिजाप्याधयस्तुद्रव्यमन्नशुभक
मं ॥ चिक्लितकादिशाश्रोक्तैर्नश्वत्यन्यैरिहायवा ॥ २७ ॥ ज्ञानमन्त्रौपधोपायावतुश्चाधिगतानिष ॥ त्वयाचिक्लिताशाखाणि किमन्य
दुपदिभ्यते ॥ २८ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ आधे कयमवेद्वाधि कयचसविनश्वति ॥ इव्यादितरयायुक्त्यामन्नपुण्यादिरूपया ॥ २९ ॥
श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ चितोविधुरितेदेह सक्षोभमनुयात्यलम् ॥ तथाहिरपितोजतुरभमेवनपश्वति ॥ ३० ॥ अनवेद्व्यपुरोमानगममा
गमनुधावति ॥ प्रयत्नमगमनुत्स्यशरार्त्तोहरिणोयथा ॥ ३१ ॥ सक्षोभमात्साभ्यमुत्सृज्यवहतिप्राणवायव ॥ देहेजजमविधुनपर्यासीव
सरित्तटे ॥ ३२ ॥ असमंवहतिप्राणेनाहयोयातिविसस्त्वितिम् ॥ असभ्यकस्त्वितेमुपेययावणाश्रमकमा ॥ ३३ ॥ काश्चिन्नाह्यन्नपूर्ण
त्वयातिकार्थश्चरिक्तताम् ॥ प्राणाविधुरितेदेहमवत सरितोयथा ॥ ३४ ॥ कुर्जाणत्वमजीर्णत्वमतिजीर्णत्वमेववा ॥ दोषायेवप्रयात्य
नप्राणसुखदुःकमात् ॥ ३५ ॥ ययाकाष्ठानिनयतिपार्श्वदेशसरिद्रय ॥ तथाजानिनयत्यतप्राणवात स्वनाश्रयम् ॥ ३६ ॥ यान्य
नानिनिरोधेनतिष्ठत्यतश्चरिरके ॥ तान्येवभ्याधितायातिपरिणामस्वभावात् ॥ ३७ ॥ ॥ एवमाधेर्मवेद्वाधिकास्त्याग्नावाच्चनश्वति ॥
ययामन्नोर्विनश्वतिव्याधयस्तत्कमष्टणु ॥ ३८ ॥

॥ २० ॥ ॥ ११ ॥ दार्ष्टान्तिकेपितथैवआधिकास्तसोभाषाणवायव साम्यमुत्सृज्यामार्गेणवहति ॥ यथागजस्यप्रक्षितेनप्रवेशेनसुखानिपयाधिसवतिस्तदेकमार्गेवहतिनद्वत्
॥ २२ ॥ असमविषमम् ॥ विसस्तिर्नकफपित्ताधिपूणताप्रयुक्तमिषमसस्थानताम् ॥ २३ ॥ तदेवाह ॥ कार्थवर्ति ॥ प्राणीराधिविधुरितेसर्वतोविङ्गुलीकृतवेहे ॥ सरितोनाह्य
तोसीव ॥ २४ ॥ २५ ॥ समानाभ्यन्नाप्यवात स्वमाभ्यपर्यवर्तरीरगुक्तान्यन्तानिरसीकृत्यनयति ॥ मध्येतुसमानपुष्यसेतुतमन्वसमनयतीतिप्युनेरितिभाष ॥ २६ ॥ धानुर्वै
पथ्यपरिणामस्वभावात् ॥ २७ ॥ उपसहृदति ॥ अगावात्परिणाम ॥ २८ ॥

दशार्धसिद्धशानापायमाह ॥ प्रसन्नादीत्यादिना ॥ यदारेषकेनययागोप्यमाकटाकुहलिनार्थमिच्छन्नादीमुपज्ञातदन्त्याणमवाहेणार्थकपाटद्वयसहितक्षणास्यकपाट
स्यमर्द्धद्वारागुप्तमितमूर्धन्यावशाताख्यस्थानेनहृत्समाश्रित्यनिमामोहितव्याप्योमगानासिद्धानादीरानभवतीतिपर्याख्या ॥ तथाचभागवतपुनरुक्ते सूत्रम् ॥ मूर्ध्वपोतिवि
सिद्धशानमिति ॥ तद्वाप्य ॥ शिरः कपाटभ्रान्तिच्छिन्नाभास्तरस्याज्योमिस्तप्रसयमात्मिद्धानायावापुषिष्योत्तराट्ठ्याणिदशानमिति ॥ ५० ॥ ५१ ॥ अदिभ्यानार्धद्विधा
कानिनिभाहृतक्षणावृत्तान्तरद्विपद्यर्थः ॥ यदास्मदादीनार्धद्विधायावद्विभ्यानांसातस्यपित्तत्वन्तिकर्षेसिद्धानांत्वनद्वोचरत्सदुर्लभातदानपनीशुभणाचासुपमभासन्निकर्ष
विनायावशात्तदाणपारणमापणसिद्धानांदशानकथमभवेत्तच्चर्काट्ठ्यामित्यर्थः ॥ ५२ ॥ तथैकथमभवेत्स्थिरशमिदप्यस्यावसिष्ठपरिहरति ॥ नकेचनेति ॥ नभवतो नभवत्यतोषामुभूता

वक्षन्नाडाववाहेणशक्तिः कुहलिनोपयटा ॥ धर्तुर्व्येकपानस्यद्वादशागुलमुद्धति ॥ ५० ॥ रेचकेनप्रयोगेनान्धन्तरनिरोधिना ॥ मुहूर्त्त
स्थितिमान्नोतितवाप्योमगदशनम् ॥ ५१ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ दशनकोदंशवक्षन्त्यनयनाशुगणविना ॥ अदिव्यनार्धद्विधाणां
त्वमवश्यमेवेत् ॥ ५२ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ नकेचनमहाबाहोमृचरेणनभवत् ॥ अदिव्येनाश्रिताजानेहस्यत्पुरुषेन्द्रिये ॥ ५३ ॥
विज्ञानादुरसस्येननुद्धिन्नेणराषव ॥ इभ्येन्योमगा भिक्षा स्वन्नवत्सायदा अपि ॥ ५४ ॥ स्वभावलोफनयदत्तद्वत्सिद्धावलोकनम् ॥
रेवलोपविशेषोपसिद्धनामोस्थिरायता ॥ ५५ ॥ मुखाद्विद्वादशातरेचकाभ्यासयुक्तिः ॥ प्राणोच्चिरस्थितिर्नीतेप्रविशत्यपरापुरीम्
॥ ५६ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ वदस्वभावस्यकयवक्षन्नचलसत्त्विति ॥ वक्तरसानुकपाहिदुष्प्रश्नोपिनर्तदिन ॥ ५७ ॥ ॥ श्रीव
सिष्ठउवाच ॥ ॥ शक्तियानुस्वभावास्याययास्फुरतिचात्मन ॥ सगादिपुतयेवासौस्थितियातीतिनिश्चयः ॥ ५८ ॥

विज्ञानाभिमतार्थनिर्मलं नृपुत्रेर्दिग्दर्शक्यनेषायातेषाभानदत्यन्तमृत्तिसत्यमेवन्नयोक्तमिदम् ॥ ५३ ॥ केनतर्हिदृष्टमनतद्वद्वद्विज्ञानादिति ॥ विज्ञानाद्योगाभ्यासस्तु
नयनसः ॥ ५४ ॥ कर्तारमितिप्रश्नारस्यात्तरमाह ॥ स्वभाबलोकेनमिति ॥ स्थिरायतासंवादवरानफलाभावादिभ्यवहारसमार्थतास्वमापेक्षयाविशेषदत्त्यर्थः ॥ ५५ ॥
दशार्धवरापायवशोयेनोपायनसिध्यानातमाह ॥ मुखादिति ॥ द्वादशानिद्रावशागुलिपरिमितमिति ॥ ५६ ॥ प्रियोपसिद्धपानीस्थिरायतेतिपुद्गलनप्रत्यभाषणवहेनृषीभ्य
सहस्यजानामापायमयादानेनयनस्थितित्यपागुहृत्सत्यमेवयदत्तस्पष्टनादुपेक्षानामुत्तराहितनप्रत्यभाषस्यैकस्यनियतस्थितिः कथमनिरामप्युच्छति ॥ षदेति ॥ ५७ ॥ स
त्यस्यदस्यत्येभ्यस्त्यस्यार्थिकोत्सकभ्यप्रयुक्तावलुप्तभावादिनियतिरपिप्रायस्कण्टादवेनप्रत्ययोपेक्षास्तीतिमिसर्वनियतिभागवद्विरोधदत्त्यापायेनप्रायुक्तमेवस्यारप्यवसिष्ठस्तद्व
क्तरमाह ॥ शक्तिरिति ॥ ५८ ॥

कालभेदेनेदेशभेदेनापिबस्तुशक्तेरनियततादृष्ट्याह ॥ अवस्तुत्वादिति ॥ कचिक्कामरूपदेशादौ ॥ शारदंशीसादिफलम् ॥ ५९ ॥ नानाजनानातयाअनियतस्वभावतयास्थि
 तसर्वमेवदमस्त ॥ ब्रह्मसमावेनैवनिवर्तकहृपतान्येनेत्यर्थः ॥ कथर्ताहैवक्नेहृज्वलनादिनियतित्वाह ॥ जामतेइति ॥ प्राणिकर्मतरफलोपभोगव्यवहारार्थमज्ञातब्रह्मेवक
 चित्कालतथातयानियतस्थितिभूत्वाज्जामतइत्यर्थः ॥ ६० ॥ इदानीमणिमाख्यामहिमाख्याचसिद्धिः केनोपायेनसिद्धातीतिराम.पृच्छति ॥ सूक्ष्मेति ॥ नीयतेयोगिनेतिशेष
 ॥ ६१ ॥ अस्यप्रश्नस्योत्तरमुत्तरसर्गोविस्तराद्वर्णयिष्यस्तदुपोद्घातयादेहेअप्रोषोमव्यामिनिरूपयिष्यन्प्राणापानयो.सषर्षादंतरालेजाठराग्निनिष्पत्तौदृष्टातमाह ॥ काष्ठेति ॥
 लेहेद्विधीभाव. ॥ द्वयोप्राणापानयोः ॥ अग्निजटिरः ॥ ६२ ॥ प्राणापानयोः सषर्षणोपपत्तयेअन्योन्याकर्षकत्वेकारणमाह ॥ मासमित्यादिना ॥ कस्तिनस्यदेहयत्रस्यज
 ठरेउदप्रदेशेनाभेहृष्यमवश्रसमिलत्अतएवमिथ श्लिष्टमुखमामाशयपक्काशयमस्राहयहृपस्थूलमासदिविस्थैहृष्यमाकशसस्यैरमास्यैरवोजलेनिमग्नेश्रजार्गैः परस्परश्लि

अवस्तुत्वादविद्यायावस्तुशक्तिरपिकचित् ॥ भिद्यतेदृश्यतेलंगवसंतेशारदंफलम् ॥ ५९ ॥ सर्वमेवभिदं ब्रह्मनानानानातयास्थितम् ॥
 जामतेव्यवहारार्थकेवलंकथितस्थिति ॥ ६० ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ सूक्ष्मच्छिद्रादिगत्यर्थपूरणार्थचरस्ववा ॥ अणुतांस्थूलतांवा
 पिकायोपनीयतेकथम् ॥ ६१ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ काष्ठककचयोः श्लेषाद्यथाछेदः प्रवर्तते ॥ द्वयोः सषर्षणादग्निः स्वभावाज्जा
 यतेतथा ॥ ६२ ॥ मांसंकुयंत्रजठरेस्थितांश्लेषमुखमिथः ॥ ऊर्ध्वाधःसंमिलत्स्थूलद्वंभः स्थैरिववैतसम् ॥ ६३ ॥ तस्यकुंडलिनीलक्ष्मी
 निजोनातंनिजास्पदे ॥ पद्मरागसमुद्गस्यकोशेमुक्तावलीयथा ॥ ६४ ॥ आवर्त्तफलमालेवनित्यंसलसलायते ॥ दंडाहतेवभुजगोसमुन्न
 तिविवर्तिनी ॥ ६५ ॥ द्यावापृथिव्यार्मध्यस्थक्रियेवस्पंदधर्मिणी ॥ संविन्मधुविवोधाकोहृत्पद्मपुटपट्पदी ॥ ६६ ॥ तत्सर्वशक्तिपद्मा
 दिवाह्येनाभ्यंतरैस्तथा ॥ हृदिव्याधूयतेवातैः पञ्चदंमिवाभितः ॥ ६७ ॥

दुरुपलक्षितमधोभसाऊर्ध्ववायुनाचविरुद्धदेशयो कल्पमाणवैतसकुजमिवकपमानंस्थितवर्ततइत्यर्थः ॥ ६३ ॥ अस्तुतिकततस्तत्राह ॥ तस्यैति ॥ तस्यमांसस्याधस्तमज्जा
 भागस्यमूलभागरूपेनजोआस्पदेमूलाधारेप्रागुक्तकुंडलिनीसर्वस्यकार्यकारणसघातस्यप्राणप्रदत्ताहृक्ष्मी. ॥ ६४ ॥ जपकाळेआवर्त्यमानारुद्राक्षादिफलमालेवनित्यमभी
 ष्ठाप्राणापानोद्विरणनिगिरणभ्यासलसलायतेकपेनाव्यक्तरवजनयति ॥ अव्यक्तानुकरणाद्वाचिवहुलमहणात्करोत्यर्थक्यङ् ॥ समुन्नतिरुर्ध्वमुखतानयाविवर्तिनीपरिवर्त्त
 नशीला ॥ ६५ ॥ द्यावापृथिव्योर्मध्यप्राणिनामूर्ध्वाधोगतिहेतुर्वहितनिषिद्धक्रियेवप्राणापानयोहृध्वाधोगतिहेतुत्वात्स्पदधर्मिणी चाक्षुषादिसविल्लक्षणानामधूनारूपादिवि
 षयाखादानाविबोधैर्अर्कैश्चस्थिता ॥ ६६ ॥ शक्तयोज्ञानकर्मादिद्यादिशक्तयः ॥ प्रागुक्तत्स्यममदिपदान्नादीजालचल्हृदिआभ्यंतरैर्वतैस्तयाव्याधूयतेकप्यते ॥ यथावाह्येन
 वातेनतरुपञ्चदद्व्याधूयतेतद्वदित्यर्थः ॥ ६७ ॥

वासभ्यामपदद्विशालसुरतिमप्रवसभावादेववापयोमलधत्काधपापाभादिमदुर्गुणादिचकषलपरीचकोलेनजरयतिमद्वतर्प्यीक्यपिपाणवापयोभुक्तमन्नादिवारयतीत्य
 र्थ ॥ ६८ ॥ अरण्यप्रकारमेवाह ॥ ब्रूतिरेति ॥ तत्पापुक्तद्वस्यनानीमन्नादिपाणवातीराहृन्पयानव्यापयमानलोहकारप्रवेगमरलापते ॥ मरलापयमानस्यतत्सद्विभक्तम्विष्ट
 स्यान्नस्यपयमरसोऽसादृशकल्पाभासांसात्त्वक्त्वचोभेदोमदसोमजामज्जाभ्योस्यीप्यस्थिभ्यशुकमितिबिषिषककार्योभाष्यस्याअन्यापयिणतिरेति ॥ यथावसनेतरोरतन्मिब
 टभीमरसस्यपृष्ठशमजयं पुष्पाणिकलानीत्यादिरितिब्रूवित्यर्थ ॥ ६९ ॥ तत्प्रसमस्यपिपापुन्स्यानेपुमरान्तरपयिणमसिद्धयेपरस्यरसपर्याज्जाठराप्रभिमिकिरलीत्यापयेना
 ह ॥ ब्रूष्यति ॥ आअरण्यनरणपरपरयाश्चरमधगुपयिणामययीतित्यर्थ ॥ ७० ॥ सर्वेहसर्वीयिउदितेनपदीमेतदनकाठामिनाओप्यभेति ॥ ७१ ॥ तस्मैवसर्वदेहभ्यापिनोजाठ
 यद्वह्नोमसुरत्यगस्तभावात्तत्रवायव ॥ बलवन्मृदुयार्त्तिकचिद्भृशकवलयनितत् ॥ ६८ ॥ वातैराहन्ममानततयथादितरलापते ॥ द्रव्यन्या
 न्यतिकार्पणपृष्ठवादिदययातरे ॥ ६९ ॥ देहव्याजरणसर्वरसानांपवनोन्वहम् ॥ जनयत्यग्निमन्योन्यसवपाहनवेणुवत् ॥ ७० ॥ स्वभाव
 शीतवातात्मादेहकनौप्यमेत्यय ॥ उदितेनससर्वांगेभुवनभानुनायया ॥ ७१ ॥ सर्वतोविचरेठस्मिस्तत्तेजस्कारकाकति ॥ द्रव्यग्रहेमभ्य
 मरंयोगिनीचिन्त्यतागतम् ॥ ७२ ॥ तत्प्रकाशमयज्ञानचितितसवयच्छति ॥ येनयाजनलस्यस्यवस्तुनित्यहिदृश्यते ॥ ७३ ॥ तस्याभेर्वा
 दवस्येवजलसशुष्कर्मिधनम् ॥ मांसपकजलवद्वान्यद्वत्सर कोशवाप्तिन ॥ ७४ ॥ यदच्छशीतलवचतदस्यात्मेदुरच्यते ॥ इतीदोरुपरि
 त सोमिरशीपेनौहिदेहक ॥ ७५ ॥ सर्वतूष्णालकैर्किंचित्तेजोकार्प्यमिधविदु ॥ शीतात्प्रकृतुसोमास्समाभ्यामवकृतजनगत् ॥ ७६ ॥
 विधायविधास्वरूपणसर्वसदसदात्मना ॥ जगद्वायेननिवृत्ततदेवविभज्यते ॥ ७७ ॥ सवित्यकाशविधादिसूयमग्निविविदुर्गुधा ॥ असं
 ज्जाह्यतमोविधापाद्भु सोममनीपिण ॥ ७८ ॥

राप्रवृत्त्येतारकाकारेणयोनिरिकयासनकिपतद्वत्स्याह ॥ सर्वमदति ॥ अस्तिप्रदेह ॥ ७१ ॥ तदेनचिदुपणीषत्यमानव्यावहितविषकटसवपयायदर्शनसिद्धिजनयतीत्याह ॥
 तदिति ॥ ७२ ॥ तस्याप्रारिधनमाह ॥ तस्येति ॥ बाहवस्याप्रसायुदजलमिश्रमांसलक्षणे एकजलस्यैरात्मपद्मत्सरसालकोशशायिनस्तस्यजाठरस्याप्रपरिशारीरमन्तरसद्व
 जलसशुष्कज्वलनयोर्धामधनमित्यर्थ ॥ ७३ ॥ देहेरधनभूतमिदंशालक्षणेनविभज्यतेदेहस्यार्धायोमासकसमाह ॥ यदिति ॥ ७४ ॥ बहिरपिजगत्प्रकारोप्यभ्योशैत्य
 जात्याभ्यांवाप्रीपोमासकसममित्याह ॥ सर्वमिति ॥ ७५ ॥ अथवाविज्ञादोमयपयिणसदसदात्मकविधाशबलमग्निवजगत्वाकारेणनिरुत्तनिवितदेवैवमकायाजाह्नात्मनाक
 यपोमरुपेणविभज्यतेमिताह ॥ विधेति ॥ ७७ ॥ तन्विभागमेवैरभूद्वत्स्याह ॥ सविदिति ॥ विधायात्प्रवृत्त्यस्यस्यसिद्धि ॥ आदिविधायापयययीच ॥ ७८ ॥

देहेष्वाजरणं सर्वरसानां पवनो न्वहम् जनयत्यग्निमन्योन्यसंघर्षाद्विन्नेणुवदितित्वदुक्त्या देहविश्वप्रत्यक्षेणाऽप्यादित्या देवाऽऽधीनोऽन्नोदयादिदर्शनाद्विस्त्रिवांश्चात्मनः सोमादुदेतीत्ययमर्थमिषया बुद्धतिशेषः ॥ शेषः स्पष्टः ॥ ७९ ॥ परस्परं पर्यायेण प्रजीयेते जिगीषेते ॥ जेः सति द्वित्वकुत्वयोरभावश्छादसः ॥ अन्तर्गन्तव्यमिति दीर्घः ॥ प्रजीवेतेति पाठेन परस्परमुपजीवत इत्यर्थः ॥ ८० ॥ अनयोर्जन्मवीजाकुरवस्तरसरोपादानकदिवसरात्रिवत्तरस्यरतिमिक्तकच ॥ स्थितिस्तु छायातपसमापरस्योपधातिर्नीत्यर्थः ॥ ८१ ॥ दृष्टा तभेदोपन्यासस्त्यात्पर्यातिरमाह ॥ तुन्येति ॥ युगपदुपलभेच्छायातपस्थितिः पर्यायेणोपलभेदिनरात्रिस्थितिर्दृष्टात इत्यर्थः ॥ ८२ ॥ दृष्टान्तयोः कार्यकारणभावद्वयपरत्वक्षे

॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ वह्निर्वाश्वात्मनः सोमादुदेतीति मुनीश्वर ॥ सोमस्योत्पत्तिमधुनावदमेव दत्तांवर ॥ ७९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ अग्नीषोमीमिधः कार्यकारणे च व्यवस्थिते ॥ पर्यायेण समं चैतौ प्रजीयेते परस्परम् ॥ ८० ॥ जन्मां गवीजांकुरवन्तयादिव सरात्रिवत् ॥ स्थितिश्छायातपसमाकेवलसैतयोर्भवेत् ॥ ८१ ॥ तुल्यकालोपलभं भासावित्यं छायातपस्थितिः ॥ केवलं कोपलभं भाद्व्यास्थितिर्दिवसरात्रिवत् ॥ ८२ ॥ कार्यकारणभावश्च द्विविधः कथितो नयोः ॥ सद्रूपपरिणामोत्थो विनाशपरिणामजः ॥ ८३ ॥ एकस्माद्यद्वितीयस्य संभवं कुरवीजवत् ॥ कार्यकारणभावो सौ सद्रूपपरिणामजः ॥ ८४ ॥ एकनाशो द्वितीयस्य च द्वावो दिनरात्रिवत् ॥ कार्यकारणभावो सौ विनाशपरिणामजः ॥ ८५ ॥ सद्रूपपरिणामस्य च द्वादशक्रमसंस्थितेः ॥ अक्षोपलभादितरत्नमाणं नोपयुज्यते ॥ ८६ ॥ विनाशपरिणामस्य दिनरात्रिक्रमस्थितेः ॥ अभावाप्येकवस्तुस्यो गतो मुख्यप्रमाणताम् ॥ ८७ ॥

व्यवांतरभेदांतरद्वये पितात्पर्यमस्तीत्याह ॥ कार्यकारणभावश्चेति ॥ ८३ ॥ तयोराद्यमुपपादयति ॥ एकस्मादिति ॥ ८४ ॥ द्वितीयमुपपादयति ॥ एकेति ॥ भावउत्पत्तिः ॥ ८५ ॥ आद्ये कार्यदर्शाया कारणसत्वेच्छात्मकोपपदइत्यादिप्रत्यक्षं प्रमाणमित्याह ॥ सद्रूपेति ॥ यद्यप्यनुमानादीनामपि सभावोऽस्ति तथापि प्रत्यक्षसिद्धेर्धनतेऽन्यत्वेन इत्यनुपयोगोक्तिः ॥ तदुक्तन्यायवाच्यस्य ॥ नहिकरिणिदृष्टेर्चाकारेण तमनुमिममतेमिमांशारदिति ॥ सिद्धिसत्त्वेन पक्षतात्त्विकारणाभावादित्याशयः ॥ ८६ ॥ एवं द्वितीयोपि कार्यदर्शायां कारणसत्वे दिवारात्रिनोपलभामहे इत्यनुपलब्धिः प्रमाणमित्याह ॥ विनाशेति ॥ एकवस्तुस्यः एकवस्तुमात्रपाद्विप्रत्यक्षाविरुद्धः ॥ ८७ ॥

ननु कार्यकुर्मकारणमुप्यत नक्तमुत्पन्नकारणस्यतदभिनिवेशलक्षणायाभास्यार्थोदृष्टम् नञप्रकाशनभाष्यशीणस्यदिनस्यरात्रिनिर्माणे आस्थातानां लोकाकृतत्वं एव
राधेरपि नित्यस्य त्वनास्तीत्यभाष्यपरिणामेन कार्यकारणभाषो निमूळ ॥ एवमन्वेतनस्य प्रथमोर्ध्वपटाद्विजयने आस्थासम्भवेति तस्याभ्यन्तनधर्मत्वात् ॥ किंचानुपमर्दिताभ्युत्तिहा
मपटानिष्ययते उपमर्दमुत्तरेण सत्येवति किंसद्वेषेण परिणमत नर्थाप्यपटभ्यतिरिक्ता उभयानुगतान् यन्मात्रमकार्यचित्तप्रवृत्तीयाति ॥ किंच बीजाद्विस्थितनिष्ठान्तरमन्यद
वाभ्युत्पन्नमप्यत ॥ नाय ॥ कुमुदादीनयस्यमात्र ॥ न द्वितीयाधुनीयौ ॥ तथा स्वभावेऽप्यसमर्थापरमुत्पादयितुमसमर्थमितिकावाचोमुक्तिः ॥ यतुर्धत्तुकर्य सर्वानुभवमाधितम्
तिनकस्य विवक्तस्य विवृत्तित्तिर्दिनायावार्कितुल्यभाषत एवमनुस्ययते विनययति चतुर्थीवार्थोर्ध्वपटानां दक्षिणे किं कार्यकारणभाष विवक्तस्यादत्तादिदुर्मुक्तिवार्तिन स्वानुभववि
रोधोद्भावेनेव निरसनीयादस्याह ॥ अनास्थेति ॥ इत्यादिराद्युक्तिर्दुर्मुक्तिस्तद्वादिताः ॥ अवस्यया अवधानेन ॥ स्वानुभूत्यपलागितान्त्वेनापि मिश्रं वषणीया ॥ अनास्थादियुक्ति
शुद्धिरकनत्वादिर्बुद्धिजनयनिवृत्तयोरैककारणभाषलक्षणानुभवसिद्धिद्वितिकयत्तस्याभाष्यपलाय ॥ यदि न जनयति तर्हि तस्यास्वानुभवकलत्रप्रवृत्तौ धियपयानुत्पत्त्युपपत्त्या

अनास्थानां किंकृत्यमित्यापायुक्तिर्वादिना ॥ अवज्ञया बहिष्कार्या स्वानुभूत्यपलापिन ॥ ८८ ॥ अत्यक्षवदभावोपि प्रमेवरधुनतन ॥

अप्रमत्तावोपरितस्तस्य प्रमणा सर्वजगत्तु ॥ ८९ ॥ अभिर्धुमन्तया आगाया प्रयाति पयोदताम् ॥ सद्रूपपरिणामेन तदग्नि सोमकारणम् ॥

॥ ९० ॥ अभिर्नष्टनया शैत्यादसावेव प्रयाति यत् ॥ विनाशपरिणामेन तदग्नि सोमकारणम् ॥ ९१ ॥ सर्माद्युधिपय पीत्वा धूमोद्गारेण वाह

व ॥ पयोदता प्रयातेन तदेव जनयत्यलम् ॥ ९२ ॥ अर्कं भीत्वा निशाना यमाभावात्स्युन भुन ॥ उद्गिरस्य मले पक्षे वृणालमिव सारस ॥ ९३ ॥

सः स्वानुभवविच्छेदभलापदिति ॥ एवमपि रात्रिपरिचरमभाषविकारालान्तराभाषपरिणामेन दिनस्य कारणवित्तिस्वानुभवसिद्धमेव ॥ नवनारागेन भाषविकारः उत्पत्त्यविरतस्या

पिमाद्यधमत्त्वानुभवत् ॥ एवमपि रात्रिपरिचरमभाषविकारालान्तराभाषपरिणामेन दिनस्य कारणवित्तिस्वानुभवसिद्धमेव ॥ नवनारागेन भाषविकारः उत्पत्त्यविरतस्या

दे कारणानवस्थानेदुर्गतिप्रयत्नमदिति मद्रूपभेदोत्पत्तिर्हेतुकोलस्यार्थान्ति अभाषकानतिगौरवप्रतीतिरप्यल्लोभूर्त्वा अवस्ययैव बहिष्कार्यादस्य ॥ ८८ ॥ अनुपलब्धे वा

भाषयस्यैव वारयति ॥ प्रत्यक्षवदिति ॥ पूर्ववत्प्रमाणमेव ॥ नन्वाभाषप्रमाकारणत्वमन्यभनदृष्टमिति धर्मितमप्य ॥ तेजोऽभाषस्य शरीतानुनिर्तोऽपि विधया कारणत्वप्रसिद्धेरि

त्याह ॥ आप्यभाषदिति ॥ ८९ ॥ बहिरप्य सद्रूपपरिणामनसोमकारणत्वमुदाहरति ॥ अग्निरिति ॥ तस्य ॥ ९० ॥ आभाषपरिणामेनापि ननु ददाहरति ॥ अग्निरिति ॥ असीत
प्रियद्वापुषाभाषामिति ॥ यदावा अग्निोद्भाषयति धातुमेवाप्येतीति श्रुते ॥ ९१ ॥ सद्रूपपरिणामेनापि योमयो परस्परकारणत्वमर्कभोवाहरति ॥ सोमस्यादिना ॥ धाहवोवदवा
नत्त्वपयार्थप्रयातेन तदेव जनयत्यलम् ॥ धीराद्युधिपयानादीनामपि रसात्मकसोमरूपत्वत्वात्सर्वप्रययोवाह ॥ ९२ ॥ आभाषास्यामित्याभाषास्यम् ॥ आह्य
यार्तामिविध्या रस्य ध्यामीभावेन पुंसक मत्स ॥ कृष्णपक्षे आभाषास्याप्यर्थादिति मित्यर्थ ॥ अमले शुद्धपक्षे ॥ ९३ ॥

१ अर्धो नष्टमप्यारोप्याद्वापुना भेदयति यदिति पुलाकानि रोपाह ॥ मूलस्यार्थोऽप्युभापुभाषमित्यप्याद्वा लोभधर्माभ्यम् ॥

सोमो मुखमिव शोभमानो यत्र तथा विधवसंतपीष्माणमेप्राणः सोऽप्यावाधुमा मयः प्रपन्नः ॥ १७ ॥
 लिक एव प्राणः सोमस्यापानस्य मुखवादन्यपानादेरुदरे आगमने सति अमृतोपम तद्रसं पीत्वा पीनता गतः स न भवद्वापसर्वनाडी जालागमनाच्छ्रुत्वा ॥ १८ ॥
 नः सोमपरिणाम इत्यर्थः ॥ तदपानेनाजिपृक्षत्तदा वयस्यैषो न स्य पृहति श्रुतेरिति भावः ॥ सोमस्तु रवागमे इति पाठे तु प्राणोऽपि भूतो यजमानप्राणोऽध्वरे अमृतोपम शीत सोम रसपीत्वा
 ते धूमादिमार्गेण सुखस्य स्वर्गस्यागमे अथस्य च द्रसन्निहिता काशलक्षणमार्गपर्वण आगमनाच्च द्रप्याप्यतद्वावप्राप्त कलाभिः स्वशरीरपर्ययतिस एवास्वपौर्णमास्यापीनता गतः पुनः
 सोमपरिणाम इत्यर्थः ॥ धूमादिमार्गश्च द्रभावश्च श्रुत्यैव दर्शितः ॥ अथ यत्रेमे प्रातरि द्यापुर्नैतमिदं युपासते ते धूममग्निमभवंति धूमाद्रात्रिरात्रे परपक्षमपरपक्षाद्या नृषट्दक्षिणेति मा
 सास्तान्नैते सवस्तरमभिप्राप्तुवन्ति मासेभ्यः पितृलोके पितृलोकादाकाशमाकाशाच्च द्रमसमेव सोमो राजा तदेवानामन्यमिति ॥ तस्मिन्नेतस्मिन् न्नो देवाः श्रद्धा जुह्वन्ति तस्या आहुतेः
 सोमो राजा स भवतीति च पचाग्निविद्यायाम् ॥ १४ ॥ यद्विमन्यसे न वायुर्गौरस शोषयति किं लोके रश्मय एव तपि बतितरात्रावप्युष्मरूपेण तेषां सत्त्वादिति तदा त एवोदाहरणमित्याशा
 पूर्वावाह्यतोपमं शीतं प्राणः सोममुखवागमे ॥ अभ्रागमात्पूरयति शरीरं पीनतां गतः ॥ १४ ॥ जलमप्युदपांभोगोपयात्यर्कस्य रश्मिमतान् ॥
 सद्रूपपरिणामेन तज्जलं वद्विकारणम् ॥ १५ ॥ नाशात्मकतया तोयमौष्ण्यत्वादेति ह्यभिज्ञताम् ॥ विनाशपरिणामेन ततोऽप्यं वद्विकारण
 म् ॥ १६ ॥ अग्नेर्विनाशो सद्रूपपरिणामो निशाकरः ॥ इंदोर्विनाशो सद्रूपपरिणामो हुताशनः ॥ १७ ॥ हुताशो नाशमागतस्य सोमो भवति
 वैतथा ॥ दिवसो नाशमागतस्य रात्रिर्भवति वैतथा ॥ १८ ॥ तमः प्रकाशयोऽभ्यायातपयोर्दिनरात्रयोः ॥ मध्ये विलक्षणं रूपं प्राज्ञैरपि न ल
 भ्यते ॥ १९ ॥ संधिरप्यविलोपः स्यादेतयोरेव तद्वपुः ॥ भावाभावेऽप्यैकास्यानिष्ठावेतौ तथैव हि ॥ १०० ॥

येनाह ॥ जलमपीति ॥ उत्कृष्टं मादित्य रश्मिभिरपि भोगे पाने कल्प्यमानेऽपि जलमर्कस्य रश्मिमतान् सद्रूपपरिणामेन याति शुक्लरूपेण तत्रापामनुगमदर्शनात् ॥ यदादित्यस्य लो
 हितरूपतेजसस्तद्रूपयच्छुष्कतदपामिति श्रुतेरिति भावः ॥ १५ ॥ यस्तु न च रौत्यद्रवत्वयोर्नाशौष्ण्ययोश्चोद्भवस्तदशेषविनाशपरिणामिताप्यस्तीति स कीर्णादाहरणमिदमि
 त्याह ॥ नाशात्मकतयेति ॥ १६ ॥ सर्वत्राग्नीषोमात्मके परिणामेऽभयरूपसकीर्णतापि स्रष्टुमदशालक्षयितुं शक्येत्याशयेनाह ॥ अग्रेरिति द्वाभ्याम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ तर्हि तमः
 प्रकाशयोऽभ्यायातपदौ च किमनुगत रूपेन सद्रूपपरिणामता तत्र स्यादिति चेत्तद्वहैव तत्राभिज्ञतमैरपि भूयमाहिकयानलभ्यत इत्याह ॥ तम इति ॥ मध्ये अनुगतं व्यावृत्ततम
 प्रकाशविलक्षणसम्मात्ररूपम् ॥ अथवा मध्येऽप्यौऽभयविलक्षणम् ॥ दिनरात्रयोरेतिसमासात् श्लाघसः ॥ १९ ॥ ननु तमः प्रकाशयोः संधिरुभयविलोपात्मा शून्यरूपस्तत्र
 नोभयविलक्षणार्कचिद्रूपमस्तीत्याशक्याह ॥ संधिरिति ॥ अनयोः संधिरपि अविलोपः अशून्यरूपः स्यात् यतस्तस्य धिरूपमेतयोरेव वपुः परस्परसलमस्तरूपम् ॥ न हि शून्ययोः
 संधेर्नाम भवति नवानिर्निमित्तास्ततोऽशून्यता ॥ कथमर्हि तौ संधौ वत्तौ इति चेत् यथा पूर्वात्तरकालयोर्भावाभावैः ॥ उदाहरणबाहुल्याद्बहुवचनम् ॥ परस्परानिरपेक्ष निरूपणे
 न भावरूपेण सापेक्ष निरूपणेनाभाव रूपेण च तम इदमकाशाभाव रूपमेकमेव वस्तु प्रकाशश्चायतमोऽभाव रूपमेकमेव वस्तु तिसर्वानुभावदेतावेकास्थानिष्ठौ स्थितौ तथैव हि संधाव
 पिवस्येति नाणुमात्रमप्यन्यथा भूतावित्यर्थः ॥ १०० ॥

॥ १०१ ॥ यथाचिरद्विच्छिन्नमभ्यकाराद्यदितामसोराधासयाचिच्छादोभापयतितामसव्यवहारादस्याह ॥ चिरद्वेति ॥ जलमयोर्वैश्वर्यकरद्वारासुयर्षिचस्थितामृतात्मक
कलाभिः केषपणपुष्पागुभायारब्धपरिदृशीनुरिह ॥ १ ॥ चिच्छादोभाप्योराधाम्योवेषमकाराशमकारातया आभिर्भूताभ्यां कलतोऽग्नीषोभात्मकोत्साह ॥ प्रकाशयिषति ॥ १ ॥ बहि
सुयोर्ययात्मनर्दानमरमहस्याचिरादित्योदयाज्जमभ्युल्लग्नोनिहृतिरित्याह ॥ चिरसुयर्षेति ॥ मरस्योदयोयस्यासन्नवोदयतम ॥ २ ॥ मित्रेप्रसगात्मनिजहोसोमदेहदेसति
तत्तादाभ्येनरुद्रस्यचिरसिद्धिस्तुण्यत्तमिवापनानुभातरवत्तस्यैववृत्तीगृह्णात्तस्यपाशास्यत्तमवधेत् ॥ यथानिशीथेअर्धरात्र्यन्तेचरेविलसन्तिनदनुमवेशेनरुद्रर्षीरमभाभरभ्रद
धर्मचंद्रिकातेतस्यभ्यर्धसतयावर्षिचिह्नपुलात्तस्यपाशास्यत्तमवधेतिशरीरीरमभाभरोनासीमिषिर्बजाननुभादिभिभाष ॥ ५ ॥ दृष्टान्ताद्यतिकयोऽप्यर्षस्तकल्लाह ॥
सोमविति ॥ ब्रह्महतेमरिह स्यमभाभरोपिभ्योनजलमयचर्द्धवैषयकदयमिस्फुरूपकरोति ॥ वैहेनुकीचभावेनानुमविष्टाचिह्नैहस्यचिरादाववापुम्भभाभहभावादिनामयाक
द्वाभ्यांचैतन्यजाह्याभ्यांभूतानिप्रस्फुरंतिहि ॥ यथातमभ्यकाराभ्यामहोरात्राभहीतले ॥ १०१ ॥ चिद्रूपजह्रूपाभ्यामारभ्येयजना
स्थिति ॥ जलाह्वताभ्यामिभ्राराशीतातनुरिर्वेदवी ॥ २ ॥ प्रकाशमनलसूयैर्षिद्रूपविद्विराधव ॥ जहात्मकतमोऽरुपविद्विः सोमशरी
रकम् ॥ ३ ॥ चिरसूयैर्निर्मलेदृष्टेनामनस्येदवादयम् ॥ व्योमसूयैर्षहिदृष्टययाकृष्णनिशातम ॥ ४ ॥ सोमदेहेजहदेदृष्टेचिन्मिजेसत्यवद्भ
वेत् ॥ निशीथेविलसत्यन्तेययासौरप्रभाभर ॥ ५ ॥ सोमप्रकटयत्यग्निश्चिह्नैहस्यचिरंप्रभाम् ॥ स्वसविन्मयमिदुश्चिह्नैहस्यैरूपमकंज
म् ॥ ६ ॥ चिन्मिक्किपाल्वनाभासाकेवलानोपलभ्यते ॥ आलोकहवदीपेनदेहेनीवावगम्यते ॥ ७ ॥ चितश्चेत्योन्मुखस्वनलाभस्यैवचसत्त
ति ॥ निभेत्यपायाभुभोलाभोनिवाणवातदेवहि ॥ ८ ॥ अन्योन्यलभ्यसदाक्यावेवंकुक्ष्यप्रकाशवत् ॥ अग्नीषोमाविमौक्षीसयुक्तौदे
हदेहिनी ॥ ९ ॥ अतिशायिनिनिर्वाणेजाल्नेवैवातिशायिनि ॥ अग्नीषोमस्यचैर्वागस्थितिर्भवति केवला ॥ ११० ॥ प्राणोऽग्निरुज्याप्रक
तिरयानश्रुतिलशरी ॥ छायातपवदित्येतौसंस्थितौमुखमगंगी ॥ १११ ॥

रोति ॥ यथाप्रकारायत्तेककल्ललोकाभिभरति ॥ क्षेत्रेभ्योनायाकल्लमभ्यकाराद्यदिभारतेभिभगवद्भवनात् ॥ एषमभ्योप्यभेदेनेतदात्माप्यासादकअक्षयप्रभाभहलाभदुर्भ
वति चिच्छादोभिभ्यधनुष्योहृतेनदस्यादित्यनुभवनुसारिहृत्स्यैरुपभरतिरित्यन्य ॥ ६ ॥ इतोपितस्यादेहपर्मलपमदत्साह ॥ चिदिति ॥ नमयतिस्कोचयतीतिनमउपा
धिसाष्टरूपा ॥ ७ ॥ अक्षानाहतायाचितमेत्योपाप्युन्मुखप्रयानियमरोचनार्थमात्रित्याह ॥ चितदिति ॥ ८ ॥ एषमृक्तरस्याकुक्ष्यशरीरमकाराहृदभ्योप्यस्रवणधीनसुपे
षाभाम्यवहारविषयत्तादिरीहदेहेनाभ्यधोभोनात्मकीकृत्यो ॥ ९ ॥ तयोरेवद्विज्ञाप्रत्येकस्थिति कपसिद्धान्तवाह ॥ अतिशायिनीति ॥ विर्वाणुपाधितिहस्याजानवादि
मौक्षीसिन्धुप्रियाधिनिभास्यतिकेसिदेप्रप्रक्षेपलास्थितिर्भवति जाल्नेवैवातिशायिनिजलशिलादिगोवैद्योऽप्यस्यकेवलास्थितिर्भवतीत्यर्थ ॥ ११० ॥ प्राणोऽग्निरुज्याप्रक
तिरयानलकल्लमनुकमकृतोपयोभापयस्मरयति ॥ प्राचदिति ॥ १११ ॥

तयोः कुड्यालोकादन्योन्यतादात्म्यस्थितिर्दरायति ॥ अपानेइति ॥ १२ ॥ मूलगणकुंडलिनीरूपश्चिदग्निराधारादिकेऽंशतचतुर्दलादिपद्मपत्रस्थंपरादिवैखरीपर्यंतवाचात्मक
तयोः कुड्यालोकादन्योन्यतादात्म्यस्थितिर्दरायति ॥ अपानेइति ॥ १२ ॥ मूलगणकुंडलिनीरूपश्चिदग्निराधारादिकेऽंशतचतुर्दलादिपद्मपत्रस्थंपरादिवैखरीपर्यंतवाचात्मक
म् ॥ त्विषाअर्थप्रकाशनशक्त्या ॥ अनुभूत्याविवक्षापक्षेत्वर्थप्रथाहृपयारूपसूत्या ॥ यथावहिःसूर्यदतिशेषः ॥ १३ ॥ यथासर्गादीमायाशबलब्रह्मसविच्छीतोष्णाहृपिणीब्रह्मांडा
करेणार्मापोभाभिधाप्रामातथावृणाव्यष्टिदेहानासर्गीत्यर्थः ॥ १४ ॥ अस्तेब्रह्माहृमिवशरीरमप्यग्नीषोमात्मककितत कार्यतत्राह ॥ यवेति ॥ यथादिविकृष्णपक्षेअभ्या
त्मासूर्यःसोमस्यशरीताःपचदशकलाःप्रतिपदादितिथियुक्तमेणप्रसतिएकाधुवाख्याचिह्नपापरिशेषयति नत शुक्लपक्षेकमेणोष्णाउद्गिरतिताभि कमेणपूर्वपाणाधुवाकलापूर्ण
सोमोजायते तथाहृदिस्थित प्राणसूर्यापानरूपस्यसोमस्यमुखनासिकाद्वाराप्रविष्टाःशरीताःपचदशकलाप्रसित्वामुखाहृदिर्धुवाख्यामेकाकलापरिशेष्यपुनस्ताउष्णाउद्गिरति
ताभिःसापूर्वभाणावहिरपानाख्यःसोमोजायतेतत्रवह्निःप्राणापानसधिकालःपूर्णमासोहृदित्वमावास्या अतरालदेशेइडाग्निलयोःप्रत्येकमूर्ध्वाधोभागप्रतिशाखानाडीषट्के
प्राणसूर्यस्यप्रवाहोऽयनेमेपादयोद्वादशमासास्तदतरालेसकतयः ॥ अपानसोमस्यप्रवाहचैत्रादयोमासाविष्कभादयोयोगाअन्यानिचपर्वाणिनिष्यथतेइतियोगिनाप्रत्य

अपानेशीतलेसतामेत्सुष्णःप्राणपावकः॥प्रतिर्विबमिवादर्शसचतस्मिंस्तथैवहि ॥ १२ ॥ चिदग्निःपद्मपत्रस्थंसोमंवाचात्मकंत्विषा॥
जनयत्यनुभूत्येहकुड्यालोकेयथावहिः॥ १३ ॥ संस्त्यादौययाकाचिंत्संविच्छीतोष्णरूपिणी॥अग्नीषोमाभिधांप्रातासैवसर्गेनृणामि
ह ॥ १४ ॥ यत्रसोमकलाप्रस्ताक्षणसूर्येणषोडशी॥मुखादितस्मिमात्रंस्यात्तत्रवद्दपदोभव ॥ १५ ॥ नूनंसूर्यपदंप्राप्तोयत्रसोमोहृददं
रे ॥ नूनंकेवलयास्थित्यातत्रवद्दपदोभव ॥ १६ ॥ उष्णमग्निश्चिदादित्यःशैत्यंसोमउदाहृतम् ॥ यत्रैताप्रतिर्विबस्योतत्रवद्दपदोभव
॥ १७ ॥ शरीरेसोमसूर्याग्निस्त्रिंशंतिज्ञोभवानप ॥ तत्रसंक्रांतिकालाहिवाख्यास्तृणसमाःस्मृताः॥ १८ ॥

क्षम् ॥ अन्यैस्तुस्वरोदयादिशास्त्रतोज्ञेयम् ॥ एवस्थितेवक्ष्यमाणदेहाणुतास्थौल्याद्युपयोगिधारणाभेदाःप्रथमत्रिभिःश्लोकैरुपदिश्यते ॥ यत्रमुखाहृदिदेशेसूर्येणप्रस्ताधुवा
ख्यासोमस्यापानस्यषोडशीकलाप्राणोद्गीर्णाभिःकलाभिःपूर्वभाणाक्षणाव्यापूर्णमासीचद्वहवितस्तिमात्रस्यात्तत्रभुशुडोपाख्यानोक्तबाह्यकुभकेनमनोधारणयावद्दप
दस्थिरोभवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ तथायत्रहृदवरेकलाप्राप्तेनकमाद्भ्यमानोऽपानाख्यःसोमोऽमावास्यायाभिवकेवलयाशुद्धिचिह्नप्रधुवाख्यकलात्मिकयास्थित्यातिष्ठतितत्रातःकुं
भकेनवद्दपदोभव ॥ १६ ॥ इदानीमधरेचकेनाधरेकणवाअतरालेप्राणस्योभयतोनिरोधेनविबवप्रतिविबवतुल्यरूपतामापायधारणमाह ॥ उष्णमिति ॥ १७ ॥ यथावसंत
प्रीधमवर्षाशरत्सुकमेणशीतस्यौष्णेनपासात्सोमस्याग्निस्त्रिंशंतिः शरद्धेमताशिशिरेषुकमादौष्ण्यस्यशैत्येनपासादग्नेःसोमसंक्रांतिलेस्त्वयोःसंधीविषुवतौसूर्यस्यचमेषादिषुसंक्रां
तिलेस्त्वयाशरीरेपिअपानरौत्यस्यजठराग्निनापासोमस्याग्निस्त्रिंशंतिः प्राणौष्ण्यस्यवह्निःशैत्येनपासादग्नेःसोमसंक्रातिः सूर्यस्यसकतयस्तृप्राणुक्तास्ताजानातीतितज्ज्ञोभवेतिपू
र्वोक्तधारणागविधिः ॥ प्रासंगिकतज्ज्ञानस्यप्रसिद्धसकतितत्त्वानदानादिकलेभ्यउल्लेखतमफलकीर्तनप्रधानफलनस्तुतिर्वा ॥ १८ ॥

उक्तगणानमनुप्राप्तप्राधिकारिपदस्यपेयराज्ययति ॥ सक्रीतिमिति ॥ कालंअपनंदयात्मकंसहस्रदेहयति ॥ प्राणापानयोर्ध्वानादीरारण्यगुसारिगतिर्भावद्वयश्चनम् ॥ ब
हिमसिद्धेसहस्रेस्थितमिवांतरापियोगोभ्यासाद्यगुप्राप्तस्यसमगुप्राप्तंदाहीवस्तुष्टयविवेकित्तत्तर्हिअभयोमिकथाक्षुरोभसे ॥ परमदुष्टदिष्टारम्यदभ्युपेनोभ्यासगतरेमवत
स्तुमरोभसेदन्तितेकेकप्रवणताविधि ॥ १११ ॥ ॥ इतिध्यासिष्ठमंसात्यपमकारोति० पू० एकमपीतितम सर्वं ॥ ८१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ आपुनास्तूलतोपाया
ज्ञानसाध्यपयोगिन ॥ परकापामिभोगाभ्यवर्धनद्वयुक्तिभि ॥ १ ॥ एवमधीपोबालकस्त्वदेहेपरिह्रायधारणाभ्यासापरिच्छतप्राणमन शरीरस्यसोमसंप्राप्तिसक
मादिरीनोयोमिवेहेस्त्याविवाविद्विप्राप्तिकराभक्तुमतिजानीते ॥ अणुतामिति ॥ १ ॥ तन्मात्राणुत्पन्नमयरेहस्यस्थिलापनायनाभ्युपरिदेशोऽज्जलतोऽजाठरानलम्यद
स्यनलछद्मच्छिन्नहाराभिस्यद्वयकाकारदस्यवर्णिकायापरत्यात्मनआसनगुतीरास्त्वार्थयति ॥ छदीति ॥ अजकोरस्योर्ध्वकर्णकेयोपरि ॥ तदाचरीसिरीयाणामुपनि
पदि तस्यमध्यमज्ञानमिध्यागार्धिमनोभुजममतिजाठरानलमस्तुभूपरे ॥ तस्यमध्योर्ध्वज्जित्वाअधीपोर्ध्वोभ्यवस्थिता मीलनोपदस्यभ्यस्याद्विपुल्लेखेवजास्तरा न्वाहारय
सकातिभुत्तरमयापनमंगसस्यकालतयाविपुवतीयदिदेहवाते॥अतवहिसुमिववेत्तिसिययानुभूततच्छोभसेन्ननपुन परमभ्युपेते ॥ १११
इत्यार्थवा० वा० दे० मोक्षोपायेपुनि० पू० च० अमीपोमविचारणनामैकाशीतितम सर्गं ॥ ८३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥
अणुतास्तूलतांवापिययागच्छतियोगिनाम् ॥ देहेनामतयासम्यगवक्ष्यमाणमिदंशृणु ॥ १ ॥ त्वद्यत्तवक्रकोशोर्ध्वमस्तुरत्यानल क
ण ॥ हेमअमरवत्सोध्यविपुल्लवहवांबुदे ॥ २ ॥ सप्रवर्द्धनसंवित्यावात्यवेवाशुवर्द्धते ॥ सविब्रूतयानूनमकवयातिचोदयम् ॥ ३ ॥ स
ध्याअप्रयमाकांमोवद्विमभ्यागत क्षणान् ॥ गालयत्यखिलसागंदेहेमयथानल ॥ ४ ॥ जलस्पृशंसह्रायुक्तगालयेत्यपदादपि ॥ वा
द्यार्वानलस्पृशास्वतेवलुविशेषत ॥ ५ ॥ सशरीरद्वयपश्चाद्विधूयकापिलीयते ॥ विस्फोभितेनप्राणननीहारावात्ययायथा ॥ ६ ॥ अ
धारनाहीनिर्हीनाभ्योमस्त्येवावशिष्यते ॥ शक्ति कुद्वलिनीवद्वेधुमल्लखेवनिर्गता ॥ ७ ॥

कवतन्वीर्यतामास्तस्यभूपमा तस्या सिन्धायामभ्येपरमात्म्यमवस्थितइति ॥ विपुल्लस्यसाध्यद्वानिबिरेषणपीतत्वमकपयोपनार्यम् ॥ १ ॥ सज्जानलकणम्बद्धनस्यसवि
रयासद्विद्विभ्याप्ययाज्जलमितपार्थनोपायज्ञानेन ॥ सचत्वंधीर्धतानामिहवहवहवतिकिन्तुसविधूयमयाअकमदुरयमकारातिरायमाति ॥ ३ ॥ सध्यायाप्रप्त्युपक्रमेआकारो
मयमभ्युदितोयैकेस्तदास ॥ गालयतिमलिनकरोति ॥ सागहस्रपाशायागसहितवहम् ॥ पार्थिवमभ्यामकाठिभ्यचतुष्पादानजलमगोदपसंहरीत्यय ॥ ४ ॥ एवमपदात्ता
रापयर्धतमपिलयेध्वीकुपार्त तन्मोषणपुसमावस्तुविशेषतःअप्रिलभाविबिरेषाजलस्यस्पृशेत्यनलसहृदसर्गसह सोनल स्पृशत्सर्वीव्यवजलाद्भवत्वोपसहृदपु
स्यमलमभिमलयेरशोपयेत् ॥ एवरीत्यादेहाद्या सप्रवर्द्धनमनोद्वेष्टआनिवाहिकदेहाभावेनविनष्टमन्तिशेष ॥ ५ ॥ एवपार्थिवमप्यचरारीरद्वयविधूयस्थिर सोमिध्विस्फोभि
नेनप्राग्नेयोपसञ्चरकापिलीयते ॥ यदाभाअप्रिलक्ष्णायनिबायुदेवाप्यर्तानिप्युनेरित्यर्थः ॥ ६ ॥ एवार्थानुवर्त्तितरीरान्किरपिपूजाधारस्यद्विपुल्लानादीर्हीनतस्वस्कराशान्यातिप्राहि
करोद्दृष्टाकपयेवतिष्ठतइत्याह ॥ आधाराति ॥ वद्वेर्जितानाधुमल्लेखेव ॥ ७ ॥

तत्र स्थिता च सा कोऽङ्गीकता संकलितमनो बुद्धिमये जीवादिषा दिनालङ्गशरीरे अहं कतिर्यया तथा विधा अंतःस्फुरन् विषयकाशचमत्कारः खेच्छा विहारशक्तिचमत्कारश्च स्यात्
 या विधा सती सूक्ष्मतमे विसनालच्छिद्रे रौला दीचय वैषयविश्वनिर्गतो ज्येन तत्र विश्वनिर्गतीत्यर्थः ॥ कोऽङ्गीकतेति ॥ द्वयोरर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ एवं सूक्ष्मीभावप्रकारमुक्त्वा स्थूली
 भावो नैच्छिकनाशरीरकल्पनाप्रकारमाह ॥ रसेनेत्यादिना ॥ साकुहलिनियोगिनो जीवशक्तिर्वह्नी प्राणुसहजलभागयदामुच्यते तदारसेन सर्वत आपूर्णातेति ॥ यथा तर्था
 चर्मरज्जुविभर्त्तितर्त्रीभारो आहूय श्वर्मविशेष कूपे क्षिप्तो नुना अपूर्णतामेति तद्वत् ॥ १० ॥ एवमसापूर्णां सती प्राणुसहजपाथिवभागयमाकारकर्तुं भावयति योगशक्त्या
 क्रोडोक्तमनो बुद्धिमयजीवाद्यहंकृतिः ॥ अंतःस्फुरन् चमत्काराधुमलेखे वनागरी ॥ ८ ॥ विसंशैलतणे भित्तावुपल्लेदि विभूतले ॥ सा यथा
 योज्यते यत्र तेन निर्गमित्यलंतथा ॥ ९ ॥ संवित्तिः सैव यात्यंगरसाद्यतं यथाक्रमम् ॥ रसेना पूर्णतामेति तं जीभारइवांनुना ॥ १० ॥ रसापूर्णा
 यमाकारं भावयत्याशुततथा ॥ धत्ते चित्रकृतो बुद्धीरेखारामयथाकृतिम् ॥ ११ ॥ दृढभाववशादंतरस्थीन्याप्नोति साततः ॥ मातृगर्भ
 निषण्णे पुण्यसूक्ष्मे वां कुरस्थितिः ॥ १२ ॥ यथा भिमतमाकारं प्रमाणं वेति राषव ॥ जीवशक्तिरवाप्नोति नुमेव दिहृणादिच ॥ १३ ॥ श्रुतं
 त्वया योगसाध्यमणिमाद्यर्थसाधनम् ॥ ज्ञानसाध्यमिदानीं त्वं शृणु श्रवणभूषणम् ॥ १४ ॥ एकं चिन्मात्रमस्तीह शुद्धं सौम्यमलक्षितम् ॥
 सूक्ष्मात् सूक्ष्मतरं शांतं न जगन्नजगत्क्रिया ॥ १५ ॥ तच्चिन्तोत्पलनात्मानं संकल्पोन्मुखतां गतम् ॥ यदा तदा जीवइति प्रोक्तमाविलतां ग
 गतम् ॥ १६ ॥ असत्यमेव संकल्पभ्रमेण दर्शरीरकम् ॥ जीवः पश्यति मूढात्मा बालो यक्षमिवाद्धतम् ॥ १७ ॥ यदा तु ज्ञानदीपेन सभ्यगा
 लोक आगतः ॥ संकल्पमोहो जीवस्य क्षयितेशरदभवत् ॥ १८ ॥ शांतिमायाति देहाय सर्वसंकल्पसंक्षयान् ॥ तदाराधय निःशेषदीपस्तौ
 लक्षये यथा ॥ १९ ॥ निद्राव्यपगमे जंतु र्यथा स्वप्नं न पश्यति ॥ जीवो हि भाविते सत्यतया देहं न पश्यति ॥ २० ॥ अतस्त्वेतत्त्वभावेन जीवो
 देहावृतः स्थितः ॥ निर्देहो भवति श्रीमान् गुरुवीतत्त्वैकभावनात् ॥ २१ ॥ अनात्मनि शरीरादावात्मभाव न मंगयत् ॥ सूर्याद्यालोकदुर्भेदं
 हार्दतद्गुरुणंतमः ॥ २२ ॥ आत्मन्येवात्मभावेन सर्वव्यापि निरंजनम् ॥ चिन्मात्रममलौस्मीति ज्ञानादित्येन नश्यति ॥ २३ ॥

तथा कल्पाधत्ते इत्यर्थः ॥ ११ ॥ तत्रास्थ्यादिकल्पनाप्रकारमाह ॥ दृढेति ॥ मातृगर्भनिषण्णे पुष्कललेपु सुसूक्ष्मा बीजशक्तिरस्थिहस्तपादाद्यकुरस्थिति रिव ॥ १२ ॥ यथा भि
 मतस्तेच्छानुसारिषु भेदादिमहत्तृणाद्यत्वा आकारमवाप्नोति ॥ १३ ॥ योगसिद्धानुसारेण स्थूलसूक्ष्मावभाभिक्कममुक्तमुपसह्यज्ञानसिद्ध्यतद्विलक्षणतव कुपु रमप्रकृतश्चा
 वयति ॥ श्रुमिति ॥ १४ ॥ १५ ॥ चिन्तोत्पत्त्या सेनोपचिनोति ॥ १६ ॥ जीवः पश्यति स एवात्म्यस्थूलभाव इति भावः ॥ १७ ॥ सौक्ष्म्यप्राप्तिकममाह ॥ यदा त्वित्यादिना ॥ १८ ॥
 शांतिबाधम् ॥ १९ ॥ भाविते साक्षात्कृते ॥ २० ॥ २१ ॥ लौकिकसूर्याद्यालोकैर्दुर्भेदनाशयितुमशक्यम् ॥ २२ ॥ केन तस्यादित्येन तन्नाशस्तमाह ॥ आत्मन्येवेति ॥ २३ ॥

अस्यामानसिद्वारविद्वारपात्रादिभ्यस्तुक्तानां भेद्विधिविधौ वाप्यस्यैव अथानसिध्यातीत्याह ॥ अभ्येचेति ॥ २४ ॥ विमुक्ताविपकीटादय ॥ अमृतनाममृत
 वराहाराणाम् ॥ अमृतपयान्माद्विषयनिमित्तमिदं विनिर्दिष्टमात्राविषयताम् ॥ २५ ॥ इति निर्दिष्टातदुशाहरणमुपपन्नो लोके आलोकितामित्यर्थ ॥ २६ ॥ भ्योमनामसाकारात्
 ॥ २७ ॥ सैवास्थनिरतिशया अस्मिन्निर्दिष्टादयमन्याशयनोपपन्न इति ॥ अणिमादीति ॥ अस्यापराकायपरिचयभोग्याभिलक्षणम् ॥ २८ ॥ तथा बोधैर्बुद्धिपरित्यागोपा
 यमाह ॥ रचकम् ॥ उद्भूतबर्हिर्निःसायपरदेयावयो ज्योतावदयदेहस्य ज्योत इति परेणाभ्यय ॥ यथाभासापवनसंकीर्तनपुण्याभोदपवननादाकाश्यामाणो योज्यत इति ॥ २९ ॥
 विरतस्वरउपरतचट काष्ठलाटवद्वन्नमि ॥ परे परदेहो अभवावपित्तस्पर्शभोगुमयत्वजीवो विनिर्बेरयते ॥ यथा आसेषकः पूरुषः करस्य कुभोदकेन यमेवमठरतावाकासे कुनि
 अन्येषां विदितत्मानो सावयतियथैव यत् ॥ तत्तथैवाशुपश्यति दृढभावनया तथा ॥ २५ ॥ दृढभावानुसधानादिमुक्ता अपिराघव ॥ विप
 नयत्पशुनाममृता विपतामपि ॥ २५ ॥ एव यथायदेव हमाभ्यते दृढभावनात् ॥ भूयते हिते तदेवाशु तदित्यालोकितामुहु ॥ २६ ॥ सत्यमाव
 नदृष्टो यदेहो देहो भवत्यलम् ॥ दृष्टस्त्वसत्यभावेन न्योमतां याति देहक ॥ २७ ॥ अणिमादिपदप्रामाण्यज्ञानयुक्तिरिति श्रुता ॥ भवतासाधु
 नारायणयुक्तिमन्यमिमिश्रण ॥ २८ ॥ रेचकाभ्यासयोगेन जीव कुहलिर्नायहात् ॥ उद्भूतयोज्यते यावदाभादपवनार्तिव ॥ २९ ॥ त्वज्य
 ते विरतस्पर्शदेहायकाष्ठलाटवत् ॥ देहोपजीवोपि मतावासे च कद्वदर ॥ ३० ॥ स्यावरजगमेवापि यथा भिमतयेच्छया ॥ मोक्तस्त्वप
 दसम्पन्नजार्वातीर्तिव भवते ॥ ३१ ॥ इति सिद्धिप्रियमुक्ता स्यते चेत्तदुपपुन ॥ प्राविशते स्वमन्यदाययत्नात् विरोचते ॥ ३२ ॥ देहादयस्त
 याधेयान् न्यासवत्यां स्थितानय ॥ संविदाजगदापूर्यसपूर्णस्थीयते यथा ॥ ३३ ॥ ज्ञात्वा सदाभ्युदितमुज्झितदोषमीशो ययद्यथासम
 सिवाद्युतिचिक्काश ॥ प्राप्नोति तत्तदचिरेण तयैव रामसम्पदपदविदुरनावरणत्वमेव ॥ ३४ ॥ इत्यार्पवांवा दे० मो० पुनि० पू०
 सू० अणिमादिलाभयोगोपदेशोनामद्वागीतिवमसर्ग ॥ ८२ ॥

॥ २४ ॥

॥ २५ ॥

॥ २६ ॥

एतन्तमर्वावर्तितद्वारापि यथा भिमतयेच्छया आहृत्य न्यय ॥ ३० ॥ ३१ ॥ इति उक्तरीत्या परदेहे सिद्धिप्रियमुक्ता स्यते न यो गिनातत्पुषतनस्त्वपुर्न स्थित चेत्पुनस्तत्र
 विरयनेनोत्तरपदप्राप्यवादितावनतसत्तावत्कालमपि यत्न इत्यर्थ ॥ ३२ ॥ अथ यो गिना अथ परकायभोगानांतरत्वात् करणधैर्यन्यापादानेन जगदापूर्यदेहादय भ्यस्य
 यनद्वितीयार्थेन यथा ॥ स्यावरजगमसवदेहादिपनिधिवार्थस्तथातीर्थवर्जितास्तयातीर्तव्योपायसत्याविणुणास्तदवच्छिन्नपुच्छशृणानि यवाभ्येत्यस्थितानि पिभ्यामवत्या स्वा
 त्मसंविदासपूर्णप्राप्त्या तया स्थापयत इत्यर्थ ॥ ३३ ॥ उपसहरति ॥ ज्ञात्वेति ॥ ईशोपागीभ्यर्पयत्यन्यो ग्रीवस्थितकाशसंस्थाभ्युदितेतस्य स्वप्रकारा मुज्झितसर्वोपस्वतत्त्वज्ञा
 त्वाय यथासमभिधौ लभितसदचिरात्प्राप्तयेव यथा भोति ॥ पृथगतितत्त्वविज्ञानाभासिद्धौ बुभुक्षयतीकलनावरणत्वमेव निरतिशयानवसम्पदपदविदुरित्यर्थ ॥ ३४ ॥ इति श्री
 वासिष्ठम० धातप्रवचकायनि० पू० प्रारभितमसर्ग ॥ ८२ ॥

॥ २४ ॥

॥ २५ ॥

॥ २६ ॥

चूडालासिद्धिप्रवाशप्रबोधश्चभूतः ॥ गुरुपदेशसाफल्येकिराटाल्यानमीयते ॥ १ ॥ चूडालाएवंप्रागुक्तीत्याप्राणधारणादिधनाभ्यासवतीसतीअणिमादिगुणैश्वर्ययुक्ता
 बभूव ॥ १ ॥ तदैश्वर्यमेवावयुत्प्रपचयति ॥ जगमेत्यादिना ॥ मोहकालुष्यस्यातापत्रयस्यचोपशमादमलशरीरितलाच ॥ २ ॥ तस्याःकायव्यूहादिकल्पनैश्वर्यमाह ॥ क्ष
 णमपीति ॥ अगताअवियुक्ता ॥ राज्येधुराष्ट्रयुजगत्सुभुवनेषुचोवास ॥ ३ ॥ विद्युतापारभाउन्मेपाइवद्योतमानानिभूषणानियस्याः ॥ ४ ॥ ५ ॥ दिशांव्योम्नश्चोदेयावतिभु
 वनरधाणिप्रसिद्धानितानिसर्वाणीत्यर्थः ॥ ६ ॥ सर्वभूतरतज्ञतायासभाषणादिव्यवहारम् ॥ ७ ॥ बहुशःप्रतिबोधधामासेतिव्यवहितेनसबधश्छांदसः ॥ ८ ॥ ९ ॥ यथावेदाध्य
 यनकालेवालोवेदविद्यासर्वगुरुधार्यानुकलार्थप्रकाशनादिगुणशालिनीनवेदतद्वत् ॥ १० ॥ ११ ॥ सर्वासिद्धिशालिन्यास्तस्याश्चेद्वर्तुबोधनेअशक्तिसहस्रैर्येपासिद्धिशून्या
 श्रीवसिष्ठवाच ॥ अणिमादिगुणैश्वर्ययुक्तासानुपभामिनी ॥ एवंबभूवचूडालाधनाभ्यासवतीसती ॥ १ ॥ जगामाकाशमार्गैणिवि
 वेशांबुधिकोटरम् ॥ चचारवसुधापीठंगेवामलशरीतला ॥ २ ॥ क्षणमप्यगताभर्तुर्वक्षसश्चेतसस्तया ॥ सर्वपूवासरारज्येषुलक्ष्मीरिव
 जगत्सुच ॥ ३ ॥ आकाशगामिनीश्यामाविद्युत्सारंभभूषणा ॥ वभ्राममेधमालेवगिरिमालामहीतले ॥ ४ ॥ काष्ठुणोपलंभूतंरंवा
 तमनलंजलम् ॥ निर्विघ्नमविशस्वर्तंतुमुक्ताफलंयथा ॥ ५ ॥ मेरोरुपरिशृङ्गाणिलोकपालपुराणिच ॥ दिव्योमादरंरंधाणिविजहारय
 थासुखम् ॥ ६ ॥ तिर्यग्भूतपिशाचाद्यैःसहनगामरासुरैः ॥ विद्याधराप्सरःसिद्धैर्व्यवहारंचकारसा ॥ ७ ॥ यत्नेनतंचभर्तारिमालमज्ञानान्द
 तंप्रति ॥ बहुशोबोधयामासचूडालानविवेदसः ॥ ८ ॥ कलाविदंभ्रामुंभाचचालेयंयुहिणीमम ॥ इत्येवंकेवलंराजासचूडालांविवेदता
 म् ॥ ९ ॥ एतावतापिकालेनतामवंगुणशालिनीम् ॥ बालोविद्यामिवनृपश्चूडालानविवेदसः ॥ १० ॥ साप्यलब्ध्यात्मविश्रान्तेस्तांसिद्धिश्रि
 यमात्मनः ॥ दर्शयामासनोराज्ञाःशूद्रस्येवमखक्रियाम् ॥ ११ ॥ श्रीरामउवाच ॥ महत्याःसिद्धयोगिन्यास्तस्याअपिशिरिवध्वजः ॥
 यत्नेनप्राप्तोबोधंबुद्ध्यतेत्यःकथंप्रभो ॥ १२ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ उपदेशक्रमोरामव्यवस्थामात्रपालनम् ॥ ज्ञानस्तुकारणंशुद्धा
 शिष्यप्रज्ञैवराघव ॥ १३ ॥ नश्रुतेननपुण्येनज्ञाप्यतेज्ञेयमात्मनः ॥ जानात्यात्मानमात्मैवसर्पःसर्पपदानिव ॥ १४ ॥ श्रीरामउवाच ॥
 एवंस्थितेवाथमुनेकथमेतज्जगत्स्थितौ ॥ क्रमांगुरुपदेशाख्यःस्वात्मज्ञानस्यकारणम् ॥ १५ ॥

रामशक्ते ॥ महत्याइति ॥ तस्याअपि यत्नेन उपदेशप्रयासेन ॥ १२ ॥ तद्विज्ञानार्थसंग्रहमेवाभिगच्छेदित्यादिशास्त्रोक्तमर्थादाव्यवस्थान्मात्रपालनंगुरुकृत उपदेशक्रमेन
 तत्साधनधिकारिण्यप्रज्ञानबलज्ज्ञानयितुशक्नोतीत्यर्थः ॥ प्रज्ञाग्रहणसाधनचतुष्टयसहितप्रज्ञापरम् ॥ १३ ॥ श्रुतेनअनात्मशास्त्रप्रावीण्येन पुण्येनचित्तशुद्धानेगेनकाम्यकर्म
 वर्णेण ॥ अथवाश्रुतेनशाब्देनपरोक्षज्ञानेन ॥ आत्मनस्तत्त्वभूतज्ञेयब्रह्मज्ञायातेइतरवस्तुबन्धविषयीक्रियते ॥ पुण्येनापित्वर्गभोगवन्धविनैवविचारज्ञानजन्यतेकितुनाभ्यावि
 चारेजनितेचरमसाक्षात्कारदृश्यरूढेनात्मनैवात्माआत्मानंजानातीत्यर्थः ॥ सर्वपदानिसर्पइव ॥ इवार्थैवशब्दः ॥ १४ ॥ तर्हिगुरुपदेशाख्यःक्रमःकथंकेनद्वारेण ॥ १५ ॥

नांगुरुणांशिष्यबोधनेशक्तिर्दूरापास्तेति

स्मृत्याऽर्चनीतिरथानप्यायेन विष्णुदेवमत्यकथयणतः प्रत्यसनायादनद्वाराऽगुरुकथदेशाभकारणेतिसिक्तुमसिद्ध किराटोपास्थानमाह ॥ अस्मिन्नेत्यादिना ॥ किराट रवेदवर्णि
 क्त् ॥ १९ ॥ १० ॥ काथयणतस्वीयदृष्टपणतस्तथाभावात् ॥ इथावशोभयामास ॥ १८ ॥ तस्याभ्येयणोपयोगेनैवमभिप्रायमाह ॥ कपर्दकादिति ॥ क्तामेतन्निममद्वेष्टावताऽ
 ननकपर्यन्तकर्त्तव्यकीर्त्यातद्विक्रयाद्यत्वारः कपर्दकाः स्यस्ततोटीनत शर्ततल सङ्गन्ततोद्वेष्टावेतिचेतसाकलयन्निधितयस्य ॥ १९ ॥ अन्त्यार्थमप्यारभ्योदोषोपोगोमूढजन
 भावशानतिर्षिर्भरस्वहिदभ्यन्तङ्गाकलोभमदीनिदुःखपन्थाह ॥ अस्मिन् ॥ २० ॥ २१ ॥ प्राप्ताऽखिललाक्षणद्वय सौष्टारिकभोगयेम शर्ता सर्वद्वारिभ्यापनर्थायस्यताद्वरा
 नयास्थित ॥ २२ ॥ कगद्वयप्यस्यतयात्रिधतद्वय ॥ २३ ॥ तथागुरुपदेशकमाभ्यप्यच्छाब्दपरोक्षमायमभिषिष्यते ॥ अभ्यन्तित्यापरोक्षलभ्यते ॥ २४ ॥ कथमभ्यन्तराह ॥
 ॥ श्रवसिपुटवाच ॥ ॥ अत्यन्तरुपण कश्चिकिराटोघनधान्यावान् ॥ अस्तिविध्याटवीकक्षेकुटुम्बीनाक्षणोयथा ॥ १६ ॥ तस्यैकदानिप
 तितगच्छतोर्विधजगतः ॥ एकावराटिकारामटणजालकसद्वते ॥ १७ ॥ कार्पण्यात्सप्रयत्नेनसर्वदणतुषादिकम् ॥ कपर्दकार्प्यमभि
 तोदुधावदिवसत्रयम् ॥ १८ ॥ कपर्दकाः स्युभवाताचत्वारोदौषकालत ॥ तत शतसहस्रचसहस्रचेतिचेतसा ॥ १९ ॥ कलयन्जगलेदी
 नारात्रिदिवमवर्द्धित ॥ जनहाससहस्राणिधुधुधेनपरंतुस ॥ २० ॥ तनोदिनत्रयस्यातेतनतस्माच्चजगलान् ॥ पूर्णदुर्विषमप्रतिमोलब्ध
 श्रितानमणिमहान् ॥ २१ ॥ तंताप्यनुपुष्टदयः ससमागम्यगृहंसुखम् ॥ प्राप्ताखिलजगद्भूतिशान्तसर्वतयास्थित ॥ २२ ॥ एवयथाकिराटन
 यपदान्वपणेनतत् ॥ रत्नलब्धजगन्मूल्यमहोरात्रमखेदिना ॥ २३ ॥ तथाश्रुतोपदेशेनस्वात्मज्ञानमवाप्यते ॥ अन्त्यदन्विष्यतेचान्यह्यभ्य
 तेहिगुरुकमात् ॥ २४ ॥ ब्रह्मसर्वोद्विष्यतीतंश्रुतादीर्द्वित्रयसंविद ॥ तेनापदेशादनयनात्मतत्त्वमवाप्यते ॥ २५ ॥ गुरुपदेशचविनानात्मत
 ल्गामोभवेत् ॥ केनचित्तामणिलब्ध कपर्दान्वेपणविना ॥ २६ ॥ तत्त्वस्यास्यमहायस्यगुरुकथनगतम् ॥ अकारणकारणतांमणेरि
 वकपर्दक ॥ २७ ॥ पश्चरापवमायेयमोहनीमहतामपि ॥ अन्त्यदन्विष्यतेयत्नादन्यदासाधतेफलम् ॥ २८ ॥ अन्त्यकरोतिपुरुषफलम
 न्यदेवनाम्नेतिविष्णुजगत्सर्वलोकमतेच ॥ तस्मादन्तरंभवस्यजगद्ब्रह्मस्यश्रेयोतिवाहनमसंगमनिच्छयेव ॥ २९ ॥ इ० वा० वा०
 द० भास्वापापेपुनित्वाण० पू० पू० किराटोपास्थानं नाम भयशीतितमस्सर्ग ॥ ८३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥
 ब्रह्म ॥ मृतादिशम्यपणतच्छाब्दवाधाद्विधिययोग्या सविद्विषयसहस्य ॥ गुरुपदेशाच्चशाब्दतत्त्वपरमव्यक्तमते तासांमध्येअत्यन्तस्वच्छन्नमायोभरमदसौनित्यापरो
 क्षमब्रह्मस्युपाप्यबुद्धिस्वच्छन्नामस्तथावोभयपयुक्तमेवोपदेशात्तत्काण्यमित्यथ ॥ १७ ॥ तथाप्याचार्यार्थमाभ्युपयोवेत्येतादियुतेगुरुपदेशावधारकइत्याह ॥ गुरुपदेशोति
 ॥ २९ ॥ अन्त्यपणद्वाराकपर्दकद्वयमनतद्वारागुरुकथयनमकारणमप्यप्यकलदर्शनापकारणतांमत्तय ॥ २० ॥ २८ ॥ एवमकारणमेवगुरुपदेशोपात्ताऽप्रत्यकारण
 सत्त्वत्तास्मिन्मारुतपरोधोपनीतस्यकागद्ब्रह्मस्योपपक्षेक्षय सिध्यतीतिनयमापेक्षेसाह ॥ अभ्यवेति ॥ विष्णुजगत्सुषुप्तस्यावेतोरवयवमूलोऽप्रमतेभ्युपयेन्नस्मादात्मज्ञानतर
 भयस्यपाराह यथोपपनीतस्यकागद्ब्रह्मस्यनुभवासात्तयात्रिच्छयाउपेक्षणेनतिबाह्वनेमेवमप्यद्वत्यथ ॥ २९ ॥ ॥ इ० वा० ता नि पु० भयरीतितमस्सर्ग ॥ ८३ ॥

शिरिष्वजस्यवैराग्यचूडालाश्वत्थाननंवेने ॥ निशित्तैकस्यनिर्याणमदरेस्थितिरीयते ॥ १ ॥ तत्त्वज्ञानरूपपदंविश्रातिस्थानविना ॥ अप्रजानदृष्टसंततिःपुमान्शोकादितमसाअ
धत्वमिव ॥ १ ॥ अभीष्टैरसामतादिभिरुपनीतासुरलादिविभूतिषु ॥ २ ॥ मुक्तइषुर्यस्मैतथाविधोदैवादिद्वेजतुमृगादिव्याधितोभीतोयथाएकानादिपुरतिमेतितद्वत् ॥ ३ ॥
अशेषादिवसकियाःकार्यते ॥ लङ्कोरन्यतरस्यामित्यणौकर्तुर्णौकर्मत्वेकर्मणिल ॥ ४ ॥ परित्राडिवस्थितःसमहाभोगान्श्रियचभोक्तुरिवयते ॥ च.पूर्वाक्यार्थेनसहस्यस

॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ ततःशिरिष्वजोराजातत्त्वज्ञानपदंविना ॥ आजगामपरमोहंतमोधत्वमिवाप्रजाः॥ १ ॥ दुःखाग्निदीपितमना
मनागपिविभूतिषु ॥ तास्वर्भाषोपनीतासुनरेमेघिशिखास्विव ॥ २ ॥ एकातेषुदिगतेषुनिर्झरेषुगहासुच ॥ आजगामरतिजंतुर्मुक्तेषुव्याध
तोयथा ॥ ३ ॥ राघवत्वमिवारोषाःसांवानुनयबोधनैः॥ प्रार्थितःकार्यतेभृत्यमर्होपोदिवसक्रियाः॥ ४ ॥ नित्यमुदामवैराग्यःपरित्राडिव
शांतधीः॥ रिवद्यतेचमहाभागान्सभोक्तुंचश्रियंस्थितः॥ ५ ॥ ददावतितरदानंगोभूमिकनकादिकम् ॥ देवेभ्योब्राह्मणेभ्यश्चस्वजनेभ्य
श्चमानद ॥ ६ ॥ चचारचतपःकर्तुंरुद्धचांद्रायणादिकम्॥परिवभ्रामतीर्थानिवनान्यायतनानिच ॥ ७ ॥ सतथापिविशोकत्वंनमनाग
पिलब्धवान् ॥ अनिधानांखनन्भूमिनिधानार्थीनिधिंयथा ॥ ८ ॥ शान्तिदिवंमहानेषुष्यत्येवकृशानुना ॥ चिंतयाचितयामाससंसा
ख्याधिभेषजम् ॥ ९ ॥ चिंतापरवशोदनोराज्यंस्वस्यविषोपमम् ॥ महाविभवमप्यग्रनापश्यत्खिन्नयाधिया ॥ १० ॥ अथैकदंकांतग
तांजूडालामंकमागताम् ॥ इदंमधुरयावाचासमुवाचशिरिष्वजः॥ ११ ॥ ॥ शिरिष्वजउवाच ॥ ॥ भुक्तराज्यंचिरंकालंभुक्ताविभव
भूमयः॥ अधुनास्मिरिगोणयुक्तागच्छामिकाननम् ॥ १२ ॥ नसुखानिनदुःखानिनापदोनचसंपदः॥ कोढीकुर्वतितन्वांगिमुनिंव
निवांसिनम् ॥ १३ ॥ नदेशभंगसंमोहोनसंप्रामेजनक्षयः॥ राज्यादप्यधिकमन्यसुखंवनिवांसिनाम् ॥ १४ ॥ स्तवकस्तनधारिण्यो
रक्तपद्मवपाणयः॥ मंजरीजालहारिण्योलोलशुभ्रांबुदांशुकाः॥ १५ ॥ स्वपरागांगराणिणयःकृतकौस्तुभमंडनाः॥ आसेव्यकांचनशि
रानितंवतदशोभिताः॥ १६ ॥ तरंगमौक्तिकप्रोतसरिन्मुक्तालतावृताः॥ लतावयस्यावलितामुग्धमुग्धमृगात्मजाः॥ १७ ॥

मुच्चयार्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ देहमनःशोधनकर्तुंरुच्छूचाद्रायणादिकतपश्चकार ॥ ७ ॥ ८ ॥ चिंतयाचितालक्षणेनकशानुना ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ विभवभूमयोवैभवपदानि
॥ १२ ॥ कोढीकुर्वतिलिष्यति ॥ १३ ॥ सुखाधिक्येहेतूनदर्शयति ॥ नदेशेति ॥ १४ ॥ इदानीवनराजीश्वरूडालोपमात्वेनस्त्रीकृत्यवर्णयति ॥ स्तवकेत्यादिपचभिः ॥ प्राये
णसर्वत्ररूपकाणि ॥ १५ ॥ कतानिकुमुमान्येवकौस्तुभानिमडनानियाभिः ॥ आसेव्याःकाचनशिलाएवनिर्तंवतटासैःशोभिताः ॥ १६ ॥ तरगलक्षणमौक्तिकैःप्रोताभिःसरि
न्मुक्तालताभिरावृता ॥ मुग्धमुग्धमृगाएवात्मजाःशिरशोचोयासाम् ॥ १७ ॥

सुधिनम्यानिर्णिषादिदामिकलभाजनादिपानि ॥ पुर्ध्वरापूर्ध्वदहतिपुष्पापूरलतापुष्पबङ्गाद्याणानियासाय ॥ १८ ॥ तदपहरद्वआत्माय ॥ स्वरस्तरममन्त्राद्योपासनाद्वाद्यया
 ता ॥ वनदीप्योवनराय ॥ १९ ॥ २० ॥ अस्मिभ्यनगपनक्षिपयेसम्प्रपणेउत्तमक्षिपरे ॥ २१ ॥ तस्यदेराप्यराद्धीक्षिणासागानापातर्निकाभासक्तिभेषधयोनुरुपतार्ष
 नतानुमम्यभानवसृणाविषालनभ्यापयद्विषालपरीचूडालोपाय ॥ पातत्यादिता ॥ २२ ॥ २३ ॥ यदेरोभाभेदेषसाधेनियाद्य ॥ अस्मदेद्रयोद्येतिबुधचनम् ॥ २४ ॥
 पुष्पाणिधोपनधादिपादुलताद्वृक्षदीपयतिरोमनपुष्पैर्धृतयागुलितयाअरसासह ॥ पुष्पाणिगार्भितार्गभिर्धीनत्वाभ्यरशायामेवपुकेतिभाय ॥ २५ ॥ रक्षस्यराज्यच्छिद्रस्य
 स्वभावाद्दामसौगध्यवितर्णफलभोजना ॥ पदपदश्रेणिनयनापुष्पापूरलतांगिका ॥ १८ ॥ आत्मापस्यदत्तायाताशीतलामलग्ना
 द्रिका ॥ रमयतिवमिवमांवनवीप्योवरानने ॥ १९ ॥ यथाविविकमेकान्तमनोभवतिनिर्दतम् ॥ नतयाशशिर्धियेपुनश्चवर्क्षद्रसयसु
 ॥ २० ॥ अस्मिन्सन्मन्त्रणेतत्त्विनविधेयंकरुमहति ॥ मर्तुर्विषदयतीच्छानिस्वनेपिकुलक्षिय ॥ २१ ॥ ॥ शृङ्गालोवाच ॥ ॥ प्रातकाल
 दृत्तंकार्यराजतेनायनेतरत् ॥ वसतेराजतेपुष्पफलशरदिशजते ॥ २२ ॥ जराजरादेहानांयुक्तोवनसमाश्रय ॥ नयूनांत्वादृशामेवते
 नंतन्मनरोचते ॥ २३ ॥ यौवननमहराजनयावद्वयमुज्जिता ॥ पुष्पैर्धोणेवतरवक्तावच्छोभामहेदहे ॥ २४ ॥ पुष्पधानापुष्पमितजरसा
 सहकाननम् ॥ समग्रहद्विमिप्यामोहसाहवसरोवरत् ॥ २५ ॥ अप्रातकालनृपतेप्रजापालनमुज्जित ॥ राजन्यस्यैवरक्षस्यमहेदो
 सविप्यति ॥ २६ ॥ अन्नामफारिणभूपरोधयतिचवैप्रजा ॥ रोधयतिव्यकार्येभ्यःप्रभुंयस्यापरस्परम् ॥ २७ ॥ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥
 अलभुसलपनाक्षिविधेनामिमतस्त्वमे ॥ विद्विमांगतमेवेतोदूरमेकांतकाननम् ॥ २८ ॥ बालात्वमनवप्रांगिनागंतव्यवनत्वया ॥ पु
 सामर्पेद्विद्वद्विगिर्विगाढ्यावनाश्रय ॥ २९ ॥ समधानवनवासेयोपित कठिनाअपि ॥ काननेपुष्पमंजयंस्सोदृशालिमक्षमा ॥
 ॥ ३० ॥ प्रवत्पापालयत्येहराज्येस्यातव्यमुत्तमे ॥ कुटुम्भारोद्वहनंपत्योयातेव्रतंक्षिय ॥ ३१ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इत्युक्तादयि
 ताराजातामिदुवदनांवशी ॥ उत्तस्थीक्षानुमस्विलदिनकार्यवकारच ॥ ३२ ॥ अयोज्जितप्रजाचेष्टोरविरक्ताचलययी ॥ शिखिष्वजो
 वनमिवसमस्तजनदुर्गमम् ॥ ३३ ॥ सद्धत्यवितर्तकपतमेवानुययीप्रभा ॥ नार्थमावननिष्क्रांतशृङ्गालेवानुरागिणी ॥ ३४ ॥
 विप्रसप्तमिशेष ॥ पृनयापय ॥ ३५ ॥ रोधयतिनिधारयति ॥ २७ ॥ ॥ एवद्विषालितोप्यविषलवैराग्य भिरविषयकलाभमुनयति ॥ अलमिदस्यादिना ॥ ३८ ॥ वनाभ्रयो
 वननरे ॥ ॥ अथद्विगासाययेदुपाय ॥ ३९ ॥ कठिना कठोराप्योपि ॥ यथाकाननेजानाउपवनकलाभ्यः ॥ अथोराअपिपुष्पमंजयं ॥ शालोसोदुमक्षमास्तद्विद्वत् ॥ शका
 लिमितिपाशकानोबलवनोपक्षिणामाटिचकिमिमिप्यास्थेयम् ॥ ४० ॥ यमयकोकमयामकालदृष्टेतिरिगितस्यापिबोधस्यपरिहारस्तदेवकार्येदस्याशयेनाह ॥ गवत्सेति
 ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ उपमययोर्द्विषयेउपमानयोरेपियोज्य ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

धृताव्योमापगास्वस्वीगणयेनथाविधंशर्वसंश्लिष्यतिस्ययमपिकामादालिंगीतिसंश्लेषातयाविधायमुनेवेत्युल्लेखा ॥ १५ ॥ तमाललक्षण
 बालकाअकेयासातासुदिक्षुयमुनाचरिवदर्शनादिवज्योरत्नाहासोदयाकितपरितःकतममलचयथास्यान्तथास्थितासु ॥ इतःप्रभृतिसर्वेषासमम्यतानांतरागणोददशेइत्यत्रस
 वधः ॥ ३६ ॥ दिनश्रीश्वदिननाथश्वतद्वपयोर्द्वपत्योर्द्वोद्यानप्रचुरमैरवेरुसवधिअपरपारउत्तरार्धरुगच्छतोसतोः ॥ ३७ ॥ नयाअर्धैर्धर्मोपतापभोजर्कःपापैस्तन्मिन्नै
 स्तीक्ष्णकैरश्वहातैश्चोच्चित्तैरैवमिदपारनिशानिशनानायकलक्षणयोर्द्वपत्योःरतुभागच्छतोसतोः ॥ ३८ ॥ दिवधूमिर्मुक्तःस्तटोमंगललजानामजालिरिवव्योमलक्षणकु
 ढिमसौधतलेतरागणोददशे ॥ ३९ ॥ स्वनाथान्चेवणेनतदुदयप्रतीक्षयाचश्चातकुमुदादिकुमुमैर्हासवती ॥ यौवनस्तयौवनफलमितिपावत् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ संप्रसुमा
 आययौयामिनीस्थामाभुवनंभस्मधूसरम् ॥ धृतव्योमापगंशर्वसंश्लेषायमुनेवसा ॥ ३५ ॥ दिक्षुसंध्यावदंतानुस्थितासुक्रतमंडल
 म् ॥ तमालबालकांकानुज्योरत्नाहासादयांकितम् ॥ ३६ ॥ गच्छतोरपरंपरंदंपत्योर्भैरवंपदम् ॥ देवोद्यानमयंरतुंदिनश्रीदिननाथ
 योः ॥ ३७ ॥ आगच्छतोरिदंपारंद्वपतीक्ष्णकरोच्चित्तम् ॥ निशानिशानायकयोर्द्वपत्योर्भैरवंपुनः ॥ ३८ ॥ तारागणायददशोविकीर्णा
 व्योमकुट्टिमे ॥ मुक्तोमंगललजानांदिवधूमिरिवांजलिः ॥ ३९ ॥ चंद्राननातमःस्थामाश्रान्तानुकुनुमहासिनी ॥ यामिनीयावन्नंप्रापस
 रोजमुकुलस्तनी ॥ ४० ॥ कृतसंध्यासमाचारःसहचंडालयेष्टया ॥ शुष्वापशयनेभूयोमैनाकइवसागरे ॥ ४१ ॥ अथार्धरात्रसमयेदर्शो
 निःशब्दतांगते ॥ घननिद्राशिलाकोशतिलोनेसकलजने ॥ ४२ ॥ सतस्यांसंप्रसुमायांशयनेकोमलांशुके ॥ भ्रशंनिद्राविमूढायांभ्रम
 यांमिवपंकजे ॥ ४३ ॥ तत्याजदयितांनुमामंकाद्राजाशिरिवध्वजः ॥ स्वैरस्वैरमुखंराहोर्दंशंचांद्रप्रभामिव ॥ ४४ ॥ उत्तस्थौशयनाह्नी
 नवधूकाधीचलंशुकान् ॥ सलक्ष्मीकांतिलोमैर्हरिःक्षीराण्वादिव ॥ ४५ ॥ वीरक्रमार्थंयामीतितन्नैवानुचरव्रजम् ॥ योजयित्वा
 जगामासौपुराविर्गत्यपूर्णधीः ॥ ४६ ॥ राज्यलक्ष्मिनमस्तुभ्यमित्युक्तामडलाद्गतः ॥ विवशोप्राप्तामरणयान्मैकानदइवार्णवम् ॥ ४७ ॥
 घनांधकारगुल्माद्व्याक्षुद्रभूतोषककेशा ॥ सारण्यानीनिशासाधंसमंतेनातिवाहिता ॥ ४८ ॥ प्रातःशून्यामरणयान्मैसर्नात्वाविततंदि
 नम् ॥ सममर्कणकस्याचिद्विश्रामवनावनौ ॥ ४९ ॥

यातस्याचूडालायाभृशंनिद्रयाविमूढायांसत्वाम् ॥ ४३ ॥

यथाराहोर्मुलचद्रमोक्षकालेस्वैरस्वैरशनैःशनैश्चाद्रमापार्चादिशप्रतित्यजतितद्वत् ॥ ४४ ॥ लीनावधूर्यास्मिस्तर्हीनवधूकतयाविधमधीचलमर्धमागोयस्यतयाविधमभ्युक
 पावरणवत्तयस्मिस्तथाविधाच्छयनात्पर्यकात् ॥ लक्ष्म्याःकातिभिःसहिताःसलक्ष्मीकातपोलोलाश्रोर्मयोयस्मिस्तथाविधारक्षीराण्वादिव ॥ ४५ ॥ वीरक्रमश्चोरदुट्टनिप
 हाथानिशाचयान्तवीरक्रमपुवानुचरव्रजयोजयित्वानियुज्य ॥ पूर्णधीर्निस्सह ॥ ४६ ॥ उपाभोपणाम ॥ अरण्यानीमहदरण्यम् ॥ हिमारण्ययोर्महत्वेदित्यानुक् ॥ ४७ ॥
 घनैरधकारसदृशैरधकारलक्षणैश्चगुल्मैराद्व्यासाअरण्यानीनिशाचतनातिवाहिताउत्तीर्णा ॥ ४८ ॥ अर्केणसमविराशामेत्युक्त्याआसायंजगामैवेतिगम्यते ॥ ४९ ॥

नमस्विर्नरतिप्र ॥ ५० ॥ ५१ ॥ अत्यदूरस्थाजनताजनसमुदा जनपदइतिपाद्य ॥ पुराणिषयस्य ॥ ५२ ॥ रदितिसराध्यवहतिवरापणालद्वारासलितानिपाभ्यस्त
 यादिपाभिर्वाभिहितनाबलवतरा यत्नाचारपायस्त्रि ॥ पूर्वेभूताभूतपूर्वादिआध्यमायस्त्रि ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ शाद्वर्तेर्हितिसृणवधरौ रयामे ॥ मन्वरायाह्लरम् ॥ ५५ ॥
 उदमपणशासनरूपमालयम् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ विधिधाताअग्नितिलस्रटमप्यधिकमप्यवहारसाधनजालमिव ॥ ५९ ॥ पुण्याणामुभयसधयम् ॥ फलमूलकुराका
 धरीनामप्युपलक्षणमहत् ॥ हतस्वदीयेदत्यर्थ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ उकमनूपोषधरति ॥ द्नीति ॥ मालवेशरिविष्वज्जतिर्षणितप्रकरणमदीपातकच्छेदिरचितउदजेअत
 भानावदश्रुतायातेतन्नानादिपूवकम् ॥ किंचित्फलादिकमुष्कातांनिनायतमस्विनीम् ॥ १० ॥ पुनःप्रातपुराणुष्वर्भदलानिगिरीन्व
 दी ॥ जवादुह्यययामासरजाद्वादशशर्वरी ॥ ५१ ॥ ततोभंदरशैलस्यतदस्थजनदुग्धमम् ॥ प्रापकाननमलयतदूरस्थजनतापुरम् ॥ ५२ ॥
 रथयणालसलिलवापीयलितपादपम् ॥ शीर्णवेयालयज्ञातभूतपूर्वदिजाश्रमम् ॥ ५३ ॥ क्षुद्रप्राणिविनिर्मुक्तसिद्धसेव्यलतालयम् ॥
 आपुणपादपलतनाणवृत्तिकरैर्फलैः ॥ ५४ ॥ तनेकस्मिन्समेष्टुद्धस्थलसलिलमालितं ॥ शीतलेशादलश्यामस्त्रिधेसफलपादपे ॥ ५५ ॥
 समंजरीभिवर्द्धाभि सचकारोदजालयम् ॥ प्रादृकाल सविपुद्गिर्नीलाभ्ररिवपजरम् ॥ ५६ ॥ मसृण्वेणवदंढफलभोजनमाजन
 न् ॥ अपपात्रपुष्पमांदमक्षमालांकमदलम् ॥ ५७ ॥ कयार्शीतापनोदायधूसर्चिवद्यगाजिनम् ॥ आनीयायोजयत्तस्मिन्मठिकामदि
 रंरुप ॥ ५८ ॥ यत्किंचिदन्यद्वावक्तुयोग्यतापसकर्मणि ॥ तत्तत्रस्थापयामासजरातीवक्रमविधि ॥ ५९ ॥ सुध्यापूर्वजपप्रात प्रहरेस
 तदाकरत् ॥ पुष्पाचयद्वितीयेतुक्कानिदेवाचनंतत ॥ ६० ॥ पश्चादनफलकिंचिदनकंदपिसादिष्व ॥ मुष्कजल्पपरोमूल्यानिनायेकोनि
 शांशर्षा ॥ ६१ ॥ इतिदिवसमखदमदरोपांतकच्छेदिरचितउज्जंतमालवेशोनिनाय ॥ नवत्युतिविलसतनसस्मारकंवास्तुरतितदि
 विवकरान्यलक्ष्म्याहरंति ॥ ६२ ॥ ॥ इत्यापूर्वा० वा० दे० मोक्षोपायेपुनि० पू० षू० शिखिष्वजप्रब्रज्यानामचतुरशीतितम सर्ग० ॥ ८४ ॥
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एवशिखिष्वजपूणर्मठिकायावनेस्थित ॥ इदानींशृणुचूढालासाकिंकतवतीयहे ॥ १ ॥ तत्राद्वरात्रसमयेदूरया
 वंशिखिष्वज ॥ हरिर्णामामसुमेवचूढालाद्युपुष्ययात् ॥ २ ॥ अपश्यत्यतिनिर्दिनाशयनशून्यतागतम् ॥ अभास्करमपूर्णदुशांतशोभ
 निवायरम् ॥ ३ ॥ तत्तस्योर्किंचिदाभ्यनवदनावेदशालिनी ॥ कुसितेवमहावल्लीनिरुत्साहांगपह्रवा ॥ ४ ॥

स्थितस्तत्तत्सर्वदिवसंभूतदिवसाभिनय ॥ मन्वायुगुप्तनययुगर्षिकसासनसम्भार ॥ मण्डलकाङ्क्ष ॥ कवेति ॥ विवेकेच्छदिसुरतिसतिराप्यलक्ष्म्य कृत्वादिदमपिहरतिबाळा
 जननेनमरार्कवशाद्वर्जितकचिरदीप्त्यर्थ ॥ ६१ ॥ ॥ इतिश्रीवसिष्ठप्र० ताल्यर्पणकारोनिर्वाणप्रकरणे ॥ चतुरशीतितम सर्ग ॥ ८४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥
 तादृशपशुद्वयारावाभ्यपणयपिरयानम् ॥ आभ्यर्पणशान्तकोषायधनचापधन्यते ॥ १ ॥ उकमनूपधन्यमाणकययासगमयति ॥ एवमिति ॥ १ ॥ पात्रमुषेतिराकावयोन
 म्रत्याधराआपयतिदेशान्द्रिपादनेतिषोडशार्थम् ॥ २ ॥ एवमितिर्हीनात्यक्त ॥ ३ ॥ कृषिद्वयकारकद्वेगादिजालेअसिका ॥ विरोधवसाभावाकथयिष्याम ॥ ० ॥

॥ ५ ॥ इति चितपावक्ष्यमाणं चितयामासेत्यर्थः ॥ ६ ॥ तदेवाह ॥ तदिति ॥ विधिनशाखेण भर्तव्यप्रकृताप्रथमाणतिः शरणं उद्दिष्टा विहिता ॥ असति हि भर्तारिपुत्रादयोगतिर
तिभावः ॥ ७ ॥ वातरध्वातायननेन ॥ ८ ॥ अन्यद्द्विविधमद्वितीयचंद्रध्वातिम् ॥ ९ ॥ वेतालयोन्मेषसमये निश्चितप्रकाशमानम् ॥ १० ॥ भर्तुर्गोविष्यद्वा विपदार्थजात
म् ॥ ११ ॥ भविष्यदेवप्रकारनिमित्तकालदेशक्रियेयत्ताभ्युदयनि श्रेयसपर्यन्तं विभाज्य चितितवतीत्याह ॥ यथेति ॥ स्फारानिर्दतिर्भूमानद्विध्वातिः ॥ १२ ॥ पुरःस्थितमिव
नप्रसन्नानविमलावभवाकुलतांगता ॥ दिनशोरिव नीहारधूसरासाव्यतिष्ठत ॥ ५ ॥ क्षणशय्योपविष्टैव चिंतयामास चिंतया ॥ कष्टं रा
ज्यं प्रभुस्य त्वावनं यातामहादिति ॥ ६ ॥ तन्मयेहाद्यकिं कार्यं तत्समीपं वज्राभ्यहम् ॥ भर्तव्यगतिरुद्दिष्टा विविधविधिनान्प्रकृतास्त्रियः ॥ ७ ॥ इति
संचित्य भर्तारमनुगंतुं समुत्थिता ॥ चूडालावातरंध्रेण निर्गत्यां वरमाययौ ॥ ८ ॥ बभ्रामांबरमार्गेण वा तस्क्वधेन योगिनो ॥ कुर्वती सिद्ध
सार्थस्य मुखेनात्युदुविभ्रमम् ॥ ९ ॥ ददर्शाय यथा यातं रजौ खड्गधरं प्रति ॥ भ्रमंतमेकमेकं ते वेतालसमयोदितम् ॥ १० ॥ तादृशं प्रति
मालोक्या स्थित्वा गगनकोटरे ॥ भविष्यं चिंतयामास सर्वभर्तुरखंडितम् ॥ ११ ॥ यथा येन यदा यत्र यावत्कार्यं यथोदयम् ॥ यथा च निर्दतिः
स्फारागतव्यातेन राघव ॥ १२ ॥ अवश्यं भवितव्यं तद्भर्तुर्दृष्ट्वा पुरःस्थितम् ॥ तदेव संवादयितुं गमनात्सान्वयवर्त्तत ॥ १३ ॥ आस्तां ममाद्य
गमनं कालेनातिचिरेण हि ॥ मया स्वपार्थगंतव्यं नियतं रेपनिश्चयः ॥ १४ ॥ इति संचित्य चूडालाप्रविश्यातः पुरं पुनः ॥ सुष्वापशयने शंभोः
शिरसि वैदर्वकला ॥ १५ ॥ केन चित्कारणेनासौ गतः संप्रतिभूयति ॥ इति पौरं जनं सर्वमाभ्यास्यातिष्ठदंगना ॥ १६ ॥ राज्ञं रक्षभर्तु
स्तत्क्रमेण समदर्शनात् ॥ यथा कालेन केदारपक्कं कलमगोपिका ॥ १७ ॥ तयोस्तदा वह्नकालादपत्योः स्थितयोस्तथा ॥ अदृष्टान्योन्यमु
खयोराज्यकाननपालयोः ॥ १८ ॥ जगामाथ दिनं पक्षो मासोऽथ ऋतुवत्सरः ॥ शिखिध्वजस्य विपिने चूडालायाः स्वमंदिरे ॥ १९ ॥ बहु
नात्र किमु तेन वर्षाण्यष्टादशांगना ॥ चूडालो वाससदने वनगच्छं शिखिध्वजः ॥ २० ॥ अथ याते पुबहुषु वर्षे पुजरसावृते ॥ शिखिध्वज
महाशैलतटकोटरवासिनि ॥ २१ ॥ भर्तुः कथा च पाकं तदालक्ष्य पालितं चिरात् ॥ तदा तस्याथ याते पुबहुषु पुजरसावृते ॥ २२ ॥ तदा तस्या
त्मकार्पस्य भवितव्यतया तथा ॥ भर्तुः समीपगमने मम कालोऽयमित्यथ ॥ २३ ॥ संचित्य मंदरोपांतं गंतुं बुद्धिचकार सा ॥ चचारान्तःपुरा
द्रात्रौ तारनभसः पथम् ॥ २४ ॥ जगाम वा तस्क्वधेन गच्छंती रे ददर्श सा ॥ कल्पदक्षं शुकच्छत्रं लसत्तवकभूषिताः ॥ २५ ॥

योगबलादपरोक्षदृष्ट्वा सवादयितुं तदनुकूलमाचरितुं प्रतिपादयत् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ कलमगोपिकाशालिपालिका ॥ १७ ॥ अवहृतअगमत् ॥ १८ ॥ कथमगम
त्तदाह ॥ जगामेति ॥ ऋतुसंहितोक्तसरः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ कथायाणारागादिवासनानापाकमालक्ष्य तत्तावत्कालतया पालितमतीक्षितमिति यावत् ॥ तदेत्यादिरुक्ता नु
वादेश्चक्षमाणार्थः ॥ २२ ॥ आत्मकार्पस्य स्वभर्तुर्बोधस्य तथा वक्ष्यमाणप्रकरणस्योपदेशेनैव भवितव्यतया ॥ २३ ॥ ततारपुष्टये ॥ २४ ॥ २५ ॥

१ दत्ते इत्यपि कचित्सादः ॥ दत्ते इति पाठे जगामा उपलक्षितस्येत्यन्वयः ॥ दत्ते इति पाठे शिखिध्वजस्फारसावृते समीपस्य च यः

नारदस्य त्याह ॥ किमाह ॥ बभूवृत्तरारोपयदाह्लगनाथार्थसमुत्कृष्टसेविते आसाभरीयातस्तन्मिरेषेक्षपुत्रभक्षेसभाभ्यनृत्यार्थ ॥ ३६ ॥ राज्यादीनामभोगेभ्य अभोगार्थं क
स्यमन अभूत्तनानिभूत्तनान्तंमप्यसभायये ॥ ३७ ॥ तथाश्वस्यघासनाह्लिकायथापाह्वयनीसुदामाहनदगतासनीनृपुष्यगवशिव्यमेतथासपन्नेतिरोप ॥ एकनिरत आसक्त
अतएवकलात् ॥ नीरसोनिरिच्छ ॥ ३८ ॥ पूर्वमेतराथयवदशानान्निवहाह्वननृपुनरुज्जिष्यदीपाह्व ॥ तथापीति ॥ अस्तेवचिध सन्तथापिद्विषितकातवोत्कटाश्वयोनेनब
दयभाष्यायायनभर्तुमतिमुद्राभ्यतस्वहीहृत्यप्राप्त्यरोपभोगोत्कटयापनपूर्तिभूषणासाह्वयपिष्यविनयविनयकृत्यकृत्योत्तिरोपेनदशानान्निवहाह्वननृपुनरुज्जिष्यदीपाह्व ॥ ३९ ॥

॥ ४१ ॥ यद्यस्माद्धेतोर्भर्तितत्त्वबोधान्मयासमंतल्यरूपमंतर्वाह्यार्थचितितंयस्यतथाविधसंपत्स्यतइतिशेषः ॥ तदेवप्रशंसत्याह ॥ समयेति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अब्दान्मेधाया ॥
वनतरवनमध्यम् ॥ ४४ ॥ पादपातालतानाचस्पदेनवेद्यावनुमेयौगमागमौयस्या ॥ ४५ ॥ योगेनसमाहितचित्तेनेतियावत् ॥ योहारकेयूरादिभूषितःसन्मेरुकातिरभवन्तमे
वअत्रमदरोटजेकशागलादिलक्षणइदरीतिपरेणसबध ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ऋगीशप्रसिद्धरुद्रद्वारपालमिव ॥ ४८ ॥ देवातिथिसमर्चनायपुण्याणिमालांप्रथयतम् ॥ जटाभिर
कितचिह्नितम् ॥ ४९ ॥ अनात्मज्ञताअज्ञानतदात्मकम् ॥ ५० ॥ यतोयस्माद्धेतोर्भर्तप्रियःपतिर्मोहघनेनरुदिक्षुण्णामभिहतामिमादशामभ्यागतस्तस्माद्धेतोरिहास्मि
राज्यएवनिरोध्यामिनिवत्स्यावःसुखंचिरम् ॥ अहोनुचिरकालेनमनोरथमिमंशुभम् ॥ ४९ ॥ अहमासादयिष्यामिचद्रतांसमाचिंति
तः ॥ समग्रानंददंनानामेतदेवोपरिस्थितम् ॥ ४२ ॥ यत्समानमनोवृत्तिसंगमास्वादनेसुखम् ॥ इतिचिंतयतीव्योक्ताचूडालोहंभ्यपर्व
तान् ॥ ४३ ॥ देशानब्दान्दिशतांश्चप्रापमंदरकंदरम् ॥ अदृश्यैवनभःस्थैवप्रविवेशवनांतरम् ॥ ४४ ॥ वात्येवपादपलतास्पंदवेद्यगमा
गमा ॥ वनैकदेशेकस्मिंश्चिरुक्तपणोर्द्विजपतिम् ॥ ४५ ॥ इष्टायोगेनबुबुधेहंतरमिवास्थितम् ॥ हारकेयूरकटककुंडलादिविभूषितः
॥ ४६ ॥ अभवन्मेरुकांतिर्यस्तमेवात्रददर्शसा ॥ कशांगंरुष्णावर्णंचजीणपर्णमिवस्थितम् ॥ ४७ ॥ कज्जलांबुभरस्तातंभंगीशमिवनि
रुद्रहम् ॥ चरींवरधरंशांतमेकाकिनमवस्थितम् ॥ ४८ ॥ स्थलीनिषण्णंपुण्याणिप्रथयंतंजटांकितम् ॥ तमालोक्यानवधांगीचूडाला
पीवरस्तनी ॥ ४९ ॥ किंचिज्जातविषादैवमुवाचात्मनिचेतसा ॥ अहोनुविषमंमौर्ख्यतदनात्मज्ञतात्मकम् ॥ ५० ॥ एवंविधाःसमायांतिद
शामौर्ख्यप्रसादतः ॥ अयंसराजालक्ष्मीवान्यतोमेतिप्रियःपतिः ॥ ५१ ॥ त्वदिमोहघनक्षुण्णामिमामभ्यागतोदशाम् ॥ तदवश्यमिहाद्यै
वनाथंविदितवेद्यताम् ॥ ५२ ॥ नयान्मजनसंदेहोभोगमोक्षश्चयंतथा ॥ इदंरूपपरित्यज्यरूपेणान्येनकेनचित् ॥ ५३ ॥ सकाशमस्य
गच्छामिबोधंदातुमनुत्तमम् ॥ बालेयंममकांतेतिमदुक्तंनकरोत्यलम् ॥ ५४ ॥ तस्मात्तापसरूपेणबोधयामिपतिंक्षणात् ॥ भर्ताकषा
यपाकेनपरिपक्वमतिःस्थितः ॥ ५५ ॥ चेतस्यस्याद्यविमलेस्वतत्त्वंप्रतिबिंबति ॥ इतिसिंचित्यचूडालावभुवद्विजदारकः ॥ ५६ ॥ ईषड्या
नाद्वतान्यत्वंक्षणादंबुतरंगवत् ॥ पपातविपिनेतस्मिद्विजपुत्रकरूपिणी ॥ ५७ ॥ भर्तुरध्याजगामाग्रमंदस्मितलसन्मुरवी ॥ ददर्शद्विजपु
त्रंतपुरोयातंशिखिध्वजः ॥ ५८ ॥

नृदजेअद्यैवअवश्यनाथपतिविदितवेद्यतातथाभोगमोक्षश्चयनयामिप्रापयामीति
परेणान्वयः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ किमर्थमिदंरूपपरित्याज्यतत्राह ॥ बालेति ॥ ५४ ॥ प्रागेवकुतस्तपस्विबोधेणसनबोधितस्तत्राह ॥ भर्तेति ॥ ५५ ॥ द्विजदारकोब्राह्मण
पुत्रः ॥ ५६ ॥ कथंभवत्तदाह ॥ ईषदिति ॥ प्रागुक्ताग्नीषोमभारणान्वितादीषड्यानात् ॥ अन्यत्वंपुंस्त्वम् ॥ ५७ ॥ अपपुरोदेशम् ॥ ५८ ॥

मूर्तिमास्थितपद्मदलनकाविवर्गोराशिर्धातस्य क्वाप्यंगानियस्य ॥ ५९ ॥ ६० ॥ व्यासप्रकोष्ठान्मूर्तिवधादिगुणावहिर्देशीयेन अतएव किंयुक्तामपवादस्तमाप्रधादुपधावन
 लिभाप्रयथाभरपुनर्नादैदयाद्भाववत्प्रगाप्रणाक्षसूत्रप्रणाक्षमातयास्थितमृगपलक्षितम् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ गमस्यग्नयलप्रगापयद्दुपस्यतयाविषमवलपवतमिवास्तिस्य ॥ ६३ ॥
 म॥ ६४ ॥ मरुदभरतप्रस्थानगप्रवाहोत्स्यते ॥ तत्पल्लवमूर्तिवर्धितपूर्णकुलमिषवचलम् ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ पवर्निर्भतविटरमासनम् ॥ करोकोकरातले ॥ ६७ ॥ मुदवस्य
 वनांतरादुपायाततपोमूर्तिमिवास्थितम् ॥ द्रवल्नकगौरोगमुक्ताहारविभूषितम् ॥ ५९ ॥ शुक्लयज्ञोपवीतांगशुक्लावरयुगादतम् ॥
 कमंदलुधरंकांतपुरायातशिखिध्वज ॥ ६० ॥ व्यासप्रकोष्ठदिगुणेनाक्षसूत्रप्रचारुणा ॥ भूमावलप्रगात्रेणकिष्कुमात्रेणचस्थित
 म् ॥ ६१ ॥ पुनलध्याममृधानसालिमालमिवांयुजम् ॥ भासयतप्रदेशतंशारीरीक्षिमंदले ॥ ६२ ॥ कुंडलाभूषितमुरवनवमर्कमिवो
 नितम् ॥ शिलासत्रोतमदारश्रंगस्पर्द्धुमिवाचलम् ॥ ६३ ॥ कांतोपशान्तवपुपमूर्जितविजितोद्विजम् ॥ हिमाभ्रमस्मृतिलकमृपितालो
 कसुन्दरम् ॥ ६४ ॥ मरुदमत्तदालीनपूर्णदुमिववचलम् ॥ तमालोक्यदिजसुतसमुत्तस्यौशिखिध्वज ॥ ६५ ॥ देवपुत्रागमधिवासपरि
 त्यक्तपादुक् ॥ देवपुत्रनमस्कारहृदमासनमास्यताम् ॥ ६६ ॥ इत्यस्यदर्शयामासपाणिनापत्रविष्टम् ॥ ददौचदिजपुत्रस्यपुष्पमुष्टिक
 रंलकरं ॥ ६७ ॥ चंद्रकुमुदसंहस्यत्रालेयमिवपहवे ॥ हरजपुनमस्तुभ्यमितिदिजसुतोवदत् ॥ ६८ ॥ यहीत्वाकुसुमान्मस्माद्विवेशपत्र
 विष्टम् ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ देवपुत्रमहाभागकुतआगमनंकृतम् ॥ दिवससफलोमन्येयत्वामयास्मिदृष्टवान् ॥ ६९ ॥ इदम
 व्यमितपापपुष्पाणामानिमानद ॥ इमाप्रप्रयितामालापृथ्वीमद्रमकुते ॥ ७० ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वापापमर्थ्यचमालां
 पुष्पाणिचानप ॥ शिखिध्वजकादिष्टावेददौद्वेयेययाखिलम् ॥ ७१ ॥ ॥ चूढालोवाच ॥ ॥ सुवद्वनिपरिभ्रांतोभूतलायतनान्यहम् ॥
 त्वत्तपूजाययामात्रामयेयनतयान्यत् ॥ ७२ ॥ पेशलनानुरूपेणप्रअयेणामुनानप ॥ मन्येहनूनमत्यंतचिरजीवीमविष्यसि ॥ ७३ ॥
 शांतेनमनसोदारमारादुन्मुककलनम् ॥ निर्वाणार्थतपरसाधोकक्षितेभृतवानसि ॥ ७४ ॥ असिधाराममंसौम्यशांतवतमिदतव ॥
 स्फूर्तियद्राज्यमुत्सज्यमहावतनिपेवणम् ॥ ७५ ॥

पष्ठेप्रलेयद्विषकणआलमिष ॥ ६८ ॥ ययस्मात्त्वामयास्थिद्वसदृष्टवान्

स्मि ॥ ६९ ॥ ७० ॥ अस्मिदयाबोकेमनकिम्यतिपयाखिलम् ॥ पयाथानतिहर्सापयार्थेअप्ययीभाव ॥ ७१ ॥ नतथाप्यतभासेत्यनुपजयते ॥ ७२ ॥ मप्रयेणविनयेन ॥
 एतैर्हृत्क्षेपेनमुक्ताभिरजीविनाभरतीतिभाव ॥ ७३ ॥ आराहोदुज्जमुक्ताकस्यनाकलसकल्यायस्मिन् ॥ अतएवोदारनिषाणार्थेनपसमुनवात्सचितधानसि ॥ कश्चिदिति
 दृष्टयश्चेतिपात ॥ ७४ ॥ शांतीनामकोपमार्तायतिवनस्थानांवनभृतमिदमहावतनिषण्णमसिपारासप्रभूरमत्यतपधाननिर्वासयेत्यर्थ ॥ ७५ ॥

राज्यत्यागनिर्वाणार्थतपश्चरणयोरज्ञातयोः प्रशंसनायोगात्तस्यतपसा सर्वज्ञतांभावयन् राजा द्विजसुतरूपादिमपदाप्रशंसति ॥ जानासीत्यादिना ॥ लायसेमहाप्रभावइतिशेषः
 ॥ ७६ ॥ अथवाकिंवद्वनासम्यगालोकाद्वीक्षणदेहकातितश्चास्यतेनसिचसीव ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ शृंगेरेरिशिवरम् ॥ अमुनामहत्तमालारूपेण ॥ ७९ ॥ सुमनसांपुष्पाणापत्रदल
 मिवपेठवसुकुमारतेअगम् ॥ ८० ॥ इदपुष्पजातमित्यदृश्यमानवैचित्र्येणसितमथितम् ॥ पिञ्जवधनेकर्मणिक्त ॥ अगेतिसवोधने ॥ तत्तस्माद्देवस्यतवाचर्चनादित्यर्थः ॥ ८१ ॥ दे
 वार्चनादप्यतिथिपूजनमधिकमितितदेकमपिजन्मसाफल्यहेतुस्त्वत्पूजनेतुमेद्वयमपियुगपत्सपन्मिति सुतराज्जीवितसाफल्यमित्याशयेनाह ॥ जीवितमिति ॥ ८२ ॥ तत्तस्मान्म
 शिविव्यजजउवाच ॥ ॥ जानासिभगवन्सर्वदेवस्त्वंकोत्रविस्मयः ॥ श्रियैवलोकोत्तरयाज्ञायसेचिद्गुरुपया ॥ ७६ ॥ एतान्यंगानितेचं
 द्राद्वदितानीतिमेमतिः ॥ अथवाकिंसमालोकाददृतेनेवसिचसि ॥ ७७ ॥ अस्तिमेदयिताकांतापातिमद्राज्यमद्यतत् ॥ तवेवतस्यादृष्टा
 नितान्यंगानीहसुंदर ॥ ७८ ॥ उपशान्तंचकांतंचवपुरापादमस्तकम् ॥ शृंगंशुभ्रांबुदेनेवपुष्पेणाच्छादयामुना ॥ ७९ ॥ निष्कलंकंदुसं
 काशमंगमादित्यतेजसा ॥ मन्येतेभ्लानिमायातिस्ममनःपत्रपेलवम् ॥ ८० ॥ देवार्चनायापचितमिदमित्यसितंमया ॥ अंगत्वदंगसं
 गेनतत्पयातुक्तार्थताम् ॥ ८१ ॥ जीवितंयातिसाफल्यंस्वमभ्यागतपूजया ॥ देवादप्यधिकंपूज्यःसतामभ्यागतोजनः ॥ ८२ ॥ तत्क
 स्त्वंकस्यपुत्रस्त्वंकिमायातांस्यनुग्रहात् ॥ एतन्मेसंशयांछाधिविमलंहेतुसमानन ॥ ८३ ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ राजन्मेशृणुवक्ष्यामि
 यथापृष्टमखंडिनम् ॥ कोनामपरिपृच्छंतांविनीतंवंचयेत्युमान् ॥ ८४ ॥ अस्यास्मिञ्जगतीकोशशुद्धात्मानारदोमुनिः ॥ पुण्यलक्ष्म्यामु
 खेकांतैकपूरतिलकोपमः ॥ ८५ ॥ सकदाचिन्मुनिर्देवोगुहायां ध्यानमास्थितः ॥ तत्रहेमतटेगंगावहत्युरुतरंगिणी ॥ ८६ ॥ मेरुलक्ष्म्यां
 स्फुरद्भाभातिहारलतायथा ॥ एकदानारदमुनिर्ध्यानंतेससरित्ते ॥ ८७ ॥ ध्वनहल्यमश्रौषीहीलाकलकलारवम् ॥ किमेतदित्यसौ
 किंचिज्जातप्रायकुतूहलः ॥ ८८ ॥ हेलयालोकयन्मधामपश्चल्लनगणम् ॥ रंभातिलोत्तमाप्राच्यंनिर्यातंजललीलय ॥ ८९ ॥ क्रीडंतं
 त्यक्तवसनंदेशेपुरुषवर्जिते ॥ कांचनांभाजमुकुलसंकाशैःस्तनमंडलैः ॥ ९० ॥

द्वत्पूजाग्रहणादनतरमितिशेषः ॥ ८३ ॥ पृष्टमनतिकम्पयथापृष्टम् ॥ ८४ ॥ पुण्यलक्ष्म्या कांतरेभ्येमुखेसुरभितरयत्कपूरतिलकंनदुपमायस्य ॥ अनेननारदोगौरागइतिगम्यते
 ॥ ८५ ॥ गुहायामेरेरितिशेषः ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ध्वनतिवलयानियस्मिस्तथाविधलीलाकलकलारवंजलक्रीडाकोलाहलध्वनिम् ॥ संभावनाप्राचुर्यार्थं प्रायशब्दोप्यदंतोस्ति ॥
 तदस्मिन्ननप्रायेसंज्ञायाम् प्रायभवः रूपाखायादितिपाणिनिजैमिनिप्रभृतिभिःप्रयोगात् ॥ ८८ ॥ निर्यातजलाचिर्गतम् ॥ जललीलयाजलसेचनदिक्रीडया ॥ ८९ ॥ ९० ॥

अन्धान्धपरिवर्षिष्ठिनोदितसप्तदितिविधायत् ॥ इतस्येभरसस्य आपूरुनिर्भर भवादिशियसादरोनआभोगेनकातिसस्थनेनआधौरुष्ठमि स्वात्मकस्यकाममदिरस्यस्त
 आशयपुर्नमिनिपरेणाशय ॥ ११ ॥ स्वजलदीपमन्थ्यानिर्मितीलेनप्रतिषिद्धचूरेणसर्वानोभ्यामाभ्योमविलोसिनीभापगामवाकिनीरेह्लाषणपरसप्तप्राहेणतर्जयतन्यभा
 षयतमिधेस्यस्यवा ॥ १२ ॥ मनापुत्रकामस्यअमरोधानेनहनधनेकीटायारयचक्रभूतिर्नितवतदलसौ सेनुनिर्भरोधाहुत्यथेअर्धतगगाभूयेन ॥ १३ ॥ यत् स्वच्छमन्तादस्यो
 न्यारगतोमग्नअत सर्वतअतिर्बितसर्वगसर्वषट्दृष्टसर्वगसत्सवत पाणिपादनस्यवतीविरारोमुसलभितियसिद्धकालात्मन कथ्यतारोग्यमग्न सकाराहुत्यिनिधिश्वरूपमिवास्थित
 नित्य ॥ १४ ॥ विश्वदृष्टरक्षियुनिर्भमवत आलालकत्वश्विभक्तपभीतेनार्जुनेनकोमवाधनुषद्वयनिपुटेनअगवताकालास्थिलोकसप्तपट्टयद्दोलोकाभसाहनुमिद्वयवहनद्वर्षि
 स्ववधनेवर्षातम् ॥ अतस्तमेवकालात्मानसर्वकथनाफलदाह्लात्कथ्यतल्लेनद्वयमिति ॥ वर्षषिट्टयादित्यादिना ॥ वर्षाणिप्रभवाद्य पट्टिसवन्तरावितया स्फुधा यस्य ॥
 परिवेष्टितमन्योन्यफलफातद्वुमंयथा ॥ हुतहेमरसापूरुनिर्भरभोगमासुरे ॥ १५ ॥ कुर्वन्मुरुमि काममदिरस्तभसस्ययम् ॥ निर्मलीक
 तचद्रेणप्यामांध्योमविलोसिनीम् ॥ १६ ॥ लावण्यरसपूरेणतर्जयतमिवापगाम् ॥ प्राकरिर्मरोद्यानरयचक्रैर्मनोभुव ॥ १७ ॥ उत्पया
 पितगगांभुनितयतदसेतुमि ॥ सवन्नहद्वसर्वगविश्वरूपमिवस्थितम् ॥ १४ ॥ प्रतिर्विवितसर्वगमन्योन्यादर्शान्तम् ॥ कालकल्पतरा
 वपवितपास्यस्यपृष्ठवात् ॥ १५ ॥ विविधचतुलताजालाद्दिनश्रीकलिकाकुलत् ॥ आलोकपुष्परजसोजाताद्गगनकानने ॥ १६ ॥ सुर
 ज्जलभग्नोतात्समाभ्येकालवाढकत् ॥ कनलवकटदुस्सपयतिरसान्वितम् ॥ १७ ॥ उद्धृत्यद्दत्तसंपूर्णदलितामोजपृष्ठवम् ॥ आ
 लोललकफेगास्तितारकादिमधुव्रतम् ॥ १८ ॥ अमृतापट्टिधातायकोशसञ्चकारिमि ॥ दुःखापभूतसपानाविकसत्कनकांबुजे ॥ १९ ॥
 पद्मिनीपृष्ठवान्द्येनुमेमेरोगुर्धरात् ॥ शीतलेस्वधुनीतीरतोयोन्युष्टमलेसुरे ॥ १०० ॥

एतेनायमद्वयस्यमासानांशरास्वात्मवर्धुक्तमेव ॥ १५ ॥ मिमिधामिभ्यलक्षणाकृतवोलताकालानिअवतारशास्त्रासमुद्गायत्य ॥ गगनमभ्यन्ताकारस्तुष्टिसंयुक्तनेनद
 नजातत् ॥ १६ ॥ सुरद्विजलमयचन्द्रपरिणामशरीरत्वाज्जलरवौर्देहिभोगाद्यासात् ॥ समाप्यभ्यपूरकमालवाढकमलधालकद्वयोर्मेदावाहालयत्यनधाविधात्कालक
 स्यतार्धप्योद्धृष्टादिवश्वरूपमिवस्थितमितिपूर्वभाष्य ॥ पुनर्ललनामणमवविशिनटि ॥ स्तनेमि ॥ परस्परस्ननलवकटद्वेयुअभोजामुक्तेषुसर्वीद्वयसाभ्यदर्शनप्रयुक्तस्यधंया
 नलाहुद्धृत्यत्वात्कालनासपूर्वद्विजान्धभोजामुक्तेषुपृष्ठवनिनियोगेनपरेणाशय ॥ १७ ॥ अर्धाभ्युत्पथयेयुआलोलाअलकाभूणुनला केरादीयुक्तलाअक्षितारका
 आरितराहालाटिकास्तविभगारुष्मतेर्नरत्भणयश्चमधुधरायममरायसिम् ॥ १८ ॥ पुन कीदृशाललनगणनदाह ॥ अमृतोसादिता ॥ अमृतकलाकोरासंभृकारिमि सुरैर्दे
 रयतस्यपुण्ड्रपट्टपट्टपत्तनानापाशेषिपागायगुरेकाभूतमेरोगुर्धरात्तरेएकभोपसद्वन्तवर्षाविकललापूरुमिवस्थितम् ॥ नभगुमन्दियदुक्तंरुपपत्तयेविशिनटि ॥ इत्याये
 इति ॥ अन्धान्धनिरोधव्यानिअमृतनिधामयोभ्यस्त्यानतामवर्धनापामि ॥ ११ ॥ १०० ॥

इदंशकान्तंखैणस्तीसमूहमालोक्पमुनेर्मनस्तदनंतरमानीदितंप्रभत्तंसनआश्रितोविवेकांशोयेनतथाविधंभूवेतिपरेणान्वयः ॥ १० १ ॥ २ ॥ चित्तेविकारास्तर्वांगेग्राणक्षोभस्तेनस
वर्गिसारस्परतसःस्वलनदन्तमित्याह ॥ वभूवेति ॥ तत्रदृष्टानाह ॥ फलमित्यादिना ॥ ३ ॥ छिन्नक्षतलतावतशारावमूलस्थानंयस्यतथाविधःप्रत्यमस्तरुणःपादप्रोवदादिरिव ॥
उत्तमेतिराजसबोधनम् ॥ ४ ॥ द्विधापातंसयोद्विधावहितविसंशृणालमिवबाणलक्ष्मरभूतोरसःशुकयस्य ॥ राजप्रश्नःस्पष्टः ॥ ५ ॥ ६ ॥ तत्त्वज्ञानामपिप्रबलतरपारब्धेनविवेकां
शनिरोधाक्कदाचिद्विधर्मानुवर्तनमस्यवेत्युत्तरमाह ॥ सर्वस्याएवेत्यादिना ॥ ७ ॥ यावत्स्वातत्त्वनशपर्यंतम् ॥ ८ ॥ सुखदुःखमयत्वमेवदृष्टादैर्दर्शयति ॥ तृप्तादिनेति ॥ ९ ॥

चंद्रविंबकलापूरमेकत्रैवोपसंस्तम् ॥ खैणमालोक्पतकान्तंसहसैवमनोमुनेः ॥ १० १ ॥ अनाश्रितविवेकांशंवभूवानंदितंस्फुरत् ॥ आ
नंदवलितेचित्तेक्षुब्धेप्राणानिलेस्थिते ॥ २ ॥ वभूवतस्यलक्ष्मस्यमदनस्वलितंतदा ॥ फलंरसापूर्णांमिवग्रीष्मांतद्वतोयदः ॥ ३ ॥ प्रत्यप्र
पादपच्छिन्नलतावतद्वोत्तम ॥ अवस्थायकणस्पंदीशशांकद्ववामुनिः ॥ ४ ॥ विसंविधापातमिवगलत्साररसोभवत् ॥ ॥ शिखि
ध्वजउवाच ॥ ॥ तादृशोपिवद्भुजोपिजीवन्मुक्तोप्यसौमुनिः ॥ ५ ॥ निरिच्छोपिनिरागोपिनिकंचिदुपमोप्यलम् ॥ सबाढ्याभ्यंतरंनित्य
माकाशविशदोपिच ॥ ६ ॥ नारदोपिकथंब्रह्मन्मदनस्वलितोभवत् ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ सर्वस्याएवराजर्षभूतजातेर्जगन्त्रये ॥ ७ ॥
देवादेरपिदेहोयद्व्यात्मैवस्वभावतः ॥ अज्ञमस्त्वथतज्ज्ञंवायावत्स्वांतंशरीरकम् ॥ ८ ॥ सर्वमेवजगत्पंगसुखदुःखमयंस्मृतम् ॥ तस्या
दिनापदार्थनकेनचिद्वर्धतेसुखम् ॥ ९ ॥ आलोकद्वदीपेनमहांबुधिरिवेदुना ॥ क्षुधादिनापदार्थनदुःखंकेनचिदेवहि ॥ १० ॥ तमोमे
घपटेनेवस्वभावोऽत्यन्तकारणम् ॥ स्वरूपेनिर्मलं सत्येनिर्मेघमपिविस्मृते ॥ ११ ॥ दृश्यमुह्यासमाप्नोतिप्रादर्थीवपयोधरः ॥ अनारतानुसं
धानादप्यन्मेषमविस्मृते ॥ १२ ॥ स्वरूपेनोह्यसत्येषचित्तेदृश्यपिशःचकः ॥ यथातमःप्रकाशाभ्यामहोरात्रौस्थितिंगतौ ॥ १३ ॥ तथैव
सुखदुःखाभ्यांशरीरंस्थितिमागतम् ॥ एवंहिसुखदुःखेदेजन्मकारणदर्शनात् ॥ १४ ॥ अज्ञस्यगाढतांयातेपटेकुंकुमवदृढम् ॥ तज्ज्ञस्य
त्वंगलगतोमनागपिनतदृशात् ॥ १५ ॥

दुःखवर्धतइत्यनुकल्प्यते ॥ ११० ॥ यथामेघलक्षणेनपटेनउपचितेननिरितमोवर्धतेतद्वत् ॥ यज्जतत्त्वज्ञानामपिक्षणंत्वह्यविस्मरणेर्दृशानधर्मास्तथाज्ञानार्थिकाव्याभिमित्याशये
नाह ॥ स्वरूपेइति ॥ ११ ॥ अतएवसदैवदृशानुह्यासायसदैवसमाधिनास्वरूपाविस्मरणशीलेनभाष्यमित्याशयेनाह ॥ अनारतेति ॥ उन्मेषोनिर्मेघव्यांतरालकालस्ताव
न्यात्रमपि ॥ १२ ॥ १३ ॥ एवज्ञाज्ञयोःप्रारब्धफलभोगसाम्योपिरजनारजनकत्वविशेषोऽस्येवेतिदृष्टानाभ्यामुपपादयति ॥ एवमित्यादिना ॥ जन्मकारणस्यदेहाद्यात्मभा
वस्यदर्शनात् ॥ १४ ॥ तज्ज्ञस्यतदृशान्तत्त्वज्ञानवशात् ॥ मनागपिनलगतः ॥ १५ ॥

यथायथं स्फटिकस्थितं रागेयनाशाभ्यामनुकरोनेन ॥ आदिषदासपथकुकेदनीलपकरागप्यासेनशाकान्तरी ॥ अतिशयेनसकानावपिपुमाशुभीकुमुनीन्यादिवर्णीपटस्येवरा
 मेपरजमयाआदिषदासपथकुकेदनीलपकरागप्यासेनशाकान्तरी ॥ अतिशयेनसकानावपिपुमाशुभीकुमुनीन्यादिवर्णीपटस्येवरा
 भावेदताल्काटिकरंजनानपिपयात् ॥ तज्जलुनामपिनीतीस्य ॥ १६ ॥ अक्षस्यपाकानायातेदं निपयुक्तद्विदृष्टाणि ॥ वलूनदन्त्यादिना ॥ धनरंजितरंजनम् ॥ धी अक्षस्ये
 निरोप ॥ १७ ॥ तस्मत्सपथाह ॥ गतधीति ॥ यथासत्तादोपशितापिताश्रयतीत्यर्थ ॥ १८ ॥ विषयरंजननवद्विदृष्टाणि ॥ तथाचपुक्षीविषयरंजनवासनोपपद्यतस्तदस्यपर
 धनोद्वेगिकद्विदृष्टिर्भवेत्साह ॥ अनेनेति ॥ १९ ॥ दूरस्थानीपुमराभ्यादीनाम् ॥ अपिपदासनिहितानाचलाभानाशादित्यतिस्कारणप्राप्तौतदतिमानिन सुखदुःखसंकेतकमेण
 आयेतेतद्वेदितराजापृच्छति ॥ स्तोसर्सीति ॥ २० ॥ २१ ॥ तत्रार्थादुल्लोससिपदकारवर्णयति ॥ स्वति ॥ सन्निहितविषयकायासिपार्णिभिदूरस्थविषययोश्चानुमानादिना
 यथाशुभाशुभौरागादिनाकांततरौमणो ॥ पुरं स्ववक्तुभावेनरंजनरंजितस्फटिकोयथा ॥ १६ ॥ तज्जलुनामपिनीतिवोधाज्जीवन्मुक्तमतिर्मु
 नि ॥ वक्तुन भ्युपमात्रेणपनरंजितमेतिधी ॥ १७ ॥ गतपिवक्तुनिहदुद्विष्यापरितापिता ॥ गतपिकुमुमेवसंतदीयमनुरंजनम् ॥ १८ ॥
 नजहतिविषयानुदस्यविषयरंजनम् ॥ अनेनेवकमेणोतीवधमोक्षीय्यवस्थितौ ॥ १९ ॥ भावनातानवमाक्षोवधोहिदृढभावना ॥ शि
 रिवज्जलजवाच ॥ २० ॥ स्तोसतिकारणप्राप्तौकथं दुःखसुखंवाच ॥ २१ ॥ अभ्युदेतीतिवदन्नेदूरस्थानामपिप्रप्तो ॥ अत्युदारमतीवाच्छ
 यद्वर्धवचनंवाच ॥ २२ ॥ श्रोतुंक्षमिन्नगच्छामिभयदूरभ्ररवेखिव ॥ २३ ॥ स्वासतिकारणद्वयलब्धकायादिसपाणि
 मि ॥ २४ ॥ सुखसविद्यबालानूनमहसतिस्वत ॥ दद्वताक्षोभमायाताजोवकुंदलित्तीनगतम् ॥ २५ ॥ जीवस्यनियतानाद्वयपद्मे
 स्थितिगता ॥ प्राणावपुरिवानादीर्जीविआकाशमतिस्फुरन् ॥ २६ ॥ सस्पर्शकप्रयुज्जाल्मारसोह्रुमलताहव ॥ सुखप्रवोधसचारदुःखयो
 धागमेतया ॥ २७ ॥ जीवस्यनियतानाद्वयपद्मेद्विस्थितिगता ॥ सुखिनःप्रसुरत्येवाधीरताशुनदुःखिन ॥ २८ ॥

षलद्वयलब्ध ॥ २९ ॥ अथतिष्ठिन्नस्वतत्त्वामिद्वत्तादालादयद्वद्वगापुद्विस्थाआत्मसुखसविदुःखे शोभादक्षोभमायातासतीयावर्णनरीत्याकुदिलिनीमुखमजवयाणिव
 धारकत्वात्कुदिलिनीमगतीशोभोक्तारमदित्यन्त्यगात्मन्येवार्थाप्रतिष्ठातिगणयुस्तुतिआविश्रयति ॥ एतदेवान्वदस्याभ्यानिभूतानिमाध्यामुपजीवतीतिभूतेरितिभाष ॥ २९ ॥
 दस्यस्यभोक्तुनपनरंजनमोधादिवमितिपतत्रोगस्थानामभनमागमेद्वय ॥ जीवस्येति ॥ २९ ॥ तस्यविषयसत्त्वोत्तरेकाययथाहास्यासन्निपूर्वभान्वय ॥ कीदस्यना
 द्वाद्यासद्विषयराटयानवाह ॥ रसद्वि ॥ यथाभुल्लिखकोसोजलनाद्विद्वद्वयलता सर्वयरोप्यनुप्रविशतिद्वित्यर्थ ॥ २९ ॥ यथाविपयतनैक रूपान्वत्यर्थ ॥ कुनएत
 न्मोहनवाह ॥ सुखनद्वि ॥ सुखिनःसुखानुभवेप्रवृत्तस्यकीदस्यधीरतास्वस्थताप्रसुरतिननुदुःखिनोद्वत्त्वानुभवेप्रवृत्तस्य ॥ सविश्वस्यतरलद्वद्वसमानविवात्मानमनुभवे
 तीत्यतस्तस्यपिताभ्यारेसतापकरसपूर्वतरलद्वयमदीपार्णोर्नमीयोद्वेस्यय ॥ २९ ॥

अतएवलोकोपि सुवेपस्य भोगे प्रवृत्तस्य राजादेः सद्यः कर्तव्यं नोदकसितिकाः कीर्णकुसुमाधूपकसूयादि सुरभिणो मार्गाः प्रसिद्धाः कुवेपस्य नीचस्य नूतनद्विपरीता इत्याह ॥ येहीति ॥
एव चायजीवो यावत्कालतरलतरनाडी मार्गानुप्रवेशेन अपरिस्फुरन् स्वयतरलतां शून्यो भावति तावदस्य नहु रवप्रसक्तिः ॥ नदास्य सक्कइनाद्याकारवदयास्य तास्य सुरवमभिष्य
ज्यते ब्रह्माकारवदयानुपूर्णाभित्यवातरैलक्षण्येऽपि विक्षेपाभावात् साशाम्यत्वे वेति स्वस्थायस्य मेनतावत्कालमुक्तमेवावेहि ॥ आविर्भूतसुरवास्य स्थितैव मुक्तिरिति तल्लक्षणसत्त्वादि
ति भावः ॥ २७ ॥ २८ ॥ तर्हि विषयसुरवानुभावकाले कृतो जीवस्य नमुक्तता नुभावस्तथाह ॥ सुरवेति ॥ इत्थं प्रहणदृष्टा तार्थ्यः स्वस्थविषयसुरवास्य पिकलनकलानुभावस्तद

ये हि मार्गाः सुवेपस्य कुवेपस्य नतेशुभाः ॥ यावत्समाणां जीवो यसं शांभ्यस्य परिसफुरन् ॥ २७ ॥ तावत्समाणा मेवैनं मुक्तं मुक्तमवेहि वै ॥
यावत्समाणा अधिकं स्फुरति क्षुब्धमारुतम् ॥ २८ ॥ तावत्समाणा मेवैनं बद्धं बद्धमवेहि मे ॥ सुरवदुःखकलास्यं दौघो जीवस्य नतरः ॥ २९ ॥
तदभावे हि मोक्षः स्यादिति दौघाव्यवस्थितिः ॥ सुरवदुःखदर्शयावदानीते नैर्द्रियैः शठैः ॥ १३० ॥ तावत्सुरवसमः सौम्यो जीवस्तिष्ठति शां
तवत् ॥ सुरवमालोप्य वादुःखमदातीतश्च लदुःखः ॥ ३१ ॥ समुद्धमतिजीवो तदद्विषं दुःखमिव तोयधिः ॥ जीवः क्षुभ्यति दृष्टेन संविदांगसुरवादि
ना ॥ ३२ ॥ आभिप्रेतवमार्जारिभौ र्भ्यमेवात्र कारणम् ॥ शुद्धेन बोध्यबोधेन स्वात्मज्ञानमयात्मना ॥ ३३ ॥ सुरवदुःखादिनास्तीति ते
नासौ याति सौम्यताम् ॥ नतसुरवादिनो तन्मे मुधा चायमहं स्थितः ॥ ३४ ॥ इति जीवः प्रबुद्धो हि निर्वाणं याति शांभ्यति ॥ सुरवाद्यवस्त्वतद्
पमित्यंतर्बोधसंविदा ॥ ३५ ॥ नतदुःखवतां याति जीवः शांभ्यति केवलम् ॥ सर्वमेव चिदाकाशं ब्रह्मेति धननिश्चये ॥ ३६ ॥ स्थितिं याते
शमं याति जीवो निःश्लेहदोषवत् ॥ दोषवच्छममायाति सुरवादि श्लेहसंक्षये ॥ ३७ ॥ सर्वमेव मिति ज्ञानाज्जीवोऽद्वित्वविभावनात् ॥ सर्व
माकाशमेवेति बुद्ध्याक्षोभं न गच्छति ॥ ३८ ॥

धरागाद्याश्च तत्स्य बहिः स्य दोषश्च सुरवविच्छिन्नौ तलरीभा वस्तदुपायार्जनायानर्थसहस्यस्य स एव जीवस्य बोधो न त्वितरः सुरवविश्रात्यशोपीति क्षणमात्रमपि सुरवविश्रांत्य तद
भावे मोक्षः स्यादेवेति स सरणाभ्या बधोक्षयोर्दौघाव्यवस्थितिर्मयोक्तेति परेणान्वयः ॥ २९ ॥ उत्कर्मेवार्थप्रपचयति ॥ सुरवदुःखेत्यादिना ॥ १३० ॥ अक्षातीत इन्द्रि
यागम्यः स्वप्रकाश इति यावत् ॥ ३१ ॥ दृष्टेन सुरवादिना सुरवतसा धनविषयतदुपायधनादिना तद्गगसंविदाक्षुभ्यति ॥ अगेति स बोधने ॥ ३२ ॥ मौल्यं निरतिशयानंदस्त्वतच्चाज्ञा
नमेवात्र क्षोभे कारणम् ॥ केततर्हि तन्निदृश्या विश्रान्तिदाह ॥ शुद्धेनेत्यादिना ॥ बोध्योऽवश्यबोद्धव्यः स्वात्मा तद्वोधेन ॥ ३३ ॥ सौम्यताविश्रातिम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥
सुरवादिषु श्लेहेरागस्तत्क्षये ॥ ३७ ॥ सर्वजगत् एव चिन्मात्रमेवेति ज्ञानात् ॥ अद्वित्वमैक्यतद्विभावनानात् ॥ आकाशं शून्यम् ॥ ३८ ॥

अनेनमैस्वविभाषनेनैतुनायुक्तायुत्पत्त्यप्रभृत्यस्यथा ॥ कथंनस्यसोमविषमआगतस्यथा ॥ कीर्त्तनेति ॥ इदुतिधेनकस्मिन्नैवआयकीर्त्तनेनहिरण्यगर्भेणप्रसव
 कीर्त्तनामहसंतिव्याप्येकस्मिन्पादद्वयेकमेणमुक्तोभावेव्यामीनित्सकल्पनैषप्रथमोक्षणगोक्षप्यित्वासंप्रधानुवस्यतइत्यर्थ ॥ २९ ॥ प्रस्थास्य ॥ ३० ॥ क्षीर्षिष्वर्शना
 प्रागवाप्तोद्वाभेनानुपपन्न ॥ ३१ ॥ कथंनोमयतिनस्य ॥ सविशक्षाशामेणेति ॥ मरुत्तित्वाभानांमाषादीनामपिठान्माकीषसिद्धिं आकुरितरागादिहस्यनुरोपप्रधान्य
 नुप्रादयामासातदशामेकेत्यय ॥ वेदोत्प्राधानं संचारिणेभ्यानवातस्यस्येनेनपेयेनसर्वांगसिद्धिर्लोभेर्दोतर्गतं सारोमजासारम्यआशुमण्डसौगंध्यामिधानुगतंज स्वसुस्मा
 रत्यस्यति ॥ यथासिद्धंरूपमकलारिकस्वतर्गतंअशारमंतर्गतस्येनेत्यजतिनदित्यर्थ ॥ ३२ ॥ ननुस्वकर्तृसर्वीणिभ्यश्चक्षितसन्माहीद्वाराअभोमूलाधारस्यानंयानि ॥
 यथासर्वंस्तेप्रवृत्तअलमयतीतिजगदुरोधागतस्यस्मान्मिसादेकीभूययनमयआविषदम्भेपायप्रस्यभूत्वावर्षणेभ्युत्सवधोऽसन्निहतदशंयानितइत्यर्थ ॥ ३३ ॥

जीवस्थानेनशून्यस्यक किलदोमविभ्रम ॥ जीवेनेदन्निवेनेवयथाप्रथमसर्गतं ॥ ३४ ॥ स्वयसविदितोमार्गस्तेनैवायाविगच्छति ॥
 शिखिष्वजउवाच ॥ ॥ सुखसचारयोग्यसुजीवेसरतिनाद्विपु ॥ १४० ॥ देवपुत्रमवत्यवतर्हीयभ्यवनकथम् ॥ ॥ ब्रूढालोवाच ॥
 जीव स्तोमयतिशुभ्यन्नाणादिपवनवतिम् ॥ ४१ ॥ संविदाह्माशामेणसेनामिवमहीयति ॥ वातस्यदेतमेर्दोतर्मजासारश्चसस्त्रि
 त ॥ ४२ ॥ स्यजस्यशुभ्रसौगंध्यरजपञ्चफलादिकम् ॥ चक्षिततत्त्ववोयातिगज्जोद्विषयनादित्वे ॥ ४३ ॥ देहनाहीजणालेनयातिशुकं
 यहिःस्वत ॥ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ ॥ देवपुत्रमहोसोसिवेत्सिपूर्वावतस्थितिम् ॥ ४४ ॥ ज्ञायसेवचनदेवस्वभावोहिकिमुच्यते ॥
 ब्रूढालोवाच ॥ ॥ आपसर्गयथासथ स्फुरितममममणि ॥ ४५ ॥ यदावटयदापालतयैवायभ्यवस्थितम् ॥ काकतालीयवहारिदुहुदो
 त्यतिनाशवत् ॥ पुणालसरवदुच्छूनतस्वभावंविदुषुषा ॥ १४६ ॥

सत स्वभावात् ॥ देवदेवदेवोयद्यपार्थैकस्वभावात्तद्विषयत्वयोक्तमप्यस्यभावात्प्राथम्यं कर्तृतिराकायुच्छति ॥ देवपुत्रेति ॥ महोत्थासौम्यमहोत्स आत्मतत्त्वविद्वि ॥ आत्म
 ज्ञानापूर्वसाधारिकप्रार्थयसिन्निधत्तर्कान्तिरीरात्येनेति ॥ ३३ ॥ कथंनहमीदृकयाज्ञातस्यथा ॥ ज्ञायसेदिति ॥ सर्गादिकालेसर्गोन्मुखंब्रह्मपान्तनमणिकर्तुंसांरेण
 यादप्याहर्षमर्कयत्सदायान्नास्वत्नित्फुरितंस्वप्रार्थयस्वआपठयतादृशमर्कजनिपुत्रिः स्वभावात्प्राथम्यंइत्यर्थ ॥ आपसर्गोद्वि ॥ ३४ ॥ सीमतिकथंटादित्वभावे
 विषयदृष्टसाधनैविष्यमादपिसाम्येन सर्गादीनामिदृकप्रपासमभात्सकतामनसूणेद्वास्तच्छिरसितालयतर्गविषनेनस्यप्रत्यभिबन्धादृशमायमयुक्तमितिबोधनायायसर्गा
 नुधापनमिष्याराधनंरयति ॥ कोकेति ॥ समवासाद्विषयविनिर्द्धारार्थंइत्यपिप्रयत्नमासाधुनीयेद्बार्थोच्छ्रयस्यय ॥ साधनिकेपिप्रतिबत्सुदेराकाशनिधने स्वभावेविष्ये
 षट्दृष्टावर्थायानिद्विपुनुराक्येत्परायवेनदृष्टोत्तरमाह ॥ नारिदुष्टेति ॥ आपानामपत्तापकस्त्रिकोषाद्योल्लिख्यारायेनदृष्टोत्तरमाह ॥ पुणालसरवदिति ॥ ३५ ॥

उक्तलक्षणत्वभाववशत प्रकृतेऽस्मिन् जगति विविधविकारात्मका अंशजादितुर्विधा देहा भवति ॥ तेषु केचिज्ज्ञाने देहास्ते प्रक्षीणवासनतया भूयो जन्मनेन भवंति इतरे अज्ञाने देहान् भूयो जन्मनेन भवति ॥ यतस्ते भोगे खेदघनस्तथा इत्यर्थः ॥ १४७ ॥ इति श्री ब्राह्मसिद्धमन्तास्य प्रकाशे नि० पू० पञ्चाशीतितम सर्गः ॥ ८५ ॥ ॥ कुंभे कुंभस्य जन्म त्रयं किं ब्रह्मसमागम ॥ नदाशित्यस्य सार्वज्ञ्यमित्यादिरिह वक्ष्यते ॥ ११ ॥ यथा वर्णितलक्षण स्वभाव सर्ववस्तुषु अप्रलयप्रसिद्धस्तथा माया शबलस्यात्मनः सर्गादित्यभावः श्रुत्यादिप्रसिद्धस्तद्वशत इत्यर्थः ॥ भोगार्थस्य इति त्येके कीदृशार्थमिति चापरे ॥ देवस्यैष स्वभावो यमात्मकात्मस्य कास्य हेति भगवद्ब्रूहि पादाः ॥ ११ ॥ वासनानाङ्गासंज्ञानाभ्यासेनापक्षयम् ॥ न दर्शनमनुभाव इत्यर्थः ॥ २ ॥ इत्थमनुभावचमत्कारे कीर्तिते तत्प्रकारश्रोतुका मोराजाता प्रशसमान प्रस्तुतकथारोषसंक्षिप्य समापयेत्याह ॥ अत्युदारमित्यादिना ॥ ३ ॥ १४ ॥ ॥ ककस्मिन् अस्मिन् स्वभाववशतो जगति प्रकृते देहाभ्यस्तपिरितो विविधा विकाराः ॥ प्रक्षीणवासनतया न भवन्ति केचिद्भूयो भवन्ति च पुनस्त्वितरेष्वनास्थाः ॥ १४७ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू० सुखविचारयोगोपदेशो नाम पञ्चाशीतितमः सर्गः ॥ ८५ ॥ ॥ ४३ ॥

॥ चूडालोवाच ॥ ॥ आत्मस्वभाववशतो जातं जगदिदं महत् ॥ स्थितिं वासनया भ्येत्य धर्माधर्मवशो स्थितम् ॥ १ ॥ वासनान्नासमानिय धर्माधर्मैर्न गृह्यते ॥ ततो न जायते जंतुरिति नो दर्शनं मुने ॥ २ ॥ ॥ शिखि ध्वज उवाच ॥ ॥ अत्युदारं महार्थं च वक्षिस्व वदतां वर ॥ अनुभूतिमुपारुढं गृहं च परमार्थवत् ॥ ३ ॥ त्वद्वाक्यविभवेनाद्यश्रुतेनानेन सुन्दर ॥ पीतेनेवाभ्युत्तेनाहमतया तोस्मि शीतताम् ॥ ४ ॥ तत्समासेन तां तावदात्मोपतिं वदशुभम् ॥ ततः श्रोत्यामि यत्नेन ज्ञानगर्भा गिरं तव ॥ ५ ॥ तन्न पद्मज पुत्रेण मुनिना नारदेन तत् ॥ कुरुतं वीर्यमायं कथयथास्थितम् ॥ ६ ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ ततो निवध्नता तेन मनोमत्तम तं गजम् ॥ विवेकविपुला लाने शुद्धया धीवरञ्जया ॥ ७ ॥ तद्वीर्यकल्पकालाभिगलिते तद्द्रवापमम् ॥ रसानां पारददीनां दिव्यानामनुरंजनम् ॥ ८ ॥ मुनिना पार्थगे कुंभे स्फाटिके विलसद्भुजौ ॥ अद्भुते विहुताकारं चंद्रे चंद्रद्वयार्पितम् ॥ ९ ॥ तत्र शैले बृहत्काले स्थूलः पार्थ्वेषु चाभितः ॥ गंभीरकुक्षिः सुदृढश्चोपलाहनक्षमः ॥ १० ॥ संकलितेन क्षीरेण सकुंभस्तेन पूरितः ॥ अमृता पूरं भिन्नेन विधिनेवामृता र्णवः ॥ ११ ॥ तत्र मासा द्वाद्विंश मुनिमंदाहुतिक्रमः ॥ अमृता द्यौः शुभोगभर्द्दो रितु रिवा नुजः ॥ १२ ॥ इदं मास इवा पूर्णकालेन सुषुप्ते पटः ॥ गर्भकमलपत्राक्षं प्रसूनमिव माधवः ॥ १३ ॥

न्याथरेकतस्थापितम् ॥ ६ ॥ आलानेन गजवधस्तभे ॥ धीलक्षणया वरञ्जया चमरं ज्वा ॥ ७ ॥ कल्पकालसर्वविधना अभिना गलितस्ये दोर्द्रव उपमा यस्य ॥ पारदकाचनरूप्या दीनारसनाश भूर्वाणा मनु रजनमनु कारिसदृशमिति यावत् ॥ ८ ॥ १ ॥ तत्र शैले भरो ॥ पार्थ्वेष्वभितश्च स्थूलो विपुलः अतएव गंभीरकुक्षिः ॥ उपलेष्वाहननमास्फालनतत्र क्षम ॥ आस्फाल्यमानो व्यस्फुटन्ति सिद्धलव उपपत्तिः ॥ इदं शः सकुंभस्तेन नारदेन संकल्पजेन क्षीरेण पूरित इति परेणान्वयः ॥ १० ॥ स्वसकल्पसदृशमृता पूरात्मना भिन्नेन विभक्तेन विधिना सदा अरश्रवण्यश्राणं वा विनिब्रललोके श्रुतिप्रसिद्धोऽमृता र्णवो यथा पूरितस्तद्वदित्यर्थः ॥ ११ ॥ तत्र क्षीरे से होरुक्कुमुनिमंदाहुतिकार्याहुतिषु क्रमयति प्रवर्त्तयतीति मुनिमंदाहुतिक्रमः अमृता द्यौः इदो रनुजः प्रतिविवेदुरिव वदधे ॥ १२ ॥ मासः आ पूर्णमिदुमिव ॥ १३ ॥

सस्याद्वपरिच्छिन्नाग्रभोभे श्रीराणबासयवर्किताऽपरद्वरिष ॥ १४ ॥ १५ ॥ सर्वैर्कांतकमायुपनयनति सत्करैरवपन्नोऽस्मिन्पुत्रे ॥ १६ ॥ विद्याताप्यशेषाणिवाङ्मया
 निविद्यास्थानानिपेयनयाधिषय ॥ १७ ॥ रत्नाद्रीरुटिकाचले ॥ सप्योदित-पुण्यं हतिपादम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ यद्वृणधारणसौख्यवपरिज्ञानाय अभिरववाहितसादयित्वापरी
 क्षितशरसिर्वाधिवास्थानयस्यदायिषीम्रीत्प्रेक्ष्यवेधोत् ॥ २ ॥ क्षान्तोपारपरमाधिगूढतत्त्वज्ञानतन्त्रविश्रान्तचकार ॥ २१ ॥ हेसाधोसकुम्भ अयत्नसुरस्योद्वम् ॥
 मनुषीणापरैरवतस्यस्मभर्तुं सप्तशधर्मप्रदयिद्विभ्याचूडालयाकथमिदमवतमुप्यते शतमभ्यास्यत इति स हस्मन्गवाद्यते आत्मानसज्जन इति पुरुष-पुत्रपाद्यनेद्विति हि पूर्वराभायणेभी
 रावदवतम् ॥ योत्थयासतमालातमम्ययायनिपादयेत् किन्तनल्लप्यप्रचोरेणात्मापहारिणेति महाभारतं भर्तपतिशकुललाञ्छनस्येत्थमकृप्यतेति चत् ॥ भैषदोय ॥ उपवेदस्य
 परिपूणसमकाङ्गकुमाद्रिर्भोविनिर्ययी ॥ इदु मूष्मादिर्वाभोधेरपर-क्षयवार्जित ॥ १४ ॥ द्विनै कतिपयैरेवद्विद्विमभ्याजगामस ॥ अ
 धर्मयाङ्गमोदय-शुक्लपक्षे शरीयया ॥ १५ ॥ सर्वसंस्कारसंपन्ने सतस्मिन्नारदो मुनि ॥ भांडाद्राद्वहवशोपविद्याधनमयोजयत् ॥ १६ ॥
 द्विनै कतिपयैरेव विज्ञाताशंपवाद्मयम् ॥ चकारैन्मुनिवर-प्रतिषिधमिवात्मन ॥ १७ ॥ तेनाराजतपुत्रेण मुनिनामुनिनायक ॥ रक्षा
 दीप्रतिपिबेनसप्योदित इवोदुराद् ॥ १८ ॥ अर्थेन पुत्रमादाय बसलोकसनारद ॥ जगामाप्यस्वपितरं ब्रह्माणवाभ्यवाद्यत् ॥ १९ ॥
 कृताभिवर्दनं ब्रह्मापौत्रमादाय ततदा ॥ अभिवादितवेदादिस्वयमकेन्यवेशयत् ॥ २० ॥ अथाश्विर्वाटमात्रेण सर्वज्ञानपारगम् ॥
 पौत्रतकुम्भनामानचकार कमलोद्भव ॥ २१ ॥ साधोसोहमयकुम्भ पौत्रोहपद्यजन्मन ॥ पुत्रोहनारदमुने कुम्भनामास्मि कुम्भज ॥ २२ ॥
 निवसाभ्यज्जपुरे पित्रासहययासुरम् ॥ चत्वार सुदृढोवेदात्ममलीलाविलासिन ॥ २३ ॥ माद्वत्स्यभोगायत्रीमममातासरस्व
 ती ॥ ब्रह्मलोके मम गृहपौत्रस्तत्रास्मि सुस्थित ॥ २४ ॥ यथाकाममशेषेण जगति विहराम्यहम् ॥ तल्लयापरिपूर्णात्वात् तनुकार्येण केन
 चित् ॥ २५ ॥ धर्मापततिमेपादीपतोनमहीतले ॥ रज स्पृशति नागानि त्स्यान्निनायाति भवपु ॥ २६ ॥ अयाकाशपथागच्छन् दृष्टवां
 स्त्वामहंपुर ॥ इहतनागतास्त्वगसर्वकथितवानिति ॥ २७ ॥

भाष्यब्रह्मविद्यामरेश्वरायस्तदाकथयतात्सयमिषयायाधेनाश्रुतात्माभावाद्भरन्मवाहणीरकामयत स्तेन्यमोहनवादिनीषाङ्गं पाषाण-द्रुवते दम्भादिभैर्विकार्यवाक्य
 वयामाप्यापयते ॥ तत्त्वज्ञानवलेन सार्वाभ्युपगमाभ्यां अहमगुरभावस्य दुर्बोत्थादिवाक्ये दोषेति यस्मिन्सोहमयकुम्भ इत्यादिपुनिर्गष्टानन्वयमवुच्यन्तादोय ॥ कर्मणामनसावाचासदा
 मपुर्हितचोदिति यन्नाद्रनुर्धिषाविश्यासकमनेन परमहितस्यास्य साधक्यव्यवनात्वाभावाविति ॥ २२ ॥ २३ ॥ साक्षाभ्यामुरभाषातिशुभाभावात्पुनस्तस्य माभावात्पुनस्तस्य
 शयनगृह ॥ माद्वत्स्येति पौत्रोद्भवात्पदनिशेष ॥ २४ ॥ २५ ॥ उक्तायादिविज्ञासाधुत्स्यपिद्विद्विभ्यामिद्वर्यायति ॥ भराति ॥ यधिपरापतति भूलोके स चरति सति नेचादीमह्री
 तलेनयत ॥ २६ ॥ २७ ॥

उक्तिप्रसंहरति ॥ एषदति ॥ हेवनवासतज्जवनवासगुणांस्तफलचित्तशुद्धिचजानन् अहर्मेषउक्तप्रकारजन्मादिमानित्यखिलमेवत्वपृथगेयथानुभूतंमयावर्णितम् ॥ पादा
 दंतेदत्यादेशश्लाघसः ॥ आर्यजनेत्तमेपुच्छरसुसतरसकथननिर्मातिकर्तव्येवयतसेषुभगे साद्रि सहप्रश्नोत्तरकथनसंख्यवहारदक्षाअतस्त्वयद्यदभीप्सितं तत्कामपुच्छअह
 तद्वक्तृदक्षास्मीतिभावः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ॥ इतिश्रीवार्मिष्ठम० तात्पर्यप्र० नि० पू० षडशतितमः सर्गः ॥ ८६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ कुम्भप्रशसाराज्ञोच्चनिजदुखनिवेदनम् ॥ शिष्यत्वमुपे
 श्यार्थविश्वासश्चोपवर्णयते ॥ १ ॥ सर्गोन्मपरपरालक्षणेससारे ॥ सगृहीतैःसचित्तैर्देवायुगपत्परिपाकेनफलदानायस्फुरद्भ्रमत्पुण्यैर्भवान्नद्रवस्मिन्मंदराचलेसमेषितइतिमन्येस
 भावयापि ॥ बृहद्वैतैःपुरोवर्तैः ॥ १ ॥ त्वद्वृष्टेऽन्ममभावश्चभाविनीकतायतैतिसूचनायसिद्धिबलक्याह ॥ अयंति ॥ २ ॥ ३ ॥ राज्यलाभाद्यपेक्षयासाधुसमागमेउत्कर्षदर्शयति ॥
 एषोहमित्यखिलमेवयथानुभूतंतेवर्णितंननुमयावनवासतउज्ञ ॥ संतोहिसंकथनमार्थजनोत्तमेषुनिर्मात्यलंरुभगसंख्यवहारदक्षाः
 ॥ २८ ॥ ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥ इत्युक्तवत्यथमुनौदिवसोजगामसायंतनायविधयेस्तमिनोजगाम ॥ स्नातुंसमाकृतनमस्करणा
 जगामश्चामाक्षयेरविकरैश्चसहाजगाम ॥ २९ ॥ ॥ दि० ॥ १८ ॥ इत्यार्षेवा० वा० दे० मोक्षोपायेषुनि० पू० चू० कुम्भजननकथनं
 मषडशतितमःसर्गः ॥ ८६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ सर्गस्फुरद्भ्रमत्पुण्यैर्मन्येसंप्रेषितोभवान् ॥ अलक्ष्यैःसंभृतरद्रो
 बृहद्वैतरिवांबुदः ॥ १ ॥ अद्यतिष्ठाम्यहंसाधोधन्यानांधुरिधर्मतः ॥ अमृतस्यदिवचसायत्वयास्मिसमागतः ॥ २ ॥ नकेचनतथाभावा
 श्वेतःशीतलचतिमे ॥ राज्यलाभादयोष्येतेयथासाधुसमागमः ॥ ३ ॥ निरगलरसोयत्रसामान्येनविजुंभते ॥ मुक्तरगादिमननंतकल्य
 नमुखावहम् ॥ ४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एवंवादिनिसैवास्त्यवाक्यमाक्षिप्यभूपते ॥ भूयःप्रोवाचचूडालामुनिदरकरुपिणी
 ॥ ५ ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ आस्तामेषाकथतावत्सर्वतैर्वर्णितंमया ॥ त्वमेकथयहेसाधोकस्त्वमद्रोकरोषिकिम् ॥ ६ ॥ कियत्पर्यव
 सानेयंभवतावनवासिता ॥ सत्यंकार्यंचनोसत्यंवक्तुंजानंतितापसाः ॥ ७ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ देवपुत्रोसिजानास्मिसर्वमेव
 यथास्थितम् ॥ लोकेदृत्तांततउज्ञोसिकिमन्यकथयाम्यहम् ॥ ८ ॥ संसारभयभीतत्वान्निवसाभिवनान्तरे ॥ जानतोपिहिमामार्यक
 थयाम्येवतेमनाक् ॥ ९ ॥ शिखिध्वजोहंपालस्यक्कराज्यमिहास्थितः ॥ भृशंभीतोस्मितत्वज्ञसंस्तौजन्मतःपुनः ॥ १० ॥ सुखंपुनः
 पुनर्दुःखंपुनर्मरणजन्मनी ॥ भवतस्तेनतप्यहंतत्वज्ञवनवीथिषु ॥ ११ ॥

निरालेति ॥ यत्रयस्मिन्साधुसमागमेनिरगलरसःअपरिच्छिन्नोब्रह्मानंदोमुक्तरगादिमननयथास्तथासामान्येनदरेद्रादिसर्वजनसाधारणेनविजुंभते ॥ तद्राज्यलाभादि
 कंतुकल्पनमात्रेणतुच्छसुखावहननिरगलसुखावहसाधारणचेत्यर्थः ॥ ४ ॥ आक्षिप्यनिरुध्यविवक्षितार्थसमाप्तेःपूर्वमेवेतियावत् ॥ ५ ॥ एषामत्यशसाकथाआस्ताम् ॥ सर्वत्व
 त्पटुमितिशेषः ॥ ६ ॥ कियान्कालःपर्यवसानमवधिपर्यस्यासाकियत्पर्यवसाना ॥ कार्यवनवाससाध्यप्रयोजनचसत्यंवदनप्रच्छादय ॥ यतस्तापसास्त्वादृशाअसत्यंवक्तुनोजा
 नंतिनजानंति ॥ ७ ॥ ८ ॥ मनःकूर्पवत्संक्षेपेणेत्यर्थः ॥ ९ ॥ आस्थितस्तपइतिशेषः ॥ हेनत्त्वज्ञपुनर्जन्मनोभीतः ॥ १० ॥ भवतःजायेते ॥ नप्येसतसोस्मितपश्चरामिच ॥ ११ ॥

ननु अज्ञदशाया मर्थकियासमर्थत्वात्स्यायावासनायाः कथं ज्ञानेन बाधस्तत्राह ॥ वासनेति ॥ इह अज्ञदशाया मपि ॥ २४ ॥ प्राक्तनवासनानशेषि ज्ञानोदयोत्तरमुत्पन्नयात
 या किं यः फलतु तत्राह ॥ यस्येति ॥ प्राज्ञस्य मरुदेशे शोयमिति प्रबोधवतः ॥ २५ ॥ पदपरमपुरुषार्थवस्तु ॥ २६ ॥ पितामहोक्तिमुपसहरति ॥ ज्ञानेनेति ॥ २७ ॥ अज्ञानवात्
 ज्ञानविहाय तत्पदमोक्षहेतुरिति निश्चित्य किं स्थित इत्यर्थः ॥ २८ ॥ विवेकहीनस्य बहिर्मुखस्य दृढकमट्वा यत्पुनरपि मगतादि विषयतया अनर्थया लभित्वा शयेनाह ॥ इति
 इति ॥ २९ ॥ यदितपोऽप्यनर्थं हेयस्तर्हि कउपादेयस्तमाह ॥ कोहमिति ॥ नावेक्षेनेन विचारयसि ॥ ३० ॥ विचारद्वयगर्वाभिगमनसेवनपरिप्रश्नादयोऽप्युपादेया इति दर्शयति ॥
 वासना चेहनास्येव साहंकारादिरूपिणी ॥ असत्यवोदितामौख्यान्मरुभूमा विवांबुधिः ॥ २४ ॥ यस्य मौर्ख्यं क्षयं यातं सर्वं ब्रह्मेति भाव
 नात् ॥ नोदति वासना तस्य प्राज्ञस्येवांबुधिमरौ ॥ २५ ॥ वासनामात्रसंत्यागाज्जरामरणवर्जितम् ॥ पदं भवति जीवोतर्भूयोजन्मविव
 र्जितम् ॥ २६ ॥ स वासनं मनोज्ञेयं ज्ञानंति वर्तमानतः ॥ ज्ञानेन ज्ञेयमभ्येत्य पुनर्जीवोन जायते ॥ २७ ॥ चूडालोवाच ॥ ज्ञानमे
 व परं श्रेय इति ब्रह्मादयोपि ते ॥ प्राहुर्महां तो राजर्षे त्वं किमज्ञानवान् स्थितः ॥ २८ ॥ इतः कमंडलुरितो दंडकाष्टुमिति ब्रूसी ॥ इत्यनर्थं विला
 से स्मिन् रमसे किं महीपते ॥ २९ ॥ कोहं कथमिदं जातं कथं शान्त्यति चेति भोः ॥ राजन्नावेक्षसकस्मात्किमज्ञा इव तिष्ठसि ॥ ३० ॥ कथं बंधः
 कथं मोक्ष इति प्रश्नानुदाहरन् ॥ पारावारविदां पादान्कस्माद्राजन्नसेवसे ॥ ३१ ॥ दुःस्वदसंविदा शैलकोटरे किं ययानया ॥ जीवितं क्षिप
 यं किं त्वं शिला कीटवदास्थितः ॥ ३२ ॥ साधूनां समदृष्टीनां परिप्रश्नेन सेवया ॥ संगमेन च सायुक्तिर्लभ्यते मुच्यते यया ॥ ३३ ॥ साधुनै
 व समं आसंभुं जानो वनकोटरे ॥ तिष्ठेव पृथक् पृथक् धरा विवरकीटवत् ॥ ३४ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ कांतया देवरूपिण्या तच्चैवंप्रति
 बोधितः ॥ अश्रुपूर्णमुखो वाक्यं शिखि ध्वज उवाच ॥ ३५ ॥ शिखि ध्वज उवाच ॥ अहो नुबोधितो रम्यया चिरत्सुरसुतत्वया ॥ मौर्ख्या
 दार्यसमासंगं मुक्ताहमवसंवने ॥ ३६ ॥ अहो नु मेक्षयं यातं मन्ये पापमशेषतः ॥ यत्त्वमेव समागत्य संप्रबोधयसीह माम् ॥ ३७ ॥ गुरुस्त्वं
 मेपिता वं मे मित्रं त्वमेव शनत ॥ शिष्यानमस्कराम्यद्य पादौ तव कृपां कुरु ॥ ३८ ॥ यदुदारतमं वेत्सि यस्मिन् ज्ञाते न शोच्यते ॥ भवामिनि
 र्दतो येन तद्वक्षोपदिशा शुभे ॥ ३९ ॥

कथमिति ॥ ससारममुदस्य पारंपरीरसन्मात्ररूपाः शोधिततत्त्वार्थः अवारमपरीरचिन्मात्ररूपाः शोधितत्त्वार्थस्तदवहैक्यलक्षणवाक्यार्थविदामित्यर्थः ॥ अथवा पारावा
 रः परमानंदसमुद्रस्तद्विदामित्यर्थः ॥ ३१ ॥ दुःस्वदावतोपवासशीतोष्णादिदुःखदमदत्युन्मुखी आत्मसंविद्यस्यांतया विधया अनया तपः किं यया जीवितमायुः क्षिपयन् ॥ ३२ ॥
 सात्वदाभिलषितविश्रान्तिमुखप्रदा ज्ञानयुक्तिः ॥ ३३ ॥ तर्हि मयेदानीं कथं स्थेयं तदाह ॥ साधुनैवेति ॥ अवष्टभ्यानि रुद्रास्तपः श्रेयसादि बहिर्मुखश्चेदप्येन तथा विधः सत्साधुना
 गुरुणा सममेव पासमाहारभुजानस्तत्सेवा परतदुपदिष्टार्थधरा विवरकीटवन्निश्चलस्तिष्ठेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ निर्दतः सुखविश्रान्तिः ॥ ३९ ॥

सानमधपमेयदतिपत्तयापरमज्ञानतरकमुक्तवर्षासाधानां प्रत्येकनरक्षते ॥ किमीदृशतटस्थविषयमेवतज्ज्ञानमताऽप्यदृशमितिभाव ॥ ४० ॥ अद्वैतसोम्येतिपुनरे
 अदृशानेपुनरुक्तोपुनरे ॥ स्यात्परोपेकाकठनवाच्योऽनियम्येतिपथमथदधानोभवेत्याह ॥ यदीति ॥ नर्तार्हद्वैतपृष्ठज्ञानयथायादृशतद्वर्षाभिषद्व्यामि ॥ ४१ ॥ लीलायाअना
 स्यपापृष्टस्यमकुर्वाच ॥ अससद्वैदश्चसुससन्निकर्षा ॥ ४२ ॥ श्रुते सर्वकामोपजनेत्यादिशिर्षार्थोपमाभाषणेननिश्चितं शिष्टैर्मुक्तसरायमुपाधीयतेतद्वृत्तयोदयमित्यथ ॥
 अविधारितंप्राभाष्यसंरायेनारिकिप्तिनम् ॥ ४३ ॥ मुक्तहेतुमिषपारतयस्यतथाविषयमिषमाणुव्यापयथाआदसे ॥ ४४ ॥ शुभसंहितमित्येवभाषयम् कर्णतुषावाहृगीत
 गानमिवसीत्याश्रण ॥ ४५ ॥ मधार्देहायभिमानस्याजनायह स्वनिर्गोपवर्तनायचमणिकाषोपाख्यानहस्तिकाख्यानचआधीयतुमभतारयति ॥ स्वधरितति ॥ स्वस्यतवच
 पदज्ञानादयाज्ञानेविभागा सत्यनेकम् ॥ ज्ञानानांपरमज्ञानंकतरत्तारकमेवेत् ॥ ४० ॥ चूडालोवाच ॥ यद्युपादेयवाक्योह
 राजर्वेतद्वदामिते ॥ यथाज्ञानमिदं किंचिन्नवक्षेस्याणुकाकवत् ॥ ४१ ॥ अनुपादेयवाक्यस्यवक्तुंश्रुतस्यल्लिया ॥ ब्रजत्पफलतांवाच
 सनसोवाक्षमविद ॥ ४२ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ यद्वक्षितदुपादेयमयाविधिरिवश्रुते ॥ अविधारितमेवाशुसस्यमेतदचोमन
 ॥ ४३ ॥ चूडालोवाच ॥ यथापाल पितृवर्षामुक्तहेतूपपादनम् ॥ आदत्तेहितर्षैवत्वंयुहाणैतद्वचोमन ॥ ४४ ॥ श्रवणानतरबुद्ध्या
 शुभमित्येवभाषयत् ॥ शृणुगीतमिवत्यक्काहत्वंधैल्वंचामन ॥ ४५ ॥ स्वचरितमदृशतयोदयत्याश्वरसमयेनविवोधनचबुद्धे ॥ भव
 मयसुतरमहामनीनाश्रुणुकयामिकयाक्रममनोज्ञम् ॥ ४६ ॥ इ०वा०वा०दे०मोक्षोपायेयुनि० पू० चूडालोपास्थानशिरिवध्व
 जावधोनामसतारशीतितम सग ॥ ८७ ॥ ॥ ४७ ॥ चूडालोवाच ॥ अस्तिकश्चितुमान्श्रीमानस्यानित्यविरुद्धयो
 गुणलक्ष्योरोपेणयथाधिर्वाहवाधुनो ॥ १ ॥ फलावानलकुशलोव्यवहारविवक्षण ॥ सर्वसकल्यसीमांतानुजानातितत्पदम् ॥ २ ॥
 अनतयल्लससाध्मेसंचितामणिसाधने ॥ प्रवृत्तोवाहवोवहिरब्धिमशोपणेयथा ॥ ३ ॥ तस्ययत्नेनमहताकालनाथ्यवसायिन ॥ सिद्ध
 श्रितामणि किंवानसिद्धासुयतात्मनाम् ॥ ४ ॥ प्रवृत्तिमुपमप्रज्ञाप्रयुक्तेवेदवेदवान् ॥ अकिंचनोपिशक्तत्वसमवाप्तोत्यविद्वतः ॥ ५ ॥
 रितेनसदृशतयाभदमतीनामसिद्धेद्विद्वत्समयेनविचारोदयद्वाराउदयस्याबुद्धिर्बोधनमहामनीनांचसद्यपुत्रमभयसुतरयस्याभययाधिपम् ॥ विषेयणपरतिपातअल्लोदस ॥ ई
 दृशकयाक्रमकययामिश्रितस्य ॥ ४६ ॥ ॥ इतिभीमासिद्धम० तत्सर्वमकरोति पू० समाशीतितम सर्ग ॥ ८७ ॥ ॥ ४८ ॥ श्रीव्याधिष्ठितामणिग्राममनुपेक्ष्यतपसा
 चरात् ॥ काचकिश्किन्मणिर्वासाकाहाह्निकिकोप्यते ॥ १ ॥ नित्यपरस्परविषद्वयो औदार्यैराभ्यसर्वस्वत्यागादिगुणस्यरक्षयाऽन्यदभ्यस्त्यानयावासभूत ॥ यथाअद्विद्व
 दवानलस्यकाशुनश्चिरद्वयो स्थानतद्वत् ॥ २ ॥ तत्परमात्मपदगुणजानाति ॥ ३ ॥ सर्वाचकारतवाह ॥ अन्यतेति ॥ अन्यैस्तपोअपरेवतापार्थनाच्चेयणादिगोचरेयैः ससाध्मे
 चरातममे साधनेतपआसीदवस ॥ ४ ॥ अभ्यससाधनेतद्वनित्यभयवतस्तस्यभद्वतीमायासेनयत्नेनात्मकालेनैवचित्तामणि सिद्धोद्योतिरिति ॥ दृढोयोगफलावश्यमावाप्तिनयम्
 दत्तरायति ॥ किंचेति ॥ ४ ॥ मन्त्राविति ॥ आश्रित्येतिरोध ॥ ५ ॥

यथाकथिदुदयाचलश्यामस्थोमुनिलसन्नैवोदितमिदं हस्तप्राप्यमपि भ्रांत्यभिराबुदितदूरतस्य भिवदुष्प्रापयति तद्वदर्थस्यार्थः ॥ ६ ॥ अतएवमणिराजानां देवैश्चैव रस्मिंश्चिना
मणौ निश्चयवान्सनवभूव ॥ सुदीनोदिरितम् ॥ ७ ॥ स्मयो विस्मयस्तच्छालिना सर्वमशालिनायातेन मनसा इदं द्रव्यमाणकारम् ॥ ८ ॥ अयं मणिरित्यापातज्ञानम् ॥ नाय
मणिरिति भ्रम ॥ मणिश्चेत्स्यात्तत्तर्हि समस्त्यक्षेण भवेत् ॥ तत्तर्हि परीक्षणाय स्पृशामि स्पृशेयमितीच्छामि लाप ॥ न स्पृशामि न स्पृशेयम् ॥ यतः कदाचिन्मणिश्चेद्भाष्यस्य
मम स्पर्शोत्तर्धानवजेत् ॥ ९ ॥ इति शकाया र्वाजमाह ॥ नैतावतेति ॥ आगमोच्चैति सन्नकम् ॥ १० ॥ कथं तर्हि प्रत्यक्षरत्नालोकदर्शनं तत्राह ॥ कृपणो हं स्वका
मणिमग्रे स्थितप्रायं हस्तप्राप्यं दर्शयः ॥ मेराबुदयशृंगस्थो मुनिरिदुमिवोदितम् ॥ ६ ॥ वभूवमणिराजेद्रेन तु निश्चयवानसौ ॥ राज्ञेद्रा
गिति संतापे सुदीन इव पामरः ॥ ७ ॥ इदं संचितयामास मनसा स्मयशालिना ॥ संप्राप्तापेक्षया दीर्घदुःखसंभ्रमशालिना ॥ ८ ॥ अयं म
णिर्मणिर्नायं मणिश्चेत्तद्भवेन्नरः ॥ स्पृशामि न स्पृशाम्येतं कदाचित् स्पृशंतीति वजेत् ॥ ९ ॥ नैतावतैव कालेन मणिरिदं किल सिद्ध्यति ॥ यत्ने
न जीवितेन सिद्ध्यतीत्यागमक्रमः ॥ १० ॥ कृपणः कणितेनाक्ष्णालो लालातलतोपमम् ॥ रत्नालोकं प्रपश्यामि हि चंद्रत्वमिव भ्रमात्
॥ ११ ॥ कुत एतावती स्फोता भान्यसंपन्ममागता ॥ अधुनैव यदागमो मिमणिरिदं सर्वसिद्धिदम् ॥ १२ ॥ केचिदेव महातस्ते महाभान्याभवं
ति हि ॥ येषामल्पेन कालेन भवंत्यभिमुखाः श्रियः ॥ १३ ॥ अहमल्पतपाः साधुवरा कोमानुपः किल ॥ सिद्धयः कथमायाति मामभान्य
कभाजनम् ॥ १४ ॥ एवं विकल्पसंकल्पश्चिरमज्ञः पराकृशन् ॥ नमणि प्रहणे यत्नमकर्षिन्मोह्यमोहितः ॥ १५ ॥ नयदायेन लब्धव्यं न त
त्प्राप्त्यसौ तडा ॥ चिंतामणि रवागोपि दुर्धिया हे लघो ज्ञेयः ॥ १६ ॥ इति तस्मिन् स्थिते यातो मणिरुद्धीय सिद्धयः ॥ त्यजंति त्ववमं तारं
शरगुणमिवो ज्ञेयः ॥ १७ ॥ हत्वा प्राज्ञपदं पुंसः संयाति किल सिद्धयः ॥ आगतः संप्रयच्छंति सर्वं यांत्य सहस्रतलम् ॥ १८ ॥ पुमान्भूयः
क्रियायत्नं च क्रेतुं द्रसाधने ॥ नो हि जंते स्वकार्येषु जना अध्ववसायिनः ॥ १९ ॥ ददशार्थिकचद्रूपं काचखंडमखंडितम् ॥ हसद्भिर्वचकैः
सिद्धैः पुरस्तुतमलक्षितैः ॥ २० ॥ अयं चिंतामणिरिति मूढस्तस्मिन्सवस्तुताम् ॥ बुबुधे मोहितो त्यज्जो हृद्देहमेति पश्यति ॥ २१ ॥

पृथक्वशात्कृणितेन यातिसकुचितेनाक्ष्णालो लालातलतोपमरत्नालोकभ्रमात्यपश्यासि ॥ ११ ॥ भाष्यपुण्यतत्सपत् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ कुतो नाकार्षीत्
त्राह ॥ नयदेति ॥ लब्धव्ययदिति शेषः ॥ १६ ॥ किमर्थमुद्धीयगतस्तत्राह ॥ सिद्धयस्त्यजति हीति ॥ यथा भौव्या उज्जितः शरगुणमौर्वीत्यजति तद्वत् ॥ १७ ॥ ननु त्वया सपु
त्रो व्यवहारविचक्षण इति कथोपक्रमे उक्तस्य साविचक्षणतामणिसिद्धिकाले कगता तत्राह ॥ इत्येति ॥ सिद्धय आगता सत्यपुसः प्राज्ञपदविचक्षणतां संप्रयच्छति ॥ असहति
असहमानोपेक्षेकेन पुंसि अलयाति अपगच्छत्यश्वसर्वतस्य प्राक्तनमपि प्राज्ञपदविचक्षणत्वहेत्वा विनाशय संयाति किलेत्यर्थः ॥ यथाहुः ॥ न देवा इदमादाय इदमत्यपराधि नम् ॥
बुद्धितस्यापकर्षंति तेनासौ दृढयतेत्यत इति ॥ १८ ॥ १९ ॥ हसद्भिः परिहासपरैस्तएव वचकैः सिद्धैः पुरस्तुतमपेस्थानितम् ॥ २० ॥ वस्तुना उपादेयताम् ॥ २१ ॥

किंकिणीनामिवकाण्ठ्यनिम् ॥ ७ ॥ स्वर्गस्यामरावत्याअर्गलंकवाटविष्केभम् ॥ अमुरोबलिरिव ॥ ८ ॥ रिपुहस्तिपकः ॥ ९ ॥ तालतरोस्तालतरुमारुक्षतस्तस्यहस्ति
नोमूर्ध्वपपात ॥ यथाबलियज्ञेपदत्रयमिताभुवप्रतिश्रुप्रथमेनपदेनभुवद्वितीयेनस्वर्गमतिक्रमतस्तृतीयपादपूर्यमेरो सकाशाद्वलेमूर्ध्वपपाततद्वदित्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ क
रुणादयाम् ॥ १२ ॥ इतिकलयश्चितयन्सन् ॥ १३ ॥ निगद्व्यहूश्चलजालम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ स्वस्थोदेहोधीश्रयस्यतथाविधः सन् ॥ १६ ॥ जेदरिर पादादिजगम्
खेदाग्निगहनिर्भेदयलवान्त्रमतंगजः ॥ चकारकिंकिणीकिणामुखोद्घातैरथान्यदा ॥ ७ ॥ दंताभ्यांचलतस्ताभ्यामुद्धूर्तद्वितयेनसः ॥ वभं
जश्र्वलजालंस्वर्गालमिवासुरः ॥ ८ ॥ तंतस्यनिगद्व्यहूदमपश्र्वहूरोरिपुः ॥ बलेःस्वर्गावदलनंहरिर्मैरुतलादिव ॥ ९ ॥ तस्यविच्छि
नपशस्यमूर्ध्वतालतरोरिपुः ॥ पपातक्रमतःस्वर्गहरिर्मैरुतलरिव ॥ १० ॥ सपतन्पादपद्माभ्यामप्राप्यकरिणःशिरः ॥ पपातोव्याफलं
पकंवाताहतमिवाकुलः ॥ ११ ॥ तंपुरःपतितंदह्वामहेभःकरुणांचयौ ॥ स्फुरत्स्फारगुणाःसंतःसंतितिर्यग्गतावपि ॥ १२ ॥ पतितंदलया
मीतिकिंनामममपौरुषम् ॥ वारणापीतिकलयत्रजघानसतरिपुम् ॥ १३ ॥ केवलंनिगद्व्यहूविदायाभिजगामह ॥ विततंसेतुमुत्सा
यंविपुलोघइवांभसः ॥ १४ ॥ दयामाश्रित्यमातंगोभंक्ताजालंजगामह ॥ विदार्यमेघसंपातनभसोविदिवाकरः ॥ १५ ॥ गतेगजसमु
त्तस्योहस्तिपःस्वस्थदेहधीः ॥ गजेनैवसमंतस्यव्यथादूरतरंगता ॥ १६ ॥ प्रोच्चलतालशिरवराल्सतथापतितोपिसन् ॥ नभेदमापदुर्भेदा
मन्येदहादुरालनाम् ॥ १७ ॥ वर्धतेप्रावधीवाभंकुकार्येष्वसतांबलम् ॥ आसीदधिकमुत्साहीसचचक्रमणेतदा ॥ १८ ॥ वारणारिरसि
द्वांगोगतेभोदुःखमाययौ ॥ आगत्यपगततांनिधानइववर्धनः ॥ १९ ॥ सोन्वियेपगजंचलाहुल्मकांतरित्वेन ॥ पयोदिपिंहितंभो
कुंरादुरिदुमिवांबरे ॥ २० ॥ चिरेणालभतेर्भेदंकस्मिंश्चित्कननेस्थितम् ॥ विश्रांतंततरुतलेसमरादिवनिर्गतम् ॥ २१ ॥ अथयत्रस्थि
तानागस्तत्रतद्वधनक्षमम् ॥ परथाराजसामध्यागजलंपटभूमया ॥ २२ ॥ सखातवलयंचकेहस्तिपःकाननेभितः ॥ सर्वदिक्कंविधिभू
मौसमुद्रवलयंचयथा ॥ २३ ॥ उपर्यस्यगद्यद्वाललतौघेनसतंशठः ॥ शून्यतातंतुजालेनशरल्कालइवांबरम् ॥ २४ ॥ दिनैःकतिपयैरेववा
रणोविहरन्वने ॥ तस्मिन्निपतितःखातेशुष्काब्धाविवपर्वतः ॥ २५ ॥ व्रजन्पयाकृतौकूपेपातालतलभीपणे ॥ खातशुष्काब्ध्यधोभागो
गजरलसमुद्रके ॥ २६ ॥

॥ १७ ॥ चक्रमणेपद्मांचलने ॥ १८ ॥ नसिद्धेअगेस्वप्रयुक्तोपायौयस्य ॥ अतएवगतेभः ॥ १९ ॥ पयोदैःपिंहितल्लन्म
॥ २० ॥ २१ ॥ तत्रसन्निधौ ॥ गजेरपदानामासक्तजनानांभूमाबाहुल्ययस्यातथाविधयाराजप्रयुक्तयारखतसामध्या ॥ २२ ॥ विधिःखटा ॥ २३ ॥ शठोवचकः ॥ शून्यता
पिधायकतनुजालप्रयेणशुभाथपदलेनशरल्कालोबरमिवतरवातमुपरिबाललताजालेनस्यगयतआच्छादितवान् ॥ २४ ॥ २५ ॥ पर्याकृतौवलयाकारेनस्मिन्कूपेखातशु
ष्काब्ध्यधोभागोव्रजन्पिसगजःइतिअनयारीत्यागजरलसमुद्रकेभूयोददंबद्वःसन्नयापितिष्ठतीतिपरेणान्वयः ॥ २६ ॥

[illegible]

(स्यादप्येति च प्रयोगो लयाभासस्य ॥ २ ॥ नभारावस्तिकभित्तपुष्पाभ्यां भानि स्यादिकामपि साधकसत्त्वमेवेत्याह ॥ योसाधिति ॥ २ ॥ त्वयिकलावाद्वाङ्मुरालदत्त्याय
 सक्षय्यवर्त्तित्याह ॥ नमसद्भिः ॥ ३ ॥ कावौर्वाणामर्थसाधनेऽप्यहस्ततयाह ॥ विन्द्येति ॥ ४ ॥ मस्याकृताभजिस्समुपादयति ॥ सर्वस्य गतेति ॥ साभाउपभत्यनिकीपुत्र
 भता ॥ ५ ॥ तर्वाकृतानुच्छाकतर्हरेण्यगर्भवतातज्जगद्विद्वान्तैर्ययपरायेन तथापि बोधिं घालसक्यताभ्योदयाविरमिषयान्नाभ्युदयोपसन्नायाविधम्यसर्वपरिस्था
 नार्थेन यथाशब्दः ॥ ७ ॥ कथं विद्वत्सदाह ॥ सत्यकविमिति ॥ मृगणापेक्षया ॥ ८ ॥ कच्छपपञ्चकस्य योऽवशाशब्दोऽप्यलङ्कारः ॥ ९ ॥ कच्छपपञ्चकस्य योऽवशाशब्दोऽप्यलङ्कारः ॥ ९ ॥

अहंमतिरभिमानरूपाअविद्या ॥ मृष्टाअखिलाअभर्नाहारादिकलकायेनशारादानिलेन ॥ १० ॥ अहंमतिपित्यागेपरिशिष्टः पूर्णानंदात्मापरमपुरुषार्थः स्वतएवहृदिसाक्षा
 रंस्फुरतीतिसर्वस्यागएवभोक्ष पर्यवसित परमानदीश्रुतामणिर्नतच्छा भेतदुपेक्ष्यान्यदन्वेषितव्यमित्याशयेनाह ॥ मनोमात्रेदिति ॥ त्वनुत्यक्तत्वाभिमानपरिशेषात्त्यागात्त्यागविकल्प
 ह्येरादतदतिनपूर्णानप्राप्तइत्याह ॥ त्यागात्त्यागविकल्पैरिति ॥ ११ ॥ विकल्पवशादेवप्रामेपिसर्वत्यागेअविश्वासस्तावाभूदित्याह ॥ नायमिति ॥ १२ ॥ इतिचिंतयासकल्प
 ग्रहणेचिरदीक्षितेसतिसतेसर्वत्याग प्रोड्डीयगतः ॥ १३ ॥ याश्रुतामपिआईषदपिदृष्टगोतिस्वीकरोति ॥ १४ ॥ चिंतत्यागएवमुख्य सर्वत्यागश्चिन्तायातुसत्याचिन्तदुस्त्यजचि
 तेनतुसकल्पद्वाराजगदेवमग्रहीतमितिनकस्यापित्यागस्तेप्रतिष्ठितइत्याशयेनाह ॥ चिंतैवेतिह्याभ्याम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ प्रामविहगम कपोतादि ॥ १७ ॥ सर्वत्यागस्यफलति
 केवलंसर्वसंत्यागेशेषिताहंमतिस्त्वया ॥ मृष्टाखिलकलंकेनस्वसत्तेवानिलेनखे ॥ १० ॥ मनोमात्रेहृदस्य केजगदायातिपूर्णाताम् ॥
 त्यागात्त्यागविकल्पैस्त्वंभमंभोदैरिवादतः ॥ ११ ॥ नायंसपरमानंदः सर्वत्यागोमहोदयः ॥ कोप्युच्चैरन्यएवासौचिरसाध्योमहानिति
 ॥ १२ ॥ चिंतयेतिगतेदृष्टिसंकल्पग्रहणेशनैः ॥ वात्ययेववनस्पंदेत्यागः प्रोड्डीयतेगतः ॥ १३ ॥ त्यागितास्यालुक्तस्तस्यचिंतामप्याह
 णोतियः ॥ पवनस्पंदयुक्तस्यनिःस्पंदत्वंकुतस्तरोः ॥ १४ ॥ चिंतैवचित्तमित्याहुः संकल्पेतरनामकम् ॥ तस्यामेवस्फुरंत्यानुचितंत्यत्कथं
 भवेत् ॥ १५ ॥ चित्तोचित्ताग्रहीतेतुच्चिजगज्जालकेक्षणान् ॥ कथमासाद्यतेसाधोसर्वत्यागोनिरंजनः ॥ १६ ॥ संकल्पग्रहणेनान्तस्यागः
 प्रोड्डीयतेगतः ॥ शब्दसंश्रवणनांगयथाग्रामविहंगमः ॥ १७ ॥ निश्चितत्वंपरं सर्वत्यागआदायतेगतः ॥ आमंझ्यापूजितोजंतुः सहुः खं
 नकरोतिकिम् ॥ १८ ॥ सर्वत्यागमणावेवंगतेकमललोचन ॥ तपःकाचमणिर्हृस्त्वयासंकल्पचक्षुषा ॥ १९ ॥ त्वयातीस्मिस्तपस्येवहुः
 खेददृष्टिभ्रमादिते ॥ ग्राह्यैकभावनवद्वाजलेदौशशिनोपया ॥ २० ॥ अवाप्तमनासक्त्याकृतानंतसासना ॥ आद्यतमध्यविषमाहुः
 स्वायैवतपःक्रिया ॥ २१ ॥ अमितानंदमुत्सज्यमुसाध्यः प्रवर्तते ॥ मितेवस्तुनिदुःसाध्येस्वात्महासशठः स्मृतः ॥ २२ ॥ सर्वत्यागंसमा
 रभ्यनचैषसाधितस्त्वया ॥ तथादुःखैकताज्ञानवद्देवनवनसद्मनि ॥ २३ ॥ राज्यवंधादिनिष्क्रम्यप्रसरदुःखपूरितात् ॥ वनवासाभिधैरसा

धोवद्दोसिदृढबंधनैः ॥ २४ ॥

श्रितत्वत्यागेनापगच्छतानीतमिवेत्युच्येक्षते ॥ निश्चितत्वमिति ॥ पूज्यस्यानिमज्जितस्याथपूजनेदक्षाध्वरादावनर्थः प्रसिद्ध किपुन प्रार्थनासहस्रैरागतस्यापूजनेइत्याशयेनाह ॥
 आमंझ्येति ॥ १८ ॥ ततः कोसौकाचखड्गेयोमयामणिबुद्ध्याग्रहीतस्माह ॥ तपइति ॥ १९ ॥ हु खहेतुत्याहु खेपास्यमित्येवभावनादृढनिश्चयः ॥ जलेदौप्रतिविवचद्रेसत्यशशि
 नोभावनेववद्देत्यर्थः ॥ २० ॥ पूर्वमवासनयथास्यानयाअनासक्त्यासर्वत्यागमुपक्रम्यपश्चादततासवासनातपःक्रियाकृतासाचदृष्टया ॥ ग्रहधनदारादित्यागादादौविषमाअनेफ
 लासंगविषयामध्येवनवासशरीतवातादिसहनाद्विषमेतिदुःखायैवेत्यर्थः ॥ २१ ॥ अमितात्मानदसुसाध्यचसर्वत्यागमुत्सज्यमितेदुःसाध्येचतपआदिवस्तुनियः प्रवर्ततेसशठ अमि
 तास्त्वत्प्राविद्यातित्वात्स्वात्सहेत्यर्थः ॥ २२ ॥ वनसद्मनिनयावर्णितप्रकारतपोदुःखैकतेनाप्रयोजकाज्ञानेनचवद्देनत्वयाएवमाकृसमारब्ध सर्वत्यागोनसाधितः ॥ २३ ॥ २४ ॥

वनवासमजानतायां ननु भूतवती ह्युक्तमाराणां वनवासश्च नानाधिकदुःखमभ्य ॥ २५ ॥ खडिकशकलप्रति ॥ २६ ॥ उपपादिनमणिं साधकचरित्रसाम्यमुपहरति ॥ इत्यभि
 नि ॥ अमरुपमानमपादम्यभरणपरिषयमप्ययत्नकथयासमानसम्यक्प्रकटितरसुटीकृतम् ॥ तन्मणिकचचादीनि तिकमेव भद्रुकरीत्यात्यस्य भवेत्तद्विचार्यत एव तो भूतव्यासवर्त्त्या
 गतपाशापरवर्त्तनामपि वरमलनिर्देशो यो नैस्तिने देहस्य चित्तकोशे निधाय कलत्राभिपरीतीपरिणतिनयेत्यर्थ ॥ २७ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठस्य सास्यमकारो नि० पू० नवतितम
 रसर्ग ॥ ७ ॥ १० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ इति वध्ये मन्त्रात्तावादीनिकमुदीयत ॥ कथेन राक्षस्य रित्तो धातव्यागसिद्धये ॥ १ ॥ वलनलत्तस्य सम्यक्प्रतिपत्तये धाय ॥ स्यो वि
 दिगुणा एव तोषिता शीतवाता तपादय ॥ यधनादधिकमन्यवनवासमजानताम् ॥ २५ ॥ चित्तमणिर्मया प्राप्त इत्यलनुद्धवानभि ॥ नल
 व्यधानभवान्साधोस्तदिकस्यापि खडिकाम् ॥ २६ ॥ इत्येतदगमणि यत्नकथा समानमभ्युत्थया प्रकथिततवपद्मनेत्र ॥ तद्वोध्यमेव मम
 लस्य ममेव दुःखाद्योदस्ति तत्परिणतिनयचित्तकोशे ॥ २७ ॥ ॥ इत्यार्षे वा० वा० दे० माक्षोपायेषु नि० पू० चू० चित्तमणिं साधकदत्तांत
 विवरणं नाम नवतितमसंग ॥ १० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ चूलावाच ॥ इदानीं राजशार्ङ्गलवस्तु संप्रतिपत्तये ॥ शृणुर्विध्यं भवतांत
 विवर्तितस्मयकारिणीम् ॥ १ ॥ योसौ विध्यवने हस्ती सोस्मिन् भूमितले भवान् ॥ यौवैराग्यविवेकोत्तमो तस्य दर्शनो सितो ॥ २ ॥ यश्चा
 सौवारणाकान्तितत्परो हस्तिपस्थित ॥ तदज्ञानतवाक्रान्तितत्परो तव दुःखदम् ॥ ३ ॥ अतिशकोप्यशक्तेन दुःखाद् स्वभयाद् यम् ॥ इस्तीह
 स्तिपकेन वराजन्मोत्सृणनीयसे ॥ ४ ॥ यद्यो हव्यसारेण वारणपरिच्युत ॥ तदाशापाशजालेन भवानापदमावृत ॥ ५ ॥ आशाहि
 लो हरज्जुभ्यो विषमा विपुला दृढा ॥ कालेन स्यितलो हव्यणा तु परिवधते ॥ ६ ॥ यद्ब्रह्मेक्षते वैरी गजमारादलक्षित ॥ प्रेक्षते त्वांतदज्ञान
 कर्हाय यद्भमेककम् ॥ ७ ॥ यद्भक्तजगज्जगजोऽष्टखला जालवधनम् ॥ तत्तत्प्राजभवान्मोगाभूमिं राज्यमकटकम् ॥ ८ ॥ कटाक्षित्युक्त
 देशस्य ललापं धमदनम् ॥ नत्वस्य मनसस्साधो भोगश्राविनिवारणम् ॥ ९ ॥ यद्विभेदादयत्तु चैर्वधस्ति पकोपतत् ॥ त्वयित्यजानित
 द्राव्यमज्ञानपतितं दहतम् ॥ १० ॥ यदा विरकपुरुषो भोगश्रावित्यकुमिच्छति ॥ तदा प्रकपते ज्ञानलुपेदेक्षेपिश्राचवत् ॥ ११ ॥ यदा वि
 धकापुरुषो भोगात्सत्यम्यतिष्ठति ॥ तदा पलायते ज्ञानछिन्ने वक्षेपिश्राचवत् ॥ १२ ॥ ॥ सयत्नलकारिणीम् ॥ १ ॥ यौगस्य द्वैवरागीतीति वराभ्यविधे
 कालस्यावित्यस्य ॥ २ ॥ १ ॥ अतिशकोपलक्षणं पितृपशक्तेन दुर्बलेनापि लोभ्यं पुत्राद् स्वभयाद् यनीयस ॥ ३ ॥ सन्नद्धो ह्यज्ञालेन युक्तिप्रकटयति ॥ यदिति ॥ प
 रितो यधितो ह्यद्वैतिपत् ॥ भवाराधनादभिभवात्प्यस्यापराधत ॥ राज्यालनकालो न वित्यर्थ ॥ ५ ॥ ६ ॥ रिपी हस्तिपकेन दूरावपश्यतीत्यनेन सूचिततद्दर्शनमुदाहरति ॥ यदिति ॥ द
 द्वादहस्ये ॥ अज्ञानस्य धेततत्परोप्यवरो यम् ॥ ७ ॥ इति व्याप्यमतलाभ्यापि सुकोलास्यर्यमाह ॥ यदिति ॥ ८ ॥ १ ॥ सपतभ्यादप्यभ्यासमाप्यकरिण रिर पयानोभ्यापि
 त्रिपुण्ड्रकरव्याघ्रानेरां यति ॥ यद्विधेद्वि ॥ परिततया भवति तदा कर्तव्यपापानि निषजजरीकृतमिषस्य ॥ १० ॥ तदेव स्यदयति ॥ यद्वेति ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ क्षतं शिथिलीभूतमपि मनस्यागस्तत्त्वज्ञानेन निर्मनस्कतातद्विशेषेण महत्सिद्धान्तनिहतदानीमेव ते चूडालोक्तिश्रवणात्तत्त्वबोधो धावसरो भूदिति भावः ॥ १४ ॥ तेन त्वदुपेक्षिता
ज्ञानेन ॥ १५ ॥ राज्ञ्ययागविधौ तदेव ध्यागतपतिमज्ञानयथापातयिष्यस्तत्तदेव क्षयगतसत्त्वातप स्वातपातेन नाह निष्यदित्यर्थः ॥ १६ ॥ सरवातवल्लयचक्रे इत्युक्ते स्तात्पर्यमाह ॥
यदिति ॥ १७ ॥ परधाराजसामस्यागजलपटभूमयेत्यत्रोकाराजसामधीरुक्तयति ॥ यातस्येति ॥ तस्यागजरोर्हस्तिपक्ष्यराजप्रयुक्ताश्रीः स्वातसामधीसपथाउक्तासातनुअव
ज्ञानविचारानादरस्तद्विशेषणस्य हस्तिपक्ष्यपदे अभ्यन्तरचारिणी अतरगैश्वर्यभूता ॥ चितैव स विवेकमय सर्वस्य मिति भावः ॥ १८ ॥ हे सा धोत्वमगजोपि सन्नयमुक्तविवेकसंपन्नो ग
जेन्द्रः अनेनाज्ञानलक्षणेन वैरिणा अभिन स्वातेतरसानिक्षिप्तः ॥ १९ ॥ उपर्यस्य गयद्वाल्लतौ येन सतरादस्य स्यातात्पर्यरुक्तयति ॥ यदिति ॥ सज्जनदन्तिभिः शानि क्षात्यादिगुणै सा
धुजनसमागैश्च इपदावृतम् ॥ २० ॥ इति भूयादद्वन्द्वस्तेन हस्तिपक्षेन सत् ॥ तिष्ठत्यद्यापि दुःखेन भूयः प्रयथावलिरित्युपसहारस्य नात्पर्यवर्णयन्नुपसहरति ॥ इत्यध्याधीति ॥ २१ ॥ उ
भोगौ येन नमुमुके पतत्यज्ञानसंस्थितिः ॥ पादपेककचच्छिन्ने कुलायस्तद्गतो यथा ॥ १३ ॥ यदावनं प्रयातस्त्वं तदाज्ञानं क्षतं वया ॥ पति
तंस न निहतं मनस्यागमहासिना ॥ १४ ॥ तेन भूयः समुत्थाय स्मृत्वा परिभवं कृतम् ॥ तपः प्रपंच स्वातोस्मिन् गहने ल्वनि योजितः ॥ १५ ॥ तद्
वापातयिष्यस्त्वं यद्यज्ञानं तथागतम् ॥ राज्ञ्ययागविधौ तत्त्वां नाह निष्यक्षयं गतम् ॥ १६ ॥ यत्स्वातवल्लयस्तेन वैरिणा हस्तिनः कृतः ॥ तत्त
पोदुःखमखिलमज्ञानेन तवार्पितम् ॥ १७ ॥ यातस्य राजराजश्रीर्गजारिर्नृपसत्तम ॥ सात्ववज्ञाननृपते श्रितं अभ्यन्तरसारिणी ॥ १८ ॥ त्वं
गजेन्द्रस्त्वयं साधो दीर्घवने गजोपि सन् ॥ अज्ञानवैरिणा तेन निक्षिप्तस्तरसाभितः ॥ १९ ॥ यत्स्वातवल्लयो वाललताभिरवगुण्डितः ॥ आहतं
तत्तपोदुःखमीपस्त्वज्जनदन्तिभिः ॥ २० ॥ इत्यध्यापितपः स्वातेदुःखेन हस्तिस्मिन् युदारुणे ॥ स्थितोऽसि पातालतले नृपवद्वो यथा बलिः ॥ २१ ॥ ग
जस्त्वमाशानि गडानि वैरीमोहो निखातः पुनरुपबन्धः ॥ महांतलं विध्य उदंत इत्यर्थः त्वदीय उक्तः कुरुयत्करोपि ॥ २२ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे०
मो० नि० पू० चू० हस्तिकारख्यानतत्पर्यविवरणं नामैकनवतितमः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ यदुक्तं नयशा लिन्यातया
विदितवेषया ॥ तदा चूडालयाज्ञानं तत्कस्मान्नो ररोकृतम् ॥ १ ॥ साहितत्वविदां मुख्याप्यद्वयं किं करोति च ॥ तत्सर्वं सत्यमेवांगतदनुष्ठेय
मादरात् ॥ २ ॥ अथ चेद्वचनं तस्यास्त्वयाननुष्ठितं नृप ॥ तत्सर्वं संपरित्यागः कस्मान्न निपुणोक्तः ॥ ३ ॥ क मनुक्तचपि द्रोक्त्याह ॥ गज इति ॥
त्वगजः ॥ आशास्तव निगडानि ॥ मोहो वैरी हस्तिपक्ष ॥ उपेतपसि निर्वध एव निखातः ॥ महीतलविध्यः ॥ इत्यल्वदीय उदंतोऽहतातो मया हस्ति कारख्यानेनोक्तः ॥ एवं परिज्ञायतपः स्वा
तदुद्रस्य तस्य रिपो नाशाय यत्करोषि तत्कुरु मा बिलवस्येत्यर्थः ॥ २१ ॥ ॥ इति श्रीवा० ता० नि० पू० एकनवतितमः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ इह कुभावचः श्रुत्वा सर्वस्यागपरोत्तप ॥
त्यक्त्वा वनादिबद्धैः स्वसर्वं भादृभदीदृहत ॥ १ ॥ यदा त्ववनप्रस्थितस्तदैवाज्ञानपतितसन्न निहतमिति त्वयोक्तं तदा नार्गमममनस्या गोपाय केनोपदिष्टो यो मया पोषित इति राजशकां
वितर्कयती चूडालोवाच ॥ यदुक्तमिति ॥ १ ॥ तस्या अतत्त्वविच्छादतवादिनीत्वा दिशकावाचयति ॥ सा हीति ॥ अनुष्ठेयमभूदिति शेषः ॥ २ ॥ यदि आत्मबुद्ध्या चिरं जीवेदुर्बुद्ध्या
विशेषतः पण्डितैर्निशाया यत्वीबुद्धिः प्रलय करोति वचनात्वीबुद्धिमुपेक्ष्यात्स बुद्धिनिश्चिन सर्वस्यागमेव बद्धमस्यास्तर्हि स एव लयाकृतो न स्थिरो कृत इत्याह ॥ अथ चेदिति ॥ ३ ॥

राज्यादिपरित्यागमात्रायां सिद्धं सर्वपरित्यागमात्रायोगे संसाध्यतस्तत्र सर्वधिकृतजगद्भूतिर्विधास्तालोदयस्तदेतित्वदीधौक्तम् नञ्मयात्पकाराज्यादिपुन स्तीकृतम् तत्कथमयासव
 त्यागतानिपूर्णाकृतमिति शिरस्त्रिभ्यज पृच्छति ॥ राज्यामिति ॥ ४॥ केवलसर्वसत्यागोरोपिनाहमिति त्वयेति प्रयागुक्तमेवमस्योत्तरम् विवेकाभावारजसौनमपि पन्तस्तदप्यवनश्रम
 कुटाकमदन्तरादियमित्यदशेषमिति शयस्याजितेकमथिद्विषकमप्याहकारार्थपरित्यज्यपूर्णोभाविष्यतीति मन्मयानाशनेलादुर्दिद्विषारमभतारपर्यंगुढाभिसिधिवेषधूढालोवा
 च ॥ धनमिति ॥ यत्सर्वसपिधसर्वधनस्योत्तमस्य स्यात् नञ्मयात्पदयस्तत्सर्वसपिधन सर्वधा ॥ अहकारोहिराज्याद्विषकमपि त्रिकस्य पन्तस्तमिति मन्मयेन तस्यात्तेति प्राप्ता
 बाधसर्वत्यागस्तत्र सिद्धमिति भावमात्रा ॥ यद्यहकारोत्तराज्यापराधत्वात्त्यागितोपतिपन्मस्युप्येतर्हितस्यागादेवराज्यादित्यागसिद्धोन्नाभ्यधा सचत्वयान्त्यकदत्ता
 ॥ शिरस्त्रिभ्यजउवाच ॥ राज्यात्यक्तपदस्य कदेशस्य कस्तथाविध ॥ दारास्त्यक्तास्तथाप्यगसर्वत्यागोर्निकेत ॥ ४॥ ॥ मूढालोवाच ॥
 धनदारायहराज्यमुंमिश्रवंचवाधवा ॥ इतिसर्वतरे राजन्सर्वत्यागोहिकस्तव ॥ ५॥ तवास्त्यवापरित्यक्तं सवस्माद्गणउत्तम ॥
 तपरित्यज्यनि शेषमायास्त्यसिधिविशोक्तम् ॥ ६॥ ॥ शिरस्त्रिभ्यजउवाच ॥ राज्याचेन्ममनोसर्वतस्तत्सर्ववनमेवमे ॥ शैलदत्तादिगु
 न्मत्तवपतदप्यतत्त्यजान्महम् ॥ ७॥ ॥ श्रावसिपुउवाच ॥ इतिरामवदन्नेवकुंभवाक्यप्रणोदित ॥ निमेपातरमात्रेणवशीवीरशि
 विष्यज ॥ ८॥ प्रममाजवनास्यांतोदृत सुहृदनिश्रय ॥ प्रावदोपस्तदगतांरजालेखाभिवात्मना ॥ ९॥ ॥ शिरस्त्रिभ्यजउवाच ॥
 सवस्मादिवनश्वभ्राद्विपिनाटपिवात्मना ॥ परित्यक्तमपानुनपरित्याग स्थितोमम ॥ १०॥ ॥ कुभउवाच ॥ अदेस्तदवनश्वभ्रमलि
 लपाटपुस्तलम् ॥ इत्याठितवर्नोसर्वसवत्याग कथतव ॥ ११॥ तवास्त्यवापरित्यक्तं सर्वस्माद्गणउत्तम ॥ तपरित्यज्यनि शेषपराभा
 यास्त्यशोक्तम् ॥ १२॥ ॥ शिरस्त्रिभ्यजउवाच ॥ एतच्चैन्ममनोसर्वतस्तत्सर्वस्वाश्रमोमम ॥ वापीस्त्यलोदजपुतस्तमेवाशुरित्यजान्महम्
 ॥ १३॥ ॥ श्रावसिपुउवाच ॥ इतिरामवदन्नेवकुंभवाक्यप्रणोदित ॥ निमेपथ्यानमात्रेणवशीवीर शिरस्त्रिभ्यज ॥ १४॥ प्रममाज
 श्रमास्त्यातंसविदशुद्धयावद्वि ॥ सूरर्तस्फुरणेनैव रजोलेखाभिवालि ॥ १५॥ ॥ शिरस्त्रिभ्यजउवाच ॥ सवस्मादजवकलकाद्वास्
 नास्वाश्रमाटपि ॥ परित्यक्तमपानुनसवत्याग स्थितोमम ॥ १६॥ ॥ कुभउवाच ॥ दक्षोवापीस्त्यलुत्तममुदजवततद्वति ॥ इति किं
 चिन्ततेमर्वसवत्याग कृतस्तव ॥ १७॥ तवास्त्यन्योपरित्यक्तं सवस्माद्गणउत्तम ॥ तपरित्यज्यनि शेषपराभायास्त्यशोक्तम् ॥ १८॥
 शयनाहोत्रेति ॥ १९॥ उक्तरायमपमपिपयमान-पूर्वपरित्यक्तस्योदेवराज्यादीनोदेवनीराज्यादिविषयोनस्तीति नित्यागार्हता शैलदत्तादीनां त्विधानीपरिपद्मान्नस्यागमनरणतस
 पत्यागविद्विदित्यस्याशयद्विपममान शिरस्त्रिभ्यजउवाच ॥ एवमप्येतिराज्ञास्तस्योदेवमकस्य ॥ २०॥ ॥ प्रावदोपोवर्षाप्रवाह-मरकोलोखापिमुगजिनिव ॥ १॥ अत्रा
 सनाममतापरित्यक्ततममस्याग स्थित-सपन् ॥ १॥ ॥ कुभाराय-पूषवत् ॥ ११॥ १२॥ त्यागाद्वातवितनोषमपिस्त्यसुभामनयापितबाधमलद्वारात्कथसर्वत्याग सिद्धमिति भावा
 द्विपमपमान शिरस्त्रिभ्यजउवाच ॥ एतच्चैविति ॥ अथार्थकपूरवकार ॥ ११॥ १२॥ आश्रमोन्नाभ्यस्यावयवतीधनवार्ज ॥ १२॥ १३॥ कुभारायोराजारायस्यमात्रवत् ॥ ११०॥ ११८॥

कुक्षानिभित्तय ॥ अल्पाकुटीकुटीर ॥ १९ ॥ विष्टरादासनात् ॥ वक्षसासनयोर्विष्टरइतिषत्वम् ॥ अवदातात्माशुद्धचित् ॥ २० ॥ अंशुमानसूर्य स्वस्यस्वन्देनेरर्थेइवासने
 आलोकयन्नेवस्थितइतिशेष ॥ २१ ॥ २२ ॥ अधिभू समुद्रोदरनिष्ठाभूमिरुन्नतभुवोदटिनद्यादिवारियथाएकत्रानयतितद्वत् ॥ २३ ॥ करैःकिरणैःसंचारवान्सक्रांतोर्को
 यथासूर्यकातशिलास्थानपावकज्वालयतितद्वत् ॥ अणौज्वल्लेखकर्मकत्वाणौकर्तुःपावकस्यकर्मता ॥ भांडोपस्करस्यापितफलभस्मीभावाश्रयत्वात्कर्मताविवक्षिता ॥ ज्व-
 लेर्भिल्विकल्पादुपधाद्रसाभाव ॥ २४ ॥ विशेषशृत्स्यामितिशेष ॥ व्यसिकामन्वतरसधिप्रलयस्तत्रयथारवि स्वपदीपितेभौजगद्भुत्वामेरुभ्येउपविशतितद्वत् ॥ २५ ॥ इ-
 दानीमक्षमालात्पुष्पकाम कर्तोपकारविस्मरणदोषपरिहरतामाह ॥ एतावंतमितिद्वाभ्याम् ॥ हेपतित्रियेस्वामिभक्तेनजातपरिहरेनसार्थसाधनबुद्धेर्भेदउच्छेदोयस्यतथावि-
 श्रिखिध्वजउवाच ॥ एतच्चेन्ममनोसर्वतस्सर्वभाजनादिमे ॥ चर्मकुड्यकुटीरादिनत्तावत्संस्त्यजाम्यहम् ॥ १९ ॥ ॥ श्रीवासिष्ठउवाच ॥
 इत्युक्तासमस्तस्यावविदुष्यमतिशामी ॥ विष्टरादवदातात्माशुद्धिवशरह्नतः ॥ २० ॥ कुंभस्वालोकायन्नेवतत्क्रियाःसास्मितःस्वय-
 म् ॥ आसनेलोककार्येषुस्वस्यन्दनइवांशुमान् ॥ २१ ॥ चत्करोतिकरोत्वेतदस्यैतत्पावनंपरम् ॥ इतितूष्णींस्थितःकुंभःशिरिध्वजमवै-
 क्षत ॥ २२ ॥ शिरिध्वजस्तुतस्सर्वभांडोपस्करमाश्रमात् ॥ एकत्रैवानयामसभुवोवार्थाद्विभूरिव ॥ २३ ॥ तत्संस्थाप्येधनैःशुष्कज्वा-
 लयामासपावकम् ॥ करैःसंचारवानर्कःसूर्यकांतपदंयथा ॥ २४ ॥ भांडोपस्करजालं तदभौत्युक्ताविवेशसः ॥ ध्वंसिकायांजगद्भुत्वा-
 मेरुशृंगेयथारविः ॥ २५ ॥ एतावंतंमयाकालंदत्तायत्वंपतिप्रिये ॥ अजातबुद्धिर्भेदनेनैवकृतमस्तुते ॥ २६ ॥ भ्रांतौतुविनिवर्तिन्यां
 नाधुनोपकरोपिमाम् ॥ मंत्राटव्यांचिरंभ्रांतंविल्लतंकार्यवर्त्तम् ॥ २७ ॥ इष्टानिधर्मस्यानानिविश्राम्याम्यधुनासारि ॥ इत्यक्षमालांज्व-
 लनचिक्षेपात्काशिरिध्वजः ॥ २८ ॥ कल्यांताभ्राविवव्योमतारालीपवनोमलाम् ॥ मयानरमृगेणत्वांचिरंवनमृगाच्च्युतम् ॥ २९ ॥ अ-
 बोधेनदृतंशुस्यामिदमेवमृगाजिन ॥ इदानींगच्छतुच्छाद्यपंधानःसंतुतेशिवाः ॥ ३० ॥ वह्निनाव्योमतंगच्छसतारंव्योमतेसमम् ॥ तद्वृ-
 स्यंगालकराभ्यांसृज्वाचमर्जिहादिति ॥ ३१ ॥

धेनमयात्वयत्पुतावतकालवृत्तापरिवर्त्तनश्रमप्रापितानैवतेतवमत्सेवनकृतपर्याप्तमस्तु ॥ २६ ॥ अधुनातुतपोजपादिकर्त्तव्यताभ्रांतौविनिवर्तिन्यामपगतायासत्यामांनोप-
 करोपिअतोन्वाश्रमेणयोजयाभीतिविश्राम्येत्यर्थ ॥ अहमपित्वयासहजपभ्येणनानामत्राटवीषुभातःसंप्रतिविश्रामिव्यामीत्याह ॥ मंत्राटव्यामिति ॥ कार्यवर्त्तसुक्रिया-
 सप्यशुद्धसिद्धिर्भागोपुविहृतनभातम् ॥ २७ ॥ धर्मस्थानानितपोवनसिद्धिक्षेजादीनि ॥ २८ ॥ यथापवनःकल्यांताभ्योभ्रस्तारालीनक्षत्रमालाक्षिपतितद्वत् ॥ अनेनाक्षमाला-
 स्फाटिकीतिगम्यते ॥ मृगाजिनप्रत्याह ॥ मयेति ॥ २९ ॥ वृत्त्याकुशासने ॥ इदमेवतवोपकृतमस्त्वितिशेषः ॥ तुच्छाद्यमूलकारणभायात्स आवाय ॥ पंधानःअवांतरकारणप्र-
 विलयलक्षणांमार्गः ॥ ३० ॥ सतारव्योमतेसमिदमुक्त्यापूषतस्यनच्चर्मशुष्कवृद्धिचित्रमितिगम्यते ॥ तस्यहि सतारव्योमनायाभिरनुत्तरेवैवेति ॥ ३१ ॥

॥ १० ॥ ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

|| ३ ||

11

11

2

—

11

द्रव्योपकरणेहंसत्तुकामः शिखिध्वजः ॥ विनिवार्यावकुंभेनचित्तत्यागायबोध्यते ॥ १ ॥ स्वेनमनसाद्यथाममतासंकल्पेनकल्पितंसमर्पिततत्कुटीरूपवृणमंदिरम् ॥ १ ॥
 पिथरशरावकुशकाष्ठसचयादियत्किंचिदभवत्तत्सर्वदहाहेत्यादिपरेणान्वयः ॥ २ ॥ स्वस्यवसनवल्कलम् ॥ भुज्यतेयस्मिस्तद्भोजनंपन्नपुटकाद्यपि ॥ ३ ॥ पूर्वदृष्टापश्चान्नटा
 अदर्शनप्रामाज्जनस्थितिर्यत्र ॥ पूर्वकालेति सभासः ॥ ४ ॥ तदेवोपपादयति ॥ आश्रमादिति ॥ ५ ॥ केवलाकृतिर्देहभावावशिष्टः ॥ ६ ॥ वासनांममताम् ॥ तत्रसर्वोपकर
 श्रीवसिष्ठउवाच ॥ अथोरथापददाहासौशुष्कतत्तृणमंदिरम् ॥ अग्नेनस्वेनमनसाद्यथासंकल्पकल्पितम् ॥ १ ॥ शिष्टंयत्किंचिदभव
 तत्सर्वसशिखिध्वजः ॥ असंख्यमनामौनीक्रमेणसमयाधिया ॥ २ ॥ ददाहचसचिक्षेपतत्याजचवभंजवा ॥ भण्डजातंस्ववसनंभो
 जनाद्यपितुष्टवत् ॥ ३ ॥ सबभूवाश्रमस्तस्यदृष्टनष्टजनस्थितिः ॥ वीरभद्रवलध्वस्तदक्षयज्ञाश्रमोपमः ॥ ४ ॥ आश्रमात्तेमृगणास्त्य
 करोमंथमुखयुः ॥ साभिदाहापुरवराद्भूतभीतजनाइव ॥ ५ ॥ भण्डजातदहल्यद्रौसहशुष्केधनेनतत् ॥ केवलाकृतिरस्त्रेहस्तुष्टिमानाहभू
 पतिः ॥ ६ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ वासनांतत्रसंत्यज्यसर्वत्यागीस्थितोह्यहम् ॥ अहोनुचिरकालेनदेवपुत्रप्रबोधितः ॥ ७ ॥ संपन्नः
 केवलःशुद्धःसुखेनोद्धोषवानहम् ॥ किंनानमकिलवस्वेतद्भवेसांकल्पिकक्रमम् ॥ ८ ॥ यावद्यावत्प्रहीयतेविविधाबंधहेतवः ॥ तावत्तावत्स
 मायातिपरमानिर्दतिमनः ॥ ९ ॥ शान्त्यामिपरिनिर्वाप्तिसिखितोस्मिजयाम्यहम् ॥ विबंधाःप्रक्षयंयाताःसर्वत्यागोमयाकृतः ॥ १० ॥ दिगं
 बरोदिकसदनोदिकसमोयमहंस्थितः ॥ देवपुत्रमहात्यागालिकमत्यदवशिष्यते ॥ ११ ॥ कुंभउवाच ॥ सर्वमेवनसंत्यक्तंत्वयारज
 नशिखिध्वज ॥ सर्वत्यागपरानंदमामुधाभिनयंकुरु ॥ १२ ॥ तवास्त्येवापरित्यक्तःसर्वस्माद्भागउत्तमः ॥ यंपरित्यज्यनिःशेषंपरामा
 यास्यशोकताम् ॥ १३ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इतिश्रुतवतातेनकिंचित्सांचित्यभूभृता ॥ इदमुक्तंमहाबाहोरामराजीवल्लोचन ॥ १४ ॥
 शिखिध्वजउवाच ॥ इंद्रियव्यालसंघातोःरक्तमांसमयाकृतिः ॥ शिष्यतेसर्वसंत्यगोदेहोभेदेवतात्मज ॥ १५ ॥ तदुत्थायपुनर्देहंभृगुपा
 तादविघ्नतः ॥ विनाशात्मकतानीत्यासर्वत्यागीभवाम्यहम् ॥ १६ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इत्युक्त्वादेहमग्रस्थेभ्यश्चेत्यनुमसौजवान् ॥
 करोतिपावदुत्थानंतावकुंभोप्युवाचह ॥ १७ ॥

णे ॥ प्रबोधितस्त्वयतिशेषः ॥ ७ ॥ साकल्पिकोममतासकल्पप्रयुक्तः सप्रहृक्तमायस्यतथाविधमेतदुपकरणजातकिनामनकिंचित्सारभूतमुपादानार्हमित्यर्थः ॥ ८ ॥ तस्याग
 सुखमभिनयन्नाह ॥ यावद्यावदिति ॥ ९ ॥ विविधाबंधाबधहेतवोविषयाः ॥ १० ॥ ११ ॥ बाह्योपकरणत्यागमात्रेणभ्रात्यावालस्येवतस्यसर्वत्यागसुरवाभिनयमसहमानः
 कुंभउवाच ॥ सर्वमेवेति ॥ अभिनयव्यंजकचेष्टाविशेषम् ॥ १२ ॥ तवेत्यादिप्राग्वत् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

निरागस्कनिरायाधम् ॥ महावदृष्टो ॥ गणकस्यवत्सम् ॥ १८ ॥ निरागस्कनोभवदर्ययति ॥ अहमिति ॥ तवकापराधद्वितीये ॥ १९ ॥ २० ॥ यस्यापराधसमन्यदर्ययति
 क्षोभयतीति ॥ सपरमिपराधोरद्वय ॥ २१ ॥ ननुष्टस्यद्वयोद्वयस्यान्यत्कृतमरीरानापराधितमाह ॥ सुखेति ॥ भूत्याउत्सृजितस्मानामभेण ॥ तपदृष्टमाह ॥ नेति ॥
 यथाफलवत्सर्वगुणैर्भ्रातृस्येकसाक्षिणोऽसिन्नतदभिमानाभ्यासापराधमात्रमर्थमिति ॥ २२ ॥ यत्सुखं यत्तपःफलानां शिरःपुष्पानां पुष्पाणां च फलानां कुरुते इति
 सपरमपराधी नृणां साधुना किमपराधद्वयेनैवापि साधुनात्मन किमपराधमित्यर्थः ॥ २३ ॥ इयस्यास्य सर्वस्यागपुनरधिकारिदेहदौर्लभ्येन हानदौर्लभ्याद्विषमोदुःसाधरवस्य
 कुमउवाच ॥ राजकिमिति देहत्वनिरागस्कमहावदृष्ट ॥ त्यजस्यद्वो हि दृष्टमस्तु कुपितोऽहं तितर्कम् ॥ १८ ॥ जहोवराको भूकालातपस्वी
 देहकल्ययम् ॥ न कश्चन तवोत्स्मिन्मा भूधेव तनुं त्यज ॥ १९ ॥ आत्मन्येवैयमूकालाध्यानवानवतिष्ठते ॥ सच्चाल्यते परेणैव तरणैषु ॥ सच्चाल्यते परेणैव
 काष्ठकम् ॥ २० ॥ क्षोभयत्यन्यपुनैर्न निग्रहाहं भूदुर्बलान् ॥ तपस्विनं यथैकांतस्थितं भक्ततत्त्वर ॥ २१ ॥ सुखदुःखादिभूत्याहिना
 पराधिशरीरकम् ॥ नात्मन फलवानात्मस्य देहक्षोपराधवान् ॥ २२ ॥ वात फलशिरःपुष्पपातनकुरुते सुखम् ॥ तदुणासाधुनासाधार
 पराद्वकिमात्मन ॥ २३ ॥ त्यक्तेनापिशरीरेण किल ताभरसेक्षणा ॥ सर्वत्यागो न ते याति निष्पत्तिविषमो हि स ॥ २४ ॥ अगौ केवलमेतत्त्वं
 निरागस्कशरीरकम् ॥ मुधाक्षिपस्मिन्नो देहत्यागो न तस्यागिता भवेत् ॥ २५ ॥ येनायक्षोऽभ्यते देहो भक्ते भजेनेव पादप ॥ तत्सत्यजसिचैस्याप
 तन्महात्यागवान् भवान् ॥ २६ ॥ तस्मिन्त्यक्ते भवेत्यकसर्वदेहादिभूपते ॥ नोचोन्मिन्नमभ्यते द्रव्यो भूयः शरीर इति ॥ २७ ॥ ॥ शिखिष्व
 जउवाच ॥ केनायचाल्यते देह किं जीजन्मकर्मणाम् ॥ कस्मिन्त्यक्ते परित्यक्तसर्वभवति सुदूर ॥ २८ ॥ कुमउवाच ॥ साधोन
 देहस्यागेन न रान्यत्यजनेन च ॥ न चोदजादिशोपेण सर्वत्यागो भवेद्यप ॥ २९ ॥ यत्सर्वं सर्वतो यच्च तस्मिन्सर्वैककारणे ॥ सर्वस्मिन्सपरि
 त्यक्ते सर्वत्यागः कृतो भवेत् ॥ ३० ॥ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ सर्वसर्वगतसर्वहेयत्याज्यचसर्वदा ॥ सर्वैकमुच्यते द्रुहिस्वर्वतत्त्वविदां व
 र ॥ ३१ ॥ ॥ कुमउवाच ॥ साधो सर्वगतताकारजीवप्राणादिनामकम् ॥ न जडं नाजडं भ्रातृचित्तं सर्वमिति स्मृतम् ॥ ३२ ॥ चित्तमे
 व भ्रमविद्विद्विचिंतो न रं दृष्ट ॥ चित्तविद्विजगज्जालं चित्तसर्वमिति स्मृतम् ॥ ३३ ॥

यत इत्यर्थः ॥ २४ ॥ तस्य देहो भक्तस्याहकारस्य त्यागिता गोभवेत्यसिद्धोऽसिद्धिर्य ॥ २५ ॥ २६ ॥ एतद्वद्विनिष्पन्नजलमज्जलानां शितमपि तस्माद्वह्नालकोद्वयमन्य
 क्रमदीनामपराधोऽस्ति ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ सर्वव्यापनस्य सर्वव्यापनं ॥ सर्वविषयेषु पुनरुक्तत्वात्सर्वदा ॥ न कश्चेन सर्वजनकत्वात्सर्वैककारणे ॥ ३० ॥ सर्वं प्रहेय सर्वदा च
 स्यान्न्यत्यपुनोऽप्यप्यसर्वदा चोच्यते तत्किमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ चित्तसाधोऽप्येन जीवनामका कियदाप्राधान्येन प्राणादिनामकचित्तसिद्धिर्य ॥ ३२ ॥ न रस्य बह्वर्पुनरुच्यम् ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ तत्प्रागे सर्वत्यागसंभवात्तदत्यगो सर्वत्यागसंभवात् ॥ ३५ ॥ सर्वधर्मादयः अधर्मावाराज्यादितरफलभोगस्थानानि वासचित्तस्य परदुःखमेव ॥ ३६ ॥ विवर्तते तेषां
 णमते ॥ ३७ ॥ भस्माभरणकमरेण ॥ ३८ ॥ सर्वभूतप्रसिद्धानामुपभोगानां जरा मरणादीनां देहधर्माणाम् ॥ महामुनिपदेन तद्धर्माशमदमादयो लक्ष्यते तेषां
 च तत्र तन्निरुद्धवासनचित्तमेवाश्रय इत्यर्थः ॥ ३९ ॥ अशातचित्तमेव मनो नान्मनो मयमतः प्राणचेष्टया जीवश्च भूत्वा बहिःस्थूलदेहतद्वयहारायाकारजालेन आवर्तते इत्यर्थः
 ॥ ४० ॥ तदेवातः शान्तमहदहंकारप्राणप्राज्ञात्मा चेत्यादिभिः क्रियानुहैरभिधा व्यापारैरुच्यत इत्यर्थः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ सत्यपरमार्थभूतभूमानदरूपकियानुभूयते अनुभूय
 राज्यादेरयदेहादेशाश्रमादेर्महीपते ॥ सर्वस्यैव मनो बीजं तरुबीजं तरोरिव ॥ ३४ ॥ सर्वस्य बीजे संत्यक्ते सर्वत्यक्तं भवत्यलम् ॥ संभवात्सं
 भवाद्भूषणसर्वत्यागो भवेदिति ॥ ३५ ॥ सर्वधर्माधिधर्मावाराज्यादिविपिनादिवा ॥ सचित्तस्य परंदुःखं निश्चितस्य परं सुखम् ॥ ३६ ॥ इदं
 विवर्तते सर्वचित्तमेव जगत्तया ॥ देहायाकारजालेन बीजं दक्षतया यथा ॥ ३७ ॥ पादपः पवनेनेव भूकंपेनेव पर्वतः ॥ भस्माभस्माभरेणा
 यदेहश्चित्तेन चाल्यते ॥ ३८ ॥ सर्वभूतोपभोगानां जरा मरणजन्मनाम् ॥ महामुनीनां सुदृढचित्तं विद्विंसमुद्रकम् ॥ ३९ ॥ इदं प्रवर्तते सर्व
 चित्तमेव जगत्तया ॥ देहायाकारजालेन चित्तं जीवो मनो मयम् ॥ ४० ॥ बुद्धिर्महदहंकारः प्राणाश्चेत्यादिभिर्मुने ॥ क्रियानुरूपैरभिधा
 व्यापारैः शांतमुच्यते ॥ ४१ ॥ चित्तं सर्वमिति प्राहुस्तस्मिंस्त्यक्तेर्महीपते ॥ सर्वाधि व्याधिसीमांतः सर्वत्यागः कृतो भवेत् ॥ ४२ ॥ चित्तत्या
 गं विदुः सर्वत्यागं त्यागविदां वर ॥ तस्मिंस्त्रिदशमहाबाहोसत्यं किं नानुभूयते ॥ ४३ ॥ चित्तेत्यक्ते लयं याति दैतमैक्यं च सर्वतः ॥ शिष्यते
 परमं शांतमच्छमेकमनामयम् ॥ ४४ ॥ अस्याश्चित्तं विदुः क्षेत्रं संसृतेः सस्य संततेः ॥ क्षेत्रे लक्षेत्रतां याते शालेः कद्वसंभवः ॥ ४५ ॥
 चित्तमेव विचित्रेहंभावाभावविलासिना ॥ विवर्तते र्थाभावेन जलमूर्धितया यथा ॥ ४६ ॥ चित्तोत्सादनरूपेण सर्वप्रागेन भूयते ॥ स
 र्वमासाद्य ते सम्यक्साध्याज्येनेव सर्वदा ॥ ४७ ॥ सर्वत्यागस्य विषयो यथैवान्योस्तिते तथा ॥ त्वमप्यन्यस्य भवसि तया निगृह्णासि वै नृप
 ॥ ४८ ॥ सूत्रं मुक्ताफलं नेव जगज्जालं त्रिकालकम् ॥ सर्वमंतःकृतं तेन येन सर्वं समुज्झितम् ॥ ४९ ॥
 नरुवेत्यर्थः ॥ ४३ ॥ द्वैतकार्यविभागविभावरपरपरा ऐक्यकारणोतिरोभावकमश्रयलयाधयाति ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ अर्थभावेन पदार्थाकारेण ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ सचायं सर्व
 त्यागेन परिच्छिन्नात्मग्रहणे सिद्धतीत्याशयेनाह ॥ सर्वेति ॥ हेत्यागिनृदपपरिच्छिन्नस्य तव यथा अन्यः सर्वत्यागस्य विषयोस्तितथा त्वमप्यन्यस्य त्वत्प्रागेन विषयो भव
 सितथा च त्याज्यमेवात्मतया गृह्णासीति ने सर्वत्यागः सिद्धतीत्यर्थः ॥ ४८ ॥ अपरिच्छिन्नात्मग्रहणेतुल्यमेव सर्वस्यात्वेति त्वान्येन त्यागायोगाज्यकोट्या निविष्टेन त्वया सर्व
 त्यागे सर्वस्यायतीक्यलब्धमित्याह ॥ सूत्रमिति ॥ ४९ ॥

मनुसर्वस्य जगतास्य यन्नेवावतिता तत्कथमसर्वस्य यत्सलभ्यस्य तावदाह ॥ यन्नेति ॥ यद्यपि सर्वस्यैव क्कास सर्वयु यता मायस्तथापि तेन सक्त जगदाश्रया यतीरालाभास्तमेवाश्रित्य पा
 वयाश्रयतास्य तर्हि तत्तदस्ति स एव प्रथम इह शाश्वतिका लस्य सलभ्येभ्युभ्यत इति भावः ॥ ५० ॥ अतएव सर्वस्यैव तागे सवदाश्रय प्रवृत्ता यदशाश्रयं तिकल इक्षया निर्वाणदीप
 दृष्टोत्सवगतस्यैव प्रथमिदेव सवदाश्रय प्रकारान्नाम दृष्टासलभ्ये दीपदद्यान्नाम ॥ अलभ्येनेति ॥ ५१ ॥ तद्वत्सु कटयति ॥ स्थितिमिति ॥ ५२ ॥ सर्वस्यैव यत्प्रयत्नाय पतिव
 रयति ॥ समस्तेति ॥ समस्तानां बलूनां राज्याण्यपोपकरणानां नैकासेत्यागे ॥ ५३ ॥ परिश्रितचित्त्वातिरिक्तत्वात् सत्यतः कपुरुषा यस्तथाह ॥ समस्तेति ॥ तथा निर्वाणपर
 मपुरुषार्थोपि विलसन्नेतर इति शब्दः ॥ ५४ ॥ तस्य सत्यस्य सवप्रयत्नस्यैव पितृसर्वविद्यातलभावोऽस्तेन आत्मप्रसक्तिरित्याह ॥ सर्वस्यैव गोहीति ॥ द्विषीकसां सर्ववदनक्षमादीनाम
 येन सर्वपरिरयत्कतस्मिन् व्युद्ध्यन्तेपि सस्थितम् ॥ जगत्सर्वत्रिकालस्य तत्तौमुक्तावलीयथा ॥ ५० ॥ अस्त्रेहेनेव दीपेन येन सर्वसमुत्क्षिप्त
 म् ॥ सस्त्रेहेनेव दीपेन तेन सर्वप्रकाशितम् ॥ ५१ ॥ स्थितसर्वपरित्यज्य य शोतेऽस्त्रेह दीपवत् ॥ सराजते प्रकाशात्मात्मनः सस्त्रेह दीपवत् ॥ ५२
 समस्तवस्तुनिकासं यथा त्वमवशिष्यस ॥ सवत्यागे कृतादृग्विज्ञानमवशिष्यते ॥ ५३ ॥ समस्तवस्तुदोहो विषया त्वन्नेतरा नृप ॥ सर्व
 त्यागतत्वांगतयानि वाणमुच्यते ॥ ५४ ॥ सर्वत्यागो हि शून्यात्मा आश्रय सर्वसंविदाम् ॥ अन्तानामुदाराणां त्वन्निवेददिवौकसान्
 ॥ ५५ ॥ सवत्यागारसापाने जरा मरणमतीतय ॥ न काश्चन प्रवाधते स्वस्येव व्योमलेखिका ॥ ५६ ॥ सवत्यागो महत्त्वस्य कारणनिर्मल
 युते ॥ सर्वस्य जसिष्यस्माद्वादिस्ते र्धुवृहत्तमम् ॥ ५७ ॥ सर्वत्याग परानदाहु स्वमन्यस्तुदारुणम् ॥ इत्योमित्युररीकरययिद्व्यसितदा
 वर ॥ ५८ ॥ सर्वस्य जति यस्तस्य सवमेवोपतिष्ठते ॥ यथैवानुविशत्यभौतयेवायाति वारिणी ॥ ५९ ॥ सर्वत्यागांतेरेवास्ति ज्ञानमात्मप्र
 सादकम् ॥ यच्छून्यकिल सादस्य तत्र राजादिति युति ॥ ६० ॥ सर्वत्यागवशादेव हतकाले कलावपि ॥ शाफ्येन विगताशकमुनिना मेरुव
 रित्यतम् ॥ ६१ ॥ सर्वत्यागो महाराजसवसपत्नमाश्रय ॥ नृशृङ्गाति हि यत्किंचित्सर्वतस्मै प्रदीयते ॥ ६२ ॥ कृत्वा भवंपरि रयागशा
 त स्वस्यो वि यत्सम ॥ सौम्यो भवसि यदूकस्तदुपोभवभूपते ॥ ६३ ॥

॥ ५५ ॥ सर्वत्यागरसस्य आपाने र्धय इत्याख्यानोक्ते
 यथा भवमोरासीनस्यैव स्य व्योमलेखिका प्रोक्ता रिक्ता किका कश्चिदपिन प्रवाधते न ह्यह ॥ ५६ ॥ निमलायुति स्वरूपस्यूर्ध्वस्पर्शस्यैव स्मात्तथापि यत्प्रथमं हृत्य सत्यतः कुलस्तथा
 ह ॥ सर्वविधि ॥ ५७ ॥ इति विमरयति शेष ॥ ७८ ॥ सवत्यागो धैर्यमवदानं वारयति ॥ सर्वविधि ॥ सर्वविधप्रभव आतमारभ्योपनीतमुपतिष्ठते ॥
 वार्तार्थोऽभ्युपयाय पावद्वाराधौ विधातितया नानादीभ्य आयातो वत इति शब्दः ॥ ५९ ॥ सर्वस्याज्ञानतत्कार्यस्य यस्यागन्तदरेण तत्प्रसादकज्ञानमवरयमस्ति ॥ भावस्त्यभ्ये
 यरागारि यूप्यस्य सत्तमे धैर्यमिति शब्दोऽस्ति यत्किंचित्प्रसिद्धमिति शब्दः ॥ ६० ॥ कलौ पापिष्ठतमेपि काले वेदवशात्तावदतिनीचेनापि शाफ्येन सवत्यागवशाभ्ये कठस्थितं यदा तदा पुण्ये
 वापराकाले वेदमना बलविना पुण्यतेनेन सत्यादिगता राकभ्योऽववासेयमिति कथाभ्यामिति योतनाय ब्रूतेति ॥ ६१ ॥ सवत्यागवशास्य आश्रयो निवासस्तथाम् ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

हेमहास्यभावभूमिपालत्वंप्रथमं स्याज्यं सर्वमनसापरित्यज्य अथोअनंतरं येन त्यजसितम्पानश्रविहाय तदनंतरं त्यागाभिमानलक्षणमहंकारमलं च विमुच्य जीवन्मुक्तरूपो भवेत्यर्थः ॥ ६४ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशेति० पु० त्रिनवतितमः सर्गः ॥ ९३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ इह चित्तपरित्यक्तं भूलपरिशोधने ॥ देहादिबन्धबाधेन पूर्णचित्च्छेष ईदृशं ॥ १ ॥ चित्तत्यागचित्तत्यागोपायम् ॥ १ ॥ निरस्तनममेतित्यक्तमपि ॥ अप्यर्थाहिशब्दः ॥ २ ॥ एतच्चित्तमादातुममनयात्किं न जानामि द्रव्यववास्मिन्मूर्त्तत्वाभावाद ते ॥ १ ॥ ॥ स्वरूपत्यागादीर्घीकृतसामान्यरूपम् ॥ १४ ॥ कुमस्तदेवाह ॥ वासनैवेति ॥ रागवासनेत्यर्थः ॥ उदाहृतो लोके ॥ तथाचलौकिका आस्यत्यागतुन जानामि ॥ हेउत्तम ॥ ३ ॥

सर्वपरित्यज्य महास्वभावस्तजस्यथोयेन चतद्विहाय ॥ त्यागाभिमानं च मलं विमुच्य विमुक्तरूपो भवभूमिपाल ॥ ६४ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पु० चू० शिखिध्वजावबोधननामत्रिनवतितमः सर्गः ॥ ९३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ एवं वदति वैकुण्ठे चित्तत्यागं मुहुर्मुहुः ॥ अंतर्विचारयन्सौम्यो राजा वचनमबवीत् ॥ १ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ हृदयाकाशविहगो हृदयद्रुममर्कटः ॥ भूयो भूयानिरसं हि स मभ्येत्येव मे मनः ॥ २ ॥ जानामि चैतदादातुं मत्स्यं जालद्ववाकुलम् ॥ त्यागमस्य न जानामि चित्तं द्रव्यद्वयोत्तम ॥ ३ ॥ चित्तस्यादौ स्वरूपमेव धावद्भगवन्वद ॥ ततश्चित्तपरित्यागं यथावदहमेव प्रभो ॥ ४ ॥ ॥ कुंभ उवाच ॥ वासनैव महाराज स्वरूपं विद्विचेतसः ॥ चित्तशब्दस्तु पर्यायो वासनाया उदाहृतः ॥ ५ ॥ त्यागस्तस्यातिमुकरः सुसाध्यः स्पंदनादपि ॥ राज्यादप्यधि कानंदः कुस्तुमादपि सुंदरः ॥ ६ ॥ मूर्खस्तु मनस्यागो नूनं दुःसाध्यतां गतः ॥ पामरस्येव साध्या ज्यल्लक्षणस्येव सुमेरुता ॥ ७ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ स्वरूपवेद्यं चित्तस्य वासनामयमाकुलम् ॥ त्यागः समभ्येदुःसाध्यो वज्रनिर्गलनादपि ॥ ८ ॥ संस्तुत्यामोदपुष्पस्य दुःखदाहानलस्य च ॥ जगदक्लमणालस्य मोहमारुतखस्य च ॥ ९ ॥ शरीरयंत्रवाहस्य हृदयभ्रमरस्य च ॥ अथलाञ्छेत सरस्या गोपयथाभव नितदद ॥ १० ॥ ॥ कुंभ उवाच ॥ सर्वनाशो यस्य यः साधोचेतसः संस्तुतिद्वयः ॥ स एव चित्तसंस्त्यागद्वत्युक्तं दीर्घदर्शीभिः ॥ ११ ॥

दुरूपेषु मम वासनास्ति मङ्गकेष्वस्य चित्तमिति ॥ ५ ॥ सुकर इति ॥ औदासीन्यमात्रेण तस्मिद्धिरिति भावः ॥ राज्यादपीति ॥ तथाचाहुः ॥ यच्च कामसुरवल्लोके यच्च दिव्यमहत्सु ख तृणाक्षयसु ख स्यैतेनार्हतः षोडशीकला मिति ॥ सुदरोह्यः ॥ ६ ॥ कुतस्तर्हि स सर्वनाशक्यतेतत्राह ॥ मूर्खस्येति ॥ ७ ॥ वेदित्वद्वचसेत्यर्थः ॥ वज्रस्य निर्गलनाग्निगिरणादपि दुःसाध्यः ॥ सति मौल्यं औदासीन्यस्यैव दुष्करत्वादिति भावः ॥ ८ ॥ जगद्वृक्षेण यद्वज्रतन्मृणालस्य ॥ जालेति पाठे पि जले भवजालमिति वयस्य तया अक्लमेवार्थः ॥ सर्वपर्यायैः कारणमेवोपलक्ष्यते ॥ ९ ॥ शरीरयंत्रवाहति प्रवर्त्तयतीति कर्मण्यण् ॥ यथायेनोपायेन भवति ॥ १० ॥ सर्वस्य वक्ष्यमाणमूलं कुरशात्वा पृच्छ्वा देन शिरः स एव सस्वतेरपि क्षयः स एव चित्तस्य सत्यागो नूतबाह्या र्थात्यागवन्ममता निवर्त्तनमित्यर्थः ॥ दीर्घदर्शीभिरपरिच्छिन्नात्मदर्शीभिः ॥ ११ ॥

उत्तमार्थविमयानुवादानुभवेरमान शिखिष्वजलप्रोपपत्तिमाह ॥ चित्तेति ॥ चित्तद्विध्याधि ॥ गहिध्याधे शतशोपिममताषकनलक्षणेनत्यागेनाभावोभूयते किमुचित्कि
 स्योपलक्षेदेवानलङ्घ्येऽथानमूलराखापृष्ठभाविशेषस्य ॥ १२ ॥ अहमज्ञानालावीजपस्य ॥ सशास्त्राकलपपुष्टस्य भूतस्योन्मूलनेतत्स्थानाकाराभिन्निराधरणक्षेपव
 दयस्यपानिधामाह ॥ १३ ॥ सभास्यस्मिन्निधिसभाक्षेपम ॥ १४ ॥ अहमर्थान्नज्ञानात्मन उदयोपस्यतथाधिधोयोपसच्चित्तावेदमात्मक्येभिमानीप्रसिद्ध ॥ एतदेवेति
 कीर्तनगतनिर्देशः ॥ १५ ॥ कास्यसभास्येतिप्रशस्तोत्तरमाह ॥ परमात्मपदमिति ॥ परमात्मनपदनीहमायासिषक्षेपम् ॥ यतस्तस्मिन्नेवभायामप्यप्यस्यस्यम
 मभ्येतरातिरक्षेपमित्यर्थ ॥ कर्तुरादस्यस्योत्तरमाह ॥ एतस्मादिति ॥ एतस्याध्यायोत्तन्माभूतात्परिच्छिन्नोहितिनिधियत्तात्वाच्चिदाभासध्यामात्मत्वादनुभावमात्मकोकुरोजा
 यतइत्यर्थ ॥ १६ ॥ तस्यैवापचयेनचिन्महामात्मनापरिणितिरित्याह ॥ अत्येति ॥ देशायाकान्तिस्मरणाच्चित्तनामनान्धमनइत्यभिधायस्याल्लथाविधाधीनताजायतइति
 शिखिष्वजउवाच ॥ ॥ चित्तत्यागादहंमन्येचित्तनाशसुसिद्धये ॥ अभावशतशोप्याधे कथमस्यानुभूयते ॥ १२ ॥ कुमउवाच ॥
 अहंवाञ्छिततदुमसशास्त्राफलपृष्ठव ॥ उन्मूलयसमूलतमाकाशद्वयोभव ॥ १३ ॥ शिखिष्वजउवाच ॥ ॥ चेतसकिमुनेमूलको
 पुरकोस्यसमाव ॥ काशास्त्राकेववात्स्वकाकयमुन्मूल्यतेवस ॥ १४ ॥ कुमउवाच ॥ ॥ अहमर्थोदयोयोयसच्चित्तावेदनात्मक ॥
 एतच्चित्तदुमस्यास्यविश्वीजमहाभूतम् ॥ १५ ॥ परमात्मपदक्षेपक्षेत्रमायामयस्यतत् ॥ एतन्माध्यामोद्विन्नादकुरेनुभवाकति ॥ १६ ॥
 निश्चयात्मानिराकारोबुद्धिरित्येवसोध्यते ॥ अस्यबुद्धाभिधानस्ययाकुरस्यप्रवीनता ॥ १७ ॥ सकलरूपिणीतस्याश्चिन्तनाममनोभि
 दा ॥ जीवोमिथोपलभात्माशून्यात्माद्युपलोपम ॥ १८ ॥ स्तम्भकायोयमेतस्यसाध्वस्थिरमरजित ॥ देशांतरकुरेदेशेकालस्मदो
 स्यवासना ॥ १९ ॥ शास्त्रायाश्चित्तवक्षस्यदीर्घादृगतास्तता ॥ द्विधायपयत्यभोगाश्रभावाभावात्मयोनय ॥ २० ॥ विदपीषामहांतो
 स्यशुभाशुमफलाकुला ॥ इदशस्यास्यचित्तस्यदुर्लक्षस्यप्रतिक्षणम् ॥ २१ ॥ शास्त्राविलवनकुर्वन्मूलकापेभरकुरु ॥ ॥ शिखिष्वज
 उवाच ॥ ॥ चित्तदुमस्यशास्त्रादेकुर्वाणाहविकतनम् ॥ २२ ॥ कथंकरेभिर्मूलस्यनिर्दोषकणमुने ॥ ॥ कुमउवाच ॥ ॥ वासनावि
 विधाशास्त्राफलस्मदादिनान्विता ॥ २३ ॥
 योणाय ॥ १७ ॥ तस्यवक्षस्यकीचमाह ॥ कीचइति ॥ परमार्थतोनिर्भकारत्वात्सर्वविका
 ररूप्यात्माकाररूपेपलापमोमिध्याभूतचिन्तनद्रवमधोपलभात्मासाधीत्यर्थ ॥ १८ ॥ स्तम्भोमूलच्छास्त्रापर्यलोमध्यदेशे ॥ अयकायशरीरेमेव ॥ मूलस्तम्भदेशाद्विराजि
 रेअपदेशेत्स्वपरास्त्रादिप्रदेशायमकुनेहोकराभेचिकीर्णवर्तनादिकालइवतत्समोपमदर्कपरिपाककाटेशाग्रेयपदस्याप्यपृष्ठभायाकारणस्यदेव्योरसस्योदयवासनेव
 स्य ॥ १९ ॥ अस्त्यचित्तवक्षस्यसादीर्घादृगतास्तताश्चशास्त्रात्माद्विधायिभाषाभावाअन्धमरणानिद्रावात्मनोनर्षसहस्ययोनयकारणीभूताभोगाश्रयअस्त्यमहो
 तेविदपीषाअर्थांतराशास्त्रासमृद्धादित्येवमाध्य ॥ २० ॥ २१ ॥ विषयभोगासमच्छेदकालक्षणादिरासाविलवनकुर्वन्मसगाद्वितीयात्मदर्शकणेमूलकापेभरकुरु
 रित्यर्थ ॥ तमप्याल्लवनेमूलकापेवोपायराक्षापृच्छति ॥ चित्तेति ॥ २२ ॥ इतशास्त्राल्लवभाषापृष्ठमभाह ॥ वासनादिति ॥ २३ ॥

अभाविता आसक्तित्यागेनानुभाविता अतर्विचारसंविद्वलेन लूना भवति ॥ उक्तमेवार्थं जीवन्मुक्तेषु लक्षणतया दर्शयति ॥ असंसर्केति ॥ २४ ॥ शाखा लवनाभ्यासे दृढे सति मूलकापे यो भवतीत्याह ॥ चित्तद्वुमेति ॥ लताजालशाखासमूहम् ॥ २५ ॥ गौणमगम् ॥ मुख्यप्रधानम् ॥ २६ ॥ मुख्यत्वेन प्राधान्येन ॥ प्रधानासपादने यत्नसाधितस्याप्यगस्यैकल्यप्रसगादिति भावः ॥ २७ ॥ त्वचित्तलक्षणस्य कटकवद्वस्य करजवनस्य अलनिरवशेषमूलदाहर्कुर्वति पूर्वान्वय ॥ एवमेतद्विचिता भवति ॥ तदाहरस्य प्रसिद्धेनानलेनासिद्धेन लतरजिज्ञासु पृच्छति ॥ अहंभावात्मन इति ॥ अर्थकरं समर्थं ॥ २८ ॥ कोहस्यामिति विचारादिसाक्षात्कारात्तद्वपुष्क ॥ २९ ॥ मया स्ववृद्धेन वासाय देहाद्यहंकारात्ता अप्यात्मिका र्थाश्रयनात्मन अदृताश्चेति ज्ञातास्तथाप्यरात्मन तत्रापरिचयाज्जदेव्यहंकारोपुनः पुनरात्मनाभ्यासिर्निवर्तनं एवं निर्विभ्रान्मार्गित्या अभाविता भवत्यंतर्लूनाः संविद्वलेन ते ॥ असंसक्तमना मौनीं शांतवादाविचारणः ॥ २४ ॥ संप्राप्तकारीयः सौतर्लूनश्चित्तलतो भवेत् ॥ चित्तद्वुमलताजालं पौरुषेण विकर्तयन् ॥ २५ ॥ यस्तिष्ठतिसमूलस्य योग्या निकपणे भवेत् ॥ गौणं शाखाविलवनं मुख्यं मूलविकर्तनम् ॥ २६ ॥ चित्तदक्षस्य तेन त्वं मूलकापपरो भव ॥ मुख्यत्वेन महाबुद्धेर्मूलदाहमलंकुरु ॥ २७ ॥ चित्तकंठकखंडस्य भवत्यवमचित्तता ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ अहंभावात्मनश्चित्तद्वुमवोजस्य हेमुनं ॥ कानलादहनाख्यस्मिन् कर्मण्यर्थकरो भवेत् ॥ २८ ॥ पुंभज उवाच ॥ राजन् स्वात्मविचारे यं कोहंस्यामिति रूपधृक् ॥ चित्तद्वुमवोजस्य दहनं दहनः स्मृतः ॥ २९ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ मुने मया स्वयावुद्ध्यावद्विश्रवितम् ॥ यावन्नाहं जगन्नावीर्विनमंडलमंडितम् ॥ ३० ॥ नाद्रस्तदं विपिनं न पर्णस्पंदनादि च ॥ जडत्वात्तदेहादिनमांसांश्च्युस्तगादि च ॥ ३१ ॥ कर्भेद्रियाण्यापिन च न चतुर्दोद्रियाणि च ॥ न मनोनापि च मतिर्नाहंकारश्च जाड्यतः ॥ ३२ ॥ कटकत्वं यथाहं क्षितया हंत्वा चिदात्मनि ॥ जडत्वसद्वपुतया तनतनास्ति हेमुनं ॥ ३३ ॥ सन्निवेशनिवासात्मासर्वार्थादिः परंपद ॥ विषयेनान्यदन्यत्वात्तन्मभसीव महाहुमः ॥ ३४ ॥

ह ॥ मुने इत्यादिपदं ॥ यावदिति साकल्ये ॥ सर्वजगद्वद्विश्रवितम् ॥ तदेव विशिष्याह ॥ नाहमित्यादि ॥ उच्यते तदतर्गतं वनमंडलादिभिश्च महितं जगन्नाहमिति संक्षिप्योक्तिः ॥ ३० ॥ तदेव विस्तरेणाह ॥ नाद्रेत्यादि ॥ जडत्वादिति सर्वत्र हेतुः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अहंकारे जडत्वनास्तीति शका विवर्तत्येदं नुवाचारयन् जडस्य स्वतः सेदुमशक्त्या चित्तप्रासासिद्धौ मिथ्यात्वपर्यवस्यतीत्याह ॥ कटकत्वमिति ॥ तथा अहत्वं विवर्तयतीति राप ॥ जडनुशुक्तिरजनमृगतृणादि असद्वपुतया प्राप्तिरिति शेषः ॥ नैनं जडत्वहेतुना तदहत्वादिना स्तिमिथ्यैवेत्यर्थः ॥ ३३ ॥ ब्रह्माहं इत्यहंकारस्याधिष्ठानसद्रूपादन्यत्वादिपि असत्त्वमित्याह ॥ सन्निवेशेति ॥ स्वतः स्वतन्त्रात्परस्परचान्यदन्यत्वादिनत्वात् परंपदे चित्तिन विद्यते ॥ तथा त्रुत इति चेद्यतो ब्रह्माहं इति जडवर्गश्चतुर्दशभुवन इति सन्निवेशाननिवासात्मा आधार सर्वेषामर्थान्नादादिविषयाणामादि कारणाभूतं न च चिदात्मा विभक्तस्य भावो निर्वाणसत्ता सामान्यरूपत्वादित्यर्थः ॥ ३४ ॥

इतिअनपरीत्याअहलसंक्षप्यमलस्ययाजनआनन्धपिअतःअत्येकरसपरससाक्षिश्चैरभ्यतन्जामाभि ॥ १० ॥ इदानींपरिशोषादेषसाक्षिश्चैरभ्यपरिषायापिअप्यभ्यभट
 वाच ॥ एतावदिति ॥ एतावन्मात्रमहकारपर्यंतदृश्यदम् ॥ ३१ ॥ अष्टादशभोक्तृत्वाविनापसिद्धितरंतरकोशापरपराधधीयाधानीदेकरसेषिन्मात्रेसतिअनानदाजहृत्पात्रमा
 याशब्दादिविषयास्वरते ॥ येनबाहुद्विदृष्ट्युपाद्वेनदटानिटिविभागननिर्णीयत ॥ ३० ॥ विवेकदृशापयालोचनेपृथक्पृथममेवेद्वादिशरागणअहमितताशारम्भाभिमा
 मलक्षणमलस्यद्वैतकारणमकारणमेतिअहनेष्विषयस्यसंज्ञनध्वनीत्यर्थ ॥ २९ ॥ ३१ ॥ सतासत्त्वेनअसताविभ्याभ्येतेनवायेनमलेनेहेनानाससारीस्थितोसि ॥ २ ॥ त
 सत्यमिष्यतिमानजानामि किंतुविषयस्यसर्वानर्थफलस्यमूलमितिसाधान्यतो हेमाचभ्याभ्यमभावश्चेतिविशेषतोपिजानानिमि लक्ष्यमुक्तिरसितमुपायनजानामि ॥ ननुनाह
 नममन्निबुद्धिरेवतस्यागोपायअतिद्विधाकार्येववनादिपुद्गरीत सकयमप्यत्येतेनवाह ॥ त्वकम्यकमिति ॥ तथापुन पुनस्तत्त्वकमभिमुखोच्छेदाभावात्पुन पुनमानयेति अतस्तस्म
 जानन्मयीतिभगवन्नहत्त्वमलमार्जनम् ॥ अतयज्ञानजानाभितेनतप्येचिरमुने ॥ २५ ॥ कुमाउवाच ॥ ॥ एतावन्मात्रकट्टद्वयदिन
 त्वमर्हपते ॥ जहत्वातन्महायुद्धेयोसितद्वमेनय ॥ ३६ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ चिन्मात्रमहमच्छात्मवेदनविदुपावर ॥ यन्नभा
 वास्वदेतेनिर्णीयतेचयेनवा ॥ ३७ ॥ एवरूपस्यमेतन्मूनमलमकारणम् ॥ सकारणंवाहमितिपयस्यद्वनवद्व्यहम् ॥ ३८ ॥ असदेत
 दनात्मीयप्रमार्थमलमात्मन ॥ मुनेयदानशक्नोमि तेनतप्यसुदारुणम् ॥ ३९ ॥ ॥ कुमाउवाच ॥ ॥ ब्रूहिपितन्महाबाहो लभंतवमलम
 हत् ॥ स्थितोसियनससारीसतावाप्ययवासता ॥ ४० ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ चित्तुमस्ययद्दीजमहभावश्चमेमलम् ॥ तच्चत्यकु
 नजानाभित्यक्तत्वकमुपैतिभाम् ॥ ४१ ॥ ॥ कुमाउवाच ॥ ॥ कारणाज्जायतेकार्ययत्तत्सर्वत्रसंभवेत् ॥ अन्यत्त्वसद्विचित्राभट्टमेतत्त
 विषयते ॥ ४२ ॥ ॥ कारणाज्जायतेकायमहभावोद्वाकुर ॥ इतिकारणमन्विष्यकययस्वममाधुना ॥ ४३ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥
 मुनेहमितिदोषस्त्ववेदनवैधिकारणम् ॥ तद्यथापशानयातितन्मेवदुमुनीश्वर ॥ ४४ ॥ चित्तश्चेत्यन्मुखत्वेनदु स्वायायमहस्थित ॥ चेत्यो
 पशमनब्रूहिमुनेतदुपशान्तये ॥ ४५ ॥

एतदुच्छेदोपायचबवेत्याराय ॥ ४१ ॥ तत्रसत्यस्यकु
 दस्यत्वाकारणतानसमाश्लेषे अस्त्यस्यनुकारणतोकिरसत्येवकारणेकार्युत्पन्नमित्यर्थेपर्यवसितासतीकायस्यासत्पतामेवापावयसीत्यतीक्यपयवसितेतिरहस्यतदुष्टानुसा
 रक्षैवोपापिअप्यकुमोलाकयसिद्धानुपमहकारणत्वंसंबुद्ध्यान्विष्यकययेत्याह ॥ कारणादितिदिश्याभ्याम् ॥ अन्यनुकारणविधैवजातकार्द्विषयाभ्यसेवेय यनएतत्सन्म
 गृहट्वेनविषयद्वयस्य ॥ ४२ ॥ यथाअहमावात्कारणाभ्यनआदिलक्षणोभवाकुर कार्यकायतेनैतद्विषयमेवाहमाहस्यस्यापिकारणत्वंसंबुद्ध्याः विषयममकययस्त्वर्थ
 ॥ ४३ ॥ एवंपुटेराजानिखरत्वंसंबुद्ध्यान्विष्यसांनिध्याकाकारेवेदेनआहमाभिमानायोगात्सद्देवनमनतत्कारणमितिनिविध्यस्यपस्युवाच ॥ मुनेनेति ॥ ४४ ॥ चित्तभ्यत्योन्मुखत्वे
 नहनुनाअपरेहोहिराभनेनस्थिर सन्नुत्सायसंपन्नाऽहभ्यत्येहोहिरैवचित्तलोहद्वेताभावेपिहेनुरित्यभिधेस्तत्तदुपरातयेचेत्योपराधनोपायब्रूहीत्याह ॥ चेत्येति ॥ ४५ ॥

यद्वेदनस्य वेद्योन्मुखत्वे वेद्यमेव कारणमिति कारणज्ञोऽसि तर्हि तत्त्वमभिप्रेतमाशुबद ॥ ततस्त्वदुक्त्यनंतरत्वादभिप्रेतं कारणमकारणमेव येन क्रमेण संप्रथते तं क्रमत्वां बोधयिष्यामीत्यर्थः ॥ ४६ ॥ पृष्ठमेवार्थस्फुटीकर्तुं पुनरनुवदति ॥ वेद्येति ॥ सामान्यतो वेद्यवेदनरूपस्य विशेषतश्चेत्यसंज्ञेन स्यामिष्यात्वादकारणकारणत्वाक्षममेव वेद्यकारणतां या नित्यत्वमभिप्रेततद्वेदस्यर्थः ॥ ४७ ॥ शिखिष्वजः पृष्ठत्वाभिप्रेतस्फुटमाह ॥ चेत्येति ॥ देहादिर्वासाध्यात्मिकपदार्थसत्ता ॥ ४८ ॥ वेदनस्य देहादिसत्ता कथं कारणतया ह शरीरेति ॥ यतो वेदनशरीरादिवस्तु सत्तयानि मितभूतया स्वयमपि मूषानिषिक्तधातुद्रव्यशरीराद्याकारणेनेति ॥ अमूर्त्तवेदेनैर्मूर्तदेहाद्याकारताया वास्तवत्वायोगाद्विशिनकुं भउवाच ॥ ॥ कारणं कारणज्ञोऽसि वेदनस्य वदः शुभे ॥ ततस्त्वां बोधयिष्यामि कारणकारणक्रमम् ॥ ४६ ॥ वेद्यवेदनरूपस्य चेत्यसंज्ञेतनस्य मे ॥ अकारणं कारणतां यथा तंतव तद्वद ॥ ४७ ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ ॥ चेत्यचेतनरूपस्य वेद्यसंवेदनाकृतेः ॥ इयं पदार्थसत्तह देहादिः कारणं मुने ॥ ४८ ॥ शरीरादितयोदेति वेदनं वस्तु सत्तया ॥ असत्याभासया स्पंदो यथापवनत्वेव या ॥ ४९ ॥ असत्तां वस्तु सत्तायानावगच्छाम्यहं यथा ॥ अहंत्ववेदनं चित्तबीजं समुपशाम्यति ॥ ५० ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ विद्यते यदि देहादिवस्तु सत्ता तदस्ति ते ॥ अभावाद्देहसत्तादेः किं निष्ठितववेदनम् ॥ ५१ ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ ॥ यस्योपलभ्यते किंचित्स्वरूपं कलनात्मकम् ॥ असद्रूपं कथं तस्यात्मकाशः स्यात्कथं तमः ॥ ५२ ॥ हस्तपादादिसंयुक्तः क्रियाफलविलासवान् ॥ सदानुभूयमानो यदेहो नास्ति कथं मुने ॥ ५३ ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ कारणं यस्य कार्यस्य भूमिपालनविद्यते ॥ विद्यते ते ह तत्कार्यं तत्संवित्तिस्तु विभ्रमः ॥ ५४ ॥ कारणेन विना कार्यं शरीरं न कदाचन ॥ विद्यते यस्य नो बीजं तद्व्यक्तेव जायते ॥ ५५ ॥ अकारणं तु यत्कार्यं सदिवाग्नेनुभूयते ॥ तद्गृष्टुर्विभ्रमाद्विद्विग्नात्तद्व्याजलोपमम् ॥ ५६ ॥ अविद्यमानमेव त्वं विद्विमिष्याभ्रमोदितम् ॥ नाति यत्नवतोऽप्येतन्मृगतद्व्यांबुलभ्यते ॥ ५७ ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ ॥ असतोऽर्हि विवादेन युक्तं कारणेक्षणम् ॥ वंध्यातनयसर्वगमंडनं कस्य राजते ॥ ५८ ॥

टि ॥ असत्याभासयेति ॥ ४९ ॥ यथा चित्तबीजमहंत्ववेदनं समुपशाम्यति तथा देहादिवस्तु सत्ताया असत्त्वनावगच्छामि अतस्तदसत्त्वं यथावगम्यते तथापि देशेति भावः ॥ ५० ॥ एवंपृष्ठः कुंभो वेदनस्य विषयाकारेण तस्मिन् भ्रमवाराणाय देहादिदृश्यासत्त्वप्रतिजानीते ॥ विद्यते इति ॥ देहादिवस्तु सत्तायादिविद्यते तर्हि तेन वाभिमतं वेदनस्य तन्निमित्तदाकारत्वं स्यात्तदेव दुर्लभमिति वेदनकिंश्चिकि विषयनिर्वाण्यमेवेत्यर्थः ॥ ५१ ॥ प्रत्यक्षमुपलभ्यमानस्य देहादेः कथमपलपयति राजापृच्छति ॥ यस्येति ॥ सत्त्वेनोपलभ्यमानस्य सत्त्वप्रतिज्ञाविरुद्धेति दृष्टान्ताप्याह ॥ प्रकाश इति ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ नोपलंभनमात्रेण दृश्यसत्ता निर्णयः आतोपलभेषु व्यभिचारात् किंतु सत्सु कारणेषु यस्य कार्यस्योपलंभस्तस्य सत्त्वम् तानि चास्य न सतीत्याह ॥ कारणमिति चतुर्भिः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ तर्हि किमसौ देहादिर्बध्नापुत्रदेहादिवदसत्ता सन्नेव स्यादिति राजाशंक्ते ॥ असत्तदिति ॥ ५८ ॥

अशरीरादौ च न वस्ये च स्थितिः नित्यादिभूते लक्ष्ये विद्वद्गुणभावात्कारणानिद्रपणाद्येष्टापत्तिरेष्यमिभिरुक्तमाह ॥ कारणेनेति ॥ ११ ॥ ऐतिहास्यमानानामेकमुत्पत्तसत्त्वानाम्
 विगादिनापि तत्त्वकारणं निश्चितं सकथमपलभ्यते नितराकारां कते ॥ इति ॥ १० ॥ तस्याप्यसत्त्वे तु न्योभ्यापदं निगूढमिभिसिद्धोत्तरपुनर्बर्णयति ॥ कारणभावात्तद्वत्त्वा
 दित ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ गूढमिभिसिद्धमिभानानाराणां कते ॥ पितामहोदित्ययमर्थः ॥ स हि सुहृन्मूर्तलिङ्गसमस्यात्मापुत्रपितृ
 मदासितव्यादिसमदित्युल्लानामुत्पत्ती कारणमिभिसिद्धस्य ॥ पूर्वप्राप्तमाहृणामनुमती च साक्षीना पूर्वस्य स्वकार्येभ्यः पूर्वस्य स्यादस्य वा उल्लसौ ॥ १५ ॥ तस्यापि कार
 णगुणवत्तत्त्वत्वे न्योभ्यापदं निगूढमिभिसिद्धोत्तरमाह ॥ आद्यस्यार्थानां ॥ यदाकारणाभावे कस्यचिदपि भावो नित्यनित्यमस्तदासोपि नास्ति चेत्यर्थः ॥ १६ ॥ ननु यो
 कुंभ उवाच ॥ कारणेन विना कार्यशरीराद्यस्त्यप्यजरम् ॥ अविद्यमानभवेदविद्वत्समभवतो नृप ॥ १७ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ इ
 स्तवादादियुक्तस्य शरीरस्य भुनीश्वर ॥ नित्यमालक्ष्यमाणस्य पितृकस्मान्नकारणम् ॥ १८ ॥ कुंभ उवाच ॥ कारणभावात्तोरज
 नितानामनविद्यते ॥ असतो यत्तु स जातमसदेव तदुच्यते ॥ १९ ॥ पदायानां च कार्याणां कारणबीजमुच्यते ॥ सप्तवर्यंगजगति नयी
 जनविनां कुर ॥ २० ॥ तस्मान्नकारणं यस्य स्वकायस्य होपपद्यते ॥ बीजाभावे हितकालितस्त्विह तस्मिन् विभ्रम ॥ २१ ॥ अवश्यवत्तु यन्मा
 स्ति निर्वाजितमभिभ्रम ॥ ईदृशत्वमरुभूष्य बुधया पुत्रदशासमम् ॥ २२ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ पितामहोदरे तस्य मिथ्या प्रत्य
 जगच्चये ॥ आप पितामह कस्मात्पूर्वाल्लानां कारणम् ॥ २३ ॥ कुंभ उवाच ॥ आप, पितामहोय स्यात्सोपि नास्त्येव भूयते ॥ का
 रणाभावात्तस्य यदाभावो न कस्यचित् ॥ २४ ॥ कारणस्य स्वबीजस्य तिरयाभावात्पितामह ॥ अत्यसहस्रमानोपि भ्रमादन्वो न वि
 द्यते ॥ २५ ॥ शृगलव्यां युवद्वीतिरूपपूर्वावभासते ॥ पितामहाय कारित्वमपि तस्य भ्रमात्मकम् ॥ २६ ॥ पितामहोदरे तस्य मिथ्या प्रत्य
 यत स्थिति ॥ यनातव नित्यत्वे नैव माजयिष्याम्येतेतरत् ॥ २७ ॥

शान्तमनसोऽन्यथा विचार्य कोऽपि नार्ह ॥ हिरण्यगर्भपरमाज्जायमानसो नैव शुभायास्तद्व्यासमुत्पत्तित्वादिमप्रवर्णोत्पत्तदुत्साहकोऽप्यमानतकपादस्याप्यस्य न्मोश्वरल
 लकारमसिद्धरूपसकथमपलभ्यते इत्यारं कार्यरिहृणूढमिभिसिद्धिगूढादयति ॥ कारणस्येति ॥ सत्यमस्तीश्वरपरमात्मा तस्यापि तेन यथापयास्तात्तनिभेदकत्वनयाभ्याम्याय
 यान्योदस्यमानोपि सिद्धिमानहं लस्यान्योन्यविद्यते तत्कुललाप्रसत्यस्य चिदंशस्यापरिणामितया अकारणस्य स्वयदयमाणात्पान्तरिशेषाभ्याप्यारपूजकल्लाकारणभावात्तस्य
 बाह्यपादस्य बीजस्य कारणस्य नित्योदितपि या बाधित्वेनेश्वरेति स्वयमेवाभावादिस्वयं ॥ २८ ॥ एतेन पितामहस्य शुभ्रनादिसर्गायाः क्रयाकारितायति भासोपि व्याख्यातद
 स्याह ॥ शृगलुर्ज्योतिः ॥ २९ ॥ इत्यमरुभूष्य बुधया पुत्रदशासमम् ॥ स्वशरीरात्तस्य कार्यपरंपराप्रथस्य मिथ्योति यो किं कथमत्ययतो यनासत्यत्वेनात्यददीकृता स्थितिर्निदृशी ॥
 अयदतरत्यति भासमाभावादिशरीराभिन्नत्वात्कारणयतीति नोपदेशो नैवाजयिष्यामीत्यर्थः ॥ ३० ॥

उक्तमेवार्थस्योपसहरति ॥ तस्मादिति ॥ हेभूमिपतस्माच्चिद्व्यतिरिक्तस्योक्तयुक्त्या असत्त्वाच्चिदवायदवद्वः प्रागुक्तद्वैश्वर ॥ हरेण्यनगा ॥ इत्यत्र यथासाधनं प्रवृत्तं तानां विवि-
 तितदात्मविदात्मकतया आत्मन्येव कचति नान्यदणुमात्रमपि सपादयति स पद्यते वा ॥ तेन स्वयमात्मना आत्मैव स्वरूपः पद्मज इत्यादिनामरूपकल्पनेन प्रोक्तः सर्वाणि रूपाणि विवि-
 त्यधीरो नामानि कल्पाभिवादवदन्यदास्ते इत्यदि श्रुतिभि इति एव पर्यालोचने इदमसमं द्वैतशतब्रह्मैवेत्यर्थः ॥ ७० ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठस्य ० तत्सर्गप्रकारो नि ० पू ० चतुर्नवतितमः सर्गः
 ॥ १४ ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ घनतातानवेनात्राविद्योपशमनक्रमः ॥ शिखिष्वजस्य बोधेन विभ्रान्तिश्चोपवर्ण्यते ॥ ११ ॥ मृगतुष्णाबुवद्भूतिरूपएवावभासत इति यदुक्तं तत्र मृगतुष्णादेः स्वा-
 नपात्रार्थं किं या सामर्थ्याददर्शान्मज्जनमरणादिदुःखकारणत्वादर्शनाच्च विषमोदृष्टात इति राजाश्रकते ॥ आब्रह्मेति ॥ तत्तर्हि अर्थं किं या सामर्थ्यादुःखकारणत्वाच्च जगदीश्वरमाया निर्मित-
 न्वयः ॥ ११ ॥ सत्यसकल्पभावनानृढां कृतस्य मिथ्यास्यार्थं किं या सामर्थ्यादुःखकारणत्वचैवास्तुरमायानिर्मितशस्त्राहस्यश्वसेनादेः प्रसिद्धमेवाकिं वाच्यजगदीश्वरमायानिर्मित-
 स्यप्रपंचस्येवाशयेनोत्तरमाह ॥ एवमिति ॥ अस्य सर्गात्मकस्य जगद्भूमस्य प्राणिकर्मोपभोगार्थत्वात् एव तदुक्तप्रकारमर्थं किं या सामर्थ्यादुःखादिकारणत्वचास्ति सत्यसंकल्प-
 तस्माच्चिदात्मकतयात्मनि चित्ततोयं नित्यं स्वयं कचति भूमिपदेवदेवः ॥ तेनैव पद्मज इति स्वयमात्मनात्मा प्रोक्तः स्वरूप इति शांतिमिदं सम-
 स्तम् ॥ ७० ॥ ॥ इत्यापूर्वा ० वा ० दे ० मो ० नि ० पू ० चू ० शिखिष्वजावबोधनं नाम चतुर्नवतितमः सर्गः ॥ १४ ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ शिखिष्वज उ-
 वाच ॥ आब्रह्मस्तं वपयंतं यद्यं भासते भ्रमः ॥ अर्थं किं या सामर्थ्यश्च तत्कथं दुःखकारणम् ॥ ११ ॥ ॥ कुंभ उवाच ॥ एवं जगद्भूमस्य
 स्य भावनं तावदातम् ॥ शिलीभूतस्य शीतेन सलिलस्येव रूक्षता ॥ २ ॥ अज्ञानं शिथिलीभूतमेवं नष्टं विदुर्बुधाः ॥ न नाशो न विनादेति पूर्व-
 संस्थानविच्युतिः ॥ ३ ॥ तनुत्वं सर्वबोधस्य यत्तदेव हि कारणम् ॥ सर्गोपशमसंपत्तौ प्रतिपत्तौ परेपदे ॥ ४ ॥ तानवंदंश्च ते यस्य तस्यानुक्रम-
 तः स्वयम् ॥ पूर्वसंस्थानविगमात्प्रशमोऽप्युपपद्यते ॥ ५ ॥ अनेनैव क्रमेणैवं त्वमादिपुरुषोत्तमः ॥ भ्रमाकारोदयं विद्धि मृगतुष्णां बुवदस्थित-
 म् ॥ ६ ॥ एषापितामहाभावेऽप्यसतीभूतमंततिः ॥ न कदाचन तस्मिद्धं यदसिद्धं न साध्यते ॥ ७ ॥ अयं भूतोपलंभो हि मृगतुष्णां द्विवोदितः ॥
 विचारोदित्यं याति शुक्तैरिजतधीरिव ॥ ८ ॥ कारणाभावतः कार्यमभूत्वा भवतीति यत् ॥ मिथ्याज्ञानादिते तस्य न रूपमुपपद्यते ॥ ९ ॥
 स्येश्वरस्य भावनमेव तत्तदर्थं किं याथात्मना आततम् ॥ यथाशीतेन शिलीभूतस्य सलिलस्य चिरकालेन स्फटिकादिभावेन परिणामाद्भक्षतापीठपात्राद्यर्थं किं या सामर्थ्यमाततं
 द्विदित्यर्थः ॥ २ ॥ अतएव मूलज्ञानस्य ज्ञानाभ्यासपरिपाकक्रमेण शिथिलीभावे जगतः सूक्ष्मतापत्तिरक्रमादेव सहाज्ञानेनाश इत्याह ॥ अज्ञानमिति ॥ अज्ञाननाशविनाजग-
 तस्थानवाधोनास्तीत्याह ॥ नेति ॥ ३ ॥ अज्ञानं शिथिलीभावे च निराध्याभ्यासेन बाधधीवृत्तितानवकारणमित्याह ॥ तनुत्वमिति ॥ तच्च ज्ञानोत्पत्तिक्रमेण तत्त्विकसर्गोपश-
 मसंपत्तौ कारणमित्याह ॥ सर्गेति ॥ प्रतिपन्नेनाक्षात्कृते सति ॥ ४ ॥ अतएव लोकोपि अपरक्षयापरपर्यायतानवपूर्वकएव स्थूलभावानां विनाशः प्रसिद्ध इत्याह ॥ तानवमिति ॥ य-
 स्य देहदेः ॥ प्रशमोनाशः ॥ ५ ॥ एवं दर्शितप्रकारेण अज्ञानशैथिल्यक्रमेण जगद्भावादेव त्वनित्यसिद्धपूर्णतालक्षणां पुरुषस्वभावस्थितिं सिद्धिरित्याह ॥ अनेनेति ॥ मृगतुष्णां
 बुवद्भूतिरूपएवावतिष्ठते इति प्रागुक्तजगदस्थितिरप्येवरीत्येव बोद्धव्येत्याह ॥ भ्रमाकारोदयमिति ॥ ६ ॥ शंकोत्तरमुपसद्वत्प्रस्तुतमेव निगमयन्त्याह ॥ एवेति ॥ ७ ॥ तस्य फल-
 दर्शयति ॥ अयमिति ॥ ८ ॥ अतएव जगतोभानिरेव स्वरूपनान्यदित्याह ॥ कारणेति ॥ ९ ॥

अतएवमिन्द्रियदृष्टवार्थकिमपार्थं स्वरूपमभेदपद्यतइत्याह ॥ विध्यादपीति ॥ १० ॥ तर्हिचित्तमहस्यनिर्दिशेयमर्थमकुतो नकारार्थमथपरिणामित्वेनतस्यानित्यत्वा
 परितः कनिकसदपरिणामानुदितिवत्तदेवजगतिनतस्यजिप्तत्वोपपत्तेरिति राजाशङ्कते ॥ अदुरिति ॥ ११ ॥ कुतःश्रुतिपुत्पन्नभाषविरोधार्थमिति ॥ हेतुत्विति ॥ भेदेनद्र
 भाषुर्भनपरमिन्निमुत्पादुषत्तलक्षणहेतुत्वस्यापरत्त्वलक्षणकार्यत्वस्यचनियेधान्येहेतुनानातिर्किकत्वेनश्रुत्याहेतुभाषनियेधादसंगोसपुठमइत्यादिभुतेभ्यामुदस्यापद्यतनात्
 कृतस्यस्यपरिणामायागाद्यसदमपथार्थानर्गताआत्माशुद्धमननकार्थीनापिकारणमित्यर्थ ॥ १२ ॥ कारकतात्पर्यमिदंलक्ष्यमुक्तत्वात्तत्त्वलक्षणकार्यत्वत्वस्यदूरितरत्तमित्याह ॥
 अकीर्षति ॥ प्रयत्यक्तनुरूपमिदंहीप्रयोजककदाप्यस्यदुलभेतिद्योतनायाकीर्षति ॥ अकारणमितिप्रशस्यमर्थजकमुपादानमर्थम् ॥ १३ ॥ निर्धमकत्वमेवतद्वत्तत्त्वकार
 निय्यादृष्टिप्रोक्षितंनुनकदाश्चनविद्यते ॥ भृगुलब्ध्याभासोकेनपटकापरिपूरिता ॥ १० ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ सपुराणस्यपरमव
 क्षकस्मात्प्रकारणम् ॥ अनतभजमव्यक्तमर्थशान्तमभ्युतम् ॥ ११ ॥ ॥ कुभउवाच ॥ ॥ हेतुत्वाभावतोमक्षकार्यत्वाभावतस्तथा ॥ अ
 हेतुनातिगताभानवकार्पनकारणम् ॥ १२ ॥ अकटकमकरणमकारणमधीजकम् ॥ अत्रतत्पर्यमविज्ञेयमक्षकटकयमभवेत् ॥ १३ ॥ अ
 कारणत्वात्कार्पण्यवर्हिततज्जगद्भवेत् ॥ अद्वैतैक्यमनापततदापमुपलभनम् ॥ १४ ॥ अत्रतक्यमविज्ञेयमच्छिद्वंशान्तमव्ययम् ॥ तत्क
 यकस्यकेनैवकदमाकुकटाभवत् ॥ १५ ॥ अतोनेदंरुतर्कचिज्जगदादिनविद्यते ॥ नकतांसितभोकासिसर्वशान्तमजशिवम् ॥ १६ ॥
 कारणभावात् कार्यनकस्यचिदिदजगत् ॥ अकारणत्वात्कार्यत्वंभ्रमादिद्वित्विदजगत् ॥ १७ ॥ अकार्यत्वाच्चनास्त्येतत्सर्गइत्यनविद्य
 ते ॥ यदानकस्यचिकार्यरणस्यजगत्तदा ॥ १८ ॥ पदार्थाभावससिद्धिस्तिस्र्यैकस्यवेदनम् ॥ एवतुवेदनाभावेनास्त्यहेत्वस्यकार
 णम् ॥ १९ ॥ अतःशुद्धोविभुक्तोसिकैवोक्तिर्धर्मोक्षयो ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ शुद्धोस्मिभगवन्मुक्तिमुक्तत्वयान्तमम् ॥ २० ॥
 कारणभावात् कद्वनदमक्षतिवेदयइम् ॥ कर्त्तृभावाज्जगत्तास्तिनेननास्तिपदार्थदृक् ॥ २१ ॥ नातश्चित्तादितर्हज्जगतातोहवादिर्किञ्चना ॥
 एवंस्थितेविशुद्धोस्मिबुद्धोस्मिशिवास्मिवा ॥ २२ ॥

अत्वाकार्यत्वलक्षणधर्माभ्यामपिरहितमवेदितिहेतोः कार्यकारणत्वलक्षणत्वपञ्चमिनियमिदंभाषयसितर्हितजगत्तद्वैतैक्यलक्षणत्वसु कतपरिच्छेदेनआप्यतलक्षणेर्देराकाल
 क्तनपरिच्छेदेभ्यरहितसराधमुपलभननिषेधेकरससंक्षेपमप्यमित्यपिप्रमाणम् ॥ तदाहअगदाह कार्यकारणत्वावेतिभाष ॥ १२ ॥ इत्यभेदतस्यजीवभाषयानिप्रसजितेक
 दृत्वभाक्तुत्वेअपिनिरसनीयेदस्याह ॥ अयतक्यमिति ॥ चतुर्भिर्किञ्चैतैभकारकर्त्तृत्वात्तलक्षणाभाषमसिद्धिस्तुष्यते ॥ १५ ॥ फलितमह ॥ अतइत्यादिना ॥ १६ ॥ १७ ॥
 उपकतामलगतपद्यमित्यप्यारयति ॥ यदेति ॥ १८ ॥ प्रसूतनिगमयति ॥ एवत्विति ॥ १९ ॥ एवमहेतोरित्यसोपाययुपवित्यपरिशिष्टमात्मनस्त्वन्ननुभाषयति ॥ अतइति ॥ उ
 पविष्टार्थस्तानुभवेतानुभेदमनोराकायुक्तनत्वत्वापरिदित्यनुवदति ॥ शुद्धोत्पीत्यादिना ॥ २० ॥ एवार्थद्वयमाहपटद्वि ॥ २१ ॥ २२ ॥

चिरस्वरूपात्परमम्यच्चैत्यनर्कचिदितित्वयाहवोधितः इत्थंत्वदुपदिष्टयुक्त्यासर्वपदार्थानांविमर्शनेवेदनादध्यारोपेअहमादिविवेकेनापवादोअहमंतदृश्यजातमसन्नास्येवेत्यव
भासतेइतिपरेणान्वयः ॥ एतेनसर्वद्वैतबाधेनरवकोशवत्शान्तिनिर्विक्षेपमाप्ते ॥ २३ ॥ तामेवस्थितिमभिनयन्पुनरुहति ॥ जगदिद्विद्वाभ्याम् ॥ देशदिक्कालकलाक्रियौधैःसहि
ताजगत्सदार्थप्रविभागदृष्टिर्ममचिरेणकालेनशांता ॥ अहोइत्याश्रयं ॥ तथाचशांतमव्ययात्मनिर्विकारब्रह्मैवस्थितपरिशिष्टमित्यर्थः ॥ २४ ॥ परितःपूर्णभावेनस्थितोस्मि ॥
अहमेवतिष्ठामित्वमपिस्वःप्रत्यगेकरसोयथास्थितात्मातिष्ठेति अभयत्वागच्छताद्याज्ञावलक्ययोनोभगवन्भयवेदयसेइतिजनकोक्तिवक्तुभाप्रतिराजोक्तिः ॥ एवस्थितौत्वदा
त्मैवाहंशुभापरमपुरुषार्थरूपपावनंशुद्धमौनंवागगम्यशिवनिरतिशयसुखमेवसदास्मीत्यर्थः ॥ २५ ॥ इतिश्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशेति ॥ १५ ॥

नमोमह्यंपरंचेत्यनर्कचिदितिवोधितः ॥ पदार्थैवेदनादिस्थमसदेवावभासते ॥ अहमाद्यंतमेतेनशांतमासेरवकोशावत् ॥ २३ ॥ जगत्प
दार्थप्रविभागदृष्टिःसदेशदिक्कालकलाक्रियौघा ॥ अहेनुकालेनचिरेणशांतब्रह्मैवशांतंस्थितमव्ययात्म ॥ २४ ॥ शाभ्यामिनिर्वाभिप
रिस्थितोस्मिनयामिनोदेमिनचास्ममि ॥ तिष्ठाभितिष्ठस्वयथास्थितात्माशिवंशुभंपावनमौनमस्मि ॥ २५ ॥ इ०वा०वा०दे०
मो०नि०पू०चू०शिखिभ्वजविश्रांतिर्नामपंचनवतितमःसर्गः ॥ १५ ॥ ॥७४॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इतिब्रह्मणिविश्रांति
मवाप्यसशिखिभ्वजः ॥ मुहूर्तमासीत्संशांतमनानिर्वातदीपवत् ॥ १ ॥ निर्विकल्पसमाधानपरेणाशुविविधक्षितम् ॥ स्वर्त्वालयेतिकुंभेन
झटित्येवप्रबोधितः ॥ २ ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ राजन्नज्ञाननिद्रातःप्रबुद्धोसिशिवःस्थितः ॥ कार्यनास्तमयेनैवन्नचानस्तमयेनते ॥ ३ ॥
सरुदेवविभातात्मानशानिष्ठपदात्मकः ॥ कलाकलननिर्मुक्तोजीवन्मुक्तोऽंगसांप्रतम् ॥ ४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ कुंभेनबोधिस्त्वे
वंसवभूवावबोधवान् ॥ विनिर्गतीरराजोच्चैर्महामोहसमुद्रकान् ॥ ५ ॥

पतिबुद्धस्यराज्ञोचदृश्यसत्तावभाजनम् ॥ यथाभवतिनिःशेषतथाकुमेनवर्णयते ॥ १ ॥ अखडब्रह्माकारदृश्यदुपेनसम्यक्शांतबाह्यवृत्तिप्रशमनोपलक्षितंमनोयस्यतथाविधः
सन्निर्वातदीपवन्निश्चलआसीदित्यर्थः ॥ १ ॥ अथयदीतेनराज्ञाअखडंकारदृष्टितलक्षणविकल्पमप्यवधूयक्षीराभिधपतितोदकविडुवन्मनसोब्रह्मीभावमेवापाद्यब्रह्मण्यैकरस्ये
नविधिक्षितप्रवेष्टुमभिमुखीभूततदानस्यइतिपुरुषरूपावस्थाभाशुउपलक्ष्यकुमेनवक्ष्यमाणदृश्यमार्जोपायादिविवक्षयासझटित्येवप्रबोधितइत्यर्थः ॥ २ ॥ ननुसर्वदृश्यानाम
खडकाकारदृष्टेरेष्यस्तमयेननिरतिशयानदसमुद्रेविविक्षुरहकिमितिस्वयाव्युत्थापनेनविधितःपुनस्तन्ममदुर्लभमितिराज्ञोविवक्षामभिलक्ष्यकुंभउवाच ॥ राजन्निनि ॥ सत्यज्ञाने
तदुर्लभं नष्टत्वज्ञानेसर्वदृश्यास्तमयोस्तुमावासकद्विभाततस्यैवानादतसुलभमेवेतिभावः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

१ मूलेतिष्ठ सत्ययास्थितात्मेतिच्छेदः ॥ स्वत्यादिःकर्मधारयः ॥

असत्कार्यवादिमतानुप्रवेशोभाभूदित्यधिष्ठानसन्तयैवकार्यस्यब्रह्मणित्रैकालिकसत्त्वगपिदृष्टान्तदर्शयन्विशेषमाह ॥ जलेइति ॥ देशकालाभ्यामर्तौपरिच्छेदौयस्मिन् ॥ ज
 लस्यातारालिककारणत्वाज्जलकारणेनैवसकारणम् ॥ ब्रह्मणोमूलकारणत्वादकारणम् ॥ २० ॥ २१ ॥ श्रेष्ठचश्रेयसाभपीत्येतदप्यध्यासैर्नैवस्फुटयति ॥ इदृशमिति ॥ जगदेवरा
 ज्ययस्यतज्जागज्जमहाराजभूतगद्ब्रह्मेतिविष्टश्रेष्ठमित्यर्थः ॥ यतो जगदप्यस्तत्वात्तुणलववत्तुच्छमतोनद्वैतमद्वैतमित्यर्थः ॥ २१ ॥ तस्यैवसर्वाधिष्ठानत्वात्तत्सन्तयैवजगतःसत्ता
 लाभदत्याह ॥ इदृशमिति ॥ २३ ॥ एकातच्चिन्विन्मात्रस्वरूपम् ॥ कातनिरुपाधिकप्रपदम् ॥ अद्विताद्वितीयासहिष्णुताद्वशाद्वावर्त्याभावादकत्वसख्यायाएवद्वितीयत्वापत्ते
 श्वएकमेकत्वसख्यावदपि ॥ २४ ॥ आसमतात्पूर्णम् ॥ २५ ॥ चक्षुरादिभिरदृश्यत्वात्कारादिभिरलभ्यत्वाच्चनकार्यज्ञानकर्मप्रयुक्तातिशयानास्पदनापिकारणज्ञानकर्मनिर्वर्तिक
 जलेस्तिदेशकालातिथयोभ्यादिसकारणम् ॥ परेऽन्तेदेशकालातिंतथाजगदकारणम् ॥ २० ॥ हेइयस्तिदेशकालातिेकदकादिसकारण
 म् ॥ ब्रह्मण्यदेशकालातिंतथाजगदकारणम् ॥ २१ ॥ इदृशंतद्वरिषुंचजगद्वाज्यंतदक्षतम् ॥ नद्वैतममलंशानंतजगत्तुणलवाचते ॥ २२ ॥
 इदृशंतत्परश्रेयसास्मिन्सतिथदोश्वरे ॥ जगत्पदार्थसार्थश्रीःसासत्तामेतिवेदनात् ॥ २३ ॥ तत्सारमेकमेवेहविद्यतेभूपतेततम् ॥ एकमे
 कांतचिकतांतैकमप्यद्वितावशात् ॥ २४ ॥ तस्माद्वितीयाकलनाकाचिन्नामनविद्यते ॥ आत्मतत्त्वमलंभातंतदवापूर्णमक्षयम् ॥ २५ ॥
 संस्थितंसर्वदासर्वसर्वाकारमिवोदितम् ॥ अदृश्यत्वादलभ्यत्वान्तत्कार्यनकारणम् ॥ २६ ॥ प्रत्यक्षद्विरगम्यत्वात्किमप्यवतदुत्तम
 म् ॥ सर्वसर्वात्मकं सूक्ष्ममच्छानुभवमात्रकम् ॥ २७ ॥ आख्यानाख्यास्वरूपस्यनिराभासप्रभादृशः ॥ सतोवाप्यसतोवाथकथकार
 णताभवेत् ॥ २८ ॥ यद्वैनकस्यचिद्वीजमनाख्यात्वान्नकारणम् ॥ नकिंचिज्जायतेतस्मात्प्रमाणादितत्तत्तनः ॥ २९ ॥ अकलंककर्मकरणं
 सत्यंचिद्वनमक्षतम् ॥ आत्मरूपमनाभासंस्वयंवदनमक्षतम् ॥ ३० ॥ तस्मान्नजायतेकिंचित्परस्माद्ब्रह्मणोमुने ॥ कथंकिंलभ्यतेकेनय
 थोभ्यादिसकारणम् ॥ ३१ ॥

मित्यर्थः ॥ २६ ॥ किमपिप्रत्यक्षादिलौकिकमानासिद्धार्थविलक्षणमेवत्वानुभवेकगम्यंतदुत्तमंनिरतिशयानंदस्वरूपंस्ययमेवसर्वसर्वस्यात्मासर्वं चास्यात्मानइतिसर्वात्मकम् ॥ २७ ॥
 व्यवहारदृष्टौआख्यानाख्यास्वरूपस्यशब्दतदर्थसर्वस्वस्वरूपस्यव्यक्ताव्यक्तस्वरूपस्यवाच्यस्वरूपस्यप्रत्येककथकारणताभवेत् ॥ परमार्थदृष्टौनिराभासप्रभादृशःनिराभासप्र
 भाभिन्नदृष्टावत्यभावस्याद्वयस्यकथकारणताभवेत् ॥ किंचव्यवहारेअद्वयमसत्तद्वैतसत् ॥ परमार्थवद्वयसत्तद्वैतमसत् ॥ नहिंसदसतोरपिकेनचित्परस्परकार्यकारणतावक्तुश
 क्येत्यर्थः ॥ २८ ॥ प्रमाणादिमानमेयमित्यात्मकजगन्जायतेव्यवहारेआत्मनएवतदात्मत्वात् ॥ नश्चात्माआत्मनोज्जायतइत्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ तथाचाध्यासपक्षेनकस्यचिज्जन्मा
 दिविक्रियेति कौटस्थमेवसिद्धमित्युपसहरति ॥ तस्मादिति ॥ यत्सकारणमभ्यादिमयोक्तदणिविमर्शजलानिरिक्तकथलभ्यतेकिंचालभ्यतेनकिंचिन्नकथचिदित्यर्थः ॥ ३१ ॥

म्पुपाननामधिरयस्यासतामयस्यस्यमर्ललयाअग्निनवस्यस्योपस्यधिरपयिषकुभयोपस्यवायरीशालीलया ॥ ६ ॥ ७ ॥ नउसहितस्तथत एकटीभूतआसात्यरूप
 यस्तत्रयापिधमिदिपावतद्विपावत ॥ परीपयद्विपययोयभतीन्मिन्मिन्मितावाटवनचेत्यर्थ ॥ किंसतउतासत ॥ आपधिकारवाधयोरेण ॥
 दिरीपयसवनमभिभासानुपयतिरितिआह ॥ ८ ॥ एषपृष्ट कुभस्तदुभयमप्यासेनोपपारयिष्यपृष्टभृमुपपत्त्यनप्रटारवषट्यभाणार्थपृष्टणसामर्थ्येनपरासति ॥ सास्थिति ॥
 माणुपदितमास्तत्त्वधवाप्यनिरस्ताज्ञानात्तत्त्वरात्रस्तत्त्वरात्रशेषोभवे ॥ राज्ञेयवायुभास्करद्विपाठुनृधार्थवराह ॥ अथनव्यधोधानतराहुनिमुक्तभास्करद्वाराकस
 दत्यर्थ ॥ ९ ॥ तपस्यासप्तमर्धराशियिनुभाराप्यसस्फारवहकलज्ञानरात्रलभविधानवर्षायिष्यमृष्टसर्गप्रलभ्यर्थायति ॥ यद्विमिति ॥ १० ॥ तत्तरिशिटमधिष्ठानदर्शयति ॥
 तद्विज्ञानात् ॥ ११ ॥ यस्मरमयास्तत्रवससात्कारपिधायुकसहकोरितमप्यल्लभतीतिरेणाभ्यय ॥ १२ ॥ १३ ॥ आसमनासूणीदितयासविवास्वधेनआपुणम
 विश्रान्तर्धा क्षणेनैवपश्यन्त्यस्यवस्तुन ॥ असत्तामेवमुक्तालालीलयासमुवाचह ॥ ६ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ ज्ञातमायमपी
 दनुययच्छाभितदुच्यताम् ॥ भूयोनिपुणवोधायमममानदमोदद ॥ ७ ॥ शिवेशानिनिराभासेपेदुनुहसितालमनि ॥ द्रष्टृदर्शनदृश्यास्त्यो
 विन्वात्माप्रत्यय भुत ॥ ८ ॥ कुभउवाच ॥ साधुष्टमहाराजराजसेवायभास्वर ॥ एतदेवहितेशिष्टंज्ञातुंयत्तदिदृश्यु ॥ ९ ॥ य
 दिददृश्यतर्कैश्चिज्जगत्स्यावरजगमम् ॥ सर्वसवप्रकारादर्थकल्पान्तेतद्दिनश्चति ॥ १० ॥ ततस्तिमितगभीरंनतजोनितमस्ततम् ॥ महा
 पत्यविलोमार्तसत्सारमवशिष्यते ॥ ११ ॥ चिन्मानममलंशान्तमाभातपरमनस ॥ समस्तकलानुक्तुकपपरमयाधिया ॥ १२ ॥
 यदकोदितमप्यच्छातमातनमुज्ज्वलम् ॥ परमात्मात्मकतेजस्तिमितज्ञमिमात्रकम् ॥ १३ ॥ अप्रतक्यमविज्ञेयसमंशिवमर्निदित
 न् ॥ नक्षनिवाणमापुणमापुणोदितसविदा ॥ १४ ॥ अणीयसामणीयश्चस्यविधुंचस्यवीयसाम् ॥ गरीयसांगरिष्ठचश्रेष्ठचश्रेष्ठयसानपि
 ॥ १५ ॥ इदंशतत्परसूक्ष्मतस्यामेयदिदंनम ॥ अणो पार्थमेकमेकरिवस्यूलालमलक्ष्यते ॥ १६ ॥ इदंशतत्परस्यूलंयस्यामेयदिदंजगत् ॥
 परमाणुवदामातिक्वचिदेवनमालिच ॥ १७ ॥ विश्वात्मकचननामपदेनमववेधस ॥ तदहवेदनविद्विविराडात्माजगत्स्थितम् ॥ १८ ॥
 वातस्यवातस्यदस्ययामेदोनविद्यते ॥ शून्यत्ववत्वोपमयोश्चिन्मात्राहत्वयोक्तया ॥ १९ ॥
 ॥ १४ ॥ १५ ॥ अणीयसान
 र्णीपरमपददृष्टेनलुटयति ॥ इदंशमिति ॥ धृषिष्यपक्षयाउत्तरात्तरवक्ष्यतत्वेनप्रसिद्धेभ्योपिपरमवक्ष्यत्वेनप्रसिद्धमपीदममः ॥ १६ ॥ स्यविधुंचस्यवीयसांमिन्मेतदपि
 तयारकुटयति ॥ इदंशमिति ॥ १७ ॥ इदंशमापाराखलपदेअधिष्ठानपाक्तनकगमस्तस्कारोद्बोधाहुदृशस्तस्याणिक्कार्मुसिरियदव्यासेनविश्वात्मकचनतेव अ वासुदेवस्त
 स्मात्तमर्धोपस्यतयोपस्यधधसोद्विपयगमस्यअहमेवेनमहभावलक्षणज्ञानाव्यासविद्धि ॥ तप्राप्ययत्नमजगत्स्थिततेवविचारात्माविपयाव्यासदत्यय ॥ १८ ॥ अस्या
 सपस्यचधिष्ठानसतयेधकार्पाणोभयसत्त्वनिबद्धासयोःसर्वेनमतीक्ष्णानिवाधस्यसत्कीटस्यस्यचनानुपयत्किरित्यभिपस्यस्याप्यस्तस्याधिष्ठानादपुपकसदृशीममाह ॥ ना
 वस्यति न आपःसवणाव्यासद्वितीयात्माहाम्याव्यासेददृष्ट ॥ वातस्तत्त्वचरित्येष्टत्वाहधिष्ठानददृष्टी ॥ स्वरःशून्यपक्षधरेणपतियोनिशाचेक्ष्माहप्यलदृष्टी ॥ १९ ॥

असत्कार्यादिमतानुप्रवेशोभाभूदित्यधिष्ठानसत्तयैवकार्यस्यब्रह्मणित्रैकालिकसत्त्वगपिट्टादितेनदर्शयन्विशेषमाह ॥ जलेइति ॥ देशकालाभ्यामतौपरिच्छेदौयस्मिन् ॥ जलस्यातारालिककारणत्वाज्जलकारणेनैवसकारणम् ॥ ब्रह्मणोमूलकारणत्वादकारणम् ॥ २० ॥ २१ ॥ श्रेष्ठचश्रेयसामपीत्येतदप्यध्यासेनैवस्फुटयति ॥ ईदृशमिति ॥ जगदेवराज्ययस्मज्जगद्राज्यमहाराजभूतगद्वल्लेतिविरुद्धश्रेष्ठमित्यर्थ ॥ यतो जगदप्यस्तत्वात्तुणलववत्तुच्छमतेनद्वैतमद्वैतदित्यर्थ ॥ २१ ॥ तस्यैवसर्वाधिष्ठानत्वात्तत्तत्तयैवजगतःसत्तालाभइत्याह ॥ ईदृशमिति ॥ २३ ॥ एकातच्चिच्चिन्मात्रस्वरूपम् ॥ कानतिरुपाधिकप्रेमपदम् ॥ अद्विताद्वितीयासहिष्णुतातद्वशाद्भावपर्याभावादिकत्वसख्यायाएवद्वितीयत्वापत्तेः श्रएकमेकत्वसख्यावदपि ॥ २४ ॥ आसमतत्पूर्णम् ॥ २५ ॥ चक्षुरादिभिरदृश्यत्वात्करादिभिरलभ्यत्वाच्चनकार्यज्ञानकर्मप्रयुक्तानिशयानास्पदनापिकारणज्ञानकर्मनिर्वर्तकजलेस्तिदेशकालांतयेवथोभ्यादिसकारणम् ॥ परेऽस्तंदेशकालांतितथाजगदकारणम् ॥ २० ॥ हेइयस्तिदेशकालांतिकटकदिसकारणम् ॥ ब्रह्मण्यदेशकालांतितथाजगदकारणम् ॥ २१ ॥ ईदृशंतद्वरिष्ठं चजगद्राज्यंतदक्षतम् ॥ नद्वैतममलंशानंजगत्तुणलवायते ॥ २२ ॥ ईदृशंतत्परश्रेयस्तास्मिन्सतिवदीश्वरे ॥ जगत्पदार्थसार्थश्रीःसासत्तामोतिवेदनात् ॥ २३ ॥ तत्सारमेकमेवेहविद्यतेभूपतततम् ॥ एकमेकांतचिकतांतैकमप्यद्वितावशात् ॥ २४ ॥ तस्माद्वितीयाकलनाकाचिन्नामनविद्यते ॥ आत्मतत्त्वमलंभातंतदवापूर्णमक्षयम् ॥ २५ ॥ संस्थितंसर्वदासर्वसर्वाकारमिवोदितम् ॥ अदृश्यत्वादलभ्यत्वान्तत्कार्यनकारणम् ॥ २६ ॥ प्रत्यक्षादेरगम्यत्वात्किमप्येवतदुत्तमम् ॥ सर्वसर्वालिकसूक्ष्ममच्छानुभवमात्रकम् ॥ २७ ॥ आख्यानाख्यास्वरूपस्यनिरासाप्रभादशः ॥ सतोवाप्यसतोवाथकथंकारणताभवेत् ॥ २८ ॥ यद्वैनकस्यचिद्वांजमनाख्यत्वान्नकारणम् ॥ नकिंचिज्जायतेतस्मात्प्रमाणान्दितत्त्वमनः ॥ २९ ॥ अकटकर्मकरणसत्यंचिद्वनमक्षतम् ॥ आत्मरूपमनाभासंस्वयंवेदनमक्षतम् ॥ ३० ॥ तस्मान्नजायतेकिंचित्परस्माद्वह्मणोमुने ॥ कथंकिंलभ्यतेकेनयथोभ्यादिसकारणम् ॥ ३१ ॥

मित्यर्थः ॥ २६ ॥ किमपिप्रत्यक्षादिलौकिकमानसिद्धार्थविलक्षणमेवत्वानुभवेकगम्यतदुत्तमनिरतिशयानदस्वरूपंस्वयमेवसर्वसर्वस्यात्मासर्वचास्यात्मानइतिसर्वात्मकम् ॥ २७ ॥ व्यवहारदृष्टौआख्यानाख्यास्वरूपस्यशब्दतदर्थसर्ववस्तुस्वरूपस्यव्यक्ताव्यक्तस्वरूपस्यप्रत्येवकथकारणताभवेत् ॥ परमार्थदृष्टौनिरासाप्रभादश निरासासप्रभाभिन्नदृष्टान्नस्वभावस्याद्वयस्यकथकारणताभवेत् ॥ किंवच्यवहारेअद्वयमसत्तद्वैतसत् ॥ परमार्थैल्वद्वयसत्तद्वैतमसत् ॥ नहिसदसतोरपिकेनचिद्व्यस्परकार्यकारणतावक्तुंशक्येत्यर्थ ॥ २८ ॥ प्रमाणादिमानमेयमित्यात्मकजगन्नजायतेव्यवहारेआत्मनएवतदात्मत्वात् ॥ नश्चात्माआत्मनोआयतइत्यर्थ ॥ २९ ॥ ३० ॥ तथाचाध्यासपक्षेनकस्यचिज्जान्मादिविक्रियेतिकौटस्थ्यमेवसिद्धमित्युपसहरति ॥ तस्मादिति ॥ यत्सकारणमभ्यादिसयोक्ततदपिविशर्षजलानिरिक्तकथलभ्यतोकिवालभ्यतेनकिंचिन्नकथंचिदित्यर्थ ॥ ३१ ॥

[illegible]

अतोभूतं साधुजनद्वयमस्सदस्योनामपहृत्य ॥ १७ ॥ यथाप्योदयद्वयमोपि सुस्मरणमायाभ्योपानिर्मितगर्भवर्णनरामिथात्वात्तिल्यरातभ्योमसत्तथैवास्ति यथाप्युत्पे
 षिनमर्षसिद्धिद्वयप्यलगतसत्पदेषास्ति तदाह अत्राप्यारावलेभ्रज्जिज्जगद्वित्यर्थ ॥ १५ ॥ सत्त्वक्रेणवीर्यकारसेनसदृशिद्वयमेवसम्भयरक्षानय ॥ अथवाकेनचिद्व्युपेणजहद्वये
 यथानवराधयपुमवर्तिज्ञानसरोतयमर्षवर्जनादत् ॥ १६ ॥ नन्वसरोतयकथयित्वाभवेत्तथाह ॥ सम्भ्यमिति ॥ १७ ॥ इदृश विद्यासहायोविद्यासहायोवा ॥ १८ ॥ यथाज्जाला
 निदीर्गोदमप्राथम्यमेव केचोद्वृज्जगद्वेप्यविद्याभावाताप्यनप्यहरेर्णवतिष्ठति ॥ १९ ॥ यच्चिरस्यक्रेणस्थितपरमप्रवर्तेषात्मनिपरममदमोधत्तमेनीवामदोधेननिमित्तेन ॥
 प्र ४० ॥ ११ ॥ अथरादपुनरिष्टयतिदत्ताद्विललतनमस्तथाप्यवककारापुष्टेयाह ॥ अतम्वति ॥ इतिब्रह्मवर्तिनदत्ताप्योविन्वात्सावप्ययज्जुनमदतिमभपञ्चनोचित ॥ २१ ॥
 परिरक्षणमास्तरसर्गकथनत्रयसात्पदमनुस्यूमन्निमभाषिनकायदत्त्याह ॥ प्रोक्षिणीति ॥ तादृशमेवाप्यानिर्वचयत्वेकथमितिप्रथम्यमकारस्त्यैवागमाद्वित्यर्थः ॥ २३ ॥

संस्थिति प्रश्नार्हतिशेषः ॥ ४४ ॥ ननुयदिपृथिव्यादयो न सत्येव तर्हि कथं पृथिव्यातिष्ठन्पृथिव्या आंतरोयं पृथिवी न वेद यस्य पृथिवी शरीरयः पृथिवी मंतरो यमयत्येष त आत्मा
तर्थाभ्युदयस्यादिश्रुतेरतर्थाभिषेधेन प्रत्येयमाणा एव सर्वभावाः स्वस्वकार्यचमत्कुर्वतीति वैदिकसिद्धातस्तत्राह ॥ यन्मया एवेति ॥ मायाशबलेश्वरमया सर्वभावास्तेन मायाशब
लेश्वरेणैव माययैव मिथ मामभ्यात्मना मे लनाय स प्रेरिता सत पच भूतात्मकोपि षडेमायिके मेव तत्तत्कार्यचमत्कारकुर्वती ॥ यथा मिथुनानि स्त्रीपुंसयुग्मानि यौवने काममयानि कामे
न प्रेरितानि परस्परसंभोगेन पुत्राद्युत्पादनेन च मत्कुर्वती ॥ यथा वा बीजानि भूस्थानि वर्षादकेन प्रेरिताः पृथुरोदयाच्च मत्कुर्वतीति तद्वदिति प्रेरणात्वयः ॥ ४५ ॥ तथा आद्यतच्चिन्मा
त्रमेव चिन्मात्रेण मायिकेन नानात्मने वनानेव भूत्वा अधीयते तत्तत्कार्यरूपेण परित्यज्यते ॥ ४६ ॥ यथा तदेव चिन्मात्रमात्मज्ञानात्मना स्वनेव ब्रह्मसंपारमार्थिकात्मना चम
त्कुर्वते तद्वत्क्षण एव ब्रह्मभूतसर्गात्मना मायिकचमत्कारेणैव तस्यैव तत्त्वज्ञानेन पारमार्थिकस्वरूपावामि चमत्कारे च पूर्णमदपूर्णमिदं पूर्णमिदं पूर्णमिदं पूर्णमिदं पूर्णमिदं पूर्णमिदं
तथा जगदहं भावं विना नेशस्य संस्थितिः ॥ अकारणत्वात्मासीदं ब्रह्मैवैत्यविजं भते ॥ ४४ ॥ अजं भमाणमेवेदं जगत्स्वनेव संस्थितम् ॥ य
न्मया एव तेनैव मिथः संप्रेरिता शयम् ॥ ४५ ॥ चमत्कुर्वत्यमी भावाः पंचकमिथुनौषवत् ॥ चिन्मात्र एव चिन्मात्रं चिन्मात्रेणावधीयते ॥ ४६ ॥
नानात्मनैव नानेव स्वात्मज्ञानात्मनात्मवत् ॥ पूर्णारपूर्णाभ्युद्धरंति पूर्णारपूर्णा निचक्रिरे ॥ ४७ ॥ भवंति पूर्णारपूर्णा निपूर्णमैवावशिष्यते ॥
चिन्मात्रमेव कचति यच्चिन्मात्रमयात्मनि ॥ ४८ ॥ अकचिद्वैव तन्नामकचित्सर्गवेदनम् ॥ अहंचिताचिदेवादौ भवतीव स्वयंततः
॥ ४९ ॥ अभवंत्येवरूपं स्वमत्यजं ती निरामयम् ॥ तेजोमयमनाद्यंतं मनोरूपमनंतकम् ॥ ५० ॥ स्रष्टाऽसंसारमाभासि भवतीव स्वयं व
पुः ॥ पश्यत्यथ सदेवेदं स्वरूपत्वात् सदेव वा ॥ भावनाद्भूततामेति दृश्यं भवति च क्षणात् ॥ ५१ ॥

वशिष्यत इति श्रुतिमर्थत उदाहरति ॥ पूर्णादिति ॥ प्रत्येवात्मना मात्रशेषेण सर्वार्थाधिप्रत्येमायाशबलेश्वरमया पृथगपि प्राप्ताः कल्यादौ भोजकादृष्टपरिपाके पुनः स्वस्वव्यष्टि
समष्ट्युपाधीनसर्गोपयुद्धरति तत्पूर्णादपरिच्छिन्ना ब्रह्मणः कारणात् पूर्णान्यपरिच्छिन्ना ब्रह्मरूपाण्येव कार्याणि माययोद्धरति ॥ स्थितिकाले च यद्वा तत्कार्यजातमैहिकामुष्मिक
भोगमोक्षसाधनानि च किरतदपि पूर्णादेव पूर्णान्येव च मायया चक्रिरे ॥ ४७ ॥ ततो यत्तत्त्वज्ञानात्मका भवंति तदपि पूर्णादेव मायापगमात् पूर्णा निभावति ॥ सहभेदभ्येण मायापगमे
पूर्णमेवावशिष्यत इति श्रुतेस्तत्पार्थार्थ इति भावः ॥ यच्चिन्मात्रमयात्मनि सर्गवेदनकचितंतच्चिन्मात्रे चिन्मात्रमेवाकचिद्वैव कचिदनामेल्यत्रान्वयः ॥ ४८ ॥ अहंप्रत्यगात्मरूपा
चिदेव सर्गादौ स्वरूपमत्यजत्वेवाभवत्येव तत्त्वज्ञानात्मकमनोरूपं भवतीव ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ततः स्थौल्यकल्पनेनाभासिसरस्वयं भुवः स्रष्टाऽसंसारविराड्भावेन ससरण
रूपं भवतीव ॥ अथ व्यष्टिजीवभावेन दृजगद्भूतस्यासदेव पश्यति परमार्थगोपिष्ठानसदेव वा जगति पश्यति तद्देशेन भ्रातिरित्यर्थः ॥ भूतताचतुर्विधभूतमात्मताम् ॥ ५१ ॥

ननु अस्वच्छभावस्यास्य तापलाप किमर्थं क्रियते स्वच्छचिद्रूपमेवास्वच्छजगद्भावकारणतापत्तिर्योग्यमिति कुतो न कल्प्येत तत्राह ॥ यदीति ॥ चित्कौटरथाद्वयत्वादिपरश्रुतिवि
द्वदनुभवविरोधात्तथा न कल्प्यत इति भावः ॥ ८ ॥ ९ ॥ चिदध्यासपक्षविनासार्गस्योपायांतरेणोपपत्तिरेव नास्तीत्याह ॥ नचेति ॥ १० ॥ उत्थितमिव ॥ ११ ॥ तत्संस्तकारण
कमेवेदजगदिति यद्वच्छावादिपक्षनिरस्यति ॥ कार्यमिति ॥ १२ ॥ यदिसन्मात्रैकरसतर्हि कथजगच्चिद्वैक्याद्यात्मकप्रतीयेत तत्राह ॥ व्योमपुष्पवदिति ॥
रूपपुष्पवज्जाशो विकल्पमात्रमित्यर्थः ॥ अस्तु तर्हि चिद्रूपमेव ब्रह्मकारणम् ॥ नच चिद्रूपैक्येददकार्यमिदकारणमिति विभाजकाभावः जन्मनाशयोरेव
विभाजकत्वोपपत्तेस्तत्राह ॥ वस्त्विति ॥ नवायदपटादिजागतवस्तुज्ञं चिद्रूपमुपपद्यते ॥ कुतः नाशैकनिष्ठत्वान्नाशनिघतत्वात् ॥ चितो हि नारो न चित्तासिध्यति ॥ नाशकाले चि

अस्मत्वातेन परमेस्वच्छभावव्यवस्थता ॥ यदि कारणतापत्तिर्योग्यं शांतं पदं भवेत् ॥ ८ ॥ अनिगितमनाभासमप्रतर्क्य कथं भवेत् ॥ अतो
नकारणं नैव बीजं ब्रह्म कदाचन ॥ ९ ॥ कार्यस्य कस्य चिन्नामतेन सर्गो न विद्यते ॥ नचान्वयोपपत्तिर्हि सर्गस्यास्योपपद्यते ॥ १० ॥ चिन्मा
त्रकहते तस्माज्जडसर्गो न विद्यते ॥ यदिदं दृश्यते किंचित्ताच्चिद्वनमिवोत्थितम् ॥ ११ ॥ अहंभावजगच्छब्दशब्दार्थरसरंजनम् ॥ कार्यं
नकारणाभावात्पदार्थतूपपद्यते ॥ १२ ॥ द्विवैक्याद्यात्मकं व्योमपुष्पवत्स्वानुभूतितः ॥ वस्तुनाशैकनिष्ठत्वान्नवाङ्मुपपद्यते ॥ १३ ॥
उपलंभकरो नाशो जन्मनस्तस्य वा कुतः ॥ अथ चैनं सदासंतं नित्यं नृचवेत्सिवा ॥ १४ ॥ पदार्थो घंतदेव रथमेकरूपे किं व्यथा ॥ उपलं
भस्तु यथा यमेवाचित्तचमरुतिः ॥ १५ ॥ चित्तत्वमात्रसत्तासिद्धिर्नैक्यं च नास्त्यलम् ॥ अतः पदार्थसत्ताया अभवे सति भूपते ॥ १६ ॥
असंभवाद्भाव न स्य नाहंता भावनास्ति ते ॥ अहंभावासंभवतश्चित्तमन्यत्किमुच्यते ॥ १७ ॥

तः सत्वे नाशो किं विषयत्वात् ॥ नापि जडेन तस्य सिद्धावप्यसमर्थत्वादित्यर्थः ॥ १२ ॥ यदि तु चित्तो नाशो चिद्रूपवत्स्वपरप्रथायामन्य निरपेक्ष इति काश्चिद्रूपान्तात्त्राप्याह ॥
उपलंभकर इति ॥ चिद्रूपः स विनाशः स्वजन्मनस्तस्य स्वप्रतियोगि नो वा उपलंभकरः प्रकाशक कुतः न हि स्वोपपत्तिस्तरु पूर्वकालिक प्रतियोगि चिद्वानाशो नोपलंभशक्यते ॥
नच तद्विधानुपलंभेन स्य नाशः स्वयमुत्पन्न इत्यनुभवि नु शक्यम् ॥ नच साक्षिणा तद्विधानुभवश्चिद्विषयत्वायोगादतस्तद्वेद्योत्पत्तिनाशयोर्जगतश्च जाड्यमेवेति भावः ॥ ए
व जगतो जाड्ये सिद्धे कारणानिरूपणादकारकोत्पत्तौ सदैव जन्मस्य नित्यचननाशः स्याद्विषयोरपि निवारकाभावात् ॥ हेत्वभाववादिन्यदि निष्प्रमाणकमनुभवविरुद्धमपरि रथमे
व नित्योत्पत्तिनाशस्य भावमिदजगदिति वेत्ति अभ्युपगच्छति ॥ १४ ॥ तर्हि श्रुतिविद्वदनुभवसिद्धे अस्वच्छचिदेकहृषेतस्मिन् व्युपगम्यमाने तर्वा किं व्यथा किमर्थं पीडेत्यर्थः ॥ न
नु यदि सर्वविदेकरसतर्हि कथंचिद्विधोपलंभस्तत्राह ॥ उपलंभस्त्विति ॥ १५ ॥ तर्हि चिदन्याच्चित्तमेव द्वितीयस्यान्तात्त्राह ॥ अत इत्यादिना ॥ १६ ॥ १७ ॥

मिन्नानां विभक्त्यभेदश्चिद्विश्रितत्वात्वेन नाहयभेदश्च नास्ति ॥ १८ ॥ शुद्धचिद्वदे सप्रधासु भागतकदापि जाड्यशार्पानामसिद्धेस्तद्भावनाप्रयुक्तमहमिति जीवरूपमपि ना
स्य शैल्ययमार्थवयिरिति व्यतदन्तर्ध ॥ १९ ॥ तादात्म्यसंस्थानमनलप्रसन्न नित्यविज्ञानमानदप्रसन्न भवौ वेदविभक्त्यभेदशरिष्टमिदं तादिसर्ववेदायुल्लभावेन वनुभवादि
त्यय ॥ तादृशचिद्वदनन्तु भवात्प्रिकारकत्वात्कारण्येति सर्वथाप्यत्सत्यपयिरिति व्योक्त्याशयाह ॥ चेति तेति ॥ ब्रह्मचित्तनयायचित्तित्तन्नस्यार्थकसत्यत्वाच्चिन्तादिद्वितिरपि स्वद्व
बाधनत्वात्परमार्थनिर्गमसातिरिक्तपराशेषप्रसक्तिरित्यर्थ ॥ २० ॥ उक्तमर्थपरत्वेनोपसहृष्टमिति ॥ तेन निमित्तनसर्वदेहभवाधनत्वप्रद्वैवापि तद्ब्रह्मभरोपमनेकमेकमेव सत्यसर्वजगत्त्वासत्पच्य
प्यपव नयति भासकृपाधिरपि यथास्थितमभिरुक्तमप्रवेति निरापयत्वाशयाशिरिति त्यर्थ ॥ २१ ॥ ॥ नृनिर्भावासिद्धमन्तात्ययमकारोति ० पू० सततमनितम संग ॥ १० ॥
चिन्तास्माद्विशेषस्वरुकाकारायचित्तरात्र ॥ वेत्त्यासत्ताश्चिन्ताकावर्धनैवेति वयमिति ॥ १ ॥ ननु आलोके सति रूपशरीरि सत्येषचिन्ते चित्तलक्ष्यस्य बाधदरयतेनास्ति ॥ तय
इति चित्तमहत्तुनास्त्वानेव चिन्तता ॥ निर्वांसनशांतमनामौनीपरनभोमय ॥ १८ ॥ सदेहोवाविदेहोवासावस्योप्यवलोपम ॥
सप्रधाच्युद्धचिद्वदपटायाभावसिद्धित ॥ १९ ॥ भावनाभावतश्चित्तनास्त्ववाहमिति स्वयम् ॥ एवमस्तेति वेदार्थभावनादनुभूतिरिति ॥
चिन्तायुक्तसत्यत्वाच्चिन्तानामप्रविद्यते ॥ २० ॥ तेनासिनिर्मलमकारणमादिमुक्ततद्भ्रमशाश्वतमशेषमनेकमेकम् ॥ शुन्यनिरामय
मसत्सदनादिमप्यसर्वजगच्चिदपि वक्ष्ययास्थिततत् ॥ २१ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू० शिखिध्वजप्रबाधननामसमनव
तितम संग ॥ १७ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ चिन्तनास्तीति मेवोद्योययायुक्त्यास्फुटभवेत् ॥ तामन्यामयवावूहि बुद्धन
निपुणमया ॥ १ ॥ ॥ पुनउवाच ॥ ॥ चिन्तनास्त्वदेहराज नृकदाचिर्लोकचनकचित् ॥ यच्चटचित्तवद्राति तद्ब्रह्माभिधमव्ययम् ॥ २ ॥

विचित्तमनाकारकलिकथाप्यतर्हीपनाशद्वपुनराप्यमात्रम् ॥ किञ्च सचित्ताएव सचेतनाश्चिन्तास्तचेतनालोके यद्विद्वालायादिजीवभूतकानटचित्तास्तीह यदादिसदचेत
ना सप्रधार ॥ नवतथादृश्यत ॥ किञ्च सचित्तिनिरतिशयानरुक्षणपरमपुरुषार्थशास्त्रफलमनुभविगुराक्यनास्ति ॥ नवाननुभूयमानकलित्पुरुषार्थानामभवति ॥ कि
ञ्च ब्रह्माकारचित्तमवचित्तबाधतअभ्युद्धा ॥ नाय ॥ स्वात्मनिक्रियाधिराधात ॥ महिरासदद्वैत्यमिदं स्वात्मन्यप्युपशक्तोति ॥ नदितीय ॥ तदाप्यस्य जगतस्तद्वाधकत्वायोगा
त्वापादाकारासनशेषादयकाभोराआपुच्छति ॥ चित्तमिति ॥ नैवापुक्तमेव युरक्तिविशदीकृत्यमूहि ॥ अथवा तदप्यातदुपयुक्तमनदीप्यसर्वाशकानि वारणसमर्थाच्युक्ति
विद्वत्पुर्कचित्तमनाशचित्तनास्ति ॥ २ ॥

नायुक्तिमाह ॥ अत इति ॥ यतः सर्वचित्तादिजगदज्ञानात्मकज्ञानेनाज्ञानबाधेन हेतुनानभिधेयते अतो हेतोरित्यर्थः ॥ अयं भावः ॥ भवेदयं स्वात्मनिक्रियाविरोधो यथाज्ञानबाधा
 चित्तादिबाधोऽप्यस्यात् ॥ अज्ञानबाध एव तु सर्वदत्तकार्यतत्त्वधावरणविधेयादिसर्वनिवृत्तिरूपस्तस्मिन्सति चित्तनास्त्वेति प्रतिज्ञातार्थोऽर्थसिद्ध एव ॥ अत एव न पुनराध्यादि
 दोषप्रसक्तिरज्ञानस्यैव सर्वाध्यप्रयोजकस्यापगमात् ॥ स्वप्रकाशपूर्णानन्दपरिशेषेण निरतिशयपुरुषार्थसिद्धेश्च ॥ न च चित्ताधीनचेतनतार्किकत्वमिष्यकचिदधीनासाच्च जीव
 म्भुक्तेषु चित्तनाशेऽप्यस्त्वेति नाचेतनत्वप्रसङ्गः ॥ न च चित्तनाशो तस्मृताच्चिदभिष्यक्तिरप्येति ॥ अनाभिष्यक्तेरज्ञानावरणकृतत्वेन तदपगमे चित्तोऽभिष्यक्तेः स्याभाविकत्वेनानपाया
 त् ॥ न हि बाधुना धनापसारणेन कृतस्यार्थमिष्यक्तिः शरदिवायूपरमे अपैतीति सर्वदोषपरिहार इति ॥ ३ ॥ प्रथमप्रतिज्ञासमर्थितानि गमय्य द्वितीया मुपादत्ते ॥ नास्त्वेति ॥ त
 त्समर्थनाय यत्र त्वस्य सर्वार्थत्वेनाभूतत्वेन कपरयेदिति श्रुतिप्रमाणायति ॥ केनेति ॥ ४ ॥ नतिरोधो न चेत्यतिर्न बद्धो न च साधक इति श्रुतिरपि तत्र मानमित्याशयेनाह ॥ महाप्र
 लयेति ॥ महाप्रलयः प्राकृतस्तदुत्तरपुराणादिप्रसिद्धे सर्गादौ यदितो दितमेव तर्हि चित्तनास्त्वेति प्रतिज्ञावाक्येऽप्ययच्चैदचित्तवद्गतीनि निर्देशः कृतस्तत्राह ॥ निर्देशस्त्विति
 अतोऽज्ञानात्मकं यत्तज्जगदेव न विद्यते ॥ तत्राहं त्वं तदित्यादिकल्पिताः कलनाः कुतः ॥ ३ ॥ नास्त्येव जगदेवेदं यच्चैदं किंच नोदितम् ॥ ब्रह्मै
 वास्तीह सकलं केन तद्ब्रुयते कथम् ॥ ४ ॥ महाप्रलयसर्गादावेवेदं नोदितं जगत् ॥ निर्देशस्त्विति नित्यत्र त्वद्वाधाप्यमयाकृतः ॥ ५ ॥ उपादा
 नात्मकादीनां कारणानामभावतः ॥ अकारणं च भावानामशेषाणां त्वसंभवात् ॥ ६ ॥ एवमज्ञानबुद्ध्यात्मजगत्तस्मान्नाविद्यते ॥ तस्मा
 द्यदिदमाभाति भासन्नं ब्रह्म तेन तत् ॥ ७ ॥ अनाख्येनाकृतौ देवे करोतीदमिति त्वसत् ॥ भाषितं नोपपत्त्यात्मनः सत्त्वं नानुभूयते ॥ ८ ॥ अना
 ख्योऽप्रतिषेधः स्वात्मानिराकारोऽर्द्धश्वरः ॥ सकरोति जगदिति हासायैव वचोऽधियाम् ॥ ९ ॥ अनेनैव प्रयोगेण राजंश्चित्तं न विद्यते ॥ जग
 देवनसत्साधोऽकृतश्चित्तादितद्गतम् ॥ १० ॥ चेतो हि वासनामात्रं वास्येतु सति वासना ॥ वास्यं जगत्तदेवा स दत्तश्चित्तास्ति ताः कुतः ॥ ११ ॥
 यदिदं कचति ब्रह्म स्वयमात्मात्मनात्मनि ॥ कृतं तस्यैव तेनैव चित्तमित्यादिनामकम् ॥ १२ ॥
 शयेनाह ॥ उपादानेति ॥ ६ ॥ द्वितीयप्रतिज्ञानिगमयति ॥ तस्मादिति ॥ ७ ॥ ननु यदिसर्गादिनास्त्वेव तर्हि तदात्मानः स्वयमकुरुत एकोऽवशी सर्वभूतानरात्मा एकं बीजं बहुधा यः
 करोति कर्ता भोक्ता महेश्वर इत्यादि श्रुतिस्मृतिवादानागतैरिति चेन्नेह नानेति श्रुत्यपेक्षितनिषेधसमर्पणेन द्वैतव्युत्पादनार्थवादैर्न गतिर्न तत्त्वायतित्याशयेनाह ॥ अनाख्ये
 इति ॥ अनाख्येनामरहितेन अनाकृतौ रूपरहितेन युक्तिशून्यत्वान्नोपपत्त्यात्मनिकलनिक्रियमित्यादितात्त्विकश्रुतिविद्वदनुभववाधितत्वान्मसत्त्वलौकिकैरपि नानुभूयते ॥ ८ ॥
 शीतवातादिप्रतिघातवारणाय गृहादिनिर्माणप्रसिद्धम् ईश्वरस्त्वप्रतिषेधः करोतीति अधिघातात्सर्वशून्यत्वानामर्धवादानां सर्वज्ञस्य दृष्ट्या चेटो किं ह्यसाधेवेत्यर्थः ॥ ९ ॥ एवं जगत्स
 र्गासिद्धौ प्रतिज्ञातार्थसिद्धिरित्याह ॥ अनेनैवेति ॥ यदा जगदेवन सत्तदा तदन्तर्गतं चित्तादिकृतः स इत्यर्थः ॥ १० ॥ जगदसत्त्वे विषयासत्त्वादपि चित्तासत्त्वसिद्धिरित्याह ॥ चेतो
 हीति ॥ वास्येवात्मना कर्मणि विषये ॥ ११ ॥ तर्हि चित्तादिव्यवहारस्य को विषय इति चेन्मायोपहितब्रह्मैवेत्याह ॥ यदिदमिति ॥ नास्मात्संघोनामकम् ॥ १२ ॥

जतो हि वासनाभाषमिति श्लोकम्याचष्टे ॥ जगदिति ॥ दस्यं वासमिति दर्शनानुसारिणी वासनेति यो जनार्थम् ॥ कारणभावात्तदतिविषयवाधेनिर्धयवासानास्थित्ययोगादिति
 भावः ॥ १३ ॥ यद्विरक्तजरीति श्लोकविवरणार्थं दद्यात्तत्फलवर्णनपरमया म्याचष्टे ॥ अतमिति ॥ १४ ॥ मायातत्त्वदृशाधिभ्याचष्टे ॥ यत्किंचिदिति ॥ परमाकारादुपेक्ष
 दारोप्यत्किंचिदतिर्धर्वायमायाचष्टम् ॥ इत्यस्यस्य ॥ १५ ॥ अरोपानर्थकारिणी अर्हजगदित्येवापवर्तिष्वर्थेन साक्षिणो यमस्त्वमवशिष्यैवाजगति नूननिश्चयेनेत्यर्थम् ॥ १६ ॥
 ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ यदितोत्सव्यार्हजगदतिरिति स मेवार्हकस्याभावाद् ॥ लोकेति ॥ दस्यस्य बलुनः श्रुतादित्येव भाषादिविषयारहितत्वात् कोटस्य बाह्योक्तो वाशाश्रयतो वा
 लानुगतोपि वातोपपद्यत इति परेणाभ्यस्य ॥ १९ ॥ साकारस्य स्पृहस्य प्रतिपाद्यतेत्याश्रयतो लोकाभावात् नूनमिति सिद्धिमात्रं प्रत्यक्षं यत्सोपपन्नमप्यलयात् वि

जगद्व्यभिदवास्तत्तदेवोत्पन्नमेव नो ॥ कारणभावात् पूर्वमेवातिश्रितताकृत ॥ १३ ॥ अतश्चिद्व्योममात्रात्मपरमाकाशानात्मकम् ॥
 स्फारवेदनमेवेदकवत्पत्तिक्रितो जगत् ॥ १४ ॥ यत्किंचित्परमाकाशइत्येकवचकवापते ॥ चिदादर्शनजातत्वान्नाचितनो जगत्किंचि
 ॥ १५ ॥ अहत्त्वजगदित्येवाप्रतिपत्तिर्न वाक्यवी ॥ मिथ्यास्त्वहत्त्वमातिनिर्नमेऽंशपकारिणी ॥ १६ ॥ वास्त्यस्य जगतोऽभावाद्यतो ना
 स्येव वासना ॥ अतस्तदात्मकचित्तकोटिशकृत्कथम् ॥ १७ ॥ अप्रबुद्धरवगतचित्तदस्य भिदं जगत् ॥ असच्चित्तनिराकारपूर्वमुत्पन्न
 मेव नो ॥ १८ ॥ नोत्पन्नकारणभावात्सर्गादाववसवं दा ॥ लोकाभावात् नूनमेव न च दस्यस्य बलुन ॥ १९ ॥ अनादित्वमजत्ववास्त्येव
 वायुपपद्यते ॥ साकारस्यास्य जगतस्पृहस्य प्रतिपाद्यते ॥ २० ॥ समस्तकारणभावाद्योक्तशास्त्रानुभूतिभि ॥ युज्यते च निराकर्तुं न
 महाप्रत्ययदय ॥ २१ ॥ शास्त्रानुभववेदाय सिद्धांतो जगदपि वा ॥ प्रत्यक्षाश्च न सतीति वस्तुन्मत्तकवच ॥ २२ ॥ लोकाभावात्
 दाश्च प्रमाणं यस्य नो मते ॥ असम्यक्तोक्तमिदं बलुन ॥ २३ ॥ न च स प्रतिपत्त्यास्य दस्यस्य प्रतिपत्तिः ॥ कारणमवितुश
 कसाकारस्य निराकृति ॥ २४ ॥ इत्येवमाहस्यमाणतत्तदेव सततमुने ॥ न च नार्थाकिंचाकारिभवेत्येवमिदं जगत् ॥ २५ ॥

कारणनिराकर्तुं युज्यते निराकरणे पणदकसमस्तकारणभावादित्यभ्यस्य ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ लोकाद्वेदप्रमाणोऽप्युपयोगेति हिर्द्विष्कायवीरस्यादित्याह ॥ लोकादिति ॥ अ
 स्यार्थकेवललोकाभावात्पेयम्याचकिंचिदप्यतिमूढम् ॥ २३ ॥ सार्हं प्रत्यक्षमस्य कारणभावात्पेयम्याचकिंचिदप्यतिमूढम् ॥ न चेति ॥ २४ ॥ निराकारमस्तकारणकत्ववादिभ्यास्तु नू
 तनतद्वत्प्रत्ययभावात्पेयम्याचकिंचिदप्यतिमूढम् ॥ २५ ॥ सार्हं प्रत्यक्षमस्य कारणभावात्पेयम्याचकिंचिदप्यतिमूढम् ॥ न चेति ॥ २६ ॥ निराकारमस्तकारणकत्ववादिभ्यास्तु नू
 तनतद्वत्प्रत्ययभावात्पेयम्याचकिंचिदप्यतिमूढम् ॥ २७ ॥ सार्हं प्रत्यक्षमस्य कारणभावात्पेयम्याचकिंचिदप्यतिमूढम् ॥ न चेति ॥ २८ ॥ निराकारमस्तकारणकत्ववादिभ्यास्तु नू
 तनतद्वत्प्रत्ययभावात्पेयम्याचकिंचिदप्यतिमूढम् ॥ २९ ॥ सार्हं प्रत्यक्षमस्य कारणभावात्पेयम्याचकिंचिदप्यतिमूढम् ॥ न चेति ॥ ३० ॥ निराकारमस्तकारणकत्ववादिभ्यास्तु नू

इदानीं सर्वसर्गश्रुतीनां तिनेतीत्यादि निराकरणश्रुतीनां च तात्पर्यार्थदीकृत्योपसंहरति ॥ तस्मादित्यादिभिः ॥ पूर्वार्थवच्च निरंशं च तस्येति पूर्वार्थनिरंशतः ॥ षष्ठ्यन्तात्सर्ववि
भक्तिकस्तसिः ॥ २६ ॥ सर्वरूपस्य पूर्णस्य भावस्य ब्रह्मणः स्वतो विनैव शास्त्रं यदात्मकचर्चनं तत्स्वकवपुःस्वरूपमेव सर्गप्रलपदं कृजगदिवक्षणं यावदज्ञानकालज्ञानमिति सर्वस्य दि
श्रुतीनामर्थः ॥ तदेव स्वरूपक्षणात्तरेतच्च मस्यादिशास्त्रमनुसृत्य बुद्धं सद्ब्रह्मैव निर्गतं द्वैतात्मनिरस्य भावे आलोहनिने तिनेतीत्यादि द्वैतनिषेधश्रुतेस्तात्पर्यार्थं इति धो ज्यम् ॥ २७ ॥ २८ ॥
अतः शास्त्रीयबोधो धातः ॥ २९ ॥ एवं ज्ञातसर्वजगत्प्रशातं सन्निरालव निराधारमजयथा स्थितसद्ब्रह्मैव ॥ इदमज्ञादृष्टरूपं तु अत्यन्तासत्त्वान्ना अनानपि च न ॥ अतो यथा स्थितं व्य

तस्मादिदं निरंशस्य चिद्बोधोपतिपाकृतेः ॥ निराकृतेरन्तस्य पूर्वान्तिपूर्वनिरंशतः ॥ २६ ॥ ब्रह्मणः स्वरूपस्य शांतस्यान्तस्य यत्स मम् ॥ स्व
तएवात्मकचर्चनं सर्गप्रलपदं यदुक्त् ॥ २७ ॥ स्वकं वपुश्चर्चनेनैव ज्ञातं जगदिवक्षणम् ॥ क्षणांतरानुबुद्धं सद्ब्रह्मैवास्तो निरात्मनि ॥ २८ ॥ ब्रह्मै
वेदमतः सर्वैकचित्तजगदादिधीः ॥ काचित्तादिकचित्तादिकद्वैतक्यादिकल्पना ॥ २९ ॥ सर्वानिरालंबमजं प्रशांतमनादिरित्यात्मयथा
स्थितं सत् ॥ इदं तु नानेव न चाप्यनाना यथा स्थितं तिष्ठसु काष्ठमौनम् ॥ ३० ॥ इत्यार्षे वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू० शिखिध्वजाव
बोधननाम अष्टनवतितमः सर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ न शो मोहः स्मृतिर्लब्धात्वस्य सादान्महामुने ॥ स्थि
तोऽस्मि निरात्मयः
तोऽस्मि गतसंदेहो विश्वांतमतिरात्मवान् ॥ १ ॥ ज्ञातज्ञेयो महामौनो तर्पो मायामहार्णवः ॥ शांतो ह मनहं रूपो ज्ञः स्थितोऽस्मि निरात्मयः
॥ २ ॥ अहो नु सुचिरं कालं प्रभ्रांतो हं भवां बुधौ ॥ स्थानमक्षयमदुष्यमधुना प्राप्तवानहम् ॥ ३ ॥ एवं स्थिते मुनेनास्ति साहंतादिजगच्च य
म् ॥ मूर्खबुद्धमिदं भातियत्तद्ब्रह्मेति वेदमहम् ॥ ४ ॥ कुंभ उवाच ॥ जगदेव न यत्रास्ते तत्राहं त्वं विभास नम् ॥ इत्थं मं वरसंसारककु
तः कीदृशः कथम् ॥ ५ ॥ यथा स्थितव्यवहृतिर्मौनी शांतमना मुनिः ॥ सौम्यार्णवो दरावर्त्तपरिस्पंदवदस्त्वभो ॥ ६ ॥

वहरंस्तत्त्वतः सुकाष्ठमौनो वागादिव्यापारशून्यस्तिष्ठेत्यर्थः ॥ ३० ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० अष्टनवतितमः सर्गः ॥ १८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ प्र
बुद्धोऽपि नरेन्द्रोऽयमूयः कुंभेन बोध्यते ॥ स्थूणा निखननन्यायाद्बोधोऽस्य सुदृढोऽस्त्विति ॥ १ ॥ एवबोधितो राजा खपदेशजान्यज्ञानेन सर्वसंदेहादिबीजं स्वाज्ञानं नष्टमिदं अलप्यदर्श
यति ॥ नष्टइत्यादिना ॥ विस्मृतात्मनः साक्षात्कार एव सत्यतिरित्युच्यते ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ मूर्खबुद्धमिदं साहंतादिजगच्च यं नास्ति ॥ ४ ॥ कुंभस्तद्वक्तृमैवानुमोदमान उवाच ॥ ज
गदेवेत्यादि ॥ अवरससारोऽयं धर्वनगरव्यवहारः ॥ किं वृत्तान्त्यधिकरणमिति तदृष्टांतप्रकारप्रतिक्षेपार्थानि ॥ ५ ॥ सौम्यार्णवो दरे प्रशांतो य आ व र्त्तपरिस्पंदस्तद्वास्तवितिष्ठ ॥ ६ ॥

शब्दायात्सार्थांस्वरूपं न भोमपर्युत्थमेव ॥ १॥ चिद्व्यक्तनिनामकप्रदास्यरूपनभसोद्वेककथकायातेत्यथाकथकमेतदीप्यते ॥ ८॥ यथा नमोसि अवाङ्मुखीष्टर्तेदनीत्क
 दाहाकासनिषेदादद्वैतेष्वेककदाशातीतप्राप्तसौख्यलोककथनमस्तत्तत्तदर्थमित्यथ ॥ ९॥ यथासमस्त्यहंकारात्मास्वयम् ॥ सकलभाषायास्वयम् ॥ अहंकारोपि ॥ एतौसमष्टिभ्य
 टिबधस्तन्मास्येत्येतीतरमिमानतस्यरित्यागवेदनायसी ॥ १०॥ तदेवस्यष्टमाह ॥ अहमित्येवेति ॥ ११॥ कोटीमोक्षाभाह ॥ यदिति ॥ सशपर्यायेणसत्तावधमोक्षसकल
 नासाक्षिभूतस्वरूपेदन्तदेवसद्व्यक्तकेवलत्वेकैकन्यथकथ्यतदस्यर्थ ॥ १२॥ सिद्धिर्गोक्ष ॥ आपदोषध ॥ सत्वमहमेवानहमिति शुद्धकेवलन्यात्मनोधाभा ॥ १३॥ शु

ब्रह्मरूपमिदं शांतमित्यमस्मिन् यथास्थितम् ॥ अहंजगदिदं चेशि शब्दायात्मनभोमयम् ॥ ७॥ इदमाद्यतरहितसर्वससारनामकम् ॥ चि
 द्ब्रमलकतिनामात्मनम कथकथायते ॥ ८॥ सन्निवेशदशशातीतदस्तिकनकयथा ॥ जगदाद्यर्थसंशतीतवक्षेदविद्यतेतथा ॥ ९॥ यथा
 स्वयम् ॥ सकल स्वयनामतयैवहि ॥ एतौस्ववेदनायतौषधमोक्षौष्यवस्थितौ ॥ १०॥ अहमित्येवसकल्योषधायातिविनाशिनं ॥ नाह
 मित्यवसकल्यमोक्षायविमलान्ते ॥ ११॥ यद्वधमोक्षसकल्यशब्दायानां सदासताम् ॥ स्वरूपवेदन्ततत्सत्केवलत्वचकथ्यते ॥ १२॥
 अनहंवेदन्तसिद्धिरहंवेदनापद ॥ सोहमेवानहमिति शुद्धयोधोभावत्मान् ॥ १३॥ असकल्यनमात्रेणसम्पन्नानां दयात्मना ॥ सक
 ल्यक्षीयतेसिद्धौस्वयमेवासदात्मक ॥ १४॥ अत्रतर्कस्वरूपेहिनास्तिकारणताशिवं ॥ कारणभावात् कायपदार्थोपनिविद्यते ॥ १५॥
 पदायाभावसिद्धौवेदन्तनोपपद्यत ॥ कारणभावात्तनित्यमहभावस्यनोदय ॥ १६॥ अहभावानुदयत ससार कस्यकीदृश ॥ ससार
 भावात्सर्वपरमेवावशिष्यते ॥ १७॥ यदिदंभासतेतत्सत्परमेवात्मनिस्थितम् ॥ परंपरंपरपूर्णसममेवविजृम्भते ॥ १८॥ तेननिस्तिमि
 तसर्वशिलाकीर्णमिवाचलम् ॥ विद्धिरश्मिभयाकारमिवब्रह्मजगत्स्थितम् ॥ १९॥

दशोपपद्यसकल्ययात्सिद्धीत्याह ॥ असकल्यमेति ॥ १४॥ शुद्धस्यकारणत्वात्समागच्छुपपदार्थाभावस्तदभाषमिभ्ययात्सकल्यक्षय सकल्यनाशाहंभावस्तदक्षय
 स्त्रीभावाद्द्विसंसारक्षयस्तत्रभ्रमस्तन्मात्राशेषदत्तिकप्रभाह ॥ अतस्तर्कद्विप्रति ॥ १५॥ १६॥ १७॥ १८॥ पागपियमिदंलज्जगदाकारेणभासेतत्परमार्थतोब्रह्मेतत्तथास्थिततत्त्वमे
 धेनयनापूर्वमिदमेवस्थितपरमेवपरेणापूर्णसमस्त्यहंवेदनायतौषधमोक्षौष्यवस्थितौ ॥ १८॥ तेनसर्वैककथ्यत्वेनहेतुना ॥ ब्रह्मशिलायाकीर्णीनिविद्धितब्रह्मशिलाद्वरमिभाषल
 ददम् ॥ तत्रयप्यजगत्स्थिततद्ब्रह्ममकिरिदमयमर्जित्वाकारसहस्रविध ॥ १९॥

मुक्तौ तर्हि कथं स्थिततादाह ॥ पुरइति ॥ सदेव सददर्शनादसन्मयम् ॥ २० ॥ कथं तर्ह्येकलेजगत्स्पन्दप्रत्ययस्तत्राह ॥ छायेति ॥ यथा वज्रशिलोदरे प्रतीविबपुरुषोऽस्पर्धमान एव स्पन्दतेतद्वत्स्पदि ॥ २१ ॥ सम्यग्ज्ञानप्रबोधस्योदये बाह्याल्लोक आतरामनस्काराश्च नीरसानिःसार इत्यागमप्रमाणजास्थिरभावनाभावतितामेव निर्वर्णहेतुत्वान्निर्वर्णविद् ॥ २२ ॥ जगच्छब्दार्थरहितयः परम्यति सपरम्यतीति यह्युक्त न दृष्टतैर्विदुषोति ॥ यथेति ॥ रवगत प्रकाशो यथा दीपायाकारसन्निवेशा विना स्ति यथा वाकटकादिसन्निवेशानि र्मुक्ते मास्ति तथा अगदप्यसन्निवेश ब्रह्मास्तीति साभावीनीयमित्यर्थ ॥ २३ ॥ रूपालोकमनस्कारा इत्येतदपि विदुषोति ॥ नीरसा इति ॥ ब्रह्मरूपिणो बोधाद्ब्रह्मभूतस्य जगतो जगत्प्रत्ययकारिणो रूपालोकमनस्कारानीरसा कोर्य असदा भासा भवतीत्यर्थ ॥ २४ ॥ यथा वह्न्यपिन रागादीनि समुद्र ऊर्मिशब्दार्थरहित मनुमान् च भवति तथा वह्न्यपि तस्ति ज्ञानोदये निर्गवद्ब्रह्मेकमेव भवतीत्यर्थ ॥ २५ ॥ सर्गशब्दार्थभेदबाधसर्गपरब्रह्मणोरैक्यमेवेति व्यतिहार एन्द्रयति ॥ सर्ग एवेति ॥ हि यस्य तात्पर्य एव सर्ववत्त्वं ब्रह्मेत्यादि श्रौतपुरःसंकल्पकेन णे संस्कल्पन गत्स्पद्यत् ॥ रूपंतद्विद्विजगतः स्वादच्छंसदसन्मयम् ॥ २० ॥ छाया पुरुषवरस्पदि शांतं निर्मननं जगत् ॥ जगच्छब्दार्थरहितं यः परम्यति सपरम्यति ॥ २१ ॥ रूपालोकमनस्कारानीरसागमभावना ॥ सम्यग्ज्ञानावबोधस्य निर्वर्णिविदुर्बुधाः ॥ २२ ॥ यथा स्तिवातो निःस्पंदो यथा स्तिखगतो पिवा ॥ यथा हेमासन्निवेशमस्ति ब्रह्म जगत्तथा ॥ २३ ॥ नीरसा असदा भासा जागत्प्रत्ययकारिणः ॥ २४ ॥ सर्ग एव लोकमनस्काराः संतो मेव ब्रह्मरूपिणः ॥ २५ ॥ ऊर्मिशब्दार्थरहितं यादृगंबुवह्न्यपि ॥ सर्गशब्दार्थरहितं नादब्रह्म निःसर्गवत् ॥ २६ ॥ सर्ग एव परब्रह्म परब्रह्मैव सर्ग ईक ॥ सर्गशब्दार्थरहितो वाक्यार्थस्त्वेव शाश्वतः ॥ २७ ॥ ब्रह्मशब्दार्थसंपत्तौ सर्गशब्दार्थधीः कृत ॥ २८ ॥ सम्यग्दर्शन द्वौ ब्रह्मशब्दार्थधीः कृत ॥ २९ ॥ समस्तशब्दशब्दार्थभावनाभावनोदयम् ॥ शुद्धं तिष्ठति चिद्बोम ब्रह्मशब्देन कथ्यते ॥ २८ ॥ सम्यग्दर्शनं संसिद्धावभयोरप्यवेदने ॥ यच्छिष्टमजरं शांतं तो वा निवर्तते ॥ २९ ॥ संशांतं सर्वात्मक वेदनौ घमस्तीदमक्रांतकस्वरूपम् ॥ यथा स्थितं सर्वजगत्स्वरूपं पाषाणरूपं च परं द्वा रूपम् ॥ ३० ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू० शिखि ध्वजावबोधनं नाम नवनवतितमः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ४४ ॥ शिखि ध्वज उवाच ॥ एवं चेत्तन्मम हा बुद्धेयादृशं कारणं परम् ॥ कार्यतादृशमेवेदं जगदित्येव वेद्व्यहम् ॥ १ ॥ वाक्यार्थः ॥ २६ ॥ बहुणा ब्रह्मेति ब्रह्मशब्दस्यार्थसप्तत्वावसर्गशब्दार्थधीलौकिकता एव सर्गीनामरूपयोर्विसर्गस्यागइति सर्गशब्दार्थसंपत्तौ चिदधि धपरिच्छेदनिवृत्तेर्बहुधात्वर्थानुसारि ब्रह्मशब्दार्थनाकतेत्यनयो रेकार्यतैवेत्यर्थ ॥ २७ ॥ ब्रह्मशब्दस्य तर्ह्यशब्दे वस्तुनिकथप्रवृत्तिस्तत्राह ॥ समसेति ॥ अल्पस्यापि परिच्छेदस्याभ्युपगमे बहुधात्वर्थकोचापत्तेरशब्दशब्देन वतादृशमेव ब्रह्मशब्देन कथयत इत्यर्थ ॥ २८ ॥ अथवा जगच्छब्दस्येव ब्रह्मशब्दस्यापि वाच्यार्थवदनेन तरलक्षणाया अवहाधारसम्यग्दर्शनसिद्धौ यच्छिष्टवस्तु ततो ब्रह्मशब्दादिवागपि निवर्तत इत्यर्थ ॥ २९ ॥ हे राज नृद दसर्वजगत्स्वरूप यथा स्थित यदस्ति तदप्यतिदृढत्वाद्वज्रपाषाणरूप परब्रह्मस्वरूपमस्येव ॥ यदापीदं जगदज्ञानेन सशांतं सर्वात्मक वेदनौ घमस्य पन्नतदापि एकाल्मकस्वरूपसदस्येवेति ब्रह्म जगतो रेकैव सत्तेति न कस्याप्यसत्त्वमित्यर्थः ॥ ३० ॥ ॥ इति श्री वासिष्ठम० तात्पर्यमकाशे नि० पु० नवनवतितमः सर्गः ॥ १९ ॥ ॥ ४४ ॥ वायं ते ब्रह्मवत्सत्त्वजगतो ब्रह्मसत्तया ॥ जन्मादिविक्रियाऽस्पृष्टब्रह्मैव सिद्धीयते ॥ १ ॥ यदि ब्रह्म जगतो रेकैव सत्तातर्हीतया सत्तया ब्रह्मेव जगदपि परमार्थसत्य किन स्यात् मिथ्यावस्तुनो हिकार एण्डुर्निरूप सत्यस्य तु सत्यब्रह्मैव कारणसंभवति तुल्यत्वादि तिराजाशकते ॥ एवंचेदिति ॥ १ ॥

सत्समाधारापद्धत्यसतर्पणमयमसत्ताकमगतः कारणभावे ॥ यत्तु निगुणपरसत्तानुपनीवि अद्वयत्वात्पूर्वकालाभावेन पुण्यचित्तव्युत्पत्तिर्निर्धकारघतस्मात्कार्यकुत्रोभवे
यतस्तस्मिन्माकस्यारित्यय ॥ २ ॥ अस्तु निर्गतमस्थितमाधारापद्धतमेव जगतः कारणमिति चेत्तथाप्याह ॥ नेवेति ॥ इदं निर्धारेयमाधारापद्धतकारणतत्कार्यजगच्छनास्ति ॥ भाषाद
एवैवमायातच्छब्दलत्कापाणां सद्भावोपमाभाषणपरमार्थद्वयानुसंधविद्वजगच्छार्तमजमेवेत्यय ॥ तथाचोक्तवार्तिके ॥ अविद्यास्तीत्यविद्यायामेवासित्वाप्रकल्प्यते ॥ ब्रह्मद
व्यासविषयनकयश्चनयुज्यतइति ॥ ३ ॥ अजानेन वशादस्य वसतिरित्याह ॥ आपातइति ॥ ४ ॥ कुत्रोन जायते तथाह ॥ बीजमेवेति ॥ तत्र बीजाभावेऽपि तदेव बीजार्कनस्या
समाह ॥ अपरकयमिति ॥ भूकुनस्तत्र बीजावित्त्वभाष्यद्विषयभाषणसिद्धादुचित्तदेशकालाभावादित्याह ॥ देशेति ॥ तर्हि प्रसक्तोऽपरमवतमभहेतुपादानकारणगोचरास्तु न वि
रोधादित्याह ॥ अर्कार्थेति ॥ यस्य प्रमाणस्य कथं कर्मादिकारणमाधिरौपि प्रसक्तविषयमेतन्हेतुपादानकारणयोऽपमाजायतइति कथय कुंराक्यमित्यर्थ ॥ ६ ॥ ७ ॥ अत
॥ कुमुदवाच ॥ यत्र कारणतानस्य कार्यतदुपपद्यते ॥ यत्र कारणमेवादीतस्मात्कार्यकुतो भवेत् ॥ २ ॥ नेह। स्तिकारणार्थिचिन्ता च
कार्यकदाचन ॥ विषयानमिदसर्वसर्वशान्तमजं जगत् ॥ ३ ॥ जायते कारणतत्कार्ययत्तत्कारणवद्भवेत् ॥ यन्न जायत एवेह तस्मिन् सदृ
शताकुल ॥ ४ ॥ बीजमेवनयस्य किं तत्कार्यवद्जायते ॥ अत्र तत्कार्यमनास्य च यत्तस्य केव बीजता ॥ ५ ॥ देशकालवशात्सर्वहेतुमत
प्रमाणागा ॥ अकतु ब्रह्मविषय प्रमाकारणयोऽक्यम् ॥ ६ ॥ अकतु कर्मकरणेनानास्तिकारणताशिवे ॥ तस्मात्तत्कारणानास्ति जगच्छ
व्यायवेदनम् ॥ ७ ॥ ब्रह्मैव त्वत्स्वरूपस्य तस्य तर्धारयस्तत् ॥ असम्बन्धार्थि विषयतदेव जगदाचितम् ॥ ८ ॥ चिन्मात्रमजरशांतयदक
तत्त्वमप्यते ॥ तेनैवायजगद्दससच्छार्तबुद्ध्यतेवपु ॥ ९ ॥ अन्यदेव च यो भावश्चेतस एयि वीपते ॥ स एव नाश कथित स्वानुभूतश्च पृढि
ते ॥ १० ॥ चित्तनाशस्तस्मावतहि चिन्नाशात्मकं नृप ॥ स्थणनाशो यत कल्पचित्तशब्देन कथ्यते ॥ ११ ॥ असकल्पनमात्रेण सम्बन्धानो
दयात्मना ॥ सकल्पस्तीयते सिद्धात्स्वयमेवासदात्मक ॥ १२ ॥ नाशैवांगीकृताभावपदविश्वहिकथ्यते ॥ विषयानकयतस्यान्ननुता
मरसेक्षण ॥ १३ ॥ इहावुत्सिप्य चोद्बतेश्चोस्मीति यशगिरा ॥ कयसविप्रोभवति विप्रवत्वस्य कीदृशम् ॥ १४ ॥ विदत्तधातुरत्युच्चैर्बु
तोस्मिति विरोति य ॥ स्मृतिमेवागतविद्विजिविनतस्य स अभम ॥ १५ ॥

एवमद्वयपुट्टाकारकस्य चिन्विशेषस्तु तदेवाह ॥ यतिरस्य दशाह ॥ विषयारयत्तनाप्यदृश्य ॥ अदृशान्नाशतदेव जगद्द्वेषभाषितमित्यय ॥ ८ ॥ चिन्मात्रमयदेव जगद्ब्रह्मभावेन
सपद्यत अतस्मात्कारमनोर्वात्सायमप्रजनवाकारणेत्याह ॥ चिन्मात्रमिति हि व्याख्या ॥ १० ॥ नाशो ब्रह्मलक्ष्यइत्यभि ॥ १० ॥ तदस्य पुट्टमाह ॥ चित्तमिति ॥ सः प्रमाणमायमपि स्वल्प
विसाप्रपद्यानां शक्यकालविसृज्य चित्तारम्भमाप्यतइत्यर्थ ॥ ११ ॥ तच्च चित्तमसकल्पनपदयथासितत्वात्तन्नेन नरयतीत्याह ॥ असकल्पमेति ॥ १२ ॥ अस्तु सकल्पनराशस्तथा
विशेषकयनिर्गतइति च चिन्मात्राद्वयति विरातिरमात्मभ्युपनी भवति न तस्मात्तदव्यापि विदत्तइति चिन्मात्रमपि च यन्मम अभित्याह ॥ नाशैवेति ॥ १३ ॥ अस्तु स कल्पनराशस्तथा
तिरिह्यमानकयस्यारित्यर्थः ॥ १४ ॥ तत्राप्रलोकोदस्य प्रमाणमिति ॥ इहाति हि व्याख्या ॥ १५ ॥ अस्ति यानेन विद्वत्तत्वात् कुंराक्यताभावात्तदवत्यस्तथापि चः सः स च चिन्विद्विन्नवत्युरिति व्याख्यानम् ॥ १५ ॥

१ यथा चिन्विषयार्थेति चिन्विषयार्थः

२ पर्यवसितस्तत्राह ॥ अतः चिन्विषयार्थः

चिन्तायस्तीत्यनुभवस्य तर्हि का गतिरिति चेद्भ्रान्तित्वमेवेति दृष्टातिराह ॥ भ्रमाकतीति ॥ १६ ॥ भ्रान्तिपुञ्जरूपमेव तर्हि तत्सदस्तुनेत्याह ॥ तदिति ॥ तस्याज्ञानव्यतिरिक्तस्वरूपानां
 वादित्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ अज्ञानात्मनैव तर्हि चित्तादिसत्यमस्तुतत्राह ॥ अज्ञानेति ॥ ज्ञानवाच्यत्वान्नाज्ञानात्मनापि सत्यता सिद्धातीत्यर्थः ॥ उक्तदृष्टान्ताभ्यामुपपादयति ॥
 जलज्ञानमित्यादिना ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ यावत्सकलम् ॥ २३ ॥ अहंकारादिसंयुतकिञ्चिदेवादि ॥ अप्यर्थैरेवकारः ॥ तर्हि किमस्ति तदाह ॥ संविदिति
 भ्रमाकृतियदस्तीह दृश्यतेऽलतचक्रवत् ॥ मृगलुष्णाद्विचंद्रादिबालवेतालकादिवत् ॥ १६ ॥ तत्कथं किल नामस्यात्सत्यं भ्रमभरात्मक
 म् ॥ अज्ञानभातिरेवांतश्चित्तमित्येव कथ्यते ॥ १७ ॥ अज्ञानमुच्यते चित्तमसत्सदिव संस्थितम् ॥ असंवेदनमज्ञानं ज्ञानं संवेदनं भवेत्
 ॥ १८ ॥ अज्ञानसत्त्वसंविते ज्ञानात्संवेदनादक्षयः ॥ जलज्ञानं मुधाभातिः साधो मरुमरिचिषु ॥ १९ ॥ नैतज्जलमिति ज्ञानात्संवितेः प्रवि
 लीयते ॥ इदंचित्तमिति प्रौढयदज्ञानमलं हृदि ॥ २० ॥ नास्ति चित्तमिति ज्ञानात्तत्समूलं विनश्यति ॥ यथारज्ज्वांभुजंगत्वमज्ञानभ्रमसंभ
 वम् ॥ २१ ॥ न स पर्वायमिति ज्ञानाद्दुर्दिहृदात्पणश्रुतिः ॥ तथात्मनि मनोभूतमज्ञानभ्रमसंभवम् ॥ २२ ॥ चित्तं नास्तीति विज्ञानाद्दुर्दिहृदा
 द्विनश्यति ॥ चित्तं मनोहमित्यंतर्थावदज्ञानसंभवम् ॥ २३ ॥ न चित्तमस्ति नाचैव महंकारादिसंयुतम् ॥ किञ्चिदेव जगत्स्य स्मिन्सांविदेकांत
 निर्मला ॥ २४ ॥ तथासंकल्पचित्तादिकृतमासीद्विभूत्या ॥ अद्यासंकल्पतः सर्वपरित्यक्तं प्रबुद्धया ॥ २५ ॥ संकल्पेन यदायाति त्वसंकल्पे
 न गच्छति ॥ पवनेन महाबाहो ज्वालाजालमिवानले ॥ २६ ॥ आत्मतत्त्वैकघनया ततया ब्रह्मसत्तया ॥ जगत्सर्वमिति व्यासं समुद्रइव वा
 रिणा ॥ २७ ॥ नाहमस्मिन्चात्योस्ति न त्वं नैतेन चित्तकम् ॥ नेंद्रियाणि न चाकाशमात्मत्वे कोस्ति निर्मलः ॥ २८ ॥ घटाद्याकाररूपेण स
 एवायं विलोप्यते ॥ इदंचित्तमयं चाहमिति कैवकुक्कल्याना ॥ २९ ॥ न जायते न क्षियते किञ्चिदस्मिन् भ्रमः ॥ केवलं यंचिदुल्लासः सदस
 द्भावनात्मना ॥ ३० ॥ सर्वमात्मा परंब्रह्मसकलकटमाततम् ॥ द्वित्वैकत्वेन विद्येतेन भातिर्न च संभ्रमः ॥ ३१ ॥ सर्वेंद्रियगणाकारे सन्ने
 वासिसखेततः ॥ न दत्त्वसे महाबुद्धे न च कचन लिप्यसे ॥ ३२ ॥ न ते विनश्यति सखे न च किञ्चिद्विधत्ते ॥ निर्मलाकाशरूपस्य कैवल्यानंत
 रूपिणः ॥ ३३ ॥ इच्छानिच्छाति के शक्तो येतराः पितृत्वमेव च ॥ न त्वं शुष्यति रे केण शशांक उपलभ्यते ॥ ३४ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ व्यामप्रस्तम् ॥ २७ ॥ कथमस्तदाह ॥ नाहमिति ॥ २८ ॥ तर्हि जीवन्मुक्तैर्घटाद्याकारेण किमवलोक्यते तत्राह ॥ घटादीति ॥ २९ ॥ ३० ॥ स
 भ्रमो मरणादिभयम् ॥ ३१ ॥ सर्वस्मिन् चिद्रियगणे तद्ब्राह्मवक्त्राद्याकारे च सन्नेव सन्मात्रस्वरूपस्त्वमसि ॥ अतो दाहहेतुं भिराध्यात्मिकादिभावैर्न दक्षसे ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ इतरा
 क्रियाशक्तिरपित्वमेव ॥ अतस्त्वेवमनिष्टं कर्तव्यं च नास्तीत्यर्थो नाना यचकारः ॥ अश्वः कलास्तद्व्यतिरेकेण ॥ ३४ ॥

मिश्रितार्द्धजन्मद्विभिरिणामानिरस्यति ॥ सैकच्छ्रुतित्यनताभ्येविकारा ॥ सकृद्विलससकृद्यभातम् ॥ कटाप्रभापोमस्वस्वरूपपरिचयस्तथाभ्यालीलापस्यथाविधसद्
 सम्भाषतयाउदितम् ॥ आससर्गभ्यवहारेभ्यमाकिसद्वयद्वलुनवेशास्तस्यमित्यर्थ ॥ १५ ॥ ॥ इतिश्रीषासिष्ठभ०तात्पर्यप्रकाशेति०पू०शततमसर्ग ॥ १० ॥ ॥ ५ ॥
 सानसार्धनोदोषवयोरित्युक्तम् ॥ कीदृशमुक्तावधितलस्थितिलस्यस्ययेति ॥ १ ॥ परिणतपूजाधविश्रयान्नाशयाम ॥ १ ॥ शिलातलादुत्कीर्णप्रतिमादिरिष
 ॥ २ ॥ १ ॥ निर्विकल्पानांयोगिनारोभजनस्यभूतेनिरतिशयानपदे ॥ ४ ॥ ५ ॥ महाविभागेनिरतिशयानदलक्षुषणाभूमिका ॥ सत्यसहैरण्यगर्भानशनस्यधिययानदजरा

अजमजरमनाद्यजस्रभावसकृदमलविलसत्सदैकरूपम् ॥ विगलितकलनकलास्थलीलसद्बुदितमापमजतदात्मतत्त्वम् ॥ ३५ ॥
 इत्यार्षेवा०वा०द०भो०नि०पू०बू०शिलिखजपरमाभाववाधननामशततमसग ॥ १०० ॥ ॥ ५॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ इतिकु
 भवचोराजामावयसदकृन्निमम् ॥ स्वयमात्मपदेतस्मिन्क्षणपरिणतोभवत् ॥ १ ॥ यमुवर्माहितमनोलोचनशतवाहमुनि ॥ शिलात
 लादिवोक्ताणोनिस्प्रदावयववाकति ॥ २ ॥ ततोभूतमात्रेणप्रबुद्धस्फुरितेक्षणम् ॥ तमुवाचमहाबाहोचूहालाकुमरुपिणी ॥ ३ ॥ ॥ शुभ
 उवाचा ॥ कश्चिदस्मिन्नेस्कारेशुद्धैवितनिमल ॥ सुतलेनिर्विकल्पानासुखविश्रातानसि ॥ ४ ॥ कश्चिदतप्रबुद्धोसिद्धिच्छांतिस्त्व
 याश्मिता ॥ कश्चिज्ज्ञेयपरिज्ञातदृष्टदृष्टमेववा ॥ ५ ॥ ॥ शिलिखजउवाच ॥ भगवस्त्ववसादेनमहाविभवभूमिका ॥ महर्तपद
 वीहृष्टासवस्योर्ध्वस्थितामया ॥ ६ ॥ सतांविदितवपानात्महोयतमहात्मनाम् ॥ अपूर्वकान्यतमयसगसारफलप्रद ॥ ७ ॥ जन्मनापिम
 यालब्धयत्नानमनमहाकृतम् ॥ तदप्यस्वत्मासगात्तेनैवासादितस्वयम् ॥ ८ ॥ अनंतमापमयतचैतकमललोचन ॥ कयनासादितममृषु
 वंमालमयदमया ॥ ९ ॥ ॥ कुंभउवाचा ॥ मनस्तुप्रशमयतेत्यकभागोपणोस्थिते ॥ कथायपाकनिर्दत्तैर्सेर्वाद्रियगणस्यच ॥ १० ॥ यातिचे
 तसिविश्रांतिविमलदेशिकोत्पद्य ॥ ययासितांशुकेशुद्धैर्दिवकुमुमांस ॥ ११ ॥ कथायाणामनतानांसंयतानांशरीरकै ॥ स्ववास
 नास्वरूपाणामपपाकस्तवादित ॥ १२ ॥ देहान्मलानिसर्वाणिकालनकमलेक्षण ॥ साधोदक्षारफलाजीवपाकेनविगलित्यध ॥ १३ ॥

तस्योर्ध्वमुत्पकाधायस्थिता ॥ १ ॥ कतेतिष्वर्थे ॥ अपूर्वमनादौसारेकशाय्यनभूतयेकोकाद्वनिरतिशयानदलक्ष्यपुरातनपुष्पाफलप्रद ॥ ७ ॥ सामाभ्योक्तविरिच्यधि
 द्योति ॥ कल्पनेति ॥ तेनमहाशतस्वरूपभूतेनैवमयाअनाद्यमानाभ्यतन्यप्यस्वत्मासगात्सयमेवमनायावेनोसावितम् ॥ ८ ॥ १ ॥ पूर्वैषितकथायपाकाभावात्सादि
 तमिदानीनपमातसर्पिकादासावितमिदनाशयेनकुंभउत्तरमाह ॥ मनसीत्यादिना ॥ सर्वैद्रियगणस्यचामनसैवभोगलक्षणकथायाणांपाकनिर्दत्तैस्ति ॥ मयाचस्यति ॥
 कथायपाकि कर्माणिज्ञानगुरमायति ॥ कथायेकर्मभिःपकनोक्तामपवायातदिति ॥ १ ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ देहाद्विषदेहद ॥ मलानिरागादिकथायायापानिच ॥ १४ ॥

निसेयुणालरूपेधानुष्करिकल्पिते लक्ष्ये ॥ १४ ॥ १५ ॥ ज्ञानार्थासक्यामुपदेशात्सर्वेणायारितवानसीति शेषः ॥ उपदिष्टार्थानां हृदिधारणात्सोपदेशः ॥ प्रबुद्धांस्तस्मिन्
 लसाक्षात्कारज्ञानवात्जातोसीत्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ तवाज्ञानमयमध्याङ्गकालेक्षीणमिति मया ज्ञातमित्याह ॥ यावदिति ॥ १८ ॥ इदानीमद्यतनदिनस्योत्तरभागे ॥ त्व
 दयास्तपरित्यक्चेतसि क्षयमागते सति ॥ १९ ॥ अचित्ततया निःस्वरूपता बुद्ध्या ॥ २० ॥ दृष्टेः परमात्मनि अभ्युत्थे ॥ २१ ॥ आत्मन्यन्योन्याभ्यासात्सदसत्तामयत्वमेव हि
 वासनात्मयुयानेषु मलेषु विमलं सखे ॥ यद्वक्तिगुरुं तस्मिन् हि शरीर्यथाविसे ॥ १४ ॥ कथायपाके संपन्ने त्वं मया द्याविबोधितः ॥ तेनाद्यै
 वतवाज्ञानक्षयो जातो महा मते ॥ १५ ॥ अद्यप्यकथायस्त्वमद्यैव ज्ञानसंकथाम् ॥ अद्येह सोपदेशस्त्वमद्यैव सिप्रबुद्धवान् ॥ १६ ॥
 शुभाशुभानां सर्वेषां कर्मणा मय संक्षयः ॥ सत्संगव्यपदेशेन तव निष्पत्तिमागतः ॥ १७ ॥ यावदस्य दिनस्यैष पूर्वभागः महीपते ॥ ताव
 ज्ज्ञेतेहं ममेतितवाज्ञानं बभूवह ॥ १८ ॥ इदानीमहचो बोधाच्चेतसि क्षयमागते ॥ त्वदयात्संपरित्यक्ते संप्रबुद्धोऽसि भूपते ॥ १९ ॥ त्वदिद्या
 योर्यो लयो हृष्टज्ज्ञानं सा परा गतिः ॥ २० ॥ प्रबुद्धोऽसि विमुक्तोऽसि त्वत्कंचित्तत्त्वयानुप ॥ सदसत्तामयत्वं हित्व यात्यक्तमसत्पदम् ॥ २१ ॥
 वीतशोको निरायासो निरसंगो न न्य आत्मवान् ॥ महोदयो मुनिर्मानोऽस्वरूपेति श्रुतिर्मते ॥ २२ ॥ ॥ शिखिष्वज उवाच ॥ एवं हि भग
 वन् जतो मूर्खस्यैवास्ति चित्तभूः ॥ प्रबुद्धस्य न तज्ज्ञस्य चित्तनाम किल प्रभो ॥ २४ ॥ जीवन्मुक्तास्तदेते हि विहरन्ति कथं वद ॥ अविद्यमान
 मनसोऽयुष्मदाद्यास्तथानराः ॥ २५ ॥ इति मे कथया शेषमन्यैः स्ववचनांशुभिः ॥ हाद्वैतमोमनिपुणमेवं प्रायैः प्रमार्जय ॥ २६ ॥ ॥ कुंभ
 उवाच ॥ यथा वदसितत्त्वज्ञ तत्तथैव हि नान्यथा ॥ चित्तं हि जीवन्मुक्तानां नास्त्वं कुरुद्वारमनाम् ॥ २७ ॥ पुनर्जननयो न्यायावासा
 नाघनवासना ॥ सा प्राक्काचित्शब्देन सा तज्ज्ञस्य विद्यते ॥ २८ ॥ यथा वासनया तज्ज्ञा विहरंतीह कर्मसु ॥ तांस्त्वं सत्त्वाभिधां विद्धि पुन
 र्जननवर्जिताम् ॥ २९ ॥ जीवन्मुक्ता महात्मानः सत्त्वस्थाः संयतो द्विधाः ॥ विहरन्ति गता संगं न चित्तस्थाः कदाचन ॥ ३० ॥

चित्तनामतदेव असतो जातपदकल्पनास्थानम् ॥ २१ ॥ २३ ॥ चित्तेत्येके जीवन्मुक्तान् केनातःकरणेन व्यवहरासिद्धिरिति प्रष्टुं राजापीठिकारचयति ॥ एवं हीति ॥ यदीत्य
 र्थे किल शब्दः ॥ २४ ॥ प्रष्टव्या शदर्शयति ॥ जीवन्मुक्ता इति ॥ तत्तर्हि ॥ २५ ॥ अन्यैर्दुर्बलमिति शेषः ॥ अन्यैः प्रसिद्धसूर्याय शुचिलक्षणैः स्ववचनांशुभिः प्रसिद्धतमो विल
 क्षणहाद्वैतमप्रमार्जयति वा ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ यथा भाजितं विदुर्न्याश्रलाजान् वीक्षादिशब्दानां व्यकुरादिजननक्षमास्तद्वत्त्वज्ञानभाजितनिरावरणसत्त्वं मनः श
 ब्दवाच्यनापि पुनर्जननसमर्थमित्यर्थः ॥ २९ ॥ जीवन्मुक्तव्यवहारभासात्तदेव करणाभास इत्याह ॥ जीवन्मुक्ता इति ॥ ३० ॥

॥ १ ॥ १ ॥ तर्वापि सख्यवत्तादेव यावत्कालमप्यवधार्यते तस्य भीत्याशयेनाह ॥ सख्यवानसीति ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ त्वया पापि किमर्थितो यो महात्मा स सख्यवत्चित्तयत्समुत्क्रितमयमे
वेत्यर्थः ॥ १ ॥ चित्तान्तायेन पोषानादिसर्वकर्मण्यप्यर्तुता निरुक्तफलेष्वचित्तस्वगापि स्वर्गाहितरुक्ताभ्यर्तुता नीत्याशयेनाह ॥ स्वर्गेति ॥ प्रबुद्धा मेधा उपदिष्टार्थापराधस्या
स्तथापि यथा अतएव परमशोधयत्प्राधिकांश्चिन्त्यानापुनस्वर्गापवर्गविनादित्यर्थः ॥ १ ॥ १ ॥ त्वया पापि किमर्थितो यो महात्मा स सख्यवत्चित्तयत्समुत्क्रितमयमे
मनस्तत्सख्यवत्तया सकाशात्तत्तत्प्रदानफलभोगेन सख्यवत्तया निरुक्तमित्यर्थः ॥ तत्तत्प्रदानस्य सर्वप्रदत्तेति प्रत्ययः ॥ १ ॥ १ ॥ न सख्ये अनित्ये च सख्यस्य सखा भवतस्य
प्राप्तार्थस्य भावनाधीत्याशयेनाह ॥ तदिति ॥ तत्प्रदानफलसत्तत्तत्प्रदत्तसीति तत्तत्प्रदानाभ्यां च तत्तत्प्रदानेति किंचिदुक्तं तत्तत्प्रदानाभ्यां च ॥ भावाभावेराविर्भावनिर्वाक्यत्वात्का
मुदचित्तचित्तमाहुः प्रबुद्धसत्त्वमुच्यते ॥ अत्र बुद्धाद्विचित्तस्यास्त्वस्यास्तु महाधियः ॥ १ ॥ १ ॥ भूय प्रजायते चित्तसत्त्वभूयोन जायते ॥
अत्र बुद्धस्य यथोक्तिन प्रबुद्धस्य भूयते ॥ १ ॥ १ ॥ सखवानसि सजातो महात्मा गीस्त्वितो भवान् ॥ अशेषेण त्वया चित्तसत्त्वकमयेति वदयद्दम्
॥ १ ॥ १ ॥ सख्यवानसिनो नुकोराज नदीवराजसे ॥ आकाशसाभ्यभाया तमन्येतव मुने मन ॥ १ ॥ १ ॥ शमप्रप्तो सि परमसिद्धममसम
स्थिति ॥ अर्वाहिसमहात्माग सर्वयत्तसमुत्क्रितम् ॥ १ ॥ १ ॥ स्वर्गापवर्गविनादितत्पदान फलाप्यपि ॥ प्रबुद्धमेव यासाधो धिया परम
याधया ॥ १ ॥ १ ॥ तपोनाम किं यत्नमात्रं स्वस्य यत्नमेव ॥ स्याति शयनिर्मुक्तयत्सुखसमतामयम् ॥ १ ॥ १ ॥ तत्स तद्वस्तुनो किंचिन्नतु
स्वर्गादिभूतम् ॥ भावाभावे रूपाकृतस्थिताधिगतवेदनम् ॥ १ ॥ १ ॥ स्वर्गोनाम किं मानन्दसोपि सदेहसंस्थित ॥ अत्रासत्त्वान्तर्मासिद्ध
क्रियाकादशुभो भवत् ॥ १ ॥ १ ॥ येन तत्सादित हेमर्तुकिं सपरित्यजत् ॥ चूडालादिसमाभगाद्देवज्ञत्वसुखेन त ॥ १ ॥ १ ॥ तत्किमथ
मनर्थस्मिन्निमग्नस्त्वतपोमये ॥ आश्रमादिविक्लवाशसाभ्यस्याप्युक्तमर्ण ॥ १ ॥ १ ॥

तदर्थं भक्तकालो रदृष्टिगन्तव्यतानयेन भक्तदेहप्रमाणमहर्निस्तत्र प्रवर्तयते ॥ १ ॥ १ ॥ १ ॥ तुच्छवृत्त्यास्तत्त्वमप्यवधार्यते तुच्छवृत्त्यमज्ञानाभेदबहुमननतस्वविश्रान्तित्याशयेना
ह ॥ स्वान्ति ॥ स्वर्गोनाम किं मानन्दसुखसुखम् ॥ किंचिदेव तिस्रस्तत् ॥ अथर्कभीषधर्मकर्तनापत्त्यापराधसहजनाशयत्वात्तदेव सत्स्थित ॥ १ ॥ १ ॥ ज्ञानदीर्घस्यावज्ञाना
युक्तरुच्यवर्गविवर्धयद्दत्त्याशयेनाह ॥ येनेति ॥ शीघ्रचित्तम् ॥ तत्तत्प्रदानमाकुर्वन् भगवन् भूतपापित्वद्वेषतपश्चो निमग्नस्तथाह ॥ चूडालति ॥ १ ॥ १ ॥ आश्रमो वा नम
स्तथाप्य ॥ आश्रितस्तथाभ्यस्यत्सुचित्तकर्मधिकारनिर्वाहकविशेषाणां प्राणिषु ॥ तद्विज्ञानतस्तत्तत्प्रदानादिविक्लवाशसाभ्यस्याप्युक्तमर्ण ॥ १ ॥ १ ॥ तत्किमथ
तत्त्वमप्यसद्वर्धितं चूडालादितपश्चो अन्तर्मास्यवर्धितं किमर्थं निवर्तयते ॥ १ ॥ १ ॥

स्वर्गादिमहासुरवेतोस्तपसः कथमनर्थत्वमाह ॥ आद्यतां विति ॥ भोऽसुमते यतोऽस्य तपस आदिभाग आचरणावस्था अतः फलक्षयावस्था चतुः स्वरूपावेव मध्ये स्वर्गादिभो
 गावस्थाया मेव सुरुषस्य किल ॥ तर्हि किमया कृतं तपोव्यर्थं भवनेत्याह ॥ यत इति ॥ यतस्तपसैव ते चित्तकषायपाकास्ताप्रततत्त्वबोधसमयोजातः अतो हेतोः सर्वतपोरूपा वि
 कल्पाशायस्मिन् विकल्पे तत्त्वज्ञाने परिणमति तत्फलेनैव फलवतोऽपि च भवति ॥ ४२ ॥ तत्र ज्ञाने बद्धपदः स्थिरो भव ॥ विविदिषति यज्ञेन दानेन तपसेत्यादि श्रुतेस्तत्फलेनैव तेन तपसः
 साफल्यमिति भावः ॥ ज्ञानफलं चिद्बोमलाभेन सर्वमेवलब्धम् ॥ सर्वस्य जागतस्तत एवोद्भवस्थिति लयश्रुतेरित्याशयेनाह ॥ चिद्बोद्भव इति ॥ ४३ ॥ यथापि कार्यमिष्टमकार्यमनिष्टं
 च सर्वमपि ब्रह्मसमुद्भूतं ब्रह्म एव तथापि तुच्छत्वात् तत्सर्वं व्यभिचकमेवातस्तत्पक्ष्मपूर्णसमुद्रस्थानीयानि विविशेषमेव समाश्रयेत्याह ॥ इदमिति ॥ ४४ ॥ परमप्रेमास्य इत्यादि निरति
 शयानदरूपस्य स्वस्य इष्टांतरप्रार्थनापक्षया तादृशत्वात् आप्रार्थनमेव वरमित्याशयेनाह ॥ इदमिति ॥ यथाऽलब्धं दयितया विद्यालब्धव्यदयितमिति मे इष्टप्रार्थयत्वेत्यन्यथा
 आद्यं तावत्स्य सुमते मध्य एव लुखं स्मभोः ॥ यतस्ते समयो जातो यस्मिन् परिणमंति च ॥ ४२ ॥ तपोरूपा विकल्पांशास्तत्र बद्धपदो भव ॥ चि
 द्बोद्धानभसोऽत्यच्छात्सर्वभावाः समुत्थिताः ॥ ४३ ॥ तथैव परिदृश्यते तत्रैव विलयंगताः ॥ इदं कार्यमिदं नेति संकल्पा ब्रह्माविदवः ॥ ४४ ॥
 वंध्यं शिखिध्वजत्पक्ष्मापूर्णमेव समाश्रय ॥ इष्टं मे प्रार्थयस्वति यथैव प्राथ्यते सखे ॥ ४५ ॥ स्त्रिया तथैव सकथं दयितः प्रार्थ्यते स्वयम् ॥
 संकल्पश्चित्तनेतान्भावाना पदभासुरान् ॥ ४६ ॥ मृदुं तिन महात्मानः प्राज्ञा जलरवी निव ॥ स्वर्गमोक्षादिफलदं यत्किंचित्सर्वमेव तत्
 ॥ ४७ ॥ त्यक्त्वा समसमाभासो यस्य सावेव वै भव ॥ सत्त्वं सत्त्वेन नाशेन नाशं हि विगतस्य हः ॥ ४८ ॥ पदार्थौ घमि मं गृहं स्तिष्ठास्मिदित
 चित्तभूः ॥ अपरिस्पंदं चित्तस्य संस्तुतिर्नैव धावति ॥ ४९ ॥ पौरुषप्रभवत्वासाधो विपत्तिर्हिमतो यथा ॥ यानियानां हृदुःखानि प्रसूरंति जग
 द्यये ॥ ५० ॥ चेत्तथा पलजान्येव तानि तानि महीपते ॥ स्थिरं शांतं गतस्पंदं यस्य चित्तमचापलम् ॥ सदैव समहानंदी सा धाज्यस्य सभाज
 नम् ॥ ५१ ॥ अथ चेत्तस्मिन् तत्त्वज्ञस्पंदं दौल्यमेकताम् ॥ नीत्वा तिष्ठ यथा काममैक्यमागत्य शाश्वतम् ॥ ५२ ॥

ते तथैव स्वयं दयित एव कथनमाश्र्यते नस्मिन्त्याधीनतया लब्धेन दधीनलब्धव्यांतराणां स्वत एव लाभा इति भावः ॥ ४५ ॥ अगो कल्यात्मातिरिक्तेष्टान् पुरुषार्थं त्वलब्धत्वादेवा प्रा
 र्थनीयत्वमुक्तम् ॥ वस्तुतस्तु ते पातत्त्वज्ञदशा तुच्छत्वात् पक्ष्मावमेवेत्याह ॥ संकल्पेति ॥ आपद इव अभासुरानरमणीयान् ॥ ४६ ॥ जलरवीन्द्रविप्रतिविबानिव ॥ ज्ञानलाभा न
 तरस्य गदिसाधनानीवापवर्गसाधनाभ्यपि देयान्येवेत्याशयेनाह ॥ स्वर्गोति ॥ ४७ ॥ सर्वपदार्थेषु सद्दशः सत्त्वेन वप्राह्य असद्दशस्तु नित्यनष्टत्वेनैव प्राह्यश्च तत्त्वाचल्यं विनेत्याह ॥
 सत्वमिति ॥ ४८ ॥ अस्मदिति चित्तभूरित्युक्तेऽप्योजनमाह ॥ अपरिस्पंदेति ॥ न धावति न प्राप्नोति ॥ यथा स्वाभाविकप्रवृत्तिलक्षणपुरुषा परार्थप्रभवो विपत्तिमर्तो विवेकज्ञानो
 दये सति न प्राप्नोति तद्वदित्यर्थः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ सम्यग्भगवत्परायणतया राजत इति सभा दूसाक्षात्कृत आत्मा तद्भावस्य भाजनमित्यर्थः ॥ ५१ ॥ स्पंदोऽस्य दौतस्साक्षिमात्रतादर्श
 नेन कतानीत्यासाक्षिणमपि ब्रह्मात्मैक्यमागत्य प्रपद्यमान इति भावेन यथा कामपूर्णकामतयातिष्ठेत्यर्थः ॥ ५२ ॥

१८८५। स्वरास्याराकानयनकथमिति। अथ खलति ॥ कथमिति ॥ ५१ ॥ तयोः स्वखेप्येकमेवरापय्यधिष्ठानमाक्षिप्त्वापक्षेपेणतद्विराधदित्वारापयनदनेनकु
 भजतत्वाद् ॥ ५०कमिति ॥ वा नृपरायनस्यराभ्यनाधिकतन ॥ ५४ ॥ सत्यज्ञानमननप्रलप्तादिभूतिभिर्पर्युतम् ॥ अगत्यामपणे ॥ ५५ ॥ स्वरास्यरापरेक्यमुपपादयति ॥
 विस्मयति ॥ सर्वोयत्नस्यनिरास्यरा ॥ तस्यविध्यादिरूपयोरिस्वरद्वितीयराभ्यस्यदसम् ॥ दृष्टार्थसमशब्दोमिध्याल्लोतनार्थ ॥ नामपरिस्मदस्यार्थ ॥ ५६ ॥ अ
 ल्पदध्यानिकस्यस्यरास्यरा ॥ विरदिति ॥ सततत्वाद्यार्थेविन स्यरास्यरास्यराकथनयाप्राप्तिभ्येत्सपदगन्तव्यमेवविषयपरिनिष्पन्नस्यार्थ ॥ ५७ ॥ सगलशक

शिरविध्यजउवाच ॥ ॥ कथमेकविमोयात स्यात्सदाविभावुर्गौ ॥ सर्वसशयविन्देदकारिजेतद्वटाशुभे ॥ ५३ ॥ ॥ कुभजउवाच ॥
 एकत्रैलुजागस्तर्वचिन्मात्रवारिवीधुधि ॥ तदवस्यदंतेधीभिः शुद्धवारीववीचिभिः ॥ ५४ ॥ वक्षचिन्मात्रममलसत्त्वमित्यादिनामकम् ॥
 यद्गततदिदमृदा पञ्चत्यगजगतय ॥ ५५ ॥ चिन्मदएवसर्वस्वसर्गोतस्माद्विसल्यति ॥ परिस्यदोर्हिर्विध्यादिशब्दस्यदसमपरम् ॥ ५६ ॥
 चित सएवचतुस्यदलयात्सदश्रमावित ॥ एककपनयानामतवेदममलजिवम् ॥ ५७ ॥ सर्गाश्विरस्यदमान्नात्मासन्मृदुर्विलीयते ॥
 उदस्यसम्पृष्टानरज्ज्वंसपञ्चमोचया ॥ ५८ ॥ सस्यदचित्तदक्षिणानि स्यदाल्लियमातता ॥ तुयातीतपठारुढावाचकुनपायते ॥ ५९ ॥
 शास्त्रसज्जनसपकसतताभ्यासयोगत ॥ कालेनामलतायातेचेतसीदाविवोदिता ॥ ६० ॥ एतत्केवलमाभातंस्वानुभूतिभिराततम् ॥ क
 श्यतस्यानुभूतपुल्यस्यस्वरूपमात्मना ॥ ६१ ॥ नागसिसारस्वमनादिमध्यमत्रैवतिसुखपदेनिविष्ट ॥ नोऽरुपनिर्भेदमहाविद्यात्माजानोसि
 मायावत्तुर्वीतशोक ॥ ६२ ॥ ॥ इत्यापवांवा० दे० मोक्षोपायेषु ० निवाणप्रकरणेषु ० शूद्रालोपाख्यनिशिभिर्विध्यजघोषननामैका
 धिकशततममर्ग ॥ ५०१ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥

नखलितवाह ॥ सगदिति ॥ यत स असम्पृष्टानोपायाउदयति ॥ ५८ ॥ तद्विधायागमिधा ॥ निर्यरागुनयार्थात्पराख्यवा ॥ ५९ ॥ कथानयोदिताभवतितवाह ॥ शाखे
 ति ॥ यथासुखेननिरास्यरापयणमस्तनयानेनित्यविश्वैर्धर्मकनाडवितानवत् ॥ ६० ॥ यद्विधावाचकुनपायतेमर्हि कथयत्यभावादशेषुकथ्येततमाह ॥ एतदिति ॥ स्वमनुभू
 तपुलपाधिपेपुलानुभूतिभाषस्वयं च्यतेनाष्टदृष्टस्यय ॥ ६१ ॥ त्वमपिस्वानुभूतिनामोप्येवतत्त्वमदृष्टस्यस्यैवमापकुर्वित्याह ॥ यामोक्षति ॥ भद्रकवहाविरुपाणाम
 भावरास्यसर्वदुर्निर्भेद अतएवमहाविद्यात्मा ज्ञातस्यस्वोपायाशुभूतोसितनएववर्ततशोकलभकोनेह क शोकएकत्वमनुपपन्नमितिभूतेरितिभाष ॥ ६२ ॥ इतिश्री
 वाचिष्ठमन्त्रास्यप्रकरणनिघण्टु ॥ ५०१ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥

आमन्त्र्यतिर्हतेकुभेविस्मितस्यमहीपतेः ॥ चिरंविमृश्यविश्रान्तिःसमाधाविह्वलयति ॥ १ ॥ यथेदंसर्वमुत्थितमित्यभ्यारोपेणयथाचप्रविलीयतइत्यपवादेनचसर्वपूर्णब्रह्मतत्त्वं
 तेमयाकथितम् ॥ १ ॥ गुरुशास्त्राभ्याश्रुत्यास्तीयविचारेणमत्वाचसम्यग्बुद्धासाक्षाद्देष्टव्यमवर्णनमगारस्यदेपरेपदेकदाचित्समाधिप्राधान्येनकदाचिद्व्यवहारेणचयथेच्छसित
 यातिष्ठ ॥ २ ॥ स्वर्गभिद्रसमाप्ता ॥ ३ ॥ ४ ॥ एषामदुपदिष्टैव ॥ ५ ॥ सप्रणामप्रतिवचनान्पूर्वमर्तधर्निम् ॥ साध्वीभिर्भर्तुकृतनमस्कारस्याप्राप्तत्वात् ॥ ६ ॥ स्वमादिप्रतिभा
 नगतं धनमिदं विस्तु ॥ अतेजागरे ॥ ७ ॥ चित्रमाश्रयम् ॥ ८ ॥ चिरोदयसदाप्रभातशश्वताभ्युदयवाब्रह्म ॥ ९ ॥ कालयुक्त्याभाभ्योदयसमययोगेन ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ इयंसा
 कुंभउवाच ॥ इतितेकथितं सर्वं शिखिध्वजमहीपते ॥ यथेदमुत्थितं सर्वं यथाचप्रविलीयते ॥ १ ॥ एतच्छ्रुत्वाचबुद्धाचमत्वाचमुनिना
 यक ॥ यथेच्छसितयातिष्ठदृष्टेस्पष्टेपरेपदे ॥ २ ॥ स्वर्गगच्छाम्यहंपर्वकालेस्मिन्नारदोमुनिः ॥ ब्रह्मलोकात्समायातोभवत्यमरसंसदि
 ॥ ३ ॥ नमोपश्यतिचेतत्रतकोपमुपगच्छति ॥ नोद्वेजनीयाभय्येनगुरवोहिकदाचन ॥ ४ ॥ त्यक्तसंकल्पलेखेननकिंचिदभिवांछता ॥
 त्वयासदैवसद्व्यहृष्टिरेषैवपावना ॥ ५ ॥ शीवस्मिष्टउवाच ॥ इतियावत्यतिवचःपुष्पहस्तःशिखिध्वजः ॥ प्रणामायददत्त्येषताव
 दंतर्धमाययौ ॥ ६ ॥ प्रतिभानगतंवस्तुयथैवातेनहस्यते ॥ नदृष्टवांसयाकुंभमग्रेराजाशिखिध्वजः ॥ ७ ॥ गतेकुंभेमहीपालःपरंविस्म
 यमाययौ ॥ तमेवचितयंश्चित्रं चित्रार्पितद्वभाभवत् ॥ ८ ॥ इदं संचितयामासचित्रं विलसितं विधेः ॥ यत्कुंभव्यपदर्शेनबाधितोस्मिच्चिरो
 दयम् ॥ ९ ॥ कनारदसुतःकुंभःकाहं नामशिखिध्वजः ॥ केवलकालयुक्त्यैवसोहंसंपरिवोधितः ॥ १० ॥ अहोनुसम्यक्कथितं देवपुत्रेणयु
 क्तिमत ॥ अहोनुसं प्रबुद्धोस्मिमोहनिद्राकुलश्चिरात् ॥ ११ ॥ काहमासंविनिमग्नःक्रियाजालकुक्कर्म ॥ इदंकार्यमिदंनेतिमिथ्याविभ्रम
 चक्रके ॥ १२ ॥ अहोनुशतलाशुद्धाशतंयंपदवीनिजा ॥ रसायनोद्भवाकारासत्वंशीतयतीहमे ॥ १३ ॥ शास्त्रानिपरिनिर्वाप्तिसुख
 मासेचकेवलम् ॥ तणाग्रमपिनेच्छामिसंस्थितोस्मियथास्थितम् ॥ १४ ॥ एवं संचितयन्त्रजानूननिर्वासनाशयः ॥ शैलादिवसमुल्की
 णमौनमेवावतस्थितवान् ॥ १५ ॥ तस्मिन्नेवततोमौननिःसंकल्पेनिराश्रये ॥ प्रतिष्ठां निश्चलां प्राप्य सतस्यौगिरिशृंगवत् ॥ १६ ॥ सतत्र
 संशान्तभयोऽचिरेणचिरेणविश्रान्तमतिःसमात्मा ॥ चिरेणसंप्राप्तनिजामलात्मायोगेनसुष्यापततोदितात्मा ॥ १७ ॥ ॥ इ० वा० वा०
 दे० मो० नि० पू० चू० शिखिध्वजसमाधानं नामद्वाधिकशततमःसर्गः ॥ १०२ ॥ ॥ ६३ ॥ श्लाकतामरूपासाम्नाय्यपदवी ॥ सत्त्वनिर्वासनंम
 न ॥ १३ ॥ तैनेवस्यस्यपूर्णकामतामाह ॥ शास्त्राभीति ॥ १४ ॥ शैलात्समुल्कीर्णःप्रतिमादिवमौनवागादिचेष्टारहितयथास्यात्तथासमाहितोवतस्थितवान् ॥ छादसत्त्वलि
 टकसु ॥ १५ ॥ मौनेमुनिकर्मणि समाधौ ॥ १६ ॥ सराजातत्रसमावौसप्राप्तनिजामलात्मासन्समात्मासमरसःसर्वचिरेणविश्रान्तमतिर्भूत्वाअचिरेणसद्यएवसंशान्तभयःसर्वचि
 रकालानुवृत्तेनयोगेनअदितात्माअखडितस्वभावःसुष्यापसुषुप्तद्वविश्राभमेत्यर्थः ॥ १७ ॥ ॥ इति श्रीवात्सिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशो निर्वाण० पू० ह्युत्तरशततमःसर्गः ॥ १०२ ॥

पूरात्ताया परात्ताऽप्येणपुनरागम ॥ यथाभूत्तायापनरात्तात्तायात्ताप्यवपयते ॥ १ ॥ एवमुक्तरीत्यागिरिखिवजोराजानिर्धिकष्यसमाधानात्काष्ठकुक्ष्योपमस्थितिरभूदिति
 शय ॥ घृहात्तादृतातीर्तनितियावत् ॥ १ ॥ ततारपुत्रय ॥ २ ॥ देशुधाष्टिर्कुम्भेनयम् ॥ क्षिणक्षीरातीरूपमाकारजपाह ॥ १ ॥ यूपकर्माकाकार्यमजानुरजनमित्यर्थ ॥ २ ॥
 कुम्भानारयय ॥ ५ ॥ समुत्कार्यनित्याकारनिर्धुमकाष्टमिष्यनिष्यत्तम् ॥ १ ॥ अयरात्ता ॥ ७ ॥ द्वातीप्रारभ्यकर्मशेषकालेदेहत्यागार्किकिमर्दकरोतिनकरोत्तित्या

श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ निर्विकल्पसमाधानात्काष्ठकुक्ष्योपमस्थिति ॥ एवशिरिखिवजोराजाचूडालामधुनाशृणु ॥ १ ॥ शिरिखिवजत
 भूतारकुम्भवपणतनसा ॥ प्रबोध्यातीर्धिमगत्ततारतरसानम ॥ २ ॥ देवपुत्राकतिष्योधिजहोमायाविनिर्मिताम् ॥ विदग्धमुग्धमा
 कारखेणजपाहसुदरम् ॥ ३ ॥ नमसास्वपुरपापविवेशांतपुरसणात् ॥ दृश्याधभूवलोकस्यनृपकर्मचकारच ॥ ४ ॥ वासरञ्चितयनाथ
 पुनरवरमत्पसा ॥ यमुवकुम्भोयोगेनशिरिखिवजवनययी ॥ ५ ॥ तयातत्रैवतभूपमपश्यदनभूमिगा ॥ निर्विकल्पसमाधिस्यसमुत्कीर्ण
 निवदुमम् ॥ ६ ॥ अहानुखलुभोदिष्ट्याविश्रातोयमिहात्मनि ॥ स्थित स्वस्य समश्नातद्वलुवाचपुनपुन ॥ ७ ॥ तदेनतावेदतस्माद्वाधया
 निपरात्पदात् ॥ इदानीमवर्किदेहत्यागमेपकरोतिवै ॥ ८ ॥ किंचित्कालसुरत्येपराभ्येनविपिननवा ॥ भममेवगमित्यावस्यत्तदेहाविमौ
 समौ ॥ ९ ॥ तस्यापदेशोविपम परिणामनगच्छति ॥ अनेनाभ्यासयोगेनतावदावोधयाम्यहम् ॥ १० ॥ इतिसच्चित्यचूडालासिंहनाद
 वपरसा ॥ भूयोभूय प्रभोरभेवनेचरमयप्रदम् ॥ ११ ॥ नचचालशिलेवाद्वायदानदेनतेनस ॥ भूयोभूयभूयभूयतेनापितदासातव्यचाल
 यत् ॥ १२ ॥ चालित पातिताप्यपयदानयुनुधेनप ॥ तदासच्चितयामासचूडालाकुम्भरूपिणी ॥ १३ ॥ अहोपरिणत साधु स्वपदेनग
 वानयम् ॥ तदेनहिप्रयायुक्तयासांप्रतबोधयाम्यहम् ॥ १४ ॥ अयवैर्नमहात्मानाकिमर्थयोधयाम्यहम् ॥ विदेहयोधमासायातिपुत्रेपय
 याल्लखम् ॥ १५ ॥ अहमप्यनादहमिमत्पक्कापरपदम् ॥ अपुनर्जननायैवगच्छामीहकिंसमम् ॥ १६ ॥

शय ॥ ८ ॥ विपिनेभोपयकमक्षयपर्वतविपिनेनवा ॥ समुत्पत्तकालमयसदीनुत्पत्तभाषोगमिष्याव ॥ कैवल्यमितिशेष ॥ ९ ॥ उपदेशात्तात्पर्याकतपरिणामसममम
 निरवस्थितिवर्तयराधाकनगच्छन्निदानीमबेहृष्यामे ॥ तथाचकीलभूम्युक्तिमुलानभवायमप्यपमबोध्यदतिभाष ॥ १० ॥ यथाभूतं ॥ ११ ॥ पाणिसेपेणाचालयत्
 ॥ १२ ॥ १३ ॥ सममभूमिकानुपदेशयपर्वतपरिणत ॥ अहोदृश्याप्यर्थ ॥ तथाचतत्सोपदेशोविपमपरिणामनगच्छतीतिमदीप्यसभावनावधेयेतिभाष ॥ १४ ॥ अतएवाह ॥
 अयमिति ॥ निरहंनिष्ठम् ॥ १५ ॥ सप्तसर्वैवगच्छाच्च दृष्टनीवनेकिमधिकमुत्तरमितिशेष ॥ १६ ॥

महामतिरित्यनेनावश्यभोक्तव्यतदीयप्रारब्धकर्मशेषमपि सास्वमत्यादृष्टापुनर्सांचितयामासंति सूचनाय ॥ १७ ॥ सत्वंनिर्वासनं मनस्तस्य सस्कारलेशात्मनाशेषो यद्विलद्वरे
पारब्धवशेषितमायालोपोहितेहोर्द्वैतलक्षण्यसि ॥ १८ ॥ कालेन तदुद्भवसमयेन ॥ यथावसतारभेदुमेमूलकोशे मूलप्रदेशयोर्भौमोरसस्तस्मिन्सूक्ष्मभावेनालीनाविपुष्यजा
लमिव सत्वशेषो यद्यस्तीति पूर्वैर्णान्यय ॥ १९ ॥ तर्हि मध्यबोधितो य जीवन्मुक्तः स नृएव महिमिव विहरन् जवत्येव ॥ अथ यदि सत्वशेषस्यापि बाधान्मुक्तो भवति तत्तर्हि मपि स
मनेन साकमेव मुक्तिगच्छामि ॥ २० ॥ स्वशैवे देहोष्मलिगेन वक्ष्यमाणलिगेन पति जीवतीति साशङ्कमालोक्य सवोधहेतुदयने सत्वशेषव्यवृथ्यत अस्य हृदिसत्वशेषोऽस्मैवेत्यवाच

इति सांचित्यदेहं संत्यक्तुमभ्युद्यतासती ॥ पुनः सांचितयामास चूडालासामहामतिः ॥ १७ ॥ आलोकयामि चैतावदेनेदं महोपतेः ॥ यद्य
स्य सत्त्वशेषोऽस्ति बोधधीजलदं तरे ॥ १८ ॥ तत्कालेनैव भगवान्संप्रबोधमुपैष्यति ॥ मूलकोशरसालीनं पुष्पजालमिव हुमे ॥ १९ ॥ तद्
वं विहरन् जीवन्मुक्त एव भवत्यलम् ॥ मुक्तो भवत्ययमिदमन्ये गच्छामि तत्समम् ॥ २० ॥ इति सांचित्य चूडालास्य शैवेन नयेन च ॥ पति
मालोक्य साशङ्कमुवाच वरवर्णिनी ॥ २१ ॥ अस्त्येव सत्वशेषोऽस्य हृदिसंबोधकारणम् ॥ संबोधहेतुदयन सत्वशेषं व्यबुध्यत ॥ २२ ॥
श्रीराम उवाच ॥ ॥ भृशं संशान्तचित्तस्य काष्ठलोष्टमस्थितेः ॥ सत्वशेषः कथं ब्रह्मज्ञायते ध्यानशालिनः ॥ २३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥
प्रबोधकारणं यस्य दृढं क्ष्याणुवपुर्हृदि ॥ विद्यते सत्वशेषो तर्वाजोऽपुष्पफलं यथा ॥ २४ ॥ चित्तस्य दं विद्युक्तस्य तस्यास्पृदितसंज्ञितः ॥ द्वित्वैक
त्वविहीनस्य समस्याचलसंस्थितेः ॥ २५ ॥ कायः समसमाभोगानभलायति न हृष्यति ॥ नास्त्वमेति न चोदति सममेवावतिष्ठते ॥ २६ ॥
द्वैत्वैकत्वादियुक्तस्य यस्य प्रस्यंदते मनः ॥ तस्य देहोऽन्यतामेति नास्पंदस्य कदाचन ॥ २७ ॥ चित्तस्य दं हि सर्वेषां कारणं जगतः स्थितेः ॥ रा
मभावविकाराणां कुसुमानां यथामधुः ॥ २८ ॥ अस्मिन्मया स्य तदेहे चेतसो हि मुहुर्मुहुः ॥ हर्षः कोपो न संमोहो वशमेति रघूदह ॥ २९ ॥

चेति परेण सहान्वयः ॥ २१ ॥ २२ ॥ स्वशैवेन नयेन चेति यदुक्ततत्र न यशस्वार्थजिज्ञासुरामपृच्छति ॥ भृशमिति ॥ २३ ॥ देहे हृद्वि विपरिणामापक्षयादिविकारानुदयः सत्व
शेषेऽलिगमित्युत्तरवर्तुलं भ्यमनुवदति ॥ प्रबोधेति द्वाभ्याम् ॥ २४ ॥ द्वित्वैकत्वविहीनस्य निर्विकल्पस्य ॥ २५ ॥ ग्लायति ग्लानि गच्छति ॥ २६ ॥ अन्यस्य तु तद्वैपरीत्यमित्या
ह ॥ द्वित्वैकत्वादीति ॥ २७ ॥ तत्कुतस्तत्राह ॥ चित्तस्य ददति ॥ जगतः स्थितेर्व्यवहारस्य हेतुभूतानां सर्वेषां भावविकाराणां कारणम् ॥ २८ ॥ अतएव पुनर्जन्मवीजसत्त्वे स्मा
द्वहाद्वेहांतरप्रयास्यतश्चेतसो मुहुर्मुहुर्नयस्वमाणोऽपि हर्षः कोपः संमोहश्च न वशमेति न निर्दोशकपने ॥ तदेव पुनर्जन्मावश्यमावेति गमित्यर्थः ॥ २९ ॥

पितृद्वारिद्रकाराशीनुकापविद्रिकागनिर्बनदस्ताह ॥ चित्तमिति ॥ सर्वत्रनिर्वासितेनर्वाञ्जत अप्रतिषधानेत्यक्त ॥ तथाविधितेनादतयापरिषद्वदेद्वेद्व्याह
 दिक्कारेदुर्दिनेभाह ॥ १ ॥ दहमरायलिनार्दोपेरेगादिशपभनदराय ॥ ११ ॥ क्रियलालार्वाभभुर्नोऽसत्पुपलभ्यतदन्तिषेधारः शोपक्षेयणतवशमपयर्धमिमत्याह ॥
 सप्तयर्धमं सप्तदशदिभतिक्षररस्यमासियुष्मद् ॥ कालाधारः शायक्षपकालात् ॥ १२ ॥ सत्वस्यापिषयेयुगरोद्देहोर्ध्विषयतदस्ताह ॥ वेदेदिति ॥ मोक्षित्तिस्यस्रपराणा
 भियापय ॥ गालयसर्वानिषमरागाभियापय ॥ पञ्चत्वेनपरगन ॥ १३ ॥ शिखिष्वभेदेनूर्वावर्णल्लगानितयादद्यानित्याह ॥ शिखिष्वनस्येति ॥ नेजसाऊष्मणा ॥ १४ ॥
 चित्तप्रशमनायातकायोय सत्ववर्जित ॥ याधेतनां परस्येवतस्यभावविकारम् ॥ १५ ॥ वीच्यादिनययोदतिसमायाजलसंतते ॥ तथा
 नदस्वतंठाप मनायामन्यसतत ॥ १६ ॥ सत्वस्यानुपलभोक्तिनतस्योपशमादते ॥ यावद्वातिसमतत्वकालाच्छाभ्यतिकेवलम् ॥ १७ ॥
 दहयस्मिस्तुनोचितनानिपसत्वचविद्यते ॥ सतापेहिमवब्रामपवत्वेनवित्तीयते ॥ १८ ॥ शिखिष्वजस्यंदहेसौनिश्चितजेजसोर्जित ॥ स
 त्वांशेनचसमुक्त जेतनगलानिभाजनम् ॥ १९ ॥ ततयाभूतमालोक्ष्यभर्तुर्देहवरांगना ॥ अनुज्झितवर्तदेहचित्तयामाससत्वरम् ॥ २० ॥
 धितत्त्वसवणशुद्धनविभ्यायाधयाम्यहम् ॥ भविष्यद्देधनकालमयतत्राहिसंस्थिता ॥ २१ ॥ नयोधयामिपयेनचिरात्तद्व्ययत्स्वयम् ॥
 किमेकैवावतिष्ठमित्येववांधयाम्यहम् ॥ २२ ॥ इतिमचित्त्युद्दालादेहकरणपजरम् ॥ सत्यज्यप्रापचित्तत्वेभ्यतिमापतवर्जिते ॥ २३ ॥
 तनसांचेतनास्मदहत्वासत्ववत नमो ॥ स्वविवेशपुनदहस्वर्गोदमिवपक्षिणी ॥ २४ ॥ कुमाकुरितरयोत्यायनिविष्टाकुसुमस्यले ॥ सा
 मगानुनदृतासाञ्जमरार्दनि त्वना ॥ २५ ॥ तसामस्वनमाकण्यचित्तत्वगुणशालिनी ॥ वयुधेभूपतदेहवसतद्वपयिनी ॥ २६ ॥ दश
 विरासयामासार्तातदाकद्वान्निर्नाम् ॥ गृहगतसत्वसपत्ति शिखिष्वजमर्हापति ॥ २७ ॥

दम्यसमायापयलाननुसपत्त ॥ ततपत्यादिना ॥ स्वदहयनुस्मिन्नवर्तीवर्ती ॥ १५ ॥ चिन्मत्तपागुक्तद्वार्देष्टलतदायकायपदशेनमपरयतप्रतत्सआवेसस्थिनासर्वाचिरका
 सनभविष्यदाधनकोदमपुर्नैवसोपयार्धनि ॥ १६ ॥ ननुचिरासत्यपदेवपुष्यतीर्कयोधनत्वरयातभाह ॥ नेति ॥ राज्यपालनेनियकाहनमर्त्तपदमार्धास्यानुराक्त भ्यु
 त्पिनाधर्यार्थिनमर्त्तस्यदस्थानुशक्कार्योतिभाह ॥ १७ ॥ त्वदेहसत्यजलदहयविरयतदीयोद्देष्टलजक्षणेचिन्मत्तस्थितप्रयत्त्यध ॥ १८ ॥ तथानिर्धक्स्वसमाधिना
 क्षीरारकदकरोधेनयाभननायालार्थविषयाभाषस्यतिष्ठनुदृष्टयभननानुकूलस्यदय ॥ १९ ॥ २० ॥ चिन्मत्तदशासस्वचित्तिराजनुद्धि शिखिष्वजनाहमावसत्कारो
 द्वाधेनभानत्तायादेहभाहप्यासादुपये ॥ २१ ॥ तस्यमाधितिनीटिनाम् ॥ २२ ॥

प्रतनतिष्ठामिकितुतवसमीपेतिष्ठामि ॥ हेअंगयतोबहूनामपिरभ्याणांभयंचिस्यस्यपदेवाभीष्टभाषतिनउयत्तुयोगप्राप्यमेवसन्पुरःस्थितंभवनिनेयोगंविनेतित्वदृशेनोयोगव
शादेवमभागमनमित्यर्थः ॥ ४८ ॥ मायिकोवातेमीतिहेतुरतिशयस्तथाह ॥ त्वादृशइति ॥ ४९ ॥ कुलाच्चलेअस्मिभ्यदरे ॥ ५० ॥ मसीत्यातेस्वर्गोन्नरोवातेचेत्तन्निर्हिदमस्त
निर्द्धौ ॥ ५१ ॥ ममापित्वद्वितीर्णसमाधिमुत्पल्लवस्यस्वर्गालानास्तीत्याह ॥ भावद्वितीर्णयेति ॥ वितीर्णयादत्तया ॥ ५२ ॥ तांससमुपदिष्टाभेवभूमानन्दस्यस्थितिमवलंब्य ॥
प्रकाशिर्नास्त्वप्रकाशाम् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ शमेनसमस्थिति ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ चिराद्बहुकालोत्तरम् ॥ अतिचिरेणदिनत्रयपर्यन्तम् ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

॥ १ ॥ ॥ २ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥ ॥ ९ ॥ ॥ १० ॥ ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

अवाप्तमभिनेय ॥ तथाप्यस्यनेयसमन स्वस्यास्यरूपपरत्वाभावात् ॥ ६० ॥ यदित्यप्यतिकर्तृत्वनिर्वाहसिद्धौ हेतुशेषादिशङ्काभावात् ॥ नि सर्वेतिरिति ॥ स्पष्ट
य ॥ ६१ ॥ ॥ निर्वाणसिद्धय तात्पर्यकारोति ० य ० पू ० व्यधिकारात्तम सण ॥ १०३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ कृमास्परममोराक्षासभोगेच्छाप्रवृत्तये ॥ स्वगापदशात्पूर्वा
नवपण्यनुराग ॥ १ ॥ इत्युक्तन्याभिप्रायनीत्यप्यातिविशेषाभि कथाभि परस्परसद्व्यावृत्तिरेव ॥ १ ॥ सरागानिस्त्वानिसारासानिपद्यानिपक्षिभिधुनानिषय
स्मिन्नरत्नभानरापवि पत्तमूलदिनाश्वनरक्षक प्रसिद्धपुद्गलनेषेनेद्वलितारोप ॥ २ ॥ तेनजीवन्मुक्तमसिद्धेनाशारेण ॥ वनेमहाराप्ये ॥ कालनवीधिपुत्रावर्तारवप
ज्ञातमज्ञातमप्राप्तस्यत्यक्त व्यभाशितम् ॥ तत्त्वपरत्वसर्वमेस्वस्यैवाकितकिंचन ॥ ६० ॥ नि संस्तिर्विगतमोहमयोविरागानित्यो
दित सममभापयसवमोप्य ॥ सवात्मक सकलसंकलनाविशुकआकाशकांशविशदस्वमभास्थितोस्मि ॥ ६१ ॥ ॥ इत्यापवा ०
वा ० द ० मा ० नि ० पू ० च ० कुमुनरागमननामव्यधिकारात्तम सर्ग ॥ १०३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इत्य
ध्यात्वविचिन्नामि पयासितोपरस्परम् ॥ आसातेवपथेत्तारौमुहूर्तचितयवन ॥ १ ॥ ततउत्पायकस्मिश्चिस्मानौसरससारसे ॥ मरोव
रेवनेवविद्वतननेवने ॥ २ ॥ तनाचारणताभिश्चकयाभिसौवनेतत ॥ नीतवतीदिनान्यथैतासुकाननवीधिपु ॥ ३ ॥ ॥ अयकुम
उवाचान्यदनयावोगिराविति ॥ तदंभितितृपेमव्वलावुभौप्रविचरेतु ॥ ४ ॥ वनाभ्यनेकरूपाणिजगलानितननिच ॥ सरासिगुल्मजा
टानिशृंगाणिगहनानिच ॥ ५ ॥ नर्दादंशकथाप्रामाण्यनगराणिवनानिच ॥ मजुषोपानगिरान्कुजासीर्यान्यायतनानिच ॥ ६ ॥ समने
वममदोहासमवेतोस्थितावुजो ॥ समसत्त्वोसमोत्साहोभंसतोतस्यतु सदा ॥ ७ ॥ आनर्चतु पितृन्वेवान्नुभुजातेचरायव ॥ समेतमेव
मित्तवसमपुद्गायभुवतु ॥ ८ ॥ तमालवनवदंशुमदारगहनेषुच ॥ दपतीक्षिणवद्धदयौसुद्धदातौविरेजतु ॥ ९ ॥ इदगेहमिदनेतिविकल्प
पलनामन ॥ नजहारतयारामवायेवविषुवाचलम् ॥ १० ॥ विचरेतुकोसुद्धदोहविष्वद्वलिविषुसरो ॥ कचिच्चदनदिग्वागौकाचिद
स्मानुरजितौ ॥ ११ ॥ कचिद्विष्यांपरधरोचिनायरधरोकचित् ॥ कचित्तत्त्ववसद्व्योक्चित्कुसुममद्वितौ ॥ १२ ॥

निभर ॥ नर्तनाटपरमपिनकपयासदस्यनिकरतापुष्य ॥ ११ ॥ ओमस्यभिषयी ॥ वृषस्येकभूमास्याप्यर्थासिद्धाक वृतास्यस्यभयकफवतिसमानकमृकनामाभिस्यस्यवे
निकायल्यपिरेव ॥ ४ ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ समवर्तसमुद्रीसीर्याचित्तव्यापिषममेवस्थितोशब्दोपरस्यरानुभवकथयती ॥ ७ ॥ विक्रमलोद्देशीतलमरेरोचेतिपावत् ॥ ८ ॥ ९ ॥
अनिकस्यिष्टिप्रसणमाह ॥ नर्ममिति ॥ विक्रमकटमात्रपायमानजहार ॥ १० ॥ प्रियप्रियविक्रमोपितयोर्नामृत्त्याह ॥ विचरतुतित्यादिना ॥ ११ ॥ १२ ॥

सत्वेननिर्वासनचित्तेनोदात्तयाउत्कृष्टतया ॥ १३ ॥ अथकेवलमिजभावेनपरस्परपञ्चकप्रारब्धभोगोत्तरकालद्वयतिभावोपभोजकरब्धोद्भवकाले ॥ १४ ॥ कामेन
 अन्नधर्मेणरागेणनवचिता ॥ १५ ॥ यथापामभोगप्रतिअतिष्ठतर्आनिदत्तगतीनाम् ॥ एकस्याभोगनिदत्तावेवाप्रहोनिर्वधस्तदालिकायादृति सामूढतैव ॥ १६ ॥ अधर्मरोग
 अमादिहेतुभ्योभोगेभ्योलोकोत्पद्यमानिचित्तव्यमेवअच्युततत्त्वमक्तिरित्याराधयेनाह ॥ निजइति ॥ एवसर्वसामग्रीसत्वेपियास्वभर्त्तरनकामवतीसाअजीवन्मुक्ताचेद्भर्तृपञ्चो
 दिनैःकतिपयेरेवसमचित्ततयातया ॥ सत्त्वोदात्ततयाचैवराजकुंभवदावभौ ॥ १३ ॥ अथतंसुरगर्भाभंचूडालासाशिखिध्वजम् ॥ द
 द्वाशोभामुपगतंचित्तयामासमानिनी ॥ १४ ॥ अयंपतिरदीनात्मारम्याश्वनभूमयः ॥ इयंस्थितिरनायासायानकामेनवंचिता ॥ १५ ॥
 जीवन्मुक्तधियांभोगंयथाप्राप्तमतिष्ठताम् ॥ एकाग्रहात्मिकतुच्छामूढतैवोदिताभवेत् ॥ १६ ॥ निजःपतिरुदारात्मानिराधिश्चनवंव
 वयः ॥ गृहाणिपुष्पजालानिसाहतायानकामिनी ॥ १७ ॥ वनपुष्पलतागोहेस्वायत्तेभर्तरिप्रिया ॥ रमतेयाननिर्दुःखासाहतेवदुरंगना
 ॥ १८ ॥ रम्यंविवाहितंकांतंपतिमासाद्यनिर्जने ॥ ह्योसतीयानरमतेनाधिगस्तुदुरंगनाम् ॥ १९ ॥ समुज्झतायथाप्राप्तमपिवेद्यविदास
 दा ॥ अर्निधंसमुदाराथीकितज्ज्ञेनकृतंभवेत् ॥ २० ॥ तर्किंचिद्रचयाम्याशुप्रपंचंप्रेक्षयावने ॥ येनायंभूपतिर्भर्त्तरमतेमयिमानदः ॥ २१ ॥
 इतिसंचित्यचूडालाकुंभवेपथरापतिम् ॥ ग्राहकाननगल्मस्याकोकिलंकोकिलायथा ॥ २२ ॥ ॥ कुंभउवाच ॥ ॥ चैत्रमासस्यशुक्लो
 यंप्रतिपदिवसोमहान् ॥ अद्यास्थानंमहारंभस्वर्गंभवतिवैहरेः ॥ २३ ॥ सन्निधानंमयातत्रकर्तव्यंपितुरग्रतः ॥ यथास्थिताहिनियतिर्न
 संत्याज्याकदाचन ॥ २४ ॥ प्रतिपालयितव्यंमेत्वयेहचवनावनौ ॥ क्रीडतानवपुष्यायांसमुद्देगमगच्छता ॥ २५ ॥ आगच्छामिदिनांते
 द्यनिर्विकल्पंनभस्तलात् ॥ सर्गादतिरामेवल्लसंगोममतुष्टये ॥ २६ ॥ इत्युक्तामंजरीकुंभोददौमित्रायकौस्तुर्भाम् ॥ प्रीतयेस्वामिव
 प्रीतिकान्तानंदनदक्षजाम् ॥ २७ ॥

गविघातपापेनहता जीवन्मुक्ताचेह्लोकसग्रहभागप्रयुक्तनिदाहिनाहेतुस्यर्थः ॥ १७ ॥ उक्तमेवस्पष्टमाह ॥ वर्तेति ॥ १८ ॥ १९ ॥ अनियस्यउदाराथीभोगंसमुज्झताकिंकिम
 धिकफलंकृतंभवेत् ॥ नकिंचिदित्यर्थः ॥ २० ॥ प्रेक्षयास्वप्नज्ञया ॥ मथिरमतेरतिस्तुल्यज्ञते ॥ २१ ॥ २२ ॥ अस्थापनदेवर्षिसंभामेलनम् ॥ हरेरिद्रस्य ॥ २३ ॥ पितुर्ना
 रदस्य ॥ २४ ॥ प्रतिपालयितव्यमेआगमनमासायंप्रतीक्षितव्यम् ॥ २५ ॥ निर्विकल्पआगमनपाक्षिकत्वरहितनियतमितियावत् ॥ २६ ॥ कातामनोहरा नंदनदक्ष.कस्यत
 रस्तज्जामंजरीम् ॥ २७ ॥

रात्मुत्पद्योदोनिजलमथलहृत् ॥ १८ ॥ धनधानेनखिसारिप्रसरणशीलपुष्पाजलिम् ॥ पदसत्कारपक्षेनपुसर्कालिगर्वनाभेतिभागोबपदत्तभरगनपुमर्कालिगपविशेषसबधे
चिननिबर्त्तनं ॥ तथाचाद्यादमङ्गाभाभ्योराकपधानेनभ्रमसादिभिरपिस्तुतिर्नृनमनिपम किपयेपथपथनत्ताभदयादनीति ॥ विमकालेभगोद्दिम ॥ १९ ॥ आदरनिट्टिप्रसर
याम्यदेशावधि ॥ अर्चमपम ॥ १० ॥ स्वबृहालच्छम् ॥ आययोपय ॥ ११ ॥ स्फुरत्सत्ताकभगपृथमअरित संजातभगरीकआकार संस्थानयस्यतयाविधकमपदक्षोप
मय ॥ ११ ॥ ११ ॥ पयादक्षोपकलपुष्परापतलितहृत् ॥ १४ ॥ तपगतवसन्तिधोमूर्त्तयामपुनितचकार ॥ श्यामायीवनमप्यस्याचूहाला ॥ १५ ॥ आदत्त सादर ॥ १६ ॥ वि

आगतम्यत्वयाशोघमेववदतिभूपती ॥ पुष्टुवेधवनाहोमशरन्मुसपयोदवत् ॥ १८ ॥ पुष्पाजलिजहोव्योमवजनकुसुमदामजम् ॥
विसारिवनवातनहिमैमहवांयुद ॥ १९ ॥ शिखिध्वजोव्रजंततददर्शाऽदशर्ननदा ॥ उन्निद्रोद्वययावर्हीधीमयीतिर्हिदुस्त्यजा ॥ २० ॥
शिखिध्वजदशाभतेव्योषिकुंभवपुजहो ॥ शातावर्त्तववारिश्रीमुंथास्वरूपमाययी ॥ २१ ॥ प्रापमजरिताकारकल्यदक्षोपमपुरम् ॥
स्फुरत्पताकमाणीयस्वर्गरभ्यदिव पथा ॥ २२ ॥ अत पुरमदशैवविवेशललनकुलम् ॥ मधुमासमहालक्ष्मालिमछनमिवहुमम् ॥ २३ ॥
राजकायणिस्वर्वाणिताव्रसपापसत्वरम् ॥ शिखिध्वजस्यपुरत पपातफलपुष्पवम् ॥ २४ ॥ तत्रकोलपुतिमुखचकाराखिलभानसा ॥
इदुसनाहारमिवस्थामाखिलनिवांयुजम् ॥ २५ ॥ तद्वज्रातादशाकारसमुत्तस्थीशिखिध्वज ॥ बभूवखिलचैताश्चसमुवाचदमाहत
॥ २६ ॥ देवपुत्रनमत्कुविमनाइवलस्यसे ॥ कुमस्त्वत्यजसरमभिदमासनमास्यताम् ॥ २७ ॥ सतोवितितवेपायेतेहिहर्षविपादजा
म ॥ नाश्रयतेस्वितिसस्यापद्माइवलजलार्द्रताम् ॥ २८ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ तेनस्मापतिनेत्युकेकुमआहासनविशन् ॥ गिरा
विपणपाशीणार्द्रशस्त्रनसमानया ॥ २९ ॥ यावद्देहमवस्थासुसमचित्ततयेवये ॥ कर्मद्विरेनीतिपतिनेतत्त्वविद शठा ॥ ४० ॥

मना विनमनान्दपलस्यस ॥ मस्तच्छानिस्त्रिगेनेत्यर्थ ॥ सरास्यलक्षणयामनलापय ॥ १७ ॥ १८ ॥ बाध्यरुद्धकलजलाभ्योर्णवशालनसमायया ॥ १९ ॥ विदितवेयापुरुषा
इयधिरजास्थिर्निनाम्ययीतिपुरुकनधकाश्चिद्विशेषविषयस्यल्लुभाउपाय ॥ यावद्देहमिति ॥ ज्ञानमयुक्तसमधिपसनानातरीयकर्मद्विपयेटानिहसरेषकानिनोत्क्षणाभितित
ल्लुपादमनरद्विदोनेसमचित्तत्त्वविपारम्भकमपयकर्मद्विपयेटोद्भवमायापराधेनेत्याशय ॥ २ ॥

अतस्त्वेषु न भवेत्त्याह ॥ येहीति ॥ बालतया समचित्तत्वाभावेनैव ह्यहदीनाभ्यस्तनत्तत्कर्मैद्रियनिप्रहावस्थाभ्यः पलायते व्यवर्ते अज्ञानस्य भावादेवेति वैषम्यमित्यर्थः ॥ ४१ ॥
 प्रारब्धप्रयुक्तकर्मैद्रियहर्षगलानि दशायावद्देहाविनीज्ञान्यज्ञानिनोऽस्तुत्यैवेत्याशयेन सदृष्टातमाह ॥ यावदिति ॥ दशाकर्मैद्रियहर्षगलान्यादिदशा भवत्येवेति शेषः ॥ तदे
 व व्यतिरेकमुरवेन द्रव्यति ॥ यद्वति ॥ तथा च ज्ञानिनोऽपि देहदशानतिलघनमेवेति मया पितदनुवर्त्तननदोषायेति भावः ॥ ४२ ॥ तथा च चित्तसाम्येन देहदशादुःखानां समाधिवशाद्
 दर्शनमेव तत्परित्यागो न हठात्कर्मैद्रियनिग्रहेण सहनमिति निष्कर्ष इत्याह ॥ एष इति ॥ ४३ ॥ विजानात तत्त्वविदा यावद्देहकर्मैद्रियैः सर्वा सुदशा सुयथा सदाचारमेव स्थातव्यं न
 तु सदाचार उल्लंघ्य द्योतवानेव नियमः ॥ बुद्धीन्द्रियैर्मन आदिभिस्तु सदा साम्येनैव भाव्य ननु कदाचिदपि वैषम्येणेत्यर्थः ॥ ४४ ॥ कर्मैद्रियैरनिप्रिद्धदेहावस्थानुवर्त्तनं ब्रह्मादिसर्वं
 येत्यतस्त्वविदो महाराजन्वालतयैव ते ॥ अवस्थाभ्यः पलायते गृहीताभ्यः स्वभावतः ॥ ४५ ॥ यावत्तिलं यथा तैलं यावद्देहं तथा दशा ॥
 योनो देहदशामेति सञ्छिनत्यस्मिन्नावरम् ॥ ४६ ॥ एष देहदशादुःखपरित्यागोऽस्त्यनुत्तमः ॥ यत्साम्यं चेत्तसोयोगान्न तु कर्मैद्रियस्थितेः
 ॥ ४७ ॥ यावद्देहं यथा चारं दशास्वंगविजानता ॥ कर्मैद्रियैर्हि स्थातव्यं न तु बुद्धीन्द्रियैः कचित् ॥ ४८ ॥ परमेषु प्रभृतयः सर्व एवोदितश
 याः ॥ देहावस्थानुतिष्ठुंति नियतेरेष निश्चयः ॥ ४९ ॥ अज्ञातत्त्वज्ञभूतानि ह स्थाजातमिदं हियत् ॥ तत्सर्वमेव नियतिं धावत्यनुययां बुधिम्
 ॥ ५० ॥ तज्ज्ञाबुद्ध्यादिसाम्येन पाण्यादिवचनेन च ॥ नियतिं यापयंती मां यावद्देहमखंडिताम् ॥ ५१ ॥ अज्ञास्तु सर्वक्षोभेण सुखदुःखद
 शाहताः ॥ नियतिं यापयं त्यंगदेहलक्षैर्विखंडिताम् ॥ ५२ ॥ इत्थं युखे पुन नु दुःखदशास्तु चेत्स्थिता तव्यमित्यधिगतं यदि हांगजावैः ॥ अ
 ज्ञाभूत निवहस्फुरितस्तदेवं दुर्लभ्य एष नियतो नियतेर्विलासः ॥ ५३ ॥ ॥ इ० वा० द० मो० नि० पू० च० ॥ जीवन्मुक्तव्यवहारप्रतिपा
 दनां मच्चतुरधिकशततमः सर्गः ॥ १०४ ॥ ॥ ५४ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ एवं स्थिते महाभाग कथमुद्वेगमीदृशम् ॥
 लब्धवानसि देवोऽपि वदस्व विदां वर ॥ १ ॥

जीवन्मुक्तेषु प्रसिद्धमेवेत्याह ॥ परमेष्वेति ॥ नियतेः प्रारब्धकर्मनियतेः ॥ अन्यथा तद्भोगासिद्धेरिति भावः ॥ ५५ ॥ प्रारब्धकर्मनियतिलंघनं तत्परवर्तैर्वाकैश्चिदपि कर्तुं न श
 क्यमित्याह ॥ अत्रोति ॥ ५६ ॥ तर्हि कितञ्चाज्ञायोऽसाम्यमेवेनेत्याह ॥ सञ्ज्ञा इति ॥ यावद्देहमुपात्तैकदेहपातपर्यंतम् ॥ ५७ ॥ अज्ञास्तु न भवेत्त्याह ॥ अज्ञास्त्विति ॥ ५८ ॥
 प्रारब्धनियतिस्वरूपमभिनीय दर्शयंस्तस्याः सर्वैर्दुरुल्लंघनामुक्तमनूयापसहरति ॥ इत्थमिति ॥ न न्यंगदतिराजसंबोधने ॥ अनेन प्राणिना अस्मिन् जन्मनि इत्थं सुखेऽप्युत्थातव्य
 दुःखदशास्तु चेत्स्थिता तव्यमित्येति जीवैः स्वस्वकर्मानुसारेण यथा दशललाटाक्षरमधिगतं प्राप्तं तद्विषये अज्ञेषु ज्ञेषु वा भूतनिवहेषु तथैव स्फुरितो नियत एष नियतेः प्रारब्धकर्मणो विला
 स एव प्राणुर्कृत्यादुरुल्लंघ्य इत्यर्थः ॥ ५९ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठ उवाच ॥ तात्पर्यप्रकाशेन ० पू० चतुरन्तरशततमः सर्गः ॥ १०४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ कुभेन निशि दुर्वासः शापात्स्त्रीत्वा
 मिरुष्यते ॥ परस्परसमाधानैः प्रीतयोऽभ्यतथास्थितिः ॥ १ ॥ एव नियत्यनुसारेण स्थितेर्जीवकदेवत्वदेवोऽपि सन्दिश विषादनिमित्तमुद्वेगकथं लब्धवांस्तद्देत्यर्थः ॥ १ ॥

॥ २ ॥ पनञ्जदर प्यनिमिश्रशेषणपुसकत्वयागत ॥ इदरोप्यधुशेभुनहटि सप्यथागतनवभायातिनिरुप ॥ १ ॥ पृच्छताष्टुदशानिमित्तेन ॥ स्वच्छआर्यपुण्यनेनेतिमुद्वरोपिधिशेष
णम् ॥ २ ॥ ५ ॥ पिपासहतिशेष ॥ ६ ॥ षड्दामिपषड्दाम्यस्यानिस्वस्थानुकुलेबलानितप्रवाहोपीषवहामिपावदभिमतवेशमित्यथ ॥ ७ ॥ अथमदभिमतवेशाप्समतरे
नमभ्यापउसमानाभानरत्नवभनएकपगत अहलभ्यनधमनाआगच्छामि ॥ सागरापतिताकति समुद्रप्लवमानदेवस्य ॥ ८ ॥ १ ॥ शीकरधाराभिधौनक्षीकृतमगच

॥ पुनउवाच ॥ ॥ ८ ॥ पुनकायमिदचित्तमदीयवसुधाधिप ॥ कथयामितवाशेषसर्गेयदृत्तमयमे ॥ २ ॥ सुद्धयावेदितदुखपरमायाति
तानवम् ॥ पनजदरप्यमपिभुनहटिरिवाजुद ॥ ३ ॥ सुद्धापृच्छतासाधुचेतोयातिप्रसन्नताम् ॥ स्वच्छतोपगतेनाशुकतेकेनजल
यथा ॥ ८ ॥ अहतावदितोयाताभवतेपुष्पमजरीम् ॥ दत्वागगनमुद्धप्यसप्राप्तश्चित्रिविष्टपम् ॥ १ ॥ तत पित्रामर्हेद्रस्यसमास्थानियथा
रमम् ॥ न्मिद्योगयायतयास्थानकालेपित्राविसर्जित ॥ ६ ॥ इदं गतुमहत्सत्कास्वर्गसप्राप्तवान्नम ॥ दिवाकरहये सार्धवहान्यनिलव
त्पति ॥ ७ ॥ अथैवजगतामानुरेकनात्येनवर्त्मना ॥ आगच्छाम्यहमाकाशसागरापतिताकति ॥ ८ ॥ अयाधेवारिपूणानामेधानांम
ध्यवत्पना ॥ अपश्यमुनिमार्थांतमहदुर्वाससजवात् ॥ ९ ॥ पयोधरपटच्छन्नविपुद्वलयमूपितम् ॥ अभिसारिकयानुल्यंघाराधौतान्ग
चरनम् ॥ १० ॥ स्थितासुतकसुच्छायाभापगावसुधातले ॥ वेगेनाभिसरततातपालक्ष्मीभिवन्धियाम् ॥ ११ ॥ तस्यकृत्वानमस्कारमु
त्तरेवहतामया ॥ मुनेनलाभवत्सत्त्वमभिसारिकयासम् ॥ १२ ॥ इत्याकर्ण्यमुमांचासीमयिमानदशपकम् ॥ स्तनकेशवतीकाता
हावभावविलासिनी ॥ १३ ॥ गच्छनेनदुरुक्तेनरात्रौयोपामविप्यसि ॥ इतिश्रुत्वाऽभुभवाक्यमुत्थितजजरदिजान् ॥ १४ ॥ विमृशा
मिमनारयावतावदतीर्हितामुति ॥ इत्युद्गेगमना साधोसप्राप्तोहनमललात् ॥ १५ ॥ एतत्कथितंसर्वसपत्नांस्मिनिशंगना ॥ अतिवा
ल्यदिनातेपुर्णालमेतन्मयाकथम् ॥ १६ ॥ योपिज्ञानवतीरात्रौवत्पार्थकिमयापितु ॥ संस्तवोभाविताध्यानानमहेनुविप्रभागति ॥ १७ ॥

इतपरागापस्ततम् ॥ १० ॥ बहुधातलस्थिताभारपृथोभनतीरकहनरुमुच्छायापस्यासपाधिधाय स्वस्थविद्यातपोलक्ष्मीभिर्बस्थितानामापगमगं प्रतिसप्यावदनकाष्टात्
यामाभूतिरिगनाभिसरतम् ॥ आपयामिनिपाठ्युपायपोलक्ष्मीलक्ष्मिप्रियाभार्थावमुधातलेआपपयतनाभिमुपलीकृत्यसरतविधेसुदोषा ॥ ११ ॥ अभिसारिकयातमिच्छा
भिसारिकयात्समपृथगदन्मियाउक्तम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ आपुनमिनिच्छेद ॥ अजराहृद्दामिगुणसिध ॥ १४ ॥ इत्युक्तनिमित्तज्ज्ञेगोयस्यतथाधिधमनोयस्य ॥ १५ ॥
कथमन्निषासयापिदुरास्यम् ॥ १६ ॥ पिपुअपदनिशेष ॥ १७ ॥

यूनामामिपनामप्रामिपन्यायेनकलहद्विपयताम् ॥ तमेवन्यापप्रसक्तस्पटयति ॥ कटमिति ॥ अधुनेतिश्वःपरश्वसनसन्निहितकालोक्तिः ॥ मदपहारेणममपहरणाय ॥ अ
 ध्ययनेनवसतीतिवतकलस्यापिहेतुत्वविवक्षयातृतीया ॥ १८ ॥ १९ ॥ मुनिस्त्रिर्नैचित्समाधाने ॥ २० ॥ २१ ॥ यथागारव्यमागतंस्त्रात्वंमत्तोन्योऽप्येदहएवानुमविष्यति
 तेनासगचिन्मात्रात्मनोममकाक्षतिरित्यर्थः ॥ राजापितहुक्तमनुमोदमानआह ॥ परिदेवनयेत्यादिना ॥ २२ ॥ २३ ॥ देहिनेदेहोपलक्षितचिदात्मनःकार्याणामवश्यसंपाया
 नापारव्यकलानाविषयेअस्वेदर्हत्त्वमपिपयदिरिवद्यसेतत्तर्हिअन्धेपामविवेकप्रयुक्तस्वेदचिकित्सायात्वमिवआगमभूषणःशास्त्रतन्मानुभावनकुशलःउपायश्चिकित्सकःकद्व

अहमप्यद्यदैवाधूनामामिपतांगतः ॥ कष्टमदपहारेणकलहोजाचतधूना ॥ १८ ॥ दिविदेवकुमाराणांकामाकुलधियामिह ॥ गुरुदेव
 द्विजार्तिनांलजापरवशात्मना ॥ १९ ॥ कथमग्नेमयासम्यग्वस्तज्यंयामिनीक्षिया ॥ ॥ श्रीवशिष्ठउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वाक्षणमकसातु
 ष्णींस्थित्वामुनिरित्यतौ ॥ २० ॥ धैर्यमाश्रित्यकुंभोजपुनराहरयूहह ॥ किमज्ञाद्वशोचामिकिममक्षतमात्मनः ॥ २१ ॥ यथागतमयं
 होमत्तान्योनुमविष्यति ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ परिदेवनयाकोथोदवपुजतयतया ॥ २२ ॥ यदायातितदायातुदहस्यात्मानलि
 प्यते ॥ वगानिचिद्यानिदुःखानिस्तुखानिविहितानिच ॥ २३ ॥ तानिसर्वाणिदेहस्यदेहिनोनतुकानिचित् ॥ यद्विजमपिकायाणामस्वेदर्हा
 पिखिद्यसे ॥ २४ ॥ तदन्यपामुपयाःस्यात्कद्वगमभूषणः ॥ स्वेदेदेवोचितंवाच्यमिति किंचित्त्वमुक्तवान् ॥ २५ ॥ इदानींसमतामेत्य
 तिष्टाखितोयथास्थितम् ॥ ॥ श्रीवशिष्ठउवाच ॥ ॥ तावेवमादिभिर्वाक्यैरन्योन्याश्वासनंस्वयम् ॥ २६ ॥ कृत्वास्थितौवनस्थिर्धौस्तु
 र्ददौस्वेदनौमिथः ॥ अथाकोप्यस्यकुंभस्यस्त्रीत्वमुत्पादयन्निव ॥ २७ ॥ जगामासंजगद्दीपोदीपःसोहक्षयादिव ॥ व्यवहारभरैःसार्धं
 द्याःसंकोचमाययुः ॥ २८ ॥ मार्गाश्रयपथिकैःसार्धंपांथस्त्रिदद्यानिच ॥ दाशवद्वहगान्सर्वान्कुर्वदकञ्जसंचितान् ॥ २९ ॥ तारकारल
 जालाद्यभुवनंसाभ्यतांययौ ॥ स्वंहमदिवताराढ्यंविकसिकुमुदाकरम् ॥ ३० ॥

शरणस्थानकश्चिदित्युत्तरेणान्वयः ॥ २४ ॥ नाथंतवस्वेदोक्तुस्वेदोचितोक्तिमात्रलोकाचारानुवर्णनायेत्याह ॥ स्वेदेदिति ॥ २५ ॥ २६ ॥ अथमिष्यआश्वासनान्तरम
 ॥ २७ ॥ २८ ॥ मार्गास्तमोभिःसंकोचमरफुटतामाययुः ॥ पाथस्त्रीलदद्यानिपथिकाश्चवियोगशोकोतमोभिरित्यर्थः ॥ दाशाःसमुद्रद्वीपस्यैकेवन्तः ॥ तेहिर्पक्षिणोपिजा
 लेर्वाक्षतिमरस्थानपिरलान्यपिसंचित्वतितद्वद्विद्यमानमुर्ध्वोभुवनद्वयपक्षिसंयहेणतारकारलजालाढयतयाचपरस्परसाभ्यतांसमेवसाभ्यंस्त्रार्थेष्वज् ॥ समतांययावित्यर्थः
 ॥ २९ ॥ उन्नादं चक्राङ्गानांभमद्रुभरणांचपेटकंदंढंकर्तुंविकसिकुमुदाकरहसदिवस्थितं ताराढ्यं सर्वं कर्मययौ ॥ ३० ॥

॥ ११ ॥ वरदियत्वारिस्ता ॥ स्वार्थेणिषू ॥ विपादवर्षणषु अन्धाङ्गणशपिचुर्गम् ॥ ११ ॥ गलरक्षरक्षगद्वर्षमतिपावत् ॥ १२ ॥ नेपुरदतिरोप ॥ १३ ॥ प्रस्फुरत्तार
पतामस्तान्मपमानमिराषणारुपमेव भित्तोरुश्रथपिमुकरिषालासदित्ताइतिगम्यते ॥ १५ ॥ अन्नराणिवध्याणि ॥ १६ ॥ माल्यानिविधिधानिवेदवैवज्यायेनेदस्युत्तरमा

ययावुनाटचक्राश्रमद्वमरपदकम् ॥ सुददोतावधोत्थापसंयामुपनिशाकराम् ॥ ३१ ॥ वदयित्वातथाश्रुत्वाजप्यंगुल्मातरेस्थि
तो ॥ तत फुमशनेस्तत्रक्षणमभ्याहरन्वपु ॥ ३२ ॥ शिखिध्वजंपुर सस्यप्रोवाचगलदक्षरम् ॥ पतामीवस्फुरामीवद्रवामीवांगयष्टिभि
॥ ३३ ॥ छज्येवचतेराजन्मन्मक्षीत्वंजाम्बदम् ॥ पश्येमेपरिवधतेराजन्ममशिरोरहा ॥ ३४ ॥ प्रस्फुरत्तारकामालादिनाततिमिराह
व ॥ पश्यमोभमजायतेनोन्मुखावुरसिस्तनो ॥ ३५ ॥ कोरकाविवपश्चिन्यावसतेगगनोन्मुखी ॥ आगुल्फमेवलंपानिसपद्यतेवरणिमे
॥ ३६ ॥ दहादवसत्सपश्यन्निपादवर्षने शने ॥ भूषणान्युत्तरकानिमाल्यानिविविधानिच ॥ ३७ ॥ पश्येमान्यगजायतेस्वर्गोभ्योवहसपु
ष्यवत् ॥ पश्यापंस्तयमेवापचद्रांशुकरशोभन ॥ ३८ ॥ मूर्ध्निपट्टाशुकोजातोनीहारोद्भाविवागमे ॥ सवाणिकांतालिंगानिजातानि
मममानद ॥ ३९ ॥ हाधिकक्षद्विपादानोर्ध्वकरोर्म्यगनास्यहम् ॥ हाधिकक्षमहासाधोस्थितएवाहमंगना ॥ ४० ॥ सविदानुभवान्यत
नितपजयन्त्विम ॥ विपिनेइभद्वलुक्कातूष्णीस्त्रिनोत्रभूवह ॥ ४१ ॥ राजापिचवतमालोक्यतथैवासीद्विपण्णधी ॥ मुद्वृतमन्त्रेणोवाच
शिखिध्वजद्वंद्वव ॥ ४२ ॥ कपंसायमहासत्व सपन्नावरवर्णिनी ॥ साधोविविदितवेद्यस्त्वजानासिनियतेगतिम् ॥ ४३ ॥ अवश्यभा
विन्यर्थस्मिन्माखिजद्वदयामव ॥ आपततिदशाक्तांतासुधियाद्विद्वन्मात्रके ॥ ४४ ॥ नचेतस्यधियात्वेताश्चित्तंयांतिनदेहकम् ॥ ४५ ॥ कु
भउवाच ॥ ॥ एवमस्तनुतिष्ठामियामिनीक्षीत्वमात्मन ॥ ४६ ॥ नलेदमनुगच्छामिनियतिकेनलंभ्यते ॥ इतिनिर्णीयतीस्वेतनी
त्वातनुतामिव ॥ ४६ ॥

अथ ॥ १७ ॥ स्वागम्य शातारिष्य ॥ १८ ॥ पद्योक्तपद्यवदय ॥ एवमाच्छादितप्ररोधपिठिगविनिमयः सपन्मइतिप्रोपित्यारायेमाह ॥ सर्वाणीते ॥ १९ ॥ स्थित
मिद्व ॥ ४० ॥ इत्युक्त्वाकुभाविपिनेनूर्ध्वाङ्गुलविकल् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ सुधियातयवपिद्विद्वन्मात्रकेआपततिचेतसिम ॥ ४४ ॥ अथियामन्नानांनुरतादशाश्चत्तम
पिशातनास्त्वपादिनिदेहमात्रकमित्यथ ॥ अनृतिष्ठानिभूयते ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

राजा कुम्भविपत्तिचितयाराज्ञीतुष्टपसंगमोत्कंठयानिद्राभावाच्चिरेण निशानीतवन्तौ ॥ युवत्या इदं यौवनं वपुस्तज्य ॥ अस्या देतद्धित इति पुंवद्भावे अनित्यणिप्रकृतिभावाच्च दितो
 प. ॥ ४७ ॥ पूर्वयुस्तनकुम्भाभाः ॥ ४८ ॥ कुमारी धर्मिणी अनुद्धाचारा ॥ ४९ ॥ कककप्रकथं विजहार तदाह ॥ कैलासेति ॥ कैलासादीनासानुपुप्रस्येषु अविस्त्रवितो योग
 वलेन गमगम कातयोगेन गमगमश्च स्यास्तथा विधासा चूडालायथेच्छस्वाभिमतानुसारेण भवता वर्तनशीलेन प्रियेण सार्धं सदा महारवलितासतीयथेच्छविजहारोतिपुनरप्या
 एकलयेति शांतूष्णीनीतवन्तौ चिरेण ताम् ॥ अथ प्रभाते तत्त्वैषां वपुरुस्तज्य यौवनम् ॥ ४७ ॥ वभूव कुम्भः कुम्भाभः कुचप्रोडितमूर्तिमा
 न् ॥ इति साराजमहिषी चूडालावरवर्णिनी ॥ ४८ ॥ कुम्भत्वमास्थिता भर्तुः पश्चात्स्त्रीत्वमुपागता ॥ विजहार वनं तेषु कुमारो धर्मिणीनि
 शि ॥ कुम्भरूपधराचाङ्गिभञ्जामिञ्जेण संयुता ॥ ४९ ॥ कैलासमन्दरमहेंद्रमुमुरुसत्त्वसानुष्वविस्त्रवितयोगगमागमासा ॥ सा कं प्रियेण
 सुहृदाभवतायथेच्छं सदा महारवलिता विजहार नारी ॥ ५० ॥ इ० वा० वा० दे० मोक्षोपायेषु नि० पू० चूडालोपाख्याने कुम्भस्य स्त्रीत्व
 लाभो नाम पञ्चाधिकशततमः सर्गः ॥ १०५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ततः कतिपयेष्वेव दिवसेषु गतेषु सा ॥ इदं प्रोवाच भर्तारं कुम्भरु
 पधरासती ॥ १ ॥ राजन् राजीवपत्राक्षममेदं वचनं शृणु ॥ निशायां प्रत्यहं तावत्स्थित एवाहमंगना ॥ २ ॥ तदिच्छाम्यंगना धर्मनिपुणी क
 तुर्मीदृशम् ॥ भर्त्तुकस्मै चिदात्मन विवाहेन ददाम्यहम् ॥ ३ ॥ तद्भवानेव मे भर्तारो च ते भुवनत्रये ॥ गृहाण मां विवाहेन भाव्या त्वेति शिस
 वंदा ॥ ४ ॥ अयलोपनतं सा धोप्रियेण सुहृदा सह ॥ स्त्रीसुखं भोक्तुमिच्छामि मामेव प्रकरो भव ॥ ५ ॥ कमप्रवृत्तमास्तुष्टेः सुखं सा ध्यंम
 नोरमम् ॥ प्रकृतं कुर्वतः कार्यदोषः कइव जायते ॥ ६ ॥ इच्छानिच्छे फलेत्यक्ता समन्तात्सर्ववस्तुषु ॥ वयं न सेच्छानानि निच्छाः कुर्मस्ते न दमी
 प्रियतम् ॥ ७ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ कतेनानेन कार्येण न शुभं न शोभं सखे ॥ पश्चामितन्महाबुद्धेयथेच्छसि तथा कुरु ॥ ८ ॥ सम
 तां संप्रयातेन चेतसे दर्जगत्रयम् ॥ स्वरूपमेव पश्चामिच्यथेच्छसि तदा चर ॥ ९ ॥ कुम्भ उवाच ॥ यद्येवं तन्महीपाल लक्ष्मणमद्यैव शोभ
 नम् ॥ राकेयं श्रावणस्यास्य सत्यः सर्वगणितं मया ॥ १० ॥
 काक्षयान्वयः ॥ ५० ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तास्य प्रकाशे निर्वाण० पू० पचोत्तरशततमः सर्गः ॥ १०५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ वण्यते वमहेद्रादौ विवाहोऽग्निपुरस्कृतः ॥
 तयोर्गुहायासौ विषयौ पुष्पतले च संगमः ॥ १ ॥ सा चूडाला ॥ १ ॥ २ ॥ निपुणी कर्तुं सफलं कर्तुम् ॥ ददामि अचिरादेव दास्यामि ॥ ३ ॥ ४ ॥ मत्पाप्यानेन विप्रकरो मा भव
 ॥ ५ ॥ आस्तुष्टिः कालमारभ्य देव्यादिषु अथ यावत्कमप्रवृत्तसुखमनायासमेव सा ध्यं प्रकृतं प्रसूतं विवाहकार्यं इच्छानिच्छेन फले च त्यक्ता कुर्वतस्ते कइव दोषो जायत इत्य
 न्वयः ॥ वयं आवागम ॥ अस्मदोद्भवोऽर्थेति बहुवचनम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ तत्समाहृतोः ॥ ८ ॥ स्वरूपस्यात्मभूतेवानुप्रश्यामि ॥ ९ ॥ सः पूर्वयुरेव मया विवाहलक्ष्मणदिसर्वगणितम् ॥ १० ॥

अन्यपात्रिबाह ॥ द्वापारकाधर्विधेनेति भाव ॥ ११ ॥ मणिमयकमललक्षणेनचिरे ॥ १२ ॥ विवाहोत्सवाधितनरनारीगणस्थानीयतयाहलताद्विसर्पान्तर्वर्ययति ॥ पुष्प
भारति १२ ॥ परिपारयन्विबाहोत्सवमिति शेष ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ रत्नसमुत्सानीसमेष्टुमेकाकिरदतिशेष ॥ समालम्बनवेष्टनाभिभवनाद्विपूजनतर्पयानीपुष्पाणाम् ॥
॥ १७ ॥ क्षपराक्षिरदतिवचनात्पूर्वमप्यक्षिरदं निगम्यते ॥ कालेनभोजकमुत्तुतपरिपाककालेन ॥ १८ ॥ १९ ॥ भगलरधिपूष्पाक्षनसिद्धार्थाद्वितपूर्वकम् ॥ २० ॥ २१ ॥

रत्नावयोदिते च द्वेप रिपुण फलामले ॥ जन्वोनीमहाबाहोदयोरेव प्रविप्यति ॥ ११ ॥ महेंद्राद्रिशिरश्च गसान्नावयमनोरमे ॥ रत्नदीप
प्रकाशाद्व्येमणि फट्ठरमंदिरे ॥ १२ ॥ पुष्पभारानतोत्तुंगदक्षराजिविराजिते ॥ वनपुष्पलालास्यनारीनृत्यमनोहरे ॥ १३ ॥ निशिष्यो
मगतास्तरासर्वापूर्णद्वुनामह ॥ आवयोधरिपश्चतुर्कर्णीतागतलोचन ॥ १४ ॥ उत्तिष्ठालमविवाहार्यकुर्व काननकोटरात् ॥ राजश्चंद
नपुष्पादिसभाररत्नसुतम् ॥ १५ ॥ इत्युक्त्वाकुम्भउत्थायसहतेनमहीभूता ॥ कुम्भमावचयचक्रतथारत्नादिसचयम् ॥ १६ ॥ ततोमुहूर्त
भातणरत्नसानीसमंशुमे ॥ समालभनपुष्पाणांताभ्यां वैराशय कृता ॥ १७ ॥ हारांबरमणीद्रादिराशयस्त्वपरेजिरे ॥ सौभाग्यस्यव
याननकंशा कालेनसथता ॥ १८ ॥ तथाजन्वन्नसभारकल्पाकांचनकंदरे ॥ ययतुस्तीमहाभिन्नेक्षालुमंदाकिर्नीनदीम् ॥ १९ ॥ तन्नैर्क्षा
पयामासमहाराजमहादरात् ॥ गजकुम्भोपमस्कंधकुम्भोमगलपूर्वकम् ॥ २० ॥ प्रविप्यदयितारुपांमविप्यदयितो गनान् ॥ चूडालां
क्षापयामासकुम्भरूपधरां प्रियाम् ॥ २१ ॥ पूजयामासतु क्षातौतन्नदेवपितृन्मुनीन् ॥ ययाकिपाफलेनिन्द्यै क्रियात्यगोतयैवता ॥ २२ ॥
नित्यज्ञानरसाद्यौष्यवस्यायाजगत्स्थिते ॥ चक्रांतभाजनमप्यतावन्यान्यसमीहितम् ॥ २३ ॥ कलमदक्षदुक्लानिपरिधायसितानि
ता ॥ फलानिभुक्ताजन्वन्नस्थानमाययतु कमात् ॥ २४ ॥ एतावतायकालेनतयोजन्यन्नसोत्कयो ॥ श्रियंकर्तुमिवास्माद्रिद्रागित्येवा
विश्राद्वि ॥ २५ ॥ अपसध्याक्रमेदत्तंकृतजप्याधमपणे ॥ विवाहदर्शनायेवतासज्जालेखममते ॥ २६ ॥ मिथुनैकसखीयामाकुमु
दोकरहासिनी ॥ प्रालेयजालप्रकरविक्रितीसमाययी ॥ २७ ॥

क्रियाफलानि द्योतयन्त्यप्युपपन्नानि सप्तधा ॥ यथेति ॥ तथैव क्रियात्वात्तानि च निरुद्धा ॥ १२ ॥ अत्राप्युपपत्तिरिति सिद्धिरत्यन्तं चिन्तनीयम् ॥ १३ ॥ फलानि क
 षादभ्यस्तानि ॥ अभ्यस्तानि वैद्विद्वत्तु ॥ कथात्वात्तानि च निरुद्धा ॥ १४ ॥ अत्राप्युपपत्तिरिति सिद्धिरत्यन्तं चिन्तनीयम् ॥ १५ ॥ फलानि क

पद्मोद्भवो ब्रह्मा ॥ २८ ॥ मृगजैः कस्तूरीषौष्कलकादिभिः ॥ कुकुम्भैः काश्वरैः ॥ २९ ॥ कल्पलतोद्भूतेरशुकवन्धे ॥ सजिभिरुद्धमैरुत्कृष्टशोभैरवतंसै रलगच्छाद्युत्तंसै ॥ मा
 ल्यै कटादिमाल्यैर्विविधभूषणोचितैः ॥ ३० ॥ मौलिपदेन चूडामणिर्लक्ष्यते ॥ इदुरुपिणा च द्रसदरोन ॥ ३१ ॥ वधूचितविलासवान् ॥ ३२ ॥ कामायाकामरूपाय वराय
 ॥ ३३ ॥ अतएव कामत्वेनैव भर्तारिकल्पयित्वा मनस्याह ॥ इयमिति ॥ ३४ ॥ अयस्येगहनेनैव दिदेशे स्थितम् ॥ ३५ ॥ सत्नेहसानुरागम् ॥ ३६ ॥ लसंतशोभमानपतिम्

रत्नदीपान्वहन्मानौकुम्भः सम्यगयोजयत् ॥ ज्योतीर्षीदक्युक्तानि पद्मोद्भवइवांबरे ॥ २८ ॥ भूषयामास राजानं स्त्रीत्वं गच्छन्निशानमे ॥
 चंदनगुरुकर्पूरैर्मृगजकुम्भैः ॥ २९ ॥ हारकेयूरकटकैस्तथा कल्पलतांशुकैः ॥ सगुह्यमावतंसैश्चमाल्यैश्चविविधोचितैः ॥ ३० ॥ त
 था कल्पलतागुच्छैर्मंदारैः पारिजातकैः ॥ संतानैव दुरलैश्च मौलिना चैदुरुपिणा ॥ ३१ ॥ एतावताथ कालेन वधूत्वं कुम्भं आयस्यौ ॥ यत्नस्त
 नभराकांतो बभूव शुविलासवान् ॥ ३२ ॥ इदं संचितयामास संपन्नो यमहं वधूः ॥ कामाया काममया देयः कार्यं कालोचितं किल ॥ ३३ ॥
 इयमस्मि वधूः कान्ता भर्ता त्विमे पुरः स्थितः ॥ गृहाण काममोहिकालो यंत वल्लच्छयः ॥ ३४ ॥ इति संचित्य भर्तारमग्रस्थगहनस्थितम् ॥ उद
 यंतमिवादित्यरतिः काममिवाभ्यगात् ॥ ३५ ॥ अहं मदनिकानामभायां स्मितवमानदः ॥ पादयोस्ते प्रणामो यस्य सत्नेहं क्रियते मया ॥ ३६ ॥
 इत्युक्त्वा सानवधांगीलज्जावनमितानता ॥ लोलालकेन शिरसा प्रणनामलसत्यतिम् ॥ ३७ ॥ उवाचैदं च हेनाथत्वं मां भूषय भूषणैः ॥ क
 मेणाग्निं च संज्वाल्य मस्याणि ग्रहणं कुरु ॥ ३८ ॥ राजसेतितरारं जन्मं करोषि स्मरतुराम् ॥ रतेर्विवाहे मदनमभिभूयाधितिष्ठसि ॥ ३९ ॥
 इंदोरिवांशुजालानिराजन्माल्या नितानिते ॥ मेरुगंगाप्रवाहाभाधत्ते हारस्तवोरसि ॥ ४० ॥ मंदारकुसुमप्रोतैः कुतलैर्नृपराजसे ॥ कन
 काज्जामिवो ह्योलैर्धृंगैः खचितकेसरैः ॥ ४१ ॥ रत्नांशुजालैः कुकुम्भैः श्रियास्थैर्येण ते जसा ॥ रत्नस्थानं विभो मेरुमभिभूयावतिष्ठसे ॥ ४२ ॥
 एवमादिदंतौ तौ भविष्यन्तवदंपती ॥ प्रच्छन्नपूर्वदांपत्यौ मिथस्तुष्टौ बभूवतुः ॥ ४३ ॥

॥ ३७ ॥ संज्वाल्य हुत्वा भ्यर्च्य च ॥ ३८ ॥ रतेर्विवाहे प्रसिद्धमदनं स्वशोभयाभिभूयेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ तं शोभा मेव वर्णयति ॥ इदो रित्यादिना ॥ तवोरसि स्थितो हारो मेरो प्रसिद्ध
 स्थागामवाहस्य आभाशो भाधत्ते ॥ ४० ॥ खचितकेसरैर्घाटितं किजलैः ॥ ४१ ॥ रत्नांशुजालै रित्यादी निराजमेतस्माद्वारयेन यो ज्यानि ॥ ४२ ॥ वदंतौ तौ इत्युक्त्या राजा
 पितृभ्याः शोभा वर्णितेति गम्यते ॥ ४३ ॥

यो वनापट्टः क्षणपर्यन्तं विदुष्ये ॥ ४४ ॥ ततोऽपुनोऽपि तस्यानकेऽर्थादिति ॥ ४५ ॥ कामकोटारतिरिषयः ॥ ४६ ॥ मघोहितेऽनेन पुषलदम्पाजलीत्वेन शोभापक
 योऽप्ययम् ॥ ४७ ॥ ततोऽनेन मघासदृतिर्येष ॥ ४८ ॥ सनमदरापयकोरा अनुगमसदृशा अकुराभ्यद्विषयः ॥ आपयैष लहाना मिति भागुरिभनेन टाप् ॥ लोला नि
 नीता तजानी शर्जाना षयस्या ॥ आर्धोऽशुभा मघाकोराय स्यात्तया धिषा धिनी वसाल्स्थितेऽर्थः ॥ ४९ ॥ दधानीगा कण्ठलत्वेन रूपयति ॥ धुरकेति ॥ ५० ॥ हि
 महाराजमिदं निकां महाराज शिरिष्यज ॥ कौर्वाणोऽपलप्यं केनि विष्टोऽपुपयस्वयम् ॥ ५१ ॥ अवतसे सधामाल्यैर्मणिरत्नविभूष
 णं ॥ वध्रैर्विलपने पुष्पकुरिस्त्यानकापिते ॥ ५२ ॥ सायभौ भूपिता तन्वीमदनीमददायिनी ॥ गिरिजे विवाहोत्का कामकान्तवका
 मिनी ॥ ५३ ॥ महाराजो महाराजमिदं पुपयित्वेदमाहताम् ॥ राजसम्भवावक्षितक्ष्मीरिव नवोदिता ॥ ५४ ॥ शोकेण सह यच्छ्रयाय
 हृत्स्पाहरिणा सह ॥ यद्रोपांशुना सार्धतन्ने भवतु मगलम् ॥ ५५ ॥ पद्मकोशां कुरद्वदालो लनीलात्पलेक्षणा ॥ आभोटशुभशांकारा
 स्वास्थितपयिर्नावसा ॥ ५६ ॥ सुरकपलवकरासनजयकधारिणी ॥ त्वमनेकफलामन्ये कामकलत्तरोलंता ॥ ५७ ॥ हिमशतिवदातां
 गज्योत्थापमरहासिनी ॥ पूर्णदुःखीरिवोत्तुक्कहृद्वेदादयस्यलम् ॥ ५८ ॥ तदुत्तिष्ठ वराहो वेदीवैवाहिकोऽस्वयम् ॥ ५९ ॥ श्रीवसिष्ठ उवा
 च ॥ तत्र पुष्पलताजालं काद्वप्रतिशिलां कुरुते ॥ ६० ॥ मुक्ताकुसुमजालानां प्रकरं सवकोपमे ॥ चतुर्दिकचतुर्भिश्च नालिकेरमहा
 फलं ॥ ६१ ॥ पूणकुर्मैलया गगनारिपूर्णं चकलितं ॥ ज्वालयाभासतुल्यस्यामध्यचन्दनदारुणि ॥ ६२ ॥ ज्वलनं ज्वालितज्वालदक्षि
 णस्य दक्षिणम् ॥ पूर्वाभिमुखमेवाग्नेरप्यहवविष्टरे ॥ ६३ ॥ नियोज्यदपतीकां तोतयोर्विविशतु स्वयम् ॥ सहस्रानि ललाजानि पाव
 काय शिरिष्यज ॥ ६४ ॥ उत्तरायोरपायकांतां सपाणिभ्यां स्वयमाददे ॥ अन्योन्यशोभमानौ तोज्जवा विववने शिखौ ॥ ६५ ॥ चक्रतुर्दप
 तातस्य पावकस्य दक्षिणम् ॥ स्वदायज्ञान सर्वसद्वयमेवमापलम् ॥ ६६ ॥ ददतुः सौमियो न्योन्यस्मितकान्तमुखश्रियौ ॥ प्रदक्षिण
 नयदेत्वा ललाजां स्वकायवद्भयम् ॥ ६७ ॥

मयी तत्प्राधान्यपूर्णं दुष्प्रिया मन्त्रिकाया भवसाधारणानियोज्यानि ॥ ५१ ॥ स्वयमलं कर्तुं निशेयः ॥ मघोऽयम् ॥ काद्वप्रतिपत्तिकाऽहफलगुच्छसमाकारनवरत्नरितलाभिरकिरी
 षिर्द्वये ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ मघोऽनेन सप्रेषामलचक्रतुर्निशेयः ॥ तस्यापेधाममध्यैवाहिककण्ठलत्वेन प्रतिष्ठाप्य चन्दनदारुणि ज्वालयाभासतु ॥ ५४ ॥ मज्जालितज्वाल
 क्षिणावसाधितललाहोऽक्षिणस्य ज्वलननियोज्यमरशिषणकल्याणस्याग्नेरप्यहवविष्टरे विषागुरिभनेन टाप् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ मघश्च मघानीचमग्री ॥ पुनार्धद्विपे निपुशेयः ॥
 शिर्वाभयलसद्वयो ॥ ५७ ॥ परस्परमास्त्रानोक्त्वा पयस्परस्परं तुलनाम् ॥ स्वदायमिति ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

संभोगकालसान्निध्यस्य तेऽस्म्यमानमुखौ ॥ ६० ॥ विवाहव्यापारेणायःप्रहरोति क्रान्तिस्त्वयन्वाह ॥ एतस्मिन्निति ॥ चतुर्भांगचतुर्थभागम् ॥ ६१ ॥ तस्मिंस्तल्पेकरात्रसं
चारयाभास ॥ यथाकामुकस्यदृष्टिर्ललनाछिद्रद्रुमभिः करान्स्वकिरणान्प्रसारयति तद्वत् ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ सगमसुमुहूर्तकप्रतीक्षमाणाविति शेषः ॥ काचनमयीकंदरागुहा
विविशतुः ॥ ६४ ॥ चद्रस्याप्यदृश्यत्वाद्गुमा ॥ तत्रतल्पददर्शितुः ॥ तदेववर्णयति ॥ कल्पितमित्यादिसा र्वत्रयेण ॥ इदंशतुरितिकित्यतुसिगुणश्रुतादसः ॥ ६५ ॥ मलानिर्वर्जितै
रमलानैः ॥ ६६ ॥ शोभनेनशय्याप्रमाणेनोच्चैरुन्नतैः ॥ मदनिकासत्यसकल्पेनसमैःकुसुमैर्नभिर्नैर्दीर्घशय्याकारेणदीर्घाभूतेदुर्विवप्रतिभैःपुष्पैःपरितोव्याप्तमितिपूर्वत्राव्ययः

भार्यावरोसमंतुष्टीकरौतत्यजतुःक्रमात् ॥ स्मयमानमुखौकांतौचंद्राविवनवोदितौ ॥ ६० ॥ पूर्वोपरचितेपुष्पतल्पेविविशतुर्नवे ॥ एत
स्मिन्नंतरेचंद्रश्चतुर्भांगनभस्तलात् ॥ ६१ ॥ शनैराक्रमयामासशोभांद्रुमिवानयोः ॥ तस्मिंश्चललनाछिद्रंद्रुष्टुदृष्टिरिवाभितः ॥ ६२ ॥
लोलःसंचारयामासकरानिंदुर्लतागृहे ॥ तैस्तैर्नवकथालापैरिंदवावभ्युदितेत्वथ ॥ ६३ ॥ तावासांचक्रतुःकांतौदंपतीसुमुहूर्तकम् ॥ अ
थोत्थायज्वलद्रत्नदीपांकांचनकंदराम् ॥ ६४ ॥ स्वयंपूर्वोपरचितानुभांविशिशतुःप्रियौ ॥ ददर्शतुर्नवंतत्रतल्पंकुसुमकल्पितम् ॥ ६५ ॥
परितोव्याप्तमुक्तौर्णैर्मपंकजराशिभिः ॥ मंदारादिभिरन्यैश्चपुष्पैर्भलानिविवर्जितैः ॥ ६६ ॥ उच्चकैःसुप्रमाणेननिर्मितैःकुसुमैःसमैः ॥
दीर्घदुर्विवप्रतिभैस्तुषारस्थलशीतलैः ॥ ६७ ॥ क्षीरोदजलधारभञ्जोत्सासंपिंडमुंदरम् ॥ प्रतिविंबमनंगस्थनतंभित्ताविवस्थितम्
॥ ६८ ॥ सुगंधमुन्नतकांतंचिरादन्यतयोत्थितम् ॥ मिथुनंपुष्परशीतन्यषीदयरितोऽमले ॥ तस्मिन्मसमाभोगेक्षीरोदमंदरोयथा
॥ ६९ ॥ तैस्तैर्मिश्रःप्रणयपेशलवान्वितासैस्तत्कालकार्यसुभगैःप्रणयोपचारैः ॥ सत्कांतयोर्नवनवेनतयोःसुखेनदीर्घासुहृर्नद्वसार
जनीजगाम ॥ ७० ॥ ॥ इत्यार्षवा०वा०दे०मो०नि०पू०चू०लालाविवाहोनामषडुत्तरशततमःसर्गः ॥ १०६ ॥

॥ ६४ ॥

॥ ६७ ॥ पुनस्तल्पमेवविशिनष्टि ॥ क्षीरोदेत्यादिना ॥ नतसंक्रातम् ॥ ६८ ॥ चिरातराज्यत्यागकालादारभ्यअन्यतयाअदंपतित्वेनभ्रांत्याउदिततन्मिथुनंक्षीपुसद्वदंपुष्परशी
तस्मिस्तल्पेन्यषीदत् ॥ उपभोगेनतल्पोपमर्दकत्वान्मंदरदृष्टातः ॥ ६९ ॥ तयो सत्कांतयोस्तैस्तैर्लोकोत्तरैःप्रणयपेशलवान्वितासैस्तत्कालोचितपरिरभणादिकार्यसुभगैर्गंधमा
ल्यतांबूलापर्णादिप्रणयोपचारैर्नवनवेनसंभोगसुखेनदीर्घासारजनीसुहृर्नमिवजगाम ॥ ७० ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम०तात्पर्यप्रकाशेनि०पू०षडुत्तरशततमःसर्गः ॥ १०६ ॥

नानाभिरिहिराक्षिधामायेद्वरानम ॥ अक्षयकिपरीक्षार्थस्वर्गाङ्गानादिवर्णयेत् ॥ १ ॥ रीणरजकद्रव्येण ॥ १ ॥ देवसदराभोगाढ्यत्वाद्देवपती ॥ २ ॥ १ ॥ यामिष्यार
यो ॥ अष्टौपुत्री ॥ २ ॥ ५ ॥ सप्तार्य समवर्त्ता ॥ ६ ॥ प्रियेनिर्दिष्टतत्त्वमिस्त्वनगरात्वेतिरोष ॥ ७ ॥ ८ ॥ कर्माक्षिपक्षिपक्षालमस्यगुलभाह ॥ मासमित्यादिना ॥
पूजार्थमासी ॥ १ ॥ हल्लभ्याभ्युदितानिउद्गतानिस्तुभूषणरोगजरापघ्नाहारात्मनोपानिफलफुल्लमक्षिसलयादीनियेयानां यामिष्येर्नदीरर्धनालितेसज्जतवनमाले ॥ शुक्ति

श्रीवसिष्ठवाचा ॥ अयसूर्यास्वरगोणरजितेभुवनोदरे ॥ शिखिध्वजांगनाप्रातर्मदनीकुंभतांययी ॥ १ ॥ एवमर्हेद्रदयातावुभौकुमरि
खिध्वजो ॥ स्वयविवाहिताविष्टौसपत्नीदिवदपती ॥ २ ॥ विलेसगुर्विचित्रासुप्रत्यहंवनराजिगु ॥ प्रपक्षफलभारसुपुष्पपङ्क्तिविनीपुष ॥ ३ ॥
दिवाभीततरोमित्रेयामिन्यामिषदपती ॥ प्रभादीपाविवन्निष्टीनविद्युर्तीक्ष्णवतु ॥ ४ ॥ रेमतेवनकुजेपुगुहासुचमर्हीभूताम् ॥ तमा
लजालखद्वेधुमदारगर्हनेपुष ॥ ५ ॥ सत्यददुरकेलासमर्हेद्रमलधेपुष ॥ गंधमादनर्विध्याद्रजोकालोक्ततपुष ॥ ६ ॥ दिनैस्त्रिभिस्त्रिभि
गत्यानिर्द्वांगतवतित्रिये ॥ चूडालाराजकार्याणिरुत्वास्वभाययौपुन ॥ ७ ॥ तीर्त्वासुद्धदौभिजेदपतीकुमभूमिपौ ॥ नानाधुस्तुमसं
वर्तितस्यतुमुदितोमिय ॥ ८ ॥ मासमेकमर्हेद्रादौरन्येसरलसकुले ॥ रत्नकुन्धेगुहागेहपूजितौसुरकिने ॥ ९ ॥ हल्लभ्योदितामोघम
दारवनमालित ॥ एवशुक्तिमतपृष्ठेपक्षकल्ललतागृहे ॥ १० ॥ मासद्वयपक्षवतांगिरेर्दक्षिणादिक्टे ॥ पारिजातवनेदेवपुष्पक्षवकमद्वपे
॥ ११ ॥ जपुखंदतलेमेरोपादेजपुनदीने ॥ जाधूनदमयेमासजंबूफलरसासवै ॥ १२ ॥ दरोत्तरकुरुणां चमद्वलेदिवसानितौ ॥ को
सलेपुत्तरस्यपुसर्गवशातिवासरान् ॥ १३ ॥ एवमन्येपुदरोपुविषित्रेपुमर्हीभूताम् ॥ स्थितवतीमहासागीसुद्धदौनिशिदपती ॥ १४ ॥
ततोयातेपुमासपुराने कतिपयेपुसा ॥ चूडालाचितयामासद्वपुञ्जकरूपिणी ॥ १५ ॥ सूरूपभोगभारेणपरीक्षेर्हेशिखिध्वजम् ॥ मा
कदाचनचतोस्वभोगेपुरतिमेप्यति ॥ १६ ॥

मत्पत्न्यनिरूपस्यपुष्टे ॥ १० ॥ पक्षयतोंगिरेर्भेनाकस्य ॥ देवभोम्येपुष्पलक्षकमद्वपे ॥ ११ ॥ मेरोर्दक्षिणपारेणचूडोपाकेनृक्षपुष्पमसिद्धलक्ष्मिनिजेजबूनसद्वलेतस्यगु
रितिर्गर्भानुपग ॥ अक्षयानागक्षयप्रमाणानासलक्ष्मिभेरासर्वेभ्ये स्वेर्दोर्ध्वभारमपादिनिर्मुक्तस्थिरयोर्नानाभिरुत्तराण्यपसिद्धानुसारेणाप्याहार्यम् ॥ १२ ॥ उत्तरकुरु
णांमद्वलरादिष्वसानितेतस्य ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ परीक्षेपरीक्षिष्ये ॥ वर्त्तमानसामीप्याह ॥ रतिवासक्तिम् ॥ परीक्षयादहीकृतागासक्तिरयकक्षिपक्षिभ्योभोगेपुर
तिपारप्यतिरेप्यतेष्वस्य ॥ १६ ॥

सुरैरसुरोभिश्च सद्वर्तमानं हरिर्मदम् ॥ १७ ॥ यथावत्पथाशास्त्रमर्दयथाद्युपचरैः ॥ १८ ॥ अभ्यागमलक्षणाकदर्शनश्चरः किंकिमर्थकतायथायत्नकरेणप्रयोजनेनत
 त्रप्रयोजनवक्तुमर्हसिस्त्यर्थः ॥ १९ ॥ स्वातस्वर्गात् ॥ २० ॥ त्वद्गुणश्रवणप्रयुक्तमाश्रयविस्मयोपेयायासाचदेवाश्रतदगनागणाश्चदेवानागणाः ॥ २१ ॥ गगनगमनशक्तिश्च
 न्यस्यभेकथस्वर्गागमनतत्राह ॥ पाद्वेकेति ॥ अथसिद्धातरविमानदिव्याश्वाद्यपिच ॥ २२ ॥ तन्त्वदाद्धानप्रयोजनेन ॥ २३ ॥ प्रत्याख्यानलद्विस्वमालक्ष्याह ॥ विमान
 इतिसंचित्यचूडालामापयाविपिनावनौ ॥ आगतं दर्शयामासससुराप्सरसंहरिम् ॥ १७ ॥ इन्द्रमभ्यागतं दृष्ट्वापरिवारसमन्वितम् ॥ य
 थावरपूजयामासवनसंस्थः शिखिध्वजः ॥ १८ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ आत्मना किं कृतादूरदभ्यागमकदर्थना ॥ देवराज यथा
 तन्मेप्रसादादकुमर्हसि ॥ १९ ॥ ॥ इन्द्र उवाच ॥ ॥ इमेवयमिहायातास्त्वद्गुणातिशयेनखात् ॥ त्वदिलभेनसूत्रेणखगावनगताइव ॥ २० ॥
 उत्तिष्ठस्वर्गमागच्छतत्र सर्वे त्वदुन्मखाः ॥ त्वद्गुणश्रवणाश्रयः स्थिता देवांगनागणाः ॥ २१ ॥ पादुकागुटिकारवङ्गरसादीदमथापिच ॥
 गृहीत्वा सिद्धमार्गेणस्वीकुरुस्वर्गमंडलम् ॥ २२ ॥ आगत्यविविधाभोगास्त्वयाविबुधसद्मनि ॥ जीवन्मुक्तेनभोक्तव्यास्तेनत्वामहमाग
 तः ॥ २३ ॥ विमानयंतिसंप्राप्तानतिरस्करणैः श्रियम् ॥ नाभिवांछंतिनप्राप्तांवाहशाः साधुसाधवः ॥ २४ ॥ अविप्रमागतेनावसुखंवि
 हरतात्वया ॥ स्वर्गः पवित्रतांयातुहरिणोवजगन्नयम् ॥ २५ ॥ ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ ॥ सर्वस्वर्गसमाचारवेद्विदेव ॥ धिनायक ॥ किं
 तुसर्वत्रमेस्वर्गो नियतो न तु कुत्रचित् ॥ २६ ॥ सर्वत्रैव हितुष्यामि सर्वत्रैव रमे प्रभो ॥ अवांछनत्वान्मनसः सर्वज्ञानंदवानहम् ॥ २७ ॥ नि
 यतं किंचिदेकत्र स्थितं स्वर्गकर्मोदशम् ॥ शक्यं तु न जानामि त्वदाज्ञानं करोम्यहम् ॥ २८ ॥ ॥ शक्र उवाच ॥ ॥ साधो विदितवेद्यानां परि
 पूर्णं धियांसमम् ॥ सज्जनाचरितं युक्तं मन्ये भोगोपसेवनम् ॥ २९ ॥

यतीति ॥ २४ ॥ बलिद्वारापालनाय यज्ञांहरणाय च पातालपिहरेर्विहारप्रसिद्धेर्जगन्नयमिति ॥ २५ ॥ स्वर्गसम आचारः सुखविहरणयस्मिस्तथाविधम् ॥ स्वर्गेण समं सुखमा
 चरतीत्यणतवा ॥ सर्वदेशां तथा वेदने हेतुस्त्वयिको विशेष इति चेत्तत्राह ॥ किं त्विति ॥ मदभिमतः स्वर्गो भूमात्मेव स च सर्वत्रैवेति भावः ॥ नियतः परिच्छिन्नः ॥ २६ ॥ पूर्णकामत्वा
 दपि मे सर्वत्र सुखमित्याह ॥ सर्वत्रेति ॥ २७ ॥ ॥ तुच्छस्वर्गस्वर्गकर्मगतुनजानामिनसभावयामि ॥ तथाचासमाव्यविषये आज्ञापनतवैबानुचिंतनतुममतदकरणमपराध इति भावः
 ॥ २८ ॥ पूर्णधिया भोगोपसेवनभोगानुपसेवनचसमम् ॥ तत्रापि भोगोपसेवनसज्जनैः प्रारब्धक्षयायाचरितमतस्तदुक्तमन्येदस्यर्थः ॥ २९ ॥

देवैरेषु बभूवन्मोक्तस्य त्रिगुणमन्त्रिच्छया द्यूतं पूर्णमस्ति येषु क्षत्त्रपवित्तसहस्रं किं नापयाधि अस्य पञ्चाशत्तन्मन्त्राणां जनस्वमन्त्रापयानभेदेषु कर्मणि हरेर
 द्रत्नेन सप्तपद्मपात्रात् ॥ १० ॥ अहमदेव न स्वगमागच्छामि किन्तु नाराज्ये मे निष्ठितं कालेन मागि बलवदरेति बहूणां विषयो जनार्थमागमिष्यामीत्यारायेनार्थोक्त्या शिखि
 कवदति स हि कुम्भोदराकाभिधेयपुनराज्यमागमिच्छां कल्याणमस्ति किमु प्राप्तिवदन्तां धर्मतर्धानमापयौ हरि ॥ ३१ ॥ इदं अर्थाधमागतेन पिश्वशो न युक्तं द्वितीयदेवदम्प
 क्षणादस्य भग्नः ॥ यथा वारिनिधीयते यथा तिष्ठति स्फुरति म्माकुला निमकरफनकर्णोद्भवानि यस्मिन् स पापिषः कृच्छ्रोत्तराशिरेप्यदस्यो भवति तद्वदित्यर्थः ॥ ३१ ॥ इति
 श्रीवाविष्ठमं तात्पर्यं प्रकारानि ५ सप्तोत्तराशतम सर्गः ॥ १०७ ॥ ॥ ९ ॥ इह कोपयतीहार्थीप्यस्य भवमापया ॥ राक्षसाभरयतेनोद्घोनि कष्टपथपाकन

देवेशोक्तवत्येवंतु पूर्णमिव स्थिते त्वये ॥ किमिति नापयास्ये पत्वमिति प्रोक्तवान् हरि ॥ ३० ॥ नाहमप्येव कालेन वदतीति शिखिध्वज ॥
 कल्याणतस्तु कुम्भेति वदन्न तर्धिमापयौ ॥ ३१ ॥ तदेव वदमखिलं त्रिदशे रायुक्तनवक्षणादलभदस्य भग्नं द्वितीयम् ॥ कच्छोलराशिरिव वा
 रिनिधौ प्रशतं वा ते स्फुरन्मकरफेनकर्णोद्भवदम् ॥ ३२ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० ति० पू० चू० शक्रगमननामसमोत्तराशततमः सर्गः
 ॥ १०७ ॥ ॥ ९ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ तां मायां शममानीय ब्रूहालासमर्चितयत् ॥ दिव्याभोगोच्छ्रयानां यद्विपत्तेव
 सुधाधिप ॥ १ ॥ शीतं समसमाभोग एव शक्रसमागमे ॥ असुरं समहेल च कृतवान् व्यावहारिकम् ॥ २ ॥ भूय एव प्रपञ्चेन विभृशाम्भवेव
 सादरम् ॥ रागद्वेषप्रधानेन केन चिद्विहारिणा ॥ ३ ॥ इति संचित्य साराज्यार्विदावभ्युदिते वने ॥ गृहीतमग्नान् रूपकांतामदिकासती
 ॥ ४ ॥ वातेव हति फुल्लादथे मधुराभोदमांसले ॥ संध्याजप्यपरेन पात्नीरसस्य शिखिध्वज ॥ ५ ॥ सतानकलतागोहं नीरद्वै-पुष्पगुच्छकै ॥
 शुद्धांतवनदेविनां प्रविवेश भदान्विता ॥ ६ ॥ तत्र सकल्पिते पुष्पशयने माल्यमालिता ॥ कठे सकल्पितं कान्तं विगमाटा यसां स्थिता ॥ ७ ॥

॥ १ ॥ तार्थिभद्रागमनरूपमाभोगानीय लघुलघु ॥ क्रियते यथा किं यत् ॥ १ ॥ सहाधिकियायप्यत्वात्समेन आकारादिभासमभोगोभूत्वा एव यदस्थिति र्यस्य ॥ अ
 सरं समसांभवे लघुलघु आदिकमर्पयायादिमापुनमुचितं तयादि लघुलघु ॥ १ ॥ अथार्थे एव कार ॥ केन विभृशेन द्वेषप्रधानप्रपञ्चेन गुद्विहारिणा गुद्विषो भवेण ॥ २ ॥
 गृहीतमग्नान् रूपमिति परयाः कठसकलितं कान्तं मिति चतुर्थे लघु ॥ ४ ॥ फुल्लादप्युचितं कलतासपन्नेव ते मलयानिले बह्विधं निनीरद्वै-पुष्पगुच्छकै रपलसितवनदेवीनां शुद्धो
 त्तमसतानकलतागोहं मधुराभोदमांसले ॥ ५ ॥ १ ॥ तथयात्यैर्मांसांश्चात्कलतासमीमापयासकश्चिन्नमनुल्लंघुं बभूव न भग्नान् रूपमग्नानां विधानुदत्तदम्पशः दिव्यजनयोदरा
 पाठानि रूपमस्मत्पापिषमत् एव दम्पशुलाच्छिस्त्वित्यन्तात्कान्तमनोहरतमं विगमिच्छितकैर्यहीतमाशयसंस्थितेत्यभ्य ॥ ७ ॥

जप्याते शिखिष्वजः संध्याजप्यस्थानात कुंजादागत्स्यपदनिकामन्विष्य कल्पलतागोहेमदनिकांतं कटेमनोरमं खिगंचददर्श ॥ ८ ॥ खिगं विशिनष्टि ॥ कुंतलेत्यादिना ॥ मदनिकाकु
तलेस्वकुतलेश्चावलितस्कंधम् ॥ समालब्धलिसम् ॥ शयने आहत्यापरिवर्त्तननिष्येण च पर्याकुलितः शेरवरचूडावधो यस्य स्यत् ॥ ९ ॥ आकुचनादिगुणाकोरेवालावाहुलक्षणे
उपधानके उपवर्हे ससक्तश्रवणादिचतुष्टयस्य ॥ १० ॥ मिथुनस्त्रीपुसद्वहम् ॥ ११ ॥ अगनालग्नसश्लेषस्तच्छलेन अपर्पयत आसजयत् ॥ १२ ॥ परस्परान्धुन्मुरवम् ॥ १३ ॥

आगत्या न्विष्य कुंजात्स्यपददर्श शिखिष्वजः ॥ लतागोहेमदनिकांकं कटे खिगं मनोहरम् ॥ ८ ॥ कुंतलावलितस्कंधं समा लब्धं च चंदनैः ॥ शय
नावृत्तिनिषेपपर्याकुलितशेरवरम् ॥ ९ ॥ हेमामेदिगुणाकारवालावाहुपधानके ॥ संसक्तश्रवणापांगकपोलतलकुंतलम् ॥ १० ॥ मिथु
नंतददर्शमिथः प्रहसिताननम् ॥ अन्योन्यवदनासक्तं च कल्पलतांशुकैः ॥ ११ ॥ आलोलमालयशयनं मदनातुरमाकुलम् ॥ अंग
लग्नच्छलेनालग्नमन्योन्यमर्पयत् ॥ १२ ॥ अभ्युन्मुखं समानंदमुद्दाममदमंथरम् ॥ परस्परहृतं पुष्पैर्वक्षोभ्यापीडितस्तनम् ॥ १३ ॥
तदालोप्याविकारेण चेतसालंतुतोपसः ॥ अहोशुखं स्थितौ खिगावित्याहस शिखिष्वजः ॥ १४ ॥ तिष्ठतांगयथाकामं शुखं खिगौ च यथा
स्थितम् ॥ विप्रं माकरवं भीतावित्युक्ता निर्जंगमसः ॥ १५ ॥ ततो मुहूर्तमात्रेण प्रपंचतमुपेक्षसा ॥ निर्ययौ दर्शयंती स्वरतिफुट्टाकुलं
वपुः ॥ १६ ॥ उपविष्टददर्शनं नृपहेमशिलातले ॥ समाधिसंस्थमेकांतमनाविकसितेक्षणम् ॥ १७ ॥ तं प्रदेशमुपागम्य लज्जावनमिता
नना ॥ तूष्णीमासीत् क्षणं खिनाम्लानामदनिकांगना ॥ १८ ॥ क्षणाच्छिखिष्वजो ध्यानादिरतस्तामुवाच ह ॥ अत्यंतमधुरं वाक्यमिदं
मधुसूत्राधिया ॥ १९ ॥ तन्विकिंशीघ्रमेव त्वं विप्रितानंदमागता ॥ आनंदायैव भूतानियतं ते यानिकानि चित् ॥ २० ॥ भूयस्तोपय तंग
च्छ्रुत्वा तं प्रणयवृत्तिभिः ॥ परस्परं प्रसितस्नेहोदुर्लभो हि जगज्जये ॥ २१ ॥ अहमेतेन चार्थनोद्देशं यामिमामिति ॥ यद्यदिष्टतमं लोके तत्तदे
वं विजानता ॥ २२ ॥ अहं कुंभश्च तन्वंगिवीति रागाविहेतरा ॥ दुर्वासः शापजावाला त्वं यदिच्छसितकुरु ॥ २३ ॥

अविकारेण क्रोधविकारारहितेन ॥ १४ ॥ स्वदर्शनाद्रीतौ तौ प्रतिहे अंगयथाकामं तिष्ठत तिष्ठतम् ॥ अहं विप्रं माकरवदरुक्ता निर्जंगम ॥ १५ ॥ तं मायाप्रपचमुपेक्ष्य उपसृत
त्येति यावत् ॥ रत्याविदसं भोगेन फुल्लविकसितमाकुलं च ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ यानिकानि चित्तसर्वाणीत्यर्थः ॥ २० ॥ परस्परमीप्सितः अकस्मिन् इति यावत् ॥
॥ २१ ॥ विजानता पुंसा यद्यदिष्टतमतत्तदेव त्वाद्दर्शमेव परोपभोग्यमिति ज्ञेयमिति शेषः ॥ २२ ॥ न च त्वदपराधेन मम कुमे अविलभदित्याशयेन ह ॥ अहमिति ॥ त्वं कुभादित
रेति शेषः ॥ अतो यदिच्छसितनिःशकं कुरु ॥ २३ ॥

पणयेभर्तृचिचानुरजनेपेशलाचतुराम ॥ दयितापूर्वदयिताम् ॥ ३८ ॥ माधवेवसर्तुसमुदितोपक्रिर्नो कमलिनीमिव ॥ अथवासमुदितसमृद्धामाविर्भूतांवाभाधवस्यविष्णो पवि
 नीपद्महस्ताश्रयमिव ॥ रामावतारवसनेरामस्यविष्णुभावेमाकूसीतात्वेनभूमितलपविष्टाततोभूमितलासुनरुपगताश्रयमिवरत्नसपुटकालकटितारलश्रयमिवचन्द्रपोनि
 जादयितान्चूडालापरिददर्शपुरोददर्शेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशोनि० पू० अष्टोत्तरशततम सर्गः ॥ १०८ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ दृष्ट्वापृष्ट्वात्रपोष्यानाद्दृष्ट्वा
 सर्वसुविस्मिताः ॥ तुष्टप्रशस्यचूडालामार्गलंभ्यात्रानयन्निशाम् ॥ १ ॥ इदमव्ययमाणम् ॥ ११ ॥ कुमादिह्रिपेणत्वमेवकिमिहासि कियत्कालकिमर्थवाइहमस्मिनिधौतिष्ठसि ॥ य
 ताददर्शानवधांगीपुनःप्रणयपेशलाम् ॥ कांतामदनिकामेवचूडालादयितांस्थिताम् ॥ ३८ ॥ समुदितमिवमाधवपद्मिनीमुपगता
 मिवभूमितलाच्छ्रियम् ॥ प्रकटितामिवरत्नसमुद्रकाल्परिददर्शानिजादयितांनृपः ॥ ३९ ॥ ॥ इत्यापूर्वा० वा० दे० मो० नि० पू० चू०
 चूडालास्वरूपदर्शनं नाम अष्टोत्तरशततमः सर्गः ॥ १०८ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ अथतांदयितांहृष्टाविस्मयोऽफ्रुहृष्टा
 चनः ॥ शिखिध्वजउवाचेदमाश्रयकुलयागिरा ॥ १ ॥ कात्वमुत्पलपत्राक्षिकुतःप्राप्तासिमुंदरि ॥ किमिहासि कियत्कालं किमर्थमिह
 तिष्ठसि ॥ २ ॥ अंगेनव्यवहारेणस्मितेनानुनयेनच ॥ ममजायाविलासेनतत्कलेवोपलक्ष्यसे ॥ ३ ॥ चूडालोवाच ॥ एवमेवप्रभो
 विद्धिचूडालास्मिन्संशयः ॥ अकृत्रिमेणदेहेनलब्धोऽस्यवमयास्वयम् ॥ ४ ॥ कुंभादिदेहनिर्माणैस्त्वांवाधयितुमेवमे ॥ प्रपंचः शतशो
 खत्वमिहयातोवनांतरे ॥ ५ ॥ चदाराज्यंपरित्यज्यमोहेनतपसेवनम् ॥ त्वमागास्तस्यत्येवत्वद्वोधायाहमुद्यता ॥ ६ ॥ अनेनकुंभदेहेन
 मयैवत्वंविबोधितः ॥ कुंभादिदेहनिर्माणंत्वांवाधयितुमेवमे ॥ ७ ॥ माययानतुकुंभादिकंचित्सत्यंमहीपते ॥ अथोविदितवेद्यस्त्वंध्या
 ननैतदखंडितम् ॥ ८ ॥ सर्वपश्यसितत्वज्ञध्यानेनाश्ववलोकय ॥ अथचूडालयेत्युक्तोवद्वापरिकरंनृपः ॥ ९ ॥ आत्मोदंतंविशेषेणध्याने
 नामलभैक्षत ॥ अंभिराज्यपरित्यागाच्चूडालादर्शनावधि ॥ १० ॥ सर्वमुहूर्तध्यानेनचात्मोदंतंदर्शयः ॥ आराज्यसंपरित्यागाद्वर्तमा
 नक्षणक्रमम् ॥ ११ ॥

यपिकुंभस्थितिकालप्रमाणजानात्येवतथाप्यस्यावेपां

तेरेणकुभागमनाप्यागपिस्थितिसंभावनाकियत्कालमितिप्रश्नः ॥ २ ॥ अंगेनअवयवसंस्थानेनतच्चेष्टालक्षणव्यवहारेणअनुनयेनप्रेमवाक्प्रवधशैल्याममजायायाश्वूडालाया
 पसिद्धेनविलासेनतस्याकलामूर्तिरिवउपलक्ष्यसेदृश्यसे ॥ ३ ॥ अकृत्रिमेणसहजेन ॥ ४ ॥ ५ ॥ तस्यश्रुतितदाप्रभुत्वेव ॥ ६ ॥ ७ ॥ सत्यमकाल्पनिकम् ॥ ध्यानेनप्रागुक्त
 योगधारणया ॥ ८ ॥ पश्यसिदृश्यसि ॥ परिकरतादृशधारणानुकूलासनादि ॥ ९ ॥ अंभिउपरि ॥ १० ॥ आवर्त्तमानक्षणाक्रममितिअत्राप्याडनुकल्प्यते ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ पुलकोष्ठसतगतगीवाहृषिषायप्रसायशालिलिगेतिप्रेषणन्वय ॥ गलदगच्छिर्भाषयवम् ॥ अस्याश्चिन्त्याविशेषणानि ॥ १३ ॥ आवाशब्देनाभाभिष्यक्तपरस्परानुरा
 गलक्षणस्यापिभाव ॥ योयादशोनावाशमयोऽपरप्रधानवक्ष्यगगारसोऽपभूषणवास्तुकिजिष्णुभिर्गणितुनशक्यतइत्यन्वय ॥ १४ ॥ द्विविधोऽपद्रस्यार्बभायाभिबभिल
 सद्रूपेकआद्रयशक्तमिष ॥ १५ ॥ शैलीदृकभिलासमुत्कीर्णपरस्परालिङ्गितमूर्तीद्वयश्लिष्टीभित्तौधिरभासाय ॥ १६ ॥ आनवातिशयेनमनसोजडीभाबेनतस्मिन्नाव्यजक
 णिगारानाकायूयद्वयोपरी ॥ १७ ॥ छस्तेलौचनस्यैवहीरोर्बनसोऽकीभावादेवश्लिष्टीस्थितलोषमयथास्यात्तथाआसाय ॥ प्रणयपेशलमयास्यात्तथाकर्ताप्रतिउधावे
 सर्वमालोषयभुपालोविररामसमाधित ॥ समाधिविरतोऽर्धविकसिनयनांबुज ॥ १८ ॥ विसार्यतरसावाहूपुलकोज्ज्वलतांगतौ ॥
 गलदगघनक्षेहमुच्चद्वाप्यस्रुहस्तदहम् ॥ १९ ॥ आलिङ्गचिरकांतानकुलोनकुलीभिव ॥ तयोरालिङ्गितस्मिन्प्रभावावभूवय ॥
 ॥ १५ ॥ नसवास्तुकिजिह्वाभिर्वकुहर्षेणशप्यते ॥ दिविस्थाविवपकेनरुताविवभिलत्तनू ॥ १५ ॥ शैलाविवसमुत्कीर्णीश्लयवाक्ता
 चिरप्रियौ ॥ मुहूर्तनागलहर्भजलौपुलकपीवरौ ॥ १६ ॥ बाहूविश्लयतामीयन्निन्यतुत्कीर्णशनेप्रियौ ॥ अमृतापूर्णद्वयौसशून्यद्वयो
 पर्मा ॥ १७ ॥ उन्मुक्तमुजभासांतावलक्षस्थितलोचनम् ॥ पनानदक्षणास्थित्वातूर्ण्यप्रणयपेशलम् ॥ १८ ॥ कर्ताचिबुकसलभकर
 प्रोवाचमुपति ॥ अत्यंतमधुरश्चिन्ध कातस्वकुल्योपिताम् ॥ १९ ॥ पुण्यश्रवतिनिष्यदस्वाढुनामाश्रुतादपि ॥ कियत्प्रमाणस्तन्वया
 ल्वयायाल्लडुमुन्धया ॥ २० ॥ अनुभूतश्रिरक्षेत्रशमत्तुर्यनदाकण ॥ एवंदुत्तरातस्मात्ससारकुहरादहम् ॥ २१ ॥ उत्तारितोययाबुद्ध्या
 साहिकेनोपमीयते ॥ अरयतीशचीर्गरीगायत्रीश्रीसरस्वती ॥ २२ ॥ समस्तापेलववायतेतवतन्म्यागणश्रिया ॥ धीश्रीकातिक्षमा
 मैत्रिकरुणायास्तुसुदरि ॥ २३ ॥ कर्तात्साकारकर्तासुप्रयमेवाभिलक्ष्यसे ॥ प्रेरणाध्ववसायेनत्वयाहमवयोधित ॥ २४ ॥ केनप्रत्यु
 पकरणपरितुष्यतिमेन ॥ मोहादनादिगहनादनतगहनादपि ॥ २५ ॥ पतितव्यवसायिन्यस्तारयतिकुलश्रिय ॥ शास्त्रार्थगुरुमन्त्रादि
 तयानोत्तारणक्षमम् ॥ २६ ॥

निप्रेषणन्वय ॥ १८ ॥ १ ॥ रतिनिष्यदेनुरागरसोऽस्यतमापुर्वादिविशेषणचणुदयविशिटकियत्प्रमाणोविस्तीर्णइतिभावत् ॥ २० ॥ भनुर्येनपुरुषयायसिद्धिप्रयोजनेनहेतुना
 ॥ २१ ॥ यथाभद्रक्षेद्रुद्ध्या ॥ सापुष्टि ॥ २२ ॥ धीश्रीस्यायारक्षकभ्याआकारेणहीनर्षेणकर्तासुप्रयामिषाऽभिलक्ष्यसेतिप्रेषणा
 न्वय ॥ २३ ॥ २४ ॥ कृष्णार्थास्तवनकेनप्रत्युपकरणपरितुष्यति ॥ येनतुष्यतिनादराभ्यस्तुपकारादुर्लभइतिभावत् ॥ २५ ॥ शास्त्रार्थस्यादिरतिशयोक्तिभरसाधर्मा ॥ २६ ॥

॥ २७ ॥ २८ ॥ निरिच्छाया कतकृत्याया स्तेप्रत्युपकारेऽहमसमर्थ इत्याह ॥ निरिच्छाया इति ॥ २९ ॥ कुलांगनां मन्येत्तामिति शेषः ॥ लोके प्रसिद्धा सर्वा कुलांगनास्त्वया धुना जिता इति शेषः ॥ ३० ॥ नारीणां सौजन्यादिगुणोत्कर्षं चार्मुप्रथमव्यपदेशयामाविव्यसि ॥ ३१ ॥ स्वापेक्षया गुणजा लैरतिशायिनीत्वानिर्मितवतो धातुर्विषये प्रकुपिता इ

यथैताः स्नेहशालिन्यो भर्तृणां कुलयोषितः ॥ सखा भ्राता सुहृद्व्यो गुरुर्मित्रं धनं सुखम् ॥ २७ ॥ शास्त्रमाच्यत नं दासः सर्वं भर्तुः कुलांगनाः सर्वदा सर्ववर्त्तने पूजनीयाः कुलांगनाः ॥ २८ ॥ लोकद्वयसुखं सम्पदमसर्वं चासुप्रतिष्ठितम् ॥ निरिच्छायाः प्रयातायाः पारं संसारवारिधेः ॥ २९ ॥ कथमस्योपकारस्य करिष्येते प्रतिक्रियाः ॥ मन्ये कुलांगनां लोके लोके सर्वास्त्वया धुना ॥ ३० ॥ नारी सौजन्यचर्चा सुव्यपदेश्या भविष्यसि ॥ त्वानिर्मितवतो धातुर्गुणजालातिशायिनीम् ॥ ३१ ॥ मन्ये प्रकुपितानूनमरुंधत्यादिकाः स्त्रियः ॥ सती त्वं रूपसौजन्यगुणरत्नसमुद्भिके ॥ ३२ ॥ एहि मे त्वद्वृणोत्कस्य पुनरालिंगनं कुरु ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ इत्युक्त्वा मृगशावाक्षी चूडालां तां शिखिध्वजः ॥ ३३ ॥ आलिङ्गिगुणगण्डिन कुलो न कुलीमिव ॥ चूडालोवाच ॥ देवशुष्कक्रिया जालपरे लव्या कुलात्मनि ॥ ३४ ॥ भूयो भूयो भ्रमहं त्वदर्थदुःखिता भवम् ॥ तन त्वदवबोधामास्वाथ एवोपपादितः ॥ ३५ ॥ मया तदञ्च किं देव करोषि मम गौरवम् ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ त्वया यथा वरारोहे स्वार्थः संप्राप्यते शुभः ॥ ३६ ॥ तमिदानीं तथा सर्वाः साधयन्तु कुलांगनाः ॥ बुध्यसे कान्तविश्रांतो जगज्जालतटे विभो ॥ ३७ ॥ अद्य तं प्राक्तनं किंचिन्मोहं समनुपश्यसि ॥ इदं करोमि न दंतु प्राप्नोमि दमिति स्थितिम् ॥ ३८ ॥ अंतर्हससि तां कच्चिदशापेलवतां धियः ॥ तास्तुच्छलव्या कलनास्ताः संकल्पकुक्कल्पनाः ॥ ३९ ॥ त्वयि नाद्यावलोक्यते देवव्योम्नि विपर्वताः ॥ किं त्वमद्यां गसंपन्नः किं निष्ठोसि किमीहसि ॥ ४० ॥ कथं पश्यसि पाश्चात्यदेहचेष्टाक्रमं विभो ॥ शिखिध्वज उवाच ॥ पूर्णनीलाब्जमालासारविलोचने ॥ ४१ ॥

लव्यव ॥ त्वमेव सतीपतिव्रता ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ साधयति न शक्नवतीत्यर्थः ॥ जगद्वृक्षेणस्य जालस्य तटे परावधौ विश्रांतः सलत्त्वतो बुध्यसे कच्चिदिति व्यवहितेनाच्ययः ॥ ३७ ॥ तत्रात्कनं पयोव्रतोपवासादिमोहकिंचित्तुच्छसमनुपश्यसि कच्चित् ॥ ३८ ॥ धियः अपक्वदशयापेलवतां कोमलताम् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ कथं कीदृशार्कसत्यमुत न तुच्छमित्यर्थः ॥ सुमनोभिः पूर्णनीलाब्जमालासरतः सादृश्यादनुसरतस्तथा विधेविलोचने यस्यास्तथा विधेहे चूडाले ॥ ४१ ॥

१ मन्ये कुलांगनां लोके जिता सर्वा इत्यपि पाठो दृश्यते परतुनापटीकाकारसमतदिति भाति

[illegible]

५४ भाव ॥ ४१ ॥ ४४ ॥ अथ द्रव्य कोषका ॥ इतरात्कारणम् ॥ ४५ ॥ सत्यमवधिगतवस्तु ॥ तेजोर्ध्वत्वात्प्राद्विषयवत्त्वाद्द्विषयानेन प्रज्ञावपत्तिनेन च न भोगमविचार
 कावकारावतापन ॥ ४६ ॥ जगत् सर्वद्वेषम्यनिरस्य सामान्यतासि ॥ विगताशयानि मनस्क ॥ ४७ ॥ हेतुनिघने ॥ सर्वत्र तेन द्विषात्सतीनामनमिषमनयस्यादतिप्युत्सवा
 र्थमनन्दस्य ॥ अथ सत्यसत्यसत्त्वनिघाटक्षणमनसदृशकुल्यशीटाभानास्तीत्यर्थ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ शतवारम्भानामधीशो विभक्तयस्तु वर्यनस्त ॥ यत्न स्वकृपनिष्ठा
 यावत्संपुत्त ॥ निरशाभिषासनाधीत्यस्य ॥ ५० ॥ ५१ ॥ इदरावतद्विषयनिषिध्यत इति यतिष्य ॥ कर्मणि यद् ॥ न न जानाति ॥ ५२ ॥ कश्चाच्चिदभ्युधानकाते ॥ नत
 दास ५२ ॥ ५३ ॥ अथ काव्यानिषादयेर्दोषादीनामप्युत्पत्त्यादिर ॥ आनासिद्धनव्यतयप्ररोध ॥ ५४ ॥

धारयिष्यामि हृदि स मतास्मीति यावत् ॥ गलितमिष्टदृच्छातद्विषयजातयस्मात्तथा विधेन इष्टपहणमनिष्टस्याप्युपलक्षम् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ आहर्तुमाचरितुम् ॥ ५७ ॥ एषणरा
ज्यगोगाग्रपेक्षणम् ॥ ५८ ॥ तत्रोपपत्तिमाह ॥ यदिति ॥ यद्यस्मात्कारणाध्याणानाचक्षुरादीनामुत्प्राणस्य च स्वोचितविषयानेषणे सत्यत्र परमात्मनिकोतिशयः ॥ न
चाज्ञानात्प्रवृत्तविद्येत. करणदेहेन्द्रियादितादात्म्याध्यासोस्ति येनेन्द्रियाणां विषयभोगाभ्यासेन मालिन्ये आत्मनोऽपि मालिन्यप्रसक्तिः ॥ निष्क्रियासगचिन्मात्रमूर्तोहितत्वं वि
तर्को भोगानभ्यसेत कश्चिदित्यर्थः ॥ अस्त्येवैककरणपदव्यत्ययश्रद्धादसः ॥ तस्मात्तद्व्यभोगमात्रेण तदभ्यासव्यसनमालिन्याप्रसक्तद्वेगादौ तद्वेगाते मध्येन दनराले च यं

तदेव धारयिष्यामि प्रतिविंबं यथा मणिः ॥ चेतसा गलिते हेन यथा प्रासमर्निदितम् ॥ ५५ ॥ नस्तौमिनच निदामि यदि दृच्छासि तदा चर ॥
॥ चूडालोवाच ॥ ॥ यद्येवं तन्महाबाहो समाकर्णय मन्मतम् ॥ ५६ ॥ आकर्षय जीवन्मुक्तात्संस्तदेवाहर्तुमर्हसि ॥ सर्वत्रैकयाव बोधेन
मौर्ख्यक्षयभुवान्विताः ॥ ५७ ॥ निरिच्छास्तावदाकाशविशदाः संस्थिता वयम् ॥ यादृगेषणमस्माकं तादृशं तदनेषणम् ॥ ५८ ॥ यस्मा
णानैषणकोञ्चिन्मात्रोभ्यसते हि कः ॥ तस्मादाद्यंतमध्ये पुयेव यं पुरुषोत्तम ॥ ५९ ॥ शेषमेकं परित्यज्य त एव मे स्थिता वयम् ॥ राज्येन
सांप्रतेनेमं कालं नीत्वा क्रमेण वै ॥ ६० ॥ विदेहतां प्रयास्यामः प्रभो कालेन केन चित् ॥ ॥ शिखि ध्वज उवाच ॥ ॥ वयमाद्यंतमध्ये पुराजानो राजसत्तम ॥ ६१ ॥
दृशास्तरलेव द ॥ ६१ ॥ शेषमेकं परित्यज्य तिष्ठामः कथमेव वा ॥ ॥ चूडालोवाच ॥ ॥ वयमाद्यंतमध्ये पुराजानो राजसत्तम ॥ ६२ ॥
मोहमेकं परित्यज्य भवामः पुनरेव ते ॥ स्वएव नगरे राजा भवत्वं स्वासने स्थितः ॥ ६३ ॥ ललामो ननु कानां महिषी ते भवाभ्यहम् ॥ स नृ
पामत्तवास्तव्या नृत्यन् वनवंगना ॥ ६४ ॥ सपताका ध्वनन्तूर्या पुष्पप्रकरिणी पुरी ॥ लसद्दृश्या समंजस्यारण्येषु पालिमालया ॥ ६५ ॥
मधुमासलतालक्ष्म्या चिराद्भवतु सा सम ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ इति चूडालया प्रोक्तो विहस्य स शिखि ध्वजः ॥ प्रावाच मधुरं वाक्य
मक्षुब्धं विगतज्वरः ॥ ६६ ॥ एवं चेत्तद्विशालाक्षि स्वायत्तानखिविष्टपे ॥ सिद्धभोगाश्चि यस्तानुनिवसांमि न किंप्रिये ॥ ६७ ॥

ये यस्तथावासेत तस्मात्तथा एव प्रारब्धशेषमेकभोगेन परित्यज्य पयित्वा स्थितानतु किंचिदन्यथाभूता अन्ये वा भविष्याम इत्यर्थः ॥ ५९ ॥ इममायुः शेषरूपं कालम् ॥ ६० ॥
तस्मादाद्यंतमध्ये पितृमपि सभावयस्तजिज्ञासमानो राजापृच्छति ॥ वयमिति ॥ ६१ ॥ तदभिप्रायानुसारेणैव चूडालोऽपि तदर्थं वर्णयति ॥ वयमिति ॥ ६२ ॥
तत्र शेषाद्व्यस्यार्थान्तरमाह ॥ मोहमिति ॥ ६३ ॥ कानां नाम तः पुरस्त्रीणाललामो भूषणभूता भवामि भविष्यामि ॥ मत्तादृष्टा वास्तव्याः पुरवासिनो यस्याम् ॥ एतदादीनि पुरी
विशेषणानि मधुमासलतालक्ष्म्यासाभ्योपपादकानि ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ यद्विनेमया सह भोगेच्छास्ति तर्हि देहेण प्रार्थिता दिव्यभोगा एव भुज्यंता किमानुषैरतिराजाह ॥
एव चेदिति ॥ ६७ ॥

॥ ८॥ १० धिपुनद्वे ॥ १ ॥ ११ ॥ यथासंस्थानयथास्थितम् ॥ ७८ ॥ विरस्यस्योपाधीनकायापस्यो ॥ ७९ ॥ दिनाधारसायसध्याम् ॥ सायसध्यासमास्कराभिमुक्तं
दिनाधारता ॥ परस्परसिद्धभागापस्योत्तराधिविनिवाहनात्यारुन्तरी ॥ ८० ॥ ७९ ॥ तत्परस्परानुभवासिद्धभोगभोगसुखस्वयमप्यपक्षकषिटासर्गपयसास्तयाआश

चूढांवाच ॥ ॥ नराजन्ममंगेगुवाछानापिभूतिपु ॥ स्वभावस्यवशादेवयथाप्राप्तेनमेस्थिति ॥ ६८ ॥ नसुखायममस्वर्गोनरा
ज्यन्तापचक्रिया ॥ यथास्थितमविदुष्यतिष्ठाभिखस्यचंपिता ॥ ६९ ॥ इदसुखमिदनेतिभिभुनेक्षयभागे ॥ सममेवपदेशातेतिष्ठाभी
हययास्तुतम् ॥ ७० ॥ ॥ शिखिध्वजउवाच ॥ ॥ युक्तमुक्तविशालासित्वयेतस्ममयाधिया ॥ कोवाय किलराज्यस्यग्रहेत्यागोपिवाभ
वंत ॥ ७१ ॥ सुखदुःखदशांचितात्यक्काविगतमत्सरम् ॥ यथार्जस्थानमवेमौतिष्ठाव स्वस्वतांगतौ ॥ ७२ ॥ इतितत्रकथालापकयनेन
तयादयो ॥ कातयाश्रितपत्यवासरस्तनुतांययौ ॥ ७३ ॥ अयोरयायदिनाचारययाप्राप्तमनिर्दिता ॥ सोत्कठावप्यनुक्तौचक्रतु
कायरेविता ॥ ७४ ॥ स्वगसिद्धिभनाहृत्यतस्यतु पूर्णचंतसौ ॥ एकस्मिन्नेवशयनेतस्तं प्रणयचंपितै ॥ साप्यतीयापरजनीतयोर्जीवहि
मुक्तयो ॥ ७५ ॥ तद्गंगमोक्षसुखमुत्तमया स्वयमभाशसतां प्रणयवाक्यविलासगर्भम् ॥ उत्कठांप्रणयिनोर्धिष्यमानवतीदीर्घामुह
तवदसौरजनीजगाम ॥ ७६ ॥ ॥ इ०वा०वा०दे०भो०ति०पु०चू०चूढालाप्रकटीकरणामनवाधिकशततम सर्ग ॥ १०९ ॥
श्रावस्तिष्ठउवाच ॥ ॥ तत समुदितसूर्यवितमस्यवरस्थिते ॥ ममुद्रकादिवजगन्मणौतस्मिन्विनिर्गते ॥ १ ॥ विकसत्यकणोपातेचक्षु
र्वावाभुजाकरे ॥ आचारंखिवलकपुत्रस्तत्त्वकरदिमपु ॥ २ ॥ दपतीतौसमुद्रयायकृतसध्याकर्मौस्थितौ ॥ पञ्चासनेदृदृक्षिंधकतौका
चनरदर ॥ ३ ॥ अयोरयायानचूढालारत्नकुम्भपुर स्थितम् ॥ कातासकलयामासपूर्णमवाधिवारिसि ॥ ४ ॥ तेनमगलकुम्भेनतपूर्वा
भिमुक्तंस्थितम् ॥ सायार्जभारमेकानेस्तरान्यभिपिचसा ॥ ५ ॥

समा कथयतेसयोर्धिष्यमुक्तठानोत्कठानामानयतीपापयतीरजनीदीपापिपुष्टलक्षणासत्यम् ॥ १०९ ॥ ॥ इ०वा०ति०पु०चू०नवोत्तराशानम सग ॥ १०९ ॥
सदृशरूपभेद्येनभवेनस्युत्तराश ॥ तैरल्लासुविरारण्यविभुक्तविनिवर्त्यते ॥ १ ॥ समुद्रकास्तमुहतेजगद्यकाराकमणविहसमुदितेसूर्यवितमस्यवरस्थितेसति ॥ २ ॥ जना
नारदय्यादिभिरुपनिषाकाकारिष्वसिभिर्भ ॥ २ ॥ २ ॥ समाधिवारादिभिरूर्ध्वपुर स्थितरत्नकुम्भपुराज्याभिधेकायसकलययागास ॥ ३ ॥ नराजगम् ॥ ५ ॥

सकल्पमात्रेणोपगतस्वयोन्यविष्टरेसिंहासने ॥ ६ ॥ मौनमुनियोग्यमिदं शांतेज उत्सृज्य शासनयोग्यमिद्रादीनां तेजोभर्तुमर्हसि ॥ ७ ॥ ८ ॥ पट्टाभिषेकाभावात्तीहारप
 दद्वारपालस्थानतत्राविनयात्तिष्ठतीम् ॥ देवीपदेकताभिषेकास्थाने ॥ ९ ॥ १० ॥ योगसिद्ध्या तव सत्यसकल्यात्स भवम् ॥ भूषणालकारशस्त्रास्त्रादिभिर्महाविभववद्गङ्गाहिणी
 संकलयोपगतैर्हमेस्वभिषिक्तं स्वविष्टरे ॥ स्थितं प्रोवाच तन्वीसा चूडालादेव रूपिणी ॥ ६ ॥ केवलं मौनमुत्सृज्य तेजः शांतमिदं प्रभो ॥ अथा
 नां लोकपालानां तेजस्वभर्तुमर्हसि ॥ ७ ॥ चूडालयेति संप्रोक्तो वने राजा शिखिध्वजः ॥ वदन्नेवं करोमीति महाराजत्वमाययौ ॥ ८ ॥ अ
 थ प्रतीहारपदेति पृथगीमाहमानिनीम् ॥ अद्य देवीपदे राज्ञीत्वां करोम्यभिषेकिनीम् ॥ ९ ॥ इत्युक्त्वा सरसि स्नाप्य महादेवीपदे तथा ॥ अभि
 षिक्तं पृष्ठपङ्कत्वा सतामाह निजां प्रियाम् ॥ १० ॥ प्रियेकमलपञ्चाक्षि क्षणात्संकल्पसंभवम् ॥ महाविभवमुदामसैन्यमाहर्तुमर्हसि ॥ ११ ॥
 इति कांतवचः श्रुत्वा चूडालावरवर्णिनी ॥ सैन्यं संकल्पयामास प्रावृद्धयनमिवोद्भटम् ॥ १२ ॥ सैन्यं ददृश तुस्तौ वाजिवारणसंकुलम् ॥
 पताकापूरिताकाशं नीरंध्रीकृतकाननम् ॥ १३ ॥ तुर्यारवध्वनच्छैलगुहागहनकोटरस्य ॥ मौलिरत्नमहोद्योतविचूर्णिततमः पटम् ॥ १४ ॥
 तत्र गंधद्विपवरेकृतपार्थिवमंडले ॥ रक्षिते दृष्टसामंतैराख्यौ नृपदंपती ॥ १५ ॥ ततः शिखिध्वजो राजामहिष्यासममिष्टया ॥ पदातिरथ
 संवाधं कर्षन्ति बलवत्तम् ॥ १६ ॥ चचालाचलचालिन्यसेनया सततो वनात् ॥ भिदन्निवरसाशैलं वात्यवेवाशुभौमया ॥ १७ ॥ त
 स्मान्महेशैले द्राक्ष्य लिखितः समहीपतिः ॥ पथि पश्यन्निरीन्दे शान्मदीर्घान्मान्मज्जगत्तान् ॥ १८ ॥ दर्शयन्स्वप्रियायास्तमास वृत्तांतसंचय
 म् ॥ प्रागल्भ्येनैव कालेन स्वां पुरीं स्वर्गशोभनाम् ॥ १९ ॥ तत्र ते तस्य सामन्तास्तदागमनमाहताः ॥ विविदुर्जयशब्देन निर्जन्मश्चोदिताश
 याः ॥ २० ॥ एकतां संप्रयातेन तारतूर्यानिनादिना ॥ बलद्वयेन तेनासौ विवेश नगरं नृपः ॥ २१ ॥ लाजपुष्पांजलिवातैरावृष्टः पौरयोषिता
 म् ॥ वणिभमार्गमसौ पश्यन् परं परमनुत्तमम् ॥ २२ ॥

परिभाषैरुद्धामम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ नीरंध्रीकृतं निरवकाशीकृतं काननं येन ॥ १३ ॥ तुर्यारवैः प्रतिध्वनंतः शैलगुहागहनकोटरा यस्य ॥ १४ ॥ यन्मदगंधमन्ये द्विपानसहते संगंध
 द्विपः ॥ १५ ॥ बलसैन्यम् ॥ १६ ॥ भौमया भूस्थया ॥ १७ ॥ १८ ॥ तत्राकनमात्मनः स्वस्य प्राङ्गुणान्मार्गान्मार्गान् जानपदैः सह वृत्तांतसंचयम् ॥ १९ ॥ सामन्तास्त
 तद्देशाधिपत्ये निरूपिता मन्त्रिणः ॥ उदिताशया सौत्कटः ॥ २० ॥ २१ ॥ लाजाजलीनां पुष्पाजलीना च वतैः ॥ परपरमुत्तरोत्तरम् ॥ २२ ॥

भोगमोक्षमयस्तत्पुत्रः ॥ ३ ॥ शिखिध्वजस्य प्रसिद्धेन सर्वत्यागकर्मेणैव कचोपि यथा बोधमवाप्तवान्स्थितात्मपिबुध्यस्व ॥ ४ ॥ समासेन सांकर्येन ॥ ५ ॥ ६ ॥ बालभावा-
 त्पुत्रीर्णा निर्गता यौवनप्राप्तमात्र इति यावत् ॥ पदपदार्थज्ञः सर्वविद्यास्थानेषु निष्णातस्तत्र प्रसिद्धा कथमोचरपदपदार्थज्ञश्च ॥ ७ ॥ जीवएव तन्तुं रिवस्त्वं धसहस्रकरो यस्य तथा वि-
 धेन जनुनामादशेन ॥ ८ ॥ उड्यते शीघ्रनिर्गम्यत इति यावत् ॥ अतिवैराध्यदाढ्या च यत्कविषये पश्चात्तापो द्वे गरीहितं यथा स्यात्तथा कृतेन सर्वत्यागेन ॥ ९ ॥ १० ॥ महारायाः

यथा शिखिध्वजो राज्यं कृतवानेव भीदशम् ॥ रामव्यवहरन् राज्ये भोगमोक्षमयो भव ॥ ३ ॥ शिखिध्वजक्रमेणैव यथा बोधमवाप्तवान्
 न ॥ कचो बृहस्पतेः पुत्रस्तथा बुध्यस्व राघव ॥ ४ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ बृहस्पतेर्भगवतः पुत्रोऽसौ भगवान्कचः ॥ यथा प्रबुद्धो भगवन्स-
 मासेन तथा वद ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ शृणुराजन्कथां श्रीमाञ्छिखिध्वजवदेव सः ॥ प्रबोधं परमं यातो देवदेशिकजः कचः
 ॥ ६ ॥ बालभावात्समुत्तीर्णः संसारोत्तरणोन्मुखः ॥ कचः पदपदार्थज्ञो बृहस्पतिमभाषत ॥ ७ ॥ ॥ कच उवाच ॥ ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञ
 कथं संस्तुतिपुंजरत् ॥ अस्मान्निर्गम्यते ब्रूहि जंतुना जीवतंतुना ॥ ८ ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ अनर्थमकरागारादस्मात्संसारसागरा-
 त् ॥ उड्यते निरुद्धे गं सर्वत्यागेन पुत्रक ॥ ९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ इत्याकर्ण्य कचो वाक्यं पितुः परमपावनम् ॥ सर्वमेव परित्यज्य
 जगामैकांतकाननम् ॥ १० ॥ ॥ बृहस्पतेस्तद्गमनं नो द्वेगाय वभूवह ॥ संयोगे च वियोगे च महान्तो हि महाशयाः ॥ ११ ॥ ॥ अथ वर्षेषु जातेषु
 त्रिषु पंचसु सोनप ॥ पुनः प्राप महारण्ये कस्मिंश्चित्पितरं कचः ॥ १२ ॥ ॥ परिपूज्या भिवाद्यैर्न समातिंगितपुत्रकम् ॥ अष्टच्छद्वावपतिर्दिवमुद्ययौ ॥ १५ ॥ ॥ गतेन
 सकचः कांतया गिरा ॥ १३ ॥ ॥ कच उवाच ॥ ॥ अद्येदमष्टमं वर्षं सर्वत्यागः कृतो मया ॥ तथापि तात विश्रान्तिनाधिगच्छाम्यनिदिता-
 म् ॥ १४ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ एवमात्तं वचस्तस्मिन्कचो वदति कानने ॥ सर्वमेव त्यजेत्पुंकावावपतिर्दिवमुद्ययौ ॥ १५ ॥ ॥ गतेन
 स्मिन्कचो देहाद्वल्कलाद्यप्यथा त्यजत् ॥ गते ह्यन्तर्कान्तरेण शरद्दोषासमो भवत् ॥ १६ ॥ ॥ पुनर्बर्षत्रयेणैव कस्मिंश्चित्काननांतरे ॥ तस्या
 जांबुदवर्षादिशरदीवनभस्तलम् ॥ १७ ॥

मेरुवत्स्थिराशयाः ॥ ११ ॥ त्रिषु पंचसु च वर्षेषु अष्टास्वित्यर्थः ॥ तच्चित्तपरिपाकतारतम्यं विज्ञाय रोषं त्याज्यपितुमागर्तपितरं प्रापेत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ दिवमाकाशम्
 ॥ १५ ॥ गते द्विति ॥ सन्निहितसूर्यादयः कालिकशरद्दोषो नित्यावत् ॥ १६ ॥ पुनरित्याद्यर्थमुत्तरश्लोके दूयमानमना इत्यतः प्राप्यो ज्यम् ॥ कथंच शरद्दोषासमो भवन्तत्राह ॥
 तत्याजेति ॥ कचिद्विरिगुहाश्रयेणांबुदवर्षादितत्याजपरिजहार ॥ १७ ॥

राददीनुकविहिमेतुप्राप्तएवयुगानमनाएवपुनर्नर्पययेकस्मिन्वित्ताननातेरमेवपितरगुरुभागतयाय ॥ १८ ॥ १९ ॥ वेणुलतावह ॥ आदिपदात्कमंडलुहस्यजिनापति
 ॥ २० ॥ २१ ॥ अयिपयअचिष्टमाय ॥ २२ ॥ यवनवेदनदृष्टयान् ॥ चित्तस्यस्थान्मेपणधिराराख्यायाऽभाकचित्तास्थानेभपयचनादिनिभाष ॥ पितरपियाययोर्धनितनानिनिपा
 यत ॥ २३ ॥ ननुप्रपुराहाहस्तुलाभादिमवेदेद्विधयधियत्तयागोषचित्तत्यागसेस्यतितभाह ॥ पदार्थेति ॥ तदेतत्पदार्थवदेद्देहादिकचित्तस्यकमाधिसस्यादित्यनिर्णयदानागस्क
 चित्तनिलयनापराधयन्महार्हादिप्यर्थाकित्सकामित्यागास्यनोचितदत्तार्थ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ चित्तविहसोक्षिणाचित्तपुण्यकुलजानतोजीवमुत्तजना ॥ २८ ॥ हेप्रया
 उवासेकोदिगतेपुरातश्चन्यवपुश्चसन् ॥ दूयमानमनाप्रापतमेवपितरगुरुम् ॥ २९ ॥ कृतपूजाकर्मोभतत्पासमालिगितपुत्रकम् ॥ अ
 पृच्छत्सपचाभूयस्वेदगदयागिरा ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ कचउवाच ॥ तातसर्वपरित्यक्तकयावेणुलतायपि ॥ तथापिनास्तिविश्रांतिस्वपदे
 ऽकिंरान्महम् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥
 ॥ २१ ॥ ॥ श्रावसिपुत्रवाच ॥ इत्युक्त्वावाक्पुतिपुत्रपुत्रतरसान् ॥ अन्विषेपकचश्चेत्तपरित्यक्तुमस्तिन्नर्था ॥ २२ ॥ चित्तयन्
 प्यसोचितनयदावेदकानने ॥ तदास्मिन्तयाभासधियैवपितरययो ॥ २३ ॥ पदार्थवददेहादिनचित्तमिक्तिकथ्यते ॥ तदेतत्किंक्वाप्यर्थ
 निरागस्कत्वजान्महम् ॥ २४ ॥ पितुसकारगच्छामिशानुचित्तमहारिपुम् ॥ भ्रातातत्संस्तजान्माश्रुतत्किंशुान्निवज्वर ॥ २५ ॥ ॥ श्री
 वसिष्ठउवाच ॥ इतिसर्वित्यसकचउज्जगामनिविष्टपम् ॥ वाक्पतिप्राप्यसंभेदवर्दप्रणनामच ॥ २६ ॥ अपृच्छच्चैनमेकतेकिंचित्त
 म्मगवन्वद ॥ स्वरूपमुहिचित्तस्येनतस्तस्यजान्महम् ॥ २७ ॥ ॥ वृहस्पतिरुवाच ॥ चित्तनिजमहकारविदुश्चित्तविदोजना ॥ अत
 ययमहमावोजतोकाचित्तमुच्यते ॥ २८ ॥ ॥ कचउवाच ॥ त्रयस्त्रिंशन्महाकोटिप्रमाणस्यमहानते ॥ गुरोर्गोविण्णवदस्यकथमेत
 द्दत्तमे ॥ २९ ॥ मन्यस्यदुष्करस्त्यागोनसिद्धिमुपगच्छति ॥ कथमेपेकिलस्यगुरुशक्यतेयोगिनांवर ॥ ३० ॥ ॥ वृहस्पतिरुवाच ॥
 ॥ अपिपुष्पावदलनादपिलावनमीलनात् ॥ सुकरोहकतेस्त्यागोनछेराजमनागपि ॥ ३१ ॥ ॥ पश्यतेदेवतनयतयाशृणुवदामिते ॥ अ
 ज्ञानभायप्रसिद्धं वस्तुज्ञानेनस्यति ॥ ३२ ॥

एवमहाकोटिप्रमाणस्यगीर्णदस्यगुरोरेवमहानतेदृश्यतेअज्ञावाक्पचित्तमित्येतन्कथयन्मेव ॥ आहकारस्यलोकेशात्मतदैवमसिद्धेस्तस्यागेआत्मस्यागापत्यनैरात्म्या
 पततिनिभाष ॥ २९ ॥ नाप्यात्मनस्त्रागोषाभाषत्यप्येयस्यभाषत्यादित्याशयेनाह ॥ मध्येमृति ॥ ३० ॥ सत्यतत्ताक्ष्यपरिष्येतत्प्रागोहृक्करपरिषितेतुसाक्षिणिपुष्पावदल
 नादपिपुष्पावदस्याशयेनदृश्यतेतदसरमाह ॥ अर्थीति ॥ ३१ ॥ अज्ञानमुदसाक्ष्यपरिष्ययलक्षणोभोहृतस्याभाषसिद्धमहकारादिसंस्तुतवज्ञानेनतत्परिष्ययमावेण ॥ ३२ ॥

बालकस्थितवेतालवद्वस्तुऽसन्नेवसन्निवसंपन्नोऽद्वादध्यास्थितः ॥ ३३ ॥ तथाहंकेतिरपिमिथ्यास्फुरतीत्यन्वयः ॥ ३४ ॥ नचसदसन्नितिशेषः ॥ ३५ ॥ सर्वप्रपञ्चमिथ्यात्वेकि
विद्यतेतदाह ॥ एकमिति ॥ सर्वमिथ्यात्वेपितद्वेदनविद्यते ॥ तद्विद्यमानताया साधकाभावादेवासिद्धेरितिभावः ॥ ३६ ॥ तदसत्त्वेजगत्प्रधानुपपत्तेरपितदस्तीत्याह ॥ सर्व
वेति ॥ अद्विवेतिशेषः ॥ ३७ ॥ तत्रदृग्दृश्ययोर्मध्येअयमहकार क कुतोनिमित्ताकथदृग्दृश्यमेतन्नात्यकारांतरेणवाज्जस्थित उभयविलक्षणस्वभावस्यास्योद्भववदुर्वचइ
त्याह ॥ केति ॥ रजोराशि शुष्कप्राप्तिचयः ॥ ३८ ॥ अयदेहादिसपिन्नादिनोजातोहम् ॥ दिक्रालाभ्याविवर्शिकतद्व्यापक्षयादिनापरिणामितम् ॥ ३९ ॥ तर्साहकस्तत्रा
ह ॥ दिति ॥ सर्वार्थमयसर्वपदार्थविकारालसनाभासमानवस्तुतत्स्वपाराध्यादद्वयत्वाच्चेकार्थम् ॥ ४० ॥ सर्वार्थमयमित्यस्यसर्वपदार्थसारभूतमित्यर्थान्निरसदटातदर्शयन्मक

वस्तुतोनास्यहंकारःपुञ्चमिथ्याभ्रमोयथा ॥ असन्सन्निवसंपन्नोबालवेतालवस्थितः ॥ ३३ ॥ यथारज्ज्वांभुजंगत्वंमरावंबुमतिर्यथा ॥
मिथ्यावभासःस्फुरतितयामिथ्याप्यहंकृतिः ॥ ३४ ॥ असदेवयथाद्वित्वंमोहादिदौविलोक्यते ॥ तथास्फुरत्यहंकारोनसत्त्वावाप्यसन्नच
॥ ३५ ॥ एकमाद्यंतरहितंचिन्मात्रममलंतरम् ॥ स्वादप्यतितरामच्छंविद्यतेसर्ववेदनम् ॥ ३६ ॥ सर्वत्रसर्वदासर्वप्रकाशंसर्वजंतुषु ॥
तदेवैकंकचत्वंबुविलोलास्त्रयिचीचिषु ॥ ३७ ॥ अत्रकोयमहंभावःकुतोवाकथमुत्पितः ॥ क्वाप्सुजातोरजोराशिःकानलादुरिथितंजल
म् ॥ ३८ ॥ अयंसोहमितिव्यर्थप्रत्ययंजपुत्रक ॥ तुच्छंपरिमिताकारंदिक्रालविवर्शिकृतम् ॥ ३९ ॥ दिक्रालाद्यनवच्छिन्नंस्वच्छंनि
त्योदितंतम् ॥ सर्वार्थमयमेकार्थंचिन्मात्रममलंभवान् ॥ ४० ॥ फलकुलुमदलानांसर्वदिवसंस्थितानांसद्वजगतात्वंसंस्थितःसर्व
दैव ॥ विमलतरचिदात्मनित्यमेवास्त्यनंतःकइवकचतवाहंनिश्चयोभावमूर्त्तः ॥ ४१ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० कचोपाख्या
नेकचप्रबोधोनामैकादशोत्तरशततमःसर्गः ॥ १ १ १ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ इतिप्राप्यपरंयोगमुपदेशमनुत्त
मम् ॥ जीवन्मुक्तोवभूवासौततोदेवगुरोःसुतः ॥ १ ॥

तनिगमयति ॥ फलेति ॥ सर्वदिष्टुसस्थितानाफलानाकुसुमानांदलानांपर्णानाचकारणीभूतःसारभूतश्चतरोरतर्गतोरसइवत्वंसर्वजगतांकारणीभूतःसारभूतश्चांतःसर्वदैवसंस्थि
तोविमलतरोनतश्चिदात्मैवमित्यमसि ॥ हेकचभावमूर्त्तरखडाद्वयसन्मात्रस्वरूपस्त्यनवायपरिच्छिन्नोहंनिश्चयःकइवनकश्चिदित्यर्थः ॥ अथवासर्वदिवसस्थितानांफलकुलुभा
दीनामैकरस्यमापन्नोऽसोमन्निवसर्वजगतासारभूतनिरतिशयानदक्षःसंस्थितइत्यर्थः ॥ अतःसर्वदैवत्वमनतोविगतमायामलश्चिदात्मैवासीत्यादिप्राग्वत् ॥ ४१ ॥ ॥ इति
श्रीवासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशोनिर्वा० पू० एकादशोत्तरशततमःसर्गः ॥ १ १ १ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ कचाख्यानप्रबुद्धस्यरामस्यप्रभतोबहि ॥ मिथ्यापुरुषकाख्यानख
रक्षणमुदीर्यते ॥ १ ॥ युज्यतेअखदैवयेनावधार्यतेप्रत्यगात्मापरमात्मनायेनसयोगस्ततथाविधमुपदेशम् ॥ १ ॥

तयात्तदधिष्ठ ॥ १ ॥ देवमिति ॥ विध्यात्तदुद्धाडोपेक्षणमेव तस्यागोतस्तत्त्वनिषधकयभासोपसृद्धिभावा ॥ १ ॥ यत्नेन तद्विनिवारणे कथमरण्यमभ्यस्य निर्मोक्षस्ताप्ताह ॥
 अद्यभावादि ॥ शायननद्रसमाससमर्थी ॥ ननु का मकभवासात्तात्पर्यी जल्लाम्यरण्यमभ्यस्य कुतो न स्यात्तातप्ताह ॥ न भवति ॥ अहंकारक्षेत्रसेत्येव तानि वीजानि परे हेति ननु त
 द्वापधर्मादिभावा ॥ ४ ॥ अहंकारवाधितेऽहरिष्ट कीटयो हेतुमाह ॥ निरशमिति ॥ ५ ॥ दृढशोहकयमहंभावाधितो भूषणमाह ॥ यथेति ॥ तया अहंभावाधितोऽप्यभ्य
 द्वाभावात्तस्य ॥ ६ ॥ तदपकोहे तुलमाह ॥ अवोधेनति ॥ तन्निरासविहेतुमाह ॥ बोधेनति ॥ ७ ॥ द्वित्यमिति कार्यवर्तन एकत्वमिति कारणवर्तन त्रैलोक्यकाउभायानुस्यू
 निममो निरहरातिष्ठन्नप्रयि प्रशांतधी ॥ कचोयया स्थितो रामतया तिष्ठान्विकारवान् ॥ २ ॥ अहंकारमसिद्धिमेनमाश्रममात्यजा ॥
 असत शशङ्कस्य खिलत्यगप्रहो कृत ॥ ३ ॥ असंभवत्वहंकारेकते मरणजन्मनी ॥ न भवेत्त्रैतया व्युत्पत्तेन स गृह्यते फलम् ॥ ४ ॥ निर
 शशांतमकल्पमवभावात्मकततम् ॥ परमादप्यणो सूक्ष्मचिन्मात्रत्वमनोभवम् ॥ ५ ॥ यथा भ्रमस्तत्तत्तादित्ययं हेतुर्गोदादि च ॥ तदेवा
 तद्वत्वात्तामनयाहंभावभावित ॥ ६ ॥ अवोधेन जगत्सर्वमायामयमिव स्थितम् ॥ बोधेन सकलवस्वरूपमप्यतेन य ॥ ७ ॥ द्वित्वैकत्व
 मर्तत्त्यक्काशेषस्य नृत्तितोभाव ॥ मादु खितो भवद्वयर्थत्वमिध्यापुरुषो यथा ॥ ८ ॥ मायेयमतिदुष्पारासासारीगाढतंगता ॥ शरदामि
 हिरेवाशुषो धेनायातिता नवम् ॥ ९ ॥ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ परमाभागतोऽस्म्यतर्कमिहानादृतेन ते ॥ अवग्रहभवाकांत स्वासारेण
 वचातप ॥ १० ॥ अद्वतनेव सिक्ताहमतर्गच्छ ॥ मिश्रीतताम् ॥ उपयपिसमस्तानातिष्ठान्मृतुलसपदाम् ॥ ११ ॥ नवमिमुनाच्छाभिब
 व ॥ सिवदत्तलव ॥ ऐतर्वाणां मरीचाणां च कोरसृपितो यथा ॥ १२ ॥ दत्तोपि मूयदृच्छाभिलां प्रप्राप्तिममीश्वर ॥ कोनामवमोप्यग्रस्तन
 विदत्यवृतासवम् ॥ १३ ॥ किमुच्यते मुनिप्रेमिध्यापुरुषनामकम् ॥ वस्त्ववस्तु कृतजगद्वस्तुजातवदाशुमे ॥ १४ ॥

तस्यमाप्रविश ॥ प्यरयतिष्ठत सुखितो भवेत्सय ॥ अतद्वशेन निगृह्यमाणपुरुषस्येव त्वमासि तव वदति ॥ १ ॥ तानवमप्ययम् ॥ १ ॥ अद्यप्येवमप्यतिषधस्त
 दयनाहृतिभावात् ॥ श्वारागतदत्तासाहारेण ॥ १० ॥ अर्थातिपूर्ववाक्यार्थसमुच्चये ॥ हेतुयथा भवत्यतानागतुलसपराशुपरितिरसि शयानदलक्षणेति ठावि ॥ ११ ॥ तव उक्ती
 नाभास्तराननमिषय ॥ १२ ॥ ज्ञातव्यतत्त्वस्य सभ्यगुणभावाभुनोपि ॥ अद्वतत्त्वमासवेयम् ॥ १३ ॥ एवमपराशयोऽभ्युदीकृतगुरुमति माह ॥ स्थितो भवद्वयर्थत्वमिध्यापुरुषो
 यपप्रियाश्च सुखितो विध्यापुरुषात्प्यानर्को नुकाशान् पृच्छति ॥ किमुच्यत इति ॥ यन्निविध्यापुरुषपणस्तु अद्यस्तु कृतं अद्यस्तु जगद्वस्तुजातं कृतमवश्येयम् ॥ १४ ॥

तत्त्वदशाहासजननीम् ॥ १५ ॥ बालइवपेलवयाधियामूढोविक्षिप्तः ॥ मोर्त्येणाज्ञानेनचगूढसदतः ॥ १६ ॥ एकोतेजनदृश्यगोचरेस्थाने ॥ तस्यस्वरूपेणापिमिथ्यात्वमा
ह ॥ केशोद्भूकमिवेति ॥ १७ ॥ तत्रतदाप्यस्यथानेतस्मान्मिथ्यापुरुषादन्यत्किमपिनास्ति यत्किंचिदस्तीतिप्रतीयतेतत्सएवतदद्यतिरिक्तम् ॥ यच्चान्यत्सपश्यतितत्तस्येवआत्मा
मासमितिस्मरवेत्युक्तिरित्यर्थः ॥ आहमेवेदमदृश्यसर्वमितिस्मरणमपश्यति यतोदुर्मतिरित्यर्थः ॥ १८ ॥ खस्याहमुपजीवकः खमेउपजीव्य अत खमेवाहर्दृशचखमाद्यत्परक्षा

श्रीवसिष्ठउवाच ॥ मिथ्यापुरुषबाधायशृणुराघवशोभनाम् ॥ इमामाख्यायिकांहासजननीमदुदीरिताम् ॥ १५ ॥ अस्तिकश्चिन्महा
बाहोमायायन्त्रमयःपुमान् ॥ बालपेलवधीमूढागूढामौर्त्येणकेवलम् ॥ १६ ॥ सएकतेकचिज्जातःशून्येतत्रैवतिष्ठति ॥ केशोद्भूकमिव
व्योक्षिगृहणोववामरौ ॥ १७ ॥ तस्मादन्यन्नतत्रास्ति यदस्तिचसएवतत् ॥ यच्चान्यत्तदाभासंनचपश्यातिदुर्मतिः ॥ १८ ॥ संकल्प
स्तस्यसंजातस्तत्रवद्विमुपेयुषः ॥ खस्याहंखमहंखंमेखरक्षामीतिनिश्चलः ॥ १९ ॥ खंस्थापयित्वाखरक्षामिवस्त्विष्टंस्वयमादरात् ॥ इतिसं
चित्तयन्व्योमरक्षार्थंसोकरोद्ग्रहम् ॥ २० ॥ तस्यकोशेवबन्धास्थारक्षितंखंमयेत्यसौ ॥ गृहाकाशेनसंतुष्टस्ततःसारधुनंदनम् ॥ २१ ॥ अथका
लेनतत्तस्यगृहंनशमुपाययौ ॥ क्लृप्तरेणाव्द्वववातेनेवतरंगकः ॥ २२ ॥ हागृहाकाशनदृष्ट्वंहकयातमसिक्क्षणात् ॥ हाहाभग्नमसि
स्वच्छमित्येवैतच्छुशोचसः ॥ २३ ॥ इतिशोकशतंक्त्वापुनस्तत्रैवदुर्मतिः ॥ कूर्पंचकेखरक्षार्थंकृपाकाशपरोभवत् ॥ २४ ॥ ततोनाशं
सकालेननीतःकृपापितस्त्वै ॥ कृपाकाशेनतेशोकनिसन्नोसौततोभवत् ॥ २५ ॥ कृपाकाशप्रलापातेकुंभंशीघ्रमथाकरोत् ॥ कुंभाका
शपरोभूत्वास्वयंनिर्वृतिमाययौ ॥ २६ ॥ कुंभोपितस्यकालेननाशंनोतेरघूद्ग्रह ॥ यामेवदिशमदातेदुर्भगःसाहिनश्चति ॥ २७ ॥ कुंभा
काशप्रलापातेखरक्षार्थंचकारसः ॥ कुंडंतथैवतेनासौकुंडाकाशपरोभवत् ॥ २८ ॥ कुंडमप्यस्यकालेनकेनचिन्नाशमाययौ ॥ तेजसे
वतमस्तेनकुंडाकाशंशुशोचसः ॥ २९ ॥ कुंडाकाशस्यशोकोतेखरक्षार्थंचकारसः ॥ चतुःशालंमहाशालंतदाकाशमयंभवत् ॥ ३० ॥

मि ॥ १९ ॥ स्वस्यइष्टवस्तुखतस्त्वयकस्मिंश्चिदुपाधौस्थापयित्वास्वयमादराद्वक्षामि ॥ २० ॥ तस्यगृहस्यकोशेअतर्भागे ॥ आस्थामदीयप्रिदमेतत्रवत्खमित्यभिमानम् ॥
सतुष्टःअभूदितिशेषः ॥ २१ ॥ क्लृप्तरेणशरदा ॥ २२ ॥ एतदाकाशम् ॥ २३ ॥ कृपाकाशेपरोममतयाआसक्तः ॥ २४ ॥ नाशपासुमृत्तिकादिपूरणेनतिरोभावम् ॥ २५ ॥
निर्वृतिरदभिमानसुखम् ॥ २६ ॥ यामेवेतिसामान्योक्त्यातदुपपत्तिः ॥ २७ ॥ २८ ॥ केनचिद्वनगजमहिषारक्कदनदिनिमित्तेन ॥ २९ ॥ चतुःशालचतुर्दिक्षुशालास्यस्तथा
विधम् ॥ मध्येमहाशालसमाकारगृहम् ॥ तदाकाशासत्त्यातदाकाशमयः ॥ त्रिमयोजालमद्वितिवत् ॥ ३० ॥

॥ ११ ॥ कुसुलपान्मथपनम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ तस्यमिथ्यापुरुषस्य ॥ १४ ॥ उपसहृत्तेष्वमिति ॥ हेरामसमिथ्यापुरुषपरीत्यामुहेणगहेनेनदुष्प्रवेशेनकूपकुभापुपाधिना
 षण्णनंमुद्रायानसद्वर्गमुद्रश्चित्तस्तद्वर्गागतिषण्णमुद्रस्तत्रमिमानानतन्निर्माणरक्षणविनारोपुषनतराहु स्वांतराधिपनहु स्वजाममायातिततोयानिनिर्गच्छतिचस्यर्थ ॥ १५ ॥
 दन्तिर्वाशासिधमं तात्पयमकरोति पू द्वाशोसरशततम सर्ग ॥ ११२ ॥ ॥ मिथ्यापुरुषशब्दोरेर्योऽस्तुतमीयते ॥ तथैवास्याधिकया भवतात्सर्वसांभ्यवर्णनत ॥ १ ॥
 उक्तानां स्यान्मत्त वेदायाप्यस्यप्रभावस्तस्यभयमभ्यानोमिथ्यापुरुषास्यायिकाया अन्यापरोधावाम्यवदन्त्यार्थेतात्पर्यमितिनिश्चित्यरामलपूच्छति ॥ मिथ्येति ॥ मिथ्यानर
 मयंनलयापोमापापुष्य-कथित अयमिभिमित्यस्तस्करभ्योभरक्षणंकिमभिषेत्सोऽप्यमहस्यर्थ ॥ १ ॥ यथाभूतयथास्थितम् ॥ २ ॥ युर्यांवरमायाकाशलहुचिन्तम् ॥ ३ ॥
 तदप्यस्यजहाराशुकाल कवलितमज ॥ जीर्णपर्णययावातस्ततशोकपरोभवत् ॥ ३१ ॥ सचतु शालगोकातेखरक्षार्थचकारह ॥
 हु सुलभमुद्राकारंतदाकाशपर स्थित ॥ ३२ ॥ तदप्यस्यजहाराशुकालावातहर्वावुदम् ॥ कुसुलनाशशोकेनतनासौपयतप्यत ॥ ३३ ॥
 एवमुद्रश्चतु शालकुसुमकुडकुसूलके ॥ तस्यापयवसानात्माकालोयमतिवर्तते ॥ ३४ ॥ एवंस्थित सविवशोगगनगुहायांयुक्कन्द्गहेणग
 हनेनकेलात्ममुद्धा ॥ हु स्वांतराह्नतराह्ननु स्वजातमायातियातिचगतागतिसगमूढ ॥ ३५ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पु०
 मिथ्यापुरुषोपास्थानेआकाशरक्षणनामद्वादशात्तरशततम सर्ग ॥ ११२ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ मिथ्यानरप्रसगेन
 किमायापुरुषप्रमो ॥ कथितोयत्वयाव्योभरक्षणचकिमुच्यते ॥ १ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ शृणुरामयथाभूतमेतद्वक्तव्यमिति ॥
 मिथ्यापुरुषवृत्तांतवयायाकथिताधुना ॥ २ ॥ मायार्थप्रमय प्रोक्तोयधुमानरघुनदत्त ॥ एतत्वंतमहकारंविद्दिशून्यावरोस्थितम् ॥ ३ ॥
 यस्मिन्नाकाशकोशोस्मिन्साधोजगदिदस्थितम् ॥ तदन्तमसच्छून्यसंगादौभवतिस्वयम् ॥ ४ ॥ अत स्थितसुदुर्लभस्वप्नस्योवायश
 व्ववत् ॥ तस्मादुदेत्यहकार पूर्वस्पर्दहवानिलात् ॥ ५ ॥ तद्विद्यात-सगगनेकल्पयत्यत्मतांगत ॥ अनात्मात्माभिधानेनतनासौयतते
 तत ॥ ६ ॥ अनात्मनिकरक्षार्थदेहानानाविधानसौ ॥ भूयोभूयोविनारोपिस्त्वजत्याकुलतंगत ॥ ७ ॥

सर्गार्थेष्टेआक ॥ ४ ॥ किनरितेध्वानात्मायाकाशादुभयतमस्थितश्चेत्यह ॥ अतरिति ॥ नतन्निर्वाधनार्थकत्वतर्धध्वानतयास्थितंमुदुर्लभ्यप्रप्रायस्यतयाविषयम् ॥ नन्व
 तदिदयाक्यमद्भकारादिजगदुभयतनप्रदृष्टतमाह ॥ व्योम शब्दवदिति ॥ अहकारोऽल्लेगात्मासंभवायासैवस्यभिषेत्स्यतप्रदृष्टांतरात्माह ॥ स्पंदवदिति ॥ ५ ॥ अनासैव
 स्यात्मात्मतामन-संभवाकारोपगनतर्ह्येयान् कल्पनासहस्रैर्विद्वेदप्रदमित्यदिदमित्यादिकल्पयति तेनकञ्जितेनेषाद्विभित्वात्माभिधानेनअसौदेवानिदमितिपरिहाराययतने
 ॥ ६ ॥ तस्याभावात्भूतस्यात्मनोरन्तर्भावप्रम-पूर्वपूजदेहानायाउत्तरोत्तलानाविधानेदेहान्कानकमवासाननुसारेणवदमिति ॥ ७ ॥

सः अहंकार एव ॥ ८ ॥ कूपकं गादिशब्दैरप्युच्चावचदेहाएव लक्षणयोक्ता इत्याह ॥ कूपेति ॥ तद्यो भित्तदवच्छिन्ने मायामयात्मनि आत्मभावनं याति ॥ ९ ॥ क्रियोपाधिभेद
निमित्तयौगिकनामानि ॥ धैर्यं क्रियोपाधिभिर्जगदाकारविधैरयमहंकार आत्मानमोहयतीत्यर्थः ॥ १० ॥ प्राणधारणाज्जीवोवासायार्थाध्यवसायाबुद्धिस्तन्मनान्मनस्त
च्चित्तनाच्चित्तमसत्कल्पनाभ्यायापरिणामिसत्त्वावस्थावकृतिः सकल्पनात्सकल्पः सकल्पितार्थस्याकलनात्कलनात्सविपरिणामादिनिमित्तत्वात्कालस्तत्रैकदेशभेदकल्पना
त्कलाचेत्यपि विश्रुतैः प्रसिद्धैः ॥ ११ ॥ आदिपदादुत्पत्तिप्रकरणोक्तमनोनामानि सर्वाण्यप्युपयस्यते ॥ अन्यैः कामः सकलपौवचिकिसाश्रद्धाश्रद्धाधुतिरधुतिर्दार्ढ्याभीरित्यादिश्रुति
स्त्वत्यादिप्रसिद्धवृत्तिभेदनामभिश्च वृत्तिबाहुल्येन बहुतागैः ॥ १२ ॥ तस्मादन्यन्तवास्ति यदस्ति च स एव तदिति यदुक्ततदनुभावमारोपयति ॥ भूतेति ॥ पूर्णब्रह्मणि स्थेनप्रथमधु

स एव माया पुरुषो मिथ्या पुरुष एव सः ॥ असदेवोदितो व्यर्थोऽप्यहंकारो हि मायया ॥ ८ ॥ कूपकुण्डचतुःशालकुंभादीन् देहकानसौ ॥ कृत्वा
रक्षित आत्मेति याति तद्यो भिभाव नम् ॥ ९ ॥ अहंकारस्य तस्यास्य नामानि निराधव ॥ शृणुयेर्जगदाकारविभ्रममोहयत्यसौ ॥ १० ॥
जोवो बुद्धिर्मनश्चित्तं मायाप्रकृतिरित्यपि ॥ संकल्पः कलनाकालः कलाचेत्यपि विश्रुतैः ॥ ११ ॥ एवमाद्यैस्तथान्यैश्च नामभिर्वहुतांगतैः ॥
सहस्ररूपोहंकारः कल्पितार्थैर्विजृम्भते ॥ १२ ॥ भूताकाशतेशून्ये जगन्निमित्तिनिश्चितम् ॥ सुखदुःखान्यनुभवन्मिथ्यैव पुरुषः स्थितः
॥ १३ ॥ यथैव मिथ्या पुरुषो रक्षन्व्योमात्मशंकया ॥ यदाकाशादिपुच्छिषु एवं माहे शवान्भव ॥ १४ ॥ आकाशादपि विस्तीर्णः शुद्धः सूक्ष्मः
शिवः शुभः ॥ यथात्मा सकथं केन गृह्यते रक्ष्यते यथा ॥ १५ ॥ तद्दयाकाशमात्रस्य शरीररक्षयसंक्षये ॥ व्यर्थं भूतानि शोचंति नष्ट आत्मोतिशं
कया ॥ १६ ॥ यदादिषु प्रणेषु यथाकाशाद्यव्यङ्गितम् ॥ तथा देहेषु नष्टेषु देहानित्यमन्तेपकः ॥ १७ ॥ शुद्धश्चिन्मात्र आत्मा यमाकाशादप्य
णोरणुः ॥ स्वानुभूत्यंशमात्रं हिरवद्रामनस्यति ॥ १८ ॥ न जायते न म्रियते क्वचि किंचित्कदाचन ॥ जगद्विचरं रूपेण केवलं ब्रह्मजं भूते
॥ १९ ॥ सत्यमेकपदं शांतमादिमध्यांतवर्जितम् ॥ भावाभावविनिर्मुक्तमिति मत्वा सुरो भव ॥ २० ॥

न्यरूपे भूताकाशे तदेव स्तुते सति तत्र वा द्वा दिकल्पनाक्रमेण कल्पितजगद्भवनं गरमिव निमित्तिकुट्टाद्यावरणशून्यमेव युक्त्या विमर्शो निश्चितम् ॥ नस्तच्छिद्रे ब्रह्मणि च्छिद्र आका
शः प्रथममुपपद्यते ॥ स च शून्यात्मा अतिविरुद्धोऽचलश्चलनात्मा वायुः कथसपद्यते स च वायुरांतरूपोऽणुणस्तद्विरुद्धस्वभावेतजः कथसपद्यते तच्चोष्णदाहस्वभावं कथतद्विरुद्ध
शैत्याप्यायनस्य भाववारिसपद्यते तच्च द्रवशोषकादित्यस्य भावकथतद्विरुद्धस्वभावपृथिवीभावमापद्यते अतो निमित्तयेव जगदिति निश्चिततत्र च स पुरुषो मिथ्यैव सुखदुःखान्य
नुभवमस्थित इत्यर्थः ॥ १३ ॥ न च पश्यति दुर्मतिरिति वर्णितं मिथ्या पुरुषो यथा मिथ्या हेतुशमनुभूय स्थितस्तथा त्वमाभू रित्याह ॥ यथैवेति ॥ १४ ॥ १५ ॥ शरीरलक्षणस्य
क्षयस्य निवासस्य संक्षये ॥ १६ ॥ १७ ॥ स्वानुभूत्यंशः अहंकारनिष्कृष्टस्वप्रकाशचित्तावन्मात्रं हि ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

वर्णानिप्यापुरुषरूपमङ्कारस्याजयपरिशिष्टिभ्याधेरीयोपदेशेनोपसहरति॥सर्वप्रथमिति॥ अस्वतन्मयापादकत्वादस्वतन्म ॥ आसन्नो नरकादिपातोयस्मान्तापविष
सर्वविशेषविरोधि अन्तर्धानमङ्करोतिपद सकलमभिमतव्यवहृद्विषयविषयलक्षणकलासहितबोधाभाभूलोच्छेदेनविभुष्यरोपेनिष्ठविभ्याभेष्टवृद्धपदवृद्धिपदभ्येत्येनसर्वोत्तम
नपयातीत्यर्थ ॥ २१ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठमंतास्यपमकारोति ॥ पूं प्रयोरशोत्तरातम सर्ग ॥ ११३ ॥ ॥ ॥ ॥ विविष्यसर्वसृष्टेदृष्टतिरिहभूरि ॥

अवदृपतिरासेनसृष्टेरीयमीयते ॥ १ ॥ अयम सर्वस्य मनोविकल्पमपलादविकल्पसुपदरातिनिरासदतिव्युत्पादयिगुणयमपरेप्रमाणमन कल्पनामाह ॥ परस्मादि

सर्वापदानिलयमधुवमस्तन्मसासन्नपातमविवेकमनार्थमज्ञम् ॥ बोधादङ्कतिपदसकलविभुष्यशेषेसुबद्धपदमुत्तमतांप्रयासि ॥
॥ २१ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० न्ति० पू० मिथ्यापुरुषोपात्माननामजयोदरोत्तरशततम सर्ग ॥ ११३ ॥ ॥ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥
परस्माद्वक्ष्यन् पूर्वमनभयममुत्थितम् ॥ मननात्मकमाभोगितस्यमेवस्थितिगतम् ॥ १ ॥ पुष्पकोशइवानोदोमहोभिरिवसागरे ॥
रश्मिजालमिवादित्ये मनोवक्ष्यगिराषव ॥ २ ॥ तस्यादृश्यात्मतत्त्वस्यविस्मृत्यैवगतांस्थितिम् ॥ नान्यस्मादागतारामजगद्रज्जुमुजगवत्
॥ ३ ॥ आदित्यव्यतिरेकेणयोभावायतिराषव ॥ रश्मिजालमिदव्येतत्तस्यान्यदिवभास्वत ॥ ४ ॥ फनकव्यतिरेकेणकेयूरयेनभाविताम् ॥
केयूरमेवतत्तस्यनतस्यकनकहितम् ॥ ५ ॥ आदित्यव्यतिरेकेणरश्मयोयेनभाविता ॥ आदित्यएवतत्तस्यनिर्विकल्प सउच्यते ॥ ६ ॥
सलिलव्यतिरेकेणतरंगेयेनभाविता ॥ तरंगबुद्धिरेवेकास्थितातत्तस्यनवारिषी ॥ ७ ॥ सलिलाव्यतिरेकेणतरंगेयेनभावायते ॥ अंबुसामा
न्यताबुद्धिर्निर्विकल्प सउच्यते ॥ ८ ॥ फनकाव्यतिरेकेणकेयूरयेनभावायते ॥ फनकेकमहाबुद्धिर्निर्विकल्प सउच्यते ॥ ९ ॥ पावकव्यति
रेकेणउज्जालीयेनभाविता ॥ तस्याभिबुद्धिर्गलतिउज्जालाधीरेवतिष्ठति ॥ १० ॥

ति ॥ पूर्वसर्गादिकालेप्रथमसर्वकल्पनाभ्यूर्ध्वमनस्तत्तत्परेब्रह्मविशेषपदसत्तयास्थितमेवसकलकल्पनातरनिमित्ततयाआध्यायव्यतिष्ठितमनिस्यार्थ ॥ १ ॥ आयुषसत्तया
स्थितौदृष्टानताह ॥ पुष्पकोशेदृष्टि ॥ २ ॥ तत्स्यमेवेकसदृष्टतीर्षरातीकव्यतिष्ठितमनिस्यार्थविष्टणोति ॥ तस्येति ॥ विषयस्याध्यामतिप्रधानात्मकेनाज्ञानेनैवसर्वकालकल्प
नामूलनयास्थितमनस्य ॥ ३ ॥ तयाचकाशकाश्यापादभयनयाभावेनअभ्यर्त्तन्माधारायाविभावेनतुसृष्टमस्तिदेतिदृष्टतिरुपपन्नयति ॥ आदित्येस्यादिना ॥ इदंरश्मिकालय
आदित्यव्यतिरेकेणभावायतिरस्यसातक्षास्तथादित्यादयदिवस्यारिहस्यारिहस्य ॥ ४ ॥ नतस्येति ॥ बर्त्तक्यबुद्ध केयुरेयोबाधरोधादिति भाव ॥ ५ ॥ आदित्याव्यतिरेकेणनि
र्विकल्पोदृष्टिभेदविकल्पमयस्य ॥ ६ ॥ फलिताकस्थितकलाभ्यामपार्थक्यकल्पनाकल्पनबुद्धिभ्यापुरुषोपिषड्विकल्पोनिर्विकल्पमभवतीत्याह ॥ सलिलेभ्योदिना ॥ ७ ॥
॥ ८ ॥ १ ॥ ॥ अलतिनोद्वसति ॥ १० ॥

कल्पिताकारानुविद्धाबुद्धिस्तत्रैवास्थावद्भूतान्मूलानिकल्पनातराणिचकरोतीत्याह ॥ उवालेति ॥ अथलेखेवज्वालाजालंज्वालाजालाभलेखासेवरजितानदाकारतापने
 तियावत् ॥ स्थितिर्बुद्धिद्विति ॥ तद्वतानिज्वालाजालगतानिचलनोर्ध्वगमनक्रजुवकतादीनिचआदत्तेकल्पयति ॥ ११ ॥ १२ ॥ निर्विकल्प उक्तप्राक्षपादकद्विविधविकल्परहि
 त ॥ वस्तुषुवैकल्पिकपदार्थेषु ॥ मज्जातिसत्यबुद्ध्याआसज्जते ॥ १३ ॥ दृष्टान्तेउपपादिनिर्विकल्पत्यागप्रकारदाटीतिकेउपदिशति ॥ नानातामिति ॥ कोटशब्दआतरमत्यव
 स्तुपर ॥ १४ ॥ स्फुरतास्वप्रकाशेनात्मनैवसकल्पगामिकाशक्तिपदाकरोतितदामनोभवतीतिपरेणान्वय ॥ १५ ॥ विश्वाकारास्वाकतिभावयन्विश्वात्मासमिष्टमनोभवति
 ॥ १६ ॥ तद्विश्वाकारसकल्पात्मकसमिष्टचेतोहिरण्यगर्भात्मकम् ॥ १७ ॥ यथायथाभावयतितद्वययुत्यप्रपंचयति ॥ कोटत्वमिति ॥ १८ ॥ १९ ॥ मिथ्याशब्दोऽर्लीकप
 उवालाजालाभलेखेवरंजितासातयास्थितिः ॥ तामेवास्थांसमादत्तेतद्वतान्याकुलामतिः ॥ ११ ॥ पावकाव्यतिरेकेणज्वालातीत्यनभा
 व्यते ॥ तस्याग्निबुद्धिरेकास्तिनिर्विकल्पःसउच्यते ॥ १२ ॥ योनिर्विकल्पःसमहान्सोसंक्षीणमहामतिः ॥ प्रासव्यतेनसंप्राप्तनासौवस्तुपुम
 ज्जति ॥ १३ ॥ नानातामखिलां त्यक्त्वाशुद्धचिन्मात्रकोटरे ॥ संवधेनविनिर्मुक्तिसंवित्तत्वेस्थितोभव ॥ १४ ॥ स्वयमेवात्मनैवात्मनाशक्तिं
 संकल्पनामिकाम् ॥ यदाकरोतिसुस्फुरतास्पंदशक्तिमिवानिलः ॥ १५ ॥ तदापृथगिवाभासंसंकल्पकलनाप्तयम् ॥ मनोभञ्जतिविश्वात्मा
 भावयन्स्वाकृतिस्वयम् ॥ १६ ॥ तत्संकल्पात्मकंचेतोयथेदमखिलंजगत् ॥ संकल्पयतिसंकल्पेस्तथैवभवतिक्षणात् ॥ १७ ॥ कोटत्वमज्जा
 जलंचमेरुत्वंमरुतांतया ॥ मनोजीवमहंकारबुद्धिचित्तादिनामकम् ॥ १८ ॥ संकल्पताद्वितैकत्वमेत्यचेतोजगतिस्थितिम् ॥ तनोतितस्यां
 तदनुनानातांगच्छतिस्वयम् ॥ १९ ॥ संकल्पमयमेवेदंजगदाभोगिदृश्यते ॥ नसत्यंनचमिथ्यैवस्वप्नजालमिवोस्थितम् ॥ २० ॥ जंतोर्ध
 यामनोराज्यविविधधारंभग्नानुरम् ॥ ब्राह्मंतथेदंविततंमनोराज्यविराजते ॥ २१ ॥ यथाभूतार्थभावित्वान्तदेतद्यविलीयते ॥ परमार्थेन
 दृष्टंचेतदिदंनैवैकंचन ॥ २२ ॥ दृष्ट्यंत्वंपरमार्थेनप्रयातिशतशाखताम् ॥ जलमूर्मितरंगादिकलनार्हपरिस्फुरन् ॥ २३ ॥ यथांबुधिर्व
 पुर्ध्वत्तेस्वभावेनतथाचितः ॥ कुर्वन्कर्मसहसाणित्यणुचितस्पंदनाद्वते ॥ २४ ॥

२ ॥ स्वप्नजालमिवानिर्वचनीयमित्यर्थः ॥ २० ॥ ब्रह्मणोहिरण्यगर्भस्येदं ब्रह्म ॥ २१ ॥ मिथ्यात्वादेवतत्त्वज्ञानेनयथास्थितब्रह्मात्मनैवभावित्वान्मायिकरूपेणप्रविलीय
 तइत्याह ॥ यथाभूतेति ॥ तथाचश्रुतिर्मनसैवदमाप्त्यनेहानास्ति किंचनेति ॥ २२ ॥ तत्त्वदर्शनाभावेतर्हिकभ्रवतितदाह ॥ दृश्यमिति ॥ तदाअज्ञातपरमार्थवलेनैवशत
 शाखताप्रयाति यथाअंबुधिर्जलमेवसर्जामंतरागदिकलनार्हंरूपरिपृक्षस्फुरन्अंबुधिवपुर्ध्वत्तेतथाकर्मसहसाणिकुर्वन्जनोपिअणुचितश्चिदाभासयुक्तस्यमनसस्पंदनादने
 कूटस्थचित्तोऽपूर्वाकिंचिदपि विकारादिनकुलते अतस्त्वमपि किंचित्तुच्छतरभेदस्यजन्मसन्मनोदिसर्वव्यवहारकुर्वन्प्यपूर्वमग्निवजगद्दुर्पकिंचिद्वैतरूपसत्यंनविद्यते किंतुपूर्वसि
 द्धब्रह्मैवपरमार्थसत्यवित्यतइतिभावयेतिचतुर्थार्थपर्यंतमन्वयः ॥ २३ ॥ २४ ॥

॥ २५ ॥ २६ ॥ मरुहिताकारविवर्तचिन्मिमांसाकाराद्याधिजुगिताकारा ॥ प्रपल्लभायमुक्तयतीषिषयधसाययति ॥ पदार्थस्यादिता ॥ २७ ॥ २८ ॥ सवेधकपिशाब्दात्
 त्त्रिजानमपि ॥ २९ ॥ इरामायमोक्षरूपधदस्यादिकाधिफलभिमानासकलार्थतामससर्वधमेननिरस्वभागादिसर्वैर्द्रियजयाभ्यनीवशीविगतमानमदृश्यतत्त्वोपिषतराज्या
 दिकार्यमुपपन्नमहर्कमहाल्लेखश्रुत्यादिष्वस्य ॥ ३० ॥ ॥ दृष्टिमीमांसाकार्यमंति० पू० चतुर्दशोत्तराततमस्य ॥ ११४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ महाकर्मादिराश्यानाभ्याख्याभि
 नापूर्वकुरुतेकिंचित्किंचिद्वदमतस्त्यजन् ॥ गच्छन्शृण्वन्स्पृशन्जिघ्रन्वदन्धवहर्नस्वपन् ॥ २५ ॥ नापूर्वविषयतेकिंचित्सत्यमित्येव
 सावयन् ॥ यथत्करोपितद्विद्विषिन्मात्रममन्तततम् ॥ २६ ॥ ब्रह्मप्रवृहिताकारतस्मादन्यन्निविद्यते ॥ पढायजातेसवस्मिन्मवित्सारमये
 स्थिते ॥ २७ ॥ सविदेदमस्वितजगत्तान्यास्तित्त्वना ॥ सविस्फुरणमात्रस्मिन्जगज्जालकनामनि ॥ २८ ॥ इदमन्यदिद्वान्यदि
 तिमिथ्याग्रहकृत ॥ सप्तवादखिलाकारेवकस्याएवसविद ॥ सवेधमपिनास्त्येवधमंक्षावत कयम् ॥ २९ ॥ मोक्षोयमेपरवतुबधइ
 तिनमल्यचितानिरस्यसकलविफलभिमानम् ॥ मौनीवशीविगतमानमदोमहात्माकुर्वन्स्वकार्यमन्तहकृतिरेवतिष्ठ ॥ ३० ॥ ॥ इ
 त्यापवा० वा० दे० मां० ति० पू० परमार्थोपदेशानामचतुर्दशाधिकशततम सर्ग ॥ ११५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ अर्वांसिष्ठउवाच ॥ ॥ महा
 कृतामहाभात्महात्मागीमवानप ॥ मवाशकाभरित्यज्यधैयमालक्ष्यगश्वतम् ॥ १ ॥ ॥ श्रीरामउवाच ॥ ॥ किमुच्यतेमहाकर्ता
 महात्मागकिमुच्यते ॥ किमुच्यतेमहाभात्मसम्भक्तयमेप्रभो ॥ २ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ एतद्वतत्रयरामपुराचद्वार्धमौलिना ॥
 अर्गागायतुसन्नाक्तयेनासौवज्वरस्थित ॥ ३ ॥ सुमेरावुत्तरेश्वरेपूर्वशशिकलाधर ॥ अतिष्ठदभिसकगोसमप्ररिवारवान् ॥ ४ ॥
 तमपृच्छन्महातजानविज्ञानवान्स्थित ॥ अर्गाशत्रुणतोरामवद्वांजलिरुभापतिम् ॥ ५ ॥ ॥ अर्गाशत्रुउवाच ॥ ॥ भगवन्देवदेवश
 सवज्ञपरमेश्वर ॥ यदहपरिपृच्छामिकपयातद्वदशुमे ॥ ६ ॥ ससाररश्मनाथतरगतत्वाभिमानम् ॥ अवलोक्यविमुखाभितत्त्वविश्रां
 तिवर्जित ॥ ७ ॥ ॥ कमतर्निश्वयंकांतमुरारिरुत्यसुस्थितम् ॥ अस्मिन्जगज्जोणगृहेतिष्ठासि विगतज्वरम् ॥ ८ ॥
 तिरिशभुता ॥ लक्ष्मणार्जवभुक्तानावर्धनेभृनिर्गोषिणे ॥ १ ॥ ॥ सभापुण्यपापाद्विराकापरित्यज्यर्धैर्धनिर्भयकृतस्यात्मसाधय ॥ १ ॥ ॥ किंलक्षणपामोमहाकर्ताउच्य
 तमनिप्रिष्यसि ॥ २ ॥ ॥ अभ्यासकालमपेक्ष्यमग्नयमिन्मृष्यतेफलकाललभानित्यार्त्तिकमिरेवत्क्षणाप्रयसंयते ॥ असीमृगीश ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ तनुविज्ञानधार्मवात्मानान् ॥
 ययपरिणाप्यतपामिकाटपृष्वार्धधयेनेनाममस्तिहायात्मास्मान्स्थानितरिज्ञानसाधारण्यायोगासक्त्याभीष्टमारोप्योकि ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ तरगतर्लानश्वरीम् ॥ क्षान्ति
 तरेवमाभाससंयतिर्वादिर्वाक्यं ॥ ७ ॥ ॥ कर्तव्यिष्यादिसुखरम्यम् ॥ तिष्ठानिप्रिष्यस्य ॥ ८ ॥

॥ १ ॥ १० ॥ तत्र सर्वशंकापरित्यज्येत्यशंविद्विणोति ॥ धर्माधर्माविति ॥ अकर्तृभोक्तृत्वनिश्चयात्कर्तृत्वादशंकाविरहिताकृतिः ॥ हत्वापि सद्रमोहोक्तानि तव उद्धानप
भावात्किरियनतु यथेष्टाचरणाभ्यनुज्ञेति बोध्यम् ॥ ११ ॥ रागद्वेषादिपदैस्तद्व्यजकचेष्टा उच्यते ॥ फलाफलेदृष्टानि देयोऽनेपेक्षेण निष्कामेन मनसालोकस्य हमात्रप्रयोजनेन
करोति ॥ १२ ॥ मौनमुनिकर्ममननयोगादि ॥ गतउद्देगः फलासिद्धान्यथात्वप्रयुक्तउद्देगोयस्मिन्कर्मणि ॥ १३ ॥ देवात्सपन्नेष्वश्वमेव कलजभक्षणादिकार्यपुर्णधार्मिकोह
पापोहमिति वाक्शक्यकल्पितैर्धर्माधर्मैः ॥ १४ ॥ १५ ॥ शोकानिमित्तेषु न शोचते उदयनिमित्तेषु च नोदिति ॥ १६ ॥ नारद्व्योपनीतयथोचितप्रयोजनकाले कार्यानुरूपवत्तस्य
ईश्वर उवाच ॥ ॥ सर्वाशंकाः परित्यज्य धैर्यमातुं ब्यशाश्रितम् ॥ महाभोक्तृमहाकर्ता महात्यागी भवानव ॥ १७ ॥ ॥ भृंगीश उवाच ॥
किमुच्यते महाकर्ता महाभोक्तृकिमुच्यते ॥ किमुच्यते महारत्यागीसम्यक्प्रथमे प्रभो ॥ १८ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ धर्माधर्मौ महाभागशं
काविरहिताशयः ॥ यः करोति यथाप्राप्तौ महाकर्ता स उच्यते ॥ १९ ॥ रागद्वेषौ सुरवंदुःखं धर्माधर्मौ फलाफले ॥ यः करोत्यनपेक्षेण महा
कर्ता स उच्यते ॥ २० ॥ मौनवाचिरहंभावो निर्मलो मुक्तमत्सरः ॥ यः करोति गतोद्देगं महाकर्ता स उच्यते ॥ २१ ॥ शुभाशुभपुकार्यपुण्यधर्मा
धर्मैः कुशंकया ॥ मतिर्न लिप्यते यस्य महाकर्ता स उच्यते ॥ २२ ॥ सर्वत्र विगतस्नेहो यः साक्षिवदवस्थितः ॥ निरिच्छं वृत्तं ते कार्यं महाक
र्ता स उच्यते ॥ २३ ॥ उद्देगानंदरहितः समयास्वच्छयाधिया ॥ न शोचते यो नोदति महाकर्ता स उच्यते ॥ २४ ॥ यथार्थकाले मतिमानसं
सक्तमना मुनिः ॥ कार्यानुरूपवत्तस्यो महाकर्ता स उच्यते ॥ २५ ॥ उदासीनः कर्तृतां च कर्मार्कमाचरंश्च यः ॥ समयात्यंतरत्यंतं महाकर्ता
स उच्यते ॥ २६ ॥ स्वभावो नैव यः शांतः समतां न जहाति वै ॥ शुभाशुभं त्याचरन् यो महाकर्ता स उच्यते ॥ २७ ॥ जन्मस्थिति विनाशे पुंसोद
यास्तमयेषु च ॥ सममेव मनो यस्य महाकर्ता स उच्यते ॥ २८ ॥ नार्कचनद्वेषितयानि किंचिदभिकांक्षति ॥ भुंक्तं च प्रकृतं सर्वं महाभोक्तृसा
उच्यते ॥ २९ ॥ नादत्तेऽप्याददानश्चनाचरत्याचरन्नापि ॥ भुंजानोपि न यो भुंक्ते महाभोक्तृसा स उच्यते ॥ ३० ॥ साक्षिवत्सकलं लोकव्यवहा
रमखिलजगतीः ॥ पश्यत्यपगतं च्छं यो महाभोक्तृसा स उच्यते ॥ ३१ ॥

स्तस्य योजनानुकूलचेष्टावान् ॥ ३२ ॥ कर्मार्कमविहितनिषिद्धकर्मणिरस्य यदैवाच्चरस्तत्कर्तृतामन्यप्रेरणेन हेतुकर्तृतामापद्यमानश्चांतर्मनस्य कर्त्तृत्वमदृढनिश्चयेनोभयत्रयः सम
भावयति ॥ ३३ ॥ यो मित्रेषु शुभमभिनेष्य शुभमाचरन् पि स मतां न जहाति ॥ हियस्माद्धेतोः स स्वभावो नैव शान्तः ॥ न स स्वचंद्राद्वादकता सदृश स्वभावो न्यथा भवतीत्यर्थः ॥ ३४ ॥
जन्मादिषु प्रचक्षुभावविकारेषु उदयोद्विहरस्तमयोपक्षयस्तस्य हेतुपुशरीरेषु निर्विकारसन्मात्रात्मदर्शनास्तममेव मनो यस्य ॥ ३५ ॥ महाभोक्तृलक्षणा न्याह ॥ न किंचिदित्यादिना ॥
प्रकृतमस्तु तत्रार्थोपनीतम् ॥ ३६ ॥ इन्द्रियैर्विषयानाददानोप्यद्वयासगपूर्णात्मप्रतिष्ठत्वान्नादत्ते ॥ हस्तपादादिना आदानगमनायाचरन् पि निर्भ्रयात्सबुद्ध्यानाचरति ॥ एवम
शनायाचरतीति त्यदुमात्सदर्शनान्न भुंक्ते ॥ ३७ ॥ उदासीनः साक्षाद्वासाक्षीतद्वत् ॥ ३८ ॥

अथापरापरिक्रियायति ॥ भारभार्तिर्लाभमप्ये ॥ यमाविशेषालयैः ॥ नोक्तामनिविशियति ॥ १४ ॥ रम्यप्रवटद्वयारम्यम् ॥ यथास्त्वणमयोभ्यामोरम्यस्त्वणद्वय
 रम्यलपनिभा ॥ १५ ॥ सद्यन्त्यद्वयभोगायसमुपयुक्ता ॥ १६ ॥ यस्याहुपयाननोपयाना ॥ चकार प्रागुक्तगुणकद्वयसमुपयार्थ ॥ १७ ॥ अपमअत्वादुनिकुटम
 व्यन्यम् ॥ १८ ॥ विररतिविषयतम् ॥ १९ ॥ तद्वयकारशकारापरिष्कृतग्रह्यभेदे ॥ २० ॥ अभोभ्यभाक्तुमशक्यम् ॥ अत्वादुनिकेदि ॥ विकल्पिगविचरन्म ॥ २१ ॥
 अराधयदकारानकराच्छारनादि ॥ परत्कटदिव्यान्वाच्छारनादि ॥ २२ ॥ इतिप्रागुक्तक्षणयाधियानिरतिशयानवपूर्णाद्व्यासधियाभिधेयैस्त्वत्तमितिभा ॥ २३ ॥
 सुवेदुं खं क्रियायोगीभावाभावेअमप्रदे ॥ यत्पनोक्तामतिमतिमहाभोकासउच्यते ॥ २४ ॥ जराभरणभापक्षराज्यंटादिद्रुमेवच ॥
 रम्यमित्ववयावत्तिमहाभोकासउच्यते ॥ २५ ॥ महातिसुवेदुं खानियभ्यासीवसागर ॥ समसमुपयुक्तातिमहाभोकासउच्यते ॥ २६ ॥
 अहिसामभनानुदिश्रद्धायेवादिवाशव ॥ नापयस्माध्यापयानाभहाभोकासउच्यते ॥ २७ ॥ कदम्बलवणतित्तमवृष्टवृष्टभुत्तमम् ॥ अ
 धमयातिताभ्यनमहाभोकासउच्यते ॥ २८ ॥ सरसनीरसचैवसुरवविरतया ॥ य पश्यातिसमसौभ्योमहाभोकासउच्यते ॥ २९ ॥ क्षा
 रवहमकारचशुभवाप्यशुभंतया ॥ समतासुस्विरायस्यमहाभोकासउच्यते ॥ ३० ॥ इदमोज्यग्रभोज्यचैत्येवत्यक्काविकल्पितम् ॥ नाता
 भिलापयामुक्तमहाभाकासउच्यते ॥ ३१ ॥ आपदसंपदमोहमानदमपरंरम् ॥ योभुक्तसमयाद्युद्धामहाभोकासउच्यते ॥ ३२ ॥ धर्मा
 धर्मासुखं दुःखतयानरणजन्मनी ॥ धियायेनोतिसत्यकमहात्यागीसउच्यते ॥ ३३ ॥ सर्वेच्छा सकला शका सर्वेहा सर्वनिश्चया ॥ वि
 यायेनपतित्यकमहात्यागीसउच्यते ॥ ३४ ॥ इहस्यभनसोदुं वेरिद्रियाणामन स्थिते ॥ नूनयेनोद्धितास्तामहात्यागीसउच्यते ॥ ३५ ॥
 नमदहनजन्मापिपुक्तयुक्तनकर्मणी ॥ इतिनिश्चयवानतमहात्यागीसउच्यते ॥ ३६ ॥ येनधममधर्मचमनोमननर्माहितम् ॥ सवन्त
 परित्यक्तमहात्यागीसउच्यते ॥ ३७ ॥ यावतीहस्यकलनासकलेयविलोष्यते ॥ सायनसुसुप्तसत्यकमहात्यागीसउच्यते ॥ ३८ ॥ इत्युक्तं
 वदन्तर्गशाथपुरातनम् ॥ एतादृष्टिमवष्टभ्यतिपुराभगतज्वर ॥ ३९ ॥ नित्योदितविमलरूपमनतभायंभ्रांतिनिरकलाकलनंर्हिर्कि
 चित् ॥ इत्येवतावयनिरजनतामुपतोनिवाणमहिसकलामलशांतवति ॥ ४० ॥

सपार्दहाभाभन कायचेष्टा ॥ धियावियवभापदेवचित
 स्मका ॥ ४१ ॥ देहाद्योनासतानसर्त्तं सङ्घेनभिष्यान्वय्याउज्जितात्यका ॥ ४२ ॥ युक्तयुक्तेष्वहिलनिषिद्धेष्टानिष्टाचरणछेपया ॥ ४३ ॥ धर्मपधर्मचरातीरम् ॥
 मनोवन्नमानसम् ॥ इतिप्रमाणरिधेदितम् ॥ ४४ ॥ सुषुप्तम्यप्ररानेनबाधासस्यका ॥ ४५ ॥ उपसङ्गरति ॥ इतीति ॥ ४६ ॥ यथाभावनयामाकाकर्मिभूशोक्तमहात्या
 गीशानायासनभवनोभावनारामयोभिशानि ॥ भित्तोदितमिति ॥ देहावन्तदेहादियस्यकोशानानावस्यापयस्यचनिरासननिरजनतामुपेत स्रष्टरिशिटलितोदितविमलान्मल
 पद्वर्त्तेशानिर्कचित् रेतस्वन्नकावन्ननालीत्येवभाषय ॥ एवमष्टागावपलाभानिभ्यन्तयाकलनामलभ्यभ्रांतिहस्योपत्यव्याचिष्य सन्निभाजनेर्हिमासुदीत्यर्थ ॥ ४७ ॥

हे अगहमसारेयत्किञ्चिन्नातितस्मत्तेषुकल्पेषु द्विपराद्धाधिकालावयवेषु प्रसिद्धाना सर्वत्रार्थाणामेकवीजमूलकारणभूतमनामयं स्वयं जन्मादिविकारामयशून्यं परमात्मरूप
ब्रह्मैव ॥ तच्च बृहत्सर्गभेदेर्बृहत्तत्सर्वभावविकल्पमपिरवमाकाशमेवास्ति ॥ सर्वाविकल्पशून्यमेवेत्यर्थः ॥ ४१ ॥ यत्तच्च किञ्चित्चिदपि सत्स्थूलमसत्सूक्ष्मं अपिशब्दात्कारणत्वं
देकरसाद्वत्क्षणोऽन्यन्नसंभवत्येव ॥ सत्. पृथक्के असत्त्वापत्तेः ॥ अपृथक्के सदैकरस्यापत्तेः ॥ प्रकारांतरस्य च सभावनायोगादिति भावः ॥ हे साधोऽनस्त्वसद्वत्सैवाहमित्येवातर्क
निश्चयः सत्प्रथमसमाभ्यभ्यासवलेन स्थित्वा स मभूमिका क्रमेणाधिरुस्य गताशकविलासतथैवास्त्वर्थः ॥ ४२ ॥ हे माधो त्वयद्विअतर्मुत्तमः सन्निराकृतहकतितामुपैपितदाव
हिष्ठसमस्तकार्यजातकुर्वन्पिकदाचिदपि खेदनायास्येवेत्यन्यः ॥ ४३ ॥ इति श्रीवागसिष्ठमन्तात्पर्यप्रकाशे नि० पू० पंचदशोत्तरशततम सर्गः ॥ ११५ ॥

अनामयं ब्रह्म समस्तकल्पकार्यैकवीजं परमात्मरूपम् ॥ बृहच्च तर्कहितसर्वभावं खमस्ति भातीह यदंगकिञ्चित् ॥ ४१ ॥ अन्यत्किञ्चित्किं
चिद्विदं कदाचिन्नसंभवत्येव सत्प्यसच्च ॥ इत्येव साधो हृदनिश्चयोतः स्थित्वा गताशंकविलासमास्व ॥ ४२ ॥ अंतर्मुखः सन्सततं समस्तं
कुर्वन्बहिष्ठं खलु कार्यजातम् ॥ न खेदमायासिकदाचिदेव निराकृताहंकृतितामुपैषि ॥ ४३ ॥ इ० वा० वा० दे० भो० नि० पू० व्रतत्र
यत्निरूपणानामपंचदशोत्तरशततमः सर्गः ॥ ११५ ॥ श्रीराम उवाच ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञाचित्तेहंकारनाम

नि ॥ गलिते वा गलद्रूपे लिंगसत्त्वस्थकिं भवेत् ॥ १ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ बलादपि हि संजातानलिपंत्याशयं स्मितम् ॥ लोभमोहाद
योदोषाः प्रयांसो वसरोरुहम् ॥ २ ॥ मुदिताद्याः श्रियो वक्रं न मुंचंति कदाचन ॥ गलत्सहंकारमये चित्ते गलति दुष्कृते ॥ ३ ॥ वासनाग्रंथय
श्चिन्नाइव बुद्ध्या तलंशनैः ॥ कोपस्तानवमायातिमोहो मां घाहि गच्छति ॥ ४ ॥ कामः क्लृप्तं गच्छति च लोभः क्रापिपलायते ॥ नो ह्यसंतीद्रि
यापुञ्चैः खेदः स्फुरति नोच्चकैः ॥ ५ ॥ न दुःखान्युपबृंहंति न वलंति सुखानि च ॥ सर्वत्र समता दैति हृदि शैत्यप्रदायिनी ॥ ६ ॥ सुखदुःखाद
यस्तत्ते ह्यश्नंते यदि वामुखे ॥ हृद्यंत एव तुच्छत्वात् नालिपंति ते मनः ॥ ७ ॥ चित्ते गलति गीर्वाण गणस्य स्य हणीयताम् ॥ साधुर्गच्छत्युदन्त्य
स्य समता शीतचंद्रिका ॥ ८ ॥

चित्तस्य गलतो नित्यं च नु धादिषु भूमिषु ॥ गलितस्य च लक्ष्माणिवर्णने च पुमाश्रयात् ॥ १ ॥ सत्त्वस्थक्षीणवासन
स्य मनसो लिलक्षणम् ॥ १ ॥ एव पृष्टो वासिष्ठः प्रथमलोभमोहादिदोषक्षय एव मुख्यतल्लक्षणमित्याह ॥ बलादिति ॥ संजाताः संजनिताः परीक्षाद्यर्थपरेण बलादपि संपादिता इत्य
र्थः ॥ सितशुद्धशुभच ॥ २ ॥ सदा मुख्यप्रसन्नतादिरपि तल्लक्षणमित्याह ॥ मुदिताद्या इति ॥ दुष्कृते विप्रादहेतौ पापे ज्ञानाग्निना गलति सति ॥ ३ ॥ उत्तमप्रचयत्नलक्षणं ताराण्यप्याह ॥
वासनेत्यादिना ॥ ४ ॥ ५ ॥ शैत्यतापनिवृत्तिस्तत्त्वधारिणी ॥ ६ ॥ ननु ज्ञानिनामपि कदाचिन्मुखे सुखदुःखादिर्लिंगानि प्रसादमालिन्त्यादीनि दृश्यते यथा प्राक्कुभस्य दुर्वासः शापश्च
वणेशिखिव्यजस्य यथा वा विष्णो मित्रेण हरिश्चंद्रच्छलने पुत्रघातेन च वसिष्ठस्य तत्कथमुदिताद्याः श्रियो वक्रं न मुंचंति तल्लक्षणघटनेत्याह ॥ सुखदुःखादय इति ॥ भोजकप्रारब्ध
प्राबल्येन दुःखनष्टिगमालिन्त्याभासयोः कदाचिदुदये प्युत्तरक्षणे मिथ्यात्वबुद्धिबाधितत्वात् न तयोस्तच्चित्तलेपकत्वमितिनित्याभावाविकमुखादिप्रसादविधात इत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥

अथ नेताधिराष्ट्राधिपति ॥ निष्पत्तिर्निरतम् ॥ १ ॥ आर्षेर्भिषदैरार्षाद्वैरार्षीर्द्वैरुदोविषमोषि ॥ सतागतिनाहकाराणाम् ॥ १० ॥ इदानीयाभ्यलाभस्त्यानिष्ठुलमनीद्वार्य
 स्तरयमयसार्धमरुपसहरति ॥ युद्धालोकेनेति ॥ युद्धस्थलेनालायेनमफारोने ॥ अथवापत्यक्रमवर्णनायुद्धाभ्यालोकेनमालोकेलापमार्थेणसाभ्येलाभ्येकलाभित
 आधरायस्तिरुभ्यसितिरथायेपरमाभ्यन्तुनियेनमभ्यनेतिपिगलित्यर्थः ॥ ११ ॥ मयदत्तौतर्हिकप्रथममुपायमन्त्रिषेद्विषयैराभ्येदेत्याह ॥ विष्पानिर्माति ॥ वैभगदु
 स्तरानानाभाकरभूतमनमरणापलक्षितसवारसामानुतिनीर्षोरुसतिरुमिच्छोपुरुषस्यामत्तारेनिरतिरायानंदालानिचिरमुचिताधिष्ण्यामिप्रामुख्यंइदंजगच्छिकपरमात्मनस्वच
 र्कर्मदेहास्याभ्यार्थकेलुर्ध्वर्गेभ्यस्त्वानिर्निरतराभ्यस्ताधिवादैरायात्सकामतिरेषमयमोऽतिमतउपायोऽभ्युपायः ॥ तस्मात्तेबाभ्ययदित्यर्थः ॥ १२ ॥ इतिश्री
 उपशान्तचक्रांतचक्रसव्यमप्रतिरोषिषः ॥ तिस्रचोर्णितंलब्धवहतीत्यंमहदपु ॥ १ ॥ आवाभावरुक्षोपिविचित्रापिमहानपि ॥ नान
 दायनखेदायसतंसंस्तुतिविभ्रम ॥ १० ॥ युद्धालोकेनसाभ्येस्मिन्वकुल्यकमितापदि ॥ प्रवर्ततेनयोमोहात्तधिगस्तुनराधमम् ॥ ११ ॥
 वित्रातिमामुमुचिताचिरमंगदुखरक्षाकरजननसागरमुत्तिनीर्षो ॥ कोर्हकयजगदिदंषपरचकिंस्यात्किमोगैरितिभतिपरमोभ्यु
 पायः ॥ १२ ॥ इत्यापवांसिष्टमहाराभायणेवा० दे० भा० नि० पू० गलितचित्तलक्षणकयननामपादशाधिकशततमसर्गः ॥ ११६ ॥
 श्रौवसिष्ठउवाच ॥ भवतानादिपुरुषइद्वत्त्वाकुर्वांमभूयति ॥ इद्वत्त्वाकुर्वंमभवययामुकलयाश्रणु ॥ ११ ॥ इद्वत्त्वाकुर्वांमभूपात्रस्वरा
 उपपरिपालयन् ॥ कदाचिदकांतगतमनसासमर्चितयन् ॥ २ ॥ जराभरणसक्षोभसुखदुःखभ्रमस्थित ॥ अस्यदृश्यप्रपंचस्मकोहेतु
 स्यादतिस्त्वम् ॥ ३ ॥ जगतोनविवेदासौकारणार्चितयन्पि ॥ अयेकदापृच्छदसौब्रह्मलोकगतमनुम् ॥ ४ ॥ पूजितंस्त्वमभासस्यंभग
 वर्तनंजायतिम् ॥ इद्वत्त्वाकुर्वाच ॥ ५ ॥ भायोजयतिषाट्येनभगवत्करुणानिधे ॥ ५ ॥ भवत्यसादृवायमवर्तनंपुमजसा ॥ कुतस
 गायमायातस्वरुचास्यकीदृशम् ॥ ६ ॥ कयदेतज्जगत्कस्यकदाकेनेतिकथ्यते ॥ अर्हकथयविप्रमादस्मात्संस्तुतिविभ्रमात् ॥ ७ ॥ विमु
 ख्ययनार्त्ताणाज्जालादिविवर्धनम् ॥ मनुर्वाच ॥ ८ ॥ अहेनुधिरकालेनविवेकसुविकसिति ॥ ८ ॥ वितथानर्थविच्छेत्तासार
 प्रयस्त्वयाहेत ॥ यदिददृश्यतेकिंचित्तन्मांलित्युपकिंचन ॥ ९ ॥

वा० तात्पर्यम् ० नि० पू० पोषाशोत्तरानतमस्यं ॥ ११६ ॥ १७ ॥ ॥ कोर्हकयजगदिद्विचित्रोर्विद्वरानय ॥ इद्वत्त्वाकोर्मुनूनामोकोविवेकसंमकीत्यति ॥ १ ॥ आदिपुरुषो
 मूढपुरुषायया ॥ यादराधिचारेणभुक्तःप्रागुक्तपदार्थानलयातधिचाराश्लब्धित्यर्थः ॥ ११२ ॥ इतिस्त्वमसमर्थातयदितिपूर्वेणान्वयः ॥ ३ ॥ तद्विवेकविवेकेनदेदब्रह्मलोकैकारगतं
 मनुस्त्वपिनय ॥ ४ ॥ तमप्रथममनुपायनपाधिसुर्वाकरोति ॥ भाविमि ॥ ५ ॥ पदव्यापारार्थायति ॥ कुलद्वत्त्वादिना ॥ ६ ॥ सत्यपापरिमाणानर्थकिपद ॥ कस्यमोक्तुंस्वामि
 नम् ॥ कसकनरचितमितिभयार्थाभिःकथ्यते ॥ अनेनभूयादियमभाष्युल्लभुवराराधराधयानतमेवत्यथाभाष्यनतुतर्कणात्किंचित्कल्पयित्वेतिसुचितम् ॥ ७ ॥ विमुष्यये
 तिकृष्णकवर्त्तपुच्छी ॥ ८ ॥ तद्वत्तत्पदार्थान्निताहंरुचयास्यकदरातिनिप्रत्यक्षमयननुत्तरत्याह ॥ यदिद्विचि ॥ तत्त्वाच्चविध्यन्तगतं असदस्त्वत्त्वमवद्वेतिनाम ॥ ९ ॥

ननु साख्या उपदाने परमसुखतया स्थितमेव कार्यं निमित्तैराविर्भाव्यते इत्याहुः ॥ वेदांतिनस्तु सद्रसैव जगदात्मना सर्गोत्पद्यत इति तत्कथं तन्मा स्तीत्युच्यते तत्राप्युच्यते ॥ यस्मिन्
 ति ॥ साक्षिणा इद्विधैवार्थानोदश्यते तत्किंचिदपि सोपादानेन स्थितप्रमाणाभावादित्यर्थः ॥ १० ॥ स्यादपि न सावानाप्यस्य यतो नास्तीत्यर्थः ॥ द्वितीयमप्याह ॥ अविनाश
 मिति ॥ ११ ॥ प्रतिविवमिति ॥ तथा च दर्शसत्तायाः प्रतिविवेखिवसर्गाभ्यासाद्ब्रह्मसत्तानुविद्धजगदस्तु नाम तथापि त्यतः सत्त्वं तस्य नास्त्येवेति तन्मा स्तीत्युक्तिर्युक्तैवेति भावः
 ॥ १२ ॥ कस्तिर्हि बहुस्याप्रजायेतिसकलपद्मब्रह्मण एव जगज्जीवभावश्चेतरेषां यस्तत्राह ॥ भात्यभावेति ॥ स्फुरणशक्तयश्चिदाभासाः ॥ ब्रह्मादन्तर्गच्छन्त्यस्तु सप्रप्यभिमानेन त
 द्रूपताम् ॥ भूतनाप्यव्याध्याभिमानेन तद्रूपताम् ॥ १३ ॥ अन्यत्त्वचतुर्विधं भूतप्रामताम् ॥ तथा मित्योपाधिषु भाग्याचिदाभासानां यथादिकल्पनानवस्तु तत्त्वसक्तिरित्याह ॥ अ
 यथा गंधर्वनगरं यथा वारिमरुस्थले ॥ यत्तु नोदश्यते किंचित्तन्ना किंचिदिव स्थितम् ॥ १० ॥ मनःपथुर्द्रियातीतं यस्यादपि निर्विकचन ॥ अ
 विनाशं तदस्तीह तत्सदात्मैतिकथ्यते ॥ ११ ॥ इयंतु सर्वदृश्यादयाराजन्मर्गपरंपरा ॥ तस्मिन्नेव महादर्शोऽप्रतिविवमुपागता ॥ १२ ॥ भाः
 स्वभावसमुत्पन्नान्ब्रह्मस्फुरणशक्तयः ॥ काश्चिद्ब्रह्मादन्तर्गच्छन्ति भूतताम् ॥ १३ ॥ अन्यास्त्वन्त्यत्वमायाति भवत्येवं जगत्स्थि
 तिः ॥ न च धोस्ति न मोक्षोस्ति ब्रह्मैवास्ति निरामयम् ॥ नैक्यमस्ति न च द्वित्वं संवित्सारं विजृम्भते ॥ १४ ॥ एकं यथा स्फुरति वारितरंगभंगैरव
 परिस्फुरति चिन्नचकिंचिदेव ॥ त्वं वंधमोक्षकलने प्रविमुच्यदूरे स्वस्थो भवाऽभवभयोऽभयसार एव ॥ १५ ॥ इ० वा० दे० मोक्षो
 पायेषु निर्वाणप्रकरणे पू० इक्ष्वाकुमनुसंवादसप्तदशाधिकशततमः सर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ मनुस्वाच ॥ ॥ संकल्पोन्मु
 खतां याताः सत्यश्चिन्मात्रसंविदः ॥ आपस्तरंगत्वमिव याति भूमिपजीवताम् ॥ १ ॥ ते जीवाः संसरंतीह संसारे पूर्वमुत्थिते ॥ सुखदुःखद
 शामोहो मनस्येवास्ति नात्मनि ॥ २ ॥ अदृश्यो दृश्यते राहुर्गृहीते न यथेदुना ॥ तथानुभवमात्रात्मा दृश्येनात्मावलोक्यते ॥ ३ ॥ नशास्त्रेर्ना
 पिगुरुणा दृश्यते परमेश्वरः ॥ दृश्यते स्वात्मनैवात्मा स्वयासात्वरथयाधिया ॥ ४ ॥

नबधोस्तीति ॥ १४ ॥ उक्तद्वितीयप्रश्नोत्तरमुपसहरति ॥ एकमिति ॥ यथा एकवारितरंगभेदैः परिस्फुरति एव चिदपि जगद्भेदैः परिस्फुरति ॥ मायाभावात्वात्तच्च न किंचिदेव
 अतस्त्ववधमोक्षधर्मोदरे प्रविमुच्य न विद्यते भवभययस्य तथा विधे सन्नभयब्रह्मसार एव भवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ ॥ इति श्रीवासिष्ठम० तत्त्वार्थप्रकाशे नि० पू० सप्तदशोत्तरश
 ततमः सर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ कुतः सर्गः कदाकस्य केनेत्येवामिहोत्तरं ॥ तथा त्वदर्शनापायामनुमानत्रयकीर्तिताः ॥ १ ॥ तत्रादौ शुद्धसंविदो जीवभावे निमित्तमा
 ह ॥ सकल्पेति ॥ चिन्मात्रस्य शुद्धचैतन्यस्याविद्यायात्तत्सत्कारविचित्रायां प्रतिविवरूपाः सविदः सत्काराणामंतःकरणतया परिणामेन दृष्टिचिन्मया जीवतां याति ॥ १ ॥
 पूर्वमुत्थिते उपाधितया आविर्भूते सारे समदिव्य छिन्नमनसः कार्ये ॥ एवं सति यत्फलितं तदाह ॥ सुखदुःखेति ॥ २ ॥ न च दृश्य आत्मा कथं दृश्ये मनसि ससारदुःखीतद्विमुक्तो वा अ
 विवेके विवेको वा दृश्यते तत्राह ॥ अदृश्य इति ॥ दृश्येनातःकरणेन चरमसाक्षात्काररूपतस्परिणामेन च निमित्तेन ॥ ३ ॥ सत्त्वस्थयानिरहममतावस्थया ॥ ४ ॥

[illegible]

वण्यते पुरुषस्यात्र सातन्मोक्षबंधयोः ॥ विद्याविद्यात्मशक्तिभ्यां सत्यासत्यात्मनि व्यधात् ॥ १ ॥ स्पृष्टेऽप्यर्से स्पृष्टमिव हतिष्ठेत्युक्तं तत्र ब्रह्म किमर्थमायया स्पृष्टेते कथंचासंस्पृष्टेतिष्ठ
 तीतीश्वाकोर्जिज्ञासालिङ्गैरुपलब्ध्यमनुराह ॥ सर्गात्मभिरिति ॥ विभुरयपरमात्मा प्रसवधर्मिण्या आविद्याशक्त्या अविदुषः प्रति सर्गात्मकैः स्पृष्टैः क्रीडते विदुषः प्रति तु तत्सहारात्मिक
 याविद्याशक्त्या समूलसर्गसहत्वबोधितत्वात्कूटस्थोदये आत्मनि सदैव तिष्ठतीत्यर्थः ॥ १ ॥ तत्र रागाद्यहत्तस्य सर्गशक्त्युदयइव वैराग्या निवृत्तस्य सहाराशक्त्युदयोऽपि स्वरसतएव
 भवतीत्याह ॥ स्वयमिति ॥ २ ॥ तत्र ज्ञातात्मनि जीवजगत्साधारणसत्तासमान्यात्मना विभाव्यमानेन द्विशेषात्मकबाध्यात्मिकपदार्थजालकल्पने दृष्टान्तात् ॥ चंद्रेति ॥
 अर्धेषु प्रभाज्जालाप्रभेदा यथा कल्पितास्तथा जगद्वैचित्र्यतद्द्रव्यकबुद्ध्यादिवैचित्र्यकल्पितमित्यन्वयः ॥ तन्मायो महणमायाशवलदृष्टान्तर्यम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ सर्वगतस्य प्रकाश
 मनुरुवाच ॥ ॥ सर्गात्मभिर्विभुः स्पृष्टैः क्रीडते बालवत्स्वयम् ॥ संहारात्मकशक्त्या यत्सहत्वात्मनि तिष्ठति ॥ १ ॥ स्वयमस्य तथा शक्तिरुद-
 त्यावध्यते यथा ॥ स्वयमस्य तथा शक्तिरुदेत्युन्मच्यते यथा ॥ २ ॥ चंद्रार्कवक्त्रितसायोरलादीनां यथा चिपः ॥ यथा पद्मादिदृक्षाणां निर्झरा-
 णां यथा कणाः ॥ ३ ॥ तथ दंब्रह्मणि स्फुरेजगद्बुद्ध्यादिकल्पितम् ॥ दुःखप्रदमतज्ज्ञानांतदवातदिव स्थितम् ॥ ४ ॥ अहो नु चित्रात्मा यं
 तात विश्वविमोहिनी ॥ सर्वांगप्रोतमप्यात्मयदात्मानं न पश्यति ॥ ५ ॥ चिदादर्शमयं सर्वजगदित्येव भावयन् ॥ यस्मिंस्तु पशान्च्छंस-
 ब्रह्मकवचःसुखी ॥ ६ ॥ अहमर्थविमुक्तेन भावेनाभावरूपिणा ॥ सर्वशून्यं निरालंबं चिद्रूपमिति भावयेत् ॥ ७ ॥ इदं स्पृष्टमिदं नेति बीजंत-
 दुःखसंतते ॥ तस्मिन्माभ्याग्निना दग्धे दुःखस्यावसरः कुतः ॥ ८ ॥ राजन्नभावनाज्ञेण रम्यारम्यविभागिता ॥ पौरुषातिशयेनाशुस्वेनैवां-
 तर्विलूयताम् ॥ ९ ॥ अभावनेन भावनां विलूय कर्मकाननम् ॥ परं समेत्य तानवां विशोक् एव तिष्ठु भाः ॥ १० ॥

स्यात्मानोऽदर्शनमसतोऽप्रकाशस्यापि जगतस्फुटदर्शनं चाश्रयमधाटितपटनासमर्थमायावलोकदेवेत्याह ॥ अहो इति ॥ सर्वव्यग्रेष्ववयवप्रायेषु बाध्यात्मिककभावेषु प्रोतमतर्ब-
 हिश्वव्याप्तमप्यात्मानयद्यस्मान्न पश्यति ॥ ५ ॥ कया तर्हि भावनया आत्मानं दृष्ट्वा सुखी स्यात्तामाह ॥ चिदादर्शमयमित्यादिना ॥ आदर्शेन गरादिरिव ब्रह्मणि जगत्प्रातिभासिक-
 नवास्तवमिति भावयन्नित्यर्थः ॥ मोहशरैरेभेद्यब्रह्मैकवचयस्य स ॥ ६ ॥ ७ ॥ इति वैषम्यकल्पनमिति शेषः ॥ ८ ॥ अभावनासमाध्यभ्यासेन सर्वदृश्यविसृतिरिति लक्षणेना-
 ज्ञेण रम्यारम्ययोः पदार्थयोर्द्विभाविता प्रियाप्रियता वैषम्यकल्पना साहिरागद्वेषहेतुः समदृष्टिदाढ्यलक्षणे पुरुषप्रयत्नातिशयेन विलूयतां लिखताम् ॥ ९ ॥ सभाधिलक्षणेनाज्ञा-
 वनेन बाध्यार्थभावनतत्प्रयोजकधर्मार्थमूलक्षणकर्मकाननं च विलूय परमाकाशादप्यधिकतानवसौ क्ष्म्यं समेत्य तद्द्वलेन शोके ह्वलेषु विशेषोक् एव तिष्ठेत्यर्थः ॥ १० ॥

१ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

तमेवप्रशंसति ॥ मनोवचोभिरित्यादिना ॥ ९ ॥ तस्यामेव सर्वदृशानां प्रत्यगात्मनिसम्यक्विलयादात्यंतिकी जीवन्मुक्तेत्याह ॥ अंतरिति ॥ तथा सप्तमभूमिकप्रसिद्धया
 ॥ १० ॥ ११ ॥ तस्यानु जीवन्मुक्तस्य कीदृशो न भवत्समाह ॥ न विधेइति ॥ १२ ॥ एककः एकचरोयतिः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ अतिक्षुद्रेषु तृणापेषु अतिमहत्त्ववरे अति
 प्रकाशो भानौ यत्तत्प्रसिद्धतरसत्मा च तदेव प्रत्यक्षिन्मात्रमहमस्मीत्यखड्गमहावाक्यार्थमत्वेत्यर्थः ॥ १६ ॥ चित्तोभेमहिमा व्यापक इति तस्य परमात्मनो महिमानं ज्ञात्वा कक्षयीमर
 णादिद्वि स्वभागित्यर्थः ॥ तथा च श्रुतिः ॥ एष नित्यो महिमा ब्राह्मणस्य न वधीते कर्मणानो कनीयात् ॥ तस्यैव स्यात्प्रवृत्तिर्विदित्वानलिप्यते कर्मणा पापकेनेति ॥ १७ ॥ जीवन्मु
 त्तुर्यातीतपदावस्थ्या सप्तमीभूमिकोत्तमा ॥ मनोवचोभिरप्राख्यास्वप्रकाशपदालिका ॥ ९ ॥ अंतःप्रत्याहृतिवशाच्चेत्यंचेन्न विभावित
 म् ॥ मुक्त्वा स्य संदेहो महासमतया तथा ॥ १० ॥ यद्भोगसुखदुःखं शैरपरामृष्टपूर्णधीः ॥ सशरीरोऽशरीरो वा भवत्येवंमतिः पुमान् ॥ ११ ॥
 न भिद्यन् च जीवा मिनाहं सत्ताप्य सन्नयम् ॥ आत्मारामो नरस्तिष्ठेत्तन्मुक्तत्वमुदाहृतम् ॥ १२ ॥ व्यवहार्युपशान्तो वा गृहस्थो वा यथैककः ॥
 अहं न किंचिच्चिदिति मत्वा जीवो न शोचति ॥ १३ ॥ अल्पे प्रकोहमजरानीरागः शांतवासनः ॥ निर्मलास्मिच्चिदाकाशमिति मत्वा न शो
 चति ॥ १४ ॥ अहंमतादिरहितः शुद्धो बुद्धोऽजरामरः ॥ शांतः समसमाभास इति मत्वा न शोचति ॥ १५ ॥ तृणाग्रं पृथ्वरं भानौ न रनागाम
 रेषु च ॥ यत्तदस्ति तदेवेति मत्वा भूयान शोचति ॥ १६ ॥ तिर्यग्भुवं मधस्तान्मेव्यापको महिमा चितः ॥ तस्यानंतविलासस्य ज्ञात्वोक्ति इव
 क्षयी ॥ १७ ॥ बद्धवासनमर्थीयः सेव्यते सुखयत्यसौ ॥ यत्सुखाय तदेवा शुभस्तु दुःखाय नाशतः ॥ १८ ॥ अविनाभावनिष्ठत्वं प्रसिद्धं सु
 खदुःखयोः ॥ तनुवासनमर्थीयः सेव्यते वा विवासनम् ॥ १९ ॥ नासौ सुखाय तनासौ नाशकाले न दुःखदः ॥ क्षीणवासनया बुद्ध्या यत्क
 र्म क्रियते न प ॥ २० ॥ तद्भवजिवद्भवानां कुरं प्रविमुचति ॥ देहेन्द्रियादिना कर्मकरणौ पेन कल्प्यते ॥ २१ ॥ एकः कर्त्ता च भोक्ता च कर्द्
 वा गोपयते ॥ भावनां सर्वभावेभ्यः समुत्सृज्य समुत्थितः ॥ २२ ॥ शशांकशीतलः पूर्णो भाति भासेव भास्करः ॥ क्रियमाणा कृता कर्मतू
 लश्रीर्देहशाल्मलेः ॥ २३ ॥ ज्ञानानिलसमुद्भूता प्रोड्ढी यक्कापि गच्छति ॥ सर्वैव हि कलाजंतोरनभ्यासेन न भ्रमति ॥ २४ ॥
 कतानामपि जीवनस्य विषयभोगाधीनत्वादिष्यनाशोऽज्ञादेव दुःखप्रामिमाशक्यविशेषवक्तुमज्ञास्य विषयनाशोऽद्वैतोऽस्ति प्रकरमाह ॥ बद्धवासनमिति सार्धेन ॥ १८ ॥ अवि
 नाभावनिष्ठत्वसहावस्थितिनियमः ॥ जीवन्मुक्तानां तद्वैलक्षण्यमाह ॥ तनुवासनमिति ॥ चतुर्थादिभूमिकास्तनुवासनं सप्तमभूमौ तु विवासनम् ॥ १९ ॥ एवं कर्मापि तेषाम
 लेपकमित्याह ॥ क्षीणेति ॥ २० ॥ देहेन्द्रियादिषु भिन्नेष्वेकात्मतादायक्या व्यासेन तत्कृतकर्मस्य ह भवैकः कर्त्तैत्यभिमानो हि कर्मभिल्लेषः स्यात् न च मुक्तानां सोऽस्तीत्याशयेनाह ॥
 देहेन्द्रियादिनेति ॥ २१ ॥ भावानामहंता यथासम् ॥ सर्वेभ्यो देहेन्द्रियादिभावेभ्यः सभ्यगुत्सृज्य सभ्यगुत्थितो निर्गतः ॥ २२ ॥ कृतासंचितरूपा ॥ २३ ॥ कर्मवद्भानकलापि
 कालेन श्येदित्याशक्याह ॥ सर्वैवेति ॥ २४ ॥

॥ १५ ॥ यथा सरस्तुजलधिपुसमुद्रमुद्राच्छोपमेकमवस्तुरतिग्राविलेपुमायिकवस्तुपुनरुत्तमेताभ्यासाद्विश्वरूप स्वस्तस्तुभ्याभस्तभाभा आत्मा एकपृष्ठसुरति शत ई अ
गमितलभगतस्तत्प्रापेन सधा प्रसीतसकलमप्युक्तभूरिद्विष्यकस्तपयति शिष्टवर्ता रामा प्रमेवाह विनिषिद्धीत्यर्थ ॥ १६ ॥ इति श्री वासिष्ठमं तात्पर्यप्रकारे नि

पुंश्चिन्मन्तरादयम सग ॥ १२० ॥ ॥ ५ ॥ यथा एकप्येन्मीवोपयाचोच्छ्रित्यप्युप्याये ॥ अमलं प्राप्तेनेत्यर्थ ॥ १ ॥ अस्मानसयासयबाधम ॥ २ ॥ भोगा रोषस्वर्गनरकादी
यानंददक्षिणस्तस्मिन्पक्काकमदानाज्जीवाप्यानाथा ॥ यावदिति ॥ सार्धकस्त्यानेत्याह ॥ अविश्वेकनति ॥ १ ॥ अस्मानसयासयबाधम ॥ २ ॥ भोगा रोषस्वर्गनरकादी
कपरीप्रितस्येत्याह ॥ कथामिति ॥ भोगादित्यापायोपदकद्वयमापटीमवषट्पदद्वयोभाभूरित्यर्थ ॥ ३ ॥ मस्यापिपये सवृधनमप्योन्यकंठासंजनलक्षणवर्षयति ॥

एषाज्ञानकलात्वं सखज्जातादिर्नदिते ॥ वक्षिमेतिपलदेवसुक्षेत्रपुमशातिवत् ॥ २५ ॥ एक सुरतत्त्विलवस्तुपुविश्वरूप आत्मासर
स्तुजलधिष्विवतोयमच्छम् ॥ सशातसंकलनभूरिकलापमेकसत्तांशमात्रमखिलजगदंगविद्धि ॥ २६ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो०

नि० पु० इद्वत्वाकुम० समभूमिकाविभागोनामविंशत्युत्तरशततम सर्ग ॥ १२० ॥ ॥ ५ ॥ मनुकवाच ॥ यावद्विषयभोगाशाजी
वास्त्यातावदात्मन ॥ अविश्वेकेनसपत्न्यासाप्याशाहिनवस्तुत ॥ १ ॥ विवेकवशतोयातास्ययमशाप्यतातदा ॥ आत्माजीवत्वमुत्सृज्य

दक्षतामेतपनामय ॥ २ ॥ ऊर्ध्वादधस्तयाधस्तातुनरुर्ध्ववर्जश्चिरम् ॥ माससाररपट्स्थचित्तरज्ज्वापटीभव ॥ ३ ॥ इदममाहमस्येति
दुर्ध्वप्रयांति ॥ ५ ॥ स्वप्रकाशस्वभात्मनमवलब्ध्याविलयितम् ॥ आस्यसपुरितकाशजगतिवृषपश्यहे ॥ ६ ॥ यदैवचितोरूपतनु
द्वमखदितम् ॥ तदैवतीणसंसारपरमेश्वरतांगत ॥ ७ ॥ ब्रह्मेद्रविष्णुवरुणायपत्कर्तुंसमुपता ॥ तदक्षविद्वेषु सर्वकरोमीत्येवभावयेत्

॥ ८ ॥ यद्युपयुदायपदशानुनिगदत् ॥ सर्वमेवगतास्तत्पथिद्विलासात्यनकुश ॥ ९ ॥ चिन्मात्रत्वप्रयातस्यतीर्णमृत्योरचेतस ॥ यो
सर्वसरमानंदकनासावुपमीयते ॥ १० ॥ नाप्यशून्यनशून्यचनानाचिद्वपुनचिन्मयम् ॥ नात्मरूपनात्मरूपमुवनभावयन्भव ॥ ११ ॥

इदमिति ॥ ४ ॥ तद्वद्वैद्यतमूलनादाभ्यासासमपित्याअयसकलसर्वोत्कर्षायाह ॥ अस्त्येति ॥ ५ ॥ जगत्प्रतिपूरितसत्त्वतोप्यप्यवधानेनभूतिविश्वकाशमेवपश्य ॥ ६ ॥
मनुपूय ॥ ७ ॥ मनुभगाकलुलापस्त्यालिकपयपरमेश्वरतांगतलाभाह ॥ ब्रह्मेति ॥ ८ ॥ नन्वसत्या सत्त्वा किदास्तत्त्वविस्तारसुक्तयमात्मन कदुतांभापदोदितिचेन्नावंदोष
आत्मसप्तदैवसकल्पनानां सत्यत्वसमाधित्यारायेनाह ॥ येष्विति ॥ दशानुपराद्धेषु ॥ ९ ॥ ननुससारगणेलोकलोकास्तलाभाह ॥ चिन्मात्रत्वमिति ॥ निरुपमत्वप्रकाशान
रयामिरवताभदस्य ॥ १० ॥ यद्विप्रसप्तपाकमदप्युप्याहैवेनायति यद्विमेतिनतीतिनिषेधाच्छून्यमर्हैवर्षकंमृदात्तक्षणेभ्वरताभ्याप्यात मथाप्यविकलाद्विद्वेषमेवत

द्विष्टिनापिभानात्तमवशिष्टरूपरूपनैःअसत्त्वानुविद्धमेवविभासकनैःकसाभास्यतेननीकप यद्विद्विद्वद्वेषुधायमस्यचिद्विकारात्ताभ्युपेयतेतद्विष्टितस्मदिकारतापत्तिः एवमना
त्तद्वत्त्वविश्वमनोःशेनानात्मनासंबंधाभावात्तत्तद्वत्तात्पर्यत्वात् आत्मरूपेणैवोपाधिर्ब्रह्मजीयताच्छब्देनपरिवहति ॥ यावदिति ॥ ११ ॥

॥ ११ ॥

॥ ११ ॥

॥ ११ ॥

॥ ११ ॥

॥ ११ ॥

॥ ११ ॥

कथतर्हि न च्छास्यति तत्राह ॥ एतदिति ॥ एतस्यात्मनः स्वपारमार्थिकं रूपमासाद्य साक्षात्कृत्य ॥ १२ ॥ प्रकृतिः स्वाभाविकात्मरूपम् ॥ भावना अनादिविस्तृतस्वरूपप्रतिपत्तिः स वा
 नंचरमसाक्षात्कारदत्तस्तदनुप्रवेशात्तन्मात्रासाक्षात्काराभिप्रायदाभावतितदा एव प्रसिद्धः प्रत्यगात्मैव स शास्त्रप्रसिद्धो मोक्षस्यादित्यर्थः ॥ १३ ॥ तादृशसाक्षात्कारेण जीवन्मु
 क्तः कथं तिष्ठति तदाह ॥ प्रशान्तेति ॥ शास्त्रार्थजिज्ञासा काव्यनाटककार्यजिज्ञासालौकिकप्रियाप्रियादिविकल्पविक्षेपाश्च निवर्तते इति समः ॥ १४ ॥ इति श्रीवासिष्ठम्
 तां प्र० नि० पू० एकविंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १२ ॥ ॥ ७३ ॥ निरुद्धस्यात्मबोधस्य नुयतीति तपदस्थिते ॥ मुक्तस्येह यतेश्वर्यालक्षणे र्भनुनेयते ॥ १ ॥ निरस्तानि शेषावि
 कल्पविषयसमस्तुखलित्वमीति यायोगिनः स्थितिरुक्ततामेव प्रपचयति ॥ येन केनचिदित्यादिना ॥ आच्छन्नो वै चैराच्छादितः ॥ आश्रितो भोजितः स योगी स भ्रातृमानुषानदपरा
 र्वाय प्रामोरो जेवेति पापमदृशेयमुपमा ॥ तत्त्वदृशानुगतदानदस्योपमास्ति यतो वाचो निवर्तत इत्यादि श्रुत्या हेरण्यगर्भानं दानविषयानदमोकारमहार्णवतया निरवित्त्वप्रतिपाद
 • एतत्स्वरूपमासाद्य प्रकृतिः परिशान्त्यति ॥ न देशो मोक्षनामास्ति न कालो नंतरास्थितिः ॥ १२ ॥ अहं कर्तेर्विमोहस्य क्षये पोषां विलीयते ॥
 प्रकृतिर्भावनानाश्रीमोक्षः स्यादेष एव सः ॥ १३ ॥ प्रशांतशास्त्रार्थविचारचापलो निवृत्तनानारसकाव्यकौतुकः ॥ निरस्तानि शेषाविकल्प
 विषयः समस्तुखं तिष्ठति शाश्वतात्मकः ॥ १४ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० इक्ष्वाकुमनुसं० एकविंशत्यधिकशततमः सर्गः ॥ १२ ॥ ११
 मनुखाच ॥ ॥ येन केनचिदाच्छन्नो येन केनचिदाश्रितः ॥ यत्र क्वचन शायी च स समाहितो वराजते ॥ १ ॥ वर्णधर्माश्रमाचारशास्त्रयंत्रेण
 यो जिज्ञेतः ॥ निर्गच्छति जगज्जालत्वं जरादिव केसरी ॥ २ ॥ वाचामती तविषयो विषयाशादशो जिज्ञेतः ॥ कामयुगलतः शोभां शरदिव
 न भस्मलम् ॥ ३ ॥ गंभीरश्च प्रसन्नश्च गिराविव महाद्रुदः ॥ परानंदरमाक्षुभ्योरमते स्वात्मनात्मनि ॥ ४ ॥ सर्वकर्मफलत्यागी नित्यलमो नि
 रंश्रयः ॥ न पुण्येन न पापेन लिप्यते न तरेण च ॥ ५ ॥ स्फटिकः प्रतिविंबेन यथायाति न रंजनम् ॥ तज्ज्ञः कर्मफलं नातस्तथानायाति रंजनम्
 ॥ ६ ॥ विहरज्जनतादृदहक र्त्तनपूजनैः ॥ खेदाह्लादौ न जानाति प्रतिविंबगतैरिव ॥ ७ ॥ निस्तोत्रो निर्वाकारश्च पूज्यपूजाविर्जितः ॥
 संयुक्तश्च वियुक्तश्च सर्वाचारनयकर्मैः ॥ ८ ॥ तस्मान्नो द्विजतलो को लोका नो द्विजते च सः ॥ रागद्वेषभयानंदैस्त्यज्यते पि च युज्यते ॥ ९ ॥
 नात ॥ १ ॥ तस्यार्थसिद्धविद्वत्सन्धासमाह ॥ वर्णित ॥ शास्त्रेण यत्रणा किकरवन्मिथमनतया वर्जितः ॥ जगति जालवद्धवेहेनैरैहिकामुष्मिकं क्रियातफलकर्तृत्वभोक्तृत्वा
 दिवासानासपादित्यर्थः ॥ २ ॥ वाचामती तस्य निरतिशयानरस्यानुभावस्यैव विषयः ॥ अतएव विषयाशादशो जिज्ञेतः ॥ ३ ॥ परस्यानदस्य रसनसो निरंतरमास्वादनं तस्माद
 क्षुब्धोऽप्यनुतः ॥ ४ ॥ इतरेण हर्षविषादादिना च ॥ ५ ॥ कर्मफलेन प्रारब्धोपनीतस्तुल्यदृग्वादिना ॥ रजनरूपांतरापत्तिम् ॥ ६ ॥ तदेव स्पष्टमाह ॥ विहरन्मिति ॥ देहस्य क
 र्त्तनैश्छेदने पूजनैश्च देहप्रतिविंबमिथमप्येति परधर्मातिप्रतिविंबगतैरिवेत्युच्यते ॥ ७ ॥ पूज्यपूजितोऽपि निस्तोत्रोऽपि निर्वाकार इति कर्मधारये कर्मे
 ण विशेषणान्वयः ॥ संयुक्तश्चेत्यादिरस्यैव प्रपंचः ॥ ८ ॥ उद्विजते विभोति ॥ रागद्वेषादिपदैस्तान्मिथमिति विषयालक्ष्यते ॥ कदाचित्कारश्च बलाद्युज्यते त्यज्यते च ॥ ९ ॥

कस्यचित्कुशलनोरपि प्रमेयमिति विषये स यत् तत्तोनारोहति नातर्भवति ॥ तस्य तत्कुशलमतयोपिनयत्कुरुणाकृत्यर्थ ॥ अथ हारतुं घालेनापि प्रमेयीकियते अस्मै
 माप्यनुवृत्तेन वशीकियते एतमेव मुरारायः शुद्धचित्तत्वादञ्जीत्यर्थ ॥ १० ॥ तस्य ज्ञानसमकालमेव मुक्त्या देहाविषाधेन च पुनर्भक्तिनिमित्तीयैर्देहत्यागस्य भारी विधनास्ती
 त्याह ॥ तनुमिति ॥ कदाचन कदाचित्पितृनुमावात्यजगत्तमानक्षणदशनीमपि धातुं त्याज्यं तयाप्यसौ ज्ञानसम्राप्तिसमये प्रमेयमुक्तो विदेहस्थेति प्रेरणसमयः ॥ ११ ॥ तदुप
 पदानयार्थमासत्सङ्ख्यमाह ॥ अहं यतीतिरिति ॥ १२ ॥ सपूजनीयमिति ॥ तया वभुति ॥ ययलो कभनसासिभिर्भाति विशुद्धसत्त्व कामयेत यो भव कामात् ॥ तल्लोके कलभनेना
 भवकांशस्तस्यास्तमवस्थयेदुक्तिकाममिति ॥ १३ ॥ तत्पूजनेष्वपरमपुरुषार्थमाप्यककान्तेनैतरीत्याह ॥ नति ॥ इदमग्नौ भावमाययोयेयातया विधानां जीवभुक्तानां भक्त्या
 भजनेन प्रत्यक्षपद्विज्ञानादभासात्पतेत यद्वा हि निर्मासायतनस्य मय ॥ १४ ॥ अथ हरेर्भक्तिस्वरस्य ॥ १५ ॥ ॥ इ० वा० ता नि० पू० ॥ इति धारासुत्तरशततम सर्ग ॥ १२ ॥
 प्रमेयेकस्य चिदपिनरोहति महाशय ॥ प्रमेयीकियते चापि घालेनाप्यदुराशय ॥ १० ॥ तनुत्पज्जुवातीर्थेष्वपचस्य गृहेषु विवा ॥ माकदा
 चन वाराजन्वर्तमानं पिवाक्ष्य ॥ ११ ॥ ज्ञानसम्राप्तिसमये मुक्तोसौ विगताशय ॥ अहं भातिर्देहं धाय मोक्षो ज्ञानेन तत्क्षय ॥ १२ ॥
 सपूजनीयं सज्जत्येनमस्कारं सयत्नत ॥ सतिरीक्ष्यो भिवाप्य भविभूतिविभवैषिणा ॥ १३ ॥ नयजतीर्थेन तप प्रदानेन सायनेन तत्परम
 पवित्रम् ॥ आसायते क्षीणमवामयानां भक्त्या सत्तामात्यविदां यदग ॥ १४ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा स भगवान्भ्यनुब्रूय ॥
 इययौ ॥ इदं वाक्यं पितृणां हि भवपृथग्यस्थिरेभवत् ॥ १५ ॥ इत्यार्षे वा० वा० दे० मो० नि० पू० ॥ इदं वाक्यं भुवनसंवाद इदं वाक्यं प्रबोधन
 नाम द्वाविंशत्तरशततम सर्ग ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ एवस्थित हि भगवज्जीवन्मुक्तस्य सन्मते ॥ अपू
 र्वोतिशयकोसो भवत्यात्मविदां वर ॥ १ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ तस्य कस्मिंश्चिदेव शोभतव्यतिशयेन धी ॥ नित्यवत्प्रशान्तात्मा
 स आत्मन्येव तिष्ठति ॥ २ ॥ मन्त्रसिद्धेस्तप सिद्धेर्जन्मसिद्धेऽश्वभुरिश ॥ कृतमाकाशयानादिका तत्र स्यादपूर्वता ॥ ३ ॥

कस्यास्य भाष्यसिद्धये स्वेष्टारत्नार्थमादिषु ॥ अतिरिक्तं हि पूर्णत्वादिशेषाभाविधये ॥ १ ॥ वर्णितलक्षणस्य श्रीवभुक्तस्य मपि मया हि सिद्धानां विषये चराद्विसिद्धिरप्यपि
 कार्यपूर्वोतिशयोक्तिनवेति विदित्तोराम उवाच ॥ १ ॥ एवमिति ॥ एवमत्पूजितं तद्वेले सज्जज्जानते स्थिते सति ॥ १ ॥ तस्याभ्यसिद्धागोचरनिरतिशयान्दात्मयोगेश्वरो नु भवपृथग्विशेष
 न त्यागयमानतया ॥ कस्य हि ॥ कस्य कस्मिंश्चित्पितृणां मय परमात्मतत्त्वशरीरे धरेषां निभयेन भगवतीति योक्तवान् ॥ अथवा अप्यर्थे पृथक्कार ॥ कस्य सासारिकसिद्धारो कस्मि
 न्निवृत्त्यतिशयेति रायधीर्न भवतीति योक्तवान् ॥ तत्पूजितमाह ॥ नित्यवत्प्रमदिति ॥ २ ॥ मन्त्रसिद्धाद्विदेहेणाप्यहमेव स्थित इति सार्वात्म्यमुच्यते ॥ भगवान्नांते चराद्विसिद्धीन निभयम
 त्तासाद्युनस्य गपूर्वतापीत्याह ॥ मन्त्रसिद्धिरिति ॥ अथवा अपुंशराभ्यां न विद्यत पूर्वकारणपत्येति भुक्तस्यातस्त्वद्विषयमनित्यनिर्दिशयान् एवमुच्यते ॥ आकाशयानां विसिद्धि
 आतनुष्वपि सिद्धाद्विदेहेन तत्त्वपानोत्पत्तिरिति मन्त्रस्य पूर्वोक्तत्वात्प्राप्तत्वात् ॥ २ ॥

यद्यपूर्वशब्दस्थानन्यप्राप्तत्वमप्यर्थस्तथापिबहुभिर्मन्त्रसिद्धादिभिरणिमादिसिद्धिजातंप्राप्तमेवेतिनेष्ट्वपूर्वतेत्याह ॥ अणिमाद्यपीति ॥ सर्वात्मभूतस्यज्ञास्यसर्वसांसारिकसिद्धी
नातत्तद्यत्नेनतैरेवसाधितत्वादिपुनस्तेनपुनःसाधनेप्रयोजनमस्तीत्याशयेनाह ॥ यत्नेनेति ॥ ४ ॥ तर्हि तत्त्वविदस्तेभ्यःकोतिशयस्तत्राह ॥ एषएवेति ॥ तत्त्वज्ञानमेवातिशयइ
त्यर्थः ॥ अतिशयातरमाह ॥ सर्वत्रेति ॥ वस्तुषुभोग्येषु ॥ ५ ॥ नीरागत्वफलान्येवतत्त्वज्ञलक्षणतयावर्णयन्नुपसंहरति ॥ एतावदिति ॥ तत्त्वबोधेसशान्तेनचिरंतनश्रमेणनिर्व
तस्यविश्रातस्यअलिगासर्वधर्मभूत्याब्रह्मचिदेवमूर्ति सैधवघनवदेकरसंस्वरूपयस्यतथाविधस्यएतावदेवखलुलिङ्गलक्षणम् ॥ यन्मदनादीनामापदामनुदिननिपुणमत्यंततनुत्व
मपक्षयइत्यर्थः ॥ ६ ॥ ॥ इतिश्रीवासिष्ठम ० तात्पर्यप्रकाशेनि ० पू ० त्रयोविशत्युत्तरशततमःसर्गः ॥ १ २ ३ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ निष्कारणत्वंजीवानांमांसराणेणवद्धता ॥ रूपाण्य
वस्थास्तुर्ध्वचमगव्याधीयमीयते ॥ १ ॥ इतरसिद्धापेक्षयाआत्मज्ञानस्योत्कर्षोऽनित्यनिरतिशयानदानुभवत्वादेव प्रत्यगात्मनश्चनित्यनिरतिशयानदरूपताब्रह्मस्वरूपत्वादेवेत्यर्थ

अणिमाद्यपिसंप्राप्ततादृशैरेवभूरिशः ॥ यत्नेनसाधितत्वात्तैर्नैतरेणात्मदर्शना ॥ ४ ॥ एषएवविशेषोऽस्यनसमोमूढबुद्धिभिः ॥ सर्वत्रा
स्यापरित्यागात्नीरागममलंमनः ॥ भवेत्तस्यमहाबुद्धेर्नासौवस्तुषुमज्जति ॥ ५ ॥ एतावदेवखलुलिङ्गमलिङ्गमूर्तःसंशान्तसंस्तुतिचिरश्र
मनिर्वृतस्य ॥ तज्ज्ञस्ययन्मदनकोपविषादमोहलोभापदामनुदिननिपुणंतनुत्वम् ॥ ६ ॥ इत्यार्षेवा ० वा ० दे ० मो ० नि ० पू ० अज्ञा
देर्ज्ञस्यविशेषकथनंनामत्रयोविशंरुत्तरशततमःसर्गः ॥ १ २ ३ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठउवाच ॥ ॥ यथासत्त्वमुपेक्ष्यस्वंश
नैर्विप्रोदुरीहया ॥ अंगीकरोतिशुद्धत्वंतथाजीवत्वमीश्वरः ॥ १ ॥ भूतानिद्विविधान्येवप्रतिसर्गस्फुरंतिवै ॥ आद्यविसृज्यदजातानितानि
निष्कारणानिवै ॥ २ ॥ ईश्वरात्ममुपागत्यपुनर्जन्मान्तराणिच ॥ भूतान्यनुभवंत्यंगस्वकृतैरेवकर्मभिः ॥ ३ ॥

स्योपपत्तयेब्रह्मणएवत्यस्वभावोपेक्षावशाज्जीवभावप्राप्तिमाह ॥ यथेत्यादिना ॥ यथाकश्चिद्विप्रशुद्धांकामयमानस्तत्सभोगसहवासादिदुरीहयास्वस्वोचितंस्वत्वंसात्त्विककृपा
ह्लादधर्मशैलेरुपेक्ष्यचिरकालेनशुद्धत्वमगीकरोतितथाईश्वरेबुद्ध्यादिसंगत्यातत्त्वमुक्तभोगाशयास्वनित्यशुद्धपूर्णनदस्वभावमुपेक्ष्यजीवत्वमगीकरोतीत्यर्थः ॥ १ ॥ उपाधिप्रा
धान्येनभोग्यान्त्युपहितप्राधान्येनभोक्तृणीतिद्विविधानिमायागतानादिद्विविधसस्वकारपरपरानुसारिणोहिरण्यगर्भास्सकादाद्यविसृज्यदजातानिमायागंधर्वनगरवदाविभूतानि
अतोमिथ्यात्वानिष्कारणानिवास्तवसामयीनिरपेक्षाणिनिहिताभयदादिःस्वोत्पत्तौदहृच्चकादिसामयीसापेक्षइत्यर्थः ॥ २ ॥ ननुसाधुकारीसाधुर्भवतिपापकारीपापोभवति
पुण्योवैपुण्यनकर्मणाभवतिपापःपापेन तस्माद्भोक्तृत्वात्सुनरेत्याद्यस्सैलोक्यायकर्मणोइत्यादिश्रुतिषुजन्मकर्मणोर्वाजांकुरवदनादिःपरस्परकार्यकारणभावोवगम्यतेतत्कथमीश्व
रस्यकर्मभूतस्यजीवभावोनायसर्गोऽन्योऽप्येतत्तत्राह ॥ ईश्वरादिति ॥ स्वकृतेरुपहितकृतैः ॥ नेश्वरस्यजीवभावोऽकर्मोपेक्षाकितुजीवभावापत्यनंतरदेहादिजन्मनिपूर्वपूर्वदेहादि
कृतकर्मोपेक्षा यथासवितर्जलेषतिविवनेनचलनादिक्रियापेक्षाप्रतिविवस्यतरगमेदेपुंसकमेतत्तद्वतिविक्रियानुभवेचोपाधिक्रियापेक्षातद्वदितिभावः ॥ ३ ॥

१४ स्वप्नमाह ॥ कायकाण भावदति ॥ नयाचोक्तनाथिके ॥ विषदनुस्वभावागुरोपदेवनकाकात् ॥ विषत्पुणतोत्सर्गकुम्भस्यदशाधिपामिति ॥ ४ ॥ पश्चात्तेपाकमा
 नीर्नृनाप्राप्तनपाह ॥ आत्मज्ञानार्ति ॥ पादशमात्मनयोज्ञानासितदनुक्षयसकस्यपतिसकस्यानुरुपषकरोति नहिमनुप्यादिहोत्सनामुद्भिनापुण्यपापेपसकस्यपति
 ररातिना ॥ नयाचाकभगवद्विभाष्यकुरि ॥ मसनभ्यलालभावेनदेनकिथिद्राधिमयेदति ॥ दहाप्यासोपिसकस्यद्वीरेषपुण्यपापप्रवृत्तिहृतिरित्याह ॥ सकस्यदति ॥ ५ ॥
 तक्रमस्याल्लिप्तिकर्माध्याविधत्पुण्यपुण्यप्रवृत्तिभागवतनासिताननपथस्यकारणम् ॥ ६ ॥ सकस्यस्यगोउपायमाह ॥ साधधानदति ॥ पासापाहकभेदभयोहिंस
 पाहस्यपासकनुहृत्नयवतिकृतराधनुसधानादानापरानुक्रुलप्रवृत्तिसकस्यभावनति ॥ पासापाहकविषमस्यगोनतसाक्षिण्यैकाप्यलक्षणसाधधानत्वाभ्यासेतुसकस्य
 कायकारणमावायमार्देशोजन्मकमणो ॥ अकारणमुपायातिसर्वेर्जावा परात्पदाना ॥ १॥ पश्चात्तेपास्वकभाणिकारणसुरवदु खयो ॥
 आप्तज्ञानात्सिमुत्पन्न सकस्य कनकारणम् ॥ ५ ॥ सकसिस्त्वहिवधस्यकारणतत्परित्यज ॥ मोक्षस्तुति सकसिस्त्वतदभ्यासपरोभाव
 ॥ ६ ॥ सावधानासवत्वचत्रात्प्रमाहकसभ्रमे ॥ अजसमेवसंकल्पदशापरिहरण्डने ॥ ७ ॥ माभावत्रात्यभावात्प्रमाहकात्माचमा
 सव ॥ सावनानविलास्यत्वायच्छिष्टतन्मयोभव ॥ ८ ॥ अजसययमेवार्थपतत्यक्षगणोनय ॥ धृज्वातेतत्रगोणतत्रारगोणमुष्यते
 ॥ ९ ॥ किञ्चिद्वचं तनुभ्यतद्वद्वानिभवस्थितौ ॥ नकिञ्चिद्रोषतेष्वित्तन्मुकोसिभवस्थितौ ॥ १० ॥ तस्मात्पदार्थनिचयात्सहस्यावर
 जगमात् ॥ वृणादद्वेषायांताम्नाकिञ्चित्तवरोचताम् ॥ ११ ॥ यत्करापियदश्वासियज्जुहोपिददसियत् ॥ नकर्त्तासिनभोक्तसितत्रमु
 क्तमन्ति शर्मा ॥ १२ ॥ सतोर्ततनशोचतिमविविष्यित्तयतिनो ॥ वतमानचपृक्तिकर्मप्राप्तमखंडितम् ॥ १३ ॥ मनसिप्रयिताभावाकु
 णामाहमनादय ॥ मनसंस्वननोरामन्देदनीयविजानता ॥ १४ ॥

हृदववाच्छिद्यतन्निभाह ॥ ७ ॥ अनुपवार्थक्याक्याह ॥ माभवेति ॥ यदाशदष्टाक्षित्स्त्रयतन्मयलक्षकस ॥ ८ ॥ आसाधधानत्वेतुपासेनुक्रुलरागावर्जनीयद्विदराय
 र्नाप्याभ्यासस्याप्यावयकतादेशयति ॥ अजसमिति ॥ ९ ॥ रागद्वेषाभ्ययो स्त्रयविषयिष्यद्वार्यलयावैषम्योक्षतिगतवरायति ॥ किञ्चिदिति ॥ यदप्यदि ॥ तत्ताहि ॥ १० ॥
 अपकवाधार्थतुषारागहृत्कवाधार्थादवाहिरप्यमभलत्कायातत्तद्रोगयविषयप्रक्षयाद्यनिचयान्निधातिकिञ्चिदप्यतद्वनराचताम् ॥ ११ ॥ मन्वेवपरद्वैराययेणभोत्तनाय
 भजयपिर्षावनात्मनभाननारिक्त्रिपाणोदुस्समन्तानल्लोषय स्याद्वेषस्याराक्याह ॥ यदिति ॥ तद्वनल्लुकिचयास्तुमुक्तमन्ति कूटस्याल्लनिषिष्टमस्ति ॥ तयाचोक्तभगवता ॥ मेव
 किञ्चित्करामीनिपुक्तेष्वेतेतत्त्वविरति ॥ १२ ॥ दृष्टिपोगानिटसमाववाहिरप्युक्तशक्तेनप्रथमसक्तिमाशक्याह ॥ सतदिति ॥ १३ ॥ सर्ववधकयेमनाज्यएवोपाय सख
 मनसिदनाप्यनत्याह ॥ मनसीनि ॥ १४ ॥

यदुपायेन मनसामनोजयस्तमाह ॥ विवेकेनेति ॥ १५ ॥ मनसामनोजये आत्मा अयमर्थोऽप्यपरिहरति ॥ क्षालयतीति ॥ मलेन क्षारादिना ॥ १६ ॥ मनसं बलितो जीवस्तत्रैक
 यानश पृथक्कृत्य मनसा न्येदेनीय इति दर्शयितुं जीवरूपाणि विभजते ॥ जीवस्येति ॥ परित्यज मनसाच्छिधि ॥ १७ ॥ तानि दर्शयति ॥ पाणीत्यादिना ॥ १८ ॥ १९ ॥ विश्व
 स्वरूपक निरूपक सत्ता रसूर्ति प्रदमित्यर्थ ॥ २० ॥ २१ ॥ स्थूल सूक्ष्म सूक्ष्म जीवस्य जाग्रदवस्था योऽसिद्धे तावन्मात्रपरित्यगेऽपि न सत्यक्तस्य परिशुद्धिरित्यवस्था त्रयातीति जिज्ञा
 समानोराम पृच्छति ॥ जाग्रदिति ॥ स्थितसर्काणिर्मत एव स्य टमलक्षितम् ॥ विशेषणतस्तत्करव्यावर्तनेन ॥ २२ ॥ अहंभावो जाग्रदवस्था योऽसिद्धेऽपि विक्षेपः अनहभाव सुषुप्तौ तन्मूल
 विवेकेनातितीक्ष्णं बलदायक इवायसा ॥ मनसैव मनश्चिद्विधिसर्वभ्रमस्य शांतये ॥ १५ ॥ क्षालयतीति मलेनैव मलं क्षालनकोविदाः ॥ वार
 पंत्यस्त्रमखेण विषयति विषेण च ॥ १६ ॥ जीवस्य त्रीणि रूपाणि स्थूल सूक्ष्म पराणि च ॥ तत्रास्य चत्वरूपं तद्भजद्वेपरित्यज ॥ १७ ॥ पाणि
 पादमयो यो यदेहं भोगाय बल गति ॥ भोगार्थमेतं जीवस्य रूपं स्थूल मिहा स्थितम् ॥ १८ ॥ स्वसंकल्पमया कारं यावत्संसारभावि यत् ॥
 चित्तं तद्विद्धि जीवस्य रूपं रागातिवाहिकम् ॥ १९ ॥ आद्यंतरहितं सत्यं चिन्मात्रं निर्विकल्पकम् ॥ यत्तद्विद्धि परं रूपं तृतीयं विभ्वरूपकम्
 ॥ २० ॥ एतत्तु यदंशुद्धमत्र बद्धपदो भव ॥ संपरित्यज्य पूर्वदेहमातत्रात्ममतिर्भव ॥ २१ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ जाग्रत्स्वप्न सुषुप्तपुत्रपुत्रि
 तं त्रिष्वप्यलक्षितम् ॥ तुर्यं ब्रह्म विविशेषेण विविच्य मुनिनायक ॥ २२ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ अहंभावानहंभावौ त्यक्त्वा सदसतीतया ॥
 यदसक्तं समं स्रज्जं स्थितं तत्तु यमुच्यते ॥ २३ ॥ यास्त्रच्छासमताशां ता जीवन्मुक्तव्यवस्थितिः ॥ साक्ष्यवस्थाप्य बलतो सा तुर्यकलनोच्यते
 ॥ २४ ॥ नैतज्जाग्रदवस्था त्रसं कल्पानामसं भवात् ॥ सुषुप्तभावो नाप्येतदभावाज्जडता स्थितेः ॥ २५ ॥ शांतं सम्यक्प्रबुद्धानां यथा स्थि
 तमिदं जगत् ॥ विलीनं तुर्यमेवाद्भुतबुद्धानां स्थिरं स्थितम् ॥ २६ ॥ अहंकारकलात्यागे समतायाः समुद्भवे ॥ विशरारौ कृते चित्तं तुर्या
 स्थोपतिष्ठते ॥ २७ ॥ अयमंशुष्टुदृष्टांतं कथ्यमानं मया धुना ॥ प्रबुद्धोऽपि यथा बोधमुपैषि विबुधोऽपम ॥ २८ ॥ कस्मिंश्चित्काननाभानो म
 हामौ नं वयं स्थितम् ॥ दृष्ट्वाद्भुतमिदं किंचिन्मुनिपत्रच्छुल्लं व्यकः ॥ २९ ॥

मावरणतावु मैव्यटि रूपा जीवोपाधी समपि टि रूपा तु असद्वददमप्रभासी ततो वै सदकायत इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धे सदसतीति च लज्जा ॥ २३ ॥ जीवन्मुक्तेषु व्यवस्थितिर्नैक एक ए स्थिति र्य
 स्था ॥ व्यवहृतौ व्यवहारकाले साक्ष्यवस्थेति प्रसिद्धा ॥ २४ ॥ तस्या जाग्रदवस्था त्रसं कल्पानामसं भवात् ॥ नैतदिति ॥ जडता आवरणतस्ति यत्तेरज्ञानस्य ॥ २५ ॥ नन्वद्वितीयतुर्या य जीवदा
 दिद्वैतकाले जीवन्मुक्तानामपि कथस्यान्तमाह ॥ शांतमिति ॥ विलीनं ज्ञानबाधितम् ॥ २६ ॥ जलविलीनसैधववद्विशरारौ कृते सति ॥ २७ ॥ जाग्रतो व्यवहरतः कथंचित्तं वि
 शरारस्यादित्यसं भावान्मग्न्याधी यो दाहणेन वारयति ॥ अथेममित्यादिना ॥ २८ ॥ महाभौतज्ञानबाधितवागादिचेष्टम् ॥ इदं वक्ष्यमाणं पत्रच्छ ॥ २९ ॥

राधामित्रमभिदुतवत्तापितमृगयन्मानांगेऽपगतानुभक्तदेहिपूर्वात्त्वयि ॥ किमप्यच्छराह ॥ मुनेइत्यादिना ॥ ३० ॥ पुनर्युगेइत्युक्तिः स्वभावात् ॥ ३१ ॥ मयवहोरेष्वनभ्यस्ते
 च्छितिशय ॥ ३२ ॥ अहकारमयमभिमानप्रभुस्य ॥ चित्सर्वदेव ॥ ३३ ॥ १४ ॥ अतस्तादृशमुत्पन्नमभ्युत्पादिष्याम्यत्मानुपूर्वतराजपदमभिररास्युल्लाहिरराधनास्ति ॥ ३५ ॥
 गुणप्रपात्मकनायामयचित्तकायल्लासितेषामयवस्थानामापादापेक्षितस्य मृगत्वादतिगुणद्वयापस्थानामसत्त्वमित्याह ॥ जायदित्यादिना ॥ ३६ ॥ तिस्रोऽधस्परजआदि
 गुणप्रपात्तयेनपिपार्थिभ्यस्पररायति ॥ पोरमिति ॥ स्वर्गेनकपुनजन्मादिहेतुगुण्यपायोत्पादनाद्दीप्ताभाधिक्याच्च आपम्यजायववस्थचित्तपोरभित्यापूसम् ॥ ३० ॥ गुण
 प्रयात्मकमपाच्छराश्चिह्नार्थेन ॥ मृगचित्तपोर्गिराभ्यशेषभोगायममसिर्गौष्ठ्यामिमसत्त्वाशेषानुपूर्वतेनरजसोभोरलेशेइत्याह ॥ यच्च ॥ रजसाअक्षोभ्यमाणत्वात्
 पश्चादुपगतेऽपामित्रमृगमभिदुतम् ॥ मुनेमर्दायनाणेनविद्मोमृगइहागत ॥ ३० ॥ कप्रयातोमृगइतिप्रत्युवाचसतमुनि ॥ समशी
 लावयसाधोमुनयोवनवासिन ॥ ३१ ॥ नास्माकमस्त्यहकारोभ्यवहारपुत्रस्य ॥ सवाणोद्विचकमाणिकरातिहिसखमन ॥ ३२ ॥
 अहरारमयतन्मननप्रगलितचिरम् ॥ जायत्स्वमस्तुपुमास्त्यादशावेष्टिनकाश्वन ॥ ३३ ॥ तुर्यएवहितिप्रेइतन्नदृश्यनविप्रते ॥ इतितस्य
 वच श्रुत्वाभुनिनायस्वरायव ॥ ३४ ॥ तुल्यकोयमविस्मयजगामाभिभर्तादिशम् ॥ अतोवन्मिमहाबाहोनास्तितुर्यवरादशा ॥ ३५ ॥
 निर्विकल्पमिहचित्तुर्यतदेवाकीर्णनेतरत् ॥ जायत्स्वमस्तुपुमास्त्यवयवपहिवेतस ॥ ३६ ॥ पोरशांतचमूढचआत्मचित्तमिहास्थितम् ॥
 पोरजायन्मयचित्तशतस्वप्नमयस्थितम् ॥ ३७ ॥ मूढस्तुममावस्यन्निभिर्हीनवृत्तमवत् ॥ यच्चचित्तवृत्तं तन्नसत्त्वमेकस्थितसमम् ॥
 तदेवयोगेन सर्वेष्वाम्नात्सपादयतिहि ॥ ३८ ॥ समसकसकलविलासमुकतुर्यपदेतिपुनिरामयात्मा ॥ यत्रास्थिता साधुसदैवमुक्ता प्रशा
 तमेतामुनयामहात ॥ ३९ ॥ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पु० मृगव्याधीयनामचतुर्विंशत्युत्तरशततम सर्ग ॥ १२४ ॥ ॥ ६३ ॥
 ॥ श्रावसिष्ठउवाच ॥ ॥ निश्चिंतोऽध्यात्मशाखाणां सर्वांपद्मएवहि ॥ नाविद्याकीर्णोभायाशातंत्र्यमेदमकमम् ॥ १ ॥
 मय ॥ तादोषितैर्मन्यन्तारयेनखालसुखस्यसर्वेषां भर्वात्सर्वाभ्यापारोपरमेणसमाभ्यभ्यासयत्नात्सपादयतीत्यर्थ ॥ ३८ ॥ अतस्तमपि तादृशचित्तसंघापायनुर्येवैवमि
 तस्तिष्ठत्याह ॥ समसेति ॥ सत्यम् ॥ ११ ॥ ॥ इति श्रीभागवतस्य षष्ठोऽध्यायः समाप्तः ॥ १२४ ॥ ॥ ६४ ॥
 यपदिपमा ॥ नुर्येनपार्थिवैर्यपदेसोपायमुपरिचये ॥ १ ॥ अथिषयासहजौघस्यावस्थाप्रयपवस्थमायपारुष्यरस्यविपयस्यवेतिषवस्यद्वैतकालस्यापद्मवत्समान
 मापेष्टस्यपदचानेनुर्येनस्त्वर्हिनिश्चिंतपुराणारिराशाखाणां परमसिद्धीतिनवस्तुमकारान स्वमकारात्स्यात्सवस्तुन स्वत सिद्धतयातस्मिद्धौघभाषामसरादिस्माह ॥ सिद्धोतद्वति ॥ रा
 तसर्वोपद्मवर्हिनिश्चित्यापराक्षमप्रसारैककल्पनइत्यकमपदमगदुपराक्यमित्यप ॥ तयाचमुनि ॥ यतोबाधोनिबन्धे अपात्प्यमनसासेति ॥ तयाचमदिबाधार्थेऽप्युक्त
 म् ॥ यपदमपदमसिद्धिर्माध्याजोमनिश्चित्यद्वैतनिर्बलकलादिहि ॥ १ ॥

श्रुत्यादिसिद्धांतापरिज्ञानादेवस्वबुद्धिर्बभवेन जगन्मूलान्वेषिणां वादिना ब्रह्मशब्दाख्ये सर्वरात्तयात्मकमायाशबले ब्रह्मणि बुद्धिदोषवैचित्र्यान्नानाविधाकल्पना प्रवृत्ता इत्या
ह ॥ शातदतिद्विभ्याम् ॥ २ ॥ निर्णीयस्वस्वबुद्ध्यानुसारेण सिद्धातभेदान्कल्पयित्वा ॥ ३ ॥ सर्वमायातदृश्यजातपरित्यज्य ॥ समनस्कसर्वद्रियव्यापारोपरमान्महामौनी ॥ पू
र्णानिदचिदात्मनि निर्वाणवाप्सस्त्वात्मन्येवास्वेति प्रेरणान्वयः ॥ ४ ॥ ५ ॥ पचमादिभूमिकाजयाज्यामदवस्थोपि सुषुप्तमवस्थित ॥ ६ ॥ अवेदनास्त्रियद्वेष्यत्वा ननु संवानात् ॥ ७ ॥
अवेदनादित्येतदेव स्पष्टयति ॥ दृष्टेति ॥ ८ ॥ सवेदनीयचित्तनीयम् ॥ असुखदुःखम् ॥ मध्यमतदुःखमयासाधनम् ॥ ९ ॥ विज्ञातसर्वेषां भुवनत्रयवस्तुनासारोयेन अतएव श्रीम
तस्वत्सर्वतः प्रकाशेन शोभमानयद्गसायमनिरतिशयसुखममृतचतन्मयः ॥ अतएव च आसमातीनपुष्टमद्वल्यस्य तादृशोयः शशाक पूर्णचन्द्रस्तत्कल्पः परंपरमात्मानमभ्युपेत

शांतएव चिदाभासे स्वच्छे समसमात्मनि ॥ समप्रशक्तिस्त्वचिते ब्रह्मेति कलिताभिधे ॥ २ ॥ तिर्णीयकेचिच्छून्यत्वं केचिद्विज्ञानमात्रताम् ॥
केचिदोभयरूपत्वं विवदते परस्परम् ॥ ३ ॥ सर्वमेव परित्यज्य महामौनी भवानप ॥ निर्वाणवात्तिर्मननः क्षीणिचित्तः प्रशांतधीः ॥ ४ ॥
आत्मन्येवास्वशांतात्मा मूकांधवधिरापमः ॥ नित्यमंतर्मुखो भूत्वा स्वात्मनांतः प्रपूर्णधीः ॥ ५ ॥ जाग्रत्येव सुषुप्तस्यः कुरु कर्माणि राधव ॥
अंतःसर्वपरित्यागी बहिः कुरु यथागतम् ॥ ६ ॥ चित्तसत्तापरंदुःखं चित्तासत्तापरं सुखम् ॥ अतश्चित्तं चिदेकात्मनयक्षयमवेदनात् ॥ ७ ॥
द्वष्टारम्यमरम्यं वास्थेयं पाषाणवत्समम् ॥ एतावतात्मयत्वेन जिता भवति संसृतिः ॥ ८ ॥ सवेदनीयं न सुखं न सुखं न च मध्यमम् ॥ एता
वतात्मयत्वेन दुःखांतो न त आप्यते ॥ ९ ॥ आपीनमंडलशशांकवदंतरेव श्रीमद्रसायनमयः सुखमेतितज्ज्ञः ॥ विज्ञातसर्वभुवनत्रयवस्तु
सारः कुर्वन्तानामकुरुते परमभ्युपेतः ॥ १० ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू० तुर्थस्थैर्योपायकथनं नाम पंचविंशत्युत्तरशततमः सर्गः
॥ १२५ ॥ ॥ ४४ ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ सप्तानां योगभूमीनामभ्यासः क्रियते कथम् ॥ कीदृशानि च चिद्धानि भूमिकां
प्रतियोगिनः ॥ १ ॥

स्तज्जो जीवन्मुक्तिश्च व मेति ॥ कुर्वन्पि प्राग्भ्योपनीतं व्यवहारं न कुरुते ॥ प्रतिबिम्बेष्टाया भिवनस्य सकर्तृत्वं पश्यतीत्यर्थः ॥ १० ॥ ॥ इति श्री बासिष्ठम० तात्पर्यप्रकाशे
नि० पू० पंचविंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १२५ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ उच्यते योगभूमीनामभ्यासक्रमलक्षणे ॥ अतराले मृतौ भोगास्ततो जन्मातरे जय ॥ १ ॥ जाग्रत्येव सु
षुप्तस्यः कुरु कर्माणि रायवेति चतुर्थभूमिका ब्रह्मरामप्रतिपंचमादिभूमिकास्थितिः संपाद्येत्युक्तम् ॥ तत्सपादनकामो रामः स्वजितजेतव्यभूमिका विभागज्ञानाय तद्विज्ञानानि तदभ्या
सकमच पृच्छति ॥ सप्तानां भिति ॥ भूमिकां प्रति प्रतिभूमिकं यो गिनः कीदृशानि चिद्धानि भवति ॥ वीप्सायाः प्रतेः कर्मप्रवचनीयसंज्ञायाः द्विर्वचनस्याव्ययीभावस्य बाआवश्यक
त्वात्तदकरणादिसम् ॥ १ ॥

पुत्रभूमिकाभ्यासकर्मकयपिप्यप्यविषयसहपिकारिणप्रवृत्तिशाब्दाधिकारिष्याहत्तराद्यितुनीतिप्रज्यतयोर्लक्षणभेदाकिमतिजानीते ॥ पटतन्त्रेति ॥ पुमान्बेदमार्गस्य पुत्र
 ए ॥ १२ ॥ तपारोराणादिराशिर्विषयितबुद्धभ्रतस्यलक्षणमाह ॥ किमिति ॥ तत्प्रथमविषययुक्त्यन्तेनप्रसिद्धनिर्वाणकियन्ताय ॥ मभोगराणिणाबहुमतमित्यर्थ ॥ उच्चावचभो
 गस्यप्राप्त्यतिरामदरय ॥ यथाह ॥ अपिबेदावनेयुत्प्रेरणात्त्वसमाच्छति ननुनिर्धिषयभोसकदाचिरपिगीतमदति ॥ इतिपुन्यप्रकारेणनिश्चिद्यकर्मव्यस्यनित्यनीमित्तिका
 म्यकमजातस्य कसा ॥ १५ ॥ नितलस्यमित्यप्यनित्येतिहेतुविषयकमण्यितुर्नित्यत्वमामह ॥ अलति ॥ यथायद्योगणकोटिभि मध्यपदनिर्बहवानलकथनादिभिश्चात्यतश्चल
 पुरावराणबद्धयारविहराकृत्तार्थावाणाभ्यतरपितराणचलनविषयुक्तमद्योदित्वेवार्त-प्रवेशा-पुनर्निगमाभ्यासल्येयातद्वदसस्म्येयानांमयुमस्तप्रवेशपुनर्निगमनलक्षणा
 मीअभ्यनमनकभिश्चरयुमाद्विबेकीजायतइत्यत ॥ अथवाक्षाराणवस्यमहोक्तमधीषाधयाअनेका कठच्छिद्रेयविरयनिर्गतापिक्षाराणवसमेधास्यादयतीतमेवबहुमन्यमा
 नतामप्यनक्षीराप्यवरजानाति अतकम्यनेतुषलपो क्षाराक्षीराणधयामिदनावसेतइमयावरलक्षणच्छिद्रेषीषामप्रवेशीररसमास्यापक्षारासारक्षीररसस्यविबेकिनीपू
 त्यामरासकाजायततद्वर्जोवोपिप्रतिपयरासनेवबहुमन्यमानोऽनकजभ्यनमनेभान्यादयारप्यात्सराक्षरसमास्याविबेकीतासक्तोकायतइत्यर्थ ॥ अथवाअन्योत्पादना
 श्रौवसिपुत्रवाच ॥ ॥ पटतन्त्रश्चनित्यतश्चभवतिदिविषयुमान ॥ स्वगापवर्गान्मुखयो भणुलक्षणमेतया ॥ २ ॥ कियत्तन्नामनिर्वाण
 वरमस्यतिरेवमे ॥ इतिप्रत्यकताय सप्रवतइतिस्मृत ॥ ३ ॥ चलार्णवयुगान्छद्रकुमभीवाप्रवेशवत् ॥ अनेकजन्मनामतेविवेकी
 जायतेपुमान् ॥ ४ ॥ असारायतससारव्यवस्थालभमेतया ॥ किंकमभिपयुपिपतौर्दनेतरेवनीयते ॥ ५ ॥ कियानिशयनिर्मुक्तकिंस्या
 दिप्रमणपरम् ॥ इतिनिश्चयवान्योत सनित्यतइतिस्मृत ॥ ६ ॥

येवाधुरे समुद्रमधनेकिमभाजययामयाधस्ताभारस्यकुभमतस्यभगवत समस्तभूवनाभारात्तादतबहिःश्वमध्यमानचलणवयुगस्यच्छिद्रेकमयममन्युतमुत्पद्यतेइत्यात्तादने
 मपरासार्यपटतापवाअनेकयान्तज्वेशवहिर्निगमनजभ्यनमनेअतर्हिर्वायधैवमयममन्युतमुत्पन्नतथैवतदास्यापक्षीरायुनविबकिनीकायतेतद्वदयुमभुष्टुरविषयवणोपायेन
 बहिषनननिर्दिष्यासन ॥ भ्यामतभ्यमक्षालनस्वविषेकीपप्रवत पुमानेनेकजभ्याभ्यासवरादतेअतरेवबहिःभवणवसरेवासाक्षाद्विवेकेननिरतिशयानइमास्यावयतीत्यर्थ ॥ अ
 यथाचलयोऽप्यवयार्पुगस्ययुगस्यच्छिद्रमध्यवर्तिनारविषेकुर्मस्यधीषयासाधनभूतयावरोसतियथापुरतोनिगमनेपश्चात्निवर्तनेनधैवच्छिद्रावस्थानेवानकाविषिप्रतीति
 यामाकनभवसागरपतिस्यज्यमभवतमनिविबिहोतीभवस्थनकाविप्रतीति ॥ मयाहि ॥ प्राक्नेजभ्यनिकारापरणादिहृत्त्वपरपराभाबिनिवात्स्यादिहृत्त्वसततिर्न्यवर्तनि
 तनादङ्गभाषासामहृत्त्वमिति ॥ इत्यहृत्त्वमयानावनेकेयाजभ्यनमनेपुमाभ्युनित्यपुण्यपरिपाकाद्विवेकीजायते ॥ ४ ॥ कीदृशोविबेकीस्यजायतेतमाह ॥ असारेस्या
 रिना ॥ विषिधाविहृत्ताप्यवस्थितिप्यवस्थाअसाराविष्यानिष्ठत्वहीना ॥ ययुर्नित्युचितपरिणामै ॥ ५ ॥ कियामयुनैरानिशयेक्यस्यामिषिकतिसत्कारेभिर्मुक्तकूटस्यमि
 त्यय ॥ इतिविषयायतद्वरपयवार्त्तानिनिश्चयमाह ॥ ६ ॥

तस्य प्रथमभूमिकाप्राप्तिक्रममाह ॥ कथमित्यादिना ॥ ७ ॥ भावनानुभोगतत्ताधर्माचितासु ॥ विरागवैरस्यम् ॥ उदाररूपासुचितशुद्धानुकूलसुखौचसत्तगेश्वरोपासनजपा
दिरूपासुकिंयासुकर्मतेसज्जते ॥ तेनचान्वहचिन्तशुद्धपचयेनतृष्णाक्षयान्मोदते ॥ ८ ॥ विचिकित्सितिजगुप्सते ॥ मर्माणिपरेषारहस्यदोषान्नोदाहरतिनाभते ॥ ९ ॥ परेषा
खस्यचमनसःअनुद्वेगकराणिमृदूयस्यायासमहाफलानियमनियमादिकर्मणिसेवते ॥ भोगेचपापावश्यभावात्तनापेक्षते ॥ १० ॥ देशलान्यनुद्वेगकराणि ॥ उचितानिस
त्यप्रियहितादिरूपाणि ॥ ११ ॥ एवगणविशिष्टपुरुषस्यसच्छास्त्रश्रवणाधिकारलक्षणायाप्रथमभूमिकायामवतारइत्याह ॥ तदेति ॥ सज्जानाशान्तिदातिज्ञानविज्ञानसपन्ना
न ॥ १२ ॥ यतःकुतश्चित्तसेवानुकूलधनादिसाधनानीयतान्सेवमानस्तन्मुखाञ्जानशास्त्राणिपुराणमोक्षधर्माध्यात्मसहितान्दीन्यवेक्षतेशृणोतीत्यर्थः ॥ १३ ॥ भूमिकावा
कथंविरागवान्भूत्वासंसारार्द्धितराम्यहम् ॥ एवंविचारणपरोयदाभवतिसन्मतिः ॥ १४ ॥ विरागमुपयात्यंतर्भावनस्वनवासरम् ॥ किं
यासूदाररूपासुकर्मतेमोदतेन्वहम् ॥ ८ ॥ ग्राम्यासुजडचेष्टासुसततंविचिकित्सति ॥ नोदाहरतिमर्माणिपुण्यकर्मणिसेवते ॥ ९ ॥ मनो
नुद्वेगकारोणिमृदुकर्मणिसेवते ॥ पापाद्विभेतिमततंनचभोगमपेक्षते ॥ १० ॥ स्नेहप्रणयगर्भाणिपेशलान्युचितानिच ॥ देशकालोपप
न्नानिवचनान्यभिभाषते ॥ ११ ॥ तदासौप्रथमामेकांप्राप्तोभवतिभूमिकाम् ॥ मनसाकर्मणावाचासज्जानानुपसेवते ॥ १२ ॥ यतःकु
तश्चिदानीयज्ञानशास्त्राप्यवेक्षते ॥ एवंविचारवान्यःस्यात्संसारोत्तारणंप्रति ॥ १३ ॥ सभूमिकावानित्युक्तःशेषःस्वार्थइतिस्मृतः ॥ वि
चारनाधीनितरामागतोयोगभूमिकाम् ॥ १४ ॥ श्रुतिस्मृतिसदाचारधारणाध्यानकर्मणाम् ॥ मुख्ययाव्याख्ययाख्याताल्लब्धयतेश्वरपुं
हितान् ॥ १५ ॥ पदार्थप्रविभागज्ञःकार्यकार्यविनिर्णयम् ॥ जानात्यधिगतश्रव्योगृहंशुहृपतियथा ॥ १६ ॥

न्ययमभूमिकाप्रतिष्ठइत्युक्तः ॥ शेष उक्तसाधनचतुष्टयादिसंपत्तिहीनस्त्वध्यात्मप्रयासकोपिरागादिनाअनधिकारिजनप्रतारणेनार्जनादिनाउदरभरणशीलत्वात्स्वार्थैवच
कइत्यर्थः ॥ सेयशुभेच्छाख्याप्रथमभूमिका ॥ तस्यकमेणद्वितीयभूमिकाप्रवेशक्रममाह ॥ विचारेति ॥ भूमिकामागत अधिकारप्राप्त्यावतीर्णः ॥ १४ ॥ सतचिकित्करोति
तदाह ॥ श्रुतीति ॥ श्रुतीनास्मृतीनासदाचाराणाधोरणाध्यानकर्मणासाध्वेनसमाधिनासाधनैश्वयमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारैर्प्रतिपाद्येयस्ययोगशास्त्रस्यतस्यचमुख्य
याअनुष्ठानानुष्ठानफलोपहितयाव्याख्याख्यानेनख्यातान् आत्मतत्त्वानुभवोपदेशकुरालत्वाच्छ्लेषान्पठितान्गुरुश्रव्यतेश्वरपमननादिविचारायशरणगच्छतीत्यर्थः ॥
तथाचश्रुतिः ॥ तद्विज्ञानार्थसंग्रहमेवाभिगच्छेत्समिप्राणि श्रोत्रियब्रह्मनिष्ठमिति ॥ १५ ॥ स्वयंव्याकरणाद्यगाभिज्ञत्वात्सदानातदर्शनाच्चवाच्यलक्ष्यादिरूपाणालक्षणादिप्र
विभागज्ञःशिव्योगुरुमुखादाधिगतश्रव्यःसत्कार्यसाध्यकर्मकाढार्थस्तद्विलक्षणमकार्यसिद्धब्रह्मकाढार्थस्तयोर्विनिर्णयगृहपतिःस्वगृहकोष्ठविभागमिवस्पष्टजानाति ॥ १६ ॥

१ कर्मणामितिपृष्ठावद्भवचनपाटितस्तस्येत्येतोऽपयःसर्वत्रापलब्धोपविंसगतत्वाद्द्विचारणाय ॥ यदितुधारणाध्यानकर्मण साध्वेनसमाधिनासाधनैर्यमनियमासनप्राणा
यामप्रत्याहारैःसहधारणाध्यानेकर्मणंप्रतिपाद्येयस्ययोगशास्त्रस्यतस्यचेतिपाठःकल्प्यतेतर्हिसर्वसगतमितिभाति ॥ धारणाध्यानेकर्मण्यस्येतिसमासः ॥ प्रतिपाद्यप्रतिपा
दकभाषःसवधःषष्ठ्यर्थः ॥

बहिर्येकमपदानुसारणश्रितानामपि ॥ अनेनमध्यमश्रमिकायाभेदतेषामतीर्णवृत्तादर्शिता ॥ १० ॥ शास्त्रहस्यपरमतात्पर्यदमाणासमाधाननिरासेनाधिगच्छति ॥ गुरु
 सञ्ज्ञानातिमग्नत्वरस्यमेघासमाधाननिरासेनाधिगच्छति ॥ १८ ॥ एवद्वितीयश्रमिकोऽतिवदत्तस्तृतीयश्रमिकान्नशमाह ॥ अससंगेति ॥ तत्स्त्वर्तयाश्रमिकोपगतित्ववि
 शति ॥ १९ ॥ यथावदितिभ्योऽकद्वययथायोगश्रमिकाद्वयानुसार ॥ २० ॥ २१ ॥ यामयासविशेषेणानुन्येनसमाप्यभ्यासादिबाह्वनभासाविहारेण ॥ २२ ॥ मयवि
 शयसाहचर्यभ्यानकालेष्वभ्युपेयानुवृत्तिरप्याश्रयकीर्तिरयति ॥ अभ्यासाविति ॥ २३ ॥ असंगस्तुल्यसौम्यनस्युक्तिभिश्चमप्यभ्यास्यत ॥ धूर्तयामिति ॥ २४ ॥ सा
 मदाभिमानमास्त्यमोहलोभातिशायिताम् ॥ यहिरप्याश्रितामीपत्यजत्यहिरिवत्वचम् ॥ १७ ॥ इत्यभूतमतिशयगुणसज्जनसेव
 नात् ॥ सरहस्यमशेषणयथावदधिगच्छति ॥ १८ ॥ अससंगाभिधामन्यावर्तयथायोगश्रमिकाम् ॥ ततपतत्यसौकातपुष्पशब्दयानि
 वामलाम् ॥ १९ ॥ यथावच्छास्त्रवाक्यार्थमतिमाधायनिश्चलम् ॥ तापसाश्रमविश्रामरध्यात्मकयनक्रमे ॥ २० ॥ ससारनिन्दकेस्तद्वि
 राग्यकरणक्रमे ॥ शिखण्ड्यासमासीनोजरयत्ययुराततम् ॥ २१ ॥ वनवासाविहारेणचित्तोपशमशोभिता ॥ असंगस्तुल्यसौम्येनका
 लनयतीतिमान् ॥ २२ ॥ अभ्यासास्त्राधुराक्षाणांकरणात्पुण्यकर्मणाम् ॥ जतोयथावदवयवकुट्टिर्नर्सादति ॥ २३ ॥ वर्तयामु
 निर्काप्राप्यधोनुभवतित्वयम् ॥ द्विभकारमससंगतस्यमेतन्मिमशृणु ॥ २४ ॥ द्विविधोयमससंगसामान्यश्रेष्ठवचम् ॥ नाहकतानमा
 काशनाथाभ्यानवधाधक ॥ २५ ॥ इत्यसंजनमर्थपुसामान्यासगतानकम् ॥ प्राक्कर्मानिर्भितसर्वमन्विरार्थानमेवच ॥ २६ ॥ सुखवाय
 दिवाहुत्वंकेवाधमनमकट्वा ॥ भोगाभोगामहारणा सपदपरमापद ॥ २७ ॥ वियोगार्थवचनयोगाआधयोव्याधयोधिय ॥ कालक
 वलनापुक्तसवभावनानारतम् ॥ २८ ॥ अनास्त्ययेतिभावानांयद्भावनमांतरम् ॥ वाग्न्यायलभमनससामान्योसावसंगम ॥ २९ ॥

नाप्यध्वश्रमिकासाधारण ॥ स्वदेहिकाफलयोर्नकमानभोकाशेषसुखासीन ॥ परक्रियाफलानांवनभाभ्योवाधकभेदतया ॥ २५ ॥ इतिनिश्चयेन ॥ अर्थपुटयेष्वस
 जननार्थाव्यय ॥ सामान्याससंभवेदर्शकमप्ययति ॥ प्राक्कर्मेतिसाधयति ॥ सुखवायाप्यधाणयदिबाहुत्वरमाप्यमाणसर्वादाह्वयनिर्भक्तकमत्वनवपयसे ईश्वरस्वत
 म्यपक्षेत्वाभ्याधीनमव ॥ बाधच्छास्त्रास्यसाध्याणि कस्ययोनताय ॥ २६ ॥ यथाहयदिभवास्तान्भ्यासात्सर्वकर्मत्यानुशासनिकर्तृत्वार्थेनकाश्चिदर्थस्यार्थ ॥ असस
 गेपुक्तानभ्यानप्यनास्याहेतुशब्देपुर्यायति ॥ भोगादिति ॥ २७ ॥ २८ ॥ इत्यनस्त्यापिभ्रमवर्णादिसाहचर्येनवाक्यार्थानासक्त्येवावसंगस्तुल्यपानाप्यस्येत्याह ॥
 बाह्यार्थेति ॥ २९ ॥

अयं चासंगः पूर्वभूमिकयोरेव ससंगाद्युपायैः सम्प्राप्य सनीय इत्याह ॥ अनेनेति ॥ श्रवणमननात्मिकानामात्मसविदां प्रयोगेण आवर्त्तनेन ॥ तथा च भगवतो वादरायणस्य सूत्र
माद्यन्ति रासकटुपदशादिति ॥ ३० ॥ आत्मवस्तु निप्रमाणप्रमेयासभावनाद्वयनिरासेन स्फुटतां इत्थमेवात्मवस्त्विति विश्वासो चरतामागते सति ॥ ३१ ॥ सप्तम्यन्तत्रयपूर्वाच्च यि
वस्तुनीत्यस्य विशेषणम् ॥ श्रेष्ठासंगदर्शयति ॥ नाहमित्यादिना ॥ नाहं कर्त्ता किं लीश्वर एव कर्त्ता ॥ मम प्राकृतमिदानीं क्रियमाणवाकर्मनास्तीत्यादिनिरासतस्य तियोभ्यादि
विकल्पशब्दार्थवेदनामपि दूरतरेकवायमौ नमासनमिति परेणाख्ययः ॥ ३२ ॥ मौनवाङ्मनश्चक्षुरादिचेष्टाशून्यनिर्दिध्यासनपरिपाकफलनिर्विकल्पसमाधिना यत् आसनमव
स्थानम् ॥ ३३ ॥ यद्वह्निकस्य विलीनचित्तदत्त्यात्मकमासितमतर्वासादिसर्ववस्त्वालवनशून्यमित्यर्थः ॥ चेतेनेति चाभासे ॥ सर्वाविषयसप्तम्यः ॥ ३४ ॥ यत आसितभास

अनेन क्रमयोगेन संयोगेन महात्मनाम् ॥ वियोगेनासतामन्तःप्रयोगेणात्मसंविदाम् ॥ ३० ॥ पौरुषेण प्रयत्नेन संतताभ्यासयोगतः ॥ क
रामलकवद्वस्तुन्यागते स्फुटतां इदम् ॥ ३१ ॥ संसाराबुनिधेः परे सारपरमकारणे ॥ नाहं कर्त्तृश्वरः कर्त्ता कर्मवाप्राकृतं मम ॥ ३२ ॥ कृत्वा
दूरतरे न नमिति शब्दार्थभावनम् ॥ यन्मौनमासनं शांतं तच्छ्रेष्ठासंग उच्यते ॥ ३३ ॥ यन्नांतर्न बहिर्नाधोर्ध्वनाशास्तु नां वरे ॥ न पदार्थ
नापदार्थं न जडेन च चेतने ॥ ३४ ॥ आसितं भासनं शांतं तमभासनं भसासमम् ॥ अनाद्यन्तमजं कांतं तच्छ्रेष्ठासंग उच्यते ॥ ३५ ॥ संतोषा
मोदमधुरः सकार्यामलपल्लवः ॥ चित्तनालाग्रसंलीनो विप्रकटकसंकटः ॥ ३६ ॥ विवेकपद्मो रुढो तर्वाचारार्कविकासितः ॥ फलं फ
लस्य संसंगादतीयां भूमिका मिमाम् ॥ ३७ ॥ समवायाद्दिशुद्धानां संचयात्पुण्यकर्मणाम् ॥ काकतालीययोगेन प्रथमोदिति भूमिका
॥ ३८ ॥ भूमिः प्रोदितमात्रा तैरुत्तां कुरिकेव सा ॥ विवेकेनांबुसे केन रक्षया पाल्या प्रयत्नतः ॥ ३९ ॥

नं स्वप्रकाशचिद्रूपम् ॥ अभासप्रकाशकांतरशून्यम् ॥ ३५ ॥ सचायं समाधिः सदाचारोपबृंहितविवेकस्य फलमिति वक्तुं विवेकपद्मत्वेन रूपयति ॥ संतोषेति ॥ सत्कार्याणि नि
ष्कामकर्माणि उपासनगुरुश्रुषाश्रवणादीन्धेवपल्लवायस्य ॥ चित्तलक्षणनालाग्रसंलीनैरागादिवासनाप्रभवैर्बहुतरविप्रकटकैः संकटो निबिडितः ॥ ३६ ॥ सोऽयमसंसंग एव तृ
तीयाभूमिकेत्याह ॥ फलमिति ॥ ३७ ॥ प्रथमभूमिकैवानेकजन्मसचित्तसुकृतपरिपाकैरहिकपुण्यसचयैश्च देवादिकुरिता चेत्सैव ससंगमादिना महतायत्नेन रक्षणीया सा चेद्भक्षि
ता अनायासेनैव द्वितीयादिभूमिकाः सेत्स्यतीति तत्रैव यत्नाधिक्यमुपदिशति ॥ समवायादिति ॥ विशुद्धानां तत्त्वविदां समवायाद्वा नमानभजनाद्युपायैर्मेलनात् ॥ ३८ ॥ समवेतै
सैः किकार्यैर्न दाह ॥ भूमिरिति ॥ यत सैर्विशुद्धैः सा शुभेच्छालक्षणाभूमिरीषच्छुभप्रदत्त्युन्मुखतया प्रोदिता भेधैरकुरेता भूमिरिव प्रतिदिनविवेकोपदेशलक्षणेन ब्रुसे केन यथा अ
सना अमलानां भवति तथारक्ष्यावर्धनीया दुष्प्रदत्यादिविघ्ननिवारणयत्नेन पालनीया चेत्यर्थः ॥ ३९ ॥

एषा शुभं ह्युपायत वनदृष्टमभ्युदयेताप्यलक्षणेन शास्त्रादिलक्षणेन वायुनैर्वीरोन प्रथममङ्कुरितोऽल्लसति मेवाशयि चारेणोदयमभिर्हार्दयते ॥ ४० ॥ एकोरोऽभिर्हार्दितोऽन्या उत्तर
रभिर्हार्दयस्य प्रथमवर्षाधिप्यप्यतीत्याह ॥ एष्यति ॥ ४१ ॥ सोषाणवर्षाणि तृतीयशुभमिकोऽल्लसति ॥ अथेति ॥ ४२ ॥ प्रसंगाद्वरालेनैव बुद्धययारा म पृच्छति ॥ म
रस्यति ॥ आभिजात्याधिपिकारिचिराण्यहीनस्याभ्यासकया विमुक्तस्य कामभोगार्थमेव प्रवृत्तस्याधमस्य बोधायात्तरेण माक्षीस्तिमान्वेति प्रथमप्रश्नार्थ ॥ ४३ ॥ आशुभ
मिना प्रथमपराशरान्तरयाभावरेकद्विप्यारिहृदरायाभ्यन्तरस्मरिणिति ति द्वितीयस्य ॥ ४४ ॥ आशुभमभ्यस्योऽस्तरमाह ॥ मूढस्येत्यादि सार्धद्वयेन ॥ काकनालीययोग
येनां शोतोऽह्नस्य पाविचारेणोदयनयेत् ॥ तमेवानुदिनयन्नात रुषीवल्लहवाङ्कुरम् ॥ ४५ ॥ एषा हि परिमृष्टार्तारन्यासां प्रसवैकम् ॥ द्विती
यां शुभिका यन्नातृतीयां प्राप्नुयात्तत् ॥ ४६ ॥ श्रेष्ठाससगता ल्ये पावतीया शुभिका अहि ॥ भवति प्रोक्षिता शेषस्य त्यक्लन पुमान् ॥ ४७ ॥ एका मयद्वितीयां वा
श्रीराम उवाच ॥ ॥ मूढस्यासत्कुलस्य सप्रवृत्तस्याधमस्य ॥ अप्रामयोनिसगस्य कथमुत्तरण भवेत् ॥ ४८ ॥ एका मयद्वितीयां वा
तीयां चित्तराचवा ॥ आरुढस्य मृतस्यायकीदृशी भगवन्गति ॥ ४९ ॥ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ मूढस्यारुढोऽपस्य तावत्सत्यतिरताता ॥ या
वज्जन्मांतरशर्तं काकतालीययोगत ॥ ५० ॥ अथवा साधुसंगत्या वैराग्यनाभ्युदेति हि ॥ वैराग्यभ्युदितं जतोरवश्यं शुभमिकोदय ॥ ५१ ॥
ततो न भवति सारद्वितीयां वायसमह ॥ योगशुभमिकयोऽक्तां जीवितस्य शरीरेण ॥ ५२ ॥ शुभमिफांशानुसारेण क्षीयते पूर्वदुष्कृतम् ॥
ततः सुरविमाने पुलोय पावतपुरे पुच ॥ ५३ ॥ मेरुपवनकुजे पुरमन्ते रमणीसख ॥ ततः सुरतसमन्ते दुष्कृतं च पुनराकृते ॥ ५४ ॥ भोगजालेप
रिक्षाणजप्यते या गितो मुवि ॥ शुचीनां श्रीमतां गेहे गते गुणवतां सताम् ॥ ५५ ॥ जनिव्यायोगमेव ते संवते योगवासिता ॥ तत्र प्राग्भाव
नाभ्यस्तयां शुभमिकमनुधा ॥ स्मृत्वा परिपतं लुच्चेरुत्तरं शुभमिकाकमम् ॥ ५६ ॥

तत्सर्वकारपृथक्साधुसंगत्यावर्धेत्सम्पादन्त्याभ्युदयेतिप्रेषाभ्यय ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ द्वितीयस्योत्तरमाह ॥ योगभूमिकयेत्यादिना ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ इच्छतस्त्वयानुसारेणरम
नदस्यथाद्रुम्ये ॥ इष्टतवतिमानानुवाद ॥ नद्वितस्यनरकादिभोगोस्ति महिकक्याणहत्कविश्रृङ्गानातारणच्छनीतिभगवद्वचनात् ॥ आनुपंगिकहु त्वभोगाभिप्रायथा ॥ स्व
र्षिणामपिप्राप्तिरमानसाद्दु त्वसहस्रसत्याम् ॥ ४९ ॥ भोगकाटेभुज्यमानेसुच्छतसभारेषुच्छनेष्वपरिशीणेसर्तात्यभ्यय ॥ यागिनइतिजात्याख्यायांबहुवचनम् ॥ ५० ॥ यो
गमवति ॥ पृथाभ्यासनतैर्बद्धियतेसर्वरोपिसद्वृत्तिभगवद्वचनात् ॥ तदेवाह ॥ योगवासिनाइति ॥ परंपरत्पारोहइति ॥ ५१ ॥

१ इत आरभ्य सप्तदशतन्त्रासु अष्टाकद्वयस्थानगुणकार्त्तव्यं पाठ्यपठनभ्यतसम्पन्नस्य हि ब्रह्मस्य स्थानवत्स्यति राताता ॥ यावज्जन्मानरशतेनोद्वेगाप्रधानम् ॥
२ ॥ अथवासाधुसगत्याकाशनालीययोगत ॥ ससारस्वपराशमद्विष्टान्भुवेति हि ॥ १ ॥ वैश्वान्भुपुष्टिं जलोत्तरप्रथमभूमिकोव्यदति ॥ अतपोर्भ्योमूलच्छि
न्नितपाठपृथदीकानुगुणदतिभाति ॥

समाधिस्तथातद्वशेय ॥ सुपुमर्षिनिपदशीघ्रनामपस्यलाप ॥ ११ ॥ उदितआधिर्भूतस्वरूप ॥ १२ ॥ सुपुमस्थानपृकीभूत-प्रधानपनपृषेतिभूत्युक्तमप्रधानपनतासाभ्याद्वात
स्थापुषमपदनाधेस्ताशयेनाह ॥ सुपुमर्षि ॥ आनरमयासानरभूतिभूतिमसिद्धातर्मुत्स्थानरासादनसाभ्यावपितन्माधेत्याराधेनाह ॥ अतमुत्पद्यति ॥ १३ ॥ विधासन
अस्यारहित्यन्तराभूत्यनतवदन सत्तिस्यर्थ ॥ १५ ॥ उक्तसुपुमपदेयपुनयाभिधानम् ॥ तदुपशान्त्याह ॥ यमेत्यादिना ॥ १६ ॥ द्वैतवदैक्यस्यपिसर्प्यांतरभ्यावतकस
स्यास्तात्तदुभयवर्धित ॥ तस्यात्यन्तिकद्वयपयपिसर्वसरेइमेरमाह ॥ निर्दयिरिति ॥ भिद्यतेद्वयपयप्रिष्ठयतेसर्वसरायादभिभूतेरितिभाव ॥ १७ ॥ अनिर्वाण प्रारभ्य
नरात्तात्प्रातिशणामुक ॥ यथाधिपदपि-अनुपक्षाणापिनज्वलनीम्रीनिर्वाणःअवकागस्तभावेनातवद्विष्यथ ॥ १८ ॥ अनाह्वानदस्वभावेनत्वतर्वाहिश्रृणुण ॥ तस्यादि
मतावशेपरावाक्तेपचर्मीभूमिकागत ॥ पंचर्मीभूमिकामेत्यसुपुमपदनाभिकाम् ॥ १९ ॥ शांताशेषविशेषांशस्तिष्ठत्यद्वैतमात्रके ॥ ग
लितद्वैतनिभासमुत्तितं प्रयुद्धवान् ॥ २० ॥ सुपुमपनएवाक्तेपचर्मीभूमिकामित ॥ अतर्मुत्पद्यतातिष्ठत्यद्वैतपिप्सन् ॥ २१ ॥
परिभातयानित्यनिद्रालुरिवलक्ष्यते ॥ कुवन्मभ्यासमेतस्याभूमिकायाविकासन ॥ २२ ॥ पृथ्व्याभिधामन्यां क्रमाक्रमतिभूमि
याम् ॥ यननामन्नसद्वृणानाहनाप्यनहहति ॥ २३ ॥ केवलक्षीणमननमासद्वैतक्यनिर्गत ॥ निर्दयि-शांतसेहोजीवन्मुक्तोविभाव
न ॥ २४ ॥ अनिर्वाणोपितिवाणश्चिदवतीपइवस्थित ॥ अतश्चून्योयहि-शून्यश्चून्य कुम्भइवाधरे ॥ २५ ॥ अत पूर्णोयहि पूण-पूर्णकुम्भ
इवाणव ॥ किंचिदद्वैतपसपन्नस्त्वयवैपनकिंचन ॥ २६ ॥ पृथ्याभूम्यामसौस्थित्वासमर्मीभूमिमाप्नुयात् ॥ विदेहमुक्ततातुत्ता-समर्मीयो
गभूमिपरा ॥ २७ ॥ अगभ्यावचमांशांतासामीमासवभूमिपु ॥ कश्चित्साशिवमित्युक्तोकिश्चिद्वक्षेत्युदाहृता ॥ २८ ॥ कैश्चिद्वक्तृतिपुभा
वविवेकइतिभाविता ॥ अन्येरप्यन्ययानानामेदरात्मविकल्पिते ॥ २९ ॥ नित्यमव्ययपदस्यापिकयचिदुपदिश्यते ॥ सनेताभूमिका नो
क्तानमयातवरपुद्धह ॥ ३० ॥

भीषकस्यस्यसाराधरापाकस्यप्यसिद्धलेनार्कविश्वरूपेणपरमाश्रयत्वेणसपन्न ॥ वातवटस्थानिसिद्धत्वान्ार्कचनसपन्न ॥ ६१ ॥ समभीभूमिकापरिधौवाचेसैषमुमु
कनेतिममभीसाधार्थोदादिपयस्यान्तर्जीवतामितिप्रागुक्तेष्वप्य ॥ ७० ॥ ब्रह्मसामगम्यायोगिमानसानुभवंकाम्यत्वर्य ॥ नचजीवितसमभीभूमिकैकवनास्तीतियोगिमानसा
नुभवंकाम्यनादितरयानास्तीतिभूमितप्यप्य ॥ सार्धमाभाभभूमिष्वितिरस्याभावभूमिष्वप्यपानसामात्वोक्तिविरोधापत्ते ॥ आसामभ्यामपयोगेनेत्युत्तरमाभ्यसनीयत्वोक्तिविरो
धाच्च ॥ शिखिमित्रैर्वैठका ॥ शिखर्मद्वैतचतुर्थमभ्यसद्विभूतपुत्रोधादितिभाव ॥ ब्रह्मेतिचेदस्तिभि ॥ ७१ ॥ प्रकृतिपुत्रोर्भाषआधिकैकवस्तिस्तिस्त्वधिकद्वतिसास्थपयो
निभि ॥ अभ्यर्चनमिसात्ततवादेभ्वरनुद्धार्थादिभिस्थगोभासुरेयोसहेत्वोऽनुपपन्नमिसानननुपपन्नलुप्तमित्यादित्त्वत्त्वबुद्धानुसारिकिञ्चीर्नार्ताभेदस्यधाभ्यधाभ्यागादिते
त्यर्थ ॥ ७२ ॥ परिब्रह्मसामगम्यनादिकप्यनुपपत्त्येतन्माह ॥ तिस्यमिति ॥ कर्पाञ्जिद्रागस्याग्नरक्षणप्युपायेरित्यर्थ ॥ ७३ ॥

परवैराग्यदाक्ष्ये सत्येव भूमिका सुप्रवेशो भवति नान्यथेति मत्त करिण्याख्यायिका च्छलेन वर्णयितुं भारभते ॥ अस्तीत्यादिना ॥ ७४ ॥ विप्रहृष्य पासदासमरोयुक्ता महद्भांशना
 भ्याशसनशरसः प्रख्यातिस्तद्वती ॥ अस्तु सा कितलस्तवाह ॥ सा चेदिति ॥ ७५ ॥ तथैना भूमिका निरुद्धा अतस्तद्वधिविनानैकापि भूमिका जेतुं शक्नोत्यर्थ ॥ ७६ ॥ सायावन्व विजिता
 तावत्तदा कितलुद्द्रसासारिकसपट्टपास्यसिमरभूमिषु प्रवेष्टुमपि कोनामसु जट समर्थो यो द्वेत्यर्थ ॥ प्रश्नः स्पष्टः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ कचैपारमते इत्यस्योत्तरमाह ॥ शरीरकानेन इति ॥
 विविधैर्न्यधावनशोकमोहाद्युद्धासकरणशीला ॥ मत्तानीन्द्रियाण्येवोपा कोपनाः कलभा शावकायस्थाः ॥ रसना कलभाषिणी मधुरबृंहिता साधनयस्था ॥ ७९ ॥ प्रख्यातौ दत्तौ
 दर्शयति ॥ कर्मति ॥ कर्मशुभाशुभरूपम् ॥ मदमत्तेत्यत्रोक्तमदर्शयति ॥ मदइति ॥ एवमप्येवोच्यम् ॥ ८० ॥ ८१ ॥ नागी करिणी ॥ जीवसचयान् प्राणिनिकायात् ॥ ८२ ॥ आश
 आसामभ्यासयोगेन तदुःखमनुभूयते ॥ अस्त्यत्वं तमदोन्मत्ताः कृदुमंथरचारिणी ॥ ७४ ॥ करिणी विग्रहव्यग्रामहांशनशंसिनी ॥ सा
 चेति हन्यते न मननार्थकारिणी ॥ ७५ ॥ तदेता सुसमग्रा सुभूमिका सुनरोजयी ॥ करिणी मदमत्ता सायावन्व विजितौ जसा ॥ ७६ ॥
 कोनामसु भटलावत्संपत्समरभूमिषु ॥ श्रीराम उवाच ॥ ॥ कासौ प्रमत्ता करिणी काश्च तारणभूमयः ॥ ७७ ॥ कथं निहन्यते चैषा
 कचैपारमते चिरम् ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ ॥ रामेच्छानाम करिणी इदं मे स्त्वितिरूपिणी ॥ ७८ ॥ शरीरकानेन मत्ता विविधोद्धासका
 रिणी ॥ मत्तं द्विप्रोच कलभारसना कलभाषिणी ॥ ७९ ॥ मनोगहनसंलीना कर्मदंतद्वयान्विता ॥ मदोस्यावा सना व्यूहः सर्वतः प्रसरदपुः
 ॥ ८० ॥ संसारदृष्टयोरामतस्याः समरभूमयः ॥ भूयो यजानुभवति नरो जयपराजयौ ॥ ८१ ॥ इच्छानागो निहत्येषा कृपणान् जीवसंच
 यान् ॥ वासनेहामनश्चित्तसंकल्यो भावनं स्पृहा ॥ ८२ ॥ इत्यादि निवहोनास्त्रा मस्यास्त्वाशयकोशगः ॥ धैर्यनास्त्रावरश्रेण प्रस्तुता मवहे
 लया ॥ ८३ ॥ नागी सर्वात्मिका मेतामिच्छा सर्वात्मना जयेत् ॥ यावदस्त्विदमिदमेव नियमं तं विजृम्भते ॥ ८४ ॥ तावदुग्रा कुसंसारमहावि
 षविषूचिका ॥ एतावानेव संसार इदमस्त्वितियन्मनः ॥ ८५ ॥ अस्य तूपशमो मोक्ष इत्येवं ज्ञानसंग्रहः ॥ प्रसादकारिणी स्वच्छा निरिच्छे वि
 मलाकृतौ ॥ ८६ ॥ तैलविदुरिव दर्शविश्राम्यत्युपदेशवाक् ॥ असंवेदनमात्रेण नोदतीच्छा भवां कुरः ॥ ८७ ॥

यकोशगश्चित्तकोशगतो दत्तिवैचित्र्यप्रयुक्त इति यावत् ॥ कथं निहन्यते चैषेति प्रश्नस्योत्तरमाह ॥ धैर्येति ॥ ८३ ॥ सर्वात्मिका ब्रह्मलोकान्तसर्वभोग्यगोचराम् ॥ सर्वात्मना सर्वथा
 सर्वमहमेवेति भावितेनात्मना वा ॥ न हिनित्यलब्धात्मरूपतया भाविते तुणा भवति किं विदमिदमलब्धतया दृष्टे इत्याह ॥ यावदिति ॥ ८४ ॥ संसारमहाविषविषूचिका रूपा तुष्णाता
 वदेव विजृम्भत इत्यनुक्तव्यते ॥ ८५ ॥ तूष्णीव संसारस्तः क्षय एव मोक्ष भूमिकोदयहेतुत्वान्मोक्ष कथं वैराग्यस्य भूमिकोदयहेतुता तददर्शयति ॥ प्रसादेति ॥ ८६ ॥ रागादिपुरुषा पराध
 मलिने चित्तश्रुत्याचार्याद्युपदेशवाक् प्रपञ्चलविदुरिव न स श्रितव्यते ॥ वैराग्यादि साधनसंपन्ने तु आदर्शतलविदुरिव संश्लिष्टा सती अविद्यामलमार्जनेन प्रसादो ब्रह्माकारप्रयना
 नुकूलस्वच्छता तत्कारिणी पर्यवस्यतीत्यर्थः ॥ रागादेन दुषेय इति स्वच्छेदने चोपायमाह ॥ असंवेदनेति ॥ इच्छारूपो भवा कुरः स वेदनविषयस्मरणतत्परित्यागमात्रेण नोदति ॥ ८७ ॥

भनागभ्युदितप्यसवेदनशब्देन च्युतव्या ॥ ८८ ॥ विच्छुतिनाम्ना ॥ दीनताभोगकापण्यम् ॥ असवेदनत्वग्रथप्युत्पादयति ॥ स्वसवेदनेति ॥ सुष्ठु असवेदनस्वसवेदनतद्गुणं
 सतिराध्यात्मवत्त्वाद्वापयन् अर्चितस्मात्सत्त्वार्थानिर्वाधारतयाभासनम् ॥ ८९ ॥ तथाभ्यासकालेसाधधानताद्वयपरिपाककालेत्वधधानविनिर्मुक्तसुष्ठुमिभरणार्थस्ययोरिव
 स्तत्पदस्ययत्नद्वयाराधेनाह ॥ अवधानति ॥ तावन् यकारिणीमिच्छाप्रसर्गप्रत्याहारलक्षणोदबिरोधोनाकेत्यनियच्छनधीनेति सर्वार्थप्रयोगभक्त्युक्ति ॥ ९० ॥ ननुभाक्कम्पना
 स्यात्पदस्युक्तिरित्युद्वास्तया कतिपयानि विच्छास्यगानि किं कथमुच्येत आह ॥ इदमेतस्मिन् ॥ सवेगचित्तधावनविषयानुसधानलक्षणकम्पनाफलावस्थेयमिति कम्पनमाहुर्
 तस्य ॥ भावनस्यरणम् ॥ ९१ ॥ सकम्पणसर्वार्थानयमुत्तमिभिर्भावनकर्तानामप्ययमेवार्थमाभायद्व्याराधेनाह ॥ स्मरणमिति ॥ कथनार्हस्य तिस्रकम्पनपदयोरप्यायनात् आह ॥
 तयति ॥ ९२ ॥ सम्पन्नमनुभूतमपि भाव्यत इति विरोधार्थप्रायश्चित्तभूमिका लभुमिहैयत्नेन कश्चिद्विरोधस्य भेदोपविशित इत्याशयेनाह ॥ अनुभूतमिति ॥ ९३ ॥ इहा
 मनागभ्युदितवेच्छाद्युत्तव्यानयकारिणी ॥ असवेदनशेषेण विषयेष्ववधारणी ॥ ८८ ॥ इच्छाविच्छुरितोर्जावो विजडातिनीनताम् ॥
 स्वसवेदनयत्नसुतुष्णीमेवातरासनम् ॥ ८९ ॥ अवधानविनिर्मुक्तसुभंशवशतयया ॥ तां प्रत्याहारयद्विशेनेच्छामत्सीनियच्छत ॥ ९० ॥
 इदमेतस्मिन् तिसवगमाहु कल्पनमुत्तमा ॥ अयं स्यात् भावनयत्तकल्पनात्प्रागुच्यते ॥ ९१ ॥ स्मरणविद्विषकल्पशिवमस्मरणविद्वु ॥
 तन्नागानुभूतधनानुभूतचमाप्यते ॥ ९२ ॥ अनुभूतानानुभूतां स्मृतिविस्मृत्यकापुवत् ॥ सर्वमेवाहुविस्मृत्यगुर्वस्ति पुनश्चामति ॥ ९३ ॥
 उच्यवाहुर्वैराग्यपनचकश्चिच्छुणाति तत् ॥ असकल्पपरश्रेयसकिमनर्तमाप्यते ॥ ९४ ॥ किलतुष्णींस्थितेन वतस्य द्वाप्यते परम् ॥
 परमयत्नसाधान्यमपिरामलगायते ॥ ९५ ॥ गम्यदेशे कतिपुस्त्ययथापांशस्य पादयो ॥ स्वदोविगतसकल्पस्तथास्पदस्वकर्मसु ॥ ९६ ॥
 वदुतात्र किमुक्तेन ससेपादिदमुच्यते ॥ सकल्पनपरोधपक्षदभावो विमुक्ता ॥ ९७ ॥

भीषणकार्त्तिकवसिष्ठः सवकानानाधपयसकल्पत्यागविनाशोक्तिसिध्यतीति तस्यागण्यत्वात्पदकार्त्तिकसमयवशात्सोपदेशादस्वमाकोरोनापिदोकारिष्यन्माह ॥ ऊर्ध्वं वा
 इति ॥ विरोधित्वं सत्यणुनपुनराकोशाभि ॥ एकैक्यमाश्रयप्याकोरोधपरिदृश्यसुभममदृश्यकश्चिद्विषयिजनो नपृणोति ॥ गृण्यतस्यपि च भ्रमणकलादशानादुक्ति ॥ अ
 तदन्तर्किमर्थेन आभ्यासनविषयपदनकल्याणपदवसितं किमेतन् द्विषदप्यभाधिकारिणां सव्यवधानमन्तरेणार्थसिद्धिरित्यर्थः ॥ ९४ ॥ पूर्णसर्वव्यापारोपरभेगस्थितेनैवपुसा
 तलादशयस्य परमाप्योक्तिलिप्तिर्नामसिद्धौ ॥ तथाचमुक्ति ॥ यदापचाच्च निष्ठिते क्वाभ्यानिमनसासह बुद्धिभ्यवबिषेदतितामाहु परार्थानतिमिति ॥ परमैरुपयगर्भात्मपिपसाया
 न्यसुखपुमभ्यानरक्षणं कृच्छ्रनामापयतदन्त्यर्थः ॥ ९५ ॥ ननु सर्वपासकल्पत्यागोद्देशस्यार्थसिद्धेभ्यश्च द्वालोपेक्यकार्त्तिकनतमाह ॥ गम्येति ॥ यथागतम्येत्युद्वादिदेशार्थं
 कतिपयाभिविष्टान्विचिन्तयिषाभारायस्तथापि यस्याप्यर्थस्य पारयोर्गीतसकल्पपृथगतिक्षणस्योपायोनिर्वादिनेष्वसकल्पपूषाभ्यासकलाददृश्यादेवानि विद्व
 त्सकर्मसुखाभाविष्यतीत्यर्थः ॥ ९६ ॥ ९७ ॥

कयादह्या असकल्पन भवेत्तामाह ॥ सर्वमिति ॥ भूतार्थचिद्रूपं नित्यसिद्धपरमार्थचिद्रूपम् ॥ १८ ॥ अवेदनं तादृश तद्विपरिणत्या अहंममेत्यप्यस्त सर्वभेदविस्मरणमेव जी-
वब्रह्मैक्यलक्षणयोगविदुर्ब्रह्मविद ॥ तविद्याहु स्वसयोगवियोगयोगसंज्ञितमिति भगवता तथा व्याख्यातत्वादिति भावः ॥ योगस्थः कुरुकर्माणीति तद्व्याक्यतुलोकसपहेच्छप्रत्यै-
च्छिकविहितानुष्ठापनार्थं नित्यमार्थमित्याशयेनाह ॥ योगस्थ इति ॥ अयमसाधिपरश्वेन्माकुरु ॥ १९ ॥ यथासि भो इति ॥ यथा स्थितस्वरूपावामौ यथा स्थितेरेवो-
चितत्वादिति भावः ॥ १०० ॥ सा स्थितेरेव सर्वप्रपञ्चनिवृत्तिरूपत्वाच्च दालोपदर्शितः सर्वत्यागोपीत्याह ॥ शिवमिति ॥ १०१ ॥ विस्तरोक्तमनर्थतत्त्वपुरुषार्थवत्त्वच निष्कृष्य
करतलामलकवद्वर्षयन्नुपसहरति ॥ अहममेति ॥ १०२ ॥ इति श्रीवासिष्ठमन्तात्स्यप्रकाशे निष्पृष्टशतुत्तरशततमः सर्गः ॥ १२६ ॥ इदं रामस्य विस्मृतिर्भ-
रद्वाजोरुकोक्तयः ॥ लक्षणजापदादीनातुरीयचोपवर्णयते ॥ १ ॥ एतावत्स्यार्थं श्रीवसिष्ठरामसवाद्वावित्वारामविस्मरणसन्निधापितेनिरतिशयानन्दपूर्णानि विस्म-
सर्वमेवमजं शांतमनंतं ध्रुवमव्ययम् ॥ पश्यन्भूतार्थचिद्रूपं शांतमास्वयथा सुखम् ॥ १८ ॥ अवेदनं विदुर्योगशांतमासितमक्षयम् ॥
योगस्थः कुरुकर्माणि निर्वर्त्तमानो यमाकुरु ॥ १९ ॥ अवेदनं विदुर्योगचित्तक्षयमरुचिमम् ॥ अत्यंततन्मयो भूत्वा तथा तिष्ठ यथासि भो
॥ १०० ॥ शिवं सर्वगतं शांतं बोधात्मकमजं शुभम् ॥ तदेकभावानं रामसर्वत्यागइति स्मृतः ॥ भावय ऊढश्च दंतः स्वं कार्यकर्मसमाचर
॥ १०१ ॥ अहंममेतिसंविद्वत्तदुःखतो विमुच्यते ॥ असंविदन्विमुच्यते यदीप्सितं समाचर ॥ १०२ ॥ इ० वा० वा० दे० मो० नि० पू०
परमार्थस्वरूपवर्णनं नाम षड्विंशत्युत्तरशततमः सर्गः ॥ १२६ ॥ ॥ ७३ ॥ श्रीभरद्वाज उवाच ॥ इति वरमुनिनोक्तं ज्ञानसा-
रं पुराणं सकलमनुनिशान्य श्रीरघूणां कुलाग्र्यः ॥ विमलमतिरपृच्छ किंचिदत्यस्वयं वासमसुखपरिपूर्णः पूर्णबोधस्थितोऽसौ ॥ १ ॥
सखत्पुत्रमयोगिविश्ववंद्यस्मुरेशो जननमरणहीनः शुद्धबोधस्वभावः ॥ सकलगुणनिधानं सन्निधानं रमायास्त्रिजगद्बुद्धयस्मानुग्रहा-

णामधीशः ॥ २ ॥

तनूणां भूतंगुरुश्रोवात्मनो किदह्मायापि स्वयतः त्रिविश्रायलाभादपेक्ष्यवर्णोरुकोभरद्वाजपृच्छति ॥ इतीत्यादि ॥ हेगुरो विमलमति श्रीरघूणां कुलाग्र्योऽसौ श्रीरामः वरमुनि-
ना श्रीवसिष्ठेन इति वर्णितैर्बहुभिः प्रकारैरुक्तमुपदिष्टपुराणविचरतनब्रह्मादिमहर्षिसंप्रदायागतज्ञानसारनिशम्य श्रुत्वा अपेक्षिजिज्ञासुः किंचिदपृच्छत् ॥ अथवा एतावन्तैवोपदेशेन शां-
तसर्वसदेहमोहः स्वयसमेन विषयवैचित्र्यमयुक्ततारतम्यरहितेन साक्षात्कृतेनात्मसुखेन परिपूर्णः सन् पूर्णबोधो धात्मैव भूत्वा स्थितस्तद्देशेति शेषः ॥ १ ॥ ननु सभानेपथश्रवणत्वया स्वस-
देहमोहनिवृत्त्यतिश्यामेव रामस्यापि ते कुतो नावधार्यते इति तु नाशक्य यतो मम रामस्य च महदतरमस्तीत्याह सरवत्त्विति ॥ स नित्यसिद्धज्ञानयोगैश्वर्यानादवर्त्तचित्स्वभावः
सर्वस्ववशी सर्वस्थान इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धैश्चैश्वरो जगत्सालनायावतीर्णो जगद्गुरुरपि सर्वलोकानुग्रहाय ज्ञानास्त्रयर्थं स्वेच्छया स्वस्याज्ञानमेव परिकल्प्य श्रोतुं प्रवृत्तः अहं-
त्वनया ज्ञापय मुमक्षुरत्यनरसाधनसपन्न इति महदनरमिति भावः ॥ २ ॥

०३ पुरातत्त्विक प्रभर्ति प्रकाटि प्रवक्तव्य शोषेण प्रथमयन्तुतरमाह ॥ इति श्रुतेऽप्यदिना ॥ ३ ॥ शक्तिपात-अखडाकाराक्याभ्यामपि सत्त्वोत्पत्तिरिति शयानात्मात्मनो
विभाषलक्षणं यथासमुदाहृतं लक्षणाभेदपण्यकं न भवति चेन्न कुत्र तेषां सुपुष्पाभ्यां यद्वचकाणि भिन्नाः प्रभेदप्रभेदोभिराश्रित्य भिन्नसंयोगलक्षणायोगराश्रयसिद्धिर्भावा ॥
यत्नमप्रशान्त्यसिद्धागुरो रित्यानुग्रहाभिरायेन स्वदेहस्थकाशित्यवहृषविरयतदीयनादीपरिशोधनद्वारा तत्कुलस्थिप्राप्तमभक्तपुसचारणेन सच भुवनसमाधारापरोक्षप्रदर्शनक
प्रशक्तियान मनोहरेष्वसिद्धिः ॥ श्रीरायस्य स्वयम्भारस्य साधव्याव स्वतः सिद्धतया तदनेष लक्षणात्तेन लोकापकारासिद्धेर्भवेति ॥ उद्गुह्य स्वस्वरे जागरितो विकसितस्य ॥ ३ ॥
विभाषणं नुक्तं यथा विवचनम् ॥ आदिप्रह्लादासाधर्म्यपातोचनमाप्रयसते ॥ तदयमभिपरिपाटी भिन्नोद्बुद्धिर्वादिभ्यामपारैर्धर्वाभिरा ॥ आनन्दमतेन पूर्णांशसम्भाषणाय स्व
॥ श्रीवाल्मीकिरवाच ॥ इति श्रुत्वा वसिष्ठस्य वाक्यवेदान्तसग्रहम् ॥ विटितास्थित्विज्ञानोराम कमललोचन ॥ ३ ॥ शक्तिपातवशो
न्मप्यप्रकटमलचिह्न ॥ मुहूर्तमासौ दुद्भुदश्वतन्या नटसागर ॥ ४ ॥ प्रश्नोत्तरविभागादिपरिपाटी विवर्जित ॥ आनन्दान्नतपूर्णसूरोन्म
कटकितगतक ॥ ५ ॥ महासामान्यरूपत्वाच्चिह्नापकतया स्थित ॥ नित्यमप्युर्णोभ्ययत्नप्राप्तमनोरथ ॥ ६ ॥ नर्किचिद्वचसेपन्न शिवे
परिणत पटं ॥ श्रीभरद्वाज उवाच ॥ अहो ह्यलुभमाभ्यर्थराम प्राप्तो महत्तदम् ॥ ७ ॥ कथमेतादृशी प्राप्तिरस्माकमुनिनायक ॥
मृगा लक्ष्म्याश्च किञ्चिज्जामाह शाक्यपापि ॥ ८ ॥ क्वचक्ष्मादिभि प्राप्याहुलभारामसंस्थिति ॥ अहो मुनीश्वरगुरो कथं विश्राम्य
तमया ॥ ह्यारस्य भवांसां धर्माय तद्वदहं मुने ॥ ९ ॥ श्रीवाल्मीकिरवाच ॥ श्रीराम महत्तातमशेषमादितो वसिष्ठवाक्यानुगत
निरूपितम् ॥ धिया विचायानुपरास्य शप्तमो मया पिता हृकथनीयमन्त्रतः ॥ १० ॥ अविद्याया प्रपचो यनास्ति सत्यं मिहापवपि ॥ विवेचय
ति विद्युधा विवदस्य विवर्किन ॥ ११ ॥

॥ १ ॥ मङ्गलाभाभ्यसवाधिधानसभाभ्यः प्रत्यक्षितस्तद्वृत्तवसपत्ने ॥ सवतत्रिष्टापकनयापूर्ण स्थित ॥ सरभास्यनिरतिराधानराशिभावंदत्तारायेनाह ॥ नित्यमिन्द्रि ॥ क्राट
शुभानामष्टसंस्थानानामिन्द्राद्यभ्यपानानूणमापायनोपराहितकृषायस्य ॥ १ ॥ शिवयेनिरतिराधानवद्वलुनिरिणतएकरसभूत सपन् ॥ इत्यमृतमाधिकारिणोरामस्यश्रव
णारद्वलनानिमुपवयवमभ्यमाविकारिणां चित्तशुद्धायापुपासनाविशेषमवस्थापयविशेषकट्टरपक्षिणपनादिमननोपायांश्चवक्तुं दवतारहेतुं भराद्वाजीं सुकपार्दानरिटनेम
यमगवापरात्मां किं वपयति ॥ भद्राअट्टावेत्मादिना ॥ ७ ॥ ८ ॥ वृष्णारस्यभर्माभाधेर्भोर्हारादिनिशय ॥ १ ॥ पृषट्टवाल्मीकि भूतपयश्चित्तनवार्त्तनेषवयमभाहति
रक्षकदुपरेशारिनिष्पायसिद्धमुपरिशानि ॥ श्रीरायति ॥ तादृक्कृत्तुं भवान्कूलमवस्थापयविशेषजनारिकयनीयकप्यतेभ्यजितवर्ध ॥ १० ॥ निष्पामृतादिपाकार्यत्सादेवम
पक्षस्यासर्वविद्देवतायापयबुद्धियनवाहन्दुराक्यनित्याह ॥ अक्षिपायादित्यादिना ॥ ननुपर्वत्स्यादित्याकार्यत्वेत्किमर्थवादिनीतिबाह्यकाह ॥ निवर्णनीति ॥ ११ ॥

मिथ्याद्वैतेन च नास्ति तद्वैतं हानिरित्याह ॥ नास्तीति ॥ हे वयस्य सखे इति प्रीत्या सबोधनम् ॥ रहस्यानां प्रणवमहावाक्याद्यर्थानां विषयमाणोपासनानां च ॥ विशदो विशुद्धचित्ति
 लो भव ॥ १२ ॥ तत्रादौ प्रणवप्रथममाध्यार्थजापस्य पच स्फुटतत्ताक्षिविवेकाय मिथ्यात्वेनोपपादयति ॥ प्रपंचेत्यादिना ॥ तस्य त्रय आवसथास्त्रयः स्वमादिति श्रुतौ जाग्रदपि नि
 द्वैवेति कीर्तिता ॥ १३ ॥ शून्यमूलो मिथ्याभूताज्ञाननिदानः ॥ शून्यता रूपमज्ञानमेव शिखरमग्रमतो यस्य तथा विधः मध्ये पिब्रिट्करणपृथक् क्रियाद्युपायेन पर्यालोचने सारस
 तातच्छून्यतया प्राप्तिमासिकमात्रप्रथमे ॥ अतस्तत्रानास्थैव युक्तेति शेषः ॥ १४ ॥ असतोपि सवासना विद्यया दर्शनगर्ववर्नगरादेः प्रसिद्धमित्याह ॥ अनादीति ॥ १५ ॥ वास
 ना विषयीरुधो विषवल्लीरध्यास्य आश्रित्या कसमुह्यसि ॥ १६ ॥ तत्त्वदर्शनेन निरालंबज्ञानरूपस्यालंबस्य चित्तस्यैव हेतोरवष्टभस्य परिग्रहादधः पूर्वमज्ञावस्थायामेव एतज्जा
 नास्ति भिन्नचित्तः किंचित्किंप्रपंचेन रुध्यसे ॥ अभ्यासेन रहस्यानां वयस्य विशदो भव ॥ १७ ॥ प्रपंच विषयावृत्तिर्जाग्रद्भ्रति कीर्ति
 ता ॥ संप्रबुद्धस्तु पस्यांतश्चिददीपो निरंजनः ॥ १८ ॥ शून्यमूलः प्रपंचो यं शून्यता शिखरः सखे ॥ सारशून्यतयामध्ये व्यनस्यासन्मनीपि
 णाम् ॥ १९ ॥ अनादिवासनादोषादसन्नेवाप्यमीदृश्यते ॥ गंधर्वनगराकारः संसारो बह्विभ्रमः ॥ २० ॥ त्वमनभ्यस्य कल्याणी चैतन्या
 मृतकंदलीम् ॥ संमुख्यसि किमध्यास्य वासना विषवीरुधः ॥ २१ ॥ जाग्रदंतपतितं ज्ञानालंबग्रहादधः ॥ न संस्तु परिसर्वेषां निरालंब
 संविदः ॥ २२ ॥ तावद्बुद्धास्तु धाकारसंविन्महानदी ॥ नयावदात्मरूपेण निपुणैरवगाह्यते ॥ २३ ॥ प्राज्ञास्ति चरमेनास्ति वस्तुसर्वमिदं
 सखे ॥ विद्धि मध्ये पितनास्ति स्वप्नवत्तमिदं जगत् ॥ २४ ॥ अविद्या योनयो भेदाः सर्वमीबुद्धा इव ॥ क्षणमुद्भूय गच्छति ज्ञानैकजलधौ ल
 यम् ॥ २५ ॥ सुशीतलोदकनदी विदित्वा य विगाह्यताम् ॥ बहिर्भाति निदाघास्ते निर्यातुकलितस्तुखम् ॥ २६ ॥ एकश्चाज्ञानजलधिर्ज
 गदाभ्याव्यतिष्ठति ॥ ज्येष्ठो यमहमित्युर्मिरविद्यावानसंभवः ॥ २७ ॥ चित्तस्वतन्त्रमोदालीरगाद्याश्च प्रकल्पिताः ॥ ममतो कल्पितावर्तः
 स्वतः स्वरं प्रवर्तते ॥ २८ ॥

यन्निरपतित उपरितुर्दशायातु तिस्रोप्यवस्थानसंति ॥ ययोगिनो निरालंबसविदस्तेषां सर्वेषामनुभासिद्धमित्यर्थः ॥ २९ ॥ यावदज्ञानं तावत्कालमेव चिन्मया जगद्भूतारंगविशेषे
 पप्ररोह इत्याह ॥ तावदिति ॥ रूढादुत्तराग्राहुर्भाववती ॥ ३० ॥ आद्यतकालासत्वेन मध्ये व्यसत्त्वमेव स्वभावैपरीत्या घटनारत्नमवदनुमेयमित्याह ॥ प्रागिति ॥ स्वमस्य घटत
 मिव घटतं यस्य सत्तत् ॥ ३१ ॥ २० ॥ कलितमसुखदुःखयस्मिन्कर्माणितस्तथानिर्यातु ॥ अचेतनेष्वपि निदाघेषु चेतनत्वमारोप्योक्तिः ॥ ३२ ॥ इदानीं भगवांश्चिप्यस्य मज्जननि
 वारयिष्यन् ज्ञानक्षारसमुद्भूतत्वेन वर्णयति ॥ एकश्चेत्यादिना ॥ स्वविकारभूतं जगदाह्लाद्व्यभिच्यप्य ॥ तस्य महोर्भेदप्रथमजदर्शयति ॥ ज्येष्ठ इति ॥ अविद्याप्रवाहो नादित्याति
 वासनास एव वातस्तसंभवः ॥ ३३ ॥ अत्यन्तरगान्दर्शयति ॥ चित्तेति ॥ चित्तस्य तत्तद्विषयेषु येषु स्वतन्त्रमोदालीरगाद्याश्च प्रकल्पिताः क्षुद्रतरंगादिति शो
 षः ॥ तस्यावर्तदर्शयति ॥ ममतेति ॥ ३४ ॥

पादेनरत्नेरतिवर्णाभानुब्रजयते ॥ ताभ्यामुदीतस्यतपसमनतरः सन्निहितः अनपघाताले मृत्युभुलेषवेशः केनवापते ॥ महीतपदस्यासमपस्यसमासः श्लाघसः ॥ २४ ॥
 परिनुसमुद्रमञ्जननवारयकनसानदसमुद्रेमकोत्थाह ॥ प्रशतेति ॥ २५ ॥ सवारस्तिष्ठतिसधरामस्यतत्त्वमोधाह्नोमभनुगताह्निशोकरेणुमोहभारयति ॥ कस्तिष्ठतीति ॥
 अनदितिविधेर्कस्यमायत ॥ २६ ॥ यदापक्षशेष्यकप्रतिपादयति ॥ दूरसर्षपदयमातेत्यादिशेतादस्यर्थः ॥ २७ ॥ येषामज्ञानमस्तिताभ्यालान्मतिम्रसणोजमवाकारविष
 भः ॥ २८ ॥ अधिरेतः अधिरेकी ॥ मनुतत्त्वविरामपिकराधिप्राभोह कथदरयमेतथाह ॥ तस्येति ॥ विह्वनममपेष्टानुकण्ठमाधम् ॥ २९ ॥ अभ्येषानुनतया तेषामधि
 पाद्यारितान्जानतपुस्यदुष्टिद्वरनात्साल्मनाभ्यतिरिथाह ॥ तथेति ॥ यथाशक्त्यलोकानां जलेपुस्यलमिति सरायोमरस्यलेपुचकलमिति सरायकपाकभितभेदभ्यास

रागद्वयावतिप्राहोयुर्दृतसमनतर ॥ ततश्चानयपातालप्रवेशः केनवापते ॥ २४ ॥ प्रशान्ताभृतकछोलेकेवलामृतवारिधौ ॥ भज्जमज्ज
 सिक्किर्द्वतप्रहक्षराण्डिवर्चिषु ॥ २५ ॥ कस्तिष्ठतिगत कोवाकस्यकेनकिमागतम् ॥ किनुमज्जसिमायायांपतमात्वभतद्रित ॥ २६ ॥
 तत्त्वमैरयदात्मेतिजगदेतयचक्षते ॥ ततोऽन्य कस्तवातीतोयस्तातविषयः शुचाम् ॥ २७ ॥ घालान्मतिविवर्त्तयबक्षणस्सकलजगत् ॥
 अविवर्त्तितमानदमास्थिताऽऽतिनस्सदा ॥ २८ ॥ अविविक्तेजनश्रोचस्यकस्माच्चप्रदध्यति ॥ तत्त्वविचुहसन्नास्तेतस्यमोहोविद्वष
 नम् ॥ २९ ॥ तद्यसृस्ममिदतत्त्वंतिरोहितमविषया ॥ यथास्यलेपुलोकानां जलेव्यात्मसुमशाय ३० ॥ पृथिव्यादिमहाभूतपरमाणुमय
 जगत् ॥ स्थितयदातदाप्रादिकगतोयोनुरोष्यते ॥ ३१ ॥ असतस्सभवोनास्तिनास्त्यभावस्सतस्सत्त्वे ॥ आविर्भावंतिरोभावास्सस्य
 नानाभमोपरम् ॥ ३२ ॥ किंत्वनंकपुरोत्साहोद्विपतामुपगच्छति ॥ भजसंमरितान्नोगपरमेशजनहुरुम् ॥ ३३ ॥

सत्त्विस्रशयोमदस्य ॥ ३० ॥ यथापरमाववादिमयजगद्वादिन्याविष्वेकेचिरशोकप्रसन्तिर्नास्तिताभायामयजगद्वादेदुरापात्तौषसेत्याशयेनाह ॥ पृथिव्यादीति ॥ कोगतो
 नट ॥ तन्मन्विद्वारनात्सलेनतन्मन्मोक्षात्मनाशाभावाहित्यर्थः ॥ ३१ ॥ प्रियतयादिशोकप्रसक्तिः सप्रियोयद्विसस्तदाननरयत्नेष ययसस्तर्हिर्नस्थितरुवेत्युभयथापितन्मा
 शास्तिद्वनयोऽहङ्गुरेकीत्याशयेनाह ॥ असतमिति ॥ सत्स्थानानामाधिकसन्निवेशशेषेणाम ॥ ३२ ॥ ननुयदिमाधिकमेवदेहादिसस्यानन्तर्हिर्नर्द्वैकात्किंपरवर्धितमायाबु
 द्धातीनंतदस्यभाषलरोहमोहदुःखापनयसहस्ररानेकस्यकोहेतुलभाह ॥ किंस्तिति ॥ सत्यमाधुनिकोनकिम्यदेतस्तिक्कलनेकः पुरासिचित पुण्यपापमहत्सिलक्षणलसाह
 पुरुषमपमप्रपुण्यपापाप्यलज्जदुरालि तस्मोद्देशयमाधिकोद्देशादिलोकायद्विषयताद्विषयभरणमूर्छाधन्यसहस्रेतानुपगच्छति ॥ अप्यात्मज्ञानराजार्थभ्यशतरणोप्युपदिष्ट
 पापदयादद्वैतानरोहति अतस्तस्यापक्षपापसमुपेभ्योपासनकुरीत्याह ॥ भजेति ॥ भक्तानुपहृदायसमर्पित सस्यपूतआभोगेभ्यमपानार्थनारीभ्यरात्रिषोयेनतप ॥ ३३ ॥

अद्यापिनपच्यतेनक्षीणानितवेतिशेषः ॥ ध्रुवमिति वितर्कः ॥ प्राणिकतपुण्यपापात्मककर्मावाप्त्यपशुपतैर्देवस्यप्राणिपशुबंधनपाशाविश्रवतां विविधश्रुत्यादिप्रमाणप्रसिद्धताम्
 ॥ ३४ ॥ सत्यचित्तप्रसीदतिविशुद्धाति ॥ ततस्तस्माद्भजनादकृत्रिमाविधैरबाध्यत्वात्सहजाभाविष्यतीतिशेषः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ उमासहायपरमेश्वरप्रभुचित्रोच्चनीलकण्ठं
 प्रशान्तम् ॥ ध्यात्वामुनिर्गच्छतिभूतयोनिसमस्तसाक्षितमस परस्तादिति ॥ ३५ ॥ ईश्वरोपासनशुद्धसत्वबलाद्यामोहसहस्रैरुद्धामस्यतमसइमाप्रसिद्धाव्यामोहशार्कजित्वा
 गुरुशास्त्रोपदेशविश्वासवतामनसायमस्यसेद्विद्यमनो नियमनात्मकस्ययोगस्याध्यानमनुर ॥ ३६ ॥ ततःक्षणमुहूर्तद्व्यदशतमभागमपिसमाधायसमाधिमाश्रित्यतेनात्मदर्शने
 नतवप्राक्तमोदतबुद्धिरूपारजनीरात्रिर्धिभातुप्रभातभावागच्छतु ॥ ३७ ॥ ननुसत्कर्मानुष्ठानैरेवचित्तशुद्धिसिद्धेः किमर्थमीश्वरोपासनतत्राह ॥ महेशेति ॥ ३८ ॥ नन्वाग्निजा
 त्ससदाचारतपःकर्माद्यद्यननपुरुषप्रयत्नानाप्रान्तनकर्मापेक्षयाप्राग्वल्यप्राक्साधिततत्कथमिदानीमीश्वरानुग्रहापेक्षोप्यतेतत्राह ॥ नाभिजात्यमिति ॥ पुरातनकर्मणामनतत्वा
 दिदानीतनपुरुषप्रयत्नानामस्यतरत्वान्नेश्वरानुग्रहमन्तरेणतज्जयसिद्धिः ॥ ईश्वरानुग्रहसाहाय्याद्विदुर्लभैवप्रागैहिकप्रयत्नप्राग्वल्यंसाधितनतद्विहायेतिभावः ॥ ३९ ॥ तर्हीश्वरो
 दुरितानिसमस्तानिपच्यतेद्यापिनध्रुवम् ॥ कृतमेवास्यदेवस्यपाशाविश्रवतांगताः ॥ ३४ ॥ साकारंभजतावत्त्वंयावत्सत्त्वंप्रसीदति ॥
 निराकारेपरेतत्त्वेततःस्थितिरकृत्रिमा ॥ ३५ ॥ इमामुद्धामतमसोजित्वास्सत्वबलरध्रुवम् ॥ यमस्यानुसराध्यानंविश्रवस्तेनांतरात्मना
 ॥ ३६ ॥ समाधायक्ष्णं पश्यप्रत्यगात्मानमात्मना ॥ इयंविभालुसाव्यक्तं प्राप्नुवद्विरजनीतव ॥ ३७ ॥ कर्तुं पुरुषकारेण केवलं न च कर्मणा ॥
 महेशानुग्रहदेवप्राप्तव्यंप्राप्यतेनरैः ॥ ३८ ॥ नाभिजात्यं न चारिड्यं न नयोनच विक्रमः ॥ बलवन्तिपुराणानिसखे कर्माणि केवलम्
 ॥ ३९ ॥ अप्रतर्क्यात्मतीकारात्मिकमेवमवसीदसि ॥ नतुंपतिललाटस्थामीश्वरोप्यक्षरावल्लिम् ॥ ४० ॥ कचिद्वक्ताक्ववैदभ्यं कचेयं मो
 हवह्वरी ॥ अचिंतनीयानियतियदिदं दं माहिता ॥ ४१ ॥

पास्तिरेवकार्याकियमनियमज्ञानादिभिस्तत्राह ॥ अप्रतर्क्यादिति ॥ एवमीश्वरप्रपन्नोपित्वमप्रतर्क्यात्सौरुषतर्कागम्याच्छ्रुत्येकसमधिगम्याद्धर्मादिसहितज्ञानलक्षणार्थतीका
 रात्ममूलसर्वकर्मनिरासोपायात्मिकमवसीदसिकिमर्थमुद्दिजसि ॥ यतउपासनाप्रसादितईश्वरोपिललाटस्थामक्षरावलिनसाक्षात्स्वकरेणमार्जयति किंतुज्ञानकतमूलोच्छेदोपा
 येनैवेत्यर्थः ॥ ४० ॥ गुरुशास्त्रयोः शिष्यबोधनशक्तिः शिष्यस्यचचित्तशुद्ध्याऊहापोहकशालतयाबोद्धुंशक्तिरागादीनांचसमूलोच्छेदयोग्यताप्राप्तिलक्षणपरिपाकइतिसर्व
 सामग्रीमिलनमपीश्वरोच्छालक्षणनियतिवशादेवेत्याह ॥ केति ॥ बाह्यानसागम्यायाअखद्वद्भस्मात्मचित्तोवक्तागुरु क शिष्यस्यचतद्वोधयोग्यतालक्षणवैदभ्यंकौशलक
 इयमेवंशमदमादिक्रमेणस्वविनाशायपरिणतामोहवह्वरीक ॥ यद्यस्याः सकाशादियसर्वसांमग्रीद्वद्वद्वपरस्परमिलनमागतासानियतिरीश्वरोच्छाअचिंतनीयाप्रभावेयत्तापरिच्छे
 देनार्चितचित्तुमशक्येत्यर्थः ॥ ४१ ॥

दृष्टकालस्योचरा अन्नभूतादिति यावत् ॥ ५४ ॥ अपि च साक्षिणस्तव सारनर्तनकौतुकदर्शनमेव युक्तनतु शोको मोहादिविकारैः स्वयं नर्तनमित्याह ॥ स्वयमिति ॥ विप
नौ यन् विविक्तादिना शो विकलानि विवेकदर्शनासमर्थानि रोदनादिविकृतानि च द्रिष्याणि चक्षुरादीनि यस्य स तथा विधसम् ॥ ५५ ॥ क्षणभंगिनो दर्शनादिति शेषः ॥ मनस्वीविवेकी
॥ ५६ ॥ अमगल्यममगलार्हम् ॥ ५७ ॥ कानि मगलानि तान्याह ॥ देवेति ॥ देवद्विजादिभ्यः द्वाप्रभुनय ईश्वरानुग्रहसाधनत्वान्मगलानि ॥ ईश्वरानुग्रहस्तु साक्षाज्ज्ञानसाधन
त्वात्परममगलमिति भावः ॥ तथा चोक्तम् ॥ ईश्वरानुग्रहादेव पुसामद्वैतवासाना महाभयपरिचाणा द्विचाणा भवेज्जायत इति ॥ ५८ ॥ इदानीं भरद्वाजः सर्वसाधनरहस्यं मया पि ङी

काकथामस्य पि ङानां निमेषांतरवासिनाम् ॥ अपि देवनि कायायेतेपि ङुक्कालगोचराः ॥ ५९ ॥ स्वयं नृत्यसि किं प्रीतो विपत्तौ विकलं द्वि
यः ॥ क्षणनिश्चलमासीनः पश्य संसारनाटकम् ॥ ५५ ॥ अस्यानेकतरंगस्य जगतः क्षणभंगिनः ॥ न विषीदति मनस्वी भरद्वाज मनगपि
॥ ५६ ॥ त्यज शोकममंगल्यं मंगलानि विचिंतय ॥ चिदानंदघनं स्वच्छमात्मानं च विभावय ॥ ५७ ॥ देवद्विजगुरुश्रद्धाभरवं धुरचेतसाम् ॥
सदागमप्रमाणानां महेशानुग्रहो भवेत् ॥ ५८ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ ज्ञातं तव प्रसादेन सर्वमेतदशेषतः ॥ न वै राग्यात्ययो बंधुर्न संसार
त्यरोरिपुः ॥ ५९ ॥ इदानीं श्रोतुमिच्छामि वसिष्ठे नोपपादितम् ॥ ज्ञानसारमशेषेण ग्रंथेनोक्तं पदात्मना ॥ ६० ॥ श्रीवाल्मीकिरुवाच ॥
भरद्वाज शृणु खेदं महाज्ञानं विमुक्तिदम् ॥ यस्य श्रवणमात्रेण भवाब्धौ न निमज्जसि ॥ ६१ ॥ संहतिरिति संभूतिभेदयोर्नैकधा स्थितः ॥
एकोपि सन्नमस्तस्मै सच्चिदानंदमूर्तये ॥ ६२ ॥ कृते प्रपंचविलये यथा तत्त्वं प्रकाशते ॥ तवोपायं प्रवक्ष्यामि संक्षेपाच्छ्रुतिशासनात् ॥ ६३ ॥
पूर्वापरिविचारार्हा कथं नृणां तव स्मृतिः ॥ तथैव ज्ञायते सर्वं कुरां भलकवत्स्वयम् ॥ ६४ ॥

कृत्यज्ञातम् दृश्यप्रपंचविलापनोपाय रहस्यमीश्वरानुग्रहसाधन रहस्यं च वसिष्ठस्य विस्रोक्तिषु विशकलितं तत्र तत्रोक्तं पि ङी कृत्यनज्ञातमिति कंठोक्त्या र्थाच्च दर्शयंस्तज्जिज्ञासुः
पृच्छति ॥ ज्ञातमित्यादिना ॥ ५९ ॥ अनेकवाक्यात्मना अशेषेण ग्रंथेनोक्त रहस्यमेकपदात्मना पि ङी कृतं निष्कटश्रोतुमिच्छामीत्यर्थः ॥ यदात्मनेति पाठे यत्तात्पर्यं केणेति प्रथम
शेषणम् ॥ ६० ॥ ६१ ॥ प्रविलापनोपायमपवादं वक्तुमप्यारोपेणैकमेवानेकधा स्थितं देवमगलार्थं नमस्यति ॥ संहतीति ॥ ६२ ॥ प्रश्नाभिप्रायानुरूपमुत्तरवक्तुं प्रतिजानीते ॥
कृते इति ॥ श्रुतिशासनात्माङ्कयोपनिषदादिश्रुत्युक्तमात्र ॥ ६३ ॥ विशकलितोक्तं संक्षेपमिति शिः स्वयमेव पूर्वापरिविचारेण निष्कट्यज्ञानं शक्यतस्ते सा बुद्ध्या प्राक्प्रख्याता मिदा
नीकथनटमिति वक्ष्यमाणप्रवृत्तावधानार्थमधिकक्षिपति ॥ पूर्वापरेति ॥ ६४ ॥